

PYHÄ RAAMATTU

VANHA JA UUSI TESTAMENTTI

KIELELLISESTI KORJATTU PAINOS
NOUDATTAMALLA RAAMATTUKOMITEAN KÄÄNNÖKSIÄ

HELSINKI
BRITANNIAN JA ULKOMAAN RAAMATTUSEURA
1928

Orpokodin kirjapaino Hallessa (Saale.)

HaShem - 1928-nimiversio - lisätty alkukieliset Jumalan Nimet 'Herra Herra-sanojen' yhteyteen
2017TA; kts lopusta lisätiedot

VANHAN TESTAMENTIN KIRJAT.

	Sivu.	Lukuja.
1 Mooseksen Kirja	5	50
2 Mooseksen Kirja	58	40
3 Mooseksen Kirja	102	27
4 Mooseksen Kirja	134	36
5 Mooseksen Kirja	178	34
Josuan Kirja	217	24
Tuomarien Kirja	242	21
Ruutin Kirja	267	4
1 Samuelin Kirja	270	31
2 Samuelin Kirja	303	24
1 Kuningasten Kirja	330	22
2 Kuningasten Kirja	362	25
1 Aikakirja	392	29
2 Aikakirja	421	36
Esran Kirja	455	10
Nehemian Kirja	465	13
Esterin Kirja	479	10
Jobin Kirja	487	42
Psaltari	513	150
Salomon Sananlaskut	580	31
Salomon Saarnaaja	602	12
Salomon Korkea Veisu	610	8
Profetat:		
Jesaja	614	66
Jeremia	663	52
Jeremian Valitusvirret	718	5
Hesekiel	723	48
Daniel	773	12
Hosea	788	14
Joel	795	3
Amos	798	9
Obadja	803	1
Joona	804	4
Mika	806	7
Nahum	810	3
Habakuk	812	3
Sefanja	814	3
Haggai	817	2
Sakarja	818	14
Malakia	827	4

Halle 1928-nimikäännös kommentein; tähän käsin kopioitu alk. 2017. Kts lopusta lisätiedot. Copyright? Vapaasti jaettavissa vaan ei myytävissä. 'Keskeneräinen 011/2020'.

TANAKH

1. Mooseksen Kirja GENESIS	5
2. Mooseksen Kirja EXODUS	89
3. Mooseksen Kirja LEVITICUS	156
4. Mooseksen Kirja NUMBERS	204
5. Moos.Kirja DEUTERONOMION	271
Josuan kirja <i>Yehoshua</i>	331
Tuomarien Kirja <i>Shoftim</i>	369
Ruutin kirja	404
1. Samuelin Kirja	414
2. Samuelin Kirja	466
1. Kuningasten Kirja	508
2. Kuningasten Kirja	557
1. Aikakirja	604
2. Aikakirja	650
Esran Kirja ⁰³⁵	712
Nehemian Kirja	720
Esterin Kirja	742
Jobin Kirja	755
Psalttari	804
Salomon Sananlaskut	933
Salomon Saarnaaja	967
Salomon Korkea Veisu	987

PROFETAT

Jesaja	045	1001
Jeremia	031	1083
Jeremian Valitusvirret		1178
Hesekiel		1187
Daniel		1272
Hosea		1296
Joel		1309
Amos		1325
Obadja		1335
Joonas		1337
Mika		1341
Nahum		1351
Habakuk		1355
Sefanja		1360
Haggai		1364
Sakarja		1367
Malakia		1381
Liitteet		1286

BERESHIT

Genesis

1. Mooseksen Kirja.

24.10.2020

1. LUKU

Alussa ensiksi loi *baresit /B'reshiyt bara* create, cut_down_wood **'Elohiym** taivaan ja maan *ha-shamayim & ha-eres /'eretz*.

Jes.45:18: ”Sillä näin sanoo **YHWH**, joka taivaat on luonut *bore*, - Hän on **HaElohiym**, joka maan on muodostanut ja tehnyt, Hän on sen asettaja, ei Hän sitä autioksi luonut, **asuttavaksi Hän on sen valmistanut:** "Minä olen **YHWH**, eikä kukaan muu." [...Tuhon jälkeen: 1. ensin maa tehtiin asuttavaksi, 2. sitten tänne heitettiin langennut kerubi, joka 3. poltettiin tuhkakksi, 3. paratiisin puut tuhottiin maan päälle – maa tuhoutui täysin. Tästä, n.6000 maan_vuotta sitten, alkaa 1Moos1, jae 2. Lue Halle 1928 /Hesek.28. Mitä oli ennen tätä, *sitä ei Torah paljasta.*]

On myös huomattava kertaukset; 1. luvun asiat eivät suoraan jatku toisessa luvussa.

2. Ja maa *w'haaretz* oli autio ja tyhjä *tohu /tohuw & wavohu bohuw*, ja pimeys *w'chosek* oli syvyyden *t'hom /tahowm* abyss päällä, ja *w'ruch* **'Elohiym** Henki ~~hikkui~~ lepäsi *m'rachefet rachaph* vetten *ha-mayim* päällä.

[*chosek*: dark, misery, destruction, death, ignorance, sorrow, wickednes – eli_'luciferin luonnekuvaus']

3. Ja **'Elohiym** sanoi: tulkoon valkeus *'owr*, ja valkeus *'owr* illumination, luminary lighting, happiness tuli.

4. Ja **'Elohiym** näki valkeuden *ha-'owr* hyväksi *kiy-tov*. Niin **'Elohiym** erotti *waYav'Del / badal* jakaa, eroittaa, valita... valkeuden *ha-'owr* pimeydestä *ha-chosekh*'.

5. Ja 'Elohiym kutsui valkeuden *la-owr* päiväksi *yowm* hot, warm hours, ja pimeyden *wachosek* kutsui hän yöksi *layah /layit* twist_away_of_light, adversity. Ja tuli ehtoosta ja aamusta *ereb & voger* ensimmäinen päivä *echad yowm*.

6. Ja 'Elohiym sanoi: tulkoon vahvuus *raqia* vetten *ha-mayim* vaiheelle, eroittamaan *maYav'Del /badal* jakaa, eroittaa, valita...vesiä vesistä *mabdil ben mayim la-mayim*.

(*1 *mabdil*=jakaa, *ben, boe-theia*=poika ... eli Poika Jumalan **Jeshua, יְהוֹשֻׁעַ**)
BEN יְהוֹשֻׁעַ, *boētheia* - a feminine noun derived from *boēthé* - a brand of help, critical assistance to an urgent situation delivering needed aid, auxiliary aid (remedy), critical rescue help (Herodotus, Xenophon). biblehub.com/interlinear/genesis/1.htm)

7. Ja *WaYomer 'Elohiym* teki sanoi vahvuuden *ha-raqia*, ja erotti *mav'Diyl* vedet *ha-mayim*, jotka ovat vahvuuden *la-raqia* **alla** seassa *B'tokh' /tavek*, niistä vesistä *ha-mayim*, jotka ovat vahvuuden *la-raqia* päällä: ja tapahtui niin.

8. *WaYiq'ra 'Elohiym* kutsui vahvuuden *la-raqia* taivaaksi *shamayim*. Ja tuli ehtoosta ja aamusta *erev & voger* toinen *seni* päivä *yowm*.

9. *WaYomer 'Elohiym* sanoi: kokoontukoon *yiqa-wu* vedet *ha-mayim* taivaan *ha-shamayim* alla **erikoiseen** yhteen *echad* paikkaan *el-maqowm*, niin että kuiva *hayyabbasah* näkyy. Ja tapahtui niin.

10. *WaYiq'ra 'Elohiym* kutsui kuivan *hayyabbasah* maaksi *eretz*, ja vetten kokoukset *ul'miq'weh /miqveh* hän kutsui mereksi *yammim*. Ja 'Elohiym näki sen hyväksi *Kiy-tov*.

11. Ja 'Elohiym sanoi: vihoittakoon maa *ha-eres /eretz*, ja kasvakoon ruohon, jossa siemen on, ja hedelmälliset puut, jotka lainsa laji *l'miyno /miyn* jälkeen kantavat hedelmän, jossa siemen on maan *ha-eres /eretz* päällä. Ja tapahtui niin.

12. Ja maa *ha-eres /eretz* vihoitti ja kasvoi ruohon, jossa siemen oli lainsa jälkeen, ja hedelmälliset puut, jotka siemenen kantavat lainsa jälkeen. Ja 'Elohiym näki sen hyväksi.

13. Ja tuli ehtoosta ja aamusta *ereb & boger* kolmas päivä *selisi yowm*.

14. *WaYomer 'Elohiym* sanoi: tulkoon valot *meorot* taivaan *ha-shamayim* vahvuuteen *birqia*, eroittamaan *lehabdil ben *1 Jeshua* päivää ja yötä: ja olkoon ne merkeiksi *leotot*, sekä **määräämään*** ajat, päivät ja vuodet. *ei ole alkutxt

15. Ja olkoon valoiksi *limowrot* taivaan vahvuudessa *birqia*, paistamaan maan päälle. Ja tapahtui niin.

16. Ja 'Elohiym teki kaksi suurta *hammeorot / m'orot /ma'owr* valoa: suuremman valon *hammaowr'* päivää *ha-own* hallitsemaan *l'mem'sheleth /memsalah*, ja vähemmän valon yötä hallitsemaan, ja tähdet *ha-kowkabim*.

17. Ja 'Elohiym pani ne taivaan *shamayim* vahvuuteen *Birqiy /raqiya*, paistamaan *lehair* maan päälle.

18. Ja hallitsemaan *welimsol* päivää ja yötä, ja eroittamaan valkeutta pimeydestä. Ja 'Elohiym näki sen hyväksi.

19. Ja tuli ehtoosta ja aamusta *ereb & boger* neljäs päivä *rebii yowm*.

20. Ja *WaYomer 'Elohiym* sanoi: kuohuttakoon vedet yltäkyllä *seres* liikkuvaisia eläimiä, ja linnut lentäköön maan *ha-eres /eretz* päällä taivaan *ha-shamayim* avaruudessa *reqia'*.

21. Ja **'Elohiym** loi suuret merieläimet, ja kaikkinaiset liikkuvaiset eläimet, jotka vedet kuohuttivat yltäkyyllä kunkin lajinsa jälkeen, ja kaikkinaiset siivelliset linnut, lajinsa jälkeen. Ja **'Elohiym** näki sen hyväksi.

22. Ja **'Elohiym** siunasi heitä, ja sanoi: olkaat hedelmälliset ja lisääntykää, ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykään maan päällä.

23. Ja tuli ehtoosta ja aamusta *ereb & boger* viides päivä *hamisi yowm*.

24. Ja **'Elohiym** sanoi: tuottakoon maa eläimiä lainsa jälkeen, karjaa, matelevaisia ja maan petoja lainsa jälkeen. Ja tapahtui niin.

25. Ja **'Elohiym** teki maan pedot lainsa jälkeen, ja karjan lainsa jälkeen, ja kaikkinaiset matelevaiset maan päällä lainsa jälkeen. Ja **'Elohiym** näki sen hyväksi.

26. Ja **'Elohiym** sanoi: tehkäämme ihminen meidän

- (1.) kuvaksemme *B'txa'menu* /*tselem* shade, phantom illusion resemblance figure, meidän muotomme jälkeen

- (2.) *Kid'muteny* /*damuwth* resemblance, model, shape, like : ja he vallitkaan kalat meressä, ja taivaan linnut, ja karjan ja koko maan, ja kaikki, jotka maalla matelevat.

- (1+2 sekä *ruwach* -puhallus) ... [Da_muwth =kuolema, kts. Jae 2:17]

27. Ja **'Elohiym** loi ihmisen omaksi

- (1.) kuvaksensa, **'Elohiym** kuvaksi

- (2.) Hän hänet loi: mieheksi ja vaimoksi loi Hän heidät

- (3. henki puhalletaan Adamiin, jae 2:7) . [vaimo luotiin avuksi, myöhemmin, Adamin kylkiluusta; jae 2:22]

28. Ja **'Elohiym** siunasi heitä, ja **'Elohiym** sanoi heille: olkaat hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa, ja tehkää se alamaiseksi; ja vallitkaat kalat meressä, ja taivaan linnut, ja kaikki eläimet, jotka maan päällä liikkuvat.

29. Ja **'Elohiym** sanoi: katso, Minä annan teille kaikkinaiset ruohot, joissa siemen on koko maan päällä, ja kaikkinaiset hedelmälliset puut joissa siemen on, teille ruaksi.

30. Ja annan kaikille maan eläimille ja kaikille taivaan linnuille, sekä kaikille jotka matelevat maan päällä, joissa elävä sielu on, kaikkinaiset viheriäiset ruohot syötäväksi. Ja tapahtui niin.

31. Ja **'Elohiym** katsoi kaikkia, mitä Hän tehnyt oli, ja katso, ne olivat sangen hyvät. Ja tuli ehtoosta ja aamusta *ereb & boger* kuudes päivä *hassissi yowm*.

'VALOT':

14. - tulkoon valot *meorot* ...merkeiksi *leotot* - **ajat, päivät ja vuodet.**

15. - olkoon valoiksi *limowrot* ... **paistamaan** maan päälle.

16. - kaksi suurta *hammeorot* valoa: suuremman **hallitsemaan päivää**, vähemmän **hallitsemaan yötä** - ja tähdet.

17. - taivaan vahvuuteen, paistamaan maan päälle.

18. - hallitsemaan päivää ja yötä, ja eroittamaan*1 **Jeshua** valkeutta pimeydestä.

2. LUKU

1. Ja niin taivas ja maa valmistettiin, ja kaikki heidän joukkonsa *w'khal-tz'vaam*.
2. Ja **'Elohiym** päätti seitsemäntenä *haSH'viyiy* päivänä työnsä, jonka Hän tehnyt oli, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa, kuin Hän tehnyt oli.
3. Ja **'Elohiym** siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen; sillä Hän lepäsi *shavat /shabbat* sinä päivänä kaikista teoistansa, jotka Hän luonut ja tehnyt oli.
4. Ja näin on syntynyt mitä taivaassa ja maan päällä on koska he luotiin sillä *ajalla* päivänä *yowm* jolloin **YHWH 'Elohiym** teki maan ja taivaan.
5. Ja ei ollut vielä yhtäkään kedon pensasta maan päällä, eikä yhtäkään kedon ruohoa maan päällä kasvanut. Sillä ei **YHWH 'Elohiym** antanut sataa maan päälle, eikä ollut ihmistä *et-haadam*, maata viljelemässä;
6. vaan sumu *ed mist*, arab_juuri:flood nousi maasta, ja kastoi kaiken maan pinnan.
Beraan: "But springs welled up from the earth and watered the whole surface of the ground."
7. Ja **YHWH 'Elohiym** teki ihmisen maan tomusta *aphar*, ja puhalsi *naphach* puff hänen sieraimiinsa elävän *hayyim* hengen *nismat*: ja tuli ihminen niin eläväksi sieluksi.
Ihminen, Jumalan kuva, luotiin tomusta: *aphar*.
8. Ja **YHWH 'Elohiym** istutti paradiisin Edenissä itään päin, ja pani siihen ihmisen, jonka Hän tehnyt oli.
9. Ja **YHWH 'Elohiym** kasvatti *waYatz'mach* maasta *min-haadamah /'adamah* punainen_maa kaikkinaiset puut, ihanaiset nähdä ja hyvät syödä, ja elämän puun keskelle **B'tokh' /tavek** paradiisia, niin myös hyvän ja pahan *ra' rah* | *wara* 7451 זר tiedon puun. [Kaikki puut olivat maasta paradiisiin kasvavia.]
10. Ja Edenistä kävi virta joka kasteli paradiisia, ja sitten jakaantui se neljään päähaaraan.
11. Ensimmäinen kutsutaan Pison: se juoksee koko Hevilan maan ympäri, jossa on kultaa.
12. Ja sen maan kultaa on kallis, ja siellä myös löytyy bedellion, ja oniks kiveä.
13. Toinen virta kutsutaan Giihon: se juoksee koko ~~Etiopian~~ Kush'in maan ympäri.
14. Kolmas virta kutsutaan Hiddekel, ja juoksee Assyrian editse. Ja neljäs virta on Frat.
15. Ja **YHWH 'Elohiym** otti ihmisen, ja pani Edenin paradiisiin, viljelemään ja varjelemaan sitä.
16. Ja **YHWH 'Elohiym** käski ihmistä sanoen: syö vapaasti kaikkinaisista puista paradiisissa;
17. mutta (tiedon,) hyvän ja pahan *ra' rah* | *wara* 7451 tiedon puusta älä syö: sillä jona päivänä sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman *mot Tamut /muwth*.
[kun ihminen syö/saa pahantiedon, hän tulee geneettisesti myrkytetyksi **by ra'rah**, damuwth- ja 'osa' hänessä = "meidän muotomme" -kuolee, kts jae 1:26, kts. myös Halle-28 Hesekiel luku 28]
Paradiisista karkotettu Adam saa lapsia, ja ne eivät ole enää YHWH kuvia vaan Adamin kuvia: "Adam ...siitti pojan, joka hänen kuvansa kaltainen oli, ja antoi Adam hänelle nimen Set." 1Moos.5:3. Me kuulumme tähän karkoitettuun sukukuntaan - etsien *muotoa*=Häntä.

18. Ja **YHWH 'Elohiym** sanoi: ei ole hyvä ihmisen yksinensä olla, Minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.
19. Kun **YHWH 'Elohiym** oli tehnyt maasta kaikkinaiset eläimet kedolle, ja kaikkinaiset taivaan linnut, toi hän ne Adamin eteen nähdäksensä, kuinka hän ne nimittäisi: sillä niinkuin Adam kaikkinaiset eläimet nimitti, niin ne kutsutaan.
20. Ja Adam antoi kullekin karjalle, ja taivaan linnuille, ja eläimille maan päällä heidän nimensä. Mutta Adamille ei löytynyt apua, joka olisi hänelle sopiva ollut.
21. Ja **YHWH 'Elohiym** vaivutti Adamin raskaaseen uneen ja hänen nukkuessaan otti Hän yhden hänen kylkiluistansa, ja täytti sen paikan lihalla.
22. Ja **YHWH 'Elohiym** rakensi *waYiven /banah* rakentaa vaimon siitä kylkiluusta, jonka hän Adamista otti, ja toi hänet Adamin eteen.
23. Niin sanoi Adam: tämä on nyt luu minun luistani, ja liha minun lihastani: kutsuttakoon hän miehettäreksi, sillä miehestä hän on otettu.
24. Sentähden pitää miehen luopuman isästänsä ja äidistänsä, ja vaimoonsa sidottu *wedabaq* oleman, ja tulevat yhdeksi lihaksi.
25. Ja Adam ja hänen vaimonsa olivat molemmat alasti eivätkä hävenneet.

3. LUKU

1. Ja kärme *w'haNachash* oli kavalampi *arum* kaikkia muita eläimiä maan päällä, jotka **YHWH 'Elohiym** tehnyt oli, ja se sanoi vaimolle: olisiko **'Elohiym** sanonut, älkäätkä syökö puista paradiisissa? (Paratiisi on tämän mukaan maanpäällä.)
2. Niin vaimo sanoi kärmeelle: me saamme kyllä syödä muitten puiden hedelmistä, jotka ovat paradiisissa *etz-haGan aidattu puu -tarha*;
3. Mutta sen puun *etz* hedelmästä, joka on keskellä paradiisia, on **'Elohiym** sanonut: älkäätkä syökö *tokh'lu /'akal* siitä, ja älkäätkä ruvetko *tiG'u /naga* koskeko siihen, ettette kuolisi *muwth*.

Koskemisesta ei YHWH maininnut Adamille mitään = Eevan epätosi väite; ja sitten kun valehtelee käärmeelle, pelinsä on menetetty:

Vrt. 2:17. tiedon, hyvän ja pahan *ra' rah* | *wara* 7451 puusta älä syö: sillä jona päivänä sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman

4. Niin kärme sanoi vaimolle: "ette suinkaan kuole *muwth*.
5. Vaan **'Elohiym** tietää, että kun te syötte siitä, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niinkuin **KElohiym**, tietämään hyvän *towb* ja pahan *ra' rah* | *wara* 7451 .
6. Ja vaimo näki että oli hyvä syödä siitä puusta, ja että se oli ihana nähdä ja suloinen puu antamaan ymmärrystä: ja otti sen hedelmästä ja söi, ja hän antoi miehellensäkin siitä, ja hän söi. ... ja teollansa itse pilasivat Elohiym -muotonsa. Pilattu muoto paljastuu heti:
7. Silloin aukenivat heidän molempain silmät, ja huomasivat, olevansa alasti; ja sitoivat yhteen fiikunalehtiä, ja tekivät itsellensä peitteitä. ...pilaantunut ulkonäkö hävettää.

8. Ja he kuulivat **YHWH 'Elohiym** käyskelevän paradiisissa, kuin päivä viileäksi tuli. Ja Adam vaimonsa kanssa lymyi **YHWH 'Elohiym** kasvoin edestä puiden sekaan paradiisissa.

9. Ja **YHWH 'Elohiym** kutsui Adamin, ja sanoi hänelle: Kussas olet?

10. Ja hän vastasi: minä kuulin Sinun äänesi paradiisissa, ja pelkäsin: sillä minä olen alasti, ja sen tähden minä lymyin.

11. Mutta Hän sanoi: kuka sinulle ilmoitti, että alasti olet? Etkös syönyt siitä puusta, josta Minä sinua haastoin syömästä?

12. Niin sanoi Adam: vaimo, jonkas annoit minulle, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.

13. Silloin sanoi **YHWH 'Elohiym** vaimolle: miksi sen teit? Ja vaimo sanoi: kärke petti minut, ja minä söin.

14. Ja **YHWH 'Elohiym** sanoi kärmeelle: koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikesta karjasta, ja kaikista maan eläimistä: sinun pitää käymän vatsallas, ja syömän **'akal maata** tomua *aphar* kaiken elinaikas. *w'afar /aphar* tomu

- **YHWH käskyn mukaan**, langennut kerubi/käärme =*ra'rah* tulee vaivaamaan Evaa&Adamia, ihmissukua, maailman loppuun asti.

- **'akal:** kuluttaa, tappaa, tuhota, kulkutauti, virus, kuivuus, tuli, syödä

- *w'afar /aphar* tomu

15. Ja Minä panen vihollisuuden *w'eyvah /'eybah* hostility sinun ja vaimon välille *Beyn'kha beyn* =joko-tai, ja sinun siemenes ja hänen siemenensä välille; se on rikkipolkeva sinun pääs, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän.

[vihollisuus: Tomu vs. Tuhka; *'aphar vs. 'epher*: 1M.18:27, **Kts Liite; Tomu ja Tuhkaliite**]

16. Ja vaimolle sanoi Hän: Minä saatan sinulle paljon tuskaa, kun raskaaksi tulet: sinun pitää synnyttämän lapsia kivulla, ja miehesi puoleen pitää sinun halusi oleman, ja hän on sinua vallitseva.

17. Ja Adamille sanoi Hän: koska kuuntelit vaimoasi, ja söit puusta, josta Minä kielsin sinua sanoen: älä siitä syö: sentähden olkoon olkoon maa kirottu sinun tähtesi; vaivalla pitää sinun elättämän itsesi siitä kaiken elinaikasi.

18. Orjantappuroita ja ohdakkeita on se sinulle kasvava, ja sinun pitää maan ruohoja syömän.

19. Otsasi hiessä pitää sinun leipäsi syömän, siihen asti kun maaksi jälleen tulet, sillä siitä sinä otettu olet: sillä maa sinä olet, ja maaksi pitää sinun jällensä tuleman.

20. Ja Adam antoi vaimollensa nimen Eva, sillä hän on kaikkein elävitten äiti.

21. Ja **YHWH 'Elohiym** teki Adamille ja hänen vaimollensa nahoista vaatteet, ja puetti heidän yllensä.

22. Ja **YHWH 'Elohiym** sanoi: katso, ihminen on kuin yksi meistä, tietäen hyvän ja pahan *ra'rah* | *wara* 7451; mutta älköön hän nyt ojentaisi kättänsä, ja ottako elämän puusta, syödäksensä ja elääksensä ijankaikkisesti:

23. Sentähden **YHWH 'Elohiym** johdatti hänet ulos Edenin paradiisista maata viljelemään, josta hän otettu oli.

24. Ja Hän ajoi *way'garesh /garesh* ihmisen ulos, ja pani itäpuolelle Edenin paradiisia Kerubimin välkkyvällä miekalla vartioimaan tietä elämän puulle.

4. LUKU

1. Ja Adam tunnusteli vaimoansa Evaa, ja hän tuli raskaaksi, ja synnytti Kainin, silloin hän sanoi: minä olen saanut miehen **ET-YHWH** :lta.

2. Ja taas hän synnytti pojan, Abelin, edellisen veljen. Ja Abel tuli lampuriksi, mutta Kain peltomieheksi.

3. Ja tapahtui jonkun ajan perästä, että Kain uhrasi **LAYHWH** lahjan maan hedelmistä.

4. Ja Abel myös uhrasi laumansa esikoisista, ja niiden lihavuudesta. Ja **YHWH** katsoi Aabelin ja hänen uhrinsa puoleen.

5. Mutta Kainin ja hänen uhrinsa puoleen Hän ei katsonut: silloin Kain vihastui sangen kovin, ja hänen muotonsa muuttui.

6. *WaYomer* **YHWH** sanoi Kainille: miksi olet vihainen *charah*? Ja miksi ~~muotosi~~ kasvoisi *faneykha /paniyim* ~~muuttuu~~ *naflu /naphal* putoaa?

7. Eikö niin ole? jos hyvin teet *teytiyv /yatab*, niin katsantosi on iloinen (annetaan syntisi anteeksi); mutta jos et hyvin tee, niin synti väijyy oven edessä, ja ~~sen himo~~ hänen halunsa *T'shuqato /tashuwqah* on sinuun, vaan hallitse *Tim'shal-Bo /mashal* sinä häntä. [*Ehkä tämä kääntyy seuraavasti: Jeshuan kautta sinä hallitset/estät synnin halun täyttymisen*]

8. Ja Kain puhui veljensä Abelin kanssa ('el=kanssa). Ja tapahtui heidän kedolla ollessansa, että Kain karkasi veljensä Abelin päälle, ja tappoi hänen.

9. *WaYomer* **YHWH** sanoi Kainille: missäs on veljesi Abel? hän vastasi: en tiedä: olenko minä veljeni vartija?

10. Ja Hän sanoi: mitäs olet tehnyt? veljesi veren ääni *qol /qowl* huutaa *tzoaqiyim /tsa'aq* *kirkuu, julistaa* Minun tyköni maasta.

11. Ja nyt kirottu ole sinä maan päältä, joka avasi suunsa ottamaan veljesi verta sinun kädestäs.

12. Kun maata viljelet, niin ei pidä sen tästedes sinulle väkeänsä antaman. Kulkijana ja pakolaisena pitää sinun oleman maan päällä.

13. Ja Kain sanoi *el-YHWH*: minun rangaistukseni on suurempi, kuin minä jaksan kantaa.

14. Katso, Sinä ajat minun pois tänäpäivänä maasta, ja Sinun kasvojesi edestä pitää minun lymytä. Kulkijana ja pakolaisena olen oleva maan päällä, ja niin minun käy, että ~~kuka hyvänsä~~ *khalmotziy /kol* kaikki minun löytää, se tappaa minun.

15. Mutta **YHWH** sanoi hänelle: ei niin, sillä kuka ikänänsä Kainin tappaa, sille pitää seitsemänkertaisesti kostettaman. Ja **YHWH** pani merkin *ot /'owth* Kainiin, ettei kenkään häntä tappaisi, joka hänen kohtaisi.

16. Ja niin Kain läksi **YHWH** kasvoin edestä, ja asui Nodin maalla, itään päin Edenistä.
17. Ja Kain tunnusteli vaimoansa, joka tuli raskaaksi, ja synnytti Hanokin. Ja hän rakensi kaupungin, jonka hän kutsui poikansa Hanokin nimellä.
18. Mutta Hanok siitti Iradin. Irad siitti Mahujaelin. Mahujael siitti Melkusaelin. Melkusael siitti Lamekin.
19. Mutta Lamek otti kaksi vaimoa, yhden nimi oli Ada, ja toisen nimi Silla.
20. Ja Ada synnytti Jabalin, hänestä tuli niiden isä, jotka majoissa asuivat, ja karjaa pitivät.
21. Ja hänen veljensä nimi oli Jubal, hänestä tulivat kanteleitten ja huiluin soittajat.
22. Mutta Silla synnytti Tubal-Kainin, hän oli taitava kaikkinaisissa vaski- ja rautatöissä, ja Tubal-Kainin sisar oli Naema.
23. Ja Lamek sanoi vaimoillensa, Adalle ja Sillalle: te Lamekin emännät, kuulkaat minun ääntäni, ja ottakaat vaarin minun sanoistani: katso miehen minä tapan jokaisesta haavastani ja nuorukaisen sinimarjastani:
24. Kain kostetaan seitsemänkertaisesti, mutta Lamek seitsemän ja seitsemänkymmenen kertaisesti.
25. Ja Adam taas tunnusteli vaimoansa, ja hän synnytti pojan, ja antoi hänelle nimensä Set *shet* korvaus, sanoen: '**Elohiym** on minulle toisen siemenen antanut Abelin sijaan, jonka Kain tappoi.
26. Ja Set myös siitti pojan, ja antoi hänelle nimen Enos. Siihen aikaan ruvettiin avuksi huutamaan *qara* saarnaamaan **YHWH** nimeä.

5. LUKU

Tämä on ihmisen sukukunnan kirja *sefer Toldot Adam* - ei YHWH luoman maapallosen kronikka ... kuin vähäiseltä osin.

1. Tämä on ihmisen sukukunnan kirja *sefer Toldot adam*. Kun '**Elohiym** loi ihmisen, teki Hän hänen '**Elohiym** muotoiseksi *oto /eth*.
2. Mieheksi *zakhar /zakar* ja vaimoksi *un'qevah /naqebah* Hän heidät loi ja siunasi heitä, ja nimitti heidät ihmiseksi *adam*, sinä päivänä jona he luotiin.
3. Kun Adam oli sadan ja kolmenkymmenen ajastajan vanha, ja siitti hän pojan, joka hänen kuvansa kaltainen *Bid'muto /damuwth* oli, ja antoi hänelle nimen Set. [Paratisista synnin takia ulosajettu Adam siitti oman vajaan, syntisen, kuvansa - ei ollut 'Elohim kuvan kaltainen]
4. Ja sitten hän eli kahdeksansataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
5. Ja koko hänen ikänsä oli yhdeksänsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa, sitten hän kuoli.
6. Ja kun Set oli sadan ja viiden ajastajan vanha, ja siitti hän Enoksen.
7. Ja eli sitte kahdeksansataa ja seitsemän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

8. Ja koko Setin ikä oli yhdeksänsataa ja kaksitoistakymmentä ajastaikaa, sitten hän kuoli.
9. Enos oli yhdeksänkymmenen ajastajan vanha kun hän siitti Kenanin.
10. Ja eli sitte kahdeksansataa ja viisitoistakymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
11. Ja koko Enoksen ikä oli yhdeksänsataa ja viisi ajastaikaa, sitten hän kuoli.
12. Kenan oli seitsemänkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Mahalaleelin.
13. Ja hän eli sitten kahdeksansataa ja neljäkymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
14. Niin koko Kenanin ikä oli yhdeksänsataa ja kymmenen ajastaikaa, sitten hän kuoli.
15. Mahalaleel oli viiden seitsemättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Jaredin.
16. Ja hän eli sitten kahdeksansataa ja kolmekymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
17. Ja koko Mahalaleelin ikä oli kahdeksansataa yhdeksänkymmentä ja viisi ajastaikaa, sitten hän kuoli.
18. Jared oli sadan ja kahdenseitsemättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Henokin.
19. Sitten eli hän vielä kahdeksansataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
20. Ja koko Jaredin ikä oli yhdeksänsataa ja kaksiseitsemättäkymmentä 962 ajastaikaa, sitten hän kuoli.
21. Henok oli viidenseitsemättäkymmentä 65 ajastajan vanha, kun hän siitti Metusalan.
22. Ja sitte kun hän oli Metusalan siittänyt, *pysyi halak* käveli hän *et-ha'Elohiym-elämässä* kolmesataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
23. Ja koko Henokin ikä oli kolmesataa ja viisiseitsemättäkymmentä 365 ajastaikaa.
24. Kun hän oli *elänyt halak* kävellyt *et-ha'Elohiym-elämässä*; ei häntä enää ollut; sillä **'Elohiym** otti hänen pois.
25. Metusala oli sadan ja seitsemän yhdeksättäkymmentä 187 ajastajan vanha, kun hän siitti Lamekin.
26. Ja sitten hän eli vielä seitsemänsataa ja kaksiyhdeksättäkymmentä 782 ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
27. Ja koko Metusalan ikä oli yhdeksänsataa ja yhdeksänseitsemättäkymmentä 969 ajastaikaa, sitten hän kuoli.

Metusala M'tuschelach *Mathuwshelach* merkitsee erään selityksen mukaan:

Kun_minä_kuolen_silloin_se_alkaa. → YHWH kehoitti synneissään rypevää, maan *ra rah* :n vankejansa jatkuvasti, laupeutensa odotti 969 vuotta - josko joku tekisi parannuksen. ... Kun Metusalem kuoli, alkoi kaikkien aikojen kovin rankkasade, joka kesti 40 vuorokautta, kunnes kaikki hukkuivat - paitsi punaisen arkin (henna) sisällä olleet 8 henkilöä, eläimet.

28. Lamek oli sadan ja kahden yhdeksättäkymmentä 182 ajastajan vanha, ja siitti pojan.

29. Ja hän antoi hänelle nimen Noak, sanoen: tämä on lohduttava *y'nachamenu /nacham* meitä töissäamme ja kättemme vaivoissa maan päällä, jonka **YHWH** on kironnut *ēr'rah*.
30. Sitten eli hän viisisataa yhdeksänkymmentä viisi ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
31. Koko Lamekin ikä oli seitsemänsataa ja seitsemänkahdeksattakymmentä 777 ajastaikaa, sitten hän kuoli.
32. Noa oli viidensadan ajastajan vanha, kun hän siitti Semin, Hamin ja Jafetin.

6. LUKU

1. Ja tapahtui, koska ihmiset *'adam* rupesivat lisääntymään maan päällä, ja siittivät tyttäriä;
2. Niin *v'ney*-**Ha'Elohiym** pojat näkivät ihmisten tyttäret kauniiksi, ja ottivat vaimoikseen kaikesta ne kuin he valitsivat.
3. *WaYomer* **YHWH** sanoi: ei Minun henkeni ole nuhteleva ihmistä ijankaikkisesti, sillä hän on erhetyksissensä liha; sentähden olkoon hänellä aikaa, sata kaksikymmentä ajastaikaa.
4. Siihen aikaan niinkuin myöhemminkin, olivat sankareita *haN'filiym /naphiyl* maan päällä, kun **Ha'Elohiym** pojat makasivat ihmisten tyttäriä, ja he olivat siittäneet heille: nämä olivat uroot *haGiBoriym*, ne muinen kuuluisat miehet.
5. Mutta **YHWH** näki ihmisen pahuuden *ra' rah | raat 7451* suureksi maan päällä; ja kaikki hänen sydämmensä aivoitus oli ainoastansa paha *ra' rah | ra 7451* joka aika.
6. Ja **YHWH** katui ihmisen tehneensä maan päälle, ja tuli murheelliseksi sydämmessensä.
7. *WaYomer* **YHWH** sanoi: Minä tahdon ihmisen *adam*, jonka Minä loin, hukuttaa maan päältä, hamasta ihmisestä *adam* niin karjaan, matoihin ja taivaan lintuihin asti; sillä Minä kadun niitä tehneeni.
8. Mutta Noak löysi armon *chen* **YHWH** edessä.
9. Tämä on Noakin sukukunta: Noa oli hurskas ja vakaa mies ajallansa, ja eli **et-Ha'Elohiym**-elämää.
10. Ja Noak siitti kolme poikaa, Semin, Hamin ja Jafetin.
11. Mutta maa oli turmeltu **Ha'Elohiym** kasvojen edessä, ja täynnänsä väkivaltaa.
12. Silloin katsahti **'Elohiym** maan päälle, ja katso, se oli turmeltu: sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä.
13. *WaYomer* **'Elohiym** sanoi Noakille: kaiken lihan loppu on Minun eteeni tullut: sillä maa on täynnänsä väkivaltaa jota he harjoittavat, ja katso, Minä hukutan heidät ynnä maan kanssa.
14. Tee sinulles arkki hongasta, ja tee sisälle olinsijat, ja tervaa [*kofer=henna=puna, redemption_price, punainen ulkop, musta sisäp.*] se sisältä ja ulkoa.

15. Ja tee se näin: Kolmesataa kyynärää olkoon arkin pituus, viisikymmentä kyynärätä hänen leveytensä ja kolmekymmentä kyynärätä korkeutensa.
16. Tee arkkiin akkunoita, ja päätä kyynärän korkealle ylhäältä: Ja pane arkin ovi sen kylkeen. Ja tee siihen kolme pohjaa, alimmainen, keskimmainen ja ylimmainen.
17. Ja Minä, katso, Minä annan tulla vedenpaisumuksen maan päälle hukuttamaan kaikkea lihaa, jossa elävä henki on taivaan alla, ja kaikki, mitä maan päällä on, pitää hukkuman.
18. Mutta sinun kanssasi Minä teen liittoni *B'riyty /bariyth* leikata, liitto =kulku_ kahden_uhrinpuolikkaan_välitse ja sinun pitää arkkiin isälle menemän, sinun ja sinun poikasi, ja sinun emäntäsi, ja poikasi emännät sinun kanssasi.
19. Ja sinun pitää saattaman *Taviy /bow* mennä, tulla arkkiin kaikkinaisia eläimiä kaikesta lihasta, kaksittain kaikesta, koiraksen ja naaraksen, jäämään elämään kanssasi:
20. Linnuista laistansa, karjasta laistansa, kaikkinaisista matelevaisista maan päällä laistansa. Kaikkia näitä tulkoon kaksittain sinun tykösi hengissä pidettäväksi.
21. Ja ota myötäsi kaikkinaista ruokaa, jota syödään, ja kokoa se tykösi, sinulle ja heille elatukseksi.
22. Ja Noak teki sen: kaikki mitä '**Elohiym** hänen käski, niin hän teki.

7. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi Noalle: mene arkkiin sinä ja koko sinun huoneesi; sillä sinun Minä olen nähnyt hurskaaksi Minun edessäni tällä ajalla.
2. Kaikista puhtaista eläimistä ota *TiQach-l'kha /laqach* tykösi seitsemän ja seitsemän, koiras ja naaras, mutta saastaisista eläimistä kaksin, koiras ja naaras.
3. Niin myös taivaan linnuista seitsemän ja seitsemän, koiras ja naaras, että suku jäisi elämään koko maan päällä.
4. Sillä seitsemän päivän perästä annan Minä sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja hukutan maan päältä kaikki elävät luontokappaleet, jotka Minä tehnyt olen.
5. Ja Noak teki kaiken sen jälkeen kuin **YHWH** hänelle käski.
6. Ja Noak oli kuudensadan ajastajan vanha, kun vedenpaisumus tuli maan päälle.
7. Ja hän meni arkkiin poikinensa, vaimonensa ja hänen poikainsa vaimot hänen kanssansa, vedenpaisumista pako.
8. Puhtaista eläimistä ja saastaisista, ja linnuista ja kaikista, kuin matelevat maan päällä,
9. meni Noan tykö arkkiin kaksittain, koiras ja naaras, niinkuin '**Elohiym** Noalle käsenyt oli.
10. Ja kun seitsemän päivää kulunut oli, nousi tulvan vesi maan päälle.
11. Sinä vuonna kun Noak oli Kuudensadan ajastajan vanha, toisella kuukaudella, seitsemäntenätoista päivänä kuusta, kuohuivat kaikki syvyyden *T'hom /tahowm* lähteet [maanalaiset lähteet] *niv'q'u /baqa* revetä, särkyä, ja taivaan akkunat aukenivat.

12. Ja maan päälle satoi neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.
13. Samana päivänä meni Noak arkkiin, ja Sem, ja Ham, ja Jafeet, Noakin pojat, ja Noakin vaimo ja kolme hänen poikainsa vaimoa hänen kanssansa,
14. niin myös kaikellaiset pedot, ja kaikellinen karja ja kaikellaiset matelevaiset maan päällä, ja kaikellaiset linnut ja kaikki lentäväiset, joilla siivet ovat.
15. Ne menivät kaikki Noakin tykö arkkiin kaksittain kaikesta lihasta, jossa elävä henki oli.
16. Ja ne olivat koirakset ja naarakset kaikkinaisesta lihasta, ja menivät sisälle niinkuin '**Elohiym** hänelle käsenyt oli. Ja **YHWH** sulki hänen jälkeensä.
17. Silloin tulvaili vettä neljäkymmentä päivää maan päälle, ja vedet paisuivat, ja nostivat arkin ylös, ja veivät korkealle maasta.
18. Niin vedet saivat vallan, ja paisuivat sangen suuresti maan päälle, niin että arkki oli vesiajolla.
19. Ja vedet saivat sangen suuren vallan, ja enenivät niin suuresti maan päälle, että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peitettiin.
20. Viisitoistakymmentä 150 kyynärää noin 40m korkealla kävivät vedet vuorten yli, jotka peitettiin.
21. Silloin hukkuivat kaikki liha, joka maan päällä matelee, linnut, karja, pedot, ja kaikki, jotka maan päällä liikkuvat, ja kaikki ihmiset.
22. Ja kuivan maan päällä kaikki joissa elävä henki oli, kuolivat.
23. Niin hukutettiin kaikki mitä maan päällä oli, ihmisestä niin karjaan asti, ja matoihin, ja taivaan lintuihin asti, kaikki hukutettiin maan päältä, ainoastansa Noak jäi, ja ne jotka hänen kanssansa olivat arkissa.
24. Ja vedet olivat valloillansa maan päällä sata viisikymmentä päivää n.5kk.

8. LUKU

1. Silloin '**Elohiym** muisti Noakia ja kaikkia eläimiä, ja kaikkea karjaa, kuin hänen kanssansa olivat arkissa. Ja '**Elohiym** nosti tuulen maan päälle, ja vedet laskeutuivat.
2. Ja syvyyden lähteet ja taivaan akkunat tukittiin, ja sateet taivaasta asetettiin.
3. Ja vedet maan päällä yhä laskusivat, ja vähenivät sadan viidenkymmenen n.5kk päivän perästä.
4. Ja seitsemäntenätoista päivänä, seitsemännessä kuukaudessa asettui arkki Araratin vuorelle.
5. Mutta vedet vähenivät vähenemistään hamaan kymmenenteen kuukauteen asti. Ensimmäisenä päivänä kymmenentenä kuukautena näkyivät vuorten kukkulat.
6. Neljäkymmenen päivän perästä avasi Noak arkin akkunan, jonka hän tehnyt oli.
7. Ja antoi kaarneen lentää ulos; se lensi edes takaisin siksi kuin vedet maan päällä kuivuivat.
8. Sitte lähetti hän kyhkysen tyköänsä, nähdäksensä olivatko vedet juosneet pois maan päältä.

9. Kun ei kyhkyinen löytänyt paikkaa kussa jalkaansa lepuuttaisi, palasi se hänen tykönsä arkkiin: sillä vedet peittivät vielä koko maan. Niin Noak ojensi kätensä, ja otti hänen tykönsä arkkiin.
10. Sitten odotti hän vielä toiset seitsemän päivää, ja antoi taas kyhkyisen lentää arkista.
11. Se palasi hänen tykönsä, ehtopuolella, ja katso, se toi suussansa öljypuun lehden, jonka oli murtanut. Niin Noak ymmärsi että vedet maan päältä olivat laskeutuneet.
12. Mutta hän odotti vielä seitsemän päivää, ja antoi taas kyhkysen lentää ulos, se ei enää palannutkaan.
13. Kuudennella sadalla ja ensimmäisellä ajastajalla ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuukaudessa, kuivuivat vedet maan päältä. Niin avasi Noak arkin katon, ja katseli, ja katso, maa oli kuivunut.
14. Ja maa tuli peräti kuivaksi seitsemäntenä kolmattakymmenentenä päivänä toisessa kuukaudessa.
15. Niin **'Elohiym** puhui Noakille sanoen:
16. Lähde arkista, sinä ja sinun vaimosi, ja sinun poikas, ja sinun poikaisi vaimot sinun kanssasi.
17. Kaikkinaiset eläimet, jotka sinun tykönäsi ovat, kaikkinaisesta lihasta, sekä linnuista että karjasta, ja kaikista matelevaisista maan päällä, vie ne ulos kanssasi: ja liikkukoot ne maan päällä, ja olkoon hedelmälliset ja lisääntykööt maan päällä.
18. Niin Noak meni ulos poikinensa, ja vaimonensa, ja poikainsa vaimot hänen kanssansa.
19. Kaikki eläimet, kaikkinaiset matelevaiset, kaikkinaiset linnut, ja kaikki mikä maalla matelevat: läksivät arkista, jokainen lainsa jälkeen.
20. Ja Noak rakensi **LAYHWH** alttarin: ja otti kaikkinaista puhdasta karjaa, ja kaikkinaisia puhtaita lintuja, ja uhrasi polttouhrin alttarilla.
21. Ja **YHWH** tunsu lepytyshajun, ja **YHWH** sanoi sydämessänsä: en Minä silleen enää maata kiroa ihmisen tähden: sillä ihmisen sydämen aivoitus on paha ra'rah | ra 7451 hamasta lapsuudesta: enkä Minä enää hävitä kaikkia jotka elävät, niinkuin Minä tehnyt olen.
22. Niin kauvan kuin maa seisoo, ei ole kylväminen ja niittäminen, vilu ja helle, suvi ja talvi, päivä ja yö koskaan lakkaava.

9. LUKU

1. Ja **'Elohiym** siunasi Noakin ja hänen poikansa, ja sanoi heille: olkaat hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa.
2. Ja teitä peljätkööt ja hämmästykööt kaikki eläimet maan päällä, kaikki linnut taivaan alla; kaikki, jotka maassa matelevat, ja kaikki kalat meressä: ne ovat teidän haltuunne annetut.

3. Kaikki, jotka liikkuvat ja elävät, olkoon teille ruaksi: samoin kuin viheriäisen ruohon, olen Minä kaikki teille antanut.
4. Ainoastansa älkää syökö lihaa, jossa vielä sielu on, se on veren kanssa.
5. Totisesti Minä tahdon vaatia teidän verenne teidän sielujenne tähden, kaikilta eläimiltä Minä sen tahdon vaatia. Ja ihmisen kädestä, myös itsekunkin hänen veljensä kädestä tahdon Minä vaatia ihmisen hengen.
6. Joka ihmisen veren vuodattaa *shofekh /shaphak*, hänen verensä pitää ihmisen kautta vuodatettaman: sillä **'Elohiym** on ihmisen tehnyt kuvaksensa *B'tzelem /tselem shade*, phantom, illusion, resemblance, figure, vrt. 2:26.
7. Olkaat siis hedelmälliset, lisääntykää ja enentykää maassa, ja tulkaat karttukaat siinä.
8. *WaYomer 'Elohiym* puhui Noakille ja hänen pojillensa hänen kanssansa, sanoen:
9. Katso, Minä teen teidän kanssanne Minun liittoni *et-Briythy bariyth*, ja teidän siemenenne kanssa teidän jälkeenne,
10. ja jokaisen elävän olennon kanssa, jotka teidän tykönänne ovat, lintujen, karjan, ja kaikkien eläinten kanssa, jotka teidän tykönänne ovat, kaikkien kanssa, jotka arkista läksivät, mikä ikänänsä eläin maan päällä on.
11. Ja teen Minun liittoni teidän kanssanne: ettei tästedes ei pidä enää kaikkea lihaa hukutettaman vedenpaisumisella: eikä pidä tästedes enää vedenpaisumus tuleman maata turmelemaan.
12. *WaYomer 'Elohiym* sanoi: tämä on sen liiton merkki, jonka Minä panen Minun ja teidän, ja joka elävän olennon välille teidän tykönänne, ijankaikkiseksi ajaksi.
13. Minun kaareni *et-qash'Tiy /qesheth* olen Minä pannut pilviin: olkoon se liiton merkki, Minun ja maan välillä.
14. Ja kun Minä tuotan pilven maan ylitse: niin pitää kaari pilvissä nähtämän.
15. Ja niin Minä muistan Minun liittoni Minun ja teidän välillänne, ja joka elävän olennon välillä oli se mitä lihaa hyvänsä ettei enää vedenpaisumusta pidä tuleman kaikkea lihaa hukuttamaan.
16. Sentähden pitää kaaren pilvissä oleman, että kun Minä katson sitä, niin muistan ijankaikkista liittoa **'Elohiym** välillä ja joka elävän olennon välillä kaikkinaista lihaa, kuin maan päällä on.
17. *WaYomer 'Elohiym* sanoi siis Noakille: tämä on sen liiton merkki, jonka Minä olen tehnyt Minun ja kaiken lihan välille maan päällä.
18. Ja Noan pojat, jotka läksivät arkista, olivat Sem, Ham, ja Jafet. Ja Ham oli Kanaanin Isä.
19. Nämät ovat kolme Noakin poikaa, ja heistä hajosivat asujaimet kaikkeen maahan.
20. Ja Noak rupesi peltomieheksi, ja istutti viinimäen.
21. Ja hän joi viinistä; juopui ja makasi peittämättä majassansa.
22. Kun Ham, Kanaanin Isä, näki hänen isänsä hävyn, kertoi hän siitä molemmille veljillensä, jotka ulkona olivat.
23. Niin otti Sem ja Jafet vaatteen, ja panivat hartioillensa, ja menivät takaperin ja peittivät isänsä hävyn. Ja heidän kasvonsa olivat toisaalle käännettyt niin etteivät he nähneet isänsä häpyä.

24. Kun Noak heräsi viinistänsä, ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa hänelle tehnyt oli:
25. Niin sanoi hän: kirottu olkoon Kanaan: orjain orja olkoon hän veljillensä!
26. Ja vielä sanoi: Kiitetty olkoon **YHWH** Semin '**Elohey** ja Kanaan olkoon hänen orjansa.
27. '**Elohiym** levittäköön Jafetin, ja hän asukoon Semin majoissa, ja Kanaan olkoon hänen orjansa.
28. Ja Noak eli, vedenpaisumisen jälkeen kolmesataa ja viisikymmentä ajastaikaa.
29. Ja koko Noakin ikä oli siis yhdeksänsataa ja viisikymmentä ajastaikaa, sitten hän kuoli.

10. LUKU

1. Tämä on Noakin poikain Semin, Hamin ja Jafetin sukukunta: ja heille syntyi **lapsia** poikia *Baniym /Ben* 1129 vedenpaisumisen jälkeen.

Lapsi/Poika: KJV väärentää, ja suomalais käännökset pistävät vielä kahta pahemmaksi. Sana 'lapsi' on useinmiten Raamatun alkukielessä BEN eli poika. Kaikki lapsi sanat on ylivivattu siellä missä pitäisi olla poika -sana. (korjaustyö kesken vielä 11/20)
BEN בֵּן , *boētheia* - a feminine noun derived from *boëthé* - a brand of help, critical assistance to an urgent situation delivering needed aid, auxiliary aid (remedy), critical rescue help (Herodotus, Xenophon). biblehub.com/interlinear/genesis/1.htm).

2. Jafetin **lapset** pojat olivat: Gomer, Magog, Madai, Javan ja Tubal: Mesek ja Tiras.
3. Mutta Gomerin **lapset** pojat: Askenas, RiFad ja Togarma.
4. Javanin **lapset** pojat: Elisa ja Tarsis: Kittimiläiset ja Dodanilaiset.
5. Näistä ovat jälkeiset hajonneet pakanain luotoihin ja heidän maakuntiinsa, itsekukin oman kielensä, sukukuntainsa ja kansoinsa jälkeen.
6. Hamin **lapset** pojat: Kus, Misraim, Put ja Kanaan.
7. Kusin **lapset** pojat: Seba, Hevila, Sabta, Naema ja Sabteka. Naeman lapset: Saba ja Dedan.
8. Mutta Kus siitti Nimrodin: hän rupesi olemaan valtias maassa.
9. Ja hän oli myös jalo metsämies **YHWH** edessä. Siitä on sananlasku: se on jalo metsämies **YHWH** edessä, niinkuin Nimrod.
10. Ja hänen valtakuntansa alku oli Babel, Erek, Akad ja Kalne, Sinearin maalla.
11. Siitä maakunnasta tuli hän Assyriaan: ja rakensi Niniven, ja Rehobot-Irin kaupungin, ja Kalakin.
12. Ja myös Ressen, Niniven ja Kalakin vaiheelle: tämä on se suuri kaupunki.
13. Misraim siitti Ludilaiset, Anamilaiset, Lehabilaiset, Naftukilaiset.
14. Patrusilaiset ja Kaslukilaiset joista ovat tulleet Filistealaiset ja Kaftorilaiset.
15. Mutta Kanaan siitti esikoisensa Sidonin ja Hetin.
16. Ja Jebusin, Emorin, Girgasin.

17. Hivin, Arkin, Sinin,
18. Ja Arvadin, Semarin ja Hamatin. Sitten hajosivat Kananealaisten suvut.
19. Ja Kananealaisten rajat olivat Sidonista Gerarin kautta hamaan Gatsaan sekä Sodomiaan, ja Gomorraan, ja Adamaan, Seboimiin päin, Lasaan asti.
20. Nämät ovat Hamin lapset pojat heidän sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen: heidän maakunnissansa ja kansoissansa.
21. Mutta myös Semille, Jafetin vanhimmalle veljelle syntyi lapsia poikia: hän oli kaikkien Eberin lasten isä:
22. Semin lapset pojat ovat: Elam ja Assur: ArFaksad, Lud ja Aram.
23. Ja Aramin lapset: Us, Hul, Geter ja Mas.
24. Mutta ArFaksad siitti Salakin: Salak siitti Eberin.
25. Eberille syntyi kaksi poikaa: toisen nimi oli Peleg maanjäristys, sillä hänen aikansa maailma jaettiin *nifl'gah /palag* split, halkaista: hänen veljensä nimi oli Joktan.
26. Joktan siitti Almodadin ja Selefin: Hasarmavetin, Jarakin.
27. Hadoramin, Usalin, Diklan.
28. Obalin, Abimaelin, Seban.
29. Ofirin, Havilan ja Jobabin. Kaikki nämä ovat Joktanin poikia.
30. Ja heidän asumasiensa oli Mesasta Sefariin ja itäiseen vuoreen asti.
31. Nämät olivat Semin lapset pojat, sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen maakunnissansa, kansainsa jälkeen.
32. Nämät ovat Noakin lasten poikien suvut heimokuntainsa jälkeen, kansoissansa. Ja näistä ovat kansat levinneet maan päälle vedenpaisumisen jälkeen.

lasten --->poikien | väärennökset: tänään 11/2020 näyttää siltä, että 99,9% em. sanoista on suomeksi (tai KJV englanniksi) väärennetty. Alkukielen sana on 'ben' eli poika. Aion tarkastaa ja tarpeen mukaan muuttaa kaikki sanat. Vienee näillä resursseilla ainakin neljä vuotta... sillä välin tarkista itse luotettavista lähteistä, esim melkein luotettava on qbible.com/hebrew-old-testament/genesis/10.html#1

11. LUKU

1. Ja koko maailmalla oli yhtäläinen kieli ja yhtäläinen puheenparsi.
Vertaa 10:31. ”Nämät olivat Semin lapset, sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen ...
2. Mutta kun he siirtyivät itäänpäin, löysivät he kedon Sinearin maalla, ja asuivat siellä.
3. Ja sanoivat keskenänsä: käykäämme tiilejä tekemään ja polttamaan. Ja heillä olivat tiilit kivien sijassa, ja maan pihka siteeksi.
4. Ja he sanoivat: käykäämme rakentamaan itsellemme kaupunki ja torni, joka taivaaseen ulottuu, tehdäksemme itsellemme nimeä; siten ei meitä hajoitettaisi kaikkiin maihin.
5. Silloin **YHWH** astui alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jota ihmisten lapset rakensivat.

6. *WaYomer* **YHWH** sanoi: katso, he ovat yhtäläinen kansa, ja yhtäläinen kieli on heillä kaikilla, ja tätä ovat he ruvenneet tekemään: ja tästä lähtien voisivat he tehdä mitä vaan mielivät.
7. Käykäämme, astukaamme alas ja sekoittakaamme siellä heidän kielensä; niin ettei toinen ymmärtäisi toisensa kieltä.
8. Ja niin **YHWH** hajoitti heidät sieltä kaikkiin maihin; ja he lakkasivat sitä kaupunkia rakentamasta.
9. Siitä sai se nimensä Babel *Babel confusion* sekasotku: sillä siellä **YHWH** sekoitti koko maan kielen: ja **YHWH** hajoitti heidät sieltä kaikkiin maihin.
10. Nämät ovat Semin sukukunta: Sem oli sadan ajastajan vanha, ja siitti ArFaksadin, kaksi ajastaikaa vedenpaisumisen jälkeen.
11. Ja sitten eli hän vielä viisisataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
12. Arfaksad oli viidenneljättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Salakin.
13. Ja sitten eli hän vielä neljäsataa ja kolme ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
14. Salak oli kolmenkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Eberin.
15. Ja sitten eli hän vielä neljäsataa ja kolme ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
16. Eber oli neljännenjättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Pelegin.
17. Ja sitten eli hän vielä neljäsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
18. Peleg oli kolmenkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Regun.
19. Ja sitten eli hän vielä kaksisataa ja yhdeksän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
20. Regu oli kahdenneljättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Serugin.
21. Ja sitten eli hän vielä kaksisataa ja seitsemän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
22. Serug oli kolmenkymmenen ajastajan vanha kun hän siitti Nahorin.
23. Ja sitten eli hän vielä kaksisataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
24. Nahor oli yhdeksänkolmattäkymmentä ajastajan vanha, ja siitti Taran.
25. Ja eli sitte sata ja yhdeksäntoistäkymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.
26. Tarak oli seitsemänkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Abramin, Nahorin ja Haranin.
27. Tämä on Tarakin sukukunta: Tarak siitti Abramin, Nahorin ja Haranin. Haran siitti Lotin.
28. Ja Haran kuoli isänsä, Taran tykönä syntymä-maallansa Kaldean Uurissa.
29. Ja Abram ja Nahor ottivat itsellensä vaimoja: Abramin vaimon nimi oli Sarai, ja Nahorin emännän nimi oli Milka, Haranin tytär, joka oli Milkan ja Jiskan isä.
30. Mutta Sarai oli hedelmätöin, eikä ollut hänellä lasta.
31. Ja Tarak otti poikansa Abramin ja Lotin poikansa Haranin pojan, sekä miniänsä Sarain, poikansa Abramin vaimon, ja he läksivät Kaldean Uurista menemään Kanaanin maalle, ja tulivat Haraniin, ja asuivat siellä.
32. Ja Tarakin ikä oli kaksisataaviisi ajastaikaa ja hän kuoli Haranissa.

12. LUKU

1. Ja **YHWH** oli sanonut Abramille: Lähde maastasi ja syntymä paikastasi, ja isäsi huoneesta: sille maalle, jonka Minä sinulle osoitan,
2. niin Minä teen sinun suureksi kansaksi, ja siunaan sinun, ja teen sinulle suuren nimen, ja sinä olet siunaus oleva.
3. Minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroon niitä, jotka sinua kiroovat. Ja sinussa pitää kaikki sukukunnat maan päällä siunatuiksi tuleman.
4. Niin Abram läksi, niinkuin **YHWH** hänelle sanonut oli, ja Lot meni hänen kanssansa: Mutta Abram oli viidenkahdeksattakymmentä ajastajan vanha Haranista lähteissänsä.
5. Ja Abram otti vaimonsa Sarain, ja Lotin, veljensä pojan, tavaroinensa, jotka he olivat koonneet, ja palvelijat jotka he olivat saaneet Haranissa, ja läksivät matkustamaan Kanaanmaalle; tulivat Kanaanin maalle.
6. Ja Abram vaelsi sen maakunnan läpi, hamaan Sikemin paikkakuntaan, Moren tammistoon asti. Ja siihen aikaan asuivat Kanaanealaiset maassa.
7. Silloin näkyi **YHWH** Abramille, ja sanoi: sinun siemenelles annan Minä tämän maan. Ja hän rakensi siinä alttarin **LAYHWH**, joka hänelle oli ilmestynyt.
8. Sitte siirtyi hän edemmäksi vuoren tykö, Betelistä itään päin, ja pani siihen majansa, niin että Betel oli lännen puolella ja Ai idän puolella, ja rakensi siinä alttarin **YHWH**, ja rukoili saarnasi **YHWH** nimestä.
9. Sitten Abram läksi sieltä etemmäksi, ja vaelsi etelään päin.
10. Niin tuli kova aika maahan, ja Abram meni alas Egyptiin, olemaan muukalaisena siellä: sillä sangen kova aika oli maassa.
11. Mutta kun hän lähestyi Egyptiä, puhui hän vaimollensa Saraille: katso armaani, minä tiedän sinun ihanamuotoiseksi vaimoksi.
12. Kun Egyptiläiset saavat sinun nähdä, niin he sanovat: tämä on hänen vaimonsa, ja tappavat minun, ja antavat sinun elää.
13. Sano siis itsesi minun sisarekseni; että minulle hyvin kävisi sinun tähtesi, ja minä eläisin sinun vuokses.
14. Kun Abram tuli Egyptiin, näkivät Egyptiläiset vaimon juuri ihanaksi.
15. Ja Faaraon ruhtinaat näkivät hänen, ja ylistivät häntä Faaraolle *'el-Paroh*: ja vaimo vietiin Faaraon huoneeseen.
16. Ja Abramille tehtiin hyvin hänen tähtensä. Hän sai lampaista ja karjaa, ja aaseja, ja palvelijoita, ja piikoja, ja aasintammoja ja kameleja.
17. Mutta **YHWH** vitsasi Faaraota suurilla vitsauksilla, ja hänen huonettansa, Sarain Abramin vaimon tähden.
18. Silloin kutsui Faarao Abramin tykönsä, ja sanoi: miksi tämän minulle teit? mikset ilmoittanut häntä minulle vaimoksesi?
19. Miksi sanoit, hän on minun sisareni? ja niin minä otin hänen vaimokseni? katso tässä on sinun vaimosi, ota hän ja mene.
20. Ja Faarao käski miestensä saattaa hänet ulos ja hänen vaimonsa ja kaikki mitä hänellä oli.

13. LUKU

1. Niin Abram läksi jälleen ylös Egyptistä vaimonsa ja kaiken tavaransa kanssa, ja Lot hänen kanssansa, Etelä-maalle.
2. Ja Abramilla oli sangen paljon karjaa, hopiaa ja kultaa.
3. Ja hän matkusti eteenpäin Etelä-maalta Beteliin asti, hamaan siihen paikkaan, jossa hänen majansa oli ennen ollut, Betelin ja Ain vaiheella,
4. juuri siihen paikkaan, johon hän ennen alttarin oli rakentanut; ja Abram ~~rakoi~~ saarnasi **YHWH** nimeen.
5. Mutta Lotilla, joka Abramia seurasi, oli myös lampaista, ja karjaa, ja majoja.
6. Ja ei heitä vetänyt maa yhdessä asumaan; sillä heillä oli paljon tavarata, eikä taitaneet yhdessä asua.
7. Sentähden oli riita Abramin paimenten ja Lotin paimenten välillä: Ja siihen aikaan asuivat vielä Kanaanealaiset ja Feresiläiset maassa.
8. Niin Abram sanoi Lotille: älkään olko riita minun ja sinun välilläsi, ja minun ja sinun paimentesi välillä: sillä mehän olemme veljekset.
9. Eikö koko maa ole edessäsi avoinna? eriä minusta, jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle, jos sinä menet oikealle, minä menen vasemmalle.
10. Niin Lot nosti silmänsä, ja näki että koko Jordanin laakso oli vesirikas: ennen kuin **YHWH** Sodomian ja Gomorran hukutti, oli se niinkuin *K'gan*-**YHWH** yrttitarha, niinkuin Egyptin maa, aina Soariin asti.
11. Ja Lot vallitsi itsellensä koko Jordanin lakeuden. Ja hän matkusti itään päin: ja niin he erkanivat toisistansa.
12. Abram asettui Kanaanmaalle, ja Lot asui lakeuden kaupungeissa, ja majaili aina Sodomaan asti.
13. Mutta Sodomian kansa oli paha *ra' rah* | *raiyim* **7451** , ja rikkoi kovin **YHWH** vastaan.
14. Ja **WAYHWH** sanoi Abramille, sitte kuin Lot oli erinnyt hänestä: nosta nyt silmäsi ja katso siitä, missä asut, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen.
15. Sillä kaiken sen maan, minkä näet, annan Minä sinulle, ja sinun siemenelles ijankaikkiseksi ajaksi.
16. Ja teen sinun siemenesi niinkuin tomun *'aphar* maan päällä: jos joku voi lukea tomun *'aphar* maan päällä, niin hän myös voi sinun siemenesi lukea.
17. Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin: sillä sinulle Minä sen annan.
18. Niin Abram siirsi majansa, ja kävi asumaan Mamren tammistoon joka on Hebronissa: ja rakensi siinä alttarin **LAYHWH**.

14. LUKU

1. Ja tapahtui silloin kun Amrafelin Sinearin kuninkaana, Ariok Ellassarin kuninkaana, Kedorlaomer Elamin kuninkaana, ja Tideal pakanoitten [goim] kuninkaana:
2. että he läksivät sotimaan Beraa, Sodomän kuningasta, Birsaa, Gomorran kuningasta, Sineabia, Adaman kuningasta, ja Semeberiä Seboimin kuningasta, ja Belan, se on Soarin, kuningasta vastaan.
3. Nämä kaikki yhdistyivät Siddimin laaksossa; jossa nyt on suolainen meri:
4. He olivat olleet kaksitoistakymmentä ajastaikaa kuningas Kedorlaomerin alla; mutta kolmantenatoista ajastaikana olivat he hänestä luopuneet.
5. Neljäntenätoista ajastaikana tuli Kedorlaomer, ja ne kuninkaat, jotka hänen kanssansa olivat, ja löivät ne Rafalaiset Astarot-Karnaimissa ja Susilaiset Hamissa; niin myös Emiläiset Save-Kirjataimissa:
6. sekä Horilaiset Seirin vuorella; aina Paraniin asti, korpea liki.
7. Sitten he palasivat ja tulivat En-Mispatin tykö 'El, se on Kades, ja ryöstivät koko Amalekilaisten maan; niin myös löivät he Amorilaiset, jotka asuivat Hasesonin Tamarissa.
8. Niin läksivät Sodomän kuningas, Gomorran kuningas, Adaman kuningas, Seboimin kuningas, ja Belan, se on Soarin kuningas: ja ryhtyivät sotaan Siddimin laaksossa:
9. Kedorlaomeria Elamin kuningasta, ja Tidealia pakanoitten [goim] kuningasta, ja Amrafelia Sinearin kuningasta, ja Ariokia Ellassarin kuningasta vastaan: neljä kuningasta viittä vastaan.
10. Mutta Siddimin laaksossa oli monta maanpihkakuoppaa. Ja Sodomän ja Gomorran kuningas lyötiin ja putosivat kuoppiin, ja jääneet pakenivat vuorille.
11. Niin he ottivat kaiken Sodomän ja Gomorran tavaran, ja kaiken heidän ruokatavaransa ja menivät matkaansa.
12. Ja ottivat myös Lotin Abramien veljen pojan kanssansa, ja hänen tavaransa, ja menivät matkaansa, sillä hän asui Sodomassa.
13. Silloin tuli yksi joka paennut oli, ja ilmoitti sen Abramille sille Hebrealaiselle, joka asui Amorealaisen Mamren, Eskolin ja Anerin veljen tammistossa. Nämä olivat liitossa Abramien kanssa.
14. Kun nyt Abram kuuli veljensä otetuksi kiini, varusti hän omia kotona syntyneitä uskotuita palvelijoitansa kolmesataa ja kahdeksantoista, ja ajoi takaa heitä Daniin asti.
15. Jaakoi väkensä ja karkasi palvelijoinensa yöllä heidän päällensä ja löi heidät: ja ajoi takaa hamaan Hobaan, joka on pohjois-puolella Damaskoa.
16. Ja hän toi takaisin kaiken tavaran: ja myös veljensä Lotin ja hänen tavaransa toi hän takaisin, niin myös vaimot ja väen.
17. Kun Abram palasi lyömästä Kedorlaomeria ja niitä kuninkaita jotka olivat hänen kanssansa meni Sodomän kuningas häntä vastaan Saven laaksossa jota kuninkaan laaksoksi kutsutaan.

18. Mutta Melkisedek *Malci Xedek* oikeuden kuningas Salemin kuningas toi leipää ja viiniä: ja hän oli kaikkein korkeimman **YHWH** pappi – **L'EI' Elyown**.

Salem= rauha, sensijaan nykyinen Jeru-salem = maahanpoljettu-rauha

19. Ja siunasi häntä, ja sanoi: **L'EI' Elyown** siunaama ole sinä Abram - [kaikkein korkeimman Jumalan siunaama] - jonka taivas ja maa oma on.

20. Ja kiitetty olkoon **L'EI' Elyown** kaikkein korkein, joka sinun vihollises antoi sinun käsiis. Ja Abram antoi hänelle kymmenekset kaikista.

21. Silloin Sodoman kuningas sanoi Abramille: anna minulle väki, ja pidä itse tavara.

22. Mutta Abram sanoi Sodoman kuninkaalle: minä nostan minun käteni **L'EI' Elyown** tykö, jonka taivas ja maa oma on:

23. ja vakuutan etten minä ota kaikesta sinun omastas lankaakaan eikä kengän rihmaa, ettes sanoisi: minä olen Abrammin äveriääksi tehnyt:

24. En tahdo mitään, paitsi sitä kuin nämät nuoret miehet syöneet ovat; ja niiden miesten osaa, jotka minua seurasivat: Aner, Eskol ja Mamre, he saakoon osansa.

15. LUKU

1. Kuin nämä olivat tapahtuneet, tuli *d'var*-**YHWH** sana Abrammin tykö näyssä, sanoen: älä pelkää Abram, Minä olen sinun kilpesi, ja sinun palkkasi on oleva sangen suuri.

2. Mutta Abram sanoi: **Adonay YHWHiH**, mitä minulle annat? minähän lähden lapsitoinna täältä, ja minun huoneeni perilliseksi tulee tämä Eleasari Damaskosta.

3. Ja Abram taas vielä: minulle et antanut siementä, katso minun kotopalkolliseni on minua perivä.

4. Mutta katso, *d'var*-**YHWH** sana tuli hänen tykönsä, sanoen: ei tämä sinua peri: vaan joka sinun ruumiistas tulee, se on sinua perivä.

5. Ja Hän vei hänen ulos, ja sanoi: katso taivaalle ja lue tähdet, jos taidat ne lukea. Ja Hän sanoi hänelle: niin on sinun siemenesi oleva.

6. Abram uskoi **BAYHWH** ja Hän luki hänelle sen vanhurskaudeksi.

7. Ja Hän sanoi hänelle: Minä olen **YHWH**, joka vein sinun ulos Kaldean Uurista, antaakseni sinulle tämän maan omaksesi.

8. Mutta hän sanoi: **Adonay YHWHiH**, mistä minä tietäisin sen omistavani?

9. Silloin Hän sanoi hänelle: tuo Minulle kolmivuotinen hehkoinen *eg'lah*, ja kolmivuotinen vuohi *w'ez*, ja kolmivuotinen oinas *w'ayil*, niin myös mettinen *w'tor* kyyhkynen, ja nuori kyhkyläinen *w'gozal* poikanen ilman sulkia.

10. Ja hän toi nämä kaikki, ja jakoi keskeltä kahtia, ja pani itsekunkin osan toinen toisensa kohdalle; vaan lintuja ei hän jakanut.

11. Niin petolinnut tulivat lihain päälle; ja Abram karkotti ne.

12. Kun nyt aurinko oli laskemaisillansa, ja raskas uni oli langennut Abrammin päälle: katso, niin hämmästy ja synkkä pimeys tuli hänen päällensä.

13. Ja Hän sanoi Abramille: niin tiedä totisesti että sinun siemenesi on oleva muukalaisena siinä maassa, joka ei heidän omansa ole, ja heidän täytyy orjana olla ja he vaivataan, niin on tapahtuva neljäsataa ajastaikaa.
14. Mutta sille kansalle, jonka orjana he ovat, koston Minä: ja sitte he lähtevät ulos suurella tavaralla.
15. Sinä menet isäisi tykö rauhassa, ja haudataan hyvässä ijässä.
16. Mutta neljännessä miespolvessa he tänne palajavat: sillä Amorilaisten pahuuden mitta ei ole ennen täysi.
17. Ja kun aurinko oli laskenut, ja pimeys joutunut: katso, uunissa paloi tuli, ja liekki kävi kappaleitten keskeltä.
18. Sinä päivänä teki **YHWH** liiton Abramian kanssa, sanoen: sinun siemenelles annan Minä tämän maan, hamasta Egyptin virrasta, niin suureen Fratiin virtaan asti.
19. Kainilaisten, ja Kenitsiläisten, ja Kadmonilaisten,
20. Hetiläisten, ja Feresiläisten, ja Rafalaisten (Kalevan pojat),
21. Amorilaisten, ja Kanaanealaisten, ja Gergesiläisten, ja Jebusilaisten maan.

16. LUKU

1. Ja Sarai Abramian emäntä ei synnyttänyt hänelle lapsia. Mutta hänellä oli Egyptiläinen piika, jonka nimi oli Hagar.
2. Niin Sarai sanoi Abramille: katso **YHWH** on minun sulkenut synnyttämästä, mene siis minun piikani luo, ehkä minä saisin lapsia hänestä. Ja Abram totteli Sarain sanaa.
3. Ja Sarai Abramian vaimo otti Egyptiläisen piikansa Hagarin ja antoi sen miehellensä Abramille vaimoksi. Silloin oli Abram asunut Kanaanmaalla kymmenen ajastaikaa
4. Ja hän makasi Hagarin tykönä, joka tuli raskaaksi. Koska hän tunsu itsensä raskaaksi, tuli hänen emäntänsä halvaksi hänen silmissänsä.
5. Niin sanoi Sarai Abramille: minulle tapahtunut vääryys langetkoon sinun päälles; minä annoin minun piikani sinun helmaasi ja kun hän tunsu itsensä raskaaksi, halpenin minä hänen silmissänsä: **YHWH** tuomitkoon minun ja sinun välillä.
6. Mutta Abram sanoi Saraille: katso, sinun piikasi on sinun käsissäsi, tee hänelle mitä tahdot: Kun Sarai sitten kuritti häntä, pakeni hän hänen tyköänsä.
7. Mutta **YHWH** enkeli löysi hänen vesilähteen tykönä korvessa: sen lähteen tykönä joka on Surin tiellä.
8. *WaYomer* Hän sanoi: Hagar, Sarain piika, kusta tulet? ja kuhunka menet? hän vastasi: minä pakenin emäntääni Saraita.
9. *WaYomer* **YHWH** enkeli sanoi hänelle: palaja emäntäsi tykö, ja nöyryytä itsesi hänen kätensä alle.
10. *WaYomer* **YHWH** enkeli sanoi vielä: Minä lisään suuresti sinun siemenesi, niin ettei sitä taideta lukea paljouden tähden.

11. *WaYomer* **YHWH** enkeli sanoi hänelle: katso, sinä olet raskas, ja synnytät pojan: ja sinun pitää kutsuman hänen nimensä Ismael: sillä **YHWH** on kuullut sinun vaivasi.

12. Hänestä tulee tuima mies, ja hänen kätensä jokaista vastaan, ja jokaisen käsi häntä vastaan, ja hän on asuva kaikkein veljeinsä edessä.

13. Ja Hagar nimitti *shem*-**YHWH** joka häntä puhutteli, sinä **Eleyha**, joka näet minun **EL Ro'iy**, sillä hän sanoi: olisinko todellakin pikimmiltä nähnyt hänen joka minun näkee *Ro'iy*?

14. Sentähden nimitti hän sen kaivon, "sen elävän kaivoksi, joka minun näkee" *B'er la-Chay Ro'iy*, se on Kadeksen ja Baredin välillä.

15. Ja Hagar synnytti Abramille pojan: ja Abram anoi pojallensa jonka Hagar synnytti, nimen Ismael.

16. Ja Abram oli kuudenyhdeksättäkymmentä ⁸⁶ ajastajan vanha, kun Hagar synnytti Ismaelin Abramille.

17. LUKU

1. Kun Abram oli yhdeksänkymmenen ja yhdeksän ajastaikainen, näkyi **YHWH** Abramille ja sanoi hänelle: Minä Olen '**El Shadday** *aniy-El ShaDay* Kaikkivaltias, vaella Minun edessäni, ja ole vakaa.

2. Ja Minä teen liittoni minun ja sinun välilles, ja lisään sinun sangen suuresti.

3. Ja Abram lankesi kasvoillensa: Ja '**Elohiym** puhui hänen kanssansa, sanoen:

4. Katso, Minä Olen, ja Minun liittoni on sinun kanssas, ja sinä tulet suuren kansan isäksi. [eräs Jumalan nimistä: Minä Olen - vaikka hebrean alkutexti ei tässä edes sisällä olla-verbiä]

5. Sentähden ei sinua pidä enää kutsuttaman Abram; mutta Abraham on sinun nimesi oleva: sillä Minä Olen tehnyt sinun suuren kansan isäksi.

6. Ja teen sinun sangen suuresti hedelmälliseksi, ja asetan sinun kansoiksi: ja kuninkaat tulevat sinusta.

7. Ja Minä teen liittoni Minun ja sinun välille, ja sinun siemenesi välille sinun jälkeesi, suvusta sukuun ijankaikkiseksi liitoksi niin että Minä olen sinun '**Elohiym**, ja sinun siemenesi **L'Elohiym** sinun jälkeesi. Alkukielessa nimi mainittu vain kerran.

8. Ja Minä annan sinulle ja siemenellesi sinun jälkeesi sen maan, jossa sinä muikalainen olet; koko Kanaanmaan ijäiseksi omaisuudeksi: ja olen heidän **L'Elohiym**.

9. *WaYomer* '**Elohiym** sanoi vielä Abrahamille: pidä siis Minun liittoni, sinä ja sinun siemenesi sinun jälkeesi, suvusta sukuun.

10. Ja tämä on liitto, jonka teidän tulee pitää, Minun ja teidän välillänne, ja sinun siemenesi välillä sinun jälkeesi: kaikki miehenpuoli teidän seassanne pitää ympärileikattaman.

11. Ja teidän pitää ympärileikkaaman teidän esinahkanne liha: sen on oleva liiton merkiksi Minun ja teidän välillänne.

12. Kahdeksanpäiväisenä pitää ympärileikattaman teidän seassanne kaikki miehenpuoli suvusta sukuun: kotona syntynyt, ja jokainen rahalla ostettu muukalainen, joka ei ole sinun siemenestäsi.
13. Kaiketi ympärileikattakoon sekä kotona syntynyt, että rahalla ostettu; ja niin Minun liittoni on oleva teidän lihassanne ijankaikkiseksi liitoksi.
14. Mutta jokainen ympärileikkaamaton miehenpuoli joka ei ympärileikkauta esinahkansa lihaa, se sielu pitää hävitettävä kansastansa: hän on Minun liittoni rikkonut.
15. *WaYomer* '**Elohiym** sanoi vielä Abrahamille: älä kutsu vaimoasi Saraita Saraiksi; vaan Saara olkoon hänen nimensä:
16. Sillä Minä siunaan häntä, ja annan hänestäkin sinulle pojan; sillä Minä siunaan häntä, ja hän on tuleva kansoiksi, ja kansain kuninkaat tulevat hänestä.
17. Niin Abraham lankesi kasvoillensa ja naurahti, ja sanoi sydämessänsä: syntyisikö sadanajastaiselle poika? ja synnyttäisikö Saara yhdeksänkymmenen ajastaisena ?
18. Ja Abraham sanoi **Ha'Elohiym**; josko Ismael saisi elää sinun edessä!
19. Niin sanoi '**Elohiym**; Tosin Saara sinun vaimosi synnyttää sinulle pojan ja sinun pitää hänen nimensä kutsuman Isaak: ja Minä teen Minun liittoni hänen kanssansa ijankaikkiseksi liitoksi, hänen siemenellensä hänen jälkeensä.
20. Ismaelista olen Minä myös sinun rukouksesi kuullut, katso, Minä olen siunannut häntä, ja teen hänet hedelmälliseksi, ja lisään hänen sangen suuresti: kaksitoistakymmentä ruhtinasta pitää hänen siittämän, ja Minä teen hänen suureksi kansaksi.
21. Mutta liittoni teen Minä Isaakin kanssa; jonka Saara on sinulle synnyttävä, tähän aikaan tulevana vuonna.
22. Ja kuin puhe oli päätetty Abrahamin kanssa, meni '**Elohiym** ylös hänen tyköönsä.
23. Ja Abraham otti poikansa Ismaelin, ja kaikki kotona syntyneet, ja kaikki ostetut: kaiken miehenpuolen Abrahamin huoneessa: ja ympärileikkasi heidän esinahkansa lihan, kohta sinä päivänä kuin '**Elohiym** oli puhunut hänen kanssansa.
24. Abraham oli yhdeksänkymmenen yhdeksän ajastaisainen, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin.
25. Mutta Ismael hänen poikansa oli kolmentoista ajastaisainen, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin.
26. Samana päivänä ympärileikattiin Abraham, ja Ismael hänen poikansa.
27. ja kaikki miehenpuoli hänen huoneessansa, kotona syntyneet ja muukalaisilta ostetut, ympärileikattiin hänen kanssansa.

18. LUKU

1. Ja **YHWH** näkyi Abrahamille Mamren tammistossa jossa hän istui majansa ovella, kun päivä oli palavimmallansa.

2. Kun hän silmänsä nosti ja katseli, katso kolme miestä seisoj hänen edessään: ja kuin hän näki heidän, juoksi hän heitä vastaan majan ovelta, ja kumarsi itsensä maahan.
3. *WaYomar* Abraham sanoi '**Adonay** /**YHWH**, jos minä olen armon löytänyt sinun edessäsi, niin älä mene palvelijaisi ohitse.
4. Ja sallikaat että tuodaan vähän vettä pestäkseen teidän jalkanne, ja levätkää puun alla.
5. Minä tuon teidän eteenne kappaleen leipää, virvottaakaat sydäntänne ennenkuin menette: koska kerran poikkesitte teidän palvelijanne tykö. He sanoivat: tee niin kuin sinä olet puhunut.
6. Niin Abraham riensi majaan Saaran tykö, ja sanoi: tuo joutuin kolme mittaa sämpylä-jauhoja, sotke ja leivo kaltiaisia.
7. Mutta itse juoksi Abraham karjan tykö: otti nuoren ja kauniin vasikan, ja antoi palvelijalle, joka riensi valmistamaan sitä.
8. Ja hän toi voita ja maitoa, ja vasikan, jonka hän oli antanut valmistaa, ja pani heidän eteensä: ja hän seisoj itse heidän edessään puun alla kun he söivät.
9. Niin sanoivat He hänelle: kussa on sinun vaimosi Saara? hän vastasi: tuolla majassa.
10. Ja Hän sanoi: Minä palajan sinun tykösi tällä ajalla tulevana vuonna, ja katso, vaimollasi Saaralla on oleva poika. Ja sen Saara kuuli majan ovelta, joka oli hänen takanansa.
11. Mutta Abraham ja Saara olivat vanhat ja ijälliseksi joutuneet; niin että Saaralta olivat lakanneet vaimolliset menot.
12. Sentähden naurahti Saara itseksensä, ja sanoi: näin vanhaksi tultuani, minäkö antaisin itseni hekumaan? ja minun herranikin *wadoniy* /*adown* on vanhentunut.
13. Ja **YHWH** sanoi Abrahamille: miksi Saara nauroi, sanoen: minäkö todella synnyttäisin, joka olen vanhaksi tullut?
14. Onko **MEYHWH** mitäkään mahdollointa? Määrättyyn aikaan Minä palajan sinun tykösi tulevana vuonna, ja Saaralla on poika.
15. Niin Saara kielsi, sanoen: en minä nauranut: sillä hän hämmästyi. Mutta Hän sanoi: ei ole niin, sinä nauroit.
16. Silloin nousivat miehet ja läksivät menemään Sodomaan päin: ja Abraham meni heidän kanssansa, saattamaan heitä.
17. Ja **WAYHWH** sanoi: salaisinko Minä Abrahamilta, mitä Minä teen?
18. Abrahamtahan on totisesti tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansat maan päällä pitää hänessä siunattaman.
19. Sillä Minä olen hänet valinnut, että hän käskisi lapsiansa ja jälkeistä perhettänsä **YHWH** tietä pitämään, ja tekemään hurskautta ja oikeutta: jotta **YHWH** saattaisi Abrahamille kaikki, kuin hän hänelle luvannut on.
20. *WaYomer* **YHWH** sanoi: huuto *zaaqat za'aq* shriek on suuri Sodomassa ja Gomorrassa, ja heidän syntinsä ovat sangen raskaat.
21. Minä astun nyt alas ja katson ovatko he aivan niin tehneet kuin huuto heistä on tullut Minun eteeni; vai eikö, että Minä sen tietäisin.

22. Ja miehet kääntyivät sieltä, ja menivät Sodomaan päin. Mutta Abraham jäi vielä seisomaan **YHWH** eteen.
23. Ja Abraham astui Hänen tykönsä, ja sanoi: hukutatkos myös vanhurskaankin jumalattoman kanssa?
24. Jos kaupungissa olisi viisikymmentä vanhurskasta, hukuttaisitkos myös ne, ja etkä säästäisi sitä paikkaa viidenkymmenen vanhurskaan tähden, jotka siellä olisivat?
25. Pois se sinusta, ettäs sen tekisit, ja kuolettaisit vanhurskaan jumalattoman kanssa, ja niin vanhurskaalle kävis niinkuin jumalattomallekin! Pois se sinusta: Eikö kaiken maailman tuomari *hashofet /shaphat* oikeutta tekisi?
26. *WaYomer* **YHWH** sanoi: jos Minä löydän viisikymmentä vanhurskasta Sodoman kaupungissa; niin Minä säästän kaiken sen paikan heidän tähtensä.
27. Abraham vastasi ja sanoi: katso, minä olen ruvennut puhumaan minun **el-Adonay** kanssa; vaikka olen **tomu ja tuhka**. *afar /'aphar -ja- waefer /'epher*. kts.liite
28. Mitä jos oli viisi vailla niistä viidestäkymmenestä vanhurskaasta, kadottaisitko viiden tähden koko kaupungin? ja Hän sanoi: en kadota, jos Minä löydän siellä viisiviidettäkymmentä.
29. Ja hän puhui vielä hänelle, ja sanoi: kenties sieltä löytyisi neljäkymmentä? ja Hän sanoi: en tee sitä niitten neljänkymmenen tähden.
30. Abraham sanoi: älköön minun **LAdonay** vihastuko, että minä vielä puhun: mitä jos löytyisi sieltä kolmekymmentä? ja Hän sanoi: en sitä tee, jos Minä löydän siellä kolmekymmentä.
31. Ja hän sanoi taas: katso, minä olen ruvennut puhumaan minun **el-Adonay**, kanssa: mitä jos löytyisi sieltä kaksikymmentä? ja Hän sanoi: en kadota kahdenkymmenen tähden.
32. Ja hän vielä sanoi: älköön **LAdonay** vihastuko, jos minä ainoastansa tämän kerran puhun: mitä jos sieltä löytyisi kymmenen? ja Hän sanoi: en kadota kymmenen tähden.
33. Ja **YHWH** meni pois sitten kun hän oli Abrahamin kanssa puhunut: ja Abraham palasi kotiansa.

19. LUKU

1. Ja ne kaksi enkeliä *haMal'akhiym /mal'ak* tulivat ehtoon Sodomaan, ja Lot istui Sodoman portissa. Kun Lot näki heidät, nousi hän heitä vastaan, kumarsi kasvoillensa maahan.
2. *WaYomer* sanoi: ~~katso, minun~~ **Na-Adonay**, poiketkaat teidän palvelijanne huoneeseen yöksi, ja antakaat pestä jalkanne, ja aamulla varhain noustuanne menette matkaan. Ja he sanoivat: ei suinkaan, vaan kadulla me yötä pidämme.
3. Ja hän ahkerasti vaati heitä, ja he poikkesivat hänen tykönsä, ja tulivat hänen huoneeseensa. Ja hän valmisti heille aterian, ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

4. Ennenkuin he maata panivat, tulivat kaupungin miehet, Sodomalaiset, nuoret ja vanhat: kaikki kansa joka kulmalta, ja piirittivät huoneen.
5. Ja he kutsuivat Lotin, ja sanoivat hänelle: kussa ovat ne miehet, jotka sinun tykö yöllä tulivat? tuo heitä meidän tykömme tunteaksemme heitä.
6. Silloin Lot meni ulos heidän tykönsä oven eteen, ja sulki oven jälkeensä.
7. Ja sanoi: älkää te, rakkaat veljeni, tehkö niin pahoin.
8. Katsokaat, minulla on kaksi tyttäätä, jotka ei vielä miehestä mitään tiedä: ne minä tuotan teille, tehkää heille mitä te tahdotte: kunhan vaan näille miehille ette mitään pahaa tee; sillä sentähden ovat he tulleet minun kattoni suojaan.
9. Mutta he sanoivat: mene matkaasi! Ja sanoivat: tuo yksi on tullut muukalaisena olemaan ja tahtoo kuitenkin hallita. Mutta nyt me teemme enemmän pahaa sinulle kuin heille. Ja he karkasivat väkivallalla Lotin päälle, ja juoksivat ovea särkemään.
10. Silloin miehet ojensivat kätensä ulos, ja tempasivat Lotin tykönsä huoneeseen, ja sulkivat oven kiinni.
11. Ja miehet, jotka huoneen oven edessä olivat, löivät he sokeudella *BaSan 'weriyim /canver*, pienet ja suuret, niin että he väsyivät ovea etseissänsä.
12. Ja miehet sanoivat Lotille: jos sinulla vielä on omaisia täällä, vävyjä, poikia taikka tyttäriä, tahi muita tässä kaupungissa, vie ne ulos tästä paikasta.
13. Sillä me hukutamme tämän paikan: koska heidän huutonsa on suuri **YHWH** edessä, niin **YHWH** lähetti meidät heitä hukuttamaan.
14. Niin Lot meni ulos ja puhutteli vävyjänsä, joitten piti saaman hänen tyttärensä, ja sanoi: nouskaat ja lähtekää tästä paikasta sillä **YHWH** hukuttaa tämän kaupungin" Mutta vävyensä luulivat hänen leikkiä laskevan.
15. Kun nyt aamurusko nousi, kiiruhtivat enkelit Lotia joutumaan, ja sanoivat: nouse, ota vaimosi ja kaksi tyttäätäsi, jotka saapuvilla ovat, ettet hukkuisi tämän kaupungin pahuudessa.
16. Ja kun hän viipyi, tarttuivat miehet hänen käteensä, ja hänen vaimonsa ja hänen kahden tyttärensä käteen, sillä **YHWH** tahtoi säästää häntä, ja taluttivat hänen ulos ja jättivät hänen ulkopuolelle kaupunkia.
17. Ja johdattaessaan heitä ulos, sanoi toinen: pakene sielusi tähden, älä katsahda taaksesi, ja älä myös pysähdy koko tällä lakeudella; vaan pakene vuorille ettet hukkuisi.
18. *WaYomer* Lot sanoi heille: Voi **Adonay!**
19. Katso, sinun palvelijasi on löytänyt armon Sinun edessä, Sinä olet tehnyt laupeutesi suureksi, jonka minulle osotit, pelastaaksesi sieluani: en taida minä päästä pakoon vuorille ennekuin onnettomuus *ra' rah* | *haraah* 7451 minut saavuttaa ja minä kuolen.
20. Katso kaupunki tuolla on lähellä paetakseni sinne ja se on pieni. Salli minun paeta sinne - sehän on niin pieni - että sieluni jäisi elämään.
21. Niin sanoi Hän hänelle: katso, tässäkin asiassa olen Minä sinun rukouksesi kuullut en hävitä Minä sitä kaupunkia, josta puhut.
22. Riennä, pakene sinne sillä en Minä taida tehdä mitään, ennekuin sinne pääset. Sentähden kutsui hän sen kaupungin Soariksi.

23. Aurinko oli nousnut maan yli ja Lot tullut Soariin.
24. Niin antoi **YHWH** sataa Sodomaa *al-S'dom /Cadorn* ja Gomorran *W'al-Amorah /'Amorah* päälle tulikiveä *Gafriyt /gophriyth* ja tulta *waesh* **YHWH** taivaasta.
25. ja kukisti ne kaupungit, ja koko sen lakeuden ynnä kaikkien niiden kaupunkein asuvaiset, ja maan kasvon *adamah*=maa.
26. Ja Lotin emäntä joka seurasi häntä katsoi taaksensa ja muuttui suolapatsaaksi *melach* powder, salt.
27. Ja kun Abraham nousi varhain aamulla ja meni siihen paikkaan, kussa hän oli seisonut **YHWH** edessä.
28. ja katsahti Sodomaan ja Gomorraan päin, ja silmäili koko lakeutta ja näki että savu nousi maasta niinkuin pätsin savu.
29. Niin tapahtui siis että kun **Elohiym** kukisti sen lakeuden kaupungit, muisti '**Elohiym** Abrahamia: ja johdatti Lotin ulos hävityksen keskeltä, hävittäessään ne kaupungit, joissa Lot asui.
30. Ja Lot läksi Soarista, ja asui vuoristossa, ja kaksi hänen tytärtänsä hänen kanssansa; sillä hän pelkäsi asua Soarissa: ja hän oli luolassa hän ja molemmat tyttärensä.
31. Niin sanoi vanhempi nuoremmalle: isämme on vanha: eikä ole muuta miestä maan päällä, makaamaan meidän kanssamme, koko maailman tavan jälkeen.
32. Käykäämme, juottakaamme isämme viinillä, ja maatkaamme hänen kanssansa, herättäkäämme isästämme siementä.
33. Niin he juottivat isänsä sinä yönä viinillä. Ja vanhempi tuli ja makasi isänsä kanssa, ja ei hän huomainnut koska hän makaamaan tuli ja koska hän nousi.
34. Toisena päivänä sanoi vanhempi nuoremmalle: katso, minä makasin menneenä yönä isäni kanssa: juottakaamme häntä tänäkin yönä viinillä, ja mene sinä ja makaamaan hänen kanssansa, herättäksemme isästämme siementä.
35. Niin he juottivat myös sinä yönä isänsä viinillä: ja nuorempi meni ja makasi hänen kanssansa, eikä hän huomainnut koska hän tuli makaamaan, ja koska hän nousi.
36. Ja niin molemmat Lotin tyttäret tulivat isästänsä raskaaksi.
37. Ja vanhempi synnytti pojan, ja nimitti hänen Moab: hänestä ovat Moabilaiset tulleet, hamaan tähän päivään asti.
38. Ja nuorempi myös synnytti pojan, ja nimitti hänen Ben-Ammi: hänestä tulivat Ammonin lapset, hamaan tähän päivään asti.

20. LUKU

1. Ja Abraham vaelsi sieltä etelämaahan, ja asui Kadeksen ja Surin vaiheella: ja oli muukalaisena Gerarissa.
2. Ja Abraham sanoi vaimostansa Saarasta: hän on minun sisareni. Niin Abimelek Gerarin kuningas lähetti ja antoi noutaa Saaran tykönsä.

3. Mutta *waYävo* **'Elohiym** tuli Abimelekin tykö yöllä unessa: ja sanoi hänelle: katso, sinun pitää kuoleman sen vaimon tähden, jonkas ottanut olet; sillä hän on toisen miehen aviovaimo.
4. Mutta Abimelek ei ollut ryhtynyt häneen, ja sanoi: **Adonay** tahdotkos myös surmata hurskaankin kansan?
5. Eikö hän sanonut minulle: hän on minun sisareni, ja hän itsekin sanoi: hän on minun veljeni: yksivakaisella sydämmellä ja viattomilla käsillä olen minä sen tehnyt.
6. Ja **'Elohiym** sanoi hänelle unessa: Minä myös tiedän, että sydämes yksivakaisuudessa sen tehnyt olet. Sentähden Minä myös estin sinun, rikkomasta Minua vastaan; enkä sallinut sinua ryhtymään häneen.
7. Niin anna nyt miehelle hänen vaimonsa takaisin sillä hän on profetta: ja hän on rukoileva sinun edestäsi, että saat elää. Mutta jos et sinä anna häntä takaisin, niin tiedä, että totisesti kuolet, ja kaikki mitä sinulla on.
8. Niin Abimelek nousi varhain aamulla, ja kutsui kaikki palvelijansa, ja puhui nämät kaikki heidän kuultensa: ja miehet pelkäsivät suuresti.
9. Ja Abimelek kutsui Abrahamin, ja sanoi hänelle: mitäs meille teit? ja mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, että saatit minulle ja minun valtakunnalleni niin suuren rikoksen? sinä olet tehnyt minua kohtaan mitä ei sovi tehdä.
10. Ja Abimelek sanoi vielä Abrahamille: mitäs tarkoittit että tämän teit?
11. Abraham sanoi: minä ajattelin: kenties ei tässä paikassa ole yhtään **'Elohiym** pelkoa: ja he surmaavat minun, vaimoni tähden.
12. Ja hän on tosin minun sisareni: sillä hän on minun isäni tytär, vaan ei äitini tytär: ja minä otin hänen vaimokseni.
13. Koska **'Elohiym** pani minut kulkemaan isäni huoneesta, sanoin minä hänelle: osoita se lempeys minua kohtaan kuhunka paikkaan ikänän tulemme, että sanot minusta: hän on veljeni.
14. Niin Abimelek otti lampaita, ja karjaa, ja palvelijoita, ja piikoja, ja antoi Abrahamille: ja lähetti hänelle Saaran hänen vaimonsa.
15. Ja Abimelek sanoi: katso, minun maani on avoinna sinun edessäsi: asu kussa sinulle parhain kelpaa.
16. Ja hän sanoi Saaralle: katso, minä annan veljelles tuhannen hopeasikliä, katso, ne pitää oleman sinulle silmäin peitteeksi, kaikkein edessä, jotka sinun kanssasi ovat, ja niin olet sinä viattomaksi todettu.
17. Mutta Abraham rukoili *el-ha'***Elohiym** ja **'Elohiym** paransi *waYur'Pa /rapha* Abimelekin, ja hänen vaimonsa ja hänen piikansa, ja ne siittivät.
18. Sillä **YHWH** oli peräti sulkenut kaikki kohdut Abimelekin huoneessa, Saaran Abrahamin vaimon tähden.

21. LUKU

1. *Wayhwäh* **YHWH** katsoi *Paqad* visit, oversee muster, charge, deposit... Saaran puoleen niinkuin Hän sanonut oli: ja **YHWH** teki *waYaas /'asah* Saaralle niinkuin Hän puhunut oli.
2. Ja Saara tuli raskaaksi, ja synnytti Abrahamille pojan hänen vanhuudessansa; sillä ajalla minkä **'Elohiym** hänelle sanonut *asher-Diber* oli.
3. Ja Abraham nimitti poikansa joka hänelle syntynyt oli, ja jonka Saara hänelle synnyttänyt oli, Isaak.
4. Ja Abraham ympärileikkasi poikansa Isaakin kahdeksan päiväisenä: niinkuin **'Elohiym** oli hänen käskenyt.
5. Ja Abraham oli sadan ajastaikainen, kun Isaak hänen poikansa hänelle syntyi.
6. Ja Saara sanoi: **'Elohiym** on tehnyt minulle naurun: kuka ikänä sen saa kuulla, hän nauraa *yitz'chaq-liy* minua.
7. Ja sanoi vielä: kuka olisi taitanut sanoa Abrahamille: Saara on lapsia imettävä; sillä minä olen synnyttänyt pojan hänen vanhuudessansa.
8. Ja lapsi kasvoi ja vieroitettiin: ja Abraham teki suuret pidot sinä päivänä, jona Isaak vieroitettiin.
9. Ja Saara huomasi että sen Egyptiläisen Hagarin poika, jonka tämä oli Abrahamille synnyttänyt, oli pilkkaaja.
10. Ja hän sanoi Abrahamille: aja ulos tämä palkkavaimo poikinensa: sillä palkkavaimon pojan ei pidä perimän minun poikani Isaakin kanssa.
11. Tämä sana oli Abrahamin mielestä sangen karvas, hänen poikansa tähden.
12. *WaYomer* **'Elohiym** sanoi Abrahamille: älä ota sitä niin pahakses poikasi ja palkkapiikasi tähden: kaikki mitä Saara sinulle sanoo, kuule häntä: sillä Isaakissa pitää sinulle siemen kutsuttaman.
13. Minä teen myös piikasi pojan kansaksi; koska hän sinun siemenesi on.
14. Niin nousi Abraham aamulla varhain, ja otti leipää ja vesileilin; ja antoi Hagarille, ja pani hänen selkäänsä, ja antoi hänelle pojan, ja laski hänen menemään. Niin hän meni matkaansa, ja eksyi Bersaban korvessa.
15. Kun vesi oli loppunut leilistä, heitti hän pojan yhden pensaan alle.
16. Ja meni pois, ja istui hänen kohdallensa noin joutsen kantaman matkan päähän; sillä hän sanoi: en minä voi nähdä pojan kuolemata. Ja istuen hänen kohdallansa, ratkesi hän ääneen itkemään.
17. Ja **'Elohiym** kuuli pojan äänen, ja *mal'akh* **'Elohiym** enkeli huusi Hagaria taivaasta, ja sanoi hänelle: mikä sinun on, Hagar? älä pelkää; sillä **'Elohiym** on kuullut pojan äänen, kussa hän makaa.
18. Nouse, ota poika, ja tue häntä kädelläsi sillä Minä teen hänen suureksi kansaksi.
19. Ja **'Elohiym** avasi hänen silmänsä, että hän näki vesikaivon; niin hän meni ja täytti leilin vedellä, ja antoi pojan juoda.
20. Ja **'Elohiym** oli pojan kanssa, ja hän kasvoi; ja asui korvessa, ja tuli tarkaksi joutsimieheksi.
21. Ja hän asui Paranin korvessa; ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptinmaalta.
22. Siihen aikaan puhui Abimelek ja hänen sotapäämiehensä Pikol Abrahamille, sanoen: **'Elohiym** on sinun kanssas kaikissa mitä sinä teet.

23. Niin vannoo nyt minulle tässä **V'Elohiym** kautta, ettet ole minulle, ja minun pojalleni, ja poikani pojalle petollinen; vaan sen laupeuden jälkeen, jonka minä tein sinun kanssasi, tee sinä myös minun kanssani, ja sille maalle jossa sinä olet muukalainen.
24. Niin sanoi Abraham: sen minä vannon.
25. Ja Abraham nuhteli Abimelekiä, sen vesikaivon tähden, kun Abimelekin palvelijat olivat väkivallalla ottaneet.
26. Ja Abimelek sanoi: en ole minä tietänyt kuka sen teki; et ole sinäkään ilmoittanut minulle; enkä minä sitä ole ennen kuullut, kuin tänäpäpä.
27. Niin otti Abraham lampaista ja karjaa, ja antoi Abimelekille; ja he tekivät molemmat liiton keskenänsä.
28. Ja Abraham asetti seitsemän karitsaa laumasta erinänsä.
29. Niin Abimelek sanoi Abrahamille: mihinkä nämä seitsemän karitsaa, jotka olet asettanut erikseen?
30. Hän vastasi: nämät seitsemän karitsaa pitää sinun ottaman minun kädestäni, todistukseksi minulle, että minä olen tämän kaivon kaivanut.
31. Sentähden nimitti hän sen paikan Ber-Saba: sillä siinä he molemmat vannovivat keskenänsä.
32. Ja niin he tekivät liiton Bersabassa. Ja Abimelek nousi ja Pikol hänen sotapäämiehensä, ja palasivat Filistealaisten maalle.
33. Ja Abraham istutti puita Bersabassa; ja rukoili *qara* kutsui, saarnasi siinä ijankaikkisen **YHWH 'El 'Owlam** nimeen.
34. Ja hän oli muukalainen Filistealaisten maalla kauan aikaa.

22. LUKU

1. Kun nämä olivat tapahtuneet, koetteli **W'ha'Elohiym** Abrahamia, ja sanoi hänelle: Abraham. Hän vastasi: Katso, tässä minä olen.
2. Niin Hän sanoi: ota nyt Isaak sinun ainoa poikasi, jota rakastat, ja mene Morian maalle; ja uhraa hänet siellä polttouhriksi yhdellä niistä vuorista, jonka Minä sinulle sanova olen.
3. Niin Abraham nousi varhain aamulla, ja valjasti aasinsa, ja otti kaksi palvelijatansa myötänsä sekä poikansa Isaakin; sitten halkoili hän polttouhrin puita ja valmisti itsensä, ja läksi sille paikalle, minkä **ha'Elohiym** hänelle oli sanonut.
4. Kun Abraham kolmantena päivänä nosti silmänsä, ja näki sen paikan kaukaa
5. sanoi hän palvelijoillensa: olkaat te tässä aasin tykönä; mutta minä ja poika käymme tuonne. Ja kun me olemme rukoilleet *w'nish'Tachaweh /shachah* palvoa, niin me palajamme teidän tyköne.
6. Ja Abraham otti polttouhrin halvot, ja sälytti poikansa Isaakin selkään, mutta itse hän otti tulen ja veitsen käteensä; ja he kävivät molemmat yhdessä.

7. Niin sanoi Isaak isällensä Abrahamille: isä! Hän vastasi: tässä minä olen, poikani. Ja hän sanoi: katso, tässä on tuli ja halot; mutta kussa on lammas polttouhriksi?
8. *WaYomer* Abraham vastasi: '**Elohiym** on *katsova yir'eh-Lo /ra'ah* näkee itse itsellensä lampaan polttouhriksi, poikani. Ja he kävivät molemmat yhdessä.
9. Ja kun he tulivat sille paikalle, josta '**Elohiym** oli hänelle sanonut, teki Abraham siihen alttarin, ja pani halot; ja sitten satoi hän poikansa Isaakin, ja pani hänet alttarille halkojen päälle.
10. Ja hän ojensi kätensä, ja otti veitsen, teurastaaksensa poikansa.
11. Silloin *mal'akh'* **YHWH** enkeli huusi hänelle taivaasta, sanoen: Abraham, Abraham. Hän vastasi: tässä minä olen.
12. Hän sanoi: älä satuta kättäs 'El poikaan, älä hänelle mitään tee: sillä nyt Minä tiedän, että sinä pelkää '**Elohiym** kun et ole säästänyt ainokaista poikaas Minun tähteni.
13. Niin Abraham nosti silmänsä, ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvista tarttunut pensastoon. Niin Abraham meni, ja otti sen oinaan ja uhrasi polttouhriksi poikansa sijaan.
14. Ja Abraham nimitti sen paikan, **YHWH Yir'eh** *näkee /on edeskatsova*: josta vielä tänäpäpä sanotaan, *B'har* **YHWH** vuorella edeskatsotaan *yeraeh*.
15. *WaYiq'ra* **YHWH** *mal'akh'* enkeli huusi Abrahamille toistamiseen taivaasta.
16. Ja sanoi: Minä olen vannonut itse kauttani, sanoo *n'um* **YHWH**, koska tämän teit, etkä säästänyt ainoata poikaasi;
17. Niin Minä suuresti siunaan sinua, ja runsaasti lisään sinun siemenesi niinkuin taivaan tähdet, ja niinkuin sannan meren reunalla. Ja sinun siemenesi on voittava vihollistensa portit.
18. Ja sinun siemenessäs pitää kaikki kansat maan päällä siunatuksi tuleman, koska Minun äänelleni kuuliainen olit.
19. Sitte palasi Abraham palvelijainsa tykö, ja he nousivat, ja matkustivat Bersabaan. Ja Abraham asui Bersabassa.
20. Kun nämät olivat tapahtuneet, ilmoitettiin Abrahamille sanoen: katso, Milka on myös synnyttänyt poikia sinun veljellesi Nahorille.
21. Esikoisensa Usin, ja Busin tämän veljen, ja Kemuelin, Aramin isän.
22. sekä Kesedin, Hasonin, Pildaksen, Jidlafen, ja Betuelin.
23. Mutta Betuel siitti Rebekan. Nämä kahdeksan synnytti Milka Nahorille Abrahamin veljelle.
24. Mutta hänen jalkavaimonsa, Reuma nimeltä, synnytti Tebakin, Gahamin, Tahaksen ja Maakan.

23. LUKU

1. Ja Saaran elinaika oli sata ja seitsemänkymmättäkymmentä ¹²⁷ ajastaikaa: ne olivat Saaran ikävuodet.

2. Ja Saara kuoli Kirjat-Arbassa joka on Hebron Kanaanmaalla. Niin Abraham valitti Saaran kuolemaa ja itki häntä.
3. Sitten nousi hän läksi pois kuolleen tyköä; ja puhui Hetin lapsille sanoen:
4. Minä olen muukalainen asukas teidän tykönänne, antakaat minulle perintöhauta teidän tykönänne, haudatakseni siihen minun kuolleen.
5. Niin vastasivat Hetin lapset Abrahamia, sanoen hänelle:
6. Kuule meitä rakas herra *'adoniy*: sinä olet *n'siy* korotettu **'Elohiym** ruhtinas meidän keskellämme, hautaa sinun kuolteesi meidän parhaisiin hautoihimme: ei yksikään meistä sinua kiellä hautaamasta sinun kuolluttasi hänen hautaansa.
7. Niin Abraham nousi ja kumarsi itsensä maan kansan edessä, Hetin lasten edessä.
8. Ja hän puhui heille, sanoen: jos sallitte, että minä hautaan minun kuolleen, niin kuulkaat minua, ja puhutelkaat minun edestäni Efronia Soarin poikaa.
9. Että hän antaisi minulle Makpelan luolan, joka hänellä on vainionsa perällä: täyttää hintaa vastaan antakoon sen minulle teidän keskellänne perintöhaudaksi teidän keskellänne.
10. Ja Efron istui Hetin ~~lasten~~ poikien keskellä. Niin vastasi Efron Hetiläinen Abrahamia, Hetin poikain kuullen, jotka hänen kaupunkinsa portista portista kulkivat, sanoen:
11. Ei, minun herrani *lo-'adown /adoniy*, vaan kuule minua; sen vainion minä annan sinulle, ja luolan, joka siinä on, annan minä sinulle: minun kansani ~~lasten~~ poikien nähden lahjoitan minä sen sinulle; hautaa sinun kuolteesi.
12. Abraham kumarsi maan kansan edessä.
13. Ja puhui Efronille maan kansan kuullen, sanoen: jospa kuitenkin minua kuulisit! minä annan rahan vainiosta, ota se minulta, ja minä hautaan minun kuolleen siihen.
14. Efron vastasi Abrahamia, sanoen hänelle:
15. Minun *'adown /adoniy*, kuule minua: neljäsadan hopeasiklin maa; mitä se on minun ja sinun välillä? hautaa sinun kuolteesi.
16. Abraham kuuli Efronia, ja punnitsi hänelle rahasumman, minkä hän oli määrännyt Hetin lasten kuullen: neljäsataa sikliä hopiaa, käypää rahaa.
17. Ja niin Efronin vainio, joka Makpelassa on Mamren kohdalla, vainio luolinensa, ja kaikki puut siinä vainiolla, ja koko sen piirissä
18. vahvistettiin Abrahamille omaisuudeksi kaikkien Hetin ~~lasten~~ poikien nähden jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista.
19. Ja sitten hautasi Abraham Saaran, vaimonsa, Makpelan vainion luolaan Mamren kohdalla; joka on Hebron Kanaanmaalla:
20. Niin luovuttivat siis Hetin ~~lapset~~ pojat vainion ja luolan joka siinä oli, Abrahamille perintöhaudaksi.

24. LUKU

1. Kun Abraham oli vanha ja joutunut ijälliseksi: ja **YHWH** oli siunannut hänen kaikissa.
2. sanoi hän vanhimmalle huoneensa palvelijalle, joka kaikki hallitsi, mitä hänellä oli: laske nyt kätes minun kupeeni alle
3. ja lupaa minulle valalla **BAYHWH 'Elohey** taivaan *haSHamayim* ja maan *haeret* **W'Elohey** kautta; ettet ota vaimoa minun pojalleni Kanaanealaisten tyttäristä, joiden seassa minä asun.
4. Vaan mene minun isäni maahan ja minun sukuni tykö; ja ota sieltä minun pojalleni Isaakille vaimo.
5. Ja palvelija sanoi: jos niin tapahtuis, ettei vaimo tahtoisi seurata minua tähän maahan: pitääkö minun viemän sinun poikasi sille maalle, josta olet lähtenyt?
6. Abraham sanoi hänelle: varo ettet vie minun poikaani sinne jälleensä.
7. **YHWH 'Elohey** *haSHamayim* Herra Taivaan Jumala, joka minun otti isäni huoneesta ja syntymä-maaltani, ja joka minun kanssani puhui, ja vannoi minulle, sanoen: sinun siemenellesi minä annan tämän maan: Hän lähettää enkelinsä *yish'lach mal'akho* sinun edelläsi, niin että sieltä saat pojalleni vaimon.
8. Mutta jos ei vaimo tahdo seurata sinua, niin sinä olet vapaa tästä minun valastani; älä vaan vie minun poikaani sinne jälleen.
9. Niin laski palvelija kätensä herransa *'adonayw /'adown* Abrahamin kupeen alle; ja vannoi hänelle sen.
10. Ja palvelija otti kymmenen kamelia herransa *'adonayw /'adown* kameleista, ja läksi matkalle, ja otti myötänsä kaikkinaista herransa tavaraa: ja vaelsi niin Mesopotamiaan Nahorin kaupunkiin.
11. Siellä antoi hän kamelein laskea polvillensa ulkona kaupungista vesikaivon tykönä; ehtopuolella, jolla ajalla vaimoväen tapa oli lähteä vettä ammentamaan.
12. *WaYomar* hän sanoi: **YHWH 'Elohey Adoniy** *Av'raham*, suo minulle menestys tänä päivänä ja tee laupeus herralleni *'adoniy /'adown* Abrahamille.
13. Katso, minä seison tässä vesikaivon tykönä: ja kaupunkilaisten tyttäret tulevat vettä ammentamaan.
14. Niin suo että se tyttö jolle minä sanon: kallista tänne vesiastiasi minun juodakseni, ja hän sanoo: juo, minä juotan myös sinun kamelisi: että hän on juuri se, jonkas olet määrännyt palvelijallesi Isaakille, sitten voin siitä ymmärtää että olet laupeuden tehnyt minun herralleni *chesed im-adoniy /'adown*.
15. Ja ennenkuin hän lakkasi puhumasta, katso, Rebekka tuli, joka syntynyt oli Betuelille, Milkan, Abrahamin veljen Nahorin vaimon pojalle. Ja hänellä oli vesiastia olallansa.
16. Tyttö oli sangen ihana nähdä, ja vielä neitsyt, yksikään mies ollut häneen vielä ryhtynyt: hän meni alas lähteelle, täytti astiansa, ja tuli ylös.
17. Niin palvelija juoksi häntä vastaan, ja sanoi: anna minun juoda vähän vettä astiastas.
18. Hän sanoi: juo minun herrani *'adoniy* ja laski kiiruusti alas vesiastiansa kädellensä, ja antoi hänen juoda.

19. Ja kun hän oli antanut hänen juoda, sanoi hän: minä ammennan vettä kameleillesikin, niin että he kaikki saavat juoda.
20. Ja hän kaasi kohta veden astiastansa ruuheen, ja juoksi taas kaivolle ammentamaan: ja ammensi kaikille hänen kameleillensa.
21. Mutta mies ihmetteli häntä äänetönnä, tietääksensä, oliko **YHWH** tehnyt hänen matkansa onnelliseksi, vai ei.
22. Kun sitten kaikki kamelit olivat juoneet, antoi mies hänelle kultaisen nenärenkaan joka painoi puolen sikliä: sekä kaksi kultaista rannerengasta, jotka painoivat kymmenen sikliä.
23. Ja hän kysyi: kenenkä tytär olet? sano minulle se: onko isäs huoneessa sijaa meidän yötä ollaksemme?
24. Hän vastasi hänelle: minä olen Betuelin tytär, Milkan pojan, jonka hän synnytti Nahorille.
25. Ja hän vielä sanoi hänelle: on meillä myös olkia ja karjan ruokaa kyllä ja myös sijaa yötä olla.
26. Silloin mies kumarsi maahan ja rukoili *waYish'Tachu /sachah* palvoa **YHWH**
27. Ja sanoi: kiitetty olkoon *Barukh'* **YHWH** **'Elohey** *'Adoniy* /'adown Abrahamin Jumala joka ei ottanut pois laupeuttansa ja totuuttansa minun herraltani *'adoniy!* Minua on **YHWH** johdattanut tällä tiellä, minun herrani *'adoniy* veljen huoneesen.
28. Nyt tyttö juoksi ja ilmoitti nämät asiat äitinsä huoneessa.
29. Mutta Rebekalla oli veli, jonka nimi oli Laban. Ja Laban juoksi miehen tykö lähteelle.
30. Sillä kun hän näki nenärenkaan ja rannerenkaat sisarensa käsissä, ja kuuli sisarensa Rebekan puheet, joka sanoi: näin on mies puhunut minulle; tuli hän miehen tykö joka seiso i kamelein luona kaivolla.
31. Ja sanoi: tule sisälle, sinä **YHWH** siunattu, mitä seisot ulkona? minä olen huoneen valmistanut, ja sijaa kameleille.
32. Niin meni mies huoneesen, siellä riisuttiin kamelit: ja pantiin olkia ja ruokaa kameleille, sekä tuotiin vettä pestä hänen jalkansa, ja niitten miesten jalat jotka hänen kanssansa olivat.
33. Sitte pantiin ruokaa hänen eteensä: mutta hän sanoi: en minä syö ennenkuin olen puhunut asiani. He vastasivat: puhu.
34. Silloin hän sanoi: minä olen Abrahamin palvelija.
35. Ja **WAYHWH** on runsaasti siunannut minun herrani *et-'adoniy* ja hän on suureksi tullut. Hän on antanut hänelle lampaista ja karjaa, hopeata ja kultaa, palvelijoita ja piikoja, kameleja ja aaseja.
36. Ja Saara minun herrani *'adoniy* vaimo on synnyttänyt minun herralleni *la'adoniy* pojan, vanhalla i jällänsä: hänelle on hän antanut kaikki mitä hänellä on.
37. Ja minun herrani *'adoniy* vannotti minua, sanoen: ei sinun pidä ottaman minun pojalleni emäntää Kanaanealaisten tyttäristä, joiden maalla minä asun.
38. Vaan mene minun isäni huoneesen, ja minun sukuni tykö; ja ota (sieltä) minun pojalleni emäntä.

39. Mutta minä sanoin minun herralleni *'adoniy*: taitais tapahtua, ettei vaimo seuraisi minua?
40. Niin hän sanoi minulle: **YHWH**, jonka edessä minä vaellan, lähettää enkelinsä sinun kanssas, joka tekee sinun matkas onnelliseksi, ottamaan minun pojalleni vaimon minun suvustani ja minun isäni huoneesta.
41. Silloin sinä tulet vapaaksi minun valastani, koska tulet minun sukuni tykö: ja jos ei he anna sinulle, niin sinä olet vapaa valastani.
42. Niin minä tulin tänäpäpä lähteelle, ja sanoin: **YHWH** minun herrani *'adoniy* Abrahamin **YHWH**, jos sinä olet tehnyt minun matkani onnelliseksi, jota minä nyt vaellan,
43. niin suo sen nyt tapahtua kun seison tässä vesikaivon tykönä: joku tyttö tulee vettä ammentamaan, ja minä sanon hänelle: anna minulle vähä vettä juoda astiastasi:
44. ja hän sanoo minulle: juo sinä, minä ammentan myös sinun kameleillesi: että hän on juuri se vaimo, jonka **YHWH** on määrännyt minun herrani *l'ven-'adoniy* pojalle.
45. Ja ennenkuin olin lopettanut puhumasta sydämestäni, katso, niin Rebekka tuli vesiastiansa olallansa, astui alas lähteelle ja ammentamaan: niin minä sanoin hänelle: annas minun juoda.
46. Hän riensi ja laski vesiastian olaltansa alas, ja sanoi: juo, minä juotan myös kamelisi. Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit.
47. Ja minä kysyin häneltä, sanoen: kenenkä tytär sinä olet? hän vastasi: minä olen Betuelin tytär, Nahorin pojan, jonka Milka hänelle synnytti. Niin minä panin nenärenkaan hänen otsaansa, ja rannerenkaat hänen käsiinsä:
48. Ja minä kumarruin maahan rukoillakseni **LAYHWH** ja minä kiitin minun herrani *adoniy* Abrahamin **ET-YHWH 'Elohey**, joka minun oli johdattanut oikiata tietä, että saisin herrani *adoniy* pojalle hänen veljensä tyttären.
49. Ja nyt, jos te tahdotte herralleni *'adoniy* laupeuden ja totuuden, niin sanokaat minulle: ja jos ei, niin sanokaat sekin minulle, että kääntäisin itseni oikialle taikka vasemmalle puolelle.
50. Niin vastasi Laban ja Betuel, ja sanoivat: tämä asia on tullut **MEYHWH** sentähden emme taida sinua vastaan puhua, ei **pahaa** *ra' rah* | *ra* **7451** taikka hyvää.
51. Siinä on Rebekka edessäs, ota hänet ja mene, ja olkaan sinun herrasi *l'venadoneykha* pojan vaimo niinkuin **YHWH** on sanonut.
52. Kun Abrahamin palvelija kuuli heidän sanansa; **kumartui** hän **maahan** palvoi **YHWH** eteen.
53. Ja palvelija toi hopea- ja kultakoristeita, sekä vaatteita, ja antoi Rebekalle: vaan hänen veljellensä ja äidillensä hän antoi kalliita lahjoja.
54. Niin he söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka hänen kanssansa olivat, ja viipyivät siellä yötä. Mutta aamulla, kun nousivat, sanoi hän: päästäkää minua menemään herrani *ladoniy* tykö.
55. Mutta tytön veli ja äiti sanoivat: olkaan tyttö meidän tykönämme edes kymmenenkin päivää: sitte saat mennä.
56. Niin sanoi hän heille: älkää viivyttäkö minua: sillä **WAYHWH** on tehnyt minun matkani onnelliseksi: laskekaa minua menemään minun herrani *ladoniy* tykö.

57. Niin he sanoivat: kutsukaamme tyttö ja kysykäämme mitä hän sanoo.
58. Ja he kutsuivat Rebekan, ja sanoivat hänelle: tahdotkos mennä tämän miehen kanssa? hän vastasi: menen.
59. Niin he päättivät että heidän sisarensa Rebekka ynnä hänen imettäjänsä lähtisi Abrahamin palvelijan kanssa; ja hänen seuralaistensa kanssa.
60. Ja he siunasivat Rebekan ja sanoivat hänelle: sinä olet meidän sisaremme, lisäänny tuhannen tuhanteen; ja sinun siemenesi omistakoon vihamiestensä portit.
61. Niin Rebekka nousi piikoinensa, istuivat kamelein selkään, ja seurasivat sitä miestä. Ja palvelija otti Rebekan myötänsä, ja meni matkaansa.
62. Mutta Isaak oli paluumatkalla siltä kaivolta joka kutsuttiin "sen elävän, joka minun näkee": sillä hän asui Etelämaalla.
63. Ja ehtopuolella oli hän lähtenyt rukoilemaan *lasuch /suwach* kedolle ja kun hän nosti silmänsä, näki hän, ja katso, kameliin lähestyvän.
64. Ja Rebekka nosti silmänsä ja näki Isaakin, laskeusi hän maahan kamelin seljältä,
65. ja sanoi palvelijalle: mikä mies tämä on, joka kedolla käy meitä vastaan? palvelija vastasi: se on minun herrani *'adoniy*. Niin hän otti vaatteen ja peitti itsensä.
66. Ja palvelija kertoi Isaakille kuinka hän oli asian toimittanut.
67. Ja Isaak vei hänet äitinsä Saaran majaan: ja hän otti Rebekan vaimokseen ja rakasti häntä. Niin sai Isaak lohdutuksen äitinsä kuolemasta.

25. LUKU

1. Ja Abraham otti taas vaimon jonka nimi oli Ketura.
2. Hän synnytti hänelle Simranin ja Joksanin, ja Medanin ja Midianin, ja Jisbakin ja Suakan.
3. Mutta Joksan siitti Seban ja Dedanin. Dedanin lapset pojat olivat: Asurilaiset, Letusilaiset ja Leummilaiset.
4. Midianin lapset pojat olivat: Efa, Efer, Hanok, Abida, ja Eldaa: nämät kaikki ovat Keturan pojat.
5. Ja Abraham antoi kaikki kuin hänellä oli Iisakille.
6. Mutta niille lapsille pojille, jotka jalkavaimoista olivat, antoi hän lahjoja, ja lähetti hän heidän vielä eläissänsä, pois poikansa Isaakin tyköä, itään päin, itämaille.
7. Ja tämä on Abrahamin elinaika, minkä hän eli: sata viisikahdeksattakymmentä ajastaikaa.
8. Ja hän vaipui kuolemaan hyvällä iällä, vanhana ja elämästä kylläntyneenä ja koottiin kansansa tykö.
9. Ja hänen poikansa Isaak ja Ismael hautasivat hänen Makpelan luolaan: Efronin Hetiläisen Soarin pojan vainiossa, Mamren kohdalla:
10. Sille vainioon jonka Abraham oli ostanut Hetin lapsilta: haudattiin Abraham haudattu, ja Saara hänen vaimonsa.

11. Ja Abrahamin kuoleman jälkeen siunasi **'Elohiym** hänen poikansa Isaakin: Ja Isaak asui sen kaivon luona jonka nimi on "se elävän, kaivo joka minun näkee".
12. Mutta tämä on kertomus Ismaelin suvusta Abrahamin pojan jonka Hagar Egyptiläinen Saaran piika synnytti.
13. Ja nämä ovat Ismaelin poikain nimet, heidän nimiensä ja sukukuntainsa jälkeen: Nebajot Ismaelin esikoinen, Kedar, Abdeel, Mibsam,
14. Misma, Duma, Massa,
15. Hadar, Tema, Jetur, Nafis ja Kedma.
16. Nämät ovat Ismaelin lapset pojat, ja nämät heidän nimensä, heidän kylissänsä ja kaupungeissansa: kaksitoistakymmentä ruhtinasta kansoinensa
17. Ja tämä on Ismaelin ikä: sata ja seitsemän neljättäkymmentä ajastaikaa: ja hän vaipui kuolemaan, ja koottiin kansansa tykö.
18. Mutta he asuivat Hevilasta hamaan Surriin asti, joka on Egyptin kohdalla Assyriaan mentäessä. Itäänpäin kaikista veljistänsä asettui hän.
19. Ja tämä on kertomus Isaakin Abrahamin pojan suvusta. Abraham siitti Isaakin.
20. Ja Isaak oli neljänkymmenen ajastaikainen, kun hän otti Rebekan Syrialaisen Betuelin tyttären Mesopotamiasta, syrialaisen Labanin sisaren, itsellensä vaimoksi.
21. Ja Isaak rukoili **LAYHWH** vaimonsa edestä; sillä hän oli hedelmätöin, ja **YHWH** kuuli häntä: ja Rebekka hänen emäntänsä tuli raskaaksi.
22. Ja lapset sysäsivät toinen toistansa hänen kohdussansa. Niin hän sanoi: jos näin piti käymän, miksi minä olen tämmöinen? Ja hän meni kysymään *Et-YHWH*.
23. *WaYomer* **YHWH** sanoi hänelle: kaksi kansaa on sinun kohdussasi, ja kahtalainen väki erkanelee sinun ruumiistasi: mutta toinen kansa voittaa toisen, ja suurempi palvelee vähempää.
24. Kun aika tuli synnyttää; katso, kaksoiset olivat hänen kohdussansa.
25. Ensimmäinen joka tuli ulos, oli ruskia ja kokonansa niinkuin karvainen niinkuin vaippa, sentähden antoivat he hänen nimensä Esau.
26. Senjälkeen tuli ulos hänen veljensä, joka piti kädellensä Esaun kantapäätä, ja he antoivat hänelle nimen nimen Jaakob. Kuudenkymmenen ajastaikainen oli Isaak heidän syntyissäänsä.
27. Ja poikaiset kasvoivat, ja Esau tuli jaloksi metsä- ja peltomieheksi. Mutta Jaakob oli yksivakainen *tam* complete, pious, gentle, dear mies, ja asui majoissa.
28. Ja Isaak rakasti Esautta; sillä hän söi mielellänsä metsäsaalista. Mutta Rebekka rakasti Jaakobia.
29. Kerran kun Jaakob oli keittänyt herkun, tuli Esau metsästä, ja oli väsyksissä.
30. Niin Esau sanoi Jaakobille: anna minun syödä tästä ~~ruskiasta~~ *haadom /'edom* punertava herkusta: sillä minä olen väsyksissä. Sentähden kutsutaan hänen Edomiksi *'edom* punainen.
31. Mutta Jaakob sanoi: myö minulle tänäpäpä sinun esikoisuutesi.
32. Esau vastasi: katso, minä kuolen kuitenkin; mitä minun siitä esikoisuudesta onkaan?
33. Ja Jaakob sanoi: niin vanna minulle tänäpäpä: ja hän vannoi hänelle, ja möi Jaakobille esikoisuutensa.

34. Niin Jaakob antoi Esaulle leipää, ja hernekeittoa, ja hän söi ja joi, ja nousi ja meni pois. Näin halpana Esau piti esikoisoikeuttaan.

26. LUKU

1. Mutta kallis aika tuli maalle, toinen sen entisen jälkeen, joka oli Abrahamin aikaan ollut. Silloin Isaak läksi Abimelekin, Filistealaisten kuninkaan tykö Gerariin.

2. Niin **YHWH** ilmestyi hänelle, ja sanoi: älä mene Egyptiin, vaan asu sillä maalla, jonka minä sanon sinulle.

3. Ole muukalainen tällä maalla, ja Minä olen sinun kanssasi, ja siunaan sinua: sillä sinulle ja sinun siemenelles Minä annan kaikki nämät maat, ja vahvistan sen valan, jonka Minä olen vannonut isälles Abrahamille.

4. Ja Minä enennän sinun siemenesi niinkuin taivaan tähdet: ja annan sinun siemenelles kaikki nämät maat: Ja sinun siemenessäsi pitää kaikki kansat maan päällä siunatuksi tuleman:

5. Sentähden että Abraham oli kuuliainen Minun äänelleni, ja piti minun oikeuteni, käskyni, säätyini ja lakini. *Mish'mar'Tiy, Mitz'wotay, ChuQotay, w'Torotay /Towrah*

6. Niin Isaak asui Gerarissa.

7. Ja koska sen maan kansa kysyi hänen vaimostansa sanoi hän: hän on minun sisareni; sillä hän pelkäsi sanoa: hän on minun vaimoni ajatellen, tämän paikkakunnan miehet voisivat minut tappaa Rebekan tähden: sillä hän on kaunis kasvoiltaan.

8. Ja tapahtui, koska hän oli siellä kauan aikaa viipynyt, katsoi Abimelek Filistealaisten kuningas akkunasta, ja näki Isaakin hyväilevän vaimoansa.

9. Niin kutsui Abimelek Isaakin, ja sanoi: katso, totisesti hän on sinun vaimosi miksi olet sanonut: hän on minun sisareni? Ja Isaak sanoi hänelle: minä ajattelin, että muutoin minut tapettaisiin hänen tähtensä.

10. Abimelek sanoi: miksis tämän meille teit? olisI helposti voinut tapahtua, että joku kansasta olis maannut sinun vaimosi kanssa, ja niin olisit saattanut meidän päällemme rikoksen.

11. Niin Abimelek antoi käskyn kaikelle kansalle, sanoen: joka ryhtyy tähän mieheen, tahi hänen vaimoonsa, hänen pitää totisesti kuoleman.

12. Ja Isaak kylvi tässä maassa, ja sai sinä vuonna satakertaisesti: sillä **YHWH** siunasi hänen.

13. Ja mies tuli voimalliseksi: ja hyötyi hyötymistänsä siksi että hän tuli sangen rikkaaksi.

14. Ja hänellä oli paljon tavarata lampaissa ja karjassa, oli myös paljon perhettä: sentähden Filistealaiset kadehtivat häntä.

15. Ja he tukitsivat kaikki kaivot, jotka hänen isänsä palvelijat olivat kaivaneet, hänen isänsä Abrahamin aikana, ja täyttivät ne mullalla.

16. Ja Abimelek sanoi Isaakille: mene pois meidän tyköämme: sillä sinä olet tullut paljon väkevämmäksi meitä.
17. Niin Isaak läksi sieltä: ja sijoitti itsensä Gerarin laaksoon, ja asui siinä.
18. Ja Isaak antoi jälleen kaivaa ne vesikaivot, jotka he olivat kaivetut hänen isänsä Abrahamin aikana, ja jotka Filistealaiset olivat Abrahamin kuoleman jälkeen tukinneet: ja hän nimitti ne niillä nimillä, kuin hänen isänsä ne oli kutsunut.
19. Niin kaivoivat myös Isaakin palvelijat laaksossa: ja löysivät sieltä luontolähteen.
20. Mutta Gerarin paimenet riitelivät Isaakin paimenten kanssa, ja sanoivat: tämä on meidän vetemme. Niin hän nimitti sen kaivon Esekiksi, koska he olivat riidelleet hänen kanssansa.
21. Niin kaivoivat he toisen kaivon, ja siitäkin tuli riita: jonka tähden hän nimitti sen Sitnaksi.
22. Niin hän siirtyi sieltä toiseen paikkaan ja kaivoi toisen kaivon, josta ei riideltä. Sen tähden nimitti hän sen Rehobotiksi, ja sanoi: nyt on **YHWH** antanut meille avaramman alan, niin että voimme enentyä maassa.
23. Sitte siirtyi hän sieltä Bersabaan.
24. Niin **YHWH** ilmestyi hänelle sinä yönä ja sanoi: Minä olen sinun isäsi **'Elohey Av'raham**: älä pelkää, sillä Minä olen sinun kanssasi, ja siunaan sinun, ja annan sinun siemenesi lisääntyä, Minun palvelijani Abrahamin tähden.
25. Ja hän rakensi siinä alttarin, ja rukoili *waYiq'ra* saarnasi **YHWH** nimeen *Ha-Shem*, ja teki siihen majansa: ja hänen palvelijansa kaivoivat siihen kaivon.
26. Niin Abimelek meni hänen tykönsä Gerarista sekä Ahusat hänen ystävänsä, ja Pikol hänen sotajoukkonsa päämies.
27. Mutta Isaak sanoi hänelle: miksi te tulette minun tyköni: ja vaikka te vainoatte minua, ja ajoitte minun pois teidän tyköänne?
28. He sanoivat: me näimme selvästi että **YHWH** on sinun kanssasi, sentähden me ajattelimme vannokaamme keskenämme valamme ja sinä niin että teemme liiton sinun kanssasi.
29. ettet tekisi meille mitään vahinkoa *ra'rah* | *raah* **7451**, niinkuin emme mekään ole sinuun ryhtyneet, ja niinkuin emme mekään tehneet sinulle muuta kuin hyvää, ja laskimme sinun rauhassa menemään. Sinä olet nyt **YHWH** siunattu.
30. Ja hän valmisti heille pidot, ja he söivät ja joivat.
31. Seuraavana aamuna varhain he vannoiivat toinen toisellensa valan, ja Isaak laski heidät menemään, ja he menivät pois hänen tykönsä rauhassa.
32. Sinä samana päivänä tulivat Isaakin palvelijat, ja ilmoittivat hänelle kaivosta, jonka he kaivaneet olivat, ja sanoivat hänelle: me löysimme veden.
33. Ja hän kutsui sen Sabaksi: siltä on kaupunki saanut nimeksi Bersaba, hamaan tähän päivään asti.
34. Kun Esau oli neljäkymmenen ajastaikainen, otti hän Juditin Hetiläisen Berin tyttären vaimokseen ja Basmatin Hetiläisen Elonin tyttären:
35. Mutta he olivat Isaakille ja Rebekalle mielikarvaudeksi *morat*.

27. LUKU

1. Kun nyt Isaak oli tullut vanhaksi, ja hänen silmänsä pimenivät, ettei hän nähnyt, kutsui hän Esaun vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: minun poikani: hän vastasi häntä: tässä minä olen.
2. Ja hän sanoi: katso, minä olen vanhennut: enkä tiedä minun kuolemanpäivääni.
3. Ota siis nyt sinun aseesi, viinesi ja joutsesi; ja mene kedolle, ja pyydä minulle metsänotus,
4. tee sitten minulle himoruokaa, senkaltaista kuin minä rakastan, niin minä söisin ja minun sieluni siunaisi sinua, ennenkuin minä kuolen.
5. Mutta Rebekka kuuli Isaakin näitä puhuvan poikansa Esaun kanssa. Ja Esau meni metsään, pyytämään metsänotusta, tuodaksensa kotia.
6. Niin puhui Rebekka pojallensa Jaakobille, sanoen: katso, minä kuulin isäsi puhuvan veljes Esaun kanssa, ja sanovan:
7. Tuo minulle metsänotus, ja tee minulle himoruokaa syödäkseni; että siunaisin sinua **YHWH** edessä, ennen kuin minä kuolen.
8. Niin kuule nyt poikani mitä sanon, ja tee niinkuin käsken.
9. Mene laumaan, ota sieltä minulle kaksi hyvää vohlaa; niin minä teen niistä himoruokaa isällesi, niinkuin hän rakastaa.
10. Ja sinun tulee viedä se isällesi hänen syötäväksi että hän siunaisi sinua, ennen kuin hän kuolee.
11. Niin Jaakob sanoi äidillensä Rebekalle: katso, veljeni Esau on karvainen, mutta minä olen sileä-ihoinen.
12. Kenties koskettelee isäni minua, ja minä joudun petturiksi hänen edessänsä ja saatan päälleni kirouksen siunauksen sijaan.
13. Mutta hänen äitinsä sanoi hänelle: se kirous tulkoon minun päälleni, poikani: tee vaan niinkuin sinulle sanon, mene ja tuo se minulle.
14. Niin hän meni ja otti ja toi äidillensä; ja hänen äitinsä valmisti himoruan, jota hänen isänsä rakasti.
15. Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Esaun parhaat vaatteet, jotka huoneessa hänen tykönänsä olivat: ja puetti nuoremman poikansa Jaakobin niihin.
16. Vaan vohlain nahat kääri hän hänen käsiinsä, ja paljaaseen kaulaansa.
17. Sitten antoi sen himoruan ja leivän, kun hän valmistanut oli, poikansa Jaakobin käteen.
18. Ja hän tuli isänsä tykö, ja sanoi: minun isäni. Hän vastasi: tässä olen. Kukas olet, minun poikani.
19. Jaakob sanoi isällensä: minä olen Esau sinun esikoisesi; minä olen tehnyt kuin sinä minulle käskit: nouse siis, istu, ja syö minun saalistani, että sinun sielusi siunaisi minua.
20. Mutta Isaak sanoi pojallensa: minun poikani, kuinkas olet niin nopiasti löytänyt? ja hän vastasi: **YHWH 'Eloheykha** Herra sinun Jumalasi antoi minun sen kohdata.
21. Niin sanoi Isaak Jaakobille: tule tänne poikani koetellakseni oletko minun poikani Esau taikka etkö.

22. Niin Jaakob astui isäntä Isaakin tykö: ja kuin hän siveli häntä, sanoi hän: ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet.
23. eikä hän tuntenut häntä: sillä hänen kätensä olivat karvaiset niinkuin Esaun veljensä kädet, ja hän siunasi häntä.
24. Ja hän kysyi häneltä: oletko minun poikani Esau? hän vastasi: olen.
25. Niin hän sanoi: tuo siis tänne että söisin minun poikani saalista, ja minun sieluni siunaisi sinua: niin hän toi sen hänelle, ja hän söi. Hän toi myös hänelle viiniä, ja hän joi.
26. Ja Isaak hänen isänsä sanoi hänelle: tules nyt liki, minun poikani, ja anna minun suuta.
27. Ja hän astui liki, ja antoi hänen suuta. Niin hän tunsu hänen vaatteensa hajun, ja siunasi häntä, ja sanoi: katso, minun poikani haju, on niinkuin kedon haju, jonka **YHWH** siunannut on.
28. **Ha'Elohiym** antakoon sinulle taivaan kastetta, ja maan lihavuutta; yltäkyllä jyviä ja viiniä.
29. Kansat palvelkoon sinua, ja sukukunnat kumartakoon sinua. Ole sinun veljesi herra *g'viyr gabiyr*, ja sinun äitis lapset pojat langetkoot sinun jalkais juureen: kirottu olkoon se, joka sinua kiroo, ja siunattu olkoon se, joka sinua siunaa.
30. Kun Isaak oli päättänyt siunauksensa Jaakobille, ja Jaakob juuri oli lähtenyt isänsä Isaakin tyköä; niin Esau hänen veljensä tuli metsästä.
31. Sitten valmisti hän myös himoruan, ja vei isällensä, ja sanoi hänelle: nouskaan isäni, ja syököön poikansa saalista, että sinun sielusi siunaisi minua.
32. Niin vastasi Isaak hänen isänsä häntä: kukas olet? hän sanoi: minä olen sinun poikas, esikoisesi Esau.
33. Niin Isaak vapisi hämmästyksestä sangen kovin, ja sanoi: kuka? kuka oli siis se metsämies joka minulle saaliin toi? minä söin kaikista, ennen kuin sinä tulit ja minä siunasin hänen: hän on myös jääpä siunatuksi.
34. Kun Esau kuuli isänsä puheen, valitti hän suurella äänellä, ja hänen mielensä sangen katkeraksi, ja hän sanoi isällensä: siunaa myös minuakin, isäni.
35. Mutta hän vastasi: sinun veljesi on tullut kavaluudella, ja vienyt pois siunauksen sinulta.
36. Silloin hän sanoi: hänen nimensä onkin Jaakob, ja hän jo kaksi kertaa minua pettänyt, minun esikoisuuteni hän sai, ja katso, nyt hän vei pois minulta siunaukseni. Ja hän sanoi: etkös sinulla ole yhtäkään siunausta minulle antaa?
37. Niin vastasi Isaak, ja sanoi Esauille: Katso, minä olen asettanut hänen sinun herraksesi, ja kaikki hänen veljensä olen minä hänelle palvelijaksi antanut, jyvillä ja viinillä olen minä hänen varustanut: mitä minä siis nyt sinulle teen, minun poikani?
38. Esau sanoi isällensä: yksikö siunaus sinulla onkin, minun isäni? siunaa myös minuakin, minun isäni: ja Esau rupesi äänensä itkemään.
39. Silloin vastasi Isaak, hänen isänsä, ja sanoi hänelle: Katso, asuinsijasi maan päällä ei tarjoa sinulle lihavuutta eikä kastetta ylhäältä taivaasta
40. Mutta miekallasi olet sinä elättävä itsesi ja olet palveleva veljeäsi. Ja tapahtuu kun retkiltäsi palajat, että särjet hänen ikeensä niskastasi.

41. Ja Esau alkoi vihata Jaakobia siunauksen tähden jonka hänen isänsä oli hänelle antanut. Ja Esau sanoi itseksensä: isäni murhepäivät lähestyvät: sillä minä tapan veljeni Jaakobin.
42. Kun Rebekalle ilmoitettiin mitä hänen vanhempi poikansa Esau oli sanonut kutsutti hän luokseen nuoremman poikansa Jaakobin, ja sanoi hänelle: katso, veljesi Esau aikoo sinulle kostaa siten että hän sinun tappaa.
43. Niin kuule nyt poikani mitä sinulle sanon; valmista itsesi ja pakene kohta veljeni Labanin tykö Haraniin.
44. Ja ole hänen tykönänsä vähän aikaa: kunnes veljesi kiukku asettuu.
45. Ja siihenasti että hänen vihansa lakkaa sinusta ja hän unhottaa mitä häntä vastaan tehnyt olet. Niin minä sitten lähetän ja tuotan sinun sieltä. Miksi kadottaisin teidät molemmat samalla kertaa?
46. Ja Rebekka sanoi Isaakille: minä olen suuttunut *qatz'Tiy* elämäni, Hetin tyttärten tähden: jos Jaakob ottaa vaimon Hetin tyttäristä, jotka ovat niinkuin nämäkin tämän maan tyttäret, mitä minun sitten on elämästäni?

28. LUKU

1. Silloin Isaak kutsui poikansa Jaakobin ja siunasi häntä, ja hän käski ja sanoi hänelle: älä ota vaimoa Kanaanin tyttäristä.
2. Vaan mene Mesopotamiaan, Betuelin sinun äitisi isän huoneesen: ja ota itsellesi sieltä vaimo, Labanin sinun enosi tyttäristä.
3. **'El Shadday** Kaikkivaltias siunatkoon sinua, ja tehköön sinun hedelmälliseksi ja enentäköön sinun, niin että paljon kansoja sinusta tulisi.
4. Antakoon Hän myös sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun siemenelles sinun kanssasi: että perisit sen maan jossa muukalaisena olet, jonka **'Elohiym** Abrahamille antanut on.
5. Niin lähetti Isaak Jaakobin tyköänsä menemään Mesopotamiaan, Labanin, Syrialaisen Betuelin pojan tykö, joka oli Rebekan, Jaakobin ja Esaun äidin veli.
6. Kun nyt Esau näki, että Isaak oli siunannut Jaakobin, ja lähettänyt hänen Mesopotamiaan ottamaan sieltä itsellensä vaimon, sillä hän oli siunannut häntä ja käsenyt sanoen: älä ota vaimoa Kanaanin tyttäristä -
7. ja kun hän näki että Jaakob oli isällensä ja äidillensä kuuliainen; ja meni Mesopotamiaan.
8. niin Esau ymmärsi, ettei Isaak hänen isänsä voinut kärsiä *ra' rah* | *raot* 7451 Kanaanin tyttäriä.
9. Ja Esau meni pois Ismaelin tykö: ja otti Mahalatin Ismaelin Abrahamin pojan tyttären, Nabojotin sisaren, vaimoksensa entisten lisäksi.
10. Mutta Jaakob läksi Bersabasta matkalle Haraniin.
11. Ja joutui yhteen paikkaan yötä olemaan: sillä aurinko oli laskenut, ja hän otti kiven siitä paikasta, ja pani päänsä alaiseksi, ja makasi siinä paikassa.

12. Silloin näki hän unta. Hän näki tikapuut jotka seisoivat maan päällä, ja niitten pää ulottui taivaasen: ja katso, *mal'akhey* **'Elohiym** enkelit kävivät ylös ja alas niitä myöten.

13. Ja katso, **YHWH** seiso i ylinnä niiden päällä, ja sanoi: Minä olen *aniy* **YHWH 'Elohey Av'raham** sinun isäsi **'Elohiym**, ja **Welohey Yitz'chaq** Isaak: tämän maan, jonka päällä sinä makaat, annan Minä sinulle ja sinun siemenelles.

14. Ja sinun siemenesi on oleva niinkuin maan tomu *Kaafar /'aphar*, ja sinä levenet länteen ja itään, pohjaan ja etelään päin. Ja sinussa ja sinun siemenessäsi pitää kaikki sukukunnat maan päällä siunatuksi tuleman.

15. Ja katso, Minä olen sinun kanssas, ja varjelen sinua, kuhunkas ikänänsä joudut, ja saatan sinun jälleensä tähän maahan sillä en Minä hyljää sinua kunnes olen kaikki tehnyt, mitä Minä sinulle puhunut olen.

16. Kun Jaakob heräsi unestansa, niin hän sanoi: totisesti on *Yesh* **YHWH** tässä paikassa: enkä minä sitä tietänyt.

17. Niin hän pelkäsi, ja sanoi: tämä on varmaankin pyhä paikka! tässä totisesti asuu **'Elohiym** ja tässä on taivaan ovi.

18. Ja Jaakob nousi varhain aamulla, ja otti kiven, jonka hän oli pannut päänsä alaiseksi, ja pani sen pystyälle muistopatsaaksi: ja vuodatti öljyä sen päälle.

19. Ja hän kutsui sen paikan BetEliksi; mutta ennen muinoin oli sen kaupungin nimi Lus.

20. Ja Jaakob teki lupauksen, sanoen: jos **'Elohiym** on minun kanssani, ja varjelee minua tällä tiellä, jota minä vaellan, sekä antaa minulle leipää syödäkseni, ja vaatetta verhoiksi:

21. ja minä pääsen tulemaan rauhassa kotia isäni tykö, niin on **YHWH** minun **L'Elohiym**.

22. ja tämä kivi, jonka minä panin pystyyn muistopatsaaksi, on tuleva *Beyt* **'Elohiym** huoneeksi: ja kaikista mitä minulle annat, annan minä totisesti Sinulle kymmenykset.

29. LUKU

1. Ja Jaakob läksi matkaan: ja tuli itäimaille.

2. Siellä hän sai nähdä kaivon kedolla. Ja katso, kaivon luona makasi myös kolme lammaislaumaa sen tykönä, sillä siitä kaivosta juotettiin laumat: ja suuri kivi oli kaivon suulla.

3. Sinne koottiin aina kaikki laumat, ja sitten vieritettiin kivi kaivon suulta, ja juotettiin lampaat, ja vieritettiin kivi jälleen kaivon suulle.

4. Ja Jaakob sanoi miehille, veljeni, kusta te olette? he vastasivat: Haranista ollaan.

5. Hän sanoi heille: tunnetteko Labanin, Nahorin pojan? he sanoivat: tunnemme kyllä.

6. Hän kysyi edelleen: voiko hän hyvin? he vastasivat: kyllä hän on terveenä. Ja katso, tuossa tulee Rakel hänen tyttärensä lammasten kanssa.

7. Niin hän sanoi: katso, vielä on paljo päivää, eikä vielä ole aika karjaa koota: niin juottakaat siis lampaat, ja ajakaat ne laitumille.
8. He sanoivat: emme taida sitä tehdä ennekuin kaikki laumat kokoontuvat ja kivi vieritetään kaivon suulta, sitten juotamme lampaat.
9. Vielä hänen puhutellessaan, tuli Rakel isänsä lammasten kanssa: sillä hän kaitsi lampaita.
10. Ja kun Jaakob näki Rakelin enonsa Labanin tyttären, ja enonsa Labanin lampaat: niin meni hän ja vieritti kiven kaivon suulta, ja juotti enonsa Labanin lampaat.
11. Ja Jaakob antoi suuta Rakelin: ja rupesi itkemään.
12. Ja Jaakob ilmoitti hänelle, että hän oli hänen isänsä sukulainen, Rebekan poika. Niin Rakel juoksi ja ilmoitti sen isällensä.
13. Mutta kun Laban kuuli sanoman Jaakobista sisarensa pojasta, riensi hän häntä vastaan, ja otti hänen syliinsä, antoi hänen suuta, ja vei hänen huoneesensa: ja hän kertoi Labanille mitä hänelle oli tapahtunut.
14. Niin sanoi Laban hänelle: sinähän olet minun luuni ja lihani. Ja hän oli hänen tykönänsä koko kuukauden.
15. Sitte sanoi Laban Jaakobille: sinähän olet minun sukulaiseni, mutta palvelisitko sentähden minua ilman palkkaa? Sano mitä tahdot palkaksi.
16. Ja Labanilla oli kaksi tytärtä: vanhemman nimi oli Lea, ja nuoremman nimi oli Rakel.
17. Mutta Lea oli heikkosilmäinen; vaan Rakel oli soreakasvoinen ja ihananmuotoinen, ja ihana kasvoilta.
18. Ja Jaakob rakasti Rakelia: sentähden hän sanoi: minä palvelen sinua seitsemän ajastaikaa Rakelin, nuoremman tyttäresi tähden.
19. Laban vastasi: parempi on, että minä hänen annan sinulle, kuin jollekin toiselle: ole minun tykönäni.
20. Niin palveli Jaakob Rakelin tähden seitsemän ajastaikaa: ja ne olivat hänen silmissänsä niinkuin muutamat päivät, sillä hän rakasti Rakelia.
21. Ja Jaakob sanoi Labanille: anna nyt vaimoni minulle: sillä aika on täytetty; anna minun mennä hänen tykönsä.
22. Niin Laban kutsui kokoon kaiken sen paikkakunnan miehet, ja piti häät.
23. Mutta ehtona otti hän tyttärensä Lean, ja vei sen Jaakobin tykö: ja hän makasi sen tykönä.
24. Ja Laban antoi tyttärellensä Lealle piikansa Silpan piiaksi.
25. Aamulla, näki Jaakob että se olikin Lea. Silloin hän sanoi Labanille: miksi tämän minulle teit? enkö minä Rakelin tähden palvellet sinua? miksis minun petit?
26. Niin vastasi Laban: ei ole meidän maan tapa, että nuorempi annetaan ennen vanhempaa.
27. Anna nyt tämän hääviikon kulua umpeen sitten annan sinulle sen toisenkin jos palvelet minua toiset seitsemän ajastaikaa.
28. Ja Jaakob suostui siihen, ja antoi Lean hääviikon kulua umpeen, sitten antoi hän hänelle tyttärensä Rakelin vaimoksi.
29. Ja Laban antoi tyttärellensä Rakelille piikansa Bilhan, piiaksi.

30. Niin hän makasi myös Rakelin kanssa, ja piti Rakelin rakkaampana kuin Lean; ja palveli häntä vielä toiset seitsemän ajastaikaa.
31. Ja kun **YHWH** näki että Leaa pidettiin halpana, teki Hän hänen hedelmälliseksi; mutta Rakel oli hedelmätön.
32. Niin Lea tuli raskaaksi, ja synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Ruuben, ja sanoi: **YHWH** on katsonut minun ahdistustani, ja nyt on minun mieheni rakastava minua.
33. Ja hän tuli taas raskaaksi, ja synnytti pojan, ja sanoi: **YHWH** on sentähden on Hän myös tämän minulle antanut. Ja hän antoi hänelle nimen Simeon.
34. Ja hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan, ja sanoi: nyt minun mieheni pysyy minun tykönäni: sillä minä synnytin hänelle kolme poikaa. Sentähden annettiin hänelle nimi Levi.
35. Ja hän tuli vielä raskaaksi, ja synnytti pojan, ja sanoi: nyt minä kiitän **Et-YHWH**; sentähden antoi hän hänelle nimen Juuda: ja sitten hän lakkasi synnyttämästä.

30. LUKU

1. Koska Rakel näki, ettei hän synnyttänyt Jaakobille, kadehti hän sisartansa, ja sanoi Jaakobille: hanki minulle lapsia, taikka kuolen.
2. Silloin Jaakob vihastui Rakeliin ja sanoi: olenko minä '**Elohiym** sijassa, joka on sinulta kieltänyt kohdun hedelmän?
3. Mutta Rakel sanoi: tässä on minun piikani Bilha, makaa hänen kanssansa; että hän synnyttäisi minun helmaani, ja minä saisin lapsia hänestä.
4. Niin hän antoi hänelle piikansa Bilhan vaimoksi ja Jaakob makasi hänen kanssansa.
5. Niin Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.
6. Ja Rakel sanoi: '**Elohiym** ratkasi minun asiani, ja kuuli minun ääneni, ja antoi minulle pojan; sentähden nimitti hän hänen Dan.
7. Ja taas Bilha Rakelin piika tuli raskaaksi, ja synnytti Jaakobille toisen pojan.
8. Niin sanoi Rakel: minä olen jalosti kilpaillut sisareni kanssa, ja olen voittanut. Ja hän antoi hänelle nimen Naftali.
9. Kun Lea näki, että hän lakkasi synnyttämästä; otti hän piikansa Silpan, ja antoi sen Jaakobille vaimoksi.
10. Niin synnytti Silpa, Lean piika, Jaakobille pojan.
11. Ja Lea sanoi: Onneksi: ja antoi hänelle nimen Gad.
12. Ja Silpa, Lean piika, synnytti Jaakobille toisen pojan.
13. Niin Lea sanoi: oi autuasta minua, sillä immet kiittävät minua autuaaksi: ja hän nimitti hänen Asseriksi.
14. Niin Ruuben meni ulos nisun korjuun aikana, ja löysi lemменmarjoja (dudaimia) vainioilta, ja toi ne äidillensä Lealle. Niin sanoi Rakel Lealle: anna minulle poikasi lemменmarjoja.

15. Mutta hän vastasi häntä: eikö jo riitä, että olet minulta miehen vienyt, tahdotko nyt ottaa poikani lemменmarjat? Niin Rakel sanoi: hyvä, maatkoon hän tänä yönä sinun kanssas poikas lemменmarjojen tähden.
16. Kun Jaakob ehtoolla kedolta palasi, meni Lea häntä vastaan, ja sanoi: minun kanssani pitää sinun makaaman: sillä minä olen sinun kalliisti ostanut poikani lemменmarjoilla. Ja hän makasi sen yön hänen kanssansa.
17. Ja **'Elohiym** täytti Lean toivomuksen, ja hän tuli raskaaksi, ja synnytti Jaakobille viidennen pojan.
18. Niin Lea sanoi: **'Elohiym** on palkinnut sen minulle, että minä annoin piikani miehelleni: ja antoi hänelle nimen Isaskar.
19. Ja Lea taas tuli raskaaksi, ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan.
20. Ja Lea sanoi: **'Elohiym** on minulle hyvän lahjan antanut, nyt on mieheni pysyvä minun tykönäni: sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa. Ja kutsui hänen nimensä Sebuloniksi.
21. Sitte synnytti hän tyttären, ja kutsui hänen nimensä Dina.
22. Mutta **'Elohiym** muisti myös Rakelin, ja **'Elohiym** kuuli *waYish'ma /shama* hänen, ja saattoi *waYifTach /pathach* hänet hedelmälliseksi.
23. Niin hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja sanoi: **'Elohiym** on ottanut pois minun ylenkatseeni.
24. Ja hän pani hänelle nimen Josef, sanoen: **YHWH** lisätköön minulle vielä toisen pojan.
25. Senjälkeen kun Rakel oli synnyttänyt Josefin; sanoi Jaakob Labanille: salli minun lähteä kotiini ja omalle maalleni.
26. Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden tähden minä olen sinua palvellut, ja anna minun lähteä pois: sinähän itse tiedät kuinka olen sinua palvellut.
27. Ja Laban sanoi hänelle: anna minun suosio sinun edessäsi, minä ymmärrän, että **YHWH** on siunannut minun sinun tähtes.
28. Ja sanoi vielä: määrää siis sinun palkkas minulle, ja minä sen annan.
29. Hän vastasi hänelle: sinä tiedät, kuinka minä olen palvellut sinua ja miten karjasi on karttunut hoidossani.
30. Sillä peräti vähän oli sinulla tullessani, mutta nyt se on paljoksi kasvanut, ja **YHWH** on siunannut sinun, mihin vaan toimeni ulottui. Milloin minä sitten saan ruveta katsomaan oman huoneeni parasta?
31. Laban sanoi: mitä minä sinulle annan? Ja Jaakob sanoi: ei sinun tarvitse mitään minulle antaa. Mutta jos teet niinkuin nyt sinulle sanon, niin minä vielä edelleen kaitsen ja hoidan sinun laumaas:
32. Minä käyn tänäpäpäni kaiken sinun laumas läpitse, ja eroitan sieltä kaikki pilkulliset ja kirjavat ja kaikki hallavat karitsain seassa, että kirjavat ja pilkulliset vuohten seassa, semmoiset olkoon minun palkkani.
33. Ja kun vastaisuudessa tulet omin silmin katsomaan, mikä on minun palkkani, on minun hurskauteni todistava minusta ja kaikki, jotka ei ole pilkulliset taikka kirjavat vuohtista eikä hallavat lampaista pitää katsottaman varastetuiksi.
34. Niin sanoi Laban: hyvä, olkoon niinkuin olet sanonut.

35. Ja sinä päivänä eroitti Laban pilkulliset ja kirjavat kauriit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki joissa jotakin valkoista oli, ja kaikki hallavat karitsat: ja antoi ne poikainsa hoitoon.
36. Ja asetti kolmen päivän matkan, itsensä ja Jaakobin välille ja Jaakob kaitsi Labanin jäänyttä laumaa.
37. Mutta Jaakob otti tuoreita raitaisia mantelipuisia ja vaahteraisia sauvoja ja kuori niihin valkiat juonteet paljastain puun valkian pinnan.
38. Sitten pani hän sauvat, jotka hän kuorinut oli, laumain eteen, vesiruuhiin, ja juoma-astioihin, joista he joivat, ja heillä oli kiima aikansa juuri kun tulivat juomaan.
39. Ja niin laumat siittivät sauvain ääressä ja niin tulivat sikiöt pilkullisia, juonteisia ja kirjavia.
40. Sitten Jaakob eroitti karitsat, ja asetti eläinten silmät Labanin laumassa pilkullisiin hallaviin päin 'El ; ja niinmuodoin hän teki itsellensä oman lauman eikä laskenut niitä Labanin laumaan.
41. Ja kun voimakkaimmat eläimet olivat kiimaisillaan, pani Jaakob sauvat laumain silmäin eteen ruuhiin niin että he siittäisivät sauvain ääressä.
42. Mutta kun heikommat eläimet kiimailivat, niin ei hän niitä pannut. Sillä tavalla tulivat heikommat eläimet Labanille ja Voimakkaammat Jaakobille.
43. Siitä tuli mies sangen äveriääksi, niin että hänellä oli paljon lampaita sekä piikoja ja palvelijoita, kameleja ja aaseja.

31. LUKU

1. Mutta hän sai kuulla että Labanin pojat puhuivat ja sanoivat Jaakob on saattanut itsellensä kaiken kaiken meidän isämme tavarat: ja siitä meidän isämme tavarasta on hän saattanut itsellensä kaiken tämän omaisuuden.
2. Ja Jaakob näki myös ettei Laban katsellut häntä samoilla silmillä kuin ennen.
3. Silloin **YHWH** sanoi Jaakobille: palaja sinun isäisi maalle, ja sukusi tykö: ja Minä olen sinun kanssasi.
4. Niin lähetti Jaakob ja kutsui Rakelin ja Lean kedolle laumansa tykö.
5. Ja sanoi heille: minä näen ettei isänne katsele minua samoilla silmillä kuin ennen, vaikka kuitenkin isäni **W'Elohey** on ollut minun kanssani.
6. Ja te itse tiedätte, että minä olen kaikella minun voimallani palvellut isäänne.
7. Mutta teidän isänne on pettänyt minun ja muuttanut minun palkkani jo kymmenen kertaa. **'Elohiym** ei kuitenkaan ole sallinut hänen tehdä mitään vahinkoa minulle.
8. Kun hän sanoi: kirjavat olkoon sinun palkkasi, niin kaikki lauma kantoi kirjavia. Mutta kun hän sanoi: pilkulliset olkoon sinun palkkasi, niin kaikki lauma kantoi pilkullisia.
9. Niin on **'Elohiym** ottanut teidän isänne tavarat ja antanut minulle.
10. Kun siittämisen aika tuli, nostin minä silmäni ja näin unessa: ja katso, kauriit, jotka nousivat laumain päälle, olivat juonteiset, pilkulliset ja kirjavat.

11. *WaYomer elay mal'akh' Ha'Elohiym* enkeli sanoi minulle unessa: Jaakob; ja minä vastasin: tässä minä olen.
12. Mutta Hän sanoi: nosta silmäsi, ja katso, kaikki kauriit, jotka nousevat lauman päälle, ovat juonteiset, pilkulliset ja kirjavat: sillä Minä olen nähnyt kaikki, mitä Laban sinulle tekee.
13. Minä Olen **'EL**, jonka näit Betelissä, jossa voitelit kiven, ja jossa teit Minulle lupauksen: nouse siis nyt ja lähde tältä maalta, ja palaja syntymämaahasi.
14. Niin vastasivat Rakel ja Lea, ja sanoivat hänelle: onko meillä enää osaa, eli perimistä meidän isämme huoneessa?
15. Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina? Sillä hän on myynyt meidät, ja peräti syönyt meidän hintamme.
16. Sentähden kaikki tavara jonka **'Elohiym** on ottanut meidän isältämme, meidän se on ja meidän lastemme. Tee siis kaikki, mitä **'Elohiym Eleykha** sinulle on käskenyt.
17. Silloin nousi Jaakob; ja nosti lapsensa ja vaimonsa kamelein selkään.
18. Ja vei pois kaiken karjansa, ja kaiken tavaransa, minkä hän oli koonnut, sen oman karjansa kuin hän oli saanut Mesopotamiassa: mennäksensä isänsä Isaakin tykö Kanaanmaalle.
19. Mutta Laban oli mennyt keritsemään laumaansa niin Rakel varasti isänsä huonejumalat (*trafiym*).
20. Jaakob läksi varkain pois syrialaisen Labanin luota sillä hän ei ilmoittanut hänelle, että hän pakeni.
21. Niin hän pakeni, ja kaikki, mitä hänellä oli, nousi ja meni virran ylitse; ja hän ohjasi matkaansa Gileadin vuorta kohden.
22. Kolmantena päivänä sai Laban tietää, että Jaakob oli paennut.
23. Niin hän otti veljensä kanssansa, ja ajoi häntä takaa seitsemän päiväkauden matkan: ja hän saavutti hänen Gileadin vuorella.
24. Mutta **'Elohiym** oli tullut Syrialaisen Labanin tykö yöllä unessa ja sanonut hänelle: varo itseäsi, ettet puhu Jaakobia vastaan oli se ~~mitä hyvänsä~~ hyvää tai pahaa *ra' rah* | *ad-ra* 7451.
25. Ja Laban lähestyi Jaakobia. Mutta Jaakob oli majansa asettanut vuorelle. Ja Laban veljinensä asetti myös majansa Gileadin vuorelle.
26. Niin sanoi Laban Jaakobille: mikä teko tämä on että varkain läksit luotani ja veit tyttäreni niinkuin ne olisi miekalla voietut?
27. Ja miksis salaa pakenit ja varkain läksit luotani, kun et sinä ilmoittanut niin en voinut sinua saattaa matkalle ilolla, lauluilla, ja trumpuilla, ja kanteleilla.
28. Ja sinä et sallinut minun edes suuta antaa lasten lapsilleni ja tyttärilleni: Sinä olet tyhmästi tehnyt.
29. Ja minulla olis kyllä voimaa tehdä teille pahaa *ra* 7489, mutta teidän isänne **W'Elohey** sanoi menneenä yönä minulle: varo itseäsi puhumasta Jaakobia vastaan, oli se ~~mitä hyvänsä~~ hyvää tai pahaa *ra' rah* | *ad-ra* 7451.
30. Ja kun nyt kumminkin läksit pois, koska niin suuresti ikävoitsit isäsi huoneeseen: miksis varastit minun jumalani **et-'Elohay** ?

31. Silloin vastasi Jaakob, ja sanoi Labanille: minä pelkäsin ja luulin sinun väkivallalla ottavan pois minulta sinun tyttäresi.
32. Mutta jonka tyköä sinä löydät jumalasi *et-'Eloheykha*, ei sen pidä elämän. Meidän veljeimme läsnä ollessa voit katsella onko minun tykönäni mitään omaasi, ja ota se pois. Mutta ei Jaakob tietänyt Rakelin niitä varastaneen.
33. Niin Laban meni Jaakobin majaan, ja Lean majaan, ja heidän molempain piikainsa majaan, ja ei löytänyt mitään. Ja läksi Lean majasta, ja tuli Rakelin majaan.
34. Mutta Rakel oli ottanut huonejumalat *trafiym* ja pannut kamelinsatulaan ja istui sen päällä; mutta Laban etsi kaiken majan eikä löytänyt.
35. Ja hän sanoi isällensä: älä vihastu herrani *'adoniy* etten saa nousta sinun edessäsi: sillä minulla on vaimoin menot. Ja Laban etsi, eikä löytänyt huonejumaliansa *trafiym*.
36. Silloin Jaakob vihastui ja soimasi Labania; hän puhui ja sanoi hänelle: mikä on rikokseni, mitkä pahat tekoni kun niin vihamielisesti olet minua ajanut takaa?
37. Sinä olet katsellut kaikki minun tavarani, mitä olet löytänyt kaikista sinun talosi kaluista? Tuo se tähän minun ja sinun veljeisi eteen, että he ratkaisisivat ratkaista meidän kahden välillä.
38. Minä olen ollut sinun tykönäsi jo kaksikymmentä ajastaikaa, ja lampaas ja vuohes ei ole hedelmättömät olleet: en ole minä syönyt oinaita sinun laumastasi.
39. Enkä ole tuonut sinulle pedoilta haaskattua, mutta minun täytyi se maksaa, samoin myös mitä ikänänsä sinulta päivällä tahi yöllä oli varastettu.
40. Palveluksessa on minua rasittanut helle päivällä ja vilu yöllä, ja uni on paennut silmistäni.
41. Minä olen jo kaksikymmentä ajastaikaa ollut huoneessasi, neljätoista ajastaikaa palvelin minä sinua kahden tyttäresi tähden, ja kuusi ajastaikaa sinun laumasi tähden: mutta sinä olet muuttanut minun palkkani kymmenen kertaa.
42. Jollei minun isäni **'Elohey**, Abrahamin **'Elohiym** jota myös Isaak pelkää, olisi ollut minun puolellani; niin sinä olisit minun peräti tyhjänä päästänyt. Mutta **'Elohiym** on nähnyt minun vaivani ja kätteni työt, ja nuhteli sinua menneenä yönä.
43. Niin vastasi Laban, ja sanoi Jaakobille: tyttäret ovat minun tyttäreni, ja pojat ovat minun poikani, ja laumat ovat minun laumani, ja kaikki kuin sinä näet ovat minun: mitä voisin tänäpäpä tehdä minun tyttärilleni ja heidän lapsillensa, jotka he ovat synnyttäneet?
44. Tule siis nyt ja tehkäämme liitto keskenämme, se olkoon todistuksena minun ja sinun välilläsi.
45. Niin otti Jaakob kiven, ja pani pystyyyn muistopatsaaksi.
46. Ja Jaakob sanoi veljillensä: kootkaat kiviä. Ja he toivat kiviä, ja tekivät roukkion; ja atrioitsivat siinä sen roukkion päällä.
47. Ja Laban sille nimen Jegar Sahabuta: mutta Jaakob nimitti sen Gilead.
48. Niin Laban sanoi: tämä roukkio olkoon todistus tänäpäpä minun ja sinun välilläsi; siitä sai se nimen Gilead.
49. mutta myöskin Mispa; sillä hän sanoi: **YHWH** olkoon valvoja sinun ja minun välillä, kun erkanemme toinen toisestamme:

50. Jos sinä vaivaat minun tyttäriäni, taikka otat muita vaimoja paitsi minun tyttäriäni niin tiedä vaikka ei yhtään ihmistä olis läsnä että **'Elohiym** on todistaja minun ja sinun välilläsi.

51. Ja Laban sanoi vielä Jaakobille: katso, tämä on roukkio, ja tämä muistopatsas, jonka minä panen minun ja sinun välillesi

52. tämä roukkio olkoon todistus, ja tämä patsas olkoon todistus, etten minä käy tämän roukkion ohi sinun tykösi, etkä sinä käy tämän roukkion ja tämän patsaan ohi minun tyköni, vahinkoa *ra'rah* | *l'raah* 7451 tekemään.

53. Abrahamin **'Elohey** ja Nahorin **W'Elohiym** ja heidän isäinsäkin **'Elohey**, olkoon tuomari meidän välillämme. Ja Jaakob vannoi Hänen kauttansa jota hänen isänsä Isaak pelkäsi.

54. Ja Jaakob uhrasi teurasuhrin vuorella, ja kutsui sukulaisensa aterialle kanssansa. Ja kun he olivat syöneet, olivat he yötä vuorella.

55. Mutta aamulla varhain nousi Laban, ja kun hän oli suuta antanut lastenlastensa ja tytärtensä, ja siunasi hän heitä, ja läksi matkalle kotiansa jälleen.

qbible.com/hebrew-old-testament/genesis/31.html

32. LUKU

1. Mutta Jaakob matkusti tietänsä myöten, tulivat *mal'akhey* **'Elohiym** enkelit häntä vastaan.

2. *WaYomer Yaaqov* näki Heidät, sanoi hän: Tämä on *machaneh* **'Elohiym** sotajoukko. Ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim.

3. Ja Jaakob lähetti sanansaattajat edellensä veljensä Esaun tykö, Seirin maakuntaan, Edomin maalle.

4. Ja käski heitä, sanoen: sanokaa näin minun herralleni *ladoniy* Esaulle: näin sanoo sinun palvelijasi Jaakob: minä olen ollut muukalainen Labanin tykönä, ja viipynyt tähän asti.

5. Ja minulla on karjaa ja aaseja, lampaista, palvelijoita ja piikoja. Ja nyt lähetin ilmoittamaan tätä herralleni *ladoniy*, että saisin suosiota sinun edessäsi.

6. Kun sanansaattajat palasivat Jaakobin tykö, sanoivat he: me kohtasimme sinun veljesi ja hän tulee sinua vastaan, ja neljäsataa miestä hänen kanssansa.

7. Niin Jaakob peljästyivät kovin, ja ahdistus tuli hänen päällensä: ja hän jakoi väen, joka oli hänen kanssansa, sekä lampaat, ja karjan ja kamelit kahteen joukkoon.

8. Sillä hän ajatteli: jos Esau tulee toisen joukon päälle, ja lyö sen; niin jäänyt joukko voi paeta.

9. *WaYomer Yaaqov* sanoi: minun isäni Abrahamin **'Elohey**, ja minun isäni Isaakin **W'Elohey**, **YHWH** joka sanoit minulle: palaja maallesi ja sukusi tykö, niin minä teen sinulle hyvää.

10. Minä olen mahdoton kaikkeen siihen ~~armoon~~ *hachasadiym /cheded* laupeus, ja kaikkeen siihen uskollisuuteen jonka olet palvelijallesi osoittanut. Sillä kun tämän

Jordanin ylitse menin, ei minulla muuta ollut kuin minun sauvani; mutta nyt olen minä kasvanut kahdeksi joukoksi.

11. Pelasta nyt minua minun veljeni Esaun käsistä: sillä minä pelkään hänen tulevan ja lyövän minun, säästämättä äitejä ja lapsia.

12. Sinä olet itse sanonut: minä teen kaiketi sinulle paljon hyvää; ja lisään sinun siemenes niinkuin sannan meressä, joka paljouden tähden ei voi laskea.

13. Ja hän oli yötä siinä, ja otti käsillä olevasta omaisuudestaan ja lähetti lahjoja veljellensä Esaulle:

14. Kaksisataa vuolta, ja kaksikymmentä kaurista: kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä jäärää:

15. kolmekymmentä imettävää kamelia varsoinensa, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, kaksikymmentä aasia ynnä niitten kymmenen varsaa.

16. Ja antoi nämä palvelijoittensa johtoon itsekunkin lauman erikseen ja sanoi palvelijoillensa: menkää minun edelläni, ja pitäkää väli laumojen välillä.

17. Ja hän käski ensimmäiselle, sanoen: kun veljeni Esau kohtaa sinun, ja kysyy sinulta, kenenkä palvelija olet, ja kuhunka menet? ja kenenkä nämä eläimet ovat, joitas ajat edelläsi?

18. Niin sano: nämä ovat palvelijasi Jaakobin lahjat, jotka hän lähettää herralleni *ladoniy* Esaulle: ja katso, hän tulee itse meidän jälissämme.

19. Samoin käski hän myös toiselle ja kolmannelle, ja kaikille niille, jotka ajoivat laumaa, sanoen: nämä minun sanani puhukaat Esaulle, kun te hänet kohtaatte.

20. Ja sanokaat myös: katso, sinun palvelijasi Jaakob tulee meidän jälissämme; sillä hän ajatteli: minä lepytän hänen lahjoilla, jotka edelläni menevät; sitte tahdon minä nähdä hänen kasvonsa, ehkä hän ottaa minua vastaan ystävällisesti.

21. Niin lahjat menivät hänen edellensä; mutta hän oli itse siinä yötä joukkoinensa.

22. Mutta yöllä hän nousi ja otti kaksi vaimoansa ja ne kaksi piikaansa, ja yksitoistakymmentä ~~lastansa~~ poikaansa *y'ladayw /yeled* born, lad, offspring: ja meni Jabbokin luotuspaikan yli.

23. Hän otti ne ja vei heidät virran ylitse: ja vei ylitse kaikki, mitä hänellä oli.

24. Mutta Jaakob jäi sille puolelle yksinänsä. Silloin paineli yksi mies hänen kanssansa, aina aamuruskon nousuun asti.

25. Ja kun hän näki, ettei hän voittanut häntä, tarttui hän hänen ronkkaluuhunsa niin että Jaakobin ronkkaluun pää nyrjähtyi painellessa hänen kanssansa.

26. Ja mies sanoi: päästä minua, sillä aamurusko nousee. Mutta hän vastasi: en minä päästä sinua, jollet siunaa minua.

27. Niin Hän sanoi hänelle: mikä sinun nimesi on? hän vastasi: Jaakob.

28. Ja Hän sanoi: ei sinua sillen pidä kutsuttaman Jaakob, vaan **Yis'raEl**: sillä sinä olet taistellut **im-'Elohiym** ja ihmisten kanssa, ja olet voittanut.

29. Ja Jaakob kysyi häneltä, ja sanoi: sanos nyt sinun nimesi. Mutta Hän vastasi: miksi minun nimeäni kysyt? Ja Hän siunasi häntä siinä paikassa.

30. Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Pniel: sillä sanoi hän; minä olen nähnyt Jumalan **'Elohiym** kasvoista kasvoihin, ja olen pelastanut sieluni.

31. Ja kun hän Penielin ohitse kävi, nousi aurinko ja hän ontui reidestänsä.

32. Sentähden eivät Israelin lapset tänäkään päivänä syö reisisuonta joka juoksee ronkkaluun pään ylitse, koska Hän oli tarttunut Jaakobin ronkkaluun päähän reisisuonen kohdalle.

33. LUKU

1. Ja Jaakob nosti silmänsä ja näki, ja katso, Esau tuli, ja neljäsataa miestä hänen kanssansa: niin hän jakoi lapset Lealle ja Rakelille, ja molemmille piioille.
2. Ja asetti piiat lapsinensa ensimmäiseksi; sitälähin Lean hänen lastensa kanssa, ja Rakelin Joosefin kanssa jälimmäiseksi.
3. Mutta itse hän kävi heidän edellensä: ja kumarsi maahan seitsemän kertaa, lähestyessään veljeänsä.
4. Mutta Esau juoksi häntä vastaan ja syleili häntä, ja halasi häntä kaulasta, ja suuta antoi hänen: ja he itkivät.
5. Kun hän nosti silmänsä, ja näki vaimot ja lapset, ja sanoi: kutka nämä seurassasi ovat? Hän vastasi: ne ovat lapset, jotka **'Elohiym** on lahjoittanut sinun palvelijallesi.
6. Niin piiat lähestyivät lapsinensa ja kumarsivat hänen edessänsä.
7. Ja lähestyi myös Lea lapsinensa, ja kumarsivat hänen edessänsä. Sitte tuli Joosef ja Rakel, jotka myös kumarsivat hänen edessänsä.
8. Niin hän sanoi: mikä on koko sen joukon tarkoitus jonka minä kohdannut olen? Hän vastasi: tahtoisin saada suosiota herrani *'adoniy* edessä.
9. Ja Esau sanoi: minulla on kyllä, minun veljeni, pidä omasi.
10. Niin Jaakob vastasi: ei niin, mutta jos minä olen saanut suosioosi, niin ota lahjani minun kädestäni: sillä minä näin sinun kasvosi, niinkuin minä olisin nähnyt Jumalan **'Elohiym** kasvot; kun niin ystävällisesti otit minun vastaan.
11. Ota siis se tervehdyslahja jonka minä olen sinulle lähettänyt: sillä **'Elohiym** on ollut minulle armollinen, ja minulla on kyllä kaikkinaista. Niin hän vaati häntä ja hän otti.
12. Ja Esau sanoi: lähtekäämme jo matkustamaan, minä vaellan sinun kanssasi.
13. Mutta hän sanoi hänelle: herrani *'adoniy* tietää minulla olevan pieniä lapsia, ja imettäväisiä lampaita ja karjaa: jos niitä yksikään päivä kovasti ajetaan, kuolee koko lauma.
14. Niin lähteköön herrani *'adoniy* palvelijansa edellä: mutta minä seuraan hiljaksensa sen mukaan kuin karja ja lapset käydä voivat, siksi kuin tulen minun herrani *'adoniy* tykö Seiriin.
15. Niin Esau sanoi: minä jätän kuitenkin sinulle osan siitä väestä, kuin minun kanssani on. Hän vastasi: Miksi niin? Anna minun ainoastansa saada suosio herrani *'adoniy* edessä.
16. Sitten Esau palasi sinä päivänä omaa tietänsä Seiriin.
17. Mutta Jaakob matkusti Sukkotiin, ja rakensi itsellensä huoneen, ja teki majat karjallensa. Sentähden antoi hän sille paikalle nimen Sukkot.

18. Ja Jaakob päätti matkansa Mesopotamiasta ja tuli rauhassa Sikemin kaupunkiin joka on Kanaanmaalla, ja sijoitti itsensä kaupungin ulkopuolelle.
19. Ja osti sen palan peltoa, johonka hän oli asettanut majansa, Hemorin, Sikemin isän lapsilta, sadan penningin edestä.
20. Ja rakensi siihen alttarin ja nimitti sen Väkevä On Israelin Jumala **'El 'Elohey Yisra'el.**

34. LUKU

1. Ja Dina, Lean tytär, jonka hän Jaakobille oli synnyttänyt meni katselemaan sen maakunnan tyttäriä.
2. Kun Sikem, Heviläisen Hemorin, sen maakunnan ruhtinaan poika näki hänen, otti hän hänen ja makasi hänen, ja häpäisi hänen.
3. Ja hänen sydämmensä kiintyi Dinaan Jaakobin tyttäreeseen hän rakasti tyttöä ja puhutteli häntä suloisilla sanoilla.
4. Ja Sikem puhui isällensä Hemorille, sanoen: ota minulle tämä tyttö vaimoksi.
5. Ja Jaakob kuuli, että he hänen tyttärensä Dinan olivat häväisseet. Mutta koska hänen poikansa olivat lauman kanssa kedolla niin Jaakob vaikenä siihen asti kuin he tulivat kotiin.
6. Niin Hemor Sikemin isä meni Jaakobin tykö puhuttelemaan häntä.
7. Silloin tulivat Jaakobin pojat kedolta: ja kun saivat kuulla mitä oli tapahtunut. Ja miehet tulivat surulliseksi, ja vihastuivat sangen kovin; että hän oli tehnyt ilkkityön Israelissa, maaten Jaakobin tyttären: sillä ei se ollut oikein tehty.
8. Niin puhui Hemor heidän kanssansa, sanoen: minun poikani Sikemin sydän halajaa teidän tyttärtänne, antakaat siis se hänelle vaimoksi.
9. Tulkaamme langoiksi keskenämme, antakaat teidän tyttäriänne meille, ja ottakaat jälleen meidän tyttäriämme teille.
10. Ja asukaat meidän kanssamme: maan teille avoinna, asukaat, myykäät ja ostakaat siinä, ja omistakaat maata.
11. Ja Sikem sanoi isälle ja veljille: antakaat minun saada suosio teidän edessänne: ja mitä te sanotte minulle, sen minä annan.
12. Anokaat minulta rohkiasti huomenlahjaa ja antimia, ja minä annan, mitä te vaaditte antakaat minulle vaan se tyttö vaimoksi.
13. Niin vastasivat Jaakobin pojat Sikemille, ja hänen isällensä Hemorille, ja puhuivat viekastellen koska hän oli heidän sisarensa Dinan häväisnyt.
14. ja sanoivat heille: emme voi siihen suostua, että me antaisimme meidän sisaremmme ympärileikkaamattomalle miehelle: sillä se olis meille häpiäksi.
15. Mutta ainoastaan sillä ehdolla me suostumme teihin; että rupeatte meidän kaltaiseksemme, niin että kaikki miehenpuoli teidän seassanne ympärileikataan,
16. sitten me annamme meidän tyttäremme teille, ja otamme teidän tyttärenne meille, ja asumme teidän kanssanne ja tulemme yhdeksi kansaksi.

17. Mutta jollette kuule meitä, ja ympärileikkaura itseänne; niin me otamme meidän tyttäremme, ja menemme matkoihimme.
18. Ja heidän puheensa kelpasi Hemorille, ja Sikemille Hemorin pojalle.
19. Ja nuori mies ei viivytellyt sitä tekemästä sillä hän rakasti suuresti Jaakobin tytärtä, ja häntä pidettiin suuremmassa kunniassa kuin kaikkia muita hänen isänsä huoneessa.
20. Niin tuli Hemor ja hänen poikansa Sikem kaupunkinsa porttiin, ja puhuivat heidän kaupunkinsa miehille, sanoen:
21. Nämät miehet ovat rauhalliset meitä kohtaan, ja tahtovat asua ja elää tässä maassa, ja katso, maa on kyllä avara heille: ruvetkaamme ottamaan heidän tyttäriänsä meille vaimoiksi, ja antakaamme meidän tyttäriämme heille.
22. Mutta ainoastaan sillä ehdolla ne miehet suostuvat asumaan meidän kanssamme että kaikki miehepuoli ympärileikataan, niin kuin he myös ympärileikatut ovat.
23. Heidän karjansa ja tavaransa ja kaikki heidän eläimensä, eikö ne ole meidän omamme? Jos me vaan heidän tahtoansa noudatamme niin he asuvat meidän kanssamme.
24. Ja maan kansa kuuli Hemoria ja hänen poikaansa Sikemiä, kaikki kansa joka hänen kaupunkinsa portin sisällä asui, ja kaikki miehenpuoli jotka asuivat kaupungin portin sisällä ympärileikkasivat itsensä.
25. Ja tapahtui kolmantena päivänä, kun he kipeimmillänsä olivat, että ne kaksi Jaakobin poikaa Simeon ja Levi, Dinan veljet, ottivat kumpikin miekkansa, ja menivät rohkiasti kaupunkiin: ja tappoivat jokaisen miehenpuolen.
26. Ja he tappoivat myös Hemorin, ja hänen poikansa Sikemin miekan terällä: ja ottivat Dinan Sikemin huoneesta, ja menivät pois.
27. Niin tulivat Jaakobin pojat tapettuiden päälle, ja ryöstivät kaupungin; sillä he olivat häväisseet heidän sisarensa.
28. Ja he veivät pois heidän lampaansa, karjansa, aasinsa, ja mitä sekä kaupungissa että kedolla oli.
29. Ja kaikki heidän tavaransa lapsensa ja heidän vaimonsa he ottivat saaliikseen; niin myös kaikki, mitä huoneissa oli.
30. Mutta Jaakob sanoi Simeonille ja Leville: te olette minulle onnettomuuden tuottaneet saattaen minun haisevaiseksi tämän maakunnan asuvalle, Kanaanealaisille ja Feresiläisille: ja minun kansani on ainoastaan vähäinen joukko, ja nyt he kokoontuvat minua vastaan, ja tappavat minun, ja minä hukutetaan, ja minun perheeni.
31. Mutta he vastasivat: olisiko sitten sisarellemme tehtävä niinkuin portolle?

35. LUKU

1. *WaYomer* **'Elohiym** sanoi Jaakobille: nouse ja mene ylös BetEliin, ja asu siellä: ja tee siihen alttari **'El**, joka sinulle ilmestyi, **Eleykha**, kun sinä pakenit veljesi Esaun edestä.
2. Niin sanoi Jaakob perheellensä, ja kaikille, jotka hänen kanssansa olivat: eroittakaat teistänne vieraat *et-***'Elohey**, jotka teidän keskellänne ovat, ja puhdistakaat itsenne ja muuttakaat vaatteenne.
3. Ja nouskaamme ja menkäämme ylös Beteliin *Beyt-El* **YHWH** huone; että minä tekisin siihen alttarin **'EL**, joka minua kuuli minun hätä-aikanani, ja on ollut minun kanssani tiellä, jota minä matkustin.
4. Niin he antoivat Jaakobille kaikki vieraat *Kal-***'Elohey**, jotka heidän käsissänsä olivat, ja korvarenkaansa, jotka heidän korvarenkaansa. Ja Jaakob kaivoi ne maahan sen tammen alle, joka oli Sikemin kohdalla.
5. Sitten he läksivät matkalle. Ja **'Elohiym** pelko *chiTat /chittah* tuli niille kaupungeille, jotka olivat heidän ympärillensä, ettei he ajaneet Jaakobin poikia takaa.
6. Niin tuli Jaakob Lutsiin Kanaanmaalla, se on Betel, kaiken sen väen kanssa kuin hänen seurassansa oli.
7. Ja rakensi siihen alttarin, ja kutsui sen paikan *El Beyth-*'El; sillä **'Elohiym** ilmestyi siinä hänelle, paetessansa veljensä edestä.
8. Ja Debora Rebekan imettäjä, ja haudattiin alemmaiselle puolelle BetEliä, tammen alle: ja se kutsuttiin itkutammeksi.
9. Ja **'Elohiym** ilmestyi taas Jaakobille, sitte kuin hän oli tullut Mesopotamiasta ja siunasi häntä.
10. Ja **'Elohiym** sanoi hänelle: sinun nimesi on Jaakob: mutta enää pidä sinun nimesi oleman Jaakob, vaan *Yis 'raEl* on sinun nimesi oleva. Ja niin sai hän nimen *Yis 'raEl*.
11. Ja **'Elohiym** sanoi hänelle: Minä olen kaikkivaltias **'El Shadday**, ole hedelmällinen ja enene, kansa jopa kansain joukko on sinusta tuleva: ja kuninkaat tulevat sinun kupeistasi.
12. Ja sen maan, jonka Minä olen antanut Abrahamille ja Isaakille, annan Minä sinulle: ja sinun jälkeiselle siemenellesi, annan Minä sen maan.
13. Ja niin meni **'Elohiym** ylös hänen tyköänsä, siinä paikassa, missä Hän hänen kanssansa puhunut oli.
14. Mutta Jaakob asetti kivisen muistopatsaan siihen paikkaan, jossa Hän hänen kanssansa puhunut oli, ja uhrasi juomauhria, ja kaasi öljyä sen päälle.
15. Ja Jaakob kutsui sen paikan, jossa **'Elohiym** hänen kanssansa puhunut oli, BetEl.
16. Ja he matkustivat BetElistä, ja kuin vielä vähä matkaa oli Efratiin, niin synnytti Rakel, ja synnyttäminen oli hänelle sangen raskas.
17. Ja kun tuskansa olivat korkeimmillansa sanoi apuvaimo hänelle: älä pelkää, sillä myös tässä saat pojan.
18. Mutta henkensä lähteissä, aivan kuollessaan, kutsui hän hänen nimensä BenOni: mutta hänen isänsä antoi hänelle nimen Benjamin.
19. Niin kuoli Rakel: ja hän haudattiin Efratiin tien viereen, se on BetLehem.
20. Ja Jaakob pani patsaan hänen hautansa päälle: se on vielä tänään Rakelin hautapatsas.

21. Ja IsraEl matkusti siitä eteenpäin ja asetti majansa tuolle puolelle Ederin tornia
22. Ja se tapahtui, kun IsraEl asui siinä maakunnassa, meni Ruuben ja makasi Bilhan isänsä jalkavaimon kanssa. Ja IsraEl sai sen kuulla. Ja Jaakobilla oli kaksitoistakymmentä poikaa.
23. Lean pojat olivat nämät: Ruuben; Jaakobin esikoinen, sitten Simeon, Levi, ja Juuda, Isaskar ja Sebulon.
24. Rakelin pojat olivat: Joosef ja Benjamin.
25. Bilhan Rakelin piian pojat olivat: Dan ja Naftali.
26. Silpan Lean piian pojat olivat: Gad ja Asser. Nämät ovat Jaakobin pojat, jotka hänelle syntyivät Mesopotamiassa.
27. Ja Jaakob tuli isänsä Isaakin tykö Mamreen, Arban kaupunkiin, joka on Hebron, jossa Abraham ja Isaak olivat muukalaisena olleet.
28. Ja Isaak oli sadan ja kahdeksankymmenen ajastaikainen:
29. Ja hän vaipui kuolemaan, ja koottiin kansansa tykö, vanhana ja elämästä kyllästyneenä. Ja hänen poikansa Esau ja Jaakob hautasivat hänen.

36. LUKU

1. Tämä on Esaun se on Edomin sukukunta.
2. Esau vaimoja Kanaanin tyttäristä: Adan, Elonin Hetiläisen tyttären, ja Oholibaman, Anan Heviläisen Sibeonin pojan tyttären.
3. Ja Basmatin, Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.
4. Ada synnytti Esaulle Elifan. Ja Basmat synnytti Reguelin.
5. Oholibama synnytti Jeun, Jaelamin ja Korakin. Nämät ovat Esaun lapset, jotka hänelle syntyivät Kanaanin maalla.
6. Ja Esau otti vaimonsa poikansa ja tyttärensä ja kaikki perhekuntalaisensa, sekä karjansa ja juhtansa, ja kaiken sen tavaransa, jonka hän oli koonnut Kanaanmaalla: ja meni toiselle maalle, veljensä Jaakobin tyköä.
7. Sillä heidän tavaransa oli niin suuri, ettei he tainneet asua ynnä: ja se maa, jossa he muukalaiset olivat, ei riittänyt heille heidän karjansa (paljouden) tähden.
8. Niin Esau asettui Seirin vuorella, Esau jota kutsutaan myös Edom.
9. Nämät ovat Esaun Edomilaisten isän suvut Seirin vuorella.
10. Nämät ovat Esaun poikain nimet: Elifas, Adan Esaun vaimon poika: Reguel Basmatin Esaun vaimon poika.
11. Ja Elifaan pojat olivat: Teman, Omar, Selo, ja Gaetam ja Kenas.
12. Mutta Timna oli Elifan Esaun pojan jalkavaimo, joka synnytti hänelle Amalekin. Ne ovat Adan Esaun vaimon lapset pojat *b'ney/ben*.
13. Mutta Reguelin lapset pojat ovat nämä: Nahat, ja Sera, Samma, Missa. Ne ovat Basmatin Esaun emännän lapset pojat.
14. Mutta nämät olivat Oholibaman Esaun vaimon pojat, Anan Sibeonin pojan tyttären (lapset); jotka hän synnytti Esaulle: Jeus ja Jaelam ja Korak.

15. Nämät ovat Esaun ~~lasten~~ poikien ruhtinaat, Elifaan Esaun esikoinen *b'khor /bakowr* (lapset) ovat nämät: ruhtinas Teman, ruhtinas Omar, ruhtinas Sefo ruhtinas Kenas.
16. ruhtinas Kora, ruhtinas Gaetam, ruhtinas Amalek. Nämät ovat Elifaasta syntyneet ruhtinaat Edomin maalla, ja ovat Adan ~~lapset~~ pojat.
17. Ja nämät ovat Reguelin Esaun pojan ~~lapset~~ pojat: se ruhtinas Nahat, ruhtinas Sera, ruhtinas Samma, ruhtinas Missa. Nämät ovat Reguelista syntyneet ruhtinaat Edomilaisten maalla ja ovat Basmatin Esaun vaimon ~~lapset~~ pojat.
18. Mutta nämä ovat Oholibaman Esaun vaimon ~~lapset~~ pojat: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jaalam, ruhtinas Korak. Nämät ovat ruhtinaat Oholibamasta, Anan tyttärestä, Esaun vaimosta.
19. Nämät ovat Esaun ~~lapset~~ pojat, ja heidän ruhtinaansa. Hän on Edom.
20. Mutta nämät ovat Seirin, sen Horilaisen ~~lapset~~ pojat *v'ney /ben*, jotka sillä maalla asuivat: Lotan, Sobal, Sibeon, Ana.
21. Dison, Eser ja Disan. Nämät ovat Horilaisten ruhtinaat, Seirin ~~lapset~~ pojat Edomin maalla.
22. Mutta Lotanin ~~lapset~~ pojat ovat: Hori ja Heman: ja Lotanin sisar oli Timna.
23. Sobalin ~~lapset~~ pojat olivat nämä: Alvan, Manahat, Ebal, Sefo ja Onam.
24. Nämät ovat Sibeonin ~~lapset~~ pojat: Aja ja Ana. Tämä on se Ana, joka korvessa löysi lämpimät lähteet kaitessansa isänsä Sibeonin aaseja.
25. Mutta Ananin ~~lapset~~ pojat ovat: Dison ja Oholibama Ananin tytär. ? virhe
26. Disonin ~~lapset~~ pojat ovat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran.
27. Eserin ~~lapset~~ pojat ovat: Bilhan, ja Savan ja Akan.
28. Disanin ~~lapset~~ pojat olivat: Us ja Aran.
29. Nämä ovat Horilaisten ruhtinaat: ruhtinas Lotan, ruhtinas Sobal, ruhtinas Sibeon, ruhtinas Ana.
30. ruhtinas Dison, ruhtinas Eser, ruhtinas Disan. Nämä ovat Horilaisten ruhtinaat, heidän ruhtinastensa seassa Seirin maalla.
31. Mutta kuninkaat kuin Edomin maalla hallitsivat, ennenkuin joku kuningas hallitsi Israelin ~~lapsia~~ poikia, ovat nämä:
32. Kuningasna Edomissa Bela Beorin poika: ja hänen kaupunkinsa nimi on Dinhaba.
33. Ja kun Bela kuoli, tuli Jobab Seran poika Bosrasta kuninkaaksi hänen sijaansa.
34. Kun Jobab kuoli, tuli Husam Temanilaisten maalta kuninkaaksi hänen sijaansa.
35. Kun Husam kuoli, tuli Hadad Bedadin poika kuninkaaksi hänen sijaansa, joka löi Midianilaiset Moabilaisten kedolla, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.
36. Kun Hadad kuoli, hallitsi Samla Masrekasta hänen sijassansa.
37. Kun Samla kuoli, tuli Saul kuninkaaksi hänen sijaansa, Rehobotista virran tyköä.
38. Kun Saul kuoli, tuli Baalhanan Akborin poika kuninkaaksi hänen sijaansa.
39. Kun Baalhanan Akborin poika kuoli, tuli Hadar kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Pagu: ja hänen emäntänsä nimi oli Mehetabeel, Matredin tytär, joka Mesahabin tytär oli.
40. Ja nämät ovat Esaun ruhtinasten nimet heidän sukujensa, asuntopaikkainsa ja nimiensä suhteen: ruhtinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jetet.

41. ruhtinas Oholibama, ruhtinas Ela, ruhtinas Pinon.
42. ruhtinas Kenas, ruhtinas Teman, ruhtinas Mibsar.
43. ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iram. Nämät ovat Edomin ruhtinaat, niin kuin he asuneet ovat perintömaallansa, ja Esau on Edomilaisten isä.
qbible.com/hebrew-old-testament/genesis/36.html

37. LUKU

1. Ja Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä muukalainen oli ollut: Kanaanmaalla.
2. Ja tämä on kertomus Jaakobin sukukunnasta: Joosef oli seitsemäntoista ajastaikainen, kun hän kaitsi karjaa veljeinsä kanssa, ja hän oli nuorella ijällensä Bilhan ja Silpan, isänsä emäntäin ~~lasten~~ poikien kanssa: ja Joosef ilmoitti isällensä, mitä pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 heistä kuului.
3. Mutta Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita ~~lapsiansa~~ poikiansa, koska hän oli syntynyt hänelle vanhalla ijällensä: ja teki hänelle pitkän hameen.
4. Kun hänen veljensä näkivät, että isä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he häntä; ja eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti.
5. Niin Josef näki unen, ja ilmoitti sen veljillensä, tästä he rupesivat häntä enemmän vihaamaan.
6. Sillä hän oli sanonut heille, kuulkaa tätä unta, jonka minä näin.
7. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla ja minun lyhteeni nousi seisomaan; ja katso, teidän lyhteenne seisoivat ympärillä, ja kumarsivat minun lyhdettäni.
8. Silloin sanoivat hänen veljensä hänelle: sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, ja sinäkö hallitsisit meitä? Ja vihasivat häntä vielä enemmän, hänen unensa ja puheensa tähden.
9. Ja hän taas näki toisen unen, ja kertoi sen veljillensä, sanoen: kuulkaa, minä näin vielä unta: ja katso, aurinko, kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua.
10. Ja kun hän sitä saneli isällensä ja veljillensä, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi hänelle: mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Pitääkö minun ja sinun äitisi ja veljesi tuleman ja kumartaman sinun edessäs maahan?
11. Ja hänen veljensä kadehtivat häntä; mutta hänen isänsä piti nämät sanat mielessänsä.
12. Kun hänen veljensä kerran olivat menneet kaitsemaan isänsä karjaa Sikemiin,
13. Sanoi Israel Joosefille: eikö veljesi kaitse karjaa Sikemissä? Tule, minä lähetän sinun heidän tykönsä. Hän vastasi: tässä minä olen.
14. Hän sanoi: mene katsomaan kuinka veljesi voivat ja kuinka karjan laita on, ja palaja minulle sitä sanomaan. Niin hän lähetti hänen Hebronin laaksosta; ja hän tuli Sikemiin.
15. Niin yksi mies kohtasi hänet harhaillessaan kedolla; ja kysyi häneltä sanoen: mitäs etsit?

16. Hän vastasi: minä etsin veljiäni: sano minulle, missä he kaitsevat karjaa.
17. Ja mies sanoi: he läksivät täältä; sillä minä kuulin heidän sanovan: käykäämme Dotaniin. Niin Joosef etsi edelleen veljiänsä, ja löysi heidät Dotanista.
18. Kuin he kaukana näkivät hänen, ennenkuin hän heitä lähestyi, pitivät he neuvoa häntä vastaan, tappaaksensa häntä.
19. Ja sanoivat toinen toisellensa: katso, tuossa unennäkiä tulee.
20. Tulkaat siis, tappakaamme hänet, ja heittäkäämme hänet kuoppaan, sitten sanomme: paha ra' rah | *raah* 7451 peto on hänen syönyt: niin saadaan nähdä, mitä hänen unistansa tulee.
21. Koska Ruuben sen kuuli, tahtoi hän häntä pelastaa heidän käsistänsä, ja sanoi: älkäämme hänen henkeänsä ottako.
22. Ja Ruuben sanoi vielä heille: älkääät vuodattako verta, vaan heittäkääät hänet tähän kuoppaan, joka on korvessa, mutta älkääät satuttako kättänne häneen; sillä hän tahtoi pelastaa häntä heidän käsistänsä, saattaaksensa häntä jälleen isänsä tykö.
23. Ja tapahtui, koska Joosef tuli veljeinsä tykö, riisuivat he häneltä hameen, sen pitkän hameen, joka hänen yllänsä oli;
24. Ja ottivat hänen ja heittivät kuoppaan: ja kuoppa oli tyhjä, eikä ollut siinä vettä.
25. Sitte istuivat he syömään ja kun he nostivat silmänsä ja katselivat, niin näkivät he Ismaelilaisten joukon tulevan Gileadista; ja heidän kameleinsa kantoivat rohtoja, balsamia ja hajupihkaa - styraks, mastiks ja ladanum - ja he vaelsivat viemään niitä alas Egyptiin.
26. Silloin sanoi Juuda veljillensä: mitä me siitä hyödyimme, että me murhaamme veljemme ja salaamme hänen verensä?
27. Tulkaat ja myökäämme hän Ismaelilaisille, ja älkäämme satuttako kättämme häneen: sillä hän on meidän veljemme ja lihamme; ja he kuulivat häntä.
28. Kun Midianilaisten kauppamiehet menivät siitä ohitse, vetivät he Joosefin ylös kuopasta, ja möivät hänen Ismaelilaisille, kahteenkymmeneen hopeasikliin. Ja nämä veivät Joosefin pois Egyptiin.
29. Kun sitten Ruuben palasi kuopalle, niin katso, ei ollut Joosef kuopassa. Silloin hän repäisi vaatteensa
30. ja palasi veljeinsä tykö, ja sanoi: ei ole nuorukainen siellä, voi minua! kuhunka minä menen?
31. Niin he ottivat Joosefin hameen ja tappoivat kauriin, ja tahrasivat hameen vereen
32. Sitten he lähettivät sen pitkän hameen kotiin isän luo ja sanoivat: tunnustele onko se poikas hame vai ei?
33. Ja hän tunsu sen, ja sanoi: tämä on minun poikani hame, paha ra' rah | *raah* 7451 peto on hänen syönyt: Joosef on raadeltu kuoliaaksi.
34. Ja Jaakob repäisi vaatteensa, ja kääri itsensä säkkikankaaseen; ja murehti poikaansa kauan aikaa.
35. Ja kaikki hänen poikansa ja tyttärensä nousivat häntä lohduttamaan; mutta ei hän tahtonut antaa itseänsä lohduttaa, vaan sanoi: minä menen murehtien alas poikani tykö hautaan. Niin itki isä Josefia.

36. Mutta Midianilaiset veivät hänet Egyptiin ja möivät Potifarille, Faaraon kamaripalvelijalle ja henkivartijain päämiehelle.

38. LUKU

1. Siihen aikaan tapahtui, että Juuda meni alas veljeinsä tyköä, ja poikkesi Adullamiin yhden miehen tykö jonka nimi oli Hira.
2. Ja Juuda näki siellä Kananealaisen, Sua nimisen miehen tyttären, ja otti hänen, ja meni hänen tykönsä.
3. Ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan; ja antoi hänelle nimen Ger.
4. Ja hän taas tuli raskaaksi ja synnytti pojan; ja kutsui hänen nimensä Onan.
5. Ja hän synnytti vielä pojan, ja hänelle hän antoi nimen Sela. Ja Juuda oli Kesibissä, kun hän sen synnytti.
6. Ja Juuda otti esikoisellensa Gerille vaimon jonka nimi oli Tamar.
7. Mutta Ger, Juudan esikoinen, oli paha *ra' rah* | *ra* 7451 **YHWH** edessä: ja **YHWH** kuoletti hänen.
8. Niin sanoi Juuda Onanille: mene veljesi vaimon tykö, ota hän aviokses, herättääkses veljellesi siementä.
9. Mutta Onan tiesi, ettei perillinen olisi tullut hänen omaksensa: kun hän siis makasi veljensä vaimon kanssa, antoi hän siemenensä mennä maahan, ja turmeli sen, ettei hän olisi antanut veljellensä perillistä.
10. Ja se mitä hän teki, ei kelvannut **YHWH**, sentähden ~~Herra~~ kuoletti myös hänen.
11. Niin sanoi Juuda miniällensä Tamarille: ole leskenä isäsi huoneessa siihenasti kuin minun poikani Sela tulee täysikasvuiseksi. Sillä hän ajatteli: ehkä kuolee hänkin, niinkuin hänen veljensäkin. Niin Tamar meni pois, ja oli isänsä huoneessa.
12. Kun kauan aikaa oli kulunut, kuoli Suan tytär, Juudan vaimo. Ja kun Juuda oli itsensä lohduttanut, meni hän Timnatiin, lammastensa keritsijäin tykö ystävänsä Hiran kanssa Adullamista.
13. Niin ilmoitettiin Tamarille, sanoen: katso, appesi menee ylös Timnatiin keritsemään lampaitansa.
14. Silloin riisui hän yltänsä leskivaatteensa, ja verhoitti itsensä ja peitti itsensä, ja kävi istumaan Enaimin porttiin, joka on tiellä Timnatiin. Sillä hän näki, että Sela oli kasvanut, ja ei häntä annettu sille vaimoksi.
15. Koska Juuda näki hänet, luuli hän sen portoksi; sillä hän oli peittänyt kasvonsa.
16. Ja hän poikkesi tien oheen hänen tykönsä, ja sanoi: annas minun maata kanssasi; sillä ei hän tietänyt sitä miniäksensä. Hän vastasi: mitä minun annat, jos makaisit minun kanssani?
17. Hän sanoi: minä lähetän kauriin laumastani. Hän vastasi: anna siis minulle pantti niin kauvaksi kuin sinä sen lähetät.

18. Hän sanoi: mitästä minä sinulle pantiksi annan? Hän vastasi: sinettisormuksesi, rihmaasi, ja sauvasi, joka kädessäsi on. Niin hän antoi ne hänelle, ja makasi hänen kanssansa, ja hän tuli raskaaksi hänestä.
19. Ja hän nousi ja meni, ja pani pois silmikön ja puki jälleen leskivaatteet yllensä.
20. Mutta Juuda lähetti kauriin ystävänsä kanssa Adullamista, saadakseen vaimolta ottais pantin takaisin, mutta tämä ei löytänyt häntä.
21. Niin hän kyseli sen paikan miehiltä, sanoen: kussa on se portto, joka istui Enaimin tien ohessa? He vastasivat: ei tässä ole yhtäkään porttoa ollut.
22. Mutta hän palasi Juudan tykö, ja sanoi: en minä löytänyt häntä; sen paikan miehet sanoivat myös ettei siellä ole yhtäkään porttoa ollut.
23. Juuda sanoi: pitäkään hän ne, ettemme häpiään tulisi; katso, minä lähetin kauriin, mutta sinä et löytänyt häntä.
24. Liki kolmen kuukauden perästä ilmoitettiin Juudalle: sinun miniäsi Tamar on salavuoteessa ollut, ja katso, salavuoteesta on hän myös raskaaksi tullut. Juuda sanoi: viekä hän poltettavaksi.
25. Mutta kun hän tuotiin edes, lähetti hän appensa tykö, sanoen: siitä miehestä, jonka nämä ovat, olen minä raskas. Ja sanoi: tunnetko, kenenkä on tämä sinettisormus, side ja sauva.
26. Ja Juuda tunsu ne, ja sanoi: hänellä on oikeus puolellansa minua kohtaan kun en minä hänelle antanut poikaani Selaa. Kuitenkaan ei hän häntä enempää maannut.
27. Kun hänen piti synnyttää, niin katso kaksoiset olivat hänen kohdussansa.
28. Ja hänen synnyttäissänsä, pisti toinen ulos kätensä, silloin satoi apuvaimo siihen punaisen langan, sanoen: tämä tulee ensisti ulos.
29. Mutta kun hän veti kätensä takaisin, tuli hänen veljensä ulos, ja hän sanoi: miksis olet sinä tunkenut itsesi esille? Ja hänelle annettiin nimi Peres.
30. Sitte tuli hänen veljensä ulos, jonka kädessä oli se punainen lanka; ja hänen sai nimen Serak.

39. LUKU

1. Ja Josef vietiin alas Egyptiin: ja Potifar, Egyptiläinen mies joka oli Faaraon hovimies ja henkivatijain päämies osti hänen Ismaelilaisilta, jotka hänen sinne alas vieneet olivat.
2. Ja **YHWH** oli Josefin kanssa, niin hän oli onnellinen mies, ja oleskeli isäntänsä Egyptiläisen huoneessa.
3. Ja hänen *'adonayw* isäntänsä näki, että **YHWH** oli hänen kanssansa; sillä kaikki, mitä hän teki, antoi **YHWH** menestyä hänen kädesssä.
4. Ja Josef sai suosion hänen edesssä, ja tuli hänen palvelijaksensa: ja hän asetti hänen huoneensa yli, ja kaikki mitä hänellä oli, antoi hän hänen käteensä.

5. Ja siitä ajasta kuin hän oli hänen pannut huoneensa ja kaiken tavaransa päälle, siunasi **YHWH** sen Egyptiläisen huoneen Josefin tähden, ja **YHWH** siunaus oli kaikissa niissä, jotka hänellä kotona ja kedolla olivat.
6. Sentähden antoi hän kaikki Josefin haltuun, mitä hänellä oli, ja eikä tiedustellut mitään häneltä, paitsi sitä ruokaa, jonka hän söi. Mutta Josef oli sorea-vartaloinen ja ihanamuotoinen.
7. Ja tapahtui tämän jälkeen, että hänen isäntänsä vaimon himo alkoi palaa Josefiin ja hän sanoi: makaa minun kanssani.
8. Mutta hän kielsi, ja sanoi isäntänsä vaimolle, katso, minun isäntäni ei tiedusta minulta, mitä huoneessa on, vaan kaikki mitä hänellä on, antoi hän minun käsiini.
9. Ei pidä hän itseänsä tässä huoneessa suurempana minua, ei myös ole hän kieltänyt minulta mitään, kuin sinut, koska olet hänen vaimonsa: kuinka siis minä niin paljon pahaa *ra' rah* | *haraah* 7451 tekisin ja rikkoisin **L'Elohiym** vastaan?
10. Ja hän puhui joka päivä senkaltaisia Josefin kanssa; mutta ei hän tahtonut maata hänen kanssansa, eikä olla hänen kanssansa.
11. Ja tapahtui yhtenä päivänä, että Josef meni huoneesen askaroitsemaan; ja ei ollut ketään perheestä läsnä.
12. Ja hän tarttui Josefin vaippaan sanoen: makaa minun kanssani. Mutta hän jätti vaippansa hänen käteensä, ja pakeni ulos.
13. Koska hän näki, että hän jätti vaippansa hänen käteensä, ja pakeni ulos:
14. huusi hän perhettänsä, ja sanoi heille: katsokaa, hän on tuonut meille Hebrealaisen miehen, saattamaan meitä häpiään: hän tuli minun tyköni makaamaan minun kanssani; mutta minä huusin korkialla äänellä.
15. Ja kun hän kuuli, että minä äänekkäästi huusin, jätti hän minulle vaippansa viereeni, pakeni ja meni ulos.
16. Niin hän piti hänen vaippansa tykönänsä, siihen asti kuin hänen isäntänsä tuli kotia.
17. Ja puhui hänelle ne sanat, sanoen: se Hebrealainen palvelija, jonka olet meille tuonut, tuli minun tyköni, saattamaan minua häpiään.
18. Mutta koska minä äänekkäästi huusin, jätti hän minulle vaippansa ja pakeni ulos.
19. Kun hänen isäntänsä *adonayw* kuuli puolisonsa sanat, joita hän puhui hänelle, sanoen: niin on sinun palvelijasi tehnyt minulle, vihastui hän kovasti.
20. Ja isäntä otti Josefin, ja pani vankihuoneesen, jossa kuninkaan vangit olivat: ja niin hän oli siellä vankihuoneessa.
21. Mutta **YHWH** oli Josefin kanssa, ja osoitti laupeutensa häntä kohtaan; ja antoi hänen saada suosiota vankihuoneen johtajan edessä.
22. Niin johtaja antoi kaikki vangit vankihuoneessa Josefin hoitoon, niin että kaikki mitä siellä tehtiin, se tehtiin hänen kauttansa.
23. Ja vankihuoneen johtaja ei pitänyt mitään murhetta niistä, jotka hänen kädessänsä olivat; sillä **YHWH** oli Josefin kanssa, ja mitä hän teki, antoi **YHWH** menestyä.

40. LUKU

1. Ja sitte tapahtui, että Egyptin kuninkaan ylimmäinen juomanlaskia ja leipoja rikkoivat herraansa Egyptin kuningasta vastaan:
2. Niin Faarao vihastui molempain hovimiehiinsä juomanlaskijaan ja leipojaan.
3. Ja heitti heidät vankiuteen henkivartijain päämiehen huoneeseen, siihen vankihuoneeseen jossa Josef oli vankina.
4. Ja henkivartijain päämies pani Josefin heidän kanssansa palvelemaan heitä. Ja he olivat vankiudessa jonkun aikaa.
5. Ja kun Egyptin kuninkaan juomanlaskia ja leipoja olivat sidottuna vankihuoneessa, näkivät he molemmat samana yönä unta, ja kunkin unella oli oma merkityksensä.
6. Kun Josef tuli aamulla heidän tykönsä, ja näki heidän murheelliseksi.
7. kysyi hän niiltä Faaraon palvelijoilta, jotka hänen kanssansa herransa *adonayw* vankihuoneessa olivat, ja sanoi: miksi te olette tänäpäpä surulliset *ra'rah* | *ra* 7451 ?
8. He vastasivat häntä: me olemme nähneet unta, eikä ole, joka sen selittää. Niin sanoi Josef heille: **LElohiym** on selitys, kuitenkin jutelkaat se minulle.
9. Niin ylimmäinen juomanlaskia kertoi unensa Josefille, ja sanoi hänelle: minä näin unta ja katso, viinipuu oli minun edessäni.
10. Ja siinä viinipuussa oli kolme haaraa ja se puhkesi viheriöitsemään, kukat syntyivät, ja sen rypäleet tuleantuivat viinimarjoiksi.
11. Ja Faaraon juoma-astia oli minun kädessäni: niin minä otin viinimarjat, ja pusersin ne Faaraon juoma-astiaan, ja annoin sen juoma-astian Faaraon käteen.
12. Silloin Josef sanoi hänelle: tämä on sen selitys: Kolme haaraa ovat kolme päivää.
13. Kolmen päivän sisällä korottaa Faarao sinun pääsi, ja asettaa sinun jälleensä entiseen virkaasi: ja sinä annat Faaraon käteen juoma-astian niinkuin ennenkin, kun olit hänen juomansa laskia.
14. Mutta muista minua kun sinun hyvin käy, ja tee se laupeus minulle, ettäs puhuisit minusta Faaraolle, ja antaisit minun ottaa täältä ulos.
15. Sillä minä olen vääryydellä viety Hebrealaisten maalta; enkä ole täälläkään mitään tehnyt, jonka tähden minua olisi pitänyt panna tähän vankihuoneeseen.
16. Kun ylimmäinen leipoja näki, että selitys oli hyvä; sanoi hän Josefille: minä myös uneksuin, ja katso, kolme vehnäleipäkoria oli minun pääni päällä.
17. Ja ylimmäisessä korissa oli kaikkinaisia leivoksia joita Faarao syö ja linnut söivät niitä korista minun pääni päältä.
18. Silloin vastasi Josef, ja sanoi: tämä on sen selitys: kolme koria ovat kolme päivää.
19. Ja kolmen päivän perästä ylentää Faarao sinun pääsi ja ripustaen sinut hirsipuuhun: ja linnut syövät sinun lihaasi.
20. Ja tapahtui kolmantena päivänä, kun Faarao vietti syntymäpäiväänsä, teki hän pidot kaikille palvelijoille, ja ylensi silloin sekä ylimmäisen juomanlaskian pään, ja ylimmäisen leipojan pään palvelijoittensa kesken.
21. Hän asetti ylimmäisen juomanlaskian jälleensä entiseen virkaansa, niin että hän antoi Faaraon käteen juoma-astian.

22. Mutta ylimmäisen leipojan antoi hän hirttää; niinkuin Josef oli heille selityksessään sanonut.
23. Mutta ylimmäinen juomanlaskia ei muistanut Josefia, vaan unhotti hänen.

41. LUKU

1. Ja tapahtui kahden ajastajan perästä, että Faarao näki unen. Hän oli seisovinansa virran tykönä.
2. Ja katso, virrasta astui ylös seitsemän kaunista ja lihavaa lehmää, jotka kävivät laitumella heinikossa.
3. Ja katso, niitten perästä tuli virrasta ylös toiset seitsemän lehmää, rumaa *ra' rah* | *raot* 7451 ja laihaa; ja seisahtuivat niiden toisten lehmäin viereen virran reunalla.
4. Ja ne rumat *ra' rah* | *raot* 7451 ja laihat lehmät söivät ne seitsemän lihavata ja kaunista lehmää. Niin Faarao heräsi.
5. Ja hän nukkui jälleen, ja näki toisen kerran unta: ja katso, seitsemän täysinäistä ja paksua tähkäpäättä kasvoivat yhdessä oljessa.
6. Ja katso, seitsemän pientä ja itätuulen surkastuttamaa tähkäpäättä kasvoivat niiden jälkeen.
7. Ja ne seitsemän laihaa tähkää nielivät ne seitsemän paksua ja täysinäistä tähkäpäättä. Niin Faarao heräsi ja huomasi että se oli uni.
8. Ja aamulla oli hänen mielensä levoton ja hän lähetti ja antoi kutsua kokoon kaikki Egyptin noidat ja tietäjät, ja Faarao kertoi heille unensa. Mutta ei ollut ketään, joka sen osasi selittää Faaraolle.
9. Niin puhui ylimmäinen juomanlaskija Faaraolle, sanoen: minä muistan tänäpäpä minun rikokseni.
10. Kun Faarao vihastui palvelijoihinsa ja pani minun ja ylimmäisen leipojan vankiuteen, henkivartijan päämiehen huoneeseen;
11. Niin me molemmat näimme samana yönä unta, ja kummankin unella oli oma merkityksensä.
12. Ja siellä oli meidän kanssamme Hebrealainen nuorukainen, henkivartijain päämiehen palvelija, ja me kerroimme hänelle, ja hän selitti meille meidän unemme: kummankin unen mukaan hän antoi selityksen.
13. Ja niinkuin hän meille selitti, niin se tapahtui: sillä minä asetettiin minun virkaani ja hän hirtettiin.
14. Niin lähetti Faarao, ja antoi kutsua Josefin, ja niin he kiireesti ottivat hänen vankiudesta ulos. Ja hän antoi itsensä keritä, ja muutti vaattensa ja tuli niin Faaraan tykö.
15. Niin sanoi Faarao Josefille: minä olen unta nähnyt, ja ei ole sen selittäjää; mutta minä olen kuullut sinusta sanottavan: kun unen kuulet, niin sinä taidat sen selittää.
16. Josef vastasi Faaraota, sanoen: ei se ole minun voimassani mutta '**Elohiym** tahtoo kuitenkin Faaraolle tehdä hyvää.

17. Silloin puhui Faarao Josefille: näin unta että seisoin virran rannalla.
18. Ja katso, virrasta tuli ylös seitsemän lihavata ja kaunista lehmää, jotka kävivät laitumella heinikossa.
19. Ja katso, heidän jälkeensä tulivat ylös toiset seitsemän pientä ja rumaa *ra' rah* | *w'raot* 7451 ja laihaa lehmää: en ole minä koko Egyptin maalla nähnyt niin rumia *laro* 7455.
20. Ja nämä laihat ja rumat *ra' rah* | *w'haraot* 7451 lehmät söivät ne ensimmäiset seitsemän lihavata lehmää.
21. Ja kun he olivat syöneet, ei heidän päällensä ensinkään tuntunut, että he olivat syöneet; vaan he olivat yhtä rumat nähdä kuin ennenkin. Sitten minä heräsin.
22. Ja taas näin minä unessa seitsemän kaunista ja täysinäistä tähkäpäättä kasvavan samassa oljessa.
23. Sen jälkeen nousi ylös seitsemän kuivaa, pientä ja itätuulen surkastuttamaa tähkäpäättä.
24. Ja nämä pienet tähkäpäättä nielivät ne seitsemän kaunista tähkäpäättä. Minä olen tämän kertonut tietäjille, mutta ei ole yhtään joka sen minulle selittäisi.
25. Silloin sanoi Josef Faaraolle: Faaraon unet merkitsevät samaa: **Ha'Elohiym** ilmoittaa Faaraolle, mitä hän tekevä on.
26. Ne seitsemän kaunista lehmää ovat seitsemän vuotta, ja ne seitsemän täysinäistä tähkäpäättä ovat myös seitsemän vuotta: ne merkitsevät samaa.
27. Mutta ne seitsemän laihaa ja rumaa *ra' rah* | *w'haraot* 7451 lehmää, jotka astuivat ylös heidän jälkeensä, ovat seitsemän vuotta, ja ne seitsemän laihaa ja itätuulelta surkastunutta tähkäpäättä; seitsemän nälkävuotta on tuleva.
28. Tätä minä tarkoitin kun minä Faaraolle sanoin: että **Ha'Elohiym** ilmoittaa Faaraolle, mitä hän on tekevä.
29. Katso, seitsemän viljaista vuotta tulee koko Egyptin maahan.
30. Ja niiden jälkeen tulee seitsemän nälkävuotta, niin että entinen viljan kylliys unhotetaan Egyptin maalla, ja kallis aika hävittää maakunnan.
31. Ja ei enää mitään tiedetä viljan kyllyydestä maakunnassa, tämän kalliin ajan tähden, joka tulee; sillä se on oleva sangen raskas.
32. Mutta kun uni näytettiin kaksi kertaa Faaraolle, se tietää että **Ha'Elohiym** on varmasti päättänyt asian, ja **Ha'Elohiym** on pian sen tekevä.
33. Etsiköön siis Faarao toimellista ja taitavaa miestä, asettaaksensa Egyptin maan yli.
34. Tehköön Faarao niin ja asettakoon myös päällysmiehiä maakuntaan, ja antakoon koota viidennen osan viljaa Egyptin maasta niinä seitsemänä viljavuonna.
35. Ja he kootkoot kaikkinaista ravintoa niinä hyvinä vuosina, jotka tulevat, ja pankoot jyviä Faaraon haltuun, varaksi kaupungeissa, ja pitäköön ne tallella.
36. niin että ruokaa olisi tähteelle pantu maakunnalle, niinä seitsemänä nälkävuonna, jotka tulevat Egyptin maahan. Siten ei maan tarvitse hävitä näljän tähden.
37. Tämä puhe kelpasi Faaraolle, ja kaikille hänen palvelijoillensa.
38. Ja Faarao sanoi palvelijoillensa: taidammeko me löytää jonkun jossa on **'Elohiym** henki niinkuin tässä miehessä?

39. Ja Faarao sanoi Josefille: koska **'Elohiym** on tämän kaiken sinulle ilmoittanut, niin ei ole yhtään niin taitavata ja ymmärtäväistä kuin sinä olet.
40. Sinun pitää oleman minun huoneeni päällysmiehenä ja sinun sanallesi pitää kaiken minun kansani kuuliaisen oleman; ainoastansa kuninkaallisessa istuimessa tahdon minä olla korkiampi sinua.
41. Ja Faarao sanoi vielä Josefille: katso, minä olen asettanut sinun koko Egyptin haltijaksi.
42. Ja Faarao otti sormuksen kädestänsä, ja pani sen Josefin käteen: puetti hänen kalleisiin liinavaatteisiin, ja ripusti kultavitjat hänen kaulahansa.
43. Ja antoi hänen ajaa vaunussa lähimpänä kuningasta, ja käski huutaa *waYiq'ru /qara'* hänen_nimensä_on hänen edellänsä: Abrek! *av'rekh'* polvistukaa!: ja asetti hänen koko Egyptin maan yli.
44. Ja Faarao sanoi Josefille: minä olen Faarao; ja ilman sinun tahdottasi älköön yksikään nostako kättänsä taikka jalkaansa koko Egyptin maassa.
45. Ja Faarao antoi Josefille nimen: Safnat-Panea *tzafnat Pa'nech - Salaisuutten selittäjä*: ja antoi hänelle Asnatin, Onin papin Potiferan tyttären, vaimoksi. Niin Josef läksi matkustamaan katsellaksensa Egyptin maata.
46. Ja Josef oli kolmenkymmenen ajastaikainen, kun hän seisoi Faaraon, Egyptin kuninkaan edessä. Ja Josef läksi Faaraon tyköä, ja vaelsi ympäri kaiken Egyptin maan.
47. Ja maa antoi ylen runsaat sadot niinä seitsemänä viljavuonna.
48. Ja hän kokosi niinä seitsemänä vuonna kaikkinaisen elatuksen, joka oli Egyptin maassa, ja pani sen tallelle kaupunkeihin: mitä elatusta maa kasvoi ympärinsä kunkin kaupungin ympärillä, sen hän siihen tallelle pani.
49. Niin Josef kokosi sangen paljon jyviä, niinkuin santaa meressä, siihenasti että lakattiin niitä laskemasta sillä ne olivat epäluksiset.
50. Ja Josefille syntyi kaksi poikaa, ennenkuin kallis aika tuli, ne synnytti hänelle Asnat, Potiferan Onin papin tytär.
51. Ja hän antoi esikoisellensa nimen Manasse; sillä sanoi hän **'Elohiym** on antanut minun unhottaa kaiken minun vaivani, ja kaiken minun isäni huoneen.
52. Mutta toiselle antoi hän nimen Efraim; sillä sanoi hän, **'Elohiym** on tehnyt minun hedelmälliseksi kärsimyksieni maassa.
53. Kun ne seitsemän viljavuotta olivat kuluneet Egyptin maalla,
54. rupesi seitsemän nälkävuotta tulemaan, niinkuin Josef oli sanonut: ja nälkä tuli kaikkiin maakuntiin. Mutta koko Egyptin maassa oli leipää.
55. Kuin Egyptin maa myös kärsi nälkää, huusi kansa Faaraolta leipää. Mutta Faarao sanoi kaikille Egyptiläisille: menkää Josefin tykö; mitä hän sanoo teille, se tehkää.
56. Koska nälkä oli koko maassa, avasi Josef kaikki jyvääitait joka paikassa, ja möi viljaa Egyptiläisille. Mutta nälänhätä tuli aina raskaammaksi Egyptin maalla.
57. Ja kaikki maakunnat tulivat Egyptiin ostamaan viljaa Josefilta; sillä hätä tuli yhä suuremmaksi kaikissa maissa.

42. LUKU

1. Mutta kun Jaakob kuuli että Egyptissä oli jyviä myöä sanoi hän pojillensa: mitä te katselette toinen toistanne?
2. Ja sanoi: katso, minä olen kuullut Egyptissä olevan jyviä; menkää alas sinne, ja ostakaat meille sieltä, että me eläisimme, ja emme kuolisi.
3. Niin läksi kymmenen Josefin veljeä alas, ostamaan jyviä Egyptistä.
4. Mutta Benjaminia, Josefin veljeä, ei lähettänyt Jaakob veljiensä kanssa; sillä hän pelkäsi että hänelle jotain vahinkoa tapahtuisi.
5. Niin läksivät Israelin lapset muiden joukossa matkalle jyviä ostamaan sillä nälänhätä oli Kanaanmaalla.
6. Mutta Josef oli käskynhaltijana maassa, hän antoi myöä jyviä kaikelle maan kansalle. Niin tulivat Josefin veljet, ja kumarsivat maahan kasvoillensa hänen eteensä.
7. Kun Josef näki veljensä, ja tunsu heidät, mutta hän tekeytyi muukalaiseksi heitä kohtaan ja puhui puhutteli heitä ankarasti, ja sanoi heille: mistä te tulette? He vastasivat: Kanaanmaalta, ostamaan jyviä syötäväksi.
8. Ja Josef tunsu veljensä, vaan he eivät häntä tunteneet.
9. Mutta Josefin mieleen johtuivat ne unet jotka hän oli nähnyt heistä. Ja hän sanoi heille: te olette vakoojat, ja olette tulleet katsomaan, mistä maa avoinna olisi.
10. He vastasivat häntä: ei suinkaan herrani *'adoniy*: palvelijasi ovat tulleet ostamaan jyviä.
11. Me olemme kaikki yhden miehen pojat ja olemme rehellisiä miehiä, me sinun palvelijasi, emme koskaan ole vakoojia olleet.
12. Mutta hän sanoi heille: vai niin, te olette tulleet katsomaan, mistä maa avoinna olisi.
13. He sanoivat: me sinun palvelijasi olemme kaksitoista veljestä, yhden miehen pojat Kanaanmaalla; ja nuorin on nyt meidän isämme tykönä, mutta yksi ei ole enää elossa.
14. Josef sanoi heille: niin on kuin minä olen teille sanonut: te olette vakoojia.
15. Ja minä tahdon teitä koetella. Niin totta kuin Faarao elää, ettepä pääse jollei teidän nuorin veljenne tule tänne.
16. Lähettäkäät yksi keskuudestanne joka tuo teidän veljenne tänne: mutta te muut saatte jäädä tänne vangiksi, näin tahdon koetella, oletteko puhuneet totta. Mutta ellei niin ole, niin olette vakoojia niin totta kuin Faarao elää.
17. Silloin hän pani heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi.
18. Ja kolmantena päivänä sanoi Josef heille: jos tahdotte elää, niin tehkäät näin; sillä minä pelkään Jumalaa **'Elohiym**.
19. Jos olette rehellisiä miehiä, niin antakaat yksi teidän veljistänne olla sidottuna vankihuoneessanne; mutta menkää te muut ja viekää kotia, mitä ostaneet olette nälkää vastaan kotonanne.
20. Tuokaat sitten teidän nuorin veljenne minun tyköni, ja jos sananne havaitaan todeksi niin ei teidän tarvitse kuolla; ja he lupasivat sen tehdä.

21. Mutta he sanoivat toinen toisellensa: me olemme totisesti vianalaiset meidän veljemme tähden; sillä me näimme hänen sielunsa ahdistuksen, kun hän meiltä armoa rukoili, emmekä kuulleet häntä; sentähden on tämä ahdistus tullut meidän päällemme.
22. Ruuben vastasi heitä, sanoen: enkö minä sanonut teille, älkäätkö vääryyttä nuorukaiselle, ja ette tahtoneet kuulla? Ja nyt hänen verensä meiltä vaaditaan.
23. Vaan ei he tietäneet Josefin sitä ymmärtävän; sillä hän puhui heille tulkin kautta.
24. Ja hän käänsi itsensä pois heistä, ja itki. Kun hän jälleensä kääntyi heidän puoleensa ja puhutteli heitä, otti hän Simeonin heidän keskuudestaan ja antoi sitoa hänet heidän nähtensä.
25. Ja Josef käski täyttää heidän säkkinsä jyvillä, ja heidän rahansa jälleen itsekunkin omaan säkkiin, ja antaa heille evästä matkalle; ja heille tehtiin niin.
26. Ja he panivat jyvänsä aaseinsa selkään ja läksivät sieltä.
27. Kun yksi heistä avasi säkkinsä, antaaksensa ruokaa aasillensa yösijalla, huomasi hän rahansa säkkinsä suussa,
28. Ja sanoi veljillensä: minulle on annettu minun rahani takaisin katso, tässä ne on minun säkissäni. Niin he säikähtyivät ja hämmästyneenä katselivat toinen toistaan ja sanoivat: miksi on **'Elohiym** meille näin tehnyt?
29. Koska he tulivat isänsä Jaakobin tykö Kanaanmaahan, ilmoittivat he hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut, sanoen:
30. Se mies, maakunnan herra *adoney*, puhui meitä ankarasti, ja piti meitä maan vakoojina.
31. Ja me vastasimme häntä: me olemme rehellisiä miehiä, emmekä ole ikänänsä olleet vakoojia.
32. Me olimme kaksitoista veljestä, isämme poikaa: yksi ei enää ole elossa, ja nuorin on nyt isämme tykönä Kanaanmaalla.
33. Niin sanoi se mies, joka oli sen maakunnan herra *adoney* meille: siitä olen näkevä oletteko rehellisiä miehiä, jättäkäätkö yksi teidän veljistänne minun tyköni, ja ottakaat mitä olette ostaneet elatukseksenne, ja menkäätkö pois.
34. Ja tuokaat sitten teidän nuorin veljenne minun tyköni, niin minä ymmärrän, ett'ette ole vakoojia vaan rehellisiä miehiä, silloin annan minä myös teidän veljenne teille takaisin, ja saatte tehdä kauppaa tässä maakunnassa.
35. Kun he sitten tyhjensivät säkkinsä, löysivät he itsekukin säkissänsä oman rahakäärönsä. Kun he tämän näkivät, hämmästyivät he ja heidän isänsä.
36. Niin sanoi Jaakob heidän isänsä heille: te saatatte minun lapsettomaksi: Josef on poissa, Simeon on poissa, Ja Benjamininkin te nyt tahdotte viedä pois; nämä kaikki tulevat minun ylitseni!
37. Niin Ruuben vastasi isällensä, sanoen: tapa molemmat poikani, jollen minä häntä jälleen sinulle tuo, ainoastansa anna hänet vaan minun haltuuni, minä hänen sinulle jälleen tuon.
38. Mutta hän sanoi: ei minun poikani saa mennä teidän kanssanne. Hänen veljensä on kuollut ja hän on jäänyt yksin, ja jos hänelle tapahtuisi jotakin pahaa tiellä, jota te vaellatte, niin te saattaisitte minun harmaat karvani murheella hautaan.

43. LUKU

1. Mutta nälänhätä oli suuri maassa.
2. Ja kun olivat loppuun syöneet ne jyvät kuin he Egyptistä tuoneet olivat, sanoi heidän isänsä heille: menkää jällensä sinne, ja ostakaat meille jotakin elatusta.
3. Niin vastasi häntä Juuda, sanoen: se mies vakuutti meille ankarasti ja sanoi: älkää tulko minun eteeni jollei teidän veljenne ole teidän kanssanne.
4. Jos siis sinä nyt lähetät meidän veljemme meidän kanssamme, niin me lähdemme alas ostamaan sinulle elatusta.
5. Vaan ellet häntä lähetä, niin emme mekään sinne lähde, sillä se mies sanoi meille: älkää tulko minun eteeni jollei teidän veljenne ole teidän kanssanne.
6. Israel sanoi: miksi te teitte minulle sen pahan, että te sanoitte sille miehelle teillänne vielä olevan veljen.
7. He vastasivat: se mies tiedusteli meistä ja meidän suvustamme niin tarkasti, sanoen: vieläkö teidän isänne elää? Onko teillä vielä veljeä? Niin me kerroimme asian oikein. Taitaisimmeko me tietää hänen sanovan: tuokaat veljenne tänne.
8. Niin sanoi Juuda isällensä Israelille: lähetä nuorukainen minun kanssani, niin me valmistaumme lähtemään matkaan: että me eläisimme ja emme kuolisi, sekä me että sinä ja meidän lapsemme.
9. Minä takaan hänen edestänsä, vastaan hänestä; saat vaatia hänet minun kädestäni. Jollen minä tuo häntä jälleen sinun tykösi, ja pane häntä sinun etees, niin minä olen vikapää sinun edessäs koko elämäni ajan.
10. Sillä jollei meillä olisi ollut viivytystä, totisesti me olisimme jo toisen kerran tulleet takaisin.
11. Niin sanoi Israel heidän isänsä heille: jos nyt kumminkin niin pitää oleman, tehkää näin: ottakaat maan parhaista hedelmistä teidän astioihinne, ja viekää sille miehelle lahjoja: vähän balsamia ja hunajaa, rohtoja, ja hajupihkaa, daadeleita ja manteleita. [mastiksia ja hunajaa, ja styraksia, ja ladanumia, ja dadelia ja mandelia.]
12. Ottakaat myös toinen raha mukaanne, paitsi sitä rahaa, jonka te toitte takaisin säkkienne suussa, saattaa olla, että se on epähuomiosta tapahtunut.
13. Ottakaat myös teidän veljenne; ja valmistautukaat jälleen menemään sen miehen tykö.
14. **W'El Shadday** kaikkivaltias suokoon teidän saada laupeuden sen miehen edessä, että hän päästäisi takaisin teille toisen teidän veljenne, ja Benjaminin. Mutta minä, jos minun täytyy lapsettomaksi tulla, tahdon lapsetonna olla.
15. Niin miehet ottivat lahjat, ja kahdenkertaiset rahat mukaansa sekä Benjaminin: ja he nousivat ja menivät Egyptiin, ja astuivat Josefin eteen.
16. Kun Josef näki Benjaminin heidän kanssansa, sanoi hän hovimestailleen: vie nämät miehet minun huoneeseni, ja tee teurasta ja valmista ateria; sillä heidän tulee minun kanssani syödä päivällistä.

17. Mies teki niinkuin Josef oli hänelle käsenyt, ja vei miehet Josefin huoneesen.
18. Mutta he pelkäsivät, kun he vietiin Josefin huoneesen, ja sanoivat: me viedään tänne sen rahan tähden jonka me viimein löysimme meidän säkeistämme: sillä he aikovat hyökätä meidän päällemme ja ottaa meidät orjiksensa sekä riistää meiltä aasimme.
19. Sentähden he menivät Josefin hovimestarin tykö, ja puhuttelivat häntä huoneen oven edessä,
20. Ja sanoivat: kuule meitä herra *'adoniy!* kun edellisellä kerralla olimme täällä ostamassa jyviä elatukseemme.
21. Ja sitten tulimme yöpaikkaan, ja avasimme säkkimme, niin oli itsekunkin raha säkkinsä suussa täysipainoiset rahat: sentähden olemme me ne jälleen tuoneet myötämme.
22. Ja me olemme myös tuoneet mukaamme toiset rahat ostaaksemme jyviä; sitä emme tiedä, kuka on entiset rahamme pannut meidän säkkiimme.
23. Mutta hän sanoi: olkaat hyvässä turvassa, älkää peljätkö: teidän Jumalanne **'Eloheykhem** ja teidän isänne **W'Elohey** on teille antanut aarteen teidän säkkiinne: teidän rahanne olen minä saanut. Ja hän toi Simeonin heidän tykönsä.
24. Ja mies vei heidät Josefin huoneesen, asetti heille vettä pestä heidän jalkojansa, ja antoi ruokaa heidän aaseillensa.
25. Mutta he valmistivat lahjojansa, ennenkuin Josef tuli päivälliselle; sillä he olivat kuulleet, että heidän piti siellä syömän.
26. Kun sitten Josef tuli huoneesen, toivat he lahjat käsissänsä hänelle ja kumarsivat maahan hänen eteensä.
27. Ja hän tervehti heitä ystävällisesti ja sanoi: onko teidän vanha isänne josta te minulle puhuitte, terveenä? Vieläkö hän elää?
28. He vastasivat: sinun palvelijasi [*ebed*] meidän isämme voi hyvin, ja elää vielä; ja he kumarsivat ja maahan lankesivat hänen eteensä.
29. Niin hän nosti silmänsä ja näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, ja sanoi: onko tämä teidän nuorin veljenne, josta te sanoitte minulle? Ja sanoi vielä: **'Elohiym** olkoon sinulle armollinen, minun poikani.
30. Mutta Josef puhui hätäisesti, sillä liikutus valtasi hänen sydämmensä, koska hän rakasti veljeänsä ja hän etsi tilaisuutta itkeäksensä ja meni kamariinsa, ja itki siellä.
31. Sitten kun hän oli pessyt kasvona, tuli hän ulos; ja hillitsi itsensä, ja sanoi: tuokaat ruokaa.
32. Niin pantiin esille ruokaa erinänsä hänelle ja erinänsä heille, niin myös Egyptiläisille, jotka hänen kanssansa atrioitsivat, erinänsä; sillä Egyptiläiset ei syö Hebrealaisten kanssa, sillä se on Egyptiläisille kauhistus.
33. Ja he istutettiin vastapäätä häntä, esikoinen ensin esikoisuutensa jälkeen, ja sitten nuoremmat aina ikänsä mukaan. Sitä miehet ihmettelivät keskenänsä.
34. Ja heille kannettiin ruokaa hänen pöydältänsä, mutta Benjaminille viisi kertaa enemmän kuin muille. Ja he joivat ja tulivat iloisiksi hänen kanssansa.

44. LUKU

1. Senjälkeen Josef käski hovimestariansa, sanoen: täytä miesten säkit jyvillä, niin paljo kuin niihin mahtuu, ja pane itsekunkin raha hänen säkkinsä suuhun.
2. Ja minun maljani, se hopiamalja pane nuorimman säkin suuhun, ynnä jyväinsä hinnan kanssa. Ja hän teki niinkuin Josef hänelle käski.
3. Aamulla päivän valjetessa, päästettiin miehet menemään aaseinensa.
4. Ja koska he olivat lähteneet kaupungista, eikä vielä kauvas joutuneet, sanoi Josef hovimestarillensa: nouse ja aja takaa miehiä, ja kun heidän saavutat niin sano heille: miksi te olette hyvän pahalla *ra' rah* | *raah* 7451 maksaneet?
5. Eikö teillä ole se ole, josta minun herrani *'adoniy* juo ja josta hän salattuja asioita tiedustelee? Te olette pahoin tehneet.
6. Ja kuin hän saavutti heidät, puhui hän nämät sanat heille.
7. He vastasivat häntä: miksi minun herra *adoniy* senkaltaista puhuu? Pois se, että sinun palvelijasi niin tekisivät.
8. Katso, rahan, jonka me löysimme säkkiemme suusta, olemme me jälleen sinulle tuoneet Kanaanmaalta: kuinkasta siis me varastimme hopiaa eli kultaa sinun herrasi *'adoneykha* huoneesta?
9. Jonka tyköä sinun palvelijoistasi se löydetään, hän kuolkoon: ja me muut tahdomme jäädä orjiksi minun herralleni *'adoniy*.
10. Hän sanoi: hyvä, olkoon nyt teidän sananne jälkeen: jonka tyköä se löydetään, hän olkoon minun orjani; mutta te muut olette vapaat.
11. Ja he laskivat kiiruusti itsekukin säkkinsä maahan, ja jokainen avasi säkkinsä.
12. Ja hän etsi, ruveten vanhimmasta niin nuorimpaan asti; ja hopiamalja löydettiin Benjaminin säkistä.
13. Niin he repäisivät vaatteensa, ja itsekukin pani kuormansa aasin päälle, ja kaikki palasivat kaupunkiin.
14. Ja Juuda veljinensä meni Josefin huoneesen jossa hän oli vielä silloin oli; ja he lankesivat maahan hänen eteensä.
15. Silloin Josef sanoi heille: mikä työn olettekaan tehneet? Ettekö te käsitä että senkaltainen mies kuin minä olen, kyllä tietää salaiset asiat?
16. Ja Juuda sanoi: mitä me vastaamme minun herralleni *ladoniy* taikka mitä me puhumme? Taikka millä me taidamme itseämme puolustaa? **Ha'Elohiym** on löytänyt sinun palvelijasi vääryyden: katso, me olemme meidän herramme orjat, sekä me, että se, jolta malja löydettiin.
17. Mutta hän sanoi: pois se, että minä niin tekisin; se mies, jolta malja on löydetty, olkoon minun orjani; mutta menkää te muut rauhassa isänne tykö.
18. Silloin astui Juuda hänen tykönsä, ja sanoi: ah minun herrani *'adoniy*, suo nyt sinun palvelijasi puhua yksi sana minun herrani *'adoniy* kuullen, ja älkään sinun vihasi syttykö sinun palvelijata kohtaan, sillä sinä olet niinkuin Faarao.
19. Herrani *adoniy* kysyi palvelijoiltansa, sanoen: onko teillä isää taikka veljeä?

20. Niin me vastasimme meidän herralleni *el-adoniy*: meillä on vanha isä, ja yksi veli, syntynyt isän vanhalla iällä, ja hän on vielä nuorukainen, mutta tämän veli on kuollut, ja hän on yksinänsä jäänyt äidistänsä, ja hänen isänsä pitää hänen rakkaana.
21. Niin sinä sanoit palvelijoillesi: tuokaat hän tänne minun tyköni, että minä saan nähdä hänen.
22. Mutta me vastasimme minun herralleni: ei taida nuorukainen jättää isäänsä; sillä jos hän jättäis isänsä, niin hän kuolisi.
23. Niin sinä sanoit palvelijoillesi: jollei teidän nuorin veljenne tule teidän kanssanne, niin ette saa enää tulla minun kasvojeni eteen.
24. Ja kun me menimme sinun palvelijasi minun isäni tykö, ja ilmoitimme hänelle minun herrani *'adoniy* sanat,
25. Ja kun meidän isämme sitten sanoi meille: menkääät jälleen ja ostakaat meille jotakin elatusta.
26. Niin me sanoimme: emme tohdi sinne mennä; vaan jos meidän nuorin veljemme on meidän kanssamme, niin me menemme; sillä emme saa mennä sen miehen eteen jollei meidän nuorin veljemme ole meidän kanssamme.
27. Niin sinun palvelijasi minun isäni sanoi meille: te tiedätte, että minun vaimoni synnytti minulle kaksi,
28. Ja toinen läksi minun tyköäni, ja minä sanoin, hän on kuoliaaksi revitty, enkä ole häntä sittemmin nähnyt.
29. Jos te tämän myös minulta viette pois, ja hänelle tapahtuisi jotakin pahaa *ra' rah* | *B'raah* 7451 , niin te saattaisitte minun harmaat karvani murheella hautaan.
30. Jos minä nyt tulisin sinun palvelijasi minun isäni tykö, eikä olisi nuorukainen meidän kanssamme: jonka hengessä hänen henkensä riippuu.
31. Niin tapahtuisi, kun hän näkisi, ettei nuorukainen olisi kanssamme että hän kuolisi; niin me sinun palvelijasi saattaisimme niinmuodoin sinun palvelijasi meidän isämme, harmaat karvat murheella hautaan.
32. Sillä sinun palvelijasi on luvannut vastata nuorukaissta isäni edessä, sanoen: jollen minä häntä tuo takaisin sinun tykösi, niin minä olen siitä kaiken minun elinaikani olen vikapää kärsimään.
33. Anna nyt minun, sinun palvelijasi, jäädä nuorukaisen sijaan minun herralleni *ladoniy* orjaksi: ja anna nuorukaisen mennä veljiensä kanssa kotiin.
34. Sillä kuinka minä taidan mennä isäni tykö, jollei nuorukainen olisi minun kanssani? Minähän silloin näkisisin sitä surkeutta *ra' rah* | *vara* 7451 , johon minun isäni joutuu.

45. LUKU

1. Silloin ei Josef enää voinut itseänsä hillitä kaikkein niiden edessä, jotka hänen ympärillensä seisoivat, vaan hän huusi: antakaa kaikkien mennä ulos minun tyköäni; ja ei yksikään ollut Josefin tykönä, kun hän Josef ilmoitti itsensä veljillensä.

2. Ja hän itki ääneensä, niin että Egyptiläiset ja Faaraon huoneväki sen kuuluivat.
3. Ja Josef sanoi veljillensä: minä olen Josef. Vieläkö minun isäni elää? Mutta ei hänen veljensä taitaneet häntä vastata; sillä he olivat niin hämmästyneet hänen kasvoinsa edessä.
4. Niin sanoi Josef veljillensä: tulkaat siis minun tyköni. Ja kun he tulivat, sanoi hän: minä olen Josef teidän veljenne, jonka te myitte Egyptiin.
5. Muut älkäätkä sitä surko älkäätkä siitä kovin pahoillanne olko että te olette minut tänne myyneet; sillä teidän henkenne ylläpitämisen tähden on **'Elohiym** minut teidän edellänne tänne lähettänyt.
6. Kaksi nälkävuotta on jo ollut maassa, ja vielä tulee olemaan viisi vuotta, niin ettei kynnetä eikä niitetä.
7. Mutta **'Elohiym** on minun lähettänyt teidän edellänne, jotta te säilyisitte maan päällä, ja elossa pysyisitte ja monia tulisi pelastetuksi.
8. Niin ette siis te ole minua tänne lähettäneet, vaan **Ha'Elohiym**, ja Hän minun asetti Faaraon *l'av* isäksi neuvonantajaksi, ja herraksi *ul'adon* kaiken hänen huoneensa yli, ja koko Egyptin maan ruhtinaaksi.
9. Rientäkäätkä nyt ja menkäätkä minun isäni tykö, ja sanokaat hänelle: näin sanoo sinun poikasi Josef: **'Elohiym**, on minun asettanut koko Egyptin maan herraksi *l'adon*, tule alas minun tyköni, ja älä viivyttelä.
10. Ja sinä olet asuva Gosenin maassa, ja olet oleva lähellä minua, sinä ja sinun lapsesi ja sinun lastesi lapset, sinun karjasi, pienet ja suuret, ja kaikki mitä sinulla on.
11. Siellä minä elätän sinua - sillä vielä on viisi nälkävuotta - ettet sinä ja sinun huoneesi, ja kaikki kuin sinulla on, hukkuisi.
12. Tehän omilla silmillänne näette, ja minun veljeni Benjaminin silmät näkee että minä itse puhun teidän kanssanne suusta suuhun.
13. Ja ilmoittakaat minun isälleni kaikki minun kunniani Egyptissä, ja kaikki mitä te nähneet olette. Rientäkäätkä siis ja tuokaat minun isäni tänne.
14. Ja hän halasi veljeänsä Benjaminia kaulasta ja itki, ja Benjamin myös itki hänen kaulassansa.
15. Ja hän antoi suuta kaikille veljillensä, ja itki heidän rinnoillansa, ja sitte puhuivat hänen veljensä hänen kanssansa.
16. Kun sitten sanoma kerrottiin Faaraon huoneessa että Josefin veljet tulleet olivat, oli Faaraon siitä mielissään ja kaikki hänen palvelijansa.
17. Ja Faarao sanoi Josefille: sano veljillesi, näin tulee teidän tehdä: säilyttäkäätkä tavarat teidän juhtainne päälle, ja lähtekäätkä kotiin Kanaanmaalle,
18. Ja ottakaat teidän isänne, ja teidän perheenne ja tulkaat minun tyköni: minä annan teille mitä parasta on Egyptin maassa, ja te syötte maan ytimen.
19. Minä siis käsken heille sanomaan: tehkäätkä näin, ottakaat teidän vaunut Egyptin maalta pienille lapsillenne, ja vaimoillenne ja tuokaat teidän isänne ja tulkaat tänne.
20. Älkäätkä surko tavaroitanne: sillä mitä parasta on Egyptin maassa, on oleva teidän.
21. Ja Israelin lapset pojat tekivät niin, ja Josef antoi heille vaunut Faaraon käskyn mukaan ja antoi myös heille eväät matkalle.

22. Ja antoi vielä itsekullekin juhlavaatteet mutta Benjaminille antoi hän kolmesataa hopiasikliä, ja viidet juhlavaatteet.
23. Mutta isällensä lähetti hän kymmenen aasia säilytettynä Egyptin parhaimmalla tavaralla ja kymmenen aasintammaa, jotka kantoivat jyviä ja leipää ja evästä isälle matkaa varten.
24. Niin hän lähetti veljensä matkaan, ja sanoi heille: älkää riidelkö tiellä.
25. Ja he läksivät Egyptistä, ja tulivat Kanaanmaalle isänsä Jaakobin tykö.
26. Ja ilmoittivat hänelle, sanoen: Josef elää vielä, ja on koko Egyptin maan herra *moshel*. Mutta hänen sydämensä pysyi kylmänä sillä ei hän uskonut heitä.
27. Niin he kertoivat hänelle kaikki Josefin sanat, jotka hän oli heille puhunut. Ja kun hän näki vaunut, jotka Josef oli lähettänyt häntä tuomaan, niin Jaakobin, heidän isänsä henki virkosi.
28. Ja Israel sanoi: nyt on minulla kyllä poikani Josef vielä elää: minä tahdon lähteä häntä katsomaan ennenkuin minä kuolen.

46. LUKU

1. Ja Israel läksi matkaan kaikkine ominensa. Ja kun hän tuli Bersabaan, uhraisi hän uhria isänsä Isaakin **L'Elohey**.
2. Ja **'Elohiym** puhui yöllä näyssä Israelille, sanoen: Jaakob, Jaakob. Hän vastasi: tässä minä olen.
3. *WaYomer anokhiy HaEl 'Elohey* Minä olen 'El, sinun isäs **'Elohiym**: älä pelkää mennä Egyptiin: sillä Minä teen sinun siellä suureksi kansaksi.
4. Minä menen Egyptiin sinun kanssas, ja Minä johdatan sinun sieltä takaisin. Ja Josef on laskeva kätensä sinun silmäisi päälle.
5. Ja Jaakob läksi Bersabasta: ja Israelin ~~lapset~~ pojat veivät isänsä Jaakobin ynnä pienten lastensa *taph* ja vaimoinsa kanssa, vaunuissa, jotka Faarao lähettänyt oli häntä tuomaan.
6. Ja he ottivat karjansa ja tavaransa, jotka he olivat koonneet Kanaanmaalla, ja tulivat niin Egyptiin, Jaakob ja kaikki hänen siemenensä hänen kanssansa.
7. Hänen poikansa ja hänen poikainsa pojat hänen kanssansa, hänen tyttärensä ja hänen poikainsa tyttäret, ja kaikki hänen siemenensä, vei hän kanssansa Egyptiin.
8. Ja nämät ovat Israelin ~~lasten~~ poikien nimet, jotka tulivat Egyptiin: Jaakob ja hänen poikansa. Jaakobin esikoinen oli Ruuben.
9. Ja Ruubenin ~~lapset~~ pojat: Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi.
10. Simeonin ~~lapset~~ pojat: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Soar sekä Saul, Kananealaisen vaimon poika.
11. Levin ~~lapset~~ pojat: Gerson, Kahat ja Merari.
12. Juudan ~~lapset~~ pojat: Ger, Onan, Sela, Peres ja Sera. Mutta Ger ja Onan kuolivat Kanaanmaalla. Ja Peresin pojat olivat: Hesron ja Hamul.

13. Ja Isaskarin lapset pojat: Tola, Pua, Job ja Simron.
14. Ja Sebulonin lapset pojat: Sered, Elon ja Jakleel.
15. Nämät ovat Lean lapset pojat, jotka hän synnytti Jaakobille Mesopotamiassa, ja Dinan kaikki hänen poikansa ja tyttärensä olivat kolmeneljättäkymmentä henkeä.
16. Gadin lapset pojat: Sifjon, Haggi, Suni, Esbon, Eri, Arodi ja Areli.
17. Asserin lapset pojat: Jemina, Jesua, Jesui, Beria ja Sera heidän sisarensa Serak. Mutta Berian lapset: Heber ja Malkiel.
18. Nämä ovat Silpan lapset pojat, jonka Laban antoi tyttärellensä Lealle, ja hän synnytti Jaakobille nämä kuusitoistakymmentä henkeä.
19. Rakelin Jaakobin vaimon lapset pojat olivat Josef ja Benjamin.
20. Ja ne lapset pojat jotka Josefille syntyivät Egyptin maalla, olivat Manasse ja Efraim, nämä synnytti hänelle Asnat, Potiferan Onin papin tytär.
21. Benjaminin lapset pojat: Bela, Beker, Asbel, Gera, Naaman, Ehi ja Ros; Mupim, Hupim, ja Ard.
22. Nämä ovat Rakelin lapset pojat, jotka ovat Jaakobille syntyneet, kaikki yhteensä, neljätoistakymmentä henkeä.
23. Danin lapset pojat: Husim.
24. Naftalin lapset pojat: Jakseel, Guni, Jeser ja Sillem.
25. Nämät ovat Bilhan lapset pojat, jonka Laban antoi tyttärellensä Rakelille, ja hän synnytti nämä Jaakobille, kaikki yhteensä, seitsemän henkeä.
26. Kaikki henget, jotka tulivat Jaakobin kanssa Egyptiin, jotka olivat tulleet hänen kupeistansa, ovat kaikki yhteensä, kuusiseitsemättäkymmentä 66 henkeä paitsi Jaakobin poikain vaimoja.
27. Ja Josefin poikia jotka hänelle syntyivät Egyptissä, oli kaksi. Niin siis kaikki henget *nephesh* Jaakobin huoneesta, jotka tulivat Egyptiin olivat seitsemänkymmentä.
28. Ja hän lähetti edellensä Juudan Josefin tykö, osoittamaan hänelle tietä Goseniin, ja he tulivat Gosenin maahan.
29. Niin antoi Josef valjastaa vaununsa ja läksi isäänsä Israelia vastaan Goseniin. Ja kun hän kohtasi hänet, halasi hän häntä kaulasta ja itki kauan aikaa hänen kaulassansa.
30. Ja sanoi Israel Josefille: nyt minä mielelläni kuolen, kun näin sinun kasvosi, ja näin että vielä elät.
31. Sitten sanoi Josef veljillensä, ja isänsä väelle, minä menen ja ilmoitan Faaraolle, ja sanon hänelle: minun veljeni ja isäni perhekunta jotka olivat Kanaanmaalla, ovat tulleet minun tyköni.
32. He ovat paimenia, ja kaitsevat karjaa sekä isot että pienen karjansa, kaikki mitä heiillä oli, ovat he tuoneet myötänsä.
33. Kun sitten Faarao kutsuu teitä luokseen ja kysyy: mikä on teidän toimenne?
34. Niin sanokaat: me, sinun palvelijasi olemme tottuneet karjaa kaitsemaan, hamasta meidän nuoruudestamme niin tähän asti, sekä me että meidän isämme. Sitten annetaan teidän asua Gosenin maassa, sillä kaikki paimenet ovat kauhistus Egyptiläisille.

47. LUKU

1. Niin Josef tuli ja ilmoitti Faaraolle, ja sanoi: minun isäni ja minun veljeni, heidän karjansa, pienet ja suuret, ja kaikki, mitä heillä on, ovat tulleet Kanaanmaalta; ja katso, he ovat Gosenin maalla.
2. Ja hän otti viisi veljistänsä, ja asetti heidät Faaraon eteen.
3. Niin Faarao sanoi hänen veljillensä: mikä teidän toimenne on? He vastasivat: me, sinun palvelijasi ovat paimenia, sekä me että meidän isämme.
4. Ja sanoivat vielä Faaraolle: me olemme tulleet ajaksi asumaan tässä maassa; sillä sinun palvelijoillasi ei ole laidunta karjallensa, kun on kova nälänhätä Kanaanin maalla. Salli nyt sinun palvelijasi asua Gosenin maalla.
5. Niin Faarao puhui Josefille, sanoen: sinun isäsi ja veljesi ovat tulleet sinun tykösi.
6. Egyptin maa on avoinna edessäsi; aseta isäs asumaan ja veljes kaikkein parhaasen paikkaan maassa: asukoon Gosenin maassa. Ja jos tiedät heidän seassansa olevan kelvollisia miehiä, niin aseta heidät päällysmiehiksi minun karjani yli.
7. Ja Josef toi isänsä, Jaakobin, ja asetti hänen Faaraon eteen. Ja Jaakob siunasi Faaraota.
8. Niin Faarao kysyi Jaakobilta: kuinka vanha olet?
9. Jaakob vastasi Faaraolle: minun vaellukseni aikaa on kestänyt sata ja kolmekymmentä ajastaikaa: lyhyt ja paha *ra' rah* | *w'rayim* 7451 on minun elämäni aika ollut ja eikä se ulotu minun isäni ikävuosien määrään heidän vaelluksensa aikana.
10. Ja Jaakob siunasi Faaraota, ja läksi niin hänen tykönsä.
11. Mutta Josef toimitti isänsä ja veljensä asumaan, ja antoi heille asumus-oikeuden Egyptin maassa, parhaassa maan paikassa; Rameseksen maassa, niinkuin Faarao oli käskenyt.
12. Ja Josef antoi elatuksen isällesä, veljillensä ja koko isänsä perhekunnalle aina ~~lasten lukumäärän~~ perheiden *taph* mukaan.
13. Mutta ei ollut leipää koko maassa; sillä nälänhätä oli suuri niin että Egyptinmaa ja Kanaanmaa nääntyivät näljän tähden.
14. Ja Josef kokosi myödessään viljaa kansalle kaikki rahat mitä löytyi Egyptissä ja Kanaanmaalla. Ja Josef vei rahat Faaraon huoneeseen.
15. Kun rahat olivat loppuneet kulunut Egyptistä ja Kanaanmaalta, niin tulivat kaikki Egyptiläiset Josefin tykö, sanoen: anna meille leipää, miksi meidän pitäisi kuoleman silmiesi edessä. Sillä meillä ei ole enää rahaa.
16. Josef sanoi: tuokaat teidän karjanne, ja minä annan teille karjaanne vastaan jos ei teillä ole rahaa.
17. Ja he toivat karjansa Josefille, ja Josef antoi heille leipää hevosia, ja lampaita, ja karjaa ja aaseja vastaan. Niin hän ruokki heitä leivällä sen vuoden, kaiken heidän karjansa edestä.
18. Kun se vuosi oli kulunut, tulivat he hänen tykönsä toisena vuonna, ja sanoivat hänelle: emme taida salata sinulta meidän herraltamme, ettei meillä ole rahaa, mutta

karjammekin on joutunut 'El meidän herrallamme *el-adoniy*, eikä ole mitään muuta nyt sinulle antaa kuin oma itsemme ja peltomme.

19. Et suinkaan tahdo että kuolemme sinun silmies edessä ja että peltomme jäävät autioksi? Ota meidät ja meidän peltomme leivästä, niin me ja meidän maamme tulemme Faaraon omaksi. Anna ainoastaan siemenet, että me eläisimme ja emmekä kuolisi, ja ettei maa jäisi autioksi.

20. Niin Josef osti koko Egyptin maan Faaraolle; sillä Egyptiläiset möivät peltonsa, kun nälkä heitä niin kovin ahdisti. Ja maa tuli niin Faaraon omaksi.

21. Ja hän siirsi kansan kaupunkeihin yhdestä Egyptin äärestä niin toiseen.

22. Ainoastaan pappien peltoa, hän ei ostanut: sillä papit söivät siitä määrätystä osasta, jonka Faarao heille antoi sentähden ei heidän tarvinnut myydä maatansa.

23. Niin Josef sanoi kansalle: katso, minä olen ostanut teidät ja teidän maanne Faaraolle: katso, tässä on teille siemenet, kylväkää nyt peltonne.

24. Ja sadosta tulee teidän antaa viides osa Faaraolle; mutta neljä osaa pitää oleman teille pellon siemeneksi, ja teille ynnä niille ravinnoksi jotka ovat teidän huoneessanne, sekä ruaksi teidän ~~lapsillenne~~ *taph* perheillenne.

25. Niin he sanoivat: sinä olet meidät hengissä pitänyt: anna meidän saada suosiota sinun meidän herramme edessä, ja me tahdomme olla Faaraon orjat.

26. Ja Josef sääsi sen koko Egyptin maalle, joka vieläkin on voimassa että Faaraolle on annettava viides osa. Ainoastaan pappein maata ei tullut Faaraon omaisuudeksi.

27. Niin asui Israel siis Egyptissä Gosenin maassa; ja he omistivat maata ja enenivät ja lisääntyivät suuresti.

28. Ja Jaakob eli Egyptin maassa, seitsemäntoista ajastaikaa, ja koko hänen ikänsä oli sata ja seitsemänviidettäkymmentä ¹⁴⁷ ajastaikaa.

29. Ja kun sitten Israelin kuolinpäivä läheni, kutsui hän poikansa Josefin, ja sanoi hänelle: jos minä olen saanut suosiota sinun edessäsi, niin laske nyt kätes minun kupeeni alle, ja lupaa minulle rakkautesi ja laupeutesi tähden ettet hautaa minua Egyptiin.

30. vaan anna minun levätä minun isäini tykönä, ja että sinä viet minut Egyptistä, ja hautaat minut heidän hautaansa. Hän vastasi: minä teen sinun sanas jälkeen.

31. Hän sanoi: vanno se minulle. Ja hän vannoi hänelle. Silloin Israel rukouksessa kallisti itsensä päänalaiselle.

48. LUKU

1. Jonkun aikaa senjälkeen ilmoitettiin Josefille: katso, sinun isäsi sairastaa. Silloin hän otti molemmat poikansa kanssansa, Manassen ja Efraimin.

2. Niin Jaakobille ilmoitettiin, sanoen: katso, sinun poikasi Josef tulee sinun tykösi. Ja Israel vahvisti itsensä ja istui vuoteessa.

3. Ja Jaakob sanoi Josefille: **El Shadday** kaikkivaltias, näkyi minulle Lusissa Kanaanmaalla; ja siunasi minua.

4. Ja sanoi minulle: katso, Minä annan sinun olla hedelmällisen ja lisääntyä, ja teen sinun suureksi kansaksi; ja annan tämän maan sinun siemenelles sinun jälkeesi, ijankaikkiseksi perinnöksi.
5. Sinun molemmat poikasi jotka sinulle ovat syntyneet Egyptissä, ennenkuin minä tulin tänne sinun tykö, olkoot minun; Efraim ja Manasse olkoot minun;, niinkuin Ruuben ja Simeon ovat minun.
6. Mutta sinun lapsesi, jotka olet siittänyt niiden jälkeen, pitää oleman sinun, ja he ovat nimitettävät veljiensä nimellä, heidän perimisestänsä.
7. Ja kun minä tulin Mesopotamiasta, kuoli minulta Rakel Kanaanmaalla, matkalla, kun vielä kappale matkaa oli Efrataan; ja minä hautasin hänen siellä Efratan tiellä. Paikan nimi on nyt Betlehem.
8. Ja Israel näki Josef'n pojat, ja sanoi: kutka nämät ovat?
9. Ja Josef vastasi isäänsä: ne ovat minun poikani, jotka **'Elohiym** on minulle täällä antanut. Ja hän sanoi: tuo heitä minun tyköni siunatakseni heitä.
10. Sillä Israelin silmät olivat hämärät vanhuudesta, eikä hän voinut hyvin nähdä. Ja hän vei heidät hänen tykönsä. Ja hän antoi suuta heidän, ja otti heitä syliinsä.
11. Ja Israel sanoi Josefille: minä en luullut näkeväni sinun kasvojasi, mutta **'Elohiym** on antanut minun myös nähdä sinun siemenesi.
12. Ja Josef otti heidät pois hänen sylistänsä, ja kumarsi itsiänsä maahan hänen kasvojensa eteen.
13. Niin Josef otti heidät molemmat kädestä, oikiaan käteensä Efraimin jonka hän asetti Israelin vasemmalle käden kohdalle, ja Manassen vasempaan käteensä, Israelin oikialle käden kohdalle, ja vei heidät niin hänen eteensä.
14. Mutta Israel ojensi oikian kätensä, ja laski Efraimin pään päälle, joka oli nuorempi, mutta vasemman kätensä Manassen pään päälle. Hän siis asetti kätensä ristiin; sillä Manasse oli esikoinen.
15. Ja hän siunasi Josefia, ja sanoi: **Ha'Elohiym**, jonka kasvojen edessä minun isäni Abraham ja Isaak vaeltaneet ovat, **Ha'Elohiym** joka minun kainnut on minun elinaikanani tähän päivään asti.
16. Enkeli *haMal'akh*, joka minun pelastanut on kaikesta pahasta *ra' rah* | *miKal-ra* 7451, siunatkoon näitä nuorukaisia, että he nimitettäisiin minun ja minun isäni, Abrahamin, ja Isaakin nimellä, ja kasvaisivat aivan paljoksi maan päällä.
17. Mutta koska Josef näki isänsä laskevan oikian kätensä Efraimin pään päälle, otti hän sen pahakseen, ja rupesi isänsä käteen, siirtääksensä sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle.
18. Ja sanoi Josef isällensä: ei niin minun isäni; tämä on esikoinen, laske oikia kätes hänen päänsä päälle.
19. Mutta hänen isänsä kielsi sen, ja sanoi: minä tiedän kyllä, poikani, minä tiedän: myöskin hän tulee kansaksi; mutta kuitenkin hänen nuorempi veljensä kuitenkin tulee suuremmaksi kuin hän, ja hänen siemenensä tulee suureksi kansaksi.
20. Niin hän siunasi heitä sinä päivänä, sanoen: joka tahtoo jonkun siunata Israelissa, niin sanokaan näin: **'Elohiym** tehköön sinun niinkuin Efraimin ja Manassen. Siten asetti hän Efraimin Manassen edelle.

21. Ja Israel sanoi Josefille: katsot minä kuolen; mutta '**Elohiym** on teidän kanssanne, ja vie teitä jälleen isäinne maahan.
22. Minä olen myös antanut sinulle osan maata, päälle sinun veljiesi osan, jonka minä miekallani ja joutsellani Amorilaisten käsistä olen ottanut.

49. LUKU

1. *WaYiq'ra Yaaqov* kutsui poikansa, ja sanoi: kokoontukaat ja minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu tulevaisina ajoilla.
2. Tulkaat kokoon ja kuulkaat, te Jaakobin ~~lapset~~ lapset pojat, kuulkaat teidän isäinne Israelia.
3. Ruuben, sinä olet minun esikoiseni, minun voimani, ja väkevyyteni alku, ylimmäinen kunniassa, ja ensimmäinen vallassa.
4. Sinä olet herkkä niinkuin kuohuva vesi, eikä sinun pidä ensimmäiseksi jäämän sillä sinä astuit isäsi vuoteesen: silloin sinä sen saastutit. Niin hän nousi minun vuoteelleni.
5. Simeon ja Levi ovat veljekset, heidän miekkansa ovat murha-aseet.
6. Minun sieluni ei suostu heidän neuvoonsa, ja sydämeni ei yhdisty heidän seuraansa sillä kiukussansa ovat he miehen murhanneet, ja mielivaltaisesti turmelleet härkiä (tuhansia?).
7. Kirottu olkoon heidän kiukkunsa, joka on niin tuima ja heidän julmuutensa, joka on niin armoton. Minä eroitan heitä Jaakobissa, ja hajotan heitä Israelissa.
8. Juuda, sinä; sinua sinun veljesi kiittävät, sinun kätesi on oleva sinun vihollistes niskalle, ja isäsi ~~lapset~~ lapset pojat pitää sinua kumartaman.
9. Juuda on nuori jalopeura, saaliilta olet sinä noussut poikani: hän on laskenut itsensä maahan, ja lepää niinkuin jalopeura, ja niinkuin emä jalopeura; kuka tohtii häntä häiritä?
10. Ei valtikkaa oteta pois Juudalta, eikä valtiosauvaa hänen jaloistansa, siksi kuin Sankari **Shiloh Shiyloh=Messias** tulee, ja Hänelle kansat ovat alamaiset.
11. Hän Jeshua sitoo varsansa viinipuuhun, ja aasintammansa varsan jaloon viinipuuhun; Hän pesee vaatteensa viinissä, ja vaippansa viinimarjan veressä.
12. Hänen Jeshua silmänsä ovat punaiset viinistä ja hampaansa valkiat rieskasta.
13. Sebulon on asuva meren rannalla jossa haahdet ovat satamassa, kylkensä kääntää hän Sidonia kohti.
14. Isaskar on väkevä aasi, ja lepää rauhassa tarhassaan.
15. Hän näki lepopaikan hyväksi, ja maan ihanaksi; ja hän kumarsi selkensä taakkojen alle, ja on veronalainen palvelija.
16. Dan on tuomitseva kansaansa, niinkuin joku toinenkin Israelin sukukunnista.
17. Dan on oleva kärkeenä tiellä, ja kyykärkeenä polulla; ja puree hevosta vuokoiseen, niin että ratsastaja seljällensä lankee.
18. **YHWH Yshuw`ah - JESHUA**[jakeessa on hebreaksi vain kaksi sanaa]

Yshuw`ah-Jeshua eli KR38:'Jeesus'. 1928: "Herra minä odotan Sinun Pelastustasi." ... 1776: "Herra, minä odotan sinun autuuttas."

q.bible.com: *liyshûät'khâ qiûiytiy y'hwäh*

19. Gad hän on; hänelle tekevät sotajoukot väkiryynnäkön; mutta hän on ajava heitä takaperin.
20. Asserista tulee hänen lihava leipänsä, ja hän antaa kuninkaalle herkut.
21. Naftali on nopia peura, ja antaa suloiset puheet.
22. Josef on hedelmällisen viinipuun vesa, hedelmällisen viinipuun vesa lähteen tykönä: sen oksat nousevat muurin yli.
23. Ampujat hätyyttävät häntä, ampuvat ja vainoavat häntä.
24. Vaan hänen joutsensa pysyy kuitenkin vahvana, ja hänen käsivartensa lujina hänen käten kautta, joka on väkevä Jaakobissa. Hänen kauttansa joka on paimen, Israelin kallio [kulmakivi ... eli **Jeshua!**].
25. Sinun isäsi *me-'EL* joka sinua on auttava. Kaikkivaltiaan **Shadday** kautta joka sinun on siunaava, tulkoon sinulle siunaus ylhäältä, ja syvyyden siunaus alhaalta, niin myös nisäin ja kohtuin siunaus!
26. Sinun isäs siunaukset ulottuvat korkealle, korkeammalle minun isäni siunauksia, ne ulottuvat ikuisten kukkulain ihanaisuuteen saakka. Ne tulkoon Josefin pään päälle, ja hänen pään laelle, joka hänen veljiensä keskellä on ruhtinas.
27. Benjamin on raatelevainen susi, aamulla hän syö saaliin, ja ehtoon saaliin jakaa.
28. Nämät kaikki ovat kaksitoistakymmentä 12 Israelin sukukuntaa. Ja tämä on se jota heidän isänsä heille puhui siunatessansa heitä: kullekin heille hän antoi eri siunauksen.
29. Ja hän käski heitä, ja sanoi heille: minä kootaan nyt kansani tykö: haudatkaat minua isäni viereen, siihen luolaan, joka on Efronin, Hetiläisen vainiossa.
30. Makpelan vainion luolaan, joka on Mamren kohdalla Kanaanmaalla, jonka Abraham osti vainion kanssa, Hetiläiseltä Efronilta perintöhaudaksi.
31. Sinne ovat he haudanneet Abrahamin ja hänen vaimonsa Saaran, sinne ovat he myös haudanneet Isaakin ja Rebekan hänen vaimonsa. Sinne olen minä myös haudannut Lean.
32. Siihen vainioon ja siihen luolaan, joka on ostettu Hetin lapsilta.
33. Kun Jaakob oli antanut tämän käskyn pojillensa nosti hän jalkansa vuoteellensa; ja hän kuoli ja koottiin kansansa tykö.

50. LUKU

1. Silloin Josef lankesi isänsä kasvoille, itki hänen ylitsensä, ja antoi hänen suuta.
2. Ja Josef käski niitä lääkäreitä jotka olivat hänen palveluksessaan balsamoimaan hänen isänsä; ja lääkärit balsamoivat Israelin.
3. Siihen kului neljäkymmentä päivää; sillä niin monta oli voitelpäivää. Ja Egyptiläiset itkivät häntä seitsemänkymmentä päivää.

4. Kun murhepäivät olivat kuluneet, puhui Josef Faaraon palvelijoille, sanoen: jos minä olen suosion saanut teidän edessänne, niin puhukaat Faaraolle, ja sanokaat:
5. Minun isäni vannotti minua, sanoen: katso, minä kuolen, hautaa minua minun hautaani, jonka minä olen antanut kaivaa itselleni Kanaanmaalla niin salli minun nyt lähteä ja hautaamaan isääni, sitten olen taas palaava tänne takaisin-
6. Faarao vastasi hänelle: mene ja hautaa sinun isäsi, niinkuin hän sinua on vannottanut.
7. Niin Josef läksi hautaamaan isäänsä; ja hänen kanssansa menivät kaikki Faaraon palvelijat, hänen perhekuntansa vanhimmat, ja kaikki Egyptin maan vanhimmat.
8. Kaikki myös Josefin perhe ja hänen veljensä, ja hänen isänsä perhekunta. Ainoastansa lapsensa, ja lampaansa, ja karjansa jättivät he Gosenin maalle.
9. Myöskin seurasivat hänen kanssansa vaunut ja ratsasmiehet. Ja se oli sangen suuri joukko.
10. Ja koska he tulivat Atadin riihen tykö, joka on sillä puolen Jordania, niin he pitivät siinä suuren ja katkeran valituksen; ja hän pani toimeen seitsemän päiväisen surujuhlan isänsä kuoleman johdosta.
11. Ja kun Kanaanmaan asuvaset näkivät surujuhlan Atadin riihen tykönä, sanoivat he: Egyptiläiset pitävät siellä surujuhlaa. Siitä on se paikka saanut nimen: Egyptiläisten valitus, ja se on sillä puolella Jordanin.
12. Mutta hänen ~~lapsensa~~ *vanayw /ben* poikansa tekivät hänelle niinkuin hän oli käskenyt.
13. Ja veivät hänen Kanaanmaalle, ja hautasivat hänen Makpelan vainion luolaan, jonka Abraham vainion oli kanssa ostanut perintöhaudaksi, Efronilta Hetiläiseltä, Mamren kohdalla.
14. Mutta sitten kun Josef oli haudannut isänsä, palasi hän Egyptiin, hän ja hänen veljensä, ja kaikki jotka hänen kanssansa olivat menneet hautaamaan hänen isäänsä.
15. Kun Josefin veljet näkivät että heidän isänsä oli kuollut, sanoivat he: ehkä Josef nyt rupeaa vihaamaan meitä, ja kostaa meille kaiken sen pahan *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451, minkä me häntä vastaan tehneet olemme.
16. Sentähden lähettivät he sanomaan Josefille: sinun isäsi puhutteli meitä ennen kuolemaansa, sanoen:
17. Sanokaat Josefille: minä rukoilen, anna nyt veljillesi anteeksi heidän rikoksensa ja pahuutensa, että he niin pahoin ovat tehneet sinua vastaan. Anna nyt anteeksi, sinun isäs '**Elohey** palvelijain pahateko *ra' rah* | *Kiy-raah* 7451. Mutta Josef itki heidän näitä puhuisansa.
18. Ja hänen veljensä myös tulivat ja lankesivat maahan hänen eteensä ja sanoivat: katso, me olemme sinun palvelijasi.
19. Josef sanoi heille: älkää peljätkö; olenko minä '**Elohiym**?
20. Te ajattelitte minua vastaan pahaa *ra' rah* | *raah* 7451; mutta '**Elohiym** on kääntänyt sen hyväksi, että hän tekisi, niinkuin nyt nähtävä on, pelastaaksensa paljon kansaa.
21. Älkää siis nyt peljätkö, minä elätän teitä ja teidän lapsianne; ja hän rohkaisi heitä ja puheli ystävällisesti heidän kanssansa.
22. Ja Josef jäi asumaan Egyptiin, hän ja hänen isänsä perhe ja Josef eli sata ja kymmenen ajastaikaa,

23. Ja hän näki Efraimin ~~lapset~~ lapset pojat kolmanteen polveen, syntyi myös Makirin Manassen pojan ~~lapsia~~ lapsia poikia Josefin helmaan.

24. Josef sanoi veljillensä: minä kuolen, ja **W'Elohiym** on totisesti etsivä teitä, ja vie teidät tästä maasta siihen maahan, jonka Hän on itse vannonut Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille.

25. Niin vannotti Josef Israelin ~~lapsia~~ lapsia poikia, sanoen: '**Elohiym** on totisesti teitä etsivä, viekääts pois minun luuni täältä.

26. Ja niin Josef kuoli sadan ja kymmenen ajastaikaisena, ja he balsamoivat hänen, ja panivat arkkuun Egyptissä.

Mooseksen Ensimmäisen kirjan loppu.

qbible.com/hebrew-old-testament/genesis/50.html

SHEMOT

Exodus

2. Mooseksen Kirja

1. LUKU

1. Nämät ovat Israelin ~~lasten~~ poikien nimet, jotka tulivat Egyptiin: Jaakobin kanssa he tulivat itsekukin perheinsä sinne tulivat,

2. Ruben, Simeon, Levi ja Juuda.

3. Isaskar, Sebulon ja Benjamin.

4. Dan, Naftali, Gad ja Asser.

5. Ja kaikki henget, jotka Jaakobin kupeista olivat tulleet, olivat seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Josef oli aikaisemmin Egyptissä.

6. Ja Josef oli kuollut, ja kaikki hänen veljensä, ja kaikki sen aikaiset.

7. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat olivat hedelmälliset ja suuresti enenivät ja lisääntyivät, ja sangen voimallisesti vahvistuivat, niin että maa täytettiin heistä.

8. Niin uusi kuningas tuli Egyptiin, joka ei Josefista mitään tietänyt.

9. Hän sanoi kansalle: katso, Israelin ~~lasten~~ poikien joukko on suurempi ja väkevämpi meitä.

10. Tulkaa ja menetelkäämme viisaasti heidän kanssansa, ettei heitä tulisi niin paljo. Sillä jos joku sota syttyisi voisivat he mennä meidän vihollistemme puolelle, ja sotia meitä vastaan, ja sitten lähteä maalta pois.

11. Niin asetettiin heidän yllensä työnjohtajat, jotka pakottivat heitä, orjatyöhön; heidän täytyi rakentaa Faaraolle varastokaupungit Pitom ja Ramses.

12. Mutta jota enemmän he rasittivat kansaa, sitä enemmän se lisääntyi ja kasvoi. Ja he olivat harmissaan Israelin ~~lasten~~ poikien tähden.
13. Sentähden Egyptiläiset yhä lisäsivät Israelin ~~lapsille~~ pojille orjantöitä armahtamatta.
14. Ja saattoivat heidän elämänsä katkeraksi raskaassa saven ja tiilein työssä, ja kaikkinaisella rasituksella kedolla, ja ylimalkaan kaikenlaisella pakkotyöllä, kuin he määräsivät heidän tehtäväkseen.
15. Ja Egyptin kuningas puhui niille Hebrealaisille vaimoille jotka auttoivat lasten synnytyksessä - toisen nimi oli Sifra, ja toisen nimi Pua -.
16. Ja sanoi: Kun te autatte Hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäissänsä, niin pitäkää silmällä, jos on poika, niin surmatkaat se, mutta jos se on tytär niin antakaat sen elää.
17. Mutta apuvaimot pelkäsivät **Ha'Elohiym**, ja eivät tehneet niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut; vaan antoivat poikaiset elää.
18. Niin Egyptin kuningas kutsui apuvaimot ja sanoi heille: miksi te näin teette, että te annatte poikaisten elää?
19. Niin apuvaimot vastasivat Faaraota: Hebrealaiset vaimot ei ole niinkuin Egyptiläiset; he ovat vahvemmat luonnostansa, ja ennenkuin apuvaimo tulee heidän tykönsä, ovat he jo synnyttäneet.
20. Ja **'Elohiym** teki apuvaimoille hyvin, ja kansa lisääntyi ja enentyi sängen suuresti.
21. Koska apuvaimot pelkäsivät Jumalaa *et*-**Ha'Elohiym**, antoi Hän heidän huoneittensa menestyä.
22. Silloin antoi Faarao käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: kaikki äskensyntyneet poikalapset ovat heitettävät virtaan, mutta kaikki tyttölapset saavat elää.

2. LUKU

1. Yksi mies Levin huoneesta meni ja nai Levin tyttären.
2. Ja vaimo tuli raskaaksi, ja synnytti pojan. Ja hän näki, että se oli ihana lapsi, ja hän salasi sen kolme kuukautta.
3. Mutta kun hän ei voinut häntä kauempaa salata, otti hän kaisilaisen arkun, ja sivusi sen maapihkalla ja pijillä, ja pani lapsen siihen ja laski sen kaisilistoon, virran rannalle. [Faraon käskyn mukaan; 'heitti virtaan']
4. Ja hänen sisarensa asettui etemmäs katsomaan, miten hänelle kävisi.
5. Niin Faaraon tytär tuli alas pesemään itseänsä virtaan, ja hänen piikansa käyskentelivät virran partaalla. Kun hän näki arkun kaisilistossa, lähetti hän piikansa ottamaan sen ylös.
6. Ja kuin hän sen avasi, näki hän lapsen, ja katso, lapsi itki; niin hän armahti sitä ja sanoi: tämä on Hebrealaisten poikalapsista *yeled* lad offspring.

7. Niin sanoi hänen sisarensa Faaraon tyttärelle: tahdotkos että minä menen kutsumaan sinulle imettäväisen Hebrealaisen vaimon, joka sinulle sen poikalapsen *yeled* imettäisi?
8. Faaraon tytär sanoi hänelle: mene. Niin tyttö meni ja kutsui poikalapsen *yeled* äidin.
9. Ja Faaraon tytär sanoi hänelle: ota tämä poikalapsi *yeled*, ja imetä se minulle, ja minä annan sinulle palkan. Niin vaimo otti poikalapsen *yeled*, ja imetti sen.
10. Mutta kun poikalapsi *yeled* oli kasvanut, toi hän sen Faaraon tyttärelle, ja hän otti sen pojaksensa *l'ven /ben*, ja antoi hänelle nimen Moose; sillä hän sanoi: vedestä olen minä hänet ottanut.
11. Ja tapahtui siihen aikaan kun Mooses oli aikamieheksi tullut, meni hän veljiensä tykö ja näki heidän orjuutensa. Ja hän huomasi Egyptiläisen lyövän Hebrealaista miestä, hänen veljistänsä.
12. Ja hän katseli ympärillensä sinne ja tänne, ja kun hän näki, ettei ketään ollut läsnä, tappoi hän sen Egyptiläisen ja kätki santaan.
[Egyptin sotakorkean suorittanut upseeri, mooses]
13. Seuraavana päivänä meni hän taas ulos, ja näki kuinka kaksi Hebrealaista miestä tappelivat keskenänsä, ja hän sanoi värintekiälle: miksi lyöt lähimmäistä?
14. Hän vastasi: kuka sinun on asettanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme? Tahdotkos minunkin tappaa, niinkuin sinä tapoit Egyptiläisen? Niin Mooses pelkäsi, ja sanoi: tosin asia on ilmi tullut.
15. Ja Faaraokin sai kuulla asiasta, ja hän etsi Moosesta tappaaksensa. Mutta Mooses pakeni Faaraon edestä, ja pysähtyi Midianin maalla, ja istui kaivon tykönä.
16. Mutta Midianin papilla oli seitsemän tyttärtä; ne tulivat vettä ammentamaan ja alkoivat täyttää ruuhet, juottaaksensa isänsä lampaista.
17. Niin tulivat muutamat paimenet ja tahtoivat ajaa heitä pois. Mutta Mooses nousi ja auttoi heitä, ja juotti heidän lampaansa.
18. Ja kun he tulivat isänsä Reguelin tykö, sanoi hän: kuinka te tänäpäpäni niin pian jouduitte?
19. He sanoivat: Egyptin mies autti meitä paimenien käsistä, ja myös ammensi hän vettä meille, ja juotti lampaat.
20. Ja hän sanoi tyttärillensä: kussa hän on? Miksi te niin jätitte miehen? Kutsukaat häntä syömään meidän kanssamme.
21. Ja Mooses päätti jäädä asumaan sen miehen tykö, ja hän antoi Moosekselle tyttärensä Sipporan vaimoksi.
22. Niin vaimo synnytti pojan ja hän antoi sille nimen Gersom; sillä hän sanoi: minä olen muukalainen vieraalla maalla.
23. Ja pitkän ajan perästä kuoli Egyptin kuningas. Ja Israelin lapset huokasivat orjuuttaan ja huusivat (Herran tykö), ja heidän huutonsa kohosi **el-Ha'Elohiym** tykö.
24. Ja **'Elohiym** kuuli heidän huokauksensa; **'Elohiym** muisti liittonsa Aabrahamin, Iisaakin ja Jaakobin kanssa.
25. Ja **'Elohiym** katsahti Israelin ~~lasten~~ poikien puoleen ja **'Elohiym** piti heistä murheen.

3. LUKU

1. Ja Mooses kaitsi appensa Jetron Midianin papin lampaita: ja hän ajoi lampaat etemmäksi korpeen, ja tuli **Ha'Elohiym** vuoren Horebin tykö.
2. *Mal'akh'* **YHWH** enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä pensaasta. Hän näki että pensas paloi tulesta, ja katso, se ei kuitenkaan kulunut.
3. Niin Mooses sanoi: minä käyn tuonne, katsomaan tätä ihmeellistä näkyä, miksi ei pensas pala tuhaksi?
4. Kun **YHWH** näki hänen menevän katsomaan, huusi *waYiq'ra /qara* **'Elohiym** häntä pensaasta, ja sanoi: Mooses, Mooses. Hän vastasi: tässä minä olen.
5. Hän sanoi: älä lähesty tänne; riisu kenkäsi jaloistasi; sillä paikka, jossas seisot, on pyhä maa.
6. Ja hän vielä sanoi: Minä olen sinun isäsi **'Elohey**, Abrahamin **'Elohey**, Isaakin **'Elohey**, ja Jaakobin **W'Elohey**. Silloin Mooses peitti kasvonsa; sillä *el-Ha'Elohiym* näkeminen peloitti häntä.
7. Ja **YHWH** sanoi: Minä olen hyvin kyllä nähnyt Minun Egyptissä olevan kansani ahdistuksen, ja Minä olen kuullut heidän huutonsa, niiden tähden, jotka heitä ahdistavat; sillä Minä tiedän mitä he ovat saaneet kärsiä.
8. Sentähden olen Minä astunut alas heitä vapahtamaan Egyptiläisten käsistä, ja viemään heitä tältä maalta hyvään ja laviaan maahan, siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa, siihen paikkaan jossa Kanaanealaiset, Hetiläiset, Amorilaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset asuvat.
9. Koska Israelin lasten huuto on tullut minun eteeni, ja Minä myös olen nähnyt heidän ahdistuksensa, kun Egyptiläiset heitä sortavat,
10. sentähden mene nyt, ja Minä tahdon lähettää sinun Faaraon tykö, ja sinun tulee johdattaa Minun kansani, Israelin *lapset* pojat ulos Egyptistä.
11. Mutta Mooses sanoi *el-Ha'Elohiym*: kuka minä olen menemään Faaraon tykö, ja viemään Israelin *lapset* pojat ulos Egyptistä?
12. Hän sanoi: totisesti Minä olen sinun kanssas; ja tämä olkoon sinulle merkiksi, että Minä olen sinun lähettänyt, kun olet johdattanut Minun kansani Egyptistä, niin palvelette *el-Ha'Elohiym* tällä vuorella.
13. Silloin Mooses sanoi *el-Ha'Elohiym*: kun Minä tulen Israelin lasten tykö, ja sanon heille: teidän isäinne **'Elohey** on minun lähettänyt teidän tykö, ja he kysyvät minulta: mikä Hänen nimensä on? niin mitä minun pitää heille sanoman?
14. *WaYomer 'Elohiym el-Mosheh* sanoi Moosekselle: **Minä Olen HaYah se mikä Minä Olen HaYah**. Ja sanoi vielä: näin pitää sinun sanoman Israelin lapsille: **'Minä Olen' HaYah** -lähetti minun teidän tykö.
15. *WaYomer 'Elohiym el-Mosheh*: näin pitää sinun sanoman Israelin lapsille: **YHWH 'Elohey** teidän isäinne Jumala, **'Elohey Av'raham**, **'Elohey Yitz'chaq**, **'Elohey Yaaqov** lähetti minun teidän tykö; tämä on Minun Nimeni ijankaikkisesti, ja niin olen Minä nimitettävä suvusta niin sukuun.

16. Mene ja kokoa Israelin vanhemmat, ja sano heille: Herra teidän isäinne Jumala **YHWH 'Elohey** on näkynyt minulle, Abrahamin, Isaakin ja Jaakobin **'Elohey**, sanoen: Minä olen pitänyt huolta teistä, ja nähnyt, mitä teille on tapahtunut Egyptissä.
17. Ja olen sanonut: Minä tahdon johdattaa teitä ulos Egyptin ahdistuksesta, Kanaanealaisten, Hetiläisten, Amorilaisten, Feresiläisten ja Jebusilaisten maalle, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa.
18. Ja he kuulevat sinun äänesi; niin mene sinä ja vanhimmat Israelista Egyptin kuninkaan tykö, ja sano hänelle: **YHWH 'Elohey** Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä. Anna siis nyt meidän mennä kolmen päivän matka korpeen, uhraamaan **LaYHWH 'Eloheynu** meidän Jumalallemme.
19. Mutta Minä tiedän, ettei Egyptin kuningas laske teitä menemään; muutoin kuin väkevän käden kautta.
20. Silloin Minä ojennan käteni, ja vitsaan Egyptin maata kaikellisilla ihmeilläni, joita Minä tekevä olen heidän keskellensä, ja sitte hän teidät päästää.
21. Ja Minä annan armon tälle kansalle Egyptiläisten edessä, että kun te lähdette, niin ette suinkaan lähde tyhjin käsin,
22. vaan jokainen vaimo on anova kylänsä vaimolta, ja huonekuntalaiselta hopia- ja kulta-astioita ja vaatteita, ja nämä te panette poikainne ja tytärtenne kannettavaksi. Näin te saaliin otatte Egyptiläisiltä.

4. LUKU

1. Mooses vastasi, ja sanoi: katso, mutta jos eivät usko minua, eivätkä kuuntele sanojani; vaan sanovat: ei ole **'Eleykha YHWH** näkynyt sinulle?
2. *WaYomer elayw YHWH* sanoi hänelle: mikä se on sinun kädessäsi? Hän sanoi: sauva.
3. Ja Hän sanoi: heitä se maahan, ja hän heitti sen maahan, ja se muuttui kärmeeksi *l'nachash*. Ja Mooses pakeni sitä.
4. *WaYomer YHWH* sanoi Moosekselle *el-Mosheh*: ojenna kätesi, ja rupea hänen pyrstöönsä. Niin hän ojensi kätensä ja tarttui häneen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessänsä.
5. Ja Herra sanoi: sentähden pitää heidän uskoman, että **'Eleykha YHWH**, heidän isäinsä Jumala, Abrahamin **'Elohey**, Isaakin **'Elohey** ja Jaakobin **'Elohey** on ilmestynyt sinulle.
6. *WaYomer YHWH* sanoi vielä hänelle: pistä nyt kätesi poveesi. Ja hän pisti sen poveensa ja kun hän veti sen ulos, katso, hänen kätensä oli spitalinen *m'tzoraat /tsara* leprosy niinkuin lumi.
7. Ja Hän sanoi: pistä kätes jällensä povees, ja hän pisti kätensä jälleen poveensa, ja veti jällensä sen ulos povestansa, niin katso, se oli puhdas niinkuin muukin hänen ihonsa.

8. Ja Herra sanoi: *w'hayah* 'jos sattuu että' etteivät he sinua usko, eikä ole kuuliaiset sanallesi ensimmäisen ihmeen tähden, niin he uskovat sinua toisen ihmeen tähden.
9. Mutta elleivät usko niitä kahta ihmettä, eivätkä ota vaaria sinun sanoistasi niin ota vettä virrasta, ja kaada kuivalle maalle, niin se vesi, jonka olet ottanut virrasta, tulee kuivalla maalla vereksi.
10. *WaYomer* Mooses sanoi *el-YHWH*: Ah **Adonay**, minulla ei ole puhelahjaa, ei sitä ole minulla ennen ollut eikä nytkään senjälkeen kuin sinä palvelijasi kanssa puhunut olet; sillä minulla on hidas puhe ja kankia kieli.
11. *WaYomer* **YHWH** sanoi hänelle: kuka on luonut ihmisen suun? Tahi kuka on tehnyt mykän taikka kuuron, näkevän taikka sokian? Enkö Minä **YHWH** ole niitä tehnyt.
12. Mene siis nyt, Minä olen sinun suusi kanssa, ja opetan sinua, mitä sinun puhuman pitää.
13. Mutta Mooses sanoi: Ah **Adonay**, lähetä joku muu, kenenkä tahdot.
14. Niin **YHWH** vihastui suuresti Moosekseen ja sanoi: enkö Minä tunne Aaronia sinun veljeäsi, Levin suvusta, ja hän osaa puhua? Ja katso, hän tulee sinua vastaan, ja kun hän näkee sinun, niin hän iloitsee sydämmestänsä.
15. Sinun pitää puhuman hänelle, ja paneman sanat hänen suuhunsa; ja Minä olen sinun ja hänen suunsa kanssa, ja opetan teitä, mitä teidän pitää tekemän.
16. Ja hänen pitää puhuman sinun puolestas kansalle. Hänen on oleva sinun suunasi, ja sinä hänelle **L'Elohiym**.
17. Ja ota tämä sauva kätees, jolla olet tekevä ihmeitä.
18. Niin Mooses läksi sieltä, ja palasi appensa Jetron tykö, ja sanoi hänelle: annas minun lähteä veljieni tykö, jotka ovat Egyptissä, katsomaan jos he vielä elävät. Jetro sanoi Moosekselle: mene rauhassa.
19. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle Midianissa: mene ja palaja Egyptiin; sillä ne kaikki ovat kuolleet, jotka sinun henkeäsi väijyivät.
20. Niin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, ja pani ne aasin selkään ja palasi Egyptiin; ja hän otti **Ha'Elohiym** sauvan käteensä.
21. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle: kun nyt palajat Egyptiin jälleen, niin muista että Faaraon edessä teet kaikki ne ihmeet, jotka Minä olen antanut sinun käteesi. Mutta Minä paadutan hänen sydämmensä, ja ei hän päästä kansaa.
22. Ja silloin pitää sinun sanoman Faaraolle: näin sanoo **YHWH**: Israel on Minun poikani *ben*, Minun esikoiseni *bakowr*.
23. Ja Minä olen sinulle sanonut: päästä Minun poikani palvelemaan Minua, Mutta sinä et ole tahtonut päästää häntä. Sentähden tapan Minä sinun poikasi *ben*, sinun esikoisesi *bakowr*.
24. Ja tapahtui kun hän oli matkalla, että **YHWH** majapaikassa tuli häntä vastaan, ja tahtoi hänen tappa.
25. Niin Sippora otti kiven, ja ympärileikkasi poikansa esinahan, ja rupesi hänen jalkoihinsa, ja sanoi: sinä olet minulle veriylkä.
26. Niin Hän jätti hänet rauhaan. Mutta äiti sanoi: veriylkä ympärileikkauksen tähden.

27. *WaYomer* **YHWH** sanoi Aaronille: mene Moosesta vastaan korpeen. Ja hän meni, ja tuli häntä vastaan **Ha'Elohiym** vuorella, ja antoi hänen suuta.
28. Ja Mooses ilmoitti Aaronille kaikki mitä **YHWH** lähettäissään hänet oli puhunut ja kaikki ihmeet, mitkä Hän hänelle oli käskenyt.
29. Niin meni Mooses ja Aaron, ja kokosivat kaikki Israelin lasten vanhimmat.
30. Ja Aaron puhui kansalle kaikki ne sanat, jotka **YHWH** Moosekselle oli puhunut ja teki ihmeitä kansan edessä.
31. Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että **YHWH** oli etsinyt Israelin lapsia poikia, ja nähnyt heidän ahdistuksensa, lankesivat he maahan ja rukoilivat *waYish'Tachauu /sachah* palvoa.

5. LUKU

1. Sitte menivät Mooses ja Aaron Faaraon tykö, ja sanoivat: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'raEl**: päästä Minun kansani pitämään Minulle juhlaa korvessa.
2. Faarao vastasi: kuka on **YHWH**, jonka käskystä minun tulisi päästää Israelin? En minä siitä **YHWH** mitään tiedä, enkä päästä Israelia.
3. Niin he sanoivat: Hebrealaisten **'Elohey Halv'riym /Ibriy** on meille ilmestynyt; anna siis nyt meidän mennä kolmen päivän matka korpeen uhraamaan **YHWH 'Elohiym**, ettei hän rutolla tahi miekalla tulisi meidän päällemme.
4. Mutta Egyptin kuningas sanoi heille: miksi te, Mooses ja Aaron, pidätte kansaa heidän työstänsä? Menkääät työhönne!
5. Faarao sanoi vielä: katso, ilmankin on kansaa liika paljo maassa, ja te nyt vielä tahdotte heitä joutilaaksi saattaa heidän päivätöistänsä.
6. Sitten antoi Faarao samana päivänä käskyn kansan päällysmiehille ja heidän työnohtajille sanoen:
7. Älkääät tästälähin olkia antako kansalle tiilejä varten niinkuin ennen; menkөөt itse ja kootkoot olkia.
8. Kuitenkin vaatikaat heiltä sama tiililuku, minkä he tekivät tähän asti, ovat tehneet, älkääkä siitä vähentäkө; sillä he ovat laiskoja, sentähden he huutavat, sanoen: me tahdomme mennä uhraamaan meidän **L'Eloheynu**.
9. Täytyy panna raskasta työtä näitten ihmisten päälle, että heillä olisi jotain tekemistä, eivätkä tavoittelisi valhepuheita.
10. Niin kansan päällysmiehet ja työnohtajat ja heidän haltiansa menivät ja puhuivat kansalle, sanoen: näin sanoo Faarao: en minä tahdo enää teille olkia antaa.
11. Menkääät itse kokoomaan olkia mistä sitä löydätte; mutta teidän työstänne ei pidä mitään vähennettämän.
12. Niin kansa hajaantui ympäri koko Egyptin maata hakemaan itsellensä sänkiä, käyttääksensä sitä olkien asemesta.
13. Ja päällysmiehet vaativat heitä, sanoen: täyttäkääät päivätyönne, se mikä joka päivälle on määrätty, kun teille olkia annettiin.

14. Ja Israelin ~~lasten~~ poikien työnjohtajat, jotka Faaraon päällismiehet olivat heidän päällensä asettaneet piestiin ja heille sanottiin, miksi ette eilen eikä tänäpäpä täyttäneet määrättyä päivätyötänne tiilein tekemisessä, niinkuin ennenkin?
15. Niin Israelin ~~lasten~~ poikien työnjohtajat menivät ja huusivat Faaraon tykö, sanoen: miksi näin teet palvelijoillesi?
16. Ei anneta sinun palvelijoillesi olkia, ja kuitenkin sanovat he meille: saakaa tiilit valmiiksi. Ja katso, sinun palvelijasi piestään, vaikka vika onkin oman väkesi puolella.
17. Mutta hän sanoi: te olette laiskoja te olette, niin laiskoja te olette, sentähden te sanotte: menkäämme ja uhratkaamme **LAYHWH**.
18. Menkääät vaan ja tehkääät työtä. Olkia ei teille annetta; mutta teidän pitää kuitenkin antaa se määrätty luku tiiliä.
19. Niin Israelin lasten työnjohtajat huomasivat olevansa ahdistuksessa *ra' rah* | *B'ra* **7451**, kun heille annettiin vastaus: teidän tiilimäärästänne ei mitään vähennetä, mitä on kullekin päivälle määrätty.
20. Kun he läksivät Faaraon tyköä, kohtasivat he Mooseksen ja Aaronin, jotka tulivat heitä vastaan.
21. Ja he sanoivat: **YHWH** nähköön teitä ja tuomitkoon teitä; sillä te olette tehneet meidän haisevaiseksi Faaraon ja hänen palvelijainsa edessä, ja olette miekan antaneet heidän käteensä, surmata meitä.
22. Niin Mooses kääntyi **YHWH** puoleen ja sanoi: '**Adonay** miksi niin pahasti teet tätä kansaa vastaan? Miksi olet minun tänne lähettänyt?
23. Sillä siitä lähtein kuin minä menin Faaraon tykö, puhuttelemaan häntä Sinun nimessäsi, on hän pahoin *hera* ⁷⁴⁸⁹ tehnyt tälle kansalle; ja Sinä et ollenkaan ole pelastanut Sinun kansaasi.

6. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh*: nyt saat sinä nähdä mitä Minä Faaraolle teen; sillä Minun väkevän käteni kautta on hän päästävä heidät, niin, Minun väkevän käteni kautta hän pakoitetaan ajaman heidät ulos maastansa.
2. *Way'daBer* '**Elohiym** puhui Moosekselle, ja sanoi hänelle: '*aniy* Minä Olen **YHWH**,
3. Minä olen ilmoittanut itseni Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille kaikkivaltiaana '**El Shadday**. Mutta Minun nimessäni **YHWH**, en ollut Minä heille tunnettu.
4. Ja Minä tein myös Minun liittoni heidän kanssansa, antaakseni heille Kanaanmaan, heidän vaelluksensa maan, jossa he ovat muukalaiset olleet.
5. Ja nyt Minä olen kuullut Israelin ~~lasten~~ poikien huokauksen, joita Egyptiläiset orjuudella vaivaavat, ja olen Minun liittoni muistanut.
6. Sentähden sano Israelin lapsille: Minä olen '*aniy* **YHWH**, ja Minä johdatan teitä Egyptin kuorman alta, ja pelastan teidät orjuudestanne, ja vapahdan teidät ojetulla käsivarrella ja suurten rangaistustuomioitten kautta.

7. Ja Minä otan teidät kansakseni, ja olen teidän **L'Elohiym**, ja te tulette tietämään että Minä olen *'aniy* **YHWH 'Elohiym**, joka johdatan teidät ulos Egyptin orjuudesta.
8. Ja Minä vien teitä sille maalle, jonka ylitse Minä nostin käteni antaakseni sen Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille; sen Minä tahdon antaa teille omaksi: Minä Olen *'aniy* **YHWH**.
9. Näin puhui Mooses Israelin lapsille pojille; mutta he eivät kuulleet Moosesta heidän henkensä ahdistuksen ja raskaan orjuutensa tähden.
10. *Way'daBer* **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
11. Mene ja puhu Faaraolle Egyptin kuninkaalle, että hän päästäisi Israelin lapset pojat pois maastansa.
12. *Way'daBer* Mooses puhui **YHWH** edessä sanoen: katso, Israelin lapset pojat ei kuulleet minua, kuinka Faarao sitten kuulisi minua, ja minua jolla on ympärileikkaamattomat huulet?
13. *Way'daBer* **YHWH** puhui Moosekselle ja Aaronille, ja käski heidän ilmoittaa Israelin lapsille ja Faaraolle, Egyptin kuninkaalle, että Israelin lapset oli johdatettaman ulos Egyptin maasta.
14. Nämät olivat heidän perhekuntiensa kanta-isät, Ruubenin Israelin esikoisen lapset pojat olivat: Hanok ja Pallu, Hetsron ja Karmi: nämät ovat Ruubenin sukukunnat.
15. Simeonin lapset pojat olivat: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Soar ja Saul, sen Kanaanealaisen vaimon poika: nämät ovat Simeonin sukukunnat.
16. Ja nämä ovat Levin lasten poikien nimet heidän sukukunnissansa: Gerson, Kahat ja Merari: Mutta Levin elämän vuodet olivat sata ja seitsemän neljäntäkymmentä ajastaikaa.
17. Gersonin lapset pojat: Libni ja Simein heidän sukukunnissansa.
18. Kahatin lapset pojat olivat: Amram, Jetsear, Hebron ja Usiel. Mutta Kahatin elämän vuodet olivat sata ja kolme neljäntäkymmentä ajastaikaa.
19. Ja Merarin lapset pojat: Maheli ja Musi: nämät ovat Levin sukukunnat heidän polvisuvussansa.
20. Ja Amram otti isänsä sisaren Jokebetin vaimoksensa, joka synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Ja Amramin elämän vuodet olivat sata ja seitsemän neljäntäkymmentä ajastaikaa.
21. Ja Jetsearin lapset pojat: Kora, Nefeg ja Sikri.
22. Ja Usielin lapset pojat: Misael, Elsafan ja Sitri.
23. Aaron otti itsellensä vaimon Eliseban, Aminadabin tyttären, Nahassonin sisaren, joka hänelle synnytti Nadabin, Abihun, Eleasarin ja Itamarin.
24. Ja Korahin lapset pojat olivat: Assir, Elkana ja Abiasaf: nämät ovat Koralaisten sukukunnat.
25. Mutta Eleasar Aaronin poika otti itsellensä Putielin tyttäristä vaimon, joka synnytti hänelle Pinehaan. Nämät ovat Leviläisten isäin päät heidän sukukunnissansa.
26. Nämät ovat Aaron ja Mooses, joille **YHWH** sanoi: johdattakaat ulos Israelin lapset Egyptin maalta joukkoinensa.

27. Nämät ovat ne, jotka puhuivat Faaraon Egyptin kuninkaan kanssa, että heidän piti johdattaman ulos Israelin lapset Egyptistä: nämät ovat Mooses ja Aaron.
28. Ja sinä päivänä puhui **YHWH** Mooseksen kanssa Egyptin maalla,
29. Way'daBer sanoi: Minä olen *'aniy* **YHWH**: puhu Faaraolle Egyptin kuninkaalle kaikki, mitä Minä sinulle puhun.
30. Niin vastasi Mooses **YHWH**: katso, minä olen ympärileikkaamaton huulilta, kuinkasta Faarao minua kuulee?

7. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** el-Mosheh sanoi Moosekselle: katso, Minä olen asettanut sinun Faaraon Jumalaksi **'Elohiym**. Ja veljes Aaron pitää oleman sinun profettasi.
2. Sinun pitää puhuman kaikki, kuin Minä käsken sinulle, vaan Aaronin sinun veljesi tulee sitten puhua se Faaraolle: että hän päästäisi Israelin lapset pois maastansa.
3. Mutta Minä tahdon paaduttaa Faaraon sydämmen, ja teen monta ihmettä ja merkkiä Egyptin maassa.
4. Faarao ei kuule teitä; mutta Minä nostan käteni Egyptiä vastaan, ja johdatan ulos Minun joukkoni, Minun kansani Israelin lapset Egyptin maalta suurten rangaistustuomioitten kautta.
5. Ja Egyptiläiset tulevat tietämään, että Minä olen *'aniy* **YHWH**, ojentessani kättäni Egyptin ylitse, ja johdattaissani ulos Israelin lapset pojat heidän keskeltänsä.
6. Mooses ja Aaron tekivät niinkuin **YHWH** oli heille käsenyt.
7. Mutta Mooses oli kahdeksankymmenen ajastaikainen, ja Aaron kolmen ajastaikainen yhdeksättäkymmentä, kun he puhuivat Faaraon kanssa.
8. *WaYomer* **YHWH** puhui *el-Mosheh* ja *w'el-Aharon*, sanoen:
9. Kun Faarao puhuu teille, sanoen: tehkää joku ihme. Niin sano sinä Aaronille: ota sauvasi, ja heitä Faaraon eteen, ja se tulee kärmeeksi.
10. Niin Mooses ja Aaron menivät Faaraon tykö, ja tekivät niinkuin **YHWH** oli käsenyt. Ja Aaron heitti sauvansa Faaraon ja hänen palvelijainsa eteen, ja se tuli kärmeeksi.
11. Niin Faarao kutsui tietäjät ja noidat, ja Egyptin noidat tekivät myös samaa noitumisillansa.
12. Ja kukin heistä heitti sauvansa maahan, ja ne tulivat kärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvansa.
13. Niin Faaraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä: niinkuin **HWH** oli sanonut.
14. Senjälkeen sanoi **YHWH** Moosekselle: Faaraon sydän on kovettunut, eikä hän tahdo päästää kansaa.
15. Mene Faaraon tykö huomenna varhain aamulla, katso, hän kävelee vetten tykönä, ja asetu hänen tielleen virran reunalla, ja se sauva, joka oli kärmeeksi muuttunut, ota sinun käteesi.

16. Ja sano hänelle: **YHWH 'Elohey** *hälv'riym* Hebrealaisten Jumala on minun lähettänyt sinun tykösi, sanoen: laske Minun kansani palvelemaan minua korvessa. Mutta katso, et ole tähän asti tahtonut kuulla Minua.
17. Sentähden sanoo **YHWH** näin: tästä olet sinä tunteva että Minä olen *'aniy* **YHWH**: katso, minä lyön tällä sauvalla, joka on minun kädessäni, veteen, joka virrassa on, ja sen on muuttuva vereksi,
18. Niin kalat, jotka virrassa ovat, kuolevat, ja virta rupeaa haisemaan, niin että Egyptiläisiä iljettää kun he juovat vettä virrasta.
19. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh*: sano Aaronille: ota sauvasi, ja ojenna kätesi Egyptin vetten ylitse, sen virtain ylitse, jokiansa järviensä ja kaikkein sen vesilammikkojensa ylitse, niin tulevat ne vereksi, koko Egyptin maassa on verta oleva, sekä puuastioissa että kiviastioissa.
20. Niin Mooses ja Aaron tekivät niinkuin **YHWH** oli käsenyt, ja hän nosti sauvan ja löi veteen, joka virrassa oli, Faaraon ja hänen palvelijoittensa edessä: ja kaikki vesi, joka oli virrassa, muuttui vereksi.
21. Ja kalat, jotka olivat virrassa, kuolivat, ja virta haisi, niin ettei Egyptiläiset saaneet juoda vettä virrasta. Ja verta oli koko Egyptin maalla.
22. Mutta Egyptin noidat tekivät myös samanlaisia noituuksillansa. Mutta Faaraon sydän paatui, ja eikä hän kuullut heitä: niinkuin **YHWH** sanonut oli.
23. Ja Faarao kääntyi pois ja palasi kotiansa, eikä ottanut vaarin tästäkään.
24. Mutta kaikki Egyptiläiset kaivoivat virran ympärillä vettä juodaksensa; sillä ei he saaneet juoda virran vettä.
25. Ja niin kului seitsemän päivää, sittekuin *haKot*-**YHWH** oli lyönyt virran.

8. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh*: mene Faaraon tykö, ja sano hänelle: näin sanoo **YHWH**: päästä Minun kansani palvelemaan Minua.
2. Vaan jos et sinä tahdo heitä päästää; katso, niin Minä rankaisen koko sinun maasi ääret sammakoilla.
3. Virta on kuohuva sammakoista *tz'far'D'iym /tsaphardea'*, ja ne astuvat ylös, ja tulevat sinun huoneesesi, ja sinun lepokammioos, ja sinun vuoteesesi, niin myös sinun palvelijoittes huoneesen, ja sinun kansasi sekaan, leipoma uuniisi, sinun taikina-astioihisi;
4. Ja sinun päällesi, ja sinun kansasi ja kaikkein sinun palvelijaisi päälle hyppelevät sammakot.
5. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh*: sano Aaronille: ojenna kätesi sauvoinsensa virtain, jokien ja järvien ylitse, ja anna sammakkojen nousta ylitse koko Egyptin maan.
6. Silloin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten ylitse; ja sammakot tulivat sieltä ylös, ja peittivät koko Egyptin maan.

7. Mutta noidat tekivät myös samallaista noituuksillansa: ja antoivat sammakkojen tulla Egyptin maan ylitse.
8. Silloin Faarao kutsui Mooseksen ja Aaronin, ja sanoi: rukoilkaa palvokaa *ha'Tiyru /'athar* **YHWH**, että hän ottais pois sammakot minulta ja kansaltani; niin minä päästän kansan uhraamaan **LAYHWH**.
9. Mooses sanoi: sinun on sallittu määrätä aika milloin minun pitää rukoileman edestäsi, palvelijaisi ja kansasi edestä, että sammakot hukutettaisiin sinulta, ja sinun huoneistasi, ainoastansa virtaan jäisivät.
10. Hän sanoi: huomenna. Hän vastasi: olkoon sanasi jälkeen, ja sinä tulet tietämään, ettei yksikään ole niinkuin meidän Jumalamme **KAYHWH 'Eloheynu**.
11. Silloin sammakot pitää otettaman pois sinulta, ja sinun huoneistasi, ja sinun palvelijoiltasi, ja sinun kansaltasi, ainoastansa virtaan jäämän.
12. Niin Mooses ja Aaron läksivät Faaraon tyköä: ja Mooses huusi *el-YHWH* apua sammakkoja vastaan jotka Hän Faaraon päälle pannut oli.
13. Ja **YHWH** teki Mooseksen sanan jälkeen: ja sammakot kuolivat huoneista, kylistä ja kedoilta.
14. Ja ne heitettiin suuriin roukkioihin, ja maa haisi siitä.
15. Mutta kun Faarao näki levon saaneensa, paadutti hän sydämensä, eikä kuullut heitä: niinkuin **YHWH** sanonut oli.
16. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh*: sano Aaronille: ojenna sauvasi, ja lyö maan tomuun *et-afar /'aphar*, että se tulee hyttysiksi *l'khiNim /ken* gnat koko Egyptin maassa.
17. Ja he tekivät niin: ja Aaron ojensi kätensä sauvoineensa, ja löi maan tomua, ja hyttysiä tuli ihmisiin ja eläimiin: Maan tomu *et-afar /'aphar* muuttui hyttysiksi koko Egyptin maassa.
18. Ja noidat tahtoivat tehdä sitä samaa noitumisillansa vaan ei he tainneet. Ja hyttysset olivat ihmisissä ja eläimissä.
19. Silloin sanoivat noidat Faaraolle: tämä on *etz'Ba* **'Elohiym** sormi. Mutta Faaraon sydän paatui, ja ei kuullut heitä: niinkuin **YHWH** sanonut oli.
20. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh*: nouse huomenna varhain, ja seiso Faaraon edessä; - katso, hän menee silloin vetten tykö, - ja sano hänelle: näin sanoo **YHWH**: päästä Minun kansani palvelemaan Minua.
21. Mutta jos et sinä päästä minun kansaani; katso, niin Minä tahdon lähettää sinulle, ja sinun palvelijoillesi, ja sinun kansallesi, ja sinun huoneisiisi kaikkinaiset kärpäs-parvet *et-hearov /'arob* mosquito niin että kärpäs-parvet täyttävät kaikki huoneet Egyptissä, niin myös sen maan jonka päällä he ovat.
22. Ja Minä tahdon eroittaa *w'hifletiy /palah* sinä päivänä Gosenin maan, jossa Minun kansani asuu, ettei siinä yhtään kärpäs-parvea tule olemaan: niin tulet sinä tietämään että Minä olen *'aniy* **YHWH** koko maan keskellä.
23. Ja Minä lunastan *f'dut / paduwth* erotus pelastus Jeshua kansani ja teen eroituksen Minun ja sinun kansasi välille. Huomenna on tämä ihme tapahtuva.
24. Ja **YHWH** teki niin. Suuret kärpäs-parvet tulivat Faaraon ja hänen palvelijainsa huoneesen, ja hänen palvelijainsa huoneisiin, ja kaikkialla Egyptissä turmelivat kärpäs-parvet maan.

25. Silloin kutsui Faarao *'El Mosheh* Mooseksen ja *Ul'Aharon* Aaronin, ja sanoi: menkää ja uhratkaa teidän **L'Eloheykhem** tässä maassa.
26. Mooses sanoi: emme voi sitä tehdä; sillä me uhraamme **LAYHWH 'Eloheynu** semmoista joka on Egyptiläisille kauhistus. Jos me Egyptiläisten silmäin edessä uhraamme semmoista joka heille on kauhistus niin eivätkö he kivittäisi meitä?
27. Niin anna meidän mennä kolmen päiväkunnan matka korpeen, uhraamaan **LAYHWH 'Eloheynu**, niinkuin Hän on meille sanonut.
28. Silloin Faarao sanoi: minä päästän teidät uhraamaan **LAYHWH 'Eloheykhem** korvessa, älkää vaan kauas menkö: rukoilkaa minun edestäni.
29. Mooses vastasi: Katso, kuin minä menen sinun tyköäsi, niin olen minä rukoileva *el-YHWH*, että kärpäs-parvet otettaisi pois Faaraolta, ja hänen palvelijoiltansa, ja hänen kansaltansa huomenna. Ainoastansa, älköön Faarao minua enää pettäkö niin ettet päästä kansaa uhraamaan **LAYHWH**.
30. Ja Mooses läksi Faaraon tyköä, ja rukoili **LAYHWH**.
31. Ja **YHWH** teki niinkuin Mooses sanonut oli: Hän otti pois kärpäs-parvet Faaraolta ja hänen palvelijoiltansa, ja hänen kansaltansa niin ettei yhtäkään jäänyt.
32. Mutta Faarao paadutti sydämensä myöskin tällä kertaa eikä päästänyt kansaa.

9. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh* Moosekselle, mene Faaraon tykö, ja sano hänelle: näin sanoo **YHWH 'Elohey** *halv'riym /'Ibriy* Hebrealaisten Jumala: päästä Minun kansani palvelemaan Minua.
2. Mutta ellet päästä, mutta vielä pidätät heitä:
3. katso, *yad-YHWH* käsi sangen kovalla ruttotaudilla on oleva sinun karjasi päällä, jotka ovat kedolla, hevosten, aasein, kamelein, härkäin, ja lammasten päällä.
4. Ja **YHWH** tekee eroituksen Israelilaisten ja Egyptiläisten karjan välillä, niin ettei mitään kuole niistä jotka kuuluvat Israelin lapsille.
5. Ja **YHWH** määräsi ajan, sanoen: tämän tekee **YHWH** huomenna maassa.
6. Seurraavana päivänä teki **YHWH** niin, ja kaikki Egyptin karja kuoli: vaan Israelin lasten poikien karjasta ei yhtäkään kuollut.
7. Niin Faarao lähetti tiedustelemaan ja katso, ei ollut Israelin karjasta yhtäkään kuollut. Mutta Faaraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.
8. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh* Moosekselle ja Aaronille: ottakaat kätenne täyteen toton *Kiv'shan /kibshan* ahjo nokea, ja Mooses heittäköön sen kohti taivasta Faaraon edessä,
9. niin on siitä koko Egyptin maassa tuleva tomua *l'avaq /'abaq*, josta syntyy märkämpäihin puhkeavia paisumia ihmisiin ja eläimiin.
10. Niin he ottivat nokea totosta, ja astuivat Faaraon eteen; ja Mooses heitti sen taivasta kohti, niin tuli siitä märkämpäihin puhkeavia paisumia ihmisiin ja karjaan.

11. Ja noidatkaan eivät voineet seisoa Mooseksen edessä paisumain tähden: sillä paisumia oli niin noidissa kuin muissakin Egyptiläisissä.
12. Mutta **YHWH** paadutti Faaraon sydämen, ja ei hän kuullut heitä: niinkuin **YHWH** Moosekselle sanonut oli.
13. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh*: nouse huomenna varhain, ja astu Faaraon eteen, ja sano hänelle: näin sanoo **YHWH** '**Elohey** *haIv'riym /'Ibriy* Hebrealaisten Jumala: päästä Minun kansani palvelemaan Minua.
14. Muutoin Minä tällä kertaa lähetän kaikki Minun rangaistukseni sinun, sinun palvelijaisi, ja sinun kansasi ylitse, tietääksesi, ettei kukaan koko maan päällä ole kuin Minä.
15. Sillä Minä olin jo ojentanut käteni, lyödäkseni sinut ja sinun kansasi ruttotaudilla: niin että sinä olisit hukkunut maan päältä.
16. Mutta sentähden olen Minä sinua säästänyt, että Minä osoittaisin sinulle Minun voimani, ja että Minun nimeni julistettaisiin koko maan päällä.
17. Ja vieläkin panet esteitä kansani etkä päästä heitä:
18. Katso, silloin annan Minä huomenna tällä ajalla sataa sangen suuria rakeita, jonka kaltaisia ei ole ollut Egyptissä, hamasta siitä päivästä kuin se perustettu on, aina tähän asti.
19. Lähetä siis nyt ja korjaa pois karjasi ja kaikki mitä sinulla on kedolla; sillä rakeet lankeavat kaikkien päälle, ihmisten ja karjan päälle jotka kedolla ovat, eivätkä ole katon alle saatetut, ja tappaa heidät.
20. Joka Faaraon palvelijoista pelkäsi *et-D'var* **YHWH** sanaa, se korjasi palvelijansa ja karjansa huoneesen.
21. Vaan jonka sydän ei totellut *et-D'var* **YHWH** sanaa, se jätti kedolle palvelijansa ja karjansa.
22. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh*: ojenna kätesi taivaasen päin, että rakeita sataisi koko Egyptin maan päälle: ihmisten, karjan ja kaikkien päälle, mitä Egyptin maassa kedolla kasvaa.
23. Silloin Mooses ojensi sauvansa taivaasen päin, ja **WAYHWH** antoi jylistä ja rakeita sataa, ja että pitkäisen tuli leimahteli maan päälle; niin antoi **YHWH** rakeitten tulla Egyptin maan yli.
24. Ja rakeita satoi ja rakeitten kanssa lankesi tuli tuon tuostakin maahan ja niin raskaasti, ettei ikänä senkaltaista Egyptin maassa ollut tapahtunut, siitä ajasta kuin kansa siinä rupesi asumaan.
25. Ja koko Egyptin maassa löivät rakeet maahan kaikki mitä kedolla oli, sekä ihmiset että karjan: niin myös löivät rakeet koko maan kasvun ja särkivät puut kedolla.
26. Ainoastaan Gosenin maakunnassa, jossa Israelin lapset pojat olivat, ei rakeita satanut.
27. Silloin lähetti Faarao ja kutsui Mooseksen ja Aaronin, ja sanoi heille: Minä olen tällä kertaa syntiä tehnyt; **YHWH** on vanhurskas, vaan minä ja minun kansani olemme jumalattomat.

28. Sentähden rukoilkaat *ha 'Yiyru /athar* palvoa *el-YHWH*, että jo kyllä olisi, ja että **'Elohiym** jylinä ja rakeet lakkaisivat: niin minä päästän teidät, eikä teidän tarvitse enää täällä viipyä.
29. Niin Mooses sanoi hänelle: kun lähden kaupungista, niin ojennan minä käteni *el-YHWH* tykö: niin jylinä on lakkaava ja eikä rakeita enää ole satava, että tietäisit maan olevan **LAYHWH**.
30. Mutta minä sen kyllä tiedän, ettet sinä eikä sinun palvelijasi, vielä nytkään pelkää **YHWH 'Elohiym**.
31. Niin muodoin pellavat ja ohrat maahan lyötiin; sillä ohra oli tähkäpäällä ja pellava oli kulkulla.
32. Mutta nisu ja kaura eivät turmeltuneet, sillä ne olivat myöhäistä kylvöä (hiljakylvöt).
33. Ja Mooses meni ulos kaupungista Faaraon luota, ja ojensi kätensä *el-YHWH* tykö: ja jylinä ja rakeet lakkasivat, eikä sadetta enää vuodatettu maan päälle.
34. Kun Faarao näki, että sade, ja rakeet, ja jylinä lakkasivat, lisäsi hän vielä pahuuttaan, ja paadutti sydämensä, sekä hän että hänen palvelijansa.
35. Niin paatui Faaraon sydän, eikä hän päästänyt Israelin ~~lapsia~~ poikia: niinkuin **YHWH** Mooseksen kautta oli sanonut.

10. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh* Moosekselle: mene Faaraon tykö; sillä Minä paadutin hänen ja hänen palvelijoittensa sydämmet, tehdäkseni nämä Minun ihmeeni heidän seassansa.
2. Ja että sinä voisit ilmoittaa ~~lapsillesi, ja lastesi lapsille~~ pojillesi ja poikiesi pojille mitä Minä tehnyt olen Egyptissä, ja mitä ihmeitä Minä olen tehnyt heidän seassansa, että te tietäisitte, että Minä olen *'aniy* **YHWH**.
3. Silloin menivät Mooses ja Aaron Faaraon tykö, ja sanoivat hänelle: näin sanoo **YHWH 'Elohey** *halv'riym /'Ibriy* Hebrealaisten Jumala: kuinka kauan sinä vastustat etkä tahdo nöyryyttää itseäsi Minun edessäni? Päästä Minun kansani palvelemaan Minua;
4. Sillä jos sinä et tahdo päästää Minun kansaani; katso, niin Minä huomenna tuotan heinäsi kaikkiin sinun maasi ääriin,
5. Ja ne peittävät maan pinnan, niin ettei maata näy; ja he syövät tähteet, mitä teille on jääneet rakeilta, ja syövät kaikki vihottavat puutkin kedolla.
6. Ja he täyttävät sinun ja kaikkein sinun palvelijaisi huoneet, ja koko Egyptin huoneet; niin että senkaltaista eivät sinun isäsi eikä isäisi isät ole nähneet, siitä päivästä kuin he maan päällä olleet ovat tähän päivään asti. Ja hän käänsi itsensä ja meni ulos Faaraon tyköä.
7. Niin sanoivat Faaraon palvelijat hänelle: kuinka kauan sallit tämän miehen olla meille paulaksi? Päästä kansa palvelemaan Jumalatansa *et-YHWH 'Eloheyhem*: etkös vielä käsitä että Egypti tulee hävitetyksi?

8. Silloin Mooses ja Aaron käskettiin palaamaan jälleen Faaraon tykö, joka sanoi heille: menkää ja palvelkaat **et-YHWH 'Eloheyhem**; vaan kutka ne ovat jotka menevät?
9. Ja Mooses sanoi: me menemme meidän nuorten ja vanhain kanssa, poikinemme ja tyttärenemme, lammastemme ja karjamme kanssa; sillä meillä on **chag-YHWH** juhla.
10. Silloin hän sanoi heille: olkoon **YHWH** teidän kanssanne niin totta kuin minä päästän teidät ja teidän ~~lapsenne~~ perheenne *taph!* Katsokaat vaan ettei teillä olisi jotakin pahaa *ra' rah* | *raah* **7451** sydämessänne!
11. Ei niin, mutta menkää te miehet ja palvelkaat **et-YHWH** sillä sitä te olette pyytäneetkin! Ja he ajoivat heidät pois Faaraon edestä.
12. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh*: ojenna kätesi Egyptin maan ylitse niin että heinäsiirakat tulisivat Egyptin maahan ja söisivät kaiken maan vihannon, kaikki mitä rakehilta jäänyt on.
13. Silloin Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylitse, ja **WAYHWH** antoi itätuulen puhaltaa yli maan koko sen päivän ja koko sen yön; ja aamulla nosti itätuuli heinäsiirakat.
14. Ja heinäsiirakat tulivat koko Egyptin maan päälle, laskeutuivat joka paikkaan Egyptin maahan, niin epäluokuisesti, ettei semmoista heinäsiirakkain paljoutta ollut ennen ollut, eikä tästedes tule.
15. Ja ne peittivät koko maan, ja maa tuli mustaksi. Ja ne söivät kaikki maan vihannon, ja kaikki puiden hedelmät jotka rakehilta jääneet olivat eikä jäänyt mitään viheriäistä puihin ja kedon ruohoihin koko Egyptin maassa.
16. Silloin kutsui Faarao kiiruusti Mooseksen ja Aaronin, ja sanoi: minä olen pahaa syntiä tehnyt **LAYHWH 'Eloheykhem**, ja teitä vastaan.
17. Niin anna nyt minulle anteeksi minun rikokseni vielä tällä kertaa ja rukoilkaat palvokaa **LAYHWH 'Eloheykhem**, että hän ottais minulta pois vielä tämän kuoleman *et-hamaweth*.
18. Ja hän meni pois Faaraon tyköä, ja ~~rukoili~~ palvoi **et-YHWH**.
19. Niin **YHWH** käänsi tuulen aivan tuimaksi länsituuleksi, ja se nosti heinäsiirakat ja heitti heidät Punaiseen mereen, niin ettei yhtäkään heinäsiirakkaa jäänyt koko Egyptin maan ääriin.
20. Mutta **YHWH** paadutti Faaraon sydämen, eikä hän päästänyt Israelin ~~lapsia~~ poikia.
21. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Mosheh*: ojenna kätesi taivaasen päin, niin on Egyptin maahan tuleva sellainen pimeys että siihen käsin voisi ruveta.
22. Silloin Mooses ojensi kätensä taivaasen päin, ja tuli synkiä pimeys koko Egyptin maahan kolmeksi päiväksi.
23. Ihmiset eivät toinen toistansa nähneet, eikä kukaan liikkunut paikaltansa kolmena päivänä. Mutta kaikilla Israelin ~~lapsilla~~ pojilla oli valo siellä jossa he asuivat.
24. Silloin kutsui Faarao Mooseksen, ja sanoi: menkää ja palvelkaat **et-YHWH**, ainoastansa teidän lampaanne ja karjanne jääkään tänne: teidän lapsenne menkööt myös teidän kanssanne.

25. Mutta Mooses sanoi: salli meidän saada uhrit, ja polttouhrit, joita meidän tulee uhrata **LAYHWH 'Eloheynu**.

26. Meidän karjamme on myös menevä meidän kanssamme, ja eikä yhtäkään sorkkaa saa jäädä; sillä siitä meidän pitää ottaa ja tehdä palvelusta *et-YHWH 'Eloheynu*. Ja ennenkuin sinne tulemme, emme tiedä, mitä meidän tulee uhrata *et-YHWH*.

27. Mutta **YHWH** paadutti Faaraon sydämmen, eikä hän tahtonut päästää heitä.

28. Ja Faarao sanoi hänelle: mene pois minun tyköäni, ja varo ettet enää tule minun kasvojeni eteen; sillä jona päivänä sinä tulet minun eteeni, pitää sinun kuoleman.

29. Mooses vastasi: niinkuin sinä sanonut olet, en tule minä enää sinun kasvojesi eteen.

11. LUKU

1. *WaYomer YHWH* sanoi *el-Mosheh* Moosekselle: vielä Minä annan tulla yhden rangaistuksen Faaraon ja Egyptin yli, sitte hän päästää teidät täältä, ja kun hän sitten teidät päästää, niin hän ajamalla teidät ajaa täältä ulos.

2. Niin sano siis nyt kansalle: että jokainen, oli se mies tahi nainen, anoisi lähimmäiseltänsä, hopiaisia ja kultaisia kalleuksia.

3. Sillä **YHWH** oli antanut kansan saada suosiota Egyptiläisten edessä. Ja Mooseskin pidettiin suuressa kunniassa Egyptin maassa, sekä Faaraon palvelijain että kansan kesken.

4. *WaYomer* Mooses sanoi: näin sanoo **YHWH**: puoliyön aikana Minä vaellan Egyptin maan läpitse,

5. Silloin kaikki esikoiset *bakowr* Egyptin maassa kuolevat, Faaraon esikoisesta *bakowr*, hänen joka hallitus-istuinellansa istuu, aina palkkapiian esikoiseen *bakowr* asti, joka myllyssä on, niin myös kaiken karjan esikoiset *bakowr*.

6. Ja suuri parku on kuuluva koko Egyptin maassa, jonka kaltaista ei ole ollut, eikä tule.

7. Mutta kaikkein Israelin lasten seassa ei koirakaan haukahda ketään vastaan ei ihmisiä taikka eläimiä vastaan. Niin te tulette tietämään, että **YHWH** tekee eroituksen Egyptin ja Israelin välillä.

8. Silloin kaikki nämät sinun palvelijasi tulevat minun tyköni, ja kumartaman minua, sanoen: lähde ulos, sinä ja kaikki kansa, joka sinua seuraa. Ja sitten minä lähden. Ja hän läksi Faaraon tyköä vihoissansa.

9. *WaYomer YHWH* oli sanonut Moosekselle: ei Faarao kuule teitä, että paljo ihmeitäni tapahtuisi Egyptin maalla.

10. Ja Mooses ja Aaron tekivät kaikki nämät ihmeet Faaraon edessä, vaan **YHWH** paadutti hänen sydämmensä, eikä hän päästänyt Israelin lapsia ~~poikia~~ pois maastansa.

12. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** puhui *el-Mosheh* ja *w'el-Aharon* Egyptin maalla *B'ereztz*, sanoen:
2. ”Tämä kuukausi olkoon teille tärkein kuukausi; se olkoon ensimmäinen kaikista vuoden kuukausista.
3. Puhukaat koko Israelin seurakunnalle, sanoen: tämän kuukauden kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, niin että jokainen huonekunta saa yhden karitsan.
4. Mutta jos huonekunta on liian vähäinen karitsaa syömään, niin ottakoon perheenisä likimäisen naapurinsa kanssa yhdessä karitsan. Jokaista karitsaa varten tulee liittyä yhteen niin monta henkilöä että karitsa juuri riittää heille ruuaksi.
5. Ja tämä karitsa on oleva virheetön ajastaikaisen oinas =uros eli 'poika'. Lampaista tahi vuohista tulee teidän se ottaa.
6. Ja sen teidän tulee se tallella pitää neljänteentoista päivään asti tätä kuuta; ja kaikkien Israelilaisten, koko Israelilaisten seurakunnan tulee se teurastaa iltahämärissä.
7. Ja heidän tulee ottaa (sen) verta, ja pyyhkäistä sillä molemmat pihtipielet ja huonetten ovenpäällinen, siinä huoneessa, jossa he sitä syövät.
8. Ja heidän tulee sinä yönä syömän tulella paistettua lihaa ja happamatonta leipää katkerain ruohojen kanssa.
9. Älkää siitä mitään syökö raakana tahi vedessä keitettynä, mutta se on paistettava tulella, pään, jalkain ja sisällysten kanssa.
10. Ja älkää siitä jättäkö mitään huomeneksi; jos jotakin siitä jäisi huomeneksi, se tulella poltettakaan.
11. Mutta näin pitää teidän syömän sitä: teidän tulee olla vyötetyt kupeista, kengät jalassanne, ja sauva kädessänne, ja teidän tulee syödä se niinkuin olisitte matkalle kiiruhtavaiset. Tämä on *Pesach /pecah hu* **YHWH** pääsiäinen.
12. Sillä sinä yönä Minä käyn Egyptin maan läpitse, ja lyön kaikki esikoiset *bakowr* Egyptin maassa, ihmisistä niin karjaan asti; ja Minä annan tuomioni käydä kaikkien Egyptiläisten epäjumalitten *uv'khal-elohey* ylitse; Minä olen *'aniy* **YHWH**.
bakowr 1069; firstborn; hence chief:—eldest (son), first-born (-ling)
13. Ja veren pitää oleman teille pelastuksen merkiksi huoneissanne, kussa te olette, sillä kun Minä veren näen, niin Minä menen teidän ohitsenne; eikä rangaistustuomio ole teitä kohtaava, kun Minä lyön Egyptin maata.
14. Ja tämä päivä olkoon teille muistoksi, ja teidän tulee se pyhittää *w'chaGotem /chagag* *move_in_circle*, iloita *piirissä* juhlaaksi **LAYHWH**. Ijankaikkisena sääntönä tulee teidän viettää sitä suvusta sukuun.
15. Seitsemän päivää tulee teidän syödä happamatonta leipää, ja jo ensimmäisenä päivänä tulee teidän poistaa kaikki hapantaikina teidän huoneistanne. Sillä jokainen, joka jotakin hapanta syö tällä ajalla, ensimmäisestä päivästä seitsemänten päivään asti, hänen sielunsa pitää hukutettaman Israelista.

16. Ensimmäisenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous, ja myös seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous. Ei yhtäkään työtä pidä tehtävän niinä päivinä; mutta mitä kukin ruaksi tarvitsee, se ainoastansa valmistettakoon.
17. Ja teidän tulee pitää happamatoman leivän juhlaa; sillä sinä päivänä olen Minä teidän joukkonne johdattanut Egyptin maalta: ja teidän tulee ijankaikkisena sääntönä suvusta sukuun pitää tämän päivän viettämistä.
18. Neljäntenätoista päivänä ensimmäisessä kuussa ehtoon tulee teidän syömän happamatonta leipää, ja sitten aina ehtoon asti ensimmäisenä päivänä kolmattakymmentä siitä kuuta.
19. Niinä seitsemänä päivänä älköön mitään hapanta taikinaa löydetäkö teidän huoneissanne; sillä jokainen joka hapanta leipää syö, hän on hukutettava Israelin joukosta, oli hän muukalainen tahi omainen.
20. Sentähden älkäät ensinkään syökö hapanta; vaan happamatonta leipää syökäät huoneessanne jossa asutte.
21. Ja Mooses kutsui luokseen kaikki Israelin vanhimmat, ja sanoi heille: ”menkää ja ottakaat kukin perhekunta lampaan ja teurastakaat pääsiäiseksi.
22. Ja ottakaat side isoppia *ezov 'ezowb*, ja kastakaat vereen, joka on maljassa, ja pyyhkäiskäät sillä ovenpäällinen, ja molemmat pihtipielet: ja älköön kukaan menkö ulos huoneensa ovesta huomeniseen asti.
23. Sillä **YHWH** tahtoo tulla lyömään Egyptiläisiä: ja kun Hän saa nähdä veren ovenpäällisissä ja molemmissa pihtipielissä, menee **YHWH** sen oven ohitse, ja ei salli hukuttajan *haMas'chiyt /shachath* hävittäjä tulla teidän huoneisiin.
24. Näin tulee sinun tehdä; se on oleva sääntönä sinulle ja lapsillesi ijankaikkisesti.
25. Ja kun te tulette siihen maahan, jonka **YHWH** teille antava on, niinkuin Hän on sanonut, niin pitäkäätkin tämä ~~jumalan~~ palveluksen *et-haavodah /abodah* työ tapa.
26. Ja kun ~~lapsenne~~ poikanne kysyvät teiltä: ”mikä palvelus-tapa *haavodah* tämä teillä on?”
27. niin tulee teidän pitää vastata: ”tämä on pääsiäis-uhri *zevah-Pesach* **LAYHWH** joka meni Israelin lasten ~~poikien~~ huoneitten ohitse Egyptissä, kun Hän rankaisi Egyptiläisiä, ja meidän huoneemme vapahti.” Niin kansa kunnioittaen kumartui maahan.
28. Ja Israelin lapset ~~pojat~~ menivät ja tekivät niinkuin **YHWH** Moosekselle ja Aaronille oli käsenyt.
29. Ja tapahtui puoliyön aikana, että **YHWH** löi kaikki esikoiset *bakowr* Egyptin maalla, Faaraon esikoisesta *bakowr*, hänen joka hallitusistuimella istuu, aina vankihuoneessa olevan vangin esikoiseen *bakowr* asti ja kaikki karjan esikoiset *bakowr*.
30. Silloin nousi Faarao palvelijoihin yöllä ja kaikki Egyptiläiset, ja suuri parku kuului Egyptissä; sillä ei ollut huonetta, jossa ei kuollutta ollut.
31. Ja hän kutsui Mooseksen ja Aaronin yöllä, ja sanoi: ”nouskaat ja menkäätkin pois minun kansastani, sekä te että Israelin ~~lapset~~ pojat: ja menkäätkin matkaanne ja palvelkaat *et-YHWH* niinkuin olette pyytäneet.
32. Ottakaat myös myötänne teidän lampaanne ja teidän karjanne, niinkuin te anoneet olette, menkäätkin matkaanne; ja siunatkaa myös minua.”

33. Ja Egyptiläiset ahdistivat kansaa, ja vaativat heitä kiireesti menemään pois maasta; sillä he ajattelivat: ”muutoin me kuolemme jokainen.”
34. Ja kansa kantoi taikinansa, ennenkuin se oli hapantunut, ja he käärivät taikina-astiat vaippaansa ja kantoivat ne olallansa.
35. Ja Israelin lapset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan, ja olivat anoneet Egyptiläisiltä hopeaisia ja kultaisia kalleuksia sekä vaatteita.
36. **WAYHWH** oli antanut kansan saada suosiota Egyptiläisten edessä, niin että he antoivat heille mitä he anoivat. Niin he veivät saaliin Egyptiläisiltä.
37. Ja Israelin lapset läksivät matkaan Rameseksesta Sukotiin, lähes kuusisataa tuhatta jalkamiestä, paitsi lapsia *taph*.
38. Ja koko joukko muutakin väkeä meni heidän kanssansa, ja sangen paljo eläimiä sekä lampaista, että muuta karjaa.
39. Ja he leipoivat siitä uudesta taikinasta, jonka he olivat tuoneet Egyptistä, happamattomia leipiä; sillä ei se ollut vielä hapannut, kun he niin kiireellä ajettiin Egyptistä pois, eikä saaneet viipyä, eivät myöskään olleet voineet itsellensä evästä valmistaa.
40. Mutta Israelin lapset pojat olivat asuneet Egyptissä neljäsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa.
41. Ja juuri sinä päivänä jolloin ne neljäsataa kolmekymmentä vuotta olivat kuluneet, läksi koko **Kal-tziv'ot /Tsaba' YHWH** (=sotajoukkojen jumala) joukko pois Egyptin maalta.
42. Sentähden tämä yö on **LAYHWH** juhlayö, kun Hän vei heidät ulos Egyptin maasta: tämä on se yö, joka kaikkien Israelin lasten poikien tulee pyhittää **LAYHWH** suvusta sukuun.
43. *WaYomer YHWH* sanoi *el-Mosheh* ja *w'el-Aharon*: ”tämä on pääsiäisen viettämisen sääntö: yksikään muukalainen älköön siitä syökö,
44. mutta ostettu orja ympärileikattakoon, ja sitten syököön siitä.
45. Muukalainen ja päivämies älköön siitä syökö.
46. Samassa huoneessa on se syötävä. Älkäät huoneesta viekö ulos sitä lihaa, älkää luuta rikkoko siitä.
47. Koko Israelin seurakunnan pitää näin tekemän.
48. Jos joku muukalainen asuu sinun keskelläsi ja tahtoo pitää **LAYHWH** pääsiäistä, niin ympärileikattakoon hänen perheensä kaikki miespuolet, ja sitten käyköön sitä tekemään, ja olkoot niinkuin maan omaiset. Mutta älköön yksikään ympärileikkaamattoman sitä syökö.
49. Yksi ja sama laki olkoon omaisella ja muukalaisella, joka asuu teidän seassanne.”
50. Ja kaikki Israelin lapset tekivät niinkuin **YHWH** oli Moosekselle ja Aaronille käsenyt.
51. Niin **YHWH** juuri sinä päivänä johdatti Israelin lapset pojat joukkoinensa ulos Egyptin maasta.

13. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* [Ja Herra puhui Moosekselle, ja sanoi:]
2. ”Pyhitä *qaDeshliy /qadasah* Minulle jokainen esikoinen *bakowr* Israelin ~~lasten~~ poikien seassa, kuka ikänänsä äitinsä kohdun avaa, sekä ihmisistä että karjasta; ne ovat Minun.”
3. Ja Mooses sanoi kansalle: ”muistakaat tätä päivää, jona te olette lähteneet Egyptistä, orjuuden huoneesta, kuinka **YHWH** on teidät täältä johdattanut väkevällä kädellä. Sentähden älköön syötäkö mitään hapanta.
4. Tänäpäni Abib-kuukaudessa olette te lähteneet.
5. Ja kun **YHWH** antaa sinun tulla Kanaanealaisten, Hetiläisten, Amorilaisten, Heviläisten ja Jebusilaisten maalle, jonka Hän sinun isillesi on vannonut antaaksensa sinulle: sen maan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa, niin tulee sinun näin ~~palvella~~ työskennellä *haavodah /abodah {YHWH}* tässä kuussa:
6. Seitsemän päivää pitää sinun syömän happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä on **LAYHWH** juhla.
7. Sentähden on syötävä happamatonta leipää seitsemän päivää, ja älköön sinun tykönäsi yhtään hapanta taikinaa nähtäkö, eikä hapanta leipää koko sinun maasi äärissä.
8. Ja sinun pitää ilmoittaman pojallesi sinä päivänä, sanoen: tämän minä pidän kiitollisuudesta siitä mitä **YHWH** teki minun kanssani, kun minä läksin Egyptistä.
9. Sentähden olkoon tämä sinulle merkiksi sinun kädessäsi, ja muistoksi silmiesi välissä, että **Torat YHWH** käsky olisi sinun suussasi; sillä **YHWH** on väkevällä kädellä sinun johdattanut Egyptistä.
10. Sentähden olkoon tämä sääntönä sinulle määrä-ajoin vuosi vuodelta.
11. Ja kun **YHWH** on sinun vienyt Kanaanealaisten maahan, niinkuin Hän sinulle ja sinun isillesi vannonut on, ja antanut sen sinulle,
12. niin pitää sinun eroittaman **LAYHWH** jokainen joka avaa äitinsä kohdun, ja jokainen esikoinen *peter* sinun karjassasi, jos se on urospuoli *zakar*, on **LAYHWH** oma.
13. Mutta kaikki aasin esikoiset *peter* tulee sinun lunastaa karitsalla; jollet sinä lunasta sitä, niin väännä siltä niskat poikki. Ja kaikki ihmisten esikoiset *bakowr* sinun ~~lastesi~~ poikiesi seassa pitää sinun lunastaman.
14. Ja kun sinun poikasi kysyy sinulta tästedes: mitä tämä merkitsee? tulee sinun sanoa hänelle: **YHWH** on johdattanut meitä väkevällä kädellä Egyptistä, orjuuden huoneesta;
15. sillä kun Faarao kovuudessaan ei tahtonut meitä päästää, niin löi **YHWH** kuoliaaksi jokaisen esikoisen *bakowr* Egyptin maassa, ihmisen esikoisesta aina karjan esikoiseen asti: sentähden uhraan minä **LAYHWH** jokaisen miehenpuolen joka äitinsä kohdun avaa, ja jokaisen, esikoisen minun ~~lapsistani~~ pojistani lunastan minä.
16. Ja tämän pitää oleman sinulle niinkuin merkki *l'ot* token kädessäsi, ja muistokirjoitus otsassasi sillä *Hotziyanu /Yatsa' Jeshua* **YHWH** on johdattanut meidät väkevällä kädellä Egyptistä.

17. Kun nyt Faarao oli päästänyt kansan, niin ei **'Elohiym** johdattanut heitä tietä Filistealaisten maan läpitse, vaikka se oli suurin; sillä **'Elohiym** ajatteli että kansa nähdessänsä sodan syttyvän ehkä katuisi ja palajaisi Egyptiin.
18. Sentähden Hän johdatti kansan kiertotietä korven läpi **Punaista** *yam-Suf* kuohuva ranta-aallokko, papyrus/kaislameri merta kohden. **Ja Israelin lapset läksivät viisin joukoin Egyptin maalta. *ei näy alkutxt.*
19. Ja Mooses otti myötänsä Josefin luut: sillä Josef oli kovasti vannottanut Israelin **lapsia** poikia, sanoen: kun **'Elohiym** katsoo teidän puoleenne niin viekää minun luuni täältä myötänne.
20. Niin he läksivät Sukkotista, ja sijoittivat itsensä Etamiin, joka on korven ääressä.
21. **WAYHWH** kävi heidän edellensä päivällä pilven patsaassa, johdattaaksensa heitä tiellä, ja yöllä tulen patsaassa, valaistaksensa heidän tietänsä ja niin voivat he vaeltaa sekä yöllä että päivällä.
22. Pilven patsas ei hävinnyt päivällä kansan edeltä, eikä tulen patsas yöllä.

14. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh LEmor* - Ja Herra puhui Moosekselle sanoen:
2. ”Puhu Israelin **lapsille** pojille, että he palajaisivat ja sijoittaisivat itsensä Pi-Hahirotin laakson suu*1 kohdalle, Migdolin ja meren välille, Baal-Sefonin* eteen tulee teidän sijoittaa itsenne meren tykö.

**Ba'al Tsaphown: kylmä, Taifuuni*1, Talvijumala-Baal - Vuorijonossa on 'aukko' merenrantaan, tunnettu äkillisistä lumimyrskyistä – vrt ”meri oli roukkioina ” (jäättyi?). 'Ihmisjärjenvastainen paikka pysähtyä' - paikka missä ei voida puolustautua vuorilta tulevaa Egyptin vihollis-armeijaa vastaan. Moses, Egyptin sotakorkeakoulun käynyt upseeri, tiesi 'astuvansa ansaan' - ja kapinoi mielessään. Mutta teki YHWH käskyn mukaan.*

3. Mutta Faarao ajattelee Israelin **lapsista** pojista: he käyvät eksesyksissä maassa, ja että korpi on heidän sulkenut.
4. Ja Minä paadutan Faaraon sydämen, niin että hän ajaa heitä takaa; ja Minä voitan kunnian Faaraosta ja koko hänen sotaväestänsä. Ja Egyptiläisten pitää tietämän, että Minä olen *Kiy- 'aniy YHWH.*” Ja he tekivät niin.
5. Kun sitten kerrottiin Egyptin kuninkaalle, että kansa oli paennut, kääntyi hänen ja hänen palvelijainsa sydän kansaa vastaan, ja he sanoivat: miksi olemme niin tehneet, että me päästimme Israelin palvelemasta meitä?
6. Ja hän valmisti vaununsa, ja otti sotaväkinsä myötänsä;
7. hän otti kuusisataa parasta vaunua, niin myös kaikki muut Egyptin vaunut, ja taistelijat niihin kaikkiin.
8. Ja **YHWH** paadutti Faaraon Egyptin kuninkaan sydämen, ja hän ajoi takaa Israelin **lapsia** poikia, jotka kuitenkin olivat korkian käden kautta lähteneet.
9. Niin Egyptiläiset ja Faaraon vaunuhevoset, hänen ratsasmiehensä ja hänen sotajoukkonsa ajoivat heitä takaa, ja saavuttivat heidät meren tykönä,

johon olivat pysähtyneet Pi-Hahirotin kohdalla, Baalsefonin edessä.

10. Ja kun Faarao lähestyi heitä, nostivat Israelin lapset pojat silmänsä, ja katso, Egyptiläiset tulivat heidän perässänsä. Silloin Israelin lapset pojat peljästyivät suuresti, ja huusivat *el-YHWH* puoleen.

11. Ja he sanoivat Moosekselle: Eikö hautoja ollut Egyptissä, koska rupesit meitä johdattamaan korpeen kuolemaan? Miksis meille niin olet tehnyt: että meitä johdatit Egyptistä?

12. Emmekö tätä sinulle sanoneet Egyptissä? Mehän sanoimme: anna meidän olla, että me palvelisimme Egyptiläisiä; sillä meidän olisi ollut parempi palvella Egyptiläisiä, kuin kuolla korvessa.

13. Silloin Mooses sanoi kansalle: älkää peljätkö, olkaat vahvat niin saatte nähdä, minkä ~~autuuden~~ **Yshuw`ah = Jeshua YHWH** tänäpäni tekee teille; sillä näitä Egyptiläisiä, jotka te tänäpäni näette, ette koskaan enää näe ijankaikkisesti *ad-olam*.

14. **YHWH** sotii teidän puolestanne, ja olkaat te alallanne.

15. *WaYomer YHWH el-Mosheh, mah-Titz'aq?* **YHWH** sanoi Moosekselle: mitä huudat minun tyköni? Sano Israelin lapsille pojille, että he lähtevät matkaan.

16. Mutta nosta sinä sauvasi, ja ojenna kätesi meren ylitse, ja lyö se kahtia, että Israelin lapset pojat kävisivät keskellä merta kuivaa myöten.

17. Ja katso, Minä paadutan Egyptiläisten sydämmet, ja he seuraavat teidän jälissänne; ja Minä voitan kunnian Faaraosta ja kaikesta hänen sotajoukosta, hänen vaunuistansa ja ratsasmiehistänsä.

18. Ja Egyptiläisten pitää tietämän, että Minä olen *'aniy YHWH*, kun Minä olen kunnian voittanut Faaraosta, ja hänen vaunuistansa ja ratsasmiehistänsä.

19. *WaYisa Mal'akh' Ha'Elohiym* - enkeli 'nyppi teltannarut ylös'-, enkeli joka Israelin joukon edellä oli käynyt, nousi ja meni heidän taaksensa; ja pilven patsas joka oli käynyt heidän edellensä, siirtyi ja seisautui heidän taaksensa,

20. ja tuli Egyptiläisten ja Israelin joukkojen välille ja oli pimiä pilvi noille ja valaisi yön näille, niin etteivät koko yönä toinen toistansa taitaneet lähestyä.

21. Ja Mooses ojensi kätensä meren ylitse, ja **YHWH** antoi vetten juosta pois vahvalla itätuulella koko sen yön; ja teki meren kuiville, ja vedet erkanivat.

22. Ja Israelin lapset pojat kävivät keskeltä merta kuivaa myöten, ja vesi seisoi niinkuin muuri *chomah* heidän oikialla ja vasemmalla puolellansa.

23. Ja Egyptiläiset ajoivat heitä takaa ja seurasivat keskelle merta heidän perässänsä, kaikki Faaraon hevoset, hänen vaununsä ja ratsasmiehensä.

24. Kun aamuvartio tuli, katsahti *waYash'qef* kurkisti peep **YHWH** Egyptiläisten joukon puoleen tulen patsaasta ja pilvestä, hukuttaaksensa Egyptiläisten joukon,

25. Ja Hän antoi pyörien irtautua heidän vaunuistansa, niin että he työläästi pääsivät eteenpäin. Niin sanoivat Egyptiläiset: paetkaamme Israelia, sillä **YHWH** sotii heidän puolestansa Egyptiläisiä vastaan.

26. Mutta **YHWH** sanoi Moosekselle: ojenna kätesi meren ylitse, että vedet juoksisivat Egyptiläisten, heidän vaunuinsa ja ratsasmiestensä ylitse.

27. Niin ojensi Mooses kätensä meren ylitse, ja meri palasi aamunkoitolla alallensa ja kohtasi pakenevat Egyptiläiset ja **YHWH** syöksi heidät keskelle merta.
28. Ja vedet palasivat ja kävivät vaunuin, ja ratsasmiesten, ja koko Faaraon sotajoukon ylitse, jotka heitä olivat seuranneet mereen: niin ettei yksikään heistä päässyt.
29. Mutta Israelin lapset pojat kävivät kuivaa myöten keskellä merta, ja vedet olivat heille niinkuin muuri heidän oikialla ja vasemmalla puolellansa.
30. *WaYosha /Yasha'* **JESHUA YHWH** *BaYom*
- Niin Herra vapahti Israelin sinä päivänä Egyptiläisten kädestä: ja Israel näki Egyptiläiset kuolleina meren reunalla.
31. Kun Israel näki sen suuren voiman *haG'dolah /gadawl*, jonka **YHWH** oli osoittanut Egyptiläisten suhteen, niin pelkäsi kansa *et-YHWH*, ja he uskoivat **BAYHWH** ja hänen palvelijansa Mooseksen.

15. LUKU

1. Silloin veisasivat Mooses ja Israelin lapset pojat **LAYHWH** tämän virren, ja sanoivat: Minä veisaan **LAYHWH**, sillä Hän on sangen korkea, hevosen ja miehen Hän mereen syöksi.
2. **Yahh** on minun väkevyyteni ja kiitosvirteni, ja Hän on minun pelastukseni *LiYshuah / Yshuw`ah* - **JESHUA**. Hän on minun **'Elohiym**, ja minä kunniotan Häntä, Hän on minun isäni *'Ab 'Elohiym*, ja minä ylistän Häntä.
3. **YHWH on sotamies** *milcamah*: **YHWH** *sh'mo*, on Hänen Nimensä.
4. Faaraon vaunut ja sotaväen syöksi Hän mereen. Hänen valitut päämiehensä ovat upotetut Punaiseen mereen.
5. Vedet peittivät heidät, he vajosivat pohjaan, niinkuin kivi.
6. **YHWH**, Sinun oikia kätesi osotti itsensä voimalliseksi väkevyydessä: **YHWH**, Sinun oikia kätesi on lyönyt vihollisen!
7. Ja suuressa kunniasas olet Sinä Sinun vihollisesi kukistanut, sillä kun Sinä lähetit vihasi tulen, kulutti se heidät niinkuin korren.
8. Ja Sinun vihasi puhalluksesta kokoontuivat vedet; ja virrat seisoivat niinkuin roukkioissa, syvät vedet hyytyivät keskelle merta.
9. Vihollinen sanoi: minä ajan takaa, saavutan heidät, ja saalista jaan, ja heihin mieleni jäähdytän: minä vedän ulos miekkani, ja käteni on heidät hukuttava.
10. Silloin Sinun tuulesi puhalsi, ja meri peitti heidät, he pohjaan vajosivat, niinkuin lyijy, väkevissä vesissä.
11. **YHWH**, kuka on Sinun vertaisesi jumalten **Baelim** seassa? Kuka on Sinun kaltaisesi, joka olet niin Korkia ja Pyhä, Peljättävä, Ylistettävä ja Ihmetten tekijä?
12. Kun oikian kätes ojensit, niin maa heidät nieli.
13. Mutta laupeudessa Sinä olet johdattanut tätä kansaa, jonka pelastit, Sinä olet vienyt heidät väkevyydessäs Sinun pyhään asumiseesi.

14. Kun kansat sen kuulevat, vapisevat he: ahdistus käsittää Filistealaiset.
15. Silloin hämmästyvät Edomin ruhtinaat, ja vavistus tarttuu Moabin sankareihin: kaikki Kanaanmaan asuvaiset raukeavat.
16. Hämmästys on tuleva heidän päällensä, ja pelko Sinun väkevän käsivartesi kautta, he vaikenivat niinkuin kivi, siihen asti että Sinun kansasi, **YHWH**, perille käy, siihen asti että perille käy se kansa jonka olet itsellesi ottanut.
17. Sinä johdatat heitä ja istutat heitä Sinun perimisesi vuorelle, jonka Sinä **YHWH** asumiseksesi tehnyt olet: Sinun pyhyytesi tykö, *miQ'dash* pyhäkkö 'Adonay, jonka Sinun kätesi vahvistaneet ovat.
18. **YHWH** hallitsee alati ja ijankaikkisesti.
19. Sillä Faaron hevoset menivät mereen, vaunuinensa ja ratsasmiehinensä, ja **YHWH** palautti meren vedet heidän päällensä. Mutta Israelin lapset ~~pojat~~ kävivät kuivaa myöten keskellä merta.
20. Ja profetissa Mirjam, Aaronin sisar, otti kanteleen käteensä, ja kaikki vaimot seurasivat häntä kanteleilla ja hypyssä.
21. Ja Mirjam vastasi heitä vuoroveisussa: Veisatkaat **YHWH**, sillä Hän on sangen korkea, hevosen ja miehen Hän mereen syöksä.
22. Senjälkeen antoi Mooses Israelin vaeltaa ~~Punaisen~~meren *miYam-suf* tyköä, ja he menivät Surin korpeen: ja matkustivat kolme päivää korvessa, ja eivätkä löytäneet vettä.
23. Niin he tulivat Maraan, mutta ei he saattaneet juoda vettä Marassa, sillä se oli karvasta. Siitä on se paikka saanut nimensä Mara.
24. Siinä napisi kansa Moosesta vastaan, sanoen: mitä me juomme?
25. Mutta hän huusi *el-YHWH* puoleen ja **YHWH** osotti hänelle puun *etz*, jonka hän heitti veteen, ja vedet tulivat makeaksi. Siinä pani Hän heidän eteensä käskyn ja oikeuden, ja siinä koetteli Hän heitä.
26. Ja sanoi: jos sinä kuulet sinun **YHWH 'Eloheykha** äänen, ja teet mikä oikeus on Hänen edessänsä, ja otat Hänen käskynsä sinun korviisi, ja pidät kaikki Hänen säätynsä: niin en Minä pane sinun päällesi yhtäkään vitsausta niistä, jotka Minä Egyptiläisten päälle pannut olen; sillä Minä olen 'aniy **YHWH** sinun parantajasi *rofekha*.
27. Sitten he tulivat Elimiin, siellä on kaksitoista lähdeä, ja seitsemänkymmentä palmupuuta. Ja siellä he sijoittivat itsensä vesilähteitten ääreen.

16. LUKU

1. Senjälkeen koko Israelin ~~lasten~~ poikien joukko matkusti pois Elimistä, ja tuli Sinnin korpeen, joka on Elimin ja Sinain välillä: viidentenätoista päivänä toisella kuulla sittekuin he Egyptin maalta lähteneet olivat.
2. Ja koko Israelin ~~lasten~~ poikien joukko napisi Moosesta ja Aaronia vastaan korvessa;

3. Israelin lapset pojat sanoivat heille: voi, joska olisimme Egyptin maalla *v'yad-***YHWH** käden kautta kuolleet, kun siellä istuimme lihapatain ääressä ja oli leipää yltäkylä syödä. Mutta te olette sentähden meidän johdattaneet tähän korpeen kuolettaaksenne näljällä kaikkea tätä joukkoa.
4. WaYomer **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle: katso, Minä annan sataa teille leipää taivaasta: ja kansan tulee mennä ulos ja koota joka päivä niin paljon kuin he tarvitsevat. Niin olen Minä heitä koetteleva *anaSeNu* test, tahtovatko he vaeltaa Minun käskyssäni vai ei.
5. Ja kun he kuudentena päivänä ottavat talteen sen minkä ovat kotiin tuoneet, on se oleva kahdenkertaisesti sen suhteen, minkä he muutoin joka päivä kokoavat.
6. Mooses ja Aaron sanoivat kaikille Israelin lapsille pojille: tänä iltana tulette tietämään että **YHWH** on johdattanut teidät ulos Egyptin maalta,
7. ja huomenna saatte nähdä *et-K'vod* **YHWH** kunnian; sillä Herra Hän on kuullut teidän napinanne **ALYHWH** vastaan. Sillä mitä me olemme, että te napisette meitä vastaan?
8. Ja Mooses sanoi vielä: **YHWH** antaa teille tänä iltana lihaa syödäksenne, ja huomenna leipää ravinnoksenne, sillä **YHWH** on kuullut teidän napinanne, kuinka olette napisseet Häntä vastaan. Sillä mitkä me olemme? Teidän napinanne ei ole meitä, vaan **ALYHWH** vastaan.
9. Ja Mooses sanoi Aaronille: sano koko Israelin lasten joukolle: tulkaat **YHWH** eteen, sillä Hän on kuullut teidän napinanne.
10. Kun Aaron sitten puhui nämä sanat kaikelle Israelin lasten joukolle, kääntyivät he korpeen päin, ja katso, *K'vod* **YHWH** kunnia näkyi pilvessä.
11. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* Lemor - Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:
12. Minä olen kuullut Israelin lasten poikien napinan, puhu heille sanoen: illan suussa on teillä oleva lihaa syödäksenne, ja aamulla saatte leipää ravitaksenne itsenne; niin pitää teidän tietämän, että Minä olen *'aniy* **YHWH** **'Eloheykhem**.
13. Ja tapahtui illalla, että peltokanat tulivat ja peittivät leirin, ja seuraavana aamuna oli kaste leirin ympärinsä.
14. Ja kuin kaste nousi, katso, niin oli korvessa jotakin ympyriäistä ja hienoa, niinkuin härmää maan päällä.
15. Kun Israelin lapset sen näkivät, sanoivat he toinen toisellensa: "*Man*" mikä tämä on; sillä ei he tietäneet mikä se oli. Mutta Mooses sanoi heille: tämä on se leipä, jonka **YHWH** teille on antanut syödäksenne.
16. Tämä on se, josta **YHWH** käsenyt: kootkaan jokainen sitä niin paljon kuin hän itse syö, ja ottakoon gomer sen henkiluvun mukaan, mikä on hänen majassansa.
17. Ja Israelin lapset tekivät niin, ja kokosivat toiset enemmän ja toiset vähemmän.
18. Ja kuin he mittasivat sen gomer mitalla, niin ei sillä mitään liiaksi ollut, joka paljon oli koonnut eikä siltä mitään puuttunut, joka vähemmän kokosi, jokainen oli koonnut niin paljon kuin hän syödäksensä tarvitsi.
19. Ja Mooses sanoi heille: ei kenenkään pidä siitä huomeneksi mitään jättämän.
20. Mutta he eivät totelleet Moosesta, vaan jotkut jättivät siitä jotakin huomeneksi. Niin ilmestyi matoja siihen, ja se rupesi haisemaan. Ja Mooses vihastui heihin.

21. Näin he kokosivat siitä joka aamu, niin paljon kuin jokainen syödäksensä tarvitsi. Mutta kun päivä tuli palavaksi, niin se suli.
22. Ja kuudentena päivänä he kokosivat kaksikertaisesti siitä leivästä, kaksi gomeria kullekin. Ja kaikki kansan päämiehet tulivat ja ilmoittivat sen Moosekselle.
23. Ja hän sanoi heille: tämä on **YHWH** sanan mukaan: huomenna on sabbati, **YHWH** pyhä lepo: mitä tahdotte leipoa, se leipokaat, ja mitä tahdotte keittää, se nyt keittääkää; mutta mitä liiaksi on, se jättäkää jättäkää tallelle huomeneksi.
24. Ja he jättivät sitä huomeneksi, niinkuin Mooses käsenyt oli: ja se ei ruvennut haisemaan, eikä matoja tullut siihen.
25. Niin Mooses sanoi : syökää se tänäpänä, sillä tänään on **LAYHWH** sabbati: tänäpänä ette mitään löydä kedolta.
26. Kuusi päivää pitää teidän kokooman; mutta seitsemäntenä päivänä on sabbati, ja ei löydetä mitään.
27. Ja tapahtui, että seitsemäntenä päivänä läksivät muutamat kansan seasta kokoomaan, vaan eivät löytäneet mitään.
28. *WaYomer* **YHWH** sanoi Moosekselle: kuinka kauan tahdotte vastahakoiset olla, ettekä tottele Minun käskyjäni ja lakiani?
29. Katsokaat, **YHWH** on teille antanut sabbatin, ja sentähden on Hän antanut teille kuudentena päivänä kahden päivän leivän. Niin pysyköön siis jokainen kotonansa, ja älkään yksikään lähtekö kotoansa seitsemäntenä päivänä.
30. Niin lepäsi kansa seitsemäntenä päivänä.
31. Ja Israelilaiset antoivat sille nimen manna: ja se oli valkiata niinkuin korianderin siemeniä, ja maistui niinkuin hunajaleipä.
32. Ja Mooses sanoi: näin on **YHWH** käsenyt, täytä gomer siitä, kätkestäväksi teidän jälkeentulevaisillenne: että he näkisivät sen leivän, jolla Minä olen teitä ruokkinut korvessa, kun Minä johdatin teitä ulos Egyptin maalta.
33. Ja Mooses sanoi Aaronille: ota astia, ja pane siihen gomer-mitta mannaa: ja pane se **YHWH** eteen, tallella pidettäväksi teidän jälkeentulevaisillenne.
34. Niin Aaron pani sen todistusarkin eteen tallella pidettäväksi niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle,
35. ja Israelin lapset söivät mannaa neljäkymmentä ajastaikaa, siihenasti kuin he tulivat sille maalle jossa heidän piti asuman, siihen asti kuin he tulivat Kanaanmaan rajoille, söivät he mannaa.
36. Mutta yksi gomer on kymmenes osa efaa.

17. LUKU

1. Ja koko Israelin ~~lasten~~ poikien joukko matkusti Sinnin korvesta, vaelluksissansa **YHWH** käskyn jälkeen, ja sijoittivat itsensä Rafidimiin, ja ei ollut vettä kansalla juoda.

2. Ja kansa riiteli Mooseksen kanssa, ja sanoi: antakaat meille vettä juodaksemme. Mooses sanoi heille: mitä te riitelette minun kanssani? Miksi te kiusaatte *et-YHWH*?
3. Ja kansa janosi siellä vettä, ja he napisivat Moosesta vastaan, ja sanoivat: mitä vasten sinä olet meidät johdattanut Egyptistä tänne kuolettaakses minua ja minun ~~lapsiani~~ poikiani, ja minun eläimiäni janolla?
4. Niin Mooses huusi *el-YHWH* tykö, sanoen: mitä minä teen tälle kansalle? Vähä puuttuu, ettei he kivitä minua.
5. *WaYomer YHWH* sanoi Moosekselle: mene kansan edellä, ja ota kanssas muutamia Israelin vanhimmista, ja sinun sauvas, jolla sinä löit virtaa, ota sinun kätees ja mene.
6. Katso, Minä seison siellä sinun edessä kalliolla Horebissa: ja sinun pitää lyömän kalliota, ja siitä pitää vedet juokseman, niin että kansa siitä juoda saa. Ja Mooses teki niin Israelin vanhimpain edessä.
7. Ja kutsui sen paikan nimen Massa ja Meriba, Israelin ~~lasten~~ poikien riidan tähden, ja että he kiusasivat *et-YHWH*, sanoen: olleeko **YHWH** meidän seassamme elikkä ei?
8. Niin Amalek tuli: ja soti Israelia vastaan Rafidimissa.
9. *WaYomer Mosheh el-Y'hoshu* Mooses sanoi Josuulle: valitse meille miehiä, mene ja sodi Amalekia vastaan: huomenna minä seison mäen kukkulalla, ja pidän **Ha'Elohiym** sauvan kädessäni.
10. Ja Josua teki niinkuin Mooses sanoi hänelle, ja soti Amalekia vastaan. Mutta Mooses, Aaron ja Hur astuivat mäen kukkulalle.
11. Ja niin kauan kuin Mooses piti kätensä ylhäällä, voitti Israel; mutta kun hän kätensä laski alas, voitti Amalek.
12. Mutta Mooseksen kädet tulivat raskaaksi, niin ottivat he kiven ja asettivat hänen allensa ja hän istui sen päälle; vaan Aaron ja Hur pitivät ylhäällä hänen käsiänsä kumpikin puoleltansa, niin pysyi hänen kätensä ojennettuna auringon laskemaan asti.
13. Ja Josua kukisti Amalekin ja hänen kansansa miekan terällä.
14. *WaYomer YHWH el-Mosheh* sanoi Moosekselle: kirjota tämä muistoksi kirjaan, ja muistuta Josuulle; sillä Minä pyyhin kokonansa pois Amalekin muiston taivaan alta.
15. Ja Mooses rakensi alttarin, ja antoi sille nimen: minun lippuni **YHWH Nicciy**.
16. Ja hän sanoi: koska Amalekin käsi oli **Yahh** istuinta vastaan, niin on **LAYHWH** aina sotiva Amalekia vastaan suvusta sukuun.

18. LUKU

1. Ja Jetro, pappi Midianissa, Mooseksen appi sai kuulla kaikki, mitä **'Elohiym** Moosekselle ja Israelin kansalle oli tehnyt: kuinka **YHWH** oli johdattanut Israelin Egyptistä.
2. Ja Jetro, Mooseksen appi otti Siporan Mooseksen vaimon jonka hän oli kotiinsa lähettänyt,

3. Ja kaksi hänen poikaansa, joista yhden nimi oli Gersom, sillä hän sanoi: minä olen muukalainen vieraalla maalla.

4. Ja toisen nimi Elieser, sillä hän sanoi, minun isäni **Kiy-'Elohey** on ollut minun **apuni B'ezriy /'ezer Jeshua** (5828 kts. Liite), ja on pelastanut *waYaTZileniy /Natsal* minut Faaraon miekasta.

5. Niin Jetro Mooseksen appi, ja hänen poikansa, ja hänen vaimonsa tulivat Mooseksen tykö siihen korpeen, jossa hän oli sijoittanut itsensä **Ha'Elohiym** vuorella.

6. *WaYomer el-Mosheh* Ja antoi sanoa Moosekselle: minä sinun appesi Jetro olen tullut sinun tykö, ja vaimosi, ja hänen molempien poikansa hänen kanssa.

7. Silloin meni Mooses appeansa vastaan, kumartui hänen eteensä itsensä, ja suuta antoi hänen. Ja kun he olivat tervehtineet toinen toistansa, menivät he majaan.

8. Ja Mooses kertoi apellensa kaikki, mitä **YHWH** oli tehnyt Faaraolle, ja Egyptiläisille Israelin tähden, ja kaiken siitä vaivasta mikä heillä tiellä oli ollut, ja kuinka **YHWH** oli auttanut *WaYaTZilem /Natsal* deliver Jeshua heitä.

9. Ja Jetro riemuitsi kaikesta siitä hyvyydestä minkä **YHWH** oli tehnyt Israelille, kun Hän oli pelastanut *hiTZiylo /Natsal* deliver Jeshua heidät Egyptiläisten kädestä.

10. Ja Jetro sanoi: kiitetty *Barukh /barak* polvistua olkoon **YHWH**, joka teidät pelastanut on *hiTZiy /Natsal* deliver Jeshua Egyptiläisten ja Faaraon kädestä: [Herra] joka on vapahtanut *hiTZiy /Natsal* deliver Jeshua kansansa Egyptiläisten käden alta!

Kuka voisikaan olla *henkilö*, joka auttaa-pelastaa-vapahtaa? Tietenkin Pelastajamme, Vapahtajamme joka meitä hädässä auttaa. **JESHUA**. Tässä aukenee Jesajan kuvaama oppineiden valhekynän vuosituhantinen petos, hebrean sana-piilo-leikki jonka tarkoituksena on salata *ra rah'* vihaamansa **YHWH** Ainokaisen Pojan Nimi.

11. Nyt minä tiedän, että **YHWH** on suurempi kuin kaikki jumalat **miKal-Ha'Elohiym**; sillä Hän teki niin koska he ylpeilivät tätä kansaa vastaan.

12. Ja Jetro Mooseksen appi toimitti polttouhria ja muuta teurasuhria Jumalalle **L'Elohiym**. Niin tuli Aaron ja kaikki vanhimmat Israelista syömään leipää Mooseksen apen kanssa Jumalan **Ha'Elohiym** edessä.

13. Seuraavana päivänä, istui Mooses oikeutta tekemään kansalle; ja kansa seisoi Mooseksen ympärillä aamusta iltaan asti.

14. Kun Mooseksen appi näki kaikki, mitä hän teki kansalle, sanoi hän: mitä kaikkia asioita sinä toimitatkaan kansalle? Miksi sinä istut yksinäsi, kun kaikki kansa seisoo sinun edessäsi, aamusta iltaan asti?

15. Mooses vastasi appeansa: kansa tulee minun tyköni, ja kysyy **'Elohiym** neuvoa.

16. Kun heillä on jotakin asiaa, tulevat he minun tyköni, ja minä toimitan oikeutta heidän välillensä ja heidän lähimmäisensä välillä, ja ilmoitan silloin heille **'Elohiym** oikeudet ja käskyt **Torah** *w'et-Torotayw /Towrah*.

17. Ja Mooseksen appi sanoi hänelle: sinä et menettele oikealla tavalla.

18. Sinä peräti väsyttät sekä itsesi että tämän kansan sinun ympärilläsi; sillä tämä asia on sinulle liian raskas, etkä taida sitä yksinäsi toimittaa.

19. Nyt kuule minun sanojani; minä neuvon sinua, ja **'Elohiym** on oleva sinun kanssasi. Ole sinä kansan puolesta **'Ha'Elohiym** edessä, ja kanna heidän asiansa **'Ha'Elohiym** eteen.
20. Ja muistuta sinä heille oikeudet ja käskyt: ja osoita heille tie, jota heidän tulee vaeltaa, ja mitä heidän tulee tehdä.
21. Mutta valitse itsellesi kansan seasta kelvollisia miehiä, **'Elohiym** pelkääviä, luotettavia miehiä, jotka ahneutta vihaavat *son'ey vatza / sane'betsa'*: ja aseta ne heille päämieheksi, tuhanten, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälle.
22. Nämä tehkööt oikeutta kansalle. Jos joku tärkeä asia tulee, niin tuokoot sen sinun eteesi mutta kaikki pienemmät asiat he itse ratkaiskoot. Niin huojennat omaa kuormaasi, kun he kantavat sitä sinun kanssasi.
23. Jos sinä näin teet, ja **'Elohiym** sen sinulle kääsee, niin sinä taidat voimassa pysyä, niin myös kaikki tämä kansa voi mennä kotiansa rauhassa.
24. Ja Mooses kuuli appensa sanoja ja teki kaikki niinkuin hän oli sanonut.
25. Mooses valitsi kelvolliset miehet koko Israelista, ja asetti heidät kansan päämiehiksi, tuhanten, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi.
26. Näitten tuli aina antaa kansalle oikeutta. Tärkeät asiat tuli heidän jättää Mooseksen päätettäväksi, kaikki pienet asiat he itse ratkasivat.
27. Senjälkeen Mooses antoi appensa lähteä kotiansa ja hän meni omalle maallensa.

19. LUKU

1. Sinä päivänä, kun kolmas kuukausi Israelin lasten lähtemisestä Egyptin maalta alkoi, tulivat he Sinain korpeen.
2. Sillä he olivat lähteneet Rafidimista, ja tulivat sitten Sinain korpeen, ja sijoittivat itsensä korpeen: ja Israel sijoitti itsensä siihen, vuoren kohdalle.
3. Ja Mooses astui ylös **el-Ha'Elohiym** tykö. Ja **YHWH** huusi häntä vuorelta, ja sanoi: näin sinun pitää sanoman Jaakobin huoneelle, näin ilmoittaman Israelin lapsille pojille.
4. Te olette itse nähneet, mitä Minä Egyptiläisille tehnyt olen: ja kuinka Minä olen teitä kantanut kotkain siivillä, ja olen saattanut teidät Minun tyköni.
5. Jos te siis Minun ääneni kuulette, ja pidätte Minun liittoni, niin te olette Minulle kallis omaisuus, kalliimpi kaikkia muita kansoja, sillä koko maa on Minun;
6. ja te olette Minulle papillinen valtakunta ja pyhä kansa. Nämä ovat ne sanat, jotka sinun pitää Israelin lapsille sanoman.
7. Kun Mooses tuli takaisin, kutsui hän kokoon vanhimmat kansan seasta, ja puhui heille kaikki sanat, jotka **YHWH** hänen käskenyt oli.
8. Ja kaikki kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: kaikki mitä **YHWH** puhunut on, me tahdomme tehdä. Ja Mooses palasi jälleen ja sanoen kansan sanat **YHWH**.

9. WaYomer **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle: katso, Minä tulen sinun tykösi paksussa pilvessä, niin että kansa kuulee Minun puhuvan sinun kanssasi, ja uskoo sinua ijankaikkisesti. Ja Mooses ilmoitti *el-YHWH* kansan puheen.
10. WaYomer **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle: mene kansan tykö, ja pyhitä *w'qiDash'Tam /qadash* heitä tänäpäpä ja huomenna: ja käske heidän pesemään vaatteensa.
11. Niin että he olisivat kolmantena päivänä valmiit; sillä kolmantena päivänä **YHWH** on astuva alas kaiken kansan eteen Sinain vuorelle.
12. Ja sinun tulee panna raja kansan ympärille, ja sanoa heille: karttakaat vuorelle astumasta taikka rupeamasta sen rajaan: joka siihen vuoreen sattuu, sen pitää totisesti kuoleman.
13. Ei yksikään käsi saa siihen ruveta, vaan hän on kivitettävä, tahi ammuttava kuoliaaksi. Oli se eläin tahi ihminen on hän menettävä henkensä. Kun ääni rupeaa pitkään kajahtamaan, silloin he vuorelle astukoot.
14. Niiun Mooses astui alas vuorelta kansan tykö, ja pyhitti heitä: ja he pesivät vaatteensa.
15. Ja hän sanoi heille: olkaat kolmanteen päivään valmiit, ja älkää lähestykö vaimoja.
16. Ja kolmantena päivänä senjälkeen kun aamu koitti, niin alkoi ukkonen jylistä ja salamet leimahtaa, ja paksu pilvi asettui vuoren päälle, ja sangen väkevä pasunan ääni kuului: ja kaikki kansa, jotka leirissä oli, vapisi pelvosta.
17. Mutta Mooses johdatti kansan leiristä **Ha'Elohiym** vastaan, ja he seisahivat vuoren juurelle.
18. Ja koko Sinain vuori suitsi siitä että **YHWH** astui alas sen päälle tullessa, ja savu nousi siitä niinkuin pätsin savu, niin että koko vuori kovasti vapisi.
19. Ja sen pasunan ääni koveni kovenemistaan. Mooses puhui ja **w'Ha'Elohiym** vastasi häntä kuultavasti.
20. Kuin nyt **YHWH** oli tullut alas Sinain vuoren kukkulalle, niin **YHWH** kutsui Mooseksen *'El-rosh* vuoren kukkulalle laelle. Ja Mooses astui sinne ylös.
21. Niin sanoi *el-YHWH* hänelle: astu alas ja varoita kansaa, etteivät he kävisi rajan ylitse nähdäksensä *el-YHWH*, sillä silloin moni heistä lankeaa.
22. Niin myös papit, jotka *el-YHWH* lähestyvät, pyhittäkööt itsensä, ettei **YHWH** heitä hukuttaisi.
23. Mutta Mooses sanoi *el-YHWH*: kansa ei saa astua ylös Sinain vuorelle; sillä Sinä olet meitä varoittanut ja sanonut: pane rajat vuoren ympärille, ja pyhitä se.
24. Silloin **YHWH** sanoi hänelle: mene sinne alas, ja palaja jälleen ja tuo Aaron sinun kanssasi; mutta papit ja kansa älkööt tungeilko astumaan ylös *el-YHWH* tykö, ettei Hän heitä hukuttaisi.
25. Ja Mooses astui alas kansan tykö ja sanoi nämät heille.

20. LUKU

1. Ja **'Elohiym** puhui kaikki nämät sanat, sanoen:
2. **Anokhiy** Minä Olen **YHWH 'Eloheykha**; joka olen johdattanut sinut ulos Egyptin maalta orjuuden huoneesta.
3. Älköön sinulla olko muita **'Elohiym**.
4. Älä tee itsellesi kuvaa *fesal /pecel* idoli, palvonnan kohde, patsas eikä jonkun muotoa, ei niitten jotka ylhäällä taivaassa ovat, eikä niitten, jotka alhaalla maan päällä ovat, eikä niitten, jotka vesissä maan alla ovat.
5. Älä kumarra niitä, äläkä myös niitä palvele. **Anokhiy** Minä Olen **YHWH 'Eloheykha**, **kiivas** *qaNa /qanna kateellinen sinusta 'EI*, joka rankaisen isäin pahat teot lapsissa ~~pejissa~~ kolmanteen ja neljänteen polveen, kun he Minua vihaavat;
6. Mutta Minä teen teen laupeuden tuhansittain, kun he Minua rakastavat, ja pitävät Minun käskyni.

7. *Lo tiSa /nasa* älä kohota *et-shēm-'Eloheykha YHWH* nimeä *laSHav /shav* valheellisesti, pahuudessa; sillä ei **YHWH jätä sitä rankaisemata** *y'naqeh /naqah* pidä puhtaana, joka Hänen Nimensä ~~turhaan~~ *laSHav* valheellisesti lausuu.
(Älä turhaan lausu sinun Herran sinun Jumalasi nimeä; sillä ei Herra jätä sitä rankaisemata, joka Hänen Nimensä turhaan lausuu.)

8. Muista sabbatin päivää, että sen pyhittäisit.
9. Kuusi päivää tulee sinun työtä tehdä ja toimittaa kaikki askareesi.
10. Mutta seitsemäntenä päivänä on *shaBat LAYHWH 'Eloheykha* sinun Jumalasi sabbati: silloin ei sinun pidä yhtään työtä tekemän, ei sinun, eikä sinun poikasi, eikä sinun tyttäresi, eikä sinun palvelijasi, eikä sinun piikas, eikä sinun juhtasi, eikä muukalaisen, joka sinun portissasi on.
11. Sillä kuutena päivänä on **YHWH** taivaan ja maan ja meren tehnyt, ja kaikki mitä niissä on, mutta Hän lepäsi seitsemäntenä päivänä. Sentähden siunasi **YHWH** sabbatin päivän, ja pyhitti sen.
12. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauvan eläisit siinä maassa jonka **YHWH 'Eloheykha** antaa sinulle.
13. Älä tapa.
14. Älä tee huorin.
15. Älä varasta.
16. Älä sano väärää todistusta sinun lähimmäistäsi vastaan.
17. Älä himoitse sinun lähimmäisesi huonetta. Älä himoitse sinun lähimmäisesi vaimoa, eikä hänen palvelijatansa, eikä piikaansa, eikä hänen härkäänsä, eikä hänen aasiansa, eikä mitään mikä on sinun lähimmäisesi omaa.
18. Ja koko kansa huomasi ukkosen jylinän, ja tulen leimaukset, ja pasunan äänen sekä suitsevan vuoren; ja kun he sen huomasivat, niin he pakenivat ja seisautuivat etempänä.
19. Niin he sanoivat Moosekselle: puhu sinä meidän kanssamme, ja me kuulemme: ja älköön **'Elohiym** meidän kanssamme puhuko, ettemme kuolisi.

20. Mutta Mooses sanoi kansalle: älkää peljätkö; sillä **'Elohiym** on tullut teitä koettelemaan, ja Hän tahtoo pitää teitä pelvossa että ette syntiä tekisi.
21. Niin kansa pysyi etempänä mutta Mooses meni lähemmäksi sitä paksua pilveä, jossa **Ha'Elohiym** oli.
22. *WaYomer YHWH el-Mosheh* sanoi Moosekselle: niin pitää sinun sanoman Israelin lapsille pojille: te olette itse nähneet, että Minä olen taivaasta teidän kanssanne puhunut.
23. Älkää tehkö itsellenne **'Elohey** Minun rinnalleni, älkää tehkö itsellenne mitään hopiaisia tahi kultaisia **W'Elohey**.
24. Tee Minulle alttari maasta jonka päällä sinun pitää polttouhrisi ja kiitosuhrisi, sinun lampaasi ja karjasi uhraaman. Mihinkä paikkaan ikänänsä Minä säädän nimeni muiston, sinne Minä tulen sinun tykösi, ja siunaan sinua.
25. Ja jos sinä teet Minulle kivisen alttarin, niin älä tee sitä vuoltuista kivistä: jos siihen sinun veitsesi sattuu, niin sinä sen saastutat.
26. Älä myöskään astu Minun alttarilleni astuimilla, ettei sinun häpysi sen päällä paljastuisi.

21. LUKU

1. Nämät ovat ne oikeudet, jotka sinun tulee asettaa heille noudatettavaksi:
2. Jos sinä ostat Hebrealaisen orjan, niin tulee hänen sinua palvella kuusi vuotta; vaan seitsemäntenä on hän päästettävä vapaaksi lunastamata;
3. Jos hän naimatoinna on ollut, naimatoinna pitää hänen myös päästettävän vapaaksi, vaan jos hän naineena tuli, lähtekään vaimoinensa.
4. Jos hänen isäntänsä antoi hänelle vaimon ja se on synnyttänyt hänelle poikia taikka tyttäriä, niin hänen vaimonsa ja lapsensa pitää oleman hänen isäntänsä omat, vaan hän itse päästettäköön yksinänsä vapaaksi.
5. Mutta jos orja julkisesti sanoo: minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani: en tahdo tulla vapaaksi,
6. Niin hänen isäntänsä vieköön hänen tuomarien tykö, ja asettakoon hänen oveen, taikka pihtipieleen, ja lävistäköön isäntä hänen korvansa naskalilla, ja olkoon ijäti hänen orjansa.
7. Jos joku myy tyttärensä orjaksi, ei häntä saa päästää vapaaksi niinkuin mies-orjat lähtevät.
8. Jollei hän kelpaa *ra' rah* | *im-raah* 7451 isännällensä *'adoneyha*, joka ensin on hänet kihlannut niin saakoon toinen hänen lunastaa; mutta muukalaiselle kansalle älköön hänelle olko valta myödä häntä koska hän on petollisesti menetellyt hänen kanssaan.
9. Mutta jos hän sen kihlaa pojallensa, niin antakoon hänen nautita tytärten oikeutta.
10. Jos hän pojallensa ottaa toisen, niin ei hänen pidä kieltämän edelliseltä hänen ravintoansa, vaatteitansa, ja asunto-oikeuttansa.

11. Jollei hän anna hänen nauttia näitä kolmea oikeutta, niin päästettäköön hän vapaaksi lunastamata.
12. Joka lyö ihmisen niin että hän kuolee, hänen pitää totisesti kuoleman.
13. Vaan jollei hän ole häntä väijynyt, mutta **w'Ha'Elohiym** on sallinut käden varomattomuudessa sattua häneen, niin Minä määrään sinulle paikan, johonka hän paetkoon.
14. Mutta jos joku tekee rikoksen ja tappaa lähimmäisensä kavaluudella; se on otettava kiinni vaikka Minun alttariltani ääreltä, kuoletettava.
15. Joka lyö isäänsä taikka äitiänsä, hän on rangaistava kuolemalla.
16. Joka varastaa ihmisen joko hän sitten myö hänet, tahi pitää hänen luonaan, hän on rangaistava kuolemalla.
17. Ja joka kiroilee isäänsä ja äitiänsä, hän on rangaistava kuolemalla.
18. Jos kaksi miestä keskenänsä riitelee ja toinen lyö toista kivellä tahi nyrkillä, ja hän ei siitä kuole vaan joutuu vuoteen omaksi,
19. kuitenkin niin että hän paranee, ja kävelee sauvansa nojalla, niin pääsee lyöjä rangaistuksesta vapaaksi; ainoastansa korvatkoon hänelle vahinkonsa, ajan suhteen, ja pitääköön huolta hänen hoidostaan sairauden aikana.
20. Jos joku lyö orjaansa tahi palkkapiikaansa sauvalla, niin että hän kuolee hänen käsiinsä: hän on totisesti kaiketi rangaistava.
21. Mutta jos hän päivän taikka kaksi elää, älköön häntä rangaistako sillä se on hänen rahansa.
22. Jos miehet tappelevat keskenänsä, ja joku heistä loukkaa raskaan vaimon, niin että hänen täytyy hedelmänsä kesken synnyttää, eikä siinä muuta onnettomuutta tapahdu: niin rangaistakoon rahasakoilla, sen mukaan kuin vaimon mies vaatii, ja asetettakoon asia arviomiesten päätettäväksi.
23. Mutta jos onnettomuus tapahtuu, niin on annettaava henki hengestä.
24. Silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta,
25. Poltto poltosta, haava haavasta, sinimarja sinimarjasta.
26. Joka lyö orjaansa tahi palkkapiikansa silmän, ja turmelee sen, hänen pitää päästämän sen vapaaksi silmän tähden.
27. Samoin jos joku lyö orjaltansa tahi palkkapiialtansa hampaan suusta, niin pitää hänen päästämän sen vapaaksi hampaan tähden.
28. Jos härkä puskee jonkun kuoliaaksi miehen tahi naisen, niin härkä pitää kivitettämän, ja älköön syötäkö sen lihaa; mutta härjän omistaja olkoon rangaistuksesta vapaa.
29. Mutta jos härkä ennen on tottunut puskemaan ja sen isäntää on todistajien kautta varoitettu eikä hän kuitenkaan pitänyt huolta härjästään vaan se tappaa miehen tahi naisen, niin härkä kivitettäköön ja sen isäntä kärsiköön kuoleman.
30. Mutta jos rahasakkoja tarjotaan niin suorittakoon hän henkensä lunnaiksi niin paljon kuin määrätään.
31. Jos henkilö jota härkä puskee on poika tahi tyttö, olkoon laki sama.
32. Mutta jos härkä puskee orjan tahi palkkapiian, niin maksakoon sen omistaja pusketun isännälle kolmekymmentä hopiasikliä, ja härkä pitää kivitettämän.

33. Jos joku avaa kaivon taikka kaivaa kaivon eikä sitä peitä, ja härkä tahi aasi siihen putoaa:
34. niin tulee kaivon omistajan rahalla korvata vahinko eläimen omistajalle mutta eläimen ruumis olkoon hänen omansa.
35. Jos jonkun härkä toisen miehen härjän puskee kuoliaaksi, niin on elävä härkä myötävä, ja rahat jaettava, ja kuolleen härjän ruumis on niinikään jaettava.
36. Mutta jos on tunnettua että härkä ennen on ollut puskiija eikä hänen isäntänsä kuitenkaan siitä huolta pitänyt, niin korvatkoon hän härjän härjällä, mutta kuolleen härjän ruumis jääköön hänen omakseen.

22. LUKU

1. Jos joku varastaa härjän taikka lampaan ja teurastaa eli myö sen; hänen pitää antaman viisi härkää yhdestä härjästä, ja neljä lammasta yhdestä lampaasta.
2. Jos varas saadaan kiinni huoneeseen murtautuessaan ja hän lyödään kuoliaaksi, niin ei ole lyöjä vikapää tapetun vereen.
3. Vaan jos aurinko tapahtuman sattuessa jo oli noussut, niin on tässä verenvika. Varas maksakoon kaikki takaisin mutta ellei hänellä mitään ole, niin myötäköön hän ja korvattakoon, mitä hän oli varastanut.
4. Jos varastettu eläin oli se härkä, aasi tahi lammas, löydetään elävänä varkaan hallussa, niin pitää hänen jällensä kaksikertaisesti maksaman.
5. Jos joku syöttää toisen pellon tahi viinimäen, taikka jos hän päästää irti karjansa, niin että se syö toisen pellossa, hänen pitää korvata vahinko antamalla mitä parasta on hänen omassa pellossansa tahi viinimäesssänsä.
6. Jos tuli pääsee valloilensa ja sytyttää orjantappurapensastot niin että siitä elokuhilaat, leikkaamaton vilja tahi muuta pellolla syttyy palamaan, niin maksakoon, se vahingon joka tulen irti päästi.
7. Jos joku antaa lähimmäisellensä rahaa, tahi muuta kalua kätköön, ja se varastetaan hänen huoneestansa; niin pitää varkaan jos hänet tavataan se kaksikertaisesti maksaman.
8. Mutta jos ei varasta löydetä, niin on talon isäntä tuotaman tuomaritten eteen valalle, että tulisi selville eikö hän ole käsiänsä satuttanut lähimmäisensä tavaraan.
9. Jos on joku väärä asia kysymyksessä, koski se sitten härkää, aasia, lammasta, vaatteita tahi muuta hävinnyttä tavaraa josta toinen välittää sanoen "tämä se on", niin on heidän molempain asia tuleva tuomarien eteen; jonka tuomarit vikapääksi löytävät, se lähimmäisellensä kaksikertaisesti maksakoon.
10. Jos joku antaa lähimmäisensä hoitoon aasin, härjän, lampaan, taikka muun eläimen ja se kuolee, taikka saa jonkun vamman, taikka varastetaan kenenkään näkemättä,

11. Niin otettakoon kumpanenkin valalle **YHWH** kautta, ettei hän ole satuttanut kättänsä lähimmäisensä tavaraan; ja sen jonka tavara oli, tulee siihen tyytyä, ja toisen ei tarvitse sitä maksaa.
12. Mutta jos se häneltä varastetaan, niin tulee hänen suorittaa siitä hinta omistajalle.
13. Mutta jos se on kuoliaaksi raadeltu niin tuokoon sen esille todistukseksi eikä hänen tarvitse mitään maksaa.
14. Jos joku ottaa eläimen lainaksi lähimmäiseltänsä, ja se tulee vialliseksi tai kuolee, eikä sen omistaja ole läsnä, niin hänen pitää sen kokonansa maksaman.
15. Mutta jos sen omistaja on siinä läsnä, niin ei hänen tarvitse sitä maksaa; jos se palkalla oli, niin olkoon palkka maksuna.
16. Jos joku viettelee neitseen, joka ei vielä ole kihlattu, ja makaa hänen, sen pitää antaman hänelle huomenlahjan, ja ottaman hänen vaimoksensa.
17. Jos isän ei tahdo häntä antaa hänelle, niin pitää viettelijän maksaa rahaa, niin paljo kuin neitseen huomenlahja on.
18. Velhonaista älä salli elää.
19. Joka järjettömäin luontokappalten kanssa yhteyntyy, sen pitää totisesti kuoleman.
20. Se joka uhraa jumalille **La'Elohiym**, ja ei ainoalle **LAYHWH**, hänen pitää kirottu oleman.
21. Muukalaiselle älä tee vääryyttä äläkä häntä sorra sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maalla.
22. Älä pahasti kohtele leskeä eikä orpolasta.
23. Koska sinä jotakuta heistä pahasti kohtelet niin Minä totisesti kuulen heidän huutonsa, kun he huutavat minun tyköni.
24. Ja minun vihani on syttyvä ja Minä tapan teidät miekalla; niin että teidän vaimonne pitää tulevat leskiksi, ja teidän ~~lapsenne~~ poikanne orvoiksi.
25. Kun lainaat rahaa jollekulle köyhälle sinun tykönäsi Minun kansastani ei sinun pidä oleman häntä vastaan niinkuin koron ottaja, eikä korkoa hänen päällensä paneman.
26. Koska sinä lähimmäiseltäsi olet ottanut vaipan pantiksi, niin anna se takaisin hänelle ennenkuin aurinko laskee.
27. Sehän on hänen ainoa peitteensä ja sillä hän verhoaa ruumistansa. Millä hän muutoin maatessaan itsensä peittää. Ja jos hänen täytyy huutaa minun tyköni, niin Minä kuulen häntä; sillä Minä olen laupias.
28. Tuomareita ei sinun pidä kiroileman, ja sinun kansasi ylimmäistä ei sinun pidä sadatteleman.
29. Älä viivyttelä kantamasta lahjaasi uutisesta joka täyttää riihesi, ja siitä mitä viinikuurnasi vuotaa. Esikoisen pojistasi pitää sinun antaman minulle.
30. Samalla tavalla pitää sinun tekemän härkiesi ja lammastesi kanssa. Seitsemän päivää anna heidän olla emäinsä tykönä, kahdeksantena päivänä pitää sinun sen antaman Minulle.
31. Teidän tulee olla Minulle pyhä kansa; metsän petojen raatelemaa lihaa älkää syökö vaan heittäkää se koirille.

23. LUKU

1. Valhepuheita älä levittele, äläkä auta sitä, jonka asia on väärä, ettet tulis vääräksi todistajaksi.
2. Älä joukkoa seuraa pahuuteen *ra' rah* | *l'raot* 7451, äläkä missään asiassa oikeuden edessä niin todista että poikkeat joukon mukaan oikeutta vääntämään.
3. Älä ole puolueellinen köyhää kohtaan hänen asiassansa.
4. Jos kohtaat vihamiehesi härjän tahi aasin eksyksissä, niin johdata se hänelle takaisin.
5. Jos näet vihamiesi aasin kuorman alla vaipuneena, niin älä suinkaan jätä häntä, vaan auta miestä riisumaan kuormaa.
6. Älä koskaan missään kääntele köyhän oikeutta joka talossasi on.
7. Pysy kaukana vääristä asioista. Viatonta ja hurskasta ei sinun pidä tappaman; sillä en Minä pidä jumalatointa hurskaana.
8. Älä lahjoja ota; sillä lahjat sokaisevat näkeväiset, ja kääntävät hurskasten asian.
9. Älä solvaise muukalaisia; sillä te tiedätte muukalaisen sydämen, koska itse olette olleet muukalaiset Egyptin maalla.
10. Kuusi vuotta pitää sinun kylvämän sinun maasi, ja kokoaman sen tulon.
11. mutta seitsemäntenä vuonna pitää sinun jättää se lepäämään, että köyhät sinun kansastas siitä syödä saisivat. Ja mitä jää, sen metsän eläimet syökööt. Samoin pitää sinun myös tekemän viinimäkes ja öljymäkesi suhteen.
12. Kuusi päivää pitää sinun työtäsi tekemän, mutta seitsemäntenä päivänä pitää sinun lepäämän: että sinun härkäsi ja aasisi saisivat levätä, ja sinun palkkapiikasi poika ja muukalainen saisi nauttia lepoa.
13. Kaikki mitä Minä olen teille sanonut, pitää teidän pitämän. Ja vierasten jumalien '**Elohiym** nimeä älkäät muistako, älköön niitä suustasi kuuluko.
14. Kolmasti vuodessa pitää sinun Minulle juhlaa pitämän.
15. Happamattoman leivän juhlaa tulee sinun pitää, sinun tulee seitsemän päivää syödä happamatointa leipää, niinkuin Minä sinulle käskenyt olen, määrättynä aikana Abib kuukaudessa koska sillä ajalla olet sinä lähtenyt Egyptistä; mutta älä tule tyhjin käsin Minun eteeni.
16. Elonkorjuu-juhlaa tulee sinun myös pitää, kun korjaat uutiset siitä mitä peltoosi kylvänyt olet. Korjuujuhlaa tulee sinun vielä pitää vuoden lopussa kun sinä työsi kedolta korjannut olet.
17. Kolmasti vuodessa pitää kaikki sinun miesväkesi tuleman **haAdon YHWH** eteen.
18. Älä uhraa Minun uhrini verta happaman taikinan kanssa; ja Minun juhlahuhrini lihavuus älköön jätettävä ylitse yön huomeneksi.
19. Ensimmäiset uutiset sinun maasi hedelmästä pitää sinun viedä **YHWH 'Eloheykha** huoneeseen. Älä keitä vohlaa emänsä rieskassa.

20. Katso, Minä lähetän enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiellä, ja johdattamaan sinun siihen paikkaan, kuin Minä olen valmistanut.
21. Ota vaaria itsestäsi Hänen kasvoinensa edessä ja kuule hänen äänensä, äläkä hänen mieltänsä pahoita; sillä ei Hän jätä rankaisemata teidän ylitsekäymistänne: koska Minun Nimeni Shem on Hänessä.
22. Vaan jos sinä ahkerasti kuulet Hänen äänensä, ja teet kaikki mitä Minä sinulle käsken, niin Minä olen sinun vihollistesi vihollinen, ja sinun vainoojiesi vainooja.
23. Sillä Minun enkelini käy sinun edelläsi, ja johdattaa sinun Amorilaisten, Hetiläisten, Feresiläisten, Kanaanealaisten, Heviläisten, ja Jebusilaisten tykö, ja Minä hävitän heitä.
24. Älä suinkaan kumarra heidän jumaliansa **L'Eloheyhem**, älä myös heitä palvele, äläkä tee heidän tekoinsa jälkeen mutta sinun pitää heidän epäjumalansa heittämän pois, ja lyömän rikki heidän kuvansa.
25. *Waavad'Tem et YHWH 'Eloheykhem* Mutta Herraa teidän Jumalattanne pitää teidän palveleman, niin Hän siunaa sinulle sekä leivän että juoman: ja Minä otan sinulta pois kaikki sairaudet.
26. Ei yhtäkään vaimoa silloin pidä oleman sinun maassasi joka kesken synnyttää tahi on hedelmätön. Ja Minä tahdon täyttää sinun päiväsi luvun.
27. Minä lähetän pelvon sinun edellesi, ja hävityksen kaikkien kansojen kesken joitten tykö sinä menet: ja Minä ajan pakoon kaikki sinun vihollisesi sinun edestäsi.
28. Minä lähetän ampiaiset sinun edellesi, jotka ajavat pois sinun edestäsi Heviläiset, Kanaanealaiset ja Hetiläiset.
29. Kuitenkaan en Minä samana vuonna heitä aja ulos sinun edestäs, ettei maa autioksi tulisi, eikä metsän pedot enenisi sinua vastaan.
30. Vaan vähittäin Minä heidät ajan ulos sinun edestäsi, siihen asti että kasvat ja omistat maan.
31. Ja Minä asetan sinun maasi rajat Punaisesta merestä aina Filistealaisten mereen asti, ja korvesta niin virtaan asti: sillä Minä annan maan asuvaiset sinun käteesi, ja sinä ajat heidät ulos edestäsi.
32. Älä tee liittoa heidän kanssansa, eikä heidän jumaliensa **w'LeEloheyhem** kanssa.
33. Ei heidän pidä asuman sinun maassasi, etteivät kehoittaisi sinua syntiä tekemään Minua vastaan, niin että palvelet heidän jumaliansa *et-Eloheyhem*, sillä se on sinulle paulaksi.

12.10.2020

24. LUKU

1. Ja Hän sanoi Moosekselle: astu *el-YHWH* tykö, sinä ja Aaron, Nadab ja Abihu, ja seitsemänkymmentä vanhinta Israelista: ja olkaat kumartuen rukouksissa etäämpänä.
2. Mutta Mooses lähestyköön yksinänsä **YHWH**, ja vaan muut älköön lähestykö: älköön myös kansa astuko ylös hänen kanssansa.

3. Ja Mooses tuli ja ilmoitti kansalle kaikki **YHWH** sanat, ja kaikki oikeudet. Niin vastasi kaikki kansa yhteen ääneen, ja sanoi: kaikki ne sanat, mitkä **YHWH** puhunut on, tahdomme tehdä.
4. Senjälkeen kirjoitti Mooses kaikki **YHWH** sanat. Ja seuraavana aamuna varhain nousi hän ja rakensi alttarin vuoren juurelle, ja kaksitoista patsasta kahdentoista Israelin sukukunnan jälkeen.
5. Ja hän lähetti nuoria miehiä Israelin lapsista, jotka uhrasivat polttouhria, ja kiitosuhria mulleista **LAYHWH**.
6. Ja Mooses otti puolen verestä ja kaasi maljoihin; mutta toisen puolen verestä priiskotti hän alttarille.
7. Ja hän otti liitonkirjan *sefer /cepher haBr'riyt /bariyth*, ja luki sen kansan kuullen, ja he sanoivat: kaikki mitä **YHWH** puhunut on, tahdomme tehdä ja olla Hänelle kuuliaiset.
8. Niin Mooses otti veren ja priiskotti kansan päälle, ja sanoi: katso, tämä on liiton veri *dam-haB'riyt*, jonka **YHWH** teki teidän kansanne kaikkein näiden sanain perustuksella.
9. Ja Mooses ja Aaron, Nadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta astuivat sinne ylös.
10. Ja he saivat nähdä '**Elohey Yis'rael** : Hänen jalkainsa alla oli niinkuin teko safirin kivistä, ja kuin itse taivas kirkkaudessaan.
11. Mutta Hänen kätensä ei koskettanut Israelin päämiehiä: vaan kun he olivat nähneet **et-Ha'Elohiym**, niin he söivät ja joivat.
12. *WaYomer YHWH el-Mosheh* sanoi Moosekselle: astu ylös Minun tyköni vuorelle, ja ole siellä: niin Minä annan sinulle kiviset taulut, ja lain, ja käskyt, jotka Minä kirjoittanut olen, heille opetettavaksi.
13. Silloin läksi Mooses ja hänen palvelijansa Josua: ja Mooses astui ylös Jumalan '**Elohiym** vuorelle.
14. Mutta vanhimmille hän sanoi hän: olkaat tässä siihenasti, kuin me palajamme teidän tyköne. Katso, Aaron ja Hur ovat luonanne, jolla joku asia on, hän tulkoon heidän eteensä.
15. Niin astui Mooses ylös vuorelle, ja pilvi peitti vuoren,
16. *K'vod YHWH* kunnia asui Sinain vuorella, ja pilvi peitti vuoren kuusi päivää: mutta seitsemäntenä päivänä kutsui Hän Mooseksen pilven keskeltä.
17. *K'vod YHWH* kunnia oli Israelin lapsille nähdä niinkuin kuluttavainen tuli, vuoren kukkulalla.
18. Ja Mooses meni keskelle pilveä, ja astui ylös vuorelle. Sitten viipyi Mooses vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

25. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lëmor* puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, että he kokoovat Minulle ylönnyshrin: jokaiselta jonka sydän hyvästä tahdosta sen antaa, ottakaat Minun ylönnyshriini.
3. Ja tämä on ylönnyshri, jonka teidän pitää ottaman heiltä: kultaa ja hopiata ja vaskea.
4. Sinisiä, purpuraisia, ja tulipunaisia villoja, niin myös valkoista liinaa ja vuohen karvoja.
5. Punaisia oinaan nahkoja, hylkeen tekasjim-nahkoja, ja sittimipuuta [*shittah; acacia*],
6. Öljyä lamppuihin, ryytejä voide-öljyksi, ja hyvänhajulliseksi savuksi.
7. Sekä myös onikinkiviä olkavaatteeseen ja kilpeen ommeltavaksi.
8. Ja heidän tulee tehdä Minulle pyhäkkö, asuakseni heidän keskellensä.
9. Teidän tulee tehdä maja ja kaikki sen kapineet aivan sen muodon jälkeen, jonka Minä teille osoitan.
10. Tehkäätt sittimipuusta arkki [*shittah; acacia*], jonka pituus pitää oleman puolikolmatta kyynärätä, ja leveys puolitoista kyynärätä, ja korkeus puolitoista kyynärätä.
11. Ja silaa se puhtaalla kullalla, sisältä ja ulkoa pitää sinun sen silaaman; ja tee kultainen vanne sen ympäri.
12. Ja vala siihen neljä kultaista rengasta, jotka asetat jalkojen kohdalle niin että kaksi rengasta ovat yhdellä puolella, ja toiset kaksi rengasta toisella puolella.
13. Ja tee korennot sittimipuusta [*shittah; acacia*], ja silaa ne kullalla.
14. Ja korennot tulee sinun pistää renkaisiin, arkin sivulle; että niistä voidaan arkkia kantaa.
15. Korentojen tulee aina olla arkin renkaissa; niitä ei saa vetää ulos.
16. Arkkiin pitää sinun paneman se todistus jonka Minä sinulle annan.
17. Tee myös **armoistuin KhaPoret** /*kapporeth* **kansi** puhtaasta kullasta, puoltakolmatta kyynärää pitkä, ja puolitoista kyynärätä leveä.
18. Ja sinun pitää tehdä kaksi kerubimiä kullasta: sorvaamalla [*miqshah: valaa, takoa*] sinun tulee ne tehdä, molempiin päihin **armo-istuinta** kantta **haKaPoret**.
19. Tee yksi kerubimi toiseen päähän ja toinen toiseen päähän: molempiin päihin **armo-istuinta** kansi **haKaPoret** yhteyteen sen kanssa tulee teidän tehdä kerubimit.
20. Ja kerubimien tulee hajoittaa siipensä sen ylitse, niin että he peittävät **armo-istuinta** **haKaPoret** /*kapporeth* kansi siivillensä, ja heidän kasvonsa pitää oleman toinen toiseensa päin; ja kerubimien kasvojen pitää oleman käännettynä alaspäin **armo-istuinta** kantta **haKaPoret** /*kapporeth* kohti.
21. Ja aseta **et-haKaPoret** arkin päälle, ja paneman arkkiin se todistus, jonka Minä sinulle annan.
22. Ja siinä ilmoitan Minä itseni sinulle **haKaPoret**, kahden kerubimin **väliltä** yläpuolelta, jotka ovat todistuksen arkin päällä, puhun Minä sinun kassasi kaikista niistä käskyistä, jotka Minä sinun kauttasi tahdon antaa Israelin lapsille.
 ---> "kerubimin **väliltä** yläpuolelta = YHWH on kaiken yläpuolella!
23. Sinun tulee vielä tehdä pöytä sittimipuusta [*shittah; acacia*]: kaksi kyynärää olkoon sen pituus, kyynärä sen leveys, ja puolitoista kyynärää korkeus.
24. Silaa se puhtaalla kullalla, ja tee ympäri kultainen vanne.

25. Tee kämmentä korkea reunus pöydän ympäri ja kultainen vanne reunukseen.
26. Tee siihen neljä kultaista rengasta, ja pane renkaat neljään kulmaan, jalkojen kohdalle.
27. Juuri reunuksen alla pitää ne renkaat oleman, että niihin voidaan pistää korennot, joista pöytä kannetaan.
28. Korennot on tehtävä sittimipuusta [*shittah; acacia*] ja silattava kullalla: näistä on pöytä kannettava.
29. Ja sinun tulee myös siihen tehdä vadit, suitsutusastiat, maljat ja pikarit, joista juomauhri kaadetaan: puhtaasta kullasta pitää sinun ne tekemän.
30. Ja pöydälle Minun eteeni tulee sinun asettaa näyteleivät.
31. Sinun tulee tehdä myös kynttiläjalka puhtaasta kullasta: sorvaamalla [*miqshah: valaa, takoa*] se kynttilänjalka tehtäköön, jalkoinensa varsinensa; siinä löytyvät kuvut, nuput ja kukkaset olkoot kaikki yhdestä samasta kappaleesta.
32. Kuusi haaraa käyköön ulos sen kyljistä: kolme kynttiläjalan haaraa sen toisesta kyljestä, ja kolme kynttiläjalan haaraa sen toisesta kyljestä.
33. Olkoon kolme mantelikukan muotoista kupua nuppuinensa, kukkinensa jokaisessa haarassa, jotka kynttilänjalasta käyvät ulos; se olkoon laita niissä kuudessa haarassa, jotka kynttilänjalasta käyvät ulos.
34. Mutta itse kynttiläjalassa pitää oleman neljä mantelikukan muotoista kupua ynnä siihen nuput ja kukkaiset.
35. Yksi nappu yhdestä samasta kappaleesta tehtynä, on asetettava ensimmäisen haaraparin alle, joka käy ulos kynttilänjalasta, ja yksi nappu toisen haaraparin alle, ja yksi nappu kolmannen haaraparin alle; niin on oleva niissä kuudessa haarassa, jotka kynttilänjalasta ulos käyvät.
36. Niiden nuput ja niiden haarat pitää oleman yhdestä samasta kappaleesta, ja kaikki tyyni taitavasti tehty [*miqshah: valaa, takoa*] puhtaasta kullasta.
37. Ja sinun pitää tekemän seitsemän lamppua siihen, jotka lamput pitää sytyttämän, niin että ne valaisevat paikan kunkin lampun edessä.
38. Ja kynttilän niistimet ja sammuttimet tee niinikään puhtaasta kullasta.
39. Yhdestä talentista puhdasta kultaa pitää sinun se tekemän, kaikkine sen tarpeineen.
40. Niin ota vaarin sen muodon jälkeen, kuin sinä näit vuorella.

Jae 22: Tarkista mistä tahansa alkukielen lähteestä, esim qbible.com/hebrew-old-testament/exodus/25.html#22

26. LUKU

1. Pyhäkkö tulee sinun tehdä kymmenestä kangaskappaleesta, valkoisista kerratuista liinalangoista, sinisistä, purpuraisista, ja tulipunaisista villoista pitää sinun se tekemän, ja kerubimit taitavasti siihen kutoman.

2. Kunkin kankaan pituus pitää oleman kahdeksan kyynärätä kolmattakymmentä, ja leveys pitää oleman neljä kyynärätä: ja kaikilla kangaskappaleilla olkoon sama mitta.
3. Viisi kangaskappaletta yhdistettäköön toinen toiseensa, ja taas viisi yhdistettäköön toinen toiseensa.
4. Sinun pitää myös tekemän silmukat sinisistä villoista ensimmäisen kangaskappaleen reunaan, sen yhdistetyn kappaleen ääreen; ja samalla tapaa äärimmäisen kankaan reunaan toisessa yhdistetyssä kappaleessa.
5. Sinun pitää tekemän viisikymmentä silmukkaa ensimmäiseen kankaaseen niin myös viisikymmentä silmukkaa sen kankaan ääreen joka toisessa yhdistyksessä on; ja silmukset pitää oleman toinen toisensa kohdalla.
6. Ja sinun pitää tekemän viisikymmentä kultaista koukkua, ja kangaskappaleet yhdistämän toinen toiseensa niillä koukuilla, niin että pyhäkkö tulisi kokonansa yhdeksi.
7. Ja sinun pitää tekemän yksitoistakymmentä kangasta vuohen karvoista pyhäkon peitteeksi.
8. Jokaisen kankaan pituus pitää oleman kolmekymmentä kyynärää, ja leveys neljä kyynärätä. Ja kaikki yksitoista kangasta olkoot saman mittaiset.
9. Viisi kangasta pitää sinun toinen toiseensa yhdistämän eriksensä, ja myös kuusi kangaskappaletta eriksensä; ja kuudennen kankaan tulee sinun kääntää kaksinkertaiseksi pyhäkön etusivulla.
10. Ja sinun pitää tekemän viisikymmentä silmukkaa ensimmäisen kankaan reunaan, sen yhdistetyn kappaleen äärelle, viisikymmentä silmukkaa äärimmäisen kankaan reunaan toisessa yhdistyksessä.
11. Niin myös pitää sinun tekemän viisikymmentä vaskikoukkua, ja paneman koukut silmukoihin ja yhdistämän peitteen niin että se olisi yksi peite.
12. Mutta mitä siihen liikaan tulee, mikä ylitse jää pyhäkön peitteestä, niin pitää puolet siitä kankaan leveydestä, mikä liikaa on, riippuman vapaasti pyhäkön peräpuolella.
13. Ja se kyynärä molemmilla puolilla, joka jää liiaksi peitekankaan pituudesta, se riippukoon pyhäkön sivuilla molemmin puolin sitä peittämässä.
14. Mutta tämän ensimmäisen peitteen päälle sinun pitää tekemän toisen peitteen punaisista oinaan nahoista, ja vielä sitten päällimmäisen peitteen hylkeen nahoista *T'chasiym /tachash* tekasjim-nahoista, hylje, antelope, badger joku_puhdas_eläin.
15. Pyhäkön laudat tulee sinun tehdä sittimipuusta [shittah; acacia], ja aseta ne pystyyn.
16. Jokaisen laudan pituus pitää oleva kymmenen kyynärätä, vaan leveys puolitoista kyynärätä.
17. Kaksi vaarnaa pitää jokaisessa laudassa oleman, niin että ne voidaan yhdistää toinen toiseensa. Näin tulee sinun tehdä kaikki pyhäkön laudat.
18. Ja pyhäkön laudoista tulee sinun asettaa kaksikymmentä lautaa etelä puolella.
19. Ja neljäkymmentä hopiajalkaa tulee sinun tehdä ja asettaa ne kahdenkymmenen laudan alle, niin että jokaisen laudan alla on kaksi jalkaa, hänen kahden vaarnansa päällä.

20. Samoin sinun tulee asettaa pyhäkön toiselle sivulle pohjan puolella kaksikymmentä lautaa
 21. ja neljäkymmentä hopiajalkaa: aina kaksi jalkaa kunkin laudan alla.
 22. Mutta pyhäkön peräpuolella länteen päin tulee sinun asettaa kuusi lautaa.
 23. Ja aseta kaksi lautaa pyhäkön kulmalautoiksi sen peräpuolelle.
 24. Nämä olkoot kaksitahkoiset alhaalta alkaen, ja samalla eheät hamaan ylipäähän asti, ensimmäiseen renkaaseen saakka. Niin olkoot ne molemmat, kumpikin kulmassansa.
 25. Niin muodoin tulee oleman kahdeksan lautaa, ja niihin kuuluvat kuusitoista hopiajalkaa: aina kaksi jalkaa kunkin laudan alla.
 26. Sinun pitää myös tehdä salvat sittimipuusta [shittah; acacia]: viisi niihin lautoihin, jotka toisella pyhäkön sivulla ovat;
 27. ja viisi salpaa niihin lautoihin, jotek pyhäkön sivulla ovat: ja viisi salpaa myös niihin lautoihin, jotka pyhäkön perällä ovat, länteen päin.
 28. Ja keskimäinen salpa käyköön keskeltä lautoja käyköön toisesta kulmasta toiseen.
 29. Ja sinun pitää laudat kullalla silaaman, ja kullasta tekemän niihin renkaat joihinka salvat pistetään, ja silaa salvatkin kullalla.
 30. Ja aseta niin pyhäkkö pystyyn, sen muodon jälkeen, kuin sinä näit vuorella.
 31. Esiripun on sinun myös tehtävä sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista, niin valkoisista kerratuista liinalangoista, ja kerubimit siihen taitavasti kudotut.
 32. Ja sinun tulee ripustaa se neljälle sittimipuuiselle [shittah; acacia], kullalla silatululle patsaalle, joissa ovat kultaiset koukut, ja jotka seisovat neljän hopea alustan päällä.
 33. Ja ripusta esirippu koukuille, ja aseta todistuksen arkki sisäpuolelle esirippua, niin että esirippu olisi teille väliverhoksi, joka eroittaa pyhän kaikkein pyhimmästä.
 34. ~~Armoistuimen~~ Kansi pitää sinun paneman todistusarkin päälle, kaikkein pyhimpään.
 35. Mutta pöytä on asetettava ulkopuolelle esirippua, ja kynttiläjalka pöydän kohdalle, eteläpuoliselle seinälle; ja pöytä on siis asetettava pyhäkön pohjan puoliselle seinälle.
 36. Ja tee oviverho pyhäkön oveen, sinisestä, purpuraisesta ja tulipunaisesta ja valkoisesta kerratusta liinalangasta, taitavasti kudottu.
 37. Tätä oviverhoa varten varten pitää sinun tekemän viisi patsasta sittimipuusta [shittah; acacia] ja ne kullalla silaaman, ja koukut pitää oleman kullasta: ja sinun pitää valaman niille viisi vaskista jalustaa.
- [huom. erikoiset tavutukset ovat suoraan Halle 1928 -tekstistä]

27. LUKU

1. Ja sinun tulee myös tehdä alttari sittimipuusta: viisi kyynärät olkoon pituus, ja viisi kyynärätä sen leveys - nelikulmainen on se siis oleva - kolme kyynärätä sen korkeus.

2. Sarvet sinun pitää myös tekemän sen neljään kulmaan; yhdestä samasta kappaleesta siitä pitää sen sarvien oleman. Ja vaskella sinun pitää sen silaaman.
3. Tee myös siihen astiat, joihin tuhka korjataan, ja lapiot, maljat, hangot ja hiilikattilat. Kaikki sen tarvekapineet pitää sinun vaskesta tekemän.
4. Ja sinun pitää myös tekemän siihen verkon tapainen ristikko* vaskesta, ja kiinnittämän ristikkoon* neljä vaskirengasta sen neljään kulmaan.
5. Sinun pitää paneman se alhaalta päin alttarin alttarin ympäri, niin että ristikko* [**hareth* /*resheth*: verkko] ulottuu keskelle alttaria.
6. Ja tee sittimipuiset korennot alttarille, ja silaa ne vaskella;
7. Ja pistä korennot renkaisiin, niin että korennot ovat kahden puolen alttaria, niin että sitä voidaan kantaa.
8. Ja laudoista tulee sinun se tehdä ja ontevaksi. Niinkuin sinulle osoitettiin vuorella, niin se tehtämän pitää.
9. Sinun pitää myös tehdä pyhäkön piha, eteläpuolella olkoon pihan kangas-aita valkoisesta kerratusta liinasta, sata kyynärää olkoon sivun pituus.
10. Ja sen patsaita pitää oleman kaksikymmentä, kahdenkymmenen vaskijalan päällä, mutta patsasten koukut ja sepeleet pitää oleman hopiasta.
11. Samoin pitää pohjan puolella kangasvaatteen olla pituudelleen sata kyynärää ja kaksikymmentä patsasta kahdenkymmenen vaskijalan päällä, mutta patsasten koukut sepeleet pitää oleman hopiasta.
12. Mutta pihan lyhyellä sivulla lännen puolella pitää kangas-aidan oleman viisikymmentä kyynärää pitkä, ja patsaita tulee olla kymmenen sekä kymmenen jalustaa.
13. Ja pihan leveys etupuolella itään päin, on oleva viisikymmentä kyynärää.
14. Ja sen yhdellä puolella tulee kangas-aidan olla viisitoista kyynärää: sekä siinä kolme patsasta kolmen jalustan päällä;
15. ja samoin toisella puolella viisitoista kyynärää, sekä siinä kolme patsasta kolmen jalan päällä.
16. Mutta pihan sisäänkäytävässä pitää oleman kangasverho kaksikymmentä kyynärää leviä, ja taidokkaasti kudottu sinisistä, purpuraista ja tulipunaisista ja valkoisista liinalangoista, ja sitä varten myös neljä patsasta ja neljän jalustan päällä.
17. Kaikilla patsailla pihan ympäri pitää oleman hopiaiset sepeleet ja, hopiaiset koukut, mutta jalustain tulee olla vaskesta.
18. Ja pihan pituus pitää oleman sata kyynärää, ja leveys joka kohdassa viisikymmentä, ja kangas-aidan tulee olla viisi kyynärää korkea, ja kalliista kerratusta liinasta tehty: mutta jalustat vaskesta.
19. Kaikki pyhäkön tarvekapineet joita tarvitaan pyhäkössä, sekä kaikki vaarnat, ja kaikki pihan vaarnat, olkoot vaskesta.
20. Ja sinun tulee käskeä Israelin lapsia tuomaan sinulle puhdasta öljyä survotusta öljypuun hedelmistä kynttiläjakaa varten, niin että lamput aina palaisivat.
21. Seurakunnan majassa ulkoisella puolella esirippua, joka on todistuksen edessä, tulee Aaron poikinensa siitä huolta pitää illasta aamuun asti Herran **YHWH** edessä. Tämä on oleva ainainen sääntö suvusta sukuun, jota Israelin lasten tulee noudattaa.

28. LUKU

1. Ja ota tykösi sinun veljesi Aaronin poikinensa Israelin lasten seasta, että ne olisivat Minun pappini: Aaron itse ja hänen poikansa Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.
2. Ja teetä veljellesi Aaronille pyhät vaatteet, kunniaksi ja kaunistukseksi.
3. Sinun pitää puhuman kaikkein niiden kanssa, jotka taidokkaat ovat, jotka Minä taidon hengellä täyttänyt olen, että he tekevät vaatteita Aaronille hänen pyhittämiseksensä, että hän olisi Minun pappini.
4. Ja nämä ovat vaatteet, jotka heidän tekemän pitää: kilpi, olkavaate, vaippa, ihopaita, hiippa ja vyö. Ja näin pitää heidän tekemän sinun veljellesi Aaronille ja hänen pojillensa pyhät vaatteet, että hän Minun pappini olisi.
5. Siihen pitää heidän ottaman kultaa, sinisiä, purpuraisia ja tulipunaisia ja valkoisia, liinaisia lankoja..
6. Olkavaate on taidokkaasti kudottava kullasta, ja sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja valkoisesta kerratusta liinasta.
7. Kaksi yhdistävää olkatilkkua pitää sillä oleman kummassakin päässä jolla sen etu- ja takakappale yhdistetään.
8. Ja hänen olkavaatteensa vyö, kuin sen päällä on, pitää oleman samaa kangasta, ja tehty kullasta, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja valkoisesta kerratusta liinalangasta.
9. Ja sinun pitää ottaman kaksi onikin kiveä, ja niihin kaivaman Israelin poikien nimet.
10. Kuusi nimeänsä toiseen kiveen, ja toiset kuusi nimeä toiseen kiveen, siinä järjestyksessä kuin he syntyneet ovat.
11. Taidokkaasti, niinkuin sinettejä koverretaan, pitää sinun kovertaman niihin kahteen kiveen Israelin ~~lasten~~ poikien nimet. Kultakehään tulee sinun sulkea nimet.
12. Ja sinun tulee asettaa ne molemmat kivet puvun olkakappaleeseen, niin että Israelin ~~lapset~~ pojat pysyisivät muistossa; Aaronin on kantava heidän nimensä Herran eteen molemmilla olillansa muistoksi.
13. Ja sinun pitää tekemän kultaiset nastat,
14. sekä kahdet punotut vitjat puhtaasta kullasta taitavasti kiertämällä. Ne punotut vitjat yhdistä nastoihin.
15. **Virankilpi** tulee sinun myös tehdä taidokkaasti, ja samallaisesta kankaasta kuin olkavaate kullasta, sinisistä ja purpuraisista, ja tulipunaisista villoista, ja kerratusta valkoisesta liinalangasta tulee sinun se tehdä.
16. Neljäkulmainen se olkoon ja kaksinkertaisen, vaaksa sen pituus, ja vaaksa sen leveys.
17. Ja täytä se kivillä, ja aseta neljään riviiin. Ensimmäisessä rivissä olkoon karneoli (sardius), topasi ja smaragdi.

18. Toisessa rivissä: rubini, safiri, demantti.
19. Kolmanness rivissä: hyasintti (linkurius), agatti ja ametisti.
20. Neljäs rivissä: krysoliitti (turkoos), oniks ja jaspis. Aseta ne kukin paikoillensa kultakehän ympäröimänä.
21. Kiviä pitää oleman kaksitoista Israelin ~~lasten~~ poikien luvun mukaan; kussakin kivessä olkoon yksi kahdentoista sukukunnan nimi, koverrettu kiveen, niinkuin sinettejä koverretaan.
22. Ja tee rintakilpeen punotut vitjat taidokkaasti kiertämällä puhtaasta kullasta.
23. Ja tee vielä rintakilpeen kaksi kultarengasta, ja aseta ne molemmat renkaat kahteen rintakilven kulmaan.
24. Ja pistä ne kaksi kultavitjaa kahteen renkaasen rintakilven kulmiin.
25. Mutta vitjojen toiset päät pistä kahteen nastaan, ja kiinnitä ne niin puvun olkakappaleeseen sen etupuolelle.
26. Ja tee sitten vielä kaksi kultaista rengasta, ja kiinnitä ne rintakilven molempiin kulmiin sille reunalle, joka on sisäänpäin käännetty olkavaatetta vastaan.
27. Ja tee vieläkin kaksi kultarengasta, ja kiinnitä ne olkavaatteen molempiin olkakappaleisiin etupuolella alaspäin, jossa nämä ulottuvat olkavaatteen vyöhön.
28. Ja rintakilpi pitää yhdistettämän renkaistansa sinisellä langalla päällysvaateen renkasiin, niin että se olisi olkavaatteen vyön yläpuolella, ettei rintakilpi irtaantuisi olkavaatteesta.
29. Ja Aaronin pitää niinmuodoin kantaman Israelin ~~lasten~~ poikien nimet virkakilvessä sydämmensä päällä mennessänsä sisälle pyhäkköön, muistoksi **YHWH** edessä alinomaisesti.
30. Ja sinun pitää paneman virkakilpeen urim ja tummim (valkeudet ja täydellisyydet), että ne olisivat Aaronin sydämmellä, hänen astuessaan **YHWH** eteen. Ja Aaronin tulee niimuodoin aina kantaa Israelin ~~lasten~~ poikien oikeudet sydämmellään **YHWH** kasvojen edessä.
31. Olkavaatteen liepeet tulee sinun tehdä sinisestä kankaasta;
32. ja sen keskellä olkoon läpi päätä varten, ja sepalus sen läven ympärillä, pullistamalla tehty niinkuin pantsarin läpi ettei se repiäisi.
33. Ja alhaalle liepeitten helmaan tulee sinun tehdä granatin omenien tapaiset sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista langoista, ja asettaa niitten väliin ylt'ympärinsä kultaiset kulkuset;
34. niin että siinä on kultainen kulkuinen, ja sen jälkeen granatin omena: ja taas kultainen kulkuinen, ja sitten granatin omena ylt ympäri liepeen helmassa.
35. Ja Aaron pitäköön tätä yllänsä palvelusta tehdessänsä, niin että siitä kilinä kuuluu kun hän menee pyhäkköön **YHWH** eteen, ja tulee sieltä ulos sentäden ettei hän kuolisi.
36. Tee myöskin levy puhtaasta kullasta ja kaiverra siihen niinkuin sinettejä kaiverretaan nämä sanat: **Chotam Qodesh LAYHWH** ”**YHWH** pyhitetty”
37. Ja sido sinisellä langalla, niin että se on hiipan päällä: hiipan etisellä puolella on se oleva.

38. Ja sen pitää oleman Aaronin otsalla, niin että Aaron kantaa niitten uhrien viat jotka Israelin lapset pojat esiintuovat kaikissa pyhissä lahjoissa; ja se olkoon alinomaa hänen otsassansa, heille mielisuosioksi **YHWH** edessä.
39. Ja tee myös tekemän ihopaita kalliista liinasta, ja hiippa kalliista liinasta: ja taidokkaasti ommeltu vyö.
40. Ja myös Aaronin pojille ihopaitoja, vöitä ja hiippoja, kunniaksi ja kaunistukseksi.
41. Ja pueta ne veljesi Aaronin ja hänen poikainsa ylle, ja voitele heidät ja täytä heidän kätensä, ja pyhitä heidät, että he olisivat Minun pappini.
42. Ja tee heille liinaiset alusvaatteet, häpylihansa peitteeksi: kupeista aina reisille pitää niitten ulottuman.
43. Ja Aaron ja hänen poikansa pitäkööt ne yllänsä mennessään todistuksen majaan, tahi kun he lähestyvät alttaria palvelusta tehdäksensä pyhäkössä, ettei heille kostettaisi heidän vääryyttänsä, ja he kuolisi. Se olkoon iankaikkisena sääntönä hänelle ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä.

29. LUKU

1. Ja tämä on se mitä sinun pitää tekemän heille, pyhittääksesi heitä, että he olisivat Minun pappini: ota nuori mulli *Ben-Baqar* bullock /uros/härkä, ja kaksi virheetöntä oinasta 'ayil ram pukki/uros.
2. Ja happamattomia leipiä ja happamattomia kakkuja joitten päälle on öljyä kaadettu ja happamattomia ohuita, öljyllä voideltuja kakkuja; nisuisista jauhoista pitää sinun ne tekemän.
3. Ja pane yhteen samaan koriin, ja kannan ne edes korissa, kun tuot edes mullin ja ne kaksi oinasta (urospuoliset uhrit).
4. Ja tuo Aaron poikinensa seurakunnan majan oven eteen, ja pese heitä vedellä.
5. Ja ota vaatteet ja pueta Aaronin ylle ihopaita, ja olkavaatteen liepeet, ja itse olkavaate rintakilven kanssa, ja vyötä hän olkavaatteen vyöllä.
6. Pane myös hiippa hänen päähänsä, ja laske pyhä kruunu hiipan päälle;
7. Ja ota voiteluöljyä, ja vuodata hänen päänsä päälle, ja voitele häntä.
8. Ja anna hänen poikainsa tulla edes, ja pueta heidän yllensä ihopaidat.
9. Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaronin että hänen poikansa, ja pane hiipat heidän päähänsä. Ja heillä pitää oleman pappeus ijankaikkisena oikeutena. Ja täytä Aaronin kädet ja hänen poikainsa kädet.
10. Ja tuo sitten mulli seurakunnan majan eteen: ja Aaron poikinensa pankoot kätensä mullin päälle.
11. Ja teurasta mulli **YHWH** edessä, seurakunnan majan ovella.
12. Ja ota mullin verta, ja sivua sormellasi alttarin sarviin; mutta kaikki sen muu veri vuodata alttarin 'el-ysod pohjaan.
13. Ja ota kaikki rasva joka sisälmykset peittää, ja maksan kalvo, ja molemmat munaskuut, ja rasva, joka on niiden päällä, ja polta alttarilla.

14. Mutta polta mullin lihan ja hänen vuotansa ja rapansa tulella ulkona leiristä; sillä se on rikosuhri.
15. Ota myös toinen oinas ja Aaron poikinensa pankoon kätensä sen oinaan pään päälle.
16. Ja teurasta se oinas, ja ota hänen verensä, ja priiskoita alttarille yltä ympärinsä.
17. Mutta leikkaa oinas kappaleiksi, ja pese hänen sisälmyksensä ja jalkansa, ja pane ne kappalten ja pään päälle.
18. Ja polta koko oinas alttarilla; sillä se on polttouhri **LAYHWH**. Se on otollinen haju ja tuliuhri **LAYHWH**.
19. Ja ota myös toinen oinas, ja Aaron poikinensa pankoon kätensä oinaan pään päälle.
20. Ja teurasta oinas ja ota sen verta ja pyyhkäise Aaronin ja hänen poikainsa oikian korvan lehteen, ja oikian käden peukaloon, ja heidän oikian jalkansa isoon varpaasen: mutta kaada muu veri alttarille yltä ympärinsä.
21. Ja ota verestä, kuin alttarilla on, ja voiteluöljyä, ja priiskoita Aaronin ja hänen vaatettensa päälle, ja hänen poikainsa ja heidän vaatettensa päälle: niin hän tulee pyhäksi itse vaatteinensa, ja hänen poikansa vaatteinensa.
22. Sitte ota oinaan rasva, ja saparo, ja se rasva joka sisälmykset peittää, ja maksan kalvo, ja molemmat munaskuut, niin myös se rasva kuin niiden päällä on, ja oikia lapa; sillä se on täyttämisen oinas,
23. Ja kakku leipää, ja yksi öljykakku ja ohut kakku korista, jossa happamattomat leivät ovat **YHWH** edessä,
24. ja pane kaikki nämä Aaronin ja hänen poikainsa käten päälle, ja häälytä ne häälytysuhriksi **YHWH**.
25. Ja ota sitten ne heidän käsistänsä, ja polta alttarilla polttouhriksi ja otolliseksi hajuksi **YHWH**; sillä se on tuliuhri **LAYHWH**.
26. Ja ota rinta Aaronin täyttämisen oinaasta, ja pitää sen häälyttää häälytysuhriksi **YHWH** edessä; ja se olkoon sinun osasi.
27. Ja pyhitä häälytysrinta ja ylönnyslapa, joka häälytetty ja yletty on, Aaronin ja hänen poikainsa täyttämisen oinaasta.
28. Ja sen pitää oleman Aaronille ja hänen pojillensa annettu osa ijankaikkisena oikeutena Israelin lapsilta; sillä se on ylennysuhri. Ja ylennysuhri on oleva **LAYHWH** oma, Israelin lasten antama heidän kiitosuhrissansa.
29. Mutta Aaronin pyhät vaatteet pitää tuleman hänen pojillansa hänen jälkeensä, että heidät niissä voideltaisiin, ja heidän kätensä täytettäisiin.
30. Joka hänen pojistansa tulee papiksi hänen sijaansa, hänen pitää pukeman ne yllensä seitsemän päivää; mennessänsä seurakunnan majaan palvelusta toimittamaan pyhäkössä.
31. Ota myös täyttämisen oinas, ja keitä sen liha pyhässä paikassa.
32. Ja Aaronin poikinensa syökööt sen oinaan lihan, sekä leivän, joka on korissa, seurakunnan majan oven edessä;
33. heidän pitää syömän sen, jolla sovitus on tehty että heidän kätensä täytettäisiin, ja he pyhitettäisiin. Ei muukalainen saa sitä syödä; sillä se on pyhä.

34. Jos jotakin tähteesi jää täyttymisen lihasta ja leivästä aamuun asti, sen pitää sinun polttaman tulesa: ei sitä saa syödä, sillä se on pyhä.
35. Ja näin tulee sinun tehdä Aaronille ja hänen pojillensa, kaikissa asioissa sern mukaan kuin Minä sinulle käsenyt olen. Seitsemän päivää pitää sinun heidän kätensä täyttämän.
36. Ja joka päivä tulee sinun teurastaa mulli rikosuhrina sovinnoksi ja puhdistaa alttari, kun sovintoa uhraat sen päällä, ja sinun tulee voidella se, että sen pyhittäisit.
37. Ja seitsemän päivää tulee sinun sovittaa alttari, ja pyhittää se: ja se alttari olkoon kaikkein pyhin. Mitä ikänänsä siihen alttariin tarttuu, se on pyhitetty.
38. Ja tämä on se jota sinun pitää uhrata alttarilla: kaksi vuosikuntaista karitsaa *kebes* to dominate; a ram aina joka päivä.
39. Toisen karitsan pitää sinun uhraaman aamulla, ja toisen iltahämärissä;
40. ja ensimmäien karitsan kanssa kymmenes osa efaa jauhoja, joitten sekaan kaadetaan neljännes hinniä öljyä puserretuista öljypuun hedelmistä sekä neljännes viiniä juomauhriksi.
41. Ja toisen karitsan pitää sinun uhraaman iltahämärissä; niinkuin aamullakin uhraa sen kanssa ruokauhri ja juomauhri **LAYHWH** otolliseksi hajuksi ja tuliuhriksi.
42. Tämä olkoon jokapäiväinen polttouhrinne suvusta sukuun seurakunnan majan ovella **YHWH** edessä, kussa Minä ilmoitan itseni teille, ja puhun sinulle.
43. Siellä Minä Israelin ~~lapsille~~ pojille ilmoitan itseni; ja se paikka pyhitetään Minun kunniani kautta.
44. Ja Minä pyhitän todistuksen majan alttareinensa, ja pyhitän Aaronin poikinensa Minulle papiksi.
45. Ja Minä asun Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä, ja olen heidän **L'Elohiym**.
46. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen 'aniy **YHWH 'Eloheyhem**, joka heidät johdatti Egyptin maalta, asuakseni heidän keskellänsä. Minä olen 'aniy **YHWH 'Eloheyhem**.

30. LUKU

1. Ja tee myös suitsutusalttari suitsuttamista varten; sittimipuusta sinun sen tekemän pitää.
2. Kyynärä olkoon sen pituus ja kyynärä leveys -nelikulmainen sen muoto -, ja kaksi kyynärää sen korkeus; siitä käykööt myös sen sarvet ulos.
3. Ja silaa se puhtaalla kullalla, sen laki ja seinät yltä ympäri, sekä sen sarvet. Ja tee kultainen vanne sen ympäri.
4. Ja kaksi kultaista rengasta pitää sinun tekemän, molempain sivujen kahteen kulmaan vanteen alle, että korennot niihin pistettäisiin, joilla se kannetaan.
5. Tee myös korennot sittimipuusta, ja silaa ne kullalla.

6. Ja aseta se esiripun *haParokhet* eteen, joka riippuu todistusarkin *haedut /eduwth* edessä niin että se seisoo ~~armoistuimen~~ *haKaPoret kansi** edessä, joka on todistuksen *al-aedut /eduwth* päällä, jossa Minä ilmoitan itseni sinulle.
7. Ja Aaronin pitää sen päällä polttaman hyvänhajullista suitsutusta: joka aamu kun hän valmistaa lamput, pitää hänen sen suitsuttaman.
8. Niin myös pitää Aaronin suitsuttaa, kun hän iltahämärissä sytyttää lamput. Tämä suitsuttaminen olkoon jokapäiväinen uhri **YHWH** edessä suvusta sukuun.
9. Ei teidän pidä yhtään muukalaista suitsutusta tekemän sen päällä, eli polttouhria, eli ruokauhria, eikä myös juomauhria uhraaman sen päällä.
10. Ja Aaron pitää sen sarvien päällä toimittaman sovinto kerran vuodessa: rikosuhrin verta pitää hänen siihen pyyhkäisemän kerran vuodessa sovinnoksi suvusta sukuun. Se on kaikkein pyhin **LAYHWH**.
11. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* - puhui Moosekselle, sanoen:
12. Kun lasket Israelin ~~lapsien~~ poikien luvun, niin heidän pitää heidän tarkastustilaisuudessa itsekunkin sielunsa edestä antaman sovintolahja **LAYHWH**, ettei heidän päällensä joku rangaistus tulisi, kun he luetellaan.
13. Ja pitää jokaisen, joka lukuun tulee, antaman puolen sikliä, pyhän siklin jälkeen: - sikli pitää kaksikymmentä geraa: puoli sikliä olkoon **LAYHWH** ylennysuhri.
14. Kaikki jotka lukuun tulevat, kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, antakoon sen **YHWH** ylennysuhriksi.
15. Varallinen älköön antako enemmän eikä köyhä vähemmän puolta sikliä **YHWH** ylennysuhriksi teidän sieluinne sovinnoksi.
16. Ja sinun pitää sovintorahan ottaman Israelin ~~lapsilta~~ pojilta, ja antaman sen seurakunnan majan palvelukseksi: ja sen pitää Israelin ~~lapsille~~ pojille muistoksi oleman **YHWH** edessä, että teidän sielunne sovitettaisiin.
17. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* - puhui Moosekselle, sanoen:
18. Tee myös vaskinen pesoastia, vaskijalan kanssa, pesemistä varten: ja aseta se seurakunnan majan ja alttarin vaiheelle, ja pane siihen vettä,
19. että Aaron ja hänen poikansa pesisivät siinä kätensä ja jalkansa.
20. Kun he menevät seurakunnan majaan, pitää heidän itsensä pesemän vedellä, ettei he kuolisi, taikka kun he lähestyvät alttaria palvelemaan **LAYHWH** tuli-uhrilla.
21. Ja heidän pitää pesemän kätensä ja jalkansa, ettei he kuolisi. Ja se pitää heille oleman ijankaikkiseksi säännöksi hänelle ja hänen siemenellensä suvusta sukuun.
22. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor*:
23. Ota parhaista hyvänhajuisia aineita kaikkein kalliimpaa mirhamia viisisataa sikliä, ja puoli sen vertaa kanelia, kaksisataa ja viisikymmentä sikliä, ja myös hyvänhajuista kalmusta kaksisataa ja viisikymmentä sikliä.
24. sekä vielä kassiata viisisataa sikliä, pyhän siklin painon jälkeen, ja öljyyn öljyä yksi hin.
25. Ja tee siitä pyhä voiteluöljy, parhaasta taidolla tehty voide, se olkoon pyhä voiteluöljy.
26. Sillä sinun pitää voiteleman seurakunnan majan, niin myös todistusarkin,

27. ja pöydän ja kaikkine astioineen, ja kynttiläläjalan sen tarvekaluineen, niin myös suitsutusalttarin,
28. Polttouhrin alttarin ja kaikkine sen tarvekaluineen, niin myös pesoastian jalkoinensa.
29. Ja sinun pitää ne pyhittämän, ja ne olkoot kaikkein pyhimmät: kuka ikänänsä niihin tarttuu, se on pyhitetty.
30. Aaronin ja hänen poikansa pitää sinun myös voiteleman ja pyhittämän heitä Minulle papiksi.
31. Puhu myös Israelin lapsille pojille, sanoen: tämä öljy pitää oleman teidän puoleltanne Minulle pyhä voitelus suvusta sukuun.
32. Toisen ihmisen ruumiille ei saa sitä vuodattaa, eikä teidän pidä senkaltaista voidetta tekemän. Sillä se on pyhä, ja pyhänä se pitäkää.
33. Se joka tekee senkaltaista voidetta, tahi joka panee sitä muukalaisen päälle, se hävitettäköön kansastansa.
34. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle: ota hyvänhajullisia aineita: simpukankuorta ja staktea, galbania sekä näitten hajullisten aineitten kanssa puhdasta hajupihkaa, yhtä paljon kumpaakin. (Bdellium, Ollibanum purum).
35. ja tee siitä suitsutus, taidokkaasti tehty, suolattu, puhdas, ja pyhä.
36. Ja survo se hienoksi, ja pane siitä todistuksen *haedut* eteen, seurakunnan majaan, jossa Minä ilmoitan itseni sinulle. Se olkoon teille kaikkein pyhin.
37. Ja senkaltaista suitsutusta älkää itsellenne tehkö, mutta tämä olkoon sinulle pyhä, **LAYHWH** edessä.
38. Joka senkaltaista tekee nautitakseen sen hajusta, se pitää hävitettämän kansastansa.

31. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* - **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
2. Katso, Minä olen kutsunut nimeltänsä Betsaleelin Urin pojan, Hurin pojanpojan, Juudan suvusta.
3. Ja olen täyttänyt hänen '**Elohiym** hengellä: viisaudella ja ymmärryksellä, ja tiedolla ja kaikkinaisella taidolla:
4. Taideteoksia keksimään, ja niitä valmistamaan kullasta, hopiasta, ja vaskesta,
5. Taidokkaasti kaivertamaan ja asettamaan kivet, ja taitavasti tekemään puusta kaikkinaista työtä.
6. Ja katso, Minä olen antanut hänelle avuksi Oholiabin Ahisamakin pojan, Danin suvusta, ja olen antanut kaikille teidän taitaville miehille viisautta sydämmeen. Nämä osaavat tehdä kaikki, mitä Minä olen sinulle käsenyt:
7. seurakunnan majan ja liiton arkin, ja ~~armoistuksen~~ *haKaPoret* kansi, joka sen päällä on, ja kaikki majan astiat,

8. pöydän ja sen astiat, ja kultaisen kynttilänjalan, ynnä kaikki sen tarvekalut, ja myös suitsutusalttarin,
9. polttouhri-alttarin ja kaikki sen tarvekalut, ja pesoastian jalkoinensa,
10. ja virkavaatteet, ja papin Aaronin pyhät vaatteet, ja hänen poikainsa virkavaatteet,
11. Voiteluöljyn ja suitsutuksen hyvänhajuisista aineista, pyhäkköön. Heidän tulee kaikki nämä tehdä sen mukaan kuin Minä olen sinulle käsenyt.
12. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor:*
13. Puhu Israelin lapsille, sanoen: teidän pitää kaiketi pitämän Minun sabbattini; sillä se on merkki Minun ja teidän välillänne suvusta sukuun, että te tietäisitte Minun olevan **YHWH**, joka teitä pyhitän.
14. Sentähden pitäkää sabbatti; sillä se on teillä pyhä. Joka sen rikkoo, hänen pitää totisesti kuoleman; sillä kuka ikänänsä silloin työtä tekee, sen sielu pitää hävitettämän kansastansa.
15. Kuusi päivää pitää työtä tehtämän, mutta seitsemäntenä päivänä on sabbatin lepo, **LAYHWH** pyhäpäivä. Kuka ikänänsä työtä tekee sabbatin päivänä, hänen pitää totisesti kuoleman.
16. Sentähden pitäkään Israelin ~~lapset~~ pojat sabbattia, että he sen pyhittäisivät, suvusta sukuun ijankaikkiseksi liitoksi.
17. Se on ijankaikkinen merkki oleva Minun ja Israelin ~~lasten~~ poikien välillä; sillä kuutena päivänä teki **YHWH** taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä Hän lepäsi, ja virvoitti itsensä.
18. Ja sittenkuin ~~YHWH~~ Hän oli lopettanut puheensa Mooseksen kanssa Sinain vuorella, antoi Hän hänelle kaksi todistuksen taulua, jotka olivat kivistä, ja joihin oli '**Elohiym** sormellaan kirjoittanut.

32. LUKU

1. Mutta kun kansa näki, että Mooses viipyi tulemasta alas vuorelta, niin he kokoontuivat Aaronin luo ja sanoivat hänelle: nouse, tee meille '**Elohiym**, joka meidän edellämme kävisi; sillä emme tiedä, mitä tälle miehelle Moosekselle on tapahtunut joka meidät Egyptin maalta johdatti.
2. Niin sanoi Aaron heille: ottakaat ne kultaiset korvarenkaat, jotka ovat teidän vaimojenne, poikainne, tyttärenne korvissa, ja tuokaat minulle.
3. Niin kaikki kansa riisui ne kultaiset korvarenkaat, jotka olivat heidän korvissansa: ja toivat Aaronille.
4. Jonka hän otti heidän kädestänsä, ja muodosti sen taltalla ja teki siitä valetun vasikan '*egel* härkä. Ja he sanoivat: tämä on sinun jumalasi '**Eloheykha**, Israel, joka sinun Egyptin maalta johdatti ulos.
5. Kun Aaron sen näki, rakensi hän alttarin heidän eteensä; ja Aaron antoi julistaa, sanoen: huomenna on **LAYHWH** juhlapäivä.

6. Ja toisena päivänä nousivat he varhain aamulla, ja uhrasivat polttouhria, ja kantoivat edes kiitosuhria. Ja kansa istui syömään ja juomaan, ja he nousivat huvittelemaan *l'tzacheq /tsachaq* laugh (merriment/scorn), sport.
7. *Way'daBer YHWH el-Mosheh* puhui Moosekselle: mene, astu alas; sillä sinun kansasi, jonka sinä Egyptin maalta johdatit ulos, on tehnyt pahoin.
8. He ovat poikenneet pois siltä tieltä, jonka Minä heille käskin. He tekivät itsellensä valetun vasikan, ja kumarsivat sitä, ja uhrasivat sille, ja sanoivat: tämä on sinun jumalasi '**Eloheykha**, Israel, joka sinun Egyptin maalta johdatti ulos.
9. *Way'daBer YHWH el-Mosheh* sanoi Moosekselle: Minä näen että tämä kansa on uppiniskainen kansa.
10. Sentähden anna nyt Minun vihani syttyä heihin, niin että Minä hukutan heidät: ja Minä teen sinun suureksi kansaksi.
11. Mutta Mooses rukoili hartaasti **YHWH 'Elohayw** edessä, ja sanoi: **YHWH**, miksi sinun vihasi syttyisi sinun kansaasi jonka Egyptin maalta johdatit ulos, niin suurella voimalla ja väkevällä kädellä?
12. Pitäisikö Egyptiläisten puhuman ja sanoman: heidän vahingoksensa *ra' rah* | *B'raah* **7451** Hän heidät johdatti ulos, tappaaksensa heitä vuorilla, ja hävittääksensä heidät maan päältä? Käänny pois Sinun vihasi hirmuisuudesta, ja kadu sitä pahaa *ra' rah* | *al-haraah* **7451** Sinun kansaasi vastaan.
13. Muista sinun palvelijoitasi Abrahamia, Isaakia ja Israelia, joille Sinä itse kauttasi vannot, ja sanoit: Minä enennän teidän siemenenne niinkuin taivaan tähdet: ja koko tämän maan, josta Minä sanoin, annan teidän siemenellenne, ja heidän pitää sen perimän ijankaikkisesti.
14. Silloin **YHWH** katui sitä pahaa, *ra' rah* | *al-haraah* **7451** jonka Hän uhkasi tehdä kansallensa.
15. Ja Mooses käänsi itsensä ja astui alas vuorelta, ja hänen kädessänsä oli kaksi todistuksen *haedut /eduwth* taulua. Ja taulut olivat kirjoitetut molemmin puolin.
16. Ja taulut *w'haLuchot* glisten, kimalteleva, puuta kiveä tai metallia olivat '**Elohiym** tekoa *maaseh*: ja kirjoitus siinä oli myös '**Elohiym** kirjoitus, piirretty tauluihin.
17. Kun Josua kuuli kansan huudon, sanoi hän Moosekselle: "sotahuutoja kuuluu leiristä.
18. Mutta hän vastasi: ei se ole voittajain, eikä voitettujen huutoa: minä kuulen laulajain äänen.
19. Ja koska hän lähestyi leiriä, näki hän vasikan ja hypyn. Silloin Mooseksen viha syttyi ja heitti pois käsistänsä taulut, ja löi ne rikki vuoren juurella.
20. Sitten hän otti vasikan, jonka he tehneet olivat, ja poltti tulella, ja musersi sen aivan tuhkaksi *'asher-Dag /daqaq* crush crumble tomu; sen hän sitte hajoitti veteen, ja antoi sen Israelin lasten juoda.
21. Ja Mooses sanoi Aaronille: mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, että niin suuren rikoksen saatoit heidän päällensä?
22. Ja Aaron sanoi: älköön herrani '*adoniy* viha syttykö, sinä tiedät itse että tämä kansa on paha *ra' rah* | *v'ra* **7451**.

23. He sanoivat minulle: tee meille '**Elohiym**, joka meidän edellämme kävisi; sillä emme tiedä, mitä tälle Moosekselle on tapahtunut joka meidät Egyptin maalta johdatti.
24. Silloin minä sanoin heille: jolla on kultaa, riisukoon päältänsä; ja he antoivat sen minulle, ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka.
25. Kun Mooses näki, että kansa oli **raivoissansa** *sfaru /para* naked, loosen, expose, alasti sillä Aaron oli heidän intohimoinensa päästänyt valloilleen iloksi heidän vihollisillensa,
26. niin hän astui leirin portille ja sanoi: joka on **LAYHWH** oma, se tulkooan minun tyköni; silloin kokoontuivat hänen tykönsä kaikki Levin pojat,
27. Ja hän sanoi heille: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael**: jokainen sitokaan miekan kupeillensa: vaeltakaat leirin läpi toisesta portista toiseen edes takaisin ja lyökää kuoliaaksi kenen kohtaatte, oli se vaikka veli, ystävä tai naapuri.
28. Niin Levin pojat tekivät niinkuin Mooses käski: ja sinä päivänä kaatui kansasta liki kolmetuhatta miestä.
29. Mooses sanoi: pyhittäkää tänäpäpä teidän kätenne **LAYHWH**, itsekukin pojassansa ja veljessänsä, että Hän tänäpäpä antais teille siunauksen.
30. Toisena päivänä sanoi Mooses kansalle: te olette tehneet suuren synnin; ja nyt minä astun ylös *el-YHWH* tykö, jos minä kenties taidan sovittaa teidän rikoksenne.
31. Niin Mooses palasi *el-YHWH* tykö, ja sanoi: minä rukoilen; tämä kansa teki suuren synnin, ja he tekivät itsellensä kultaisen jumalan '**Elohey**.
32. Mutta anna nyt heidän rikoksensa anteeksi; vaan jollei, niin pyyhi minut nyt pois Sinun Kirjastasi, jonka kirjoittanut olet.
33. *WaYomer YHWH el-Mosheh*: joka Minua vastaan syntiä tekee, sen Minä pyyhin pois Minun kirjastani *miSifriy /cepher sefer*.
34. Niin mene sinä nyt, ja johdata kansa sinne josta olen sinulle puhunut: Katso, Minun enkelini käy sinun edelläsi. Mutta Minun etsikkopäivänäni koston Minä heidän rikoksensa.
35. Näin rankaisi *waYiGof/nagaph YHWH* kansaa sentähden että he olivat tehneet vasikan (*'egel=härkä*), sen, jonka Aaron teki.

33. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh* puhui Moosekselle: lähde täältä, sinä ja kansa, jonka johdatit Egyptin maalta, sille maalle, josta Minä vannoin Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille, sanoen: sinun siemenelles Minä sen annan,
 2. Minä lähetän sinun edelläs enkelin, ja ajan pois Kananealaiset, Amorilaiset, ja Hetiläiset, ja Feresiläiset, Heviläiset, ja Jebusilaiset,
 3. että tulisit siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa.
- Sillä koska sinä olet uppiniskainen kansa, niin en Minä mene sinun kanssasi, etten sinua joskus tiellä hukuttaisi.

4. Kun kansa kuuli tämän ankaran *ra' rah* | *hara* 7451 puheen, tulivat he surulliseksi, eikä yksikään pukenut kaunistusta yllensä.
5. *WaYomer* **YHWH** sanoi Moosekselle *el-Mosheh*: sano Israelin lapsille pojille: te olette uppiniiskainen kansa. Jos Minä silmänräpäyksenkin kuljen sinun kanssasi, niin hukutan sinut; riisu siis nyt koristuksesi päältäsi, että Minä tietäisin, mitä Minä sinulle tekisin.
6. Niin riisuiivat Israelin lapset pojat koristuksensa Horebin vuoren luona.
7. Mutta *uMosheh* Mooses otti majan teltan *et-HaOhel* ja pystytti sen kauas leiristä, ja kutsui sen seurakunnan majaksi *'Ohel moed* Tabernacle 'telttamaja': ja kuka ikänensä tahtoi kysyä **YHWH**, hänen piti menemän seurakunnan majalle *el-O'hel moed* kokouspaikka_teltoa joka oli ulkona leiristä.
8. Ja milloin Mooses meni majaan *Ha'Ohel* teltoa päin, nousi kaikki kansa, ja itsekukin asettui majansa ovelle ja katseli Mooseksen jälkeen siihen asti, että hän tuli majaan *Ha'Ohelah* teltoa.
9. Ja kun Mooses astui majaan *Ha'Ohelah*, tuli pilven *he'anan* ukkospilvi patsas *aMud /'ammuwd* alas, ja seiso majan *Ha'Ohel* ovella: ja Hän puhutteli Moosesta.
10. Ja kun kansa näki pilven patsaan seisovan majan *Ha'Ohel /'ohel* oven edessä, niin he lankeivat kasvoilleen maahan ja rukoilivat majansa *aholo /'ohel* ovella.
11. Ja **YHWH** puhutteli Moosesta kasvosta niin kasvoon, niinkuin joku ystävätänsä puhuttelee. Sitten hän palasi leiriin, mutta hänen palvelijansa Josua Nunin poika, nuorukainen, ei lähtenyt majasta.
12. Ja Mooses sanoi *el-YHWH* katso, Sinä sanot minulle: johdata tämä kansa, etkä Sinä ilmoittanut minulle, kenenkä Sinä lähetät minun kanssani; ja kuitenkin Sinä sanoit minulle: Minä tunnen sinun nimeltäsi, ja sinä olet myös armon löytänyt Minun edessäni.
13. Jos minä siis olen armon *chen* löytänyt Sinun edessä, niin osota nyt minulle Sinun tiesi, että minä Sinun tuntisin ja löytäisin armon Sinun edessä: ja muista kuitenkin, että tämä väki on Sinun kansasi.
14. Niin Hän sanoi: Minun kasvoni käy sinun edellä, ja Minä annan sinulle levon *wahanichotiy /nuwach*.
15. Ja Hän sanoi Hänelle: jollei Sinun kasvosi käy edellä, niin älä vie meitä tästä pois.
16. Ja mistä se tässä tiedetään että minä ja sinun kansasi olemme löytäneet armon *chen* sinun edessä? Eikö siitä, että vaellat meidän kanssamme? niin että me eroitetaan, minä ja Sinun kansasi, kaikista kansoista, jotka ovat maan *piirin P'ney /paniyim* kasvo päällä.
17. *WaYomer* **YHWH** vastasi Moosekselle *el-Mosheh*: myöskin tämän jota olet pyytänyt teen Minä, sillä sinä olet löytänyt armon *chen* Minun edessäni, ja Minä tunnen sinun nimeltäsi.
18. Mutta hän sanoi: anna minun siis nähdä Sinun kunniasi.
19. Ja hän vastasi: Minä annan kaikki Minun hyvytyeni käydä sinun edelläsi, ja tahdon itse julistaa **YHWH** nimeä sinun edessäsi. Ja Minä armahdan *w'chanotiy /chanan*

laupeus, ketä Minä tahdon armahtaa *achon /chanan* laupeus ja olen laupias *w'racham 'Tiy /racham*, jolle Minä tahdon laupias *'arachem /racham* olla.

20. Ja Hän sanoi vielä: et sinä taida nähdä Minun kasvojani; sillä ei yksikään ihminen, joka Minun näkee, taida elää.

21. Senjälkeen sanoi **YHWH**: katsos, tässä on sijaa Minun luonani; siellä pitää sinun seisoman kalliolla *haTZur /tsuwr JESHUA*.

22. Kun nyt Minun kunniani *K'vodiy /kabowd* vaeltaa ohitse, annan Minä sinun seisoa kallion *haTZur /tsuwr JESHUA* ~~rotkossa~~ *B'nigrat /naqarah* fissure halkeama, ja Minä peitän sinut Minun kädelläni siksi kuin Minä olen ohitse vaeltanut.

23. Sitte kun Minä otan pois Minun käteni, saat sinä nähdä Minun takaa; vaan Minun kasvojani *ufanay /Paniym* ei kukaan voi nähdä.

34. LUKU

1. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: vuole itsellesi kaksi kivistä taulua entisten kaltaista: ja Minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka ensimmäisissä tauluissa olivat, jotka löit rikki.

2. Ole siis huomenna valmis, ja astu varhain Sinain vuorelle, ja seiso siellä Minun edessäni vuoren kukkulalla.

3. Vaan älköön yksikään astuko ylös sinun kanssas, älköön myös yksikään koko sillä vuorella näkykö; älköön myöskään lampaita tahi karjaa käykö laitumella sen vuoren kohdalla.

4. Ja Mooses teki kaksi kivistä taulua entisten kaltaista. Ja seuraavana aamuna varhain hän astui ylös Sinain vuorelle, niinkuin **YHWH** oli hänen käsenyt ja kantoi ne kaksi kivistä taulua kädesssänsä.

5. Silloin **YHWH** astui alas pilvessä, ja seiso hänen kanssansa siellä, ja julisti *WaYiq'ra v'shem YHWH* nimen.

6. Ja **YHWH** vaelsi hänen kasvoinsa edessä, ja huusi: **YHWH**, **YHWH** *'El rachum* laupias ja armollinen *w'chaNun /channuwn*, ja pitkämielinen ja suuri armossa *w'ravchesed /cheded* ja uskollisuudessa *we'emet /'emeth*,

7. joka pitää laupeuden tuhanteen saakka, ja antaa anteeksi vääryyden, ylitsekäymisen ja synnin: jonka edessä ei yksikään ole viatoin, joka etsii isäin vääryyden ~~lapsissa ja lastenlapsissa~~ pojissa ja pojanpojissa kolmanteen ja neljanteen polveen asti.

8. Silloin Mooses kiiruusti lankesi maahan ja rukoili.

9. Ja hän sanoi: '**Adonay**, jos minä olen saanut armon Sinun edessäsi, niin käyköön '**Adonay** meidän kanssamme. Tämä tosin on uppiniskainen kansa; mutta Sinähän tahdot antaa anteeksi vääryytemme ja syntimme ja omistaa meidät itsellesi perimiseksi.

10. Niin Hän vastasi: katso, Minä teen liiton kaiken sinun kansasi edessä, ja Minä myös teen ihmeellisiä tekoja, joidenka kaltaisia ei ikänänsä ennen tehty ole missään

- maassa, eikä missään kansssa: ja kaiken kansan, joiden keskellä sinä olet, pitää näkemän, että **YHWH** työt ovat ihmeelliset, joita Minä teen sinun kanssasi.
11. Pidä ne käskyt, kuin Minä sinulle tänäpäpä annan. Katso, Minä ajan ulos sinun edestäsi Amorilaiset, Kanaanealaiset, Hetiläiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset.
12. Varo tekemästä liittoa sen maan asuvaisten kanssa, johonka tulet: etteivät ne olisi sinulle paulaksi teidän keskellänne.
13. Vaan heidän alttarinsa pitää teidän kukistaman, ja heidän kuvansa rikkoman: ja heidän metsistönsä *'asherah* auringon_jumalattaren/OSIRIS, astarten_kuva, grove maahan lyömän.
14. Sillä ei sinun pidä rukoileman muita jumalia **'El**: sillä **YHWH** nimi on kiivoittelija *qaNa*, että Hän on kiivas *qanna* kateellinen **'El**.
15. Älä tee mitään liittoa sen maan asuvaisten kanssa: sillä, kun he hauristelevat *w'zanu /zanah* jumaliensa **'Elohiym** kanssa, ja uhraavat jumalillensa **'Elohiym**, niin kutsuvat he sinun, että söisit heidän uhristansa,
16. ja ottaisit heidän tyttäristönsä sinun pojillesi vaimoja ja nämä hauristelevat heidän jumaliensa **'Eloheyhen** kanssa, ja saattavat sinun poikasi myös heidän jumaliensa **'Eloheyhen** kanssa hauristelemaan.
17. Älä tee itsellesi valetuita jumalia **'Elohey**.
18. Happamattoman leivän juhlaa tulee sinun pitämän. Seitsemän päivää pitää sinun happamatonta leipää syömän, niinkuin Minä sinulle käskeny olen, määrättyllä ajalla Abib kuussa; sillä sinä olet lähtenyt Egyptistä Abib kuussa.
19. Kaikki, jotka ensin avaavat äitinsä kohdun, ovat Minun, myöskin kaikki härkyiset karjasta, ja oinaat lampaista, jotka esikoiset ovat.
20. Mutta aasin esikoisen pitää sinun lunastaman lampaalla; jos et sinä lunasta, niin väännä hänen niskansa poikki. Jokaisen esikoisen sinun pojistasi pitää sinun lunastaman, ja älköön yksikään tyhjin käsin tulko Minun eteeni.
21. Kuusi päivää pitää sinun työtä tekemän, ja seitsemäntenä päivänä pitää sinun lepäämän: sekä pellon kyntämisestä että niittämisestä pitää sinun lepäämän.
22. Viikkojuhlaa sinun tulee pitää ensimmäisestä nisun elon uutisesta: ja samoin korjaamisen juhlaa, vuoden lopulla.
23. Kolmasti vuodessa pitää kaikki miehenpuolet näkymän **Ha'Adon /Adonay YHWH 'Elohey Yis'rael** edessä.
24. Sillä Minä ajan ulos pakanat sinun edestäsi ja levitän sinun maasi ääret; ja ei pidä yhdenkään himoitseman sinun maatasi, kun sinä menet ylös näyttämään itses **YHWH 'Eloheykha**, kolmasti vuodessa.
25. Älä uhraa Minun uhrini verta happaman leivän kanssa yhdessä. Ja pääsiäisjuhlan uhrista älköön mitään jääkö yön ylitse huomeneksi.
26. Maasi kasvon ensimmäiset uutiset pitää sinun tuoman **YHWH 'Eloheykha** huoneeseen. Älä keitä vohlaa emänsä rieskassa.
27. *WaYomer YHWH el-Mosheh* sanoi Moosekselle: kirjoita muistiin nämä sanat: sillä näiden sanain mukaan olen Minä liiton tehnyt sinun ja Israelin kanssa.

28. Ja hän viipyi siellä *im-YHWH* tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja ei syönyt leipää, eikä juonut vettä: ja hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, ne kymmenen sanaa.
29. Kun Mooses astui Sinain vuorelta alas, oli hänellä kaksi todistustaulua kädesssä, astuissansa alas vuorelta: eikä Mooses tietänyt, että hänen kasvonsa iho paistoi siitä, että **YHWH** oli puhutellut häntä.
30. Kun Aaron ja kaikki Israelin lapset näkivät hänen kasvonsa ihon paistavan, pelkäsivät he häntä lähestyä.
31. Mutta Mooses kutsui heitä, ja he kääntyivät hänen puoleensa, sekä Aaron että kaikki ylimmäiset kansan seasta, ja Mooses puhutteli heitä.
32. Senjälkeen lähestyivät kaikki Israelin lapset pojat häntä, ja hän käski heille kaikki ne, mitä **YHWH** oli hänelle ilmoittanut Sinain vuorella.
33. Ja kun Mooses olis päättänyt puheensa heidän kanssansa, pani hän peitteen kasvojensa eteen.
34. Mutta milloin hän astui **YHWH** eteen puhuttelemaan Häntä, pani hän peitteen pois, siksi kuin hän läksi jälleen ulos. Ja kun hän tuli ulos, ilmoitti hän aina Israelin lapsille pojille, mitä hänelle käsketty oli.
35. Silloin näkivät Israelin lapset pojat joka kerta kuinka hänen kasvojensa iho paistoi, ja hän veti jälleen peitteen kasvojensa päälle, siksi kuin hän uudelleen meni puhuttelemaan Häntä.

35. LUKU

1. Ja Mooses kokosi koko Israelin seurakunnan, ja sanoi heille: nämät ovat ne, jota **YHWH** käsenyt on teidän tehdä.
2. Kuusi päivää pitää työtä tehtämän, mutta seitsemäs päivä on oleva teille pyhä *qodesh, shaBat shaBaton* **YHWH** sabbatin lepo. Kuka ikänensä silloin työtä tekee, sen pitää kuoleman.
3. Älkää sabbatin *haSHaBat* päivänä sytyttäkö tulta asunnoissanne missä asunettekaan.
4. Ja Mooses sanoi kaikelle Israelin lasten seurakunnalle: tämä on se, jota **YHWH** käsenyt on, sanoen:
5. Kootkaat keskuudessanne ylönnyshria **LAYHWH**: jokainen, jolla hyvántahtoinen sydän on, tuokoon ylönnyshrin **YHWH**: kultaa, hopiaa ja vaskea.
6. Sinisiä, purpuraisia ja tulipunaisia villoja, kallista liinaa ja vuohen karvoja,
7. Punalla painetuita oinaan nahkoja, ja ~~hylkeennahkoja~~ tekasjim T'chashiym [ei selvillä, ehkä antilooppi], ja sittimipuita,
8. öljyä lamppuihin, ja hyvänhajuisia aineita voitelusöljyyn ja hyvään suitsutukseen,
9. onikin kiviä ja kiviä ommeltavaksi olkavaatteesen ja rintakilpeen.
10. Ja kaikki taitavat miehet teidän seassanne tulkoot ja tehkoot kaikki mitä **YHWH** käsenyt on:

11. Majan vaatteinensa, peitteinensä, renkainensa, lautoinensa, korentoinensa, patsainensa ja jalkoinensa;
12. Arkin korentoinensa, ~~armo-istuimen~~ kansi *haKaPoret* ja esiripun;
13. Pöydän korentoinensa sekä kaikki sen kapineet ja katsomusleivät;
14. Kynttiläjalan tarpeinensa ja lamppuinensa, ja öljyä kynttiläjalkaa varten.
15. Ja suitsutusalttarin korentoinensa, voiteluöljyn ja hyvänhajuisia aineita suitsutukseen, ja vaatteen majan oven eteen.
16. Polttouhri-alttarin vaskihäkin kanssa, korennot ja kaikki sen astiat: pesoastian jalkoinensa.
17. pihan kangasaidan patsainensa ja jalkoinensa, niin myös kankaan pihan käytävän eteen;
18. majan ja pihan vaarnat köysinensä;
19. virkavaatteet palvelusta varten pyhäkössä, ja papin Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikainsa papilliset vaatteet.
20. Silloin läksi Israelin lasten seurakunta pois Mooseksen luota.
21. Sitten tulivat he takaisin, jokainen, jonka sydän siihen kehoitettiin, jokainen jolla oli antelias henki, ja toi ylennysuhrin **YHWH**, seurakunnan majan tarpeeksi, ja kaikkeen sen palvelukseen, ja pyhiin vaatteisiin.
22. Ja tulivat sekä miehet että naiset, kaikki, joilla oli antelias sydän, ja toivat rannerenkaita, korvarenkaita, sormuksia ja solkia, ja kaikkinaisia kultaisia kalleuksia; jokainen toi minkä lahjan kullassa hän voi **LAYHWH** uhrata.
23. Ja jokainen toi, jolla oli sinisiä, ja purpuraisia, ja tulipunaisia villoja, ja kallista liinaa, ja vuohen karvoja, punalla painetuita oinaan nahkoja, ja hylkeennahkoja (tekasjim).
24. Jokainen jolla oli hopiata ja vaskea lahjoittaa hän sen toi ylennysuhriksi **YHWH**. Ja jokainen, jolla oli sittimipuuta monenlaisten töitten valmistamista varten, toi sitä.
25. Ja kaikki taitavat naiset kehräsivät käsillensä, ja toivat kehräyksensä sinisistä, ja purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja valkoisesta kalliista liinasta.
26. Ja ne naiset jotka senkaltaisia töitä taisivat ja joiden sydän siihen kehoitti kehräsivät vuohen karvoja.
27. Mutta päämiehet toivat onikin kiviä, ja olkavaatteesen ja rintakilpeen ommeltavia kiviä.
28. ja hyvänhajuisia yrtejä, ja öljyä kynttiläjalkaa varten, ja voiteluöljyksi, ja hyvänhajuisiksi suitsutukseksi.
29. Ja niin Israelin ~~lapset~~ pojat toivat hyvällä mielellä, sekä miehet että naiset kaikkinaiseen tarpeesen, niinkuin **LAYHWH** Moosekselle oli käskenyt että tehtämän piti.
30. Ja Mooses sanoi Israelin ~~lapsille~~ pojille: katsokaat, **YHWH** on kutsunut Betsaleelin nimeltä, Urin pojan, Hurin pojanpojan, Juudan suvusta,
31. ja on täyttänyt hänen '**Elohiym** hengellä: taidolla, ymmärryksellä ja tiedolla kaikkinaiseen työhön,
32. sekä keksimään taideteoksia, että työskentelemään kullassa, hopiassa ja vaskessa,

33. kaivertamaan kiviä vaatteeseen ommeltaviksi, sekä leikkaamaan puuhun ja ylimalkaan valmistamaan kaikenlaisia taideteoksia.
34. Ja Hän on antanut sekä hänelle että Oholiabille Ahisamakin pojalle Danin suvusta taidon opettaa muita.
35. Hän on täyttänyt heidän sydämensä taidolla, tekemään kaikellaista veistotyötä sekä kutomaan ja neulomaan sinistä, ja purpuraista ja tulipunaista kangasta, ja valkoista kallista liinaa, niin että he tekevät ja keksivät kaikkinaisia taitavasti.

36. LUKU

1. Niin Betsaleel ja Oholiab tekivät työtä, ja jokainen taitava mies, joille **YHWH** oli antanut taidon ja ymmärryksen tekemään kaikki työt pyhäkön rakennuksessa; he tekivät kaikki sen mukaan kuin **YHWH** oli käsenyt.
2. Ja Mooses kutsui Betsaleelin ja Oholiabin, ja kaikki taitavat miehet, joiden sydämmeän **YHWH** oli taidon antanut: kaikki jotka mielellänsä tarjoutuivat työtä tekemään;
3. Ja he ottivat Moosekselta kaikki ne uhrilahjat, jotka Israelin lapset pojat toivat pyhäkön rakennuksen tarpeeksi. Mutta he toivat vielä joka aamu vapaaehtoisia lahjoja hänelle.
4. Niin tulivat kaikki taitavat miehet, jotka kaikkea työtä tekivät pyhäkön rakennuksessa, itsekukin siitä työstä jonka hän teki,
5. ja sanoivat Moosekselle: kansa tuo ylen paljon, enemmän kuin tarvitaan tähän rakennukseen, jonka **YHWH** on käsenyt tehdä.
6. Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä, sanoen: Älköön kukaan mies tahi nainen enää tuoko uhrilahjaa pyhäkön tarpeeksi. Ja niin kansa estettiin tuomasta.
7. Sillä jo oli aineita tarpeeksi siihen työhön kuin tehtämän piti, ja vielä oli liiaksikin.
8. Niin valmistivat nämä taitavat miehet, jotka siinä työssä olivat, pyhäkön kymmenstä kankaanpituudesta vaatetta: kalliista valkoisista, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista langoista he ne tekivät ja kutoivat taidokkaasti niihin kerubimeja.
9. Kunkin kankaan pituus oli kahdeksankolmattakymmentä kyynärätä, ja sen leveys neljä kyynärätä: sama mitta oli kaikilla kankailla.
10. Ja he yhdistivät viisi kangasta toinen toiseensa, ja taas viisi kangasta toinen toiseensa.
11. Ja tekivät myös silmukat sinisistä langoista sen ensimmäisen kankaan palteesen sauman kohdalle: sekä myös toisen kankaan äärimmäiseen reunaan.
12. Viisikymmentä silmukkaa he tekivät ensimmäiseen kankaaseen ja viisikymmentä silmukkaa toisen kankaan reunaan, joilla ne toinen toisiinsa yhdistettiin: niin että silmukat olivat toinen toisensa kohdalla.
13. Ja he tekivät myös viisikymmentä kultaista koukkua, joilla he yhdistivät kankaat toinen toiseensa, niin että maja tuli yhdeksi kokonaisuudeksi.

14. Ja he tekivät kankaita vuohen karvoista, majan päälle peitteeksi: yksitoista semmoista kangaskappaletta tehtiin.
15. Jokaisen kankaan pituus oli kolmekymmentä kyynärätä, ja leveys neljä kyynärätä: sama mitta oli kaikilla yhdellätoista kappaleella.
16. Ja viisi kappaletta yhdistettiin erikseen, ja sitten kuusi kappaletta erikseen.
17. Ja he tekivät viisikymmentä silmukkaa äärimmäisen kangaskappaleen reunaan, ja myös viisikymmentä silmukkaa toisen kappaleen reunaan, vastaavalle kohdalle.
18. Ja he tekivät viisikymmentä vaskikoukkaa, joilla majan peite yhdistettiin yhdeksi kokonaisuudeksi.
19. Ja he tekivät peitteen majan päälle, punalla painetuista oinaan nahoista, ja vielä sen päälle tekasjim hylkeennahoista (*tekasjim*).
20. Ja teki majan laudat sittimipuista, pystyyn asetettavaksi.
21. Jokaisen laudan pituus oli kymmenen kyynärätä, ja leveys puolitoista kyynärätä.
22. Jokaiseen lautaan tehtiin kaksi vaarnaa, joilla laudat toinen toiseensa liitettiin '*el:-echat* niin tehtiin kaikkiin majan laudoihin.
23. Ja he asettivat majan laudoista kaksikymmentä lautaa etepuolelle,
24. ja tekivät neljäkymmentä hopiajalkaa kahdenkymmenen laudan alle: joka laudan alle kaksi jalkaa, aina kahden vaarnan kanssa.
25. Myöskin asettivat he majan toiselle sivulle, pohjan puolelle, kaksikymmentä lautaa,
26. neljäkymmenen hopiajalan kanssa: aina kaksi jalkaa kunkin laudan alle.
27. Mutta perälle majaa, länteen päin, asettivat he kuusi lautaa,
28. Ja he tekivät kaksi muuta lautaa majan kulmia varten, molemmille sivuille,
29. ja ne olivat kaksitahkoiset alhaalta asti ja samassa eheät ensimmäiseen renkaaseen saakka yläpäässä; niin tehtiin molemmat, kumpaankin kulmaan.
30. Niinmuodoin tuli olemaan kahdeksan lautaa, ja kuusitoista hopiajalkaa: aina kaksi jalkaa kunkin laudan alla.
31. Ja he tekivät myös poikkipuut sittimipuusta: viisi niihin lautoihin, jotka olivat yhdellä puolella majaa,
32. ja viisi poikkipuuta niihin lautoihin, jotka olivat toisella puolen majaa, ja taas viisi poikkipuuta niihin lautoihin, jotka olivat majan peräpuolella länteen päin.
33. Ja he asettivat keskimmäisen poikkipuun niin että se kävi poikittain keskeltä lautoja yhdestä päästä niin toiseen.
34. Ja he silasivat laudat kullalla, ja niiden renkaat tekivät kullasta, joihinka poikkipuut pistettiin: ja poikkipuut silattiin kullalla.
35. He tekivät myös esiripun, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista ja valkoisista kerratuista langoista myös kerubimit kudottiin siihen taitavasti.
36. Ja tekivät sitä varten neljä patsasta sittimipuusta, ja silasivat ne kullalla, ja niiden koukut tekivät he kullasta, ja valoivat niille neljä hopiajalkaa.
37. Ja he valmistivat kankaan majan oven eteen, sinisistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista ja valkoisista kerratuista langoista taitavasti neulotun,
38. ja tätä varten viisi patsasta koukkuinensa ja silasivat niiden päät, ja vanteet kullalla: ja niiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

37. LUKU

1. Ja Betsaleel teki arkin sittimipuusta: puolikolmatta kyynärätä pitkän, puolitoista kyynärätä leviän, ja puolitoista kyynärätä korkian.
2. Ja hän silasi sen puhtaalla kullalla, sekä sisältä että ulkoa, ja teki sen ympärille kultaisen vanteen.
3. Ja valoi neljä kultarengasta sen neljään kulmaan: kaksi rengasta yhdelle puolelle, ja kaksi rengasta toiselle puolelle.
4. Ja hän teki korennot sittimipuusta, ja silasi ne kullalla.
5. Ja pisti ne korennot renkasiin arkin sivulle, niin että arkki taidettiin kantaa.
6. Ja hän teki ~~armoistuimen~~ *KaPoret /kapporeth* lid kansi puhtaasta kullasta *zahav /zahab tahor /tahowr* pure, puhdas, puolikolmatta kyynärätä pitkän ja puolitoista kyynärätä leviän.
7. Ja teki kaivertamalla kaksi kerubimia kullasta: ja asetti ne molempiin päihin ~~armoistuinta~~ *haKaPoret* kansi.
8. Yhden kerubimin toiseen päähän, ja toisen kerubimin toiseen päähän. Yhteyteen ~~armoistuimen~~ *haKaPoret* Kannen kanssa sen molempiin päihin hän teki kerubimit.
9. Ja kerubimit levittivät siipensä sen ylitse, ja peittivät ~~armoistuimen~~ *alhaKaPoret* kansi siivillensä, ja niitten kasvot olivat toinen toisensa puoleen; ~~armoistuimeen~~ *elhaKaPoret* kansi päin olivat kerubimein kasvot.
10. Hän teki myös pöydän sittimipuusta, kaksi kyynärätä pitkäksi, kyynärätä leviäksi, ja puolitoista kyynärätä korkiaksi,
11. ja silasi sen puhtaalla kullalla, ja teki kultaisen vanteen sen ympärille.
12. Ja hän teki reunuksen sen ympärille kämmentä korkean; ja teki myös kultaisen vanteen reunuksen ympärille,
13. ja valoi siihen neljä kultaista rengasta, ja pani ne renkaat neljään kulmaan neljän jalan kohdalle.
14. Juuri reunuksen kohdalla olivat renkaat, jotta korennot niihin pistettäisiin, joilla pöytä kannettiin.
15. Ja hän teki korennot sittimipuusta, ja silasi ne kullalla, niin voitiin pöytä kantaa.
16. Hän teki myös pöytäastiat puhtaasta kullasta, vadit, suitsutusastiat, maljat, ja pikarit, joista juomauhrit kaadettiin.
17. Hän teki myös kynttiläjalan puhtaasta kullasta. Kaivertamalla taidokkaasti hän kynttiläjalan teki, sen jalustan ja varren; maljat, nuput ja kukkaset siinä olivat kaikki samasta kappaleesta.
18. Kuusi haaraa kävi sen kyljestä, kolme haaraa kynttiläjalan yhdeltä sivulta, ja myös kolme haaraa sen toiselta sivulta.
19. Kolme mantelinkukan muotoista maljaa oli sen toisessa haarassa, ja yksi nappu ja kukkainen, niin myös kolme mantelin-kaltaista maljaa toisessa haarassa, yksi nappu ja kukkainen: niin oli niissä kuudessa haarassa, jotka kynttiläjalasta kävivät ulos.

20. Mutta itse kynttilälajalassa oli neljä mantelin-muotoista maljaa, nuppujensa ja kukkastensa kanssa,
21. Niin että nappu oli siinä ensimmäisen haaraparin alla, ja taas nappu toisen haaraparin alla, ja vielä nappu kolmannen haaraparin alla; niin oli niitten kuuden haaran alla, jotka siitä kävivät ulos.
22. Ja sen nuput ja haarat olivat kaikki yhtä taidetekoa puhtaasta kullasta.
23. Ja hän teki siihen myös seitsemän lamppua: ja niitten niistimet ja sammuttimet olivat puhtaasta kullasta.
24. Ja hän teki sen, kaikkien astiainsa kanssa, yhdestä talentista puhdasta kultaa.
25. Hän teki myös suitsutusalttarin sittimipuusta: yhtä kyynärätä pitkän ja yhtä kyynärätä leviän - aivan nelikulmaisen - ja kahta kyynärätä korkian; sarvet tehtiin yhteyteen sen kanssa.
26. Ja hän silasi sen puhtaalla kullalla, sen katon ja seinät ympärinsä, ja sen sarvet: ja teki sen ympärille vanteen kullasta.
27. Ja hän teki kaksi kultaista rengasta vanteen alle molemmin puolin, niin että korennot voitiin niihin pistää, joista kannettiin.
28. Ja korennot hän teki sittimipuusta, ja silasi ne kullalla.
29. Ja valmisti myös pyhän voiteluöljyn ja puhtaan hyvänhajuisen suitsutuksen, taidokkaasti tehtynä.

38. LUKU

1. Ja hän teki myös polttouhri-alttarin sittimipuusta, viittä kyynärätä pitkän ja viittä kyynärätä leviän, aivan nelikulmaisen, ja kolmea kyynärätä korkian.
2. Ja hän teki neljä sarvea sen neljään kulmaan; yhtä tekoa olivat sarvet. Ja hän silasi sen vaskella.
3. Ja hän teki kaikki alttarin tarpeet, tuhka-astiat, lapiot, maljat, hangot, hiiliastiat: kaikki astiat teki hän vaskesta.
4. Ja teki alttarin ympärille vaskihäkin niinkuin verkon, maasta puolenalttarin korkeuteen.
5. Ja hän valoi neljä rengasta ja asetti ne vaskihäkin neljään kulmaan, että korennot niihin pistettäisiin.
6. Ja hän teki korennot sittimipuusta, ja silasi ne vaskella,
7. Ja pani korennot renkasiin alttarin sivulle, joista se kannettiin. Ja hän teki sen laudoista, ontoksi sisältä.
8. Ja hän teki pesoastian vaskesta, ja sen jalustan myös vaskesta, niiden naisten peileistä, jotka palvelivat seurakunnan majan oven edessä.
9. Ja hän teki pihan etelään päin, ja pihan kangasaidat tehtiin valkiasta kerratusta liinasta, sata kyynärää pitkät,
10. ja sitä varten tehtiin kaksikymmentä patsasta ja niihin kaksikymmentä jalustaa vaskesta; mutta niitten koukut ja vyö hopiasta.

11. Niin myös pohjan puolella tehtiin sata kyynärätä, sitä varten kaksikymmentä patsasta kahdenkymmenen jalustan kanssa vaskesta; mutta niitten koukut ja vyöt hopiasta.
12. Ja lännen puolella oli kangasaitaa viisikymmentä kyynärätä, kymmenen patsaan ja kymmenen jalustan kanssa, mutta niitten koukut ja vyöt hopiasta;
13. ja etupuolella itään päin tehtiin viisikymmentä kyynärätä,
14. niin että kangasaitaa oli viisitoista kyynärätä yhdellä sivulla: kolmen patsaan ja kolmen jalustan kanssa,
15. ja toisella sivulla - siis yhtä paljon molemmin puolin pihan porttia - niitten viisitoista kyynärätä kolmen patsaan ja kolmen jalustansa kanssa.
16. Ja kaikki pihan kankaat ympärinsä olivat valkiasta kerratusta liinasta,
17. ja patsasten jalat vaskesta, ja niiten koukut ja vyöt hopiasta, niin että niiden nuput olivat silatut hopialla: ja kaikki pihan patsaat olivat vyötetyt hopiavyöllä.
18. Ja porttiverhon pihan sisällekäytävään teki hän sinisistä ja purpuraisista ja tulipunaisista ja valkoisista kerratusta langoista, taitavasti neulotun, kahtaymmentä kyynärätä pitkän, ja viittä kyynärätä korkian kankaan leveyden mukaan pihan kanagasaidassa,
19. ja sitä varten tehtiin neljä patsasta ja neljä jalustaa vaskesta, mutta niitten koukut hopiasta, ja vyötettiin hopiavyöllä.
20. Ja kaikki vaarnat majassa, ja koko pihassa ympärinsä, olivat vaskesta.
21. Tässä on luettelo kaikista kuin todistuksen majaan tarvittiin, joka luettelo on tehty Mooseksen käskyn jälkeen: Leviläisten toimen kautta, Itamarin papin Aaronin pojan johdon alla.
22. Ja Betsaleel Urin poika, Hurin pojanpoika Juudan suvusta, teki kaikki kuin **YHWH** Moosekselle oli käsenyt,
23. Ja hänen apulaisensa oli Oholiab Ahisamakin poika Danin suvusta; joka oli mies taitava ja ymmärtäväinen veistämään sekä kutomaan kangasta sinisistä, purpuraisista, tulipunaisista, ja valkoisista langoista.
24. Kaikki se kulta jota tarvittiin tämän pyhäkön tarpeeksi, joka oli annettu oli ylönnyshiksi oli yhdeksänkymmenekymmentä talenttia seitsemänsataa ja kolmekymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen.
25. Mutta hopia, jonka yhteinen kansa siihen antoi, oli sata talenttia tuhannen seitsemänsataa viisikahdeksattakymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen:
26. puolta sikliä, pyhän siklin jälkeen: tuli henkilöä kohti kaikilta niiltä, jotka olivat lasketut kahdenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat pojat *ben*, kuusisataa tuhatta, kolmetuhatta, viisisataa ja viisikymmentä henkilöä [miestä].
27. Sadasta talentista hopiata valettiin pyhäkön jalustat, ja esiripun jalustat: sata jalustaa sadasta talentista talentti kullekin jalustalle.
28. Mutta tuhannesta, seitsemästä sadasta ja viidestä kahdeksattakymmenestä siklistä tehtiin koukut patsaisiin: ja niitten päät silattiin, ja ne vyöllä vyötettiin.
29. Mutta vaski, mikä annettiin ylönnyshiksi, oli seitsemänkymmentä talenttia kaksituhatta ja neljäsataa sikliä.

30. Siitä tehtiin jalustat seurakunnan majan oveen, ja vaskialttari ja vaskihäkki siihen ja myös kaikki alttarin astiat,
31. Niin myös jalustat ympärinsä pihan ympärillä, ja jalustat pihan sisällekäytävään, ja kaikki majan vaarnat, ja kaikki pihan vaarnat ympärinsä.

39. LUKU

1. Mutta sinisistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista villoista tekivät he virkavaatteita palvelukseen pyhäkössä: ja he tekivät pyhiä vaatteita Aaronille, niinkuin **YHWH** oli käskenyt Moosekselle.
2. Ja hän teki olkavaatteen kullasta sekä sinisistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista villoista ja valkiasta kerratusta liinasta.
3. Ja he takoivat kullan kiskoksi, jonka leikkasivat langaksi, että se taidettiin taitavasti kutoa sinisten, purpuraisten ja tulipunaisten villain ja valkian liinan sekaan.
4. He tekivät siihen olkakappaleet, yhdistettäväksi; kahdelta kulmalta se yhdistettiin.
5. Ja vyö sen päällä oli myös tehty sillä tavalla taitavasti kullasta, sinisistä, purpuraisista, ja tulipunaisista villoista ja valkiasta kerratusta liinasta: niinkuin **YHWH** oli käskenyt Moosekselle.
6. Ja he asettivat onikin kivet, ja kiinnittivät ne kullalla: niihin olivat Israelin ~~lasten~~ poikien nimet kaiverretut, niinkuin sinetti kaiverretaan.
7. Ja ne asetettiin olkapäille olkavaatteen, että ne kivet muistuttaisivat Israelin ~~lapsille~~ pojille kaikki mitä **YHWH** oli käskenyt Moosekselle.
8. Ja he tekivät rintakilven sillä tavalla taitavasti, kuin olkavaatekin oli tehty: kullasta, sinisistä, ja purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja kalliista kerratusta liinasta,
9. Niin että se oli nelikulmainen ja kaksikertainen: vaaksa pituudelta ja vaaksa leveydeltä, kaksikertaisesti.
10. Ja he täyttivät sen neljällä kivirivillä: ensimmäinen rivi oli karneoli (sardius), topasi ja smaragdi;
11. Toinen rivi: rubini, safiri ja demantti;
12. Kolmas rivi: hyasintti (lynkurius), agatja, ametisti;
13. Ja neljäs rivi: turkosi, oniks ja jaspis. Ne olivat kullalla ympäröidyt ja kiinnijuotetut.
14. Näitä kiviä oli Israelin ~~lasten~~ poikien luvun jälkeen kaksitoista, yksi kullekin nimelle, kahdentoista sukukunnan jälkeen, kaiverretut samalla tavalla kuin sinetit kaiverretaan.
15. He tekivät myös rintakilpeä varten viitjat punomalla puhtaasta kullasta.
16. Ja he tekivät kaksi kultanastaa, ja kaksi kultarengasta, yhdistivät ne kaksi rengasta kahteen rintakilven kulmaan.
17. Ja he pistivät ne kaksi kultaviitjaa niihin kahteen renkaaseen, rintakilven kulmiin.

18. Mutta vitjojen kaksi päätä kiinnittivät he niihin kahteen nastaan, ja yhdistivät ne olkavaatteen olkakappaleisiin sen etupuolelta.
19. Ja he tekivät kaksi muuta kultarengasta, ja yhdistivät ne niihin toisiin kahteen rintakilven kulmaan, siihen reunaan, joka on sisäänpäin kääntynyt olkavaatetta vastaan.
20. Ja he tekivät vielä kaksi muuta kultarengasta ja kiinnittivät ne kahteen kulmaan olkakappaleen alareunaan etupuolelle olkavaatteen vyön kohdalla.
21. Ja he yhdistivät rintakilven renkaistansa niihin renkaisiin, jotka olivat olkavaatteessa, sinisellä nauhalla, niin että se oli liki olkavaatetta, eikä erinnyt olkavaatteesta niinkuin **YHWH** käski Moosekselle.
22. He tekivät myös olkavaatteen liepeet kokonansa sinisistä langoista kudotusta kankaasta.
23. Ja keskelle olkavaatetta tehtiin läpi päätä varten, niinkuin rautapaiden läpi sepaluksen ja päänläven reunaan ommeltiin sepalus ettei se repiäisi.
24. Ja he tekivät granatin omenat liepeitten alareunaan sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista kerratuista langoista.
25. Ja tekivät kulkuiset puhtaasta kullasta, ja panivat ne kulkuiset granatin omenain välille ylt' ympäri liepeitten reunaan,
26. niin että kulkuinen ja granaatin omena oli vuoroin ympärinsä liepeitten reunassa kannettavaksi palveluksessa, niinkuin **YHWH** käskenytti oli Moosekselle.
27. Ja he tekivät myös ihopaidat, kudotut valkiasta kalliista liinasta, Aaronille ja hänen pojillensa,
28. ja hiipan valkiasta kalliista liinasta, ja kauniit päähineet valkiasta kalliista liinasta, ja alusvaatteet valkiasta kerratusta liinasta,
29. Ja taitavasti neulotun vyön valkiasta kerratusta kalliista liinasta, sinisistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista villoista: niinkuin **YHWH** oli käskenytti Moosekselle:
30. He tekivät myös pyhän otsakruunun levyn puhtaasta kullasta ja kaiversivat kirjoituksen siihen niinkuin sinetti kaiverretaan: **QODESH LAYHWH** pyhitetty.
31. Ja sitoivat siihen sinisen nauhan ja yhdistivät sen hiippaan: niinkuin **YHWH** oli käskenytti Moosekselle.
32. Ja niin kaikki seurakunnan majan rakennus päätettiin. Ja Israelin lapset pojat tekivät sen; he tekivät kaikki sen mukaan, kuin **YHWH** oli käskenytti Moosekselle.
33. Ja he kantoivat majan Mooseksen luo, todistuksen majan tarpeinensa: sen koukut, laudat, korennot, patsaat ja jalustat.
34. Ja peitteen punalla painetuista oinaan nahoista, peitteen hylkeennahoista (tekasjim): ja esiripun arkin eteen,
35. todistusarkin korentoinensa, ja myös ~~armoistuimen~~ haKaPoret kansi,
36. pöydän kaikkein astiainsa kanssa, ja katsomusleivät,
37. puhtaan kynttiläjalan valmistetun lamppuinensa, kaiken sen kanssa mitä siihen tarvittiin, ja öljyä kynttiläjalkaan,
38. kulta-alttarin ja voitelusöljyn, ja hyvänhajuisen suitsutuksen, ja majan oviverhot,
39. vaskisen alttarin ja vaskisen häkin korentoinensa, ja kaikkine tarpeinensa, ja pesoastian jalustoinensa,

40. pihan kangasaidan patsainensa ja jalkoinensa, kankaan pihan sisällekäytävän eteen, köysinensä ja vaajoinensa, ja kaikki seurakunnan majan palveluksen astiat, 41. ja vihdoin virkavaatteet pyhäkössä palvelemista varten, papin Aaronin pyhät vaatteet, ja hänen poikainsa vaatteet, joissa heidän piti papin virkaa toimittaa. 42. Niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle: aivan sen mukaan tekivät Israelin lapset kaiken sen työn. 43. Ja Mooses katseli kaikkea tätä rakennustyötä ja näki, että he olivat tehneet sen, niinkuin **YHWH** oli käsenyt. Ja Mooses siunasi heitä.

40. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Ensimmäisenä päivänä ensimmäisestä kuussa tulee sinun pystyttää seurakunnan maja.
3. Ja pane siihen sisälle todistuksen arkki, ja peitä arkki esiripulla.
4. Ja tuo myös sinne sisälle pöytä, ja valmista se, ja aseta siihen kynttiläjalka, ja pane lamput sen päälle.
5. Ja aseta se kultainen savualttari todistusarkin eteen, ja ripusta esirippu majan eteen.
6. Mutta polttouhrin-alttarin pitää sinun asettaman seurakunnan majan oven eteen.
7. Ja pane pesoastia seurakunnan majan ja alttarin välille, ja pane siihen vettä,
8. Ja tee piha sen ympärille, ja ripusta esirippu pihan portin eteen.
9. Ja ota voiteluöljy, ja voitele maja ja kaikki ne kuin siinä ovat, ja pyhitä se kaluinensa, että ne olisivat pyhät,
10. Ja voitele polttouhrialttari kaluinensa, ja pyhitä alttari: ja se alttari olkoon kaikkein pyhin.
11. Voitele myös pesoastia jalustoinensa, ja pyhitä se.
12. Ja tuo Aaronin poikinensa seurakunnan majan oven eteen, ja pese heitä vedellä,
13. Ja pueta Aaronin pyhiin vaatteisiin, ja voitele ja pyhitä hänen minun papikseni.
14. Ja tuo myös hänen poikansa ja pueta heidän yllensä ihopaidat,
15. Ja voiteleman heidät niinkuin sinä heidän isänsä voitelit, minun papikseni. Ja tämän voidelluksen pitää oleman heille ijankaikkiseksi pappeudeksi, suvusta sukuun.
16. Ja Mooses teki kaikki kuin **YHWH** oli hänelle käsenyt.
17. Niin asetettiin maja pysytyyn toisena vuonna, ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuusta.
18. Ja kun Mooses pystytti majan, niin hän asetti jalustat ja laudat ja poikkipuut, ja asetti patsaat.
19. Ja hän levitti peitteen majan *ha'Ohel* telta ylitse, ja pani katon sen päälle: niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
20. Ja hän otti todistuksen ja pani arkkiin, ja asetti korennot arkin päälle, ja pani myös ~~armoistuisen~~ *et-haKaPoret* Kannen arkin päälle.

21. Sitten toi hän arkin majaan, ja ripusti esiripun todistusarkin eteen: niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
22. Ja hän asetti hän myös pöydän seurakunnan majaan, pohjan puoliselle sivulle, ulkopuolelle esirippua.
23. Ja asetti leivät sen päälle järjestykseen, **YHWH** eteen: niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
24. Ja hän pani myös kynttiläjalan seurakunnan majaan, aivan pöydän kohdalle, etelän puoliselle sivulle majaa.
25. Ja asetti lamput siihen **YHWH** eteen: niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
26. Ja pani myös kultaisen alttarin seurakunnan majaan, esiripun eteen,
27. ja suitsutti hyvänhajuisen suitsutuksen sen päällä: niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
28. Ja hän asetti esiripun majan oven eteen.
29. Vaan polttouhrin alttarin pani hän seurakunnan majan oven eteen, ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin: niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
30. Ja pesoastian pani hän seurakunnan majan ja alttarin välille, ja pani siihen vettä pesemistä varten.
31. Ja Mooses ja Aaron ja hänen poikansa pesivät kätensä ja jalkansa siitä.
32. Sillä heidän piti pesemän itsensä, kun he menivät seurakunnan majaan tahi kävivät alttarin tykö; niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
33. Ja hän pystytti pihan aidan majan ja alttarin ympärille, ja ripusti kangasverhon pihan sisällekäytävään. Niin Mooses päätti koko sen työn.
34. Ja pilvi peitti seurakunnan majan, ja *ukh 'vod* **YHWH** kunnia täytti majan.
35. Ja Mooses ei voinut mennä seurakunnan majaan; sillä pilvi oli sen päällä, ja *ukh 'vod* **YHWH** kunnia täytti majan *et-haMish 'kan*.
36. Ja kun pilvi yleni majan päältä niin Israelin lapset pojat vaelsivat, niin he tekivät koko heidän matkallansa.
37. Mutta kun pilvi ei ylenny, niin he eivät lähteneet matkalle, aina siihen päivään asti jolloin se taas yleni.
38. Sillä **YHWH** pilvi oli päivällä majan ylitse, ja yöllä oli siinä tulta; niin oli Israelin lasten huoneen *bayith* silmäin edessä koko heidän matkallansa.

Moosesen Toisen Kirjan loppu.

Liite:

Armonistuin – jota ei ollutkaan. Alkukielen Hebrean tuntee vain sanan *'kansi' et-haKaPoret*. Ei 'armoa' saatikka istuinta. Tässä tällä hetkellä tämä petos tuntuu

jesuiittain törkeältä väärennökseltä - viitaten vatikaanin isuimeen ja sen pakanariitteihin. (Mikäli uskottava selitys löytyy, päivitän teksin sen mukaan.)

propitiatory - *sana joka esiintulee armonistuimen yhteydessä:*

[.cambridge.org/dictionary/english/propitiatory;](https://www.cambridge.org/dictionary/english/propitiatory)

propitiatory definition: *1. intended to please someone and make them feel calm: 2. intended to please someone and make them....* Learn more.

Fiilikset: saa fiilikset jäähtymään, tuttua ja turvallista ykseyttä, rakkautta – maailmahallitsijan istuimelta...

[biblestudytools.com/dictionary/propitiation/](https://www.biblestudytools.com/dictionary/propitiation/)

"The word is Latin and brings into its English use the atmosphere of heathen rites for winning the favor, or averting the anger, of the gods. In the Old Testament it...

Riitit: ilmavaltojen pakana godsit ja daemonit vihastuvat ellet kumarra pahaa paavin OSIRIS-istuinta, Egyptistä vatikaaniin hinattua jakkaraa... jne.

VAYIKRA

Leviticus

3. Mooseksen Kirja

1. LUKU

1. Ja **YHWH** kutsui Mooseksen, ja puhui hänelle seurakunnan majasta *me'Ohel*, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano heille: kun joku teistä tahtoo uhrata Herralle, niin tehkää teidän uhrinne eläimistä, joko karjasta tahi lampaista.

3. Jos hän tahtoo [**YHWH**?] polttouhria karjasta tehdä, niin uhratkaan virheettömän härkyisen; seurakunnan majan oven edessä hän sen uhratkaan, että se olis **YHWH** otollinen.

4. Ja pankoon kätensä sen polttouhrin pään päälle, niin se on otollinen häntä sovittamaan.

5. Ja teurastakoon hän härkyisen **YHWH** edessä; ja papit, Aaronin pojat, tuokoot veren ja kaatakoot sen alttarille ylt' ympäri, joka on seurakunnan majan oven edessä.

6. Ja vuota polttouhrista on nyljettävä ja kappaleiksi hakattava.

7. Ja papin Aaronin pojat tehköt tulen alttarille ja halot tulen päälle.

8. Ja papit, Aaronin pojat sovittakoon kappaleet, pään ja rasvan, halkojen päälle, jotka ovat alttarilla tulen päällä.

9. Mutta sisällykset ja jalat pitää vedellä pestämän. Ja papin pitää kaikki nämä polttaman alttarilla: polttouhriksi, ja otollisen hajun tuliuhriksi **LAYHWH**.

10. Mutta jos hän tahtoo tehdä polttouhria pienistä eläimistä, lampaista tai vuohista, niin uhratkaan virheettömän - uros *zakar* - oinaan tai kauriin.
11. Ja teurastakoon sen **YHWH** edessä pohjan puolella alttaria, ja papit, Aaronin pojat, kaatakoot sen veren alttarille ylt' ympärinsä.
12. Ja se hakattakoon kappaleiksi, sekä pää että rasva, ja pappi asettakoon ne halkojen päälle, jotka ovat alttarin tulen päällä.
13. Mutta sisällykset ja jalat pitää vedellä pestämän, ja papin pitää ne kaikki uhraaman ja polttaman alttarilla: se on polttouhri, tuliuhri otolliseksi hajuksi **YHWH**.
14. Mutta jos hän tahtoo taas tehdä polttouhria **LAYHWH** linnuista, niin tehkoon sen mettisistä, tai ~~nuorista~~ *ben* poika/uros kyyhkysistä.
15. Ja papin pitää tuoman sen alttarille ja niskat poikki väentämän, ja alttarilla polttaman. Ja sen veri on vuodatettava alttarin seinään.
16. Ja ottakaan sen kuvun höyheninensä, ja heittäköön sen alttarin viereen itään päin, tuhkakoon *haDashen /deshen* rasvainen uhrituhka päälle.
17. Ja hän halaiskoon sen siipien kohdalta kuitenkin repäisemättä niitä irti: ja pappi polttakoon halkoin päällä, jotka ovat alttarilla tulen päällä. Tämä on polttouhri, tuliuhri, otolliseksi hajuksi **LAYHWH**.

2. LUKU

1. Ja jos joku tahtoo tehdä **YHWH** ruokauhria, niin tehkoon sen hienoista jauhoista, ja vuodattakoon öljyä sen päälle ja pankoon suitsutustasen päälle,
2. Ja vieköön sen sitten papeille, Aaronin pojille ja pappi ottakoon pivonsa täyteen jauhoista, ja öljystä sekä kaiken suitsutuksen, ja sen polttakoon alttarilla muistoksi. Tämä on tuliuhri otolliseksi hajuksi **LAYHWH**.
3. Se mikä jää ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poikainsa omaa. - Se olkoon kaikkein pyhin **YHWH** tuliuhrista.
4. Mutta jos sinä tahdot tehdä ruokauhria siitä mikä on uunissa kypsytetty, niin olkoot ne happamattomia leipiä hienoista jauhoista johon on öljyä sekoitettu, ja happamattomia ohukaisia leipiä, öljyllä voideltuja.
5. Vaan jos sinun ruokauhrisi on pannussa kypsytettyä, niin olkoon se hienoista jauhoista, öljyllä sekoitettua ja happamatonta.
6. Taita se kappaleiksi ja vuodata öljyä sen päälle. Se on ruokauhri.
7. Ja jos sinun ruokauhrisi on kattilassa kypsytettyä, niin tee se hienoista jauhoista öljyn kanssa.
8. Ja se ruokauhri, jonka sinä tahdot senkaltaisista tehdä **LAYHWH**, pitää sinun tuoman papille, ja kantaman sen alttarin tykö.
9. Ja papin pitää ylöntämän sen mikä ruokauhrista on muistoksi ja polttaman alttarilla. Se on tuliuhri ja hyvä haju **LAYHWH**.
10. Tähteet ruokauhrista pitää oleman Aaronin ja hänen poikainsa omat. Se on oleva kaikkein pyhin **YHWH** tuliuhreista.

11. Kaiken ruokauhrin, jonka te uhraatte **LAYHWH** pitää teidän tekemän ilman hapatusta; sillä ei yhtään hapatusta eikä hunajaa pidä siinä poltettaman tuliuhriksi **LAYHWH**.
12. Mutta uutis-uhriksi niitä uhrattakoon **LAYHWH**; vaan ei ne saa tulla alttarille otolliseksi hajuksi.
13. Kaiken sinun ruokauhrisi pitää sinun suolaaman; sinun ruokauhrisi ei pidä koskaan olko vailla sinun '**Eloheykha** liittosuolaa. Kaikissa uhreissasi pitää sinun suolaa uhraaman.
14. Mutta jos sinä tahdot tehdä uutisesta ruokauhrin **LAYHWH**, niin sinun pitää kuivaaman viheriäiset tähkäpäät tulella, ja survoman ne pieniksi, ja sitten uhraaman ruokauhrin uutisestasi.
15. Ja sinun pitää kaataa siihen öljyä ja panna suitsutusta sen päälle. Se on ruokauhri.
16. Ja papin pitää ottaman niistä survotuista jyvistä ja öljystä, ynnä kaiken suitsutuksen, ja polttaman sen muistoksi. Se on tuliuhri **YHWH**.

3. LUKU

1. Ja jos joku tahtoo tehdä kiitosuhria karjasta, niin uhratkoon härjän tahi lehmän, ja tuokoon virheettömän uhrin **YHWH** eteen.
2. Ja hän laskekoon kätensä uhrinsa pään päälle, ja teurastakoon sen seurakunnan majan oven edessä; ja papit Aaronin pojat kaatakoot veren alttarille ylt' ympäri.
3. Ja kiitosuhrista uhratkoon hän **LAYHWH** tuliuhriksi rasvan joka sisällykset peittää, ja kaiken sen rasvan mikä sisällyksissä on,
4. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, mikä niiden päällä on lanteissa, ja maksan kalvon joka on irroitettava munaskuiden kohdalla.
5. Aaronin pojat polttakoot sen alttarilla polttouhriksi puiden päällä, jotka ovat tulessa, tuliuhriksi ja hyväksi hajuksi **LAYHWH**.
6. Mutta jos hän tekee **LAYHWH** kiitosuhria pienestä karjasta, koiras tahi naaras eläimistä, niin sen pitää oleman ilman virhettä.
7. Jos hän uhraa karitsan, niin hänen pitää sen tuoman **YHWH** eteen,
8. ja laskeman kätensä uhrinsa pään päälle, ja teurastaman sen seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat kaatakoot sen veren alttarille ylt' ympäri.
9. Ja kiitosuhrista tulee hänen tuliuhriksi **LAYHWH** uhraaman polttouhrin, sen rasvan, koko saron, joka eroitetaan selkäpiin kohdalla: ja sen rasvan joka sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten rasvan,
10. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, mikä lanteissa niiden päällä on joka irroitetaan munaskuiden kohdalla.
11. Ja papin pitää sen polttaman alttarilla tuliruuaksi **LAYHWH**.
12. Jos joku tahtoo uhrata vuohen ja niin tuokoon sen **YHWH** eteen,
13. ja laskekoon kätensä sen pään päälle, ja teurastakoon sen seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat kaatakoot sen veren koko alttarin ympäri,

14. Ja siitä uhratkoon tuliuhriksi **LAYHWH** sen rasvan, joka sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten rasvan,
15. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, mikä niiden päällä on lanteissa, ja maksan kalvon joka irroitetaan kohdalla.
16. Ja papin pitää polttaman sen alttarilla, tuliruuaksi, otolliseksi hajuksi. Kaikki lihavuus on **LAYHWH** oma.
17. Se olkoon teille ijankaikkisena sääntönä suvusta sukuun missä asuttekin: älkää syökö yhtään rasvaa *Kal-chelev /cheleb* eikä verta.

Vertaa :

Esra sanoo "Menkää ja syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia..."WaYomer lähem l'khu ikh'lu mash'maNiym ush'tu mam'taQiyim ...Hosea 8:10:

4. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano: jos joku rikkoo tietämätä jotakuta **LAYHWH** käskyä vastaan, jota ei hänen pitäisi tekemän, niin että hän tekee jotakin joka on kielletty:
3. Jos pappi, joka voideltu on, rikkoo kansan pahenukseksi, niin hänen pitää rikoksensa edestä, jonka hän tehnyt on, tuoman virheettömän nuoren härän **YHWH** rikosuhriksi,
4. Ja pitää tuoman sen härän **YHWH** eteen, seurakunnan majan oven luo, ja laskeman kätensä härän päälle, ja sitten teurastaman härän **YHWH** edessä.
5. Ja pappi, joka voideltu on, ottakoon härän verta, ja kantakoon sen seurakunnan majaan.
6. Ja papin pitää kastaman sormensa vereen ja priiskoittaman sitä verta seitsemän kertaa **YHWH** ja pyhäkön esiripun edessä.
7. Ja papin pitää pyyhkäistä sitä verta suitsutusalttarin sarviin, joka on **YHWH** edessä seurakunnan majassa; mutta kaiken muun veren kaatakoon polttouhrin alttarin pohjalle, joka on seurakunnan majan oven edessä.
8. Ja kaikki rikosuhrin härän rasva annettakoon ylönnyshriksi: nimittäin se rasva joka sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten rasva,
9. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, joka niiden päällä on lanteissa ja maksan kalvo joka irroitettakoon munaskuiden kohdalla,
10. aivan niinkuin se otetaan kiitosuhrin härästä: ja papin pitää ne polttaman polttouhrin-alttarilla.
11. Mutta härän vuodan, kaiken lihan, pään ja jalkain kanssa, ja sisällykset ja ravan,
12. siis koko härän pitää hänen leiristä viemän ulos puhtaaseen paikkaan, johonka tuhkat heitetään, ja se pitää siellä poltettaman puiden päällä tulella: juuri siinä paikassa, johonka tuhka heitetään, pitää se poltettaman.

13. Jos koko Israelin seurakunta eksyisi, eivätkä itse sitä huomaa, ja he tekevät jotakuta **YHWH** käskyä vastaan, jota ei heidän tulisi rikkoa, ja niin tulisivat vikapääksi,
14. ja sittemmin huomaisivat rikoksensa, minkä he tekivät, niin pitää heidän tuoman nuoren härän rikosuhriksi, ja asettaman sen seurakunnan majan eteen.
15. Ja seurakunnan vanhimmat laskekoot kätensä härän pään päälle **YHWH** edessä, ja teurastakoot sen härän **YHWH** edessä.
16. Ja pappi, joka voideltu on, kantakoon härän verta seurakunnan majaan.
17. Ja papin pitää kastaman sormensa vereen ja seitsemän kertaa priiskoittaman **YHWH** eteen, esiripun edessä,
18. Ja pitää siitä hänen pyyhkäisemän sitä verta alttarin sarvein päälle, joka on **YHWH** edessä seurakunnan majassa, mutta kaiken muun veren kaatakoon hän polttouhrin alttarin pohjaan, joka on seurakunnan majan edessä.
19. Kaiken härän rasvan pitää hänen ottaman ja polttaman alttarilla.
20. Ja hänen pitää tekemän tälle härälle niinkuin hän teki rikosuhrin härälle. Niin pappi heidät sovittaa, ja se rikos annetaan heille anteeksi.
21. Ja hänen pitää viemän härän leiristä ulos, ja polttaman sen niinkuin hän poltti sen edellisen härän. Se olkoon seurakunnan rikosuhri.
22. Mutta jos päämies rikkoo ja tekee tietämättään jotakuta **YHWH** 'Elohayw käskyä vastaan, jota ei hänen pitäisi rikkoman, ja tulee vikapääksi,
23. ja joku sitten osoittaa hänelle hänen rikoksensa, jotka hän on rikkonut: niin hänen pitää tuoman uhriksi virheettömän kauriin,
24. ja laskeman kätensä kauriin pään päälle, ja teurastaman siinä paikassa, missä **YHWH** polttouhria teurastetaan. Se olkoon hänen rikosuhriensa.
25. Sitte pitää papin ottaman rikosuhrin verta sormellansa, ja pyyhkäisemän sitä polttouhrin alttarin sarviin, mutta sen muun veren kaatakoon polttouhrin alttarin pohjaan.
26. Ja kaiken se rasvan pitää hänen polttaman alttarilla, niinkuin tehdään kiitosuhrin rasvan suhteen. Ja niin pappi sovittaa hänen rikoksensa, ja se annetaan hänelle anteeksi.
27. Jos joku yhteisestä kansasta rikkoo tietämättään, niin että hän tekee jotakuta **YHWH** käskyä vastaan, jota ei hänen pitäisi rikkoman, ja tulee niin vikapääksi,
28. Ja sitte saatetaan huomaamaan rikoksensa, minkä synnin hän on tehnyt, hänen pitää tuoman uhriksi virheettömän vuohen, sen rikoksen edestä jonka hän on tehnyt,
29. Ja pitää laskeman kätensä rikosuhrin pään päälle ja teurastaman sen rikosuhrin sillä paikalla jossa polttouhrin-eläin teurastetaan.
30. Ja papin pitää sormellansa ottaman sen verta, ja pyyhkäisemän sitä polttouhrin alttarin sarviin, mutta kaiken muun veren pitää hänen kaataman alttarin pohjaan.
31. Ja kaiken sen rasvan pitää hänen ottaman, niinkuin kiitosuhrin rasva otetaan ja papin pitää sen polttaman alttarilla otolliseksi hajuksi **LAYHWH**. Ja niin pappi sovittaa hänen rikoksensa.
32. Mutta jos hän tuo lampaansa rikosuhriksi, niin tuokaan virheettömän uuhon.

33. Ja laskekaan kätensä rikosuhriin pään päälle ja teurastakoon sen rikosuhriksi siinä paikassa, missä polttouhriin-eläin teurastetaan.

34. Ja papin pitää sormellansa ottaman rikosuhriin verta, ja pyyhkäisemän sitä polttouhriin alttarin sarviin, mutta kaiken muun veren pitää hänen kaataman alttarin pohjaan.

35. Mutta kaiken rasvan pitää hänen ottaman, niinkuin kiitosuhriin lampaan rasva otetaan ja papin pitää polttaman sen alttarilla **YHWH** tuliuhriksi. Ja niin pappi sovittaa hänen rikoksensa jonka hän on tehnyt, ja se hänelle annetaan anteeksi.

5. LUKU

1. Jos joku rikkoo sillä tavalla, että hän kuulee vannottajan sanat, ja voisi asian todistaa, joko hän on sen nähnyt tai muuten saanut tietää, ja ei ilmoita siitä, ja hän on niin vikapää vääryyteen,

2. tai jos joku tietämättään sattuu koskemaan johonkuhun saastaiseen kappaleeseen, joko saastaisen metsän-eläimen raatoon, tai saastaisen karjan raatoon eli saastaisen matelijan raatoon, ja hän niin tulee saastaiseksi ja vikapääksi;

3. tai jos hän sattuu tietämättään koskemaan saastaiseen ihmiseen, oli hän mistä syystä hyvänsä saastaiseksi tullut, ja hän sitten saa sen tietää ja tulee vikapääksi;

4. tai jos joku vannoo, niin että hän huomaamattaan suullansa vannoo jotakin oli se hyvää tai pahaa, niinkuin ihminen joskus ajattelemattomuudessa joskua vannoo, kaikki kuin ihminen vannoo huomaitsematta, ja sen sitten tulee huomaaman ja niinmuodoin joutuu vikapääksi jossakin näistä asioista, hän on vikapää yhteen näistä:

5. niin tulee hänen, koska hän on vikapää johonkuhun näistä, tunnustaa se minkä hän on rikkonut,

6. ja sen rikoksensa vian edestä, minkä hän on rikkonut, tuokoon hän laumasta **LAYHWH** uuhien eli vuohen rikosuhriksi: ja papin pitää sovittaman hänen rikoksensa.

7. Jollei hänellä ole lammasta, niin tuokoon **LAYHWH** rikoksensa edestä, minkä hän tehnyt on, kaksi mettistä tai kaksi nuorta kyyhkystä, toisen rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi,

8. ja vieköön ne papille: ja tämä uhratkoon ensisti sen rikosuhriksi määrätyn ja vääntäköö sen niskat, vaan älköön kuitenkaan pääätä erilleen reväiskö,

9. ja priiskoittakoon rikosuhriin verta alttarin seinälle, ja antakoon sen veren, joka jää, vuotaa alttarin pohjaan. Se on rikosuhri.

10. Toisen pitää hänen uhraaman polttouhriksi niinkuin siitä on määrätty. Ja niin pitää papin sovittaman hänen rikoksensa, minkä hän on tehnyt, ja se annetaan hänelle anteeksi.

11. Mutta jos ei hänelle ole kahta mettistä tai kahta nuorta kyyhkystä, niin tuokoon rikoksensa uhriksi kymmenennen osan efaa hienoja jauhoja rikosuhriksi. Mutta älköön panko öljyä sen päälle eikä suitsutusta, sillä se on rikosuhri.

12. Ja hänen tulee se viemän papille, ja papin pitää siitä ottaman pivon täyden muistoksi, ja polttaman sen alttarilla **YHWH** tuliuhriksi. Tämä on rikosuhri.

13. Ja papin pitää niin sovittaman hänelle hänen rikoksensa, minkä hän näissä asioissa rikkonut on, ja se annetaan anteeksi hänelle. Ja jäännös olkoon papin oman niinkuin ruokauhrissakin.

14. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle sanoen:

15. Jos joku velvollisuutensa rikkoo ja erhehdyksestä syntiä tekee jossakussa mikä **YHWH** pyhitetty on, hänen pitää **LAYHWH** tuoman virheettömän oinaan *ayil ram* uros laumasta, sinun arviosi jälkeen hopiasikleissä, pyhän siklin jälkeen, vikauhriksi.

16. Ja mitä hän on pitänyt luonansa pyhitetystä, sen pitää antaman takaisin, ja sen lisäksi vielä antaman viidennen osan, ja antaman sen papille. Kun pappi niin sovittaa hänet vikauhrin oinaalla *B'eyl /ayil*, niin se hänelle annetaan anteeksi.

17. Ja jos joku rikkoo ja tekee jotakuta **YHWH** käskyä vastaan, jota ei hänen pitänyt rikkoman, mutta ei sitä tietänyt: hän on vianalainen,

18. ja pitää tuoman papille virheettömän oinaan *ayil* laumasta, sinun arvios jälkeen vikauhriksi. Kun pappi sitten sovittaa hänen tietämättömyytensä, koska hän sen on tehnyt tietämättänsä, niin se hänelle annetaan anteeksi.

19. Se on vikauhri; sillä hän on joutunut vianalaiseksi **LAYHWH** edessä.

6. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:

2. Jos joku sielu tekee syntiä ja rikkoo velvollisuutensa **BAYHWH** vastaan, kieltäen lähimmäiseltänsä sen, minkä hän hänen haltuunsa antanut on, tahi sen, jonka hän hänen käteensä on uskonut, taikka jonka hän väkivallalla ottanut on, tahi siinä että hän vääryydellä anastaa jotain lähimmäiseltään;

3. tahi siinä, että hän on löytänyt kadonneen tavaran ja kieltää sen väärällä valalla, tahi mitä hyväänsä olisi, jossa ihminen lähimmäistänsä vastaan rikkoo;

4. niin pitää sen joka niin on rikkonut ja tullut vikapääksi, antaman takaisin mitä hän väkivallalla ottanut on ja vääryydellä saattanut huostaansa, niin myös sen, mikä hänen haltuunsa oli annettu, tahi kadotetun, jonka hän löytänyt oli,

5. tahi kaikki jonka tähden hän väärän valan tehnyt on, sen pitää hänen kaikki tyynni antaman takaisin ja vielä sitte viidennen osan päälliseksi. Hänen pitää antaa kaikki sille, jonka se oma oli, samana päivänä kuin hän vikauhrinsa tuo.

6. Mutta vikauhrinsa pitää hänen tuoman **LAYHWH** virheettömän oinaan *ayil ram* uros laumasta, sinun arvios jälkeen pitää hänen tuoman papin tykö vikauhriksi.

7. Kun pappi sovittaa hänen **YHWH** edessä, niin hänelle annetaan anteeksi, oli teko mikä hyvänsä, jossa hän itsensä vikapääksi saattoi.

8. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:

9. Käske Aaronille ja hänen pojillensa sanoen: tämä on polttouhrin sääntö: polttouhrin pitää palaman alttarilla kaiken yötä aamuun asti. Ja alttarilla tuli palakoon sen päällä.
10. Ja pappi pukeutukoon liinapaitaan ja vetäköön liinaiset alusvaatteet ihonsa päälle, ja korjatkoon sitten tuhkan alttarilta, kun tuli polttouhrin on kuluttanut, ja pankoon sen alttarin viereen.
11. Riisukoon sitten vaatteensa, ja pukekoon itsensä toisiin vaatteisiin, ja vieköön tuhkan ulos leiristä puhtaaseen paikkaan.
12. Mutta tuli on aina palava alttarilla, eikä koskaan saa sammua. Ja papin pitää sytyttämän halot sen päällä joka aamu ja hänen pitää asettaa polttouhri sen päälle, ja polttaa kiitosuhrin rasva sen päällä.
13. Tulen pitää alinomaa palaman alttarilla; se ei saa koskaan sammua.
14. Ja tämä on ruokauhrin sääntö: Aaronin poikain tulee se kantaa alttarille, **YHWH** eteen:
15. Papin pitää ottaman pivon täyden niistä hienoista jauhoista, jotka uhriin kuuluvat, ja öljystä, sekä kaiken suitsutuksen, joka ruokauhrin päällä on, ja polttaman sen alttarilla hyväksi hajuksi ja muistoksi **LAYHWH**.
16. Ja mikä siitä tähteeksi jää syököön Aaronin poikinensa. Happamatoinna on se syötävä, pyhässä sijassa, seurakunnan majan pihassa tulee heidän sen syödä.
17. Ölköön sitä leivottako hapatuksen kanssa; sillä se on heidän osansa, jonka Minä heille minun tuliuhristani antanut olen: se olkoon kaikkein pyhin, niinkuin rikosuhri ja niinkuin vikauhri.
18. Jokainen miehenpuoli Aaronin ~~lapsista~~ pojista syököön sitä. Se olkoon ainainen sääntö teidän **YHWH** tuliuhrista suvusta sukuun. Joka niihin rupee, hän on pyhitetty.
19. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
20. Tämän olkoon Aaronin ja hänen poikainsa uhri, jonka heidän pitää uhraaman **LAYHWH** sinä päivänä jona he voidellaan: kymmenennen osan efaa hienoja jauhoja jokapäiväiseksi ruokauhriksi, puolen aamulla ja puolen ehtoolla.
21. Pannussa se valmistettakoon öljyn kanssa, ja leivottuina kappaleina tulee sinun sen uhrata niinkuin ruokauhrikin, hyväksi hajuksi **LAYHWH**.
22. Ja pappi, joka hänen pojistansa hänen sijaansa voideltava on, tehköön sen. Tämä on oleva ijankaikkinen sääntö. **LAYHWH** pitää se kokonansa poltettaman.
23. Sillä papin ruokauhri pitää aina kokonansa poltettaman, ei sitä saa syödä.
24. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
25. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja sano: tämä on rikosuhrin sääntö: missä polttouhri teurastetaan, siinä paikassa pitää myös rikosuhri teurastettaman **YHWH** edessä. Se on kaikkein pyhin.
26. Pappi, joka rikosuhria uhraa, syököön sen; pyhällä sijalla on se syötävä seurakunnan majan *'ohel* pihalla.
27. Kuka ikänänsä sen lihaan koskee se olkoon pyhitetty; ja jos verta roiskuu johonkin vaateen, on se pestävä pyhässä sijassa.
28. Ja se saviastia, jossa se keitetään, pitää rikottaman. Jos se on vaskisessa padassa keitetty, niin se pitää hivutettaman, ja vedellä virutettaman.

29. Kaikki miehenpuolet papeista syökööt sen. Se on kaikkein pyhin.
30. Mutta rikosuhria, jonka veri viedään seurakunnan majaan, sovinnoksi pyhäkköön, sitä älköön syötäkö, vaan tulella poltettakoon.

7. LUKU

1. Ja tämä on vikauhrin sääntö *w'zot Torat*: se on kaikkein pyhin.
2. Siinä paikassa, kussa polttouhri teurastetaan, pitää myös vikauhri teurastettaman ja sen veri priiskoittakoon alttarille ylt' ympärinsä.
3. Ja kaikki sen rasva *w'et-hachelev /cheleb* siitä pitää uhrattaman, sekä saparo että rasva, joka sisällykset peittää,
4. ja molemmat munaskuut sen rasvan *w'et-hachelev /cheleb* kanssa, kuin niiden päällä on lanteissa: niin myös maksan kalvo joka on irroitettava munaskuiden kohdalta.
5. Ja pappi polttakoon sen alttarilla tuliuhriksi **LAYHWH**; se on vikauhri.
6. Jokainen miehenpuoli papeista syököön sitä; pyhässä sijassa on se syötävä; sillä se on kaikkein pyhin.
7. Mitä on rikosuhrista määrätty, koskee myös vikauhria; sillä yhtäläinen on molempain sääntö. Se on oleva sen papin oma, joka sillä sovinnon toimittaa.
8. Joka pappi polttouhrin uhraa, hänen omanansa olkoon sen polttouhrin vuota, jonka hän uhrannut on.
9. Ja kaikkalainen ruokauhri, joka uunissa kypsetty on, ja joka pannussa tai kattilassa valmistettu on, pitää papin oman oleman, joka sen uhraa.
10. Ja ruokauhri, joka on öljyllä sekoitettu, taikka kuiva on, sen pitää kaikkein Aaronin ~~lasten~~ poikien yhteinen oleman, yhden niinkuin toisenkin.
11. Ja tämä on kiitosuhrin sääntö, joka **LAYHWH** uhrataan:
12. Jos joku tahtoo tehdä ylistysuhria, niin heidän pitää uhraaman ylistysuhrin lisäksi happamattomia leipiä, sekoitettuja öljyllä, ja happamattomia ohukaisia kakkuja, voideltuna öljyllä, ja pannussa kypsytetyitä leipiä öljyllä sekoitetuista hienoista jauhoista.
13. Happamien kakkujen päällä uhrattakoon hänen lahjansa, kiitos- ja ylistys-teuraansa lisäksi.
14. Ja yksi kaikista niistä pitää uhrattaman Herralle **YHWH** ylönnyshriksi, ja se on oleva sen papin oma, joka priiskoittaa kiitosuhrin veren.
15. Ja ylistysuhrin liha hänen kiitos-teuraassaan pitää sinä päivänä syötämän, jona se uhrattu on, eikä mitään pidä tähteeksi jätettämän huomeneksi.
16. Mutta jos joku lupauksen johdosta uhraa taikka tuo vapaaehtoisen uhrin, niin se pitää sinä päivänä syötämän, jona se uhrattu on; mutta jos jotakin tähteeksi jää uhrista, niin on se toisena päivänä myös syötämän.
17. Mutta jos jotakin tähteeksi jää siitä uhrin lihasta, niin se kolmantena päivänä poltettakoon tulesa.

18. Mutta jos joku syö kolmantena päivänä kiitosuhrin lihasta, niin ei ole hän otollinen, joka sen on uhrannut, eikä sitä hänelle hyväksi lueta, mutta se on kauhistus *PiGul /pigguwl*. Joka siitä syö, on vikapää pahaan *'avon* tekoon.
19. Sitä lihaa, joka sattuu johonkuhun saastaisuuteen, ei pidä syötämän, mutta se on tulesa poltettava. Muuten joka puhdas on, hän syököön puhtaasta lihasta.
20. Ja se joka ollessaan saastutuksen alaisena syö kiitosuhrin lihasta, joka **YHWH** oma on, hän on juurrutettava pois kansastansa.
21. Jos joku koskettaa johonkuhun saastaisuuteen, olkoon se saastainen ihminen tahi saastainen eläin tahi mikä muu saastaisuus tahansa ja hän syö kiitosuhrin lihasta siitä mikä **LAYHWH** oma on, hän on juurrutettava pois kansastansa.
22. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
23. Puhu Israelin lapsille pojille, sanoen: älkööt mitään rasvaa syökö härjistä, lampaista ja vuohista.
24. Raadon tahi revityn eläimen rasvaa *w'chelev* käytettäköön kaikkinaisiin tarpeisiin: mutta älkäät sitä missään tapauksessa syökö.
25. Sillä joka syö rasvaa *w'chelev* siitä eläimestä, joka **YHWH** tuliuhriksi on annettu, hän on juurrutettava pois kansastansa.
26. Älkäät myöskään syökö verta, ei linnuista eikä eläimistä, missä paikassa asunettekin.
27. Jokainen joka syö jotain verta, on juurrutettava pois kansastansa.
28. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
29. Puhu Israelin lapsille pojille, sanoen: joka **LAYHWH** kiitosuhrin uhraa, hänen pitää uhriteuraasta tuoman **LAYHWH** mitä hänelle tulee.
30. Mutta hänen pitää kantaman sen kädessänsä **YHWH** tuliuhriksi: rinnan rasvan hänen tuokoon rinnan kanssa häälytysuhriksi **YHWH**.
31. Mutta pappi polttakoon rasvan alttarilla, ja rinta on Aaronin ja hänen poikainsa oma.
32. Ja oikian lavan pitää teidän antaman papille lahjaksi teidän kiitosuhristanne.
33. Ja se Aaronin pojista joka uhraa kiitosuhrin verta ja rasvaa, hän saakoon oikian lavan osaksensa.
34. Sillä Minä olen ottanut Israelin lapsilta pojilta heidän kiitosuhristansa häälytysrinnan ja lahjalavan, ja olen ne antanut papille Aaronille ja hänen pojillensa ijankaikkiseksi oikeudeksi, Israelin lapsilta pojilta.
35. Tämä on Aaronin ja hänen poikainsa osa **YHWH** tuliuhrista, se osa, joka annettiin sinä päivänä, jolloin he asetettiin **LAYHWH** papeiksi.
36. Nämä **YHWH** käski sinä päivänä, jona hän heidän voiteli, annettavaksi heille Israelin lapsilta pojilta, ijankaikkiseksi oikeudeksi suvusta sukuun.
37. Ja tämä on laki polttouhrista, ruokauhrista, rikosuhrista, vikauhrista, niin myös täytösuhrista ja kiitosuhrista,
38. jonka **YHWH** Moosekselle käski Sinain vuorella; sinä päivänä, jona hän sääsi Israelin lapsille pojille, että heidän pitää uhraaman uhrinsa **LAYHWH** Sinain korvessa.

8. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Ota Aaron poikinensa ja heidän vaatteensa, ja voiteluöljy: niin myös härkä rikosuhriksi, ja kaksi oinasta, ja myös kori happamattomia leipiä.
3. Ja kokoo kaikki kansa seurakunnan majan *'ohel* oven eteen.
4. Mooses teki niinkuin **YHWH** hänelle käsenyt oli: ja kokosi kansan seurakunnan majan oven eteen.
5. Ja Mooses sanoi kansalle: tätä on **YHWH** on käsenyt tehdä.
6. Ja Mooses otti Aaronin poikinensa, ja pesi heidät vedellä.
7. Ja puetti hänen yllensä ihopaidan, ja vyötti hänen vyöllä ja puetti hänet vaippaan, ja pani olkavaatteen hänen päällensä: niin myös vyötti hänen olkavaatteen vyöllä, ja kiinnitti puvun sillä.
8. Ja pani hänen päällensä rintavkilven: ja pani rintakilpeen valkeudet ja täydellisyydet (*urim* ja *tummim*).
9. Ja pani hiipan hänen päähänsä: ja kiinnitti hiippaan hänen otsallensa kultaisen otsalevyn, pyhän kruunun, niinkuin **YHWH** Moosekselle käsenyt oli.
10. Ja Mooses otti voiteluöljyn, ja voiteli majan *haMish'chah* ja kaikki mitä siinä oli: ja pyhitti ne,
11. ja priiskotti sitä seitsemän kertaa alttarille, ja voiteli alttarin ja kaikki sen astiat, ja pesoastian jalustoineen, ja pyhitti ne.
12. Ja hän kaasi voiteluöljystä Aaronin pään päälle, ja voiteli hänen ja pyhitti.
13. Ja Mooses toi Aaronin pojat, ja puetti heidän yllensä ihopaidat, vyötti heidät vyöllä, ja satoi lakit heidän päähänsä: niin kuin **YHWH** hänelle käsenyt oli.
14. Ja hän antoi tuoda härän rikosuhriksi ja Aaron poikinensa pani kätensä rikosuhrin härän pään päälle,
15. Ja Mooses teurasti sen, ja otti verestä, ja pyyhkäisi sormellansa alttarin sarviin yltympärinsä, ja puhdisti alttarin, ja kaasi veren alttarin pohjalle, ja pyhitti sen sovituksi.
16. Ja otti kaiken sisällysten *et-Kal-hachelev* rasvan ja maksan kalvon, ja molemmat munaskuut, niiden rasvan kanssa, ja Mooses poltti ne alttarilla.
17. Mutta härän vuotinensa, lihoinensa ja sontinensa poltti hän tulessa ulkona leiristä, niinkuin **YHWH** Moosekselle oli käsenyt.
18. Ja hän toi oinaan polttouhriksi, ja Aaron poikinensa panivat kätensä oinaan pään päälle.
19. Ja sitten se teurastettiin, ja Mooses kaatoi sen veren alttarille yltympäri.
20. Mutta oinaan leikkasi hän kappaleiksi, ja Mooses poltti pään ja kappaleet ja rasvan *w'et-haPader /peder*,
21. ja pesi sisällykset ja jalat vedellä; ja Mooses poltti koko oinaan alttarilla. Se on polttouhri hyväksi hajuksi, se on tuliuhri **LAYHWH**, niinkuin **YHWH** hänelle oli käsenyt.

22. Ja toi myös toisen oinaan, täytösuhrin oinaan, ja Aaron poikinensa pani kätensä oinaan pään päälle.
23. Sitten se teurastettiin ja Mooses otti sen verestä, ja pyyhkäisi sitä Aaronin oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen.
24. Senjälkeen Mooses toi myös Aaronin pojat, ja pyyhkäisi verta heidän oikian korvansa lehden, ja heidän oikian kätensä peukaloon, ja heidän oikian jalkansa isoon varpaaseen, ja muun veren Mooses kaasi alttarille ylt'ympäri.
25. Ja otti rasvan *cheleb* ja saparon ja kaiken sisällysten rasvan ja maksan kalvon ja molemmat munaskuut rasvoinensa *cheleb*, niin myös oikian lavan.
26. Ja korista, jossa happamattomat leivät olivat **YHWH** edessä, otti hän yhden happamattoman leivän, ja öljyllä voidellun kakun, ja ohukaisen leivän, ja pani ne rasvan *cheleb* ja oikian lavan päälle,
27. Ja kaikki nämä antoi Aaronin käsiin, ja hänen poikainsa käsiin, ja häälytti ne häälytys-uhriksi *mwf* - heiluttaa **YHWH** edessä.
28. Ja sitten otti Mooses ne heidän käsistänsä ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä: se on täytösuhri hyväksi hajuksi, se on tuliuhri **LAYHWH**.
29. Ja Mooses otti rinnan ja häälytti sen häälytys-uhriksi **YHWH** edessä: täytösuhrin oinaasta sai Mooses tämän osakseen, niinkuin **YHWH** hänelle käskenyt oli.
30. Ja Mooses otti siitä voiteluöljystä ja verestä, joka oli alttarilla, ja priiskotti Aaronin ja hänen vaatettensa päälle, niin myös hänen poikainsa ja heidän vaatettensa päälle, ja pyhitti niin Aaronin ja hänen vaatteensa, niin myös hänen poikansa ja heidän vaatteensa hänen kanssansa.
31. Ja Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojillensa: keittäkää lihaa seurakunnan majan oven edessä, ja syökää se siinä paikassa leivän kanssa, joka on täytösuhrin korissa, niinkuin minä käskin sanoen: Aaron poikinensa syökööt ne.
32. Vaan mitä jää tähteksi lihasta ja leivästä, sen teidän pitää polttaman tulella.
33. Ja älkää lähtekö seitsemänä päivänä seurakunnan majan ovesta pois, siksi kunnes teidän täytösuhrinne päivät täytetään; sillä seitsemänä päivänä teidän kätenne täytetään.
34. Niinkuin se tänäpäpä tapahtunut on, niin on **YHWH** käskenyt tehdä, että te sovitettaisiin.
35. Ja teidän pitää oleman seitsemän päivää seurakunnan majan oven edessä, päivät ja yöt, ja teidän pitää ottaman vaarin **YHWH** käskyistä ettette kuolisi; sillä niin on minulle käsketty.
36. Ja Aaron poikinensa teki kaiken sen, kuin **YHWH** Mooseksen kautta oli käskenyt.

9. LUKU

1. Ja kahdeksantena päivänä kutsui Mooses Aaronin ja hänen poikansa, niin myös vanhimmat Israelista.

2. Ja sanoi Aaronille: ota nuori uros vasikka *'egel* rikosuhriksi, ja oinas *'ayil* ram uros polttouhriksi, molemmat virheettömät, ja tuo **YHWH** eteen.
3. Ja puhu Israelin lapsille pojille, sanoen: ottakaat kauris *sa'yir* uros rikosuhriksi, ja vasikka *'egel* uros ja karitsa ram pässi, molemmat vuosikautiset uroksia *ben* ja virheettömät, polttouhriksi.
4. Sekä myös härkä *showr* ja oinas *waayil* uhratkaa kiitosuhriksi *shelem* **YHWH** edessä, ja tehkää ruokauhri sekoitettu öljyllä; sillä tänäpäpä ilmestyy **YHWH** teille.
5. Ja he toivat ne mitä Mooses oli käskenyt, seurakunnan majan oven eteen: ja koko kansa tuli, ja seiso **YHWH** edessä.
6. Niin sanoi Mooses: tätä on **YHWH** käskenyt on teidän tehdä, ja **YHWH** kunnia on ilmestyyvä teille.
7. Ja Mooses sanoi Aaronille: astu alttarin tykö, ja tee rikosuhriksi, ja polttouhriksi ja sovita itsesi ja kansa, ja uhraa sitten kansan uhri ja sovita heitä, niinkuin **YHWH** on käskenyt.
8. Silloin astui Aaron alttarin luo, ja teurasti vasikan rikosuhriksensa.
9. Ja Aaronin pojat kantoivat hänelle veren, ja hän kasti sormensa vereen, ja pyyhkäisi sitä alttarin sarviin, mutta muun veren kaasi hän alttarin pohjalle.
10. Ja rikosuhriin rasvan ja munaskuut, ja maksan kalvon poltti hän alttarilla, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käskenyt.
11. Mutta lihan ja nahan poltti hän tulella ulkona leiristä.
12. Sitte hän teurasti polttouhriin; ja Aaronin pojat kantoivat veren hänelle ja hän priiskotti sen alttarille ylt'ympäri.
13. Ja he toivat myös polttouhrinteuraan hänelle, kappaleiksi leikatun, ja sen pään, ja hän poltti ne alttarilla.
14. Ja hän pesi sisällykset ja jalat, ja poltti ne polttouhriin päällä, alttarilla.
15. Senjälkeen toi hän esille kansan ja otti kauriin uros, joka oli kansan rikosuhriteuras, ja teurasti sen, ja uhraa sen rikosuhriksi, samalla tavalla kuin se edellinenkin rikosuhri uhrattiin.
16. Ja hän toi myös polttouhriin, ja uhraa sen säädetyllä tavalla.
17. Ja toi ruokauhriin, ja otti siitä pivonsa täyden, ja poltti ne alttarilla, paitsi aamullista polttouhria.
18. Sitte teurasti hän härän ja oinaan *ayil* kansan kiitosuhriksi *shelem*, ja Aaronin pojat kantoivat veren hänelle, ja hän kaasi sen alttarin päälle ylt'ympäri.
19. Ja härän rasvan *w'ethachalaviym /cheleb*, ja oinaan saparon, ja sisällysten rasvan häntä? ja munaskuut, ja maksan kalvon,
20. kaiken tämän rasvan *w'ethachalaviym /cheleb* panivat he rintain päälle, ja polttivat rasvan *hachalaviym* alttarilla.
21. Mutta rinnat ja oikian lavan häältytti Aaron häältytysuhriksi **YHWH** edessä, niinkuin **YHWH** oli käskenyt Moosekselle kuten Mooses käski.
22. Ja Aaron nosti kätensä kansan puoleen, ja siunasi heitä. Ja sittekuin hän oli uhrannut rikosuhriin, polttouhriin ja kiitosuhriin, astui hän alas.

23. Ja Mooses ja Aaron menivät seurakunnan majaan, ja kun he sieltä tulivat ulos, siunasivat he kansan. Silloin näkyi *kh'vod*-**YHWH** kunnia koko kansalle *el-Kal-haam*.

24. Ja tuli tuli **YHWH** alas, ja kulutti polttouhrin, ja sen rasvan alttarilta. Ja kun kansa sen näki, riemuitsivat he suuresti, ja lankesivat maahan kasvoillensa.

Huom. Yllä olevaan on tuotu esiin uhrieläinten sukupuoli, joka suomenkielisessä tekstissä piilotetaan. Asian tutkiminen on oma lajinsa; allaolevassa ei ole em. sanoja tarkasteltu.
Katso esim qbible.com/hebrew-old-testament/leviticus/10.html

10. LUKU

1. Mutta Aaronin pojat Nadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, panivat tulta niihin, ja panivat suitsutusta sen päälle: ja kantoivat vierasta tulta **YHWH** eteen, jota ei Hän heille ollut käskenyt.

2. Silloin läksi tuli **YHWH**, ja kulutti heidät; niin että he kuolivat **YHWH** edessä.

3. Niin sanoi Mooses Aaronille: tämä on se mitä **YHWH** puhunut on, sanoen: Niille jotka Minua lähestyvät, osoitan itseni pyhäksi, ja koko kansalle tahdon Minä näyttää kunniani. Ja Aaron oli ääneti.

4. Mutta Mooses kutsui Misaelin, ja Eltsafanin, Usielin, Aaronin sedän pojat ja sanoi heille, tulkaat ja kantakaat veljenne pois pyhäköstä ja viekää heidät ulos leiristä.

5. Ja he tulivat ja kantoivat heidät vaatteissaan ulos leiristä, niinkuin Mooses oli sanonut.

6. Niin sanoi Mooses Aaronille, ja hänen pojillensa Eleasarille ja Itamarille: älkää paljastako päätänne, älkäätkä reväiskö vaatteitanne, ettette kuolisi, ja ettei viha tulisi koko kansan päälle: mutta teidän veljenne koko Israelin huoneesta itkeköön tätä paloa, jonka **YHWH** sytyttänyt on.

7. Älkää myös menkö seurakunnan majan ovesta ulos, ettette kuolisi; sillä **YHWH** voiteluöljy on teidän päällänne. Ja he tekivät niinkuin Mooses sanonut oli.

8. *Way'daBer* **YHWH** *el-Aharon* *lemor* puhui Aaronille, sanoen:

9. Viiniä ja väkevää juomaa ei sinä eikä poikasi saa juoda, kun te menette seurakunnan majaan ettette kuolisi. Se pitää oleman teille ijankaikkinen sääntö suvusta sukuun.

10. Teidän tulee tehdä eroa pyhän ja epäpyhän välillä, saastaisen ja puhtaan välillä,

11. ja teidän tulee opettaa Israelin lapsille kaikki oikeudet, mitkä **YHWH** heille Mooseksen kautta puhunut on.

12. Ja Mooses puhui Aaronille ja hänen jääneille pojillensa Eleasarille ja Itamarille: ottakaat se ruokauhri, joka tähteeksi jäänyt on **YHWH** tuliuhrista, ja syökää se happamattomana alttarin tykönä; sillä se on kaikkein pyhin.

13. Ja syökää se pyhässä paikassa: sillä se on sinun ja sinun poikais osa **YHWH** tuliuhrista; niin on minulle käsketty.

14. Mutta häälytsyrinnan ja ylennyslavan pitää sinun ja sinun poikasi ja tyttäresi sinun kanssasi syömän puhtaalla paikalla; sillä tämä osa on sinulle ja sinun pojilles annettu Israelin ~~lasten~~ poikien kiitosuhrista.

15. Sillä uhrilapa ja häälytysrinta, ynnä tuliuhrien rasvan kanssa, pitää kannettaman sisälle häälytettäväksi häälytys-uhriksi **YHWH** edessä; sentähden ovat ne sinun ja sinun lastesi poikiesi omat ijankaikkisen säännön mukaan, niinkuin **YHWH** käsenyt on.

16. Ja Mooses etsi ahkerasti rikosuhrin kaurista, ja katso, se oli poltettu. Silloin hän vihastui Eleasariin ja Itamariin Aaronin jääneiden poikiin, sanoen:

17. Miksette ole syöneet rikosuhria pyhässä paikassa? Sillä se on kaikkein pyhin, ja Hän on antanut teille sen, että teidän pitää kantaman kansan rikokset, ja sovittaman heidät **YHWH** edessä.

18. Katso, sen veri ei ole tuotu pyhään: teidän olis pitänyt syömän liha pyhässä paikassa, niinkuin minä olen käsenyt.

19. Mutta Aaron sanoi Moosekselle: katso, tänäpäni ovat he uhranneet rikosuhrintsa ja polttouhrinsa **YHWH** edessä; ja minulle on tapahtunut niinkuin sinä tiedät.

Pitäiskö minun tänäpäni syömän rikosuhrista, olisko se **YHWH** otollista?

20. Kun Mooses sen kuuli, tyytyi hän siihen.

11. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aharon lemor alehem* puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen heille:

2. Puhukaat Israelin lapsille pojille, sanoen: nämät ovat eläimet, joita te kaikista nelijalkaisista maan päällä saatte syödä.

3. Kaikkia kaksisorkkaisia eläimiä, jotka sorkkansa kokonansa hajoittavat ja märehtivät, saatte te syödä.

4. Kuitenkaan näitä ette saa syödä niistä, jotka märehtivät ja ovat kaksisorkkaiset, nimittäin: kameli, joka kyllä märehtii, vaan ei hajota sorkkiansa, se olkoon teille saastainen;

5. kanini joka märehtii, mutta ei ole kaksisorkkainen, se olkoon teille saastainen;

6. ja jänis joka tosin märehtii, vaan ei ole kaksisorkkainen, se olkoon teille saastainen;

7. ja sika on kaksisorkkainen, ja kokonansa hajottaa sorkkansa, mutta ei märehdi, se olkoon teille saastainen.

8. Näiden lihaa ei teidän pidä syömän, eikä heidän raatoihinsa koskeman; sillä ne ovat teille saastaiset.

9. Näitä te saatte syödä kaikista niistä jotka vesissä ovat: kaikki, joilla on uimukset ja suomukset ja jotka oleskelevat vesissä, oli se meressä tahi virroissa, niitä te saatte syödä.

10. Mutta kaikki, meressä ja virroissa olevat, joilla ei ole uimuksia *cnappiyr* evät ja suomuksia kaikkein niiden seassa, jotka liikkuvat ja elävät vesissä, - ne pitää oleman teille iletys.

11. Ne olkoot teille iletystenä: niiden lihaa ei teidän pidä syömän, ja niitten raadot olkoot teille kauhistuksena.
12. Sillä kaikki vesissä eläjät, joilla ei ole uimuksia ja suomuksia, ne ovat teille kauhistus.
13. Linnuista olkoot nämä teille iletystenä; älkäätkä niitä syökö, sillä ne ovat iletettäviä: kotka, ja luukotka ja kalakotka;
14. sääski, ja ilma-haukka lajineen,
15. ja kaikki kaarneet lajineen,
16. kamelikurki, tarhapöllö, kalakaija, ja haukka lajineen,
17. huhkaja, merimetsäs ja hyypiä;
18. Yökkö, ruovonpäristäjä ja pelikani;
19. haikara ja papukaija lajineen, harjalintu ja nahkasiipi *`atallef* lepakko.
20. Kaikki, ne siivelliset matelijat jotka liikkuvat neljällä jalalla, olkoot teille iletys.
21. Kuitenkin saatte siivellisten joukosta, jotka liikkuvat neljällä jalalla, syödä niitä: joilla jalkain yläpuolella on kaksi säärtä joilla he hyppelevät maan päällä.
22. Ja näitä te saatte syödä heistä nimittäin: arbe lajineen, ja soleamlajineen, ja hargol lajineen, ja hagab lajineen,
23. Ja kaikki muut, jotka ovat nelijalkaiset siivellisten joukossa, ne olkoot teille iletys.
24. Ja ne pitääkäätkä saastaisena; joka koskee niiden raatoihin, se olkoon saastaisen iltaan asti.
25. Ja joka niiden raatoja kantaa, se pesköön vaatteensa ja olkoon saastaisen iltaan asti.
26. Ja kaikki ne nelijalkaiset eläimet jotka ovat kaksisorkkaiset, vaan eivät kokonansa hajoita sorkkiansa, eivätkä märehdi, ne olkoot teille saastaiset; ja jokainen, kuin niihin koskettaa, pitää oleman saastainen.
27. Ja kaikki jotka käyvät kämmenillänsä nelijalkaisten petojen seassa, ne olkoot teille saastaiset; jokainen, joka koskettaa heidän raatoihinsa, olkoon saastainen iltaan asti.
28. Ja joka kantaa heidän raatojansa, se pesköön vaatteensa, ja olkoon saastainen iltaan asti; sillä kaikki nämä olkoot teille saastaiset.
29. Ja niiden eläinten seassa, jotka matelevat maan päällä, olkoot teille saastaiset: myyrä, hiiri, maakrokodili, jokainen lajineen,
30. tähtilisko, kameleontti, sisilisko, sinisisilisko ja salamanderi.
31. Nämät olkoot teille saastaiset kaikkein niiden seassa, jotka matelevat; ja joka koskee niihin sittekuin ne kuolleet ovat, olkoon saastaisen iltaan asti.
32. Ja jokainen kappale jonka päälle sellainen kuollut eläin putoaa, tulee saastaiseksi, oli se sitten puuastia, tahi vaate, tahi nahka, tahi säkki tahi joku ase, jolla jotakin tehdään, ja se on pantava veteen, ja oleva saastaisen iltaan asti, niin se tulee puhtaaksi.
33. Ja savi-astiat, joihinka senkaltainen raato putoo, ovat kaikki saastaiset, ja mitä niissä on, ja astia pitää rikottaman.

34. Kaikki ruoka, jota syödään, jos se vesi tulee sen päälle, on saastainen, ja kaikki juoma, jota juodaan senkaltaisista astioista, on saastainen.
35. Kaikki, jonka päälle senkaltainen raato putoaa, tulee saastaiseksi. Jos se on uuni tai kattila, on se rikottava; sillä se on saastainen. Ja teidän tulee pitää se saastaisena.
36. Kuitenkin lähteet, kaivot ja lammikot ovat puhtaat; vaan jokainen, joka koskee niiden raatoon, on saastainen.
37. Ja jos senkaltainen kuollut eläin lankeaa siemenen päälle, joka kylvetty on, niin on se kuitenkin puhdas.
38. Ja jos vettä tulee siemenen päälle, ja joku senkaltainen raato putoaa sen päälle, niin siemen tulee saastaiseksi.
39. Ja jos joku nelijalkainen eläin kuolee, jota teidän on lupa syödä, ja joku koskeen sen raatoon, se olkoon ehtooseen asti.
40. Joka syö senkaltaista raadosta, hänen pitää pesemän vaatteensa ja oleman saastaisen ehtoosen asti, niin myös se, joka kantaa senkaltaisia raatoja, peskään vaatteensa ja olkoon saastaisen iltaan asti.
41. Kaikki eläimet jotka matelevat maan päällä, olkoot teille iletystenä, niitä ei saa syödä.
42. Niistä eläimistä jotka joko vatsallansa matelevat, tai käyvät neljällä tai useammalla jalalla, kaikellisista, jotka matelevat maan päällä; ei pidä teidän yhtään syömän; sillä ne ovat iletys.
43. Älkää myöskään itseänne iletukseksi tehkö semmoisen eläimen kautta ja älkää saastuttako itseänne niissä, niin että tulette saastaiseksi.
44. Kiy 'aniy **YHWH 'Eloheykhem** Minä olen teidän Jumalanne, sentähden teidän pitää pyhittämän *w'hit'qaDish'Tem* itsenne, että te tulisitte pyhäksi; sillä Minäkin olen pyhä. Älkää saastuttako itseänne jonkun matelevaisen eläimen kautta, joka matelee maan päällä.
45. Sillä Minä olen **YHWH**, joka teidät johdatin Egyptin maalta, että Minä olisin teidän **'Elohiym**, sentähden teidän pitää oleman pyhät; sillä Minä olen pyhä.
46. *Zot Torat* tämä on laki kaikista nelijalkaisista eläimistä ja linnuista, ja kaikista, jotka vesissä liikkuvat, ja kaikkinaisista eläimistä, jotka maalla matelevat,
47. Että tietäisitte eroittaa puhtaat saastaisista: ja mitä eläimiä syödä saadaan, ja mitä eläimiä ei sovi syödä.

12. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano: koska vaimo siittää ja synnyttää poikalapsen, olkoon seitsemän päivää saastaisena, niinkuin kärsiessään kuukautista sairauttansa.
3. Ja kahdeksantena päivänä pitää lapsen esinahka ympärileikattaman.

4. Mutta vaimon pitää oleman kotona kolmeneljättäkymmentä päivää puhdistuksensa veressä; ei hän saa koskea mihinkään, joka pyhä on, eikä hänen pidä pyhäkköön *miqdash* tuleman, ennenkuin hänen puhdistuspäivänsä täytetään.
5. Mutta jos hän synnyttää tyttölapsen, niin olkoon saastaisena kaksi viikkoa, niin kauan kuin hän kärsii sairauttansa, ja kuusiseitsemättäkymmentä päivää pitää hänen kotona oleman puhdistuksensa veressä.
6. Ja kun hänen puhdistuspäivänsä, oli se pojan tahi tyttären syntymisen jälkeen, ovat täytetyt, niin tuokoon vuosikautisen karitsan *kebes ram* polttouhriksi, ja uroskyyhkynen tahi mettisen rikosuhriksi, papille seurakunnan majan oven eteen,
7. ja hänen pitää ne uhraaman **YHWH** edessä, ja sovittaman hänen, niin hän puhdistuu verensä juoksusta. Tämä on laki lapsensynnyttäjistä joka on pojan synnyttänyt ja joka on tytön synnyttänyt
8. Jos ei hänellä ole varaa karitsaan, niin ottakoon kaksi mettistä, tahi kaksi kyyhkystä, toisen polttouhriksi ja toisen rikosuhriksi. Ja niin papin pitää sovittaman hänen, että hän puhdistettaisiin.

13. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aharon lemor* puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:
2. Jos ihmisen ihoon tulee ajos, tahi rupi, tahi syhelmä, niinkuin spitalitauti tahtoisitulla hänen ihoonsa, niin vietäköön hän papin Aaronin tykö, tahi jonkun luo pojistansa pappein seassa.
3. Ja jos pappi tarkastettuaan sairaan paikan ihossa huomaa että karvat siinä paikassa ovat muuttuneet valkiaksi, ja haavan paikka on näkyvästi matalampi kuin muu iho hänen ruumiissansa, niin se on spitalitauti, ja tarkastettuaan tuomitkoon pappi hänet saastaiseksi.
4. Mutta jos hänen ihossaan on valkia syhelmä, joka ei kuitenkaan näy olevan matalammalla muuta ihoa, ja karvat ei ole muuttuneet valkiaksi, niin pitää papin hänet sulkea huoneeseen seitsemäksi päiväksi.
5. Ja seitsemäntenä päivänä tarkastakoon pappi häntä, ja jos haavat näkyvät hänessä olevan niinkuin ennenkin, eivätkä ole levinneet hänen ihossansa, niin papin pitää vielä sulkea hänet huoneeseen seitsemäksi päiväksi.
6. Ja jos pappi tarkastaessaan häntä taas uudelleen seitsemän päivän perästä, huomaa, että haavat ovat rauvenneet eivätkä levinneet hänen ihossansa, niin julistakoon pappi hänet puhtaaksi; sillä se on tavallinen rohtuma ja hän pesköön vaatteensa, ja niin on hän puhdas.
7. Mutta jos syhelmä leviää hänen ihossansa, sitte kuin pappi on hänet tarkastanut ja puhtaaksi julistanut, niin hän on uudelleen vietävä papin luo tarkastettavaksi,
8. jos siis pappi näkee, että syhelmä on levinnyt hänen ihossansa, niin pitää papin tuomitseman hänen saastaiseksi; sillä se on spitali.
9. Jos spitalin haava tulee ihmiseen, niin hän on vietävä papin luo.

10. Ja jos pappi, tarkastettuaan häntä, huomaa valkian ajoksen tulleeaksi hänen ihoonsa, ja karvat vaalentuneeksi, ja elävän lihan olevan ajoksessa,
11. niin on vanha spitali hänen ihossansa, ja sentähden pitää papin tuomita hänet saastaiseksi, eikä enää sulkeman huoneeseen, sillä hän on jo saastainen.
12. Ja jos spitali kovin leviää hänen ihossansa, ja täyttää koko ihon, päästä niin jalkoihin, kaiken sen jälkeen, minkä verran pappi näkee silmänsä edessä,
13. ja kun pappi tarkastelee ja näkee spitalin peittäneeksi koko hänen ihonsa, niin pitää julistakoon hän hänen puhtaaksi, sentähden että koko hänen ruumiinsa on muuttunut valkiaksi; hän on puhdas.
14. Mutta milloin elävä liha hänessä näkyy, niin hän on saastainen.
15. Kun pappi näkee elävän lihan, pitää hänen tuomitseman hänet saastaiseksi; sillä elävä liha on saastainen, ja se on spitali.
16. Mutta jos elävä liha muuttuu jälleen valkiaksi, niin pitää hänen tuleman papin luo.
17. Ja jos pappi tarkastettuansa huomaa haavan muuttuneen valkiaksi, niin tulee papin julistaa hänen puhtaaksi; sillä hän on puhdas.
18. Jos jonkun ihossa on ollut paisuma, joka sitten on parantunut,
19. mutta siihen paikkaan missä paisuma oli, sitten ilmestyy valkea ajos tahi vaaleanpunainen pilkku, niin papin tulee sitä tarkastaa.
20. Jos pappi huomaa sen paikan matalammaksi muuta ihoa, ja karvat ovat muuttuneet valkiaksi, niin papin pitää hänen tuomitseman saastaiseksi; sillä siitä paisumasta on tullut spitali.
21. Mutta jos pappi huomaa ettei karvat ole siinä muuttuneet valkiaksi, eikä paikka ole matalampi muuta ihoa, vaan on parantumaan päin, niin papin pitää sulkeman hänet huoneeseen seitsemäksi päiväksi.
22. Mutta jos vamma näkyy levenevän hänen ihossansa, niin pitää papin julistaaman hänet saastaiseksi; sillä se on spitalin haava.
23. Mutta jos syhelmä pysyy sijallansa, ja ei leviä, niin se on paisuman arpi, ja pappi julistakoon hänet puhtaaksi.
24. Ja jos jonkun ihossa on tulen polttama haava, ja sen arpeen sitten syntyy vaaleanpunainen tahi valkia pilkku,
25. ja pappi tarkastettuaan paikkaa huomaa karvat siinä muuttuneeksi valkiaksi, ja että se on matalampi muuta ihoa, niin on spitali tullut siihen paikkaan, missä polttohaava oli; sentähden pitää papin julistaman hänen saastaiseksi; sillä se on spitali.
26. Mutta jos pappi huomaa, ettei karvat siinä paikassa ole muuttuneet valkiaksi, eikä se ole matalampi muuta ihoa, ja että paikka on vaalentunut, niin pitää papin sulkeman hänen huoneeseen seitsemäksi päiväksi.
27. Ja jos pappi, tarkastettuaan häntä seitsemäntenä päivänä huomaa että vamma ihossa on levinnyt, niin papin pitää julistaman hänet saastaiseksi; sillä se on spitali.
28. Mutta jos vaalea pilkku on alallansa, eikä ole levinnyt hänen ihossansa, vaan pysyy vaaleana, niin se on palohaavan arpi, ja papin pitää julistaman hänet puhtaaksi; sillä se on palohaavan arpi.

29. Jos miehessä tahi vaimossa syntyy joku rohtuma päähän tahi leukaan,
30. ja pappi tarkastettuaan vammaa huomaa sen matalammaksi muuta ihoa, ja karvat siinä paikassa kellertäviksi ja harvemmaksi, niin papin pitää julistaman sen ihmisen saastaiseksi; sillä se on spitali-rohtuma, pää-tahi leukaspitali.
31. Mutta jos pappi tarkastettuaan paikkaa missä rohtuma on, huomaa, ettei se tosin ole matalampi muuta ihoa, mutta että karvat siinä eivät ole mustat, niin pitää papin sulkeman hänet, jossa rohtuma on, huoneesen seitsemäksi päiväksi.
32. Jos pappi kun hän seitsemäntenä päivänä tarkastelee paikkaa, huomaa, ettei rohtuma ole levinnyt ihossa, ja ettei siinä ole keltaisia karvoja, ja ettei rohtuma ole matalampi muuta ihoa,
33. niin pitää sairaan ajaman partansa, ajamatta kuitenkaan rohtuman paikkaa ja papin pitää hänen, jossa rohtuma on, sulkeman huoneesen vielä seitsemäksi päiväksi;
34. Ja jos pappi tarkastettuaan sairasta seitsemäntenä päivänä huomaa ettei rohtuma ole levinnyt ihossa, ja ettei se paikka ole matalampi muuta ihoa, niin papin pitää julistaman hänet puhtaaksi, ja hän peskөөn vaatteensa, niin on hän puhdas.
35. Mutta jos rohtuma levenee ihossa hänen puhdistuksensa jälkeen,
36. ja pappi tarkastaessaan häntä huomaa rohtuman levinneeksi ihossa, niin ei papin enää tarvitse sitä katsoa, ovatko karvat siinä kellertäväiset; sillä hän on saastainen.
37. Mutta jos rohtuma näyttäytyy muuttumattomalta, ja mustia karvoja alkaa siinä paikassa kasvaa, niin on rohtuma parantunut, ja hän on puhdas: ja papin pitää hänet puhtaaksi julistaman
38. Ja jos miehen tahi naisen ihoon tulee rohtuma, niinkuin vaaleita pilkkuja,,
39. ja pappi tarkastaessaan sairasta paikkaa, huomaa, että pilkut ovat täysi-vaaleat, niin se on tavallinen rohtuma ihossa, ja hän on puhdas.
40. Jos miehen hiukset päästä lähtevät, niin se on tavallista kaljupäisyyttä, hän on puhdas.
41. Ja jos hiukset lähetvät otsan puolelta päätä, niin se on myös tavallista kaljupäisyyttä, hän on puhdas.
42. Mutta jos joku valkian punottava pilkku syntyy paljaaseen paikkaan, oli se otsan puolella tahi takaraivolla, niin on siihen spitali siihen tullut.
43. Jos sentähden pappi tarkastettuaan häntä, huomaa, että valkian punottava pilkku on syntynyt paljaaseen paikkaan, otsan puolelle tahi takaraivolle, ja että se näyttää niinkuin muukin spitali ihossa,
44. niin hän on spitalinen ja saastainen mies, ja papin pitää julistaman hänen saastaiseksi, senkaltaisen sairauden tähden hänen päässänsä.
45. Joka spitalinen on, hänen vaatteensa olkoon revityt, ja pää avoin, suu peitetty, ja hänen pitää huutaman: saastainen! saastainen!
46. Niinkauvan kuin spitali hänessä on, pitää hänen saastainen oleman, hän asukoon yksinänsä ja hänen asuinpaikkansa olkoon ulkona leiristä.
47. Jos jonkun vaatteeseen tulee tulee spitalin merkki, olkoon se villainen tahi liinainen,
48. loimeen tahi kuteesen, olkoon se liinainen tahi villainen, tahi nahkaan, taikka johonkuhun nahkavaatteeseen:

49. Ja jos se merkki näyttäytyy viheriäiseltä, tai punaiselta vaatteessa, tai nahassa, tai loimessa, tai kuteessa, tai jossakussa kappaleessa, mikä nahasta tehty on, se on spitalin merkki ja se on näytettävä papille.
50. Ja kun pappi on tarkastanut senkaltaisen paikan, lukitkoon erilleen koko kappaleen seitsemäksi päiväksi;
51. Ja jos hän seitsemäntenä päivänä tarkastaessaan paikka, huomaa, että tahra on levinnyt vaatteessa, loimessa tai kuteessa, nahassa, tai jossakussa kappaleessa joka nahasta tehty on, niin on se kuluttavainen spitali, ja se tahra on saastainen.
52. Ja nämä vaatteet, loimet tai kuteet, oli ne liinaiset tai villaiset, ja mikä hyvänsä nahasta on tehty, jossa on senkaltainen tahra, ovat tulessa poltettavat, sillä se on kuluttavainen spitali, kaikki semmoinen on tulessa poltettava.
53. Ja jos pappi tarkastaessaan huomaa, ettei tahra ole levinnyt vaatteessa, loimessa tai kuteessa, tai jossakin kappaleessa joka nahasta on tehty,
54. niin käsketään pappi pesemään kappaleen jossa tahra on, ja lukitkoon sen sitten erilleen taas seitsemäksi päiväksi.
55. Jos pappi, sittenkuin kappale on pesty, tarkastettuansa tahraa, huomaa, ettei se ole muuttunut, vaikkapa tahra ei ole levinnyt; se on tulessa poltettava, sillä se imeytyy syväälle, oli se sitten oikealla tai nurjalla puolella.
56. Mutta jos pappi näkee, ette tahra on kadonnut sittekuin se pestiin, niin hänen pitää sen repäisemän pois vaatteesta, nahasta, loimesta tai kuteesta.
57. Ja jos tahra vielä sitten näkyy vaatteessa, loimessa, kuteessa tai nahkavaatteessa, niin se on syöpäspitali, ja se paikka ynnä koko kappale, jossa tahra on, poltettakoon tulessa.
58. Mutta jos tahra on kadonnut vaatteesta, loimesta, kuteesta, tai nahkakappaleesta, joka pestiin, niin se on vielä uudelleenpestävä ja on sitten puhdas.
59. *Zot Torat* tämä on laki spitalisesta tahrasta vaatteessa, joko liinaisessa, tai villaisessa, loimessa tai kuteessa, tai nahkavaatteessa: oli se mikä hyvänsä, - laki, joka sanoo mikä on puhdas ja mikä on saastainen.

14. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. *Zot Tih'yeh Torat* tämä on laki siitä kuinka spitalinen puhdistetaan: hän on tuotava papin luo.
3. Ja pappi menköön ulos leiristä; ja jos hän, tarkastettuaan spitalista ihmistä, huomaa että hän on parantunut spitalistaan,
4. niin pappi käsketään, että häntä varten joka puhdistetaan, tuodaan kaksi elävää puhdasta lintua, ja sedripuuta, tulipunaiseksi painettua lankaa, ja isoppia.
5. Ja pappi käsketään teurastamaan toisen linnun saviastian päällä, jossa on tuoresta vettä.

6. Sitten hän ottakoon sen elävän linnun ja sedripuun kappaleen, tulipunalla painetun langan ja isopin, ja kastakoon ne sen linnun vereen, joka on tapettu tuoreen veden yli.
7. Ja tätä hän priiskoittakaan spitalista puhdistettavan päälle seitsemän kertaa: ja kun hän on niin hänet puhdistanut, ja antakoon elävän linnun lentää kedolle.
8. Mutta puhdistettu peskään vaatteensa, ja ajelkoon kaikki hiuksensa, ja peskään ruumiinsa vedessä, niin on hän puhdas ja menköön leiriin. Kuitenkin asukoon ulkona majastansa seitsemän päivää.
9. Ja seitsemäntenä päivänä pitää hänen ajeleman kaikki hiukset päästänsä, ja partansa ja karvat silmäkulmistansa, niin että kaikki karvat ovat ajellut. Ja hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, niin on hän puhdas.
10. Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman kaksi virheetöntä karitsata, ja virheettömän vuosikautisen lampaan, niin myös kolme kymmenestä efaa hienoja jauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuja, ja yhden login öljyä.
11. Ja pitää papin, joka puhdistiksen toimitti, asettaman sen puhdistetun ja tämän kaiken **YHWH** eteen, seurakunnan majan *'ohel* oven edessä.
12. Ja pappi ottakoon toisen karitsan, ja uhratkoon sen vikauhriksi, öljylogin kanssa, ja häälyttäköön sen häälytys-uhriksi **YHWH** edessä.
13. Ja karitsa on teurastettava sillä paikalla, missä rikosuhri ja polttouhri teurastetaan, pyhässä sijassa; sillä rikosuhri, samoin kuin vikauhrikin on papin oma; se on kaikkein pyhin.
14. Ja pappi ottakoon vikauhrin verta ja pyyhkäisköön puhdistetun oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen.
15. Ja pappi ottakoon öljylogista öljyä ja vuodattakoon vasempaan käteensä.
16. Ja pappi kastakoon oikian kätensä sormen öljyyn, joka hänen vasemmassa kädesssä on, ja priiskoittaman öljyä sormellansa seitsemän kertaa **YHWH** edessä.
17. Vaan käteensä jääneestä öljystä pitää papin paneman puhdistetun oikian korvan lehteen, ja oikiaan peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen, vikauhrin veren päälle.
18. Käteensä jääneen öljyn, pappi pankoon puhdistetun pään päälle, ja pappi sovittakoon niin hänet **YHWH** edessä.
19. Ja papin pitää tekemän rikosuhrin, ja sovittaman puhdistetun hänen saastaisuudestansa, ja sen jälkeen teurastaman polttouhrin.
20. Ja papin pitää uhraaman polttouhrin ja ruokauhrin alttarilla, ja sovittaman häntä, niin hän on puhdas.
21. Jos hän on köyhä eikä ole hänellä varaa, niin ottakoon ainoastaan yhden karitsan vikauhriksi ja häälyttäköön sen, sovittaakseen itsensä, ja yhden kymmeneksen hienoja jauhoja, sekoitettuna öljyllä, ruokauhriksi, ja login öljyä,
22. ja kaksi mettistä tahi kaksi nuorta kyyhkystä, jotka hän voi saada: toinen olkoon rikosuhriksi, ja toinen polttouhriksi.
23. Ja kantakaan sen papille puhdistukseksi kahdeksantena päivänä seurakunnan majan oven eteen, **YHWH** edessä.
24. Niin pitää papin ottaman vikauhrin karitsan, ja siihen kuuluvan login öljyä, ja häälyttämän ne häälytys-uhriksi **YHWH** edessä,

25. Ja vikauhrin karitsa teurastettakoon, ja papin pitää ottaman vikauhrin verestä, ja pyyhkäisemän puhdistetun oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen.
26. Ja papin pitää vuodattaman öljyä vasempaan käteensä,
27. ja priiskoittaman oikian käden sormella siitä öljystä, kuin on hänen vasemmassa kädesssä, seitsemän kertaa **YHWH** edessä.
28. Ja hänen käteensä jääneestä öljystä pitää papin pyyhkäisemän puhdistettavan oikian korvan lehteen, ja oikian käden peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen, vikauhrin veren päälle.
29. Ja hänen käteensä jääneen öljyn valakoon pappi puhdistettavan pään päälle, ja sovittakoon häntä **YHWH** edessä.
30. Ja sitten hän uhratkoon ne mettiset, tahi nuoret kyyhkysset jotka hän on voinut saada,
31. niistä jotka hän on voinut saada: uhratkoon hän yhden rikosuhriksi ja toisen polttouhriksi, ruokauhrin kanssa. Niin pappi sovittakoon puhdistettavan **YHWH** edessä,
32. Tämä on laki spitalisesta, joka ei voi sitä hankkia, mitä hänen puhdistukseensa oikeimmiten tarvitaan.
33. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aharon lemor* puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:
34. Kun te tulette Kanaanmaalle, jonka Minä annan teille omaisuudeksi, ja Minä johonkuhun sen maan huoneesen annan tulla spitalitaudin,
35. Niin pitää sen tuleman, jonka huone on, ja ilmoittaman papille, sanoen: minun huoneessani näkyy spitalitaudin merkit;
36. Silloin tulee papin käskemän heitä tyhjentämän huoneen, ennenkuin pappi siihen menee saastaa tarkastamaan, ettei kaikki, mitä huoneessa on, saastutettaisi: sitte pitää pappi menköön katselemaan huonetta.
37. Ja kun hän tarkastettuaan saastutettua paikkaa, huomaa, että seinissä on viheriäisiä ja punertavia merkkejä, ja ovat näkyvästi matalammat muuta seinää;
38. niin lähteköön pappi huoneen ovesta ulos, ja sulkekaan huoneen kiinni seitsemäksi päiväksi.
39. Ja jos pappi palatessaan seitsemäntenä päivänä näkee saastan levinneen huoneen seiniin;
40. niin pitää papin käskemän heidän murtaa ulos ne kivet, joissa saasta on, ja heittää ne kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.
41. Ja koko huone on sisältä kaavittava joka paikasta, ja kaavittu savi heitettävä kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.
42. Ja toiset kivet ovat otettavat, ja pantava niitten kivien sijaan, ja uusi saviruukki on tehtävä, ja huone on sillä sivuttava.
43. Jos kuitenkin saasta tulee näkyviin, sittenkuin kivet on murrettu ulos, huone on puhtaaksi kaavittu ja uudestaan sivuttu;
44. niin pitää papin menemän sen sisälle, ja kun hän näkee saastan levinneen laajemmalle huoneessa, niin on syöpä-spitali siinä huoneessa, ja se on saastainen.

45. Ja koko huone itää purettaman ja huoneen kivet puuaineet, ja saviruukki, on vietävä kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.
46. Ja se joka käy huoneessa niinkauan kuin se teljetty on, hän on saastainen iltaan asti.
47. Ja se joka siinä huoneessa makaa, pitää vaatteensa pesemän, ja se joka syö siinä huoneessa, hänen pitää myös vaatteensa pesemän.
48. Mutta jos pappi käydessänsä katselemassa huonetta näkee, ettei saasta ole levinnyt huoneessa, sittekuin se sivuttu on, niin julistakoon sen puhtaaksi; sillä saasta on hävinnyt.
49. Ja hänen pitää ottaman huoneen puhdistamiseksi kaksi lintua, niin myös sedripuuta, ja tulipunalla painetuita lankoja, ja isoppia,
50. Ja teurastamaan toisen linnun saviastian yli, jossa on raikasta vettä.
51. Sitten pitää hänen ottaman sedripuun, ja isopin, ja tulipunalla painetut langat, ja sen elävän linnun, ja kastamaan ne kaikki sen tapetun linnun vereen, ja raikkaaseen veteen, ja priiskoittaman huoneen seinää seitsemän kertaa,
52. Niin on huone puhdistettava linnun verellä, ja raikkaalla vedellä, ja sillä elävällä linnulla, sedripuulla, isopilla ja tulipunalla painetulla langalla.
53. Ja sitte hän päästäköön sen elävän linnun lentämään kaupungista kedolle. Niin sovittakoon hän huoneen, ja se on puhdas.
54. *Zot haTorah* tämä on laki kaikkinaisesta spitalista ja syöpä-rohtumasta
55. sitalista vaatteissa ja huoneessa,
56. ajoksista, ruvesta ja syhelmistä,
57. että tiedettäisiin, mikä on puhdas, mikä saastainen kunakin päivänä. *Zot Torah* tämä on laki spitalista.

15. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aharon lemor* puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:
2. Puhukaat Israelin lapsille, ja sanokaat heille: jos miehellä on lihansa juoksu, on hän saastainen.
3. Ja silloin on hän saastainen siitä juoksusta, joko sitten hänen lihansa parhaillaan vuotaa tahi on tukkeentunut, niin on hän saastainen.
4. Vuode, jossa se lepää, jolla on juoksu, on saastainen, ja kaikki se, jonka päällä hän istuu, saastutetaan.
5. Ja se, joka sattuu hänen vuoteesensa, pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedellä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
6. Joka istuu sillä istuimella jossa se on istunut, jolla juoksu on, hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän itsensä vedellä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
7. Joka koskettaa sairaan lihaan, hän peskөөn vaatteensa, ja kylpekөөn vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.

8. Jos sairas sylkee jonkun päälle, joka on puhdas, niin tämä peskään vaatteensa, ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
9. Ja koko se alus, jonka päällä sairas matkustaessaan istuu, olkoon saastainen.
10. Joka sattuu johonkuhun siihen, joka hänen allansa on ollut, olkoon saastaisen iltaan asti, ja joka niitä kantaa, peskään vaatteensa, ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
11. Ja se johonka sairas koskee pesemättä käsiänsä vedessä, peskään vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
12. Se saviastia, johon sairas koskee, on rikottava; jos se on puuastia, on se vedessä pestävä.
13. Ja tultuansa puhtaaksi lihansa juoksusta, tulee hänen laskea seitsemän päivää puhdistuksestansa, ja peskään sitten vaatteensa, ja kylpeköön juoksevassa vedessä, niin hän on puhdas.
14. Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman parin mettisiä, tahi kaksi nuorta kyyhkystä, ja tuoman **YHWH** eteen seurakunnan majan *'ohel* ovelle, ja antaman ne papille.
15. Ja pappi uhratkoon ne, toisen rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovittakoon hänen **YHWH** edessä hänen juoksustansa.
16. Koska miehestä on siemen vuotanut unessa, niin peskään koko ruumiinsa vedellä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
17. Ja kaikki vaate, ja kaikki nahka, joka senkaltaisella siemenellä tahrattu on, on pestävä vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
18. Ja jos vaimo makaa miehen kanssa, jolla on siemenvuoto, heidän pitää pesemän itsensä vedellä, ja oleman saastaiset iltaan asti.
19. Kun vaimolla on hänen lihansa veren juoksu, pitää hänen erinänsä oleman seitsemän päivää, ja joka häneen koskee, se olkoon saastaisen iltaan asti.
20. Ja kaikki jonka päällä hän lepää, niinkauvan kuin hän juoksunsa kestää, olkoon saastainen, ja kaikki, jonka päällä hän istuu, olkoon saastainen.
21. Ja se, joka hänen vuoteesensa koskee, pitää pesemän vaatteensa, ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
22. Ja joka koskee johonkuhun, jonka päällä hän on istunut, hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
23. Ja jos joku kappale pannaan hänen vuoteeseensa, tahi istuimelle, kussa hän istuu, ja joku siihen koskee, hän olkoon saastaisen iltaan asti.
24. Ja jos joku mies makaa hänen vieressänsä ja jotakin saastasta tulee miehen päälle, niin olkoon hän saastaisen seitsemän päivää, ja hänen vuoteensa, jossa hän on levännyt, olkoon saastainen.
25. Jos jonkun vaimon veren juoksu kestää kauemman aikaa, eikä se enää ole kuukaus-juoksua, tahi jos juoksu kestää yli kuukausjuoksun ajan, niin hän olkoon saastainen niin kauan kuin vuoto kestää, aivan niinkuin hänen oikiällä kuukausi-vuotonsa ajalla.

26. Kaikki vuode, jossa hän lepää, niinkauvan kuin vuoto kestää, olkoon niinkuin oikian vuotonsa ajan vuode. Ja kaikki alus jonka päällä hän istuu, pitää oleman saastainen, niinkuin se hänen oikian kuukausi-vuotonsa aikana on saastainen.
27. Joka koskee johonkuhun niihin, hän olkoon saastainen, peskään vaatteensa ja kylpekään vedessä, ja olkoon saastaisen iltaan asti.
28. Mutta kun hän paranee vuodostaan, laskekoon hän seitsemän päivää, ja sitte hän on puhdas.
29. Mutta kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman parin mettisiä tahi kaksi nuorta kyyhkystä, ja viemän papille, seurakunnan majan oven edessä.
30. Ja pappi uhratkoon toisen rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovittakoon hänet **YHWH** edessä saastaisuutensa juoksusta.
31. Näin teidän tulee varjella Israelin ~~lapsia~~ poikia heidän saastaisuudesta, etteivät he kuolisi saastaisuudessaan, jos he Minun majani *mishkan* saastuttavat, joka heidän keskellänsä on.
32. *Zot Torat* tämä on laki vuodoista, siitä, jonka siemen vuotaa, niin että hän siitä tulee saastaiseksi,
33. ja vaimosta jolla on kuukausi-juoksu on; ja siitä, jolla on joku vuoto, oli se mies tahi nainen, niin myös miehestä joka lepää saastaisen vieressä.

16. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle kahden Aaronin pojan kuoleman jälkeen, niitten jotka astuessaan **YHWH** eteen olivat kuolleet.
2. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: sano veljelles Aaronille, ettei hän joka aika saa mennä pyhäkön sisimpään, esiripun sisäpuolelle ~~armo-istuimen~~ *kapporeth* kansi eteen, joka arkin päällä on, ettei hän kuolisi; sillä Minä ilmoitan itseni pilvessä ~~armo-istuimen~~ *al-haKaPoret* kansi päällä. [sillä näen pilvessä]
3. Mutta näin tulee Aaronin tehdä mennessänsä pyhäkköön: hänen pitää ottaman nuoren härän rikosuhriksi, ja oinaan polttouhriksi,
4. ja pukeman pyhän liinaisen ihopaidan yllensä ja liinaiset alusvaatteet ihonsa päälle, ja vyöttämään itsensä liinaisella vyöllä, ja paneman liinahiipan päähänsä; sillä ne ovat pyhät vaatteet, ja peskään ihonsa vedessä, ja pukekoon ne päällensä.
5. Ja hän ottakoon Israelin ~~lasten~~ poikien seurakunnalta kaksi kaurista rikosuhriksi ja yhden oinaan polttouhriksi.
6. Ja Aaronin pitää tuoman härän rikosuhriksensa ja sovittaman itsensä perheinensä,
7. Ja sitte ottaman ne kaksi kaurista asettaaksensa **YHWH** eteen, seurakunnan majan *'ohel* ovella.
8. Ja Aaronin pitää heittämän arpa kahdesta kauriista: toisen arvan **LAYHWH**, ja toisen vapaalle kauriille.
9. Ja Aaronin pitää uhraaman sen kauriin, jonka päälle **LAYHWH** arpa lankesi, ja valmistaman sen rikosuhriksi.

10. Mutta sen kauriin, jonka päälle vapauden arpa lankesi, pitää hänen asettaman elävänä **YHWH** eteen, että sovinto tehtäisiin sen kautta ja se päästettäisiin vapaaksi Asasel'ille `aza'zel - 'syntipukki' korpeen.

11. Aaronin pitää siis tuoman rikosuhrinsa härän, ja sovittaman itsensä ja huoneensa, ja teurastaman sen rikosuhriin härän edestänsä,

12. Sitten ottakoon hän astian täynnänsä tulisia hiiliä alttarilta, joka on **YHWH** edessä, ja pivonsa täyden survottua hyvänhajuista suitsutusta ja kantakoon sen esiripun sisäpuolelle,

13. ja pankoon sitä tulen päälle **YHWH** eteen, niin että pyhän savun suitsu ~~armo-istuimen~~ *haKaPoreth* kansi peittäisi, joka on todistuksen päällä, ettei hän kuolisi.

14. Ja hän ottakoon härän verta, priiskoittaaksensa sormellansa ~~armo-istuimen~~ *haKaPoreth* kansi puoleen, etupuolelle itään päin: seitsemän kertaa pitää hänen näin sormellansa ~~armo-istuimen~~ *haKaPoreth* kansi edessä verta priiskoittaman.

15. Sitte pitää hänen teurastaman kansan rikosuhriin kauriin ja kantaman sen verta esiripun *laParokhet* sisäpuolelle, ja tulee menetellä sen veren kanssa, niinkuin hän teki härän veren kanssa, ja priiskoittaman sitä ~~armo-istuimen~~ *haKaPoreth* päälle, ja ~~armo-istuimen~~ *haKaPoreth* kansi edessä.

Edelläolevan tekstin mukaan YHWH kullatun arkin päällä on yksinkertaisesti kansi - *haKaPoreth*. YHWH ON aina ja kaiken yläpuolella - *on aina yläpuolella!* Arkki on pyhä, sen yläpuolella ilmestyy ainoastaan Elyown. Kaikkeinpyhimpään saa mennä vain arvalla valittu ylipappi (Aaronin pappisukua, mies) - vain kerran vuodessa - perimätiedon mukaan naru jalassaan - jotta ruumiinsa (mahdollisesti) voidaan vetää pois esiripun alitse. Kuka tahansa joka ei ole pyhitetty, kuolee nähdessään arkin.

Kerran arkin jouduttua Filistealaisten käsiin, heitä kuoli kymmenin tuhansin sukupuolitauteihin, arkin näkemiseen. Israelilaisia kuoli kymmenin tuhansin nähtyään palautetun arkin. Pelkkä katseen osuminen arkkiin tappaa ihmisen välittömästi, silmän näkemältä. Kuolema - katseen osuessa kaikkein pyhimpään - zap - silmän hermosäikeiden kautta. Tässä mittaria arkin pyhyydelle...

16. Näin on hän sovittava pyhäkön, Israelin lasten riettaudesta ja kaikesta heidän syntiensä vääryydestä. Niin pitää hänen myös tekemän seurakunnan majalle *'ohel*, joka on heidän keskellänsä, keskellä heidän saastaisuuttansa.

17. Ei yksikään ihmisen saa olla seurakunnan majassa *'ohel*, kun hän menee pyhäkköön sovittamaan, siihen asti että hän sieltä käy ulos.

Näin pitää hänen sovittaman itsensä, ja huoneensa, ja koko Israelin kansan.

18. Ja sitten menköön hän ulos alttarin luo, joka on *lifney*-**YHWH** edessä, ja sovittakoon sen ja ottakoon härän verta, ja kauriin verta, ja pyyhkäisköön sitä alttarin sarviin yltympäriinsä.

19. Ja priiskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa sen päälle ja puhdistakoon ja pyhittäköön sen Israelin lasten saastaisuudesta.

20. Kun hän näin on täyttänyt pyhäkön ja seurakunnan majan ja alttarin sovittamisen, niin pitää hänen tuoman sen elävän kauriin.

21. Ja Aaronin pitää paneman molemmat kätensä sen elävän kauriin pään päälle, ja tunnustaman sen päällä kaikki Israelin rikokset ja heidän pahat teot missä vaan ovatkaan syntiä tehneet; ne hän pankoon kauriin pään päälle, ja lähettäköön sen soveliaan miehen kanssa korpeen.

22. Kauris on niinmuodoin kantava kaikki heidän pahat tekonsa erämaahan, ja se on jätettävä sinne korpeen.
23. Ja Aaronin pitää menemän seurakunnan majaan *el-'ohel*, ja riisuman liinavaatteet yltänsä, jotka hän ennen pukeut oli mennessään pyhäkköön, ja jättämän ne sinne.
24. Ja pitää pesemän ihonsa vedellä pyhässä sijassa, ja pukeman yllensä omat vaatteensa, ja menemän ulos, ja tekemän sekä omansa että kansan polttouhrin, ja niin sovittaman sekä itsensä että kansan,
25. ja rikosuhrin teuraan rasvan polttakoon hän alttarilla.
26. Vaan joka vei kauriin Asaselille, hänen tulee viruttaa vaatteensa, ja pestä ihonsa vedessä, ja sitte tulla jälleen leiriin.
27. Ja rikosuhrin härkä ja rikosuhrin kauris, joidenka veri kannettiin sovinnoksi pyhäkköön, ovat vietävät leiristä ulos, poltettavat tulessa, nahkoineen, lihoineen ja rapoineen.
28. Ja se joka niitä polttaa, viruttakoon vaatteensa, ja peskään ihonsa vedessä, ja palatkoon sitten leiriin.
29. Tämän olkoon teille ijankaikkisen sääntö: kymmenentenä päivänä seitsemättä kuukautta pitää teidän paastoaman eikä mitään työtä tekemän, ei oma kansalainen, eikä vieras, joka teidän keskellänne muukalainen on.
30. Sillä sinä päivänä te sovitetaan, niin että tulette puhtaaksi: kaikista teidän synneistänne **YHWH** edessä tulette te puhtaaksi.
31. Sentähden olkoon se teille suurin sabbati, ja teidän tulee paastota. Se olkoon teille ikuinen sääntö.
32. Mutta sen sovinnon tehkään pappi, joka voideltu on, ja jonka käsi täytetty on papin virkaan hänen isänsä sijaan: ja pukekoon yllensä liinaiset vaatteet, jotka ovat pyhät vaatteet,
33. ja sovittakoon niin kaikkein pyhimmän ja seurakunnan majan *'ohel* ja alttarin, niin myös papit, ja koko kansan sovittakoon hän.
34. Tämä olkoon teille ikuisena sääntönä, että sovitatte Israelin lapset kaikista heidän synneistänsä, kerran vuodessa. Ja hän teki niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.

17. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja kaikille Israelin lapsille pojille, ja sano heille: tämän on **YHWH** käsenyt on, sanoen:
3. Jos joku Israelin huoneesta teurastaa härän, karitsan, tahi vuohen leirissä, taikka leirin ulkopuolella,
4. eikä kannu seurakunnan majan *'ohel* oven eteen sitä, mikä **YHWH** uhriksi pitää tuotaman, **YHWH** majan *mishkan* eteen, hän on vereen vikapää niinkuin se, jonka veren vuodattanut on, ja se ihminen pitää hävitettämän kansastansa.

5. Sentähden pitää Israelin ~~lasten~~ poikien tuoman uhrinsa, jonka he kedolla teurastavat, **LAYHWH** eteen seurakunnan majan *'ohel* ovella papille, ja siellä uhraaman ne kiitosuhriksi **LAYHWH**.
6. Ja papin pitää priiskottaman veren **YHWH** alttarille seurakunnan majan oven edessä, ja polttaman rasvan *hachelev /cheleb* **LAYHWH** otolliseksi hajuksi,
7. Älkööt enää uhriansa uhratko metsänjumalille *laS'iyrim /sa'iy* devils goats, joiden kanssa he huorin* tehneet ovat. Se olkoon heille ikuinen sääntö sukukunnasta sukukuntaan. *Hiiram/Salomo vapaamuurarien riitit
8. Ja vielä pitää sinun sanoman heille: jos joku ihminen Israelin huoneesta, tahi vieras, joka teidän keskellänne on muukalaisena, tekee teurasuhrin tahi polttouhrin,
9. Eikä sitä kannata seurakunnan majan oven eteen, että hän **LAYHWH** sen tekisi, se ihminen pitää hävitettämän kansastansa.
10. Ja jos joku ihminen Israelin huoneesta, tahi muukalaisista, jotka teidän keskellänne asuvat, syö jotakin verta, häntä vastaan Minä asetan kasvoni, ja hävitän hänen kansastansa
11. Sillä lihan sielu *nefesh /nephesh* on veressä, ja Minä olen sen teille antanut alttarille, että teidän sielunne *nafshoteykhem /nephesh* sen kautta sovitettaisiin; sillä veri on sielun BaNefesh */nephesh* sovinto.
12. Sentähden Minä olen sanonut Israelin lapsille: ei yksikään teidän seassanne syökö verta, eikä yksikään muukalainen, joka teidän keskellänne asuu, saa verta syödä.
13. Jos joku ihminen Israelin lapsista, taikka muukalainen teidän seassanne, saa syötävän metsän eläimen tahi linnun pyydyksellä, hänen pitää vuodattaman sen veren, ja peittämän sen multaan.
14. Sillä kaiken lihan sielu on hänen verensä niinkauvan kuin se elää. Sentähden Minä olen sanonut Israelin lapsille: ei teidän pidä yhdenkään lihan verta syömän. Sillä kaiken lihan sielu on hänen verensä; kuka ikänänsä sen syö, se pitää hukutettaman.
15. Ja syö itsekuollutta tahi kuoliaaksi raadeltua eläintä, olkoon hän kotolainen tahi muukalainen, hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, ja oleman saastaisen iltaan asti; niin hän tulee puhtaaksi.
16. Jollei hän pese itseänsä ja ihoansa viruta, niin hän itse kantakoon vääryytensä.

18. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille. Minä olen *aniy* **YHWH** **'Eloheykhem**.
3. Älkäät tehkö niinkuin tehtiin Egyptin maassa, jossa te asuite, älkäätkä tehkö niinkuin Kananmaassa tehdään, johonka Minä teitä vien, älkäät myöskään heidän säännöissänsä vaeltako.

4. Vaan tehkääት minun oikeuteni, ja pitäkääት minun sääntöni, vaeltaaksenne niissä. *Aniy YHWH 'Eloheykhem*. Minä olen Herra teidän Jumalanne
5. Sentähden tulee teidän pitää Minun sääntöni ja oikeuteni: sillä se ihminen, joka niin tekee, hän elää niissä. Minä olen *'Aniy YHWH 'Eloheykhem*.
6. Ei kenenkään pidä veriheimolaistaan lähestymän, hänen häpyänsä paljastaman. Minä olen *'Aniy YHWH*.
7. Sinun isäsi häpyä, ja äitisi häpyä älä paljasta. Hän on sinun äitisi, älä siis hänen häpyänsä paljasta.
8. Älä paljasta sinun isäsi vaimon häpyä; sillä se on isäsi häpy.
9. Älä paljasta sisaresi häpyä, isäsi tyttären, tahi äitisi tyttären, kotona tahi ulkona syntyneen, älä paljasta heidän häpyänsä.
10. Älä paljasta sinun poikasi tyttären, tahi tyttäres tyttären häpyä; sillä se on sinun häpysi.
11. Älä paljasta äitipuolesi tyttären häpyä, joka isälles syntynyt on; sillä se on sinun sisaresi.
12. Älä paljasta isäsi sisaren häpyä; sillä se on isäsi veriheimoa.
13. Älä paljasta äitisi sisaren häpyä, sillä se on sinun äitisi veriheimoa.
14. Älä paljasta setäsi häpyä, äläkä lähesty hänen vaimoansa; sillä se on sinun setäsi vaimo.
15. Älä paljasta sinun miniäsi häpyä; sillä hän on sinun poikasi vaimo, sentähden älä hänen häpyänsä paljastaman.
16. Älä paljasta sinun veljesi vaimon häpyä; sillä se on sinun veljesi häpy.
17. Älä paljasta vaimon ja hänen tyttärensä häpyä, älä ota vaimoksi hänen poikansa tytärtä, tahi tyttären tytärtä ottaman, paljastaaksesi heidän häpyänsä sillä ne ovat veriheimolaisia, ja se on kauhistus.
18. Älä ota vaimosi sisarta, häntä vaivataksesi, ja hänen häpyänsä paljastaaksesi, vielä vaimon eläessä.
19. Älä lähesty vaimoa hänen häpyänsä paljastamaan, niin kauvan kuin hän saastaisuutensa sairautta kärsii.
20. Älä makaa lähimmäisesi vaimoa, äläkä itseäsi sillä saastuta.
21. Ei sinun pidä antaman lapsiasi Molekille uhriksi, ettes häpäisisi *et-shem 'Eloheykha* nimeä; Minä olen *'aniy YHWH*.
22. Älä makaa miehenpuolta, niinkuin vaimon kanssa maataan; sillä se on kauhistus.
23. Älä myöskään eläintä makaa, ettes itseäsi sen kanssa saastuttaisi. Ja älköön yksikään nainen pitkö yhteyttä eläimen kanssa, sillä se on kauhistus.
24. Ei teidän pidä yhdessäkään näissä itseänne saastuttaman; sillä näissä kaikissa ovat pakanat itsensä saastuttaneet, jotka Minä ajan pois teidän edestänne.
25. Ja sen kautta on maa saastutettu, ja Minä etsiskelen sen pahat teot, niin että sen maa on asujansa oksentava.
26. Sentähden pitäkääት Minun sääntöni ja oikeuteni, ja älkääት näitä kauhistuksista tehkö: ei omainen, eikä vieras, joka teidän seassanne muukalainen on.
27. Sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tämän maan kansat tehneet, jotka teidän edellänne olivat, ja ovat maan saastuttaneet.

28. Älkää näitä tehkö, ettei se maa myös teitä oksentaisi, jos te sitä saastutate, niinkuin se on oksentanut sen kansan joka teidän edellänne oli.
29. Sillä kuka ikänänsä näitä kauhistuksia tekee, pitää hävitettämän kansastansa.
30. Sentähden pitäkää Minun käskyni, ettette seuraisi niitä kauhistavaisia tapoja, joita he tekivät, jotka teidän edellänne olivat: ettette itseänne niillä saastutaisi. Minä olen *'aniy YHWH 'Eloheykhem*.

19. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu koko Israelin lasten joukolle, ja sano heille: Olkaat pyhät; sillä Minä olen pyhä *qadosh*, *'aniy YHWH 'Eloheykhem*.
3. Jokainen peljätköön äitiänsä ja isäänsä. Pitäkää Minun sabbatini; sillä Minä olen *'aniy YHWH 'Eloheykhem*.
4. Älkää kääntykö epäjumalien *el-ha'eliylym /'eliyl* tykö, älkäätkä tehkö itsellenne valetuita jumalia **W'Elohey**. Minä olen *'aniy YHWH 'Elohiym*.
5. Ja kun te **LAYHWH** teette kiitosuhria, niin teidän pitää uhraaman, että se olisi otollinen. Tehkää se omasta tahdostanne
6. Ja se pitää syötämän sinä päivänä, jona te uhraatte, ja toisena päivänä; mutta mitä tähteeksi jää kolmanneksi päiväksi, pitää tulella poltettaman.
7. Jos joku sitä kuitenkin syö kolmantena päivänä, niin on se kauhistus, eikä ole otollinen.
8. Ja joka siitä syö, hänen pitää kantaman vääryytensä; sillä hän on sen saastuttanut, mikä on **YHWH** pyhitetty, ja hän hävitettäköön kansastansa.
9. Kun te elon leikkaatte maastanne, niin älä tarkkaan leikkaa peltosi reunoja myöten, älä myöskään nouki tähkiä leikkuun jälkeen.
10. Ja viinimäessäsi älä toimita jälkikorjuuta, äläkä nouki varisseita marjoja, vaan jätä ne vaivaisille ja muukalaisille. Minä olen *'aniy YHWH 'Elohiym*.
11. Ei teidän pidä varastaman, eli valehteleman, eli pettämän toinen toistanne.
12. Ei teidän pidä väärin vannoman Minun nimeeni, ja häpäisemän **'Eloheykha** nimeä. Minä olen *'aniy YHWH*.
13. Ei sinun pidä tekemän lähimmäisesellesi vääryyttä, eikä ryöstämän häneltä mitään. Päivämiehesi palkka älköön olko sinun tykönäsi huomiseen asti.
14. Ei sinun pidä kuuroja kirooman, eikä paneman sokian eteen kompastusta. Vaan sinun pitää pelkäämän **Me'Eloheykha**. Minä olen *'aniy YHWH*.
15. Ei teidän pidä vääryyttä tekemän tuomiossa; älä väärydellä pidä köyhän puolta, äläkä puolueellisesti kunnioita voimallista, mutta tuomitse lähimmäistäsi oikein.
16. Ei sinun pidä oleman panettelijana kansasi kesken. Ei sinun pidä myös asettaman itsesi lähimmäisesi verta vastaan. Minä olen *'aniy YHWH*.
17. Ei sinun pidä vihaaman veljeäsi sinun sydämässäsi; mutta sinun tulee kyllä nuhdella lähimmäistäsi, ettet vikapääksi tulisi hänen tähtensä.

18. Ei sinun pidä kostaman, eikä vihaaman kansasi ~~lapsia~~ poikia. Sinun pitää rakastaman lähimmäistäsi, niinkuin itse itseäsi. Minä olen *'aniy* **YHWH**.
19. Minun sääntöni pitäkää. Älä anna karjassasi kaksi erilaista yhteen mennä; älä kylvä peltosi kahta erilaista siementä; älköönkä tulko yllesi kahdesta erilaisesta aineesta, villaisesta ja liinaisesta tehty vaate.
20. Jos mies makaa vaimon joka on on orja, ja jo on toiselle miehelle annettu, vaan kuitenkaan ei ole lunastettu tahi vapaaksi laskettu, niin ovat he rangaistavat, mutta ei heidän tarvitse kuolla, koska vaimo ei ollut vapaa.
21. Mutta miehen pitää tuoman **LAYHWH** vikansa edestä oinaan vikauhriksi, seurakunnan majan oven eteen.
22. Ja papin pitää sovittaman hänen vikauhrinsa oinaalla **YHWH** edessä siitä rikoksesta, jolla hän on on tehnyt; niin hänen rikoksestansa annetaan hänelle anteeksi.
23. Kun te tulette siihen maahan ja istutate kaikellaisia puita, joista syödään, pitää teidän leikkaaman pois niiden hedelmän niinkuin esinahan: kolme vuotta pitää teidän pitämän heitä ympärileikkaamattomina, niin ettette syö niistä;
24. Vaan neljäntenä vuonna pitää kaikki niiden hedelmät pyhitettämän kiitokseksi **LAYHWH**,
25. ja vasta viidentenä vuonna saatte syödä niiden hedelmätä, niin lisäätte niiden hedelmän sadon. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem**
26. Ei teidän pidä mitään syömän veren kanssa. Ei teidän pidä totteleman aavistuksia eikä taikauksia.
27. Ei teidän pidä keritsemän paljaaksi koko pääanne lakea, eikä tyynni ajeleman partaanne.
28. Ei teidän pidä leikkaaman teidän ihoanne kuolleen tähden, eikä piirusteleman kirjoituksia teidän ihoonne. Minä olen *'aniy* **YHWH**.
29. Ei sinun pidä häpäisemän tytärtäsi antaen hänen porttona olla, ettei maa tottuisi haureuteen ja tulisi täyteen kauhistusta.
30. Pitäkää minun sabbatini ja peljätkää minun pyhäkköäni. Minä olen **YHWH**.
31. Älkää kääntykö tietäjien tykö, ja älkää kysykö velhoilta, ettette heistä saastuisi. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Elohiym**.
32. Harmaapään edessä pitää sinun nouseman, ja kunnioittaman vanhaa, ja pelkäämän **Me'Eloheykha** *'aniy* **YHWH**.
33. Jos joku muukalainen asuu sinun tykönäsi teidän maallanne, niin älkää sortako häntä.
34. Niinkuin omainen olkoon teille vieras, joka muukalaisena oleskelee teidän keskellänne. Ja sinun pitää rakastaman häntä, niinkuin itseäsi, sillä te olitte myös muukalaiset Egyptin maalla. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem**.
35. Älkää tehkö vääryyttä tuomiossa: kynärällä, vaalla eikä mitalla.
36. Oikia vaaka, oikiat punnitsimet, oikia efa, oikia hin-mitta olkoon teillä. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem**, joka teitä olen johdattanut Egyptin maalta:
37. Niin teidän pitää noudattaman ja tekemän kaikki Minun sääntöni, ja kaikki Minun oikeuteni. Minä olen *'aniy* **YHWH**.

20. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Sano myös Israelin lapsille pojille: jos joku Israelin lapsista pojista tahi muukalaisista, joka Israelin lasten keskellä asuu, lapsiansa *zera* antaa Molekille, hän on kuolemalla rangaistava; maan kansan pitää häntä kivittämän kuoliaaksi.
3. Ja Minä asetan Minun kasvoni sitä ihmistä vastaan, ja hävitän hänen kansastansa, koska hän on antanut lapsiansa *zera* Molekille ja sen kautta pyhäkköni saastuttanut, ja Minun pyhää nimeäni häväissyt.
4. Ja jos maan kansa sitä ihmistä säästää, joka lapsiansa *zera* on antanut Molekille, niin ettei he sitä surmaa,
5. niin Minä kuitenkin asetan kasvoni sitä ihmistä vastaan, ja hänen sukuansa vastaan, ja hävitän kansastansa hänet ja kaikki jotka hänen perässänsä Molekin kanssa huorin tehneet ovat.
6. Jos joku kääntyy noitain ja tietäjitten puoleen, huorin tekemään heidän kanssansa, niin Minä asetan kasvoni häntä vastaan, ja hävitän hänet kansastansa.
7. Sentähden pyhittäkää *w'hit'qaDish'Tem /qadash* itsenne ja olkaa pyhät; sillä Minä olen *'aniy YHWH 'Eloheykhem*.
8. Ja pitäkää Minun sääntöni, ja tehkää niitä. Minä olen *'aniy YHWH*, joka teitä pyhitän.
9. Joka isäänsä ja äitiänsä kiroo, hänen pitää totisesti kuoleman; hän on kironnut isäänsä ja äitiänsä: hänen verensä olkoon hänen päällänsä.
10. Joka huorin tekee toisen miehen aviopuolison kanssa, se joka lähimmäisensä vaimon kanssa huorin tekee, pitää totisesti kuolettaman, sekä huorintekijä, että huora.
11. Jos joku makaa isänsä vaimon, niin paljastaa hän isänsä hävyn, ja he molemmat ovat kuolemalla rangaistavat: heidän verensä olkoon heidän päällänsä.
12. Jos joku makaa miniänsä niin he molemmat pitää totisesti kuoleman; he ovat kauhistuksen tehneet: heidän verensä olkoon heidän päällänsä.
13. Jos joku miehenpuolen kanssa makaa, niinkuin jonkun vaimon kanssa, niin he tekevät kauhistuksen, heidän pitää molemmat totisesti kuoleman: heidän verensä olkoon heidän päällänsä.
14. Ja jos joku ottaa vaimoksensa naisen ja hänen äitinsä samalla kertaa, hän on kauhistuksen tehnyt: hän on tulella poltettaman ynnä ne molemmat, ettei yhtään kauhistusta olisi teidän seassanne.
15. Jos joku makaa eläimen, hänen pitää totisesti kuoleman, ja se eläin tappakaat.
16. Jos joku nainen pitää yhteyttä jonkun eläimen kanssa, niin sinun pitää tappaman sekä naisen että eläimen; heidän pitää totisesti kuoleman: heidän verensä olkoon heidän päällänsä.

17. Jos joku ottaa vaimokseen sisarensa, isänsä tai äitinsä tyttären, ja hänen häpynsä näkee, ja se näkee hänen häpynsä, niin se on häpiällinen teko, ja ne ovat kuolettava heidän sukunsa kansan edessä: hän on sisarensa hävyn paljastanut, hänen pitää pahuutensa kantaman.
18. Jos joku mies makaa jonkun vaimon hänen sairautensa aikana, ja paljastaa hänen häpynsä, ja avaa hänen lähteensä, ja vaimo paljastaa verensä lähteen: niin ne molemmat pitää hävitettävän heidän kansastansa.
19. Sinun äitisi sisaren häpyä ja sinun isäsi sisaren häpyä ei sinun pidä paljastaman. Joka niin tekee on veriheimolaisensa paljastanut, ja heidän pitää pahuutensa kantaman.
20. Jos joku makaa setänsä vaimon, hän on setänsä hävyn paljastanut: ne pitää heidän rikoksensa kantaman. Lapsetonna heidän pitää kuoleman.
21. Jos joku veljensä vaimon ottaa, se on häpiällinen teko; heidän pitää lapsetonna oleman, että hän on veljensä hävyn paljastanut.
22. Niin pitäkää nyt kaikki Minun sääntöni, ja kaikki Minun oikeuteni, ja tehkää ne, ettei maa teitä oksentaisi, johon Minä teidän vien asumaan.
23. Ja älkää vaeltako niitten pakanain säännöissä, jotka Minä teidän edeltänne olen ajava ulos; sillä kaikkia näitä he ovat tehneet, ja Minä olen kauhistunut heitä.
24. Mutta teille sanon Minä: teidän pitää omistaman heidän maansa; sillä Minä annan teille sen perimiseksi, sen maan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa. Minä olen *'aniy YHWH 'Eloheykhem*, joka olen teitä eroittanut muista kansoista.
25. Että teidän pitää myös eroittaman puhtaat eläimet saastaisista, ja saastaiset linnut puhtaista, älkääkä saastuttako itseänne niitten eläinten, linnuissa ja kaikkien kautta, kuin maalla matelevat, jotka Minä teille eroittanut olen, että ne ovat saastaiset.
26. Olkaa siis Minulle pyhät, sillä Minä, *'aniy YHWH*, olen pyhä *qadosh*, ja olen teidät eroittanut muista kansoista olemaan Minun omani.
27. Jos joku mies tahi vaimo noituutta tahi tietäjain tointa harjoittaa, hän on rangaistava kuolemalla, hän on kivitettävä kuoliaaksi, verenvika on hänen päällensä.

21. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen: puhu papeille Aaronin pojille ja sano heille: pappi älköön saastuttako itseänsä yhdessäkään kuolleessa kansastansa;
2. vaan ainoastaan hänen lähimmässä suvussansa; niinkuin hänen äitinsä, isänsä, poikansa, tyttärensä ja veljensä,
3. ja myös sisarensa, joka hän neitsyt on ollut, ja asunut hänen tykönänsä ja ei yhdenkään miehen vaimona ole ollut, saa hän itsensä saastuttaa.
4. Koska hän on esimies kansassansa, niin älköön hän saastuttako itseänsä, eikä halventako itseänsä.

5. Papit älkööt ajelko päälakiansa paljaaksi, eivätkö keritkö partansa kulmia, eikä leikatko ihoonsa merkkiä.
6. Heidän pitää **L'Eloheyhem** pyhät oleman, ja ei häpäisemän **'Eloheyhem** nimeä; sillä he uhraavat **YHWH** tuliuhria, **'Eloheyhem** leipää; sentähden pitää heidän oleman pyhät.
7. Älköön kukaan heistä ottako vaimokseen porttoa, eikä häväistyä, eikä miehensä hylkäämää vaimoa; sillä hän on pyhä *qadosh hu* **L'Elohayw**.
8. Sentähden pitää sinun pyhittämän hänen, että hän uhraa sinun **'Eloheykha** leipää: hänen pitää oleman sinulle pyhän; sillä Minä *'aniy* **YHWH** olen pyhä *qadosh*, joka teidät pyhitän.
9. Jos papin tytär rupee salavuoteiseksi, hän pitää tulesa poltettaman; sillä hän on häväissyt isänsä.
10. Joka on ylimmäinen pappi veljeinsä seassa, jonka pään päälle voiteluöljy on vuodatettu, ja käsi täytetty on, että hän papin pukuun puetetaan: hänen ei pidä paljastaman päätänsä, eikä repäisemän vaatteittansa,
11. ei yhdenkään kuolleen ruumiin tykö tuleman, ja ei saastuttaman itseänsä isässänsä tahi äidissänsä.
12. Älköön hän lähtekö pyhäköstä *miqdash*, ettei hän saastuttaisi **'Elohayw** pyhäkköä; sillä hänen **'Elohayw** voitelu-öljyn vihkimys on hänen päällänsä. Minä olen *'aniy* **YHWH**.
13. Hänen pitää ottaman neitsen vaimoksensa.
14. Leskeä, tahi hyljättyä, tahi maattua, taikka porttoa älköön hän ottako; vaan neitseeseen omasta kansastansa ottakoon hän vaimokseen,
15. ettei hän saastuttaisi siementänsä kansansa seassa; sillä Minä olen *'aniy* **YHWH**, joka hänen pyhitän *m'qaD'sho /qadash*.
16. *Way'daBer* **YHWH el-Mosheh Lemor** puhui Moosekselle, sanoen:
17. Puhu Aaronille ja sano: jos joku virhe on jossakussa sinun siemenessäsi teidän suvussanne, älköön hän lähestykö uhraamaan **'Elohayw** leipää.
18. Sillä ei kukaan jossa joku virhe on, saa astua esille: oli hän sitten sokia, tahi ontuva, oli hänellä joku vamma kasvoissa tahi joku jäsen liika suuri,
19. oli hän virheellinen jalasta tahi kädestä,
20. tahi kyttyräselkä, tahi kääpiökasvuinen, vikainen silmästä, tahi pisamainen, rupinen, tahi rivinoma rauhaisista:
21. Jos jossakin papin Aaronin siemenessä virhe on, älköön hän lähestykö uhraamaan **YHWH** tuliuhria; hänellä on virhe, sentähden älköön hän lähestykö **'Elohayw** leipää uhraamaan.
22. Kuitenkin saa hän syödä **'Elohayw** leivästä, sekä siitä pyhästä, että kaikkein pyhimmästä.
23. Mutta ei hän kuitenkaan saa tulla esiripun tykö, eikä lähestymän alttaria, koska hänessä on virhe, ettei hän saastuttaisi Minun pyhääni; sillä Minä olen *'aniy* **YHWH**, joka heidän pyhitän *m'qaD'sham /qadash*.
24. Ja Mooses puhui nämät Aaronille, ja hänen pojillensa, ja kaikille Israelin lapsille.

22. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, että he karttavat niitä pyhiä lahjoja, joita Israelin lapset pojat Minulle pyhittävät, etteivät he häpäisisi Minun pyhää nimeäni. Minä olen *'aniy YHWH*.
3. Sano siis heille: jos joku jälkeentulevaisianne kaikesta siemenestänne lähestyy pyhitettyjä lahjoja, joita Israelin lapset pojat pyhittävät **LAYHWH**, ja hänen saastaisuutensa on hänessä, hänen on hävitettävä pois minun kasvojeni edestä. Minä olen *'aniy YHWH*.
4. Kuka ikänä Aaronin siemenestä on spitalinen tahi vuotavainen, hän ei saa syödä pyhitetyistä, ennen kuin hän puhdistetaan. Ja jos joku koskee johonkuhun saastaiseen ruumiiseen, taikka siihen, joka siemenensä vuodattaa unessa,
5. taikka jos joku koskee johonkuhun matelevaiseen, joka hänelle saastainen on, taikka ihmiseen, joka hänelle saastainen on, taikka ihmiseen joka hänet saastuttaa, olkoon hänen saastaisuutensa mikä hyvänsä;
6. se joka koskee johonkin näistä, olkoon saastainen iltaan asti, älköönkä syökö niistä pyhitetyistä, vaan hänen pitää ensisti pesemän ruumiinsa vedellä.
7. Mutta kun aurinko on laskenut, niin syökään sitten pyhitetyistä; sillä se on hänen ruokansa.
8. Itsekuollutta tahi pedon raatelemaa eläintä älköön hän syökö, ettei hän siitä saastuisi. Minä olen *'aniy YHWH*.
9. Sentähden tulee heidän pitää Minun sääntöni *et-mish'mar'Tiy /mismereh*, etteivät saattaisi syntiä päällensä, ja kuolisi siitä, koska he pyhää saastuttavat. Minä olen *'aniy YHWH*, joka heitä pyhitän.
10. Mutta älköön yksikään muukalainen syökö niistä pyhitetyistä, ei papin majamies, eikä palkollinen saa syödä pyhitettyä.
11. Mutta jos pappi ostaa jonkun palkollisen rahallansa, se syökään siitä, ja se joka hänen huoneessansa syntynyt on, se myös syökään hänen leivästänsä.
12. Ja jos papin tytär tulee jonkun muukalaisen vaimoksi, niin ei hän saa syödä siitä pyhitetystä ylönnyksestä.
13. Mutta jos papin tytär tulee leskeksi, tahi hyljättyksi eikä hänellä ole siementä, ja hän tulee jälleen kotia isänsä huoneeseen, niin hän saa syödä isänsä leivästä, niinkuin silloinkin, kun hän neitseänä oli. Mutta ei yksikään muukalainen saa siitä syödä.
14. Ja jos joku tietämättänsä syö niistä pyhitetyistä, hänen pitää lisäämään siihen viidennen osan, ja antaman papille pyhitetyn.
15. Papit älkööt saastuttako niitä pyhiä lahjoja, joita Israelin lapset pojat antavat **LAYHWH**,
16. etteivät saattaisi rikosta ja vikaa päällensä, syödessänsä heidän pyhitettyjä lahjojansa; sillä Minä olen *'aniy YHWH*, joka heitä pyhitän.
17. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:

18. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja kaikille Israelin lapsille pojille, ja sano heille: jos joku Israelin huoneesta, tahti muukalainen Israelissa, tahtoo uhrata, olkoon se lupauksesta, taikka vapaasta tahdosta, jota he tahtovat uhrata **LAYHWH** polttouhriksi,
19. niin tehkää se niin että se tulisi otolliseksi, ja uhrattakoon virheetön härkyinen karjasta, oinaan karitsoista, tahti kauris vuohista.
20. Mutta älkööt ottako yhtään eläintä, jossa virhe on: sillä ei se ole Hänelle otollinen teiltä.
21. Jos joku tahtoo uhrata **LAYHWH** kiitosuhria, karjasta tahti lampaista, joko erinomaisen lupauksen johdosta taikka vapaasta tahdosta, niin olkoon se virheetön, että se olisi otollinen, ei siinä saa olla yhtään virhettä.
22. Jos se on sokia, taikka raajarikko, taikka jäsenpuoli, taikka kuivettu, taikka rupinen, taikka köhnäinen, niin ei senkaltaista pidä **LAYHWH** uhraaman, älkääkä tuliuhria niistä antako **LAYHWH** alttarille.
23. Härän tahti lampaan, jolla joku jäsen on liian suuri tahti liian pieni, saat sentään uhrata vapaa-tahdon uhriksi; mutta ei se ole otollinen lupauksen uhriksi.
24. Älkää sitä uhratko **LAYHWH**, joka muserrettu, runneltu, revitty, tahti haavoitettu on; ei teidän pidä sitä teidän maassanne tekemän.
25. Älkää myöskään jonkun muukalaisen kädestä ottako uhrataksenne sellaista **'Eloheykhem** leiväksi; sillä ne ovat turmeltuneita ja virheellisiä: eivät ne tee teitä otollisiksi.
26. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
27. Kun vasikka, tahti karitsa, tahti vohla on syntynyt niin olkoon se emänsä tykönä seitsemän päivää; mutta kahdeksantena päivänä, ja sen jälkeen, on se otollinen tuliuhriksi **LAYHWH**.
28. Älkää nautaa, tahti lammasta teurastako sikiöinensä samana päivänä.
29. Kun te uhraatte **LAYHWH** kiitosuhria, pitää teidän sen niin uhraaman, että se otollinen olisi.
30. Se pitää syötämän sinä päivänä, ja älköön mitään jätettäväksi tähteenä huomeneksi. Minä olen *'aniy YHWH*.
31. Pitäkää Minun käskyni ja tehkää ne. Minä olen *'aniy YHWH*.
32. Älkää häväiskö Minun pyhää nimeäni, sillä Minä tahdon tulla pyhitetyksi Israelin lasten poikien keskellä. Minä olen *'aniy YHWH*, joka teitä pyhitän,
33. ja joka olen teidät johdattanut Egyptin maalta, että Minä olisin **L'Elohiym**, *'aniy YHWH*.

23. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor /amar* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille ja sano heille: nämät ovat **YHWH** juhlat, jotka teidän pitää julistaa pyhiksi kokouksiksi: ne ovat Minun juhlat.

3. Kuusi päivää tulee teidän tehdä työtä, vaan seitsemäntenä päivänä on suuri sabbatti, pyhä kokous, jona ei teidän pidä yhtään työtä tekemän. Se on **LAYHWH** sabbatti missä paikassa asunettekin.
4. Nämät ovat **YHWH** juhlapäivät, pyhät kokoukset, jotka teidän pitää pitämän määrättyllä ajallansa:
5. Ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä illan suussa, on *Pesach* **LAYHWH** pääsiäinen.
6. Ja saman kuukauden viidentenätoista päivänä on *haMaTZot* **YHWH** happamattoman leivän juhla: silloin pitää teidän syömän happamattomia leipää seitsemän päivää.
7. Ensimmäisenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous, eikä yhtään raskasta työtä pidä teidän silloin tekemän.
8. Ja teidän pitää uhraaman Herralle **LAYHWH** tuliuhria seitsemän päivää. Seitsemäntenä päivänä on myös pyhä kokous. Silloin ei teidän pidä yhtään raskasta työtä tekemän.
9. *Way'daBer* **YHWH el-Mosheh Lemor** /amar puhui Moosekselle, sanoen:
10. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano heille: kun te tulette siihen maahan, jonka Minä annan teille, ja te leikkaatte siellä elon, niin teidän pitää viemän papille sen lyhteen, joka on uutinen teidän elostanne.
11. Ja sen lyhteen pitää hänen häälyttämän **YHWH** edessä, että te tulisitte otollisiksi: päivää jälkeen sabbatin pitää papin sen häälyttämän.
12. Ja teidän pitää sinä päivänä, jona teidän lyhteenne häälytetään, uhraaman virheettömän vuosikautisen karitsan polttouhriksi **LAYHWH**,
13. ja ruokauhriksi kaksi kymmenes-osaa efaa öljyllä sekoitettuja hienoja jauhoja, tuliuhriksi ja otolliseksi hajuksi **LAYHWH**, sekä juomauhriksi neljännes hinniä viiniä.
14. Ja älkää syökö uutisleipää, kuivattuja tähkäpäitä tahi tuoreita jyviä, ennenkuin olette kantaneet '**Eloheykhem** uhrin. Se olkoon ikuinen sääntö suvusta sukuun missä asunettekin.
15. Sitten lukekaat siitä toisesta sabbatin päivästä, jona te kannoitte esille häälytyslyhteen: seitsemän täysinäistä viikkoa,
16. toiseen päivään asti, seitsemännen viikon jälkeen, se on, lukekaat viisikymmentä päivää, ja sitte uhratkaa **LAYHWH** ruokauhria uutisesta.
17. Asumasijoistanne jossa asutte tuokaat kaksi häälytysleipää, jotka ovat leivottu kahdesta kymmenesosaa efasta hienoja jauhoja, ja hapatetut pitää, **LAYHWH** uutiseksi.
18. Ja tuokaat ynnä leipänne kanssa seitsemän vuosikautista=*uros* ja virheetöntä karitsaa, ja yhden nuoren härän ja kaksi oinasta: uhrattavaksi **YHWH LAYHWH** polttouhriksi siihenkuuluvine ruokauhrineen ja juomauhrineen, se on tuliuhri hyväksi hajuksi **LAYHWH**.
19. Niin myös pitää teidän valmistaman kauriin rikosuhriksi, ja kaksi vuosikautista=*uros* karitsaa kiitosuhriksi.
20. Ja papin pitää häälyttämän ne uutisleivän mukana häälytykseksi **YHWH** edessä kahden karitsan kanssa. Ne olkoot **LAYHWH** pyhät, ja papin omat.

21. Ja teidän pitää kuuluttaman sinä päivänä pyhän kokouksen pidettäväksi. Ei teidän pidä silloin työtä tekemän. Tämä olkoon ikuinen sääntö teille suvusta sukuun, missä asunettekin.

22. Kun te leikkaatte elon teidän maastanne, ei sinun pidä aivan tarkkaan peltosi kulmia leikkaaman, eikä tähkäreitä noukkiman, vaan jätä vaivaisille ja muukalaisille.

Minä olen 'aniy **YHWH 'Eloheykhem.**

23. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor /amar* puhui Moosekselle, sanoen:

24. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano: seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä pitääkää muistoksi soittamisen sabbatti, pyhä kokous.

25. Silloin älkää mitään raskasta työtä tehkö, ja teidän tulee uhrata tuliuhri **LAYHWH.**

26. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor /amar* puhui Moosekselle, sanoen:

27. Mutta saman seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä on sovintopäivä, se olkoon teille pyhä kokous: silloin vaivatkaa teidän sielujanne, ja uhratkaa **LAYHWH** tuliuhri.

28. Ja ei pidä teidän yhtään työtä tekemän sinä päivänä; sillä se on sovintopäivä, jolloin te sovitetaan **YHWH 'Eloheykhem** edessä.

29. Ja jokainen joka ei sinä päivänä vaivaa 'anah nöyryyttää sieluansa, hän on hävitettävä kansastansa.

30. Ja jokainen, joka sinä päivänä jotakin työtä tekee, hänen Minä hukutan kansastansa.

31. Sentähden ei pidä teidän silloin mitään työtä tekemän: se olkoon ikuinen sääntö teille suvusta sukuun, missä asunettekin.

32. Suuri sabbatti on se oleva teille, ja teidän pitää vaivaaman teidän sielujanne.

Kuukauden yhdeksäntenä päivänä ehtoon tulee teidän pitää pitämän tämä sabbatti, illasta iltaan saakka.

33. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor /amar* puhui Moosekselle, sanoen:

34. Puhu Israelin lapsille, sanoen: tämän seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä on **LAYHWH** lehtimajan juhla *haSukot*, seitsemän päivää.

35. Ensimmäisenä päivänä pitää oleman pyhä kokous: ei teidän pidä yhtään työtä silloin tekemän.

36. Seitsemän päivää pitää teidän uhraaman tuliuhria **LAYHWH**, kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous, ja teidän pitää tekemän tuliuhri **LAYHWH**; sillä se on juhla kokous, ei pidä teidän yhtään työtä silloin tekemän.

37. Nämä ovat **YHWH** juhlapäivät, jolloin teidän pitää kuuluttaman pyhät kokoukset, ja uhraaman **LAYHWH** tuliuhria, polttouhria, ruokauhria, juomauhria, joka päivä siksi päiväksi määrättyjä uhreja.

38. paitsi **YHWH** sabbattia, ja paitsi teidän lahjojanne ja paitsi lupausuhrienne, ja paitsi kaikkia vapaaehtoisia uhrienne, joita te tuotte **LAYHWH.**

39. Viidentenätoista päivänä seitsemättä kuuta, koottuanne vuoden tulon maalta, tulee teidän juhlaallisesti viettää *et-chag-YHWH* riemujuhlaa *TachoGu /chagag* piiritanssi, seitsemän päivää. Ensimmäisenä päivänä on sabbatti, ja kahdeksantena päivänä on myös sabbatti.

40. Ja teidän pitää ensimmäisenä päivänä ottaman hedelmiä parhaimmista puista, palmun vesoja, ja oksia tuuheista puista ja pajunlehviä, ja oleman iloiset seitsemän päivää, **YHWH 'Eloheykhem** edessä.
41. Ja tätä riemujuhlaa tulee teidän pitää **LAYHWH** vuodessa seitsemän päivää. Se olkoon teille ikuisena sääntönä suvusta sukuun, että teidän pitää pyhää riemujuhlaa pitämän seitsemäntenä kuukautena.
42. Seitsemän päivää pitää teidän asuman lehtimajoissa: joka omainen on Israelissa, hänen pitää asuman lehtimajoissa,
43. että jälkeläisenne tietäisivät, kuinka Minä olen antanut Israelin ~~lasten~~ poikien asua majoissa, kun johdatin heidät Egyptin maalta: Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem** .
44. Ja Mooses puhui näistä **YHWH** juhlapäivistä Israelin ~~lapsille~~ pojille.

24. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH el-Mosheh Lemor** /amar puhui Moosekselle, sanoen:
2. Käske Israelin ~~lasten~~ poikien tuoda sinulle selkiätä öljypuun hedelmistä puserrettua öljyä, kynttiläjalkaa varten, että lamput voidaan joka päivä sytyttää palamaan.
3. Ulkopuolella todistuksen esirippua seurakunnan majassa *'ohel* pitää Aaronin sitä alati hoitaman ehtoosta niin aamuun asti, **YHWH** kasvojen edessä. Se olkoon teille ijankaikkinen sääntö suvusta sukuun.
4. Ja hänen pitää aina valmistaman lamput puhtaasen kynttiläjalkaan, **YHWH** edessä.
5. Ja sinun pitää ottaman hienoja jauhoja ja leipoman niistä kaksitoista kakkua: kaksi kymmenes-osa efaa pitää oleman joka kakussa.
6. Ja sinun pitää heidän paneman ne kahteen läjään, kuusi kumpaankin läjään, puhtaalle pöydälle **YHWH** eteen.
7. Ja sinun pitää paneman niiden päälle puhdasta pyhää savua olemaan muisto-uhrina leivän sijasta: se on tuliuhri **LAYHWH**.
8. Joka sabbatin päivänä ovat ne valmistettavat **YHWH** eteen, se on Israelin ~~lasten~~ poikien lahja ijankaikkiseksi liitoksi.
9. Ja ne olkoot Aaronin ja hänen poikainsa omat, heidän pitää ne syömän pyhässä sijassa; sillä se on kaikkein pyhin ja hänen ikuisena oikeutena **YHWH** tuliuhreista.
10. Ja yksi mies, Israelilaisen vaimon mutta Egyptiläisen miehen poika läksi ulos Israelin ~~lasten~~ poikien sekaan, ja riiteli leirissä toisen Israelilaisen miehen kanssa.
11. Ja Israelilaisen vaimon poika pilkkasi *el-haShem* nimeä ja kirosi. Niin toivat he hänen Mooseksen eteen. Ja hänen äitinsä nimi oli Selomit Dibrin tytär, Danin sukukunnasta.
12. Ja panivat hänen vankeuteen niinkauvaksi, että heille olisi selkiä päätös annettu **YHWH** suusta.

13. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor /amar* puhui Moosekselle, sanoen:
14. Vie häntä leiristä ulos, joka kiroillut on, ja anna kaikkein, jotka sen kuulivat, laskea kätensä hänen päänsä päälle, ja koko seurakunta kivittäköön häntä.
15. Ja puhu Israelin lapsille, sanoen: kuka ikänä '**Elohayw** kiroilee, hänen pitää kantaman syntinsä.
16. Ja joka *shem-YHWH* nimeä pilkkaa, sen pitää totisesti kuoleman, koko kansan pitää häntä kuoliaaksi kivittämän. Oli se muukalainen tahi oma kansalainen, ken pilkkaa *shem* nimeä, hänen pitää kuoleman.
17. Jos joku lyö jonkun ihmisen kuoliaaksi, hänen pitää totisesti kuoleman.
18. Vaan joka jonkun naudan lyö kuoliaaksi, hänen pitää sen maksaman, hengen hengestä.
19. Ja joka saattaa lähimmäisensä jonkun vamman, hänelle pitää niin tehtämän, kuin hänkin tehnyt on:
20. Haava haavasta, silmä silmästä, hammas hampaasta; niinkuin hän on jonkun ihmisen vahingoittanut, niin pitää myös hänelle jälleen tehtämän.
21. Joka lyö kuoliaaksi naudan, hänen sen maksakoon, vaan joka tappaa ihmisen, sen pitää kuoleman.
22. Sama laki *mishpat* vallitkoon teidän seassanne, niin muukalaisen kuin omaisenkin suhteen; sillä Minä olen '*aniy YHWH 'Eloheykhem*.
23. Kun Mooses oli näitä puhunut Israelin lapsille pojille, niin veivät he sen miehen joka kiroillut oli, ulos leiristä ja kivittivät hänet kuoliaaksi. Israelin lapset tekivät niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.

25. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh B'har* puhui Moosekselle Sinain vuorella, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille ja sano heille: kun te tulette siihen maahan, jonka Minä teille annan, niin maa pitääköön *shaBat LAYHWH* lepoa.
3. Kuusi vuotta pitää sinun peltosi kylvämän, ja kuusi vuotta viinimäkesi leikkaaman, ja sen hedelmät kokooman,
4. mutta seitsemäntenä vuonna pitääköön maa **YHWH** suuren lepopyhän, jona ei sinun pidä kylvämän sinun peltoasi eikä leikkaaman sinun viinimäkeäsi.
5. Ja mitä itsestänsä kasvaa laihostasi, sitä ei sinun pidä leikkaaman, ja viinimarjoja, jotka leikkaamattomissa viinipuissa ovat kasvaneet, ei sinun pidä noukkiman; sillä se on maan lepovuosi.
6. Mutta mitä maan levätessä kasvaa olkoon teille ruuaksi, sinulle, sinun palvelijallesi, ja piiallesi, niin myös päivämiehellesi, huonekuntalaisellesi, ja muukalaiselle sinun tykönäsi.
7. Ja sinun karjallesi ja eläimille maallasi olkoon kaikki, mitä siinä kasvaa, ruuaksi.

8. Ja sinun pitää laskeman seitsemän lepovuotta, niin että seitsemän vuotta pitää seitsemän kertaa luettaman: ja seitsemän lepovuoden aikaa tekee yhdeksän vuotta viidettäkymmentä.
9. Niin sinun pitää antaman soittaa pasunalla ylitse koko teidän maakuntanne, seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä: juuri sovintopäivänä *haKiPuriym /kippur* antakaat pasunan käydä yli koko teidän maakuntanne.
10. Ja teidän pitää sen viidennenkymmenennen vuoden pyhittämän, ja julistaman vapautta maassa kaikille niille, jotka siinä asuvat; sillä se on teidän riemuvuotenne *D'ror /darowr*; silloin pitää kunkin saaman takaisin omaan perintömaansa, jokainen sukunsa omaisuuden.
11. Sillä viideskymmenes vuosi on teidän riemuvuotenne: ei teidän pidä kylvämän, eikä leikkaaman itsestensä kasvanutta, eikä noukkiman, mitä leikkaamattomissa viinipuissa on kasvanut.
12. Sillä se on riemuvuosi, se olkoon teille pyhä. Mutta pellosta syökää mitä se kasvaa.
13. Tämä on riemuvuosi, jona kukin teistä saa palata omaan perintö-osaansa.
14. Jos jotakin myöt lähimmäisesi, taikka ostat jotakin häneltä, niin älköön toinen toistansa pettäkö.
15. Vaan vuosien luvun jälkeen riemuvuodesta pitää sinun ostaman lähimmäiseltäsi, ja vuodentulon luvun jälkeen pitää hänen sinulle myömän.
16. Jota useammat kuin vuodet ovat, sitä enemmän korota hinta, ja mitä harvemmat vuodet ovat, sitä enemmän alenna hinta; sillä vuoden tulojen luvun jälkeen myöpi hän sinulle.
17. Älköön kenkään pettäkö lähimmäistensä, mutta pelkää sinun Jumalatasi **Me'Eloheykha**; sillä Minä olen *'aniy YHWH 'Elohiym*.
18. Sentähden noudattakaat Minun sääntöni ja pitäkää Minun oikeuteni, ja tehkää niitten mukaan, silloin saatte turvallisesti asua maassa.
19. Ja maa on antava teille hedelmänsä, ja teillä pitää oleman kyllä syötävää, ja te asutte pelkäämät siinä.
20. Ja jos te kysytte: mitä me syömme seitsemäntenä vuonna jos emme saa kylvää, eikä vuoden tuloa koota?
21. Niin tietäkää, että Minä käsken siunaukseni tulla kuudentena vuotena teidän ylitsenne, niin että sen antaa teille kolmen vuoden tulon.
22. Ja teidän kylvätte kahdeksantena vuonna, ja vanhasta vuoden kasvusta syötte yhdeksänteen vuoteen asti, niin että te syötte vanhasta uutiseen asti.
23. Sentähden ei teidän pidä maata ainaiseksi myymän; sillä maa on Minun, ja te olette muukalaiset ja vieraat Minun edessäni.
24. Ja koko teidän omistamassa maassanne olkoon maa takaisin lunastettava.
25. Jos veljesi köyhtyy, ja myö sinulle omaisuuttansa, ja hänen lähimmäinen lankonsa tulee hänen tykönsä, ja tahtoo lunastaa, niin hän lunastakoon sen, minkä hänen veljensä myönyt on.
26. Ja jos ei olisi lähimmäistä joka sen lunastaisi, ja hän itse voi saada kokoon, mitä sen lunastukseksi tarvitaan,

27. niin pitää laskettaman vuodet siitä kuin hän möi, ja annettaman lunnaat jäljellä olevista vuosista hänelle jolle hän möi että hän saisi omaisuuteensa jälleen.
28. Mutta jos ei hänellä ole niin paljon varoja että hän voisi sen maksaa, niin jääköön mitä hän myönyt on ostajan käteen riemuvuoteen asti. Mutta riemuvuonna on se vapaa, ja hän saakoon omansa jälleen.
29. Se joka myy asuttavan huoneen muurilla varustetussa kaupungissa, hänellä olkoon oikeus lunastaa se takaisin vuoden sisällä, sen ajan kuluessahan saa sen lunastaa.
30. Ja jos ei hän lunasta sitä vuoden kuluessa, niin jääköön se huone kaupungissa ainaiseksi ostajalle ja hänen suvullensa, sitä ei pidä luovutettaman riemuvuotena.
31. Mutta jos huone on maan kylässä, missä ei ole muuria ympärillä, niin se pitää luettaman peltomaaksi: se tulee riemuvuonna vapaaksi.
32. Leviläisten saakoot kuitenkin aina lunastaa huoneensa niissä kaupungeissa, joihin heillä on omistusoikeus.
33. Jos joku Leviläisistä lunastaa huoneen, olkoon myöty huone siinä kaupungissa, johon hänellä on omistusoikeus, vapaa riemuvuonna; sillä huoneet Leviläisten kaupungeissa ovat heidän omaisuutensa Israelin lasten seassa.
34. Ja maata heidän kaupunkeinsa ympäriltä ei pidä myötämän; sillä se on heidän ainainen omaisuutensa.
35. Jos sinun veljesi köyhtyy ja joutuu rappiolle sinun tykönäsi, niin sinun tulee hänestä pitämän huolta, hän eläköön niinkuin muukalaisena, tahi huonekuntaisena, sinun luonasi.
36. Älä ota korkoa eikä voittoa häneltä; vaan pelkää **Me'Eloheykha**, että veljesi saisi elää sinun kanssasi.
37. Ei sinun pidä antaman rahaasi hänelle korkoa vastaan, eikä antaman viljaas kasvolle.
38. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem**, joka teidän johdatin Egyptin maalta, antaakseni teille Kanaanmaan, ja ollakseni teidän **L'Elohiym**.
39. Jos sinun veljesi köyhtyy sinun tykönäsi, ja myy itsensä sinulle, niin ei sinun pidä häntä pitämän niinkuin orjaa.
40. Mutta hänen pitää oleman sinun tykönäs päivämiehenä tai huonekuntaisena, palvellen sinua riemuvuoteen asti.
41. Silloin käyköön hän ulos vapaana sinun tyköäsi lapsinensa, ja tulkoon sukunsa tykö jälleen, ja palatkoon isäinsä perintöosaan.
42. Sillä he ovat Minun palvelijani, jotka Minä Egyptin maalta johdattanut olen: sentähden ei pidä heitä orjan tavalla myötämän.
43. Älä ankarasti heitä hallitse, pelkää sinun **Me'Eloheykha**.
44. Jos sinä tahdot pitää mies-tahi nais-orjaa, niin osta ne pakanoilta, jotka teidän ympärillänne ovat.
45. Ja huonekuntalaisilta, jotka muukalaiset ovat teidän seassanne, voitte te niitä ostaa, ja heidän sukulaisiltansa, jotka he teidän tykönänne maassanne synnyttäneet ovat: ne olkoot teidän omanne.

46. Ja pitäkää heitä omananne, ja antakaat ~~lapsillenne~~ pojillenne teidän jälkeenne ainaiseksi perimiseksi, niiden pitää iäti oleman teidän orjanne. Mutta teidän veljenne, Israelin lapset, älkööt toinen toistansa kovasti kohdelko.
47. Jos muukalainen tahi huonekuntalainen sinun tykönäsi tulee varalliseksi, ja sinun sinun veljesi köyhtyy hänen tykönänsä, niin että hän myö itsensä muukalaiselle, joka huonekuntalaisena sinun tykönäsi on, tahi jollekulle muukalaisen suvusta,
48. niin pitää hänellä oikeus oleman tulla jälleen lunastetuksi sittekuin hän on itsensä myönyt että joku hänen veljistänsä saa hänen lunastaman vapaaksi;
49. hänen setänsä tahi setänsä poika lunastakoon hänet, taikka joku hänen lähimmäisestä suvustansa, tahi jos hän itse taitaa niin paljo koota, niin lunastakoon itsensä.
50. Ja hänen pitää lukua laskeman ostajansa kanssa, siitä vuodesta jona hän möi itsensä riemuvuoteen asti, ja myömäraha pitää laskettakoon vuosien luvun jälkeen, ja palkka koko ajalta on laskettava samaksi kuin päivämiehen.
51. Ja jos vielä monta vuotta on riemuvuoteen, niin hänen pitää sitä enemmän antaman lunastuksestansa, sen rahamäärän suhteen, jolla hän ostettu on.
52. Mutta jos ainoastaan muutamia vuosia on riemuvuoteen, niin laskekoon lukua hänen kanssansa ja maksakoon lunastuksensa niitten vuosien mukaan, jotka on palvellut.
53. Hänen palkkansa on päivämiehen vuosipalkan mukaan laskettava vuosi vuodelta,; ja älköön kukaan sinun silmäisi edessä kohdelkö häntä kovuudella.
54. Mutta jos ei hän näin lunasta itseänsä, niin käyköön riemuvuonna vapaana ulos lapsinensa.
55. Sillä Israelin *lapset* pojat ovat Minun palvelijani; he ovat Minun palvelijani, jotka Minä olen Egyptin maalta johdattanut ulos. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem.**

26. LUKU

1. Älkää tehkö itsellenne epäjumalia *'eliylim /eliyl*, älkää pystyttäkö kuvia, eikä myös patsaita älkää myös kivikuvia asettako maahanne kumartaaksenne niitä; paneman teidän maahanne kumartaaksenne niitä; sillä Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem.**
2. Pitäkää Minun sabbatini, ja peljätkää Minun pyhäkköäni *umiq'Dashiy /miqdash*: Minä olen *'aniy* **YHWH.**
3. Jos te Minun sääntöjeni mukaan vaellatte, ja Minun käskyni kätkette, ja teette niitä,
4. Niin Minä annan teille sateen ajallansa, ja maa antaa kasvunsa, ja kedon puut antavat hedelmänsä.
5. Ja riihen aika ulottuu viinin uutiseen asti, ja viinin uutinen ulottuu touko aikaan asti, ja teillä pitää oleman leipää viljalta, ja saatte asua levollisesti maassanne.

6. Ja Minä annan rauhan teidän maallenne, ja te saatte levätä, ja ei kenkään teitä peljätä, ja Minä ajan pahat *ra' rah* | *raah* 7451 pedot teidän maaltanne pois, ja miekan ei pidä käymän teidän maanne läpitse.
7. Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne.
8. Viisi teistä karkottaa sata, ja sata teistä karkottaa kymmenen tuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat teidän edessänne miekkaan.
9. Ja Minä käännyn teidän puoleenne, ja teen teidät hedelmälliseksi ja lisään teitä, ja vahvistan liittoni teidän kanssanne.
10. Ja te saatte syödä tallella ollutta vanhaa, ja vanhat uuden edellä.
11. Ja Minä asetan asumasijani teidän keskellenne, ja Minun sieluni ei hyljää teitä.
12. Ja Minä vaellan teidän keskellänne ja olen teidän **L'Elohiym**, ja te olette Minun kansani.
13. Minä olen *'aniy* **YHWH 'Eloheykhem**, joka johdatin teidät ulos Egyptin maalta, ettei teidän tarvinnut olla orjina siellä. Minä olen murtanut poikki teidän ikeenne, ja olen antanut teidän käydä pystyssä päin.
14. Mutta jos ette kuule Minua, ettekä tee kaikkia näitä käskyjä,
15. vaan suututte sääntöihini *B'chuQotay /chuggah*, ja teidän sielunne hylkää minun oikeuteni *et-mish'Patay /mishpat*, ettekä tee kaikkia minun käskyjäni *mitz'wotay /mitsvah*, ja rikotte minun liittoni *B'riyiy /bariyth*,
16. Niin Minä teen teille nämä: Minä rankaisen teitä onnettomuudella, kuivataudilla, ja poltetaudilla, josta kasvonne raukeevat ja sielunne nääntyvät: ja kylvätte siemenenne turhaan, ja teidän vihollistenne syövät sen.
17. Ja Minä asetan kasvoni teitä vastaan, ja viholliset lyövät teidät, vihamiehenne hallitsevat teitä, teidän pitää paeta, vaikka ei kenkään teitä aja takaa.
18. Jollette vielä sittekään kuule Minua, niin Minä lisään sen seitsemän kertaa, rangaistakseni teitä synteinne tähden.
19. Ja Minä särjen teidän ylpeytenne uppiniskaisuuden, Minä teen teidän taivaanne raudan kovaksi, ja teidän maanne vasken kaltaiseksi.
20. Ja voimanne kuluu hukkaan niin ettei teidän maanne kasvoansa anna, eikä puut kedolla anna hedelmäänsä.
21. Ja jos te vielä Minua vastaan vaellatte, ettekä tahdo kuulla Minua, niin Minä vielä sitte lisään rangaistuksen teidän päällenne seitsemän kertaa, teidän synteinne tähden.
22. Ja lähetän teidän sekaanne metsän pedot syömään teidän lapsianne, ja karjaanne raatelemaan, ja vähentämään teitä, niin että tienne tulevat autioksi.
23. Jollette vielä näitten kautta anna kurittaa itseänne, vaan käytte Minua vastaan,
24. Niin Minä myös käyn teitä vastaan, ja lyön teitä vielä seitsemän kertaa enemmän, teidän synteinne tähden.
25. Minä saatan teidän päällenne kostomiekan, joka Minun liittoni kostaa, ja te kokoonnutte kaupunkeihinne: mutta siellä lähetän teidän sekaanne ruttotaudin, ja annan teidät vihamiestenne käteen.
26. Ja Minä hukutan teiltä leivän aineen, niin että yhdessä pätsissä kymmenen vaimoa voi leipänne kypsentää, ja teidän leipänne punnitaan vaalla; ja syötyänne ette tule ravituksi.

27. Ja jollette vielä sitten kuule Minua, vaan vaellatte Minua vastaan,
28. Niin Minä myös hirmuisuudessa tulen teitä vastaan, ja Minä rankaisen teitä seitsemän kertaa enemmän, teidän synteinne tähden,
29. Että teidän pitää syömän poikainne ja tytärtenne lihaa,
30. Ja Minä kukistan uhrikukkulanne *Bamoyteykhem /bamah* ja hävitän teidän kuvanne, ja panen teidän raatonne epäjumalainne *GiLuleykhem /gilluwl* raatojen päälle, ja Minun sieluni kauhistuu teitä.
31. Ja teen teidän kaupunkinne autioiksi ja teidän pyhäkkönne *miqdash* hävitän, enkä enää pidä uhrisavuanne otollisena.
32. Ja Minä tahdon hävittää maan, niin että vihollisenne, jotka siinä asuvat, siitä hämmästyvät.
33. Ja hajoitan teitä pakanain sekaan, ja vedän ulos miekan teidän jälkeenne, ja maanne pitää tuleman kylmille ja kaupunkinne raunioiksi.
34. Silloin kelpaa maalle hänen sabbattinsa, niinkauvan kuin hän autiona on, ja te olette vihollisten maalla. Niin, silloin vasta maa lepää ja pyhää pitää.
35. Niinkauvan kuin se autiona on, saa se levätä, ettei se saanut pyhää pitää, teidän sabbattivuosinanne, kun te asuite siellä.
36. Ja niille, jotka jäävät teistä, teen Minä vapisevan sydämmen heidän vihollistensa maalla, niin että kapisevan lehden ääni karkottaa heidät, ja he pakenevat, niinkuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat siinä, missä ei kenkään heitä aja takaa.
37. Ja he lankeevat toinen toisensa päälle, niinkuin miekan edestä, vaikka ei yksikään karkota heitä. Te ette tohdi seisoa vihamiehiänne vastaan.
38. Ja te hukutte pakanain seassa, ja vihollisten maa teidät nielee.
39. Ne jotka jäävät teistä, nääntyvät omaan pahuuteensa, vihollistenne maalla. Isäinsä pahoihin tekoihin he nääntyvät.
40. Silloin he tunnustavat pahat tekonsa ja isäinsä pahat teot, joilla he ovat minun mieleni rikkoneet, ja vaeltaneet Minua vastaan.
41. Sentähden Minä myös vaellan heitä vastaan ja vien heidät vihollistensa maalle, että edes silloin heidän ympärileikkaamaton sydämmensä nöyryyttäisi itsensä; silloin myös heidän pahan tekonsa rangaistus heille kelpaa.
42. Ja silloin Minä muistan Minun liittoni Jaakobin kanssa, niin myös Minun liittoni Isaakin kanssa, ja myös Minun liittoni Abrahamin kanssa muistan Minä, muistan myös maan.
43. Ja maan ovat he jättäneet, ja sille kelpaa lepopäivänsä, niinkauvan kuin se autiona on, ja heidän pahan tekonsa rangaistus heille kelpaa, että he hyljäsivät Minun oikeuteni *mishpat*, ja heidän sielunsa on ylenkatsoi Minun sääntöjäni *chuqqah*.
44. Ja vielä vaikka ovatkin vihollistensa maalla, en Minä kuitenkaan heitä hyljää, enkä heitä ylönnä, että peräti hukuttaisin heidät, ja tekisin liittoni heidän kanssansa tyhjäksi; sillä Minä olen *'aniy YHWH 'Eloheyhem*.
45. Ja Minä muistan liittoni heidän esi isäinsä kanssa, jotka Minä johdatin Egyptin maalta pakanain silmäin edessä, ollakseni **L'Elohiym**: Minä olen *'aniy YHWH*.

46. Nämät ovat ne säännöt *hachuQiyim choq* ja oikeudet *w'haMish'Patiym /mishpat* ja käskyt, *w'haTorot /Towrah* jotka **YHWH** määräsi itsensä ja Israelin lasten poikien välille, Sinain vuorella, Mooseksen käden kautta.

27. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor /amar* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille ja sano heille: Jos joku tekee jonkun erinomaisen lupauksen, niin olkoot sielut *n'fashot /nephesh* sinun arviosi jälkeen oleman **LAYHWH** omat.
3. Ja olkoon sinun arviosi tämä: Kahdenkymmenen vuotisen miehenpuolen kuuteenkymmeneen vuoteen asti, pitää sinun arvaaman viiteenkymmeneen hopiasikliin, pyhän siklin jälkeen.
4. Mutta vaimonpuolen pitää sinun arvaaman kolmeenkymmeneen sikliin.
5. Mutta viiden vuotisesta kahdenkymmenen vuotiseen asti, jos se on miehenpuoli, niin arvaa kahteenkymmeneen sikliin, vaan naispuoli kymmeneen sikliin.
6. Jos se on kuukautinen tahi vanhempi, aina viidenteen vuoteen asti, ja on miehenpuoli, arvaa se viiteen hopiasikliin, mutta naispuoli kolmeen hopiasikliin.
7. Mutta jos se on kuudenkymmenen vuotinen tahi sen päälle, ja on miehenpuoli, arvaa se viiteentoista sikliin, mutta vaimonpuoli kymmeneen sikliin.
8. Ja jos hän on ylön köyhä senkaltaiseen arvioon, niin menkään papin eteen, ja papin pitää arvaaman hänen. Sen mukaan, kuin se, joka lupauksen tehnyt on, voi saada kokoon, pitää papin hänen arvaaman.
9. Jos se on karjasta, jota **LAYHWH** uhrataan, niin on kaikki mitä **LAYHWH** annetaan, pyhä.
10. Ei sitä saa vaihtaa eikä muuttaa, ei hyvää huonoon, eikä huonoa *ra' rah* | *B'ra* 7451 hyvään. Jos joku kumminkin vaihtaa yhden eläimen toiseen, niin molemmat olkoot pyhät.
11. Jos eläin on saastainen, jota ei saada uhrata **LAYHWH**, niin pitää se vietämän papin eteen,
12. Ja papin pitää arvaaman sen, kuinka hyvä eli huono *ra' rah* | *ra* 7451 se on; niinkuin sinä, pappi, sen arvaat, siinä on se pysyvä.
13. Jos joku tahtoo lunastaa eläimen, hänen pitää antaman viidennen osan sinun arviosi päälle.
14. Ja jos joku pyhittää huoneensa **LAYHWH** pyhäksi, niin pitää papin arvaaman sen, kuinka hyvä tahi huono *ra' rah* | *ra* 7451 se on; ja papin arviossa pitää sen pysymän.
15. Mutta jos jos se, joka on huoneensa pyhittänyt, tahtoo sen lunastaa, niin pitää hänen antaman viidennen osan enemmän rahaa, kuin sinun arviosi on, ja niin olkoon se hänen omansa.

16. Jos joku pyhittää **LAYHWH** kappaleen peltoa perintömaastansa, niin pitää sinun se arvaaman sen jälkeen, kuin siihen kylvetään; jokaisesta homerin kylvöstä on maksettava viisikymmentä hopiasikliä.
17. Jos hän pyhittää peltonsa riemuvuodesta alkaen, niin olkoon sen hinta sinun arviosi jälkeen.
18. Jos hän on pyhittänyt peltonsa riemuvuoden jälkeen, niin laskekoon pappi hänelle rahan-arvon sen mukaan kuinka monta vuotta on seuraavaan riemuvuoteen, ja se on sinun arviostasi vähennettävä.
19. Jos se joka pellon pyhittänyt on, tahtoo sen lunastaa jälleen, niin pitää hänen antaman viidettä osaa enemmän rahaa, kuin se mikä sinä olet arvoksi pannut, ja niin on se hänen oleva.
20. Jos ei hän tahdo lunastaa peltoa, mutta myös sen toiselle, niin ei sitä enää saa lunastaa,
21. vaan se pelto, kun se riemuvuonna tulee vapaaksi, olkoon pyhä **LAYHWH**, niinkuin valallisella lupauksella eroitettu pelto, olkoon se papin perintö-osa.
22. Jos joku pyhittää **LAYHWH** pellon, jonka hän ostanut on, joka ei ole hänen perintömaansa,
23. niin pitää papin laskeman hänen edessänsä sen hinnan sinun arviosi jälkeen, riemuvuoteen asti, ja hänen pitää sen samana päivänä antaman ulos, sinun arvios jälkeen, että se *qodesh* **LAYHWH** pyhä olisi.
24. Mutta riemuvuonna pelto tulee hänen omaksensa jälleen, jolta hän sen ostanut on, ja jonka perintömaata se on.
25. Kaikki sinun arviosi pitää tapahtuman pyhän siklin jälkeen; mutta sikli tekee kaksikymmentä geraa.
26. Mutta eläinten esikoista, joka esikko-oikeuden jälkeen **LAYHWH** oma muutoinkin on, ei pidä kenenkään pyhittämän, olkoon härkä tahi lammas; sillä se on **LAYHWH** *hu*.
27. Jos se on saastaisia eläimiä, niin se pitää lunastettaman sinun arviosi jälkeen, ja siihen lisäksi annettaman viides osa; jos ei sitä lunasteta, niin se myötäköön sinun arviosi jälkeen.
28. Ei kuitenkaan mitään valallisella lupauksella eroitettua, jonka joku valallisesti lupaa **LAYHWH** kaikesta mitä hänellä on, oli se sitten ihminen, eläin tahi perintöpelto, saa myöä eli lunastaa; sillä kaikki valallisella lupauksella eroitettu on kaikkein pyhin *hu* **LAYHWH**.
29. Ei yhtään kiroukseen annettua ihmisistä saa lunastaa, vaan hän pitää totisesti kuoletettaman.
30. Kaikki maan kymmenykset, sekä maan siemenestä että puiden hedelmistä, ovat **LAYHWH**, se on *hu qodesh* **LAYHWH** pyhitettyä.
31. Jos joku tahtoo lunastaa kymmenyksensä, hänen pitää antaman viidennen osan lisäksi.
32. Ja kaikki kymmenykset karjasta, ja lampaista, ja kaikista mitkä vitsan alla käyvät, ne ovat pyhät kymmenykset *yih'yeh /qodesh* **LAYHWH**.

33. Ei pidä kysyttämän, onko se on hyvä vai huono *ra' rah* | lara 7451, eikä myös pidä sitä vaihettaman. Jos joku vaihtaa sen, niin olkoot molemmat pyhät, sitä ei saa lunastaa.

34. Nämä ovat ne käskyt *haMitz'vot /mitsvah*, jotka **YHWH** antoi Mooseksen kautta Israelin lapsille pojille, Sinain vuorella.

Mooseksen Kolmannen Kirjan loppu.

qbible.com/hebrew-old-testament/numbers/1.html

BAMIDBAR

Numbers

4. Mooseksen Kirja

1. LUKU

13.Nov.2020

1. *Way'daBer* YHWH *el-Mosheh* puhui Moosekselle Sinain korvessa, seurakunnan majassa *'ohel*, toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä, toisena vuonna heidän lähdöstään Egyptin maalta, ja sanoi:
2. Laskekaa koko Israelin lasten joukon luku, heidän sukujensa, ja huonekuntainsa jälkeen, joka nimi erikseen laskettu, kaikki miespuolet, mies mieheltä,
3. Kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki jotka kelpaavat lähtemään sotaan Israelissa: lukekaa heitä joukkojensa jälkeen, sinä ja Aaron.
4. Ja teidän kansanne olkoon yksi mies jokaisesta sukukunnasta, joka on isänsä huonekunnan päämies.
5. Ja nämä ovat niiden päämiesten nimet, joiden tulee auttaa teitä: Rubenista, Elisur Sedeurin poika;
6. Simeonista, Selumiel Surisaddain poika;
7. Juudasta, Nahesson Amminadabin poika;
8. Isaskarista, Netaneel Suarin poika;
9. Sebulonista, Eliab Helonin poika;
10. Josefin pojista: Efraimista, Elisama Ammihudin poika; Manassesta, Gamliel Pedatsurin poika;

11. Benjaminista, Abidan Gideonin poika;
12. Danista, Ahieser Ammi Saddain poika;
13. Asserista, Pagieli Okranin poika;
14. Gadista, Eljasaf Deguelin poika;
15. Naftalista, Ahira Enanin poika.
16. Nämä olkoot kansan edustajat, heidän isäinsä sukujen esimiehet, Israelin sukukuntain päämiehet.
17. Niin Mooses ja Aaron ottivat ne miehet tykönsä, jotka nimeltänsä nimitetyt olivat,
18. ja kokosivat kaiken kansan, toisen kuun ensimmäisenä päivänä, ja jokainen luetteli polvilukunsa, sukukuntainsa, ja isäinsä huonekuntain jälkeen: kahdenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, mies mieheltä,
19. niinkuin **YHWH** oli käskinnyt Moosekselle, ja hän laski heidän lukunsa Sinain korvessa.
20. Rubenin Israelin esikoisen ~~lapsista~~ pojista olivat heidän polviluvuissansa, sukuinsa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, mies mieheltä kaikki miehenpuoli, kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki kelpolliset sotaan menemään,
21. Luetut Rubenin sukukuntaan, kuusiviidettäkymmentä tuhatta ja viisi sataa.
22. Simeonin ~~lapsista~~ pojista heidän polvilukunsa, sukunsa ja isäinsä huonekuntain jälkeen lasketut, kukin nimensä mukaan, mies mieheltä kaikki miehenpuoli, kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
23. Luetut Simeonin sukukuntaan, yhdeksän kuudettakymmentä tuhatta ja kolmesataa.
24. Gadin ~~lapsista~~ pojista, lasketut heidän polvilukunsa, sukunsa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
25. luetut Gadin sukukuntaan, viisiviidettäkymmentä tuhatta, kuusisataa ja viisikymmentä.
26. Juudan ~~lapsista~~ pojista, lasketut heidän polvilukunsa, sukunsa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
27. luetut Juudan sukukuntaan, neljä kahdeksattakymmentä tuhatta ja kuusisataa.
28. Isaskarin ~~lapsista~~ pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
29. luetut Isaskarin sukukuntaan, neljä kuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa.
30. Sebulonin ~~lapsista~~ pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
31. luetut Sebulonin sukukuntaan, seitsemän kuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa.

32. Josefin lapsista pojista: Efraimin lapsista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
33. luetut Efraimin sukukuntaan olivat neljäkymmentätuhatta ja viisisataa.
34. Manassen lapsista pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
35. luetut Manassen sukukuntaan, kaksi neljäkymmentä tuhatta ja kaksisataa.
36. Benjaminin lapsista pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
37. luetut Benjaminin sukukuntaan, viisin eljäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
38. Danin lapsista pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelpolliset,
39. luetut Danin sukukuntaan, kaksi seitsemättäkymmentä tuhatta ja seitsemänsataa.
40. Asserin lapsista pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, jotka sotaan kelpasivat,
41. luetut Asserin sukukuntaan, yksi viidettäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
42. Naftalin lapsista pojista, polvilukujensa, sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, jotka sotaan kelpasivat,
43. Luetut Naftalin sukukuntaan, kolme kuudettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
44. Nämät ovat ne luetut, jotka Mooses ja Aaron ja kaksitoistäkymmentä Israelin päämiestä lukivat, joista aina yksi edusti jokaista heidän isäinsä huonekuntaa.
45. Ja kaikki Israelin lapset pojat yhteen luetut, heidän isäinsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki jotka olivat sotaan kelpolliset Israelissa,
46. kaikkien yhteinen luku oli, kuusi kertaa satatuhatta ja kolmetuhatta ja viisisataa ja viisikymmentä.
47. Mutta Leviläiset heidän isäinsä sukukunnan jälkeen ei olleet heidän sekaansa luetut.
48. Ja **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
49. Levin sukukuntaa ei sinun pidä lukeman, eikä yhdistämän niitten lukumäärää muihin Israelin lapsiin poikiin,
50. vaan aseta Leviläiset todistuksen majan palvelukseen, huolta pitämään kaikesta mitä siihen kuuluu. Heidän pitää kantaman majan, ja kaikki sen astiat, ja heidän pitää ottaman vaarin siitä, ja sijoittaman itsensä majan ympärille.
51. Ja kun todistuksen majaa siirretään, tulee Leviläisten se purkaa, ja kun maja jälleen sijoitetaan, tulee heidän asettaa se pystyyn. Jos joku muukalainen lähestyy sitä, sen pitää kuoleman.
52. Israelin lapset pojat sijoittakoon itsensä kukin leirinsä ja joukkonsa lipun tykö.

53. Mutta Leviläiset sijoittakoot itsensä todistuksen majan ympärille, ettei viha tulisi Israelin ~~lasten~~ poikien joukon päälle. Sentähden pitäkööt Leviläiset vaarin todistuksen majan vartiosta.

54. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat tekivät sen: kaikki mitä YHWH Moosekselle käsenyt oli, niin he tekivät.

2. LUKU

1. *WaYomer* YHWH puhui *el-Mosheh* ja *w'el-Aharon* puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:
2. Israelin ~~lapset~~ pojat sijoittakoot itsensä jokainen lippunsa ja isänsä huonekuntain merkkien kohdalle, ympäri seurakunnan majaa pitää heidän itsensä sijoittaman.
3. Etupuolelle itään päin pitää Juudan lippunsa ja joukkonsa kanssa itsensä sijoittaman: heidän päämiehensä Nahesson Amminadabin poika,
4. ja hänen joukkonsa lasketut, neljä kahdeksattakymmentä tuhatta ja kuusi sataa.
5. Hänen viereensä sijoittakoon itsensä Isaskarin sukukunta: heidän päämiehensä Netaneel suarin poika,
6. ja hänen joukkonsa lasketut, neljä kuudettakymmentä tuhatta ja neljä sataa.
7. Senjälkeen Sebulonin sukukunta: heidän päämiehensä Eliab Helonin poika,
8. ja hänen joukkonsa lasketut, seitsemän kuudettakymmentä tuhatta ja neljä sataa.
9. Kaikki lasketut, jotka kuuluvat Juudan leiriin ovat siis yhteensä, sata kuusiyhdeksättäkymmentä tuhatta ja neljä sataa, jaetut eri joukkoihin. Heidän pitää ensinnä vaeltaman.
10. Etelän puolelle sijoittakoon Rubenin itsensä lippunsa ja joukkonsa kanssa: heidän päämiehensä Elisur Sedeurin poika,
11. ja hänen joukkonsa lasketut, kuusi viidettäkymmentä tuhatta ja viisi sataa.
12. Hänen viereensä pitää Simeonin sukukunnan itsensä sijoittaman: heidän päämiehensä Selumiel Surisaddain poika,
13. ja hänen joukkonsa lasketut, yhdeksän kuudettakymmentä tuhatta ja kolme sataa.
14. Senjälkeen Gadin sukukunta, heidän päämiehensä Eljasaf Reguelin poika,
15. ja heidän joukkonsa lasketut, viisi viidettäkymmentä tuhatta, kuusisataa ja viisikymmentä.
16. Kaikki lasketut, jotka Rubenin leiriin kuuluvat, ovat yhteensä sata yksi tuhatta, kuudettakymmentä tuhatta, neljä sataa ja viisikymmentä jaetut eri joukkoihin. Ja heidän pitää toisena vaeltaman.
17. Sitte on seurakunnan majan lähtevä matkalle Leviläisten leiri keskellä muita leirejä. Ja niinkuin he itsensä sijoittavat, niin pitää myös heidän vaeltaman, jokainen omalla paikallansa, lippunsa alla.
18. Ja länsipuolelle sijoittakoon Efraimin itsensä lippunsa ja joukkonsa kanssa, heidän päämiehensä Elisama Ammihudin poika,
19. ja hänen joukkonsa lasketut, neljäkymmentä tuhatta ja viisisataa.

20. Lähin häntä pitää Manassen sukukunnan itsensä sijoittaman: heidän päämiehensä Gamliel Pedatsurin poika,
21. ja hänen joukkonsa lasketut, kaksi neljättäkymmentä tuhatta ja kaksi sataa.
22. Senjälkeen Benjaminin sukukunta: heidän päämiehensä Abidan Gideonin poika,
23. ja hänen joukkonsa lasketut, viisi neljättäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.
24. Kaikki jotka Efraimin leiriin kuuluvat, ovat siis yhteensä satatuhatta, ja kahdeksan tuhatta, ja sata, jaetut eri joukkoihin. Ja heidän pitää kolmantena vaeltaman.
25. Pohjoipuolelle asettukoon Danin lippu joukkojensa mukaan, Danin ~~lasten~~ poikien päämies Ahieser Ammisaddain poika,
26. ja hänen joukkonsa lasketut, kaksi seitsemättäkymmentä tuhatta ja seitsemän sataa.
27. Hänen viereensä pitää Asserin sukukunnan itsensä sijoittaman, ja Asserin ~~lasten~~ poikien päämies Pagiel Okranin poika,
28. ja hänen joukkonsa lasketut, yksi viidettäkymmentä tuhatta ja viisi sataa.
29. Sitälikin Naftalin sukukunta, ja Naftalin lasten päämies Ahira Enanin poika,
30. ja hänen joukkonsa lasketut, kolme kuudettäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.
31. Kaikki lasketut, jotka kuuluvat Danin leiriin, ovat yhteensä sata seitsemän kuudettäkymmentä tuhatta ja kuusi sataa. Ja heidän pitää viimeisenä vaeltaman lippunsa alla.
32. Tämä on Israelin ~~lasten~~ poikien luku heidän isäinsä huonetten mukaan. Ja kaikki leireissänsä lasketut olivat sotajoukkoinsa mukaan yhteensä kuusisataa kolme tuhatta, viisisataa ja viisikymmentä miestä.
33. Mutta Leviläisiä ei laskettu yhteen Israelin ~~lasten~~ poikien lukuun, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.
34. Ja Israelin ~~laps~~et pojat tekivät niin: aivan sen jälkeen, kuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt, sijoittivat he itsensä lippuinsa alle ja matkustivat itsekukin sukukunnassansa, isäinsä huonekunnan mukaan.

3. LUKU

1. Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen sukukunnat siihen aikaan kun **YHWH** puhui Moosekselle Sinain vuorella.
2. Ja nämä ovat Aaronin poikain nimet: Nadab esikoinen, sitten Abihu, Eleasar ja Itamar.
3. Nämä ovat Aaronin poikain nimet, jotka olivat papiksi voidellut, ja vihityt papin virkaa toimittamaan.
4. Mutta Nadab ja Abihu kuolivat **YHWH** edessä, kun he uhrasivat vierasta tulta **YHWH** edessä Sinain korvessa, ja ei ollut heillä poikia. Mutta Eleasar ja Itamar tekivät papin virkaa isänsä Aaronin edessä.
5. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* /amar puhui Moosekselle, sanoen:

6. Tuo edes Levin sukukunta ja aseta heitä papin Aaronin eteen, palvelemaan häntä,
7. Ja he pitäkööt vaarin hänen vartiostansa ja koko seurakunnan vartiosta, seurakunnan majan edessä, ja toimittaessaan virkansa majan palveluksessa,
8. Ja he pitäkööt huolta kaikista seurakunnan majan *'ohel* tavaroista, ja ottakoon vaarin siitä mitä Israelin ~~lasten~~ poikien tulee vaarin ottaa, toimittaessaan virkansa majan palveluksessa.
9. Ja niin sinun pitää antaman Aaronille ja hänen pojillensa Levin ~~lapset~~ pojat; he ovat heille lahjaksi annettu Israelin lapsista.
10. Mutta Aaronin poikinensa pitää sinun asettaman pitämään huolta papinvirastansa. Ja jos joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman.
11. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
12. Katso, Minä ole ottanut Leviläiset Israelin ~~lapsista~~ pojista kaikkein esikoisten edestä, jotka ensisti äitinsä kohdun avaavat Israelin lasten seassa, niin että Leviläiset ovat Minun.
13. Sillä kaikki esikoiset ovat Minun: sinä päivänä, kuin Minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin Minä itselleni kaikki esikoiset Israelissa, ihmisistä niin karjaan asti, että ne olisivat Minun: Minä olen *'aniy YHWH*.
14. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle Sinain korvessa, sanoen:
15. Laske Levin ~~lasten~~ poikien luku heidän huonekuntainsa ja sukukuntainsa mukaan: kaiken miehenpuolet, kuukauden ikäiset ja vanhemmat, pitää sinun lukeman.
16. Ja Mooses laski heidän lukunsa **YHWH** sanan jälkeen, niinkuin hänelle oli käsketty.
17. Ja nämät olivat Levin pojat nimiensä jälkeen: Gerson, Kahat ja Merari.
18. Mutta Gersonin poikain nimet heidän sukukunnissansa olivat Libni ja Simei.
19. Kahatin pojat heidän sukukunnissansa: Amram, Jetsehar, Hebron ja Usiel.
20. Merarin pojat heidän sukukunnissansa: Maheli ja Musi. Nämät ovat Levin sukukunnat heidän isäinsä huonekuntain jälkeen.
21. Nämät ovat Gersonin sukukunnat: Libniläiset ja Simeiläiset.
22. Heidän lukunsa, kaikki miehenpuoli kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, oli seitsemäntuhatta ja viisisataa.
23. Ja Gersonilaisten sukukunnat pitää sijoittuman takapuolelle majaa, länteen päin.
24. Heidän päämiehensä, olkoon Eljasaf Laelin poika.
25. Ja Gersonin ~~lasten~~ poikien tulee seurakunnan majassa *'ohel* pitää huolta itse majasta *'ohel*, sen peitteistä, ja päällyspeitteistä, ja seurakunnan majan *'ohel* oviverhoista,
26. ja niinikään pihan kangasaidasta ja pihan porttiverhosta, joka ympäröi majaa ja alttaria, ja köysistä ja kaikista, mitä majan palvelukseen tarvitaan.
27. Nämät ovat Kahatin sukukunnat: Amramilaiset, Jetseharilaiset, Hebronilaiset ja Usieliläiset:
28. Kaikki miehenpuoli, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, olivat luvultansa kahdeksantuhatta ja kuusisataa, näiden piti pitää vaarin pyhistä esineistä.
29. Ja sijoittukoot majan sivulle, etelään päin.

30. Ja heidän päämiehensä olkoon Elitsafan Usielin poika.
31. Ja heidän tulee pitää huolta arkista, pöytää, kynttilälajalasta ja kaikista pyhistä esineistä, joita jumalanpalveluksessa käytetään, sekä esiripuista ja kaikista, mitä palvelukseen tarvitaan.
32. Mutta kaikkein Levin päämiesten ylimmäinen olkoon Eleasar, papin Aaronin poika, niitten päämies, jotka pitävät huolta pyhistä esineistä.
33. Nämät ovat Merarin sukukunnat: Mahelilaiset ja Musilaiset,
34. joiden luku oli kuusituhatta ja kaksisataa, laskettuna kaikki miehenpuolet, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat.
35. Merarin sukukuntain päämies oli Suriel Abihailin poika, ja he sijoittavat itsensä majan sivulle, pohjan puolelle.
36. Ja heidän virkansa oli pitää huolta majan laudoista, salvoista, patsaista ja jaloista, ja kaikista esineistä jotka sen palvelukseen tarvitaan,
37. Niin myös patsaista pihan ympärillä, ja sen jaloista, ynnä vaarnoista ja köysistä.
38. Mutta seurakunnan majan etupuolelle itään päin sijoittakoot itsensä Mooses ja Aaron ja he valvokoot pyhäkön palvelusta ja kaikkia joista Israelin ~~lasten~~ poikien tulee huolta pitää. Jos joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman.
39. Kaikkein Leviläisten luku, jonka Mooses ja Aaron laskivat, heidän sukukuntiensa mukaan **YHWH** sanan jälkeen, kaikki miehenpuolet, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, oli kaksikolmattakymmentä tuhatta.
40. Ja **YHWH** puhui Moosekselle: lue kaikki esikoiset, jotka miehenpuolet ovat Israelin ~~lasten~~ poikien seassa, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, ja laske heidän nimiensä luku.
41. Ja ota Leviläiset minulle - sillä Minä olen *'aniy* **YHWH** - kaikkein Israelin ~~lasten~~ poikien esikoisten edestä, ja niin myös Leviläisten karjat, kaikkein Israelin ~~lasten~~ poikien karjan esikoisten edestä.
42. Ja Mooses luki, niinkuin **YHWH** hänelle käsenyt oli, kaikki Israelin ~~lasten~~ poikien esikoiset.
43. Ja olivat kaikki miehiset esikoiset, heidän nimeinsä luvun jälkeen, lasketut kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, olivat luvultaan, kaksi kolmattakymmentä tuhatta, kaksi sataa ja kolme kahdeksattakymmentä.
44. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle sanoen:
45. Ota Leviläiset kaikkein Israelin ~~lasten~~ poikien esikoisten edestä, ja Leviläisten karja heidän karjansa edestä: ja Leviläiset pitää oleman Minun, sillä Minä olen *'aniy* **YHWH**.
46. Mutta lunastukseksi niiden kahden sadan ja kolmen kahdeksattakymmenen edestä, jotka jäävät Israelin ~~lasten~~ poikien esikoisista Leviläisten luvun ylitse,
47. tulee sinun ottaa viisi sikliä joka hengeltä: pyhän siklin jälkeen pitää sinun sen ottaman; ja sikli maksaa kaksikymmentä geraa.
48. Ja anna raha Aaronille ja hänen pojillensa, yllilukuisten lunastukseksi.
49. Niin otti Mooses lunastusrahan niitten edestä, jotka ylitse olivat Leviläisten kautta lunastetuista.

50. Israelin ~~lasten~~ poikien esikoisten edestä otti hän rahat, tuhannen kolme sataa ja viisi seitsemättäkymmentä sikliä: pyhän siklin jälkeen.

51. Ja Mooses antoi lunastusrahan Aaronille ja hänen pojillensa **YHWH** sanan jälkeen, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.

4. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** puhui *el-Mosheh* ja *w'el-Aharon* , sanoen:

2. Lue Kahatin lapset pojat Levin poikain seasta, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huoneen jälkeen,

3. Kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti: kaikki ne jotka kelpolliset ovat sotaan menemään, seurakunnan majassa palvelusta tekemään.

4. Ja tämä olkoon Kahatin poikain virka todistuksen majassa, se on kaikkein pyhin:

5. Kun leiriä siirretään, niin pitää Aaronin poikinensa tuleman ja ottaman esiripun alas, ja käärimän todistuksen arkin siihen,

6. Ja paneman peitteen sen päälle hylkeen-nahoista (*tekasjim*), ja levittämän kokonansa sinisen vaatteen sen ylitse, ja paneman korennot paikoillensa.

7. Niin myös pitää heidän levittämän näkyleipäin pöydän ylitse sinisen vaatteen, ja paneman sen päälle vadit, lusikat, maljat ja kannut, joista kaadetaan, ja ne alinomaiset leivät pitää sen päällä oleman.

8. Ja heidän pitää hajoittaman niiden päälle tulipunaisen vaatteen, ja peittämän hylkeen-nahoista (*tekasjim*) peitteellä, ja paneman sen korennot paikoilleen.

9. Ja heidän pitää ottaman tumman sinisen vaatteen, ja peittämän sillä kynttiläjalan ja sen lamput, ynnä niistimitten ja sammuttimien kanssa, ja kaikki öljyastiat, joita palveluksessa käytetään.

10. Ja tämän ja kaikkein näiden tavarain ympäri pitää heidän paneman peitteen hylkeen-nahoista (*tekasjim*), ja laskeman ne korentojen päälle.

11. Niin myös pitää heidän levittämän kultaisen alttarin ylitse tumman sinisen vaatteen, ja peittämän sen hylkeen-nahkaisella peitteellä, ja paneman korennot paikoillensa.

12. Kaikki astiat, jotka käytetään palveluksessa pyhäkössä, pitää heidän ottaman ja levittämän niiden ylitse sinisen vaatteen, ja peittämän sen hylkeen-nahkaisella peitteellä, ja sitten laskeman ne paarein päälle.

13. Heidän pitää myös lakaiseman pois tuhan alttarilta ja levittämän purpuraisen vaatteen sen ylitse,

14. ja paneman sen päälle kaikki astiat, jotka käytetään jumalanpalveluksessa, hiilipannut, hangot, lapiot ja maljat, kaikki alttarin astiat; heidän pitää myös levittämän sen ylitse hylkeen-nahkaisen *tachash* peitteen, ja paneman korennot paikoillensa.

15. Kun Aaron ja hänen poikansa leiriä siirrettäissä, ovat nämä toimittaneet ja peittäneet kaikki pyhät esineet, niin menköön sitte Kahatin lapset pojat kantamaan niitä, mutta älkööt koskeko pyhiin esineisiin, sillä silloin he kuolevat. Nämä seurakunnan majan esineet olkoot Kahatin lasten poikien kannettavat.
16. Ja Eleasarilla, papin Aaronin pojalla, olkoon virkana: huolenpito öljystä kynttiläjalkaan, ja suitsutuksesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä, niin että hän pitää huolta koko todistuksen majasta *mishkan* ja mitä siinä on, pyhäköstä ja sen esineistä.
17. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aharon lemor sanoen:*
18. Älkäät antako Kahatilaisten sukukunnan hävitä Leviläisten seasta.
19. Vaan tehkää näin heidän kanssansa, että he eläisivät eivätkä kuolisi: lähestyessään kaikkein pyhimpiä esineitä: Aaronin poikinensa menkööt sisälle ja määrätkööt itsekullekin mitä hänen tulee tehdä ja kantaa;
20. vaan älkööt he itse menkö sinne sisälle, ei edes silmänräpäykseksi katsomaan pyhäkköä, etteivät kuolisi.
21. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor sanoen:*
22. Lue Gersonin lapset pojat, heidän isäinsä huonetain ja sukukuntainsa mukaan.
23. Kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat viidenkymmenen vuotiseen asti, tulee sinun ottaa laskuun, kaikki ne, jotka toimeen kelpoiset ovat tekemään työtä seurakunnan majassa.
24. Ja tämä olkoon Gersonilaisten sukukunnan tehtävä mitä heidän tulee tehdä ja mitä kantaa:
25. heidän tulee kantaa todistuksen majan kangaskappaleet, seurakunnan majan, ja sen peitteet, ja hylkeen-nahkaisen peitteen, joka on sen päällä, ja myös seurakunnan majan oviverhon,
26. niin myös piha aidan kankaat, ja portin verhot pihassa joka ympäröi todistuksen majan ja alttarin, sekä myös köydet ja kaikki tarvekapineet; ja kaikki mitä mitä tässä tarvitaan, tulee heidän tehdä.
27. Aaronin ja hänen poikainsa sanan mukaan pitää kaikkein Gersonin poikain virka tehtämän, kaikki mitä heidän on kannettava ja mitä tehtävä; ja teidän tulee jättää heidän huostaansa kaikki heidän kannettavansa.
28. Tämän olkoon Gersonin lasten sukukuntain virka seurakunnan majassa; ja kaikissa heidän toimissansa olkoot Itamarin, pappi Aaronin pojan johdon alaisina.
29. Merarin lapset, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, pitää sinun myös lukeman.
30. Sinun tulee laskea heidän lukunsa kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki toimeen kelpoiset miehet, palvelemaan seurakunnan majassa.
31. Näitä kaikkia tulee heidän kantaa, joka kuuluu heidän virkaansa seurakunnan majassa: majan laudat, ja salvat, ja patsaat, ja jalat,
32. niin myös pihan patsaat yltymäri, ja jalat, ja vaarnat, ja köydet, ynnä kaikki esineet ja tarvekalut; teidän tulee jokaiselle mitä heidän pitää kantaa.

33. Ja tämä olkoon Merarin lasten sukuin virka kaikista, josta heidän pitää ottaman vaarin seurakunnan majassa *'ohel*, Itamarin, papin Aaronin pojan johdon alaisina.
34. Ja Mooses ja Aaron, ynnä kaiken kansan päämiesten kanssa, laskivat Kahatilaisten lasten luvun, heidän sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen,
35. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki toimeen kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.
36. Ja heidän lukunsa oli heidän sukuinsa mukaan, kaksi tuhatta, seitsemän sataa ja viisikymmentä.
37. Tämä on Kahatilaisten sukukuntain luku, joilla kaikilla oli toimittamista seurakunnan majassa, jotka Mooses ja Aaron lukivat, **YHWH** sanan mukaan, Mooseksen kautta.
38. Niin laskettiin myös Gersonin lasten luku, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huonekuntain mukaan,
39. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki toimeen kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa *'ohel*.
40. Ja heidän lukunsa, heidän sukuinsa ja isäinsä huonekuntain mukaan, oli kaksituhatta kuusi sataa ja kolmekymmentä.
41. Tämä on Gersonin lasten suvun luku, joilla kaikilla oli tekemistä seurakunnan majassa *'ohel*, jotka Mooses ja Aaron lukivat, **YHWH** sanan mukaan.
42. Luettiin myös Merarin lapset, sukuinsa ja isäinsä huonekuntain mukaan,
43. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki toimeen kelvolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.
44. Ja heidän lukunsa oli, heidän sukuinsa mukaan, kolmetuhatta ja kaksisataa.
45. Tämä on Merarin lasten suvun luku, jotka Mooses ja Aaron lukivat, **YHWH** sanan jälkeen Mooseksen kautta.
46. Kaikkien Leviläisten luetut, jotka Mooses ja Aaron ynnä Israelin päämiesten kanssa lukivat, heidän sukuinsa ja isäinsä huonekuntain mukaan,
47. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki ne, jotka menivät sisälle palvelusta tekemään seurakunnan majassa, ja kuormaa kantamaan,
48. nämä luetut olivat kahdeksantuhatta, viisisataa ja kahdeksankymmentä.
49. **YHWH** sanan mukaan asetettiin Mooseksen kautta itsekukin virkaansa ja kuormaansa, ja jokainen sai tehtävänsä, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.

5. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* *lemor* sanoen:
2. Käske Israelin lapset pojat lähettää kaikki spitaliset leiristä ulos, ja kaikki, joiden siemen vuotaa, ja kaikki ne, jotka ovat johonkuhun kuolleen itsensä saastuttaneet.

3. Sekä miehet että vaimot pitää teidän lähettämän ulos: leirin ulkopuolelle pitää teidän lähettää heidät, etteivät leiriänsä saastuttaisi, jossa Minä heidän keskellensä asun.
4. Ja Israelin lapset pojat tekivät niin, ja lähettivät ne leiristä ulos: niinkuin **YHWH** oli Moosekselle sanonut, niin he tekivät.
5. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* sanoen:
6. Puhu Israelin lapsille pojille: jos joku mies tahi nainen tekee jotakin syntiä niinkuin ihminen saattaa tehdä, ja hän rikkoo **BAYHWH** vastaan, ja saattaa itsensä vianalaiseksi,
7. hänen pitää tunnustaman rikoksensa, minkä hän tehnyt on, ja pitää täysin korvaaman vahingon jonka on tehnyt, ja vielä lisäämän viidennen osan siihen, ja antaman sille, jota vastaan hän on rikkonut.
8. Jos ei sillä ihmisellä ole perillistä, jolle korvaus olisi maksettava, niin pitää se **LAYHWH** annettaman, ja oleman papin oman, paitsi sovinto-oinasta 'ayil ram, jonka kautta syyllinen sovitetaan.
9. Kaikki ylönnys-uhrit, jotka Israelin lapset pojat pyhittävät ja tuovat papille, sen pitää oleman hänen omansa.
10. Jos joku jotain pyhittää, sen pitää oleman papin omana, ja mitä joku antaa papille, sen pitää oleman hänen omansa.
11. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* sanoen:
12. Puhu Israelin lapsille pojille ja sano heille: jos joku vaimo irstailee ja on uskonon miehellensä,
13. niin että joku toinen hänet makaa, ilman että hänen miehensä siitä mitään tietää, ja ilman että asia ilmi tulee, vaikka hän todella on itsensä saastuttanut; jos siis ei ole todistusta häntä vastaan, eikä häntä ole pahassa teossa tavattu,
14. ja epäilyksen henki tulee mieheen, niin että hän epäilee vaimoansa, ja tämä on todellisuudessa itsensä saastuttanut; tahi jos hän epäilee vaimoansa, vaikka ei tämä ole saastuttanut itseänsä,
15. Niin pitää miehen viemän vaimonsa papin eteen, ja tuoman uhrin hänen edestänsä kymmenennen osan efasta ohraisia jauhoja, eikä myös sen päälle öljyä saa vuodattaa, eikä myös pyhää savua sen päälle panna; sillä se on epäilyksen ruokauhri ja muistuttamuksen uhri, joka tuo pahan teon muistoon,
16. ja papin pitää tuoman hänen edes, ja asettaman **YHWH** eteen.
17. ja ottaman pyhää vettä saviastian, ja tomua *umin-heafars /'aphar* pyhäkön permannolta ja paneman siihen veteen.
18. Ja papin pitää asettaman vaimon **YHWH** eteen, ja paljastaman vaimon pään, ja paneman hänen kättensä päälle muistuttamis-uhrin, joka on epäilyksen ruokauhri, joka on kiivausuhri, ja papin kädessä olkoot ne katkerat kirousvedet.
19. Ja papin pitää vannottaman vaimoa, ja sanoman hänelle: jos ei yksikään mies ole sinua maannut, ja jos et sinä ole poikennut sinun miehesi tyköä, etkä ole itseäsi saastuttanut, niin älköön tämä karvas kirousvesi tuottako sinulle mitään vahinkoa.
20. Mutta jos sinä olet poikennut sinun miehesi tyköä, niin että olet saastuttanut itsesi, ja joku on sinun maannut, paitsi omaa miestäsi,

21. - näin pitää papin vannottaman vaimoa kirouksen valalla, ja sanoman hänelle: **YHWH** antakoon sinun tulla kiroukseksi ja sadatukseksi sinun kansasi keskellä, niin että **YHWH** sallii sinun lanteesi lakastua, ja vatsasi ajettua!
22. ja menköön nyt tämä kirousvesi sinun sisällyksiisi, niin että sinun vatsasi ajettuu, ja sinun lanteesi lakastuvat. Ja vaimon pitää sanoman: amen, amen!
23. Sitten pitää papin kirjoittaman nämä kiroukset kirjaan, ja valaman ne sillä katkeralla vedellä,
24. ja antaman vaimon juoda sen katkeran kirousveden, niin että kirousvesi menisi hänen sisällensä katkeruudeksi.
25. Ja papin pitää ottaman epäilyksen uhrin vaimon kädestä, ja häälyttämän sen **YHWH** eteen ruokauhriksi, ja uhraaman sen alttarilla.
26. Ja papin pitää ottaman pivon täyden ruokauhrista, hänen muistuttamis-uhriksensa, ja polttaman sen alttarilla, ja sen jälkeen antakoon hän vaimon juoda sen veden.
27. Ja kun hän on juottanut hänelle sen veden, niin tapahtuu, jos hän on itsensä saastuttanut ja ollut miehellensä uskonon, että kirousvesi tulee hänen sisällensä katkeraksi, ja hänen vatsansa ajettuu ja hänen lanteensa lakastuvat: ja vaimon tulee kiroukseksi kansansa seassa.
28. Vaan jos vaimo ei ole saastuttanut itsiänsä, vaan on puhdas, niin ei se tuota hänelle mitään vahinkoa, vaan hän tulee hedelmälliseksi.
29. Tämä on laki epäluulosta, kun joku vaimo poikkeaa pois miehensä tyköä ja saastuttaa itsensä,
30. tahi kun muutoin epäluulon henki tulee mieheen ja hän epäilee vaimoansa; hän asettakoon hänet **YHWH** eteen, ja papin pitää tekemän hänelle kaiken tämän lain mukaan.
31. Ja miehen pitää oleman viattoman siitä pahasta teosta, vaan vaimo on kantava pahuutensa.

6. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* *lemor* sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille ja sano heille: jos joku, mies tahi nainen on tehnyt erinomaisen nasiri-lupauksen *naziyr* eroittaa, eroittaaksensa itsensä **LAYHWH**,
3. niin hänen tulee pidättää itsensä viinistä ja väkevästä juomasta: viinin etikkaa ja väkevän juoman etikkaa ei pidä hänen juoman, eikä myös mitään, mikä on viinimarjoista puserrettu, älköön myöskään syökö tuoreita eikä kuivia viinimarjoja.
4. Niinkauan kuin nasiri-aika kestää, älköön hän syökö mitään mikä viinipuusta tulee, ei edes viinimarjan siemeniä ja kuoria.
5. Niinkauan kuin nasiri-aikansa kestää, älköön partaveitsi tulko hänen päänsä päälle siihenasti kuin hänen lupauksensa päivä täytetään, pitää hänen pyhän oleman, ja antaman päänsä hiukset vapaasti kasvaa.

6. Koko sillä ajalla, jolloin hän **LAYHWH** on itsensä eroittanut, ei pidä hänen menemän yhdenkään kuolleen ruumiin tykö,
7. Eikä saastuttaman itseänsä isänsä taikka äitinsä, eikä veljensä taikka sisarensa kuolleen ruumiiseen; sillä hänen '**Elohayw** pyhitys on hänen päänsä päällä *al-rosho*;
8. niinkauan kuin nasiri-aikansa kestää on hän pyhitetty **LAYHWH**.
9. Jos joku äkisti ja tapaturmassa kuolee hänen tykönänsä, niin tulee hänen lupauksensa *nezer* pää saastutetuksi, ja hänen pitää ajeleman päänsä paljaaksi puhdistuspäivänänsä, seitsemäntenä päivänä pitää hänen sen ajeleman.
10. Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen tuoman kaksi mettistä tahi kaksi nuorta kyhkystä papin tykö, seurakunnan majan oven eteen.
11. Ja papin pitää toisen niistä uhraaman syntiuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovittaman hänen, koska hän saastutti itsensä kuolleen ruumiissa, ja niin pitää hänen pyhittämän päänsä sinä päivänä.
12. Ja hänen pitää itsensä uudelleen pyhittämän **LAYHWH**, ja tuoman vuosikuntaisen karitsan vikauhriksi. Ja ne entiset lupauksen päivät tyhjään raukeevat, sillä hänen nasiriutensa tuli saastutetuksi.
13. Tämä on nasirin laki: kun hänen lupauksensa aika on täytetty, niin tuotakoon hän seurakunnan majan oven eteen.
14. Ja hänen pitää tuoman uhrinsa **LAYHWH**: vuosikuntaisen virheettömän karitsan polttouhriksi, vuosikuntaisen virheettömän uuden syntiuhriksi ja vuosikuntaisen virheettömän oinaan kiitosuhriksi,
15. sekä korillisen happamattomia, öljyllä sekoitettuja leipiä hienoista jauhoista, sekoitettuja öljyyn, ja ohukaisia happamattomia kakkuja, öljyllä voideltuja, ynnä siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin.
16. Ja papin pitää ne tuoman **YHWH** eteen ja uhraaman hänen syntiuhriksensa ja polttouhriksensa.
17. Mutta oinaan hänen pitää uhraaman **LAYHWH** kiitosuhriksi, ynnä happamattomat leivät korissa; ja papin pitää myös hänen ruokauhrinsa ja juomauhrinsa tekemän.
18. Ja nasirin eli sen, joka luvannut on, pitää lupauksensa pään ajeleman paljaaksi, seurakunnan majan oven edessä, ja ottaman lupauksensa pään hiukset ja heittämän ne tuleen, joka kiitosuhrin alla on.
19. Ja papin pitää ottaman oinaan keitetyn lavan, ja yhden happamattoman leivän korista, ja yhden ohukaisen happamattoman kakun, ja paneman ne nasirin käden päälle, sittekuin hän ajellut on eroituksensa hiukset;
20. Ja papin pitää ne häälyttämän häälytys-uhriksi **YHWH** edessä; se on pyhä papille, ynnä häälytysrinnan ja ylönnyslavan kanssa. Sen jälkeen saakoon nasiri juoda viiniä.
21. Tämä on nasirin laki, joka uhrinsa lupaa **LAYHWH** eroituksensa puolesta, paitsi mitä hän muutoin saattaa antaa. Niinkuin hän on luvannut, niin pitää myös hänen tekemän nasiriutensa lain mukaan.
22. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* *lemor* sanoen:

23. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja sano: näin pitää teidän siunaaman Israelin ~~lapsia~~ poikia, ja sanoman heille:
24. **YHWH** siunatkoon *y'varek'kha /barak* sinua, ja varjelkoon *w'yish'mrekha /shamar* sinua!
25. **YHWH** valistakoon kasvonsa sinun päällesi, ja olkoon sinulle Laupias ~~armollinen~~ *wiychuNeKa Chanan* !
26. **YHWH** ylöntäköön kasvonsa *yisa /nasa* sinun puoleesi, ja antakoon sinulle rauhan *shalom* !
27. Ja tulee heidän panna Minun Nimeni Israelin ~~lasten~~ poikain päälle, ja Minä tahdon siunata heitä.

7. LUKU

1. Ja tapahtui sinä päivänä, kuin Mooses oli pystyttänyt majan, voidellut ja pyhittänyt sen, ja kaikki sen tarvekalut, niin myös asettanut alttarin ja kaikki sen tarvekalut: voitellut ja pyhittänyt ne,
2. niin Israelin päämiehet, jotka ylimmäiset olivat isäinsä huonekunnassa, suvunpäämiehet jotka olivat ylimmäisiä niitten seassa, joitten luku oli laskettu, toivat uhrilahjansa.
3. He toivat uhrinsa **YHWH** eteen: kuusi katettua vaunua ja kaksitoista härkää, aina vaunun kahden päämiehen edestä; mutta härjän itsekunkin edestä, ja toivat ne majan eteen.
4. *WaYomer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
5. Ota ne heiltä, käytettäväksi seurakunnan majan *'ohel* palveluksessa ja anna ne Leviläisille, itsekullekin virkansa jälkeen.
6. Niin otti Mooses vaunut ja härjät, ja antoi ne Leviläisille.
7. Kaksi vaunua ja neljä härkää antoi hän Gersonin ~~lapsille~~ pojille, heidän virkansa jälkeen.
8. Neljä vaunua ja kahdeksan härkää antoi hän Merarin ~~lapsille~~ pojille, heidän virkansa jälkeen, jonka he toimittivat Itamarin, papin Aaronin pojan johdolla.
9. Mutta Kahatin ~~lapsille~~ pojille ei hän mitään antanut; sillä heillä tuli pitää huolta pyhistä esineistä; he kantoivat ne olallansa.
10. Ja päämiehet uhrasivat alttarin vihkimiseksi, sinä päivänä jolloin se voideltu oli, ja toivat lahjansa alttarin eteen.
11. *WaYomer YHWH el-Mosheh* Moosekselle: anna jokaisen päämiehen tuoda uhrinsa, itsekunkin päivänänsä alttarin vihkimiseksi.
12. Ensimmäisenä päivänä uhrasi lahjansa Nahesson, Amminadabin poika, Juudan sukukunnasta.
13. Ja hänen lahjansa oli yksi hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, yksi hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
14. edelleen kultainen malja, painava kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,

15. yksi nuori härkä karjasta, yksi oinas, yksi vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
16. yksi kauris syntiuhriksi,
17. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Nahessonin Amminadabin pojan lahja.
18. Toisena päivänä uhrasi Netaneel, Suarin poika, Isaskarin päämies.
19. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
20. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
21. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
22. yksi kauris syntiuhriksi,
23. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Netaneelin Suarin pojan lahja.
24. Kolmantena päivänä Sebulonin ~~lasten~~ poikien päämies, Eliab Helonin poika.
25. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
26. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
27. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
28. kauris syntiuhriksi,
29. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Eliabin Helonin pojan lahja.
30. Neljäntenä päivänä Rubenin ~~lasten~~ poikien päämies, Elisur Sedeurin poika.
31. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
32. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
33. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
34. kauris syntiuhriksi,
35. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Elisurin Sedeurin pojan lahja.
36. Viidentenä päivänä Simeonin ~~lasten~~ poikien päämies, Selumiel Surisaddain poika.
37. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
38. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
39. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
40. kauris syntiuhriksi,
41. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Selumielin Surisaddain pojan lahja.
42. Kuudentena päivänä Gadin ~~lasten~~ poikien poikien päämies, Eljasaf Deguelin poika.

43. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
44. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
45. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
46. kauris syntiuhriksi,
47. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Eljasafin Deguelin pojan lahja.
48. Seitsemäntenä päivänä Efraimin ~~lasten~~ poikien päämies, Elisama Ammihudin poika.
49. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka maksoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, joka maksoi seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, sekoitetuita öljyllä, ruokauhriksi,
50. Kultainen lusikka, joka maksoi kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
51. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
52. kauris syntiuhriksi,
53. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Elisaman Ammihudin pojan lahja.
54. Kahdeksantena päivänä Manassen ~~lasten~~ poikien päämies, Gamliel Pedatsurin poika.
55. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
56. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
57. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
58. kauris syntiuhriksi,
59. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Gamlielin Pedatsurin pojan lahja.
60. Yhdeksäntenä päivänä Benjaminin ~~lasten~~ poikien päämies, Abidan Gideonin poika.
61. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
62. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
63. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
64. kauris syntiuhriksi,
65. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Abidan Gideonin pojan lahja.
66. Kymmenentenä päivänä Danin ~~lasten~~ poikien päämies, AhiEser AmmiSaddain poika.
67. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,

68. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
69. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
70. kauris syntiuhriksi,
71. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on AhiEserin AmmiSaddain pojan lahja.
72. Ensimmäisenätoistakymmenentenä päivänä Asserin ~~lasten~~ poikien päämies, Pagieli Okranin poika.
73. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
74. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
75. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
76. kauris syntiuhriksi,
77. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Pagielin Okranin pojan lahja.
78. Toisenätoistakymmenentenä päivänä Naftalin ~~lasten~~ poikien päämies, Ahira Enanin poika.
79. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen: molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,
80. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,
81. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,
82. kauris syntiuhriksi,
83. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä on Ahiran Enanin pojan lahja.
84. Tämä on Israelin ~~lasten~~ poikien ruhtinaitten lahja alttarin vihkimykseen sinä päivänä, jona se voideltiin: kaksitoista hopiavatia, kaksitoista hopiamaljaa, kaksitoista kultaista maljaa,
85. Jokainen vati painoi sata ja kolmekymmentä sikliä hopiaa, ja jokainen malja seitsemänkymmentä sikliä, niin että kaikkein astiain hopian luku oli kaksituhatta ja neljäsataa sikliä, pyhän siklin jälkeen.
86. Ja ne kaksitoistakymmentä kultaista maljaa, jotka olivat suitsutusta täynnä, painoivat jokainen kymmenen sikliä, pyhän siklin jälkeen, niin että kaikki kulta yhteensä maljoissa oli sata ja kaksikymmentä sikliä.
87. Eläinten luku polttouhriksi, kaksitoista härkää, kaksitoista oinasta, kaksitoista vuosikuntaista karitsata, ynnä niihin kuuluva ruokauhri, ja kaksitoista kaurista syntiuhriksi.
88. Ja karjan luku kiitosuhriksi oli neljä härkää kolmattakymmentä, kuusikymmentä oinasta, kuusikymmentä kaurista, kuusikymmentä vuosikuntaista karitsata. Tämä oli alttarin vihkimys-lahja sitten kun se oli voideltu.
89. Ja kun Mooses meni seurakunnan majaan 'ohel, puhutellakseen Häntä, niin kuuli hän äänen puhuvan kanssansa ~~armoistumelta~~ haKaporet /kapporeth kansi, joka oli

todistuksen arkin *al-'aron /'arown* box päällä, kahden kerubimin vaiheella, ja sieltä puhuteltiin häntä *way'daBer 'elayw*.

8. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Aaronille, ja sano hänelle: kun asetat lamput sijallensa, niin pitää ne seitsemän lamppua valaiseman juuri paikkaa kynttiläjalan edessä.
3. Ja Aaron teki niin, ja asetti lamput kynttiläjalkaan, niinkuin **YHWH** Moosekselle oli käskenyt.
4. Mutta kynttiläjalka oli tehty ~~servaamalla~~ *miqshah*: valaa, takoa, pyöristää kullasta, varresta niin kukkasiin asti oli se ~~servattu~~ *miqshah*: sen muodon jälkeen kuin **YHWH** oli Moosekselle näyttänyt, niin teki hän kynttiläjalan.
5. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
6. Ota Leviläiset Israelin ~~lapsista~~ pojista ja puhdistu heidät.
7. Ja näin pitää sinun tekemän heille, puhdistuaksesi heitä. Priiskoita puhdistusvettä heidän päällensä: ja heidän pitää ajeleman koko ruumiinsa ihon, ja vaatteensa pesemän, niin he ovat puhtaat.
8. Ja sitten pitää heidän ottaman nuoren härjän, ynnä siihen kuuluvan ruokauhrin, hienoista öljyllä sekoitetuista jauhoista, ja toisen nuoren härjän pitää sinun ottaman syntiuhriksi.
9. Ja sinun pitää tuoman Leviläiset seurakunnan majan eteen, ja kokooman kaiken Israelin ~~lasten~~ poikien kansan.
10. Ja kun olet tuonut Leviläiset **YHWH** eteen: niin Israelin ~~lasten~~ poikien pitää paneman kätensä Leviläisten päälle.
11. Ja Aaronin pitää Leviläiset häilyttämän **YHWH** eteen, Israelin ~~lasten~~ poikien häilytys uhriksi ja heidän pitää **YHWH** palvelusta toimittaman.
12. Ja Leviläisten pitää laskeman kätensä härkien päälle, ja toinen härkä tulee sinun uhrata **LAYHWH** syntiuhriksi, ja toinen polttouhriksi, Leviläisiä sovittamaan.
13. Ja sinun pitää Leviläiset asettaman Aaronin ja hänen poikainsa eteen, ja häilyttämän heidät häilytys-uhriksi **LAYHWH**.
14. Sillä lailla pitää sinun Leviläiset eroittaman Israelin ~~lapsista~~ pojista, niin että Leviläiset ovat Minun.
15. Ja sitten Leviläiset käykööt sisälle palvelemaan seurakunnan majassa, kun sinä olet heidät puhdistanut, ja häilyttänyt heidät häilytysuhriksi.
16. Sillä he ovat Minulle annetut Israelin ~~lasten~~ poikien seasta, ja Minä olen heidät ottanut kaikkein edestä, jotka ensisti avaavat äitinsä kohdun, nimittäin, kaikkein esikoisten edestä Israelin ~~lapsista~~ pojista.
17. Sillä kaikki esikoiset Israelin ~~lapsista~~ pojista ovat Minun, sekä ihmisistä että eläimistä: sinä päivänä, jona Minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin Minä ne itselleni,

18. Ja otin itselleni Leviläiset, kaikkein esikoisten edestä Israelin lapsista pojista,
19. Ja annoin Leviläiset Aaronille ja hänen pojillensa lahjaksi Israelin lapsista pojista, että heidän pitää seurakunnan majassa *'ohel* Israelin lasten poikien virassa palvelemaan, ja sovittaman Israelin lapset pojat, ettei rangaistus tulisi Israelin lasten poikien päälle, jos he lähestyisivät pyhäkköä *haQodesh*.
20. Ja Mooses ynnä Aaronin kanssa, ja koko Israelin poikien seurakunta teki Leviläisille näin; niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt; niin tekivät Israelin lapset pojat heille.
21. Ja Leviläiset puhdistivat itsensä, ja pesivät vaatteensa, ja niin Aaron häälytti heidät häälytysuhriksi **YHWH** edessä, ja sovitti heidät niin että he puhdistettiin.
22. Ja sitten Leviläiset menivät seurakunnan majaan virkaansa tekemään Aaronin ja hänen poikainsa edessä; niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt Leviläisistä, niin tekivät he heille.
23. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
24. Tämä on Leviläisten laki: viidenkolmattakymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat ovat velkapäät palvelemaan seurakunnan majassa *'ohel*.
25. Mutta viidennestäkymmenestä vuodesta pitää heidän vapaat oleman palveluksensa virasta, eikä heidän tarvitse enää palvella.
26. Heidän pitää vaan auttaman veljiänsä seurakunnan majan palvelustyössä; mutta viran töitä ei heidän enää tarvitse tehdä. Näin sinun pitää tekemän Leviläisille heidän virkatoimissansa.

9. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle Sinain korvessa, toisena vuonna sittekuin he olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimmäisenä kuukautena, sanoen:
2. Israelin lasten poikien pitää pääsiäistä pitämän määrätyllä ajallansa:
3. Neljäntenä toistakymmenentenä päivänä tällä kuulla, illan suussa, pitää heidän sen pitämän, määrätyllä ajalla: kaikkein sääntöjensä ja kaikkein asetustensa mukaan pitää teidän sen tekemän.
4. Ja Mooses puhui Israelin lapsille pojille, että heidän piti pääsiäistä pitämän.
5. Ja he pitivät pääsiäistä neljäntenä päivänä toistakymmentä ensimmäisellä kuulla, illan suussa, Sinain korvessa; kaiken sen jälkeen kuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt, niin tekivät Israelin lapset pojat.
6. Ja siellä oli muutamia miehiä, jotka olivat saastuttaneet itsensä kuolleessa ihmisessä, niin etteivät he saaneet pitää pääsiäistä sinä päivänä, ja he menivät sinä päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen.
7. Ja ne miehet sanoivat hänelle: me olemme saastuneet kuolleessa ihmisessä: miksi me niin halveksitaan, ettemme saa uhrata meidän lahjojamme aikansa Israelin lasten poikien seassa?

8. Mooses sanoi heille: seisokaat, minä tahdon kuulla, mitä **YHWH** käskää teistä.
9. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
10. Puhu Israelin lapsille pojille, sanoen: jos joku teistä tahi jälkeentulevaisistanne saastuttaa itsensä kuolleessa, taikka on kaukaisella matkalla, hänen pitää kuitenkin pitämän pääsiäistä **LAYHWH**.
11. Toisella kuulla, neljäntenä päivänä toistakymmentä, illan suussa, pitää heidän sen tekemän, ja heidän pitää sen syömän happamattoman leivän ja karvasten ruohoin kanssa.
12. Ei pidä heidän siitä mitäkään tähteeksi jättämän huomeneksi, eikä luuta siitä rikkoman: kaikkein pääsiäis-sääntöjen mukaan pitää heidän sen tekemän.
13. Mutta joka puhdas on, eikä ole matkalla, ja laiminlyö pitää pääsiäistä, hänet hävitettäköön kansoistansa, sentähden ettei hän ole kantanut uhriansa **YHWH** määrättyllä ajalla; hänen pitää itse syntinsä kantaman.
14. Ja jos joku muukalainen asuu teidän seassanne, ja tahtoo pitää **LAYHWH** pääsiäistä, niin pitäköön pääsiäisen sääntöjen ja asetusten mukaan. Yksi ja sama sääntö olkoon teillä, niin muukalaiselle kuin omaisellekin maassa.
15. Ja sinä päivänä jona maja pystytettiin, varjosi pilvi todistuksen majan, ja oli illasta aina aamuun asti majan päällä, niinkuin tuli.
16. Niin tapahtui alati; pilvi varjosi sen ja oli yöllä niinkuin tuli.
17. Ja kun pilvi kohosi majan *'ohel* päältä, niin vaelsivat Israelin lapset pojat, ja missä pilvi seisahtui, siihen paikkaan Israelin lapset pojat sijoittivat itsensä.
18. **YHWH** sanan jälkeen vaelsivat Israelin lapset pojat, ja **YHWH** sanan jälkeen he myös itsensä sijoittivat; niinkauvan kuin pilvi pysyi majan päällä, pysyivät he myös paikoillansa.
19. Ja jos pilvi usiammat päivät pysyi majan päällä, niin ottivat Israelin lapset pojat vaarin **YHWH** määräyksistä, eivätkä vaeltaneet.
20. Ja jos niin tapahtui, että pilvi* ainoastaan muutamia päiviä oli majan *mishkan* päällä, niin he sijoittivat itsensä **YHWH** sanan jälkeen, ja **YHWH** sanan jälkeen he myös vaelsivat. [* eräs Jeshuan nimistä: *'anani*]
21. Ja jos niin tapahtui, että oli majan päällä illasta aamuun asti, ja sitte aamulla nousi, niin he läksivät matkalle, ja milloin pilvi päivällä taikka yöllä nousi, niin he läksivät matkalle.
22. Tahi jos pilvi kaksi päivää tahi kuukauden taikka muutoin kauan aikaa pysyi majan päällä, niin Israelin lapset pojat olivat leirissään eivätkä matkustaneet, ja kun se nousi, niin he läksivät matkalle.
23. **YHWH** käskyn jälkeen sijoittivat *chanah=levätä teltassa* he itsensä, ja **YHWH** käskyn jälkeen he läksivät matkalle, ja ottivat vaarin määräyksistä, **YHWH** sanan jälkeen Mooseksen kautta.

10. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle :
2. Tee itsellesi hopiasta kaksi torvea *chatzotz'rot*, ~~servaamalla~~ *miqshah*: valaa, takoa, pyöristää sinun ne tekemän pitää; ne käytettäköön, kun seurakunta on kutsuttava kokoon, ja kun matkalle on lähdeävä.
3. Kun niillä molemmilla hiljaksensa soitetaan, silloin pitää koko seurakunnan kokoontuman seurakunnan majan *'ohel* oven eteen.
4. Vaan kun ainoastaan yhdellä soitetaan, silloin pitää päämiehet ja tuhanten esimiehet Israelissa tuleman kokoon.
5. Mutta koska te hälyllä soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka itään päin ovat.
6. Ja kun te toisen kerran hälyllä soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka etelään päin ovat; leirien lähtiessä matkalle pitää teidän hälyllä soittaman.
7. Mutta kun seurakunnan pitää kokoontuman, silloin älkää hälyä soittako, vaan puhaltakaa hiljaksensa.
8. Ja papit, Aaronin pojat näillä torvilla soittakoot: ja tämä olkoon teille ja teidän sukukunnillenne ijankaikkinen sääntö.
9. Ja kun te lähдете sotaan teidän maassanne vihollisianne vastaan, jotka teitä vainoovat, silloin puhaltakaa hälyllä torviinne, että teitä muistettaisiin **YHWH 'Eloheykhem** edessä, ja te pelastettaisiin vihollisistanne.
10. Ja ilopäivinänne, ja juhlapäivinänne, uuden kuun juhlina pitää teidän torvilla soittaman, teidän polttouhrianne ja kiitosuhrianne uhratessanne, että ne olisivat teille muistoksi teidän **' Eloheykhem** edessä. Minä Olen *aniy* **YHWH 'Eloheykhem**.
11. Ja tapahtui kahdentenakymmenentenä päivänä, toisessa kuukaudessa toisena vuonna, että pilvi *'anan* nousi todistuksen majan *mishkan* päältä,
12. ja Israelin ~~lapset~~ pojat läksivät matkaansa järjestyksessä Sinain korvesta, ja pilvi *'anan* seisahtui Paranin korvessa.
13. Ja ensimmäiset läksivät matkalle **YHWH** sanan jälkeen Mooseksen kautta.
14. Ja Juudan ~~lasten~~ poikien leirin lippu läksi ensin matkaan joukkoinensa, ja heidän joukkonsa päämies oli Nahesson, Amminadabin poika.
15. Ja Isaskarin ~~lasten~~ poikien suvun joukon päämies oli Netaneel Suarin poika.
16. Ja Sebulonin ~~lasten~~ poikien suvun joukon päämies oli Eliab, Helonin poika.
17. Sitten maja *mishkan* purettiin: ja Gersonin ja Merarin ~~lapset~~ pojat läksivät matkaan ja kantoivat majaa *mishkan*.
18. Sen jälkeen läksi Rubenin leirin lippu joukkoinensa, ja sen joukon päämies oli Elisur Sedeurin poika.
19. Ja Simeonin ~~lasten~~ poikien suvun joukon päämies oli Selumiel, Surisaddain poika.
20. Ja Gadin lasten suvun joukon päämies oli Eljasaf, Deguelin poika.
21. Niin matkustivat myös ne Kahatilaiset jotka kantoivat pyhiä esineitä, ja toiset panivat majan ylös, siihenasti että nämät tulivat.
22. Senjälkeen läksi Efraimin ~~lasten~~ poikien leirin lippu joukkoinensa, ja sen joukon päämies oli Elisama, Ammihudin poika.

23. Ja Manassen ~~lasten~~ poikien sukukunnan joukon päämies oli Gamliel, Pedatsurin poika.
24. Ja Benjaminin ~~lasten~~ poikien sukukunnan joukon päämies oli Abidan, Gideonin poika.
25. Senjälkeen läksi Danin ~~lasten~~ poikien leirin lippu joukkoinensa, ja muodosti leirien jälkijoukon. Ja heidän joukkonsa päämies oli Ahieser, Ammisaddain poika.
26. Ja Asserin ~~lasten~~ poikien sukukunnan joukon päämies oli Pagieli, Okranin poika.
27. Ja Naftalin ~~lasten~~ poikien sukukunnan joukon päämies oli Ahira, Enanin poika.
28. Tässä järjestyksessä vaelsivat Israelin ~~lasten~~ poikien joukot; he läksivät niin matkalle.
29. Ja Mooses puhui (näälämiehellensä) Hobabille *Chobab*, Midianilaisen Reguelin apen pojalle: me menemme siihen paikkaan, josta **YHWH** sanonut on: Minä annan sen teille. Tule meidän kanssamme, me teemme sinulle hyvää, sillä *Kiy*-**YHWH** on hyvää luvannut Israelille.
30. Mutta hän vastasi: en minä tule teidän kanssanne, vaan minä menen omalle maalleni sukuni tykö.
31. Ja hän sanoi: älä meistä luovu, sillä sinä tiedät, missä meidän pitää itsemme sijoittaa korvessa, ja sinä olet meidän silmämme.
32. Jos sinä tulet meidän kanssamme, niin se hyvä, minkä **YHWH** meille tekee, sen me teemme sinulle.
33. Niin he matkustivat kolme päiväkuntaa **YHWH** vuoren luota, ja *wa'arown* *YB'riyth*-**YHWH** liiton arkki vaelsi heidän edellensä kolme päiväkuntaa, katsomaan heille, missä voisivat levätä.
34. *Wa'anan* **YHWH** pilvi oli heidän päällensä päivällä, kun he leiristä matkustivat.
35. Ja kun arkki läksi matkaan, sanoi Mooses: **YHWH** nouse, että sinun vihollisesi hajoitettaisiin, ja ne, jotka sinua vainoovat, pakenisivat sinun edestäsi!
36. Ja kun arkki lepäsi, sanoi hän: Palaja, **YHWH**, niiden monen kymmenen tuhannen tykö Israelissa.

11. LUKU

1. Ja tapahtui, kun kansa kärsimättömyydestä napisi, oli se paha *ra'rah* | *ra* 7451 **YHWH** korvissa, ja kun **YHWH** sen kuuli, syttyi Hänen vihansa, ja **YHWH** tuli alkoi palaa heidän seassansa, joka äärimmäiset heidän leirissänsä poltti.
2. Silloin huusi kansa Mooseksen apua, ja Mooses rukoili *el*-**YHWH**, niin tuli asettui.
3. Ja se paikka nimitettiin Tabeera, koska **YHWH** tuli oli syttynyt heidän keskellensä.
4. Mutta se sekakansa joka heitä seurasi oli syttynyt himoon, ja Israelin ~~lapset~~ pojat myös rupesivat itkemään ja sanoivat: kuka antaa meille lihaa syödäksemme?

5. Me muistamme ne kalat, joita me söimme maksutta Egyptissä, ja ne kurkut, ja melonit, ja puurlaukat, ja sipulit, ja kynsilaukat.
6. Mutta nyt sielumme nääntyvät, eikä ole ikänä mitään; emmekä saa muuta nähdä kuin tätä mannaa.
7. Mutta manna oli korianderin siemenen muotoinen, ja näöltään niinkuin bedellion.
8. Ja kansa juoksi sinne ja tänne kokoamaan sitä, ja jauhoi myllyllä eli survoi rikki huhmaressa, ja keitti padassa, ja teki itsellensä siitä paistinkakkuja, ja ne maistoivat niinkuin öljyleivät.
9. Ja kun kaste yöllä lankesi leiriin, niin laskesi myös manna sen päälle.
10. Ja Mooses kuuli kansan itkevän sukukunnissansa, itsekunkin majansa ovella, ja **YHWH** viha syttyi suuresti, ja Mooses myös pani sen pahaksi.
11. Ja Mooses sanoi *el-YHWH*: miksi sinä niin ahdistat palvelijaas? ja miksen saa armoa Sinun edessäsi, koska panet kaiken tämän kansan kuorman minun päälleni?
12. Olenko minä kaiken tämän kansan siittänyt? olenko minä sen synnyttänyt? koska sanot minulle: kannan heitä helmassasi, niinkuin elatus-isä kantaa imevän lapsen *et-hayoneq*, siihen maahan, jonka jonka valan kautta heidän isillensä lupasit?
13. Mistä minä otan lihaa kaikelle tälle kansalle antaakseni? sillä he itkevät minun edessäni ja sanovat: anna meille lihaa syödäksemme.
14. En minä yksinäni voi kaikkea tätä kansaa kantaa; sillä se on minulle ylön raskas.
15. Ja jos Sinä niin teet minulle, niin lyö minut kohta kuoliaaksi, jos minä muutoin olen armon saanut sinun edessäsi, että pääsisin näkemästä tätä onnettomuuttani *ra'rah* | *B'raatiy* 7451.
16. *WaYomer* **YHWH** sanoi Moosekselle: kokoa Minulle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimmista, jotkas tiedät vanhimmiksi ja päämiehiksi kansan seassa, ja tuo heidät seurakunnan majan oven eteen, ja seisokaat siinä sinun kanssas.
17. Ja Minä tulen alas, ja puhun siellä sinun kanssasi, ja otan siitä hengestä joka sinun päälläsi on ja annan heille, että he ynnä sinun kanssasi, kantaisivat kansan kuorman, ettet sinä yksinäs sitä kantaisi.
18. Ja sano kansalle: pyhittäkää teitä huomeneksi, ja te saatte lihaa syödä; sillä teidän itkunne on tullut **YHWH** korviin ja te sanoitte: kuka antaa meille lihaa syödäksemme? sillä hyvin me elimme Egyptissä; ja **YHWH** antaa teille lihaa syödäksenne.
19. Ja te saatte sitä syödäksenne, ei päiväksi, eikä kahdeksi, eikä viideksi, eikä kymmeneksi, eikä kahdeksikymmeneksi päiväksi;
20. vaan koko kuukaudeksi, kunnes se käy teidän sieramistanne ulos, ja tulee teille äiteläksi (kyylytykseksi); sillä te olette **YHWH** hyljänneet, joka on teidän keskellänne, ja itkitte Hänen edessänsä, ja sanoitte: miksi me olemme tänne lähteneet Egyptistä?
21. Ja Mooses sanoi: tämä kansa on kuusisataa tuhatta jalkamiestä, joidenka seassa minä olen, ja Sinä sanot: Minä annan heille lihaa syödäksensä koko kuukaudeksi.
22. Tapetaanko lampaat ja karja, että he ravittaisiin? taikka kootaanko kaikki kalat merestä heille, että he ravittaisiin?
23. *WaYomer* **YHWH** sanoi Moosekselle: onko **YHWH** käsi liika lyhyt? Nyt olet sen näkevä, tapahtuuko sinulle Minun sanani jälkeen vai eikö.

24. Ja Mooses meni ulos ja puhui kansalle **YHWH** sanat, ja kokosi seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimmista ja asetti heidät ympäri majaa *haohel*.
25. Niin tuli **YHWH** alas pilvessä, ja puhui hänen kanssansa, ja otti siitä hengestä, joka oli hänen päällensä, ja antoi sen tulla niiden seitsemällekympin vanhimpien päälle. Ja tapahtui, kun henki laskeusi heidän päällensä, niin he ennustivat; vaan sitä eivät edelleen tehneet.
26. Mutta kaksi miestä jäi vielä leiriin, yhden nimi oli Eldad ja toisen nimi Medad, niiden päälle oli myös henki laskeutunut *waTanach nuwach*; sillä he kuuluivat kirjoitettujen joukkoon, vaikkeivät vielä olleet menneet todistuksen majalle *haohelah /'ohel -*, ja he ennustivat leirissä.
27. Niin juoksi yksi nuorukainen ja ilmoitti Moosekselle, ja sanoi: Eldad ja Medad ennustavat leirissä.
28. Niin sanoi Josua, Nunin poika, Mooseksen palvelija, jonka hän oli valinnut, ja sanoi: minun herrani *'adoniy* Mooses, kiellä heitä.
29. Mutta Mooses sanoi hänelle: oletko sinä minun puolestani kiivas? Jospa kaikki **YHWH** kansa ennustaisi! Ja **YHWH** antaisi henkensä tulla heihin.
30. Ja Mooses ja Israelin vanhimmat palasivat leiriin.
31. Ja tuli tuuli **YHWH** ja ajoi peltokanat merestä, ja heitti ne leirin yli, täältäpäin päiväkunnan matkan, ja sieltäpäin päiväkunnan matkan leirin ympärille, liki kahta kyynärätä korkialle maan päälle.
32. Niin nousi kansa ja kokosi peltokanoja sen päivän, ja koko yön, ja koko toisen päivän, joka vähimmän kokosi, kokosi kymmenen homeria, ja he leivittivät ne kohta ympäri leiriä.
33. Liha oli vielä heidän hammastensa välillä, ennenkuin se oli syöty, syttyi **YHWH** viha kansaan, ja **YHWH** löi heitä sangen suurella surmalla,
34. Ja se paikka sai nimen: himohaudat; sillä siihen haudattiin himoitseva kansa.
35. Ja kansa matkusti Himohautoilta Hatserotiin ja he pysähtyivät Hatserotissa.

qbible.com/hebrew-old-testament/numbers/12.html

12. LUKU

1. Ja Mirjam ja Aaron puhuivat Moosesta vastaan hänen Etiopilaisen vaimonsa tähden, jonka hän nainut oli, sillä hän oli ottanut Etiopilaisen naisen vaimokseen.
2. Ja he sanoivat: puhuuko **YHWH** ainoastaan Mooseksen kautta? eikö hän myös puhu meidän kauttamme? Ja **YHWH** kuuli sen.
3. Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, enemmän kuin kaikki muut ihmiset maan päällä.
4. Ja **YHWH** sanoi äkisti Moosekselle, Aaronille ja Mirjamille: menkää, te kolme seurakunnan majaan. Ja he menivät sinne, kaikki kolme.
5. Niin **YHWH** tuli alas pilven patsaassa, ja seisoj majan oven edessä, ja Hän kutsui Aaronin ja Mirjamin, ja he molemmat menivät ulos.

6. *WaYomer shim'u-na d'varay im-yih'yeh* - Hän sanoi: kuulkaat nyt Minun sanojani: jos joku on teidän seassanne profetta, niin Minä, **YHWH**, ilmoitan itseni hänelle näyssä, ja puhuttelen häntä unessa.
7. Vaan niin en tee palvelijalleni Moosekselle. Hän on uskollinen koko minun huoneessani.
8. Hänen kanssansa Minä puhun suusta suuhun ja selvästi, eikä vertauskuvilla, ja hän näkee **YHWH** muodon. Miksette siis peljänneet puhua Minun palvelijatani Moosesta vastaan?
9. Ja **YHWH** viha syytyi heihin, ja Hän meni pois.
10. Niin pilvi meni pois majan päältä. Ja katso, Mirjamissa oli spitali niinkuin lumi: niin Aaron käänsi itsensä Mirjamiin päin, ja katso, hän oli spitalinen.
11. Silloin sanoi Aaron Moosekselle: Ah herrani *'adoniy* ! älä pane tätä syntiä meidän päällemme: sillä me olemme tyhmästi tehneet, ja me olemme syntiä tehneet.
12. Älä anna hänen tulla kuolleeksi niinkuin sikiö, jonka liha on puoleksi mädäntynyt.
13. Niin Mooses huusi *el-YHWH* puoleen ja sanoi: ah **'EI**, paranna häntä!
14. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: jos hänen isänsä olisi hänen kasvoihinsa sylkenyt, eikö hänen olisi pitänyt häpeemän seitsemän päivää? Anna sulkea hänet seitsemäksi päiväksi leiristä ulos, ja sitten hän jälleen otettakoon sisälle.
15. Niin Mirjam suljettiin seitsemäksi päiväksi ulos leiristä, eikä kansa lähtenyt matkaan, ennenkuin Mirjam otettiin takaisin.

13. LUKU

1. Senjälkeen kansa läksi Hatserotista ja sijoitti itsensä Paranin korpeen.
(KJV jae 12:16.)

2.(1.) *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle :

3. (2.) Lähetä miehet edelläsi vakoomaan Kanaanmaata, jonka Minä Israelin ~~lapsille~~ pojille annan: yksi mies itsekustakin isänsä suvusta pitää lähetettämän, mutta olkoon se joku päämies heidän seassansa.

4.(3.) Ja Mooses lähetti heidät Paranin korvesta **YHWH** sanan jälkeen: kaikki he olivat Israelin ~~lasten~~ poikien päämiehiä.

5. (4.) Ja nämät ovat heidän nimensä: Rubenin sukukunnasta, Sammua Sakkurin poika,

6.(5.) Simeonin sukukunnasta, Safat Horin poika,

7.(6.) Juudan sukukunnasta, Kaleb Jefunnen poika,

8.(7.) Isaskarin sukukunnasta, Igeal Josefin poika,

9.(8.) Efraimin sukukunnasta, Hosea Nunin poika,

10.(9 jne...) Benjaminin sukukunnasta, Palti Rafun poika,

11. Sebulonin sukukunnasta, Gaddiel Sodin poika,

12. Josefin sukukunnasta, Manassesta, Gaddi Susin poika,

13. Danin sukukunnasta, Ammiel Gemallin poika,
14. Asserin sukukunnasta, Setur Mikaelin poika,
15. Naftalin sukukunnasta, Nakebi Vofsin poika,
16. Gadin sukukunnasta, Guel Makin poika.
17. Nämät ovat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoomaan maata, ja Hosean Nunin pojan nimitti Mooses Josuaksi *Y'hoshu /Yahowshuwa*.
18. Ja Mooses lähetti heidät vakoomaan Kanaanmaata; ja hän sanoi heille: menkää etelä-osaan maata, ja nouskaat sitten vuorille,
19. Katselkaat maata, millainen se on, ja kansaa, joka siinä asuu, onko se väkevä vai heikko, pieni vai suuri,
20. ja millainen maa se on, jossa he asuvat, onko se hyvä vai paha *ra' rah* | *im-raah* 7451, ja minkäkaltaiset kaupungit ovat, joissa he asuvat, asuvatko he majoissa vai linnoissa,
21. Ja millainen maa on, lihava vai laiha, ja onko puita sillä maalla, vai ei. Olkaat hyvässä turvassa, ja tuokaat maan hedelmästä. Oli nimittäin se aika jolloin ensimmäiset viinimarjat kypsyivät.
22. Ja he menivät ja vakoivat maan Sinin korvesta aina Rehobiin asti, jonka kautta Hamatiin mennään.
23. He menivät etelä-osaan maata, ja tulivat Hebroniin: siellä oli Ahiman, Sesai ja Talmai, Enakin lapset *yaliyd*. Ja Hebron oli rakennettu seitsemän ajastaikaa ennen kuin Soan Egyptissä.
24. Ja he tulivat Eskolin laaksoon, ja leikkasivat sieltä viinipuun oksan viinimarjarypäleen kanssa, ja kaksi kantoi sitä korennolla. Myöskin ottivat he granati-omenia ja fikunoita.
25. Ja se paikka kutsuttiin Eskolin laaksoksi, sen viinimarja-rypäleen tähden, jonka Israelin ~~lapset~~ pojat siitä leikkasivat.
26. Ja he palasivat maata vakoomasta neljäkymmenen päivän perästä.
27. Ja he kävivät ja tulivat Mooseksen ja Aaronin tykö, ja kaiken Israelin ~~lasten~~ poikien seurakunnan tykö, Paranin korpeen Kadeksessa, ja ilmoittivat heille asian ja koko joukolle, millainen se maa oli, ja osoittivat heille maan hedelmät.
28. Ja he kertoivat hänelle, ja sanoivat: me tulimme siihen maahan, johonka meidät lähetit, jossa myös rieskaa ja hunajata vuotaa, ja tämä on sen hedelmää.
29. Mutta kansa joka siinä maassa asuu, on väkevä, ja siellä on vahvat ja suuret kaupungit; ja me näimme siellä myös Enakin pojat.
30. Amalekilaiset asuvat etelä-osassa maata, Hetiläiset ja Jebusilaiset ja Amorilaiset asuvat vuorilla. Kananealaiset asuvat meren tykönä ja Jordanin varsilla.
31. Mutta Kaleb tyynnytti kansaa Mooseksen edessä, ja sanoi: käykäämme rohkiasti ja omistakaamme maa; sillä kyllä me sen voitamme.
32. Mutta ne miehet, jotka olivat siellä hänen kanssansa olleet, sanoivat: emme voi mennä sitä kansaa vastaan; sillä he ovat meitä väkevämmät.
33. Ja he saattoivat sen maan, jonka he katselleet olivat, pahaan huutoon Israelin ~~lasten~~ poikein seassa, sanoen: maa, jonka läpitse me kävimme vakoomassa sitä, syö asujansa, ja kansa, jonka me siellä näimme, ovat varsin pitkiä ihmisiä.

34. Me näimme siellä myös hirmuiset Enakin pojat, jättiläisten sukua: ja me olimme omilla silmissämme niinkuin heinäsiikat, ja niin olimme myös me heidänkin silmissään. (Jaenumerointi erilainen kuin KJV - viimeinen KJV jae on 33)

14. LUKU

1. Silloin rupesi koko seurakunta huutamaan ja parkumaan, ja kansa itki sen yösen.
2. Ja kaikki Israelin ~~lapset~~ pojat napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko joukko sanoi heille: jospa olisimme kuolleet Egyptin maalla! taikka jos tässä korvessa olisimme kuolleet!
3. Miksi **YHWH** vie meidät tähän maahan miekalla surmattaviksi, ja jossa meidän vaimomme ja lapsemme *taph* joutuvat saaliiksi! Eikö parempi ole, että me palajamme Egyptiin?
4. Ja he sanoivat toinen toisellensa: asettakaamme päämies ja palatkaamme Egyptiin.
5. Niin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoillensa, koko Israelin ~~lasten~~ poikien seurakunnan edessä.
6. Ja Josua, Nunin poika, ja Kaleb, Jefunnen poika, jotka myös olivat olleet maata vakoossa, repäisivät vaatteensa,
7. ja puhuivat Israelin ~~lasten~~ poikien koko seurakunnalle, sanoen: maa, jonka läpitse me olemme vaeltaneet, sitä vakoaksemme, on hyvin hyvä maa.
8. Jos **YHWH** on hyvä suosio meihin, niin Hän vie meidät sille maalle, ja antaa sen meille: se on maa, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa.
9. Ainoastansa älkäätkä olko **YHWH** vastaan niskurit, ja älkäätkä te peljätkö tämän maan kansaa; sillä me syömme heidät kuin leipää. Heidän turvansa on luopunut heistä, ja **YHWH** on meidän kanssamme: älkäätkä peljätkö heitä.
10. Mutta koko kansan joukko huusi, että he piti kivitettämän kuoliaaksi. Silloin **YHWH** kunnia näkyi seurakunnan majassa *B'ohel* kaikille Israelin ~~lapsille~~ pojille.
11. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh* sanoi Moosekselle kuinka kauvan tämä kansa pilkkaa Minua? ja kuinka kauvan he ovat Minuun uskomatta kaikista merkeistä huolimatta, jotka Minä heidän seassansa tehnyt olen?
12. Minä lyön heitä ruttotaudilla, ja hävitän heidät, ja Minä teen sinun suuremmaksi ja väkevämmäksi kansaksi, kuin tämä on.
13. Ja Mooses sanoi *el-YHWH*: totta Egyptiläiset saavat sen kuulla, joiden keskeltä Sinä olet johdattanut tämän kansan sinun voimallasi,
14. Ja ne ovat sanoneet tämän maan asuvalle, niin että he ovat kuulleet, että sinä, **YHWH**, olet tämän kansan seassa, ja että Sinä, **YHWH**, nähdään kasvoista niin kasvoihin, ja Sinun pilvesi seisoo heidän päällensä, ja Sinä käyt heidän edellensä, päivällä pilven patsaassa ja yöllä tulen patsaassa.
15. Jos Sinä nyt tapat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin pakanat, jotka sanoman Sinusta kuulleet ovat, puhuvat ja sanovat:

16. ei **YHWH** voinut johdattaa tätä kansaa siihen maahan, jonka hän heille valalla oli luvannut; sentähden on hän heidät surmannut korvessa.
17. Nyt siis enentäköön '**Adonay** voimansa, niinkuin Sinä puhunut olet, sanoen:
18. **YHWH** on pitkämielinen ja sangen laupias, ja antaa anteeksi vääryydet ja rikokset, mutta ei pidä yhtään viallista viatonna, vaan kostaa isäin vääryydet lapsille pojille kolmanteen ja neljanteen polveen.
19. Niin anna anteeksi tämän kansan rikos suuren laupeutesi tähden, niinkuin Sinä tälle kansalle annoit anteeksi hamasta Egyptistä tähän asti.
20. Ja **YHWH** sanoi: Minä annoin heille anteeksi, sinun sanasi jälkeen.
21. Mutta niin totta kuin Minä elän, niin koko maailma täytetään *kh'vod* **YHWH** kunnialla.
22. Sillä kaikista miehistä, jotka näkivät Minun kunniani ja ihmeeni, jotka Minä tein Egyptissä ja korvessa, ja nyt kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet, eivätkä totelleet Minun ääntäni:
23. ei yhdenkään pidä näkemän sitä maata, jonka Minä heidän isillensä olen valan kautta luvannut, eikä yksikään, joka minua pilkannut on, saa sitä nähdä.
24. Vaan palvelijani Kalebin, koska hänessä on toinen henki ja hän uskollisesti seurasi Minua, vien Minä siihen maahan, jossa hän nyt on käynyt, ja hänen siemenensä pitää sen perimän.
25. Mutta kun nyt Amalekilaiset ja Kananealaiset asuvat laaksoissa, niin palatkaat huomenna ja matkustakaat korpeen Punaisen meren tietä myöten.
26. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh w'el-Aharon* *lemor* sanoen:
27. Kuinka kauvan tämä paha joukko napisee Minua vastaan? Sillä Minä olen kuullut Israelin lasten poikien napinan, kun he Minua vastaan napsivat.
28. Sentähden sano heille: niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um*-**YHWH**, Minä teen teille, niinkuin te minun korvaini kuullen puhuitte.
29. Teidän ruumiinne kaatuvat tässä korvessa; niin käy kaikille, joitten luku laskettiin, kaikille, jotka kahdenkymmenen vuotiset ja sen sitä vanhemmat ovat, jotka napsitte Minua vastaan.
30. Te ette suinkaan tule siihen maahan, jonka ylitse Minä käteni nostin, salliakseni teidän siellä asumaan, paitsi Kalebia Jefunnen poikaa, ja Josuaa Nunin poikaa.
31. Vaan teidän lapsenne *taph*, jotka te sanoitte joutuvan saaliiksi, Minä sinne johdatan, ja he saavat tuntea sen maan, jonka te hyljäsitte.
32. Mutta te - teidän ruumiinne jäävät makaamaan tähän korpeen,
33. Ja teidän lapsenne poikanne pitää oleman paimenena tässä korvessa neljäkymmentä ajastaikaa, kantaen teidän huoruuttanne, siihenasti että ruumiinne kuluvat korvessa.
34. Niiden neljäkymmenen päiväluvun jälkeen, joina te olitte maata vakoomassa, pitää teidän kantaman pahat tekonne neljäkymmentä ajastaikaa, aina ajastaika luettu päivästä, ja te tulette ymmärtämään mitä se on kun Minä luovun teistä.
35. Minä, **YHWH**, olen sen puhunut, sen Minä myös teen kaikelle tälle pahalle joukolle, joka on itsensä asettanut Minua vastaan: tässä korvessa he kuluvat; siihen he kuolevat.

36. Ja ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoomaan ja palatessaan olivat saattaneet kaiken kansan napolisemaan häntä vastaan, ja olivat tuottaneet pahan sanoman maasta,
37. ne miehet jotka toivat pahan sanoman maasta, kuolivat **YHWH** rangaistuksesta.
38. Mutta Josua Nunin poika ja Kaleb Jefunnen poika jäivät elämään kaikista niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoomassa.
39. Ja Mooses puhui kaikki nämä sanat kaikille Israelin lapsille pojille. Silloin kansa murehti suuresti.
40. Ja he nousivat varhain seuraavana aamuna ja menivät vuoren kukkulalle, ja sanoivat: katso, tässä me olemme; ja tahdomme lähteä siihen paikkaan, josta **YHWH** on puhunut; sillä me olemme syntiä tehneet.
41. Mutta Mooses sanoi: miksi te niin rikotte **YHWH** sanan? ei se teille menesty.
42. Älkäätkö menkö, sillä ei ole **YHWH** teidän kanssanne, etteivät vihollisenne teitä surmaisi.
43. Sillä Amalekilaiset ja Kanaanealaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te miekalla surmataankin, sillä kun olette itse kääntyneet pois **YHWH**: niin ei ole **YHWH** teidän kanssanne.
44. Mutta he olivat ylimieliset ja läksivät vuoristoon, vaan **YHWH** liiton arkki ja Mooses ei menneet leiristä ulos.
45. Niin tulivat Amalekilaiset ja Kananealaiset, jotka vuoristossa asuivat, ja löivät heidät ja hajoittivat heidät hamaan Hormaan asti.

15. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* *lemor* sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille ja sano heille: kun te tulette siihen maahan, jossa teidän asuman pitää, jonka Minä teille annan,
3. ja te uhraatte **YHWH** tuliuhria, polttouhria, tahi erinomaisen lupauksen uhria, tahi omasta hyvästä tahdosta, tahi teidän juhlanne uhria, tehdäkseenne Herralle otollista hajua karjasta eli lampaista:
4. niin jokaisen, joka Herralle tahtoo mieluisesti uhrata lahjansa, hänen pitää tekemän ruokauhriksi kymmeneksen hienoja jauhoja, sekoitettuja neljänneksellä hinniä öljyä;
5. ja juomauhriksi tulee sinun uhrata neljännes hinniä viiniä kutakin karitsaa kohden, oli se sitten polttouhri tahi teurasuhri.
6. Mutta kun oinas uhrataan, niin pitää sinun tekemän ruokauhriksi kaksi kymmenestä hienoja jauhoja, sekoitettuja kolmanneksellä hinniä öljyä.
7. Ja juomauhriksi tulee sinun uhrata viiniä kolmas osa hinnistä; sen sinun pitää uhraaman lepytyshajuksi.
8. Mutta jos sinä uhraat härjän polttouhriksi tahi erinomaisen lupauksen uhriksi tahi tahi kiitosuhriksi **LAYHWH**,

9. Niin sinun pitää härjän kanssa tekemän ruokauhriksi kolme kymmenestä hienoja jauhoja, sekoitettuja puoleen hinniin öljyä;
10. ja juomauhriksi tulee sinun tuoda puoli hinniä viiniä: tämä on tuliuhri otolliseksi hajuksi **LAYHWH**.
11. Näin sinun pitää tekemän kunkin härjän suhteen, oinaan, lampaan, karitsan ja vohlan suhteen.
12. Sen luvun jälkeen, minkä te uhraatte, pitää teidän tekemän kullenkkin teuraalle, heidän lukunsa jälkeen.
13. Jokainen oma kansalainen näin tehköön, uhratessaan tuliuhrinsa otolliseksi hajuksi **LAYHWH**.
14. Ja jos joku muukalainen oleskelee teidän tykönänne, tahi asuu teidän sukujenne kesken, ja tahtoo tehdä **LAYHWH** tuliuhria otolliseksi hajuksi, hän tehköön niinkuin teette.
15. Koko seurakunnalla olkoon yksi sääntö, sekä teillä että muukalaisilla. Ijankaikkinen sääntö se olkoon teidän sukukunnillenne, niin että **YHWH** edessä muukalainen on niinkuin tekin.
16. Sama **Torah** laki ja yksi oikeus *uMishpat* olkoon teillä ja muukalaisilla, jotka asuvat teidän tykönänne.
17. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* sanoen:
18. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano heille: tultuanne siihen maahan, johon Minä teidät johdatan,
19. Ja syötyänne sen maan leipää, antakaat ylönnyshuhti **LAYHWH**.
20. Taikinanne alkeista pitää teidän antaman yhden kakun uhrilahjaksi niinkuin te annatte Herralle lahjan riihestänne, niin pitää teidän myös tämän lahjan tekemän.
21. Niin pitää teidän siis antaman **LAYHWH** taikinanne alkeista uhrilahjaksi, suvusta sukuun.
22. Ja jos te tietämättä eksytte, ja laiminlyötte täyttää näitä käskyjä, joita **YHWH** Moosekselle on käskenyt,
23. mitä **YHWH** Mooseksen kautta säätänyt on teille, siitä päivästä, jona Hän rupesi käskemään, aina edelleen suvusta sukuun;
24. jos se tapahtuu seurakunnan tietämättä, niin pitää koko seurakunnan tekemän polttouhriksi nuoren härjän karjasta, otolliseksi hajuksi **LAYHWH** ynnä siihen kuuluvan ruokauhrin ja juomauhrin kanssa, lain säännön mukaan, ja yhden kauriin syntiuhriksi.
25. Ja papin pitää näin sovittaman koko Israelin lasten poikien seurakunnan, ja se heille annetaan anteeksi; sillä se oli erehdystä. Ja heidän pitää kantaman lahjansa tuliuhriksi **LAYHWH**, ja syntiuhriksi **YHWH** eteen tietämättömyytensä tähden,
26. Niin se annetaan anteeksi koko Israelin lasten poikien joukolle, niin myös muukalaisille, jotka asuvat heidän seassansa; sillä kaikki kansa on siinä tietämättömydessä.
27. Mutta kuin yksi sielu tietämättä syntiä tekee, hänen pitää tuoman vuosikuntaisen vuohen syntiuhriksi.

28. Ja papin pitää sen eksyneen sielun sovittaman, koska hän tietämättömyydestä syntiä teki Herran **YHWH** edessä, ja se annetaan hänelle anteeksi.
29. Sekä omaisille Israelin ~~lasten~~ poikien seassa että muukalaisille, jotka heidän keskellensä asuvat, olkoon sama laki niille, jotka tietämättömyydestä erehtyvät.
30. Mutta jos joku sielu ilkeilytöisyydestä jotakin tekee, olkoon omainen tahi muukalainen, hän pilkkaa *et-YHWH*: ja se sielu hävitettäköön kansastansa.
31. Sillä hän on *D'var /dabar-YHWH* Sanan katsonut ylönsä, ja hänen käskynsä tyhjäksi tehnyt: se sielu on peräti hävitettävä, ja hänen syntinsä jääköön hänen päällensä.
32. Kun Israelin ~~lapsen~~ lapset pojat vaelsivat korvessa, tapasivat he yhden miehen, joka puita kokosi sabbatina.
33. Ja ne, jotka hänet olivat löytäneet puita hakemasta, johdattivat hänet Mooseksen ja Aaronin eteen, ja koko seurakunnan eteen.
34. Ja he panivat hänen talteeseen; sillä ei ollut vielä päätetty, mitä hänelle piti tehtävän.
35. Mutta **YHWH** sanoi Moosekselle: sen miehen pitää totisesti kuoleman; kaiken kansan pitää hänet kivittämän kuoliaaksi ulkona leiristä.
36. Niin koko seurakunta vei hänet ulos leiristä, ja kivitti hänen kuoliaaksi, niinkuin **YHWH** Moosekselle oli käskenyttä.
37. *WaYomer YHWH el-Mosheh* puhui Moosekselle, sanoen:
38. Puhu Israelin ~~lapsille~~ pojille, ja sano heille, että he ja heidän jälkeisensä tekisivät itsellensä tupsuja vaatettensa liepeisiin, ja panisivat sinisen langan niiden tupsujen päälle, heidän vaatettensa liepeissä,
39. Ja ne tupsut olkoot teille merkiksi, ja nähdessänne niitä pitää teidän kaikki **YHWH** käskyt muistaman ja tekemän niitten mukaan, niin ettette tekisi teidän sydämmenne ajatuksen jälkeen, eikä huorin tekisi teidän silmäinne himon jälkeen.
40. Sentähden pitää teidän muistaman ja tekemän kaikki Minun käskyni, ja oleman pyhät teidän **'Eloheykhem**.
41. *'Aniy* Minä olen **YHWH 'Eloheykhem**, joka teidät Egyptin maalta ulos johdatin, ollakseni teidän **L'elohiyim**: Minä olen *'Aniy YHWH 'Eloheykhem*.

16. LUKU

1. Ja Korak, Jetseharin poika, joka oli Kahatin, Levin pojan poika, otti kanssansa Datanin ja Abiramin Eliabin pojat, ja Onin Peletin pojan Rubenin suvusta,
2. Ja he nousivat Moosesta vastaan: niin myös Israelin lapsista ~~pojista~~ kaksisataa ja viisikymmentä miestä ylimmäisistä, seurakunnan kokouksen valitsemia, kuuluisata miestä,
3. Ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat heille: olkoon jo kylläksi! sillä koko seurakunta on pyhä, ja **YHWH** on heidän kanssansa, ja miksi te korotatte teitäne **YHWH** kansan yli?

4. Kun Mooses sen kuuli, lankesi hän kasvoillensa.
5. Ja hän puhui Korakille ja koko hänen seurallensa sanoen: huomenna **YHWH** ilmoittaa kuka hänen omansa on, ja kuka pyhä on ja saa Häntä lähestyä: jonka Hän valitsee, se saa Häntä lähestyä.
6. Tehkää näin: ottakaat itsellenne savuastiat, Korak ja koko hänen seuransa,
7. ja pankaat niihin tulta, ja heittäkää niihin suitsutusta Herran edessä huomenna; ja se mies, jonka **YHWH** valitsee, olkoon pyhä. Nyt olkoon se teille kylläksi, te Levin pojat!
8. Ja Mooses sanoi Koralle: kuulkaat nyt Levin ~~lapset~~ pojat!
9. Vähäkö se teille on, että Israelin '**Elohey** on teidät eroittanut Israelin kansasta ja antanut tulla tykönsä, että viranpalvelusta tekisitten **YHWH** tabernaklissa virassa, ja että seisoisitte seurakunnan edessä, heitä palvelaksenne?
10. Hän on ottanut sinut ja kaikki sinun veljesi Levin ~~lapset~~ pojat tykönsä; ja te pyydätte nyt myös pappeutta!
11. Sinä ja koko sinun joukkosi nostatte kapinan **ALYHWH** vastaan. Mikä Aaron on, että te napolisette häntä vastaan?
12. Ja Mooses lähetti kutsumaan Datania ja Abiramia, Eliabin poikia; mutta he sanoivat: emme sinne tule.
13. Vähäkö se on, että sinä olet meidät tuonut maalta, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, tappaaksesi meidät korvessa, vaan sinä teet itsesi vielä päämieheksi meidän ylitsemme, ja tahdot myös hallita meitä?
14. Kauniisti olet sinä meidät johdattanut siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, ja annoit pellot ja viinimäet perinnöksiksi! Tahdotko vielä näiltä miehiltä silmät puhkaista? Emme tule sinne.
15. Silloin vihastui Mooses sangen suuresti, ja sanoi *el-YHWH*: älä käännä itseäsi heidän ruokauhrinsa puoleen! En minä heiltä ottanut aasiakaan, enkä ole yhdellekään heistä pahaa tehnyt.
16. Ja Mooses sanoi Korakille: sinä ja koko sinun joukkosi olkaat huomenna **YHWH** edessä, sinä ja he, sekä Aaron,
17. Ja jokainen ottakoon suitsutusastiansa, ja pankoon suitsutusta siihen, ja tuokaan **YHWH** eteen, kukin suitsutusastiansa, kaksisataa ja viisikymmentä suitsutusastiaa, niin myös sinä ja Aaron kukin suitsutusastianne.
18. Ja kukin otti suitsutusastiansa, ja pani siihen tulen, ja heittivät siihen suitsutusta, ja seisoivat seurakunnan majan oven edessä, Mooses ja Aaron myös.
19. Ja Korak kokosi heitä vastaan koko kansan seurakunnan majan oven eteen. Silloin *khvod-YHWH* kunnia näkyi kaikelle kansalle.
20. Ja **YHWH** puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:
21. Erotkaat tästä joukosta, niin Minä äkisti heidät hukutan.
22. Mutta he lankesivat kasvoillensa ja sanoivat: kaiken lihan henkein '**El 'Elohiym!** jos yksi mies on syntiä tehnyt, tahdotkos antaa vihasi tulla koko kansan päälle?
23. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
24. Puhu kansalle ja sano: paetkaat Korakin, Datanin ja Abirammin majain ympäriltä.

25. Ja Mooses nousi ja meni Datanin ja Abirammin tykö, ja vanhimmat Israelista seurasivat häntä,
26. ja puhui kansalle, sanoen: paetkaat näiden jumalattomien *harshaim /rasha'* ihmisten majain ympäriltä, ja älkäätkoskeko mihinkään heidän omaansa, ettette myöshukkuisi kaikissa heidän synneissänsä.
27. Ja he pakenivat Korakin, Datanin ja Abirammin majain ympäriltä; mutta Datan ja Abiram tulivat ulos, ja seisoivat majainsa ovella vaimoinensa, poikinensa ja lapsinensa *taph*.
28. Ja Mooses sanoi: siitä teidän pitää tietämän *Kiy-YHWH* minua lähettäneeksi, kaikkia näitä töitä tekemään, ja etten omasta sydämmestäni sitä tehnyt:
29. Jos nämä kuolevat niinkuin kaikki ihmiset kuolevat, tahi jos heitä rangaistaan, niinkuin kaikkia muita ihmisiä rangaistaan, niin ei **YHWH** ole minua lähettänyt;
30. mutta jos **YHWH** tässä jotakin uutta tekee, niin että maa avaa suunsa ja nielee heidät kaiken kanssa, mitä heillä on, niin että he elävinä menevät helvettiin *sh'olah /shaowl* hades, niin teidän pitää siitä tietämän, että nämät miehet pilkkasivat *et-YHWH*.
31. Ja tapahtui, kun hän kaikki nämät sanat puhunut oli, halkesi maa heidän altansa.
32. Ja maa avasi suunsa ja nieli heidät, ja heidän huoneensa, ja kaikki ne ihmiset, jotka Korakin tykönä olivat, ja kaiken heidän tavaransa.
33. Ja he menivät elävänä helvettiin *h'olah /shaowl* hades, kaikkienensa kuin heillä oli, ja maa peitti heidät, ja he hävitettiin pois seurakunnan keskeltä.
34. Ja koko Israel, joka heidän ympärillensä oli, pakeni heidän parkunsa tähden. Sillä he sanoivat: ett'ei vaan maa meitäkin nielisi.
35. Ja tuli läksi **YHWH**, ja poltti ne kaksisataa ja viisikymmentä miestä, jotka suitsutusta uhrasivat.
36. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:
37. Sano Eleasarille papin Aaronin pojalle, että hän ottaa suitsutsastiat tulipalosta, ja heittää tulen niistä pois; sillä ne ovat pyhät.
38. Ja nämä savuastiat, - niitten miesten jotka kuolivat syntiensä tähden - ne taottakoon levyiksi ja peitettäköön niillä alttari; sillä ne ovat **YHWH** eteen tuodut ja pyhitetyt. Ja ne pitää oleman merkiksi Israelin lapsille pojille.
39. Ja Eleasar, pappi, otti ne vaskiastiat, joissa palaneet miehet olivat uhranneet, ja antoi takoa ne levyiksi alttarin peitteeksi,
40. Israelin lapsille pojille muistoksi, ettei yksikään muukalainen lähestyisi, joka ei ole Aaronin siemenestä, uhraamaan suitsutusta **YHWH** eteen, ettei hänelle tapahtuisi, niinkuin Korakille ja hänen joukollensa, niinkuin **YHWH** oli hänelle sanonut Mooseksen kautta.
41. Toisena päivänä napisi koko Israelin lasten poikien joukko Moosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat: te olette tappaneet **YHWH** kansan.
42. Ja kun kansa kokoontui Moosesta ja Aaronia vastaan, ja kun he kääntyivät seurakunnan majaan päin, katso, pilvi peitti sen ja **YHWH** kunnia näkyi.
43. Silloin Mooses ja Aaron astuivat seurakunnan majan eteen.
44. *Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle, sanoen:

45. Paetkaat tästä kansasta; sillä Minä surmaan äkisti heidät. Silloin he lankesivat kasvoillensa.
46. Ja Mooses sanoi Aaronille: ota suitsutusastia, ja pane tulta siihen alttarilta, ja heitä suitsutusta se päälle, ja mene nopiasti kansan tykö ja sovita heitä: sillä vihan julmuus on **YHWH** käynyt ulos, ja rangaistus on jo alkanut.
47. Ja Aaron otti suitsutusastian niinkuin Mooses hänelle sanoi, ja juoksi kansan keskelle, ja katso, rangaistus oli jo alkanut kansan keskellä; ja hän pani suitsutusta sovitti kansan.
48. Ja hän seisoi kuolleitten ja elävitten välillä; niin rangaistus asettui.
49. Mutta niitä, jotka rangaistuksesta kuolivat, oli neljätoista tuhatta ja seitsemän sataa; paitsi niitä, jotka Koran kapinassa hukkuivat.
50. Ja Aaron palasi Mooseksen tykö, seurakunnan majan ovelle ja rangaistus asettui.

17. LUKU

1. Ja **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
2. Puhu Israelin lapsille pojille, ja ota heiltä kaksitoista sauvaa, sauva kultakin isänsä huoneen jälkeen, kaikilta heidän päämiehiltänsä heidän isänsä huonekuntain jälkeen, ja kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa.
3. Mutta Aaronin nimi kirjoita Levin sauvaan; sillä kullakin isänsä huoneen päämiehellä olkoon yksi sauva.
4. Ja pane ne seurakunnan majaan, todistuksen eteen, jossa Minä olen teillä saapuvilla.
5. Ja jonka Minä heistä valitsen, sen sauva pitää viheriöitsemän, ja Minä asetan Israelin lasten poikien moninaisen napinan minun päältäni, jolla he teitä vastaan napisevat.
6. Niin Mooses puhui Israelin lapsille pojille: ja kaikki heidän päämiehensä antoivat hänelle kaksitoista sauvaa, itsekukin päämies isänsä huoneesta yhden sauvan: ja Aaronin sauva oli heidän sauvainsa keskellä.
7. Ja Mooses pani sauvat **YHWH** eteen todistuksen majaan.
8. Ja kun Mooses toisena päivänä meni todistuksen majaan, niin katso, Aaronin sauva, Levin huoneen puolesta viheriöitsi; sen kantoi silmikoita, puhjenneita kukkasia ja kypsiä manteleita.
9. Ja Mooses kantoi kaikki sauvat ulos **YHWH** edestä kaikkein Israelin lasten poikien eteen: ja he näkivät ne, ja itsekukin otti sauvansa.
10. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: kanna Aaronin sauva jälleen todistuksen eteen tallella pidettäväksi, merkiksi niskureille lapsille pojille; että heidän napinansa minua vastaan lakkaisi, etteivät he kuolisi.
11. Ja Mooses teki sen; niinkuin **YHWH** hänelle käsenyt oli, niin hän teki.

12. Ja Israelin lapset pojat puhuivat Moosekselle, sanoen: katso, me olemme kuoleman omat! me hukumme, kaikki me hukumme!

13. Kuka ikänä lähestyy **YHWH** majaa, se kuolee. Pitääkö meidän peräti hukkuman?

18. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi *el-Aharon* Aaronille: sinä ja sinun poikasi, ja sinun isäsi huone sinun kanssasi, kantakoot pyhäkön viat: ja sinä ja sinun poikasi sinun kanssasi, kantakaat teidän pappeutenne viat.

2. Mutta sinun veljesi isäsi Levin suvusta ota kanssasi, heidän pitää pysymän sinun tykönäsi ja palveleman sinua: mutta sinä ja poikasi sinun kanssasi, palvelkaat todistuksen majassa.

3. Ja he pitäkööt huolta sinun vartioistasi, ja koko majan vartiosta; älkööt kuitenkaan lähestykö pyhän astioita ja alttaria, ettette sekä he että te kuolisi.

4. Mutta heidän pitää pysymän sinun tykönäsi ottamassa vaarin seurakunnan majan vartiosta kaikessa majan palveluksessa, eikä yhdenkään muukalaisen pidä teitä lähestymän.

5. Niin ottakaat siis vaarin pyhäkön vartiosta ja alttarin vartiosta, ettei enää viha tulisi Israelin lasten poikien päälle.

6. Ja katso, Minä otin teidän veljenne Leviläiset Israelin lasten poikien seasta, ja annoin teille lahjaksi, **LAYHWH** omiksi, palvelemaan seurakunnan majan palveluksessa.

7. Mutta sinä ja sinun poikasi sinun kanssasi ottakaat teidän pappeudestanne vaari, ja palvelkaat kaikissa mikä koskee alttaria ja sitä mitä esiripun sisäpuolella on: sillä teidän pappeutenne annan Minä teille lahjaksi. Jos joku muukalainen lähestyy siihen, hänen pitää kuoleman.

8. *Way'daBer* **YHWH** *el-AhAron* sanoi Aaronille: katso, Minä annoin sinun haltuusi Minun ylönnyshurini vartion: kaikki mitä Israelin lapset pojat pyhittävät, annoin Minä sinulle ja sinun pojillesi osaksi, ijankaikkiseksi oikeudeksi.

9. Nämät sinä saat siitä kaikkein pyhimmästä *miQodesh*, jota ei polteta *minhaesh*: kaikki heidän uhrilahjansa, ynnä niihin kuuluvat uhrilahjansa, ja kaikki heidän syntiuhhrinsa, ja myös kaikki heidän vikauhrinsa, jotka he Minulle antavat, se olkoon sinulle ja sinun pojillesi kaikkein pyhin.

10. Ja kaikkein pyhimällä sijalla pitää sinun sen syömän. Kaikki miehenpuoli syököön sitä: sen olkoon sinulle pyhä.

11. Minä annoin myös sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi sinun kanssasi heidän lahjansa ylönnyshurin, kaikissa Israelin lasten poikien häälytysuhreissa, ijankaikkiseksi oikeudeksi. Jokainen puhdas sinun huoneessasi syököön sitä.

12. Parhaimman öljyn ja parhaimman viininesteen, ja jyvät ja niiden uutisen, kuin he antavat Herralle, annan Minä sinulle.

13. Ensimmäinen hedelmä kaikesta mitä heidän maallansa kasvaa, jonka he antavat **LAYHWH**, pitää oleman sinun. Jokainen puhdas sinun huoneessasi syököön sitä.
14. Kaikki valallisella lupauksella eroitetut Israelissa olkaan sinun.
15. Kaikki mikä äitinsä kohdun avaa, kaiken lihan seassa, minkä he kantavat **LAYHWH**, olisi se ihmisistä elikkä eläimistä, pitää oleman sinun. Kuitenkin, niin, että ihmisten esikoisista otat lunastuksen, ja myös saastaisten eläinten esikoisista otat lunastuksen.
16. Ja kuukautisena uros/poika pitää heidän sen lunastaman, ja annettakoon lunastaa sinun arviosi jälkeen rahalla, viidellä siklillä, pyhän siklin jälkeen, joka on kaksikymmentä geraa.
17. Mutta esikoisia karjasta, taikka lampaista, taikka vuohista, ei sinun pidä antaman lunastaa; sillä ne ovat pyhät: heidän verensä pitää sinun priiskottaman alttarille, ja rasvansa pitää sinun polttaman hyvän hajun tuleksi **LAYHWH**.
18. Mutta heidän lihansa pitää oleman sinun, niinkuin häälytysrinta ja oikia lapa sinun ovat.
19. Kaikki pyhitetyt ylönnyshurit, jotka Israelin lapset pojat antavat lahjaksi **LAYHWH**, annan Minä sinulle ja sinun pojillesi, ja sinun tyttärillesi sinun kanssasi ijankaikkiseksi oikeudeksi. Se on katoomaton ijankaikkinen liitto **YHWH** edessä sinulle ja sinun siemenellesi sinun kanssasi.
20. *WaYomer YHWH* sanoi *el-Aharon* Aaronille: ei sinulla ole perintöä heidän maassansa eikä osaa heidän keskellensä; sillä Minä olen sinun osasi ja sinun perintösi Israelin lasten poikien seassa.
21. Mutta katso, Levin lapsille pojille Minä olen antanut kaikki kymmenekset perinnöksi Israelissa, heidän virkansa tähden, kun he palvelusta seurakunnan majassa tekevät.
22. Sentähden älkööt tästälähin Israelin lapset pojat lähestykö seurakunnan majaa *el-ohel*, etteivät saattaisi syntiä päällensä, ja kuolisi;
23. vaan Leviläiset pitäkööt vaarin seurakunnan majan *ohel* palveluksesta, ja he saavat kantaa syntinsä; se on ijankaikkinen sääntö teidän sukukunnissanne,- ja ei heidän pidä perimistä saaman Israelin lasten poikien seassa.
24. Sillä Israelin lasten poikien kymmenekset, jotka he antavat lahjaksi **LAYHWH**, olen Minä antanut Leviläisille perinnöksi; sentähden sanoin minä heille, ettei heillä Israelin lasten poikien seassa pidä perintöä oleman.
25. Ja **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
26. Puhu Leviläisille ja sano heille: kun te otatte Israelin lapsilta pojilta kymmenekset, jotka Minä teille annan heiltä perinnöksenne, niin tehkää siitä **YHWH** ylönnyshuri, kymmenes kymmeneksestä.
27. Ja tämä teidän ylönnyshurinne luetaan teille, niinkuin te antasitte jyviä riihestä ja nestettä kuurnasta.
28. Niin antakaat **YHWH** ylönnyshuriksi kaikista teidän kymmeneksistänne, jotka te Israelin lapsilta pojilta otatte; ja tämän **YHWH** ylönnyshurin niistä pitää teidän ananman papille Aaronille.

29. Kaikista saaduista lahjoistanne antakaat **YHWH** kaikkinaiset ylönnysharit, kaikista parhaista, pyhitettäväksi sopivat.

30. Ja sano heille: kun te parhaan siitä ylönnette, niin luettakaan se Leviläisille niinkuin tulo riihestä ja viinikuurnasta.

31. Ja syökää siitä kaikissa paikoissa, te ja teidän huonekuntanne, sillä se on teidän palkkanne teidän palveluksestanne seurakunnan majassa 'ohel,

32. Kun te sen parhaimmat ylönnette, niin ei teidän tarvitse synnillä raskauttaa itseänne niitten tähden, ettekä saastuta niitä, jotka Israelin lapset pojat pyhittäneet ovat, ettekä kuole.

19. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aharon lëmor* puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

2. *Zot chuQat /chuqqah haTorah YHWH lëmor Daber* Tämä olkoon teille laki ja sääntö: sano Israelin lapsille pojille, että he tuovat sinun tykösi nuoren ruskian 'adom =punainen lehmän, jossa ei yhtään virhettä ole, ja joka ei vielä ole ikeen alainen ollut.

3. Ja antakaat se papille Eleasarille: hänen pitää sen viemän leiristä ulos, siellä teurastettavaksi hänen edessänsä.

4. Ja papin Eleasarin pitää ottaman sen verestä sormellansa ja priiskottaman sen verta juuri seurakunnan majaa kohden seitsemän kertaa,

5. Ja antaman polttaa lehmän edessänsä, sen vuotan, lihat, veri: ynnä sen sonta poltettakoon.

6. Ja papin pitää ottaman sedripuuta, ja isoppia, ja tulipunaista villaa, ja heittämän tuleen palaneen lehmän päälle.

7. Ja papin pitää pesemän vaatteensa ja kylpemän vedessä, ja sitte tuleman leiriin: ja pappi pitää olkoon saastainen iltaan asti.

8. Ja se, joka sen poltti, peskään myös vaatteensa ja kylpekään vedessä ja olkoon saastainen iltaan asti.

9. Ja puhdas mies pitää kokooman lehmän tuhan *efer /'epher*, ja pankoon sen puhtaasen paikkaan ulkopuolelle leiriä, tallella pidettäväksi, koko Israelin lasten poikien seurakunnalla vedeksi: se on syntiuhri.

10. Ja se, joka lehmän tuhan *et-efer /'epher* kokosi, pitää pesemän vaatteensa ja oleman saastainen iltaan asti. Tämä olkoon ijankaikkinen sääntö Israelin lapsille pojille, ja muukalaisille, jotka heidän keskellänsä asuvat.

11. Joka koskee johonkuhun kuolleen ihmiseen, sen olkoon saastainen seitsemän päivää.

12. Hänen pitää sillä vedellä puhdistaman itsensä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Ja jollei hän puhdistasi itsiänsä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin ei hän tule puhtaaksi.

13. Mutta jos joku koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistu itsiänsä, hän saastuttaa **YHWH** majan *mish'Kan*, ja on hävitettävä pois Israelista. Koska puhdistusvesi ei ole priiskotettu hänen päällensä, niin on hän saastainen: hänen saastaisuutensa on vielä hänen päällensä.

14. *Zot haTorah adam* Tämä on laki, kun joku ihminen telttamajassa *B'ohel* kuolee: joka siihen majaan menee *el-haohel*, ja kaikki mitä majassa on *Ba'ohel*, ovat saastaiset seitsemän päivää.

15. Ja kaikki avoimet astiat, joka kannettomina ja peittämättä ovat, olkoot saastaiset.

16. Ja jos joku koskee kedolla johonkuhun miekalla lyötyyn, tahi muutoin kuolleen, tahi ihmisen luuhun, taikka hautaan, hän olkoon saastainen seitsemän päivää.

17. Ja saastaisen puhdistamiseksi otettakoon poltetun syntiuhrin **tuhkaa** *me-afar /'aphar tomu!*, ja kaadettakoon sen päälle juoksevata vettä astiaan. ! Mahdollisesti alkuk. virhe

18. Ja puhdas mies ottakaan isoppia, ja kastakoon veteen ja priiskoittakaan sitä majan *alhaohel*, ja niitten henkilöjen päälle, jotka siellä ovat, niin myös hänen päällensä, joka on koskenut kuolleen luuhun, tahi tapettuun, tahi muuten kuolleen taikka hautaan.

19. Ja mies, joka on puhdas, priiskoittakaan sen saastaisen kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja puhdistakaan hänet seitsemäntenä päivänä: ja hän peskään vaatteensa ja kylpeköön vedessä, niin hän illalla tulee puhtaaksi.

20. Mutta joka saastaiseksi tulee, eikä puhdistu itsiänsä, hän on hävitettävä seurakunnasta, että hän on saastuttanut **YHWH** pyhäkön, eikä ole priiskoitettu puhdistusvedellä, sentähden on hän saastainen.

21. Ja tämä on heille ijankaikkinen sääntö. Ja joka puhdistusvedettä priiskoitti, hän peskään vaatteensa. Ja joka koskee puhdistusveteen, pitää oleman saastainen ehtoosen asti. Puhdistusvesi jossa on tomua 'aphar, saastuttaa! Vrt edellä

22. Ja kaikki, johonka saastainen koskee, pitää oleman saastainen, ja joka häneen sattuu, pitää oleman saastainen iltaan asti.

20. LUKU

1. Ja Israelin ~~lasten~~ poikien koko seurakunta tuli Sinin korpeen, ensimmäisellä kuulla, ja kansa viipyi Kadeksessa. Ja Mirjam kuoli siellä, ja sinne myös haudattiin.

2. Ja kansalla ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan.

3. Ja kansa riiteli Mooseksen kanssa, ja sanoivat: joska mekin olisimme hukkuineet siellä, missä meidän veljemme hukkuivat **YHWH** edessä!

4. Miksi olette vieneet **YHWH** kansan tähän korpeen, että täällä kuolisimme, sekä me että meidän karjamme.

5. Ja miksi te olette johdattaneet meidät pois Egyptistä, tuodaksenne meitä tähän pahaan *ra' rah* | *hara* 7451 paikkaan, jossa emme taida kylvää, jossa ei myös ole fiikunoita, ei viinipuita, ei myös granatti-omenia, eikä vettäkään juodaksemme?

6. Niin Mooses ja Aaron menivät kansan tyköä seurakunnan majan ovelle ja lankesivat kasvoillensa, ja *Kh'vod-YHWH* kunnia näkyi heille.
7. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lëmor* puhui Moosekselle sanoen:
8. Ota sauva, ja kokoa kansa, sinä ja veljesi Aaron, ja puhukaat kalliolle heidän silmäinsä edessä, ja se antaa vetensä; ja näin sinä annat heille vettä kalliosta, ja juotat kansan ja heidän karjansa.
9. Niin otti Mooses sauvan *YHWH* edestä, niinkuin hän oli käsenyt.
10. Ja Mooses ja Aaron kokosivat kansan kallion eteen, ja sanoivat heille: kuulkaat nyt te niskurit: pitääkö meidän tästä kalliosta teille vettä saaman?
11. Ja Mooses nosti kätensä ja löi *paamayim / pa'am* lyödä kahdesti tuota sanaa ei ole sauvallansa kallioon *cela'*, niin juoksi siitä paljo vettä, ja kansa ja heidän karjansa saivat juoda.
12. *Way'daBer YHWH el-Mosheh w'el-Aháron lëmor* sanoi Moosekselle ja Aaronille: koska ette uskoneet Minuun, pyhittäaksenne Minua Israelin ~~lasten~~ poikien edessä, ei teidän pidä johdattaman tätä joukkoa siihen maahan, jonka Minä heille annan.
13. Tämä on riitavesi, josta Israelin ~~lapset~~ pojat riitelivät *et-YHWH* kanssa: ja Hän osoitti itsensä pyhäksi heidän seassansa.
14. Ja Mooses lähetti sanansaattajat Kadeksesta Edomin kuninkaan tykö, sanoen: näin sanoo sinun veljesi Israel: sinä tiedät kaiken vaivan, mikä meille on tapahtunut,
15. Että meidän isämme menivät alas Egyptiin ja me asuimme Egyptissä pitkän ajan, ja Egyptiläiset vaivasivat meitä ja meidän isiämme,
16. Ja me huusimme *YHWH* puoleen, ja Hän kuuli meidän äänemme, ja lähetti Enkelin, ja vei meidät Egyptistä ulos. Ja katso, me olemme Kadeksessa, siinä kaupungissa, joka on sinun äärimäisillä rajoillasi.
17. Anna meidän vaeltaa sinun maasi lävitse: me emme poikkea peltoihin eikä viinimäkiin, emme myös juo vettä kaivoista; me vaellamme oikiata maantietä, emmekä poikkea oikialle eikä vasemmalle, siksi kuin tulemme sinun rajasi ylitse.
18. Mutta Edom vastasi hänelle: ei sinä saa minun kauttani vaeltaa, taikka minä kohtaan sinua miekalla.
19. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat vastasivat hänelle: me vaellamme yhteistä maantietä, ja jos me ja meidän karjamme juovat sinun vedestäsi, niin me sen maksamme, emme muuta tahdo; kuin vaan jalkaisin vaeltaa tästä läpitse.
20. Mutta hän sanoi: sinä et saa vaeltaa tästä läpitse. Ja Edomilaiset läksivät heitä vastaan paljolla väellä ja väkevällä kädellä.
21. Ja näin estivät Edomilaiset Israelin vaeltamasta maansa äären läpitse. Ja Israel kääntyi heistä pois.
22. Ja he läksivät Kadeksesta; ja Israelin ~~lasten~~ poikien seurakunta tuli Horin vuoren tykö.
23. *WaYomer YHWH el-Mosheh w'el-Aháron*, puhui Horin vuorella, Edomin maan rajalla, ja sanoi:
24. Kokoontukoon Aaron kansansa tykö; sillä ei hän tule siihen maahan, jonka Minä Israelin ~~lapsille~~ pojille antanut olen, sillä te olitte minun käskylleni kovakorvaiset riitaveden tykönä.

25. Niin ota siis Aaron ja hänen poikansa Eleasar, ja vie heidät Horin vuorelle.
26. Ja riisu Aaronin yltä vaatteet, pueta ne hänen poikansa Eleasarin ylle; ja Aaron siellä kootaan ja kuolee.
27. Ja Mooses teki niinkuin **YHWH** hänen käski, ja he astuivat Horin vuorelle koko kansan nähden.
28. Ja Mooses riisui Aaronilta hänen vaatteensa, ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Ja Aaron kuoli siellä, vuoren kukkulalla, mutta Mooses ja Eleasar astuivat vuorelta alas.
29. Ja kun koko seurakunta näki että Aaron oli kuollut, itkivät he häntä kolmekymmentä päivää.

21. LUKU

1. Ja kun Arad Kananealaisten kuningas, joka asui Aradissa, kuuli Israelin tulleeeksi, vakoojain tietä myöten, soti hän Israelia vastaan ja vei heistä muutamia vangiksi.
2. Niin lupasi Israel **LAYHWH** lupauksen ja sanoi: jos Sinä annat tämän kansan minun käsiini, niin minä kiiron heidän kaupunkinsa.
3. Ja **YHWH** kuuli Israelin rukouksen: ja antoi heille Kananealaiset, ja he kirosivat heidät ja heidän kaupunkinsa. Ja se paikka nimitettiin Horma.
4. Sitte läksvät he pois Horin vuoren tyköä, Punaisen meren tietä, vaeltamaan Edomilaisten maan ympäri. Ja kansa tuli kärsimättömäksi matkalla.
5. Ja kansa puhui **B'Elohiym** ja Moosesta vastaan: miksi toit meitä Egyptistä korpeen kuolemaan? Sillä ei tässä ole leipää eikä vettä, ja meidän sieluamme iljettää tämä huono ruoka.
6. Niin **YHWH** lähetti kansan sekaan ~~tuhisia~~ *tuhsia* *haS'rafiym* myrkyllinen kärmeitä, jotka kansaa purivat, niin että paljo kansaa Israelista kuoli.
7. Niin tuli kansa Mooseksen tykö, ja sanoivat: me teimme syntiä, kun puhuimme **VAYHWH** ja sinua vastaan. Rukoile *hit'PaLel /palal* **YHWH** ottamaan pois nämä kärmeet meidän seastamme pois: ja Mooses rukoili kansan edestä.
8. Niin sanoi **YHWH** Moosekselle: tee itsellesi kärme, ja nosta se merkiksi ylös: ja tapahtuu, että joka purtu on, kun hän katsoo siihen, niin hän elää.
→ tapetun käärmeen kuva kepin nokassa, katso sitä =näytä uskosi Jeshuan voittoon niin Pelastut=Jeshua
9. Ja Mooses teki vaskesta kärmeen, ja nosti sen merkiksi ylös: ja tapahtui, että jos joku joutui kärmeen puremaksi, ja katsahti siihen vaskikärmeeseen, niin hän jäi elämään.
10. Ja Israelin lapset pojat läksivät matkaan, ja sijoittivat itsensä Obotiin.
11. Ja he läksivät matkaan Obotista, ja sijoittivat itsensä Abarimin mäen tykö, siihen korpeen, joka Moabin kohdalla on, auringon nousuun päin.
12. Sieltä he sitten läksivät, ja sijoittivat itsensä Saredin ojan tykö.

13. Sitten he sieltä läksivät ulos, ja sijoittivat itsensä tuolle puolen Arnonia, joka korvessa on, ja tulee Amorilaisten maan ääristä; sillä Arnon on Moabin maan raja, Moabin ja Amorilaisten välillä.
14. Siitä sanotaan **YHWH** sotain kirjassa B'sefer mil'chamot **YHWH**: Vaheb Sufassa, ja Arnonin ojat;
15. Ja sen ojan juoksu, joka poikkeaa Arin asuntoon päin, ja ulottuu Moabin rajaan.
16. Ja sieltä vaelsivat he Beeriin. Se on se kaivo, josta **YHWH** sanoi Moosekselle: kokoa kansa, ja Minä annan heille vettä.
17. Silloin veisasi Israel tämän virren: Nouse, kaivo, veisatkaat Hänestä toinen toisellenne.
18. Tämä on se kaivo, jonka päämiehet kaivoivat, ylimmäiset koversivat valtikalla, sauvoillansa. - Tästä korvesta matkustivat he Mattanaan,
19. ja Mattanasta Nahalieliin, ja Nahalielistä Bamotiin,
20. ja Bamotista siihen laaksoon, joka on Moabin kedolla, Pisgan kukkulaa kohden, joka katsahtaa korpeen päin.
21. Ja Israel lähetti sanansaattajat Sihonin Amorilaisten kuninkaan tykö, ja käski sanoa hänelle:
22. Salli minun vaeltaa maakuntasi läpitse: emme poikkee peltoihin, emmekä viinimäkiin, emmekä juo vettä kaivoista; maantietä myöten me vaellamme, siihenasti kuin me tulemme sinun maas ääristä ulos.
23. Mutta Sihon ei sallinut Israelin vaeltaa maakuntansa läpitse, vaan Sihon kokosi kaiken väkensä, ja meni Israelia vastaan korpeen, ja hän tuli Jaksaan, ja soti Israelia vastaan.
24. Mutta Israel löi hänet miekan terällä, ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin asti, ja Ammonin ~~lapsiin~~ poikiin saakka; sillä Ammonin maan ääret olivat vahvat.
25. Ja näin Israel sai kaikki nämä kaupungit, ja Israel asui kaikissa Amorilaisten kaupungeissa, Hesbonissa ja kaikissa sen tyttärissä.
26. Sillä Hesbonin kaupunki oli Sihonin Amorilaisten kuninkaan oma, ja hän oli ennen sotinut Moabilaisten kuninkaan kanssa, ja ottanut häneltä kaiken hänen maansa Arnoniin asti.
27. Siitä sanovat runoilijat: tulkaat Hesboniin: rakentamaan ja valmistamaan Sihonin kaupunki;
28. Sillä tuli on käynyt Hesbonista ulos, ja liekki Sihonin kaupungista: se on kuluttanut Moabin Arin, ja Arnonin kukkuloiden asuvaiset.
29. Voi sinuas Moab! sinä Kamosin kansa olet hukkunut! Hänen poikansa saatettiin pakolaiseksi ja tyttärensä vangiksi Sihonille, Amorilaisten kuninkaalle.
30. Me olemme heitä ampuneet, Hesbon on kukistettu Diboniin asti: me hävitimme heitä hamaan Nofaan, joka Medebaan ulottuu.
31. Niin Israel asui Amorilaisten maassa.
32. Ja Mooses lähetti vakoomaan Jaeseria, ja he voittivat sen tyttärinensä, ja ajoivat pois ne Amorilaiset, jotka siinä asuivat.

33. Sitten he kääntyivät toisaanne ja menivät ylös Basaniin. Niin Og, Basanin kuningas, läksi heitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, sotimaan Edreissä.
34. *WaYomer* **YHWH** sanoi Moosekselle: älä pelkää häntä, sillä Minä olen antanut hänet sinun käsiisi, sekä kaiken hänen väkensä, että hänen maansa: ja sinun pitää tekemän hänelle niinkuin sinä Sihonille Amorilaisten kuninkaalle teit, joka Hesbonissa asui.
35. Ja he löivät hänet ja hänen poikansa ja hänen väkensä, siksi ettei yksikään elämään jäänyt, ja he omistivat hänen maansa.

22. LUKU

1. Sitten läksivät Israelin lapset pojat sieltä, ja sijoittivat itsensä Moabin kedoille, toiselle puolelle Jordania, Jerikon kohdalla.
2. Ja Balak *balaq* tuhoaja Sipporin poika näki kaikki, mitä Israel teki Amorilaisille,
3. ja Moabilaiset suuresti pelkäsivät sitä kansaa heidän paljoutensa tähden, ja Moabilaiset kauhistuivat Israelin lapsia poikia,
4. Niin he sanoivat Midianilaisten vanhimmille: tämä kansa syö puhtaaksi kaikki, mitä meidän ympäristöllämme on, niinkuin härkä syöskentelee vihannon laitumelta. Ja Balak Sipporin poika oli siihen aikaan Moabilaisten kuningas.
5. Ja hän lähetti sanan Bileamille Beorin pojalle, Petoriin, virran tykönä, hänen kansansa lasten maahan, kutsumaan häntä, sanoen: katso, kansa on lähtenyt Egyptistä, katso, se peittää maan **piiriin**, ja asettaa leirinsä minua vastaan.
6. Tule siis nyt ja kiroo minulle tämä kansa; sillä se on minua väkevämpi, ehkä minä voin lyödä hänet, ja karkoittaa pois maaltani; sillä minä tiedän, ketä sinä siunaat, se on siunattu, ja jota sinä kiroot, se on kirottu.
7. Ja Moabilaisten vanhimmat ynnä Midianilaisten vanhimpien kanssa menivät sinne, ja heillä oli noitumisen palkka kädessänsä. Ja kun he tulivat Bileamin tykö, sanoivat he hänelle Balakin sanat.
8. Ja hän sanoi heille: jääkää tänne yöksi, niin minä sanon teille vastauksen, mitä **YHWH** minulle on sanova. Ja Moabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.
9. Ja **'Elohiym** tuli Bileamin tykö ja sanoi: mitkä miehet ne sinun tykönäsi ovat?
10. Ja Bileam vastasi *el-ha* **'Elohiym**: Balak Sipporin poika, Moabilaisten kuningas, lähetti minulle sanan:
11. Katso, kansa läksi Egyptistä ja peittää maan **piiriin**: tule siis ja kiroo heidät minulle, että minä voisin sotia heitä vastaan ja karkottaisin heidät pois.
12. Mutta **'Elohiym** sanoi Bileamille: älä mene heidän kanssansa, älä myös kiroa kansaa, sillä se on siunattu.
13. Silloin Bileam nousi varhain aamulla ja sanoi Balakin päämiehille; menkää teidän maallenne; sillä ei **YHWH** salli minun lähteä teidän kanssanne.
14. Ja Moabilaisten päämiehet nousivat ja tulivat Balakin tykö, ja sanoivat: ei Bileam tahdo tulla meidän kanssamme.

15. Mutta Balak lähetti vielä päämiehiä, useampia ja arvokkaampia kuin entiset.
16. Ja he tulivat Bileamin tykö ja sanoivat hänelle: Näin sanoo Balak Sipporin poika sinulle: älä estele tulemasta minun tyköni;
17. sillä minä teen sinulle suuren kunnian, ja mitäs sanot minulle, sen minä myös teen: tule siis ja kiroa minulle tämä kansa.
18. Niin vastasi Bileam, ja sanoi Balakin palvelijoille: jos Balak antaisi minulle huoneensa täyden hopiata ja kultaa, niin en minä sittenkään taida Herran minun Jumalani **YHWH 'Elohay** sanasta luopua, niin että tekisin sitä vastaan, oli se vähän tahi paljon.
19. Vaan olkaat kuitenkin täällä yötä tekin, niin minä tahdon tiedustaa, mitä **YHWH** vielä minun kanssani puhuva on.
20. Silloin **'Elohiym** tuli yöllä Bileamin tykö ja sanoi hänelle: jos ne miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja mene heidän kanssansa, vaan ainoastaan sitä pitää sinun tekemän, mitä Minä sinulle sanon.
21. Niin Bileam nousi varhain aamulla, satuloitsi aasinsa ja seurasi Moabilaisten päämiehiä.
22. Mutta **'Elohiym** viha syttyi, sentähden että hän sinne meni. Ja **YHWH** enkeli seisoi tiellä häntä vastassa, kun hän ajoi aasillansa ja kaksi hänen palvelijaansa oli hänen kanssansa.
23. Ja aasi näki **YHWH** enkelin *et-mal'akh* seisovan tiellä, paljastettu miekka kädessä, ja aasi poikkesi tieltä ja meni kedolle: vaan Bileam löi aasia ohjataksensa häntä tielle.
24. Niin **YHWH** enkeli *et-mal'akh* asettui ahtaasen kujaan, viinimäkien välillä, jossa aidat olivat molemmin puolin.
25. Ja kun aasi näki **YHWH** enkelin *et-mal'akh*, painui hän aita vastaan, ja likisti Bileamin jalan aita vastaan, ja hän löi sitä kovemmin.
26. Silloin *mal'akh*-**YHWH** enkeli meni vielä eteenpäin ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut varaa poiketa oikialle eikä vasemmalle puolelle.
27. Ja kuin aasi näki **YHWH** enkelin *et-mal'akh*, laski hän Bileamin alle polvillensa; ja Bileam suuresti vihastui ja löi aasia sauvallansa.
28. Silloin **YHWH** avasi aasin suun, ja se sanoi Bileamille: mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, ettäs minua kolmasti olet lyönyt?
29. Bileam sanoi aasille: sinä pilkkasit minua. Joska kädessäni olisi miekka, niin tappaisin sinun.
30. Silloin sanoi aasi Bileamille: enkö minä ole sinun aasisi, jolla sinä tähän asti olet ajanut? olenko minä koskaan ennen niin tehnyt sinua vastaan? Hän vastasi: et.
31. Silloin avasi **YHWH** Bileamin silmät, että hän näki *mal'akh'* **YHWH** enkelin seisovan tiellä, ja paljastetun miekan Hänen kädessänsä; ja hän kumarsi itsensä, ja lankesi kasvoillensa.
32. *WaYomer* *mal'akh'* **YHWH** enkeli sanoi hänelle: miksi sinä jo kolmasti olet aasiasi lyönyt? katso, Minä läksin sinua estämään; sillä tämä tie on nurja Minun edessäni.
33. Ja aasi näki Minut, ja on jo kolme kertaa väistynyt Minun edestäni; vaan jollei hän olisi Minun edestäni väistynyt, niin Minä nyt sinun tappaisin ja jättäisin aasin elämään.

34. Niin Bileam sanoi **YHWH** enkelille: minä olen syntiä tehnyt; sillä en minä tietänyt, että Sinä seisoit vastassani tiellä. Nyt siis, jollei se Sinulle kelpaa, niin palajan minä takaisin.

35. *WaYomer mal'akh'* **YHWH** enkeli sanoi Bileamille: mene niiden miesten kanssa, vaan älä puhu mitään muuta, kuin Minä sinulle sanon: ja Bileam seurasi Balakin päämiehiä.

36. Kun Balak kuuli Bileamin tulevan, läksi hän häntä vastaan Moabilaisten kaupunkiin Arnonin rajoilla, joka äärimmäisellä rajalla virtaa.

37. *WaYomer* Balak sanoi Bileamille: enkö minä sanaa lähettänyt sinun perääsi kutsumaan sinua? miksi siis et tullut minun tyköni? vai luulitkos, etten minä voisi kunniata sinulle osoittaa?

38. Bileam vastasi hänelle: katso, minä tulin nyt sinun tykösi; vaan onko minulla voimaa mitään puhua? Minkä '**Elohiym** minun suuhuni antaa, sen minä puhun.

39. Ja Bileam meni Balakin kanssa, ja he tulivat Kuja-kaupunkiin *qir'yat chutzot*,

40. Ja Balak uhrasi karjaa ja lampaita, ja lähetti siitä Bileamille ja päämiehille, jotka hänen kanssansa olivat.

41. Mutta huomeneltain tapahtui, että Balak otti Bileamin, ja vei hänen Baalin kukkulalle, ja hän näki sieltä äärimmäiset kansasta.

23. LUKU

1. Ja Bileam sanoi Balakille: rakenna minulle tähän seitsemän alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän härkää, ja seitsemän oinasta.

2. Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja Balak ja Bileam uhrasivat kullakin alttarilla härjän ja oinaan.

3. Ja Bileam sanoi Balakille: seiso polttouhrisi tykönä, ja minä menen tuonne.

Kukaties **YHWH** tulee minua kohtaamaan, ja mitä Hän minulle tietää antaa, sen minä tahdon sinulle ilmoittaa. Ja hän meni pois autiolle kukkulalle.

4. Ja '**Elohiym** kohtasi Bileamin; mutta hän sanoi Hänelle: seitsemän alttaria minä valmistin, ja olen uhrannut härän ja oinaan joka alttarilla.

5. Ja **YHWH** pani Bileamin suuhun sanat, ja sanoi: palaja Balakin tykö ja puhu näin.

6. Ja kun hän tuli jälleen hänen tykönsä, katso, niin hän seiso i polttouhrinsa tykönä, kaikkein Moabin päämiesten kanssa.

7. Niin alkoi hän puheensa ja sanoi: Syyriasta on Balak Moabilaisten kuningas minua tuottanut, idän puolisilta vuorilta: tule ja kiroo minulle Jaakob, tule, sadattele Israelia.

8. Kuinka saatan minä kirota sitä, jota ei '**El** kaikkivaltias kiroo? kuinka minä sitä sadattelen, jota ei **YHWH** sadattele?

9. Sillä vuorten kukkuloilta minä Hänen näen, ja korkeuksista minä Häntä katselen. Katso, se kansa on asuva yksinänsä, ja eikä pakanain sekaan lueta.

10. Kuka lukee Jaakobin tomun 'afar /'aphar, ja neljännen osan Israelista ~~n-lapsista~~? Minun sieluni kuolkoon vanhurskasten kuolemalla, ja minun loppuni olkoon niinkuin heidän loppunsa.
11. Niin sanoi Balak Bileamille: mitäs minun teet? Minä tuotin sinun kiroaemaan vihollisiani, ja katso, sinä täydellisesti siunaat heitä.
12. Hän vastasi, ja sanoi: eikö minun pitäisi vaarin ottaa ja sitä pitämän ja puhuman, mitä **YHWH** minun suuhuni antaa?
13. Balak sanoi hänelle: tule minun kanssani toiseen paikkaan, jostas hänet saat nähdä. Ainoastaan hänen äärimäisensä sinä taidat nähdä, vaan et näe kaikkia: kiroa hän minulle sieltä.
14. Ja hän vei hänet vartijain-lakeudelle, Pisgan kukkulalle, ja rakensi seitsemän alttaria, ja uhrasi joka alttarilla härjän ja oinaan.
15. Ja hän sanoi Balakille: seiso tässä polttouhrisi tykönä, ja minä tahdon kohdata Häntä tuolla.
16. Ja **YHWH** tuli Bileamia vastaan, ja pani hänelle sanat suuhun, ja sanoi: mene jälleen Balakin tykö ja sano näin.
17. Ja kuin hän tuli hänen tykönsä jälleen, katso, hän seiso polttouhrinsa tykönä Moabin päämiesten kanssa. Ja Balak sanoi hänelle: mitä **YHWH** sanoi?
18. Ja hän alkoi puheensa, ja sanoi: nouse, Balak ja kuule, kuuntele minua, Sipporin poika:
19. Ei ole '**EL** kaikkivaltias ihminen, että hän valhettelisi, taikka ihmisen ~~lapsi~~ poika, että hän jotakin katuisi. Sanoisiko hän jotakin eikä tekisi? Puhuisiko hän jotakin, eikä täyttäisi?
20. Katso, siunaamaan olen minä käsketty: Hän myös siunasi, enkä minä taida sitä muuttaa.
21. Ei nähdä vääryyttä Jaakobissa, eikä havaita pahuutta Israelissa. **YHWH** '**Elohayw** on hänen tykönänsä, ja kuninkaan pasuna kuuluu hänen keskellänsä.
22. '**El** kaikkivaltias on hänen johdattanut ulos Egyptistä: hänen väkevyytensä on niinkuin villihärjän.
23. Sillä ei ole yhtään velhoutta Jaakobia vastaan, eikä auta noituus Israelia vastaan: nyt pitää sanottaman Jaakobista ja Israelista, mitä '**Elohiym** tehnyt on.
24. Katso se kansa on nouseva niinkuin syömäri jalopeura, ja karkaava niinkuin tarkka jalopeura, ja eikä hän laskeudu levolle ennekuin hän on saaliin syönyt, ja juonut tapettujen veren.
25. Silloin sanoi Balak Bileamille: ellet tahdo kirota heitä, niin älä siunaakaan heitä.
26. Mutta Bileam vastasi ja sanoi Balakille: enkö minä puhunut sinulle, sanoen: kaikki, mitä **YHWH** sanoo, täytyy minun tehdä?
27. Ja Balak sanoi Bileamille: tule, minä vien sinun toiseen paikkaan: ehkä **ha'Elohiym** kelpaa, että hänet sieltä kiroilisit minulle.
28. Ja Balak vei Bileamin Peorin vuoren kukkulalle, joka korpeen päin on.
29. Ja Bileam sanoi Balakille: rakenna tähän minulle seitsemän alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän härkää ja seitsemän oinasta.
30. Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja uhrasi kullakin alttarilla härjän ja oinaan.

24. LUKU

1. Kun Bileam näki kelpaavan **YHWH**, että hän siunasi Israelia, ei hän mennyt pois, niinkuin ennen, etsimään ilmoitusta, vaan käänsi kasvonsa korpeen päin.
2. Ja Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin sijoittuneena itsensä sukukunnittain; ja **'Elohiym** henki tuli hänen päällensä.
3. Ja hän alkoi puheensa, ja sanoi: näitä sanoo Bileam Beorin poika, näitä sanoo mies, jonka silmät avatut ovat.
4. Näitä sanoo hän, joka kuulee **'Elohiym** puheet, se, joka Kaikkivaltiaan Shadday näyt näkee, joka lankeaa maahan, ja hänen silmänsä avataan.
5. Kuinka kauniit ovat sinun majas, Jaakob, ja sinun asumasi, Israel?
6. Niinkuin joet he leviävät, niinkuin yrttitarha virran vieressä, niinkuin aloepuut, jotka **YHWH** istuttaa, niinkuin sedripuut veden tykönä.
7. Vesi vuotaa hänen ämpäristänsä, ja hänen siemenensä on paljoissa vesissä. Hänen kuninkaansa on korkiampi Agagia, ja hänen valtakuntansa korotetaan.
8. **'Elohiym** johdatti hänen Egyptistä, hänen väkevyytensä on niinkuin yksisarvisen r'em=villihärkä väkevyys: hänen nielee pakanat, vihollisensa, ja murentaa heidän luunsa, ja nuolillansa ampuu lävitse.
9. Hän panee maata niinkuin tarkka jalopeura, ja niinkuin syömäri jalopeura: kuka tohtii herättää häntä? Siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, kirottu olkoon se, joka sinua kiroo.
10. Silloin Balak suuresti vihastui Bileamiin, ja hän löi käsiänsä yhteen, ja sanoi hänelle: minä kutsuin sinua kiroamaan vihollisiani, ja katso, sinä jo kolmasti täydellisesti siunasit heitä.
11. Pakene nyt kotihisi! Minä ajattelin kunnioittaa sinua suuresti, ja katso, on sen kunnian estänyt sinulta.
12. Ja Bileam puhui Balakille: enkö minä puhunut sanansaattajillesi jotka sinä lähetit minun tyköni, sanoen:
13. Jos Balak antaisi minulle huoneensa täyden hopiata ja kultaa, en minä sittenkään voi **YHWH** sanasta luopua, tekemään hyvää tahi pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 minun mieleni jälkeen; vaan mitä **YHWH** sanoo, sen minäkin sanon.
14. Ja nyt katso, nyt minä lähden kansani tykö. Tule, minä ilmoitan sinulle, mitä tämä kansa sinun kansallesi viimeisellä ajalla tekevä on.
15. Ja hän korotti äänensä, ja sanoi: näin sanoo Bileam Beorin poika, näin sanoo se mies, jonka silmät avatut ovat.
16. Sen sanoo hän, joka kuulee *im'rey-* **'El** kaikkivaltias puheet, jolla Ylimmäisen **'Elyown** tieto on, joka näkee Kaikkivaltiaan **Shaday** näyt, joka lankee maahan, ja hänen silmänsä avataan:

17. Minä näin Hänen, mutta en nyt: minä katselen Häntä, vaan en läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka tulee Israelista, ja musertaa Moabin ääret, ja hävittää kaikki sotamietelin ~~lapset~~ lapset pojat.
18. Hän valloittaa Edomin, ja Seir tulee vihollistensa vallan alle, ja Israel tekee voimallisia töitä.
19. Jaakobista tulee hallitsija, ja hävittää jäännökset kaupungeista.
20. Ja kun hän näki Amalekilaiset, korotti hän äänensä ja sanoi: Amalek on ensimmäinen pakanain seassa, vaan viimeiseltä joutuu hän perikatoon.
21. Ja kun hän näki Keniläiset, korotti hän äänensä ja sanoi: sinun asuntosi on vahva, ja sinä teit pesäsi kallioon,
22. Mutta hävitys odottaa Kainia ja Assur vie sinut vankina pois.
23. Ja hän korotti äänensä ja sanoi: voi! kuka jää eloon silloin, kuin väkevä 'EI näitä on tekevä?
24. Ja haahdet tulevat Kittimin rannoilta kukistavat Assurin ja kukistavat Eberin, ja myöskin hän hukkuu.
25. Ja Bileam nousi ja meni matkaansa, ja tuli jälleen kotiinsa, ja Balak myös meni omaa tietänsä.

25. LUKU

1. Ja Israel viipyi Sittimissä, ja kansa rupesi tekemään huorin Moabilaisten tytärien kanssa,
2. Nämä kutsuivat kansan epäjumaliensa 'Eloheyhen uhrille: ja kansa söi, ja kumarsi heidän epäjumaliensa L'Eloheyhen.
3. Ja Israel suostui Baal-Peoriin: niin YHWH viha syttyi Israelia vastaan.
4. Ja YHWH sanoi Moosekselle: ota kaikki kansan päämiehet, ja hirtä ne LAYHWH auringon puolella, että af-YHWH vihan tuli käännettäisiin Israelista pois.
5. Ja Mooses sanoi Israelin tuomareille: kukin tappakoon väestänsä ne, jotka Baal-Peoriin ovat suostuneet.
6. Ja katso, yksi mies Israelin ~~lapsista~~ pojista tuli ja toi veljeinsä sekaan Midianilaisen naisen, Mooseksen ja kaikkein Israelin ~~lasten~~ poikien seurakunnan nähden, jotka itkivät seurakunnan majan oven edessä.
7. Kuin Pinehas, Eleasarin poika, papin Aaronin pojan poika sen näki, nousi hän kansan keskeltä ja otti keihään käteensä,
8. ja meni sen Israelin miehen jälkeen teltan makuupaikkaan, ja pisti heidät molemmat sekä Israelin miehen että naisen vatsasta lävitse. Sitten rangaistus lakkasi Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä.
9. Ja siinä rangaistuksessa surmattiin neljäkolmattakymmentä tuhatta.
10. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lëmor* sanoi Moosekselle:

11. Pinehas, Eleasarin poika, papin Aaronin pojanpoika, on kääntänyt Minun vihani pois Israelin lasten päältä, sen kautta, että hän oli kiivas Minun kiivauteni tähden heidän keskellensä, niin etten Minä kiivaudessani hukuttanut Israelin ~~lapsia~~ poikia.
12. Sentähden sano: katso, Minä annan hänelle Minun rauhani liiton.
13. Ja hänellä ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä on oleva ijankaikkisen pappeuden liitto, sentähden että hän oli kiivas '**Elohiym** puolesta ja sovitti Israelin ~~lapset~~ pojat.
14. Ja tapetun Israelin miehen nimi, joka Midianilaisen naisen kanssa tapettiin, oli Simri Salun poika, ja oli yhden Simeonin huonekunnan päämies.
15. Mutta Midianilaisen naisen nimi, joka myös tapettiin, oli Kasbi, Surin, Midianin kansan huonekunnan päämiehen, tytär.
16. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lëmor* sanoi Moosekselle:
17. Ahdistakaat Midianilaisia, ja lyökäät heitä.
18. Sillä he ovat tehneet teille pahaan kavaluuksillansa, joilla he teidät pettäneet ovat Peorin kautta, ja sisarensa Kasbin kautta, Midianilaisten päämiehen tyttären, joka tapettiin rangaistuksen päivänä, Peorin tähden.

26. LUKU

1. Ja rangaistuksen jälkeen tapahtui, että **YHWH** puhui Moosekselle ja Eleasarille, papin Aaronin pojalle, sanoen:
2. Laskekaa koko Israelin ~~lasten~~ poikien seurakunnan lukumäärä, kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, heidän isänsä huonekuntien mukaan, kaikki sotaan kelpaavaiset miehet Israelissa .
3. Ja Mooses ja pappi Eleasar puhuivat heidän kanssansa, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerikon kohdalla, sanoen:
4. Ne laskettakoon jotka ovat kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, niinkuin **YHWH** oli käskenyt Moosekselle ja Israelin ~~lapsille~~ pojille, jotka Egyptistä lähteneet olivat.
5. Ruben Israelin esikoinen: Rubenin ~~lapset~~ pojat: Hanok, josta on Hanokilaisten sukukunta: Pallu, josta Pallulaisten sukukunta:
6. Hesron, josta Hesronilaisten sukukunta: Karmi, josta Karmilaisten sukukunta:
7. Nämät ovat Rubenilaisten sukukunnat. Ja heidän lukunsa oli kolmeviidettäkymmentä tuhatta seitsemänsataa ja kolmekymmentä.
8. Mutta Pallun poika oli Eliab.
9. Ja Eliabin pojat, Nemuel ja Datan ja Abiram. Nämät ovat ne Datan ja Abiram, molemmat seurakunnan valitsevat, jotka asettivat itsensä Moosesta ja Aaronia vastaan Korakin eriseurassa, kun he kapinoivat **ALYHWH** vastaan,

10. Ja maa avasi suunsa ja nieli heidät ja Korakin, jolloin kapinajoukko kuoli, ja koska myös tuli söi viisikymmentä miestä kolmattasataa, ja tulivat merkiksi.
11. Vaan Korakin lapset pojat ei kuolleet.
12. Simeonin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Nemuel, hänestä Nemuelilaisten sukukunta: Jamin, hänestä Jaminilaisten sukukunta: Jakin, hänestä Jakinilaisten sukukunta:
13. Serak, hänestä Serakilaisten sukukunta: Saul, hänestä Saulilaisten sukukunta.
14. Nämät ovat Simeonilaisten sukukunnat, kaksikolmattakymmentä tuhatta ja kaksisataa.
15. Gadin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Sefon, hänestä Sefonilaisten sukukunta: Haggi, hänestä Haggilaisten sukukunta: Suni, hänestä Sunilaisten sukukunta;
16. Osni, hänestä Osnilaisten sukukunta; Eri, hänestä Eriäisten sukukunta:
17. Arod, hänestä Arodilaisten sukukunta; Ariel, hänestä Arielilaisten sukukunta:
18. Nämät ovat Gadin lasten sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäkymmentä tuhatta ja viisisataa.
19. Juudan lapset pojat, Ger ja Onan: ja Ger ja Onan kuolivat Kanaanin maalla.
20. Ja Juudan lapset pojat heidän sukukunnissansa olivat: Sela, hänestä Selanilaisten sukukunta: Peres, hänestä Peresiläisten sukukunta: Serak, hänestä Serakilaisten sukukunta:
21. Mutta Peresin lapset pojat olivat, Hesron, hänestä Hesronilaisten sukukunta: Hamul, hänestä Hamulilaisten sukukunta.
22. Nämät ovat Juudan sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: kuusikahdeksattakymmentä tuhatta ja viisisataa.
23. Isaskarin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Tola, hänestä Tolalaisten sukukunta: Pua, hänestä Pualaista sukukunta.
24. Jasub, hänestä Jasubilaisten sukukunta: Simron, hänestä Simronilaisten sukukunta.
25. Nämät ovat Isaskarin sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja kolmesataa.
26. Sebulonin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Sered, hänestä Serediläisten sukukunta: Elon, hänestä Elonilaisten sukukunta: Jakleel, hänestä Jakleelilaisten sukukunta.
27. Nämät ovat Sebulonin sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: kuusikymmentä tuhatta ja viisisataa.
28. Josefän lapset pojat sukukunnissansa: Manasse ja Efraim.
29. Manassen lapset pojat: Makir, hänestä Makirilaisten sukukunta. Makir siitti Gileadin, hänestä Gileadilaisten sukukunta.
30. Nämät ovat Gileadin lapset pojat: Jeser, hänestä Jeseriläisten sukukunta: Helek, hänestä Helekiläisten sukukunta:
31. Asriel, hänestä Asrielilaisten sukukunta: Sikem, hänestä Sikemiläisten sukukunta.
32. Semida, hänestä Semidiläisten sukukunta: Hefer, hänestä Heferiläisten sukukunta.

33. Mutta Selofkad oli Heferin poika, ja ei hänellä ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä, ja Selofkadin tytärten nimet: Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirsä.
34. Nämät ovat Manassen sukukunnat, heidän lukunsa oli kaksikuudettakymmentä tuhatta ja seitsemänsataa.
35. Nämät ovat Efraimin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Sutelak, hänestä Sutelakilaisten sukukunta: Beker, hänestä Bekerilaisten sukukunta: Tahan, hänestä Tahanilaisten sukukunta.
36. Vaan Sutelakin lapset pojat olivat Eran, hänestä Eranilaisten sukukunta.
37. Nämät ovat Efraimin lasten poikien sukukunnat: heidän lukunsa oli kaksineljäntäkymmentä tuhatta ja viisisataa. Nämät ovat Josefin lapset pojat heidän sukukunnissansa.
38. Benjaminin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Bela, hänestä Belalaisten sukukunta: Asbel hänestä Asbelilaisten sukukunta: Ahiram, hänestä Ahiramilaisten sukukunta.
39. Sefufam, hänestä Sefufamilaisten sukukunta: Hufam, hänestä Hufamilaisten sukukunta.
40. Mutta Belan lapset pojat olivat Ard ja Naeman, näistä Ardilaisten ja Naemanilaisten sukukunta.
41. Nämä ovat Benjaminin lapset pojat heidän sukukunnissansa: heidän lukunsa oli viisiviidettäkymmentä tuhatta ja kuusisataa.
42. Nämät ovat Danin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Suham, hänestä Suhamilaisten sukukunta. Nämät ovat Danilaiset heidän sukukunnissansa.
43. Ja olivat kaikki yhteen Suhamilaisten sukukunta, neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
44. Asserin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Jimna, hänestä Jimnalaisten sukukunta: Jesvi, hänestä Jesviläisten sukukunta: Brijä [Briah, Beria=ahdistuksessa], hänestä Brijalaisten sukukunta.
45. Mutta Brijan lapset pojat olivat Heber, hänestä Hebriläisten sukukunta: Melkiel, hänestä Melkieliläisten sukukunta.
46. Ja Asserin tytär kutsuttiin Serak.
47. Nämä ovat Asserin lasten pojat sukukunnat, ja heidän lukunsa kolmekuudettakymmentä tuhatta ja neljäsataa.
48. Naftalin lapset pojat heidän sukukunnissansa: Jakseel, hänestä Jakseelilaisten sukukunta: Guni, hänestä Gunilaisten sukukunta.
49. Jeser, hänestä Jesriläisten sukukunta: Sillem, hänestä Sillemiläisten sukukunta.
50. Nämät ovat Naftalin sukukunnat, heidän heimokuntainsa jälkeen: heidän lukunsa oli viisiviidettäkymmentä tuhatta ja neljäsataa.
51. Tämä on Israelin lasten poikien luku: kuusikertaa satatuhatta ja yksituhatta, seitsemänsataa ja kolmekymmentä.
52. Ja **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
53. Näille sinun pitää maan jakaman perinnöksi, nimeni lukuin jälkeen.
54. Monilukuiselle anna suurempi perintö, ja vähälukuiselle pienempi perintö: jokaiselle pitää annettaman perintöosa heidän lukunsa jälkeen.

55. Kuitenkin arvalla pitää maa jaettaman ja isäinsä sukukuntain nimien jälkeen pitää heidän perimän.
56. Arvalla on heidän perimisensä jaettava sen jälkeen kuin heitä on paljon tahi vähän.
57. Ja tämä on Leviläisten luku heidän sukukunnissansa: Gerson, hänestä Gersonilaisten sukukunta: Kahat, hänestä Kahatilaisten sukukunta; Merari, hänestä Merarilaisten sukukunta.
58. Nämä ovat Levin sukukunnat: Libniläisten sukukunnat, Hebronilaisten sukukunnat, Mahelilaisten sukukunnat, Musilaisten sukukunnat, Korakilaisten sukukunnat. Kahat siitti Amramin,
59. Ja Amramin vaimon nimi oli Jokebed Levin tytär, joka Leville oli syntynyt Egyptissä: ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen, ja heidän sisarensa MirJamin.
60. Mutta Aaronille oli syntynyt Nadab ja Abihu: Eleasar ja Itamar.
61. Ja Nadab ja Abihu kuolivat, koska he uhrasivat vierasta tulta Herran edessä.
62. Ja heidän lukunsa oli kolmekolmattakymmentä tuhatta, kaikki miehenpuolia, kuukauden vanhasta ja sen ylitse, jotka ei olleet luetut Israelin ~~lasten~~ poikien sekaan; sillä ei heille annettu perimistä Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä.
63. Tämä on Israelin ~~lasten~~ poikien luku, jonka Mooses ja pappi Eleasar lukivat Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerikon kohdalla,
64. Näiden laskussa ei yhtään ollut siitä luvusta, jonka Mooses ja pappi Aaron laskivat Israelin ~~lapsista~~ pojista Sinain korvessa;
65. Sillä **YHWH** oli sanonut heille, että heidän piti totisesti kuoleman korvessa; eikä yksikään jäänyt heistä elämään, paitsi Kaleba Jefunnen poikaa ja Josuaa Nunin poikaa.

27. LUKU

1. Selofkadin tyttäret, Heferin pojan, Gileadin pojan, Makirin pojan, Manassen pojan, Manassen Josefin pojan suvusta, joitten olivat hänen tyttärensä nimet olivat: Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirsa tulivat esille.
2. Ja he astuivat Mooseksen ja papin Eleasarin, ja päämiesten, ja kaiken kansan eteen, seurakunnan majan oven edessä, ja sanoivat:
3. Meidän isämme kuoli korvessa, eikä hän ollut siinä joukossa, jotka metelin nostivat Herraa vastaan Korakin kapinassa, vaan hän on oman syntinsä tähden kuollut: eikä ollut hänellä poikia.
4. Miksi meidän isämme nimi häviäisi suvustansa pois, sentähden ettei hänellä ollut yhtään poikaa? antakaat meille osa isämme veljein seassa.
5. Ja Mooses saattoi heidän asiansa **YHWH** eteen.
6. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* *lemor* sanoi Moosekselle:

7. Selofkadin tyttäret ovat oikein puhuneet: sinun tulee antaa heillekin perintöosa heidän isänsä veljein seassa, ja saattaa heille isänsä perintö.
8. Ja puhu Israelin lapsille pojille, sanoen: jos joku kuolee ilman poikaa, niin teidän pitää hänen perimisensä antaman hänen tyttärellensä.
9. Jollei hänellä ole tytärtä, niin antakaat perintö hänen veljillensä.
10. Ja jollei hänellä ole veljiä; niin teidän pitää sen antaman hänen sedillensä.
11. Jollei hänellä ole setiä, niin antakaat se hänen lähimmäiselle sukulaisellensa, hänen lähimmäiselle heimolaisellensa hänen omasta suvustansa, että hän sen omistaa. Tämä olkoon Israelin lapsille pojille sääntö ja oikeus, niinkuin **YHWH** on Moosekselle käsenyt.
12. *WaYomer YHWH el-Mosheh* puhui Moosekselle: astu ylös tälle Abarimin vuorelle, ja katso sitä maata, jonka Minä Israelin lapsille pojille annan.
13. Ja kun sen nähnyt olet, niin sinäkin kootaan kansasi tykö, niinkuin sinun veljesi Aaron koottu on.
14. Sillä te olitte Minun Sanalleni kovakorvaiset Sinin korvessa kansan riidellessä, kun teidän olisi tullut Minua pyhittää veden kautta heidän edessänsä. Se on se riitavesi Kadeksessa, Sinin korvessa.
15. *Way'daBer Mosheh el-YHWH lemor* Mooses puhui, sanoen:
16. **YHWH**, kaiken lihan henkein '**Elohiym** asettakaan miehen kansan päälle,
17. Joka heidän edessänsä kävisi ulos ja sisälle, ja veisi heitä ulos ja sisälle, ettei **YHWH** kansa olisi niinkuin lampaat ilman paimenta.
18. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: ota Josua Nunin poika sinun tykösi, joka on mies, jossa henki on, ja pane sinun kätes hänen päällensä,
19. Ja aseta hänet papin Eleatsarin ja kaiken kansan eteen, ja käske hänelle heidän silmäinsä edessä.
20. Ja pane sinun kunniastas hänen päällensä, että kaikki kansa Israelin lapsista pojista olisivat hänelle kuuliaiset.
21. Ja hänen pitää papin Eleatsarin eteen astuman, hänen pitää kysymän neuvoa hänen edestänsä valkeuden säädöllä *haUrim YHWH* edessä, ja hänen suunsa jälkeen pitää hänen käymän ulos ja sisälle, sekä hänen että Israelin lasten poikien hänen kanssansa, ja koko seurakunnan.
22. Ja Mooses teki niinkuin **YHWH** hänelle käski, ja otti Josuan ja asetti hänen papin Eleatsarin ja koko seurakunnan eteen,
23. Ja laski kätensä hänen päällensä, ja käski hänelle, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle puhunut.

28. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* sanoi Moosekselle:

2. Käske Israelin lapsia poikia, ja sano heille: pitäkää huolta Minun uhristani, joka on Minun leipäni, tuliuhriksi ja lepytyshajuksi Minulle, niin että te sen määrättyllä ajalla Minulle uhraatte.
3. Ja sano heille: tämä on se tuliuhri, jonka teidän pitää uhraaman **LAYHWH**: kaksi virheetöntä vuosikuntaista karitsaa jokapäivä, alinomaiseksi polttouhriksi.
4. Uhraa yksi karitsa aamulla, ja uhraa toinen karitsa illansuussa.
5. Siihen kymmenes osa efasta hienoja jauhoja ruokauhriksi, sekoitettuna neljännes osaan hinniä puserretua öljyä.
6. Tämä on alituinen polttouhri, joka Sinain vuorella uhrattiin otolliseksi hajuksi: se on tuliuhri **LAYHWH**.
7. Ja uhraa myös juomauhriksi neljännes osa hinniä ensimmäiselle karitsalle. Juomauhri väkevästä viinistä pitää **YHWH** pyhäkössä.
8. Toisen karitsan pitää uhraaman illan suussa; niinkuin aamullisen ruokauhrin ja juomauhrin pitää sinun senkin valmistaman, otollisen hajun tuleksi **LAYHWH**.
9. Mutta sabbatin päivänä pitää sinun uhraaman kaksi virheetöntä vuosikautista karitsata, ja kaksi kymmenestä hienoja jauhoja, sekoitettuna öljyllä, ruokauhriksi ja ynnä sen juomauhrinensa.
10. Tämä on joka sabbatin polttouhri, paitsi jokapäiväistä polttouhria juomauhrinensa.
11. Mutta ensimmäisenä päivänä joka kuukaudessa pitää teidän uhraaman **LAYHWH** polttouhriksi: kaksi nuorta härkää, yhden oinaan, seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata,
12. ja kolme kymmenestä hienoja jauhoja ruokauhriksi, sekoitettuna öljyllä jokaiselle härjälle, ja kaksi kymmenestä hienoja jauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuna, jokaiselle oinaalle,
13. ja kymmenes hienoja jauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuna, jokaiselle karitsalle: se on lepytyshajun tuli **LAYHWH**.
14. Ja näihin kuuluvat juomauhrit olkoon puoli hinniä viiniä härjälle, kolmannes hinniä oinaalle, neljännes hinniä karitsalle. Se on kuukautinen polttouhri, vuoden joka kuukaudelle.
15. Myöskin tulee teidän uhrata yksi kauris syntiuhriksi **LAYHWH**: paitsi jokapäiväistä polttouhria, juomauhrinensa pitää se valmistettaman.
16. Mutta neljäntenä toista päivänä ensimmäisellä kuulla, on pääsiäinen **LAYHWH**.
17. Ja viidentenätoista päivänä sitä kuuta on juhla. Seitsemän päivää pitää syötämän happamatonta leipää.
18. Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous: älkää silloin tehkö mitään työtä.
19. Ja teidän pitää uhraaman tuliuhria **LAYHWH** polttouhriksi: kaksi nuorta härkää, ja yhden oinaan, niin myös seitsemän vuosikautista karitsata: virheettömät ne olkoot.
20. Ja näitten ruokauhriksi tulee teidän uhrata öljyllä sekoitettuja hienoja jauhoja, kolme kymmenestä härjälle, ja kaksi kymmenestä oinaalle,
21. ja aina yksi kymmenes jokaiselle niistä seitsemästä karitsasta;
22. myöskin tulee uhrata yksi kauris syntiuhriksi teitä sovittamaan.

23. Paitsi aamuista polttouhria, joka jokapäiväinen polttouhri on, teidän pitää ne tekemän.
24. Tällä tavalla pitää teidän niinä jokaisena seitsemänä päivänä uhraaman tuliuhrin leipää otolliseksi hajuksi **LAYHWH**: paitsi jokapäiväistä polttouhria, pitää se valmistettaman juomauhrinensa.
25. Ja seitsemäntenä päivänä pitää teillä oleman pyhä kokous: älkää silloin tehkö mitään työtä.
26. Ja uutisten päivänä, kun uhraatte uutta ruokauhria viikkojuhlananne, pitää teillä pyhä kokous oleman: älkää silloin tehkö mitään työtä.
27. Ja uhratkaat polttouhri, otolliseksi hajuksi **LAYHWH**: kaksi härkää, yhden oinaan ja seitsemän vuosikautista karitsata,
28. Ja niitten ruokauhriksi: hienoja jauhoja sekoitettuja öljyllä, kolme kymmenestä kummallekin härjälle, kaksi kymmenestä oinaalle,
29. Ja aina kymmenes kullekin karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta,
30. niin myös uhratkaat yksi kauris, teitä sovittamaan.
31. Tämä tehkää paitsi jokapäiväistä polttouhria ruokauhrinensa: virheettömät ne teillä olkoot, niin myös niiden juomauhrit.

29. LUKU

1. Seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä pitää teillä pyhä kokous oleman: älkää silloin tehkö yhtään työtä. Se on soittamisen *T'ruah /taruw'ah* sofah/torvisoitto juhlapäivä.
2. Ja uhratkaat polttouhri otolliseksi hajuksi **LAYHWH**: yksi nuori härkä, yksi nuori oinas, seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata,
3. Ja niiden ruokauhriksi: öljyllä sekoitettuja hienoja jauhoja, kolme kymmenestä härjälle, kaksi kymmenestä oinaalle,
4. Ja yhden kymmeneksen jokaiselle karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta,
5. Ja myös uhratkaat myös yksi kauris, teitä sovittamaan,
6. paitsi yhden kuun polttouhria ja ruokauhria, ja paitsi jokapäiväistä polttouhria, säännön mukaisine ruokauhrinensa ja juomauhrinensa, otollisen hajun tuleksi **LAYHWH**.
7. Kymmenentenä päivänä tässä seitsemännessä kuukaudessa pitää myös teillä pyhä kokous oleman; ja teidän pitää vaivaaman teidän sielujanne, ja älkööt silloin yhtään työtä tehkö.
8. Ja teidän pitää uhraaman polttouhria otolliseksi hajuksi **LAYHWH**: yhden nuoren härjän, ja yhden oinaan, ja seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata,
9. Ynnä niiden ruokauhrin kanssa: hienoja jauhoja, sekoitettuna öljyllä, kolme kymmenestä härjälle, kaksi kymmenestä oinaalle,
10. ja aina kymmeneksen jokaiselle karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta;

11. ja uhratkaat myös yksi kauris syntiuhriksi, - paitsi sovittamisen syntiuhria ja jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
12. Viidentenätoista päivänä seitsemännessä kuukaudessa pitää teillä pyhä kokous oleman: älkää silloin mitään työtä tehkö, ja teidän pitää juhlaa pitämän **LAYHWH** seitsemän päivää.
13. Ja teidän pitää uhraaman polttouhria ja tuliuhria, otolliseksi hajuksi **LAYHWH**: kolmetoista nuorta härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata;
14. ynnä niiden ruokauhrin kanssa: sämpyläjauhoja, sekoitetut öljyllä, kolme kymmenestä jokaiselle niistä kolmestatoista härjästä, kaksi kymmenestä kullenkkin niistä kahdesta oinaasta,
15. Ja kymmeneksen itsekullekin neljästätoista karitsasta,
16. myöskin tulee teidän uhrata kauris syntiuhriksi: - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
17. Ja toisena päivänä kaksitoista nuorta härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,
18. Ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan.
19. ja siihen myös kauris syntiuhriksi: - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
20. Kolmantena päivänä: yksitoista härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä virheetötä karitsata.
21. ynnä niiden ruokauhrit ja juomauhrit härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan.
22. Siihen myös kauris syntiuhriksi: - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
23. Neljäntenä päivänä: kymmenen härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,
24. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan.
25. ja siihen kauris syntiuhriksi; - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
26. Ja viidentenä päivänä: yhdeksän härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,
27. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan.
28. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
29. Ja kuudentena päivänä: kahdeksan härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,
30. ynnä niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

31. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
32. Ja seitsemäntenä päivänä: seitsemän härkää, kaksi oinasta, neljatoista vuosikautista virheetöntä karitsata,
33. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan.
34. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
35. Kahdeksas päivä olkoon teille päätösjuhla; älkää silloin mitään työtä tehkö.
36. Ja teidän pitää silloin uhraaman polttouhria otollisen hajun tuliuhria **LAYHWH**: yhden härjän, yhden oinaan ja seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata,
37. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan.
38. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; - paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.
39. Nämä pitää teidän uhraaman **LAYHWH** teidän juhlapäivinä, paitsi mitä te lupaatte ja hyvästä tahdosta annatte polttouhriksenne, ruokauhriksenne, juomauhriksenne ja kiitosuhriksenne.

30. LUKU

1. *Way'daBer Mosheh el-rashey* Mooses sanoi Israelin lapsille johtajille kaikki ne, mitä **YHWH** hänelle oli käskennyt.

~~2. Ja Mooses puhui Israelin sukukuntain päämiehille, sanoen: tämä on se minkä **LAYHWH** käski~~

Tätä jaetta 2. ei löydy alkutekstistä, lähes identtinen ensimmäisen jakeen kanssa ja siksi KJV jaenumerointi on siirtynyt.

3.(2) Jos mies lupaa lupauksen **LAYHWH** tahi vannoo valan, jonka kautta hän itsensä kieltämisessä sitoo sielunsa, niin älköön tehkö sanaansa turhaksi, vaan täyttäköön kaikki, mitä hän on suullansa luvannut.

4.(3) Ja jos nainen, ollessaan vielä isänsä huoneessa nuoruudessaan lupaa lupauksen **LAYHWH**, sitoen itsensä,

5.(4) ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, ja hänen isänsä on ääneti siihen: niin olkoot kaikki hänen lupauksensa vahvat, ja koko hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, olkoon pysyvä.

6.(5) Mutta jos hänen isänsä kieltää sen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hänen lupauksensa ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, eivät ole vahvat, ja **WAYHWH** on hänelle armollinen, koska hänen isänsä on sen häneltä kieltänyt.

7.(6) Ja jos hänellä on mies, ja hän on jotain luvannut, taikka jotain on suullansa puhunut, jolla hän on sielunsa sitonut,

8.(7) Ja hänen miehensä kuulee sen, ja on ääneti siihen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin pitää hänen lupauksensa vahvana oleman; ja hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, on myös vahva.

9.(8) Mutta jos hänen miehensä sen kieltää sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hän pääsee lupauksestansa, ja siitä mitä hän suullansa varomattomasti on puhunut, jolla hän sielunsa satoi, ja **WAYHWH** ~~on hänelle armollinen~~ *yis 'lach-laH /chalach* antaa anteeksi.

10.(10j.ne) Lesken ja hyljätyin vaimon lupaus ja kaikki, johon hän on sielunsa sitonut, pysyköön hänelle voimassa.

11. Ja jos vaimo miehensä huoneessa tekee lupauksen, tahi sielunsa sitoo valallansa,

12. ja mies kuulee sen, ja on ääneti siihen, eikä kiellä sitä, niin pitää kaiken sen lupauksen ja valasiteen, jolla hän on sielunsa sitonut, oleman vahvana.

13. Mutta jos hänen miehensä tekee sen tyhjäksi sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin kaikki mitä hän on puhunut, lupaukset ja valasiteet jäävät mitättömiksi; sillä hänen miehensä on sen tehnyt tyhjäksi, ja **WAYHWH** antaa hänelle anteeksi.

14. Ja kaikki vaimon lupaukset ja valat, jolla hän sitoutuu itsensäkieltämiseen, pitää hänen miehensä joko vahvistaman, taikka tyhjäksi tekemän.

15. Mutta jos hänen miehensä on ääneti siihen, siitä päivästä toiseen, niin hän vahvistaa kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen valasiteensä; koska hän on ääneti ollut sinä päivänä, jona hän sen kuuli, niin hän vahvistaa ne.

16. Mutta jos hän peruuttaa ne sen jälkeen kuin hän sen kuuli, niin pitää hänen kantaman vaimonsa vääryyden.

17. (16.) Nämät ovat ne säännöt, jotka **YHWH** on käskenyt Moosekselle miehen ja vaimon välisestä suhteesta, sekä isän ja tyttären välisestä suhteesta, kun tytär nuorena vielä on isänsä huoneessa.

(KJV jaenumerointi siirtynyt tässä kappaleessa 30)

31. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* *lemor* sanoi Moosekselle:

2. Kosta Midianilaisille Israelin ~~lasten~~ poikien puolesta, sitte kootaan sinä kansa tykö.

3. Niin Mooses puhui kansalle sanoen: varustakaat miehiä sotaan Midianilaisia vastaan, että he kostaisivat Midianilaisia *niqmat /naqamah*-**YHWH** puolesta.

4. Jokaisesta sukukunnasta tuhannen miestä lähettäkää sotaan, kaikista Israelin sukukunnista.

5. Niin otettiin Israelin sukukunnista tuhat joka sukukunnasta, niin he varustivat sotaan kaksitoista tuhatta miestä.

6. Ja Mooses lähetti heidät sotaan, tuhannen jokaisesta sukukunnasta, ynnä Pinehaan papin Eleasarin pojan kanssa, ja pyhät aseet, ja myös ilotorvet hänen kädessänsä.

7. Ja he sotivat Midianilaisia vastaan, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt, ja löivät kuoliaaksi kaiken miehenpuolen.
8. Niin tappoivat he myös Midianilaisten kuninkaat heidän lyötyjensä päälle; Evin, Rekemin, Surin, Hurin ja Reban, viisi Midianilaisten kuningasta; Bileamin Beorin pojan löivät he myös miekalla kuoliaaksi.
9. Mutta Israelin lapset pojat ottivat vangiksi Midianilaisten vaimot ja heidän lapsensa *taph*, ja kaikki heidän eläimensä ja kaikki heidän karjansa ja kaiken heidän tavaransa he ryöstivät.
10. Ja kaikki kaupungit heidän ja asutopaikoissaan ja kaikki heidän linnansa he polttivat.
11. Ja ottivat mukaanansa saaliin ja kaikki mikä otettavaa oli, sekä ihmiset että eläimet,
12. Ja veivät ne Mooseksen ja papin Eleasarin eteen, ja kaiken Israelin lasten poikien seurakunnan eteen; vangit ja ryöstetyt eläimet, ja saaliin, leiriin Moabin kedolle, joka on Jordanin tykönä Jerikon kohdalla.
13. Ja Mooses ja pappi Eleatsar ja kaikki seurakunnan päämiehet menivät heitä vastaan, ulos leiristä.
14. Ja Mooses vihastui sodan päämiehiin, jotka olivat tuhanten ja satain päämiehet, kuin he tulivat sotaretkeltä.
15. Ja Mooses sanoi heille: oletteko jättäneet kaikki naiset elämään?
16. Katso, nehän saattoivat Bileamin neuvosta Israelin lapsia poikia syntiä tekemään **BAYHWH** vastaan Peorin asiassa, ja rangaistus tuli **YHWH** kansan päälle.
17. Niin lyökää nyt kuoliaaksi kaikki miehenpuoli *zakar* lasten *taph* seassa, ja kaikki naiset, jotka miehen tunteneet ja miehen kanssa maanneet ovat, lyökää myös kuoliaaksi.
18. Mutta kaikki naispuoliset lapsista, jotka eivät ole miestä tunteneet eikä maanneet miehen tykönä, sallikaat elää.
19. Ja pysykää itse ulkona leiristä seitsemän päivää. Kaikki, jotka olette ihmisen tappaneet tahi tapettuun koskeneet, puhdistakaat itsenne kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te itse, että vangit.
20. Ja kaikki vaatteet, ja kaikki nahkakalut, ja kaikki, jotka vuohen karvoista tehdyt ovat, ja kaikki puuaseet pitää teidän puhdistaman.
21. Ja pappi Eleatsar sanoi sotajoukolle, jotka sodassa oli ollut: tämä on lain sääntö **chuQat haTorah**, jonka **YHWH** on käsenyt Moosekselle:
22. Ainoastansa kulta, hopia, vaski, rauta, tina ja lyijy,
23. ja kaikki mikä tulen kestää, käyttäkää tulen läpitse, ja se on puhdas; kuitenkin ovat ne puhdistusvedellä kirkkaaksi tehtävät. Mutta kaikki se, mikä ei tulta kestä, pitää teidän käyttämän veden läpitse.
24. Ja teidän pitää pesemän vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin te tulette puhtaaksi, sitte tulkaat leiriin.
25. *WaYomer* **YHWH** *el-Mosheh Lemor* puhui Moosekselle:
26. Lue vangittujen saalis sekä ihmiset että eläimet: sinä ja pappi Eleasar, ja ylimmäiset kansan vanhimmat.

27. Ja anna puoli saalista niille, jotka sotaan menivät ja sotineet ovat, ja toinen puoli muulle kansalle.
28. Ja ylennä veroksi **YHWH** sotamiehiltä, jotka sodassa olivat, aina viidestäsadasta yksi sielu, ihmisistä, eläimistä, aaseista ja lampaista.
29. Heille tulevasta puolesta osasta pitää sinun ne ottaman ja antaman papille Eleasarille, ylönnykseksi **YHWH**.
30. Vaan ~~lapsille~~ pojille tulevasta puolesta osasta ota aina viidestäkymmenestä yksi, ihmisistä, karjasta, aaseista ja lampaista, ja kaikista eläimistä, ja anna ne Leviläisille, jotka vartioitsevat Herran **YHWH** majaa.
31. Ja Mooses ja pappi Eleasar tekivät niinkuin **YHWH** oli käsenyt Moosekselle.
32. Ja se saalis, joka oli jälellä sotaväen ryöstämästä saaliista, oli kuusisataa viisi kahdeksattakymmentä tuhatta lammasta,
33. kaksikahdeksattakymmentä tuhatta nautaa,
34. yksi seitsemättäkymmentä tuhatta aasia,
35. ja naisväkeä, jotka ei olleet miehen kanssa maanneet, oli kaksineljätkymmentä tuhatta sielua.
36. Ja puolet tästä, joka sotaan lähteneiden osaksi tuli, oli luvultansa kolmesataa seitsemäneljätkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta.
37. josta tuli Herralle kuusisataa ja viisikahdeksattakymmentä lammasta;
38. ja kuusi neljätkymmentä tuhatta nautaa, josta **LAYHWH** kaksikahdeksattakymmentä,
39. ja kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia, josta **LAYHWH** yksiseitsemättäkymmentä,
40. Niin myös ihmisten sieluja kuusitoistakymmentä tuhatta, ja niistä tuli **LAYHWH** kaksi neljätkymmentä sielua.
41. Ja Mooses antoi **YHWH** ylönnyshuhrin osan papille Eleasarille, niinkuin **YHWH** oli hänelle käsenyt.
42. Mutta toinen puoli siitä, jonka Mooses oli sotamiesten saaliista jakanut Israelin ~~lapsille~~ pojille,
43. joka kansalle tuli, oli kolmesataa seitsemän neljätkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta,
44. kuusi neljätkymmentä tuhatta nautaa,
45. kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia,
46. Ja kuusitoistakymmentä tuhatta ihmisten sielua.
47. Ja Mooses otti siitä puolesta osasta, joka Israelin ~~lasten~~ poikien oli, aina yhden viidestäkymmenestä, sekä ihmisistä että eläimistä, ja antoi sen Leviläisille, jotka vartioitsivat **YHWH** majaa, niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.
48. Ja sotaväen päällysmiehet, jotka olivat asetetut tuhanten ja satain päämiehiksi, menivät Mooseksen tykö,
49. ja he sanoivat hänelle: sinun palvelijasi ovat laskeneet sotamiesten luvun, jotka meidän allamme olivat, ja ei siitä yhtäkään puutu.

50. ja me tuomme **YHWH** lahjoja, senjälkeen kuin kukin saanut on, kultaisia esineitä, käsirenkaita, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita, seppeleitä, että meidän sielumme sovitettaisiin **YHWH** edessä.
51. Niin Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikellaisia esineitä.
52. Ja kaikki ylönnysherin kulta, jonka tuhanten ja satain päämiehet **YHWH** uhrasivat, oli kuusitoistakymmentä tuhatta seitsemänsataa ja viisikymmentä sikliä.
53. Sotaväki oli ryövännyt itsekukin edestänsä,
54. Ja Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhanten ja satain päämiehiltä, ja he veivät sen seurakunnan majaan *el-ohel*, Israelin lapsille pojille muistoksi **YHWH** eteen.

32. LUKU

1. Rubenin lapsilla pojilla oli sangen paljo karjaa, ja Gadin lapsilla pojilla oli myös aivan suuri joukko karjaa, ja he näkivät Jaeserin ja Gileadin maan, että se olisi sovelias karjan laiduin.
2. Sentähden tulivat Gadin lapset pojat ja Rubenin lapset pojat ja puhuivat Moosekselle, ja papille Eleasarille, ja kansan päämiehille, sanoen:
3. Atarot, Dibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Eleale, Seban, Nebo ja Beon,
4. se maa, jonka **YHWH** on lyönyt Israelin kansan edessä, on sovelias maa karjalle, ja meillä sinun palvelijoillasi on karjaa.
5. Ja he vielä sanoivat: jos me olemme armon löytäneet sinun edessä, niin anna sinun palvelijoilles tämä maa omaksi, älä anna meidän mennä Jordanin ylitse.
6. Mooses sanoi Gadin ja Rubenin lapsille pojille: pitäiskö veljenne menemän sotaan ja te jäätte tähän?
7. Miksi te käännätte Israelin lasten poikien sydämmet menemästä ylitse siihen maahan, jonka **YHWH** heille on antanut?
8. Niin tekivät teidän isänne, kun minä lähetin heidät Kades Barneasta katsomaan tätä maata,
9. kun he tulivat Eskolin ojalle ja näkivät maan, käänsivät he Israelin lasten poikien sydämmen, niin ettei he siihen maahan tahtoneet mennä, jonka **YHWH** oli heille antanut.
10. Ja **YHWH** viha syttyi sinä päivänä ja hän vannoi, sanoen:
11. Tämä kansa, joka Egyptistä lähtenyt on, kahdenkymmenen vuotiset POJAT ja vanhemmat, ei suinkaan pidä näkemän sitä maata, jonka minä Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille olen valan kautta luvannut, - koska eivät ole Minua uskollisesti seuranneet, -
12. paitsi Kalebä Jefunnen Kenisiläisen poikaa, ja Josuaa Nunin poikaa; sillä he uskollisesti seurasivat **YHWH**.

13. Ja **YHWH** viha syttyi Israeliin, ja Hän laski heidät menemään korpeen sinne ja tänne neljäkymmentä vuotta, siksi kuin koko se sukukunta hukkuu, joka oli **YHWH** edessä pahaa tehnyt.
14. Ja katso, te olette nousneet isäinne sijaan, te syntisten sikiöt, ja lisäätte vielä *af-***YHWH** vihan tulta *charon* Israelia vastaan;
15. sillä jos te käännytte Hänestä pois, niin Hän antaa teidän enemmän aikaa viipyä korvessa, ja niin te saatatte turmion tämän kansan yli.
16. Silloin he astuivat hänen eteensä ja sanoivat: me rakennamme ainoastansa tähän pihatoita karjallemme, ja kaupungeita meidän lapsillemme *taph*.
17. Mutta me itse tahdomme varustautua ja kiirehtien rientää Israelin ~~lasten~~ poikien edellä, siihen asti että me saatamme heitä paikoilleen; vaan meidän lapsemme *taph* ovat näissä vahvoissa kaupungeissa maan asuvaisten tähden.
18. Me emme palaja meidän huoneisiimme, ennekuin Israelin ~~lapset~~ pojat itsekukin ovat saaneet perintönsä.
19. Sillä emme tahdo heidän kanssansa periä sillä puolella Jordanin tahi etempää; vaan meidän perintömme olkoon tällä puolella Jordania itään päin.
20. Ja Mooses sanoi heille: jos tämän teette, ja varustatte itseänne sotaan **YHWH** edessä,
21. ja menette **YHWH** edessä Jordanin ylitse, jokainen kuin teistä on varustettu, siksi että Hän ajaa kaikki vihollisensa pois kasvoinsa edestä,
22. Ja maa tulee **YHWH** edessä alamaiseksi; ja te sitten palajatte takaisin niin te olette viattomat **MEYHWH** ja Israelin edessä, ja niin tämä maa on teidän omanne **YHWH** edessä.
23. Mutta jos ette niin tee, katso, niin te rikotte **YHWH** vastaan, ja saatte tuntea että rangaistus käsittää teidät.
24. Niin rakentakaat siis kaupungeita teidän lapsillenne *taph*, ja pihatoita teidän karjalenne, ja tehkääät niinkuin te sanoitte.
25. Gadin ja Rubenin ~~lapset~~ pojat sanoivat Moosekselle: sinun palvelijasi tekevät niinkuin minun herrani *adoniy* on käskenyt.
26. Meidän lapsemme *taph*, vaimomme, tavaramme ja kaikki karjamme jäävät Gileadin kaupunkiin.
27. Mutta me sinun palvelijasi lähdemme kaikki yhdessä joukossa hankittuina sotaan **YHWH** edessä, niinkuin herrani *adoniy* on sanonut.
28. Niin Mooses käski heidän puolestansa pappia Eleasaria, ja Josuata Nunin poikaa, ja Israelin lasten sukukuntain ylimmäisiä isiä,
29. ja sanoi heille: jos Gadin ja Rubenin ~~lapset~~ pojat menevät teidän kanssanne Jordanin ylitse, kaikki varustettuna sotaan **YHWH** edessä, ja te saatte kaikki maan haltuunne, niin antakaat heille Gileadin maa omaksi.
30. Vaan jos ei he mene varustettuna teidän kanssanne, niin perikööt teidän kanssanne Kanaanmaalla.
31. Gadin ja Rubenin ~~lapset~~ pojat vastasivat, ja sanoivat: niinkuin **YHWH** on puhunut sinun palvelijoilles, niin me teemme:

32. Me menemme varustettuna **YHWH** edessä Kanaanmaalle, ja niin omistamme meidän perintöosamme tällä puolella Jordanin.
33. Niin Mooses antoi Gadin ja Rubenin lapsille pojille ja puolelle Manassen Josefin pojan sukukunnalle Sihonin Amorilaisten kuninkaan valtakunnan ja Ogin Basanin kuninkaan valtakunnan: maan kaupungeinensa, jotka niissä maan ääriässä ympärillä olivat.
34. Ja Gadin lapset pojat rakensivat Dibonin, Atarotin, Aroerin,
35. Atarot-Sofanin, Jaeserin, Jogbehanin,
36. Betnimran ja Betaranin, vahvat kaupungit ja pihatot.
37. Rubenin lapset pojat rakensivat Hesbonin, Elealen, Kirjataimin,
38. ja Nebon, BaalMeonin, Musabotsemin ja Sibman, ja antoivat nimet niille kaupungeille, jotka he rakensivat.
39. Ja Makirin Manassen pojan lapset pojat menivät Gileadiin ja voittivat sen, ja ajoivat ulos Amorealaiset, jotka siellä asuivat.
40. Niin Mooses antoi Makirille Manassen pojalle Gileadin, ja hän asui siellä.
41. Mutta Jair Manassen poika meni, ja voitti heidän maakylänsä, jotka hän kutsui Jairin kyliksi,
42. Meni myös Noba, ja voitti Kenatin tyttärenensä, ja hän kutsui sen Nobaksi nimensä mukaan.

33. LUKU

1. Nämä ovat Israelin lasten poikien matkat, kun he läksivät Egyptin maalta, järjestetyt joukkohinsa jälkeen, Mooseksen ja Aaronin johdolla.
2. Ja Mooses kirjoitti heidän matkansa, niinkuin he matkustivat **YHWH** käskyn jälkeen. Ja nämä ovat heidän matkustuksensa lähtöpaikkain mukaan:
3. Ja he läksivät matkalle Ramsekselta viidentenätoista päivänä ensimmäisessä kuukaudessa: toisena päivänä pääsiäisestä läksivät Israelin lapset pojat ulos korkian käden kautta, kaikkein Egyptiläisten silmäin edessä.
4. Ja Egyptiläiset hautasivat esikoisensa, jotka **YHWH** heidän seassansa lyönyt oli, ja **YHWH** oli myös antanut tuomion käydä heidän jumaliensa *uveloheyhem* ylitse.
5. Kun Israelin lapset pojat olivat vaeltaneet Ramsekselta, niin he sijoittivat itsensä Sukkotiin.
6. Ja matkustivat Sukkotista, ja sijoittivat itsensä Etamiin, joka on korven äärellä.
7. Ja he matkustivat Etamista ja palasivat Pi-Hakirotiin, joka on Baalsefoniin päin, ja sijoittivat itsensä Migdolin kohdalle.
8. Ja he matkustivat Hakirotin editse ja kävivät keskeltä merta korpeen, ja matkustivat kolme päiväkuntaa Etamin korvessa, ja sijoittivat itsensä Maraan.
9. Ja he matkustivat Marasta ja tulivat Elimiin: ja Elimissä oli kaksitoista lähdetä, ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja he sijoittivat itsensä siellä.
10. Ja he matkustivat Elimistä, ja sijoittivat itsensä Punaisen meren rannalle.

11. Ja matkustivat Punaisen meren luota, ja sijoittivat itsensä Sinin korpeen.
12. Ja he matkustivat Sinin korvesta, ja sijoittivat itsensä Dofkaan.
13. Ja he matkustivat Dofkasta, ja sijoittivat itsensä Alusiin.
14. Ja he matkustivat Alusista, ja sijoittivat itsensä Rafidimiin, ja siinä ei ollut kansalle vettä juoda.
15. Ja he matkustivat Rafidimista, ja sijoittivat itsensä Sinain korpeen.
16. Ja he matkustivat Sinain korvesta, ja sijoittivat itsensä Himohaudoille.
17. Ja he matkustivat Himohaudoilta, ja sijoittivat itsensä Haserotiin.
18. Ja he matkustivat Haserotista, ja sijoittivat itsensä Ritmaan.
19. Ja he matkustivat Ritmasta, ja sijoittivat itsensä RimonParesiin.
20. Ja he matkustivat RimonParesista, ja sijoittivat itsensä Libnaan.
21. Ja he matkustivat Libnasta, ja sijoittivat itsensä Rissaan.
22. Ja he matkustivat Rissasta, ja sijoittivat itsensä Kehelataan.
23. Ja he matkustivat Kehelatasta, ja sijoittivat itsensä Saferin vuorelle.
24. Ja he matkustivat Saferin vuorelta, ja sijoittivat itsensä Haradaan.
25. Ja he matkustivat Haradasta ja sijoittivat itsensä Makhelotiin.
26. Ja he matkustivat Makhelotista, ja sijoittivat itsensä Tahatiin.
27. Ja he matkustivat Tahatista, ja sijoittivat itsensä Taraan.
28. Ja he matkustivat Tarasta, ja sijoittivat itsensä Mitkaan.
29. Ja he matkustivat Mitkasta, ja sijoittivat itsensä Hasmonaan.
30. Ja he matkustivat Hasmonasta, ja sijoittivat itsensä Mooserotiin.
31. Ja he matkustivat Mooserotista, ja sijoittivat itsensä Bene-Jaekaniin.
32. Ja he matkustivat Bene-Jaekanista, ja sijoittivat itsensä Horgidgadiin.
33. Ja he matkustivat Horgidgadista, ja sijoittivat itsensä Jotbataan.
34. Ja he matkustivat Jotbatasta, ja sijoittivat itsensä Abronaan.
35. Ja he matkustivat Abronasta, ja sijoittivat itsensä Etsiongeberiin.
36. Ja he matkustivat Etsiongeberistä, ja sijoittivat itsensä Sinin korpeen, se on Kades.
37. Ja he matkustivat Kadeksesta, ja sijoittivat itsensä Horin vuorelle, joka on Edomin maan rajoilla.
38. Siinä meni pappi Aaron Horin vuorelle, **YHWH** käskyn jälkeen, ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena, sittekuin Israelin lapset pojat olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimmäisenä päivänä viidennessä kuusta.
39. Ja Aaron oli sadan ja kolmen kolmattakymmentä vuotinen kuollessansa Horin vuorella.
40. Silloin kuuli Arad Kananealaisten kuningas, joka asui Aradissa etelään päin Kanaanmaalla, että Israelin lapset pojat olivat tulossa.
41. Ja he matkustivat Horin vuorelta, ja sijoittivat itsensä Salmonaan.
42. Ja he matkustivat Salmonasta, ja sijoittivat itsensä Punoniin.
43. Ja he matkustivat Punonista, ja sijoittivat itsensä Obotiin.
44. Ja he matkustivat Obotista, ja sijoittivat itsensä Ije Abarimiin, Moabin rajoille.
45. Ja he matkustivat Ijestä, ja sijoittivat itsensä Dibon-Gadiin.
46. Ja he matkustivat Dibon-Gadista, ja sijoittivat itsensä Almon-Diblataimiin.

47. Ja he matkustivat Almon-Diblataimista, ja sijoittivat itsensä Abarimin vuorelle Nebon kohdalle.
48. Ja he matkustivat Abarimin vuorelta, ja sijoittivat itsensä Moabin kedoille, Jordanin tykö, Jerihon kohdalle.
49. Ja he sijoittivat itsensä Jordanin rannalle hamasta Bet-Jesimotista, aina Abel-Sittimiin Moabin kedoilla.
50. *Way'daBer YHWH el-Mosheh* puhui Moosekselle Moabin kedoilla, Jordanin rannalla Jerikon kohdalla, sanoen:
51. Puhu Israelin lapsille pojille, ja sano heille: kuin olette tulleet Jordanin ylitse Kanaanmaalle,
52. niin teidän pitää kaikki sen maan asukkaat teidän edestänne ajaman pois, ja kaikki heidän maalatut kuvapatsaansa ja valetut kuvansa hävittämän, ja kaikki heidän uhrikukkulansa kukistaman,
53. Ja niin omistakaat maan ja asukaat siinä; sillä teille olen Minä maan antanut omistaaksenne sen.
54. Ja teidän pitää maan jakaman arvalla teidän sukukunnillenne. Joita usiampi on, niille pitää teidän enempi antaman perinnöksensä, ja joita vähempi on, niille vähemmän perinnöksensä; mihin arpa lankee kullekin, siellä olkoon hänen osansa; isäinne sukukuntain jälkeen pitää teidän perimän.
55. Mutta jollette maan asuvaisia aja ulos teidän edestänne, niin ovat ne, jotka heistä jätätte, teille niinkuin orjantappurat silmissänne, ja keihäs kyljessänne; sillä he ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte.
56. Ja silloin tapahtuu, että Minä teen niin teille, kuin Minä aivoin heille tehdä.

34. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* puhui Moosekselle sanoen:
2. Käske Israelin lapsia poikia, ja sano heille: kun tulette Kanaanin maalle, niin se maa se on, joka teille perimiseksi lankeaa, Kanaanmaa rajainsa jälkeen.
3. Etelän puoli rupeaa Sinin korvesta Edomin tyköä, ja etelä rajanne käy Suolaisen meren äärestä, joka itään päin on.
4. Ja se rajanne kääntyy eteläpuolella Akrabimin kukkulaa ja menee Siniin, niin että sen uloskäyminen on etelän puolelta KadesBarneaa, ja ulottuu Hasar-Adariin, ja menee Asmoniin.
5. Sitte kääntyy raja Asmonista Egyptin virtaan päin, ja loppuu on meressä.
6. Mutta rajana länteen päin olkoon teille suuri meri: se on teidän maanne ääri länteen päin.
7. Ja tämä on rajanne pohjaan päin: käykää raja suuresta merestä hamaan Horin vuoreen asti,
8. Ja Horin vuoresta määrätäkää raja siihen asti että Hamatiin tullaan, niin että rajan loppu on Sedadassa.

9. Ja se raja menköön Sifoniin ja sen loppu olkoon Hasar-Enanissa. Se olkoon teidän rajanne pohjoisessa.
10. Ja myös määrätäkää rajanne itään päin, Enanista niin Sefamiin.
11. Ja raja menköön Sefamista alas Riblaan asti, Ainin itäpuolella; sitte juoskoon alaspäin, ja menkään Kinneretin meren sivutse itäpuolella,
12. Ja tulkoon raja alas Jordanille ja sen loppu olkoon Suolainen meri. Se on oleva teidän maanne, rajoinensa joka taholta.
13. Ja Mooses käski Israelin lapsille pojille ja sanoi: tämä on maa, jonka teidän pitää jakaman keskenänne arvalla, jonka **YHWH** käski antaa niille yhdeksälle sukukunnalle, ja sille puolelle sukukunnalle;
14. sillä Rubenin lasten poikien sukukunta, heidän isäinsä huonekuntain jälkeen, ja Gadin lasten poikien sukukunta heidän isäinsä huonekuntain jälkeen, ja puoli Manassen sukukuntaa ovat jo ottaneet osansa.
15. Nämä kaksi sukukuntaa, ja se puoli sukukuntaa ovat saaneet perintöosansa tällä puolella Jordania, Jerikon kohdalle itään päin.
16. Ja **YHWH** puhui Moosekselle, sanoen:
17. Nämät ovat miesten nimet, jotka maan teille jakavat: pappi Eleasar ja Josua Nunin poika.
18. Siihen myös ottakaat yksi päämies jokaisesta sukukunnasta, maata jakamaan.
19. Ja nämä ovat miesten nimet: Juudan sukukunnasta Kaleb, Jefunnen poika;
20. Simeonin lasten poikien sukukunnasta Semuel, Ammihudin poika;
21. Benjaminin sukukunnasta Elidad, Kisionin poika;
22. Danin lasten poikien sukukunnan päämies, Bukki, Joglin poika;
23. Josefän lapsista pojista, Manassen sukukunnan päämies, Hanniel, Efodin poika;
24. Efraimin lasten poikien sukukunnan päämies, Kemuel, Siftanin poika;
25. Sebulonin lasten poikien sukukunnan päämies, Elitsafan, Parnakin poika;
26. Isaskarin lasten poikien sukukunnan päämies, Paltiel, Assanin poika;
27. Asserin lasten poikien sukukunnan päämies, Akihud, Selomin poika;
28. Naftalin lasten poikien sukukunnan päämies, Pedahel, Ammihudin poika.
29. Nämät ovat ne jotka **YHWH** käskenyt on Israelin lasten poikien perintöosaa jakamaan Kanaanmaalla.

35. LUKU

1. *Way'daBer* **YHWH** *el-Mosheh* puhui Moosekselle, Moabin kedoilla, läsnä Jordania Jerikon kohdalla, sanoen:
2. Käske Israelin lasten poikien antaa perimisestänsä Leviläisille kaupungeita asuaksensa niissä, antakaat myös Leviläisille esikaupunkeja niiden ympärille,
3. Että he asuisivat kaupungeissa, ja pitäisivät karjansa, tavaransa ja kaikkinaiset eläimensä esikaupungeissa.

4. Esikaupungit, jotka teidän tulee antaa Leviläisille, pitää oleman tuhannen kyynärätä kaupungin muurista ulos päin, yltympäri.
5. Niin teidän pitää mittaaman kaupungin ulkopuolella: idän puolelle kaksituhatta kyynärätä, ja etelän puolelle kaksituhatta kyynärätä, ja lännen puolelle kaksituhatta kyynärätä, ja pohjan puolelle kaksituhatta kyynärätä, että kaupunki olisi keskellä: nämä olkoot heidän esikaupunkinsa.
6. Ja niiden kaupunkien seassa, jotka te annatte Leviläisille, olkoon kuusi vapaakaupunkia, että se, joka jonkun kuoliaaksi lyö, pakenisi niihin; paitsi näitä pitää teidän antaman heille kaksi viidettäkymmentä kaupunkia,
7. niin että kaikkiansa kaupungeita, jotka te annatte Leviläisille, tulee kahdeksan viidettäkymmentä, esikaupunkienensa.
8. Ja ne kaupungit, jotka te annatte Israelin ~~lasten~~ poikien omaisuudesta, ovat niin annettavat, että se, jolla paljon on, antaa enemmän, ja se, jolla vähän on, antaa vähemmän; antakoon itsekukin Leviläisille kaupungeja jaossa saadun perimisensä mukaan.
9. *Way'daBer YHWH el-Mosheh lemor* puhui Moosekselle sanoen:
10. Puhu Israelin ~~lapsille~~ pojille ja sano heille: tultuanne Jordanin ylitse Kanaanmaahan,
11. valitkaat itsellenne kaupungit, jotka olkoot vapaakaupungeita joihinka tappaja voi paeta, kun hän tapaturmasta on jonkun kuoliaaksi lyönyt.
12. Ja senkaltaiset vapaakaupungit olkoot teidän keskellänne turvapaikkana veren kostajan tähden, ettei tappaja kuolisi ennenkuin hän koko seurakunnan oikeuden edessä on seisonut.
13. Ja ne kaupungit, jotka te annatte, olkoot teille kuusi vapaakaupunkia.
14. Kolme kaupunkia pitää teidän antaman tällä puolella Jordania, ja kolme itse Kanaanmaalla: nämä olkoot vapaakaupungit.
15. Sekä Israelin ~~lapsille~~ pojille, että muukalaisille ja huonekuntalaisille heidän seassansa, olkoot ne kuusi kaupunkia pakopaikkana, johon jokainen voi paeta joka tapaturmassa jonkun sielun kuoliaaksi lyö.
16. Mutta jos joku lyö toista rautaisella aseella, niin että hän kuolee, hän on murhaaja: murhaajan pitää totisesti kuoleman.
17. Ja jos hän paistaa jonkun kivellä, joka hänen kädessänsä on, josta voi kuolema seurata, ja se kuolee, niin hän on murhaaja, ja hänen pitää totisesti kuoleman.
18. Jos hän lyö häntä jollakulla puuaseella, josta voi kuolema seurata, ja se kuolee, hän on murhaaja, ja hänen pitää totisesti kuoleman.
19. Verenkostajan saa tappaa murhaajan: missä kohdanneekin, saa hän hänet tappaa.
20. Jos joku syöksee toisen vihasta taikka paistaa häntä väijytessä, niin että hän kuolee,
21. taikka vihasta lyö toista kädellensä, niin että hän kuolee, niin totisesti kuoletettakoon se, joka löi; sillä hän on murhaaja. Verenkostaja saa kohdatessaan hänet tappaa.
22. Mutta jos hän syöksee hänen tapaturmasta ilman vihaa, taikka heittää jotakin hänen päällensä ilman paha tarkoitus,

23. Taikka näkemättä heittää häntä kivellä, josta kuolema saattaa seurata, niin että hän kuolee, eikä ole hänen vihamiehensä, ei hänelle mitäkään pahaa *ra' rah* | *raato* 7451 aikonut,
24. niin seurakunta tuomitkoon lyöjän ja verenkostajan välillä, näiden sääntöjen mukaan.
25. Ja kansan pitää vapahtaman murhaajan verenkostajan käsistä, antaen hänen palata vapaakaupunkiin jälleen, johonka hän pakeni; ja siellä pitää hänen oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti, joka pyhällä öljyllä on voideltu.
26. Mutta jos murhaaja rohkiasti menee vapaakaupunkinsa rajain ylitse, johonka hän paennut on,
27. ja verenkostaja tapaa hänet ulkona vapaakaupunkinsa rajoista, ja lyö hänet kuoliaaksi, niin ei hänelle mitään verenvikaa siitä tule;
28. sillä hänen piti vapaakaupungissansa oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti ja ylimmäisen papin kuoleman jälkeen tuleman perintömaallensa jälleen.
29. Nämä olkoot teille ~~ja lapsille~~ *Henne* oikeuden sääntönä suvusta sukuun, missä asunettekin.
30. Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, niin murhaaja on kuoletettava todistajain todistuksen mukaan, mutta yhden todistajan todistus ei ole kylläksi todistus kuoleman tuomioon.
31. Älkää ottako yhtään lunastushintaa murhaajan hengen edestä, joka on kuolemaan vikapää; sillä hänen pitää totisesti kuoleman.
32. Ja älkää ottako yhtään hintaa siltä, joka vapaakaupunkiinsa paennut oli, ja tahtoisi palata jälleen asumaan maasse ennen papin kuolemata.
33. Älkää saastuttako maata, jossa te asutte; sillä se joka vereen vikapää on, hän saastuttaa maan, ja maata ei voida puhdistaa verestä, joka siihen vuodatettu on, muutoin kuin sen veren kautta, joka sen vuodattanut on.
34. Älkää saastuttako maata, jossa te asutte, jossa myös Minä asun; sillä Minä olen **YHWH**, joka asun Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä.

36. LUKU

1. Ja ylimmäiset isät Gileadin ~~lasten~~ poikien suvusta, joka oli Manassen pojan, Makirin poika, Josefin lasten suvusta, kävivät edes, ja puhuivat Mooseksen ja Israelin ~~lasten~~ poikien ylimmäisten edessä,
2. ja sanoivat: **YHWH** käski minun herrani *et-'adoniy* jakaa maan arvalla Israelin ~~lapsille~~ pojille perittäväksi. Ja sinä minun herrani *wadoniy* olet **WAYHWH** saanut käskyn, meidän veljemme Selofkadin perimyksen hänen tyttärillensä.
3. Mutta jos he joutuvat vaimoiksi jollekulle Israelin ~~lasten~~ poikien toisista suvuista, niin otetaan heidän perintönsä meidän isäimme perinnöstä, ja lisätään sen suvun perimyksen, johon he tulevat, ja niin tulee meidän perimyksemme arpa vähennetyksi.

4. Kun Israelin ~~lasten~~ poikien riemuvuosi tulee, niin lisätään heidän perintöosansa sen suvun perimyksen, johonka he tulevat; ja näin heidän perintönsä otetaan pois meidän isäimme perimyksestä.
5. Silloin sääsi Mooses Israelin ~~lapsille~~ pojille **YHWH** käskyn mukaan, ja sanoi: Josefin lasten suku on oikein puhunut.
6. Tämä on se minkä **YHWH** käski Selofkadin tyttäristä ja sanoi: menkööt naimisiin kellenkä he tahtovat, kuitenkin niin, että he menevät naimisiin jollekin isänsä sukukunnasta,
7. ettei Israelin ~~lasten~~ poikien perimys menisi yhdestä suvusta toiseen; sillä jokainen Israelin ~~lasten~~ poikien seassa riippukoon kiinni isänsä sukukunnan perimyksessä.
8. Ja kaikki tyttäret, joilla on perimys jossakin Israelin ~~lasten~~ poikien suvussa, menkööt naimisiin jollekulle isänsä sukukunnasta, että jokainen Israelin ~~lasten~~ poikien seassa pitäisi isänsä perimyksen,
9. ja ettei perintöosa menisi yhdestä sukukunnasta toiseen; jokainen pysyisi omassa perimyksesssä Israelin ~~lasten~~ poikien sukuin seassa.
10. Niinkuin **YHWH** käski Moosekselle, niin tekivät Selofkadin tyttäret:
11. Mahela, Tirsa, Hogla, Milka, Noa, Selofkadin tyttäret, menivät naimisiin setäinsä pojille,
12. ja tulivat vaimoiksi niille, jotka olivat Manassen, Josefin pojan suvusta; niin pysyi heidän perimyksensä heidän isänsä huonekunnan suvussa.
13. Nämät ovat ne käskyt ja oikeudet, joita **YHWH** Mooseksen kautta sääsi Israelin ~~lapsille~~ pojille, Moabin kedoilla, Jordanin rannalla, **Jerikon** kohdalla.

Mooseksen Neljännen kirjan loppu.

DEVARIM

Deuteronomion

5. Mooseksen Kirja

1. LUKU

Nämät ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille, tällä puolella Jordanin, korvessa, Araban kedolla Punaisen meren kohdalla, Paranin, Tofelin, ja Labanin, ja Haserotin ja Disahabin vaiheella,

2. Yksitoista päivämätkaa on Horebista, Seirin vuoren kautta niin Kades Barneaan asti.

3. Ja tapahtui neljäntenäkymmenentenä vuonna, ensimmäisenä päivänä, ensimmäisessä kuussa toistakymmentä, että Mooses puhui Israelin lapsille pojille kaikki, mitä **YHWH** hänen käski heille puhua.

4. Sittekuin hän oli lyönyt Sihonin Amorilaisten kuninkaan, joka Hesbonissa asui, niin myös Ogin, Basanin kuninkaan, joka Astarotissa Edreissä asui,

5. tällä puolen Jordanin, Moabin maalla, rupesi Mooses selittämään tätä lakia ja sanoi:

6. **YHWH 'Eloheym** puhui meille Horebissa, sanoen: te olette jo kyllä kauvan olleet tällä vuorella;

7. Kääntäkääit teitänne ja menkääit matkaan Amorilaisten vuorelle, ja kaikkein heitä lähellä asuvaistensa tykö, kedoilla, vuorella, alankomaassa, etelämaassa, ja meren satamissa, Kanaanmaalle ja Libanoniin, hamaan suuren Fratin virtaan asti.
8. Katso, Minä olen antanut *nathan* teille maan, joka on teidän edessänne: menkääit ja omistakaat se maa, jossa **YHWH** teidän isillenne Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille vannoi, antavansa sen heille ja heidän siemenellensä heidän jälkeensä.
9. Niin minä puhuin teille silloin, sanoen: en minä voi yksinäni kantaa teitä.
10. Sillä **YHWH 'Eloheykhem**, on lisännyt teitä, ja katso, te tänäpäinä olette niin monta, kuin taivaan tähdet.
11. **YHWH 'Elohey**, lisätköön teitä vielä monta tuhatta kertaa enemmän, ja siunatkoon teitä, niinkuin Hän teille sanonut on.
12. Kuinka minä yksinäni voin kantaa teidän taakkanne, kuormanne ja riitänne?
13. Valitkaat teille toimelliset, ymmärtäväiset ja tunnetut miehet teidän suvuistanne, ja minä asetan heidät päämiehiksenne.
14. Niin te vastasitte minua, sanoen: hyvä on asia, josta puhut tehdäksesi.
15. Niin otin minä ylimmäiset teidän suvuistanne, toimelliset ja tunnetut miehet, ja asetin teille päämiehiksi, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi, ja esimiehiksi sukukunnillenne.
16. Ja minä myös käskin tuomarejanne silloin, sanoen: kuulkaat teidän veljiänne, ja tuomitkaat oikein jokaisen miehen ja hänen veljensä välillä, ja hänen muukalaisensa välillä.
17. Älkääit katsoko kenenkään muotoa tuomiossa, vaan kuulkaat niin pientä, kuin suurtakin: älkääit peljätkö ketään, sillä tuomio on **'Elohiym**. Mutta jos joku asia, tulee teille liika raskaaksi, niin antakaat sen tulla minun eteeni, kuullakseni sitä.
18. Ja minä käskin teitä siihen aikaan kaikista, mitä teidän tekemän piti.
19. Niin me läksimme Horebista, ja vaelsimme koko sen suuren ja hirmuisen korven läpitse, jonka te nähneet olette Amorilaisten vuoriseuduilla, niinkuin **YHWH 'Eloheynu**,meille käski. Ja me tulimme Kades Barneaan.
20. Niin sanoin minä teille: te olette tulleet Amorilaisten vuorelle, jonka **YHWH 'Eloheynu** antaa meille.
21. Katso **YHWH 'Eloheykha**, on sinulle antanut tämän maan; mene, ja omista se niinkuin **YHWH**, sinun isäisi [ab] **'Elohiym**, sinulle sanonut on: älä pelkää, äläkä hämmästy.
22. Ja te tulitte kaikki minun tyköni, ja sanoitte: lähettäkäämme miehet meidän edellämme vakoomaan maata, ja ilmoittamaan meille tietä, jota meidän sinne menemän pitää, ja kaupungeita, joihinka meidän tuleman pitää.

Vertaa 4.Moos. Luku 13:3: **YHWH Sanoo** : ”**lähetä...**

1. Senjälkeen kansa läksi Hatserotista ja sijoitti itsensä Paranin korpeen.

2. **Way'daBer YHWH el-Mosheh Lemor puhui Moosekselle** :

3. ”**Lähetä miehet edelläsi vakoomaan Kanaanmaata, jonka Minä Israelin lapsille pojille annan: yksi mies itsekustakin isänsä suvusta pitää lähetettämän, mutta olkoon se joku päämies heidän seassansa.**”

4. Ja Mooses lähetti heidät Paranin korvesta **YHWH** sanan jälkeen: kaikki he olivat Israelin lasten poikien päämiehiä. ...

23. Ja asia kelpasi minulle: ja minä otin kaksitoista miestä teidän seastanne, jokaisesta sukukunnasta yhden.
24. Ne menivät matkaansa, ja astuivat vuorelle, ja tulivat Eskolin laaksoon asti, ja vakosivat sen.
25. Ja he ottivat maan hedelmästä myötänsä ja toivat meille, ja ilmoittivat meille asian, ja sanoivat: maa on hyvä, jonka *asher*-**YHWH 'Eloheynu**, meille antaa.
26. Mutta ette tahtoneet mennä sinne, vaan olitte vastahakoiset **YHWH 'Eloheykhem**, sanalle,
27. ja napisitte majoissanne ja sanoitte: **YHWH** on meille vihainen, ja on tuonut meidät ulos Egyptin maalta, antaaksensa meidät Amorilaisten käsiin hukutettavaksi.
28. Kuhunka menemme? Meidän veljemme ovat peljättäneet sydämemme, sanoen: se kansa on suurempi ja pitempi meitä, ja ne kaupungit ovat suuret ja varustetut taivaasen asti: me olemme myös nähneet siellä Enakin poikia.
29. Ja minä sanoin teille: älkää hämmästykö, älkää myös peljästykö heitä;
30. sillä **YHWH 'Eloheykhem**, käy teidän edellänne, ja sotii teidän puolestanne, niinkuin Hän myös tehnyt on Egyptissä teille teidän silmäinne edessä,
31. ja korvessa, jossa sinä olet nähnyt, kuinka **YHWH 'Eloheykha**, on sinun kantanut, niinkuin mies kantaa poikansa, koko sillä tiellä, jota te vaeltaneet olette, siihen asti kuin te tähän paikkaan tulitte.
32. Mutta ette sittenkään uskoneet **BAYHWH 'Eloheykhem**,
33. joka kävi tiellä teidän edellänne, osoittamaan leirin paikkaa, yöllä tulessa, valaisten teille tietä jota te kävitte, ja päivällä pilvessä.
34. Kun **YHWH** kuuli teidän huutonne, vihastui Hän ja vannoi, sanoen:
35. Ei yksikään tästä pahasta *ra' rah* | *hara* **7451** sukukunnasta pidä näkemän sitä hyvää maata, jonka Minä olen valalla luvannut antaa teidän isillänne,
36. Paitsi Kalebia Jefunnen poikaa, hän on sen näkevä, hänelle Minä annan sen maan, jonka päälle hän astunut on, ja myös hänen lapsillensa pojillensa, koska hän uskollisesti seurasi **YHWH**.
37. Ja **YHWH** vihastui myös minuun teidän tähtenne, ja sanoi: et sinäkään sinne tule;
38. vaan Josua, Nunin poika, sinun palvelijasi, on sinne tuleva: vahvista häntä; sillä hän on jakava Israelille perinnön.
39. Ja teidän lapsenne *taph*, jotka te sanoitte saaliiksi joutuvan, ja teidän poikanne, jotka eivät tänäpänä tiedä hyvää eikä pahaa *ra' rah* | *wara* **7451**, he tulevat sinne, ja Minä annan sen heille, ja heidän pitää sen omistaman.
40. Vaan palaitkaat te ja menkää korpeen, Punaisen meren tietä.
41. Niin te vastasitte ja sanoitte minulle: me olemme rikkoneet **YHWH**, vastaan: me lähdemme nyt ja sodimme, niinkuin **YHWH**, meidän **'Elohiym**, meille käsenyt on. Ja te valmistauduite, jokainen sota-aseinensa, ja ynseydessä menitte vuorelle,
42. Mutta **YHWH**, anoi minulle: sano heille: älkää sinne menkö, älkää myös sotiko, sillä en minä ole teidän kanssanne, ettette tulisi lyödyiksi teidän vihollistenne edessä.

43. Kun minä näin teille sanoin, niin te ette kuulleet minua, vaan olitte **YHWH**, sanalle vastahakoiset, ja läksitte röyhkydessä menemään vuoristoon.
44. Niin tulivat Amorilaiset, jotka vuorella asuivat, teitä vastaan, ja ajoivat teitä takaa niinkuin kimalaiset tekevät, ja löivät teitä maahan Seirissä Hormaan asti.
45. Ja te palasitte sieltä ja itkitte **YHWH**, edessä, mutta ei **YHWH**, tahtonut kuulla teidän ääntänne, eikä korviinsa ottanut.
46. Niin te jätitte Kadekseen olemaan kauan aikaa, kauan siellä viivyitte.

2. LUKU

1. Silloin me palasimme ja matkustimme korpeen Punaisen meren tietä, niinkuin **YHWH**, oli minulle sanonut, ja vaelsimme Seirin vuoriston ympäri kauan aikaa.
2. *WaYomer* **YHWH** *elay lemor* - puhui minulle, sanoen:
3. Te olette jo kylläksi kauan vaeltaneet tämän vuoriston ympäri, kääntykää pohjoiseen päin.
4. Ja kāske kansaa, sanoen: teidän pitää vaeltaman teidän veljenne Esaun ~~lasten~~ poikien rajain ylitse, jotka Seirissä asuvat, ja he pelkäävät teitä; mutta varokaat teitänne sangen visusti.
5. ettette ala sotaā heitä vastaan; sillä en Minä anna teille jalankaan leveyttä heidän maastansa; sillä Esaulle ~~n-lapsille~~ olen Minä antanut Seirin vuoren perinnöksi.
6. Rahalla pitää teidän heiltä ruuan ostaman, jonka te syötte, niin myös pitää teidän heiltä rahalla ostaman veden, jota te juotte:
7. Sillä **YHWH 'Eloheykha**, on siunannut sinun kaikissa kättesi töissä, ja on pitänyt huolta matkustuksestasi tässä suuressa korvessa; jo neljäkymmentä ajastaikaa on **YHWH 'Eloheykha**, ollut sinun kanssasi, niin ettei sinulta mitään ole puuttunut.
8. Kuin me veljemme Esaun ~~lasten~~ poikien tyköä vaeltaneet olimme, jotka Seirin vuorella asuivat, sitä kedon tietä Elatista ja Etseongeberistä, niin me käännyimme, ja menimme Moabin korven tietä.
9. Ja **YHWH**, sanoi minulle: älä vahingoitse Moabilaisia, äläkä rupea sotaan heidän kanssansa; sillä en Minä anna sinulle mitään hänen maastansa perimiseksi; sillä Lotin ~~lapsille~~ pojille olen Minä Arin antanut perinnöksi.
10. Emiläiset ovat muinoin sillä paikalla asuneet, jotka olivat suuri, väkevä ja varteva kansa, niinkuin Enakilaiset;
11. He luultiin myös Refalaisiksi, niinkuin Enakilaiset, ja Moabilaiset kutsuivat heitä Emiläisiksi.
12. Muinoin asuivat Horilaiset Seirissä, mutta Esaun lapset ~~pojat~~ ajoivat ne pois ja hukuttivat ne edestänsä, ja asuivat heidän maassansa: niinkuin Israel teki perintömaassansa, jonka **YHWH**, heille antoi.
13. Niin nouskaat nyt, ja matkustakaat Saredin ojan ylitse. Ja me vaelsimme Saredin ojan ylitse.

14. Vaan aika, joka kului matkustaessamme Kades Barneasta, siihen asti kuin me tulimme Saredin ojan ylitse, oli kahdeksan vuotta neljäntäkymmentä, ja tällä ajalla kuoli koko sukukunta, leirin sotamiehet, niinkuin **YHWH**, heille vannonut oli.
15. Sillä **YHWH**, käsi oli heitä vastaan, hukuttamaan heitä leirissä, siihen asti kuin Hän peräti lopetti heidät.
16. Kuin sitten kaikki sotamiehet olivat loppuun kuolleet kansan seasta,
17. *Way'daBer* **YHWH** *elay lemor* puhui, minulle, ja sanoi:
18. Tänäpäniä matkustat sinä Moabin rajain yli, Arin läpi.
19. ja lähestyt Ammonin ~~lapsia~~ poikia, mutta älä heitä vahingoita, äläkä rupea sotaan heidän kanssansa; sillä en Minä anna sinulle Ammonin ~~lasten~~ poikien maata perimiseksi; vaan Lotin ~~lapsille~~ pojille olen Minä sen antanut perinnöksi.
20. Se on myös luettu Refalaisten maaksi; sillä Refalaiset ovat muinoin siinä asuneet. Ja Ammonilaiset kutsuvat heidät Samsumilaisiksi.
21. He olivat suuri, väkevä ja varteva kansa, niinkuin Enakilaiset. Ja **YHWH**, hävitti ne heidän edestänsä, niin että he ajoivat heidät ulos, ja asuivat heidän sijassansa.
22. Niin oli Hän tehnyt Esaun ~~lapsille~~ pojille, Seirin vuorella asuvaisille, hävittäissänsä Horilaiset heidän edestänsä, niin että he ajoivat heidät ulos, ja asuivat heidän sijassansa tähän päivään asti.
23. Avilaiset asuivat maakyllissä Gatsaan asti; mutta Kaftorilaiset läksivät Kaftorista ja hävittivät ne, ja asettuivat heidän maahansa.
- [Israelilaiset tuotiin Egyptistä ja Filistealaiset Kaftorin (Kreeta) saarelta Gazaan - samanaikaisesti, piikiksi tottelemattomalle Israelille, Jes.47, Aamos9]
24. Nouskaat nyt ja lähtekäät, ja matkustakaat Arnonin ojan ylitse: katso, Minä olen antanut sinun käsiisi Sihonin Amorilaisten kuninkaan Hesbonissa, mainensa. Rupea siis omistamaan sen, ja sotimaan häntä vastaan.
25. Tänäpäniä Minä alan tuottaa kaiken kansan päälle koko taivaan alla pelvon ja vavistuksen sinun edessäsi, niin että he, sanoman sinusta kuultuansa, värisevät, ja vapisevat sinun edessäsi.
26. Ja minä lähetin sanansaattajat Kedemotin korvesta Sihonille Hesbonin kuninkaalle rauhallisilla sanoilla, sanoen:
27. Anna minun vaeltaa sinun maasi läpitse, ja niinkuin tie antaa, niin minä vaellan: en minä poikkea oikialle enkä vasemmalle.
28. Ruokaa pitää sinun rahan edestä antaman minulle syödä, ja vettä rahan edestä juoda: minä käyn vain joudukkaasti maan läpi, -
29. Niinkuin Esaun ~~lapsen~~ lapset pojat, Seirissä asuvaliset, minulle tehneet ovat, ja Moabilaiset, jotka Arissa asuvaliset, - siihen asti että minä tulen Jordanin ylitse, siihen maahan, jonka *asher*-**YHWH** '**Eloheynu**, antaa meille.
30. Mutta Sihon, Hesbonin kuningas, ei tahtonut antaa meidän vaeltaa maansa läpi; sillä **YHWH** '**Eloheykha**, kovetti hänen mielensä ja paadutti hänen sydämmensä, koska [Hän] **YHWH**, tahtoi antaa hänet sinun käsiisi, niinkuin tänäpäniänä on.
31. Ja **YHWH**, sanoi minulle: katso, Minä olen ruvennut antamaan kuningas Sihonin ja hänen maansa sinun valtaasi: rupea omistamaan ja perintönäs pitämään hänen maatansa.

32. Ja Sihon läksi sotimaan meitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä Jaksassa.
33. Mutta **YHWH 'Eloheynu**, antoi hänet meidän valtaamme, ja me löimme hänen ja hänet ja hänen ~~lapsensa~~ pojat ja kaikki hänen väkensä.
34. Ja me valloitimme silloin kaikki hänen kaupunkinsa, ja hukutimme kaikki kaupungit, miehet ja vaimot ja lapset *taph*, niin ettemme yhtäkään jättäneet,
35. ainoastaan eläimet me ryöstimme, ja saaliin kaupungeista, jotka me valloitimme,
36. hamasta Aroerista, Arnonin ojan rannalla, ja kaupungista joen laaksossa, niin Gileadiin asti, ei ollut yhtään kaupunkia, joka olisi ollut meitä väkevämpi: **YHWH**, antoi kaikki meidän valtaamme.
37. Mutta Ammonin ~~lasten~~ poikien maahan et sinä tullut, etkä Jabbok-joen rantamaihin, etkä kaupunkeihin vuorella, etkä mihinkään, josta **YHWH 'Eloheynu** oli meitä kieltänyt.

3. LUKU

1. Sitten me käännyimme ja läksimme Basanin tietä: ja Og Basanin kuningas läksi kaiken väkensä kanssa meitä vastaan sotimaan Edreissä.
2. *WaYomer* **YHWH** sanoi minulle: älä pelkää häntä; sillä Minä olen antanut hänen sinun käsiis ja kaiken hänen väkensä ja hänen maansa, ja sinun pitää tekemän hänelle, niinkuin niinkuin teit Sihonille Amorilaisten kuninkaalle, joka Hesbonissa asui.
3. Ja niin **YHWH 'Eloheynu**, antoi kuningas Ogin Basanista meidän käsiimme, ynnä kaiken hänen väkensä kanssa, ja me löimme hänen siksi ettei hänelle yhtäkään jäänyt.
4. Ja silloin me valloitimme kaikki hänen kaupunkinsa, ja ei ollut hänellä yhtään kaupunkia, jota emme häneltä ottaneet pois: kuusikymmentä kaupunkia, ja koko Argobin maakunnan, joka oli Ogin valtakunta Basanissa.
5. Kaikki nämä kaupungit olivat vahvistetut korkeilla muureilla, porteilla ja teljillä, paitsi näitä oli muita kaupunkeja, jotka olivat maakyliä.
6. Kaikki nämä me maahan kukistimme, niinkuin me Sihonille Hesbonin kuninkaalle olimme tehneet: me hävitimme kaikki kaupungit, miehet, vaimot ja myös lapset *taph*;
7. Vaan kaikki eläimet, ja kaiken saaliin kaupungeista, otimme me itsellemme.
8. Ja niin me siis otimme siihen aikaan kahdelta Amorilaisten kuninkaalta, jotka hallitsivat sillä puolen Jordanin, Arnonin joesta Hermonin vuoreen asti.
9. - jonka Sidonilaiset nimittivät Sirioniksi, mutta Amorilaiset kutsuivat sen Seniriksi,
10. Ja kaikki kaupungit lakeudella, ja koko Gileadin, ja koko Basanin, Salkaan ja Edreihin asti, Ogin valtakunnan kaupungit Basanissa.
11. Sillä ainoastaan Basanin kuningas Og oli vielä jäljellä Refalaisista: katso, hänen vuoteensa, se rautainen vuode, eikö se ole Ammonin ~~lasten~~ poikien Rabbatissa? joka

on yhdeksän kyynärää pitkä, ja neljä kyynärää leviä, miehen kyynärpään mitan mukaan.

12. Ja niin me siihen aikaan sen maan valloitimme: Aroerista asti Arnonin joen varrella, ja puolen Gileadin vuorimaata, ja sen kaupungit, annoin minä Rubenilaisille ja Gadilaisille.

13. Mutta mitä Gileadista jäi ja koko Basanin, Ogin valtakunnan annoin minä puolelle Manassen sukukunnalle, koko Argobin maakunnan, koko Basanin kanssa, joka kutsutaan Refalaisten maaksi.

14. Jair Manassen poika sai koko Argobin maakunnan Gessurin ja Makatin maan ääriin, ja kutsui Basanin oman nimensä jälkeen Jairin kyliksi, tähän päivään asti.

15. Mutta Makirille minä annoin Gileadin.

16. Ja Rubenilaisille ja Gadilaisille annoin minä osan Gileadista, Arnonin jokeen asti, keskelle jokea, joka rajana on, niin Jabbokin jokeen asti, jossa Ammonin ~~lasten~~ poikien raja on,

17. Niin myös Araba nimisen kedon ja Jordanin ja rajamainensa Kinneretistä niin kedon mereen asti, se on Suolaiseen mereen asti, Pisgan vuoren alapuolella, itää kohden.

18. Ja minä käskin teitä sillä ajalla, ja sanoin: **YHWH**, on antanut teille tämän maan omaksenne: menkää sota-aseinenne veljeinne Israelin ~~lasten~~ poikien edellä, kaikki te, jotka ~~väkevät~~ pojat olette sotaan menemään.

19. ainoastaan teidän vaimonne, lapsenne *taph* ja myös karjaanne, (sillä minä tiedän teillä olevan paljo karjaa) antakaat olla kaupungeissanne, jotka minä teille antanut olen,

20. siksikuin **YHWH**, myös teidän veljennekin saattaa lepoon, niinkuin teidänkin, että hekin omistaisivat sen maan, jonka **YHWH**, heille antava on tuolla puolella Jordania: sitte te palajatte kukin omaisuuteenne, jonka minä teille antanut olen.

21. Ja minä käskin Josualle sillä ajalla, sanoen: sinun silmäsi ovat nähneet kaikki, mitä **YHWH** näille kahdelle kuninkaalle on tehnyt, niin Hän **YHWH**, on myös tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä menet.

22. Älkää heitä peljätkö; sillä **YHWH 'Eloheykhem** itse sotii teidän puolestanne.

23. Ja minä rukoilin **YHWH**, siihen aikaan, sanoen:

24. '**Adonay YHWiH**, Sinä olet ruvennut ilmoittamaan palvelijallesi Sinun kunnias ja Sinun vahvan kätes; sillä kuka on **miy-'El** taivaassa tahi maassa, joka voi Sinun tekosi ja väkesi vertaista tehdä?

25. Anna nyt minun mennä katsomaan sitä hyvää maata tuolla puolella Jordania, niitä hyviä vuorimaita ja Libanonia.

26. Mutta **YHWH**, vihastui minuun teidän tähtenne, eikä kuullut minun rukoustani; mutta sanoi minulle: sinulla on kyllä, älä Minulle siitä asiasta enempää puhu.

27. Astu Pisgan kukkulalle, ja nosta silmäsi länteen päin, pohjaan päin, lounaaseen päin ja itään päin, ja katso silmilläsi; sillä et sinä saa mennä tämän Jordanin ylitse.

28. Mutta käske Josuaa ja vahvista häntä, ja rohkaise häntä; sillä hänen pitää menemän ylitse, tämän kansan edellä, ja pitää heille omistaman perinnöksi sen maan, jonka sinä näet.

29. Ja me olimme siinä laaksossa, joka on Bet-Peorin kohdalla.

4. LUKU

1. Ja kuule nyt, Israel, ne säännöt *hachuQuQiyim /choq* ja oikeudet *w'elhaMish'Patiym*, jotka minä opetan teille tehdäkseenne, että eläisitte ja tulisitte siihen maahan ja omistaisitte maan jonka **YHWH 'Elohey**, teille on antava.
2. Älkäätkä mitään lisätkö siihen sanaan minkä minä teille käsken, älkäätkä mitään siitä ottako pois, kätkeäkseenne **YHWH 'Eloheykhem**, käskyjä, jotka minä teille käsken.
3. Teidän silmänne ovat nähneet, mitä **YHWH**, on tehnyt Baal-Peorille; sillä kaikki, jotka seurasivat Baal-Peoria, on **YHWH 'Eloheykha**, hukuttanut teidän seastanne.
4. Vaan te, jotka riiputte kiinni **YHWH Eloheykhem**, elätte kaikki tänäpäpä.
5. Katso, minä opetin teille käskyt ja oikeudet, niinkuin **YHWH 'Elohay** minulle käskenyt on, että tekisitte niitten mukaan siinä maassa, johonka te tulette, omistamaan sitä.
6. Niin pitäkäätkä siis ja tehkäätkä ne; sillä tämä on teidän ymmärryksenne ja viisautenne kaikkein kansain edessä, kun he kuulevat kaikki nämät käskyt, niin he sanovat: tämä suuri kansa on todella viisas ja ymmärtäväinen kansa.
7. Sillä mikä kansa on niin suuri, jota **'Elohiym** niin lähestyy, niinkuin **Elayw KAYHWH 'Eloheynu** meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme?
8. Ja millä kansalla, joskin olisi kuinka ylistettävä, on niin hurskaat säännöt ja käskyt, kuin kaikki tämä laki *haTorah /Towah* on, jonka minä teille tänäpäpä annan?
9. Karta siis ja varjele sielusi sangen visusti, ettet unhottaisi niitä asioita, jotka sinun silmäsi ovat nähneet, ja ettei ne lähtisi sydämmestäsi kaikkena elinaikanasi: ja sinun pitää niitä julistaman lapsillesi ja lastesi lapsille pojillesi ja poikiesi pojille:

10. sitä päivää, jolloin seisoi **YHWH 'Eloheykha** edessä Horebissa, kun **YHWH Elay**, sanoi minulle: ”kokoa minulle kansa, antaakseni heidän kuulla Minun sanojani, jotka heidän pitää oppiman, että he pelkäisivät Minua kaikkena elinaikanansa maan päällä, ja opettaisivat niitä lapsilleen pojilleen.”

11. Te astuitte esille, ja seisoi alhaalla vuoren juurella, ja vuori paloi taivaasen asti *haShamayim*, ja siellä oli **pimeys | pilvi | synkeys**

choshekh' | anan | waarafel:

1. *Dark, darkness, misery, destruction, death, ignorance, sorrow, wickedness*

2. *cloud, covering, nimbus, ukkonen*

3. *gloom, lowering_sky*

12. *Way'Daber* **YHWH Aleykhem** puhui teille keskeltä *tavek* tulta: puheen äänen te kuulitte, mutta ette yhtäkään kuvaa nähneet, vaan äänen kuulitte.

(allaoleava kuva lisätty)

“Ja te astuitte esille, ja seisoi alhaalla vuoren juurella, ja vuori paloi taivaasen asti, ja siellä oli pimeys, pilvi ja synkeys. Ja Herra **YHWH** puhui teille keskeltä tulta:

13. Ja Hän ilmoitti teille liittonsa, jonka Hän käski teidän pitämän: ne kymmenen sanaa *Dabar*, ja kirjoitti ne kahteen kiviseen tauluun *luchot*.

Taulu: *luchot /luwach* kiiltelevä, kiilloitettu ,kiveä, puuta, metallia.

14. **YHWH** käski minun silloin opettaa teille säännöt ja oikeudet, että te tekisitte niitten mukaan siinä maassa, johon te menette omistamaan sitä.

15. Varjelkaat siis sielujanne sangen visusti; sillä ette ole yhtäkään kuvaa nähneet sinä päivänä, jona **YHWH** puhui teille *aleykhem*, keskeltä tulta, Horebissa,

16. ettette turmelisi itseänne, etkä tekisi itsellenne kuvaa, ei minkään muotoista, miehen eli naisen kaltaista,

17. ei minkään eläimen kaltaista, joka on maan päällä, ei minkään linnun kaltaista, joka lentää taivaan alla;

18. eikä jonkun madon muotoa maan päällä, eikä jonkun kalan muotoa, joka on vedessä maan alla,
19. ja ettet sinä nostaisi silmiäsi taivaasen päin, ja katselisi aurinkoa, ja kuuta, ja tähtiä, ja kaikkea taivaan sotajoukkoa, ette antaisi itseäsi vietellä kumartamaan ja palvelemaan niitä, jotka **YHWH 'Eloheykha** jakanut on kaikille kansoille koko taivaan alla.
20. Mutta teidät on **YHWH**, ottanut ja johdattanut ulos rautapätsistä Egyptistä, että olisitte hänelle perintökansa, niinkuin se myös on tänäpäpä.
21. **WAYHWH**, vihastui minuun teidän puheenne tähden, niin että hän vannoi, ettei minun saa menemän Jordanin ylitse, eikä tuleman siihen hyvään maahan, jonka **YHWH 'Eloheykha**, antaa sinulle perinnöksi.
22. Sillä minun täytyy kuolla tässä maassa, enkä saa käydä Jordanin ylitse; mutta menette sen ylitse ja omistatte sen hyvän maan.
23. Niin kavahtakaat, ettette **YHWH 'Eloheykhem** liittoa unhottaisi, jonka Hän teidän kansanne on tehnyt: ja älkäätkä tehkö kuvaa minkään muotoista niinkuin **YHWH 'Eloheykha** sinulta kieltänyt on.
24. *Kiy* **YHWH 'Eloheykha** on kuluttavainen tuli, ja kiivas *qana /qanna* kateellinen **'EL**.
25. Kun siität ~~lapsia~~ poikia, ja ~~lasten-lapsia~~ pojanpoikia, ja te vanhenette maassa ja turmelette itsenne, ja teette itsellenne kuvia jonkun muotoisia, niin että te teette pahaa *ra' rah* | *hara* **7451** **YHWH 'Eloheykha** edessä, ja vihoitatte Hänen,
26. niin Minä tänäpäpä otan taivaat ja maan todistajaksi teitä vastaan, että teidän pitää äkisti peräti hukkuman siitä maasta, johonka te menette Jordanin ylitse, omistamaan sitä. Ette saa kauan elää siinä, vaan te peräti hukutetaan.
27. **YHWH** on hajoittava teidät kansain sekaan, ja te tulette pieneksi kansaksi, jätetyksi pakanain keskelle, kuhunka **YHWH**, vie teidät.
28. Siellä te palvelette epäjumalia **'Elohiym**, jotka ihmisten käsialat ovat: puita ja kiviä, jotka eivät näe, eikä kuule, eikä syö, eikä haista.
29. Jos sinä silloin siellä etsit **YHWH 'Eloheykha**, niin sinä löydät Hänen, koska sinä etsit Häntä kaikesta sydämmestäs, ja kaikesta sielustas.
30. Kun joudut hätään *BaTZar /tzar*, ja nämä kaikki päällesi tulevat, niin sinä viimeisinä päivinä palajat **YHWH 'Eloheykha** tykö ja kuulet Hänen ääntänsä.
31. *Kiy* **'EL**, ~~armollinen~~ *rachum* compassionate, säälivä **YHWH 'Eloheykha**: ei Hän sinua hyljää, eikä kadota sinua, ei Hän unhota isäisi liittoa, jonka Hän heille on valalla vahvistanut.
32. Kysele entisiä aikoja, jotka ovat ennen sinua olleet, siitä päivästä, jona **'Elohiym**, loi ihmisen maan päälle, kysy yhdestä taivaan äärestä niin toiseen ääreen: onko ikinä niin suuri asia tapahtunut, tahi senkaltaista on ikänä kuultu?
33. Onko joku kansa kuullut **'Elohiym** äänen puhuvan tulen keskeltä, niinkuin sinä kuullut olet, ja sittenkin jäänyt elämään?
34. Tahi onko joku **'Elohiym**, koetellut mennä ottamaan itsellensä kansaa toisen kansan keskeltä, vitsauksilla, ja tunnustähdeillä, ja ihmeillä, ja sodalla, ja väkevällä kädellä, ja ojetulla käsivarrella ja peljättävillä teoilla, niinkuin **YHWH 'Eloheykhem** kaikki nämät tehnyt on teille Egyptissä silmäisi edessä.

35. Nämät olet sinä itse nähnyt, tietääksesi, että Hän on yksin ainoastaan **YHWH hu ha'Elohiym**; ja paitsi Häntä ei yksikään muu.
36. Taivaasta on Hän antanut sinun kuulla äänensä, opettaaksensa sinua, ja maalla on Hän antanut sinun nähdä suuren tulensa, ja tulen keskeltä olet sinä kuullut Hänen Sanansa.
37. Koska Hän isiäsi rakasti, ja valitsi heidän siemenensä heidän jälkeensä, on Hän vienyt sinut ulos Egyptin maasta kasvoillansa, ja suurella voimallansa,
38. ajamaan ulos sinun edestäs suuret kansat, väkevämmät sinua, johdattaaksensa sinun heidän maahansa, ja antaaksensa sinulle sen perinnöksi, niinkuin se tänäpänä on.
39. Niin tiedä siis tänäpänä, ja pane mieleesi, *Kiy* **YHWH hu ha'Elohiym On** ylhäällä taivaassa, ja alhaalla maassa, ja ei yksikään muu;
40. pidä siis Hänen sääntönsä ja käskynsä, jotka minä tänäpänä sinulle käsken, että sinun ja sinun ~~lapsillesi~~ pojillesi sinun jälkeesi hyvin kävisi, ja että olisit pitkäikäinen maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle tahtoo antaa ikäpäiviksi.
41. Silloin erotti Mooses kolme kaupunkia, sillä puolen Jordania auringon nousemisen puolella,
42. Että sinne voisi paeta se, joka tietämätä lähimmäisensä lyö kuoliaaksi eikä ole ennen ollut hänen vihamiehensä; että hän pakenis yhteen niistä kaupungeista, ja eläisi.
43. Nämät olivat Betser korvessa, tasangolla Rubenilaisia varten, ja Ramot Gileadissa Gadilaisten varten, ja Goan Basanissa Manasselaisten varten.
44. *W'zot* **haTorah** Tämä on se laki, jonka Mooses pani Israelin ~~lasten~~ poikien eteen.
45. Ja nämät ovat todistukset, säännöt ja oikeudet, jotka Mooses sanoi Israelin ~~lapsille~~ pojille, lähdettyänsä Egyptistä,
46. Sillä puolella Jordanin, laaksossa Bet-Peorin kohdalla, Sihonin Amorilaisten kuninkaan maalla joka Hesbonissa asui, jonka Mooses ja Israelin ~~lapset~~ pojat löivät lähdettyänsä Egyptistä,
47. Ja he omistivat hänen maansa, niin myös Ogin Basanin kuninkaan maan, kahden Amorilaisten kuninkaan, jotka sillä puolella Jordanin asuivat, auringon nousuun päin,
48. Aroerista Arnonin joen reunalla, Sionin vuoreen asti, se on Hermon,
49. Ja kaiken lakian maan sillä puolella Jordanin itään päin, lakeuden mereen asti, Pisgan vuoren alla.

5. LUKU

1. Ja Mooses kutsui koko Israelin, ja sanoi heille: kuule Israel näitä sääntöjä ja oikeuksia, *hachuQuQiyim /choq | w'elhaMish'Patiym*, jotka minä tänäpänä puhun teidän korvainne kuullen, ja oppikaat ne, ja pitäkää ne, tehdäksenne niiden jälkeen.
2. **YHWH 'Eloheynu**, teki liiton meidän kanssamme Horebissa.

3. Ei tehnyt **YHWH** tätä liittoa meidän isäimme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka nyt tässä olemme tänäpäpä, ja kaikki elämme.
4. **YHWH** puhui kasvoista kasvoihin teidän kanssanne vuorella, tulen keskeltä.
5. Silloin minä seisoin *Beyn-YHWH* ja teidän välillä, ilmoittamassa teille *Diber /Dabar* **YHWH** sanaa; sillä te pelkäsitte tulta, ja ette nousseet vuorelle, ja hän sanoi:
6. *Anokhiy* **YHWH** Minä olen '**Eloheykha**, joka sinun Egyptin maalta orjuuden huoneesta ulos vienyt olen.
7. Älköön sinulla olko *lo yih 'yeh* muita '**Elohiym**, Minun edessäni.
8. Älä tee itsellesi kuvaa minkään muotoista niistä, joka ylhäällä taivaassa on, tahi alhaalla maassa, taikka vesissä maan alla.
9. Älä niitä kumarra, äläkä palvele niitä; sillä Minä olen *Kiy anokhiy* **YHWH** '**Eloheykha El qaN**a kateellinen, joka kostan lapsille pojille isäin rikokset kolmanteen ja neljanteen polveen niille, jotka Minua vihaavat,
10. mutta teen laupeuden monelle tuhannelle, jotka Minua rakastavat, ja käskyni *mitz 'woto /mitzwah* pitävät.
11. ~~Älä turhaan lausu~~ *Lo tisa /nasa Et-shem* **YHWH** '**Eloheykha** – *laSHaw /'shav*: älä korota pahuuteen /epäjumalanpalvelukseen nimeänsä; sillä ei **YHWH**, jätä sitä rankaisemata, joka Hänen nimensä *laShav* ~~turhaan lausuu~~ korottaa pahuuteen, desolating, evil, guile, idolatry, uselessness, vain.
12. Pidä lepopäivä *haSHaBat*, että sen pyhittäisit, niinkuin **YHWH** '**Eloheykha** käski.
13. Kuusi päivää tulee sinun työtä tehdä, ja kaikki askaresi toimittaa;
14. mutta seitsemäs päivä on *shaBat* **LaYHWH** '**Eloheykha** lepopäivä: silloin ole työtä tekemättä, sinä ja sinun poikasi, ja sinun tyttäresi, ja sinun palvelijasi, ja sinun piikasi, ja sinun härkäsi, ja aasisi, ja koko sinun karjasi, ja sinun muukalaisesi, joka on portteissasi, että sinun palvelijasi ja piikas levossa olisivat niinkuin sinäkin.
15. Ja muista, että sinäkin olit orja Egyptin maalla, **YHWH** '**Eloheykha** johdatti sinun sieltä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Sentähden **YHWH** '**Eloheykha** käski sinun pitää lepopäivän *hashaBat*.
16. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, niinkuin **YHWH** '**Eloheykha** on sinun käskenyt, että kauan eläisit, ja menestyisit siinä maassa, jonka **YHWH** '**Eloheykha** sinulle antaa.
17. Älä tapa *tir 'tzach /ratsach*.
18. Älä tee huorin *tin 'af /na 'aph*.
19. Älä varasta *tig 'nov /ganab*.
20. Älä sano väärää todistusta lähimmäistäsi vastaan.
21. Älä himoitse *tach 'mod /chamad* lähimmäisesi vaimoa. Älä himoitse lähimmäisesi huonetta, hänen peltoansa, palvelijatansa, piikaansa, härkänsä, aasiansa, eikä mitään, mikä lähimmäisesi oma on.
22. Nämät ovat ne sanat, jotka **YHWH**, puhui kaikelle teidän seurakunnallenne vuorella, tulesta, pilvestä ja synkeydestä *choshekk' | anan | waarafel*:
1. *Dark, darkness, misery, destruction, death, ignorance, sorrow, wickedness*
 2. *cloud, covering, nimbus, ukkonen*
 3. *gloom, lowering_sky*

suurella äänellä, eikä siihen enää lisännyt, ja Hän kirjoitti ne kahteen kiviseen tauluun, ja antoi ne minulle.

Taulu: *luchot /luwach* kiiltelevä, kiilloitettu kiveä, puuta, metallia.

23. Ja tapahtui, kuin te äänen kuulitte pimeyden keskeltä, ja vuori paloi tulesta, niin te tulitte minun tyköni, kaikki päämiehet ja sukujenne vanhimmat,

24. ja te sanoitte: katso, **YHWH 'Eloheynu** on osoittanut meille kunniansa ja suuruutensa, ja me kuulimme Hänen äänensä tulesta. Tänäpäni me näimme *Kiy-y'daBer 'Elohiym*, puhuvan ihmisille, ja heidän elämään jäävän.

25. Ja miksi meidän nyt pitäisi kuoleman? tämä suuri tuli on meidät kuluttava. Jos me useammin kuulemme **YHWH 'Eloheynu** äänen, niin me kuolemme.

26. Sillä mikä on kaikki liha, että se kuulisi **'Elohiym** äänen tulesta puhuvan, niinkuin me, ja jäisi elämään?

27. Lähesty sinä ja kuule kaikki, mitä **YHWH 'Eloheynu** sanoo, ja sano sinä meille kaikki, mitä **YHWH 'Eloheynu** sinun kanssasi puhuu, niin me tahdomme kuulla ja tehdä niitä.

28. **YHWH**, kuuli teidän sanainne äänen, kuin te puhuitte minun kanssani, ja **YHWH** sanoi minulle: Minä kuulin tämän kansan puheen äänen, kuin he puhuivat sinun kanssasi: se on kaikki hyvä, minkä he puhuivat.

29. Joska heille olisi senkaltainen sydän, pelkäämään Minua ja aina kätkemään kaikki Minun käskyni kaikkena heidän elinaikanansa, että heille menestyisi ja heidän ~~lapsi~~lapsensa pojillensa ijankaikkisesti!

30. Mene siis ja sano heille: palatkaat kotianne teidän majoihinne.

31. Mutta sinun pitää seisoman tässä Minun edessäni, niin Minä puhun sinun kanssasi sinulle kaikki käskyt, säännöt ja oikeudet, jotka sinun pitää heille opettaman, että he tekisivät niiden jälkeen, siinä maassa, jonka Minä heille annan heidän omistaaksensa.

32. Niin pitäkää nämä ja tehkää niinkuin **YHWH 'Eloheykhem**, teidän käski, ja älkää poiketko oikialle eikä vasemmalle puolelle;

33. vaan vaeltakaat niitä teitä, joita **YHWH 'Eloheykhem**, käski teidän vaeltaa, että te eläisitte, ja menestyisitte ja olisitte pitkä-ijälliset siinä maassa, jonka te omistatte.

6. LUKU

1. Nämä ovat ne käskyt, säännöt ja oikeudet, jotka **YHWH 'Eloheykhem** käski opettaa teille, että tekisitte niiden mukaan siinä maassa, johon te menette omistamaan sitä. -

2. että pelkäisitte **ET-YHWH 'Eloheykha** ja pitäisitte kaikki hänen sääntönsä ja käskynsä, jotka minä käsken sinulle, sinä ja lapsesi ja sinun lastesi lapset poikasi ja poikasi pojat, kaikkena sinun elinaikanasi, että kauan eläisitte.

3. Israel, sinun pitää siis kuuleman ja pitämän ne, tehdäksesi niitten mukaan, että sinulle hyvin kävisi, ja te paljon lisääntyisitte; niinkuin **YHWH**, sinun isäisi **'Elohey**, on sinulle luvannut, maassa, joka rieskaa ja hunajata vuotaa.

4. Kuule Israel, **YHWH**, meidän Jumalamme '**Eloheynu**, on yksi ainoa **YHWH**.
sh'ma Yis'rael YHWH 'Eloheynu YHWH echad
5. Ja sinun pitää rakastaman **YHWH 'Eloheykha**, koko sydäimestäsi, ja koko sielustasi ja koko voimastasi.
6. Ja nämät sanat, jotka Minä käsken sinulle tänäpäpä, pitää sinun sydämeesi paneman,
7. Ja teroittaman ne ~~lapsillesi~~ pojillesi, ja niistä puhuman, huoneessa istuissasi ja tiellä käydessäsi, ja maata pannessasi ja noustessasi.
8. Ja sinun pitää sitoman ne merkiksi käteesi, ja olkoot ne sinulle muistutukseksi silmäisi välissä *l'taft /towphaphah* ympäri, sitoa.
9. Ja sinun pitää kirjoittaman ne huoneesi pihtipieliin ja portteihisi,
10. Kuin **YHWH 'Eloheykha**, johdattaa sinut siihen maahan, jonka Hän valan kautta on luvannut isillesi, Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille, sinulle antaaksensa, suuret ja kauniit kaupungit, joita et sinä rakentanut,
11. Ja huoneet täynnä kaikkea hyvyttä, joita et sinä itse täyttänyt, ja vuojonkiviset kaivot, joita et sinä itse ole kaivanut, ja viinimäet ja öljymäet, joita et sinä itse istuttanut, - ja sinä syöt ja ravitaan.
12. niin varo, ettet unhota **Et-YHWH**, joka sinut Egyptin maalta, orjuuden huoneesta on johdattanut ulos.
13. Sinun pitää pelkäämän **Et-YHWH 'Eloheykha**, ja palveleman Häntä, ja Hänen nimensä *shem* kautta tulee sinun vanna.
14. Älkää seuratko muukalaisia jumalia '*elohiym*, niiden kansain jumalia *me'elohey*, jotka teidän ympärillänne asuvat.
15. *Kiy el qaNa /qanna'* **YHWH 'Eloheykha** on ~~kiivas~~ kateellinen teidän keskellänne, ja varo, ettei **af-YHWH 'Eloheykha** viha syttyisi sinuun, ja hukuttaisi sinut maan päältä.
16. Älkää kiusatko *lo t'naSu* **YHWH 'Eloheykhem**, niinkuin te Häntä kiusasitte Massassa;
17. vaan pitäkää uskollisesti **YHWH 'Eloheykhem** käskyt, ja Hänen asetuksensa ja sääntönsä, jotka Hän sinulle käsenyt on,
18. että teet, mikä on oikia ja hyvä **YHWH**, edessä, että sinulle hyvin kävisi, ja pääsisit siihen maahan ja omistaisit sen hyvän maan, josta **YHWH**, vannoi isillesi,
19. että Hän karkoittaa kaikki viholliset sinun edestäsi, niinkuin **YHWH**, sanonut on.
20. Kun poikasi tästälähin kysyy sinulta, sanoen: mitä nämä todistukset ja säännöt ja oikeudet ovat, jotka **YHWH Eloheynu** teille käsenyt on?
21. Niin sinun pitää sanoman pojalles: me olimme Faraon orjia Egyptissä; mutta **YHWH**, johdatti meidät ulos Egyptistä väkevällä kädellä.
22. **YHWH**, teki *waYiT'en /Nathan* suuria ja kauheita *ra' rah* | *w'rayim* **7451** merkkejä, ja ihmeitä Egyptissä, Faraolle, ja koko hänen huoneellensa, meidän silmäimme edessä.
23. Ja Hän johdatti meidät sieltä ulos, että Hän veisi meidät siihen maahan, ja antaisi meille sen maan, jonka Hän valalla lupasi meidän isillemme.

24. Ja **YHWH**, käski meitä tekemään kaikkein näiden sääntöjen mukaan, ja pelkäämään **ET-YHWH 'Eloheyneu** että meille hyvin kävisi kaikkena elinaikanamme, niinkuin myös tänäpäpä käy.

25. Ja se on oleva meille vanhurskaudeksi, jos me pidämme ja teemme kaikki nämä käskyt **YHWH 'Eloheyneu**, edessä, niinkuin Hän meille on käsenyt.

7. LUKU

1. Kuin **YHWH 'Eloheykha** vie *y'viyakha /bow*'sinun siihen maahan, johon sinä menet omistamaan sitä, ja kun Hän ajaa paljon kansaa ulos sinun edestäsi: Hetiläiset, Girgasilaiset, Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset, seitsemän kansaa, jotka sinua suuremmat ja väkevämmät ovat;

2. Ja kun **YHWH 'Eloheykha** antaa heidät sinun valtaasi, ja sinä lyöt heidät, niin sinun pitää peräti heidät kirottuna hukuttaman, älä tee mitään liittoa heidän kanssansa, äläkä armahdan heitä.

3. Älä rupea heimolaisuuteen heidän kanssansa: älä anna tyttäriäs heidän pojillensa, äläkä ota pojillesi vaimoja heidän tyttäristöän.

4. Sillä he viettelivät sinun poikasi luopumaan Minusta, ja palvelemaan muukalaisia jumalia '**elohiyim**'; ja niin Herran **af-YHWH**, viha syttyy teihin ja Hän nopiasti hukuttaa teidät.

5. Mutta näin pitää teidän tekemän heille: heidän alttarinsa kukistakaat ja patsaansa rikkokaat, heidän metsistönsä *grove 'asherah* kaatakat, ja heidän epäjumalansa kuvat *ufsiyleyhem /paciyl* tulessa polttakaat.

6. Sillä sinä olet **YHWH 'Eloheykha**, pyhitetty kansa: sinut on **YHWH 'Eloheykha** valinnut omaksi kansaksensa kaikista kansoista, kuin asuvat maan päällä.

7. Ei ole **YHWH** mielistynyt teihin ja valinnut teitä sentähden, että teidän lukunne on suurempi kuin kaikkein muiden kansain; sillä sinä olet vähin kaikista kansoista.

8. mutta koska **YHWH**, rakasti teitä ja pitää valansa, jonka Hän vannoi teidän isillenne, johdatti Hän **YHWH**, teidät ulos väkevällä kädellä ja vapahti teidät orjuuden huoneesta, Faraon Egyptin kuninkaan kädestä.

9. *W'yada'Ta Kiy-YHWH 'Eloheykha hu ha'Elohiym haEl* - Niin tiedä siis, että **YHWH**, sinun '**Elohiym**, on '**Elohiym**, uskollinen '*aman* '**El**, joka pitää liiton ja säilyttää laupeuden tuhanteen polveen niiden kanssa, jotka Häntä rakastavat ja pitävät Hänen käskynsä,

10. mutta varmasti kostaa niille, jotka Häntä vihaavat, niin että Hän hukuttaa heitä. Hän ei viivy kostamasta niille, jotka Häntä vihaavat vaan kostaa niille varmasti.

11. Niin pidä siis ne käskyt, säännöt ja oikeudet, jotka Minä sinulle käsen tänäpäpä, ja tee niiden mukaan.

12. Ja jos te nämät oikeudet kuulette, ja teette ne, niin myös **YHWH 'Eloheykha** pitää sinulle sen liiton ja laupeuden, jonka Hän valalla lupasi sinun isillesi,

13. Ja rakastaa sinua, ja siunaa sinut, ja ennentää sinut; Hän siunaa sinun ruumiisi hedelmän, ja maasi hedelmän, sinun jyväsi, viinisi ja öljysi, sinun karjasi sikiöt, ja lampaittesi karitsat, siinä maassa, jonka Hän isillesi valan kautta lupasi sinulle antaa.
14. Siunattu olet sinä oleva kaikista kansoista. Ei sinussa ole miestä eikä vaimoa hedelmätöntä, eikä yhtään hedelmätöntä karjassasi.
15. *W'hesiyr* **YHWH** poistaa sinulta kaikki sairaudet: ei Hän yhtäkään Egyptin pahaa *ra'rah* | *harayim* 7451 tautia, jotka sinä tunnet, pane sinun päällesi; mutta Hän heittää ne kaikkein niiden päälle, jotka sinua vihaavat.
16. Sinä olet nielevä kaikki ne kansat, jotka **YHWH 'Eloheykha**, sinulle antaa: älä sääli heitä, äläkä palvele *taavod /abad* orjuuttaa, helvetti heidän jumaliansa *et-'eloheyhem*; sillä se tulisi sinulle paulaksi.
17. Jos sinä sanot sydämässäsi: nämä kansat ovat suuremmat kuin minä; kuinka taidan minä heidät ajaa ulos?
18. Niin älä pelkää heitä: muista tarkasti, mitä **YHWH 'Eloheykha** teki Faraolle ja kaikille Egyptiläisille,
19. ja muista niitä suuria vitsauksia, jotka silmäsi nähneet ovat, ja merkkejä ja ihmeitä, ja sitä väkevätä kättä, ja ojettua käsivartta, jolla **YHWH 'Eloheykha** johdatti sinut. Samalla tavalla tekee **YHWH 'Eloheykha** tekee kaikille niille kansoille, joita sinä pelkää.
20. Niin myös **YHWH 'Eloheykha** lähettää heidän sekaansa ampiaiset siksi että kaikki hukutetaan, jotka ovat jääneet ja itsensä lymyttäneet sinulta.
21. Älä hämmästy heidän edessänsä; sillä **Kiy-YHWH 'Eloheykha** on keskelläsi suuri ja peljättävä **'EL**.
22. Ja **YHWH 'Eloheykha** karkoittaa nämä kansat sinun edestäsi, vähitellen toisen toisensa jälkeen. Älä äkisti hukuta heitä, ettei metsän pedot lisääntyisi sinua vastaan maan päällä.
23. **YHWH 'Eloheykha** antaa heidät sinun käsiisi, ja lähettää heidän keskellensä suuren eipuraisuuden, siksi että Hän hukuttaa heidät,
24. ja antaa heidän kuninkaansa sinun valtaasi, ja sinä hukutat heidän nimensä taivaan alta; ei yksikään voi seisoa sinua vastaan siksi että heidät hukutat.
25. Heidän epäjumaliensa *'eloheyhem* kuvat pitää sinun tulella polttaman: älä himoitse sitä hapiata ja kultaa, mikä niiden päällä on, äläkä ota mitään itsellesi siitä, ettei se olisi sinulle paulaksi; sillä se on **YHWH 'Eloheykha** kauhistus.
26. Ja älä vie sitä kauhistusta huoneesesi ettet itse tulisi kirotuksi *cherem*; vaan sinun tulee pitää se ilettyksenä ja kauhistuksena; sillä se on kirottu *Kiy-cherem*.

8. LUKU

1. Kaikki käskyt *Kal-haMitz'wah*, jotka minä käsken sinulle tänäpäpä, pitäkää ja tehkää, että te eläisitte ja lisääntyisitte, ja pääsisitte omistamaan maan, jonka **YHWH**, on valalla luvannut teidän isillenne.

2. Ja muista kaikkea, mitä on tapahtunut sillä matkalla, jota **YHWH 'Eloheykha** johdatti sinun näinä neljänäkymmenenä vuotena korvessa, vaivataksensa sinua ja koetellaksensa sinua, että Hän tietäisi mitä sinun sydämessäsi oli, pidätkö Hänen käskynsä, vai et.
3. Ja Hän kuritti sinua ja antoi sinun isota; ja ravitsi sinun mannalla, ruualla, jota et sinä eikä sinun isäsi tunteneet, että Hän antaisi sinun tietää, ettei ihminen elä ainoastansa leivästä, vaan että hän elää siitä kaikesta mikä *fiy*-**YHWH**, suusta lähtee.
4. Sinun vaatteesi eivät kuluneet yltäsi näinä neljänä kymmenenä vuotena eikä jalkasi kuulettuneet.
5. Niin käsitä se sydämessäs, että **YHWH 'Eloheykha** on kurittanut sinua, niinkuin mies kurittaa poikaansa.
6. Ja pidä **YHWH 'Eloheykha** käskyt vaeltaaksesi Hänen tiellänsä ja peljätäksesi Häntä.
7. Sillä **YHWH 'Eloheykha** vie sinun hyvään maahan: siihen maahan, jossa vesiojat, lähteet ja järvet laaksoissa ja vuorten rinteillä vuotavat,
8. maahan, jossa nisua, ohraa, viinipuita, fikunapuita ja granatin omenia, maahan, jossa on öljypuita ja hunajaa;
9. maahan, jossa ei sinun tarvitse puutteessa syödä leipääsi jossa ei mitään puutu; maahan, jonka kivet ovat rautaa, jossa sinä vasken vuorista lohkaiset.
10. Ja kun sinä syönyt ja ravittu olet, kiitä *barak* polvistu, siunaa silloin **YHWH 'Eloheykha** sen hyvän maan edestä, jonka Hän antoi sinulle.
11. Niin varo siis, ettet unhotat Herraa **YHWH**, sinun Jumalatasi **'Elohiym**, niin ettet sinä pidä Hänen käskyjäänsä, oikeuksiansa ja sääntöjäänsä, jotka minä tänäpäpä sinulle annan.
12. Ja kun syönyt ja ravittu olet, ja rakennat kauniit huoneet ja asut niissä,
13. ja sinun karjasi ja lampaasi, hopiasi ja kultasi, ja kaikki mitä sinulla on, lisääntyvät,
14. varo, ettei sinun sydämessäsi silloin tule ylpiäksi, niin että unhottaisit **YHWH 'Eloheykha** joka sinun johdatti ulos Egyptin maalta, orjuuden huoneesta,
15. ja on sinun johdattanut sen suuren ja hirmuisen korven läpi, jossa oli myrkyllisiä kärmeitä, ja skorpionneja, ja jossa kuivuus vallitsi, eikä ollut ensinkään vettä, ja Hän antoi sinulle veden vuotaa kovasta kalliosta.
16. ja joka ravitsi sinun korvessa mannalla, josta ei sinun isäsi tieneet, nöyryyttäöksensä ja koetellaksensa sinua, ja viimeiseltä hyvää tehdäksensä sinulle.
17. Älä sentähden sano sydämessäsi: minun voimani ja käteni väkevyys on minulle näin voimalliset työt tehnyt.
18. Vaan muista **YHWH 'Eloheykha** sillä Hän on se, joka sinulle voiman antaa, tekemään senkaltaisia voimallisia tekoja, vahvistaaksensa liittonsa, jonka Hän vannoi sinun isillesi, niinkuin se tänäkin päivänä tapahtuu.
19. Vaan jos sinä unhotat **YHWH 'Eloheykha** ja noudatat muita jumalia **'elohiym**, palvelet ja kumarrat niitä, niin minä tänäpäpä todistan teille, että te peräti hukutte.

20. Juuri niinkuin pakanat, jotka **YHWH**, hukuttaa teidän edestänne, niin tekin hukutte, koska ette olleet Herran **YHWH**, teidän Jumalamme '**Elohiym**, äänelle kuuliaisat.

9. LUKU

1. Kuule Israel! tänäpäpä sinä menet Jordanin ylitse, valloittamaan kansoja, jotka ovat sinua suurempia ja väkevämmät, suuria kaupungeita varustettuja taivaasen asti,
2. suurta ja vartevaa kansaa, Enakin poikia, jotka sinä tunnet, ja joista olet kuullut sanottavan: kuka voi seisoa Enakin poikia vastaan?
3. Niin sinun pitää tänäpäpä tietämän, että **YHWH 'Eloheykha** käy sinun edelläsi niinkuin kuluttavainen tuli; Hän hukuttaa heidät, ja Hän alentaa heidät sinun edessäsi, ja sinä ajat heidät ulos ja hukutat nopiasti, niinkuin **YHWH**, sanoi sinulle.
4. Kun **YHWH 'Eloheykha** on heidät ajanut ulos sinun edestäsi, niin älä sano sydämessäs: **YHWH**, on minun tähän tuonut omistamaan tätä maata minun vanhurskautesi tähden; sillä **YHWH** ajaa nämät pakanat sinun edestäsi ulos heidän jumalattomuutensa *uv'rish'at /yarash* tähden.
5. Et sinä tule omistamaan heidän maatansa vanhurskautesi eikä sydämessi vakuuden tähden; vaan **YHWH 'Eloheykha** ajaa pakanat ulos heidän jumalattomuutensa tähden, että Hän vahvistaisi sanansa, jonka **YHWH**, sinun isillesi Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille vannoi *nish'Ba /shaba*.
6. Niin tiedä nyt, ettei **YHWH 'Eloheykha** anna sinulle tätä hyvää maata omistukseksi vanhurskautesi tähden; sillä sinä olet niskuri kansa.
7. Muista ja älä unhota, kuinka sinä **YHWH 'Eloheykha** vihoitit korvessa: siitä päivästä kuin sinä läksit Egyptin maalta, siihen asti kuin te tulleet olette tähän paikkaan, olette te olleet **im-YHWH** vastahakoiset.
8. Horebissa te myös vihoititte **et-YHWH**, ja **YHWH**, vihastui teihin, niin että Hän tahtoi teidät hukuttaa.
9. Kun minä olin astunut vuorelle vastaan ottamaan kivisiä tauluja, sen liiton tauluja, jonka **YHWH** teki teidän kanssanne, olin minä vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja en syönyt leipää, enkä juonut vettä,
10. ja **YHWH**, antoi minulle kaksi kivistä taulua, kirjoitettua '**Elohiym** sormella, ja niissä olivat kaikki sanat, jotka **YHWH**, teille tulesta vuorella puhui, kokouksen päivänä,
11. Ja tapahtui niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön perästä, että **YHWH**, antoi minulle kaksi kivistä liiton taulua,
12. ja **YHWH**, sanoi minulle: nouse ja mene nopiasti täältä alas; sillä sinun kansas, jonka Egyptistä olet johdattanut ulos, on turmellut itsensä, he ovat nyt jo poikenneet pois siltä, jonka minä käskin heille, ja ovat tehneet heillensä valetun kuvan.
13. Ja **YHWH**, puhui minulle, sanoen: Minä olen nähnyt tämän kansan, ja katso, se on niskuri kansa.

14. Jätä minut rauhaan; Minä hukutan heidät, ja pyyhin heidän nimensä taivaan alta: ja Minä tahdon sinut tehdä väkevämmäksi ja suuremmaksi kansaksi kuin tämä on.
15. Ja kun minä käännyin ja astuin vuorelta alas, joka tulesta paloi, ja pidin kaksi liiton taulua molemmissa käsissäni;
16. niin näin minä, ja katso, te olitte tehneet syntiä **LAYHWH 'Eloheykhem** teidän Jumalattanne vastaan: te olitte tehneet itsellenne valetun vasikan; te olitte niin pian poikenneet pois siltä tieltä siltä tieltä, jonka **YHWH**, käski teille.
17. Ja minä otin ne molemmat taulut ja heitin molemmista käsistäni, ja löin ne rikki teidän silmäinne edessä,
18. Ja lankesin maahan **YHWH** eteen, niinkuin ennenkin, niinä neljänäkymmenenä päivänä ja neljänäkymmenenä yönä, ja en syönyt leipää, enkä juonut vettä, kaikkein teidän synteinne tähden, joita te tehneet olitte, tehdessänne pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** edessä ja vihoittaessanne Hänet.
19. Sillä minä pelkäsin sitä vihaa ja hirmuisuutta, joka **YHWH**, oli syttynyt teitä kohtaan, niin että Hän tahtoi hukuttaa teidät: ja **YHWH**, kuuli minun rukoukseni vielä silläkin kertaa.
20. **YHWH**, oli myös suuresti vihainen Aaronille, niin että Hän tahtoi hänen hukuttaa; vaan minä rukoilin silloin Aaroninkin edestä.
21. Mutta teidän syntinne, sen vasikan, jonka te tehneet olitte, otin minä ja poltin tulesa, ja löin sen rikki ja survoin peräti, niin että se mureni tomuksi, ja heitin sen tomun *'aphar* siihen ojaan, joka siitä vuoresta vuosi.
22. Niin myös Tabeerassa, ja Massassa, ja himohaudoilla te vihoititte **et-YHWH**.
23. Ja kun **YHWH** lähetti teidät Kades-Barneasta, ja sanoi: menkää ja omistakaat maa, jonka minä annoin teille, niin te olitte **YHWH 'Eloheykhem** käskylle vastahakoiset, ja ette uskoneet häntä, ettekä myös olleet kuuliaiset Hänen äänellensä.
24. Te olette olleet **im-YHWH** tottelemattomat, aina siitä päivästä kuin minä teidän tuntenut olen.
25. Ja minä lankesin maahan **YHWH** eteen, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä minä siinä makasin; sillä **YHWH**, sanoi, että Hän tahtoi hukuttaa teidät.
26. Ja minä rukoilin **el-YHWH**, sanoen: '**Adonay YHWHiH**, älä hukuta Sinun kansaasi ja perikuntaasi, jonka suurella voimallasi olet pelastanut ja väkevällä kädelläsi Egyptistä olet johdattanut ulos,
27. Muista palvelijoitasi Abrahamia, Isaakia ja Jaakobia: älä katso tämän kansan uppiniskaisuutta, jumalattomuutta ja syntiä,
28. Ettei sen maan asukkaat, josta meidät olet johdattanut, sanoisi: sentähden, ettei **YHWH**, voinut heitä viedä siihen maahan, jonka Hän heille oli luvannut, ja että Hän on vihasi heitä, johdatti Hän heidät ulos, tappaaksensa heidät korvessa.
29. Sillä he ovat Sinun kansasi ja perimyksesi, jonka suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi johdattanut olet.

10. LUKU

1. Silloin sanoi **YHWH** minulle: vuole itsellesi kaksi kivistä taulua *sh'neyLuchot* entisten kaltaista, ja astu Minun tyköni vuorelle, ja tee itsellesi puuarkki *aron /arown box 'ets wood*.
2. Niin Minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka niissä ensimmäisissä tauluissa olivat, jotka särkenyt olet: ja pane ne arkkiin *Baaron box*.
3. Niin Minä tein arkin *'aron box* sittimipuusta, ja vuolin kaksi kivistä taulua entisten kaltaista, ja astuin vuorelle, pitäen kaksi taulua kädessäni.
4. Ja Hän kirjoitti sen ensimmäisen kirjoituksen jälkeen niihin tauluihin *alhaLuchot* ne kymmenet sanat, jotka **YHWH**, teille puhui vuorella tulesta, kokouksen päivänä: ja **YHWH** antoi ne minulle.
5. Sitten minä käännyin ja astuin vuorelta alas, ja panin taulut *ethaLucho* tarkkiin *'arown*, jonka minä olin tehnyt, että siellä olisivat, niinkuin **YHWH**, minulle käsenyt oli.
6. Ja Israelin lapset pojat menivät Berot-Bene-Jaakanista Moseraan: siellä kuoli Aaron ja haudattiin, ja hänen poikansa Eleasar toimitti papin virkaa hänen sijassansa.
7. Sieltä menivät he Gudgodaan: Gudgodasta Jotbataan, siihen maahan, jossa vesiojat ovat.
8. Silloin eroitti **YHWH** Levin suvun, kantamaan **YHWH** liiton *baryyth* arkkia *arown box*, seisomaan **YHWH**, edessä, palvelemaan Häntä ja siunaamaan Hänen Nimessään tähän päivään asti.
9. Sentähden ei Levi saanut osaa eikä perintöä veljeinsä kanssa; sillä **YHWH**, on heidän perintönsä, niinkuin **YHWH 'Eloheykha**, sanoi heille.
10. Ja minä seisoin vuorella niinkuin ennenkin, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja vielä silloinkin kuuli **YHWH**, minun rukoukseni, **YHWH** ei tahtonut hukuttaa sinua.
11. *WaTomer* **YHWH**, sanoi minulle: nouse, mene matkaas, ja lähde vaeltamaan kansan edellä, että he menisivät omistamaan sen maan, jonka minä vannoin heidän isillensä antaakseni sen heille.
12. Nyt siis Israel, mitä **YHWH 'Eloheykha**, sinulta muuta vaatiikaan, kuin että pelkäisit *et-YHWH*, ja vaeltaisit kaikissa Hänen teissänsä ja rakastaisit Häntä, ja palvelisit **YHWH 'Eloheykha** kaikesta sinun sydäimestäs ja kaikesta sinun sielustas:
13. niin että pitäisit **YHWH** käskyt ja hänen sääntönsä, jotka minä käsken sinulle tänäpäpä, että sinulle hyvin kävis!
14. Katso, taivaat ja taivasten taivaat ovat **LAYHWH 'Eloheykha**, ja maa ja kaikki, mitä siinä on.
15. Kuitenkin **YHWH** on ollut hyvä suosio sinun isiisi ja rakasti heitä, ja Hän valitsi heidän siemenensä heidän jälkeensä, Hän valitsi teidät kaikista kansoista, niinkuin tänäpäpäpäkin on.
16. Niin ympärileikatkaat teidän sydämenne esinahka, ja älkää enää niskurit olko!
17. **YHWH 'Eloheykhem hu 'Eloheyon** kaikkein jumalain *ha'Elohiym wa'adoney ha'adoniym*, *haEl haGadol haGibor*, voimallinen ja peljättävä *'Yare*, joka ei katso muotoa, eikä lahjoja ota,

18. Joka orvoille ja leskille oikeuden tekee, ja rakastaa muukalaisia, niin että Hän heille leivän ja vaatteen antaa.
19. Sentähden pitää myös teidän rakastaman muukalaista; sillä tekin olitte muukalaiset Egyptin maalla.
20. Sinun pitää pelkäämään **et-YHWH 'Eloheykha**, Häntä pitää sinun palveleman, Hänessä pitää sinun kiinni riippuman, ja Hänen Nimensä *Shem* kautta vannoman.
21. Hän on sinun ylistyksesi ja sinun **'Eloheykha**, joka sinun suhteesi teki niitä suuria ja hirmuisia töitä, joita sinun silmäsi nähneet ovat.
22. Seitsemänkymmentä sielua olivat isäsi, kun he menivät alas Egyptiin; mutta nyt **YHWH 'Eloheykha**, on tehnyt sinut monilukaiseksi niinkuin taivaan tähdet.

11. LUKU

1. Niin rakasta nyt **YHWH 'Eloheykha**, ja pidä Hänen lakinsa, sääntönsä, oikeutensa ja käskynsä alinomaa.
2. Ja tänäpäni pankaa mieleenne - sillä en minä teidän ~~lastenne~~ poikienne kanssa puhu, jotka eivät sitä tiedä, eivätkä ole nähneet **YHWH 'Eloheykhem**, kuritusta, Hänen jalouttansa, voimallista kättänsä ja ojennettua käsivarttansa,
3. Ja Hänen ihmeitensä, ja tekojansa jotka Hän teki Egyptiläisten keskellä, Faraolle Egyptin kuninkaalle, ja kaikelle hänen maakunnallensa,
4. Ja mitä Hän teki Egyptiläisten sotaväelle, heidän hevosillensa ja vaunuillensa, kuinka Hän antoi Punaisen meren vedet juosta heidän päällensä, kun he teitä ajoivat takaa, ja kuinka **YHWH**, hukutti heidät hamaan tähän päivään asti,
5. Ja mitä Hän teille korvessa tehnyt on, siihenasti kuin te tähän paikkaan tulitte,
6. Ja mitä Hän teki Datanille ja Abiramille Eliabin Rubenin pojan pojille, kuinka maa avasi suunsa ja nieli heidät, ja heidän perheensä ja majansansa; niin myös kaikki heidän tavaransa, mikä oli heidän hallussansa koko Israelin keskellä;
7. Sillä teidän silmänne ovat nähneet kaikki ne suuret **YHWH**, teot, jotka Hän tehnyt on.
8. Sentähden pitääkää kaikki käskyt, jotka minä teille tänäpäni käsken, että te vahvistuisitte ja pääsisitte omistamaan sitä maata, jota te menette valloittamaan.
9. Että te kauan siinä maassa eläisitte, jonka **YHWH**, sinun Jumalasi **'Elohiym**, kautta lupasi antaa teidän isillenne, ja heidän siemenellensä, sen maan, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa.
10. Sillä se maa, johonka nyt menet omistamaan sitä, ei ole niinkuin Egyptin maa, josta te lähteneet olette, jossa sinä siemenesi kylvit, ja polkemalla jalallasi kastelit niinkuin ryytimaata.
11. Vaan se maa, johonka te menette omistamaan sitä, on vuorinen ja laaksoinen maa, jonka sade taivaasta kastelee;
12. josta maasta **asher-YHWH 'Eloheykha** pitää huolta; ja **YHWH 'Eloheykha** silmät aina sitä katselevat vuoden alusta vuoden loppuun asti.

13. Ja tapahtuu, jos te hyvin kuuliaisit olette Minun käskyilleni, jotka Minä tänäpäpä teille käsken; niin että rakastatte **YHWH 'Eloheykhem**, ja palvelette Häntä kaikesta sydämmestänne ja kaikesta sielustanne,
14. Että Minä annan teidän maallenne sateen ajallansa, syyssateen ja kevätsateen, ja sinä korjaat jyväsi, viinisi ja öljysi.
15. Ja Minä annan karjallesi ruohoa sinun kedoillasi; ja sinä syöt ja ravitaan.
16. Varokaat, ettei teidän sydämenne vieteltäisi, niin että poikkeatte palvelemaan vieraita **'elohiyim** ja kumartamaan heitä.
17. Ja **af-YHWH**, viha syttyisi teihin, ja sulkisi taivaan, ettei sadetta tulisi, eikä maa antaisi hedelmäänsä: ja te kiireellä hukkuisitte siitä hyvästä maasta, jonka **YHWH**, on teille antanut.
18. Niin pankaat nyt nämät minun sanani sydämmeenne, ja teidän mieleenne, ja sitokaat niitä merkiksi teidän käsiinne, ja olkoot ne muistutukseksi teidän silmäinne välissä,
19. Ja opettakaat niitä ~~lapsillenne~~ pojillenne, niin että sinä puhut niistä huoneessa istuissasi, tiellä käydessäsi, levätä pannessasi ja noustessasi.
20. ja kirjoita ne sinun huoneesi pihtipieliin, ja portteihisi.
21. että sinä ja sinun ~~lapsesi~~ poikasi kauan eläisitte siinä maassa, jonka **YHWH**, teidän isillenne vannoi antaaksensa heille, niin kauan kuin päivät taivaasta maan päällä ovat.
22. Sillä jos te kaikki nämä käskyt pidätte, jotka Minä teille käsken, ja teette niitten mukaan; niin että rakastatte **YHWH 'Eloheykhem**, ja vaellatte kaikissa Hänen teissänsä, ja riiputte Hänessä kiinni;
23. Niin **YHWH**, ajaa kaikki nämä kansat pois teidän edestänne; ja te valloitate suuremmat ja voimallisemmat kansat, kuin te olette.
24. Kaikki paikat, johon teidän jalkanne astuu, ovat teidän; korvesta ja Libanonista ja Fratin virrasta, äärimäiseen mereen asti, on rajanne oleva.
25. Ei yksikään voi olla teitä vastaan: pelvon ja vavistuksen antaa **YHWH 'tulla** kaikkein niiden maiden päälle, jossa te vaellatte; niinkuin Hän teille on sanonut.
26. Katso, Minä asetan tänäpäpä teidän eteenne, sekä siunauksen että kirouksen:
27. Siunauksen, jos te kuuliaisit olette **YHWH ' Eloheykhem** käskylle, jonka Minä tänäpäpä teille käsken.
28. Kirouksen, jos ette tottele **YHWH 'Eloheykhem**, käskyjä, ja poikkeatte siltä tieltä, jonka Minä teille tänäpäpä käsken; niin että vaellatte muiden jumalain **'elohiyim** jälkeen, joita ette tunne.
29. Ja kun **YHWH 'Eloheykha**, johdattaa sinut siihen maahan, johon nyt menet sitä omistamaan; niin julista siunaus Gerisimin vuorella, ja kirous Ebalin vuorella.
30. Katso, eivätkö ne sijaitse sillä puolen Jordanin tien perällä, auringon laskemiseen päin Kananealaisten maalla, jotka asuvat lakeudella, Gilgalin kohdalla, Moren tammiston lähellä?
31. Sillä teidän pitää menemän Jordanin ylitse, valloittamaan sitä maata jonka *asher-***YHWH 'Eloheykhem**, teille antaa, omistaaksenne sen, ja asuaksenne siinä.

32. Niin pitäkää ja tehkää kaikki ne säännöt ja oikeudet, jotka Minä tänäpäni panen teidän eteenne.

12. LUKU

1. Nämät ovat ne säännöt ja oikeudet, joita teidän tulee pitää, tehdä niitten mukaan, siinä maassa, jonka **YHWH 'Elohey** antoi sinulle omistettavaksesi; niin kauan kuin te maan päällä elätte.
2. Teidän pitää peräti hävittämän kaikki ne paikat, joissa pakanat, jotka te ajatte pois, ovat **et-'eloheyhem** palvelleet; oli se korkeilla vuorilla, kukkuloilla, tahi viheriäisten puitten alla.
3. Ja kukistakaat heidän alttarinsa, ja särkekää heidän kuvapatsaansa, heidän metsistönsä *'asherah* tulella polttakaat, ja heidän epäjumalansa **'eloheyhem** kuvat rikki hakatkaa; ja hukuttakaat heidän nimensä siitä paikasta.
4. Palvellessanne **LaYHWH 'Eloheykhem** ei teidän pidä niin tekemän:
5. Vaan siinä paikassa, jonka **YHWH 'Eloheykhem** valitsee jokaisesta teidän sukukunnistanne, asettaaksensa siihen Nimensä: siinä etsikää Hänen asuntonsa, ja sinne pitää sinun tuleman.
6. Ja siellä pitää teidän uhraaman teidän polttouhrinne, ja muut uhrinne, ja teidän kymmenyksenne, ja kättenne ylönnyshrin; ja teidän lupausuhrinne, ja vapaaehtoiset uhrinne, sekä esikoiset karjastanne ja lampaistanne.
7. Ja siellä teidän pitää syömän **YHWH 'Eloheykhem** edessä, ja iloitseman, te ja teidän perheenne, joilla **YHWH 'Eloheykha** on sinua siunannut.
8. Älkää tehkö niin kuin me tässä tänäpäni teemme, jokainen mitä hänen mielestensä on oikea.
9. Sillä ette vielä ole tähän asti tulleet lepoon ja perimykseen, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa.
10. Mutta kun olette menneet Jordanin ylitse, ja asutte siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykhem** antaa teidän periä: ja kun Hän antaa teille levon kaikilta vihamiehiltänne ympäriltänne, niin että turvallisesti asutte,
11. niin pitää teidän sille paikalle, jonka **YHWH 'Eloheykhem** valitsee, että Hänen nimensä siinä asuisi; kaikki nämä jotka Minä teille käsken: teidän polttouhrinne, ja teuras-uhrinne, kymmeneksenne, kättenne ylönnyshrin, ja kaikki parhaat lupaus-uhrinne, jotka te **LAYHWH** lupaatte.
12. Ja iloitkaa **YHWH 'Eloheykhem** edessä, sekä te että teidän poikanne, ja tyttärenne, teidän palvelijanne ja piikanne; ja myös Leviläiset, jotka teidän porteissanne ovat, sillä ei heillä ole osaa eikä perintöä teidän kanssanne.
13. Karta uhraamasta polttouhriasi joka paikassa, jonka näet;
14. Vaan siinä paikassa, jonka **YHWH** valitsee jossakussa sinun sukukunnassasi, siellä pitää sinun polttouhriasi uhraaman; ja tekemän kaikki, mitä Minä sinulle käsken.

15. Kuitenkin saat teurastaa ja syödä lihaa niin paljon kuin haluttaa, **YHWH 'Eloheykha** siunauksen jälkeen, jonka Hän sinulle on antanut, kaikissa sinun kaupunkiesi porteissa: sekä saastainen että puhdas siitä syököön, niinkuin metsävuohen ja peuran lihaa.
16. Mutta älkää verta syökö; vaan kaatakaa se maahan niinkuin vesi.
17. Et sinä saa porteissasi syödä jyväsi, viinisi, ja öljysi kymmeneksiä, eikä myös esikoisia karjastasi ja lampaistasi; eikä yhtäkään lupaus-uhria, jonka sinä luvannut olet, eikä vapaanehtoista uhria, eikä kättesi ylönnyshria;
18. Vain **YHWH 'Eloheykha** edessä pitää sinun niitä syömän siinä paikassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** valitsee, sinä ja sinun poikasi, ja tyttäresi, ja palvelijasi ja piikasi, ja Leviläinen, joka sinun portissasi on, ja iloitse **YHWH 'Eloheykha** edessä kaikista, kättesi saannoista.
19. Ja ota vaari, ettet hyljää Leviläistä, niin kauan kuin sinä elät maan päällä,
20. Kuin **YHWH 'Eloheykha** levittää sinun maasi rajat, niinkuin Hän sanoi sinulle, ja sinä sanot: minä söisin lihaa: koska sinua haluttaa lihaa syödä; niin syö lihaa sielusi himon jälkeen.
21. Jos se paikka jonka **YHWH 'Eloheykha** valitsi, antaaksensa Nimensä siellä asua, on sinulle liian kaukana, niin teurasta karjastasi ja lampaistasi, jotka **YHWH**, sinulle antanut on, niinkuin minä sinulle käskin, ja syö porteissasi sielusi himon jälkeen.
22. Niinkuin metsävuohen ja peuran lihaa syödään, niin pitää sinun sen syömän: sekä saastainen että puhdas siitä syökööt.
23. Varo vaan, ettet verta syö; sillä veri on sielu, sentähden et sinä saa syömän sielua lihan kanssa.
24. Et sinä saa sitä syödä, mutta kaada se maahan niinkuin vesi.
25. Älä syö sitä, ettäs menestyisit, sinä ja sinun lapsesi poikasi sinun jälkees, koska oikein tehnyt olet **YHWH**, edessä.
26. Mutta kun sinä pyhität jotain mikä sinun omasi on, taikka teet lupauksen, niin ota se ja tuo siihen paikkaan, jonka **YHWH**, valinnut on,
27. Ja uhraa siellä polttouhrisi, sekä liha että veri **YHWH 'Eloheykha** alttarilla; mutta sinun teuras-uhriksi veri kaada **YHWH 'Eloheykha** alttarille, ja syö liha.
28. Ota vaarin, ja kuule kaikki nämät sanat, jotka Minä käsken sinulle, ettäs menestyisit, ja sinä ja sinun lapsesi poikasi sinun jälkeesi ijankaikkisesti, koska olet oikein ja kelvollisesti **YHWH 'Eloheykha** edessä tehnyt.
29. Kun **YHWH 'Eloheykha** hävittää pakanat sinun edestäsi, joitten luo sinä tulet heitä valloittamaan, ja olet heidät ajanut ulos ja asut heidän maassansa,
30. Niin ota vaari, ettet paulaan lankea heitä seuraamaan, sittekuin he ovat hukutetut sinun edestäsi, ja ettet etsisi heidän jumaliansa **I'eloheyhem**, sanoen: niinkuin tämäkin kansa on palvellut epäjumaliansa **et-'eloheyhem**, niin tahdon myös minä tehdä.
31. Ei sinun pidä niin tekemän **LAYHWH 'Eloheykha**, sillä he ovat tehneet jumalillensa **'Elohiym**, kaikkia sitä, mitä **YHWH**, kauhistus on, jota Hän vihaa; sillä he ovat poikansakin ja tyttärensä tullessa polttaneet jumalillensa **I'eloheyhem**.

32. Kaikki mitä Minä käsken teille, se pitäkää, tehkäsenne sen jälkeen; älkää siihen mitään lisätkö, eikä siitä mitään vähentäkö.

13. LUKU

1. Jos profetta eli unennäkijä nousee teidän seassanne, ja antaa teille merkin tahi ihmeen,
2. ja se merkki tahi ihme todella tapahtuu, josta Hän puhui sinulle, sanoen: käykäämme ja noudattakaamme vieraita jumalia **'Elohiym**, joita et sinä tunne, ja palvelkaamme niitä;
3. Niin älä kuuntele sen profetan tahi unennäkijän sanoja, sillä **YHWH 'Eloheykhem** koettelee teitä, saadaksensa tietää, rakastatteko *et-YHWH 'Eloheykhem* koko sydämmestänne ja koko sielustanne.
4. **YHWH 'Eloheykhem** pitää teidän noudattaman ja Häntä pelkäämän, ja Hänen käskynsä pitämän ja Hänen ääntänsä kuuleman, Häntä palveleman ja Hänessä kiinni riippuman.
5. Mutta sen profetan tahi unennäkijän pitää kuoleman; sillä hän opetti teitä luopumaan *al-YHWH 'Eloheykhem* joka teidät Egyptin maalta johdatti ulos ja sinut orjuuden huoneesta pelasti, ja hän vietti sinun siltä tieltä, jota **YHWH 'Eloheykha** käski sinun käymään: ja sinun pitää eroittaman pois pahan *ra' rah* | hara 7451 seastasi.
6. Jos sinun veljesi, äitisi poika, tahi sinun poikasi, tahi tyttäresi, eli vaimosi, joka sylissäsi on, tahi ystäväsi, joka on kuin oma sydämesi, viettelisi sinua salaa, ja sanoisi: käykäämme ja palvelkaamme muita **'elohiym**, joita et sinä tunne eikä sinun isäskään, -
7. Kansain **me'elohey** teidän ympäristöllänne, joko he lähellä tahi kaukana ovat, toisesta maan äärestä toiseen;
8. Niin älä siihen suostu, äläkä ole hänelle kuuliainen, ja älköön silmäsi säälikö häntä: älä häntä armahda, äläkä salaa häntä.
9. vaan surmaamalla surmaa hänen; sinun kätesi olkoon ensin häntä vastaan, että hän surmattaisiin, ja sen perästä koko kansan käsi.
10. Kivillä hän surmattaman, sillä hän tahtoi luovuttaa sinut **YHWH 'Eloheykha** joka sinut Egyptin maasta, orjuuden huoneesta on johdattanut ulos,
11. että koko Israel sen kuulisi ja pelkäisi, eikä sellaista pahuutta *tra' rah* | hara 7451 eidän keskellänne enää tehtäisi.
12. Jos sinä saat kuulla jossakussa kaupungissasi, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa asuttavaksesi, sanottavan:
13. Muutamat belialin lapset pojat ovat lähteneet sinun joukostasi, ja kääntäneet kaupunkinsa asujat pois, ja sanoneet: käykäämme ja palvelkaamme muita jumalia **'Elohiym**, joita ette tunne,
14. Niin pitää sinun etsimän, tutkiman ja kyselemän visusti, ja katso, jos se on oikein totta, jos se kauhistus teidän seassanne tapahtunut on,

15. niin surmaa sen kaupungin asujat miekan terällä, ja hukuta heidät, ja kaikki heidän karjansa miekan terällä.

16. Ja kokoa kaikki saalis keskelle sen katua, ja polta tulesa, sekä kaupunki että kaikki sen saalis, **LAYHWH 'Eloheykha**, että se autiana pysyy ijankaikkisesti, eikä ikänä enää tule rakennettavaksi.

17. Ja älä mitään käsiisi jätä siitä kirotusta, että **YHWH** kääntyisi vihansa julmuudesta, ja antais sinulle laupeuden, ja armahtaisi sinua, ja enentäisi sinut, niinkuin Hän isillesi vannoi,

18. jos sinä **YHWH 'Eloheykha** äänelle kuuliainen ollut olet, ja pitänyt kaikki Hänen käskynsä, jotka Minä sinulle tänäpäpä käsken, oikein tehdäksesi **YHWH 'Eloheykha** silmäin edessä.

14. LUKU

1. Te olette **YHWH 'Eloheykhem** lapset pojat: älkää piirustelko itsiänne, älkäätkä itseänne keritkö paljaaksi teidän otsaltanne, jonkun kuolleen tähden.

2. Sillä sinä olet pyhä kansa **LAYHWH 'Eloheykha**, ja **YHWH** on sinun valinnut erinomaiseksi kansaksi, kaikista kansoista jotka maan päällä ovat.

3. Älä syö mitään kauhistavaista.

4. Mutta nämät ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: härkä, lammas, ja vuohi,

5. Peura, metsävuohi, ruskia peura, vuorikauris, gaselli, puhveli, mäkikauris.

6. Ja kaikellaisia eläimiä, joilla on kaksihaarainen sorkka, kokonansa hajoitettu kahtia, ja jotka märehtivät, niitä te saatte syödä.

7. Mutta niistä, jotka märehtivät, ja halaistun sorkkansa jakavat, älkää kuitenkaan syökö näitä: kamelia, jänistä, kaninia; sillä he märehtivät, mutta eivät ole kuitenkaan kokonansa kaksisorkkaiset: ne olkoot teille saastaiset.

8. Sika, jolla tosin on kaksihaaraiset sorkat, ei kuitenkaan märehdi, olkoon teille saastainen: hänen lihastansa ei teidän pidä syömän, eikä sen raatoon koskeman.

9. Nämät ovat ne, joita te saatte syödä kaikista niistä jotka vedessä ovat: kaikkia, jolla uimus ja suomus on, saatte syödä.

10. Mutta sitä, jolla ei ole uimuksia eikä suomuksia, älkää syökö: se on teille saastainen.

11. Kaikkia puhtaita lintuja syökää:

12. Mutta nämät ovat ne, joita ette saa syömädä: kotka, luukotka ja kalakotka,

13. varis, harakka ja kokkolintu lajinensa,

14. ja kaikki kaarnehet lajinensa,

15. kamelikurki, tarhapöllö, luove ja haukka lajinensa,

16. huhkaja, hyypiö, yökkö,

17. ruovonpäristäjä, storkki, merimetsäs,

18. Haikara, papukaija lajinensa, harjalintu ja nahkasiipi.

19. Ja kaikki siivelliset matelijat olkoot teille saastaiset; älkööt niitä syötäkö.

20. Kaikkia puhtaita siivellisiä saatte te syödä.
21. Älkää syökö yhtään raatoa: muukalaiselle, joka sinun porteissasi on, anna se syötäväksi, tahi myö se vieraaalle; sillä sinä olet pyhä kansa **LAYHWH 'Eloheykha**. Älä keitä vohlaa emänsä rieskassa.
22. Sinun pitää vilpittömästi kymmenekset antaman kaikesta sinun jyvätulostasi, joka pellollasi kasvaa, vuosi vuodelta.
23. Ja sinun pitää **YHWH 'Eloheykha** edessä, siinä paikassa, jonka Hän valitsee, että Hänen nimensä siinä asuisi, syömän sinun jyväsi, viinisi ja öljysi kymmenekset, esikoiset karjastasi ja lampaistasi, että oppisit pelkäämään **et-YHWH 'Eloheykha** kaikkena elinaikanasi.
24. Mutta jos tie on sinulle ylön pitkä, niin ettet taida sitä viedä sinne, koska se paikka, jonka **YHWH 'Eloheykha** on valinnut, että Hänen Nimensä siellä asuisi, on kaukana sinusta, - kun **YHWH 'Eloheykha** on siunannut sinun, -
25. Niin myö se rahaan, ja ota raha käteesi, ja mene siihen paikkaan, jonka **YHWH 'Eloheykha** on valinnut.
26. ja osta sillä rahalla kaikkia, mitä sielusi haluaa, oli se on nauta-eläin tahi lammas, viiniä *yayin* viini jossa alkoholia tahi väkevää juomaa *shekar* alkoholijuoma, taikka mitä ikänä sinun sielusi haluaa, ja syö se **YHWH 'Eloheykha** edessä, ja ole iloinen, sinä ja sinun perheesi.
27. Ja älä hyljää Leviläistä, joka sinun porteissasi on, sillä ei Hänellä ole osaa eli perimystä sinun kanssasi.
28. Joka kolmannen vuoden lopulla pitää sinun tuoman kaikki kymmenekset siltä vuodelta, ja laskeman ne sinun portteihisi.
29. Ja sitten tulkoon Leviläinen, jolla ei yhtään osaa eikä perimystä ole sinun kanssasi, ja muukalainen, ja orpo, ja leski, jotka porteissasi ovat, ja he syökööt ja ravittakoot, että **YHWH 'Eloheykha** sinua siunaisi kaikissa sinun kättesi töissä, jota teet.

15. LUKU

1. Seitsemän vuoden perästä pitää sinun pitämän vapaavuotta.
2. Ja näin pitää se vapaavuosi pidettämän: jokainen velkoja joka jotakin kädestänsä lähimmäisellensä lainannut on, antakoon hänen olla levossa, ja olkoon velkomatta lähimmäistänsä ja veljeänsä; sillä **LAYHWH**, vapaavuosi *smittah* on kuulutettu.
3. Muukalaista saat sinä velkoa; mutta veljellesi jätä hänen velkansa.
4. Ja ei pidä yksikään kerjääjä teidän seassanne oleman; sillä **YHWH**, on siunaava sinua sillä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle perimiseksi antaa, omistaaksesi sitä.
5. Jos vaan sinä ahkerasti kuulet **YHWH 'Eloheykha** äänen, ja pidät ja teet kaikki nämät käskyt, jotka Minä sinulle tänäpäpä käsken,

6. Sillä **YHWH 'Eloheykha** on siunaava sinua, niinkuin Hän sinulle on sanonut, niin että lainaat monelle kansalle, mutta et lainaksi ota: ja sinä olet hallitseva paljo kansaa, mutta sinua ei yksikään hallitse.
7. Jos joku veljistäsi on joutunut köyhäksi jossakussa kaupungissa sinun maassasi, jonka *asher*-**YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi,
8. vaan avaa kätes hänelle ja lainaa mieluisesti, senjälkeen kuin hän puutteessansa tarvitsee.
9. Varo ettei sydämessäsi nouse belialin ajatus, ettäs sanoisit: nyt tulee pian seitsemäs vuosi, joka on vapaavuosi, ja että pahalla silmällä katselet köyhää veljeäsi etkä mitään annan hänelle: ja hän huutaa sinun ylitse *et*-**YHWH**, tykö, ja se tulee sinulle synniksi.
10. Sinun pitää hyvällä mielellä antaman hänelle; älköön sydämessi paheksuko, kun hänelle annat; sillä sentähden on **YHWH 'Eloheykha** siunaava sinua kaikissa sinun töissäsi, ja sinun kättesi askareissa.
11. Sillä ei köyhiä tule puuttuman maalta, sentähden käsken Minä sinua ja sanon: avaa aina kätes veljellesi, joka tarvitseva ja köyhä on sinun maassasi.
12. Jos sinun veljesi, hebrealainen mies tahi vaimo, myö itsensä sinulle, niin hänen pitää palveleman sinua kuusi vuotta; mutta seitsemäntenä vuotena pitää sinun hänen vapaaksi päästämän.
13. Ja kun sinä hänen vapaaksi päästät, niin älä anna hänen mennä tyhjin käsin tyköäsi;
14. mutta sinun pitää hänelle mieluisesti lahjoittaman lampaistasi ja riihestäsi ja viinikuurnastasi, niin että annat hänelle sitä, **YHWH 'Eloheykha** sinut on siunannut.
15. Ja muista, että itse olit orja Egyptin maalla, ja **YHWH 'Eloheykha** pelasti sinut; sentähden Minä näitä sinulle tänäpäpä käsken.
16. Jos hän sanoo sinulle: en minä lähde sinun tyköäsi; sillä hän rakastaa sinua ja sinun huonettasi, koska hänen on hyvä olla sinun tykönäsi;
17. niin ota naskali ja pistä hänen korvansa läpi oveen, ja anna hänen olla orjasi ainaiseksi: niin pitää sinun myös tekemän orja-piikasi kanssa.
18. Älä työlästy siitä, että hänet tyköäsi vapaaksi päästät; sillä hän on palvellut sinua yhtä paljon, kuin kaksinkertainen palkollinen, kuusi vuotta. Niin **YHWH 'Eloheykha** siunaa sinua kaikissa töissäsi.
19. Kaikki härkyiset karjan esikoisista, ja oinaat lammasten esikoisista, pitää sinun pyhittämän **LAYHWH 'Eloheykha**: älä työtä tee karjasi esikoisella äläkä keritse lammastesi esikoista.
20. **YHWH 'Eloheykha** edessä pitää sinun ne syömän, sinä ja perheesi, vuosi vuodelta, siinä paikassa jonka **YHWH**, on valinnut.
21. Jos siinä on joku virhe, niin että se ontuu taikka on sokia, taikka siinä on joku joku muu virhe *ra' rah* | *ra* 7451, niin älä uhraa sitä **LAYHWH 'Eloheykha**.
22. Porteissasi pitää sinun sen syömän; saastainen ja puhdas siitä syököön, niinkuin metsävuohen ja peuran lihaa.
23. Mutta sen verta älä syö, vaan vuodata se maahan niinkuin vesi.

16. LUKU

1. Ota vaarin Abib-eli tähkä-kuusta, että pidät **LAYHWH 'Eloheykha** pääsiäistä; sillä kuulla Abib-kuussa on **YHWH 'Eloheykha**, johdattanut sinun Egyptistä, yöllä.
2. Ja teurasta **LAYHWH 'Eloheykha** pääsiäis-lampaita ja karjaa siinä paikassa, jonka **YHWH**, valitsee nimensä asumasijaksi.
3. Älä syö hapanta leipää sinä juhlanan. Seitsemän päivää pitää sinun syömän happamatonta, murheen leipää. Sillä sinä läksit kiireesti Egyptin maasta ulos. Koko elinaikanasi pitää sinun muistaa sitä päivää, jona läksit Egyptin maalta.
4. Seitsemänä päivänä älköön nähtäkö hapantunutta taikinaa missään sinun maasi ääriässä, ja lihasta jota ensimmäisenä päivänä ehtoolla teurastetaan, ei pidä mitään jäämän ylitse yön huomeneksi.
5. Et sinä saa teurastaa pääsiäise-uhria missäkään sinun portissas, jotka *asher*-**YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa;
6. mutta siinä paikassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** valitseva on Nimensä asumasijaksi, siinä teurasta pääsiäiseksi illalla, kun aurinko on laskenut, sillä ajalla, kuin sinä Egyptistä läksit.
7. Ja kypsennä ja syö siinä paikassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** valitseva on, ja palaja sitten huomeneltain ja mene majaasi.
8. Kuutena päivänä syö happamatonta; mutta seitsemäntenä päivänä on **LAYHWH 'Eloheykha** päätösjuhla, älä silloin mitään työtä tee.
9. Lue itsellesi seitsemän viikkoa: aloita ne seitsemän viikkoa siitä kuin sirppi eloon viedään.
10. Ja pidä viikkojuhla **LAYHWH 'Eloheykha** ja anna hyväntahtoiset lahjasi kädestäsi, senjälkeen kuin **YHWH 'Eloheykha** sinulle siunannut on.
11. Ja iloitse **YHWH 'Eloheykha** edessä, sinä ja poikasi, tyttäresi, palvelijasi, piikasi, ja Leviläinen, joka on sinun porteissasi, ja muukalainen, ja orpo ja leski, jotka ovat sinun keskelläsi, iloitse siinä paikassa jonka **YHWH 'Eloheykha** on valitseva Nimensä asumasijaksi.
12. Ja muista, että itse olet ollut orja Egyptissä, ja pidä ja tee nämä säännöt.
13. Lehtimajan juhlaa pidä seitsemän päivää, koun olet koonnut riihestäsi ja viinikuurnastasi.
14. Ja iloitse juhlanasi, sinä ja poikasi ja tyttäresi, palvelijasi, piikasi, Leviläinen, muukalainen, orpo ja leski, jotka ovat porteissasi.
15. Seitsemän päivää pidä juhlaa **LAYHWH 'Eloheykha**, siinä paikassa jonka **YHWH**, on valitseva; sillä **YHWH 'Eloheykha** siunaa sinua kaikissa, mitä sinä kokoat, kaikessa kättesi työssä; sentähden iloitse.
16. Kolmasti vuodessa tulkoot kaikki miehenpuolesi näkyviin **YHWH 'Eloheykha** eteen siinä paikassa jonka Hän valitseva on, happamattoman leivän juhlanan,

viikkojuhlan, ja lehtimajan juhlan: älköön yksikään tyhjin käsin esiintykö **YHWH**, eteen,

17. vaan jokainen lahjoinensa **YHWH 'Eloheykha** siunauksen jälkeen, jonka Hän sinulle on antanut.

18. Tuomarit ja käskyläiset *shoter* kirjanoppinut aseta itsellesi kaikkiin sinun portteihisi, jotka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa sukukunnissasi, tuomitsemaan kansaa oikialla tuomiolla.

19. Älä käännä oikeutta, älä muodon mukaan katso, ja älä lahjoja ota; sillä lahjat sokaisevat toimellisten silmät ja kääntävät hurskasten asiat.

20. Oikeutta, oikeutta noudattele, ettäs eläisit ja omistaisit sen maan, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa.

21. Älä istuta itsellesi metsistöä *grove* 'asherah, jonkun kaltaista puuta **YHWH 'Eloheykha** jonka itsellesi teet.

22. Älä pystytä itsellesi kuva-patsasta, jota **YHWH 'Eloheykha** vihaa.

17. LUKU

1. Älä uhraa **LAYHWH 'Eloheykha**, mitään nautaa tahi lammasta, jossa on joku virhe *ra' rah* | *ra* 7451 taikka vamma; sillä se on kauhistus **YHWH 'Eloheykha**.

2. Jos jossakussa sinun porteistasi, jotka *asher-YHWH 'Eloheykha* antaa sinulle, tavataan joku mies tahi nainen, joka pahaa *ra' rah* | *et-hara* 7451 tekee **YHWH 'Eloheykha** silmäin edessä, rikkoen Hänen liittonsa,

3. ja menee palvelemaan vieraita jumalia **'Elohiym**, ja kumartaa niitä, aurinkoa, kuuta tahi jotakuta taivaan joukosta, jota en Minä ole käsenyt,

4. Ja se sanotaan sinulle, ja sinä kuulet sen, niin tiedustele visusti, ja varmasti todeksi havaitaan, että senkaltainen kauhistus Israelissa on tehty,

5. Niin vie se mies tahi nainen ulos joka senkaltaisen pahuuden *ra' rah* | *hara* 7451 on tehnyt, portteihisi, ja kivitä Hänet kuoliaaksi.

6. Kahden tahi kolmen suun todistuksesta pitää hän kuoletettakoon, joka kuoleman on ansainnut; mutta yhden suun todistuksesta älköön häntä kuoletettako.

7. Todistajain käsi pitää ensimmäisenä oleman Hänen päällensä tappamaan Häntä ja sitte koko kansan käsi: eroita pois paha *ra' rah* | *ra* 7451 keskeltäsi.

8. Jos joku asia tuomitessasi näkyy sinusta hämäräksi, veren ja veren välillä, rikoksen ja rikoksen välillä, loukkauksen ja loukkauksen välillä, ja mitä riita-asijoita onkaan sinun porteissas, niin nouse ja mene siihen paikkaan jonka **YHWH 'Eloheykha** valitseva on,

9. Ja tule pappein ja Leviläisten luo, ja sen luo joka siihen aikaan on tuomari, ja kysy heiltä; he sanovat sinulle tuomion sanan,

10. Tee sen sanan jälkeen, jonka he sinulle julistavat, siinä paikassa jonka **YHWH**, on valitseva, ja ota vaari, että teet kaikki mitä he sinulle opettavat.

11. Sen lain jälkeen, jonka he opettavat sinulle, ja sen tuomion jälkeen jonka he sanovat sinulle, pitää sinun tekemän, niin ettes siitä sanasta, jonka he sanovat sinulle, vilpistele, ei oikialle eikä vasemmalle.
12. Ja jos joku ylpeydestä ei ole kuuliainen papille, joka siellä seisoo *et-YHWH 'Eloheykha* palvelusta tekemässä, tahi tuomarille, sen miehen pitää kuoleman: ja ota sinä se paha *ra' rah* | *hara* 7451 Israelista pois,
13. että koko kansa sen kuulisi ja pelkäisi, ja eikä enää ylpiästi tekisi.
14. Kun tulet siihen maahan, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, omistaaksesi sitä ja asuaksesi siinä, ja sanot: minä asetan kuninkaan itselleni, niinkuin kaikki kansat jotka ympärilläni ovat;
15. niin aseta se kuninkaaksi itsellesi, jonka **YHWH 'Eloheykha** valitsee. Aseta veljistäsi kuningas itsellesi; et sinä saa asettaa muukalaista, joka ei ole sinun veljesi,
16. Mutta älköön hän pitäkö monta hevosta, ja älköön viekö kansaa jälleen Egyptiin saadaksensa enemmän hevosia, sillä **YHWH**, sanoi teille: älkää enää tätä tietä palatko.
17. Älköön hän myös ottako itsellensä monta vaimoa, ettei hänen sydämensä luopuisi pois, älköönlä kootko itsellensä aivan paljo hopeata ja kultaa.
18. Ja kun hän istuu valtakuntansa istuimella, niin kirjoituttakoon itsellensä tämän lain pappien, Leviläisten, hallussa olevan kirjan mukaan.
19. Se olkoon hänen tykönänsä, ja hän lukekoon sitä koko elinaikansa, että hän oppisi pelkäämään **YHWH 'Eloheykha** ja pitämään koko tämän lain *haTorah* sanat ja nämät säännöt, ja että hän tekisi niiden jälkeen.
20. Niin ettei hän korottaisi sydäntänsä veljiensä ylitse, eikä myös käskyistä vilpistelisi, ei oikialle eikä vasemmalle puolelle, että hän päivänsä pidentäisi valtakunnassansa, hän ja hänen poikansa Israelissa.

18. LUKU

1. Papeilla, Leviläisillä ja koko Levin sukukunnalla älköön olko osaa eikä perintöä Israelissa. **YHWH** uhria ja Hänen perintöänsä he syökööt.
2. Ei pidä hänellä perintöä oleman veljiensä keskellä; sillä **YHWH** on hänen perintönsä, niinkuin Hän on hänelle sanonut.
3. Ja tämä olkoon pappien oikeus kansalta ja niiltä, jotka uhraavat joko härjän tahi lampaan: Papille annettakaan lapa, leukaluut ja sisällykset,
4. ja uutisen jyvistäsi, viinistäsi, öljystäsi, ja liemenet lampaistasi pitää sinun antaman Hänelle.
5. Sillä **YHWH 'Eloheykha** on hänet valinnut kaikista sukukunnistasi, että hän ja hänen poikansa joka päivä seisoisivat ja palvelisivat **YHWH** nimeen.
6. Koska Leviläinen tulee jostakusta portistasi, koko Israelista, jossa Hän vieraana on, ja hän tulee koko sielunsa halusta siihen paikkaan, jonka **YHWH**, on valinnut,

7. niin palvelkoon Hän **YHWH 'Elohayw** nimeen, niinkuin kaikki muutkin Leviläiset hänen veljensä, jotka siellä seisovat **YHWH**, edessä.
8. Ja heidän kaikkien pitää saman verran osaa saaman syödäksensä, siitä huolimatta, mitä hänellä on vanhempainsa myödyttä omaisuudesta.
9. Kun tulet siihen maahan, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, niin älä opi tekemään sen kansan kauhistusten jälkeen.
10. Älköön yhtään sinun seassasi löytykö, joka poikansa tahi tyttärensä käyttää tulen läpitse, tahi joka on ennustaja, päivän valitsija, tietäjä, tahi velho,
11. Tahi lumooja, tahi noita, tahi merkkein tulkitsija, tahi joka jotakin kuolleita kysyy.
12. Sillä joka senkaltaisia tekee, on **YHWH** kauhistus, ja senkaltaisten kauhistusten tähden ajaa **YHWH 'Eloheykha** heidät ulos sinun edestäsi.
13. Sinun pitää oleman vilpityn **YHWH 'Eloheykha** edessä.
14. Sillä nämät kansat, joiden maan sinä omistat, kuulevat päivän valitsijoita ja ennustajia: mutta ei ole **YHWH 'Eloheykha** sinulle sallinut.
15. Profetan sinun keskeltäsi, veljistäsi, minun kaltaiseni, herättää sinulle **YHWH 'Eloheykha**: Häntä kuulkaat.
16. On oleva kaiken sen jälkeen kuin sinä anoit **YHWH 'Eloheykha** Horebissa kokouksen päivänä, sanoen: en minä voi enää kuulla **YHWH 'Elohay** enkä nähdä sitä suurta tulta, etten kuolisi,
17. *WaYomer* **YHWH** sanoi minulle: he ovat oikein puhuneet,
18. Minä herätän heille Profetan heidän veljistänsä, sinun kaltaisesi, ja Minä panen Minun Sanani Hänen suuhunsa *Nathan Dabar*: Hän puhuu heille kaikki mitä Minä Hänelle käsken.
19. Ja jos joku ei kuule Minun sanojani, joita Hän Minun Nimeeni puhuu, niin Minä sen häneltä vaadin.
20. Mutta jos joku profetta rohkenee puhua Minun Nimeeni sitä, jota Minä en käskenyt hänen puhua, ja jos hän puhuu muiden jumalain '**elohiym**, nimeen, niin sen profetan pitää kuoleman.
21. Jos sanot sydämessäsi: kuinka me tiedämme, mitä sanoja ei **YHWH**, ole puhunut?
22. Kuin profetta puhuu **YHWH** nimeen, eikä siitä mitään tule, eikä niin tapahdu, niin ne ovat ne sanoja, joita ei **YHWH** ole puhunut: se profetta on sen puhunut ylpeydestänsä, älä pelkää Häntä.

19. LUKU

1. Kun **YHWH 'Eloheykha** on hävittänyt pakanat, joiden maan **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, ja sinä olet heidät ajanut ulos ja asettunut heidän kaupunkeihinsa ja huoneisiinsa,

2. niin eroita itsellesi kolme kaupunkia siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** antaa sinulle omistettavaksi,
3. Ja valmista tiet niihin, ja jaa kolmeen osaan maasi ääret, **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa perinnöksi, että voi sinne paeta, joka miehentappajaksi on tullut.
4. Ja näin on miehentappajan laita, joka saa sinne paeta ja elää: joka tappaa lähimmäisensä tietämättä, eikä ennen vihannut häntä,
5. vaan niinkuin joku menisi metsään lähimmäisensä kanssa puita hakkaamaan, ja nostaisi käsin kirveensä hakkaamaan puuta maahan, ja kirves putoaisi varresta, ja sattuisi lähimmäiseensä niin että tämä siitä kuolis: sellainen paetkoon yhteen näistä kaupungeista pakeneman ja saakoon elää,
6. ettei verenkostaja ajaisi takaa miehentappajata koska hänen sydämmensä on katkera, ja saavuttaisi hänet, kun matka on pitkä, ja löisi hänet kuoliaaksi, vaikka ei hän kuoleman syytä ole tehnyt; sillä ei hän ennen vihannut häntä.
7. Sentähden käsken Minä sinua, sanoen: eroita itsellesi kolme kaupunkia.
8. Ja jos **YHWH 'Eloheykha** maasi rajat levittää, niinkuin Hän vannoi isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka Hän lupasi isillesi antaa,
9. jos muutoin pidät kaikki nämä käskyt, ja teet sen jälkeen kuin Minä sinulle tänäpänä käsken, että rakastat **YHWH 'Eloheykha** ja vaellat Hänen teissänsä koko elinaikasi, niin lisää vielä kolme kaupunkia näihin kolmeen,
10. ettei viatointa verta vuodatettaisi sinun maassasi, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa perinnöksi, ja veren vika tulisi sinun päällesi.
11. Mutta jos joku vihaa lähimmäistänsä ja väijyy häntä ja karkaa hänen päällensä ja tappaa hänet, ja se pakenee yhteen niistä kaupungeista;
12. niin vanhimmat hänen kaupungistansa lähettäkööt sinne sanan, ja tuokoot hänet sieltä, ja antakoot hänet verenkostajan käsiin, että hän kuolisi.
13. Älköön silmasi säälikö häntä, ja ota pois viattoman veren syy Israelista, että menestyisit.
14. Älä siirrä lähimmäisesi rajaa, jonka edeltäjät panneet ovat sinun perintöösi, kuin jonka perit siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa omistettavaksi.
15. Älköön yksi todistaja yksinänsä astuko ketäkään vastaan jostakusta pahasta teosta ja synnistä, mikä ikänä paha teko se olisi joka tehdään; mutta kahden tahi kolmen todistajan suun kautta on joka asia vahvistettava.
16. Jos väärä todistaja nousee jotakuta vastaan ja todistaa synnistä häntä vastaan,
17. Niin molemmat miehet, jotka riitelevät, seisokoot **YHWH**, edessä, pappien ja tuomarein edessä, jotka siihen aikaan ovat,
18. ja tuomarit visusti tutkistelkoot sitä; ja katso, jos todistaja on väärä todistaja, ja todistaa väärin veljeänsä vastaan;
19. niin tehkööt hänelle niinkuin hän aikoi tehdä veljellensä; ja eroita paha ra' rah | *hara* 7451 pois luotasi,
20. että muut sen kuulisivat ja pelkäisivät, eivätkä tekisi enää senkaltaista pahaa ra' rah | *hera* 7451 teidän seassanne.
21. Älköön silmäsi säälikö häntä: henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta.

20. LUKU

1. Kun menet sotaan vihollisiasi vastaan, ja näet hevoset ja vaunut, ja kansan joka on suurempi sinua, niin älä pelkää heitä; sillä **Kiy-YHWH 'Eloheykha** joka sinut johdatti ulos Egyptin maalta, on sinun kanssasi.
2. Ja kuin lähdette taisteluun, niin astukaan pappi edes ja puhukoon kansalle,
3. Ja sanokoon heille: kuule Israel! te menette tänäpäpä sotaan teidän vihollisianne vastaan: älköön sydämmenne pehmetkö, älkää peljätkö, älkää vavisko, älkää myös hämmästykö heidän edessänne,
4. sillä **YHWH 'Eloheykhem** käy teidän kansanne, sotimaan teidän edestänne vihollisianne vastaan, ja auttaa teitä.
5. päämiehet puhutelkoot kansaa ja sanokoot: joka uuden huoneen on rakentanut, ja ei siinä vielä ruvennut asumaan, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa, ja joku toinen omistaisi sen.
6. Ja jos joku on istuttanut viinimäen, eikä siitä vielä mitään hedelmätä ole saanut, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa ja toinen korjaisi ensimmäiset hedelmät.
7. Jos joku on vaimon kihlannut, eikä vielä ole ottanut Häntä tykönsä, hän menköön pois ja palatkaan kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa, ja toinen nauti hänet.
8. Ja päämiehet vielä puhukoot kansalle ja sanokoot: joka on pelkuri ja arkasydäminen, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän saattaisi veljiensä sydämiä pelkuriksi, niinkuin hänen sydämmensä on.
9. Ja sittekuin päämiehet ovat lopettaneet puheensa kansalle, niin he asettakoot sotajoukon ylimmäiset ensimmäiseksi kansan eteen.
10. Kun menet jonkun kaupungin eteen, sotimaan sitä vastaan, niin taritse heille rauhaa.
11. Ja jos he sinua rauhallisesti vastaa ja avaa sinulle, niin olkaan kaikki kansa joka siinä on, sinulle verollinen ja palvelkaan sinua.
12. Mutta jos ei se tee rauhaa sinun kanssasi, vaan sotii sinua vastaan, niin piiritä se.
13. Ja kun **YHWH 'Eloheykha** antaa heidät sinun käsiisi, niin lyö kuoliaaksi kaikki miehenpuoli miekan terällä.
14. Mutta vaimot, lapset *taph* ja eläimet, ja kaikki ne jotka kaupungissa on, ja kaikki saalis ota itselles, ja syö vihollistes saalista, jonka **YHWH 'Eloheykha** antaa sinulle.
15. Ja tee niin jokaiselle kaupungille, joka sinusta on aivan kaukana, eikä ole näiden kansain kaupunkoja.
16. Mutta näiden kansain kaupungeista, jotka **YHWH 'Eloheykha** sinulle perimiseksi antaa, älä jätä elämään yhtäkään henkeä;
17. vaan hukuta ne peräti: nimittäin Hetiläiset, Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset, niinkuin **YHWH 'Eloheykha** sinulle on käskenyt,

18. etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä kauhistuksia, joita he tekivät jumalillensa **'elohiyim**, ja ettette tekisi syntiä **LAYHWH 'Eloheykhem** vastaan.
19. Jos sinä olet kauan piirittänyt jonkun kaupungin, jota vastaan sinä sodit valloittaaksesi sitä, niin älä hävitä sen puita, äläkä kirveellä raiskaa niitä; sillä sinä saat niistä syödä, sentähden älä hakkaa niitä maahan; sillä metsän puut eivät ole ihmisiä, joita sinun tulee piirittää.
20. Vaan ne puut, joista tiedät, ettei ne ole syötäviä, hävitä ja hakkaa maahan, ja rakenna varustus kaupunkia vastaan, jonka kanssa sinä sodit, siksikuin se kukistuu.

21. LUKU

1. Jos siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinun omaksesi antaa, löydetään murhattu makaavana kedolla, eikä tiedetä, kuka hänet tappoi;
2. niin käykööt ulos vanhimpasi ja tuomarisi, ja mitatkoon sen tapetun luota kaupunkeihin, jotka tapetun ympärillä ovat.
3. Joka kaupunki tapettua lähin on, sen vanhimmat ottakoot karjasta nuoren lehmän, jolla ei ole työtä tehty ja joka ei ole ikeen alla ollut,
4. Ja kaupungin vanhimmat taluttakoot sen nuoren lehmän laaksoon, jossa juoksevaa vettä on, ja jonka pohjaa ei kynnetä eikä kylvetä, ja leikatkoot lehmän kaulan siinä ojan varrella.
5. Ja papit, Levin pojat käykööt edes; sillä **YHWH 'Eloheykhem** on heidät valinnut palvelemaan Häntä, ja siunaaman **YHWH**, Nimeen: ja heidän sanansa jälkeen pitää kaikki riidat ja kaikki hengen vahingot päätettämän.
6. Ja kaikki vanhimmat siitä kaupungista, joka tapettua lähinnä on, peskööt kätensä nuoren lehmän päällä, jonka kaula ojan varrella leikattiin,
7. ja he vastatkoot ja sanokoot: ei meidän kätemme tätä verta vuodattaneet, eikä silmämme sitä nähneet;
8. ole **armollinen** *kaphar* peitä kansallesi Israelille, jonka Sinä **YHWH**, pelastit, ja älä tätä viatointa verta anna tulla Sinun kansasi Israelin päälle; ja niin he ovat sovitetut siitä verestä.
9. Ja niin sinä eroitat tyköäsi viattoman veren syyn, kun teet sen sen mikä oikia on **YHWH**, silmissä.
10. Kuin menet sotaan vihollisiasi vastaan, ja **YHWH 'Eloheykhem** antaa heidät sinun käsiisi, ja sinä viet heitä vankina pois,
11. ja näet vankien seassa kauniin naisen, ja miellyt häneen tahdot ottaa hänet vaimoksesi:
12. Niin vie hän huoneesesi, ja anna hänen keritä hiuksensa ja leikata kyntensä,
13. Ja riisua vaatteensa, joissa hän vangittiin, ja anna Hänen istua sinun huoneessasi, ja itkeä kuukauden isäänsä ja äitiänsä: mene sitte hänen tykönsä ja ole hänen miehensä, ja hän olkoon sinun vaimosi.

14. Ja jos tapahtuu, ettei hän sinulle kelpaa, niin anna hänen mennä kuhunka hän tahtoo, mutta älä suinkaan myö häntä rahaan, älä myöskään pidä häntä orjanasi, sillä sinä alensit hänen.
15. Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, yksi, jota hän rakastaa, ja toinen, jota hän vihaa, ja ne synnyttävät hänelle ~~lapsia~~ poikia, sekä se jota hän rakastaa, että se jota hän vihaa, mutta ~~esikoisen~~ esikoispoika on sen, jota hän vihaa;
16. ja aika tulee, että hän ~~lastensa~~ poikiensa välillä jakaa tavaransa perinnöksi, niin ei hän saa tehdä rakkaamman poikaa esikoiseksensa sen vihattavan esikoisen *bakowr* eteen;
17. vaan hänen pitää tunnustaman sen vihattavan pojan esikoiseksensa, niin että hän antaa hänelle kaksinkertaisesti kaikista niistä, mitä häneltä löydetään; sillä se on hänen ensimmäinen voimansa, ja hänelle tulee esikoisen *bakowrah* oikeus.
18. Jos jollakin on pahatapainen ja kovakorvainen poika, joka ei kuule isänsä ja äitinsä ääntä, eikä tottele heitä, kun he häntä kurittavat,
19. Niin ottakoot hänen isänsä ja äitinsä hänet kiinni, ja viekööt kaupunkinsa vanhimpien luo, portin eteen,
20. ja sanokoot kaupunkinsa vanhimmille: tämä meidän poikamme on pahatapainen ja kovakorvainen, eikä tottele meidän ääntämme, ja on syömäri ja juomari;
21. ja kaikki kaupungin kansa kivittäkööt hänet kuoliaaksi; ja niin sinä eroitat pahan ra'rah | *hara* 7451 tyköäsi, että koko Israel sen kuulisi ja pelkäisi.
22. Jos joku on tehnyt jonkun synnin, joka kuoleman on ansainnut, ja hän kuoletetaan ja ripustetaan puuhun,
23. Niin ei saa hänen ruumistansa yötä pitää puussa, vaan haudatkaat hän kohta sinä päivänä; sillä se, joka puussa riippuu, on '**Elohiym** kirous, ettet saastuttaisi sinun maatasi, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle perimiseksi antaa.

22. LUKU

1. Kuin näet veljesi härjän tahi lampaan eksyneen, niin älä käännä itseäsi pois, vaan vie ne jälleen veljellesi.
2. Jollei veljesi ole sinua läsnä etkä sinä häntä tunne, niin ota se sinun huoneesesi, ja olkoon se luonasi, siksi kuin veljesi etsii sitä, ja niin anna se hänelle jälleensä.
3. Niin tee myös hänen aasinsa suhteen, hänen vaatteensa ja kaikkinaisen kadonneen suhteen, joka veljeltäsi kadonnut on, ja sinä sen löysit: älä vetäydy siitä pois.
4. Jos näet veljesi aasin tahi härjän langenneena tiellä, niin älä käännä itsesi pois heistä; vaan auta ne joudukkaasti ylös hänen kanssansa.
5. Nainen ei saa miehen asetta kantaa, eikä mies saa pukea yllensä vaimon vaatteita; sillä joka sen tekee, on **YHWH 'Eloheykha** kauhistus.
6. Jos löydät linnun pesän tiellä puusta tahi maasta, ja siinä on pojat tahi munat, ja emä istuu poikansa tahi munain päällä, niin älä ota emää poikinensa;
7. vaan päästä emä pois, ja ota pojat itsellesi, että menestyisit ja kauan eläisit.

8. Kuin rakennat uutta huonetta, niin tee käsipuut ympäri kattosi, ettet veren vikaa saattaisi huoneesesi, jos joku sieltä putois.
9. Älä kylvä viinimäkeesi moninaisia siemeniä, ettet saastuttaisi siemenesi kokousta, jonka kylvänyt olet, sekä viinimäen tuloa.
10. Älä kynnä härjällä ja aasilla yhdessä.
11. Älä pue sitä vaatetta ylles, joka villaisesta ja liinaisesta yhdessä kudottu on.
12. Tee itsellesi tupsut vaatteesi neljään kulmaan, jolla olet puetettu.
13. Jos joku mies on nainut vaimon, ja on mennyt hänen tykönsä, ja rupeaa vihaamaan häntä,
14. Ja soimaa häntä johonkuhun häpiään vikapääksi, ja saattaa hänestä pahan ra' rah | ra 7451 sanoman, sanoen: minä otin tämän vaimokseni, ja menin hänen tykönsä, enkä löytänyt häntä neitseeksi;
15. Niin vaimon isä ja äiti ottakoot hänet, ja tuokoot vaimon neitsyyden merkit edes, ja näyttäkööt vanhimmille kaupungin portissa.
16. Ja vaimon isä sanokoon vanhimmille: minä annoin tälle miehelle minun tyttäreni emännäksi, ja nyt hän vihaa häntä.
17. Ja katso, hän soimaa häntä häpiällisiin asioihin vikapääksi, ja sanoo: en minä löytänyt sinun tytärtäsi neitseeksi. Ja katso, tämä on minun tyttäreni neitsyyden merkki. Ja levittäkööt vaatteen kaupungin vanhimpain eteen;
18. Niin kaupungin vanhimmat ottakoot sen miehen, ja rangaiskoot häntä.
19. Ja sakoittakoot häntä sataan hopiasikliin ja antakaan ne nuoren vaimon isälle, että hän häpäisi neitseen Israelissa; ja hän pitäköön häntä vaimonansa, eikä saa häntä hyljätä kaikkena elinaikanansa. ra' rah | ra 7451
20. Mutta jos se tosi on, ettei vaimo löydetty neitseeksi;
21. Niin vietäköön vaimo isänsä huoneen oven eteen, ja kaupungin kansa kivittäköön hänet kuoliaaksi, että hän teki ilkeyden Israelissa, kun hän salavuoteudessa makasi isänsä huoneessa: ja niin sinä pahan ra' rah | hara 7451 pois tyköäsi eroitat.
22. Jos joku löydetään maanneen vaimon tykönä, jolla aviomies on, niin pitää molempain kuoleman, sekä mies, että vaimo, jonka tykönä hän makasi; ja niin pahuus ra' rah | ra 7451 otetaan pois Israelista.
23. Jos neitsyt on miehellä kihlattu, ja toinen tapaa hänet kaupungissa, ja makaa hänen;
24. Niin pitää ne molemmat vietämän kaupungin porttiin, ja molemmat kivitettämän kuoliaaksi, tyttö, koska hän ei huutanut, sillä hän oli kaupungissa, mies, koska hän lähimmäisensä vaimon häpäisi; ja niin sinä eroitat pahan ra' rah | hara 7451 tyköäs.
25. Jos joku tapaa kihlatun tytön kedolla, ryövää ja makaa hänen, niin mies pitää yksin tapettaman, joka makasi hänen;
26. mutta tytölle ei sinun pidä mitään tekemän; sillä ei tyttö yhtään kuoleman syntiä tehnyt, vaan niinkuin joku karkais lähimmäistensä vastaan, ja löisi hänet kuoliaaksi, niin on myös tämä asia.
27. Sillä hän tapasi hänet kedolla; kihlattu tyttö huusi, vaan ei ollut hänellä auttajata.
28. Jos joku kohtaa neitseen, joka ei ole kihlattu, ja ottaa hänen kiinni, ja makaa hänen, ja he niin tavataan;

29. niin se joka hänen makasi, antakoon tytön isälle viisikymmentä hopiasikliä, ja ottakoon sen tytön piian vaimokseen, koska hän on alentanut hänen: ei hän saa hyljätä häntä kaikkena elinaikansa.

30. Ei yksikään saa ottaa isänsä vaimoa, eikä paljastaa isänsä vuodetta.

23. LUKU

1. Raajarikko ja kuohittu älkööt tulko **YHWH**, seurakuntaan.

2. Eikä saa myöskään äpärä tulla **YHWH** seurakuntaan, ei kymmenenteen polveenkaan asti pidä jonkun heistä **YHWH** seurakuntaan tuleman.

3. Ammonilaiset ja Moabilaiset eivät saa tulla **YHWH** seurakuntaan, ei

kymmenenteenkään polveen asti, ja eipä ikänään tulla **YHWH** seurakuntaan,

4. sentähden etteivät he kohdanneet teitä tiellä leivällä ja vedellä, kun te läksitte

Egyptistä, ja että he palkkasivat teitä vastaan Bileamin Beorin pojan Mesopotamian Petorista, kiroomaan sinua.

5. Mutta **YHWH 'Eloheykha** ei kuullut Bileamia, vaan **YHWH 'Eloheykha** muutti sinulle kirouksen siunaukseksi; sillä **YHWH 'Eloheykha** rakasti sinua.

6. Älä koskaan elinaikanasi pyydä heille rauhaa tahi jotakin hyvää.

7. Edomilaista älä kauhistu; sillä hän on sinun veljesi. Älä myös Egyptiläistä kauhistu; sillä sinä olit muukalainen hänen maassansa.

8. Ne lapset pojat, jotka heistä syntyvät kolmannessa polvessa, tulkoot **YHWH** seurakuntaan.

9. Kun lähdet leiristäsi vihollisiasi vastaan, kavahda itseäsi kaikkinaisesta pahasta *ra'rah* | *ra* **7451**.

10. Jos joku on teidän seassanne, joka ei ole puhdas, koska hänelle yöllä jotakin tapahtunut on; hänen pitää menemän ulos leiristä, eikä saa tulla leiriin.

11. Ja hänen pitää ehtona itsensä vedellä pesemän, ja sittekuin aurinko laskenut on, palatkaan leiriin.

12. Ulkona leiristä olkoon sinulla paikka, johonka menet tarpeillesi.

13. Olkoon sinulla pieni kalikka vyölläsi, ja kun menet ulos tarpeillesi, kaiva sillä, ja istuttuas, peitä saastaisuutesi.

14. Sillä **YHWH 'Eloheykha** vaeltaa leirisi läpitse pelastamaan *l'haTZiyl'kha /natsal Jeshua* sinua ja antamaan vihollisesi sinun eteesi, sentähden pitää sinun leirisi pyhän oleman, ettei Hän mitään häpeällistä näkisi sinussa, ja Hän kääntyisi pois sinusta.

15. Älä isännän haltuun anna sitä orjaa, joka häneltä sinun tykösi karannut on.

16. Hän olkaan luonasi, sinun keskelläsi siinä paikassa, joka hänelle kelpaa, jossakussa sinun portissas, niinkuin hän hyväksi näkee, älä sorra häntä.

17. Ei pidä yhtäkään porttoa oleman Israelin lasten tytärten seassa, eikä yhtään huorintekijää *sodomite* Israelin poikain seassa.

18. Älä kannna porton palkkaa eikä koiran hintaa **YHWH 'Eloheykha** huoneesen, jostakusta lupauksesta; sillä ne molemmat ovat **YHWH 'Eloheykha** kauhistus.

19. Älä korkoa ota veljeltäsi rahasta, ruoka aineesta tahi muusta, josta korko otetaan.
20. Muukalaiselta ota korko, mutta älä veljeltäsi, että **YHWH 'Eloheykha** iunaisi sinua kaikissa yrityksissäsi siinä maassa, johonka menet omistamaan sitä.
21. Jos **YHWH 'Eloheykha** lupauksen lupaat, niin älä viivytä maksaa sitä; sillä **YHWH 'Eloheykha** on sen totisesti vaativa sinulta, ja se on sinulle synti.
22. Vaan jollet sinä lupaa, niin ei ole sinulla syntiä.
23. Pidä se, mitä sinun huulistasi on käynyt ulos, ja tee, niinkuin sinä **LAYHWH 'Eloheykha** vapaaehtoisesti olet luvannut, minkä sinä suullasi puhunut olet.
24. Kuin menet lähimmäises viinimäkeen, niin saat syödä viinimarjoja niin paljon kuin haluttaa, että tulet ravituksi; mutta älä pane mitäkään astiaasi.
25. Kun menet lähimmäises laihoon, niin saat katkoa tähkäpäitä kädelläsi, mutta älä sirpillä lähimmäisesi laihoa niitä.

24. LUKU

1. Jos joku ottaa vaimon avioksensa, ja tapahtuu, ettei hän sitte löydä armoa hänen silmänsä edessä, koska hän on löytänyt jonkun häpiän hänessä; niin kirjoittakoon hän hänelle erokirjan, ja antakoon sen hänen käteensä, ja laskekoon menemään huoneestansa pois.
2. Jos se vaimo, sittenkuin hän hänen huoneestansa lähtenyt on, menee pois ja tulee jonkun toisen miehen vaimoksi,
3. Ja taas se toinen mies rupee häntä vihaamaan, ja kirjoittaa hänelle erokirjan, ja antaa hänen käteensä ja laskee hänen huoneestansa pois: tahi jos toinen mies, joka hänet vaimoksensa otti, kuolee,-
4. niin hänen ensimmäinen miehensä, joka antoi hänen mennä pois, ei saa häntä jälleen ottaa vaimokseen, sittekuin hän tuli saastaiseksi. Sillä se on kauhistus **YHWH 'Eloheykha** edessä; ja älä sitä maata saastuta, jonka antaa sinulle perinnöksi.
5. Jos joku on äsken vaimon nainut, ei hänen tarvitse mennä sotaan, eikä pidä hänen päällensä mitään räsitystä pantaman; vaan olkaan vapaana huoneessansa ajastajan päivät, että hän saisi iloita vaimonsa kanssa, jonka hän nainut on.
6. Ei saa kukaan molempia myllynkiviä, eikä päällyskiveäkään keltään pantiksi ottaa; sillä se olisi ottaa hengen pantiksi.
7. Jos joku tavataan, joka jonkun veljistänsä, Israelin ~~lapsista~~ pojista, varastaa ja pitää häntä orjana taikka myö hänet, sen varkaan pitää kuoleman; että eroittaisit pahan ra' rah | *hara* 7451 luotasi.
8. Karta spitalitautia, että visusti teet ja pidät kaikki, mitä Leviläiset ja papit opettavat sinulle; niinkuin Minä heille käskin, se pitäkää ja sen jälkeen tehkää.
9. Muista, mitä **YHWH 'Eloheykha** teki Mirjamille, tiellä, kuin te Egyptistä läksitte.
10. Ja kun jotakin lainaat lähimmäisesellesi, älä mene hänen huoneesensa panttia ottamaan,
11. vaan seiso ulkona, ja se, jolle lainasit, kantakoon itse pantin sinulle ulos.

12. Vaan jos hän on köyhä, älä mene maata hänen pantillansa,
13. vaan anna pantti takaisin ennen auringon laskemaa, että hän makaisi vaatteissansa ja siunaisi sinua: ja se luetaan sinulle vanhurskaudeksi **YHWH 'Eloheykha** edessä.
14. Älä tee vääryyttä köyhälle ja tarvitsevalle päivämiehelle, joko hän on sinun veljäsi, tahi muukalainen, joka on sinun maallasi sinun porteissasi;
15. vaan maksa hänelle hänen palkkansa sinä päivänä, ennen auringon laskemaa; sillä hän on köyhä ja siitä hän halajaa, ettei hän huutaisi *el-YHWH*, tykö sinun tähtesi, ja se luettaisiin sinulle synniksi.
16. Ei pidä isäin kuoleman ~~lasten~~ poikien tähden, eikä myös ~~lasten~~ poikien isäinsä tähden; mutta kunkin pitää kuoleman oman syntinsä tähden.
17. Älä käännä muukalaisen eikä orvon oikeutta, älä myöskään leskeltä ota vaatteita pantiksi;
18. vaan muista, että sinäkin olit orja Egyptissä, ja **YHWH 'Eloheykha** sieltä sinun johdatti; sentähden Minä sinua käsken näitä tekemään.
19. Kuin pelloltasi elon leikkaat, ja lyhde sinulta sinne unohtuu, älä palaja sitä ottamaan, vaan olkoon se muukalaisen, orvon ja lesken oma, että **YHWH 'Eloheykha** siunaisi sinua kaikissa sinun kättes töissä.
20. Kun olet poiminut öljyvuusi hedelmät, niin älä sitä uudelleen varista; vaan se jääköön muukalaiselle, orvolle ja leskelle omanski.
21. Koska viinimäkesi korjannut olet, älä uudelleen jääneitä hae; vaan ne pitää muukalaisen, orvon ja lesken omat oleman.
22. Ja muista, että olet orja ollut Egyptin maalla, sentähden käsken Minä sinua näitä tekemään.

25. LUKU

1. Jos riita on miesten välillä, niin tulkoot oikeuden eteen, ja tuomittakaan niiden välillä: ja tuomittakoon hurskas hurskaaksi, ja syyllinen syylliseksi.
2. Ja jos syyllinen on **ansainnut** [olla arvollinen tulla piksetyksi: **ben, poika 1121**] haavoja, niin käskeköön tuomari laskea hänen maahan, ja antakaan nähtensä lyödä häntä, senjälkeen kuin hänen pahatekonsa on, luvun jälkeen.
3. Neljäkymmentä kertaa saa häntä lyödä, eikä enempää, ettei häntä ylönpalttisesti lyötäisi, ja sinun veljesi turmeltuisi silmäisi edessä.
4. Älä sido kiinni riittä tappavan härjän suuta.
5. Kun veljekset asuvat ynnä, ja yksi heistä kuolee ~~lapsittoma~~ ilman poikaa, niin ei saa kuolleen veljen vaimon ottaa muukalaista miestä toisesta suvusta; vaan hänen miehensä veli menköön hänen tykönsä, ja ottakaan veljensä sijassa hänet avioksensa.
6. Ja ensimmäinen poika, jonka hän synnyttää, nimitettäköön kuolleen veljen nimeltä, ettei hänen nimensä peräti häviäisi Israelista.

7. Jos ei mies tahdo ottaa veljensä vaimoa, niin menköön hänen veljensä vaimo porttiin vanhimpien eteen, ja sanokaan: minun kytyni ei tahdo herättää veljellensä nimeä Israelissa eikä tahdo minua kytylain mukaan naida.
8. Niin kaupungin vanhimmat kutsuttakoot hänet edes, ja puhukoot hänen kanssansa. Ja jos hän siinä seisoo ja sanoo: en minä tahdo ottaa häntä;
9. Niin hänen natonsa astukoon hänen tykönsä vanhimpain nähden, ja riisukaan kengän hänen jalastansa, ja sylkekään hänen kasvoihinsa, ja vastatkaan häntä sanoen: näin jokaiselle pitää tehtävän, kuin ei veljensä huonetta rakenna,
10. Ja hänen nimensä olkoon Israelissa: paljasjalan huone.
11. Jos kaksi miestä keskenänsä tappelevat ja toisen vaimo tulee pelastamaan miestänsä sen kädestä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu hänen häpyynsä;
12. niin hakkaa hänen kätensä poikki; älköön silmäsi säälikö häntä.
13. Älä pidä kahtalaista vaakaa säkissäsi, suurempaa ja pienempää.
14. älä myöskään pidä huoneessasi kahtalaista efa-mittaa, suurempaa ja pienempää.
15. Mutta sinulla pitää oleman täysi ja oikia vaaka, ja täysi ja oikia mitta, ettäs olisit pitkäikäinen siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa.
16. Sillä jokainen, joka näitä tekee, on **YHWH 'Eloheykha** kauhistus, kaikki, jotka vääryyttä tekevät.
17. Muista mitä Amalekilaiset tekivät sinua vastaan tiellä, kun Egyptistä läksit:
18. kuinka he kohtasivat sinua tiellä, ja löivät sinun jälkijoukkosi, kaikki ne jotka heikommat olivat ja jälinnä kävivät, koskas väsyksissä ja nääntyneenä olit, ja ei he **'Elohiym**, peljänneet.
19. Sentähden kun **YHWH 'Eloheykha** antaa sinun saada levon kaikilta vihamiehiltäsi, jotka ympärilläsi ovat siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** antaa perinnöksi sinulle, omistettavaksesi, niin sinun pitää peräti hävittämän Amalekilaisten muiston taivaan alta. Älä sitä unohda.

26. LUKU

1. Kun tulet siihen maahan, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle perinnöksi antaa, ja sinä sen omistat, ja asut siinä,
2. niin ota kaikkinaisten sinun maasi kasvujen ensimmäisiä hedelmiä, joita kokoat maasta, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, ja pane ne koriin, ja mene siihen paikkaan, jonka **YHWH 'Eloheykha** valitsee Nimensä asumasijaksi,
3. Ja mene papin tykö, joka siihen aikaan on, ja sano hänelle: minä tunnustan tänäpäni **YHWH 'Eloheykha** edessä, että minä olen tullut siihen maahan, jonka **YHWH**, meidän isillemme vannoi, meille antaaksensa.
4. Ja pappi ottakoon korin kädestäsi ja laskekoon sen maahan, **YHWH 'Eloheykha** alttarin eteen.

5. Niin lausu sinä, ja sano **YHWH 'Eloheykha** edessä: minun isäni oli kuljeksiva Syrialainen, ja meni Egyptiin vähällä joukolla, ja oli siellä muukalaisena, ja hän tuli siellä suureksi, väkeväksi ja monilukuiseksi kansaksi.
6. Mutta Egyptiläiset ahdistivat ja vaivasivat meitä, ja panivat kovan orjuuden meidän päällemme.
7. Niin me huusimme *et*-**YHWH 'Elohey** tykö, ja **YHWH**, kuuli meidän äänemme, ja katsoi meidän tuskaamme, työtämme ja ahdistustamme.
8. Ja **YHWH** vei meidät ulos Egyptistä voimallisella kädellä, ja ojennetulla käsivarrella, suuren peljästyksen, merkkein ja ihmeitten kautta.
9. Ja johdatti meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, jossa rieskaa ja hunajaa vuotaa.
10. Ja nyt, katso, minä kannan tässä maan ensimmäisiä hedelmiä, jotka sinä, **YHWH**, minulle annoit. Ja niin pane ne **YHWH 'Eloheykha** eteen, ja kumarra **YHWH 'Eloheykha** edessä,
11. Ja ole iloinen kaikesta hyvästä, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle, ja sinun huoneellesi antoi: sinä ja Leviläinen ja muukalainen, joka sinun keskelläsi on.
12. Kun olet maksanut kaikki vuodentulosi kymmenekset kolmantena vuonna, joka on kymmenesten vuosi, niin anna Leviläisille, muukalaisille, orvolle ja leskelle, että he söisivät porteissasi ja ravittaisiin;
13. Ja sano **YHWH 'Eloheykha** edessä: minä olen eroittanut huoneestani sen, mikä pyhitetty on, ja annoin Leviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, kaiken sinun käskysi jälkeen, jonka Sinä minulle käsenyt olet: en minä harhaillut Sinun käskyistäsi, enkä niitä unhottanut.
14. En minä siitä syönyt surussani, enkä ottanut siitä saastaisena ollessani, en myös niistä mitään antanut kuolleille: minä olen ollut **YHWH 'Elohay** äänelle kuuliainen, ja tehnyt kaiken sen, minkä Sinä minulle käsenyt olet.
15. Katsahda tänne pyhästä asumasiastasi taivaasta, ja siunaa Sinun kansaasi Israelia ja sitä maata, jonka sinä meille antanut olet, niinkuin Sinä vannoit meidän isillemme, sitä maata, joka rieskaa ja hunajaa vuotaa.
16. Tänäpäniä **YHWH 'Eloheykha** kääkee sinua tekemään näiden sääntöjen ja oikeuksien mukaan, niin että pidät ne ja teet niiden mukaan kaikesta sydämmestäsi ja kaikesta sielustasi.
17. *Et*-**YHWH**, olet sinä sen lupauksen ottanut tänäpäniä, että Hän on oleva sinun **L'Elohiym**, jos tahdot vaeltaa Hänen teissänsä, ja pitää Hänen sääntönsä, käskynsä ja oikeutensa, ja olla kuuliainen Hänen äänellensä.
18. Ja **YHWH** on sinulta lupauksen ottanut, että sinun pitää oleman Hänen oma kansansa, niinkuin Hän sinulle on puhunut, että pidät kaikki Hänen käskynsä.
19. Ja Hän korottaa sinut kaikkein kansain ylitse, jotka Hän tehnyt on, ylistykseksi, kiitokseksi ja kunniaksi, että olisit **LAYHWH 'Eloheykha** pyhä kansa, niinkuin Hän sanonut on.

27. LUKU

1. Ja Mooses ja vanhimmat Israelista käskivät kansaa ja sanoivat: pitäkäätkä kaikki ne käskyt, jotka minä tänäpäpä teille käsken.
2. Ja sinä päivänä, kun te menette Jordanin ylitse siihen maahan, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, niin pystytäkäätkä suuret kivet ja sivua ne kalkilla.
3. Ja kun olet ylitse päässyt, niin kirjoita niihin kaikki nämä lain sanat, että tulisit siihen maahan, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa, siihen maahan jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, niinkuin **YHWH 'Eloheyavoteykha** sanoi sinulle.
4. Kun te siis olette menneet Jordanin ylitse, niin pystyttäkäätkä ne kivet, joista Minä teille tänäpäpä käsken, Ebalin vuorella, ja sivutkaat ne kalkilla,
5. Ja rakenna siinä **LAYHWH 'Eloheykha** alttari kivistä, älä satuta mitään rautaa niihin.
6. Rakenna siellä alttari **YHWH 'Eloheykha** kokonaisista kivistä, ja uhraa **LAYHWH 'Eloheykha** polttouhria sen päällä.
7. Uhraa myös kiitosuhria, ja syö siellä, ja ole iloinen **YHWH 'Eloheykha** edessä.
8. Ja kirjoita kaikki tämän lain **haTorah** sanat selkiästi kaivettuna niihin kiviin.
9. Ja Mooses ynnä pappien ja Leviläisten kanssa puhui kaikelle Israelin kansalle, sanoen: ota vaarin ja kuule Israel! Täpäpäpä olet sinä tullut **LAYHWH 'Eloheykha** kansaksi,
10. Niin ole siis kuuliainen **YHWH 'Eloheykha** äänelle ja tee Hänen käskyjensä ja sääntöjensä mukaan, jotka Minä tänäpäpä sinulle käsken.
11. Ja Mooses käski kansaa sinä päivänä, ja sanoi:
12. Nämät seisokoot Gerisimin vuorella, ja siunatkaan kansaa, kun te olette käyneet Jordanin ylitse: Simeon, Levi, Juuda, Isaskar, Josef ja Benjamin.
13. Ja nämät seisokaan Ebalin vuorella kirousta lausumassa: Ruben, Gad, Asser, Sebulon, Dan ja Naftali.
14. Ja Leviläiset alkakoot ja sanokoot jokaiselle Israelissa korkialla äänellä:
15. Kirottu olkoon, joka tekee kaivetun tahi valetun *umaSekhah /maccekah* kuvan **YHWH**, kauhistukseksi, taiteellisen miehen käsialaa, ja asettaa sen salaa, ja kaikki kansa vastatkoon ja sanokoon: amen.
16. Kirottu olkoon, joka isänsä tahi äitinsä ylönkatsoo, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
17. Kirottu olkoon, joka lähimmäisensä rajan siirtää, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
18. Kirottu olkoon, joka laskee sokian eksymään tiellä, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
19. Kirottu olkoon, joka muukalaisen, orvon ja lesken oikeuden vääntää, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
20. Kirottu olkoon, joka isänsä vaimon makaa, sillä hän nostaa isänsä peitteen, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
21. Kirottu olkoon, joka johonkuhun eläimeen ryhtyy, ja kaikki kansa sanokoon: amen.

22. Kirottu olkoon, joka sisarensa makaa, joka on hänen isänsä tahi äitinsä tytär, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
23. Kirottu olkoon, joka anoppinsa makaa, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
24. Kirottu olkoon, joka lähimmäisensä salaisesti murhaa, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
25. Kirottu olkoon, joka lahjoja ottaa, vuodattaaksensa viatointa verta, ja kaikki kansa sanokoon: amen.
26. Kirottu olkoon, joka ei tämän lain sanoja täytä, eikä tee niiden mukaan, ja kaikki kansa sanokoon: amen.

28. LUKU

1. Ja jos sinä olet **YHWH 'Eloheykha** äänelle kuuliainen, pitäen ja tehden kaikki Hänen käskynsä, jotka minä tänäpäpä sinulle käsken, niin **YHWH 'Eloheykha** tekee sinun korkeimmaksi kaikkia kansoja maan päällä.
2. Ja kaikki nämät siunaukset tulevat sinun päällesi, saattuvat sinun, jos olet **YHWH 'Eloheykha** äänelle kuuliainen.
3. Siunattu olet sinä kaupungissa, siunattu pellolla.
4. Siunattu on ruumiisi hedelmä, ja maasi hedelmä, ja karjasi hedelmä, ja lammasmaasi hedelmät.
5. Siunattu on korisi ja taikinapurtilosi.
6. Siunattu olet sinä käydessäsi sisälle, ja siunattu käydessäsi ulos.
7. Ja **YHWH** langettaa sinun vihollises sinun edessäsi, jotka sinua vastaan nousevat; yhtä tietä he tulevat sinua vastaan, ja seitsemätä tietä pitää heidän pakeneman sinun edessäsi.
8. **YHWH** käskee siunauksen olla sinun kanssasi sinun aitassasi ja kaikissa mitä sinä yrität, ja siunaa sinun siinä maassa, jonka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antaa.
9. **YHWH** asettaa sinut itsellensä pyhäksi kansaksi, niinkuin Hän vannoi sinulle, jos pidät **YHWH 'Eloheykha** käskyt ja Hänen teissänsä vaellat,
10. että kaikki kansat maan päällä näkevät sinun olevan **YHWH** Nimeen nimitetyn, ja pelkäävät sinua.
11. Ja **YHWH** lahjoittaa sinun runsaasti hyvyyttä, sekä kohtusi hedelmää, karjas hedelmää, ja maasi hedelmää, siinä maassa, jonka **YHWH** vannoi sinun isillesi, antavansa sen sinulle,
12. **YHWH** avaa sinulle hyvän varastohuoneensa, taivaan, antaaksensa maallesi sadetta ajallansa ja siunataksensa kaikki sinun käsialasi; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta et sinä keneltäkään lainaksi ota.
13. Ja **YHWH** asettaa sinun pääksi, eikä hännäksi: sinä olet aina ylimmäinen etkä alimmainen, jos olet **YHWH 'Eloheykha** käskyille kuuliainen, jotka minä tänäpäpä sinun käsken pitää ja tehdä,

14. etkä poikkea niistä sanoista, jotka minä tänäpäniä teille käsken, ei oikialle eikä vasemmalle puolelle, muitten jumalain **'Elohiym** jälkeen vaeltaaksesi ja heitä palvellakses
15. Mutta jos et kuule **YHWH 'Eloheykha** ääntä, etkä pidä ja tee kaikkia hänen käskyjänsä ja sääntöjänsä, jotka minä tänäpäniä sinulle käsken, niin kaikki nämä kiroukset tulevat sinun päällesi ja sattuvat sinuun:
16. Kirottu olet sinä kaupungissa, kirottu pellolla.
17. Kirottu on koris ja taikinapurtilosi.
18. Kirottu on ruumiisi hedelmä, maasi hedelmä, karjasi hedelmä, lammaulaumasi hedelmä.
19. Kirottu olet sinä käydessäsi sisälle, kirottu käydessäsi ulos.
20. **YHWH** lähettää sinun sekaasi kirouksen, hämmennyksen ja rangaistuksen kaikissa sinun yrityksissäsi, siksi että hukut ja äkisti katoat pahain tekojesi tähden, kun Minut hyljäsit.
21. **YHWH** antaa ruttotaudin tarttua sinuun, siksi että Hän sinut hukuttaisi siitä maasta, jota menet omistamaan.
22. **YHWH** lyö sinua kuivataudilla, kuumeella, polttotaudilla, tulehduksella, kuivuudella, nokipäillä ja laihon kellastumisella; ja ne vaivaavat sinua, siksi että hukut.
23. Ja taivaas pääsi päällä on on oleva kova kuin vaski, ja maa, joka allasi on, kuin rauta.
24. **YHWH** antaa maallesi tomun *w'afar /'aphar* ja ~~tuhkan~~ *avaq /'abaq* volatile particles sateen verosta; taivaasta se tulee päällesi, siksi että hukut.
25. **YHWH** lyö sinua vihollistesä edessä. Yhtä tietä sinä menet heidän tykönsä, mutta seitsemää tietä heidän edeltänsä pakenet, ja sinä hajoitetaan kaikkien valtakuntain sekaan maan päällä.
26. Sinun ruumiisi joutuu ravinnoksi kaikille taivaan linnuille ja kaikille maan pedoille, eikä kenkään heitä karkota.
27. **YHWH** lyö sinut Egyptin paisumilla, häpiällisillä ajoksilla, ruvella ja syyhelmällä, niin ettet voi parantua.
28. **YHWH** lyö sinut mielenvikaisuudella, sokeudella ja sydämmen tyhmyydellä.
29. Ja sinä koperoitset puolipäivänä niinkuin sokia pimiässä koperoitsee, etkä menesty teissäsi, ja sinä kärsit väkivaltaa ja vääryyttä, niinkauvan kuin elät, eikä kenkään sinua auta.
30. Vaimon sinä kihlaat, mutta toinen sen makaa; huoneen sinä rakennat, mutta et sinä saa siinä asua; viinimäen sinä istutat, mutta et sinä saa siitä hedelmätä koota.
31. Sinun härkäsi teurastetaan silmäisi nähden, mutta et sinä saa siitä syödä. Aasisi otetaan väkivallalla sinun nähtesi, eikä sitä sinulle anneta takaisin. Lampaasi annetaan vihollisillesi, ja ei kenkään sinua auta *Moshiy /Yasha'* **Jeshua**. (Eikä hylkäämäsi Jeshua sinua auta)
32. Poikasi ja tyttäresi annetaan toiselle kansalle, ja sinun silmäsi sen näkevät, ja sinä ikävöit heitä joka päivä, mutta et voi siinä mitään tehdä.

33. Sinun maasi hedelmän ja kaikki sinun varasi se kansa syö, jota et tunne, ja sinun täytyy vaan vääryyttä kärsiä ja sorrettuna olla koko sinun elinaikanasi.
34. Ja sinä tulet mielettömäksi *m'shuGa /shaga'* rave raivota niistä, mitä silmäsi näkevät.
35. **YHWH** lyö sinua pahoilla *ra' rah* | *ra* 7451 paisumilla polvissasi ja pohkeissasi, jalkapöydästä pääsi lakeen asti, niin ettet voi niistä parantua.
36. **YHWH** vie sinut ja sinun kuninkaasi, jonkas itsellesi asettat, sen kansan luo, jota et sinä eikä isäsi tunne, ja siellä sinä palvelet muukalaisia jumalia '**Elohiym**, puita ja kiviä.
37. Ja sinää tulemt kauhistukseksi, sananlaskuksi ja pilkkapuheeksi kaikkein kansain seassa, johon **YHWH** ajaa sinut.
38. Sinä kylvät paljo siementä peltoon, mutta vähän korjaat; sillä heinäsiirakat sen syövät.
39. Viinimäen sinä istutat ja ruokkoat, mutta viiniä et saa siitä juoda, etkä tallelle koota; sillä madot sen syövät.
40. Öljypuita on sinulla kaikkialla sinun maasi paikoissa, mutta et sinä saa voidella itseäsi öljyllä; sillä öljypuun hedelmät karisevat maahan.
41. Poikia ja tyttäriä sinä siität, ja et kuitenkaan saa niitä pitää; sillä ne viedään vangittuna pois.
42. Kaikki sinun puusi ja maasi hedelmät omistavat sirakat.
43. Muukalainen, joka sinun luonasi on, ylennetään sinun ylitsesi, alati ylemmäksi; mutta sinä alennetaan ja alati alemmaksi.
44. Hän lainaa sinulle, mutta et sinä voi hänelle lainata. hän on pää, ja sinä häntä.
45. Ja kaikki nämät kiroukset tulevat päällesi ja sinua vaivaavat, ja sinuun sattuvat, siksi että hukut; sentähden ettet **YHWH** '**Eloheykha** ääntä kuullut, etkä pitänyt hänen käskynsä ja sääntönsä, jotka Hän sinulle on käsenyt.
46. Ja ne ovat ne sinussa merkiksi ja ihmeeksi ja sinun siemenessäsi ijankaikkisesti,
47. Koska et palvellut **YHWH** '**Eloheykha** iloisella ja riemuksella sydämmellä, koun sinulla kaikkinaista kyllä oli.
48. Ja sinä olet palveleva vihollisiasi, jotka **YHWH** lähettää sinun päällesi, näljässä ja janossa, alastomuudessa ja kaikkinaisessa puutteessa. Ja Hän panee sinun kaulaasi rautaisen ikeen, siksi että Hän sinut hukuttaa.
49. **YHWH** lähettää kansan sinun päällesi kaukaa maailman äärestä, niinkuin kotka lentäisi, kansan, jonka puhetta et sinä ymmärrä,
50. kovan kansan, joka ei karta vanhaa eikä armahda nuorukaista,
51. ja syö karjasi hedelmät ja maasi hedelmät, siksi että hukut, eikä jätä sinulle mitäkään jyvistä, viinistä, öljystä, karjan tahi lammasten hedelmästä, siksi että hän sinut lopettaa,
52. Ja se ahdistaa sinua kaikissa porteissasi, siksi että vahvat ja korkiat muurisi, joihin sinä luotit, kukistuvat maahan kaikissa maakunnissasi; ja se ahdistaa sinua kaikissa porteissasi, koko sinun maassasi, jonka **YHWH** '**Eloheykha** sinulle antanut on.

53. Sinun täytyy syödä oman ruumiisi hedelmää, poikaisi ja tyttäresi lihaa, jotka **YHWH 'Eloheykha** sinulle antanut on, siinä ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollisesi sinua ahdistavat.
54. Se mies, joka ennen sangen herkullisesti ja hekumassa teidän seassanne eli, on karsaasti katsova veljeänsä ja vaimoansa, joka on hänen sylissäänsä, ja vielä jääneitä, tallella olevia poikiensa,
55. antamatta kellekään niistä poikiensa lihaa, jota hän syö; koskei hänellä ole mitään jäljellä siinä ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollisesi ahdistaa sinua kaikissa porteissasi.
56. Vaimo teidän seassanne, joka ennen ylellisesti ja hekumassa elänyt on, niin ettei hän malttanut jalkaansa laskea maan päälle mukavuuden ja hekuman tähden, on kadehtiva mieheltänsä, joka hänen sylissäänsä lepää, ja pojaltensa ja tyttäreltensä
57. jälkimmäisiä, jotka hänen kohdustansa lähteneet ovat, ja poikiensa joita hän synnyttää; sillä hän syö ne, kaiken puutteessa salaisesti, siinä ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollisesi ahdistavat sinua porteissas.
58. Jos et pidä ja tee kaikkia näitä lain sanoja, jotka tässä kirjassa ovat kirjoitetut, niin että pelkää tätä kunniallista ja peljättävää Nimeä, **YHWH 'Eloheykha**,
59. niin **YHWH** ihmeelliseksi tekee sinun ja siemenesi rangaistukset, suurilla ja pitkällisillä vitsauksilla, pahoilla *ra' rah* | *rayim* 7451 ja pitkällisillä taudeilla,
60. ja kääntää sinua vastaan kaikkinaiset Egyptin taudit, joita pelkää, ja ne sinuun tarttuvat.
61. Ja kaikki muut sairaudet ja vitsaukset, jotka eivät ole kirjoitetut tässä lakiraamatussa *B'sefer haTorah*, laskee **YHWH** sinun päällesi, siihenasti että hukut.
62. Ja teistä, jotka ennen olitte monilukuiset kuin tähdet taivaassa, jää vähäinen joukko, ettet kuullut **YHWH 'Eloheykha** ääntä.
63. Ja tapahtuu, että niinkuin **YHWH** ennen iloitsi teistä, teille hyvää tehdessäänsä ja enentäissäänsä teitä, niin **YHWH** on iloitseva teistä, hukuttaissansa ja kadottaissansa teitä; ja te syöstään pois siitä maasta, jota te menette omistamaan.
64. Ja **YHWH** hajoittaa sinun kaikkien kansain sekaan, toisesta maan äärestä toiseen; ja siellä sinä palvelet muukalaisia jumalia **'Elohiym** *acheriym*, joita et sinä eivätkä isäskään tunteneet, kantoja ja kiviä.
65. Ja niiden kansain seassa ei sinulla ole yhtään vahvaa kotoa, eikä jalkais pöytä yhtään lepoa saa; sillä **YHWH** antaa sinulle siellä vapisevaisen sydämen, hiveltyneet silmät ja murheesta nääntyvän mielen,
66. ja elämäsi on niinkuin riippumassa sinun edessäsi: yöllä ja päivällä sinä pelkää ja elämästäsi tietämätön.
67. Aamulla sinä sanot: ah, joska ilta olisi! illalla sinä sanot: ah, joska aamu olisi! sydämesi suuren pelvon tähden, joka sinua peljättää, ja sen tähden, jota silmäs nähdä täytyy.
68. Ja **YHWH** vie sinut taas haaksilla Egyptiin, sitä tietä, josta minä sanoin sinulle: et ole sitä enää näkevä. Ja te myötte itsenne siellä vihollisillenne palvelijoiksi ja piiioiksi, eikä ole siellä ostajaa.

29. LUKU

1. Nämät ovat liiton sanat, sen liiton, jonka **YHWH** käski Mooseksen tehdä Israelin lasten poikien kanssa Moabin maassa, paitsi sitä liittoa, jonka Hän heidän kanssansa teki Horebissa.
2. Ja Mooses kutsui koko Israelin ja sanoi heille: Te olette nähneet kaikki, mitä **YHWH** silmäinne edessä teki Egyptissä Faraolle, kaikille hänen palvelijoillensa ja koko hänen maallensa:
3. Ne suuren koettelemukset, jotka silmäsi näkivät, ja ne suuret merkit ja ihmeelliset teot.
4. Mutta ei **YHWH** vielä nytkään tähän päivään asti ole antanut teille sydäntä ymmärtämään ja silmiä näkemään ja korvia kuulemaan.
5. Ja Minä annoin teidän vaeltaa korvessa neljäkymmentä vuotta; vaatteenne eivät vanhentuneet yltänne, eikä kenkäsi kuluneet jaloissasi,
6. Ette syöneet leipää, ettekä juoneet viiniä taikka väkevätä juomaa, tietäisitte Minun olevan **YHWH 'Eloheykhem**.
7. Ja kun te tulitte tähän paikkaan, niin tuli Sihon Hesbonin kuningas ja Og Basanin kuningas sotimaan meitä vastaan, ja me löimme heidät,
8. Ja omistimme heidän maansa, ja annoimme sen Rubenilaisille ja Gadilaisille, niin myös puolelle Manassen sukukunnalle, perimiseksi.
9. Niin pitäkää nyt nämät liiton sanat, ja tehkää niiden mukaan, että te toimillisesti tekisitte kaikki mitä te teette.
10. Te seisotte kaikki tänäpäpä **YHWH 'Eloheykhem** edessä: ylimmäiset suvuistanne, teidän vanhimpanne, ja teidän esimiehenne, joka mies Israelissa,
11. Teidän lapsenne *taph*, teidän vaimonne, ja sinun muukalaisesi joka sinun leirissäsi on, puusi hakkaajasta niin vetesi ammentajaan asti,
12. käydäksesi **YHWH 'Eloheykha** liittoon ja siihen valaan, jonka **YHWH 'Eloheykha** tekee sinun kanssasi tänäpäpä.
13. Sillä Hän tahtoo tänäpäpä korottaa sinun itsellensä kansaksi, ja Hän on sinun **L'Elohiym**, niinkuin Hän sanoi sinulle, ja niinkuin Hän vannoi sinun isillesi, Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille.
14. Ja minä en tee tätä liittoa ja tätä valaa ainoastaan teidän kanssanne,
15. vaan sekä teidän, jotka tässä läsnä tänäpäpä olette ja seisotte meidän kanssamme **YHWH 'Eloheynu** edessä, että myös niiden kanssa, jotka eivät tässä tänäpäpä meidän kanssamme ole.
16. Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maalla, ja kuinka me vaelsimme pakanain läpitse, joiden kautta te vaelsitte,
17. ja näitte heidän kauhistuksensa ja epäjumalansa *gilluwl*, kannot ja kivet, hopeat ja kullat, joita heillä oli;
18. ettei vaan joku olisi teidän seassanne mies tahi vaimo, perhe taikka sukukunta, joka sydämessänsä tänäpäpä kääntäisi pois **YHWH 'Eloheynu** mennäksensä

palvelemaan tämän kansan jumalia et-'**Elohey**, ja tulisi teille juureksi, joka kasvaa sappea ja koiruhoa.

19. Ja tapahtuisi, kun hän kuulee nämät kirouksen sanat, että hän siunaa itsiänsä sydämessänsä, ja sanoo: rauha on minulla oleva, vaikka minä vaellan sydämeni kovuudessa, ja niin juopunut janoovan kanssa hukutettaisiin.

20. Ei **YHWH** ole hänelle armollinen, sillä silloin syttyy suuri **af-YHWH**, viha ja kiiwaus sitä miestä vastaan, ja kaikki nämät kiroukset, jotka tässä kirjassa ovat kirjoitetut, tulevat hänen päällensä; ja **YHWH** pyyhkii pois hänen nimensä taivaan alta.

21. Ja **YHWH** eroittaa hänet onnettomuuteen *ra' rah* | *l'raah* **7451** koko Israelin suvusta, koko tämän liiton kirousten mukaan, jotka tässä lakikirjassa **haTorah** on kirjoitettu.

22. Niin sanovat jälkeentulevaiset, teidän **lapsenne** poikanne, jotka jälkeenne tulevat, ja vieraat, jotka kaukaiselta maalta tulevat, kun he näkevät tämän maan rangaistukset ja sairaudet, joilla **YHWH** lyö heitä,

23. että koko heidän maansa on tulikivi, suola ja poltettu, niin ettei siinä kylvetä eikä se vihoita, eikä yhtäkään ruohoa käy siitä ylös, niinkuin Sodoma, Gomorra, Adama ja Seboim kukistettiin maahan, jotka **YHWH** vihassansa ja hirmuisuudessansa ylösalaisin kukisti,-

24. silloin kaikki kansat sanovat: miksi **YHWH** niin teki tälle maalle? mikä on tämä suuri hänen vihansa tuli?

25. Silloin sanotaan: sentähden että he hylkäsivät **YHWH 'Elohey** liiton, jonka hän teki heidän kanssansa, kun hän heidät johdatti Egyptin maalta,

26. ja ovat menneet ja muita jumalia '**Elohiym** *acheriym* palvelleet, ja kumartaneet niitä, senkaltaisia jumalia '**Elohiym**, joita eivät he tunteneet, ja joita ei Hän heille määrännyt.

27. Sentähden on **YHWH** viha syttynyt tätä maata vastaan, niin että Hän antoi tulla heidän päällensä kaikki kiroukset, jotka tässä kirjassa kirjoitetut ovat.

28. Ja **YHWH** on heidät hävittänyt heidän maastansa suuressa vihassa, julmuudessa ja närkästyksessä, ja on heidät heittänyt vieraasen maahan, niinkuin nyt on tapahtunut.

29. Salaisuudet ovat **LAYHWH 'Elohey**nu hallussa; mutta ilmoitukset ovat meillä ja meidän **lapsillamme** pojillemme alati, että me kaikki nämä lain sanat tekisimme.

30. LUKU

1. Ja pitää tapahtuman, kun kaikki nämä tulevat sinun päällesi, siunaus tahi kirous, jotka minä panin sinun eteesi, ja sinä rupeat ne panemaan sydämeesi, kaikkien pakanain keskellä, johonka **YHWH 'Eloheykha** sinut on ajanut,

2. Ja sinä käännyt **ad-YHWH 'Eloheykha** tykö, ja olet kuuliainen Hänen äänellensä kaikissa niissä, mitä minä sinulle tänäpäpä kāsken, sinä ja **lapsesi** poikasi, koko sydämmestäsi ja koko sielustasi,

3. Niin **YHWH 'Eloheykha** kääntää vankeutesi, ja armahtaa sinua, ja kokoaa sinut jälkeen kaikista kansoista, joihin **YHWH 'Eloheykha** sinun hajoittanut on.
4. **Jos** *im-yih'yeh/hayah* jos/kun/vaikka sinä olisit ajettu vaikka taivaan ääriin, niin sielläkin **YHWH 'Eloheykha** kokoaa sinut, ja tuo sinut sieltä,
5. Ja **YHWH 'Eloheykha** johdattaa sinut siihen maahan, jonka isäsi ovat omistaneet, ja sinä sen omistat; ja hän tekee hyvää sinulle, ja enentää sinut enemmän kuin sinun isiäsi.
6. Ja **YHWH 'Eloheykha** ympärileikkaa sinun sydämesi ja siemenesi sydämen, rakastamaan **YHWH 'Eloheykha** koko sydäimestäsi ja koko sielustasi, että eläisit.
7. Ja kaikki nämä kiroukset antaa **YHWH 'Eloheykha** tulla sinun vihollistesi päälle, ja kaikkein niiden päälle, jotka sinua vihaavat ja vainoovat.
8. Ja sinä käännyt ja kuulet **YHWH** äänen, tehdäksesi kaikki Hänen käskynsä, jotka minä sinulle tänäpäpä kāsken.
9. Ja **YHWH 'Eloheykha**, antaa sinulle runsaan onnen kaikissa kättesi töissä, kohtusi hedelmässä, karjasi hedelmässä, ja maasi hedelmässä, että ne sinulle menestyisivät; sillä **YHWH** iloitsee jälleen sinusta, sinulle hyväksi, niinkuin hän isistäsi iloitsi.
10. Että **YHWH 'Eloheykha** äänelle kuuliainen olet, ja pidät Hänen käskynsä ja sääntönsä, jotka ovat kirjoitetut tässä lakikirjassa *haTorah*, ja palajat **YHWH 'Eloheykha** tykö koko sydäimestäsi ja koko sielustasi.
11. Sillä tämä käsky, jonka Minä sinulle tänäpäpä kāsken, ei ole liian raskas, eikä myös kaukana,
12. eikä se ole taivaassa, että sanoisit: kuka astuu ylös taivaasen, ja tuo meille sen, kuullaksemme sitä ja tehdäksemme sen mukaan?
13. Eikä se ole tuolla puolen meren, että sanoisit: kuka menisi meren ylitse noutamaan meille sen, kuullaksemme sitä, ja tehdäksemme sen mukaan?
14. Sillä se sana on sangen läsnä sinun suussasi, ja sydämessäsi, että voit sen tehdä.
15. Katso, Minä panen tänäpäpä sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan *ra'rah* | *w'et-hara* **7451**,
16. kun Minä sinua tänäpäpä kāsken rakastamaan *et-YHWH 'Eloheykha* ja vaeltaman Hänen teissänsä, ja pitämään Hänen käskynsä, sääntönsä ja oikeutensa; että saisit elää ja enenisit, ja **YHWH 'Eloheykha** siunaisi sinua siinä maassa, johon menet, sitä omistamaan.
17. Mutta jos sinä käännät sydämesi, etkä ole kuuliainen, vaan annat vietellä itsesi, niin että kumarrat vieraita jumalia **L'Elohiym** *acheriym* ja palvelet heitä;
18. niin teen Minä teille tänäpäpä tietäväksi, että te peräti hukutte, ettekä kauan pysy siinä maassa, johon menet Jordanin ylitse, sitä omistamaan.
19. Minä otan tänäpäpä taivaan ja maan todistajaksi teistä, että olen pannut eteenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen; niin valitse elämä, että eläisit, sinä ja siemenesi,
20. rakastaessasi **YHWH 'Eloheykha** ja kuulisit Hänen ääntänsä, riippuessasi Hänessä kiinni; sillä Hän on sinun elämäs ja sinun pitkä ikäsi, että pysyisit siinä

maassa, jonka **YHWH** sinun isillesi, Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille vannoi, antavansa sen heille.

31. LUKU

1. Ja Mooses meni ja puhui nämät sanat koko Israelille,
2. Ja sanoi heille: minä olen tänäpäpä sadan ja kahdenkymmenen ajastaikainen (poika), en minä voi enää käydä ulos ja sisälle; ja **YHWH** on sanonut minulle: et sinä ole menevä tämän Jordanin ylitse.
3. **YHWH 'Eloheykha** käy itse sinun edelläsi, Hän itse hukuttaa nämät pakanat sinun edestäsi, niin että sinä ajat heidät pois, ja Josua käy sinun edelläsi sen ylitse, niinkuin **YHWH** on sanonut.
4. Ja **YHWH** tekee heille, niinkuin Hän teki Sihonille ja Ogille Amorilaisten kuninkaille ja heidän maallensa, jotka Hän on hukuttanut.
5. Kun **YHWH** antaa heidät teidän käsiinne, niin tehkää heille kaikkien käskyjen mukaan, jotka minä teille olen käsenyt.
6. Olkaat vahvat ja hyvässä turvassa, älkää peljästykö ja kauhistuko heitä; sillä **YHWH 'Eloheykha** itse vaeltaa sinun kanssasi; ei Hän jätä sinua, eikä hylkää sinua.
7. Ja Mooses kutsui Josuan, ja sanoi hänelle koko Israelin silmäin edessä: ole vahva ja hyvässä turvassa, sillä sinä johdatat tämän kansan siihen maahan, jonka **YHWH** heidän isillensä vannonut on heille antavansa, ja sinä jaat tämän heille perinnöksi heidän keskellensä.
8. Mutta **YHWH**, joka itse käy edelläsi, on sinun kanssasi; ei Hän jätä sinua, eikä myös hyljää sinua: älä pelkää, äläkä hämmästy.
9. Ja Mooses kirjoitti tämän lain **Towrah** ja antoi sen papeille, Levin pojille, jotka kantoivat **YHWH**, liitonarkkia, ja kaikille Israelin vanhimmille.
10. Ja Mooses käski heille ja sanoi: aina joka seitsemän vuoden perästä, kun on vapaavuosi, lehtimajan juhvana,
11. Kun koko Israel tulee osoittamaan itsensä **YHWH 'Eloheykha** eteen, siihen paikkaan, jonka Hän valitsee, pitää sinun tämän lain lukeman koko Israelin edessä heidän korvainsa kuullen.
12. Kokoa silloin kansa sekä miehet että vaimot, lapset *taph* ja muukalaiset, jotka sinun porteissasi ovat, kuulemaan ja oppimaan ja pelkäämään **et-YHWH 'Eloheykhem** pitämään ja tekemään kaikki tämän lain sanat,
13. että myös heidän *lapsensa* poikansa, jotka eivät sitä tiedä, kuulisivat ja oppisivat pelkäämään **et-YHWH 'Eloheykhem** kaikkena teidän elinaikananne, kuin te elätte siinä maassa, johonka te menette Jordanin ylitse sitä omistamaan.
14. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: katso, sinun kuolinpäiväsi on läsnä; kutsu Josua, ja seisokaat seurakunnan majassa, että Minä antaisin hänelle käskyn. Ja Mooses meni Josuan kanssa, ja he seisoivat seurakunnan majassa.

15. Ja **YHWH** ilmestyi majassa *'ohel*, pilven patsaassa, ja pilven patsas seisoi majan *haohel* ovella.

16. Ja **YHWH** sanoi Moosekselle: katso, sinä olet lepäävä isäisi kanssa; ja tämä kansa nousee ja juoksee huoruuteen maan epäjumalain **'Elohiym** perään, siellä mihin he menevät, ja he hylkäävät Minun, ja rikkovat sen liiton, jonka Minä tein heidän kanssansa.

17. Niin Minun vihani silloin syttyy heidän päällensä, ja Minä hylkään heidät ja peitän kasvoni heiltä, että he joutuvat saaliiksi, ja paljo pahuutta *ra' rah* | *raot* 7451 ja ahdistusta käy heidän päällensä; ja he sanovat sinä päivänä: eikö nämät onnettomuudet *ra' rah* | *haraot* 7451 ole tapahtuneet minulle meille, sentähden ettei **'Elohay** ole kanssani kanssamme?

18. Mutta Minä peräti peitän kasvoni sillä ajalla, kaiken sen pahuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451 tähden, jonka he tehneet ovat, että he ovat kääntyneet muiden jumalain **'Elohiym** *acheriym*.

19. Niin kirjoittakaat nyt itsellenne tämä virsi, ja opeta se Israelin lapsille pojille, aseta se heidän suuhunsa, että tämä virsi olisi Minulle todistajaksi Israelin lapsia poikia vastaan.

20. Sillä Minä johdatan heidät siihen maahan, josta Minä vannoin heidän isillensä, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa. Ja kun he syövät ja tulevat ravituksi ja lihavaksi, kääntyvät he muiden jumalain *el-'Elohiym* *acheriym* puoleen, ja palvelevat niitä; ja pilkkaavat Minua ja rikkovat Minun liittoni.

21. Ja kun suuri onnettomuus *ra' rah* | *raot* 7451 ja ahdistus käsittää heidät, niin tämä virsi vastaa heitä todistajana, sillä ei sitä pidä unhotettaman heidän siemenensä suussa. Minä tiedän heidän ajatuksensa, joita he tänäpäinä ajattelevat, ennen kuin Minä johdatan heidät siihen maahan, jonka Minä valalla heille luvannut olen.

22. Ja Mooses kirjoitti tämän virren sinä päivänä, ja opetti sen Israelin lapsille pojille.

23. Ja hän käski Josuaa, Nunin poikaa, ja sanoi: ole vahva ja urhoollinen, sillä sinä johdatat Israelin lapset pojat siihen maahan, josta minä vannoin heille: ja minä olen sinun kanssasi.

24. Kun Mooses oli nämät lain sanat kirjoittanut kirjaan, ja ne lopettanut,

25. käski hän Leviläisiä, jotka **YHWH** todistuksen arkkia kantoivat, sanoen:

26. Ottakaat tämä lakikirja *cephar* **Towrah** ja laskekaat *Briyt-YHWH* **'Eloheykhem** liitonarkin sivulle, että se olisi siinä todistukseksi sinua vastaan.

27. Sillä minä tunnen tottelemattomuutesi ja niskuruutesi: katso, tänäpäinä minun vielä eläissäni teidän keskellänne, olette te tottelemattomat **YHWH** vastaan, kuinka paljo enemmän minun kuolemani jälkeen?

28. Niin kootkaat minun eteeni kaikki vanhimmat teidän sukukunnissanne ja teidän esimiehenne, että minä puhuisin nämä sanat heidän korvainsa kuullen ja ottaisain taivaan ja maan todistajaksi heitä vastaan.

29. Sillä minä tiedän, että te minun kuolemani jälkeen peräti turmellaan, ja poikkeette siltä tieltä, jonka minä teille käsenyt olen; sentähden kohtaa teitä onnettomuus viimeisillä ajoilla, että te teitte pahaa *ra' rah* | *et-hara* 7451 *B'eyney* **YHWH**, silmäin edessä ja vihoititte hänen kättenne töillä.

30. Niin Mooses puhui koko Israelin seurakunnan kuullen tämän veisun sanat hamaan loppuun asti.

32. LUKU

1. Kuulkaat te taivaat, minä puhun, ja maa kuulkaan minun suuni sanoja.
2. Minun oppini tiukkukoon niinkuin sade, minun puheeni vuotakoon niinkuin kaste, niinkuin sade vihannon päälle ja niinkuin pisarat ruohon päälle.
3. Sillä minä ylistän **YHWH** Nimeä: antakaat meidän **L'Eloheynu** suuri kunnia.
4. Hän on kallio *Tsuwr* Jeshua, Hänen työnsä ovat laittamattomat, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikiat; uskollinen on **EL**, ilman vääryyttä, Hän on Vanhurskas ja Oikia **Tzadiyq W'Yashar hu**.
5. Kelvottomasti tekee Häntä vastaan nurja ja sekaseurainen suku; ei ne ole Hänen ~~lapsiansa~~ poikiansa vaan niiden häpiäpilkut.
6. Niinkö te *ha-LAYHWH* kiitätte, hullu ja tyhmä kansa? Eikö Hän ole sinun Isäsi 'ab ja sinun Lunastajasi **Jeshua** *Qanah* ostaa, pystyttää, joka sinun luonut ja valmistanut on?
7. Muista muinaisia aikoja, tutkistele vuosikaudet suvusta sukuun; kysy isältäsi, ja Hän ilmoittaa sinulle, ja vanhemmiltasi, niin he sinulle sanovat.
8. Kuin kaikkein korkein **'Elyown** jakoi pakanat ja hajoitti ihmisten ~~lapset~~ pojat , silloin Hän määräsi kansain maan rajat, Israelin ~~lasten~~ poikien luvun mukaan.
9. Sillä **YHWH** osa on Hänen oma kansansa, Jaakob on Hänen perintönsä.
10. Hän löysi hänen erämaassa ja autiossa ulvonta-korvessa. Hän ympäri piiritti, Hän suojele, ja varjele häntä niinkuin silmäteräänsä,
11. Niinkuin kotka kehoittelee pesänsä ja laukuelee poikainsa päällä, levittää siipensä, ottaa kunkin heistä ja kantaa siipeinsä päällä;
12. Niin **YHWH** yksinänsä talutti häntä, eikä ollut Hänen kanssansa muuta *nekar* jumalaa **'El**.
13. Hän vei hänet hamaan maan kukkuloille, ja ruokki häntä pellon hedelmällä, ja antoi hänen imeä hunajata kalliosta ja öljyä kovasta kivistä,
14. voita lehmistä, ja rieskaa lampaista, ynnä karitsain lihavuuden kanssa, ja antoi hänelle Basanin oinaat uros, ja lihavat kauriit, ja parhaan nisun; ja viiniä sinä joit, viinimarjan verta.
15. Ja Israel *Yshuruwn* lihoi, tuli vikuriksi, lihavaksi, paksuksi ja väkeväksi, ja hylkäsi **'Eloah**, joka hänet teki, ja katsoi ~~autuutensa kallion~~ *Tsuwr* **Y'shuato** /*Yshuw`ah* - **Jeshua** ylön.
16. He yllättivät Hänet kiivauteen muukalaisten jumalain*1 kautta, kauhistuksilla vihoittivat he Hänet. [*1 sanaa 'jumalain' ei mahd. ole alkutekstissä]
17. He uhrasivat **perkeleille** *shed - daemon, devil*, eikä **Eloh 'Elohiym**, niille jumalille*1, joita eivät he tunteneet, uusille, äsken tulleille, joita teidän isänne eivät peljänneet.

18. Kallion *Tsuwr Jeshua*, joka sinun siitti, sen sinä hylkäsit, ja unhotit **EL**, joka sinun loi.
19. Ja kun **YHWH** sen näki, hylkäsi Hän heidät, sillä Hän vihastui poikiinsa ja tyttäriinsä,
20. ja sanoi: Minä peitän kasvoni heiltä, ja katson mikä heidän loppunsa on; sillä se on nurja suku he ovat, *lapsia* poikia, joissa ei ole uskoa.
21. He härsyttelivät *Qana* Minua sen kautta, joka ei ole *v'lo-'EL*, turhilla jumalillaan he ovat Minut vihoittaneet ja Minä härsyttelen heitä jälleen kansan kautta, joka ei ole kansa, hullulla kansalla Minä heitä vihoitan.
22. Sillä tuli on syttynyt Minun vihassani, ja polttaa hamaan alimmaiseen helvettiin, ja kuluttaa maan, ynnä sen hedelmän kanssa, ja polttaa vuorten perustukset.
23. Minä kokoan onnettomuudet *ra' rah* | *raot* **7451** heidän päällensä, Minä ammun kaikki nuoleni heihin.
24. Näljästä he hiukahtuvat ja kulutetaan poltetaudilla, ja myrkyllisellä rutolla; Minä lähetän metsän petojen hampaat heidän keskellensä, ja kyykärmeen myrkyä.
25. Ulkona hävittää miekka ja sisällä huoneessa pelko, sekä nuorukaiset että neitseet, imeväiset ja harmaapäät.
26. Minä sanoisin: Minä hävittäisin heitä, Minä lakkautan heidän muistonsa ihmisten kesken,
27. ellen Minä vihollisten vihaa karttaisi, ettei heidän vainoojansa väärin tuomitsisi ja sanoisi: meidän korkea kätemme on kaikki nämät tehnyt, eikä **YHWH**.
28. Sillä se on kansa, jossa ei mitään neuvoa ole, eikä ymmärrystä.
29. Jospa olisivat viisaita, niin he nämät ymmärtäisivät ja ajattelisivat loppuansa.
30. Kuinka yksi ajaisi tuhatta takaa ja kaksi karkottaisi kymmentuhatta pakoon, ellei heidän Kallionsa *Tsuwr Jeshua* olisi heidät myönyt ja **YHWH** olisi heidät saaliiksi antanut?
31. Sillä meidän Kalliomme *Tsuwr Jeshua* ei ole niinkuin heidän kallionsa *tsuwr*, ja meidän vihollisemme ovat tuomarit.
32. Sillä heidän viinipuunsa on Sodomian viinipuusta ja Gomorran pelloista, heidän viinimarjansa myrkylliset viinimarjat, heillä ovat karvahimmat marjat.
33. Heidän viininsä on lohikärmeen kiukkuvahetta, ja kyykärmetten hirmuista myrkkyä.
34. Eikö se liene kätkeyty Minun tykönäni? ja sinetillä lukittu Minun varastohuoneessani?
35. Minun on kosto, Minä koston, sillä ajalla kun heidän jalkansa kompastuu; sillä heidän kadotuksensa aika on läsnä, ja mikä heille tarjontele, se rientää.
36. Sillä **YHWH** tuomitsee kansansa, ja armahtaa palvelijaansa; sillä Hän näkee, että käsi on poissa, eikä ole ketään jälellä, ei vapaata eikä orjaa.
37. Silloin Hän sanoo: missä heidän jumalansa **'Elohiym** ovat? heidän kallionsa *tsuwr*, johonka he uskalsivat?
38. Jotka söivät heidän lihavimmat uhrinsa, ja joivat viinin heidän juomauhrustansa, nouskoon ne ja auttakoon teitä ja varjelkoot teitä!

39. Nähkäät nyt, että Minä itse olen, ja ei ole jumalia **'Elohiym** minun kanssani. Minä kuoletan ja teen eläväksi, Minä lyön ja Minä parannan, eikä ketään ole, joka Minun käsistäni vapahtaa.
40. Sillä Minä nostan käteni taivaasen ja sanon: Minä elän ijankaikkisesti!
41. Kuin Minä hivon välkkyvän miekkani, ja käteni rupeaa rangaistukseen, niin Minä kosten vihollisilleni, ja niille palkitsen, jotka Minua vihaavat.
42. Minä juotan nuoleni verellä, ja miekkani syö lihaa - tapettujen ja vangittujen veressä, - ja vihollisten päämiesten päästä.
43. Riemuitkaat te kansat, jotka olette Hänen kansansa; sillä Hän kostaa palvelijainsa veren. Ja Hän kostaa vihollisillensa, ja sovittaa maansa ja kansansa.
44. Ja Mooses tuli ja puhui kaikki nämä veisun sanat kansan kuullen, hän ja Josua, Nunin poika.
45. Ja kun Mooses oli lopettanut kaikki nämät sanat Israelille,
46. sanoi hän heille: pankaat sydämmeenne kaikki ne sanat jotka Minä teille tänäpänä todistin, että käskisitte ~~lapsianne~~ poikianne, tekemään ja pitämään kaikki tämän lain sanat.
47. Sillä ei siinä ole teille yhtään turhaa sanaa, vaan se on teidän elämänne; ja sen sanan kautta te pidennätte ikänne siinä maassa, johon te menette Jordanin ylitse, omistamaan sitä.
48. Ja **YHWH** puhui Moosekselle sinä päivänä, ja sanoi:
49. Mene tälle Abarimin vuorelle, Nebon vuorelle, joka on Moabin maalla Jerikon kohdalla, ja katsele Kanaanmaata, jonka Minä Israelin ~~lapsille~~ pojille omaksi annan.
50. Ja sinä kuolet vuorella, johon menet, ja kootaan kansasi tykö, niinkuin sinun veljesikin Aaron kuoli Horin vuorella, ja koottiin kansansa tykö,
51. sentähden että te rikoitte Minua vastaan Israelin lasten seassa, riitaveden tykönä Kadeksessa Sinnin korvessa; ettette Minua pyhittäneet Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä.
52. Sinä olet näkevä maan edessäsi; mutta et sinä ole tuleva siihen maahan, jonka Minä Israelin ~~lapsille~~ pojille annan.

33. LUKU

1. Ja tämä on se siunaus, jolla Mooses Jumalan mies siunasi Israelin ~~lapsia~~ poikia ennen kuolematansa,
2. hän sanoi: **YHWH** on tullut Sinaista, ja noussut heille Seiristä, ja ilmestynyt Paranin vuorelta, ja on tullut kymmenen tuhannen pyhän seurasta, ja tulinen laki hänen oikiassa kädessänsä heitä varten.
3. Hän pitää huolta kansoista; kaikki Hänen pyhänsä ovat Sinun kädessäsi, ja he asettavat itsensä sinun jalkaisi juureen, ja ottavat opin sinun sanoistasi.
4. Mooses on meille toimittanut lain, Jaakobin sukukunnalle perinnön.

5. Ja Hän oli Kuningas Israelissa, kun kansan päämiehet kokoontuivat yhteen, ynnä Israelin sukukuntain kanssa.
6. Ruben eläköön, ja älköön kuolko; älköön hänen kansansa olkoon vähälukuinen.
7. Tämä on Juudalle siunaus: ja hän sanoi: kuule **YHWH** Juudan ääntä, ja johdata häntä kansansa tykö; ja Hänen kätensä sotikoon sen puolesta, ole sinä hänen apunsa *'ezer* vihollisiansa vastaan.
8. Ja Hän sanoi Levistä: täydellisyytesi Thummim ja valkeutesi Urim olkoon sinun pyhän miehesi tykönä, jota Sinä kiusasit Massassa, ja nuhtelit riitaveden tykönä.
9. Joka sanoo isällensä ja äidillensä: en minä näe heitä; eikä tunne veljiänsä, eikä tiedä pojistansa; vaan he pitävät Sinun sanasi, ja kätkevät sinun liittosi.
10. He opettavat sinun oikeuksiasi Jaakobille ja Israelille Sinun lakisi **w'Toratkha**, he kantavat suitsutusta Sinun nenäsi eteen, ja kaikkinaiset uhrit uhraavat Sinun alttarillasi.
11. Siunaa **YHWH** hänen voimansa ja anna hänen kätensä työ Sinulle kelvata; riko heidän lanteensa, jotka karkaavat häntä vastaan ja häntä vihaavat, niin etteivät he voisi enää nousta.
12. Ja Benjaminille sanoi hän: Herran **YHWH**, rakastama asukoon turvallisesti hänen tykönänsä; Hän suojelee häntä kaiken päivän, ja Hän asuu heidän kukkuloittensa välillä.
13. Ja hän sanoi Josefista: hänen maansa olkoon siunattu **YHWH**, parhailla taivaan hedelmillä, kasteella, ja syvyyden hedelmillä, joka maan alla makaa,
14. ihanimmilla auringon hedelmillä, ja ihanimmilla kuitten tuotteilla,
15. Ja ikuisten vuorten kalliimmilla, ja ijaisten kukkulain parhailla hedelmillä,
16. Ja kalliimmilla maan hedelmillä, ja sen kyllyydellä. Hänen suosionsa, joka asuu pensaassa, tulkoon Josefin päälle, ja nasirin päänlaelle veljeinsä keskellä.
17. Ja hänen kauneutensa olkoon niinkuin esikoisen härjän, ja hänen sarvensa olkoon niinkuin yksisarvisen *raem* sarvet, joilla hän kansaa kuokkii yhteen, hamaan maailman ääriin asti; nämät ovat Efraimin kymmenentuhatta, ja nämä Manassen tuhannet.
18. Ja hän sanoi Sebulonista: iloitse Sebulon sinun uloskäydessäsi, ja sinä Isaskar majoissasi.
19. He kutsuvat kansoja vuorelle ja siellä vanhurskauden uhria uhraavat; sillä he imevät meren kyllyyden ja sanaan kätketyt tavarat.
20. Ja hän sanoi Gadista: siunattu olkoon se, joka levittää Gadin, hän asuu niinkuin hotka jalopeura, ja raastaa sekä käsivarren että päänlaen.
21. Ja hän katsoi itsellensä ensimmäisen osan maasta, että hän siinä lainopettajalta annetussa osassa olis suruton; kuitenkin tuli hän kansan päämiesten kanssa, ja teki **YHWH**, vanhurskautta, ja hänen oikeutensa Israelin kanssa.
22. Ja Danista sanoi hän: Dan on niinkuin jalopeuran penikka, joka karkaa Basanista.
23. Ja Naftalista sanoi hän: Naftali! armolla ravittu, ja täytetty **YHWH**, siunauksella, omista länsi ja etelä.
24. Ja Asserista sanoi hän: Asser olkoon siunattu pojilla, hän olkoon veljillensä otollinen, ja kastakoon jalkansa öljyyn.
25. Rauta ja vaski olkoon sinun salpasi; ja niinkuin sinun ikäsi, niin olkoon voimasi.

26. Ei yksikään ole niinkuin Israelin Jumala *'El Yshuruwn - Jeshua*, joka asuu taivaassa, Hän olkoon sinun auttajasi, ja Hänen kunniansa on pilvissä.
27. Turvanasi on **'Elohiym** ijankaikkinen *Qedem* ja tukenasi katoomattomat *'Owlam* käsivarret. Hän ajaa ulos sinun vihollisesi edestäsi ja sanoo: hukuta heidät!
28. Israel asuu levollisesti yksinänsä, ja Jaakobin silmä katselee sitä maata, jossa jyviä ja viiniä on, siihen myös taivaat kastetta vuodattavat.
29. Autuas olet sinä Israel: kuka on sinun kaltaisesi? Oi sinä kansa, joka **YHWH** autuaaksi tulet, joka on sinun auttava kilpesi ja sinun kunniakas miekkasi. Vihollisesi liehakoitsevat edessäsi, ja sinä astelet heidän kukkulainsa päällä.

34. LUKU

1. Ja Mooses astui Moabin kedoilta ylös ja astui Nebon vuorelle, Pisgan kukkulalle, joka on Jerikon kohdalla; ja **YHWH** näytti hänelle koko Gileadin maan Daniin asti,
2. Ja koko Naftalin ja Efraimin ja Manassen maan, ja koko Juudan maan viimeiseen mereen asti,
3. Ja etelä-maan, ja Jerikon, Palmukaupungin lakeuden, hamaan Soariin asti.
4. Ja **YHWH** sanoi hänelle: tämä on se maa, jonka Minä Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille valalla lupasin ja sanoin: Minä annan sen sinun siemenellesi; sinä sait sen nähdä silmilläsi, vaan et sinä sinne tule.
5. Ja Mooses **YHWH**, palvelija kuoli siellä Moabin maalla, **YHWH**, sanan mukaan.
6. Ja Hän hautasi hänen laaksoon, Moabin maalla, Bet-Peorin kohdalla. Eikä yksikään saanut tietää hänen hautaansa tähän päivään asti.
7. Ja Mooses oli kuollessaan sadan ja kahdenkymmenen ajastaikainen (poika), kuin hän kuoli; ei hänen silmänsä olleet pimenneet, eikä hänen elämänsä neste lakastunut.
8. Ja Israelin lapset pojat itkivät Moosesta Moabin kedoilla kolmekymmentä päivää; ja itku- ja valituspäivät Mooseksesta päättyivät.
9. Mutta Josua Nunin poika oli täytetty viisauden hengellä, sillä Mooses oli kätensä laskenut hänen päällensä; ja Israelin lapset pojat olivat kuuliaiset hänelle ja tekivät niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.
10. Ja sitten ei yhtään profettaa noussut Israelissa Mooseksen vertaista, jonka **YHWH** tunki kasvoista kasvoihin,
11. Kaikkinaisissa tunnustähdeissa ja ihmeissä, joita **YHWH** hänen lähetti tekemään Egyptin maalla Faraolle ja kaikille hänen palvelijoillensa, koko hänen maallensa,
12. kaikessa väkevässä kädessä, ja kaikissa suurissa, peljättävissä töissä, jotka Mooses teki koko Israelin silmäin edessä.

Mooseksen Kirjain loppu.

YEHOSHUA

Joshua

Josuan Kirja

1. LUKU

1. Ja tapahtui Moseksen, YHWH palvelijan kuoleman jälkeen, että YHWH puhui Josualle Nunin pojalle, Moseksen palvelijalle, sanoen:

2. Minun palvelijani Moses on kuollut; niin nouse nyt ja mene tämän Jordanin ylitse, sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka Minä annan Israelin lapsille pojille.

Katso loppuliitteestä selite lapsi -sanan yliviivaukseen: kyseessä aina BEN eli poika.

3. Jokaisen paikan, johon jalkanne astuvat, annan Minä teille, niinkuin Minä olen Mosekselle sanonut.

4. Korvesta ja tästä Libanonista suuren Fratin virtaan asti, koko Hetiläisten maan, hamaan isoon mereen asti länteen päin, ovat teidän maanne rajat.

5. Ei kukaan voi sinua vastaan seisoa koko elinaikanas: niinkuin Minä olin Moseksen kanssa, niin olen Minä sinunkin kanssasi; en Minä hylkää sinua enkä luovu sinusta.

6. Ole rohkea ja vahvasta itsesi, sillä sinä olet jakava tälle kansalle maan, josta Minä vannoin heidän isillensä, sen heille antavni.

7. Ole vaan rohkea ja ja aivan vahva, varoen, että tekisit kaiken sen lain mukaan, jonka Moses Minun palvelijani sinulle käski; älä siitä harhaile oikialle eikä vasemmalle puolelle, että toimillisesti tekisit kaikissa teissäsi.

8. Älköön tämä lakiraamattu lähtekö suustasi pois, vaan ajattele sitä yöt ja päivät, varoen, että tekisit sen mukaan, mitä siinä on kirjoitettu; sillä niin sinä menestyt teissäsi ja teet työsi toimillisesti.
9. Enkö Minä käsenyt sinun olla rohkeana ja vahvana? Älä pelkää, äläkä hämmästy, sillä **YHWH 'Eloheykha** on sinun kanssasi kaikissa teissäsi.
10. Silloin käski Josua kansan päämiehiä ja sanoi:
11. Käykää leirin läpitse ja käskekää kansaa, sanoen: valmistakaat itsellenne evästä, sillä kolmannen päivän perästä pitää teidän käymän tämän Jordanin ylitse, mennäksenne valloittamaan sitä maata, jonka **YHWH 'Eloheykhem** teille antaa omistaaksenne sitä.
12. Ja Josua puhui Rubenilaisille, Gadilaisille ja puolelle Manassen sukukunnalle, sanoen;
13. Muistakaat se sana, kuin Moses **YHWH** palvelija teille käski, sanoen: **YHWH 'Eloheykha** on saattanut teidät lepoon ja antanut teille tämän maan.
14. Jättäkää vaimonne, lapsenne *taph*, ja karjanne siihen maahan, minkä Moses teille antoi tällä puolella Jordanin. Mutta käykää veljeinne edellä varustettuna, kaikki jotka vahvat miehet olette, ja auttakaat heitä,
15. siksi että **YHWH** teidän veljillenne antaa levon, niinkuin teillekin, että hekin omistaisivat sen maan, jonka **YHWH 'Eloheykha** heille antaa; sitte palatkaa omalle maallenne ja omistakaat se, jonka Mooses, **YHWH** palvelija teille antoi, tällä puolella Jordanin auringon nousuun päin.
16. Ja he vastasivat Josualle ja sanoivat: kaikki mitä meille käsenyt olet, sen me teemme, ja kuhunka ikänä lähetät meidät, sinne me menemme.
17. Niinkuin me olemme olleet Mosekselle kaikissa kuuliaiset, niin me myös olemme sinulle kuuliaiset; ainoastaan olkoon **YHWH 'Eloheykha** sinun kanssasi, niinkuin hän oli Moksen kanssa.
18. Jokainen, joka asettuu sinun suutasi vastaan, eikä ole kuuliainen sanoillesi kaikissa mitä käsket, hänen pitää kuoleman; ole vaan rohkea ja vahvasta itsesi.

2. LUKU

1. Ja Josua Nunin poika lähetti salaisesti kaksi vakoojaa Sittimistä, sanoen: menkää ja katselkaa maata ja Jerihoa. Niin he läksivät matkaan ja tulivat porton huoneesen, jonka nimi oli Rahab, ja lepäsivät siellä.
2. Mutta Jerihon kuninkaalle ilmoitettiin ja sanottiin: katso, tänä yönä tulivat tänne miehiä Israelin lapsista pojista, vakoomaan maata.
3. Niin lähetti Jerihon kuningas Rahabin tykö, sanoen: tuo ulos ne miehet, jotka tulivat tykösi, sinun huoneeses, sillä he ovat tulleet vakoomaan koko maata.
4. Mutta nainen otti molemmat miehet ja kätki heidät; ja hän sanoi näin: miehet tulivat minun tyköni, enkä minä tietänyt, mistä he olivat,

5. ja kuin portti pimeässä pantiin kiinni, niin läksivät miehet ulos; enkä tiedä, mihin he menivät. Ajakaat nopiasti heitä takaa, niin heidät saatte kiinni.
6. Mutta hän oli käskenyt heidän astua katon päälle ja oli peittänyt heidät pellavain varsilla, jotka hän oli hajoittanut katon päälle.
7. Ja miehet ajoivat heitä takaa, Jordanin tietä, hamaan luotuspaikkaan; ja portti pantiin kiinni kohta, kuin he läksivät, jotka ajoivat heitä takaa.
8. Mutta ennen kuin miehet panivat maata, meni hän katolle heidän tykönsä,
9. ja sanoi miehille: minä tiedän, että **YHWH** antaa teille tämän maan; sillä teidän pelkonne on langennut meidän päallemme, ja koko maan asuvaiset ovat hämmästyneet teidän edessänne.
10. Sillä me olemme kuulleet, kuinka **YHWH** kuivasi Punaisen meren vedet edestänne lähteissänne Egyptistä, ja mitä te olette tehneet niille kahdelle Amorilaisten kuninkaalle, jotka olivat tuolla puolella Jordanin, Sihonille ja Ogille, jotka te tapoitte.
11. Kuin me sen kuulimme, niin sydämmemme raukesi, eikä ole yhdelläkään rohkeutta teidän edessänne; sillä **YHWH 'Eloheykhem hu 'Elohiym** ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa.
12. Niin vannokaat nyt minulle **YHWH** kautta, koska minä osoitin laupeuden teitä kohtaan, että te myös osoitatte laupeutta isäni huoneelle ja annatte minulle varman merkin,
13. että elämään jätätte minun isäni, ja äitini, ja veljeni, ja sisareni, ja kaikki, jotka heidän omansa ovat ja vapahdatte sielumme kuolemasta.
14. Ja miehet sanoivat hänelle: sielumme kuolkoot teidän edestänne, jos ette petä tätä meidän asiattamme; kun **YHWH** antaa tämän maan meille, niin me osoitamme sinulle laupeutta ja uskollisuutta.
15. Ja hän laski heidät köydellä akkunasta alas; sillä hänen huoneensa oli kaupungin muurissa, ja hän asui juuri muurissa.
16. Ja hän sanoi heille: menkääät vuorelle, ettei ne teitä kohtaisi, jotka ajavat teitä takaa, ja olkaat siellä lymyssä kolme päivää, siksikuin takaa-ajajat palajavat, ja menkääät sitte tietänne.
17. Ja miehet sanoivat hänelle: me tahdomme kuitenkin olla vapaat tästä valastasi, jolla meitä vannotit.
18. Katso, kun me maahan sisälle tulemme, niin sinun pitää ripustaman tämän punaisen köyden *chuwat /chut* ommella; mittanauha akkunaan, josta meidät laskit alas, ja kokoa tykösi huoneesen isäsi ja äitisi ja veljesi ja koko isäsi huone.
19. Jos joku käy huoneesi ovesta ulos, hänen verensä olkoon päänsä päällä, ja me olemme viattomat; ja joka ikänä sinun kanssasi huoneessa on, hänen verensä olkoon meidän päämme päällä, jos jonkun käsi häneen sattuu.
20. Mutta jos sinä petät tämän meidän asiattamme, niin me olemme vapaat sinun valastas, jolla olet meitä vannottanut.
21. Hän vastasi: olkoon niinkuin te sanotte; ja päästi heidät menemään, ja he menivät pois; ja hän ripusti punaisen köyden *chuwat* akkunaan.

22. Ja he menivät pois, ja tulivat vuorelle ja olivat siellä kolme päivää, siksi kuin ne olivat palanneet, jotka heitä ajoivat takaa; sillä takaa-ajajat olivat heitä etsineet kaikilla teillä, eivätkä löytäneet.

23. Niin ne molemmat miehet palasivat, sittekuin he olivat astuneet vuorelta alas, menivät ylitse, ja tulivat Josuan Nunin pojan tykö; ja he kertoivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut.

24. Ja he sanoivat Josualle: **YHWH** on antanut käsiimme koko maan, sillä kaikki maan asuvaset ovat hämmästyneet meidän edessämme.

3. LUKU

1. Ja Josua nousi aamulla varhain, ja he läksivät Sittimistä ja tulivat Jordaniin asti, hän ja kaikki Israelin lapset pojat ja he olivat siinä yötä ennenkuin he menivät ylitse.

2. Ja tapahtui kolmen päivän perästä, että päämiehet menivät leirin läpitse,

3. ja käskivät kansaa, sanoen: kuin te näette **YHWH 'Eloheykha** liiton arkin, ja Leviläiset papit kantavat sitä, niin lähtekäätekä tekin sijastanne ja seuratkaa häntä,

4. kuitenkin niin että teidän välillänne ja hänen on liki kahdentuhannen kyynärän pituus matka; älkäätkä tulko sitä lähemmäksi, että tietäisitte tien, jota teidän pitää matkustaman; sillä ette ennen ole sitä tietä vaeltaneet:

5. Ja Josua sanoi kansalle: pyhittäkäätkä itsenne, sillä huomenna tekee **YHWH** ihmeellisiä töitä teidän keskellänne.

6. Ja Josua puhui papeille, sanoen: ottakaat liiton arkki ja menkäätkä kansan edellä. Niin he ottivat liiton arkin ja menivät kansan edellä.

7. Ja **YHWH** sanoi Josualle: tänäpäpä rupean Minä tekemään sinut suureksi koko Israelin edessä, että he tietäisivät, että niinkuin Minä olin Moseksen kanssa, niin Minä olen myös sinun kanssasi.

8. Ja käske pappeja, jotka kantavat liiton arkkia, ja sano: kun te tulette Jordanin vetten ääreen, niin seisatukaat Jordanissa.

9. Ja Josua sanoi Israelin lapsille pojille: astukaat tänne ja kuulkaat **YHWH 'Eloheykhem** sanaa.

10. Ja Josua sanoi: tästä tietäkäätkä **'El Chay** Elävän Jumalan olevan teidän keskellänne, ja että Hän varmasti ajaa pois teidän edestänne Kananealaiset, Hetiläiset, Heviläiset, Feresiläiset, Gergesiläiset, Amorilaiset ja Jebusilaiset:

11. Katso, *aron haB'riyt 'Adon* koko maailman hallitsijan liiton arkki *box* menee Jordaniin teidän edellänne. Liitto: *haB'riyt*

12. Niin valitkaat nyt kaksitoista miestä Israelin sukukunnista, jokaisesta sukukunnasta yksi mies.

13. Ja on tapahtuva, että kun pappein jalkapöytä, jotka kantavat **YHWH, Kaiken Maailman Hallitsijan 'Adown /Adonay Kal-ha'Eretz** arkkia, tulee Jordanin veteen, niin se vesi, joka Jordanissa ylä puolelta juoksee, eroitetaan, niin että se seisoo yhdessä läjässä.

14. Ja kun kansa läksi majoistansa menemään Jordanin yli, ja papit kantoivat liitonarkkia kansan edellä,
15. ja kun arkin kantajat tulivat Jordanille, ja pappein, arkin kantajain, jalat peittyivät veden reunaan, -mutta Jordan oli täynnä partaasen saakka koko elonajan -,
16. niin seisahtui se vesi, joka yläpuolelta juoksi, se seiso i koottuna yhdessä läjässä kaukana Adamin kaupungin puolessa, joka on Sartanin luona; mutta se vesi, joka juoksi alas korven mereen, Suolaiseen mereen, väheni ja juoksi pois. Niin meni kansa yli Jerikoa kohden.
17. Ja papit, jotka kantoivat **YHWH** liiton arkkia, seisoivat kuivalla alallansa päällä, keskellä Jordania ja koko Israel kävi kuivaa myöten sen läpitse, siksi kuin kaikki kansa tuli Jordanin ylitse.

4. LUKU

1. Ja kun koko kansa oli tullut Jordanin ylitse, puhui **YHWH** Josualle, sanoen:
2. Valitkaat kansasta kaksitoista miestä, jokaisesta sukukunnasta yksi mies,
3. Ja käskekäät heitä, sanoen: ottakaat keskeltä tätä Jordania, siitä paikasta, jossa pappein jalat seisoivat alallansa, kaksitoista kiveä, ja viekää ne myötänne ylitse, ja asettakaat siihen paikkaan, jossa te tänä yönä pidätte majaa.
4. Niin kutsui Josua kaksitoista miestä, jotka hän oli määrännyt Israelin ~~lapsista~~ pojista, jokaisesta sukukunnasta yhden miehen.
5. Ja Josua sanoi heille: menkää **YHWH 'Eloheykhem** arkin edellä keskelle Jordania, ja jokainen nostakoon yhden kiven olallensa, Israelin ~~lasten~~ poikien sukukuntain luvun mukaan,
6. että ne olisivat merkiksi teidän keskellänne, kun lapsenne ~~poikanne~~ tästedes kysyvät ja sanovat: mitä nämät kivet teillä?
7. Että silloin sanoisitte heille: Jordanin vesi jakautui **YHWH** liiton arkin edestä; sen mennessä Jordanin ylitse jakausi Jordanin vesi; ja nämät kivet ovat Israelin ~~lapsille~~ pojille ijankaikkiseksi muistoksi.
8. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat tekivät niinkuin Josua heitä käski, ja kantoivat kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, niinkuin **YHWH** oli Josualle sanonut, Israelin ~~lasten~~ poikien sukukuntain luvun mukaan, ja he veivät ne yli myötänsä yösijaan asti ja panivat ne siihen.
9. Ja Josua pystytti myös kaksitoista kiveä keskellä Jordania, missä pappein jalat seisoivat, jotka liiton arkkia kantoivat; ja ne ovat siellä tähän päivään asti.
10. Ja papit, jotka arkkia kantoivat, seisoivat keskellä Jordania, siksi kuin kaikki toimitettiin, mitä **YHWH** käski Josuan kansalle sanoa, kaiken sen jälkeen mitä Moses Josualle käsenyt oli; ja kansa kävi kiireesti ylitse.
11. Kun koko kansa oli käynyt ylitse, meni myös *aron*-**YHWH** arkki ylitse, ja papit kansan eteen.

12. Ja Rubenilaiset ja Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa kävivät aseinensa Israelin ~~lasten~~ poikien edellä, niinkuin Moses heille sanonut oli.
13. Liki neljäkymmentä tuhatta sotaan varustettua kävi **YHWH** edellä sotaan Jerikon kedolle.
14. Sinä päivänä teki **YHWH** Josuan suureksi koko Israelin edessä; ja he pelkäsivät häntä, niinkuin he pelkäsivät Mosesta, koko heidän elinaikansa.
15. Ja **YHWH** puhui Josualle, sanoen:
16. Käske pappein, jotka kantavat todistuksen arkkia, astua Jordanista ylös.
17. Niin käski Josua pappeja, ja sanoi: astukaat ylös Jordanista.
18. Ja kun papit, jotka *Briyt*-**YHWH** liitonarkkia kantoivat, astuivat Jordanista ylös, ja pappein jalat nousivat ylös kuivalle maalle, niin tulivat Jordanin vedet paikoillensa ja juoksivat niinkuin ennenkin keikkein äyräittänsä yli.
19. Ja kansa astui Jordanista ylös ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä, ja he sijoittivat itsensä Gilgaliin, Jerikon itä-rajalla.
20. Ja ne kaksitoista kiveä, jotka he ottivat Jordanista, pystytti Josua Gilgalissa.
21. Ja hän puhui Israelin ~~lapsille~~ pojille, sanoen: kun teidän ~~lapsenne~~ poikanne tästedes kysyvät isiltänsä, ja sanovat: mitä nämät kivet?
22. Niin antakaat ~~lastenne~~ poikanne tietää, sanoen: Israel kävi kuivaa myöten Jordanin ylitse,
23. kun **YHWH** teidän Jumalanne kuivasi Jordanin vedet teidän edestänne, siksi kuin te kävitte sen ylitse, niinkuin **YHWH 'Eloheykhem** teki Punaisessa *cuwf*=kaisla, punainen meressä, jonka Hän kuivasi meidän edestämme, siksi kuin me kävimme sen ylitse;
24. Että kaikki kansat maan päällä tuntisivat **YHWH** käden *yad*, kuinka väkevä se on, että te pelkäisitte aina **YHWH 'Eloheykhem**.

5. LUKU

1. Kuin kaikki Amorilaisten kuninkaat, jotka toisella puolella Jordania länteen päin asuivat, ja kaikki Kananealaisten kuninkaat meren tykönä kuuluivat, että **YHWH** kuivasi Jordanin vedet Israelin ~~lasten~~ poikien eteen, siksi kuin he kävivät sen ylitse, niin heidän sydämiensä raukesi eikä ollut heissä enään mitään rohkeutta Israelin ~~lasten~~ poikien edessä.
2. Siihen aikaan sanoi **YHWH** Josualle: tee itsellesi kiviveitset ja ympärileikkaa taas Israelin ~~lapset~~ pojat toisen kerran.
3. Niin teki Josua itsellensä kiviveitset ja ympärileikkasi Israelin ~~lapset~~ pojat Aralotin kukkulalla.
4. Ja tämä on syy, jonkatähden Josua ympärileikkasi heidät: kaikki se kansa joka läksi ulos Egyptistä, miehenpuolet, kaikki sotamiehet kuolivat tiellä korvessa, matkustaessansa Egyptistä.

5. Sillä kaikki kansa, jotka läksivät ulos, olivat ympärileikattu: mutta kaikki se kansa, joka korvessa syntyi matkalla, sen jälkeen kuin olivat lähteneet ulos Egyptistä, ei ollut ympärileikattu.
6. Sillä Israelin lapset pojat vaelsivat neljäkymmentä ajastaikaa korvessa, siksi kuin kaikki sotamiehet, jotka Egyptistä lähteneet olivat, kuolivat, koska eivät kuulleet **YHWH** ääntä; niinkuin **YHWH** oli heille vannonut, ettei heidän pitänyt näkemän sitä maata, jonka **YHWH** valan kautta oli heidän isillensä luvannut, antaaksensa meille maan, rieskaa ja hunajata vuotavan.
7. Mutta heidän lapsensa poikansa, jotka Hän herätti heidän sijaansa, ympärileikkasi Josua; sillä heillä oli esinahka, eivätkä olleet ympärileikatut matkalla.
8. Ja kun koko kansa *gowy* pakanat oli ympärileikattu, pysyivät he alallansa leirissä siksi kuin he paranivat.
9. Ja **YHWH** sanoi Josualle: tänäpäpä olen Minä teistä kääntänyt pois Egyptin häväistyksen; ja se paikka kutsutaan Gilgal, tähän päivään asti.
10. Ja kun Israelin lapset pojat olivat sijoittuneet Gilgalissa, pitivät he pääsiäistä neljäntenätoista päivänä sinä kuukautena, illalla, Jerikon kedolla,
11. ja söivät sen maan jyvistä toisena pääsiäis-päivänä, happamattomia leipiä ja korvennettuja tähkäpäitä, juuri sinä päivänä.
12. Ja manna lakkasi toisena päivänä, sittekuin he olivat syöneet maan jyvistä, niin ettei Israelin lapsilla pojilla enää ollut mannaa, vaan he söivät Kanaanmaan hedelmästä sinä vuonna.
13. Ja tapahtui kuin Josua oli lähellä Jerikoa, nosti hän silmänsä ja näki: ja katso, mies seiso siellä hänen edessänsä, paljastettu miekka hänen kädessä; ja Josua meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: oletko sinä meidän vai vihamiestemme puolella?
14. Hän sanoi: en, vaan Minä olen Herran sotajoukon päämies *Sar Tsaba'* **YHWH**, ja olen nyt tullut; niin Josua lanke si maahan kasvoillensa ja kumarsi häntä, ja sanoi hänelle: mitä Herrani *'Adoniy /Adown* sanoo palvelijallensa?
15. Ja **YHWH** sotajoukon päämies *Sar Tsaba'* **YHWH** sanoi Josualle: riisu kengät jaloistasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä *Qodesh*; ja Josua teki niin.

6. LUKU

1. Ja Jeriko oli suljettu ja visusti varustettu Israelin lapsia poikiavastaan; ei kukaan käynyt ulos, eikä tullut sisään.
2. *WaYomer* **YHWH** sanoi Josualle: katso, Minä olen antanut Jerikon, sen kuninkaan, ja väkevät sotajoukot, sinun käteesi.
3. Käykää ympärillä kaupunkia kaikki sotamiehet, yksi kerta koko kaupungin ympärillä; ja tee niin kuusi päivää.
4. Ja seitsemän pappia ottakoot seitsemän riemuvuoden pasunaa arkin eteen, ja seitsemäntenä päivänä käykööt seitsemän kertaa kaupungin ympärillä, ja papit soittakaan pasunilla.

5. Ja kuin he soittavat riemuvuoden pasunaa pitkään, ja te kuulette pasunan äänen, niin nostakoon koko kansa suuren äänen ja huutakoon; ja niin kaupungin muuri hajoo alallensa, ja kansa astukoon sinne sisälle, kukin suoraan eteenpäin.
6. Silloin kutsui Josua, Nunin poika papit, ja sanoi heille: ottakaat liiton arkki, ja seitsemän pappia kantakoot seitsemän riemuvuoden pasunaa **YHWH** arkin edellä.
7. Mutta kansalle sanoi hän: lähtekää matkaan ja käykää kaupungin ympäri, ja se, jotka ovat sota-aseilla varustetut, käykööt **YHWH** arkin edellä.
8. Ja kun Josua nämät oli kansalle sanonut, niin ottivat ne seitsemän pappia seitsemän riemuvuoden pasunaa, ja kävivät **YHWH** arkin edellä, ja soittivat pasunoilla, ja **YHWH** liitonarkki seurasi heidän jälissänsä.
9. Ja ne, jotka olivat sota-aseilla varustetut, kävivät pappein edellä jotka soittivat pasunilla; mutta muu kansa seurasi arkkia, ja pasunain alinomaa soidessa.
10. Mutta Josua oli käskenyt kansaa ja sanonut: älkää huutako, älkää antako äänenne kuulua, älköön sanaa suustanne lähtekö, siihen päivään asti jolloin minä sanon teille: huutakaat!; silloin nostakaat sotahuuto.
11. Ja niin kävi *aron*-**YHWH** arkki kaupungin ympäri, koko kaupungin ympäri yhden kerran; ja he tulivat leiriin ja pitivät yötä leirissä,
12. Ja Josua nousi huomeneltain varhain, ja papit kantoivat *et-aron*-**YHWH** arkkia,
13. Ja ne seitsemän pappia kantoivat seitsemän riemuvuoden pasunaa **YHWH** arkin edellä, ja käydessänsä soittivat alati pasunaa; ja jokainen, joka oli sota-aseilla varustettu, kävi heidän edellensä, vaan muu kansa kävi **YHWH** arkin jälissä pasunain alati soidessa.
14. Toisena päivänä he kävivät myöskin kerran kaupungin ympäri ja tulivat leiriin jälleen; ja sitä he tekivät kuusi päivää.
15. Mutta seitsemäntenä päivänä nousivat he varhain aamuruskon koittaessa, ja kävivät samalla tavalla seitsemän kertaa kaupungin ympäri; ja ainoastaan sinä päivänä kävivät he seitsemän kertaa kaupungin ympäri.
16. Ja seitsemännellä kerralla, kuin papit soittivat pasunaa, sanoi Josua kansalle: huutakaat, sillä **YHWH** on antanut teille kaupungin!
17. Mutta kaupunki ja kaikki mitä siinä on, olkoon kirottu **YHWH**; ainoastaan portto Rahab jääköön elämään, hän ja kaikki, jotka hänen kanssansa huoneessa ovat; sillä hän kätki sanansaattajat, jotka me lähetimme.
18. Ainostaan karttakaat kirottua, ettette tuottaisi itsellenne kirouksen, jos jotakin siitä kirotusta otatte, ja saatatte Israelin leirin kirouksen ja onnettomuuden alaiseksi.
19. Mutta kaikki hopia- ja kulta-, vaski- ja rauta-kalut olkoot **LAYHWH** pyhitetyt ja tulkoot **YHWH** tavarahuoneesen.
20. Ja niin kansa nosti sotahuudon ja pasunilla soitettiin. Kun kansa kuuli pasunan äänen, huusivat kaikki suurella äänellä, ja muurit hajosivat alallensa upposivat maan sisään; ja kaikki kansa, kukin kohdaltansa astui kaupunkiin, ja he voittivat kaupungin,
21. ja hukuttivat kaikki jotka kaupungissa olivat, miekan terällä, sekä miehet että naiset, nuoret ja vanhat, karjan, ja lampaat ja aasit.

22. Ja Josua sanoi niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet maata vakoamassa: menkää sen porton huoneesen ja tuokaat vaimo sieltä ulos, ja kaikki mitä hänellä on, niinkuin te olette hänelle vannoneet.
23. Niin menivät nuoret miehet, jotka maata olivat vaonneet, sinne ja toivat Rahabin ulos, ja hänen isänsä, ja äitinsä, ja veljensä, ja kaikki mitä hänellä oli, koko hänen sukunsa toivat he ulos ja sijoittivat heidät ulkopuolelle Israelin leiriä.
24. Mutta kaupungin he polttivat tulella ja kaikki mitä siellä oli; ainoastaan hopian, kullan, vaski- ja rautakalut panivat he tavaraksi **YHWH** huoneesen.
25. Mutta porton Rahabin, ja hänen isänsä huoneen ja kaikki jotka siihen kuuluivat, antoi Josua elää; ja hän on asunut Israelin keskellä tähän päivään asti, sentähden että hän kätki sanansaattajat, jotka Josua lähetti Jerikoa vakoomaan.
26. Ja Josua vannoi ja sanoi: kirottu olkoon **YHWH** edessä se mies, joka nousee ja rakentaa tämän Jerikon kaupungin; kun hän laskee siihen perustuksen, niin kadottakoon esikoisensa, ja koska hän rakentaa sen portit, niin kadottakoon nuorimman poikansa.
27. Ja **YHWH** oli Josuan kanssa, ja hän tuli kuuluisaksi kaikissa maakunnissa.

7. LUKU

1. Mutta Israelin lapset pojat olivat uskottomat kirotun kalun suhteen; sillä Akan Karmin poika, Sabdin pojan, Serakin pojan, Juudan sukukunnasta, otti jotakin kirottua, ja **YHWH** viha syntyi Israelin lapsiin poikiin.
2. Ja Josua lähetti miehiä Jerikosta Aihin päin, joka on BetAvenin lähellä, itään päin Betelistä, ja puhui heille, sanoen: menkää ja vakokaat maa. He menivät ja vakosivat Ain.
3. Sitte palasivat he jälleen Josuan tykö ja sanoivat hänelle: älä anna koko kansan sinne mennä, lähes kaksi tahi kolme tuhatta miestä voi sinne mennä ja lyödä Ain, ettei kaikkea kansaa hukkaan sinne vaivattaisi; sillä heitä on vähän.
4. Niin meni sinne kansasta liki kolmetuhatta miestä, mutta he pakenivat Ain kaupungin miesten edestä.
5. Ja Ain miehet löivät heistä liki kuusineljätkymmentä miestä, ja ajoivat heitä portin ulkopuolella takaa Sabarimiin asti, ja löivät heitä siellä rinteellä. Silloin kansan sydän hämmästyti ja tuli niinkuin vesi.
6. Ja Josua repäisi vaatteensa ja hän lankesi maahan kasvoillensa **YHWH** arkin eteen hamaan iltaan asti, hän ja Israelin vanhimmat; ja he heittivät tomua pänsä päälle.
7. Ja Josua sanoi: Ah, '**Adonay YHWH** miksi tämän annoit kansan ollenkaan tulla Jordanin ylitse, antaaksesi meitä Amorilaisten käsiin, hukuttaaksesi meitä? joska me olisimme tyytyneet ja pysähtyneet sille puolelle Jordania!
8. Voi minun '**Adonay**, mitä minun pitää sanoman, kun Israel selkensä kääntää vihollisillensa?

9. Kuin Kananealaiset ja kaikki maan asuvaset sen kuulevat, niin he piirittävät meidät ja hävittävät nimeimme maan päältä; mitä siis teet suuren nimesi tähden?
10. Niin sanoi **YHWH** Josualle: nouse, miksi sinä makaat kasvoillas?
11. Israel on syntiä tehnyt ja rikkonut Minun liittoni, jonka Minä käskin heille, ja ovat ottaneet siitä kirotusta, ovat varastneet ja valehdelleet, ja panneet kaluinsa sekaan.
12. Israelin lapset pojat eivät voi seisoa vihamiestensä edessä, mutta kääntävät selkensä vihollistensa; sillä he ovat kirouksessa. En Minä enää ole teidän kanssanne, ellette hukuta sitä kirottua teidän keskeltänne.
13. Nouse, ja pyhitä kansa ja sano: pyhittäkääit itsenne huomiseksi; sillä niin sanoo **YHWH 'Elohey**: kirous on sinun keskelläsi, Israel, sentähden et sinä ole seisovainen vihamiestesi edessä, siksi kuin te sen kirouksen siirätte pois keskeltänne.
14. Ja varhain huomenna käykääit edes sukukunnittain; ja se sukukunta, jonka **YHWH** arvalla valitsee, käyköön edes perhekunnittain; ja se perhekunta, jonka **YHWH** arvalla valitsee, käyköön edes huonekunnittain; ja se huonekunta, jonka **YHWH** arvalla valitsee, käyköön edes kukin perheenisäntä toinen toisensa jälkeen.
15. Ja se joka löydetään ryhtyneeksi kirottuun kaluun, pitää tulella poltettaman ja kaikki mitä hänellä on, koska hän **YHWH** liiton on rikkonut ja tehnyt hulluuden Israelissa.
16. Ja Josua nousi varhain huomeneltain ja toi Israelin edes, toisen sukukunnan toisen jälkeen; ja arpa lankesi Juudan sukukunnalle.
17. Ja kun hän Juudan sukukunnan toi edes, lankesi arpa Serahilaisten perhekunnan päälle, ja kun hän toi Serakilaisten perhekunnan edes, toisen perheenisännän toisen jälkeen, lankesi arpa Saddille.
18. Ja kuin hän toi edes hänen huoneensa miesluvun jälkeen, niin lankesi arpa Akanin, Karmin pojan päälle, Saddin pojan, Serakin pojan, Juudan sukukunnasta.
19. Ja Josua sanoi Akanille: poikani, anna **LAYHWH 'Elohey** kunnia *Kabowd* ja anna Hänelle ylistys, ja ilmoita minulle mitä olet tehnyt, ja älä salaa sitä minulta.
20. Silloin vastasi Akan Josuaa ja sanoi: totisesti minä olen syntiä tehnyt **LAYHWH 'Elohey** vastaan; näin olen tehnyt:
21. Minä näin saaliissa yhden yhden kalliin Babelin hameen, ja kaksi sataa sikliä hopiata, ja kultaisen kielen, joka painoi viisikymmentä sikliä, niitä teki mieleni, ja minä otin ne; ja katso, ne on kaivetut maahan keskellä minun majaani ja hopia alinna.
22. Niin Josua lähetti sinne sanansaattajat, ja ne kiiruhtivat majaan; ja katso, ne olivat kaivetut hänen majaansa ja hopia alinna.
23. Ja he ottivat ne majasta, ja veivät ne Josuan ja kaikkien Israelin lasten poikien tykö, ja panivat ne **YHWH** eteen.
24. Niin otti Josua ja koko Israel hänen kanssansa Akanin Serakin pojan, ja hopian, ja hameen, ja kultaisen kielen, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkensä, aasinsa ja lampaansa, hänen majansa ja kaikki mikä hänen omansa oli, ja veivät ne Akorin laaksoon.

25. Ja Josua sanoi: miksi olet meitä murheelliseksi saattanut? **YHWH** on sinut saattava murheelliseksi tänäpäivänä. Ja koko Israel kivitti heidät kuoliaaksi, ja polttivat heidät tulella ja heittivät kiviä heidän päällensä.

26. Ja he tekivät heidän päällensä suuren kiviroukkion, joka vielä on tähän päivään asti. Niin lakkasi **YHWH** vihan tuli. Siitä kutsutaan se paikka Akorin laaksoksi tähän päivään asti.

8. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** *el-Y'hoshua* sanoi Josualle: älä pelkää, äläkä hämmästy vapise: ota kanssasi kaikki sotaväki, ja nouse ja mene ylös Aihin; katso, Minä olen antanut Ain kuninkaan kansoinensa, kaupunkinensa ja mainensa sinun käteesi.

2. Ja sinun pitää tekemän Aille ja sen kuninkaalle niinkuin sinä teit Jeriholle ja sen kuninkaalle; ainoasti hänen saaliinsa ja karjansa jakakaat keskenänne. Pane väijyjät kaupungin taakse.

3. Silloin Josua nousi kaiken sotaväen kanssa menemään ylös Aihin, ja Josua valitsi kolmekymmentä tuhatta väkevää sotamiestä ja lähetti heidät yöllä ulos,

4. ja käski heitä sanoen: katsokaat, teidän tulee väijyä kaupunkia, kaupungin takana; älkää ylös kauas menkö kaupungista, ja olkaat kaikki valmiina.

5. Ja minä ja kaikki kansa, joka minun kanssani on, lähestymme kaupunkia. Ja kun he tulevat ulos meitä vastaan niinkuin ennenkin, niin me pakenemme heidän edellensä,

6. Että he tulisivat meidän jälkeemme niinkauas, että saisimme heidät eroitetuksi kaupungista; sillä he ajattelevat: he pakenevat meidän edellämme niinkuin ennenkin. Mutta kun me pakenemme heidän edellensä,

7. silloin te nouskaat väijyksistä ja ottakaat kaupunki; sillä **YHWH** **'Eloheykhem** antaa sen teidän käteenne.

8. Ja kuin te olette saaneet kaupungin, sytyttäkää siihen tuli ja tehkää **YHWH** sanan mukaan; katsokaat, minä olen sen käsenyt teille.

9. Niin Josua lähetti heidät, ja he menivät sinne ja kävivät väijyksiin BetElin ja Ain välillä, lännen puolella Aista. mutta Josua yöpyi kansan keskellä.

10. Ja Josua nousi varhain ja asetti kansan, ja hän ja Israelin vanhimmat menivät ylös Aihin.

11. Ja kaikki sotaväki, jotka hänen tykönänsä olivat, menivät, kävivät edes ja tulivat kaupungin kohdalle, ja sijoittivat itsensä pohjan puolelle Aista; ja laakso oli heidän ja Ain välillä.

12. Mutta hän otti liki viisituhatta miestä ja pani ne väijyksiin BetElin ja Ain välillä, lännen puolella kaupunkia.

13. Ja kun kansa oli asetettu, koko leiri, joka oli pohjan puolella kaupunkia, ja väijyjät lännen puolella kaupunkia; niin Josua meni sinä yönä keskelle sitä laaksoa.

14. Kuin Ain kuningas sen näki, kiiruhtivat kaupungin miehet varhain huomeneltain, menivät ulos Israelia vastaan sotaan, kuningas itse kaiken väkensä kanssa, määrättyllä ajalla, lakialle kedolle; mutta ei hän tietänyt, että oltiin häntä väijymässä kaupungin takana.

15. Mutta Josua ja koko Israel antoivat lyödä itsensä ja pakenivat tietä myöten korpeen päin.

16. Niin kaikki kansa, joka kaupungissa oli, huudettiin kokoon että heitä ajamaan takaa; ja he ajoivat Josuata takaa ja erotettiin kaupungista,

17. niin ettei yhtään miestä jäänyt Aihin ja Beteliin, joka ei mennyt ulos Israelin perässä: ja he jättivät kaupungin avoimeksi ja ajoivat Israelia takaa.

18. Niin sanoi **YHWH** Josualle: ojenna keihäsi, joka kädessäsi on, Ain puoleen, sillä Minä annan sen sinun käsiisi. Ja Josua ojensi keihäänsä, joka oli hänen kädesssä, kaupungin puoleen.

19. Silloin väijyjät kiiruusti nousivat paikastansa ja riensivät, kun hän oli kätensä ojentanut, ja tulivat kaupunkiin ja voittivat sen; ja he kiireellä sytyttivät kaupungin palamaan.

20. Ja Ain miehet kääntyivät ja katsoivat taaksensa, ja näkivät savun nousevan kaupungista taivaasen päin. Ei ollut heillä tilaa paeta sinne eikä tänne; kun se kansa, joka pakeni korpeen päin, kääntyi takaa-ajajiansa vastaan.

21. Kun Josua ja koko Israel näkivät, että väijyjät voittivat kaupungin ja että savu nousi kaupungista, palasivat he ja löivät Ain miehet.

22. Ja toiset tulivat kaupungista ulos heitä vastaan, ja he joutuivat keskelle Israelia molemmilta puolilta; ja he löivät heitä siksi ettei yhtään heistä elämään jäänyt, eikä myös pääsnyt pakoon.

23. Ja Ain kuninkaan ottivat he elävänä kiinni ja veivät hänen Josuan tykö.

24. Ja kuin Israel oli lyönyt kuoliaaksi kaikki Ain asujat kedolla ja korvessa, johonka he heitä ajoivat takaa, ja he olivat kaikki kaatuneet miekan terällä, siihenasti että loppuivat; niin koko Israel palasi Aihin ja löi sen miekan terällä.

25. Ja kaikki ne, jotka kaatuivat sinä päivänä sekä miehiä että naisia, heitä oli kaksitoista tuhatta, koko Ain kansa.

26. Ja Josua ei vetänyt kättänsä takaisin, jolla hän oli ojentanut keihään, ennenkuin kuin hän oli tappanut kaikki Ain asuvaset.

27. Mutta kaupungin karjan ja saaliin jakoi Israel keskenänsä, **YHWH** sanan jälkeen, niinkuin hän oli käskenyt Josualle.

28. Ja Josua poltti Ain ja teki siitä kiviraunion ainaiseksi, ja se on autiona vielä tähän päivään asti.

29. Ja hän antoi ripustaa Ain kuninkaan puuhun iltaan asti; ja kuin päivä oli laskenut, käski hän hänen ruumiinsa ottaa puusta pois, ja he heittivät sen kaupungin portin eteen ja kokosivat suuren kiviraunion hänen päällensä, joka siellä on vielä nyt tähän päivään asti.

30. Silloin rakensi Josua **LAYHWH 'Elohey** alttarin Ebalin vuorella,

31. niinkuin Moses *evd*-**YHWH** palvelija oli Israelin lapsille pojille käskenyt, ja niinkuin Moseksen lakikirjassa kirjoitettu on, alttarin kokonaisista kivistä, joihinka ei

ole rauta sattunut. Ja he uhrasivat **YHWH** sen päällä polttouhria ja kiitosuhria **LAYHWH**.

32. Ja hän kirjoitti siellä kiviin sen lain **Torat** sanat, jonka Moses oli Israelin lapsille pojille kirjoittanut.

33. Ja koko Israel vanhimpainsa, päämiestensä ja tuomareinsa kanssa seisoivat molemmilla puolilla arkkia pappein Leviläisten vastapäätä, jotka kantoivat *Briyt-***YHWH** liiton arkkia, niin muukalaiset kuin kotonakin syntyneet, puolet heistä Gerisimin vuorella ja toinen puoli Ebalin vuorella, niinkuin Moses *eved-***YHWH** palvelija, edeltäpäin oli käskenyt siunaamaan Israelin kansaa.

34. Sitte julisti hän kaikki lain sanat, siunauksen ja kirouksen, aivan niin kuin se on kirjoitettu lakikirjassa.

35. Ei ollut yhtäkään sanaa kaikista mitä Moses oli käskenyt, jota ei Josua julistanut koko Israelin seurakunnan edessä, naisten ja lasten *taph* ja muukalaisten edessä, jotka olivat heidän keskellänsä.

9. LUKU

1. Ja kuin kaikki kuninkaat sen kuulivat, jotka sillä puolella Jordania olivat vuorilla ja laaksoissa ja kaikissa ison meren satamissa, Libanonin vuorelle päin, Hetiläiset, ja Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset,

2. Kokoonuivat he yhteen yksimielisesti sotimaan Josuata ja Israelia vastaan.

3. Kuin Gibeonin asuvaset kuulivat, mitä Josua oli tehnyt Jerikolle ja Aille,

4. niin turvautuivat hekin petokseen, menivät ja tekeytyivät sanan saatajiksi, ja ottivat vanhat säkit aaseinsa päälle, ja vanhat kuluneet ja ravistuneet viinileilit,

5. Ja vanhat paikatut kengät jalkoihinsa ja vanhat ja rikkinäiset vaatteet yllensä, ja kaikki heidän eväsleipänsä olivat kovia ja homehtuneita;

6. ja he menivät leiriin Josuan tykö Gilgaliin ja sanoivat hänelle ja kaikelle Israelille: me olemme kaukaiselta maalta tulleet, tehkää nyt liitto meidän kanssamme.

7. Niin sanoi koko Israel Heviläisille, ehkä sinä asut meidän keskellämme, kuinka me tekisimme liiton sinun kanssasi?

8. He sanoivat Josualle: me olemme sinun palvelijasi. Ja Josua sanoi heille: kutka te olette ja mistä tulette?

9. He sanoivat hänelle: sinun palvelijasi ovat sangen kaukaiselta maalta tulleet **YHWH 'Eloheykha** nimen tähden; sillä me olemme kuulleet Hänen sanomansa ja kaikki mitä Hän Egyptissä on tehnyt,

10. Ja kaikki mitä Hän on tehnyt kahdelle Amorilaisten kuninkaalle, jotka olivat sillä puolella Jordanin: Sihonille Hesbonin kuninkaalle ja Ogille Basanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa;

11. Sentähden sanoivat meille meidän vanhimmat ja kaikki meidän maan asuvaset: ottakaat evästä myötänne, ja menkää heitä vastaan ja sanokaat heille: me olemme teidän palvelijanne, tehkää liitto meidän kanssamme.

12. Tämä leipämme, jonka myötämme evääksi otimme kotoamme, oli vielä tuores, kun me läksimme tulemaan teidän tykönnne, mutta katso, se on nyt kova ja homehtunut.
13. Ja nämät viinileilit olivat uusia, kun me ne täytimme, ja katso, ne ovat kuluneet, ja nämät vaatteemme ja kenkämme ovat vanhaksi tulleet, aivan pitkän matkan tähden.
14. Niin ottivat päämiehet heidän eväästensä; mutta he eivät kysyneet **YHWH** suuta.
15. Ja Josua teki rauhan heidän kanssansa ja teki liiton heidän kanssansa, että he saisivat elää; ja kansan päämiehet vannoivat sen heille.
16. Mutta kolmen päivän perästä, sen jälkeen kuin olivat tehneet liiton heidän kanssansa, kuulivat he, että he olivat lähellä ja asuivat heidän keskellensä.
17. Ja Israelin lapset läksivät matkaan ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa, jotka kutsutaan Gibeon, Kafira, Beerot ja KirjatJearim.
18. Ja Israelin lapset pojat eivät lyöneet heitä; sillä kansan päämiehet olivat vannoneet heille **BAYHWH 'Elohey** kautta. Ja koko kansa napisi päämiehiä vastaan.
19. Niin sanoivat kaikki kansan päämiehet kaikelle joukolle: me olemme vannoneet heille **BAYHWH 'Elohey** kautta, ja sentähden emme voi heitä ahdistaa.
20. Mutta sen me teemme heille: antakaamme heidän elää, ettei viha tulisi valan tähden meidän päällemme, jonka me heille vannoneet olemme.
21. Ja päämiehet sanoivat heille, että he saavat elää. Ja he tulivat halkoin hakkaajiksi ja veden kantajiksi kaikelle kansalle, niinkuin päämiehet olivat heille sanoneet.
22. Niin Josua kutsui heidät ja puhui heille, ja sanoi: miksi te olette pettäneet meidät ja sanoneet: me asumme aivan kaukana teistä; ja kuitenkin te asutte meidän keskellämme?
23. Olkaat sentähden kirotut! Ette suinkaan ikinä lakkaa olemasta orjina, halkojen kantajina ja veden kantajina minun **'Elohay** huoneelle.
24. He vastasivat Josuata ja sanoivat: sinun palvelijoillesi on monesti kerrottu, että **YHWH 'Eloheykha** on käskenyt palvelijansa Moseksen antaa teille kaiken tämän maan ja hävittää edestänne kaikki maan asuwaitset; niin me suuresti pelkäsimme henkeämme teidän edessänne ja teimme tämän.
25. Mutta katso, me olemme nyt sinun käsissäsi; minkä näit hyväksi ja oikeaksi meille tehdä, se tee.
26. Ja hän teki heille niin ja vapahti heidät Israelin lasten poikien käsistä, etteivät he lyöneet heitä kuoliaaksi.
27. Ja teki Josua heidät sinä päivänä halkojen hakkaajiksi ja veden kantajiksi seurakunnalle ja **YHWH** alttarille tähän päivään asti, siinä paikassa jonka Hän oli valitseva.

10. LUKU

1. Kun Jerusalemin kuningas Adoni-Sedek [*Adoniy-Tsedeq*, lord of justice = oikeuden herra] kuuli Josuan voittaneeksi Ain ja hävittäneeksi sen, ja niin tehneeksi Aille ja hänen kuninkaallensa, kuin hän teki Jerikolle ja hänen kuninkaallensa, ja että Gibeonin asuvaiset olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja asuivat heidän keskellensä,
2. Pelkäsivät he suuresti; sillä Gibeon oli suuri kaupunki, niinkuin joku kuninkaan kaupunki ja suurempi kuin Ai, ja kaikki hänen asuvaisensa olivat vahvat sotamiehet.
3. Ja Adoni-Sedek, Jerusalemin kuningas, lähetti Hohamille, Hebronin kuninkaalle, ja Pireamille Jarmutin kuninkaalle, ja Jafialle Lakiksen kuninkaalle ja Deberille Eglonin kuninkaalle, tämän sanan:
4. Tulkaat ylös minun tyköni ja auttakaat minua ja lyökäämme Gibeon; sillä he ovat tehneet rauhan Josuan ja Israelin ~~lasten~~ poikien kanssa.
5. Silloin kokoontuivat ja menivät ylös viisi Amorilaisten kuningasta, Jerusalemin kuningas, Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas, Lakiksen kuningas, Eglonin kuningas, he ja kaikki heidän leirinsä ja piirittivät Gibeonin ja sotivat sitä vastaan.
6. Mutta Gibeonin miehet lähettivät Josuan tykö leiriin Gilgaliin, sanoen: älä ota kättäsi pois palvelijoiltasi, tule nopiasti ylös meidän tykömme, vapahda meitä ja auta meitä; sillä kaikki Amorilaisten kuninkaat, jotka asuvat vuorilla, ovat kokoontuneet meitä vastaan.
7. Ja Josua meni ylös Gilgalista, ja kaikki sotaväki hänen kanssansa, ja kaikki vahvat sotamiehet.
8. *WaYomer YHWH el-Y'hoshua* sanoi Josualle: älä ensikään heitä pelkää; sillä Minä olen antanut heidät sinun käsiisi: ei yksikään heistä ole seisovainen sinun edessäsi.
9. Niin Josua tuli äkisti heidän päällensä; sillä hän matkusti kaiken yön Gilgalista.
10. Ja **YHWH** peljätti heitä Israelin edessä, ja he tuottivat heille suuren tappion Gibeonissa, ja ajoi heitä takaa sitä tietä jota ylös BetHaroniin mennään, ja löivät heitä Asekaan ja Makkedaan asti.
11. Ja kun he Israelin edellä pakenivat alas BetHaronin tietä, antoi **YHWH** taivaasta tulla suuret kivet heidän päällensä Asekaan asti, niin että he kuolivat; ja enempi oli niitä, jotka kuolivat raekivien kautta, kuin niitä, jotka Israelin ~~lapset~~ pojat miekalla löivät.
12. Silloin puhui Josua **LAYHWH**, sinä päivänä, jona Hän antoi Amorilaiset Israelin ~~lasten~~ poikien käsiin, ja sanoi Israelin läsnä ollessa: aurinko, seiso alallasi Gibeonissa ja kuu, Ajalonin laaksossa.
13. Ja aurinko seiso alallansa ja kuu seisahtui, siksi kuin kansa kosti vihamiehillensä. Eikö tämä ole kirjoitettu 'hurskaan kirjassa' [*cefer Yashar* Jasherin kirja]? Ja aurinko jäi seisomaan keskellä taivasta ilman laskematta koko päivän.
14. Ja ei ole yksikään päivä ollut senkaltainen, ei ennen eikä sittemmin, että **YHWH** kuuli yhden miehen äänen; sillä **YHWH** soti Israelin puolesta.
15. Ja Josua ja koko Israel hänen kanssansa palasi jälleen leiriin Gilgaliin.
16. Mutta ne viisi kuningasta pakenivat ja lymyivät luolaan Makkedassa.
17. Niin Josualle ilmoitettiin sanoen: ne viisi kuningasta ovat löydetty, kätkettynä luolaan Makkedassa.

18. Ja Josua sanoi: vierittäkääät suuret kivet luolan suulle ja asettakaat miehet heitä vartioitsemaan.
19. Mutta älkääät te alallanne seisoko, vaan ajakaat teidän vihamiehiänne takaa ja lyökääät heidän viimeisiänsä; älkääät salliko heitä tulla kaupunkeihinsa, sillä **YHWH 'Eloheykhem** on antanut heidät teidän käsiinne!
20. Kun nyt Josua ja Israelin ~~lapset~~ lapset pojat olivat lopettaneet sen ylen suuren tapon ja peräti olivat heidät surmanneet, - mutta jääneet heistä pääsivät ja tulivat vahvoihin kaupunkeihin, -
21. Niin palasi kaikki kansa jälleen leiriin Josuan tykö Makkedaan rauhassa, eikä kenkään rohjennut Israelin ~~lasten~~ lasten poikien edessä hiiskuakaan.
22. Mutta Josua sanoi: avatkaa luolan suu ja tuokaat ne viisi kuningasta luolasta minun tyköni.
23. He tekivät niin ja toivat ulos ne viisi kuningasta hänen tykönsä luolasta: Jerusalemin kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin kuninkaan, Lakiksen kuninkaan, Eglonin kuninkaan.
24. Ja kun nämät kuninkaat olivat tuodut Josuan eteen, kutsui Josua kaikki Israelin miehet ja sanoi sotajoukon päämiehille, jotka hänen kanssansa kulkivat: tulkaat tänne ja asettakaat jalkanne näitten kuningasten kaulalle; ja he tulivat, ja asettivat jalkansa heidän kaulalleen.
25. Ja Josua sanoi heille: älkääät peljätkö, älkäätkä hämmästykö, vahvistakaat itsenne ja olkaat rohkiat; sillä näin tekee **YHWH** kaikille vihamiehille, joita vastaan te soditte.
26. Ja Josua löi heidät sitten, ja surmasi heidät, ja ripusti viiteen puuhun; ja he riippuivat puissa hamaan iltaan asti.
27. Ja kun aurinko laski, käski Josua heitä, ja he ottivat heidät puista alas ja heittivät luolaan, johonka he olivat lymynneet, ja panivat suuret kivet luolan suulle, jotka siellä vielä tänäpäänä ovat.
28. Sinä päivänä voitti myös Josua Makkedan, ja löi sen miekan terällä, ja tappoi sen kuninkaan, ja kaikki ne sielut, jotka hänessä olivat, eikä yhtäkään jättänyt elämään, ja hän teki Makkedan kuninkaalle niinkuin hän oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.
29. Niin Josua vaelsi ja koko Israel hänen kanssansa Makkedasta Libnaan ja soti Libnaa vastaan.
30. Ja **YHWH** antoi senkin ja sen kuninkaan Israelin käsiin, ja hän löi sen miekan terällä ja kaikki ne sielut, jotka siellä olivat, eikä ketään elämään jättänyt, ja hän teki kuninkaalle niinkuin hän oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.
31. Sitte matkusti Josua ja koko Israel hänen kanssansa Libnasta Lakikseen, ja piiritti sen ja soti sitä vastaan.
32. Ja **YHWH** antoi Lakiksenkin Israelin käsiin, niin että hän voitti sen toisena päivänä ja löi sen miekan terällä ja kaikki ne sielut jotka siinä olivat, juuri niinkuin hän oli Libnalle tehnyt.
33. Siihen aikaan meni Horam Jeserin kuningas auttamaan Lakista; mutta Josua löi hänet kaiken joukkonsa kanssa, niin ettei hän yhtäkään henkiin jäänyt.

34. Ja Josua meni Lakiksesta ja koko Israel hänen kanssansa Egloniin, ja he piirittivät sen ja sotivat sitä vastaan,
35. Ja voittivat sen sinä päivänä, ja löivät miekan terällä, ja surmasivat kaikki sielut, jotka siellä olivat, sinä päivänä, juuri niinkuin hän oli tehnyt Lakikselle.
36. Sitte meni Josua ja koko Israel hänen kanssansa Eglonista ylös Hebroniin, ja he sotivat sitä vastaan,
37. ja voittivat sen ja löivät sen miekan terällä, ja sen kuninkaan ja kaikki sen kaupungit ja kaikki sielut, jotka siellä olivat, eikä hän yhtäkään jättänyt, juuri niinkuin hän oli tehnyt Eglonille; hän hävitti sen ja surmasi kaikki sielut, jotka siellä olivat.
38. Ja Josua ja koko Israel hänen kanssansa palasi Debiriin ja soti sitä vastaan,
39. ja voitti sen kuninkainensa ja kaikki sen kaupungit, ja löi ne miekan terällä, ja tappoi kaikki sielut, jotka siellä olivat, eikä ketäkään jättänyt; niinkuin hän oli Hebronille tehnyt, niin teki hän myös Debirille ja sen kuninkaalle, ja niinkuin hän oli tehnyt Libnalle ja sen kuninkaalle.
40. Niin Josua löi kaikki maan asuvaset vuorilta, ja etelä-maassa, ja laaksoista, ja alangoissa, ja kaikki heidän kuninkaansa, eikä yhtäkään jättänyt, vaan tappoi kaikki, joilla henki oli, niinkuin **YHWH 'Elohey** oli käsenyt.
41. Ja Josua löi heidät, ruveten Kades-Barneasta Gasaan asti, ja koko Gosenin maakunnan Gibeoniin asti.
42. Ja Josua voitti kaikki nämä kuninkaat maakuntinensa yhdellä rupeamalla; sillä **YHWH 'Elohey** soti Israelin puolesta.
43. Ja Josua palasi leiriin Gilgaliin ja koko Israel hänen kanssansa.

11. LUKU

1. Ja tapahtui, kun Jaabin, Hatsorin kuningas, sen kuuli, lähetti hän sanan Joobabille, Madonin kuninkaalle, ja Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle
2. ja niille kuninkaille, jotka asuivat pohjan puolella, vuorella, ja lakeudella etelään päin Kinnerotista, ja laaksoissa ja Doorin Nfotissa, meren puolella,
3. Kananealaisille idän ja lännen puoleen, Amorilaisille, Hetiläisille, Feresiläisille ja Jebusilaisille vuorella, niin myös Heviläisille alapuolella Hermonin vuorta Mitspan maakunnassa.
4. Ja nämä läksivät kaiken sotajoukkonsa kanssa, joka oli sangen suuri kansan paljous, niin lukuisa kuin santa meren reunalla, ja sangen monta hevosta ja vaunua.
5. Ja kaikki nämä kuninkaat kokoontuivat, tulivat ja sijoittivat itsensä Meromin vetten tykö sotiaksensa Israelia vastaan.
6. *WaYomer* **YHWH el-Yhoshua** sanoi Josuulle: "Älä heitä ensinkään pelkää, sillä huomenna tällä ajalla Minä annan heidät kaikki lyötynä Israelin kansan eteen; heidän hevosensa pitää sinun rivinomaksi tekemän, ja heidän vaununsa tulella polttaman."

7. Ja Josua tuli ja kaikki sotajoukko hänen kanssansa äkisti heidän päällensä, Meromin vetten tykönä ja karkasivat heidän päällensä.
8. Ja **YHWH** antoi heidät Israelin käsiin, ja he löivät heidät ja ajoivat heitä takaa isoon Siidoniin asti, ja siihen lämpimään veteen asti [Misrefot-Majim] ja Mitspan laaksoon asti itään päin, ja löivät heidät niin, ettei yksikään heistä jäänyt.
9. Ja Josua teki heille, niin kuin **YHWH** oli hänelle käsenyt: heidän hevosensa teki hän rivinomaksi, ja poltti heidän vaununsa tulella.
10. Ja Josua palasi sillä ajalla ja voitti Hatsorin ja löi sen kuninkaan miekalla; sillä Hatsor oli ennen kaikkien näiden valtakuntain pääkaupunki.
11. Ja he löivät kaikki ne sielut, jotka siellä olivat, miekan terällä, ja tappoivat, niin ettei yhtäkään jäänyt, jolla henki on; ja hän poltti Hatsorin tulella.
12. Kaikkien niiden kuningasten kaupungit ja niiden kuninkaat voitti Josua, ja löi heidät miekan terällä niiden, ja tappoi heidät, niinkuin Mooses, **YHWH** palvelija, oli käsenyt.
13. Mutta Israel ei polttanut ~~Israelin lapset eivät polttaneet~~ yhtäkään kaupunkia joka seisoi korkealla töyräällä, paitsi ainoata Hatsoria, jonka Josua poltti.
14. Ja kaiken saaliin ja eläimet, jotka he näistä kaupungeista olivat ottaneet, jakoivat Israelin ~~lapset~~ pojat keskenänsä. Ainoasti kaikki ihmiset tappoivat he miekan terällä, ja hukuttivat heidät, niin ettei yhtäkään henkiin jäänyt.
15. Niinkuin **YHWH** palvelijallensa Moosekselle oli käsenyt, niin oli Mooses Josualle käsenyt, ja niin Josua teki; ettei niistä yhtäkään tekemättä jäänyt, mitä **YHWH** oli Moosekselle käsenyt.
16. Ja niin Josua otti koko tämän maan, vuorimaan, ja koko etelämaan, ja koko Gosenin maan, ja lakeuden ja alankomaan, ja Israelin vuoret laaksoinensa,
17. siitä sileästä vuoresta joka menee ylös Seiriin päin Baal-Gadiin asti Libanonin laaksossa, Hermonin vuoren alla; kaikki niiden kuninkaat hän voitti, löi ja tappoi heidät.
18. Kauan aikaa Josua kävi sotaa kaikkein näiden kuningasten kanssa.
19. Ei ollut yhtäkään kaupunkia, joka rauhalla antoi itsensä Israelin ~~lasten~~ poikien alle, paitsi Heviläisiä, jotka asuivat Gibeonissa; mutta kaikki he ottivat sodalla.
20. Sillä **YHWH** se oli; että heidän sydämmensä paatuivat kohtaamaan Israelia sodalla, että niin hukkuisivat, eikä yhtäkään armoa heille tapahtuisi, vaan he peräti hävitettäisiin, niinkuin **YHWH** Moosekselle oli käsenyt.
21. Siihen aikaan tuli Josua ja hävitti Enakilaiset vuorelta, Hebronista, Debiristä ja Anabista, kaikilta Juudan vuorilta ja kaikilta Israelin vuorilta, ja hävitti heidät kaupunkeinensa.
22. Hän ei antanut yhtäkään Enakilaista jäädä Israelin ~~lasten~~ poikien maalle; ainoastaan Gasaan, Gatissa ja Asdodissa oli niitä jällellä.
23. Ja niin Josua otti koko maan, aivan niinkuin **YHWH** oli Moosekselle sanonut; ja antoi sen Israelille perinnöksi, kullekin sukukunnille osansa. Ja maa sai sodasta rauhan.

12. LUKU

1. Ja nämät ovat maan kuninkaat, jotka Israelin lapset pojat löivät ja joiden maan he ottivat tuolla puolen Jordanin, auringon nousuun päin, Arnonin ojasta Hermonin vuoreen asti, ja kaikki lakeuden itään päin:
2. Sihon, Amorilaisten kuningas, joka asui Hesbonissa ja hallitsi Aroerista lähtien, joka on Arnonin joen keskellä joen laaksoa, ja puolen Gileadia, Jabbokin jokeen asti, joka on Ammonin lasten poikien raja,
3. ja lakeutta Kinerotin mereen asti itään päin, ja korven mereen, Suolaiseen mereen asti itään päin, Bet-Jesimotiin päin, ja lounaan puolelta Pisgan rinteiden alle.
4. Ja Ogin, Basanin kuninkaan, maan rajat, joka vielä oli Refalaisiten jääneitä ja asui Astarotissa ja Edreissä,
5. ja hallitsi Hermonin vuorella, Salkassa ja koko Basanissa, Gesurin ja Maakatin maan rajoihin, ja puolen Gileadia, joka Sihonin Hesbonin kuninkaan maan raja oli.
6. Mooses, *eved-YHWH* palvelija, ja Israelin lapset pojat löivät heidät; ja Mooses, *eved-YHWH* palvelija antoi sen Rubenilaisille, Gadilaisille ja puolelle Manassen sukukunnalle omaisuudeksi.
7. Nämät olvat ne maan kuninkaat, jotka Josua ja Israelin lapset pojat löivät tällä puolella Jordanin, länteen päin, Baal-Gadista Libanonin vuoren laaksossa Sileään vuoreen asti, joka ulottuu Seiriin päin. Sen maan antoi Josua Israelin sukukunnille omaisuudeksi, itsekullekin osansa jälkeen,
8. vuorilla, alankomaissa, lakeudella, vuorten rinteillä, korvessa ja lounaan puoleisessa maassa, Hetiläiset, Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset;
9. Jerikon kuningas, yksi; Ain kuningas, joka on Betelin lähellä, yksi;
10. Jerusalemin kuningas, yksi; Hebronin kuningas, yksi;
11. Jarmutin kuningas, yksi; Lakiksen kuningas, yksi;
12. Eglonin kuningas, yksi; Geserin kuningas, yksi;
13. Debirin kuningas, yksi; Gederin kuningas, yksi;
14. Horman kuningas, yksi; Aradin kuningas, yksi;
15. Libnan kuningas, yksi; Adullamin kuningas, yksi;
16. Makkedan kuningas, yksi; Betelin kuningas, yksi;
17. Tappuakin kuningas, yksi; Heferin kuningas, yksi;
18. Afekin kuningas, yksi; Lassaronin kuningas, yksi;
19. Madonin kuningas, yksi; Hatsorin kuningas, yksi;
20. Simron-Meronin kuningas, yksi; Aksafin kuningas, yksi;
21. Tanakin kuningas, yksi; Megiddon kuningas, yksi;
22. Kedeksen kuningas, yksi; Jokneamin kuningas Karmelin luona, yksi;
23. Dornafot-Dorin kuningas, yksi; ja pakanoitten kuningas Gilgalissa, yksi;
24. Tirtsan kuningas, yksi. Kaikki yhteensä yksi neljäntäkymmentä kuningasta.

13. LUKU

1. Kun Josua vanheni ja ijälliseksi tuli, sanoi **YHWH** hänelle: "Sinä olet vanhentunut ja ijälliseksi tullut, ja maata valtaamatta on aivan paljo jäänyt omistamatta.
2. Tämä on se jäljellä oleva maa: kaikki Filistealaisten maan ääret ja koko Gessuri,
3. Sihorista, joka juoksee Egyptin editse, Ekronin maan ääriin asti, pohjan puoleen; se luetaan kananealaisten maaksi. Ne viisi Filistealaista päämiestä ovat: Gasilainen, Asdodilainen, Askelonilainen, Gatilainen ja Ekronilainen ja Avvilainen.
4. Mutta etelään päin on koko kananealaisten maa ja Meara, joka on Sidonilaisten, Afekiin saakka ja hamaan Amorilaisten maan ääriin asti,
5. ja myös Geblilaisten maa ja koko Libanon, auringon nousun päin, Baal-Gaadista Hermonin vuoren alta siihen asti kuin Hamatiin tullaan;
6. kaikki jotka vuorella asuvat, Libanonista lämpimään veteen [*Misrefot-Majim*] asti, kaikki siidonilaiset. Minä ajan ne Israelin ~~lasten~~ poikien tieltä; ja'a ne vaan Israelille perinnöksi, niinkuin Minä olen sinulle käsenyt.
7. Niin ja'a siis tämä maa perinnöksi yhdeksälle sukukunnalle ja puolelle Manassen sukukunnalle."
8. Rubenilaiset ja Gadilaiset ovat saaneet toisen puolen Manassen sukukunnan kanssa perintönsä, jonka Mooses heille antoi sillä puolen Jordanin, itään päin, niinkuin **YHWH** palvelija Mooses heille sen on antanut,
9. Aroerista joka on Arnonin joen reunalla, ja siitä kaupungista joka on keskellä joen laaksoa ja koko Meedeban lakeuden Diboniin saakka;
10. ja kaikki Siihonin, Amorilaisten kuninkaan, kaupungit, joka hallitsi Hesbonissa, Ammonin ~~lasten~~ poikien maan rajoihin asti,
11. ja Gileadin ja Gessurin ja Maakatin maan ääreet, ja koko Hermonin vuoren, ja koko Basanin Salkaan saakka;
12. koko Ogin, Basanin kuninkaan, valtakunnan, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä, joka vielä oli Refalaisten jäänteitä; ja Mooses löi heidät ja ajoi heidät pois.
13. Mutta Israelin ~~lapset~~ pojat eivät karkoittaneet Gileadilaisia ja Gessurilaisia ja Maakatilaisia, vaan Gesurilainen ja Maakatilainen asui Israelin ~~lasten~~ keskellä tähän päivään asti.
14. Mutta Leviläisten sukukunnalle ei Hän antanut mitään perintöä; sillä **YHWH**, **'Elohey** polttouhri on heidän perintönsä, niinkuin Hän heille oli sanonut.
15. Ja Mooses antoi Rubenin ~~lasten~~ poikien suvulle, heidän sukukuntainsa jälkeen,
16. että heidän alueensa oli Aroerista, joka on Arnonin joen reunalla, kaupungista keskellä joen laaksoa kaiken sen tasaisen kedon kanssa Medeban tykönä;
17. Hesbon kaupunkeinensa, jotka ovat tasaisella kedolla, Dibonin, Baamot-Baalin, Beet-Baal-Meonin,
18. Jaksan, Kedemotin, Mefaotin,
19. Kirjataimin, Sibman, Seret-Saharin vuorella laaksossa,
20. ja Beet-Peorin ja Pisgan rinteet ja Beet-Jesimotin;
21. ja kaikki lakeuden kaupungit ja koko Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, valtakunnan, joka hallitsi Hesbonissa jonka Mooses löi, hänet, ja Midianin

päämiehet: Evin, Rekemin, Surin, Hurin ja Reban, Sihonin ala-ruhtinaat, jotka maassa asuivat.

22. Bileamin, Beorin pojan, tietäjän, löivät Israelin lapset pojat miekalla kuoliaaksi muitten lyötyjen mukana.

23. Ja Rubenin lasten poikien raja oli Jordan ja sen ala. Tämä on Rubenin lasten poikien perintö heidän sukukuntainsa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.

24. Mooses antoi Gaadin lasten poikien sukukunnalle heidän sukujensa jälkeen,

25. että heidän alueensa oli Jaeser, ja kaikki Gileadin kaupungit, ja puoli Ammonin lasten poikien maata Aroeriin asti, joka on Rabban kohdalla,

26. ja Hesbonista Raamat-Mitspeen ja Betonimiin saakka, ja Mahanaimista Debirin alueeseen asti;

27. ja laaksossa: Betaram, Betnimra, Sukot ja Safon, joka jäi Sihonin, Hesbonin kuninkaan, valtakunnasta, Jordanin alue Kinneretin meren ääreen asti, toisella puolella Jordania, itään päin.

28. Tämä on Gadin lasten poikien perintö heidän sukukuntainsa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.

29. Ja Mooses antoi puolelle Manassen lasten poikien sukukunnalle; ja puoli Manassen sukukuntaa sai osan heidän sukujensa mukaan.

30. heidän alueensa oli Mahanaimista koko Basan, koko Ogin, Basanin kuninkaan, valtakunta, ja kaikki Jairin kylät jotka ovat Basanissa, kuusikymmentä kaupunkia.

31. Ja puolen Gileadia ja Astarotin ja Edrein, Ogin valtakunnan kaupungit Basanissa; antoi hän Makirin, Manassen pojan, lapsille pojille, toiselle puolelle Maakirin lapsia, poikia heidän sukujensa jälkeen.

32. Tämä on se, minkä Mooses perinnöksi antoi Mooabin kedoilla, sillä puolella puolella Jordania, Jerikon kohdalla, itään päin.

33. Mutta Leevin sukukunnalle ei Mooses antanut yhtään perintö-osaa; **YHWH 'Elohey** on heidän perintö-osansa, niinkuin Hän heille oli sanonut.

14. LUKU

1. Ja nämät ovat ne perintö-osat, mitkä Israelin lapset pojat saivat Kanaanmaalla, jotka heille perinnöksi jakoi pappi Eleasar ja Josua, Nuunin poika, ja Israelin lasten poikien sukukuntain ylimmäiset isät,

2. arvan kautta kunkin sukukunnan perintö-osasta niinkuin **YHWH** oli käskenyt Mooseksen kautta, yhdeksälle sukukunnalle.

3. Sillä Mooses oli antanut kahdelle sukukunnalle ja puolelle sukukunnalle perinnön tuolla puolella Jordania. Mutta Leviläisille ei hän antanut yhtään perintöä heidän keskellänsä.

4. Mutta Josefin ~~lapsia~~ poikia oli kaksi sukukuntaa, Manasse ja Efraim; ja Leeviläisille ei annettu yhtään osaa maassa, vaan ainoastaan kaupungit heidän asuaksensa, ja esikaupungit, heidän karjaansa ja tavaraansa varten.
5. Niinkuin **YHWH** oli Moosekselle käskenyt, niin tekivät Israelin ~~lapset~~ pojat ja jakoivat maan.
6. Silloin menivät Juudan ~~lapset~~ pojat Josuan tykö Gilgalissa, ja Kaleb, Jefunnen poika, Kenisiläinen sanoi hänelle: "Sinä tiedät mitä **YHWH** sanoi *iysh-ha-*'**Elohiym** miehelle Moosekselle minun ja sinun suhteen Kaades-Barneassa.
7. Minä olin neljänkymmenen ajastaikainen *ben* poika, kun Mooses, *eved-***YHWH** palvelija, minut lähetti Kaades-Barneasta vakoamaan maata, ja minä toin hänelle jälleen vastauksen sydämmeni jälkeen.
8. Mutta veljeni, jotka minun kanssani olivat siellä käyneet, saattoivat kansalle vapisevan sydämmen, mutta minä seurasin **YHWH** '**Elohay** uskollisesti.
9. Ja Mooses vannoi sinä päivänä ja sanoi: se maa, jonka päälle sinä jaloillas olet astunut, on totisesti sinun ja sinun ~~lastesi~~ poikiesi perittävä ijankaikkisesti, että olet uskollisesti seurannut **YHWH** '**Elohay**.
10. Ja nyt, katso, **YHWH** on antanut minun elää, niinkuin Hän oli sanonut. Tämä on viides ajastaika viidettäkymmentä, sittekuin kuin **YHWH** näitä sanoi Moosekselle, kun Israelin vaelsi koirvessa. Ja katso, minä olen tänäpäivänä kahdeksankymmenen viiden ajastajan vanha yhdeksättäkymmentä *ben* poika,
11. ja olen vielä tänäpäivänä niin väkevä, kuin minä sinä päivänä olin, jona Mooses minut lähetti; niinkuin voimani oli silloin, niin se on vielä nytkin vahva sotimaan ja käymään ulos ja sisälle.
12. Niin anna nyt minulle tämä vuorimaa, josta **YHWH** puhui sinä päivänä; sillä sinä kuulit sen siihen aikaan, että Enakilaiset ovat siellä, ja suuret ja vahvat kaupungit. Ehkä on **YHWH** minun kanssani, ja minä ajan heidät pois, niinkuin **YHWH** on sanonut."
13. Ja Josua siunasi häntä ja antoi Kaalebille, Jefunnen pojalle, Hebronin perinnöksi.
14. Siitä tuli Hebron Kalebin, Jefunnen pojan, Kenisiläisen, perinnöksi tähän päivään asti, sentähden että hän oli uskollisesti seurannut **YHWH** '**Elohey** *Yis'rael*.
15. Mutta Hebronin kutsuttiin muinoin Kirjat-Arba; hän oli suurin mies Enakilaisten joukossa. Ja maa sai sodasta rauhan.

15. LUKU

1. Juudan ~~lasten~~ poikien sukukunnan arpa heidän sukujensa jälkeen, tuli Edomin maan rajalle, joka etelä puolella on Sinin korpi, lounaisen maan äärestä asti;
2. Niin että heidän etelä rajansa oli Suolameren alipäästä, se on, siitä lahdesta, joka antaa etelään päin,

3. ja lähtee sieltä etelä puolella Akrabiimin kukkulaa, ja menee Sinniin, ja nousee Kades-Barnean eteläpuolella, ja menee Hesroniin, ja nousee Adariin, ja kääntyy Karkaan päin,
4. ja menee Asmonin ohitse, ja tulee Egyptin ojaan, ja se raja loppuu mereen. Tämä olkoon teille maan raja etelässä.
5. Mutta raja itään päin on Suolainen meri Jordanin suuhun asti; ja raja pohjan puolelta on siitä meren lahdesta, jossa on Jordanin suu.
6. Se menee ylös Bet-Hoglaan, ja kulkee pohjan puolelta Bet-Arabaa, ja menee ylös Rubenin pojan Bohanin kiven tykö.
7. Sitten kulkee se ylös Debirin Akorin laaksosta, ja kääntyy pohjan puoleen Gilgaliin, joka on Adummimin kukkulan kohdalla, joka on etelä puolella jokea; sitte se menee EnSemeksen vedelle, ja ulos Rogelin lähteelle.
8. Sitte menee raja Hinnomin pojan laaksoon, Jebusilaisen kukkulan etelä puolella, se on Jerusalem; ja raja nousee vuoren kukkulalle, joka on Hinnomin pojan laakson kohdalla länteenpäin ja Refaimin laakson päässä pohjaan päin.
9. Sitte käy se siitä vuoren kukkulasta Neftoakin lähteelle, ja menee Efronin vuoren kaupunkien tykö, ja kääntyy Baalaan, joka on Kirjat-Jearim.
10. Baalasta kääntyy se länteen päin Seirin vuorelle, ja menee pohjan puolella Jearimin vuoren vieritse, se on Kessalon, ja siirtyy alas Bet-Semekseen, ja menee Timnaan,
11. ja tulee ulos Ekronin vieritse pohjan puolelle, ja vetäypi Sikroniin asti, menee Baalan vuoren ylitse, ja tulee Jabneeliin, ja rajan loppu on meri.
12. Mutta raja länteen päin on suuri meri; se on rajana. Tämä on Juudan ~~lasten~~ poikien maan raja joka taholta ympäri, heidän sukukujensa jälkeen.
13. Mutta Kalebille, Jefunnen pojalle, annettiin osaksi Juudan lasten keskellä, niinkuin YHWH oli käskenyt Josualle, Kirjat-Arba, Enakilaisten isän kaupunki, se on Hebron.
14. Ja Kaleb ajoi sieltä pois kolme Enakin poikaa, Sesain, Akimananin ja Talmain, Enakin ~~lapset~~ pojat,
15. Ja meni sieltä ylös Debirin asuvaisia vastaan. Debirin nimi oli muinen Kirjat-Sefer.
16. Ja Kaleb sanoi: joka lyö Kirjat-Seferin ja voittaa sen, hänelle annan minä tyttäreni Aksan vaimoksi.
17. Ja sen voitti Otniel, Kenaksen Kalebin veljen poika; ja hän antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi.
18. Ja tapahtui, kun Aksa tuli, neuvoi hän miestänsä anomaan peltoa isältänsä, ja hän heittäysi aasin seljistä; niin sanoi Kaleb hänelle: mikä sinun on?
19. Ja hän sanoi: anna minulle siunaus, sillä sinä olet antanut minulle kuivan maan; anna minulle myös vesilähteitä. Ja hän antoi hänelle lähteitä korkeilla ja alhaisilla mailla.
20. Tämä on Juudan ~~lasten~~ poikien sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen.
21. Ja kaupungit Juudan ~~lasten~~ poikien sukukunnan äärimmäisessä maassa, Edomin rajalla, etelässä, olivat: Kabseel, Eder, Jagur,

22. Kina, Dimona, Adada;
23. Kedes, Hasor, Jitnan;
24. Sif, Telem, Bealot;
25. Hatsor-Hadata, Kerijot, Hesron, se on Hasor;
26. Amam, Sema, Molada;
27. HasarGadda, Hesmon, BetPalet;
28. HatsarSual, BeerSeba, BisJotja;
29. Baala, Ijim, Asem;
30. Eltolad, Kesil, Horma;
31. Siklag, Madmanna, Sansanna;
32. Lebaot, Silhim, Ain, Rimmon; yhdeksän kolmattakymmentä kaupunkia kylinensä.
33. Mutta lakiolla maalla oli Estaol, Sora, Asna;
34. Sanoa, EnGannim, Tappuak, Enam;
35. Jarmut, Adullam, Soko, Aseka;
36. Saaraim, Aditaim, Gedera, Gederotaim: neljätoistakymmentä kaupunkia kylinensä;
37. Senan, Hadasa, Migdal-Gad;
38. Dilean, Misper, Jokteel;
39. Lakis, Boskat, Eglon;
40. Kabbon, Lakmas, Kitlis;
41. Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makkada: kuusitoistakymmentä kaupunkia kylinensä;
42. Libna, Eter, Asan;
43. Jitak, Asna, Nesib;
44. Kegila, Aksib, Maresa: yhdeksän kaupunkia kylinensä;
45. Ekron tyttärenensä ja kylinensä;
46. Ekronista mereen asti, kaikki mikä ulottuu Asdodiin, ja niiden kylät;
47. Asdod tyttärenensä ja kylinensä; Gasa tyttärenensä ja kylinensä, Egyptin ojaan asti; ja se suuri meri on sen rajana.
48. Ja vuoristossa: Samir, Jatir, Soko;
49. Danna, KirjatSanna, se on Debir;
50. Anab, Estemo, Anim;
51. Gosen, Holon, Gilo: yksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä;
52. Arab, Duma, Esean;
53. Janum, BetTappuak, Afeka;
54. Humta, Kirjat-Arba, se on Hebron, Sior: yhdeksän kaupunkia kylinensä;
55. Maon, Karmel, Sif, Juta;
56. Jisreel, Jokdeam, Sanoak;
57. Kain, Gibeaa, Timna: kymmenen kaupunkia kylinensä;
58. Halhul, Bet-Sur, Gedor;
59. Maarat, Bet-Anot, Eltekon: kuusi kaupunkia kylinensä;
60. Kirjat-Baal, se on Kirjat-Jearim, Harabba: kaksi kaupunkia kylinensä.

61. Ja korvessa oli Bet-Araba, Middin, Sekaka;
62. Nibsan, ja Suola-kaupunki, Engedi; kuusi kaupunkia kylinensä.
63. Mutta Jebusilaiset asuivat Jerusalemissa, eikä Juudan lapset pojat voineet ajaa heitä ulos. Ja Jebusilaiset ovat asuneet Juudan lasten poikien kanssa Jerusalemissa tähän päivään asti.

16. LUKU

1. Näin lankesi arpa Josefin lapsille pojille: Jordanista, Jerikon kohdalla, Jerikon itäpuolisen veden tykö, se korpi, joka menee Jerikosta ulös Bet-Elin mäkeen,
2. Ja raja lähtee Bet-Elistä Lusiin, ja menee Arkki-Atarotin rajalle,
3. Ja antaupi alas länteen päin Jafletin rajalle, alemma Bet-Horonin rajaan, ja Gaseriin asti; ja loppuu meressä.
4. Nämät saivat Josefin lapset pojat, Manasse ja Efraim perinnöksi.
5. Efraimin lapset pojat saivat maan-osan sukujensa jälkeen, ja heidän perintönsä raja itään päin oli AtarotAddar, ylimmäiseen BetHaroniin asti,
6. ja se antaupi länteen päin Mikmetatiin pohjanpuolella; siellä kääntyy se itään, TaenatSilon puoleen, ja menee sen itäpuolella Janoakiin,
7. ja Janoakista Atarotiin ja Naarataan, ja antaupi Jerikoa vastaan ja menee Jordaniin.
8. Tappuakista menee raja länteen päin NahalKanaan, ja rajan pää on meressä. Tämä on Efraimin lasten poikien sukukunnan perintö heidän sukujensa jälkeen,
9. ynnä vielä ne kaupungit, jotka olivat eroitettut Efraimin lapsille pojille keskellä Manassen lasten poikien perintöä, kaikki kaupungit kylinensä.
10. Mutta eivät he ajaneet Kananealaisia pois, jotka asuivat Gaserissä. Niin pysyivät Kananealaiset Efraimin keskellä tähän päivään asti ja tulivat verollisiksi.

17. LUKU

1. Ja arpa lankesi Manassen sukukunnalle, sillä hän oli Josefin esikoinen, ja se lankesi Makirille Manassen esikoiselle, Gileadin isälle; joka oli jalo sotamies; ja sai hän Gileadin ja Basanin.
2. Muut Manassen lapset pojat saivat myös arvan sukujensa jälkeen: Abieserin lapset pojat, Helekin lapset pojat, Asrielin lapset pojat, Sekemin lapset pojat, Heferin lapset pojat ja Semidan lapset pojat. Nämät ovat Manassen, Josefin pojan, miehenpuoliset zakar lapset pojat sukujensa jälkeen.
3. Mutta Selofkadilla, Heferin pojalla, Gileadin pojan, Makirin pojan, Manassen pojan, ei ollut yhtään poikaa, vaan tyttäriä; ja nämät ovat hänen tytärtensä nimet: Makela ja Noa, Hogla, Milka ja Tirsa.

4. Ja he menivät papin Eleatsarin ja Josuan Nunin pojan ja ylimmäisten tykö, ja sanoivat: **YHWH** käski Moseksen antaa meille perinnön veljeimme keskellä; ja hän antoi heillekin perinnön heidän isänsä veljein keskellä, **YHWH** käskyn jälkeen.
5. Ja Manasselle tuli kymmenen osaa, paitsi Gileadin ja Basanin maata, jotka ovat tuolla puolella Jordania;
6. sillä Manassen tyttäret saivat perinnön hänen poikainsa keskellä; ja Gileadin maa oli annettu muille Manassen pojille.
7. Ja Manassen raja oli Asserista Mikmetatiin, joka on Sikemin edessä, ja se menee EnTapukin asuvaisten tykö.
8. Tapuakin maa tuli Manasselle, mutta Tapuak, Manassen rajalla, Efraimin lapsille pojille.
9. Sitte raja menee alas Nahal-Kanaan, joen eteläpuolelle. Nämä kaupungit, olivat Efraimin omat Manassen kaupunkien keskellä. Manassen rajat oli pohjan puolella ojaa ja loppui mereen.
10. Efraimin maa on etelän puolella ja Manassen pohjan puolella, ja ne sattuvat Asseriin pohjan puolella, ja Isaskariin asti idän puolella.
11. Ja Manassella oli Isaskarissa ja Asserissa: Bet-Sean ja sen tyttäret, Jibleam ja sen tyttäret, ja Dorin asuvaiset ja sen tyttäret, ja EnDorin asuvaiset ja sen tyttäret, ja Taankin asuvaiset ja sen tyttäret, Megiddon asuvaiset ja sen tyttäret, ja kolmen kukkulan maan.
12. Mutta Manassen lapset pojat eivät voineet ajaa niiden kaupunkien asuvaisia ulos, vaan Kanaanealaiset rupesivat asumaan siinä maassa.
13. Mutta kun Israelin lapset pojat vahvistuivat, tekivät he Kananealaiset verollisiksi, eivätkä ajaneet heitä ollenkaan pois.
14. Ja Josefin lapset pojat puhuivat Josualle ja sanoivat: mikset minulle enempää antanut perinnöksi, kuin yhden arvan ja osan; ja minä olen kuitenkin suuri kansa, niinkuin **YHWH** on minun tähän asti siunannut?
15. Niin Josua sanoi heille: koska olet suuri kansa, niin mene metsään ja raivaa siellä sinulles sijaa, Feresiläisten ja Refalaisten maalla, jos Efraimin vuori on sinulle liian ahdas.
16. Niin sanoivat Josefin lapset pojat: ei tämä vuori meille riitä, ja kaikilla Kananealaisilla, jotka asuvat maan laaksoissa, ovat rautavaunut, niillä, jotka asuvat BetSeanissa ja sen tyttärissä, ja niillä jotka Jisreelin laaksossa asuvat.
17. Josua puhui Josefin huoneelle, Efraimille ja Manasselle, pojille, sanoen: sinä olet suuri ja väkevä kansa, ei sinulla ole ainoasti yksi arpa;
18. sillä vuori on oleva sinun omasi. Koska se on metsämaata, niin raivaa se, ja sinä saat sen ääret omaksesi; sillä sinä ajat Kananealaiset pois, vaikka heillä on rautavaunut, ja vaikka he väkevät ovat.

18. LUKU

1. Ja Israelin ~~lasten~~ poikien koko seurakunta kokoontui Siloon ja pystytti siellä todistuksen-majan *ohel*; ja maa oli heille alamainen.
2. Ja oli vielä jälillä Israelin ~~lapsista~~ pojista seitsemän sukukuntaa, joiden perintö ei ollut jaettu.
3. Ja Josua sanoi Israelin ~~lapsille~~ pojille: kuinka kauvan olette niin hitaat, ettette mene ja omistaan maata, jonka **YHWH 'Elohey** teille on antanut.
4. Ottakaat jokaisesta sukukunnasta kolme miestä, minä lähetän heidät menemään ja vaeltamaan maan lävitse, että he merkitsisivät sen kirjaan kunkin perintö-osan mukaan, ja palajaisivat minun tyköni.
5. Ja he jakakaat maa seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellansa etelän puolella, ja Josefin huone pysyköön alueellansa pohjan puolella.
6. Mutta kirjoittakaat te maan seitsemään osaan ja tuokaat tänne minulle, niin minä heitän teille arpanne tässä **YHWH 'Eloheynu** edessä.
7. Sillä Leviläisillä ei ole yhtäkään osaa teidän keskellänne, vaan **YHWH** pappeus on heidän perintö-osansa. Mutta Gad ja Ruben, ja puoli Manassen sukukuntaa ovat saaneet osansa tuolla puolen Jordania, itäisellä puolella, jonka Moses, **YHWH** palvelija antoi heille.
8. Niin miehet nousivat ja läksivät matkaan, ja Josua käski niitä, jotka menivät kirjoittamaan maata, ja sanoi: vaeltakaat maan lävitse ja kirjoittakaat se, ja tulkaat takaisin minun tyköni, ja minä heitän tässä teille arpaa **YHWH** edessä Silossa.
9. Ja miehet läksivät, vaelsivat maan lävitse, ja kirjoittivat sen kirjaan, seitsemään osaan, kaupunkein jälkeen, ja tulivat Siloon, Josuan tykö leiriin.
10. Ja Josua heitti Silossa arpaa heille Herran **YHWH** edessä, ja Josua jakoi siinä maan Israelin ~~lapsille~~ pojille, heidän osansa jälkeen.
11. Ja Benjaminin ~~lasten~~ poikien sukukunnalle lankesi arpa heidän sukujensa jälkeen; ja heidän arpansa alue oli Juudan ~~lasten~~ poikien ja Josefin ~~lasten~~ poikien välissä.
12. Ja heidän pohjainen rajansa läksi Jordanista, ja se meni ylös Jerikon viertä myöten pohjan puolella, ja nousi vuorella länteen päin, ja loppuu Bet-Avenin korpeen.
13. Sieltä raja juoksi Lusiin, etelä puolelle Lusia, se on Betel, ja laskee Ataraot-Adaniin, sillä vuorella joka on eteläpuolella alemmaa Bet-Horonia.
14. Sitte meni raja niin, että se kääntyy länteisellä kulmalla etelään päin siitä vuoresta, joka on Bet-Horonin eteläpuolella, ja loppuu Kirjat-Baalin tykönä, se on Kirjat-Jearim, Juudan ~~lasten~~ poikien kaupunki. Tämä on lännenpuolinen kulma.
15. Mutta eteläpuolinen kulma on Kirjat-Jearimin äärestä, ja raja loppuu länteenpäin, ja menee Neftoakin lähteelle,
16. Ja laskee sen vuoren ääreen, joka on Hinnomin ~~lasten~~ poikien laakson edessä, joka on Refaimin laaksossa, pohjan puoleen, ja menee Hinnomin laaksoon Jebusilaisen kukkulan eteläpuolella ja alas Rogelin lähteelle,
17. Ja antaupi pohjoiseen päin, ja juoksee EnSemekseen, ja menee Gelilotiin, jota vastapäätä Adummim-mäkeä, ja laskee Bohanin, Rubenin pojan kiven tykö,
18. ja menee lakeuden vieritse pohjaan päin, laskee alas lakeudelle,
19. menee Bet-Hoglan vieritse pohjan puolella, ja raja loppuu Suolaisen meren

pohjoiseen lahteen, Jordanin etelä päähän. Tämä on etelän-puoleinen raja.

20. Mutta itäpuolella oli Jordan rajana. Tämä on Benjaminin ~~lasten~~ poikien perintö-osa heidän rajoinensa ylt'ympäri, heidän sukujensa jälkeen.

21. Mutta nämät ovat Benjaminin ~~lasten~~ poikien sukukunnan kaupungit heidän sukujensa jälkeen: Jeriko, Bet-Hogla, Emek-Kesis;

22. Bet-Araba, Semaraim, Betel;

23. Avim, Para ja Ofra;

24. Kafar-Ammoni, Ofni ja Gaba: kaksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä;

25. Gibeon, Rama ja Beerot;

26. Mipe, Kefira ja Mosa;

27. Rekem, Jirpeel ja Tarala;

28. Sela, Elef, ja Jebus, se on Jerusalem, Gibeat, Kirjat, neljätoistakymmentä kaupunkia kylinensä. Tämä on Benjaminin lasten ~~poikien~~ perintö-osa heidän sukujensa jälkeen.

19. LUKU

1. Toinen arpa lankesi Simeonin lasten sukukunnalle, heidän sukujensa jälkeen, ja heidän perintönsä oli keskellä Juudan ~~lasten~~ poikien perintöä.

2. Ja heidän perittäväksensä tuli BeerSeba, Seba ja Molada:

3. HasarSual, Bala ja Atsem;

4. Eltolad, Betul ja Horma;

5. Siklag, Bet-hammarkabot ja Hasar-Susa:

6. Bet-Lebaot ja Saruhen: kolmetoistakymmentä kaupunkia ja kylinensä;

7. sekä Ain, Rimmon, Eter ja Asan: neljä kaupunkia kylinensä;

8. Siihen myös kaikki kylät, jotka näiden kaupunkein ympärillä ovat, Baalat-Beeriin, ja etelämaan Ramatiin asti. Tämä on Simeonin ~~lasten~~ poikien sukukunnan perintä heidän sukujensa jälkeen.

9. Keskellä Juudan lasten osaa on Simeonin ~~lasten~~ poikien perintö; sillä Juudan ~~lasten~~ poikien osa oli heille liian suuri, sentähden perivät Simeonin ~~lapset~~ pojat osan keskellä heidän perintönsä.

10. Kolmas arpa lankesi Sebulonin ~~lasten~~ poikien sukukunnalle heidän sukujensa jälkeen, ja heidän perintönsä raja oli Saridiin asti.

11. Ja heidän rajansa nousi länteen päin Maralaan, ja ulottuu Dabbasetiin ja siihen jokeen, joka juoksee Jokneamin ohitse;

12. ja kääntyy Saridista itään päin, auringon nousuun päin, Kislot-Taborin rajalle, menee Dabratiin, ja nousee Jafiaan;

13. ja menee sieltä itään päin lävitse Gat-Heferiin, Et-Kasiin, ja loppuu Rimmoniin, joka ulottuu Neaan asti;

14. ja raja kiertää sen pohjan puolella Hannatonia, ja loppuu Jifta-Kelin laaksoon;

15. Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Betlehem: kaksitoistakymmentä kaupunkia ja kylinensä.
16. Tämä on Sebulonin ~~lasten~~ poikien perimys, heidän sukujensa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.
17. Neljäs arpa lankesi Isaskarin pojille heidän sukujensa jälkeen.
18. Ja heidän alueensa oli Iisreel, Kesullot ja Sunem;
19. Hafaraim, Sion ja Anaharat;
20. Rabbit, Kisjon ja Abets;
21. Remet, En-Gannim, En-Hadda ja Bet-Fases;
22. ja raja ulottuu Taboriin, Sahasimaan, ja Bet-Semekseen, ja heidän rajansa loppuu Jordaniin: kuusitoistakymmentä kaupunkia kylinensä.
23. Tämä on Isaskarin ~~lasten~~ poikien sukukunnan perintö, kaupungit ja kylät heidän sukujensa jälkeen.
24. Viides arpa lankesi Asserin ~~lasten~~ poikien sukukunnalle heidän sukujensa jälkeen,
25. Ja heidän rajansa oli Helkat, Hali, Beten ja Aksaf;
26. Allammelek, Amead ja Miseal, ja ulottuu Karmeliin länteen päin, ja Sihor-Libnatiin;
27. ja kääntyy auringon nousua kohti Bet-Dagoniin , sattuu Sebuloniin ja Jifta-Elin laaksoon, pohjan puolella Bet-Emekiä ja Negieliä, ja loppuu Kabuln tykönä vasemmalla puolella;
28. Ja Ebroniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kanaan, aina isoon Sidoniin asti;
29. ja raja kääntyy Raman puoleen, aina vahvaan kaupunkiin Soriin asti, ja palajaa Hosaan päin, ja loppuu mereen Aksibin seuduilla;
30. Umma, Afek ja Rehob: kaksikolmattakymmentä kaupunkia kylinensä.
31. Tämä on Asserin ~~lasten~~ poikien sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.
32. Kuudes arpa lankesi Naftalin ~~lapsille~~ pojille heidän sukujensa jälkeen.
33. Ja heidän rajansa oli Helefiistä, Saanimin tammesta ja Adami-Nekeb, Jabneel, Lakkumiin asti ja loppuu Jordaniin.
34. Ja raja kääntyy lännen puoleen Asnot-Taboriin, ja Juudaan Jordanin tykönä idänpuolella.
35. Ja vahvat kaupungit ovat: Siddim, Ser, Hammat, Rakkat ja Kinneret,
36. Adama, Rama ja Hasor,
37. Kedes, Edrei ja En-Hasor,
38. Jireon, Migda-El, Harem, Bet-Anat ja Bet-Semes: yhdeksäntoistakymmentä kaupunkia kylinensä.
39. Tämä on Naftalin ~~lasten~~ poikien sukukunnan perintö heidän sukujensa jälkeen, kaupungit ja niiden kylät.
40. Seitsemäs arpa lankesi Danin ~~lasten~~ poikien sukukunnalle heidän sukujensa jälkeen.
41. Ja heidän perintönsä raja oli Sorea, Estaol ja Ir-Semes,
42. Saalabbin, Aijalon ja Jitla,
43. Elon, Timnata ja Ekron,

44. Elteke, Gibbeton ja Baalat,
45. Jihud, Bene-Berak ja Gat-Rimmon,
46. Me-Haijarkon ja Rakkon, ja paikkakunta Jafon kohdalla.
47. Ja Danin ~~lasten~~ poikien raja kävi vielä etemmäksi. Ja Danin ~~lapset~~ pojat nousivat ja sotivat Lesemiä vastaan, ja voittivat sen ja löivät sen miekan terällä, valloittivat sen ja asuivat siinä, ja kutsuivat Lesemin Daniksi, isänsä Danin nimeltä.
48. Tämä on Danin ~~lasten~~ poikien sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen, nämä kaupungit ja niiden kylät.
49. Ja kun he olivat lakanneet jakamasta maata rajojensa mukaan, antoivat Israelin ~~lapset~~ pojat Josualle, Nunin pojalle, perinnön keskellensä,
50. ja antoivat hänelle **YHWH** käskyn mukaan sen kaupungin, jota hän anoi, Timnat-Serakin Efraimin vuorella; siellä hän rakensi kaupungin ja asui siinä.
51. Nämät ovat ne perinnöt, jotka, pappi Eleasar ja Josua, Nunin poika, ja ylimmäiset Israelin ~~lasten~~ poikien sukukuntain isistä arvalla jakoivat Silossa **YHWH** edessä, seurakunnan majan ovella; ja niin lopettivat maan jakamisen.

20. LUKU

1. *Way'daBer YHWH el-Y'hoshua lemor* Ja Herra puhui Josualle ja sanoi:
2. Puhu Israelin ~~lapsille~~ pojille, sanoen: määrätkäät vapaakaupungit, joista Minä olen teille puhunut Moseksen kautta,
3. että sinne saisi paeta miehentappaja, joka lyö jonkun tapaturmasta ja tietämättä, että ne olisivat teille turvapaikoiksi verenkostajalta.
4. Ja joka pakenee johonkuhun niistä kaupungeista, hänen pitää seisoman ulkona kaupungin portin edessä ja puhuman asiansa tämän kaupungin vanhimmille ja näiden tulee ottaa hänet kaupunkiin tykönsä ja antaa hänelle sijaa, että hän saa asua heidän luonansa.
5. Ja kuin veren kostaja ajaa häntä takaa, niin eivät he saa antaa miehentappajaa hänen käsiinsä, koska hän tietämättä löi lähimmäisensä ja eikä ollut ennen hänen vihamiehensä.
6. Niin asukoon hän siinä kaupungissa, siksi kuin hän seisoo seurakunnan oikeuden edessä, ylimmäisen papin kuolemaan asti, joka siihen aikaan on; sitte miehentappajan palatkoon ja tulkoon kaupunkiinsa ja huoneesensa, kaupunkiin, josta hän pakeni.
7. Niin he pyhittivät Kedeksen Galileassa Naftalin vuorella, ja Sikemin Efraimin vuorella, ja Kirjat-Arban, se on Hebronin, Juudan vuorella;
8. Ja tuolla puolella Jordania, Jerikon kohdalla itään päin, määräsivät he Beserin, korvessa lakialla kedolla, Rubenin sukukunnasta, ja Ramotin Gileadissa Gadin sukukunnasta ja Golanin Basanissa Manassen sukukunnasta.
9. Nämät olivat ne kaupungit, jotka määrättiin kaikille Israelin ~~lapsille~~ pojille ja muukalaisille, jotka heidän keskellensä asuivat, että sinne pakenisi jokainen joka

jonkun tapaturmaisesti löi, ettei hän kuolisi verenkostajan käden kautta, siihenasti että hän seisoisi seurakunnan edessä.

21. LUKU

1. Ja Leviläisten ylimmäiset isät menivät papin Eleasarin ja Josuan, Nunin pojan, eteen, ja Israelin ~~lasten~~ poikien ylimmäisten isäin eteen,
2. Ja puhuttelivat heitä Silossa Kanaanin maalla ja sanoivat: **YHWH** käski Moseksen kautta antaa meille kaupungeita asuaksemme, ja niiden esikaupungit meidän karjallemme.
3. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat antoivat Leviläisille perinnöstänsä, **YHWH** käskyn mukaan, nämä kaupungit esikaupunkeinensa:
4. Ja arpa lankesi Kehatilaisten suvuille: ja papin Aaronin ~~lapset~~ pojat Leviläisistä saivat arvalla Juudan sukukunnasta, Simeonin sukukunnasta ja Benjaminin sukukunnasta kolmetoista kaupunkia.
5. Mutta muille Kehatin ~~lapsille~~ pojille tuli arvalla Efraimin sukukunnalta, Danin sukukunnasta ja puolesta Manassen sukukunnasta kymmenen kaupunkia.
6. Gersonin ~~lapsille~~ pojille tuli arvalla Isaskarin sukukunnasta, Asserin sukukunnasta, Naftalin sukukunnasta ja puolesta Manassen sukukunnasta Basanissa kolmetoista kaupunkia.
7. Merarin ~~lapset~~ pojat sukujensa jälkeen saivat Rubenin sukukunnasta, Gadin sukukunnasta ja Sebulonin sukukunnasta kaksitoista kaupunkia.
8. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat antoivat Leviläisille arvalla nämät kaupungit esikaupunkeinensa, niinkuin **YHWH** Moseksen kautta oli käsenyt.
9. Juudan ~~lasten~~ poikien sukukunnasta ja Simeonin ~~lasten~~ poikien sukukunnasta annettiin nämä kaupungit, jotka nimeltä nimitettiin,
10. Aaronin pojille Kehatilaisten sukua Levin poikia; sillä ensimmäinen arpa oli heidän.
11. Heille antoivat he Arban, Enakin isän, kaupungin, se on Hebron, Juudan vuorella, ja esikaupungit ympäristöltä.
12. Mutta kaupungin pellon kylinensä antoivat he Kalebille, Jefunnen pojalle, perinnöksi.
13. Papin Aaronin ~~lapsille~~ pojille antoivat he miehentappajain vapaakaupungin Hebronin esikaupunkeinensa ja Libnan esikaupunkeinensa,
14. Jattirin esikaupunkeinensa ja Estmoan esikaupunkeinensa,
15. Holonin esikaupunkeinensa ja Debirin esikaupunkeinensa,
16. Ainin esikaupunkeinensa, Juttan esikaupunkeinensa ja Bet-Semeksen esikaupunkeinensa: yhdeksän kaupunkia niiltä kahdesta sukukunnasta;
17. Benjaminin sukukunnasta Gibeonin esikaupunkeinensa ja Geban esikaupunkeinensa,
18. Anatotin esikaupunkeinensa ja Almonin esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia.

19. Kaikki pappein, Aaronin poikain, kaupungit olivat kolmetoista ja niiden esikaupungit.
20. Mutta muut Kehatilaisten ~~suvut~~ pojat, Leviläiset, Kehatin ~~lapsen~~ pojat saivat arpansa kaupungit Efraimin sukukunnasta.
21. Ja he antoivat heille miehentappajan vapaakaupungin Sikemin esikaupunkeinensa, Efraimin vuorella ja Geserin esikaupunkeinensa,
22. Kibsaimin esikaupunkeinensa ja Bet-Horonin esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia;
23. Ja Danin sukukunnasta Elteken esikaupunkeinensa ja Gibeonin esikaupunkeinensa,
24. Aijalonin esikaupunkeinensa, Gat-Rimmonin esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia;
25. puolesta Manassen sukukunnasta Tanakin esikaupunkeinensa ja Gat-Rimmonin esikaupunkeinensa: kaksi kaupunkia.
26. Kaikki näiden Kehatin ~~lasten~~ poikien sukukuntain kaupungit esikaupunkeinensa olivat yhteensä kymmenen.
27. Gersonin ~~lapsille~~ pojille, jotka olivat Leviläisten sukuja, annettiin puolesta Manassen sukukunnasta miehentappajan vapaakaupunki Golan, Basanissa, esikaupunkeinensa, ja Beestera esikaupunkeinensa: kaksi kaupunkia;
28. Isaskarin sukukunnasta Kision esikaupunkeinensa, Daberat esikaupunkeinensa,
29. Jarmut esikaupunkeinensa ja En-Gannim esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia;
30. Asserin sukukunnasta Miseal esikaupunkeinensa, Abdon esikaupunkeinensa,
31. Helkat esikaupunkeinensa ja Rehob esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia;
32. Naftalin sukukunnasta miehentappajan vapaakaupunki Kedes, Galileassa, esikaupunkeinensa, ja Hammot-Dor esikaupunkeinensa, Kartan esikaupunkeinensa: kolme kaupunkia.
33. Kaikki Gersonilaisten sukukuntain kaupungit olivat kolmetoista ja niiden esikaupungit.
34. Toisille Leviläisille, Merarin ~~lasten~~ poikien suvuille, annettiin Sebulonin sukukunnasta Jokneam esikaupunkeinensa ja Kartta esikaupunkeinensa,
35. Dimna esikaupunkeinensa, Nahalal esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia,
36. Rubenin sukukunnasta Beser esikaupunkeinensa ja Jaksa esikaupunkeinensa,
37. Kedemot esikaupunkeinensa ja Mefaat esikaupunkeinensa: neljä kaupunkia.
38. Gadin sukukunnasta miehentappajan vapaakaupunki Ramot, Gileadissa, esikaupunkeinensa ja Mahanaim esikaupunkeinensa,
39. Hesbon esikaupunkeinensa ja Jaeser esikaupunkeinensa: kaikki neljä kaupunkia.
40. Kaikki nämät kaupungit saivat Leviläisten muut suvut, Merarin ~~lapsen~~ pojat, ja heidän arpansa olivat kaksitoista kaupunkia.
41. Kaikki Leviläisten kaupungit Israelin ~~lasten~~ poikien perinnön keskellä olivat kahdeksan viidettäkymmentä ja niiden esikaupungit.
42. Ja itsekullakin kaupungilla oli esikaupunkinsa ympäristöllänsä, niin oli niillä kaikilla kaupungeilla.

43. Ja niin antoi **YHWH Israelin lapsille** Israelille kaiken sen maan, jonka Hän oli valalla luvannut antaa heidän isillensä; ja he omistivat sen ja asuivat siinä.
44. Ja **YHWH** antoi heille levon kaikkilla ylt'ympäri; niinkuin Hän oli vannonut heidän isillensä; eikä yksikään kaikista heidän vihollisistansa seisonut heidän edessänsä, vaan kaikki heidän vihollisensa antoi **YHWH** heidän käsiinsä.
45. Eikä jäänyt täyttämättä yksikään sana kaikista niistä hyvistä sanoista, jotka **YHWH** oli puhunut Israelin huoneelle, vaan kaikki kävi toteen.

22. LUKU

1. Silloin kutsui Josua tykönsä Rubenilaiset, Gadilaiset ja puolen Manassen sukukuntaa,
2. Ja sanoi heille: te olette pitäneet kaikki, mitä Moses, **YHWH** palvelija, teille käski, ja olette kuulleet minun ääneni kaikissa, mitä minä olen teille käskenyt.
3. Ette ole hyljänneet veljiänne tällä pitkällä ajalla tähän päivään asti, ja te olette pitäneet **YHWH 'Eloheykhem** käskyn.
4. Ja nyt on **YHWH 'Eloheykhem** antanut veljillenne levon, niinkuin hän sanoi heille; palatkaat siis nyt ja menkää majoihinne perintömaahanne, jonka Moses **YHWH** palvelija antoi teille tuolla puolella Jordania.
5. Ainoastaan ottakaat visusti vaari, että te teette sen käskyn ja lain jälkeen, minkä Moses, **YHWH** palvelija, on teille käskenyt, että rakastatte *et*-**YHWH 'Eloheykhem** ja vaellatte kaikissa Hänen teissänsä, ja pidätte Hänen käskynsä, ja riiputte Hänessä kiinni, ja palvelette Häntä kaikesta sydämmestänne ja kaikesta sielustanne.
6. Niin Josua siunasi heitä ja antoi heidän mennä, ja he menivät majojhinsa.
7. Manassen puolelle sukukunnalle oli Moses antanut perinnön Basanissa, ja toiselle puolelle antoi Josua heidän veljeinsä keskellä tällä puolella Jordania länteen päin. Ja kuin Josua antoi heidän käydä majoillensa ja siunasi heitä,
8. puhui hän heille, sanoen: te tulette kotia majoihinne suurella saaliilla ja sangen suurella karjalaumalla, hopialla, kullalla, vaskella, raudalla ja aivan paljoilla vaatteilla; niin jakakaat vihamiestenne saalis veljeinne kanssa.
9. Ja niin palasivat **Rubenilaiset** Rubenin pojat ja **Gadilaiset** Gadin pojat ja puoli Manassen sukukuntaa *shebet*, ja läksivät Israelin ~~lasten~~ poikien tyköä Silosta, joka on Kanaanmaalla, menemään Gileadin maahan, perintömaahansa, jonka he olivat omaksensa saaneet **YHWH** käskyn mukaan Moseksen kautta.
10. Ja kun he tulivat Jordanin alueille, jotka Kanaanmaassa ovat, rakensivat **Rubenilaiset** Rubenin pojat ja **Gadilaiset** Gadin pojat ja puoli Manassen sukukuntaa *shebet* siinä lähelle Jordania suuren alttarin.
11. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat kuuluivat sanottavan: katso, Rubenin ~~lapset~~ pojat, Gadin ~~lapset~~ pojat ja puoli Manassen sukukuntaa *shebet* ovat rakentaneet alttarin Kanaanmaan kohdalla, Jordanin seuduilla, vastapäätä Israelin ~~lapsia~~ poikia.

12. Kun Israelin lapset pojat kuulivat sen, kokoontui koko Israelin lasten poikien seurakunta Siloon, menemään ylös sotimaan heitä vastaan.
13. Ja Israelin lapset lähettivät Rubenilaisten poikien, Gadilaisten poikien ja puolen Manassen sukukunnan *shebet* tykö Gileadin maahan Pinehaan, papin Eleasarin pojan,
14. Ja kymmenen ylimmäistä päämiestä hänen kanssansa, yhden isänsä huoneen päämiehen kustakin Israelin sukukunnasta; nämät olivat kukin isänsä huoneen päämies Israelin tuhanten joukossa.
15. Ja he tulivat Rubenilaisten poikien, Gadilaisten poikien ja puolen Manassen sukukunnan *shebet* tykö Gileadin maahan ja puhuivat heidän kanssansa, sanoen:
16. Näin koko **YHWH** seurakunta käski teille sanoa: minkätähden olette näin rikkoneet Israelin **B'Elohey** vastaan, kun olette kääntyneet tänäpäivänä pois **YHWH**, rakentaen teille alttaria, ja olette asettuneet tänäpäivänä **BAYHWH** vastaan?
17. Vähäkö meillä on Peorin synnistä, josta emme ole puhtaat vielä tänäkään päivänä, ja josta rangaistus tuli **YHWH** kansan päälle?
18. Ja te käännytte tänäpäivänä pois **YHWH**! ja on tapahtuva, kun te panette itsenne tänäpäivänä **YHWH** vastaan, niin Hän huomenna vihastuu koko Israelin seurakuntaan.
19. Mutta jos teidän perintömaanne olisi saastainen, niin tulkaat tänne ylitse **YHWH** perintömaahan, jossa **YHWH** maja on, ja ottakaat perintö meidän keskeltämme mutta älkääät asettuko *uva***YHWH** vastaan ja meitä vastaan, rakentaen teillenne alttarin, paitsi **YHWH 'Eloheynu** alttaria.
20. Eikö Akan, Serakin poika, tehnyt suuresti syntiä kirotussa tavarassa, ja viha tuli koko Israelin ylitse? eikä hän yksinänsä hukkunut synnissänsä!
21. Silloin vastasivat Rubenin pojat ja Gadin lapset pojat ja se puoli Manassen sukukuntaa *sheber* ja sanoivat Israelin tuhanten päämiehille:
22. **'El 'Elohiym YHWH 'El 'Elohiym YHWH** tietää sen, ja Israel myös itse tietäköön; jos me uppiniskaisuudesta ja uskottomuudesta olemme tehneet **BAYHWH** vastaan, - niin älä auta meitä tänäpäivänä! -
23. jos olemme alttarin rakentaneet, kääntyäksemme pois **YHWH** ja uhrataksemme sen päällä poltto-uhria ja ruoka-uhria, taikka tehdäksemme kiitosuhria sen päällä, niin etsiköön sitä **YHWH**!
24. Emmekö olisi paljon ennemmin sitä tehneet pelvosta, syystä,, sanoen: vastedes sanovat ehkä teidän lapsenne poikanne meidän lapsillemme pojillemme: mitä teidän on tekemistä **W'LAYHWH 'Elohey Yis'rael** kanssa?
25. **Natan-YHWH** on pannut Jordanin rajaksi meidän ja teidän välille, te Rubenin ja Gadin lapset pojat; ei ole teillä yhtään osaa **BAYHWH**! ja niin teidän lapsenne poikanne saattavat meidän lapsemme poikamme pois *et*-**YHWH** pelkäämästä.
26. Sentähden me sanoimme: tehkäämme tämä, rakentakaamme alttari, ei polttouhriksi eikä, teurasuhriksi,
27. vaan todistukseksi meidän ja teidän välille, ja sukumme välille meidän jälkeemme, että tekisimme **YHWH** palvelusta Hänen edessänsä poltto-uhreillamme, teuras-uhreillamme ja kiitos-uhreillamme; ettei teidän lapsenne poikanne vasta sanoisi meidän lapsillemme pojillemme: ei ole teillä yhtään osaa **BAYHWH**!

28. Me ajattelimme: kun he niin sanovat meille, taikka medän ~~lapsillemme~~ *dowr* suvut vastedes, niin me voimme sanoa: katsokaat **YHWH** alttarin kuvaa, jonka vanhempamme tehneet ovat, ei poltto-uhriksi taikka teuras-uhriksi vaan todistukseksi teidän ja meidän välillä.
29. Kaukana olkoon se meistä, että asettuisimme **BAYHWH** vastaan, ja kääntyisimme tänäpäivänä pois Hänestä, ja rakentamalla alttarin poltto-uhriksi, ruoka-uhriksi ja teuras-uhriksi, paitsi **YHWH 'Eloheynu** alttaria, joka on Hänen majansa edessä.
30. Kuin pappi Pinehas ja kansan ylimmäiset ja Israelin tuhanten päämiehet, jotka olivat hänen kanssansa, kuulivat nämät sanat, jotka Rubenin, Gadin ja Manassen lapset sanoivat, olivat ne varsin heidän mieleensä.
31. Ja Pinehas, papin Eleasarin poika, sanoi Rubenin pojille, Gadin pojille ja Manassen ~~lapsille~~ pojille: tänäpäivänä olemme ymmärtäneet **YHWH** olevan meidän kanssamme, koska ette tällä rikkoneet **BAYHWH** vastaan: nyt te vapahditte Israelin ~~lapset~~ pojat **YHWH** kädestä.
32. Niin meni Pinehas papin Eleasarin poika, ja ylimmäiset Gileadin maalta, Rubenin ja Gadin ~~lasten~~ poikien tyköä Kanaanmaahan jälleen Israelin ~~lasten~~ poikien tykö ja toivat heille vastauksen.
33. Ja se kelpasi hyvin Israelin ~~lapsille~~ pojille, ja Israelin ~~lapset~~ pojat kunnioittivat **'Elohiym** eivätkä enää ajatelleet sinne mennä heitä vastaan sotaväellä hävittämään maata, jossa Rubenin ja Gadin ~~lapset~~ pojat asuivat.
34. Ja Rubenin pojat ja Gadin ~~lapset~~ pojat antoivat sille alttarille nimen, sanoen: se on todistus meidän välillämme, ja että **YHWH** on **ha'Elohiym**.

23. LUKU

1. Ja pitkän ajan perästä, kuin **YHWH** oli antanut Israelin tulla lepoon kaikilta vihollisiltansa, jotka heidän ympärillensä olivat, ja Josua jo oli vanha ja ijälliseksi joutunut,
2. Kutsui Josua koko Israelin tykönsä, heidän vanhimpansa, päämiehensä, tuomarinsa ja esimiehensä, ja sanoi heille: minä olen jo vanha ja ijälliseksi joutunut.
3. Ja te olette nähneet kaikki, mitä **YHWH 'Eloheykhem** on tehnyt kaikille näille kansoille teidän edessänne; sillä **YHWH 'Eloheykhem** itse on sotinut teidän puolestanne.
4. Katsokaat, minä olen arvalla jakanut teille nämä kansat, jotka vielä jäljellä ovat, jokaiselle sukukunnillenne perinnöksi, hamasta Jordanista, ja kaikki ne kansat, jotka minä hävitin, suureen mereen asti auringon laskuun päin.
5. **WAYHWH 'Eloheykhem** syöksee ne ulos teidän edestänne ja ajaa heidät ulos kasvoinne edestä, niin että te valloitatte heidän maansa, niinkuin *Diber /dabar* **YHWH 'Eloheykhem** teille sanonut on.

6. Niin vahvistukaat tarkasti pitämään ja tekemään kaikki, mitä on kirjoitettu *Torat* Moseksen lakiraamatussa, niin ettette siitä poikkeaisi oikialle eli vasemmalle puolelle,
7. Ettekä joutuisi näiden teidän keskellenne jääneiden kansain sekaan. Älkää mieleenne johdattako heidän '**Eloheyhem** nimiä *shem* tahi vannoko *shaba*', vanhoa, kirotta niiden kautta, älkää myöskään palvelko '*abad*, mm.orjuuttaa niitä tahi kumartako *shachah*, palvoa niitä.
8. Vaan riippukaat **BAYHWH 'Eloheykhem** kiinni, niinkuin te tähän päivään asti olette tehneet.
9. **YHWH** on teidän edestänne ajanut ulos suuret ja väkevät kansat, eikä yksikään ole kestänyt teidän edessänne tähän päivään asti.
10. Yksi teistä ajaa tuhatta takaa; sillä **YHWH 'Eloheykhem** itse sotii teidän edestänne, niinkuin Hän on teille sanonut.
11. Sentähden ottakaat visusti vaari sielustanne, että rakastatte *et-YHWH 'Eloheykhem*.
12. Sillä jos te käännytte pois, ja pitäydytte jääneiden kansain puoleen, jotka ovat jäljellä teidän keskellänne, yhdistytte naimisessa heidän kanssansa, niin että te tulette heidän sekaansa ja he tulevat teidän sekaanne,
13. Niin todella tietäkää, ettei **YHWH 'Eloheykhem** enää aja ulos näitä kansoja teidän edestänne; vaan he tulevat teille paulaksi ja pahennukseksi ja ruoskaksi kylkenne päälle, ja orjantappuraksi silmillenne, siksi että te hukutte siitä hyvästä maasta, jonka **YHWH 'Eloheykhem** on teille antanut.
14. Ja katso, minä vaellan tänäpäpäni kaiken maailman tietä; ja tietäkää nyt koko sydämissänne ja koko sielussanne, ettei yhtään sanaa ole jäänyt täyttämättä kaikeita niistä lupauksista, jotka **YHWH 'Eloheykhem** on teille puhunut, vaan kaikki on tapahtunut teille, eikä mitään ole jäänyt täyttämättä.
15. Mutta on tapahtuva, että niinkuin kaikki se hyvä on teille tullut, jonka **YHWH 'Eloheykhem**, on teille luvannut, niin **YHWH** myös antaa tulla teidän ylitsenne kaikki pahat *ra' rah* | *hara* **7451**, siksi kuin hän hukuttaa teidät siitä hyvästä maasta, jonka **YHWH 'Eloheykhem**, on teille antanut.
16. Jos te rikotte **YHWH 'Eloheykhem** liiton, jonka Hän teille käski, ja menette ja palvelette vieraita jumalia '*elohiyim acherim*, ja heitä rukoilette, niin *af-YHWH* viha syttyy teihin, ja te hukutte äkisti siitä hyvästä maasta, jonka Hän teille antoi.

24. LUKU

1. Ja Josua kokosi kaikki Israelin sukukunnat Sikemiin, ja kutsui edes vanhimmat Israelissa, päämiehet, tuomarit ja esimiehet; ja kun he olivat kokoontuneet **YHWH** eteen,

2. sanoi Josua kaikelle kansalle: näin sanoo **YHWH 'Elohey** toisella puolen virtaa asuivat entiseen aikaan teidän isänne, Tarak, Abrahamin ja Nahorin isä, ja he palvelivat muita **'elohiym**.
3. Ja Minä otin isänne Abrahamin tuolta puolelta virtaa, ja annoin hänen vaeltaa koko Kanaanmaan läpi, ja Minä enensin hänen siemenensä, ja annoin hänelle Isaakin.
4. Ja Isaakille annoin Minä Jakobin ja Esaun; ja annoin Esaulle Seirin vuoren asuttavaksi. Mutta Jakob ja hänen ~~lapsensa~~ poikansa menivät alas Egyptin maalle.
5. Ja Minä lähetin Moseksen ja Aaronin, ja rankaisin Egyptiä, niinkuin Minä heidän keskellensä tein; sitte vein Minä teidät ulos.
6. Minä vein isänne ulos Egyptistä, ja te tulitte meren tykö; ja Egyptiläiset ajoivat teidän isänne takaa vaunuilla ja ratsasmiehillä Punaiseen mereen saakka.
7. Niin he huusivat *et-YHWH* tykö, ja Hän pani pimeyden teidän ja Egyptiläisten välille, ja saattoi meren heidän päällensä, ja peitti heidät. Ja teidän silmänne näkivät, mitä Minä tein Egyptissä; ja te asuitte korvessa kauan aikaa.
8. Ja Minä toin teidät Amorilaisten maahan, jotka asuivat tuolla puolella Jordania; ja kun he sotivat teitä vastaan, annoin Minä heidät teidän käsiinne, ja te omistaisitte heidän maansa; ja Minä hävitin heidät teidän edestänne.
9. Niin nousi Balak Sipporin poika, Moabin kuningas, ja soti Israelia vastaan; ja hän lähetti ja antoi kutsua Bileamin, Beorin pojan, kiroomaan teitä.
10. Mutta en Minä tahtonut kuulla Bileamia; ja hän siunaten siunasi teitä, ja Minä vapahdin teitä hänen käsistänsä.
11. Ja kuin te menitte Jordanin ylitse ja tulitte Jerikoon, sotivat Jerikon asuvaset teitä vastaan, Amorilaiset ja Feresiläiset ja Kananealaiset ja Hetiläiset ja Girgasilaiset ja Heviläiset ja Jebusilaiset; mutta Minä annoin heidät teidän käsiinne,
12. Ja lähetin ampiaset teidän edellänne, ja ne ajoivat heidät ulos teidän edestänne, kaksi Amorilaisten kuningasta, ei sinun miekkasi eikä sinun joutsesi kautta.
13. Ja Minä olen antanut teille maan, jossa ette mitään työtä tehneet, ja kaupungit, joita ette rakentaneet, ja niissä te asutte syötte viinipuista ja öljypuista, joita ette ole istuttaneet.
14. Peljätäkää siis nyt *et-YHWH* ja palvelkaat Häntä vakaasti ja uskollisesti, ja hyljätäkää ne jumalat *et-'Elohiym*, joita isänne palvelivat tuolla puolella virtaa ja Egyptissä, ja palvelkaat *et-YHWH*.
15. Jollei teidän kelpaa *et-YHWH* palvella, niin valitkaat teille tänäpäivänä ketä te palvelette, joko niitä **'elohiym**, joita isänne palvelivat tuolla puolella virtaa, taikka Amorilaisten *et-'elohey*, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun huoneeni palvelemme *et-YHWH* !
16. Niin vastasi kansa ja sanoi: pois se meistä, että hylkäisimme *et-YHWH* ja palvelisimme muita **'elohiym** *acheriym*!
17. Sillä **YHWH 'Elohey**nu on se, joka johdatti meidät ja meidän isiämme Egyptin maalta orjuuden huoneesta, ja joka teki meidän silmäimme nähden niitä suuria tunnusmerkkejä, ja varjeli meitä kaikella matkalla, jota me vaelsimme, ja kaikkein kansain keskellä, joiden kautta me kuljimme.

18. Ja **YHWH** ajoi meidän edestämme ulos kaiken kansan ja Amorilaiset, jotka asuivat maassa: niin me myös palvelemme *et-YHWH*, sillä Hän on meidän Jumalamme.
19. Ja Josua sanoi kansalle: te ette taida palvella *et-YHWH* *kiy-'Elohiym*, sillä Hän on Pyhä *Q'doshiym /Qadowsh* ja Hän on kiivas **EL-Qano** /*Qannow*, kateellinen vihainen, joka ei säästä teidän rikoksianne ja syntejänne.
20. Jos te hylkääte *et-YHWH* ja palvelette muukalaisia jumalia *nekar 'elohey*, niin Hän kääntyy pois, ja tekee teille pahaa *ra' rah* | *w'hera* **7451**, ja hukuttaa teidät, sittenkuin Hän teille on hyvää tehnyt.
21. Mutta sanoi kansa Josualle: ei suinkaan, vaan me palvelemme *et-YHWH*.
22. Ja Josua sanoi kansalle: te olette itse todistajat itseänne vastaan, että te olette valinneet *et-YHWH*, palvelaksenne Häntä. Ja he sanoivat: me olemme todistajat.
23. Niin pankaat nyt pois tyköänne muukalaiset *nekar 'elohiym*, jotka teidän keskellänne ovat, ja nöyryyttäkää sydämenne **YHWH 'Elohey** puoleen.
24. Ja kansa sanoi Josualle: me tahdomme palvella **YHWH 'Elohey**nu, ja olla kuuliaiset Hänen äänellensä.
25. Ja Josua teki sinä päivänä liiton kansan kanssa, ja asetti lain ja oikeuden heidän eteensä Sikemissä.
26. Ja Josua kirjoitti kaikki nämä sanat **Torat 'Elohiym** lakikirjaan, ja otti suuren kiven, ja pystytti sen siihen tammen alle, joka seiso*i B'miq'Dash* **YHWH** pyhäkön vieressä.
27. Ja Josua sanoi kaikelle kansalle: katso, tämä kivi on oleva todistus meitä vastaan; sillä se on kuullut kaikki **YHWH** puheet, jotka Hän meidän kanssamme on puhunut, ja on oleva todistus teitä vastaan, ettette kieltäisi teidän **Beloheykhem**.
28. Ja Josua antoi kansan mennä, itsekunkin perintöönsä.
29. Ja sen jälkeen tapahtui, että Josua, Nunin poika, **YHWH** palvelija, kuoli, sadan ja kymmenen ajastaikaisena poikana.
30. Ja hän haudattiin omaan perintö-maahansa, Timnat-Serakiin, joka on Efraimin vuorella, pohjan puolelle Gaasin vuorta.
31. Ja Israel palveli *et-YHWH* koko Josuan elinaikana, ja vanhimpain elinaikana, jotka elivät kauan aikaa Josuan jälkeen ja tiesivät kaikki **YHWH** teot, jotka Hän Israelille oli tehnyt.
32. Ja Josefin luut, jotka Israelin ~~lapset~~ pojat olivat tuoneet Egyptistä, hautasivat he Sikemiin, siihen pellon kappaleeseen, jonka Jakob osti Hemorin Sikemin isän, ~~lapsilta~~ pojilta sadalla penningillä. Ja se tuli Josefin ~~lasten~~ poikien perinnöksi.
33. Niin kuoli myös Eleasar, Aaronin poika, ja he hautasivat hänet Gibeassa, joka oli hänen poikansa Pinehaan oma, joka hänelle Efraimin vuorella oli annettu.

Josuan Kirjan loppu.

JUDGES

Shoftim

Tuomarien Kirja

1. LUKU

1. Ja tapahtui Josuan kuoleman jälkeen, että Israelin lapset pojat kysyivät **BAYHWH**, sanoen: kenen meistä ensiksi on mentävä sotaan Kanaanealaisia vastaan?
2. *WaYomer YHWH Y'hudah* sanoi: Juuda menköön: katso, Minä olen antanut maan hänen käsiinsä.
3. Ja Juuda sanoi veljellensä Simeonille: tule kanssani minun arpaani, sotimaan Kananealaisia vastaan, niin minäkin menen sinun arpaas sinun kanssasi; ja Simeon meni hänen kanssansa.
4. Kun Juuda meni sinne ylös, antoi **YHWH** Kananealaiset ja Feresiläiset heidän käsiinsä; ja he löivät Besekissä kymmenentuhatta miestä.
5. Ja he tapasivat Adoni-Besekin Besekissä, ja sotivat häntä vastaan ja löivät Kanaanealaiset ja Feresiläiset.
6. Mutta Adoni-Besek pakeni, ja he ajoivat häntä takaa, saivat hänen kiinni ja leikkasivat häneltä peukalot käsistä ja isot varpaat jaloista.
7. Niin sanoi Adoni-Besek: seitsemänkymmentä kuningasta, peukalot leikattuna käsistä ja isot varpaat jaloista, hakivat muruja minun pöytäni alla; niinkuin minä tein,

niin on **'Elohiym** minulle maksanut. Ja he veivät hänen Jerusalemiin, ja siellä hän kuoli.

8. Mutta Juudan ~~laps~~et pojat sotivat Jerusalemiä vastaan, ja voittivat sen, ja löivät sen miekan terällä, ja polttivat kaupungin.

9. Sitte menivät Juudan ~~laps~~et pojat alas sotimaan Kanaanealaisia vastaan, jotka asuivat vuorilla etelä maassa ja lakeudella.

10. Ja Juuda meni Kanaanealaisia vastaan, jotka asuivat Hebronissa - ja Hebronin nimi oli muinen Kirjat-Arba, ja löivät Sesain, Ahimanin ja Talmain.

11. Sieltä he menivät Debirin asuvia vastaan; ja Debirin nimi oli muinen Kirjat-Sefer
city of books, branches

12. Ja Kaleb sanoi: joka Kirjat-Seferin lyö ja voittaa sen, hänelle annan minä tyttäreni Aksan vaimoksi.

13. Niin voitti sen Otniel, Kenaksen, Kalebin nuoremman veljen poika, ja hän antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi.

14. Ja tapahtui, kuin Aksa tuli, neuvoi hän miestänsä anomaan peltoa isältä; ja hän heittäysi aasin seljältä alas; niin sanoi Kaleb hänelle: mikä sinun on?

15. Hän sanoi hänelle: anna minulle siunaus; sillä sinä olet antanut minulle kuivan maan, anna minulle myös vesilähteitä. Niin antoi Kaleb hänelle vesilähteitä ylhäällä ja alhaalla.

16. Ja Moseksen apen, Keniläisen, ~~laps~~et pojat menivät Palmu-kaupungista Juudan ~~lasten~~ poikien kanssa Juudan korpeen, joka on eteläpuolella Aradia; ja he menivät ja asuivat kansan keskellä.

17. Ja Juuda meni veljensä Simeonin kanssa, ja he löivät Kanaanealaiset jotka asuivat Sefatissa, ja hävittivät sen, ja kutsuivat kaupungin Hormaksi.

18. Ja Juuda voitti Gasan alueineen, ja Askalonin alueineen, ja Ekronin alueineen.

19. Ja **YHWH** oli Juudan kanssa, niin että hän valloitti vuoret; sillä ei hän voinut niitä ajaa ulos, jotka laaksoissa asuivat, sillä heillä olivat rautaiset vaunut.

20. Ja he antoivat Kalebille Hebronin, niinkuin Moses oli sanonut, ja hän ajoi siitä ulos kolme Enakin poikaa.

21. Mutta Benjaminin ~~laps~~et pojat eivät ajaneet Jebusilaisia pois, jotka asuivat Jerusalemissa; ja Jebusilaiset asuivat Benjaminin ~~lasten~~ poikien tykönä Jerusalemissa tähän päivään asti.

22. Josefin huone meni myös ylös Bet-Eliin Jumalan huone, ja **WAYHWH** oli heidän kanssansa.

23. Ja Josefin huone vakosi Beteliä, joka muinen oli Lus.

24. Ja vartijat saivat nähdä miehen tulevan kaupungista, ja sanoivat hänelle: osoita meille, niin me teemme laupeuden sinulle.

25. Ja hän näytti heille mistä kaupunkiin päästään, ja he löivät kaupungin miekan terällä; mutta sen miehen ja koko hänen sukunsa laskivat he menemään.

26. Niin mies meni Hetiläisten maakuntaan ja rakensi kaupungin, ja kutsui sen Lusiksi, ja tämä on sen nimi tähän päivään.

27. Mutta Manasse ei ajanut ulos Betseania tyttärinensä, eikä Taanakia tyttärinensä, eikä Dorin asuvaisia tyttärinensä, eikä Jibleamin asuvia tyttärinensä, eikä Megiddon asuvia tyttärinensä. Ja Kanaanealaiset rupesivat asumaan siinä maassa.
28. Ja kun Israel tuli voimalliseksi, teki hän Kanaanealaiset verolliseksi eikä ajanut heitä ollenkaan ulos.
29. Eikä Efraim ajanut ulos Kanaanealaisia, jotka asuivat Gaserissa; vaan Kanaanealaiset asuivat heidän keskellensä Gaserissa.
30. Ei Sebulonkaan ajanut Kitronin ja Nahalolin asuvaisia ulos; vaan Kanaanealaiset asuivat heidän keskellensä ja olivat verolliset.
31. Ei Asserkaan ajanut niitä ulos, jotka asuivat Akkossa, eikä niitä, jotka asuivat Sidonissa, Akelabissa, Aksibissa, Helbassa, Afikissa ja Rehobissa.
32. Ja Asserilaiset asuivat Kanaanealaisten keskellä, jotka siinä maassa asuivat: sillä ei he niitä ajaneet ulos.
33. Eikä Naftali ajanut niitä ulos, jotka asuivat Bet-Semeksessä ja Bet-Anatissa, vaan asuivat Kanaanealaisten keskellä, jotka olivat maan asuwait; mutta ne, jotka asuivat Bet-Semessä ja Bet-Anatissa olivat, tulivat heille verollisiksi.
34. Ja Amorilaiset ahdistivat Danin ~~lapsia~~ poikia vuorilla eikä sallineet heitä tulla laaksoon.
35. Ja Amorilaiset tahtoivat asua vuorilla, Hereessä, Aijalonissa ja Saalbimissa; mutta Josefin käsi kävi heille raskaaksi, ja he tulivat verollisiksi.
36. Ja Amorilaisten alue ulottui Akrabbimin kukkulalta, Selasta ja ylöspäin.

2. LUKU

1. *WaYaal mal'akh'-YHWH* enkeli astui ylös Gilgalista Bokimiin ja sanoi: Minä johdatin teidät tänne Egyptistä ja toin teidät siihen maahan, jonka Minä valalla lupasin isillenne, ja sanoin: en Minä tee liittoani teidän kanssanne tyhjäksi ijankaikkisesti;
2. mutta te, älkäätkö tehkö liittoa tämän maan asukkaiden kanssa: kukistakaat maahan heidän alttarinsa; te ette ole totelleet Minun ääntäni. Mitä olettekaan tehneet?
3. Ja vielä sanoin Minä: en Minä aja heitä teidän edestänne pois, vaan he olkoot teille tuskaksi, ja heidän **'Elohiym** olkoot teille paulaksi.
4. Ja kun **YHWH** enkeli oli puhunut nämä sanat kaikille Israelin ~~lapsille~~ pojille, korotti kansa äänensä ja itki;
5. Ja kutsuivat sen paikan Bokimiksi, ja uhrasivat siinä **LAYHWH**.
6. Ja kun Josua oli päästänyt kansan tyköönsä, ja Israelin ~~lapset~~ pojat olivat menneet itsekukin perintöönsä, maata omistamaan,
7. palveli kansa *et-YHWH* niinkauan kuin Josua eli ja vanhimmat, jotka Josuan jälkeen kauan elivät ja olivat nähneet kaikkia **YHWH** suuria töitä, jotka Hän Israelille oli tehnyt.

8. Mutta kuin Josua, Nunin poika, **YHWH** palvelija kuoli, sadan ja kymmenen ajastaikaisena (poika),
9. ja he olivat haudanneet hänet hänen omaan perintömaahansa, Timnat-Herekseen, Efraimin vuorella, pohjan puolella Gaasin vuorta;
10. ja kun koko se sukukunta oli koottu isäinsä tykö, tuli toinen sukukunta heidän jälkeensä, joka ei tuntenut **YHWH** eikä niitä töitä, jotka Hän oli tehnyt Israelille.
11. Ja Israelin lapset pojat tekivät pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** edessä ja palvelivat Baalia,
12. ja hylkäsivät *et-YHWH* **'Elohey**, joka oli heidät johdattanut Egyptin maalta ulos, ja seurasivat vieraita **'Elohiym**, niiden kansain *me'Elohey*, jotka heidän ympärillensä asuivat, ja kumarsivat niitä, ja vihoittivat *et-YHWH*;
13. Ja he hylkäsivät *et-YHWH*, ja palvelivat Baalia ja Astarotia.
14. Niin syttyi **YHWH** viha Israeliin, ja Hän antoi heidät ryöstäjien käsiin, jotka heitä ryöstivät, ja möi heidät vihollistensa käsiin ympäristölle; ja he eivät voineet enää seisoa vihollisiansa vastaan.
15. Vaan kuhunka ikänä he kääntyivät, oli *yad-YHWH* käsi heitä vastaan onnettomuudeksi *ra' rah* | *l'raah* 7451, niinkuin **YHWH** heille sanonut, ja niinkuin **YHWH** oli heille vannonut; ja he olivat suuresti ahdistettuna.
16. Ja **YHWH** herätti tuomareita, jotka vapahtivat heitä ryöstäjien käsistä.
17. Mutta he eivät tuomareitansakaan totelleet, vaan tekivät huorin vierasten **'Elohiym** *acheriym* kanssa, ja kumarsivat niitä; he poikkesivat nopiasti siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat vaeltaneet, noudattaen *mitz'wot-YHWH* käskyjä: he ei niin tehneet.
18. Kun **YHWH** herätti heille tuomareita, niin oli **YHWH** tuomarein kanssa ja auttoi heitä heidän vihollistensa käsistä, niinkauvan kuin tuomari eli; sillä **YHWH** sääli heitä kun he huokasivat niitten tähden, jotka heitä vaivasivat ja ahdistivat.
19. Mutta kun tuomari kuollut oli, tekivät he taas vielä pahemmin kuin heidän isänsä, noudattain vieraita jumalia **'Elohiym** *acheriym*, palvelen ja kumartain niitä; he eivät luopuneet teoistansa eikä uppiniskaisesta menostansa.
20. Sentähden syttyi **YHWH** viha niin Israeliin, että Hän sanoi: koska tämä kansa on rikkonut Minun liittoni, jonka Minä käskin heidän isillensä, eivätkä ole kuulleet Minun ääntäni,
21. niin en Minäkään tästedes aja pois heidän edestänsä yhtäkään niistä pakanoista, jotka Josua jätti kuoltuansa;
22. että koeteltaisiin niillä Israelia, pysyvätkö he **YHWH** teillä vaeltaen niissä, niinkuin heidän isänsä ovat pysyneet, vai eikö.
23. Ja **YHWH** jätti nämät pakanat, niin ettei Hän nopiasti heitä ajanut ulos; eikä antanut heitä Josuan käteen.

3. LUKU

1. Ja nämät ovat ne kansat, jotka **YHWH** jätti Israelia kiusaamaan, kaikkia niitä, jotka ei mitään tietäneet kaikista Kanaanin sodista,
2. Ainoasti sentähden että Israelin ~~lasten~~ poikien sukukunnat tietäisivät ja oppisivat sotimaan, ne jotka ei ennen sodasta mitään tietäneet;
3. viisi Filistealaisten päämiestä ja kaikki Kananealaiset, Sidonilaiset ja Heviläiset, jotka asuivat Libanonin vuorella, BaalHermonin vuoresta Hamatiin asti.
4. Ja he jäivät kiusaamaan Israelia, että tiedettäisiin, tottelisivatko **YHWH** käskyjä, jotka Hän oli käskenyt heidän isillensä Moseksen kautta.
5. Kun Israelin ~~lapset~~ pojat asuivat keskellä Kananealaisia, Hetiläisiä, Amorilaisia, Feresiläisiä, Heviläisiä ja Jebusilaisia,
6. Ottivat he heidän tyttäriänsä vaimoksensa ja antoivat tyttäriänsä heidän pojillensa, ja palvelivat heidän jumaliansa *et-*'**Eloheyhem**.
7. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat tekivät pahaa *ra' rah* | *et-hara* 7451 **YHWH** edessä, ja unhottivat **YHWH** '**Eloheyhem**, ja palvelivat Baalia ja Astarotia '*asherah*,
grove=metsistöitä.
8. Ja **YHWH** viha syttyi Israeliin, ja hän myi heidät Kusan-Risataimin, Mesopotamian kuninkaan käsiin; ja Israelin ~~lapset~~ pojat palvelivat Kusan-Risataimia kahdeksan ajastaikaa.
9. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat huusivat **YHWH** puoleen, ja **YHWH** herätti **Jeshuan Moshiya** /*Yasha*' vapahtajan, joka heitä **WaYoshiem** /*Yasha*' vapahti, Otnielin, Kalebin nuorimman veljen Kenaksen pojan.
10. Ja *ruach*-**YHWH** henki tuli hänen päällensä, ja hän oli tuomari Israelissa, ja läksi sotaan; ja **YHWH** antoi Kusan-Risataimin, Syrian kuninkaan, hänen käsiinsä, ja hänen kätensä voitti KusanRisataimin.
11. Ja maassa oli rauha neljäkymmentä ajastaikaa; ja Otniel Kenaksen poika kuoli.
12. Mutta Israelin ~~lapset~~ pojat tekivät taas pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** edessä; niin vahvisti **YHWH** Eglonin, Moabilaisten kuninkaan, Israelia vastaan, että he pahaa *ra' rah* | *et-hara* 7451 tekivät **YHWH** edessä.
13. Ja hän kokosi tykönsä Ammonin ~~lapset~~ pojat ja Amalekilaiset, ja meni ja löi Israelin, ja he valloittivat Palmukaupungin.
14. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat palvelivat Eglonia, Moabilaisten kuningasta, kahdeksantoista ajastaikaa.
15. Niin huusivat Israelin ~~lapset~~ pojat *el*-**YHWH** puoleen, ja **YHWH** herätti heille vapahtajan **Jeshua** *Moshiy* /*Yasha*', Ehudin, Geran pojan, Benjaminin pojan, [1776: "*joka oli kurittu*" - oikea käsi puuttui?]; ja Israelin ~~lapset~~ pojat lähettivät hänen kanssansa lahjoja Eglonille, Moabilaisten kuninkaalle.
16. Ja Ehud teki itsellensä kaksiteräisen miekan, kyynärää pitkän, satoi sen vaatteensa alle, oikialle reitensä päälle,
17. Ja hän toi lahjat Eglonille, Moabilaisten kuninkaalle; ja Eglon oli sangen lihava mies.
18. Kun hän oli lahjat antanut, päästi hän kansan, jotka olivat lahjoja kantaneet;

19. mutta itse läksi hän epäjumalan-kuvain paikasta, Gilgalissa ja sanoi: minulla on, kuningas, jotakin salaista sinulle sanomista. Niin hän sanoi: vaiti! Ja kaikki menivät ulos, jotka seisoivat hänen ympärillensä.
20. Ja kun Ehud tuli hänen tykönsä, ja hän istui suvisalissansa, yksinänsä. Ja Ehud sanoi: minulla on **D'var-'Elohiym** sana sille; niin nousi hän istuimeltansa.
21. Mutta Ehud ojensi vasemman kätensä ja otti miekan oikialta reideltänsä, ja pisti hänen vatsaansa,
22. Niin että kahva meni sisälle terän kanssa, ja rasva peitti terän; sillä ei hän vetänyt ulos miekkaa hänen vatsastansa; ja rapa vuoti ulos hänestä.
23. Ja Ehud läksi ulos esihuoneeseen, ja sulki salin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.
24. Kuin hän oli tullut ulos, menivät kuninkaan palvelijat sisälle, ja katso, salin ovi oli lukittu. Ja he sanoivat: ehkä hän peittää jalkojansa suvisalin kammiossa;
25. Ja he odottivat niin kauan, että häpesivät: mutta katso, ei heille kenkään heille salin oveja avannut; niin ottivat he avaimen ja avasivat: ja katso, heidän herransa makasi kuolleena maassa.
26. Mutta Ehud pakeni heidän viipyissänsä, ja meni epäjumalankuvain ohitse, ja pääsi Seiratiin asti.
27. Ja kuin hän sinne tuli, puhalsi hän torveen Efraimin vuorella. Ja Israelin lapset pojat menivät hänen kanssansa alas vuorelta, ja hän heidän edellänsä.
28. Ja hän sanoi heille: seuratkaat minua, sillä **YHWH** on antanut vihamiehenne, Moabilaiset, teidän käsiinne. Ja he seurasivat häntä, ja voittivat Jordanin luotuspaikat Moabiin päin, ja ei sallineet yhdenkään mennä ylitse;
29. Ja tappoivat Moabilaisia sillä ajalla lähes kymmenen tuhatta miestä, kaikki parhaat ja väkevät sotamiehet, niin ettei yhtäkään heistä pääsnyt.
30. Ja niin nöyryytettiin Moabilaiset sillä ajalla Israelin ~~lasten-kätten~~ alle; ja maa oli rauhassa kahdeksankymmentä ajastaikaa.
31. Hänen jälkeensä tuli Samgar, Anatin poika, ja hän löi kuusisataa Filistealaista karjan kaareksella; ja hänkin vapahti **Jeshua WaYosha /Yasha'** Israelin.

4. LUKU

1. Ja Israelin lapset pojat vielä tekivät pahaa *ra' rah* | *hara* **7451** **YHWH** edessä, kuin Ehud kuollut oli.
2. Ja **YHWH** möi heidät Jabinin, Kananealaisten kuninkaan käteen, joka hallitsi Hasorissa; ja hänen sotajoukkonsa päämies oli Sisera: ja hän asui pakanain Harosetissa.
3. Ja Israelin lapset pojat huusivat **YHWH** puoleen; sillä hänellä oli yhdeksän sataa rauta-vaunua, ja hän vaivasi ankarasti Israelin lapsia pojat kaksikymmentä ajastaikaa.
4. Ja naisprofetta Debora, Lappidotin vaimo tuomitsi Israelia siihen aikaan.
5. Ja hän asui Deboran palmupuun alla, Raman ja Betelin välillä, Efraimin vuorella; ja Israelin lapset pojat tulivat sinne hänen tykönsä oikeutta käymään.

6. Hän lähetti ja kutsui Barakin Abinoamin pojan, Naftalin Kedeksestä, ja sanoi hänelle: eikö **YHWH 'Elohey Yis 'rael**, ole käskenyt: mene Taborin vuorelle ja ota kymmenen tuhatta miestä kanssasi Naftalin ja Sebulonin ~~lapsista~~ pojista.
7. Ja Minä vedän sinun tykösi Siseran, Jabinin sodanpäämiehen, vaunuinensa ja sotajoukkoinensa, ja annan hänet sinun käsiisi.
8. Niin Barak sanoi hänelle: jos sinä menet kanssani, niin minäkin menen, mutta jollet sinä mene minun kanssani, niin en minäkään mene.
9. Hän vastasi: minä kyllä menen kanssasi, mutta et sinä kunniaa voita tällä tiellä, jota menet; sillä **YHWH** myö Siseran vaimon käsiin. Niin Debora nousi ja meni Barakin kanssa Kedekseen.
10. Ja Barak kutsui kokoon Kedekseen Sebulonin ja Naftalin, ja häntä seurasi kymmenen tuhatta miestä; ja Debora meni hänen kanssansa.
11. Mutta Keniläinen Heber oli erinnyt toisista Keniläisistä, Hobabin, Moseksen apen ~~lapsista~~ pojista, ja muuttanut majansa Saannimin tammen luo, joka on Kedeksen kohdalla.
12. Ja Siseralle ilmoitettiin, että Barak, Abinoamin poika oli mennyt Taborin vuorelle.
13. Ja Sisera kokosi kaikki vaununsa yhteen, yhdeksän sataa rautaista vaunua, ja kaiken sen joukon, joka hänen kanssansa oli, pakanain Harosetissa Kisonin ojalle.
14. Ja Debora sanoi Barakille: nouse, sillä tämä on se päivä, jona **YHWH** on antanut Siseran sinun käsiisi: katso, **YHWH** käypi sinun edelläsi! Niin Barak meni Taborin vuorelta alas ja kymmenen tuhatta miestä hänen perässsä.
15. Ja **YHWH** kauhistutti Siseran kaikkien hänen vaunuinensa ja sotajoukkonsa kanssa Barakin miekan edessä, niin että Sisera hyppäsi vaunuistansa ja lähti jalkapakoon.
16. Mutta Barak ajoi vaunuja ja sotajoukkoa takaa pakanain Harosetiin asti; ja kaikki Siseran joukko kaatui miekan terään, niin ettei yksikään jäänyt.
17. Mutta Sisera pakeni jalkaisin Keniläisen Heberin vaimon, Jaelin, majaan; sillä Jabinin, Hasorin kuninkaan, ja Keniläisen Heberin perheen kesken oli rauha.
18. Ja Jael meni Siseraa vastaan ja sanoi hänelle: poikkea, herrani *adoniy*, poikkea minun tyköni, älä pelkää! Ja hän poikkesi hänen tykönsä majaan, ja hän peitti hänen vaatteella.
19. Ja hän sanoi hänelle: anna minun vähä vettä juodakseni, sillä minä janoon. Ja hän avasi rieskaleilin ja antoi hänen juoda, ja peitti hänet.
20. Ja hän sanoi hänelle: seiso majan ovella, ja jos joku tulee ja kysyy sinulta ja sanoo: onko täällä ketään? niin sano: ei ketään.
21. Ja Jael, Heberin vaimo otti maja vaarnan ja vasaran käteensä, meni hiljaksensa hänen luoksensa ja löi vaarnan hänen ohimojensa läpi, niin että se meni maahan kiinni; sillä hän makasi raskaasti ja oli väsynyt, ja hän kuoli.
22. Ja katso, Barak ajoi Siseraa takaa; ja Jael kävi häntä vastaan ja sanoi hänelle: tule, minä näytän sinulle miehen, jota sinä etsit; ja hän tuli hänen tykönsä, ja katso: Sisera makasi kuolleen ja vaarna kiinni hänen ohimossansa.
23. Näin nöyryytti **'Elohiym** sinä päivänä Jabinin, Kananealaisten kuninkaan Israelin ~~lasten~~ poikien edessä.

24. Ja Israelin lasten poikien kädet vahvistuivat yhä vahvistunistansa Jabinia, Kananealaisten kuningasta vastaan, siksi että he hänet peräti hävittivät.

5. LUKU

1. Niin veisasi Debora ja Barak, Abinoamin poika sinä päivänä, sanoen:
2. Että Israelin sankarit etupäässä sotivat, että vapaaehtoisesti kansa heitä seurasi, kiittäkää **YHWH!**
3. Kuulkaat, te kuninkaat ja ottakaat vaari te päämiehet: minä, minä veisaan **YHWH**, ja **LAYHWH Elohey Yis'rael** minä veisaan.
4. **YHWH**, kun Sinä läksit Seiristä, kun kävit Edomin kedolta, niin maa järisi, taivaat tiukkuivat, ja pilvet pisaroitsivat vettä;
5. vuoret vapisivat **YHWH** edessä, itse Sinai, **YHWH Elohey Yis'rael** edessä.
6. Samgarin Anatin pojan aikana ja Jaelin aikana olivat tiet tyhjinä, ja ne, joiden oli matka kuljettava, kävivät kiertoteitä.
7. Israelissa puuttui päälliköitä, siksi puuttui, kuin minä, Debora tulin, tulin äidiksi Israeliin.
8. Kansa valitsi uusia '**Elohiym**: silloin oli sota porteissa: ei nähty kilpeä, ei keihästä neljänkymmenen tuhannen joukossa Israelissa.
9. Sydämmeni iloitsee Israelin valtamiehistä, vapaaehtoisista kansan sanlareista; kiittäkää *Barakhu /barak* **YHWH!**
10. Te jotka ajatte kiiltävillä aseilla, te, jotka istutte oikeudessa, te jotka käytte teitä myöten, miettikää näitä.
11. Kussa nuolen ampujain ääni kuuluu juotinpaikoilla, siellä julistetaan **YHWH** vanhurskautta ja Hänen sankareinsa vanhurskautta Israelissa; silloin menee *am-YHWH* kansa alas portteihinsa.
12. Herää *uriy /uwr*, herää, Debora, herää, herää ja veisaa virsi, nouse, Barak, vie ~~vankeiksi~~ saalis, booty [vankeuteen,] sinä Abinoamin poika!
13. Silloin antoi **YHWH** jääneet vallita voimallista kansaa, Hän antoi minulle voiton sankareista.
14. Efraimista tulivat ne, joiden asunto oli Amalekin maassa; ja sitte seurasi Benjamin joukkoinensa. Makirista tulivat hallitsijat ja Sebulonista päällysmiehet.
15. Isaskarin päämiehet olivat Deboran kanssa. Isaskar, niinkuin Barak, riensi laaksoon jalkaväkinensä; Rubenin ojilla oltiin suurissa sydämmen ajatuksissa.
16. Miksi istuit lammastarhain välissä kuulemassa pillinsoittoa karjalaumoissa? Rubenin ojilla oltiin suurissa sydämmen ajatuksissa.
17. Gilead jäi toiselle puolelle Jordania, ja Dan, miksi sinä asut haaksissa? Asser istui meren rannalla ja oleskeli satamissansa.
18. Sebulon, se kansa antoi henkensä alttiiksi kuolemaan, niin myös Naftali, kedon kukkuloilla.

19. Kuninkaat tulivat ja sotivat; silloin Kanaanin kuninkaat sotivat Taanakissa Megiddon veden reunalla; rahaa saaliiksensa eivät he saaneet.
20. Taivaasta sodittiin, tähdet kieroradastansa, Siseraa vastaan sotivat.
21. Kisonin oja heidät nieli, *Kedum* oja vanhastansa mainio; Kisonin oja; tallaa, sieluni, väkeviä.
22. Silloin hevosten kaviot tömisivät väkevään ratsastajansa hätäisessä, hätäisessä, paossa.
23. Kirotkaat *'arar* Meros, sano *mal'akh'* **YHWH** enkeli, kiroten kirotkaat *'arar 'arar* sen asuvaisia *Yos'veyha /yashab*, etteivät he tulleet **YHWH Jeshua avuksi** *'Ezrah*, **YHWH Jeshua avuksi** *'Ezrah* sankarien seassa! [jotain puuttuu =käännös ontuu]
24. **T'vorakh' miNashiym** Siunattu olkoon vaimoin seassa Jael, Heberin, Keniläisen vaimo *eshet /ishah*, siunattu vaimoin *miNashiym* joukoissa majoissansa! [ainutlaatuinen siunaus naiselle joka kuulee, tuntee Nimensä - ja täyttää Jeshuan tahdon]
25. Kuin hän vettä anoi, antoi hän rieskaa; toi taaletta *chemah* voi, juusto kalliissa maljassa. [Siisera, 20v Israelia vainonut, murhannut 'belialin-kenraali']
26. Hän otti vaarnan käteensä ja sepän vasaran oikiaan käteensä, löi Siseran, runteli hänen päänsä, musersi ja lävisti hänen ohimonsa.
27. Hänen jalkainsa juureen kumartui hän maahan, kaatui, jäi makaamaan; hänen jalkainsa juureen kumartui hän ja kaatui maahan; missä hän kumartui, siinä hän kaatui hengetönnä.
28. Siseran äiti katsoo akkunasta ja huutaa häkin takaa: miksi viipyvät hänen vaununsa tulemasta? Miksi ovat hänen vaunuinsa pyörät jääneet jälkeen?
29. Viisaimmat hänen ylimmäisistä vaimoistansa vastasivat häntä, mutta itse hän vaan sanojansa kertoo:
30. Eikö he löydä ja jaa saalista? immen taikka kaksi jokaiselle miehelle; Siseralle kirjavia vaatteita saaliiksi, kirjavaksi neilotuita vaatteita saaliiksi, kirjavia molemmin puolin ommeltuja hänen kaulaansa, saaliiksi.
31. Niin hukkukoot kaikki sinun vihollisesi, **YHWH!** Mutta ne, jotka Sinua rakastavat, olkoot niinkuin aurinko nouseva voimassansa. -- Ja maa oli levossa neljäkymmentä ajastaikaa.

6. LUKU

1. Ja Is.raelin lapset tekivät pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 *ayin* 'paha silmä' **YHWH** edessä ; ja **YHWH** antoi heidät Midianilaisten käsiin seitsemäksi ajastajaksi. [mahdoll. 'pahaa YHWH silmän edessä']
2. Ja Midianilaisten käsi oli ylön ankara Israelin päällä, ja Israelin lapset pojat tekivät Midianilaisten tähden rotkoja tunneleita vuorille, ja luolia ja linnoja.
3. Ja kuin Israel jotakin kylvi, tulivat Midianilaiset ja Amalekilaiset, ja itämaalaiset heidän päällensä,

4. ja asettivat leirinsä heitä vastaan ja turmelivat kaiken maan kasvon Gasaan asti; eivätkä jättäneet Israelille yhtäkään elatusta, eikä lampaita, eikä härkiä eikä aaseja;
5. sillä he tulivat laumoinensa ja majoinensa, ja niinkuin suuri metsäsirkkain paljous, he ja heidän kamelinsa olivat lukemattomat, ja tulivat hävittämään maata.
6. Niin Israel peräti köyhtyi Midianilaisten tähden. Ja Israelin lapset pojat huusivat **el-YHWH** puoleen.
7. Ja kun Israelin lapset pojat huusivat **el-YHWH** puoleen Midianilaisten tähden,
8. lähetti **YHWH** Israelin lapsille pojille profetan, joka sanoi heille: näin sanoo **YHWH**, '**Elohiym Yis'rael**: Minä johdatin teidät Egyptistä, ja toin teidät ulos orjuuden huoneesta,
9. Ja pelastin teidät Egyptiläisten käsistä ja kaikkein käsistä, jotka teitä vaivasivat, ja ajoin heidät ulos teidän edestänne, ja annoin teille heidän maansa;
10. ja Minä sanoin teille: Minä olen **YHWH 'Eloheykhem**, älkää peljätkö Amorilaisten **et-'Elohey**, joiden maassa te asutte. Mutta te ette totelleet Minun ääntäni.
11. Ja **Mal'akh' YHWH** enkeli tuli ja istui tammen alla Ofrassa, joka oli Abiesriläisen Joaksen oma; ja hänen poikansa Gideon tappoi nisuja viinikuurnassa, saadaksensa ne säilytetyksi Midianilaisilta.
12. Ja **Mal'akh' YHWH** enkeli ilmaantui hänelle ja sanoi: **YHWH** olkoon sinun kanssasi, sinä väkevä sotamies!
13. Ja Gideon sanoi hänelle: suokaat anteeksi, herrani '**adoniy**; jos **YHWH** on kanssamme, miksi meille kaikki nämät ovat tapahtuneet? Missä ovat kaikki Hänen ihmeensä, jotka meidän isämme ilmoittivat meille, sanoen: katso, **YHWH** on tuonut meitä Egyptistä? Mutta nyt on **YHWH** hyljännyt meidät ja antanut Midianilaisten käsiin.
14. Ja **YHWH** kääntyi hänen puoleensa ja sanoi: mene tässä väkevyydessäs; sinä vapahdat Israelin Midianilaisten käsistä! katso, Minä olen sinut lähettänyt!
15. Hän sanoi Hänelle: suokaat anteeksi, '**Adonay**; millä minä vapahdan Israelin? Katso, minun sukuni on kaikkein köyhin Manassessa, ja minä olen kaikkein pienin isäni huoneessa.
16. Ja **YHWH** sanoi hänelle: totisesti Minä olen sinun kanssasi, ja sinä lyöt Midianilaiset niinkuin yhden miehen.
17. Mutta hän sanoi Hänelle: jos olen nyt saanut armon Sinun edessäsi, niin anna minulle merkki, että Sinä se olet *shaaTah /'attah*, joka minua *iMiy /'im* equally tasavertaisena puhuttelet *m'daBer /Dabar*.
18. Älä kumminkaan täältä lähde, ennenkuin minä tulen sinun tykö, ja tuon ruokauhrini ja panen sen Sinun eteesi. Hän sanoi: Minä jään siksi kuin sinä palajat.
19. Gideon meni ja valmisti vohlan, ja efan jauhoja happamattomiksi leiviksi, ja pani lihan koriin ja liemen pataan, ja vei Hänelle tammen alle ja pani Hänen eteensä.
20. Ja **Ha'Elohiym** enkeli sanoi hänelle: ota liha ja happamattomat leivät, ja pane ne tälle kiville, ja kaada liemi ulos; ja hän teki niin.

21. Ja *Mal'akh' YHWH* enkeli ojensi sauvansa pään, joka oli Hänen kädesssä, ja satutti lihaan ja happamattomiin leipiin, ja tuli nousi kivistä ja kulutti lihan ja happamattomat leivät. Ja *uMal'akh' YHWH* enkeli katosi hänen silmäinsä edestä.
22. Silloin näki Gideon, että se oli *YHWH* enkeli, ja hän sanoi *ahaH* kipu: '**Adonay YHWHiH**, olenko minä niin nähnyt *Mal'akh' YHWH* enkelin kasvoista kasvoihin!
23. Mutta *YHWH* sanoi hänelle: rauha olkoon sinulle! älä pelkää, et sinä kuole.
24. Ja Gideon rakensi siinä *LAYHWH* alttarin, jolle hän antoi nimeksi: *YHWH On Rauha Yhavah Shalowm*. Se on vielä tänäpäpä Abieseriläisten Ofrassa.
25. Ja sinä yönä sanoi *YHWH* hänelle: ota härkä isäsi karjasta ja toinen härkä, joka on seitsemän vuotinen, ja kukista Baalin alttari, joka on isälläsi, ja hakkaa kumoon astarten patsas , joka on sen päällä [astarte: taivaan jumalatar, 'pääsiäisenä' - Strongs: metsistö = 'asherah]
26. Ja rakenna *LAYHWH 'Eloheykha* alttari tälle korkialle vuorelle ja valmista se, ja ota toinen härjistä ja uhraa se poltto-uhriksi astarten patsaan *ha'asherah* puilla jonka maahan hakkaat.
27. Ja Gideon otti kymmenen miestä palvelijoistansa ja teki niinkuin *YHWH* hänelle sanonut oli. Mutta kun hän isänsä huoneen ja kaupungin asuvaisten tähden pelkäsi tehdä sitä päivällä ja teki sen yöllä.
28. Kuin kaupungin kansa aamulla nousi, katso, Baalin alttari oli kukistettu ja astarten patsas '*asherah*, joka sen päällä oli, kumoon hakattu, ja toinen härkä pantu polttouhriksi alttarille, joka siihen rakennettu oli.
29. Ja he sanoivat toinen toisellensa: kuka on tämän tehnyt? He kyselivät ja tutkistelivat, ja sanoivat: Gideon Joaksen poika on sen tehnyt.
30. Niin kaupungin asuvaset sanoivat Joakselle: anna poikas tulla tänne, hänen pitää kuoleman; sillä hän on kukistanut Baalin alttarin ja hakannut kumoon astarten patsaan '*asherah*, joka sen päällä oli.
31. Niin Joas sanoi kaikille, jotka seisoivat häntä vastaan: riitelettekö te Baalin puolesta? autatteko te häntä? Joka riitelee hänen puolestansa, sen pitää kuoleman ennen aamua. Jos hän on *im-'Elohiym*, niin kostakoon itse, koska hänen alttarinsa on kukistettu!
32. Ja siitä päivästä kutsui hän hänen Jerub-baaliksi *Yrub-ba'al* [Baalin maahanpolkija, vrt Yru-salem=poljettu rauha] ja sanottiin: Baal sotikoon itse, hänen kanssansa koska hän hänen alttarinsa kukisti.
33. Ja kaikki Midianilaiset ja Amalekilaiset ja ne itämaalaiset kokoontuivat yhteen, ja menivät yli ja kävivät leiriin Jisreelin laaksoon,
34. Silloin *w'ruach YHWH* henki täytti Gideonin, ja hän puhalsi pasunaan ja Abieseriläiset kokoontuivat seuraamaan häntä.
35. Ja hän lähetti sanan koko Manasselle; ja hekin kokoontuivat seuraamaan häntä. Hän lähetti myös sanan Asserille, Sebulonille ja Naftalille, ja hekin tulivat heitä vastaan.
36. Ja Gideon sanoi **El-ha'Elohiym**: jos vapahdat Israelin minun käteni kautta, niinkuin sanonut olet;

37. Katso, minä panen villaisen nahan pihalle: jos kaste tulee ainoastaan nahan päälle ja kaikki muu maa on kuiva, niin minä ymmärrän, että minun kauttani vapahdat Israelin, niinkuin sanonut olet.
38. Ja tapahtui, kun hän toisena päivänä varhain nousi, kääri hän nahan kokoon ja pusersi kasteen nahasta, koko vesimaljan täyteen.
39. Ja Gideon sanoi **El-ha'Elohiym**: älköön Sinun vihasi syttykö minua vastaan, jos vielä kerran puhun: minä koettelen vielä kerran nahalla: anna nahan yksin olla kuivana ja kaikella muulla maalla kasteen.
40. Ja **'Elohiym** teki niin sinä yönä: ja nahka yksin jäi kuivaksi, ja kaste tuli kaiken maan päälle.

7. LUKU

1. Silloin nousi Jerub-baal, se on Gideon, varhain aamulla ja kaikki väki joka hänen kanssansa oli, ja sijoittivat itsensä Harodin lähteelle; mutta Midianilaisten leiri oli pohjaan päin Moren kukkulalta asti, laaksossa.
2. Ja **YHWH** sanoi Gideonille: ylön paljo on väkeä sinun kanssasi: että antaisin Midianin heidän käsiinsä, ehkä kerskaisi Israel Minua vastaan, sanoen: minun käteni vapahti minua.
3. Niin anna julistaa kansan korviin sanoen: joka on pelkuri ja hämmästynyt, palatkoon ja rientäköön nopiasti Gileadin vuorelta! Silloin palasi kansaa takaisin kaksikolmattakymmentä tuhatta, ja kymmenen tuhatta jäi.
4. *WaYomer* **YHWH** sanoi Gideonille: vielä on paljo kansaa, vie heidät veden tykö, siellä Minä koettelen heitä sinulle: ja josta Minä sanon sinulle: tämä menköön sinun kanssas, se menköön sinun kanssasi: ja josta Minä taas sanon sinulle: älköön hän menkö sinun kanssasi, se älköön menkö.
5. Ja hän vei kansan veden tykö; ja *WaYomer* **YHWH** sanoi Gideonille: joka vettä latkii kielellänsä niinkuin koira latkii, aseta se eriksensä seisomaan; samoin kaikki, jotka kumartuvat polvillensa juomaan.
6. Ja niitä, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; ja kaikki muu kansa kumarsi polvillensa juomaan vettä.
7. *WaYomer* **YHWH** sanoi Gideonille: niillä kolmella sadalla miehellä, jotka latkivat, vapahdan Minä teidät, ja annan Midianilaiset sinun käsiisi; mutta kaikki muu kansa menköön kukin kotiinsa.
8. Ja kansa otti eväät ja pasunansa myötänsä. Mutta kaikki muut Israelin miehet antoi hän mennä itsekunkin majaan; ja hän piti luonansa ainoastaan kolme sataa miestä. Ja Midianilaisten leiri oli hänen edessänsä alhaalla laaksossa.
9. Ja **YHWH** sanoi sinä yönä hänelle: nouse ja mene alas leiriin, sillä Minä olen antanut heidät sinun käsiisi.
10. Jos sinä pelkääät mennä sinne, niin anna palvelijasi Puran mennä kanssasi leiriin,

11. että kuulisit, mitä he puhuvat; sitten sinun kätesi vahvistuvat ja sinä menet leiriin. Niin hän meni palvelijansa Puran kanssa leiriin, sille paikalle, missä vartijat olivat.

12. Mutta Midianilaiset ja Amalekilaiset ja kaikki itämaalaiset, makasivat laaksossa niinkuin metsäsirkkain paljous ja heidän kamelinsa olivat lukemattomat, niinkuin santa meren reunalla, paljouden tähden.

13. Kun Gideon sinne tuli, katso, mies kertoi toiselle unensa ja sanoi: katso, minä näin unta ja olin näkevinäni ohraisen leipäkakun vierivän Midianilaisten leiriin, ja tulevan majaan asti, ja lyövän sitä, niin että se kaatui maahan, ja kukistavan sen ylösalaisin, niin että maja oli maassa.

14. Ja toinen vastasi ja sanoi: ei se ole muuta, kuin Gideonin, Joaksen pojan, Israelin miehen miekka: **'Elohiym** on antanut Midianilaiset ja kaiken heidän sotajoukkonsa hänen käsiinsä.

15. Kun Gideon kuuli unen kerrottavan ja sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, ja palasi Israelin leiriin ja sanoi: valmistakaat itsenne, sillä **YHWH** on antanut Midianilaisten sotajoukon teidän käsiinne.

16. Ja hän jakoi ne kolme sataa miestä kolmeen joukkoon, ja antoi pasunat jokaisen käteen ja tyhjät saviastiat, ja lamput astioissa,

17. Ja sanoi heille: katsokaat minua, ja tehkää niinkuin minä: katso, kun minä tulen leirin ääreen, niinkuin minä teen, niin tekin tehkää.

18. Kun minä puhallan pasunaan ja kaikki jotka minun kanssani ovat, niin puhaltakaat tekin pasunaan koko leirin ympärillä, ja sanokaat: **LAYHWH** ja Gideonille!

19. Ja Gideon tuli leiriin, ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssansa, keskimmäisen yövartion alussa, he olivat juuri asettaneet vartijat. Ja he puhalsivat pasunoihin, ja rikkoivat saviastiat, jotka olivat heidän käsissänsä.

20. Ja ne kolme joukkoa puhalsivat pasunoihin, ja rikkoivat savi-astiat; ja he ottivat lamput vasempaan käteensä ja pasunat oikiaan käteensä, joihin he puhaltaaksensa ja huusivat; **LAYHWH** ja Gideonin miekka!

21. Ja kaikki seisoivat kukin paikallansa leirin ympärillä. Ja koko leiri rupesi juoksemaan, huutamaan ja pakenemaan.

22. Ja he puhalsivat kolmeensataan pasunaan; ja **YHWH** sovitti niin, että toisen miekka kääntyi toista vastaan koko leirissä. Ja sotaväki pakeni Bet-Sittaaan asti Seredataan päin, Abel Meholan rantaan asti, Tabatin yläpuolella.

23. Ja Israelin miehet kokoontuivat Naftalista, Asserista ja kaikesta Manassesta, ja ajoivat Midianilaisia takaa.

24. Ja Gideon lähetti sanansaattajat kaikelle Efraimin vuorella, sanoen: tulkaat alas Midianilaisia vastaan ja valloittakaat heiltä vedet Bet-Baraan ja Jordan. Niin kokoontuivat kaikki Efraimin miehet ja valloittivat vedet Bet-Baraan asti ja Jordanin.

25. Ja he ottivat kaksi Midianilaisten päämiestä kiinni, Orebin ja Sebin, ja tappoivat Orebin Orebin kalliolla, ja Sebin he tappoivat Sebin viinikuurnassa, ja he ajoivat Midianilaisia takaa; mutta Orebin ja Sebin päät kantoivat he Gideonille toisella puolelle Jordanin.

8. LUKU

1. Ja Efraimin miehet sanoivat hänelle: miksi tämän meille teit, ettet kutsunut meitä, kuin menit sotimaan Midianilaisia vastaan? ja he riitelivät kovin hänen kanssansa.
2. Niin hän vastasi heitä: mitä minä olen nyt tehnyt niinkuin te? Eikö Efraimin jälkiniitto ole parempi, kuin Abi-Eserin koko viinimarjain korjuu?
3. Teidän käsiinne antoi '**Elohiym** Midianilaisten päämiehet Orebin ja Sebin: mitä olisin minä taitanut tehdä, teihin verraten? Ja kuin hän sen sanoi, asettui heidän vihansa.
4. Kun Gideon tuli Jordanille, meni hän sen ylitse, ja ne kolmesataa miestä jotka hänen kanssansa olivat, ja he olivat väsyneet ja ajoivat takaa.
5. Ja hän sanoi Sukkotin asuvalle: antakaat leipää väelle joka minun kanssani on; sillä he ovat väsyneet, ja minä ajan Midianilaisten kuninkaita Sebaa ja Salmunnaa takaa.
6. Mutta Sukkotin päämiehet sanoivat: onko Seban ja Salmunnan kämmen jo sinun kädessäsi, että me antaisimme leipää sinun sotaväellesi?
7. Gideon sanoi: sentähden kun **YHWH** antaa Seban ja Salmunnan minun käsiini, niin minä suomin teidän lihanne korven orjantappuroilla ja ohdakkeilla.
8. Ja hän meni sieltä ylös Penueliin ja puhui heillekin samoin. Ja Penuelin kansa vastasi häntä niinkuin Sukkotinkin miehet.
9. Niin puhui hän myös Penuelinkin kansalle, sanoen: kuin minä rauhassa palajan, kukistan minä tämän tornin.
10. Mutta Seba ja Salmunna olivat Karkorissa ja heidän sotajoukkonsa heidän kanssansa lähes viisitoista tuhatta miestä, kaikki jotka jääneet olivat koko sotaväen joukosta; sillä sata ja kaksikymmentä tuhatta miekan vetävää miestä oli siellä kaatunut.
11. Ja Gideon meni ylös niiden tietä, jotka asuvat majoissa itäisellä puolella Nobatia ja Jogbehaa, ja löi leirin, sillä he olivat suruttomat.
12. Ja Seba ja Salmunna pakenivat, mutta hän ajoi heitä takaa, ja sai ne kaksi Midianilaisten kuningasta Seban ja Salmunnan kiinni, ja peljätti kaiken heidän sotaväensä.
13. Ja Gideon Joaksen poika palasi sodasta, ennenkuin aurinko nousi,
14. Ja sai yhden palvelijan kiinni, joka oli Sukkotista, ja kysyi häneltä: ja se kirjoitti hänelle Sukkotin päämiehet ja vanhimmat, seitsemän kahdeksattakymmentä miestä.
15. Ja hän tuli Sukkotiin kansan tykö ja sanoi: tässä on Seba ja Salmunna, joilla te pilkkasitte minua, sanoen: onko Seban ja Salmunnan kämmen jo juuri sinun kädessäsi, että me sentähden leipää antaisimme väsyneelle sotaväellesi?
16. Ja hän otti ne kaupungin vanhimmat ja korven orjantappuroita ja ohdakkeita, ja rankaisi Sukkotin miehet.
17. Ja hän kukisti Penuelin tornin, ja tappoi kaupungin kansan.

18. Ja hän sanoi Seballe ja Salmunnalle: minkämuotoiset miehet ne olivat, jotka te tapoitte Taborissa? He sanoivat: ne olivat sinun muotoises, kauniit kuin kuninkaan pojat.
19. Ja hän sanoi: ne olivat minun veljeni, äitini pojat: niin totta kuin *chay*-YHWH elää, jos olisitte antaneet heidän elää, niin en tappaisi minä teitä.
20. Ja hän sanoi Jeterille esikoisellensa: nouse ja tapa heitä, mutta nuorukainen ei vetänyt miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska hän vielä oli nuorukainen.
21. Mutta Seba ja Salmunna sanoivat: nouse sinä meitä lyömään, sillä niinkuin mies on, niin on hänen voimansakin. Niin Gideon nousi ja tappoi Seban ja Salmunnan, ja hän otti koristukset, jotka olivat heidän kameleinsa kaulassa.
22. Ja Israelin miehet sanoivat Gideonille: hallitse sinä meitä, sinä ja poikasi, ja poikasi poika; sillä sinä vapahdit *Yasha'* meidät Midianilaisten käsistä.
23. Mutta Gideon sanoi heille: en minä tahdo hallita teitä, ei myös minun poikani pidä teitä hallitseman, vaan **YHWH** olkoon teidän hallitsianne.
24. Ja Gideon sanoi heille: yhtä minä anon teiltä: jokainen antakoon minulle korvarenkaat, kukin saaliistansa; sillä he olivat Ismaelilaisia, ja heillä oli kultaisia korvarenkaita.
25. Ja he sanoivat: me annamme mielellämme; ja he levittivät vaatteen, jonka päälle itsekukin heitti ne korvarenkaat, jotka he olivat saaliiksi ottaneet.
26. Ja ne kultaiset korvarenkaat, joita hän oli anonut, painoivat tuhannen ja seitsemänsataa sikliä kultaa, paitsi nastoja, helmiä ja purpuravaatteita, joita Midianilaisten kuninkaat kantoivat, ja paitsi heidän kameleinsa kultaisia kaulakoristuksia.
27. Ja Gideon teki niistä papin olkavaatteen ja pani sen omaan kaupunkiinsa Ofraan; ja koko Israel teki huorin, juosten sen perään sinne, ja se tuli Gideonille ja hänen huoneellensa paulaksi.
28. Ja niin Midianilaiset alennettiin Israelin ~~lasten~~ poikien edessä, eikä enää nostaneet ylös päätänsä; ja maa oli levossa neljäkymmentä ajastaikaa, niinkauan kuin Gideon eli.
29. Ja Jerub-Baal Joaksen poika meni ja asui omassa huoneessansa.
30. Ja Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, jotka hänen kupeistansa olivat tulleet; sillä hänellä oli monta vaimoa.
31. Ja hänen jalkavaimonsa, joka hänellä Sikemissä oli, synnytti myös hänelle pojan, ja hän pani hänelle nimeksi Abimelek.
32. Ja Gideon, Joaksen poika, kuoli hyvällä ijällä ja haudattiin isänsä Joaksen hautaan Ofrassa, joka Abiesriläisten oma oli.
33. Kuin Gideon kuollut oli, kääntyi Israelin kansa huorin tekemään, juosten Baalin perässä, ja teki Baal-Beritin itsellensä jumalaksi **Le'Elohiym**.
34. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat eivät enää muistaneet *et*-**YHWH** **'Eloheyhem**, joka heidät oli vapahtanut kaikilta heidän vihollisiltansa, ympäristöllä.
35. Eikä he tehneet yhtään laupeutta Jerub-Baalin, Gideonin huoneelle kaikesta hyvästä, minkä hän Israelille teki.

9. LUKU

1. Mutta Abimelek, Jerub-Baalin poika, meni Sikemiin äitinsä veljein tykö, puhui heille ja koko äitinsä isän huoneen suvulle ja sanoi:
2. Puhukaat nyt kaikkien Sikemin miesten kuullen: mikä teille on parempi, sekö, että seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerub-Baalin pojat, hallitsevat teitä, vai sekö, että yksi mies hallitsee teitä? Ja muistakaat, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne.
3. Niin puhuivat hänen äitinsä veljet kaikki nämät sanat hänestä kaikkien Sikemin miesten kuullen; ja heidän sydämiensä kääntyivät Abimelekin puoleen, sillä he sanoivat: hän on meidän veljemme.
4. Ja he antoivat hänelle seitsemänkymmentä hopiapenninkiä Baal-Beritin huoneesta, ja niillä palkkasi Abimelek itsellensä kuljeksivia ja joutilaita miehiä, jotka häntä seurasivat,
5. Ja hän tuli isänsä huoneesen Ofraan, ja murhasi seitsemänkymmentä veljeänsä, Jerub-Baalin poikaa, saman kiven päällä. Mutta Jotam, nuorin Jerub-Baalin pojista jäi; sillä hän kätki itsensä.
6. Ja kaikki Sikemin miehet ja koko Millon huone kokoontuivat, ja menivät ja asettivat Abimelekin kuninkaaksi sen korkian tammen tykönä, joka Sikemissä on.
7. Kun tämä sanottiin Jotamille, meni hän pois ja seisoi Gerisimin vuoren kukkulalla, korotti äänensä ja huusi ja sanoi heille: kuulkaat minua, te Sikemin miehet, että **'Elohiym** myös kuulis teitä:
8. Puut menivät kerran yksimielisesti voitelemaan itsellensä kuningasta ja sanoivat öljypuulle: ole meidän kuninkaamme.
9. Mutta öljypuu vastasi heitä: pitääkö minun luopuman lihavuudestani, jota jumalat **'Elohiym** ja myös ihmiset minussa kunnioittavat, ja menisin heilumaan puiden ylitse?
10. Ja puut sanoivat fikunapuulle: tule sinä ja ole meidän kuninkaamme.
11. Mutta fikunapuu sanoi heille: luopuisinko minä makeudestani ja parhaasta hedelmästäni, ja menisin heilumaan puiden ylitse?
12. Ja puut sanoivat viinipuulle: tule sinä ja ole meidän kuninkaamme.
13. Mutta viinipuu sanoi heille: luopuisinko minä viinistäni, joka ilahuttaa sekä jumalat **'Elohiym** että ihmiset, ja menisin heilumaan puiden ylitse?
14. Niin sanoivat kaikki puut orjantappuralle: tule sinä ja ole meidän kuninkaamme.
15. Ja orjantappura sanoi puille: jos todella tahdotte voidella minut kuninkaaksenne, niin tulkaat ja levätkää minun varjossani. Mutta jos ette tahdo, niin lähteköön tuli orjantappurapensaasta ja polttakaan Libanon sedripuut.
16. Oletteko nyt tehneet oikein ja toimillisesti, tehdessänne Abimelekin kuninkaaksenne, ja oletteko oikein tehneet Jerub-Baalille ja hänen huoneellensa? Ja oletteko niin tehneet hänelle kuin hän ansaitsikin teiltä?
17. Sillä isäni on sotinut puolestanne ja antanut henkensä alttiiksi, vapahtaaksensa teitä Midianilaisten käsistä;

18. ja te olette nyt nousneet isäni huonetta vastaan ja tappaneet hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä saman kiven päällä; ja te olette tehneet Abimelekin, hänen piikansa pojan, kuninkaaksi Sikemin miehille, koska hän on teidän veljenne.
19. Jos olette tänäpäpä oikein ja toimillisesti tehneet Jerub-Baalille ja hänen huonellensa, niin iloitkaat Abimelekistä, ja hän myös iloitkoon teistä.
20. Mutta jollei, niin lähteköön tuli Abimelekistä ja polttakoon Sikemin miehet ja Millon huoneen; lähteköön myös tuli Sikemin miehistä ja Millon huoneesta ja polttakoon Abimelekin.
21. Ja Jotam pakeni ja vältti, ja meni Beeraan ja asui siellä veljensä Abimelekin tähden.
22. Kuin Abimelek jo kolme vuotta oli hallinnut Israelia,
23. lähetti **'Elohiym pahan ra' rah** | *raah* 7451 hengen Abimelekin ja Sikemin päämiesten välille: ja Sikemin päämiehet asettuivat Abimelekiä vastaan,
24. että se vääräys, joka tehtiin seitsemällekymmenelle Jerub-Baalin pojalle, ja heidän verensä tulisi ja pantaisiin Abimelekin, heidän veljensä, päälle, joka heidät oli murhannut, ja Sikemin miesten päälle, jotka olivat vahvistaneet hänen kätensä veljiänsä murhaamaan.
25. Ja Sikemin miehet panivat väijyjä vuorten kukkoille häntä vastaan, ja he ryöväisivät kaikki, jotka sitä tietä matkustivat; ja se ilmoitettiin Abimelekille.
26. Niin tuli Gaal Ebedin poika ja hänen veljensä, ja menivät Sikemiin. Ja Sikemin päämiehet luottivat häneen.
27. Ja he menivät kedolle, poimivat viinirypäleitä viiniterhoistaan ja sotkuivat *waYid'r'khu* polkea, ja pitivät ilojuhlan, ja menivät jumalansa **'Eloheyhem** huoneeseen, söivät ja joivat, ja kirosivat Abimelekiä.
28. Ja Gaal Ebedin poika sanoi: mikä on Abimelek ja mikä on Sikem, että me häntä palvelemme? eikö hän ole Jerub-Baalin poika, ja Sebul hänen päämiehensä? Palvelkaat Hemorin, Sikemin isän miehiä: miksi me tätä palvelemme?
29. Jospa vaan kansa olisi minun vallassani, kyllä minä ajaisin Abimelekin ulos. Ja Abimelekille sanoi hän: enennä sotajoukkosi ja käy ulos.
30. Kuin Sebul, kaupungin päämies, kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanat, vihastui hän sangen suuresti,
31. ja lähetti sanansaattajat Abimelekille salaisesti, sanoen: Katso, Gaal, Ebedin poika ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, tekemään kaupunkia sinulle vastahakoiseksi.
32. Niin nouse nyt yöllä, sinä ja sinun väkesi, joka mukanas on, ja väijy kedolla;
33. ja aamulla, auringon noustessa, ole varhain jaloillasi ja karkaa kaupungin päälle. Ja kun hän ja se kansa, joka hänen myötänsä on, tulevat sinun tykö, niin tee hänelle, kuin sinun kätesi voipi.
34. Abimelek nousi yöllä ja kaikki kansa, joka hänen seurassansa oli, ja he väijyivät Sikemiä neljässä joukossa.
35. Ja Gaal, Ebedin poika, meni ulos ja seisoi kaupungin portissa; mutta Abimelek nousi väijymisestäänsä sen väen kanssa, joka hänen myötänsä oli.

36. Kuin Gaal näki kansan, sanoi hän Sebulille: katso, tuolta tulee kansan joukko alas vuorten kukkoilta. Ja Sebul sanoi hänelle: sinä näet vuorten varjon ihmisinä.
37. Gaal puhui taas ja sanoi: katso, tuolta tulee kansan joukko alas keskeltä maata ja toinen joukko tulee noituus-tammen tieltä.
38. Niin sanoi Sebul hänelle: kussa on nyt sinun suus, joka sanoi: kuka on Abimelek, että me häntä palvelemme? eikö tämä ole se kansa, jonka olet katsonut ylen? käy nyt ulos ja sodi häntä vastaan.
39. Ja Gaal meni Sikemin miesten edellä ja soti Abimelekiä vastaan.
40. Mutta Abimelek ajoi häntä takaa, ja hän pakeni hänen edesssä; ja monta kaatui surmattuna kaupungin porttiin saakka.
41. Ja Abimelek oli Arumassa; mutta Sebul ajoi Gaalin ja veljensä ulos, eikä antanut heidän olla Sikemissä.
42. Ja aamulla läksi kansa kedolle; ja kun Abimelek sen sai tietää,
43. otti hän joukkonsa ja jakoi sen kolmeen osaan, ja asetti väijytyksen kedolle. Kun hän näki kansan lähtevän ulos kaupungista, hyökkäsi hän heidän päällensä ja löi heidät.
44. Mutta Abimelek sen joukon kanssa, joka hänen seurassansa oli, ryntäsi eteenpäin ja asettui kaupungin porttiin, ja ne kaksi muuta joukkoa hyökkäsivät niiden päälle, jotka kedolla olivat, ja löivät heidät.
45. Ja Abimelek soti kaupunkia vastaan koko sen päivän, ja voitti kaupungin, ja tappoi kansan, joka siellä oli; ja hän hävitti kaupungin, ja kylvi suolaa siihen paikkaan.
46. Kuin kaikki miehet Sikemin tornissa sen kuulivat, menivät he jumalansa Beritin huoneen linnaan.
47. Ja Abimelekille ilmoitettiin, että Sikemin tornin miehet olivat sinne kokoontuneet,
48. niin meni Abimelek ylös Salmonin vuorelle, hän ja kaikki kansa joka hänen seurassansa oli, ja Abimelek otti kirveen käteensä ja hakkasi oksan puusta, nosti ja pani sen olallensa ja sanoi kansalle, joka hänen seurassansa oli: mitä te näitte minun tekevän, se myös te nopiasti tehkäätsä niinkuin minäkin.
49. Silloin hakkasi kaikki kansakin itsekukin oksansa ja seurasi Abimelekiä, ja heittivät ne linnan juurelle, ja sytyttivät niillä linnan tuleen. Ja niin kaikki Sikemin tornin asukkaat kuolivat, lähes tuhannen miestä ja naista.
50. Niin Abimelek meni Tebetsiin, piiritti ja voitti sen.
51. Mutta keskellä kaupunkia oli vahva torni; sinne kaikki pakenivat sekä miehet että naiset ja koko kaupungin väki, ja sulki kiinni jälkeensä, ja kiipesivät tornin katolle.
52. Ja Abimelek tuli tornin luo, ryntäsi sitä vastaan; ja hän astui liki aina tornin portille, sitä tulella polttamaan.
53. Mutta yksi nainen heitti myllyn kiven kappaleen Abimelekin päähän ja museri hänen pääkallonsa.

54. Sitte Abimelek kutsui nopiasti palvelijan, joka kantoi hänen aseitansa, ja sanoi hänelle: vedä miekkasi ja tapa minut, ettei minusta sanottaisi: nainen tappoi hänet! Ja palvelija pisti hänet lävitse, ja hän kuoli.
55. Ja kuin Israelin miehet näkivät Abimelekin kuolleeksi, menivät he itsekukin kotiansa.
56. Ja näin maksoi **'Elohiym** Abimelekille sen pahan *ra' rah* | *raat* 7451, minkä hän teki isäänsä vastaan, tappaessansa seitsemänkymmentä veljeänsä.
57. Ja kaiken sen pahan *ra' rah* | *Kal-raat* 7451, minkä Sikemin miehet tekivät, antoi **'Elohiym** tulla heidän päänsä päälle; ja heidän päällensä tuli Jotamin Jerub-Baalin pojan kirous.

10. LUKU

1. Abimelekin jälkeen nousi Israelia auttamaan Isaskarilainen Tola, Dodon pojan, Puan poika. Ja hän asui Samirissa, Efraimin vuorella,
2. Ja tuomitsi Israelia kolmekolmattakymmentä ajastaikaa, ja kuoli ja haudattiin Samiriin.
3. Hänen jälkeensä nousi Jair, Gileadilainen ja tuomitsi Israelia kaksikolmattakymmentä ajastaikaa.
4. Ja hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ajoivat kolmellakymmenellä aasin varsalla, ja heillä oli kolmekymmentä kaupunkia, jotka kutsutaan Jairin kyliksi tähän päivään asti ja ovat Gileadin maalla.
5. Ja Jair kuoli ja haudattiin Kamoniin.
6. Mutta Israelin ~~laps~~et pojat tekivät taas pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** edessä, ja palvelivat Baalia ja Astarotia, ja Syrian jumalia, ja Sidonin jumalia **'elohey**, ja Moabin jumalia **'elohey**, ja Ammonin ~~lasten~~ poikien jumalia **'elohey**, ja Filistealaisten jumalia **'elohey**, ja luopuivat **ET-YHWH** ja eikä palvelleet Häntä.
7. Silloin syttyi **YHWH** viha Israeliin, ja Hän myi heidät Filistealaisten ja Ammonin ~~lasten~~ poikien käteen.
8. Ja he sortivat ja vaivasivat Israelin ~~lapsia~~ poikia sinä vuonna; kahdeksantoista ajastaikaa, he vaivasivat kaikkia Israelin ~~lapsia~~ poikia, jotka olivat toisella puolella Jordania Amorilaisten maalla, joka on Gileadissa.
9. Ja Ammonin ~~laps~~et pojat menivät Jordanin ylitse, ja sotivat myös Juudaa, Benjaminia ja Efraimin huonetta vastaan, ja Israel suuresti ahdistettiin.
10. Niin Israelin ~~laps~~et pojat huusivat **et-YHWH** puoleen, sanoen: me olemme syntiä tehneet Sinua vastaan; sillä me olemme hyljänneet meidän **et-'Eloheynu** ja palvelleet Baalia.
11. Mutta **YHWH** sanoi Israelin ~~lapsille~~ pojille: Eikö Egyptiläiset, Amorilaiset, Ammonilaiset pojat, Filistealaiset,
12. ja Sidonilaiset, Amalekilaiset ja Maonilaiset ole teitä vaivanneet? ja Minä autoin teitä heidän käsistensä, kun te Minua huusitte.

13. Niin te olette hyljänneet Minun, ja palvelleet muita **'Elohiym**: sentähden en Minä teitä tahdo auttaa.
14. Menkää ja rukoilkaat niitä *el-ha'Elohiym*, jotka te olette valinneet; auttakoot ne teitä ahdistuksenne aikana.
15. Mutta Israelin lapset pojat vastasivat *el-YHWH*: me olemme syntiä tehneet, tee meille niinkuin sinulle on otollinen, auta vaan meitä tällä ajalla.
16. Ja he panivat tyköönsä vieraat *el-'Elohiym* pois, ja palvelivat *el-YHWH*; ja Hänen sielunsa suuresti surkutteli Israelin vaivaa.
17. Ja Ammonin lapset pojat kokoontuivat ja sijoittivat itsensä Gileadiin; mutta Israelin lapset pojat kokoontuivat ja sijoittivat itsensä Mispaan.
18. Ja kansa, Gileadin ylimmäiset, sanoivat toinen toisellensa: joka ensiksi rupeaa sotimaan Ammonin lapsia poikia vastaan, on oleva kaikkein Gileadin asuvaisten pääruhtinas.

11. LUKU

1. Ja Jefta, Gileadilainen, oli väkevä sotamies, vaan hän oli äpärä huoran poika /ben; ja Gilead oli siittänyt Jeftan.
2. Mutta kuin Gileadin vaimo synnytti hänelle lapsia poikia, ja vaimon lapset pojat tulivat isoiksi, ajoivat he Jeftan ulos, ja sanoivat hänelle: et sinä saa periä isämme huoneessa, sillä sinä olet vieraan vaimon poika.
3. Niin pakeni Jefta veljeinsä edestä ja asui Tobin maalla; ja Jeftan luo kokoontui joutilaita miehiä, jotka menivät hänen kanssansa.
4. Ja jonkun ajan perästä sotivat Ammonin lapset pojat Israelia vastaan.
5. Kun Ammonin lapset pojat sotivat Israelia vastaan, menivät Gileadin vanhimmat tuomaan Jeftaa Tobin maalta,
6. ja sanoivat hänelle: tule ja ole meidän päämiehemme, sotiessamme Ammonin lapsia poikia vastaan.
7. Mutta Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: ettekö te minua vihanneet ja ajaneet minua isäni huoneesta ulos? Minkätähden te nyt tulette minun tyköni, kuin teillä hätä on?
8. Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: sentähden me nyt tulemme jälleen sinun tykösi, että kävisit meidän kanssamme, ja sosisit Ammonin lapsia poikia vastaan, ja olisit meidän päämiehemme ja kaikkein jotka Gileadissa asuvat.
9. Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: jos saatte minun takaisin sotimaan Ammonin lapsia poikia vastaan, ja **YHWH** antaa heidät minun käsiini, olenko minä oleva teidän päämiehenne?
10. Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: **YHWH** olkoon todistaja meidän välillämme, jos emme sitä tee, mitä olet sanonut.
11. Ja Jefta meni Gileadin vanhimpain kanssa, ja kansa asetti hänen itsellensä päämieheksi ja johdattajaksi. Ja Jefta puhui **YHWH** edessä kaikki sanansa Mispassa.

12. Ja Jefta lähetti sanansaattajat Ammonin lasten kuninkaalle, sanoen: mitä sinun ja minun on keskenämme asiaa, että tulet minun tyköni, sotimaan maakuntaani vastaan?
13. Ammonin lasten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajia: kun Israel matkusti Egyptistä, otti hän minun maani, Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti, anna ne nyt takaisin sovinnolla.
14. Jefta lähetti taas sanansaattajat Ammonin lasten kuninkaalle,
15. ja sanoi hänelle: näin sanoo Jefta: ei Israel ottanut maakuntaa Moabilta eikä Ammonin lapsilta;
16. sillä tullessansa Egyptistä, matkusti Israel korven lävitse Punaiseen mereen asti, ja tuli Kadekseen.
17. Ja Israel lähetti sanansaattajat Edomilaisten kuninkaalle, sanoen: anna minun käydä sinun maasi lävitse. Mutta Edomilaisten kuningas ei kuullut heitä. Ja hän lähetti myös Moabilaisten kuninkaalle, mutta ei hänkään tahtonut. Niin oli Israel Kadeksessa,
18. Ja vaelsi korvessa, ja kiersi Edomilaisten ja Moabilaisten maat, ja tuli auringon nousun puolelta Moabilaisten maahan, ja asetti leirinsä tuolle puolella Arnonia; he eivät tulleet Moabilaisten rajan sisälle, sillä Arnon on Moabilaisten raja.
19. Ja Israel lähetti sanansaattajat Sihonille Amorilaisten kuninkaalle, Hesbonin kuninkaalle, ja sanoi hänelle: salli meidän käydä sinun maasi lävitse omaan paikkaani asti.
20. Mutta ei Sihon uskonut Israelia, eikä sallinut heidän vaeltaa hänen maakuntansa lävitse, vaan kokosi kaiken väkensä; ja sijoittivat itsensä Jaksassa, ja sotivat Israelia vastaan.
21. Mutta **YHWH 'Elohey Yis'rael**, antoi Sihonin kaiken väkensä kanssa Israelin käsiin, että he löivät heidät: ja niin otti Israel kaiken maan Amorilaisilta, jotka silloin siinä maassa asuivat.
22. Ja he valloittivat myös kaikki Amorilaisten rajat, ruveten Arnonista Jabbokiin asti ja korvesta Jordaniin asti.
23. Näin on **YHWH 'Elohey Yis'rael** ajanut Amorilaiset kansansa Israelin edestä: ja sinä nyt sen omistaisit!
24. Jos sinun **'Eloheykha** Kamos on antanut jotakin sinun valtaasi, niin omista se, ja anna meidän omistaa kaikki ne, mitkä **YHWH 'Eloheynu** on antanut meidän valloittaa.
25. Vai luuletkos itsesi paljoo paremmaksi, kuin Balak, Sipporin poika, Moabilaisten kuningas oli? onko hän riidellyt ja onko sotinut Israelia vastaan?
26. Kuin Israel kolme sataa ajastaikaa on asunut Hesbonissa ja sen tyttärissä, Aroerissa ja sen tyttärissä, ja kaikissa kaupungeissa, jotka ovat läsnä Arnonia, miksette tällä ajalla ole ottaneet sitä pois?
27. En ole minä mitään rikkonut sinua vastaan, ja mutta sinä teet niin pahoin *ra' rah* | *raah* 7451 minulle, kun sodit minua vastaan; **YHWH** joka on tuomari *Shafat*, tuomitkoon tänäpäni Israelin ~~lasten~~ poikien ja Ammonin ~~lasten~~ poikien välillä.
28. Mutta Ammonin ~~lasten~~ poikien kuningas ei pitänyt lukua Jeftan sanasta, jotka hän oli hänelle lähettänyt.

29. Ja **YHWH** henki tuli Jeftan päälle; ja hän kulki Gileadin ja Manassen maakuntien läpi, ja tuli Mispaan joka on Gileadissa; ja Gileadin Mispasta läksi hän Ammonin lapsia vastaan.
30. Ja Jefta lupasi **LAYHWH** lupauksen ja sanoi: jos todella annat Ammonin lapset pojat minun käsiini,
31. niin mitä ikänä tulee huoneeni ovesta minua vastaan, kuin minä rauhassa palajan Ammonin lapsilta pojilta, se olkoon **LAYHWH** oma; minä uhraan sen poltto-uhriksi!
32. Ja Jefta meni sotimaan Ammonin lapsia poikia vastaan, ja **YHWH** antoi heidät hänen käsiinsä.
33. Ja hän löi heidät, Aroerista Minnitiin asti, kaksikymmentä kaupunkia, ja Abel-Keramimiin asti, ja tuotti heille suuren tappion. Ja niin Ammonin lapset pojat alennettiin Israelin lasten poikien dessä.
34. Kuin Jefta tuli huoneesensa Mispaan, katso, niin hänen tyttärensä kävi häntä vastaan kanteleilla ja hypyillä; ja se oli ainoa lapsi, eikä hänellä ollut yhtäkään muuta poikaa eikä tytärtä.
35. Ja kuin hän näki hänen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: voi, tyttäreni, sinä painat minut alas ja saatat minut sangen surulliseksi; sillä minä avasin suuni *el*-**YHWH**, enkä voi sanaani peruuttaa.
36. Mutta hän vastasi: isäni, jos avasit suusi **YHWH**, niin tee minulle, niinkuin sinun suustas on lähtenyt, koska **YHWH** on kostanut vihollisillesi, Ammonin lapsille pojille.
37. Ja hän sanoi isällensä: tee se ainoastansa minulle, että soisit minun kahdeksi kuukaudeksi mennä vuorille itkemään neitsyyttäni tuttavaini kanssa.
38. Hän sanoi: mene, ja lasi hänen menemään kahdeksi kuukaudeksi; niin meni hän tuttavain piikain kanssa, ja itki neitsyyttänsä vuorilla.
39. Ja kahden kuukauden perästä palasi hän isänsä tykö, ja tämä teki hänelle, minkä hän oli luvannut. Eikä hän tullut koskaan tuntenut miestä. Ja Israelissa tuli tavaksi,
40. että Israelin tyttäret menivät joka vuosi ylistämään Gileadilaisen Jeftan tytärtä neljä päivää vuosittain.

12. LUKU

1. Ja Efraimin miehet kokoontuivat ja menivät pohjoiseen päin ja sanoivat Jeftalle: miksi menet sotaan Ammonin lapsia poikia vastaan, ja et meitä kutsunut menemään kanssas? Me poltamme sinun ja huoneesi.
2. Jefta sanoi heille: minulla ja minun kansallani oli kova taistelu Ammonin lasten poikien kanssa, ja minä kutsuin teitä, mutta te ette auttaneet minua heidän käsistänsä.
3. Koska minä näin, ettette tahtoneet vapahtaa minua, panin minä sieluni minun käteeni ja menin Ammonin lapsia poikia vastaan, ja **YHWH** antoi heidän minun käteeni: miksi te tulitte minun tyköni tänäpäpä sotimaan minua vastaan?

4. Ja Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja soti Efraimia vastaan, ja Gileadin miehet löivät Efraimin, sillä nämä olivat sanoneet: karkureita Efraimista olette te, Gileadilaiset Efraimin ja Manassen välillä.
5. Ja Gileadilaiset valloittivat Jordanin luotuspaikat Efraimilta. Kun Efraimin pakolaiset sanoivat: anna minun mennä yli, niin sanoivat Gileadin miehet hänelle: oletkos Efraimilainen? Ja hän vastasi: en.
6. Niin he käskivät hänen sanoa: *Schibbolet*, mutta hän sanoi Sibbolet, eikä taitanut sitä oikein sanoa; ja he ottivat hänet kiinni ja tappoivat hänet Jordanin luotuspaikassa, niin että silloin kaatui Efraimista kaksi viidettäkymmentä tuhatta.
7. Ja Jefta tuomitsi Israelia kuusi ajastaikaa; ja Jefta Gileadilainen kuoli ja haudattiin Gileadin kaupunkeihin.
8. Tämän jälkeen tuomitsi Ibsan, Betlehemiläinen, Israelia.
9. Hänellä oli kolmekymmentä poikaa, ja kolmekymmentä tytärtänsä naitti hän vieraille, ja kolmekymmentä tytärtä otti hän muukalaisista pojillensa; ja tuomitsi Israelia seitsemän ajastaikaa.
10. Ja Ibsan kuoli ja haudattiin Betlehemissä.
11. Tämän jälkeen tuomitsi Israelia Elon Sebulonilainen, ja hän tuomitsi Israelia kymmenen ajastaikaa.
12. Ja Elon Sebulonilainen kuoli ja haudattiin Ajalonissa, Sebulonin maalla.
13. Tämän jälkeen tuomitsi Israelia Abdon Hillelin poika, Pirratonilainen.
14. Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ajoivat seitsemälläkymmenellä aasin varsalla; hän tuomitsi Israelia kahdeksan ajastaikaa.
15. Ja Abdon Hillelin poika, Pirratonilainen, kuoli ja haudattiin Pirratoniin Efraimin maalla, Amalekilaisten vuorella.

13. LUKU

1. Ja Israelin lapset pojat tekivät vielä pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** edessä, ja **YHWH** antoi heidät Filistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi ajastajaksi.
2. Mutta yksi mies oli Sorasta Danin sukukuntaa, Manoak nimeltä, ja hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä synnyttänyt.
3. Ja *Mal'akh*-**YHWH** enkeli ilmestyi vaimolle ja sanoi hänelle: katso, sinä olet nyt hedelmätön etkä ole synnyttänyt; mutta sinä vielä siität ja synnytät pojan.
4. Niin karta nyt, ettet juo viiniä eikä väkevää juomaa, etkä syö mitään saastaista.
5. Sillä katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, jonka pään päälle ei partaveistä saa tulla; sillä se lapsi on oleva '**Elohiym** nasiri äitinsä kohdusta, ja hän rupeaa vapahtamaan **Jeshua** *l'Hoshiy /Yasha'* Israelia Filistealaisten käsistä.
6. Ja vaimo tuli ja ilmoitti sen miehellensä ja sanoi: '**Elohiym** mies tuli minun tyköni, ja hän oli näkyänsä niinkuin **ha'Elohiym** enkeli sangen peljättävä; en minä häntä kysynyt, mistä hän oli, eikä hänkään ilmoittanut nimeänsä minulle.

7. Ja hän sanoi minulle: katso, sinä tulet hedelmälliseksi ja synnytät pojan: älä siis nyt juo viinia taikka väkevää juomaa, älä myös syö mitään saastaista; sillä se lapsi on oleva **'Elohiym** nasiri äitinsä kohdusta hamaan kuolemaansa asti.
8. Ja Manoak rukoili *el-YHWH* ja sanoi: ah minun **'Adonay!** anna sen **'Elohiym** miehen, jonka lähetit, tulla meidän tykömme jälleen, meitä opettamaan, mitä meidän tulee tehdä lapselle, joka syntynyt on.
9. Ja **ha'Elohiym** kuuli Manoakin äänen: ja **mal'akh 'Elohiym** enkeli tuli jälleen vaimon tykö, ja vaimo istui kedolla ja hänen miehensä Manoak ei ollut hänen kanssansa.
10. Ja vaimo juoksi kiireesti ja ilmoitti sen miehellensä, ja sanoi hänelle: katso, minulle on ilmestynyt se mies, joka tuonoin tuli minun tyköni.
11. Manoak nousi ja seurasi vaimoansa, tuli miehen tykö ja sanoi hänelle: oletko se mies, joka puhuttelit tätä vaimoa? Hän sanoi: olen.
12. Ja Manoak sanoi: kun nyt tapahtuu, mitä olet sanonut, miten pitää lapsen suhteen meneteltämän ja tehtämän?
13. *WaYomer mal'akh' YHWH* enkeli sanoi Manoakille: vaimon pitää karttaman kaikkea, mitä Minä olen hänelle sanonut.
14. Ei hän saa syödä sitä, mikä viinipuusta on tullut, ei juoda viiniä eikä väkevää juomaa eikä syödä mitään saastaista; kaikki mitä Minä hänelle käskin, tulee hänen pitää.
15. Manoak sanoi **YHWH** enkelille: Jospa tahtoisit viipyä, valmistamme me sinulle vohlan.
16. Mutta **YHWH** enkeli vastasi Manoakille: Vaikka saisitkin Minun viipymään, en Minä kuitenkaan söisi sinun leipääsi, mutta jos tahdot uhrata polttouhria, niin uhraa se **LAYHWH**. Sillä ei Manoak tietänyt sitä **YHWH** enkeliksi.
17. Ja Manoak sanoi *el-mal'akh' YHWH* enkelille: mikä nimesi on, että me sinua ylistäisimme, kun se tapahtuu, mitä sinä sanonut olet?
18. Herran **YHWH** enkeli sanoi hänelle: miksi kysyt Minun nimeäni, joka on ihmeellinen [*pilliy* = ihmeellinen, salainen]?
19. Niin otti Manoak vohlan ja ruoka-uhrin ja uhrasi kallion päällä **YHWH**, teki ihmeen; mutta Manoak ja vaimonsa näki sen.
20. Ja tapahtui, kuin liekki nousi alttarilta taivaaseen päin, meni **YHWH** enkeli myös ylös alttarin liekissä. Ja Manoak vaimonsa sen näkivät, ja lankesivat kasvoillensa maahan.
21. Eikä **YHWH** enkeli enää näkynyt Manoakille ja hänen vaimollensa. Niin ymmärsi Manoak sen **YHWH** enkeliksi.
22. Ja Manoak sanoi vaimollensa: totisesti me kuolemme, sillä me näimme **'Elohiym**.
23. Mutta hänen vaimonsa vastasi häntä: jos **YHWH** olis tahtonut meidät tappa, niin ei Hän olisi ottanut polttouhria ja ruokauhria vastaan meidän kädestämme, eikä olisi osoittanut meille kaikkia näitä, eikä myös antanut meidän näitä kuulla, niinkuin tapahtunut on.

24. Ja vaimo synnyti pojan ja kutsui hänen Simson [aurigonvalo]; ja lapsi kasvoi, ja **YHWH** siunasi häntä.

25. Ja **YHWH** henki rupesi vaikuttamaan hänessä Danin leirissä, Soran ja Estaolin välillä.

14. LUKU

1. Ja Simson meni alas Timnaan, ja hän näki Timnassa erään naisen, Filistealaisten tyttäriä.

2. Ja kun hän tuli sieltä, sanoi hän isällensä ja äidillensä: minä näin Timnassa erään naisen, Filistealaisten tyttäriä; ottakaat se nyt minulle vaimoksi.

3. Ja hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: eikö yhtään vaimoa ole veljiesi tytärten seassa ja koko minun kansassani, koska menet ottamaan vaimoa ympärileikkaamattomista Filistealaisista? Ja Simson sanoi isällensä: ota minulle tämä, sillä hän kelpaa minun silmilleni.

4. Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tietäneet, että se oli **YHWH**; sillä Hän etsi tilaisuutta Filistealaisia vastaan, ja Filistealaiset hallitsivat silloin Israelia.

5. Ja Simson meni isänsä ja äitinsä kanssa alas Timnaan, ja he tulivat Timnan viinimäkien luo, ja katso, nuori jalopeura tuli kiljuin häntä vastaan.

6. Ja **YHWH** henki tuli voimalliseksi hänessä, ja hän repäisi sen kappaleiksi, niinkuin hän olis vohlan reväisnyt, eikä ollut mitään hänen kädessänsä; mutta hän ei sanonut isällensä eikä äidillensä, mitä hän tehnyt oli.

7. Kun hän sinne alas tuli, puhutteli hän naista, ja hän miellytti Simsonia.

8. Ja jonkun ajan kuluttua tuli hän jälleen ottamaan häntä, ja poikkesi tieltä katsomaan jalopeuran raatoa; ja katso, mehiläis-pesä oli jalopeuran raadossa, ja hunajaa.

9. Ja hän otti sen käteensä ja söi tiellä käydessänsä, ja meni isänsä ja äitinsä tykö ja antoi heidänkin siitä syödä; mutta ei hän ilmoittanut ottaneensa sitä hunajaa jalopeuran raadosta.

10. Ja kun hänen isänsä tuli alas naisen luo, valmisti Simson siellä pidot, niinkuin nuorten miesten tapa oli.

11. Ja kuin he hänen näkivät, antoivat he hänelle kolmekymmentä nuorta miestä, olemaan hänen tykönänsä.

12. Ja Simson sanoi heille; minä panen teidän eteenne arvoituksen; jos te sen minulle seitsemänä häpäivänä selitätte ja arvaatte, niin minä annan teille kolmekymmentä paitaa ja kolmekymmentä juhlapukua.

13. Mutta jollette taida sitä selittää minulle, niin teidän tulee antaa minulle kolmekymmentä paitaa ja kolmekymmentä juhlapukua. Ja he sanoivat hänelle: anna meidän kuulla arvoituksesi.

14. Ja hän sanoi heille: ruoka läksi syömäristä ja makeus väkevästä. Ja ei he taitaneet kolmena päivänä selittää sitä arvoitusta.

15. Ja seitsemäntenä päivänä sanoivat he Simsonin vaimolle: houkuttele miestäsi ilmoittamaan meille arvoitusta, taikka me poltamme sinut ja isäsi huoneen tulella. Oletteko kutsuneet meidät tänne, tehdäksemme meidät köyhiksi?

16. Niin Simsonin vaimo itki hänen edessänsä ja sanoi: sinä vaan vihaat etkä rakasta minua; sinä panit kansani lapsille pojille arvoituksen, etkä minulle sitä sanonut. Hän sanoi hänelle: katso, en minä sitä ilmoittanut isälleni ja äidilleni, pitäiskö minun sen sinulle sanoman?

17. Ja hän itki hänen edessänsä kaikki ne seitsemän häöpäivää, ja seitsemäntenä päivänä ilmoitti hän sen hänelle; sillä hän ahdisti häntä kovin. Ja vaimo sanoi kansansa lapsille pojille arvoituksen.

18. Mutta seitsemäntenä päivänä ennen kuin aurinko laski, sanoivat kaupungin miehet hänelle: mikä on hunajaa makiampi, ja mikä jalopeuraa väkevämpi? Hän sanoi heille: jollette olisi kyntäneet minun vasikallani, ette suinkaan olisi osanneet arvoitustani.

19. Ja **YHWH** henki tuli voimalliseksi hänessä ja hän meni Askaloniin ja löi siellä kolmekymmentä miestä, joiden vaatteet hän otti, ja antoi juhlavaatteet niille, jotka arvoituksen olivat selittäneet. Ja hänen vihansa syytyi, ja hän meni ylös isänsä huoneeseen.

20. Mutta Simsonin vaimo annettiin yhdelle häätovereista, joka oli Simsonin kumppani.

15. LUKU

1. Ja tapahtui muutamain päivain perästä, nisuin elonaikana, että Simson tuli oppimaan vaimoansa ja toi hänelle vohlan, ja hän sanoi: minä menen vaimoani luo makaahuoneeseen; mutta hänen vaimonsa isä ei sallinut hänen sinne mennä, ja hän sanoi: minä luulin todella, että vihasit häntä, ja annoin hänen sinun ystävällesi. Mutta hänellä on toinen nuorempi sisar, kauniimpi häntä, olkoon se nyt sinun, toisen sijassa.

3. Silloin Simson sanoi heille: nyt olen syytön Filistealaisten suhteen, jos teen heille pahaa *ra' rah* | *raah* 7451.

4. Ja Simson meni ja otti kolme sataa kettua kiinni, ja otti tulisoittoja, ja käänsi aina kaksi häntää yhteen, ja satoi yhden tulisoiton keskelle kahden hännän välille,

5. ja syytytti tulen soittoihin, ja päästi ne Filistealaisten eloon; ja ne polttivat sekä kuhilaat, että kasvavan elon ja öljypuutarhat.

6. Ja Filistealaiset sanoivat: kuka on tämän tehnyt? Niin sanottiin: Simson, Timnalaisen vävy, sillä hän otti vaimon häneltä pois ja antoi sen hänen ystävällensä. Niin Filistealaiset menivät ylös ja polttivat sekä vaimon että hänen isänsä.

7. Mutta Simson sanoi heille: jos te näin teette, - kuitenkin minä teille kostan, ja sitte vasta lakkaan.

8. Ja hän löi heitä sangen kovasti sekä sääriluihin että lanteisiin, ja meni sieltä alas asumaan Etamin vuoren rotkossa.
9. Niin Filistealaiset menivät ylös ja asettivat leirinsä Juudan maalle ja he levisivät Lekiin.
10. Ja Juudan miehet sanoivat: miksi olette tänne tulleet meitä vastaan? He vastasivat: me olemme tänne tulleet sitomaan Simsonia ja tekemään hänelle, niinkuin hän meille teki.
11. Niin meni kolme tuhatta miestä Juudasta Etamin mäen rotkoon, ja sanoivat Simsonille: etkö tiedä Filistealaisten hallitsevan meitä? kuinka sinä olet tämän tehnyt meille Ja hän sanoi heille: niinkuin he tekivät minulle, niin minä tein heille.
12. Ja he sanoivat hänelle: me olemme tulleet sinua sitomaan ja antamaan Filistealaisten käsiin. Simson sanoi heille: vannokaat nyt minulle, ettette karkaa minun päälleni.
13. Ja he sanoivat hänelle: emme karkaa sinun päällesi, me sidomme sinun ja annamme sinun heidän käsiinsä, mutta emme sinua tapa. Ja he sitoivat hänet kahdella uudella nuoralla ja veivät pois vuorelta.
14. Ja kuin hän tuli Lekiin, ilakoitsivat Filistealaiset häntä vastaan; mutta **YHWH** henki tuli voimalliseksi hänessä, ja nuorat hänen käsivarsissansa tulivat poltetun langan kaltaisiksi, ja niin raukesivat siteet hänen käsistänsä.
15. Ja hän löysi tuoreen aasin leukaluun, ja hän ojensi kätensä, otti sen ja löi sillä tuhannen miestä.
16. Ja Simson sanoi: aasin-leukaluulla minä löin joukon, löin kaksi joukkoa! aasin-leukaluulla tuhannen miestä!
17. Ja nämät sanottuansa, heitti hän leukaluun kädestänsä pois, ja antoi sille paikalle nimen Ramat-Leki [leukaluukukkula].
18. Ja häntä janotti kovin, huusi hän **EI'-YHWH** ja sanoi: Sinä annoit tämän ~~suuren~~ **pelastuksen Jeshua** *et-haT'shuah* palvelijasi käden kautta; ja nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomain käsiin.
19. Niin **'Elohiym** avasi syömähampaan leukaluussa, ja siitä vuosi vesi, ja kun hän oli juonut, sai hän henkensä takaisin ja virkosi; sentähden kutsutaan myös se paikka vielä tähän päivään asti "Huutajan lähteeksi" *eyn haQore*, joka oli leukaluussa.
20. Ja hän tuomitsi Israelia Filistealaisten aikana kaksikymmentä ajastaikaa.

16. LUKU

1. Ja Simson meni Gasaan, ja hän näki siellä porton, ja meni hänen tykönsä.
2. Ja Gasalaisille sanottiin: Simson on tullut tänne; ja he piirittivät kohta hänet ja väijyivät häntä koko yösen kaupungin portissa, ja olivat alallansa kaiken yötä, ja sanoivat: aamulla päivän tullessa me tapamme hänen.

3. Mutta Simson makasi puolilyöhön asti, ja nousi puolilyöstä, ja tarttui kaupungin portin oviin ja molempiin pihtipielisiin, ja nosti ne telkein kanssa, pani olallensa ja kantoi mäen kukkulalle, joka on Hebronin edessä.
4. Sitte rakastui hän jälleen naiseen, Sorekin ojalla, ja hänen nimensä oli Delila.
5. Ja hänen tykönsä tulivat Filistealaisten päämiehet, jotka sanoivat hänelle: viettele häntä sanoilla, saadaksesi tietää, missä hänen suuri väkevyytensä on, ja kuinka me voittaisimme hänet, että saisimme hänet sidotuksi ja valtaamme: ja me jokainen annamme sinulle tuhannen ja sata hopiapenninkiä.
6. Delila sanoi Simsonille: sano minulle, mistä sinulle se suuri väkevyys on, ja millä sinua sidottaisiin ja masennettaisiin.
7. Simson sanoi hänelle: jos joku sitoo minun seitsemällä tuoreella köydellä, jotka eivät vielä ole kuivuneet, niin minä käyn heikoksi ja olen niinkuin muutkin ihmiset.
8. Silloin veivät Filistealaisten päämiehet hänelle seitsemän tuoretta köyttä, jotka ei vielä olleet kuivuneet; ja hän sitoi hänen niillä.
9. Mutta hänellä oli väijyjä kammiossa; ja hän sanoi hänelle: Filistealaiset sinun päällesi, Simson! Mutta hän katkaisi köydet, juurikuin rohtiminen lanka katkaistaan, joka liekissä on poltettu. Eikä saatu tietää, missä hänen väkevyytensä oli.
10. Ja Delila sanoi Simsonille: katso, sinä petit minua ja valhettelit minulle, sano siis nyt minulle, millä sinua sidottaisiin!
11. Ja hän sanoi hänelle: jos minua sidottaisiin uusilla nuorilla, joilla ei vielä ole mitään tehty, niin minä kävisin heikoksi ja olisin niinkuin muutkin ihmiset.
12. Niin Delila otti uudet nuorat, sitoi hänen niillä, ja sanoi hänelle: Filistealaiset sinun päällesi, Simson! Ja väijyjät olivat kammiossa. Mutta hän repäisi ne käsivarsistansa niinkuin langan.
13. Taas Delila sanoi Simsonille: tähän asti olet pettänyt minua ja valhetellut minulle; ilmoita minulle, millä sinua sidottaisiin! Hän vastasi häntä: jos sinä palmikoitset pääni seitsemän suortuvaa yhteen päarihmaan.
14. Ja hän löi ne kiinni naulalla ja sanoi hän hänelle: Filistealaiset sinun päällesi, Simson! Mutta hän heräsi unestansa ja veti ulos palmikkonauhan ja päarihman.
15. Ja Delila sanoi hänelle: kuinka sinä sanot rakastavas minua, kun sydämesi ei ole minulle myöntyväinen? Kolmasti olet jo valhetellut, etkä ilmoittanut minulle, missä sinulle on suuri väkevyytesi.
16. Kun hän päivä päivältä ahdisti häntä sanoillansa ja kiusasi häntä, väsyi hänen sielunsa kuolemaan asti,
17. ja hän ilmoitti hänelle koko sydämensä, sanoen hänelle: minun päähäni ei ole ikänä partaveitsi sattunut, sillä minä olen **'Elohiym** nasiri hamasta äitini kohdusta. Jos hiukset ajellaan minun päästäni, niin menee väkevyytteni minusta pois, ja minä käyn heikoksi ja olen niinkuin kaikki muutkin ihmiset.
18. Kun Delila havaitsi hänen ilmoittaneen hänelle koko sydämensä, lähetti ja kutsui Filistealaisten päämiehet, sanoen: tulkaat vielä kerta, sillä hän on ilmoittanut minulle koko sydämensä. Ja Filistealaisten päämiehet tulivat hänen tykönsä ja toivat rahan käsissänsä.

19. Niin hän nukutti hänet polvillansa, kutsui miehen ja antoi ajella hänen päänsä seitsemän hiussuortuvaa, ja hän sai vallan hänen ylitsensä, ja hänen väkensä oli luopunut hänestä pois.
20. Ja hän sanoi: Filistealaiset sinun päällesi, Simson! Unestansa herättyään, ajatteli hän itseksensä: minä menen ulos niinkuin usein ennenkin ja kirvotan itseni; sillä hän ei tietänyt **YHWH** luopuneen hänestä.
21. Ja Filistealaiset ottivat hänet kiinni, ja puhkasivat hänen silmänsä; ja he veivät hänen alas Gasaan, ja sitoivat hänen kahdella vaskikahleella, ja hänen täytyi jauhaa vankihuoneessa.
22. Mutta hänen hiuksensa rupesivat taas kasvamaan, sen jälkeen kuin hänen päänsä oli paljaaksi ajeltu.
23. Ja Filistealaisten päämiehet kokoontuivat tekemään suurta uhria jumalallensa Dagonille *l'dagon* **'Eloheyhem** *kalanpääjumala*: fish-god vrt. paavin kalanpäähattu ja iloitsemaan, ja sanoivat: meidän jumalamme **'Eloheynu** on antanut medän käsiimme vihollisemme Simsonin.
24. Ja kun kansa näki hänet, ylistivät he *jumalaansa* **et-'Eloheyhem**, sanoen: meidän *jumalamme* **'Eloheynu** on antanut käsiimme vihollisemme, joka hävitti maakuntamme ja tappoi sangen monta meistä.
25. Kun he juuri sydämmestänsä iloitsivat, sanoivat he: kutsukaat Simson soittamaan meille. Ja he kutsuivat Simsonin vankihuoneesta, ja hän soitti heidän edessänsä, ja he asettivat hänen pilarien välille.
26. Mutta Simson sanoi palvelijalle, joka häntä kädestä talutti: anna minun tarttua pilareihin, joidenka päälle huone on vahvistettu, nojatakseni niihin.
27. Ja huone oli täynnä miehiä ja naisia, ja Filistealaisten päämiehet olivat kaikki siinä; ja myös katolla oli liki kolme tuhatta miestä ja naista, jotka katselivat, kuinka Simson soitti heille.
28. Mutta Simson huusi **el-YHWH** puoleen, sanoen: Herra, Herra, **'Adonay YHWH** muista minua, ja vahvista minua **ha-'Elohiym** ainoastaan tällä kerralla, että minä kahden silmäni tähden kostaisin yhden kerran Filistealaisille!
29. Ja Simson tarttui kahteen keskimmäiseen pilariin, joidenka päälle huone oli vahvistettu, ja joilla se oli tuettu, toiseen oikialla ja toiseen vasemmalla kädellänsä.
30. Ja Simson sanoi: minun sieluni kuolkoon Filistealaisten kanssa! Ja hän nojasi vahvasti niiden päälle; ja huone kaatui päämiesten ja kaiken siinä olevan kansan päälle, niin että niitä, jotka hän tappoi kuollessansa, oli usiampia kuin niitä, jotka hän oli tappanut eläissänsä.
31. Ja hänen veljensä tulivat alas ja koko hänen isänsä huone, ottivat hänet ja menivät ylös, ja hautasivat hänen Soran ja Estaolin välille isänsä Manoakin hautaan. Ja hän tuomitsi Israelia kaksikymmentä ajastaikaa.

17. LUKU

1. Ja Efraimin vuorella oli yksi mies, nimeltä Miika.
2. Hän sanoi äidillensä: ne tuhannen ja sata hopiapenninkiä, jotka sinulta otettiin, joiden tähden sinä kiroisit ja puhuit minun korvaini kuullen: katso, ne ovat minulla, minä ne otin. Silloin sanoi hänen äitinsä: **YHWH** siunaama olet sinä, minun poikani!
3. Niin antoi hän äidillensä takaisin ne tuhannen ja sata hopiapenninkiä. Ja hänen äitinsä sanoi: minä olen pyhittänyt tämän rahan **LAYHWH**, antaakseni sen minun kädestäni pojalleni, että hän tekisi kaivetun ja valetun kuvan; ja nyt annan minä sinulle sen jälleen.
4. Mutta hän antoi sen rahan äidillensä takaisin. Ja hänen äitinsä otti kaksisataa hopiapenninkiä ja antoi ne hopiasepälle; hän teki kaivetun ja valetun kuvan, joka sitte oli Miikan huoneessa.
5. Ja Miikalla oli jumalanhuone '**Elohiym**, ja hän teki olkavaatteen ja epäjumalain *trafiym* kuvat, ja täytti yhden poikansa kädet, ja hän oli hänen pappinsa.
6. Silloin ei ollut kuningasta Israelissa, ja kukin teki niinkuin hänelle näkyi hyväksi.
7. Juudan Betlehemissä oli nuorukainen, Juudan sukukunnasta; hän oli Leviläinen, ja oli siellä muukalainen.
8. Hän meni Betlehemistä Juudan kaupungista etsimään asuntoa, missä vaan saisi. Ja kun hän tuli Efraimin vuorelle Miikan huoneesen, vaeltaaksensa eteenpäin,
9. kysyi Miika häneltä: mistä tulet? Leviläinen vastasi: minä olen Leviläinen Betlehemistä Juudan maalta, ja vaellan asumaan, missä vaan sopii.
10. Miika sanoi hänelle: jää minun luokseni, ja ole minun isäni ja pappini, ja minä annan sinulle vuosittain kymmenen hopiapenninkiä ja määrä-vaatteet ja elatuksesi; ja Leviläinen meni hänen kanssansa.
11. Ja Leviläinen tyytyi olemaan sen miehen tykönä, ja hän piti sen nuorukaisen niinkuin oman poikansa.
12. Ja Miika täytti Leviläisen käden, ja nuorukainen oli hänen pappinsa, ja hän asui Miikan huoneessa.
13. Ja Miika sanoi: nyt minä tiedän **YHWH** minulle hyvää tekevän, koska minulla on Leviläinen pappina.

18. LUKU

1. Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja silloin Danin sukukunta etsi itsellensä perintöä asuaksensa; sillä siihen päivään asti ei ollut perintö-osaa hänelle langennut Israelin sukukuntain seassa.
2. Ja Danin lapset pojat lähettivät sukukunnastansa ja ääristänsä viisi urhoollista sotamiestä Sorasta ja Estaolista, vakoomaan maata ja tutkistelemaan sitä, ja sanoivat heille: menkää ja vakoomaan maata! Ja he tulivat Efraimin vuorelle Miikan huoneesen ja yötyivät sinne.

3. Ja kuin he olivat Miikan huoneella, tunsivat he sen nuoren miehen, Leviläisen äänen; ja he menivät hänen tykönsä ja sanoivat hänelle: kuka sinun on tänne tuonut? mitä täällä teet? ja miten sinun on täällä?
4. Hän vastasi heitä: niin ja niin on Miika minulle tehnyt, ja hän on palkannut minun papiksensa.
5. He sanoivat hänelle: kysy **V'Elohiym**, että me saisimme tietää, onko tiemme, jota vaellamme, meille onnellinen.
6. Pappi vastasi heitä: menkää rauhassa! YHWH edessä on tienne, jota te vaellatte.
7. Niin menivät ne viisi miestä matkoihinsa ja tulivat Laikseen, ja näkivät kansan, joka siellä oli, asuvan surutonna Sidonilaisten tavan jälkeen, levollisesti ja surutonna; ja eikä kukaan vallanpitäjä heitä vaivannut siinä maassa; ja he olivat kaukana Sidonilaisista, ja ei heillä ollut mitään yhdenkään ihmisen kanssa tekemistä.
8. Ja he tulivat veljeinsä tykö Soraan ja Estaoliin. Ja heidän veljensä sanoivat heille: kuinka teidän asianne on?
9. He sanoivat: nouskaat, käykäämme ylös heidän tykönsä! sillä me olemme katselleet maan, ja katso, se on sangen hyvä. Ja te olisitte alallanne? Älkää olko hitaat menemään ja omistamaan maata.
10. Kuin tulette sinne, niin te löydätte suruttoman kansan, ja maa on kaikin puolin avara: sillä **'Elohiym** on antanut sen teidän käsiinne, paikan, jossa ei mitään puutu, mitä maan päällä on.
11. Niin läksi sieltä Danin sukukunnasta, Sorasta ja Estaolista, kuusi sataa miestä, varustettuina sota-aseilla,
12. ja menivät sinne ylös, ja sijoittivat itsensä Juudan Kirjat-Jearimiin, - siitä kutsutaan se paikka Danin leiriksi tähän päivään asti; - katso, se on Kirjat-Jearimin takana.
13. Ja sieltä matkustivat he Efraimin vuorelle ja tulivat Miikan huoneen tykö.
14. Niin puhuivat ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoomassa Laiksen maata, ja sanoivat veljillensä: tiedättekö, että näissä huoneissa on olkavaate, epäjumalia *trafiym*, ja valettu ja kaivettu kuva? Nyt ajatelkaat, mitä te teette.
15. Ja he poikkesivat sinne ja tulivat sen nuoren miehen Leviläisen huoneeseen, joka oli Miikan huoneessa, ja tervehtivät häntä ystävällisesti.
16. Mutta ne kuusisataa sota-aseilla varustettua miestä, jotka olivat Danin ~~lapsista~~ pojista, seisoi portilla.
17. Ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoomassa maata, menivät ylös ja tulivat sinne sisälle, ja ottivat kaivetun kuvan, olkavaatteen, epäjumalat *trafiym* ja valetun kuvan. Ja pappi seisoj portilla kuuden sadan sota-aseilla varustettuin miesten kanssa.
18. Kuin nämät olivat käyneet Miikan huoneessa ja ottaneet kaivetun ja valetun kuvan, olkavaatteen, ja epäjumalat *trafiym*, sanoi pappi heille: mitä te teette?
19. He vastasivat häntä: ole vaiti ja pidä suusi kiinni, ja tule meidän kanssamme, ja ole meidän isämme ja pappimme. Onko parempi, että olet pappi yhden miehen huoneessa, kuin koko sukukunnassa Israelissa?
20. Ja se oli papin mieleen, ja hän otti olkavaatteen, epäjumalat *trafiym* ja kuvan, ja meni kansan keskelle.

21. Ja kun he kääntyivät ja menivät matkoihinsa, asettivat he pienet lapset *taph* ja karjan ja kalliimmat tavaransa, menemään edellensä.
22. Kun he olivat ehtineet jo kauas Miikan huoneesta, huudettiin kokoon ne miehet, jotka asuivat niissä Miikan talon läheisissä huoneissa, ja ne ajoivat Danin *lapsia* poikia takaa,
23. ja huusivat Danin *lapsille* pojille; ja nämä käänsivät kasvonsa ja sanoivat Miikalle: mikä sinun on, että olet huutanut kansaa kokoon?
24. Hän vastasi: te olette ottaneet minun jumalani *et-'Elohay*, jotka itse olen tehnyt, ja papin, ja menneet matkoihinne: ja mitä minulla nyt enempää on? Ja te vielä sanotte minulle: mikä sinun on?
25. Mutta Danin *lapset* pojat sanoivat hänelle: älä anna meidän kuulla ääntäsi, ettei vihaiset miehet hyökkäisi päällemme, ja niin sinä hukutat sielusi ja huoneesi sielut.
26. Niin Danin lapset menivät matkoihinsa. Ja kun Miika näki heidät häntä väkevämmäksi, kääntyi hän ja palasi kotia.
27. Mutta he ottivat kaikki mitä Miika tehnyt oli, ja papin, joka hänellä oli, ja tulivat Laikseen, levollisen ja suruttoman kansan päälle, ja löivät heidät miekan terällä, ja polttivat kaupungin.
28. Ja heillä ei ollut yhtäkään auttajaa, sillä kaupunki oli kaukana Sidonista, eikä ollut heillä kenenkään kanssa tekemistä: ja se oli siinä laaksossa, joka on Bet-Rehobiin päin. Ja he rakensivat kaupungin, ja asuivat siinä;
29. Ja antoivat kaupungille nimen Dan, isänsä Danin nimeltä, joka oli Israelista syntynyt; mutta ennen muinoin oli kaupungin nimi Lais.
30. Ja Danin *lapset* pojat pystyttivät sen kuvan itsellensä, ja Jonatan, Manassen pojan Gersomin poika, ja hänen poikansa olivat papit Danilaisten sukukunnassa, siksi kuin he vietiin vankina maalta pois,
31. Ja he asettivat itsellensä Miikan kuvan *pecel*, jonka hän tehnyt oli, niinkauvan kuin *Beyt-ha'Elohiym* huone oli Silossa.

19. LUKU

1. Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja yksi Leviläinen oli muukalaisena Efraimin vuoristossa, ja oli ottanut jalkavaimon itsellensä Juudan Betlehemistä.
2. Mutta hänen jalkavaimonsa oli hänelle uskoton, ja juoksi hänen tykönsä isänsä majaan Juudan Betleheemiin, ja oli siellä neljä kuukautta.
3. Niin hänen miehensä matkusti hänen peräänsä, puhuttelemaan häntä ystävällisesti ja palauttamaan tykönsä. Ja hänellä oli yksi palvelija ja kaksi asiaa myötänsä. Ja vaimo vei hänet isänsä huoneeseen. Ja kuin vaimon isä näki hänet, tuli hän iloiseksi ja meni häntä vastaan.
4. Ja hänen appensa, vaimon isä, pidätti hänen, että hän viipyi hänen tykönänsä kolme päivää; he söivät ja joivat, ja olivat siinä yötä.

5. Neljäntenä päivänä olivat he varhain ylhäällä, ja hän nousi ja tahtoi lähteä matkaan, mutta vaimon isä sanoi vävyllensä: vahvista sydämmesi leivän palalla, ja menkää sitten.
6. Ja he istuivat, söivät ja joivat toinen toisensa kanssa. Niin sanoi vaimon isä hänelle: ole tässä yötä, ja olkoon sydämmesi iloinen.
7. Mutta kun hän nousi lähteäksensä, vaati hänen appensa häntä, että hän oli siinä senkin yön.
8. Viidentenä päivänä nousi hän aamulla varhain lähteäksensä matkalle, mutta vaimon isä sanoi: virvoita sydämmesi! ja viipykää ehtoopuoleksi. Ja he söivät toinen toisensa kanssa.
9. Ja mies nousi lähtemään matkaan jalkavaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, vaimon isä, sanoi hänelle: katso, päivä on kulunut ja ilta on käsissä, olkaat tässä yötä; katso, päivä on laskemallansa, ole tässä yötä, että sydämmesi iloiseksi tulisi. Nouskaat aamulla varhain matkallenne ja matkustakaat majoillenne.
10. Mutta ei mies tahtonut olla yötä, vaan nousi ja meni matkoihinsa, ja hän tuli lähelle Jebusta [*Ybwwc=poljettu*], se on Jerusalemiä [*'poljettu-rauha'*], ja pari valjastettua aasia, ja hänen jalkavaimonsa oli hänen kanssansa.
11. Kuin he tulivat Jebuksen kohdalle, oli päivä paljo kulunut, ja palvelija sanoi isännällensä: poiketkaamme tähän Jebusilaisten kaupunkiin ja olkaamme yötä siinä.
12. Mutta hänen isäntänsä sanoi hänelle: emme mene muukalaisten kaupunkiin, jotka ei ole Israelin lapsia poikia; vaan käykäämme edespäin Gibeaan asti.
13. Ja hän sanoi palvelijallensa: kiiruhda, että tulisimme johonkuhun paikkaan yötä pitämään, Gibeaan taikka Ramaan.
14. Ja he menivät ja vaelsivat, ja aurinko laski, kun lähestyivät Gibeata, joka on Benjaminissa.
15. Ja he menivät Gibeaan olemaan yötä. Kun hän sinne tuli, kävi hän istumaan avonaiselle paikalle kaupungissa; sillä ei siellä yksikään ottanut heitä yöksi huoneesensa.
16. Ja katso, vanha mies tuli pellolta illalla töistänsä, joka myös itse oli Efraimin vuorelta ja oli Gibeassa muukalainen. Mutta sen paikan kansa olivat Benjaminilaisia.
17. Ja kun hän nosti silmänsä, näki hän oudon miehen kaupungin kadulla; ja vanhus sanoi hänelle: mihin matkustat? ja mistä tulet?
18. Hän vastasi häntä, sanoen: me olemme tulleet Juudan Betlehemistä ja matkustamme Efraimin kaukaisimpaan vuoristoon. Sieltä olen minä kotoisin, ja olen käynyt Juudan Betlehemissä, ja menen nyt **YWHW** huoneesen: mutta ei ole ketään, joka korjaisi minua huoneesen.
19. Meillä on olkia ja heiniä aaseillemme, ja leipää ja viiniä itselleni ja pojalle, joka on sinun palvelijasi kanssa; niin ettei meiltä mitään puutu.
20. Vanhus sanoi: rauha olkoon sinulle! kaikkea mitä sinulta puuttuu, on minulla; älä vaan ole tässä avonaisella paikalla yötä.
21. Ja hän vei hänet huoneesensa, ja antoi aaseille heiniä; ja he pesivät jalkansa, söivät ja joivat.

22. Ja he rupesivat sydäimestä iloitsemaan, mutta katso, kaupungista tulivat ilkiät miehet, ja piirittivät huoneen, ja löivät ovea, ja sanoivat sille vanhukselle perheen isännälle: anna tänne ulos se mies, joka sinun huoneesesi on tullut, että me tuntisimme hänet!
23. Mutta perheen isäntä meni heidän tykönsä ja sanoi heille: älkää, veljeni, älkää tehkö tätä pahaa tekoa, koska tämä mies on tullut minun huoneeseni, älkää tehkö sellaista ilkityötä.
24. Katso, minulla on tytär, neitsyt, ja tällä on jalkavaimo, Nämä minä tuon teille, häväiskäät heitä ja tekää heille, mitä te tahdotte; mutta tälle miehelle älkää tehkö tätä ilkityötä.
25. Mutta miehet ei tahtoneet häntä kuulla Niin mies otti jalkavaimonsa ja talutti hänet ulos heidän tykönsä, ja he tunsivat hänet, ja tekivät ilkivaltaansa hänelle kaiken yön aina huomeniseen asti; ja päivän koittaissa päästivät he hänen menemään.
26. Ja vaimo tuli vähää ennen auringon nousua sen huoneen ovelle, jossa hänen isäntänsä makasi, lankesi maahan ja makasi siinä valoisaan päivään asti.
27. Kuin hänen isäntänsä huomeneltain nousi ja avasi huoneen oven, lähteäksensä matkalle; niin katso, hänen jalkavaimonsa oli kaatunut maahan oven eteen, ja hänen kätensä oli kynnyksellä.
28. Ja hän sanoi hänelle: nouse ja lähtekäämme; mutta ei hän mitään vastannut. Niin pani hän hänet aasinsa selkään, läksi ja matkusti kotiansa.
29. Tultuansa kotiin, otti hän veitsen ja leikkasi jalkavaimonsa luita myöten kahteentoista kappaleeseen, ja lähetti ne kaikkiin Israelin maan rajoihin.
30. Ja kaikki jotka sen näkivät, sanoivat: ei ole senkaltaista ikänä ennen tapahtunut eikä nähty, siitä päivästä kuin Israelin lapset pojat tulivat Egyptin maalta niin tähän päivään asti. Laskekaat tämä sydämmellenne, neuvotelkaat ja puhukaat.

20. LUKU

1. Ja kaikki Israelin lapset pojat läksivät ulos ja seurakunta kokoontui niinkuin yksi mies, Danista BerSebaan asti, ja Gileadin maasta, *el-YHWH* tykö Mispaan.
2. Ja kaiken kansan päämiehet, kaikki Israelin sukukunnat seisoivat **ha'Elohiym** kansan seurakunnassa, neljäsataa tuhatta miekalla varustettua jalkamiestä.
3. Ja Benjaminin lapset pojat saivat kuulla, että Israelin lapset pojat olivat mennee ylös Mispaan. Ja Israelin lapset pojat sanoivat: sanokaat, kuinka tämä pahateko *ra'rah* | *haraah* 7451 on tapahtunut?
4. Niin vastasi Leviläinen, tapetun vaimon mies, ja sanoi: minä ja jalkavaimoni tulimme Gibeaan, joka on Benjaminissa, ollaksemme yötä siellä.
5. Ja Gibeaan asuvaset nousivat minua vastaan ja piirittivät minun yöllä huoneessa. Minut he aikoivat tappa ja jalkavaimoni he raiskasivat kuoliaaksi.
6. Niin minä otin jalkavaimoni ja jaoin paloittelin hänet, ja lähetin palat kaikkeen Israelin perintö-maahan; sillä he ovat tehneet häpiällisen ja kauhian työn Israelissa.

7. Katso, te olette kaikki, Israelin lapset pojat, tässä, pitäkäätkä neuvon ja tehkäätkä jotain tähän asiaan!
8. Niin kaikki kansa nousi niinkuin yksi mies ja sanoi: älköön meistä yksikään menkö majaansa eikä kenkään poiketko huoneesensa;
9. mutta sen me nyt teemme Gibealle, me heitämme arpaa hänestä,
10. ja otamme kymmenen miestä sadalta ja sata tuhannelta ja tuhannen kymmeneltä tuhannelta, kaikista Israelin sukukunnista, ottamaan evästä kansalle, sen mennessä tekemään Gibealle, joka Benjaminissa on, kaiken sen hulluuden jälkeen, minkä he ovat tehneet Israelissa.
11. Niin kokoontuivat kaikki Israelin miehet kaupunkiin, niinkuin yksi mies, ja yhdistyivät liittoon keskenänsä.
12. Ja Israelin sukukunnat lähettivät miehiä kaikkein Benjaminin sukuihin, sanomaan: mikä pahateko *ra' rah* | *haraah* 7451 tämä on, joka teidän seassanne on tapahtunut?
13. Antakaat siis nyt ne ilkiät *ra' rah* | *raah* 7451 miehet Gibeasta, meidän tapettaviksi että niin poistaisimme rikoksen Israelista! Mutta Benjaminin lapset pojat eivät tahtoneet kuulla veljeinsä, Israelin lasten poikien, ääntä.
14. Ja Benjaminin lapset pojat kokoontuivat kaupungeista Gibeaan, mennäksensä ulos sotaan Israelin lapsia poikia vastaan.
15. Ja sinä päivänä laskettiin Benjaminin lasten poikien luku kaupungeista, kuusikolmatta kymmentä tuhatta miekalla varustettua miestä, paitsi Gibeaan asuvia, joita oli seitsemän sataa valittua miestä.
16. Ja kaikessa siinä kansassa oli seitsemän sataa valittua miestä, jotka olivat vasenkätiset, ja kaikki nämät taisivat lingolla osata hiuskarvaan, häirähtämättä.
17. Mutta Israelin miehiä, paitsi Benjaminilaisia oli neljä sataa tuhatta, miekalla varustettua miestä, kaikki sotamiehiä.
18. Ja Israelin lapset nousivat ja menivät **Veyt-El** huoneeseen [Beth-'El], ja kysyivät **V'Elohiym**, sanoen: kuka menee edellämme alkamaan sota Benjaminin lapsia poikia vastaan? **YHWH** sanoi: Juudan alkakoon!
19. Ja Israelin lapset pojat nousivat aamulla ja asettivat leirinsä Gibeaan edustalle.
20. Israelin miehet menivät ulos sotaan Benjaminia poikia vastaan, ja Israelin miehet asettuivat sotarintaan heitä vastaan Gibeassa.
21. Mutta Benjaminin lapset pojat ryntäsivät ulos Gibeasta ja löivät maahan sinä päivänä Israelista kaksi kolmattakymmentä tuhatta miestä.
22. Ja Israelin miesten kansa rohkaisi itsensä ja asettuivat taas sotarintaan samassa paikassa, jossa ensimmäisenäkin päivänä olivat seisoneet.
23. Ja Israelin lapset pojat menivät ylös ja itkivät **YHWH** edessä iltaan asti, ja he kysyivät *va-YHWH*, sanoen: vieläkö meidän on meneminen sotimaan Benjaminin lasten poikien, meidän veljeimme kanssa? **YHWH** sanoi: menkäätkä heitä vastaan.
24. Ja kun Israelin lapset pojat läksivät toisena päivänä Benjaminin lapsia poikia vastaan,

25. ryntäsivät Benjaminilaiset Gibeasta toisena päivänä heitä vastaan ja löivät vielä nyt kahdeksantoistakymmentä tuhatta miestä Israelin **lapsista** pojista maahan, nämät olivat kaikki miekalla varustettuja miehiä.
26. Silloin menivät kaikki Israelin **lapset** pojat, koko kansa, ylös ja tulivat '**Elohiym** huoneeseen, itkivät ja viipyivät **WaYesh'vu** /*Yashab settle marry* siellä **Jeshuan** / **YHWH** edessä, ja paastosivat *WaYatsumu /tsuwn* sen päivän iltaan asti, ja uhrasivat poltto-uhria ja kiitos-suhria **YHWH** edessä.
27. Ja Israelin **lapset** pojat kysyivät **BaYHWH**; '*aron ha'***Elohiym** liitonarkki oli siihen aikaan siellä.
28. Ja Pinehas, Aaronin pojan, Eleasarin, poika, seiso i sen edessä sillä ajalla - ja sanoivat: pitääkö meidän vielä menemän sotimaan Benjaminin **lapsia** poikia, meidän veljiämme vastaan, vai pitääkö meidän lakkaaman? *WaYomer* **YHWH** sanoi: menkää, huomenna Minä annan heidät teidän käsiinne.
29. Ja Israelin **lapset** pojat asettivat väijytyksiä joka taholta Gibeaa ympärille.
30. Ja Israelin **lapset** pojat menivät kolmantena päivänä Benjaminin **lapsia** poikia vastaan ja asettuivat Gibeaa vastaan, tällä kertaa niinkuin ennenkin.
31. Niin menivät Benjaminin **lapset** pojat kansaa vastaan, ja houkulteltiin kauemmas kaupungista, ja rupesivat lyömään kuoliaaksi nyt niinkuin ennekin, lähes kolmekymmentä miestä Israelissa, kahdella maantiellä, joista toinen menee Beteliin ja toinen kedon poikki Gibeaa!
32. Niin Benjaminin **lapset** pojat sanoivat: he ovat lyödyt meidän edessämme niinkuin ennenkin. Mutta Israelin **lapset** pojat sanoivat: paetkaamme että eroittaisimme heidät kaupungista pois maanteille.
33. Ja kaikki Israelin miehet nousivat, jokainen asemaltansa, ja asettivat itsensä Baal-Tamariin; ja Israelin väijyjät hyökkäsivät paikaltansa Geban kedolta.
34. Ja kymmenen tuhatta valittua miestä kaikesta Israelista tuli Gibeaa vastaan, ja sota yltyi sangen kovaksi; mutta nämä eivät tietäneet, että onnettomuus *ra' rah* | *haraah* **7451** oli niin lähellä.
35. Ja **YHWH** löi Benjaminin Israelin edessä, niin että Israelin **lapset** pojat sinä päivänä löivät viisikolmattakymmentä tuhatta ja sata miestä Benjaminista, jotka kaikki olivat miekalla varustettua miestä.
36. Nyt Benjaminin **lapset** pojat näkivät että he olivat lyödyt, sillä Israelin miehet antoivat heille sijaa; sillä he uskalsivat väijytykseensä, jotka he olivat asettaneet Gibeaa vastaan.
37. Ja väijyjät kiiruhtivat, karkasivat Gibeaa, menivät ja löivät koko kaupungin miekan terällä.
38. Ja Israelin miehet olivat sopineet väijyjäin kanssa, että antaisivat paksun savun nousta kaupungista.
39. Ja Israelin miehet kääntyivät nyt sodassa, ja Benjaminilaiset rupesivat lyömään ja haavoittamaan Israelia, liki kolmekymmentä miestä, niin he sanoivat: tosin he ovat lyödyt meidän edessämme, niinkuin entisessäkin tappelussa.
40. Ja savu rupesi nousemaan kaupungista ja kun Benjaminilaiset kääntyivät takaisin, katso, koko kaupungista nousi savu taivasta kohden.

41. Silloin Israelin miehet kääntyivät, mutta Benjaminin miehet hämmästyivät; sillä he näkivät onnettomuuden *ra' rah* | *raah* 7451 lähestyvän heitä.
42. Ja he kääntyivät pakoon Israelin miesten edessä korven tielle; mutta sota saavutti heidät: ja ne, jotka kaupungeista olivat, surmasivat he siellä.
43. He piirittivät Benjaminin, ja ajoivat heitä takaa, ja tallasivat heitä missä levätä tahtoivat, Gibeon edustaan asti, auringon nousuun päin.
44. Ja Benjaminista kaatui kahdeksantoista tuhatta miestä, jotka kaikki olivat vahvat sotamiehet.
45. Niin kääntyivät he ja pakenivat korpeen päin Rimmonin vuorelle, mutta Israelilaiset löivät heistä sillä maantiellä viisi tuhatta miestä, ja ajoivat heitä takaa Gibeoniin asti, ja surmasivat heistä kaksituhatta miestä.
46. Ja kaikki, jotka sinä päivänä Benjaminista kaatuivat, olivat viisi kolmattakymmentä tuhatta miekalla varustettua miestä, ja ne olivat kaikki vahvat sotamiehet.
47. Ainoasti kuusi sataa miestä pääsi pakoon korpeen Rimmonin vuorelle; ja he olivat Rimmonin vuorella neljä kuukautta.
48. Ja Israelin lapset miehet *iysh* palasivat Benjaminin lasten poikien tykö ja löivät miekan terällä kaupungeissa ihmiset ja eläimetkin, ja kaikki mitä he löysivät; ja kaikki kaupungit, joihin tulivat, pistivät he tuleen.

21. LUKU

1. Israelin miehet olivat vannoneet Mispassa ja sanoneet: ei yksikään meistä saa antaa tytärtänsä Benjaminilaisille vaimoksi.
2. Ja kansa tuli *Beyt-'El* Jumalan huoneeseen ja oli siellä **WaYesh'vu** /*Yashab* settle marry **Jeshuan** / **ha'Elohiym** edessä iltaan asti; ja he korottivat äänensä ja itkivät katkerasti,
3. ja sanoivat: O **YHWH 'Elohey**, miksi tämä tapahtui Israelissa, että tänäpäpä yksi sukukunta Israelista puuttuu?
4. Ja toisena päivänä nousi kansa varhain ja rakensi siihen alttarin, ja uhrasi polttouhria ja kiitosuhria.
5. Ja Israelin lapset pojat sanoivat: kuka on kaikista Israelin sukukunnista, joka ei tänne ole tullut kansan kanssa *el-YHWH* eteen? Sillä suuri vala oli tehty, että, joka ei tulisi *el-YHWH* tykö Mispaan, oli totisesti kuolettava.
6. Ja Israelin lapset pojat katuivat veljensä Benjaminin tähden ja sanoivat: tänäpäpä on yksi sukukunta Israelista hävitetty.
7. Ja mitä me teemme, että jääneet saisivat vaimoja? sillä me olemme vannoneet **VaYHWH** kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi.
8. Ja he sanoivat: kuka on Israelin sukukunnista se, joka ei ole tullut tänne *el-YHWH* tykö Mispaan? ja katso, ei ollut Gileadin Jabeksesta yksikään tullut leiriin kansan joukossa.

9. Ja kansa luettiin: ja katso, ei ollut siellä yhtäkään Gileadin Jabeksen asuvaa.
10. Niin seurakunta lähettivät sinne kansasta kaksitoista tuhatta sotamiestä rohkeinta =poikaa ja käskivät heitä, sanoen: menkää ja lyökää miekan terällä Jabeksen asuvaiset Gileadissa vaimoinensa ja lapsinensa.
11. Mutta näin tehkää: kaikki miespuolet ja kaikki ne naispuolet, jotka miesten kanssa ovat maanneet, tappakaat.
12. Ja he löysivät Jabeksen asuvaisista Gileadissa neljäsataa tyttöä, jotka neitseet olivat ja eivätkä olleet maanneet miehen kanssa, ne he veivät Silon leiriin, joka on Kanaanmaassa.
13. Ja koko seurakunta lähetti puhuttelemaan Benjaminin lapsia poikia, jotka olivat Rimmonin kalliolla, ja tarjosivat heille rauhaa.
14. Ja Benjaminilaiset lapset palasivat silloin, ja he antoivat heille vaimoiksi niitä jotka he olivat jättäneet elämään Jabeksen naisista Gileadissa; mutta ei nämä heille piisanneet.
15. Mutta kansa katui Benjaminin tähden, että **YHWH** oli loven tehnyt Israelin sukukunnissa.
16. Ja kansan vanhimmat sanoivat: kuinka me teemme, että jääneetkin saisivat vaimoja? sillä naisväki on hukutettu Benjaminista?
17. Ja he sanoivat: perintö on niiden, jotka ovat jääneet Benjaminista, eikä saa yksikään sukukunta Israelista hävitä.
18. Mutta emme taida antaa heille meidän tyttäriämme vaimoiksi; sillä Israelin lapset pojat ovat vannoneet ja sanoneet: kirottu olkoon se, joka antaa Benjaminilaisille vaimon.
19. Ja he sanoivat: katso, **chag-YHWH** juhlapäivää pidetään joka vuosi Silossa, joka on pohjaan päin Betelistä, auringon nousuun päin siitä tiestä, joka Betelistä menee Sikemiin, ja eteläänpäin Lebonasta.
20. Ja he käskivät Benjaminin lapsille pojille ja sanoivat: menkää ja väijykää viinimäissä.
21. Ja kuin näette Silon tyttäret käyvän ulos hyppyyn, niin juoskaat kiiruusti viinimäistä, ja ottakaat jokainen Silon tyttäristä vaimo, ja menkää Benjaminin maalle.
22. Kun heidän isänsä taikka veljensä tulevat valittamaan meidän eteemme, niin me sanomme heille: suokaat ne meille! sillä me emme jokainen saaneet itsellemme vaimoa sodassa, ette tekään itse ole niitä heille antaneet; sillä muutoin te olisitte vianalaiset.
23. Benjaminin lapset pojat tekivät niin ja ottivat, lukunsa jälkeen, ryöstämällä vaimoja hyppäävään joukosta. Ja he menivät pois ja palasivat perintöönsä, rakensivat kaupungeita ja asuivat niissä.
24. Israelin lapset pojat menivät myös silloin sieltä pois, itsekukin sukukuntaansa ja sukunsa luo, ja läksivät sieltä itsekukin perintöönsä.
25. Silloin ei ollut kuningasta Israelissa, vaan jokainen teki niinkuin hänelle näkyi oikein olevan.

Tuomarien Kirjan loppu.

RUTH

Rut

1. Ruutin Kirja.

8/10/2020

1. LUKU

1. Ja tuomarien hallitessa tuli kallis aika maahan. Ja mies Juudan Betlehemistä läksi asumaan Moabilaisten maalle, hän ja hänen vaimonsa ja kaksi hänen poikaansa.
2. Miehen nimi oli Elimelek, ja hänen vaimonsa nimi Noomi, ja hänen kahden poikansa nimi Mahlon ja Kiljon, he olivat Efratilaisia Juudan Betlehemistä. Ja tultuansa Moabilaisten maalle, jäivät he sinne.
3. Elimelek Noomin mies kuoli, ja hän jäi hänestä kahden poikansa kanssa.
4. He ottivat Moabilaisia vaimoja: toisen nimi oli Orpa ja toisen nimi Ruut, ja he asuivat siellä liki kymmenen ajastaikaa.
5. Ja nekin molemmat kuolivat, Mahlon ja Kiljon, ja se vaimo jäi jälkeen kahdesta pojastansa ja miehestänsä.
6. Ja hän nousi miniöinensä ja palasi* Moabin maalta; sillä hän oli Moabin maalla kuullut, että **YHWH** oli etsinyt kansaansa ja antanut heille leipää.
7. Ja hän läksi pois siitä paikasta, missä hän oli ollut, molempain miniäinsä kanssa. Ja kun he matkustivat tiellä palataksensa* Juudan maalle,
8. sanoi Noomi kahdelle miniällensä: menkää ja palatkaat* kumpanenkin äitinne huoneeseen; tehkөөn **YHWH** teille laupeuden, niinkuin te olette vainajille ja minulle tehneet!
9. **YHWH** antakoon teidän kummankin saada levon miehensä huoneessa! Ja hän antoi heidän suuta, ja he korottivat äänensä ja itkivät,
10. Ja sanoivat hänelle: sinun kanssasi* me käymme kansasi tykö!

11. Mutta Noomi sanoi: palatkaat, tyttäreni: miksi tahdotte minun kanssani käydä? taitaisinko minä vielä siittää lapsia kohdussani teille mieheksi?
12. Palatkaat, minun tyttäreni, ja menkää, sillä minä olen ylön vanha miestä ottamaan; ja vaikka minä sanoisin itselläni olevan toivoa, ja vielä tänä yönä ottaisin itselleni miehen ja synnyttäisin poikia,
13. kuinka te sentähden odottaisitte siksi kuin ne tulisivat isoiksi? Ja kuinka te sentähden istuisitte kotona, ettekä menisi naimisiin? Ei, tyttäreni; minä suuresti murehdin teidän tähtenne, ja *yad-YHWH* käsi on sattunut minuun.
14. Niin he korottivat äänensä ja itkivät vielä hartaammasti; ja Orpa antoi anoppinsa suuta, mutta Ruut riippui hänessä.
15. Mutta hän sanoi hänelle: katso, kälysi on palannut kansansa tykö ja **w'el-'Eloheyha** jumalainsa tykö; palaja sinäkin kälysi perässä !
16. Ruut vastasi: älä minulle sitä puhu, että minä luopuisin sinusta ja palajaisin pois tyköäsi; sillä kuhunka sinä menet, sinne minäkin menen, ja kussa sinä yödyt, siellä tahdon minäkin yötä olla: *aMekh' aMiy* sinun kansasi on minun kansani, ja **W'Elohayikh' 'Elohay** sinun Jumalasi on minun Jumalani.
17. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja antaa itseni haudata. **YHWH** ~~tehköön minulle sen ja sen~~ **Yosiyf /Yacaph** lisätä jatkaa (*Jeshua?*), ainoastaan kuolema meitä eroittaa!
- (Voisi ehkä kääntyä näin: ”*YHWH Jeshua lisätköön kunnes kuolema...*)
18. Kuin hän näki hänen täydellä todella päättäneen seurata, lakkasi hän sitä puhumasta hänelle. *L'daBer /Dabar eleyha ('Eleyha ?)*
19. Ja he matkustivat kahden kesken Betlehemiin asti. Ja kun he tulivat Betlehemiin, tuli koko kaupunki liikkeelle heidän tähtensä; ja sanoivat: onko tämä Noomi?
20. Mutta hän sanoi heille: älkää minua kutsuko Noomiksi *No'omiy*=miellyttävä, vaan kutsukaat minua *Maraksi* katkera; sillä **Shaday** Kaikkivaltias on antanut minulle paljon murhetta.
21. Täysinäisenä minä täältä läksin, mutta tyhjänä on **YHWH** antanut minun palata. Miksi siis kutsutte minua Noomiksi? Sillä **WAYHWH** on minun alentanut ja **W'Shaday** Kaikkivaltias on minua vaivannut.
22. Ja niin palasi Noomi, ja Ruut Moabilainen, hänen miniänsä, palasi hänen kanssansa Moabin maalta; ja he tulivat Betlehemiin ohran leikkuun alussa.

2. LUKU

1. Ja oli eräs Noomin miehen lanko, jalo, voimallinen mies, Elimelekin suvusta; ja hänen nimensä oli Boas.
2. Ja Moabilainen Ruut sanoi Noomille: salli minun mennä pellolle tähkäpäitä noukkimaan sen perässä, jonka edessä minä löydän armon. Sanoi hän hänelle: mene, tyttäreni.

3. Ja hän meni ja noukki pellolla elonleikkaajain jälissä; ja se peltomaa sattui olemaan Boaksen oma, joka oli Elimelekin suvusta.
4. Ja katso, Boas tuli Betlehemistä ja sanoi elonleikkaajille: **YHWH** olkoon teidän kanssanne! Ja he sanoivat hänelle: **YHWH** siunatkoon sinua!
5. Ja Boas sanoi palvelijallensa, joka oli pantu elonleikkaajien päällysmieheksi: kenenkä tämä piika on?
6. Ja palvelija, elonleikkaajien päällysmies, vastasi ja sanoi: se on se Moabilainen nainen, joka tuli Noomin kanssa Moabin maalta,
7. Hän sanoi: anna minun noukkia ja koota lyhdetten keskeltä elonleikkaajain perässä. Ja hän on tullut ja pysynyt aamusta hamaan tähän asti, ainoastaan vähän hän on huoneessa ollut.
8. Ja Boas sanoi Ruutille: kuule minua, tyttäreni! Älä mene muiden pellolle poimimaan, äläkä tästä lähde, vaan ole tässä minun piikaini kanssa.
9. Katso visusti, millä pellolla he eloa leikkaavat, ja seuraa heitä: minä olen sanonut palvelijoilleni, ettei yksikään sinua vahingoittaisi. Ja jos janoot, niin mene astiain tykö ja juo siitä, mitä minun palvelijani ammentavat.
10. Silloin heittäysi hän kasvoillensa ja kumartui maahan, ja sanoi hänelle: minkätähden olen saanut semmoisen armon sinun silmäisi edessä, että pidät huolta minusta, vaikka olen muukalainen?
11. Boas vastasi ja sanoi hänelle: minulle on ilmoitettu kaikki, mitä olet tehnyt anopillesi, miehesi kuoltua: kuinka jätit isäsi ja äitisi, ja syntymämaasi, ja matkustit kansan tykö, jota et ennen tuntenut.
12. **YHWH** maksakoon sinulle työsi, ja olkoon sinulle täydellinen palkka **YHWH** **'Elohey Yis'rael**, jonka siipein suojaan olet turvautunut!
13. Ja hän sanoi: anna, herrani *'adown*; minun saada armo sinun silmiesi edessä, sillä sinä olet lohduttanut minua ja olet puhutellut piikaas suloisesti, vaikka en minä ole yhdenkään piikasi vertainen.
14. Ja Boas sanoi hänelle, kun ruan aika oli tullut: tule tänne, syö leipää ja kasta palasi etikkaan. Niin hän istui elonleikkaajain viereen; ja hän antoi hänelle korvennetuita tähkäpäitä; hän söi ja ravittiin, ja jätti jotakin tähteeksi.
15. Kun hän nousi poimimaan, käski Boas palvelijoitansa ja sanoi: sallikaat hänen poimia lyhdetten keskeltä, älkäätkä häntä häväiskö.
16. Varistelkaat myös lyhteistä hänelle, ja jättäkäätkä siihen, että hän ne poimisi; ja älkäätkä yksikään häntä nuhdelko!
17. Ja hän poimi pellolla iltaan asti, ja hän tappoi ne poimitut; ja oli liki yksi efa ohria.
18. Ja hän kantoi ne ja vei kaupunkiin, ja näytti anopillensa, mitä hän oli poiminut. Ja hän toi myös tähteet siitä ruuasta, josta hän oli itsensä ravinnut ja antoi hänelle.
19. Silloin sanoi hänen anoppinsa hänelle: missä olet poiminut tänäpäpä, ja missä olet työtä tehnyt? Siunattu olkoon se, joka on pitänyt sinusta huolta! Ja hän ilmoitti anopillensa, kenenkä tykönä hän oli työtä tehnyt, sanoen: sen miehen nimi, jonka tykönä minä tänäpäpä työtä tein, on Boas.

20. Noomi sanoi miniällensä: *Barukh' hu LaYhwah* hän olkoon siunattu Herralta, sillä hän on tehnyt laupeuden eläviä sekä kuolleita kohtaan! Ja Noomi sanoi hänelle: tämä mies on meidän lankomme ja meidän perintömme lunastaja.
21. Ja Ruut Moabilainen sanoi: hän sanoi minulle: ole minun palvelijaini kanssa, siksi kuin he ovat leikanneet kaiken minun eloni.
22. Noomi sanoi miniällensä Ruutille: tyttäreni, hyvä on sinun mennä hänen piikainsa kanssa, ettei sinua kohdeltaisi pahoin toisen pellolla.
23. Ja hän viipyi Boaksen piikain seurassa ja poimi tähkäpäitä, siksi kuin ohrat ja nisut olivat leikatut. Sitten asui hän anoppinsa luona.

3. LUKU

1. Ja Noomi, hänen anoppinsa sanoi hänelle: tyttäreni, minä tahdon saattaa sinulle levon, että sinun hyvin kävisi.
2. Ja nyt, eikö Boas, jonka piikain seurassa olet ollut, ole sukulaisemme? katso, hän viskaa tänä yönä ohria luvassansa.
3. Niin pese ja voitele itsesi, ja vaateta itsesi ja mene luvaan, mutta älä ilmoita itseäsi hänelle, ennenkuin hän on syönyt ja juonut.
4. Kuin hän maata panee, niin ota vaari missä hän makaa; sitte mene ja nosta vaate hänen jalkainsa päältä ja pane siihen maata; kyllä hän sinulle sanoo, mitä sinun on tekeminen.
5. Hän sanoi hänelle: kaikki, mitä sanot minulle, teen minä.
6. Ja hän meni luvaan ja teki kaikki mitä hänen anoppinsa hänelle oli käsenyt.
7. Ja kuin Boas oli syönyt ja juonut, tuli hänen sydämmensä iloiseksi; ja hän meni maata viljakoon juureen. Ja Ruut tuli salaisesti ja nosti vaatteen hänen jalkainsa päältä, ja pani siihen maata.
8. Puoliyön aikaan peljästyivät mies ja käänsi itsensä: ja katso, nainen makasi hänen jalkainsa juuressa.
9. Ja hän sanoi: kuka olet? Hän vastasi: minä olen Ruut, sinun piikasi: levitä siipesi piikasi ylitse, sillä sinä olet perintömme lunastaja.
10. *WaYomer B'rukhah aT' LAYHWH* Hän sanoi: siunattu ole sinä Herrassa, tyttäreni; sinä olet osoittanut viimeisen rakkautesi suuremmaksi ensimmäistä, kun et ole seurannut nuorukaisia, köyhiä eli rikkaita.
11. Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää! kaikki, mitä sanot, teen minä sinulle; sillä koko minun kansani kaupunki tietää, että olet kunniallinen nainen.
12. Tosi on, että minä olen perintönne lunastaja; mutta on läheisempikin sukulainen.
13. Ole tässä yötä, ja jos hän huomenna lunastaa sinun, niin se on hyvä, lunastakoon, mutta jollei hän tahdo lunastaa sinua, niin minä lunastan sinun, niin totta kuin *chay-YHWH* elää! Lepää huomeneen asti.

14. Ja hän lepäsi huomeneen asti hänen jalkainsa juuressa, ja nousi ennenkuin yksikään toisensa tunsi, sillä hän sanoi: älköön saako kukaan tietää naisen luvaan tulleeksi.

15. Ja hän sanoi: anna päällisvaatteesi joka ylläsi on, ja pidä kiinni; ja hän piti siitä kiinni. Ja hän mittasi hänelle kuusi mittaa ohria ja pani ne hänen selkäänsä; ja hän meni kaupunkiin.

16. Ja hän tuli anoppinsa luo; ja hän sanoi: kuinka asiasi menestyvät, tyttäreni? Ja hän kertoi hänelle kaikki, mitä mies oli tehnyt,

17. ja sanoi: nämä kuusi mittaa ohria antoi hän minulle; sillä hän sanoi: et saa sinä tyhjin käsin mennä anoppisi tykö.

18. Hän sanoi: ole alallasi, tyttäreni, siksikuin saat nähdä, kuinka käy; sillä ei se mies lepää ennen kuin hän tänäpäivänä saa asian päätetyksi.

4. LUKU

1. Ja Boas meni porttiin ja istui siellä; ja katso, perinnön lunastaja, josta hän oli puhunut, kävi ohitse, ja Boas puhutteli häntä nimeltä ja sanoi: poikkea tänne ja istu viereeni. Niin hän poikkesi ja istui.

2. Ja hän otti kymmenen miestä kaupungin vanhimmista, sanoen heille: istukaat tähän; ja he istuivat.

3. Niin sanoi hän perinnön lunastajalle: sitä maan kappaletta, joka oli meidän veljellämme Elimelekillä, kaupitsee Noomi, joka on palannut Moabin maalta.

4. Ja minä päätin sen sinulle ilmoittaa ja sanoa: jos tahdot sen periä, niin lunasta se tässä kaupungin asuvaisten ja kansani vanhimpain edessä; mutta jollet tahdo sitä lunastaa, niin sano minulle, että sen tietäisin; sillä ei ole yhtään muuta perinnön lunastajaa kuin sinä ja minä sitten sinun jälkeesi. Hän sanoi: minä lunastan.

5. Niin vastasi Boas: jona päivänä sinä lunastat pellon Noomin kädestä, olet sinä sen ostanut Moabilaiselta Ruutilta, vainajan vaimolta, herättääkses vainajalle nimeä hänen perinnösssä.

6. Niin sanoi perinnön lunastaja: en minä voi lunastaa sitä, etten hukuttaisi omaa perintöäni. Lunasta sinä, mitä minun olisi tullut lunastaa; sillä en minä taida sitä lunastaa.

7. Ja muinen oli Israelissa lunastus- ja vaihetuskaupoissa kaupan vahvistukseksi, että mies riisui kenkensä ja antoi lähimmäisellensä: ja se oli todistus Israelissa.

8. Niin perinnön lunastaja sanoi Boakselle: lunasta sinä se; ja riisui kengän jalastansa.

9. Boas sanoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: te olette tänäpäivänä minun todistajani, että minä olen lunastanut Noomilta kaikki mitä Elimelekin, Kiljonin ja Mahlonin oli,

10. Ja Ruutinkin, Moabilaisen, Mahlonin lesken, olen minä ottanut vaimokseni, herättääkseni vainaalle nimeä hänen perimisesssä, ja ettei kuolleen nimi hukkuisi

veljeinsä keskeltä ja hänen kaupunkinsa portista; siihen olette te tänäpäivänä todistajat.

11. Tähän kaikki kansa ja vanhimmat, jotka portissa olivat, sanoivat: me olemme todistajat. **YHWH** tehköön sille vaimolle, joka sinun huoneesesi tulee, niinkuin Rakelille ja niinkuin Lealle, jotka molemmat rakensivat Israelin huoneen, ja enentyköön tavarasi Efratassa, ja tulkoon nimesi kuuluisaksi Betlehemissä!

12. Ja siitä siemenestä, jonka **YHWH** sinulle antaa tästä nuoresta vaimosta, olkoon sinun huoneesi niinkuin Peresin huone, jonka Tamar synnytti Juudalle!

13. Ja Boas otti Ruutin vaimoksensa. Ja hän meni hänen tykönsä; ja **YHWH** antoi hänen tulla hedelmälliseksi, ja hän synnytti pojan.

14. Niin vaimot sanoivat Noomille: kiitetty olkoon **YHWH**, joka ei sallinut sinulta puuttua perillistä tähän aikaan! ja hänen nimensä tulkoon kuuluisaksi Israelissa!

15. Hän on virvoittava **l'Meshiyv /shuwb*** palauttaja restorer sinua ja holhoova *nefesh ul'khal'Kel* sinun vanhuuttasi sieluasi; sillä miniäsi, joka sinua rakastaa, on hänet synnyttänyt; hän, joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa.

16. Ja Noomi otti lapsen, pani helmaansa ja hoiteli häntä.

17. Mutta hänen kylänsä vaimot antoivat hänelle nimen ja sanoivat: Noomille on poika syntynyt! ja antoivat hänelle nimen Obed: tämä on Davidin isän, Isain isä.

18. Tämä on Peresin sukukunta: Perets siitti Hesronin.

19. Ja Hesron siitti Ramin: Ram siitti Amminadabin.

20. Amminadab siitti Nahessonin: Nahesson siitti Salmon.

21. Salmon siitti Boaksen: Boas siitti Obedin.

22. Obed siitti Isain, ja Isai siitti Davidin.

Ruutin Kirjan loppu.

***Messias l'Meshiyv /shuwb** palauttaja restorer

Ruth 1:6, 7, 8, 10, 15, 16.

kts lexiconcordance.com/hebrew/7725.html

Ruutin kirjan LIITE:

www.lexiconcordance.com/hebrew/7725.html

Hebrew Dictionary (Lexicon-Concordance)

Strong's #7725 שׁוּב *shuwb* {shoob}

Sana **Messias**: *l'Meshiyv* juurisana *shuwb* on kväännetty mm. seuraavasti:

- 1) to return, turn back
 - 1a) (Qal)
 - 1a1) to turn back, return
 - 1a1a) to turn back
 - 1a1b) to return, come or go back
 - 1a1c) to return unto, go back, come back
 - 1a1d) of dying
 - 1a1e) of human relations (fig)
 - 1a1f) of spiritual relations (fig)
 - 1a1f1) to turn back (from God), apostatise
 - 1a1f2) to turn away (of God)
 - 1a1f3) to turn back (to God), repent
 - 1a1f4) turn back (from evil)
 - 1a1g) of inanimate things
 - 1a1h) in repetition
 - 1b) (Polel)
 - 1b1) to bring back
 - 1b2) to restore, refresh, repair (fig)
 - 1b3) to lead away (enticingly)
 - 1b4) to show turning, apostatise
 - 1c) (Pual) restored (participle)
 - 1d) (Hiphil) to cause to return, bring back
 - 1d1) to bring back, allow to return, put back, draw back, give back, restore, relinquish, give in payment
 - 1d2) to bring back, refresh, restore
 - 1d3) to bring back, report to, answer
 - 1d4) to bring back, make requital, pay (as recompense)
 - 1d5) to turn back or backward, repel, defeat, repulse, hinder, reject, refuse
 - 1d6) to turn away (face), turn toward
 - 1d7) to turn against
 - 1d8) to bring back to mind
 - 1d9) to show a turning away
 - 1d10) to reverse, revoke
 - 1e) (Hophal) to be returned, be restored, be brought back
 - 1f) (Pulal) brought back (*kts ao. sivulta lisää*)

all - 1 Kings 9:6; 22:28.

answer, answered, answereth - 2 Samuel 3:11. Esther 4:13. Job 13:22; 20:2; 31:14; 32:14; 33:5, 32; 40:4. Proverbs 22:21. Isaiah 41:28. Habakkuk 2:1 / 2 Chronicles 10:16 Nehemiah 6:4 Proverbs 18:13.

averse - Micah 2:8.

away - Genesis 27:44, 45. Numbers 25:4, 11; 32:15. Deuteronomy 23:14. Joshua 22:16, 18. 2 Kings 18:24. 2 Chronicles 6:42; 7:19; 29:10; 30:8. Psalms 78:38; 106:23; 132:10. Proverbs 24:18; 25:10; 29:8; 30:30. Isaiah 5:25; 9:12, 17, 21; 10:4; 12:1; 36:9; 58:13. Jeremiah 2:24; 3:19; 8:4; 18:20; 29:14; 32:40.

Lamentations 2:14. Ezekiel 14:6; 18:24, 26, 27, 28. Daniel 9:16. Hosea 14:4. Amos 1:3, 6, 9, 11, 13; 2:1, 4, 6. Jonah 3:9. Micah 2:4. Nahum 2:2. Zephaniah 2:7. Malachi 2:6.

back - Genesis 14:16; 38:29. Exodus 23:4. Numbers 13:26. Deuteronomy 23:13. Joshua 8:26; 11:10; 23:12. Judges 11:35; 18:26. Ruth 1:15; 2:6. 1 Samuel 15:11. 2 Samuel 15:20, 25; 17:3; 19:10, 11, 12, 43. 1 Kings 13:18, 19, 20, 22, 23, 26, 29; 14:28; 19:21; 22:26, 33. 2 Kings 1:5, 5; 2:13; 8:29; 15:20; 19:28; 20:9. 1 Chronicles 21:20. 2 Chronicles 18:25; 19:4; 25:13; 34:16. Nehemiah 2:15. Job 33:30; 39:22. Psalms 14:7; 53:6; 70:3; 78:41; 85:1. Isaiah 14:27; 37:29. Jeremiah 4:8, 28; 6:9; 8:5; 11:10; 40:5, 5. Ezekiel 38:4, 8; 39:2; 44:1. Zephaniah 3:20.

bethink - 1 Kings 8:47.

bring, bringeth, bringing, brought- Genesis 24:5, 6, 8; 37:14. Numbers 17:10; 22:8. Deuteronomy 1:22; 28:60, 68. 1 Samuel 6:7. 2 Samuel 14:21; 19:11. 1 Kings 12:21. 2 Chronicles 11:1. Job 10:9; 30:23. Psalms 72:10; 94:23. Proverbs 19:24. Isaiah 49:5. Jeremiah 50:19. Jonah 1:13. / Proverbs 20:26 2 Samuel 19:10. Deuteronomy 1:25. Joshua 14:7; 22:32. 1 Kings 2:30; 20:9. 2 Kings 20:11; 22:9, 20. 2 Chronicles 34:16, 28. Ezekiel 27:15

call - Deuteronomy 30:1.

came - 1 Kings 17:22.

carried - 2 Samuel 15:29. 2 Chronicles 24:11.

case - Deuteronomy 22:1; 24:13.

cease - Numbers 8:25.

certainly - Genesis 18:10; 50:15. 2 Chronicles 18:27.

come - 1 Kings 17:21.

consider, considereth - Deuteronomy 4:39 Isaiah 44:19.

convert - Isaiah 6:10.

converted, converting, converts - Psalms 51:13 Psalms 19:7 Isaiah 1:27.

deliver vapahtaa - Genesis 37:22. Exodus 22:26. Leviticus 26:26. Deuteronomy 24:13. 2 Chronicles 28:11.

deny - 1 Kings 2:16.

drawn drew - Lamentations 2:3.

Joshua 8:26.

fro - Genesis 8:7.

gave - 2 Kings 17:3.

get - Deuteronomy 5:30

give giveth - Exodus 21:34 Proverbs 24:26

hinder Job 9:12; 11:10

home - 1 Samuel 18:2. Job 39:12

let - Isaiah 43:13

make - 1 Samuel 29:4

may - 1 Kings 12:6, 9

more - Job 7:7

nay - 1 Kings 2:17, 20, 20

off - Ezekiel 18:17

out - Exodus 32:27. Jeremiah 40:12; 44:28

past - Job 14:13

pay - 2 Chronicles 27:5

perverted - Isaiah 47:10

put - Genesis 29:3. Exodus 4:7, 7; 34:35. 1 Samuel 14:27

recall - Lamentations 3:21

recompense recompensed - Numbers 5:7, 8. Hosea 12:2 Numbers 5:8. 2 Samuel 22:21, 25. Ps. 18:20, 24

recover recovered - 2 Samuel 8:3 1 Samuel 30:19. 2 Kings 13:25; 14:28; 16:6. Jeremiah 41:16

refresheth - Proverbs 25:13

relieve - Lamentations 1:11, 16, 19

render rendered - Numbers 18:9. Deuteronomy 32:41, 43. Judges 9:57. 1 Samuel 26:23. Job 33:26. Psalms 28:4; 79:12; 94:2; 116:12. Proverbs 24:12, 29; 26:16. Isaiah 66:15. Lamentations 3:64. Zechariah 9:12. Judges 9:56. 2 Kings 3:4. Proverbs 12:14

repent - Ezekiel 14:6; 18:30

reported - Ezekiel 9:11.

requite requited requiting - Genesis 50:15. 2 Samuel 16:12. 1 Samuel 25:21. 2 Chronicles 6:23.

rescue - Psalms 35:17.

restore restored restorer restoreth

Genesis 20:7, 7; 40:13; 42:25. Leviticus 6:4; 25:27. Numbers 35:25. Judges 17:3. 1 Samuel 12:3. 2 Samuel 9:7; 16:3. 1 Kings 20:34. 2 Kings 8:6. Nehemiah 5:11, 12. Job 20:10, 18. Psalms 51:12. Isaiah 1:26; 42:22; 49:6. Jeremiah 27:22. Ezekiel 33:15. Daniel 9:25. Genesis 20:14; 40:21; 41:13; 42:28. Deuteronomy 28:31. Judges 17:3, 4. 1 Samuel 7:14. 2 Kings 14:22, 25. 2 Chronicles 26:2. Psalms 69:4. Ezekiel 18:7, 12. Ruth 4:15. Isaiah 58:12. Psalms 23:3.

retire - 2 Samuel 11:15.

return - Genesis 3:19, 19; 14:17; 16:9; 18:10, 14; 31:3, 13; 32:9. Exodus 4:18, 19, 21; 13:17. Leviticus 25:10, 10, 13, 27, 28, 41, 41; 27:24. Numbers 10:36; 14:3, 4; 23:5; 32:18, 22; 35:28. Deuteronomy 3:20; 17:16, 16; 20:5, 6, 7, 8; 30:2, 3, 8. Joshua 1:15; 20:6; 22:8. Judges 7:3; 11:31. Ruth 1:6, 7, 8, 10, 15, 16. 1 Samuel 6:3, 4, 8; 7:3; 9:5; 15:26; 26:21; 29:4, 7, 11. 2 Samuel 2:26; 3:16; 10:5; 12:23; 15:19, 20, 27, 34; 19:14; 24:13. 1 Kings 2:32, 33, 44; 8:48; 12:24, 26; 13:16; 19:15; 22:17, 28. 2 Kings 18:14; 19:7, 33; 20:10. 1 Chronicles 19:5. 2 Chronicles 6:24, 38; 10:6, 9; 11:4; 18:16, 26, 27; 30:6, 9. Nehemiah 2:6; 4:12; 9:17. Esther 4:15; 9:25. Job 1:21; 6:29; 7:10; 10:21; 15:22; 16:22; 17:10; 22:23; 33:25; 36:10; 39:4. Psalms 6:4, 10; 7:7, 16; 59:6, 14; 73:10; 74:21; 80:14; 90:3, 13; 94:15; 104:29; 116:7. Proverbs 26:27. Ecclesiastes 1:7; 5:15; 12:2, 7, 7. Song of Songs 6:13, 13, 13, 13. Isaiah 6:13; 10:21, 22; 19:22; 21:12; 35:10; 37:7, 34; 44:22; 45:23; 51:11; 55:7, 11; 63:17. Jeremiah 3:12, 22; 4:1, 1; 5:3; 8:4, 5; 12:15; 15:7, 19, 19, 19; 18:11; 22:10, 11, 27, 27; 23:14, 20; 24:7; 29:10; 30:3, 10, 24; 31:8; 32:44; 33:7, 11, 26; 34:11, 16, 22; 35:15; 36:3, 7; 37:7, 20; 38:26; 42:12; 44:14, 14, 14; 46:27; 50:9. Ezekiel 7:13, 13; 13:22; 16:55, 55, 55; 18:23; 21:5, 30; 29:14; 46:9, 17; 47:6. Daniel 10:20; 11:9, 10, 13, 28, 28, 29, 30, 30. Hosea 2:7, 9; 3:5; 5:15; 6:1; 7:10, 16; 8:13; 9:3; 11:5, 5, 9; 12:14; 14:1, 7. Joel 2:14; 3:4, 7. Obadiah 1:15. Micah 1:7; 5:3. Malachi 1:4; 3:7, 7, 7, 18.

returned returneth return

Genesis 8:3, 9, 12; 14:7; 18:33; 21:32; 22:19; 31:55; 32:6; 33:16; 37:29, 30; 38:22; 43:10, 18; 44:13; 50:14. Exodus 4:18, 20; 5:22; 14:27, 28; 19:8; 32:31; 34:31. Leviticus 22:13. Numbers 13:25; 14:36; 16:50; 23:6; 24:25. Deuteronomy 1:45. Joshua 2:16, 22, 23; 4:18; 6:14; 7:3; 8:24; 10:15, 21, 38, 43; 22:9, 32. Judges 2:19; 5:29; 7:3, 15; 8:13; 11:39; 14:8; 21:23. Ruth 1:22, 22. 1 Samuel 1:19; 6:16, 17; 17:15, 53, 57; 18:6; 23:28; 24:1; 25:39; 26:25; 27:9. 2 Samuel 1:1, 22; 2:30; 3:16, 27; 6:20; 8:13; 10:14; 11:4; 12:31; 16:8; 17:3, 20; 18:16; 19:15, 39; 20:22; 23:10. 1 Kings 12:24; 13:10, 33. 2 Kings 2:25; 3:27; 4:35; 5:15; 7:15; 8:3; 9:15; 14:14; 19:8, 36; 23:20. 1 Chronicles 20:3. 2 Chronicles 10:2; 11:4; 14:15; 19:1, 8; 20:27; 22:6; 25:10, 24; 28:15; 31:1; 32:21; 34:7. Nehemiah 2:15; 4:15; 9:28. Esther 2:14; 7:8. Psalms 35:13; 60:1; 78:34. Ecclesiastes 4:1, 7; 9:11. Isaiah 37:8, 37; 38:8. Jeremiah 3:7; 14:3; 41:14; 43:5. Ezekiel 1:14; 8:17; 47:7. Hosea 6:11. Amos 4:6, 8, 9, 10, 11. Zechariah 1:6, 16; 7:14; 8:3. Psalms 146:4. Proverbs 26:11. Isaiah 55:10. Ezekiel 35:7. Zechariah 9:8. Ezekiel 35:9. 2 Chronicles 34:9

reverse - Numbers 23:20. Esther 8:5, 8

reward - Psalms 54:5. Hosea 4:9

rewardeth - Proverbs 17:13

say - 1 Kings 2:17, 20, 20

set - 1 Samuel 5:3

so - 1 Kings 12:16

still - Jeremiah 42:10

surely - Exodus 23:4

take - Job 9:18

turn turned turnest turneth turning - Exodus 14:2; 32:12. Deuteronomy 4:30; 13:17; 30:3, 10. Joshua 22:23, 29; 24:20. 1 Kings 8:35; 9:6. 2 Kings 17:13. 2 Chronicles 6:26, 37; 7:14; 15:4. Nehemiah 1:9; 4:4; 9:26. Job 23:13. Psalms 7:12; 22:27; 44:10; 56:9; 85:4; 119:79; 132:11. Proverbs 1:23. Ecclesiastes 3:20. Isaiah 1:25; 23:17; 28:6; 31:6; 59:20. Jeremiah 2:35; 3:7, 14; 18:8; 26:3; 31:18; 44:5. Lamentations 5:21. Ezekiel 3:19, 20; 8:6, 13, 15; 14:6; 18:21, 30, 32; 33:9, 9, 11, 11, 11, 14, 19; 38:12. Daniel 9:13; 11:18, 19.

Hosea 5:4; 12:6; 14:2. Joel 2:12, 13. Amos 1:8. Jonah 3:8, 9. Zechariah 1:3, 3, 4; 9:12; 13:7. Malachi 2:6; 4:6 Numbers 14:43; 25:11. Joshua 7:26; 19:12. 2 Kings 23:25, 26; 24:1. 2 Chronicles 12:12. Ezra 10:14. Nehemiah 9:35. Job 42:10. Psalms 9:3, 17; 78:38; 81:14; 85:3; 89:43; 119:59. Isaiah 29:17. Jeremiah 3:10; 8:6; 23:22; 31:18, 19; 34:11, 15, 16. Lamentations 1:13; 3:3; 5:21. Jonah 3:10. Zechariah 5:1; 6:1. Job 15:13. Psalms 90:3. Joshua 19:27, 29, 29, 34. Proverbs 15:1. Isaiah 9:13; 44:25. Lamentations 1:8 Ezekiel 33:12, 18. 2 Chronicles 36:13

up - 1 Chronicles 21:27

wise - Joshua 23:12. 1 Samuel 6:3

withdraw withdrawest withdrawn withdrew - Job 9:13. Psalms 74:11. Lamentations 2:8. Ezekiel 18:8. Ezekiel 20:22

The following translates multiple Hebrew or Aramaic words:

answer answered - Job 35:4. Proverbs 27:11. Nehemiah 2:20.

away - Jeremiah 50:6.

bethink - 2 Chronicles 6:37.

continually - Genesis 8:3.

repent - 1 Kings 8:47.

restore - Leviticus 25:28.

turn - Daniel 11:18.

Shemuel A

1 Samuel 1

1. Samuelin Kirja

1. LUKU

1. Ramataimin-Sofimissa, Efraimin vuorella, eli mies jonka nimi oli Elkana Jerohamin poika, Elihun pojan, Tohun pojan, Sufin pojan, Efratilainen.
2. Ja hänellä oli kaksi vaimoa, toisen nimi oli Hanna ja toisen nimi Peninna. Ja Peninnalla oli lapsia, mutta Hannalla ei ollut lasta.
3. Ja mies meni joka vuosi kaupungistansa Siloon rukoilemaan ja uhraamaan **LAYHWH Tz'vaot**; ja siellä oli kaksi Elin poikaa, Hofni ja Pinehas, **LAYHWH** pappina.
4. Ja sinä päivänä, jona Elkana uhraasi, antoi hän vaimollensa Peninnalle ja kaikille hänen pojillensa ja tyttärillensä osat.
5. Mutta Hannalle antoi hän antoi kahdenkertaisesti, sillä hän rakasti Hannaa; mutta **WAYHWH** oli sulkenut hänen kohtunsa.
6. Ja hänen vatustajansa halvensi häntä alinomaa, herättääksensä hänen vihaansa, sentähden että **YHWH** oli sulkenut hänen kohtunsa.

7. Ja niin hän teki joka vuosi, niin usein kuin hän meni **YHWH** huoneeseen, ja saattoi hän hänet murheelliseksi. Mutta hän itki eikä syönyt.
8. Ja hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: Hanna, mitä itket? ja miksi et syö? ja minkätähden on sydämesi murheellinen? enkö minä ole sinulle parempi kuin kymmenen poikaa?
9. Niin nousi Hanna, sittekuin oli syöty ja juotu, Silossa; ja pappi Eli istui istuimella Herran **YHWH** temppelin oven pielessä,
10. Ja Hanna oli sangen murheellinen sydämmestä, ja rukoili Herraa **YHWH**, ja itki hartaasti,
11. ja lupasi lupauksen, sanoen: **YHWH** Tz'vaot! jos sinä armossa katsoisit palvelijasi ahdistusta, muistaisit minua etkä unhottaisi palvelijaasi, mutta antaisit palvelijallesii pojan; niin minä annan hänen **LAYHWH** kaikiksi hänen ikäpäiviksensä, eikä partaveitsi saa sattua hänen päähänsä.
12. Ja kuin hän kauan rukoili **YHWH** edessä, tarkkasi Eli hänen suutansa.
13. Sillä Hanna puhui sydämmessänsä; ja ainoastaan hänen huulensa liikkuvat, mutta hänen äänensä ei kuulunut; ja Eli luuli hänen olevan juovuksissa.
14. Ja Eli sanoi hänelle: kuinka kauan olet juovuksissa? eroita viini pois tyköäsi.
15. Mutta Hanna vastasi ja sanoi: ei, herrani 'adown! minä olen murheellinen vaimo: viiniä ja väkevää juomaa en ole minä juonut, vaan olen vuodattanut sydämmeni **YHWH** eteen.
16. Älä pidä palvelijaasi Belialin tyttären kaltaisena, sillä minä olen suuresta murheestani ja vaivastani tähänasti puhunut.
17. Eli vastasi ja sanoi: mene rauhaan, ja **W'Elohey Yis'rael** antakoon sinulle rukouksesi, jonka olet häneltä rukoillut!
18. Hän sanoi: anna sinun palvelijasi saada armo silmäisi edessä. Niin vaimo meni matkaansa ja söi, eikä ollut enää niin murheellinen.
19. Ja he nousivat varhain huomeneltain rukoilemaan **YHWH**; sitte palasivat he ja tulivat kotiansa Ramaan. Ja Elkana tunsi emäntänsä Hannan, ja **YHWH** muisti häntä.
20. Ja vuoden kuluessa tapahtui että Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja nimitti hänet Samueliksi [Shmuw'El] : **MeYHWH** olen minä hänet rukoillut.
21. Ja Elkana meni ylös kaiken huoneensa kanssa, uhraamaan **LAYHWH** vuosikautista uhria ja lupaustansa.
22. Mutta ei Hanna mennyt ylös, vaan sanoi miehellensä: kun lapsi on vieroitettu, vien minä hänet asetettavaksi **YHWH** eteen, ja sitten pitää hänen siellä aina oleman.
23. Elkana hänen miehensä sanoi hänelle: tee niinkuin sinulle parhaaksi näky, ole kotona niinkauan että hänen vieroitat: **YHWH** vahvistakoon sanansa! Niin vaimo jäi kotia ja imetti poikaansa, siksikuin hän vieroitti hänet.
24. Ja kun hän oli hänet vieroittanut, vei hän hänet myötänsä ja otti kanssansa kolme härkää, yhden efan jauhoja ja leilin viiniä: ja hän toi hänet **YHWH** huoneeseen Silossa, ja poika oli vielä sangen nuori.
25. Ja he teurastivat härän, ja toivat poikasen Elin eteen.
26. Ja hän sanoi: Ah, herrani 'adown! niin totta kuin sielusi elää, herrani 'adown, minä olen se vaimo, joka tässä tykönäsi seisoi rukoillen **EI-YHWH**.

27. Tätä poikasta minä anoin: nyt on **YHWH** minulle antanut rukoukseni, jonka minä Häneltä rukoilin.

28. Sentähden annan minäkin hänet Herralle **LAYHWH** jälleen; kaikeksi elinajaksensa, olkoon hän Herralle **LAYHWH** annettu. Ja hän rukoili Herraa **LAYHWH** siinä paikassa.

2. LUKU

1. Ja Hanna *Chanah* rukoili ja sanoi: minun sydämmeni riemuitsee **BAYHWH**; minun sarveni on ylennetty **BAYHWH**. Minun suuni on leviältä auennut vihollisteni ylitse; sillä minä riemuitsen Sinun ~~autuudestasi~~ **BiYshuatekha** /*Yashuw`ah* = **Jeshua**.

2. Ei kenkään ole Pyhä *Qadowsh* niinkuin **KAYHWH**, sillä ei ole ketään paitsi Sinua, eikä ole kalliota *Tsuwr* **K'Eloheynu Jeshua** vertaista.

3. Älkääät niin aivan suuresti kerskatko, älköön lähtekö röyhkeyttä suustanne; sillä **'EL Deot YHWH** on kaikkietävä, eikä anna senkaltaisten aivoitusten menestyä.

4. Väkevään joutset ovat särjetyt, ja heikot ovat väkevyydellä vyötetyt.

5. Jotka ennen ravitut olivat, ne ovat antauneet palkollisiksi leivän tähden, ja ne, jotka nälkää kärsivät, eivät enää isoa, vielä hedelmätönkin synnyttää seitsemän lasta, ja se, jolla monta lasta oli, käypi heikoksi.

6. Herra **YHWH** kuolettaa ja virvoittaa, vie suureen ahdistukseen ja siitä ulos jälleen.

7. Herra **YHWH** tekee köyhäksi ja rikkaaksi, Hän alentaa ja ylentää.

8. Hän nostaa tomusta köyhän ja ylentää vaivaisen loasta, istuttaaksensa hänet päämiesten sivuun ja antaaksensa hänen periä kunnia-istuimen; sillä maan perustukset ovat **LAYHWH**, ja Hän on asettanut maan piirin niiden päälle.

9. Hän varjelee pyhäin jalat, mutta jumalattomain täytyy vaieta pimeydessä; sillä oma suuri voima ei mitään auta.

10. Ne, jotka riitelevät **YHWH** kanssa, pitää muserrettaman rikki, Hän jylisee taivaassa heidän ylitsensä. **YHWH** tuomitsee maan ääret, ja antaa kuninkaallensa väkevyyden, ja ylentää Voideltunsa *Mashiyach* - **Messiah, anointed; voideltu** **Messias** sarven.

11. Ja Elkana meni Ramaan kotiansa; vaan nuorukainen palveli *et-YHWH* papin Elin edessä.

12. Mutta Elin pojat olivat ilkiät eivätkä totelleet *et-YHWH*,

13. eikä pappein oikeutta kansan edessä. Kun joku uhrasi uhrin, tuli papin palvelija, kuin liha keitettiin, ja oli kolmehaarainen hanko kädessä,

14. ja pisti sen kattilaan, tahi pataan, tahi keittimeen, tahi pannuun, ja kaikki mitä hän veti ylös hangolla, sen pappi otti; ja niin tekivät he kaikelle Israelille, jotka tulivat sinne Siloon.

15. Ja ennenkuin he polttivat rasvan, tuli papin palvelija ja sanoi miehelle, joka uhrasi: anna lihaa paistiksi papille, sillä ei hän ota keitettyä lihaa sinulta vaan tuoretta.

16. Kun mies sanoi hänelle: polttakoot nyt ensin rasvan, ota sitten mitä sydämesi haluaa, niin sanoi hän hänelle: nyt pitää sinun antaman, jollet anna, niin otan väkisin.
17. Ja sentähden oli nuorukaisten rikos sangen suuri **YHWH** edessä; sillä he saattoivat kansan pitämään **YHWH** ruokauhrin halpana.
18. Mutta Samuel palveli **YHWH** edessä, ja poikanen oli vyötetty liiniaisella olkavaatteella.
19. Ja hänen äitinsä teki hänelle pienen vaipan, ja vei sen hänelle joka vuosi, kun hän meni ylös miehensä kanssa uhraamaan vuotista teuras-uhria.
20. Ja Eli siunasi Elkanan ja hänen vaimonsa ja sanoi: Herra **YHWH** antakoon sinulle siemenen tästä vaimosta sen lahjan sijaan, jonka hän on lainannut Herralle; ja he menivät kotiinsa.
21. Ja **YHWH** oppi Hannaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti kolme poikaa ja kaksi tyttärtä; ja poikanen Samuel kasvoi **LAYHWH** edessä.
22. Mutta Eli oli hyvin vanha, ja hän kuuli, mitä hänen poikansa tekivät kaikelle Israelille ja että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka palvelivat seurakunnan majan ovella,
23. Ja sanoi heille: miksi te teette senkaltaisia? sillä minä kuulen pahoista *ra' rah* | *raiym* 7451 teoistanne kaikelta kansalta.
24. Ei niin, poikani! ei ole se hyvä sanoma, jonka minä kuulen; näin te saatatte *am-YHWH* kansan syntiä tekemään.
25. Jos joku rikkoo ihmistä vastaan, niin tuomarit sen sovittavat; mutta jos joku rikkoo **'Elohiym** vastaan, kuka sen puolesta rukoilee? Mutta he ei kuulleet Isänsä ääntä, sillä **YHWH** tahtoi heidät tappa.
26. Mutta poikanen Samuel kasvoi kasvamistansa, ja oli otollinen sekä *im-YHWH* että ihmisten edessä.
27. Ja **'Elohiym** mies tuli Elin tykö ja sanoi hänelle: näin sanoo **YHWH**: enkö Minä selvästi itseni ilmoittanut isäsi huoneelle, kuin he vielä olivat Egyptissä Faraon huoneessa?
28. Ja Minä valitsin hänet kaikista Israelin sukukunnista Minulle papiksi, uhraamaan minun alttarillani, ja sytyttämään suitsutusta, ja kantamaan olkavaatetta Minun edessäni: ja Minä annoin isäsi huoneelle kaikki Israelin lasten tuliuhrit.
29. Miksi siis tallaatte jaloillanne Minun uhriani ja ruokauhriani, jonka olen käsenyt uhrata seurakunnan majassa; miksi kunnioitat enemmän poikiasi kuin Minua, lihoittaaksenne itsiänne kaikista kansani Israelin ruoka-uhrein uutisista?
30. Sentähden sanoo **YHWH 'Elohiym Yis 'rael**: Minä olen vakaisesti puhunut, että sinun huoneesi ja sinun isäs huoneen piti vaeltaman Minun edessäni ijankaikkisesti; mutta nyt sanoo *n'um-YHWH*: olkoon se kaukana Minusta! sillä jotka Minua kunnioittaa, niitä Minä tahdon kunnioittaa, vaan jotka Minua katsovat ylö, ne joutuvat häpiään.
31. Katso, se aika tulee, jona Minä murran käsivartesi ja sinun isäsi huoneen käsivarren, ettei yhtäkään vanhaa ole sinun huoneessasi.
32. Ja sinä saat nähdä ahdistajan majassa, kaikessa siinä hyvydessä, mikä Israelille tapahtuu; eikä yksikään vanha ole oleva sinun huoneessas ijankaikkisesti.

33. En Minä kuitenkaan hävitä kaikkia lapsiasi Minun alttariltani, niin että silmäsi kuluisivat, ja sielusi murheesta vaipuisi; vaan koko sinun huoneesi joukko on kuoleva, kun ne ovat mieheksi tulleet.

34. Ja tämä on oleva sinulle merkiksi, mikä kahdelle pojalle, Hofnille ja Pinehaalle tapahtuu: yhtenä päivänä ne molemmat kuolevat.

35. Ja Minä herätän itselleni uskollisen papin: hän tekee niinkuin Minun sydämmessäni ja mielessäni on. Ja Minä rakennan hänelle vahvan huoneen, ja hän vaeltaa Minun Voideltuni Messias *lif'ney-M'shiychiy /Mashiyach* edessä hänen elinaikansa.

36. Ja tapahtuu, että se joka jää jälkeen sinun huoneesesi, on tuleva ja kumartava häntä hopearahan ja leivän kappaleen tähden, ja sanova: aseta minua nyt johonkuhun pappeuteen, että minä saisin syödä palan leipää.

3. LUKU

1. Ja poikanen Samuel palveli Elin edessä *et-YHWH*; ja *ud'var-YHWH* sana oli kallis siihen aikaan, eikä ollut paljon ilmestyksiä.

2. Ja tapahtui siihen aikaan, että Eli makasi sijallansa; ja hänen silmänsä rupesivat pimenemään, niin ettei hän nähnyt.

3. Ei ollut **'Elohiym** lamppu sammunut; ja Samuel makasi **YHWH** temppelissä, jossa *'aron 'Elohiym* arkki oli,

4. *WaYiq'ra* **YHWH** huusi Samuelia. Ja hän vastasi: katso, tässä olen.

5. Ja hän juoksi Elin tykö ja sanoi: katso, tässä olen, sinä huusit minua. Hän sanoi: en minä kutsunut, mene jälleen ja pane maata. Ja hän meni ja pani maata.

6. *WaYosef* **YHWH** huusi taas Samuelia. Ja Samuel nousi ja meni Elin tykö, ja sanoi: katso, tässä minä olen, sinä huusit minua. Hän sanoi: en minä huutanut sinua, poikani, mene jälleen ja pane maata.

7. Mutta Samuel ei tuntenut silloin vielä *et-YHWH*; eikä *D'var-YHWH* sana ollut vielä ilmoitettu hänelle.

8. *WaYosef* **YHWH** huusi Samuelia vielä kolmannen kerran, ja hän nousi ja meni Elin tykö, ja sanoi: katso, tässä minä olen, sinä huusit minua. Niin ymmärsi Eli, että **YHWH** kutsui nuorukaista.

9. Ja Eli sanoi Samuelille: mene ja pane maata, ja jos sinua vielä kutsutaan, niin sano: puhu, *DaBer* **YHWH**! palvelijasi kuulee! Samuel meni ja pani maata sijallensa.

10. Niin tuli **YHWH** ja seiso siellä, ja huusi niinkuin ennenkin: Samuel, Samuel! Ja Samuel sanoi: puhu! sillä palvelijasi kuulee.

11. *WaYomer* **YHWH** sanoi Samuelille: katso, Minä teen yhden asian Israelissa, niin että joka sen kuulee, hänen molemmat korvansa soivat.

12. Sinä päivänä tuotan Minä Elille kaikki, mitä olen hänen huonettansa vastaan puhunut : Minä alan ja päätän sen.

13. Ja Minä tahdon tehdä hänelle tietäväksi, että Minä tuomitsen hänen huoneensa ijankaikkisesti sen pahan *Ba'awon* työn tähden, kun hän tiesi poikansa häpiällisesti käyttäneen itsensä, eikä rangaissut heitä.

14. Sentähden olen Minä vannonut Elin huoneelle, ettei Elin huoneen syntiä saada sovitetuksi uhrilla eikä ruoka-uhrilla ijankaikkisesti.

15. Ja Samuel makasi huomeneen asti; ja sitten hän avasi *Beyt-YHWH* huoneen oven. Eikä Samuel tohtinut ilmoittaa Elille sitä näkyä.

16. Mutta Eli kutsui hänen ja sanoi: Samuel, poikani! hän vastasi: katso, tässä olen.

17. Hän sanoi: mikä sana se on, joka sinulle sanottiin? älä salaa sitä minulta.

'Eleykha tehköön sinulle sen ja sen, jos salaat minulta jotakin siitä, mitä ~~sinulle on sanottu~~ **'Eleykha** sanoi.

18. Niin Samuel sanoi hänelle kaikki eikä salannut häneltä mitään. Mutta hän sanoi: Hän on **YHWH**, Hän tehköön minkä hyväksi näkee!

19. Ja Samuel kasvoi; ja **WAYHWH** oli hänen kanssansa, eikä antanut yhdenkään kaikista sanoistansa varista maahan.

20. Ja koko Israel, hamasta Danista hamaan Ber-Sebaan asti, tunsu Samuelin uskolliseksi **LAYHWH** profettaksi.

21. Ja eteenkinpäin ilmestyi **YHWH** Silossa; sillä **YHWH** ilmestyi Samuelille Silossa *Bid'var YHWH* sanan kautta.

4. LUKU

1. Ja Samuelin sana kävi ulos kaikelle Israelille. Ja Israel meni sotaan Filistealaisia vastaan. Ja he sijoittivat itsensä Eben-Eserin luo; mutta Filistealaiset asettivat leirinsä Afekiin.

2. Ja Filistealaiset asettuivat Israelia vastaan, ja sota laajeni, ja Filistealaiset löivät Israelin ja he löivät siinä tappelussa kedolla lähes neljätuhatta miestä.

3. Kun kansa tuli leiriin, sanoivat Israelin vanhimmat: minkätähden antoi **YHWH** Filistealaisten tänäpäpä lyödä meidät? Tuottakaamme **YHWH** liiton arkki Silosta tykömme ja antakaamme sen tulla keskellemme vapahtamaan *W'Yoshieinu /Yasha'* **Jeshua** meitä vihollistemme kädestä.

4. Ja kansa lähetti Siloon, ja he antoivat sieltä tuoda **YHWH Tz'vaotin Yoshev** /Yashab **Jeshua** liiton arkin, joka istuu kerubimin päällä. Ja siellä oli kaksi Elin poikaa, Hofni ja Pinehas, **YHWH** liiton arkin *im-aron* kanssa.

5. Ja kun **YHWH** liiton arkki tuli leiriin, huusi kaikki Israel suurella ilohuudolla, niin että maa vapisi.

6. Kun Filistealaiset kuuluivat sen ilohuudon, sanoivat he: mikä suuri ilohuuto on Hebrealaisten leirissä? Ja he saivat kuulla **YHWH** arkin tulleen leiriin.

7. Silloin Filistealaiset pelkäsivät ja sanoivat: **'Elohiym** on tullut leiriin. Ja he sanoivat: voi meitä! sillä ei ole ennen niin ollut.

8. Voi meitä! kuka pelastaa meitä näiden suurten jumalain **Ha'Elohiym** käsistä? Nämät ovat ne jumalat **Ha'Elohiym**, jotka löivät Egyptin korvessa kaikkinaisilla rangaistuksilla.
9. Mutta olkaat rohkiat sydämmestä ja olkaat miehet, Filistealaiset, ettei teidän tarvitsisi palvella Hebrealaisia, niinkuin he ovat teitä palvelleet! olkaat miehet ja sotikaat!
10. Ja Filistealaiset sotivat, ja Israel lyöttiin, ja jokainen pakeni majaan; ja tappo oli sangen suuri, niin että Israelista kaatui kolmekymmentä tuhatta jalkamiestä.
11. Ja **'Elohiym** arkki otettiin pois; ja kaksi Elin poikaa, Hofni ja Pinehas, kuolivat.
12. Silloin juoksi sotakentältä Benjaminilainen mies ja tuli samana päivänä Siloon; ja hän oli reväissyt vaatteensa ja viskonut multaa päänsä päälle.
13. Ja katso, kun hän sinne tuli, Eli istui istuimella, tien vieressä katsellen; sillä hänen sydämmensä oli peljästyksissä **'Elohiym** arkin tähden. Ja kun mies tuli kaupunkiin, sanaa tuomaan, parkui koko kaupunki.
14. Ja kun Eli kuuli sen korkian huudon äänen, kysyi hän: mikä kapina tämä on? Niin tuli mies nopiasti ja ilmoitti sen Elille.
15. Ja Eli oli yhdeksänkymmenen ja kahdeksan ajastaikainen, ja hänen silmänsä olivat jo niin pimenneet, ettei hän nähnyt.
16. Ja mies sanoi Elille: minä olen tullut ja paennut tänäpäpä sotakentältä. Mutta hän sanoi: kuinka käy, poikani?
17. Silloin vastasi sanansaattaja ja sanoi: Israel on paennut Filistealaisten edestä, ja suuri tappo on kansassa tapahtunut, ja molemmat poikasikin, Hofni ja Pinehas, ovat kuolleet, ja **Ha'Elohiym** arkki on otettu pois.
18. Ja kun hän kuuli mainittavan **'Elohiym** arkkia, kaatui hän taapäin istuimelta portin viereen, ja taittoi niskansa ja kuoli; sillä hän oli vanha ja raskas mies. Ja hän oli tuominut Israelia neljäkymmentä ajastaikaa.
19. Ja hänen miniänsä Pinehaan vaimo oli viimeisillensä raskas; kun hän sen sanoman kuuli, että **'Elohiym** arkki oli otettu pois ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet, vaipui hän alas ja synnytti; sillä hänen synnytyskivut kävivät hänen päällensä.
20. Ja kun hän oli kuolemaisillaan, sanoivat vaimot, jotka seisoivat hänen tykönänsä: älä pelkää, sillä sinulle on poika syntynyt. Mutta ei hän siihen mitään vastannut eikä sitä mieleensä pannut;
21. Ja kutsui sen lapsen Iikabodiksi ja sanoi: kunnia on mennyt Israelista pois! sillä **Ha'Elohiym** arkki oli otettu pois, ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet.
22. Ja hän taas sanoi: Israelin kunnia on mennyt pois! sillä **Ha'Elohiym** arkki oli otettu pois.

5. LUKU

1. Ja Filistealaiset ottivat **Ha'Elohiym** arkin ja veivät sen Eben-Eseristä Asdodiin tihutyö, hävittäjä.
2. Filistealaiset ottivat **Ha'Elohiym** arkin veivät sen sisälle Dagonin huoneesen ja asettivat sen Dagonin rinnalle.
DAGON = kalajumala vrt Paavin ja suomenkin lütterpiispain kalanpääuskonnon halkiohattu.
3. Ja Asdodilaiset nousivat toisena päivänä varhain, ja katso, Dagon makasi suullansa maassa **YHWH** arkin *et-aron* edessä. Mutta he ottivat Dagonin ja nostivat entiselle sijallensa.
4. Ja he nousivat toisena huomenna, ja katso, Dagon makasi suullansa maassa **YHWH** arkin edessä, mutta Dagonin pää ja molemmat hänen kätensä olivat poikki hakattuina kynnyksellä, ja muu ruumis vain oli jällellä.
5. Sentähden ei Dagonin papit eikä kukaan, joka menee Dagonin huoneesen, astu Dagonin kynnykselle Asdodissa tähän päivään asti.
6. Mutta *yad-YHWH* käsi oli raskas Asdodilaisten päällä ja hävitti heidät, ja löi Asdodin ja kaiken ympäristön ajoksilla *Bat'choriym* tumor in the anus or pudenda - paise peräaukossa joka tyypillisesti tulee em. kalanpää uskonnon harjoittajille, tai sukuelimissä..
7. Kuin Asdodin miehet näkivät niin olevan, sanoivat he: älkäämme antako Israelin **'Elohiym** arkin olla meidän tykönämme; sillä Hänen kätensä on raskas meitä ja jumalaamme *'Eloheynu Dagonia* vastaan.
8. Ja he lähettivät ja kutsuivat kaikki Filistealaisten päämiehet kokoon, ja sanoivat: mitä teemme Israelin **'Elohey** arkille? He vastasivat: antakaat kantaa **'Elohey Yis'rael** arkki Gatiin. Ja he kantoivat **'Elohey Yis'rael** arkin sinne.
9. Ja kun he olivat sen kantaneet sinne, nousi suuri häiriö kaupungissa *yad-YHWH* käden kautta, ja hän löi kaupungin miehet, sekä pienet että suuret, niin että heissä nousi ajoksia *tchor* - he saivat salaiset kivut salaisiin paikkoihinsa Biblia 1776.
10. Niin he lähettivät **Ha'Elohiym** arkin Ekroniin. Kun **Ha'Elohiym** arkki tuli Ekroniin, huusivat Ekronilaiset ja sanoivat: he ovat tuoneet **'Elohey Yis'rael** arkin tänne minun tyköni, surmaamaan minua ja minun kansaani!
11. Niin he lähettivät ja kutsuivat kaikki Filistealaisten päämiehet kokoon, ja sanoivat: lähettäkää pois *et-aron* **'Elohey Yis'rael** arkki, että se tulee omaan paikkaansa jälleen, ettei Hän surmaisi minua ja kansaani. Sillä suuri kuoleman pelko oli koko kaupungissa, ja *yad Ha'Elohiym* käsi oli siellä sangen raskas.
12. Ja ne ihmiset, jotka eivät kuolleet, olivat lyödyt ajoksilla 'salaisissa paikoissansa' - *tchor* = engl. piles = haavauma sukupuolielimissä, peräaukossa, niin että huuto nousi kaupungista ylös taivaasen.

6. LUKU

1. Ja **YHWH** arkki oli seitsemän kuukautta Filistealaiseten maalla.
2. Ja Filistealaiset kutsuivat pappinsa ja tietäjänsä kokoon ja sanoivat: mitä teemme **YHWH** arkille? Antakaat meidän tietää, millä tavalla lähettäisimme sen sijallensa.

3. He vastasivat: jos lähetätte *et-Elohey Yis'rael* arkin, niin älkää sitä lähettäkö tyhjänä, vaan maksakaat hänelle vika-uhri; silloin te tulette terveiksi ja saatte tietää, minkätähden hänen kätensä ei teistä lakkaa.
4. Mutta he sanoivat: mikä on se, jonka meidän tulee hänelle antaa? He vastasivat: viisi kultaista ajosta ja viisi kultaista hiirtä Filistealaisten päämiesten luvun jälkeen; sillä kaikilla teidän päämiehillänne ja teillä on ollut sama vitsaus.
5. Tehkäätsiis teidän ajostenne kuvat ja hiirtenne kuvat, jotka teidän maanne ovat hävittäneet, ja kunnioittakaat **L'Elohey Yis'rael**: ehkä Hänen kätensä silloin tulee helpommaksi teille, **'Eloheykhem** ja maallenne.
6. Miksi te paadutatte sydämmenne, niinkuin Egyptiläiset ja Farao paaduttivat sydämmensä? Eikö se niin ollut? sittekuin Hän oli saattanut heidät häpiään, laskivat he heidät menemään, ja he menivät matkaansa.
7. Niin ottakaat ja tehkääts uudet vaunut, ja ottakaat kaksi nuorta imettävää lehmää, joidenka päällä ei ole yhtään ijestä vielä ollut, ja pankaat ne lehmät vaunujen eteen, mutta salvatkaat heidän vasikkansa kotia heidän jälistänsä,
8. ja ottakaat **YHWH** arkki ja pankaat se vaunujen päälle, ja ne kultaiset kalut jotka te Hänelle annatte vika-uhriksi, pankaat arkkuun arkin viereen, ja lähettäkääts se matkaan, ja antakaat Hänen mennä;
9. Ja katsokaat, jos Hän menee kohdastansa rajainsa kautta ylös Bet-Semekseen päin, niin Hän on tehnyt meille kaiken tämän suuren pahan *ra'rah* | *et-haraah* **7451**; mutta jos ei, niin tiedämme, ettei Hänen kätensä ole meitä liikuttanut, se on meille muutoin tapaturmasta tapahtunut.
10. Miehet tekivät niin, ja ottivat kaksi nuorta imettävää lehmää ja panivat vaunujensa eteen, ja salpasivat heidän vasikkansa kotia;
11. ja panivat **YHWH** arkin vaunujen päälle, niin myös arkun kultaisten hiirten ja ajosten kuvain kanssa.
12. Ja lehmät menivät kohdastansa tietä myöten Bet-Semekseen, ja kävivät aina yhtä tietä ja ammuivat, eivätkä poikenneet oikialle eikä vasemmalle puolelle; ja Filistealaisten päämiehet seurasivat heitä Bet-Semeksen rajalle.
13. Mutta BetSemiläiset olivat leikkaamassa nisu-eloa laaksossa. Kun he nostivat silmänsä ja näkivät arkin, olivat he iloiset, että saivat sen nähdä.
14. Mutta vaunut tulivat Josuan Bet-Semiläisen pellolle, ja seisautuivat siinä; ja siellä oli suuri kivi. Ja he halkasivat puita vaunuista, ja uhrasivat ne lehmät **LAYHWH** poltto-uhriksi.
15. Ja Leviläiset nostivat **YHWH** arkin maahan, sekä arkun, joka vieressä oli, jossa ne kultaiset kalut olivat, ja panivat sen suuren kiven päälle. Ja Betsemiläiset uhrasivat sinä päivänä **LAYHWH** poltto-uhria ja teuras-uhria.
16. Kun ne viisi Filistealaisen päämiestä näkivät sen, palasivat he sinä päivänä Ekroniin.
17. Ja nämä ovat ne kultaiset ajosten kuvat, jotka Filistealaiset uhrasivat **LAYHWH** vika-uhriksi: Asdod yhden, Gasa yhden, Asklon yhden, Gat yhden ja Ekron yhden.
18. Ja kultaisia hiiriä oli yhtä monta kuin kaikki Filistealaisten kaupungit viiden päämiehen vallassa, vahvoista kaupungeista lukien aina maan kyliin **Kofer /kopher***

asti, ja suureen Abeliin 'Abel asti, johonka he laskivat **YHWH** arkin, ja joka vielä tänäpäivänä on Josuan* Betsemiläisen pellolla.

**Kofer /kopher* punainen bitumi (henna), Jeshuan pelastustyön merkki vrt, Noan arkin päälle sivelemä bitumiväri (sisältä musta).

**Josuan Y'hoshu / Yahowshuwa', YHWH-saved; Jehoshua*

19. Ja **YHWH** Hän löi BetSemiläisiä sentähden että he katsoivat **YHWH** arkkiin [sisälle?], ja Hän löi seitsemänkymmentä miestä kansasta, viisikymmentä tuhatta miestä, ja kansa murehti, että **YHWH** niin suurella vitsauksella löi kansaa.

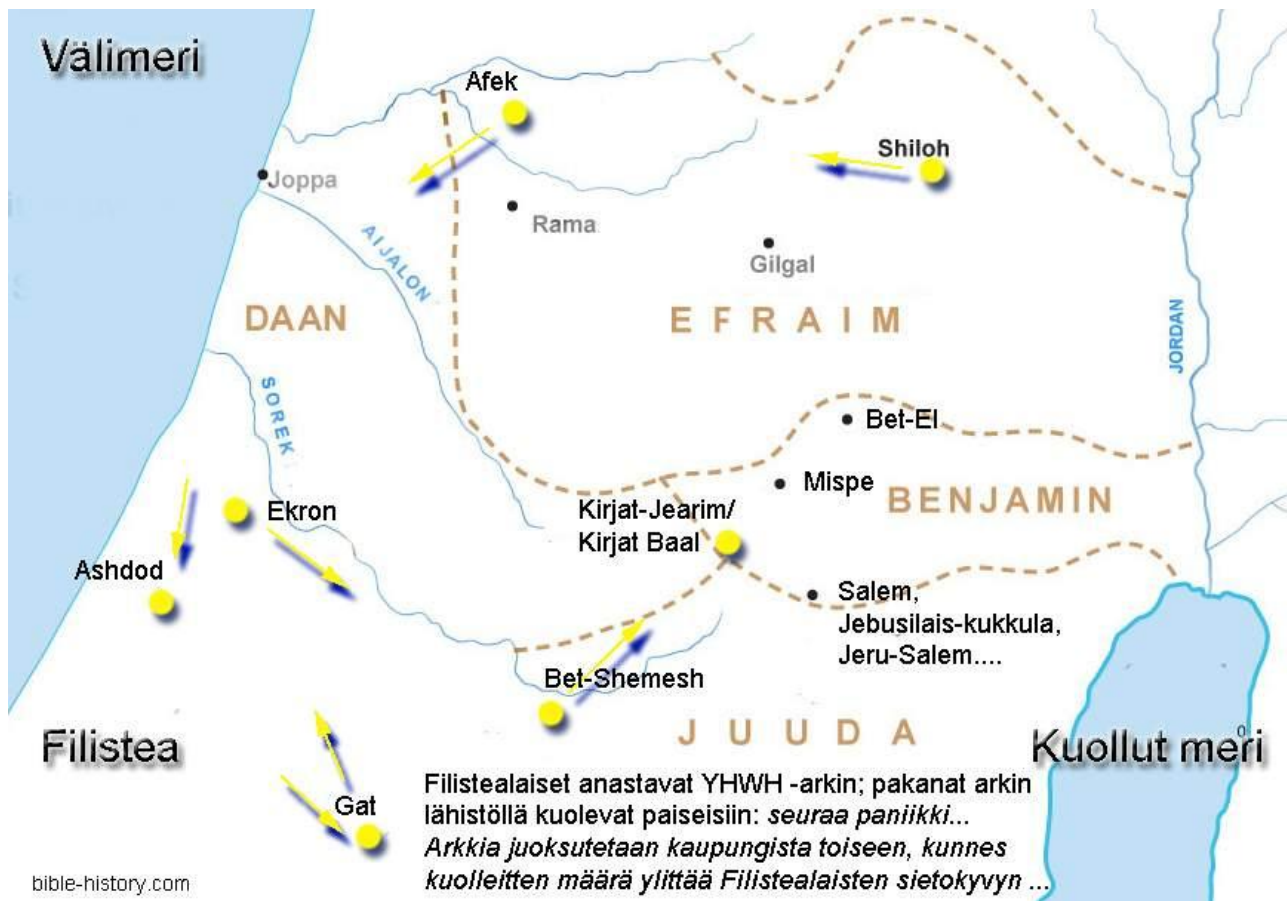
20. Ja Betsemiläiset sanoivat: kuka voi olla seisovainen tainkaltaisen pyhän **YHWH Ha'Elohiym** edessä? ja kenen tykö Hän menee meidän tyköämme;

21. Ja he lähettivät sanansaattajat Kirjat-Jearimin asuvaisille ja käskivät heille sanoa: Filistealaiset ovat tuoneet **YHWH** arkin takaisin; tulkaat tänne alas ja viekää se ylös teidän tyköenne.

Alla kartta Filistealaisten panikoinnista:

7. LUKU

"Niin tulivat Kirjat-Jearimin miehet, ja toivat sinne **YHWH** arkin, ja veivät sen Amminadabin huoneesen mäellä:

1. Niin tulivat Kirjat-Jearimin miehet, ja toivat sinne **YHWH** arkin, ja veivät sen Amminadabin huoneesen mäellä; ja he vihkivät hänen poikansa Eleasarin pitämään **YHWH** arkista vaaria.
2. Ja siitä päivästä, jona arkki tuli Kirjat-Jearimiin, kului paljon aikaa, kaksikymmentä ajastaikaa; ja koko Israelin huone itki **YHWH** perään.
3. Mutta Samuel puhui koko Israelin huoneelle, sanoen: jos te käännytte koko sydämmestänne *el-YHWH* puoleen, niin heittäkää keskeltänne pois vieraat jumalat *nekar*, *et-'Elohey* ja Astarotit, ja kiinnittäkää teidän sydämmenne *el-YHWH*, ja palvelkaat Häntä ainoata; ja Hän pelastaa teidät Filistealaisten käsistä.
4. Niin heittivät Israelin lapset pojat keskeltänsä Baalin ja Astarotin pois, ja palvelivat ainoaa *et-YHWH*.
5. Ja Samuel sanoi: kootkaat koko Israel Mispaan: ja minä tahdon rukoilla teidän puolestanne *el-YHWH*.

6. Ja he tulivat kokoon Mispaan, ammensivat vettä ja kaasivat **YHWH** eteen, paastosivat sen päivän, ja sanoivat siinä paikassa: me olemme syntiä tehneet **LAYHWH** vastaan! Ja Samuel tuomitsi Israelin ~~lapsia~~ poikia Mispassa.
7. Kuin Filistealaiset kuulivat Israelin ~~lasten~~ poikien kokoontuneeksi Mispaan, menivät Filistealaisten päämiehet Israelia vastaan. Kuin Israelin ~~lapset~~ pojat sen kuulivat, pelkäsivät he Filistealaisia.
8. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat sanoivat Samuelille: älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme *el-YHWH 'Eloheynu W'Yoshienu /Yasha'* **Jeshua**, että Hän pelastaisi meidät Filistealaisten käsistä.
9. Niin Samuel otti yhden imevän karitsan ja uhrasi sen kokonansa **LAYHWH** poltto-uhriksi; ja Samuel huusi *el-YHWH* puoleen Israelin tähden, ja **YHWH** kuuli hänen rukouksensa.
10. Ja kun Samuel juuri uhrasi polttouhria, lähestyivät Filistealaiset sotimaan Israelia vastaan; mutta **YHWH** jylisti sinä päivänä suurella jylinällä Filistealaisten päällä ja peljätti heidät, niin että he lyötiin Israelin edessä.
11. Ja Israelin miehet menivät ulos Mispasta, ja ajoivat Filistealaisia takaa, ja löivät heidät aina Bet-Kariin alle.
12. Ja Samuel otti kiven ja pani Mispan ja Senin välille, ja kutsui sen nimen Eben-Eser, ja sanoi: tähän *hennah* asti on *azaranu* /'azar ympäröidä, suojella **Jeshua YHWH** auttanut meitä.

Eben-Eser: *even*/'eben kivi, rakentaa; Eser /**achat**/'echad, yksi, yhdistää

13. *WaYikanu /kana* Filistealaiset masennettiin, eivätkä enää tulleet Israelin rajoille. *Yad-YHWH* käsi oli Filistealaisia vastaan niinkauan kuin Samuel eli.
14. Ja ~~Israelin lapset~~ Israelilaiset saivat ne kaupungit jälleen, jotka Filistealaiset heiltä olivat ottaneet, Ekronista Gatiin saakka, myöskin niitten alueet vapahti Israel Filistealaisten käsistä. Ja Israelilla oli rauha Amorilaisten kanssa.
15. Ja Samuel tuomitsi Israelia kaiken elinaikansa,
16. Ja hän vaelsi joka vuosi ympäri Beteliin ja Gilgaliin ja Mispaan. Ja kun hän oli tuominnut Israelia kaikissa näissä paikoissa,
17. palasi hän Ramaan jälleen; sillä siellä oli hänen huoneensa ja siellä hän tuomitsi Israelia. Ja hän rakensi **LAYHWH** siellä alttarin.

8. LUKU

1. Ja tapahtui, kuin Samuel vanhentui, että hän pani poikansa Israelin tuomariksi.
2. Hänen esikoisensa nimi oli Joel ja toisen Abia, jotka tuomarit olivat Ber-Sebassa.
3. Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teissänsä, vaan noudattivat ahneutta, ja ottivat lahjoja, ja käänsivät oikeuden.
4. Niin kaikki Israelin vanhimmat kokosivat itsensä ja tulivat Samuelin tykö Ramaan,

5. Ja sanoivat hänelle: katso, sinä olet vanhentunut, eivätkä poikasi vaella sinun teissä. Niin aseta nyt meille kuningas, joka meitä tuomitsisi, niinkuin kaikilla pakanoillakin on.
6. Ja Samuel otti sen pahaksi, että he sanoivat: anna meille kuningas, joka meitä tuomitsisi; ja Samuel rukoili **YHWH**.
7. *WaYomer* **YHWH** sanoi Samuelille *el-Sh'muel*: kuule kansan ääntä kaikissa niissä, mitä he sinulle sanovat; sillä ei he ole sinua hyljänneet, vaan Minut he ovat hyljänneet, etten Minä heitä hallitsisi;
8. niinkuin he aina ovat tehneet siitä päivästä jona Minä heidät vein Egyptistä tähän päivään asti, ja ovat Minun hyljänneet ja palvelleet '**Elohiym** *acheriym* vieraita jumalia: niin tekevät he sinullekin.
9. Kuule siis nyt heidän äänensä, todista kuitenkin vakavasti heitä vastaan ja ilmoita heille kuninkaan oikeus, joka heitä hallitseva on.
10. *WaYomer* Samuel sanoi kaikki **YHWH** sanat kansalle joka häneltä kuningasta anoi.
11. *WaYomer* sanoi: tämä pitää oleman kuninkaan oikeus, joka teitä on hallitseva: teidän poikanne ottaa hän ja panee vaunu- ja hevosmiehiksensä ja vaunujensa edelläjuoksijoiksi,
12. Ja panee ne päämiehiksi tuhannelle ja viidellekymmenen, ja kyntämään peltoansa, ja leikkaamaan eloansa, ja tekemään sota- ja vaunukalunsa.
13. Ja teidän tyttärenne hän ottaa voidetten tekijöiksi, keittäjiksi ja leipojiksi.
14. Hän ottaa myös parhaat peltonne, viinimäkenne ja öljypuunne, ja antaa ne palvelijoillensa;
15. Ja ottaa teiltä kymmenykset teidän jyvistänne ja viinistänne, ja antaa huovillensa ja palvelijoillensa.
16. Hän ottaa myös palvelijanne ja piikanne, ja parhaat nuorukaisenne, ja aasinne, ja panee ne työhönsä.
17. Hän ottaa laumastanne kymmenekset: ja te tulette hänen orjiksensa.
18. Ja silloin te huudatte kuninkaanne tähden, jonka olette itsellenne valinneet; mutta silloin ei **YHWH** kuule teitä.
19. Mutta kansa ei totellut Samuelin ääntä, vaan sanoi: ei, vaan kuningas hallitkoon meitä,
20. että mekin olisimme niinkuin kaikki muut kansat, ja että kuninkaamme tuomitsisi meitä, ja menisi edellämme, ja kävisi sotiamme.
21. Ja niin Samuel kuuli kaikki kansan puheet, ja sanoi ne **YHWH** korviin.
22. *WaYomer* **YHWH** sanoi Samuelille: kuule heidän äänensä ja aseta heille kuningas. Ja Samuel sanoi Israelin miehille: menkää matkoihinne kukin kaupunkiinsa.

9. LUKU

1. Ja oli mies Benjaminista, nimeltä Kis, Abielin poika, Serorin pojan, Bekoratin pojan, Afiakin pojan, IsBenjaminin pojan; varakas mies.
2. Hänellä oli poika nimeltä Saul, joka oli kaunis, nuori mies, ja ei ollut yksikään häntä kauniimpi Israelin ~~lasten~~ poikien seassa, päätä pitempi kaikkea muuta kansaa.
3. Ja Kis, Saulin isä, oli kadottanut aasintammansa, ja Kis sanoi pojallensa Saulille: ota yksi palvelijoista kanssasi ja nouse; mene matkaan ja etsi aasintammat.
4. Ja hän meni Efraimin vuoren yli ja Salisan maan lävitse, eikä he löytäneet; niin he kävivät Salimin maan lävitse, eikä ne olleet sielläkään, ja he kävivät Benjaminin maan lävitse, eivätkä löytäneet.
5. Kun he tulivat Sufin maalle, sanoi Saul palvelijallensa, joka hänen kanssansa oli: tule, palatkaamme kotia, ettei isäni unhottaisi aasintammoja ja murehtisi meitä.
6. Mutta hän sanoi hänelle: katso, tässä kaupungissa on kuuluisa *iysh*-'**Elohiym** mies: kaikki mitä hän sanoo, se tapahtuu. Menkäämme nyt sinne; ehkä hän selittää meille meidän matkamme, jota vaellamme.
7. Saul sanoi palvelijallensa: katso, jos menemme sinne mitä me viemme miehelle? sillä leipä on loppunut säkistämme: ei ole meillä yhtään lahjaa vietävää sille **Ha'Elohiym** miehelle: mitä meillä on myötämme?
8. Palvelija vastasi vielä Saula ja sanoi: katso, minulla on neljännes hopia-sikliä luonani; antakaamme se sille **Ha'Elohiym** miehelle, että hän sanoisi meille mitä tietä meidän tulee käydä.
9. Muinaiseen aikaan sanottiin Israelissa, kuin mentiin '**Elohiym** kysymään, : tulkaat, käykäämme näkijän tykö; sillä joka nyt on profetta, kutsuttiin muinen näkiäksi.
10. Saul sanoi palvelijallensa: puhees on hyvä: tule, menkäämme. Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan **Ha'Elohiym** mies oli.
11. Ja noustessansa rinnettä kaupunkia kohti, kohtasivat he tyttöjä, jotka läksivät vettä ammentamaan; niille he sanoivat: onko näkijä täällä?
12. He vastasivat heitä ja sanoivat: on, katso, siellä sinun edessä: riennä nyt, sillä tänäpäpä hän on tullut kaupunkiin, sillä tänäpäpä on kansalla teurasuhri kukkulalla.
13. Kun te tulette kaupunkiin, niin te löydätte hänet, ennenkuin hän menee uhrikukulalle atrioitsemaan; sillä ei kansa ennen syö, kuin hän siunaa uhrin; sitte ne syövät jotka kutsutut ovat! Menkää siis sinne, sillä juuri nyt te hänet tapaatte.
14. Ja he menivät ylös kaupunkiin, ja kun he tulivat keskelle kaupunkia, Samuel kohtasi heidät mennessänsä uhrikukulalle.
15. Mutta **WAYHWH** oli ilmoittanut Samuelille päivää ennen kuin Saul tuli, sanoen: 16. huomenna tällä ajalla lähetän Minä sinulle miehen Benjaminin maasta, voitele hän kansani Israelin päämieheksi: ja hän on vapahtava yasha' heitä Filistealaisten käsistä, sillä Minä olen katsonut Minun kansani puoleen, ja heidän huutonsa on tullut Minun korviini.
17. Kun Samuel näki Saulin, vastasi **WAYHWH** ja sanoi: katso, tämä on se mies, josta olen sinulle sanonut: tämä on hallitseva Minun kansani.
18. Saul meni Samuelin tykö porttiin ja sanoi: ilmoita minulle, missä täällä on näkijän huone.

19. Samuel vastasi Saulia ja sanoi: minä olen näkijä, mene edelläni ylös kukkulalle, sillä te syötte tänäpäpä minun kanssani, ja huomenna päästän minä sinun: ja kaikki mitä sinun sydämessäsi on, ilmoitan minä sinulle.
20. Älä murehdi enää aasintammoja, jotka ovat olleet sinulta kolme päivää poissa, sillä ne ovat löydettyt. Ja kenenkä kaikki Israelin himoittava on oleva? Eikö se tule sinulle ja koko isäsi huoneelle?
21. Saul vastasi ja sanoi: enkö minä ole Benjaminilainen, kaikkein vähimmästä Israelin suvusta, ja minun sukuni on vähin kaikkia Benjaminin sukuja? Miksi senkaltaista minulle puhut?
22. Mutta Samuel otti Saulin palvelijoinensa ja vei heidät saliin, ja istutti heidät ylimmäisiksi kaikista kutsutuista, joita oli liki kolmekymmentä miestä.
23. Ja Samuel sanoi keittäjälle: tuo tänne se kappale, jonka minä sinulle annoin ja käskin sinun pitää tallellasi.
24. Niin keittäjä kantoi lavan ja sen mikä siinä riippui kiinni. Ja hän pani sen Saulin eteen. Ja Samuel sanoi: katso, tämä jäi, ota eteesi ja syö! sillä se on täksi hetkeksi sinulle tallelle pantu silloin, kuin minä kutsuin kansan. Niin Saul söi Samuelin kanssa sinä päivänä.
25. Ja kun he menivät kukkulalta alas kaupunkiin, puhui hän Saulin kanssa katolla.
26. Ja he nousivat varhain aamulla; ja aamuruskon noustessa huusi Samuel Saulille katon päällä ja sanoi: nouse, ja minä saatan sinua! Ja Saul nousi, ja he molemmat menivät ulos, hän ja Samuel.
27. Ja kun he tulivat kaupungin ääreen, sanoi Samuel Saulille: sano palvelijallesi, että hän menisi meidän edellämme, - ja hän meni edellä - mutta seiso sinä nyt tässä, ja minä ilmoitan sinulle, mitä **'Elohiym** sanonut on.

10. LUKU

1. Ja Samuel otti öljyastian, kaasi hänen päänsä päälle, ja antoi hänen suuta ja sanoi: katso, **YHWH** on sinut voidellut perintönsä päämieheksi.
2. Kuin tänäpäpä menet tykööni pois, tapaat sinä kaksi miestä Rakelin haudalla, Selsassa, Benjaminin rajalla, jotka sanovat sinulle: aasintammat, joita läksit etsimään, ovat löydettyt: ja katso, isäs ei pidä enää lukua aaseista, vaan murehtii teitä ja sanoo: mitä minä teen poikani suhteen?
3. Ja kun edelleen siitä menet, ja tulet Taborin tammen tykö, niin kohtaa sinua kolme miestä, jotka menevät Jumalan tykö ylös Beteliin: ensimmäinen kantaa kolme vohlaa, ja toinen kantaa kolme kappaletta leipää, ja kolmas kantaa viinileiliä.
4. Ja ne tervehtivät sinua ystävällisesti, ja antavat sinulle kaksi leipää: ota ne heidän kädestänsä.
5. Sitten tulet sinä Jumalan **Ha'Elohiym** kukkulalle, missä Filistealaisten leirit ovat. Ja tapahtuu, että tultuasi kaupunkiin, kohtaat profettain joukon, jotka tulevat alas kukkulalta, ja heidän edellensä kantele ja rumpu, huilut ja harput, ja he profetioivat.

6. Ja **YHWH** henki tulee sinussa voimalliseksi, ettäs profetioit heidän kanssansa ja sinä tulet toiseksi mieheksi.
7. Ja kun nämät merkit tapahtuvat sinulle, niin tee kaikki, mitä eteesi tulee; sillä **Ha'Elohiym** on sinun kanssasi.
8. Mutta mene minun edelläni alas Gilgaliin, ja katso, minä tulen sinne sinun tykösi, uhraamaan poltto-uhria ja kiitos-uhria; odota seitsemän päivää, siksikuin minä tulen sinun tykösi ja ilmoitan, mitä sinun on tekeminen.
9. Ja tapahtui, kun hän oli kääntänyt selkänsä Samuelin puoleen ja meni hänen tykönsä pois, niin antoi **'Elohiym** hänelle toisen sydämmen; ja kaikki nämät merkit tapahtuivat sinä päivänä.
10. Ja kuin he tulivat sinne kukkulalle, katso, profettain joukko kohtasi häntä, ja **'Elohiym** henki tuli voimalliseksi hänessä, ja hän profetioi heidän keskellensä.
11. Kun kaikki ne, jotka ennen olivat tunteneet hänet ja katso, hän profetioi profettain kanssa, sanoivat he toinen toisellensa: mikä Kisin pojalle on tullut? onko Saulkin profettain joukossa?
12. Ja yksi vastasi siellä ja sanoi: kuka on heidän isänsä? Siitä on sananlasku tullut: onko Saulkin profettain joukossa?
13. Ja kun hän lakkasi profetioimasta, tuli hän kukkulalle.
14. Mutta Saulin setä sanoi hänelle ja hänen palvelijallensa: missä te kävitte? Ja hän sanoi: me etsimme aasintammoja, ja kuin me näimme, ettemme löytäneet, tulimme me Samuelin tykö.
15. Niin sanoi Saulin setä: sano siis minulle, mitä Samuel sanoi teille?
16. Saul vastasi sedällensä: hän sanoi varmasti, että aasintammat ovat jo löydetty. Mutta mitä Samuel oli hänelle sanonut kuninkaan valtakunnasta, sitä ei hän ilmoittanut hänelle.
17. *WaYatz'eq /tsa'aq* Samuel antoi kutsua kansan kokoon *el-YHWH* tykö Mispaan.
18. *WaYomer* hän sanoi Israelin lapsille pojille: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael** Minä johdatin Israelin Egyptistä, ja vapahdin teidät Egyptiläisten käsistä ja kaikkein valtakuntain käsistä, jotka teitä vaivasivat.
19. Mutta te olette tänäpäpä hyljänneet *et-'Eloheykhem Jeshuan Moshiy* /'Yasha, joka on pelastanut teidät kaikista vastuksistanne *ra' rah* | *miKalraoteykham* 7451 ja murheestanne, ja olette sanoneet Hänelle: aseta meille kuningas. Nyt siis käykää **YHWH** eteen sukukuntainne ja päämiestenne jälkeen.
20. Ja Samuel antoi kaikkien Israelin sukukuntain astua esiin; ja arpa lankesi Benjaminin suvulle.
21. Mutta kun hän kutsui Benjaminin sukuinensa edes, lankesi arpa Matrin suvulle; ja arpa lankesi Kisin pojalle, Saulille. Ja he etsivät häntä, mutta ei häntä löydetty.
22. Ja he kysyivät **BAYHWH**, oliko hän vielä sinne tuleva. *WaYomer YHWH* vastasi: katso, hän on lymynnyt tavarahuoneeseen *el-haKeliym* .
23. Niin he juoksivat ja toivat hänen sieltä. Ja hän seiso i kansan keskellä, ja hän oli päätänsä pitempi kaikkea kansaa.

24. Ja Samuel sanoi kaikelle kansalle: näettekö, kenenkä **YHWH** on valinnut? sillä ei hänen vertaistansa ole yhtään koko kansassa. Niin huusi kaikki kansa ja sanoi: eläköön kuningas!
25. Ja Samuel sanoi kansalle kaikki valtakunnan oikeuden, ja kirjoitti kirjaan *BaSefer*, ja pani sen **YHWH** eteen. Ja Samuel päästi kaiken kansan, itsekunkin kotiansa.
26. Ja Saul meni myös kotia Gibeaan, ja hänen kanssansa meni osa sotaväkeä, joiden sydämmet '**Elohiym** käänsi *blibam*.
27. Mutta muutamat Belialin *v'liYaal /baliya'al* lapset pojat sanoivat: mitä tämä auttaa *mah-Yoshienu /Yasha'* **Jeshua** meitä? ja katsoivat hänen halvaksi, eivätkä tuoneet hänelle mitään lahjoja. Mutta hän ei ollut sitä kuulevinansakaan.

11. LUKU

1. Ja Nahas, Ammonilainen meni ja piiritti Jabesta Gileadissa; ja kaikki Jabeksen miehet sanoivat Nahakselle: tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua.
2. Mutta Nahas Ammonilainen vastasi heitä: sillä tavalla teen minä liiton teidän kanssanne, että puhkaisen jokaisen oikian silmänne, ja teen niin häväistyksen koko Israelille.
3. Niin sanoivat hänelle Jabeksen vanhimmat: anna meille seitsemän päivää aikaa, että me lähettäisimme sanoman kaikkiin Israelin maan rajoihin; ja jollei yhtäkään ole, joka meidät vapahtaa, niin me tulemme ulos sinun tykösi.
4. Ja sanansaattajat tulivat Saulin tykö Gibeaan ja puhuivat nämät kansan kuullen; niin kaikki kansa korotti äänensä ja itki.
5. Ja katso, Saul tuli kedolta käyden härkäinsä jälissä ja hän sanoi: mikä kansan on, että he itkevät? Niin he kertoivat hänelle Jabeksen miesten asian.
6. Ja *ruch-'Elohiym* henki tuli Saulissa voimalliseksi, kun hän oli kuullut nämät sanat, ja hänen vihansa syttyi suuresti.
7. Ja hän otti pari härkiä ja leikkasi ne kappaleiksi, ja lähetti kaikkiin Israelin rajoihin sanansaattajain kautta ja käski sanoa: näin tehdään jokaisen härjille, joka ei lähde Saulin ja Samuelin jälkeen! Niin *Pachad-YHWH* pelko lankesi kansan päälle, ja he läksivät ulos niinkuin yksi mies.
8. Ja hän luki heidät Besekissä. Ja Israelin *lapsia* poikia oli kolmesataa tuhatta miestä, mutta Juudan miehiä kolmekymmentä tuhatta.
9. Ja he sanoivat sanansaattajille, jotka tulleet olivat: sanokaat näin Jabeksen miehille Gileadissa: huomenna te saatte avun, kun päivä on palavimmillansa! Niin sanansaattajat tulivat ja ilmoittivat sen Jabeksen miehille; ja he ihastuivat.
10. Ja Jabeksen miehet sanoivat: huomenna me käymme ulos teidän tyköne, ja te saatte tehdä meille niinkuin vaan teidän hyväksi näkyy.
11. Niin Saul jakoi seuraavana päivänä kansan kolmeen joukkoon, ja he tulivat huomenvartiassa sisälle keskelle leiriä ja löivät Ammonilaisia siksikuin päivä tuli palavimmaksi; ja jääneet hajaantuivat, niin ettei heitä kahta yhteen jäänyt.

12. Ja kansa sanoi Samuelille: kutka ne ovat jotka sanoivat: Saulko meitä hallitsisi? Antakaat niiden tulla edes, että tappaisimme heidät.

13. Mutta Saul sanoi: ei tänäpäni ketään surmata, sillä tänäpäni on **YHWH** tehnyt ~~autuuden~~ **Jeshua** *Tsuw'ah /tashuw'ah* Israelissa *B'Yis'rael*.

14. Ja Samuel sanoi kansalle: tulkaat, käykäämme Gilgaliin ja uudistakaamme siellä kuninkaan valta.

15. Niin kaikki kansa meni Gilgaliin, ja he tekivät siellä Saulin kuninkaaksi **YHWH** edessä Gilgalissa; ja he uhrasivat siellä kiitos-uhria **YHWH** edessä. Niin Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat sangen suuresti.

12. LUKU

1. Ja Samuel sanoi kaikelle Israelille: katsokaat, minä olen kuullut teidän äänenne kaikissa mitä te minulle puhuneet olette, ja olen asettanut teille kuninkaan.

2. Ja katsokaat, nyt kuningas käy teidän edellänne, ja minä olen vanhaksi ja harmaaksi tullut, ja minun poikani ovat teidän tykönänne; ja minä olen käynyt teidän edellänne minun nuoruudestani tähän päivään asti.

3. Katso, tässä minä olen; vastatkaat minua **YHWH** ja Hänen Voideltunsa **Maschiyah** = Messias. Huom. Ei kristus-kreikanväärennös! edessä: olenko ottanut jonkun härjän tahi aasin? jollekulle väkivaltaa tehnyt tahi jotakuta sortanut? olenko jonkun kädestä lahjoja ottanut ja antanut soaista silmäni? ja minä ne teille maksan takaisin.

4. He vastasivat: et ole mitään väkivaltaa eikä vääryyttä meille tehnyt, etkä ole kenenkään kädestä mitään ottanut.

5. *WaYomer* Hän sanoi heille: **YHWH** on todistaja teitä vastaan, ja Hänen **M'shiycho / Maschiyah** Messias. Huom. Ei kristus-kreikanväärennös! on todistaja tänäpäni, ettette ole mitään minun kädestäni löytäneet. He sanoivat: olkoon todistaja!

6. *WaYomer* Samuel sanoi kansalle: todistaja on **YHWH** joka Moseksen ja Aaronin teki, ja johdatti teidän isänne Egyptin maalta,

7. Niin astukaat nyt edes, minä käyn oikeutta teidän kanssanne **YHWH** edessä kaikista **YHWH** hyvistä töistä, jotka Hän teille ja teidän isillenne tehnyt on.

8. Kun Jakob oli tullut Egyptiin, huusivat teidän isänne *el-YHWH* puoleen, ja **YHWH** lähetti Moseksen ja Aaronin, ja he johdattivat isänne ulos Egyptistä ja asettivat heidän tähän paikkaan asumaan,

9. Mutta kuin he unohtivat *et-YHWH* **'Eloheyhem**, möi Hän heidät Siseran, Hasorin sodanpäämiehen vallan alle, ja Filistealaisten vallan alle ja Moabin kuninkaan vallan alle, ja he sotivat heitä vastaan.

10. Ja he huusivat *el-YHWH* puoleen ja sanoivat: me olemme syntiä tehneet, kun hylkäsimme *et-YHWH* ja palvelimme Baalia ja Astarotia ishtar, eastre, taivaan_jumalatar katolinen_jumalanäiti; mutta vapahda nyt meitä vihollistemme käsistä, niin me palvelemme Sinua.

11. Ja **YHWH** lähetti Jerub-Baalin, Bedanin, Jeftan ja Samuelin, ja pelasti teidät ympärillänne asuvain vihamiestenne käsistä, ja niin että te asuitte rauhassa.
12. Kuin te näitte Nahaksen, Ammonin ~~lasten~~ poikien kuninkaan tulevan teitä vastaan, sanoitte te minulle: ei! vaan kuningas meitä vallitkoon! vaikka **WAYHWH 'Eloheykhem** oli teidän Kuninkaanne *Mal'K'hem /melek*.
13. Ja nyt katso, siinä on kuningas, jonka te olette valinneet ja anoneet; sillä katso, **YHWH** on asettanut teille kuninkaan.
14. Jos vaan pelkätte *et-YHWH* ja palvelette Häntä, kuulette Hänen äänensä ja ettekä ole **YHWH** suulle tottelemattomat, niin te ja kuninkaanne, joka teitä hallitsee, noudatatte **YHWH 'Eloheykhem**.
15. Mutta jollette kuule **YHWH** ääntä, vaan olette **YHWH** suulle tottelemattomat, niin *yad-YHWH* käsi on oleva teitä vastaan, niinkuin se on ollut teidän isiänne vastaan.
16. Astukaat nyt edes ja katsokaat tätä suurta asiata, jota **YHWH** on tekevä teidän silmäinne nähden.
17. Eikö nyt ole nisun elon-aika? Mutta minä huudan *el-YHWH*, että Hän antaisi jylistä ja sataa, ymmärtääksenne ja nähdäksenne minkä suuren pahuuden *ra' rah* | *Kiy-raat'khem* 7451, olette tehneet **YHWH** edessä, anoissanne itsellenne kuningasta.
18. Ja kuin Samuel huusi *el-YHWH* puoleen, antoi **YHWH** sinä päivänä jylistä ja sataa. Niin kaikki kansa suuresti pelkäsi *et-YHWH* ja Samuelia.
19. Ja kaikki sanoivat Samuelille: rukoile palvelijaisi edestä *el-YHWH 'Eloheykha*, ettemme kuolisi! Sillä me olemme panneet kaikkein meidän syntiemme lisäksi vielä senkin pahuuden *ra' rah* | *raah* 7451, että anoimme itsellemme kuningasta.
20. Ja Samuel sanoi kansalle: älkää peljätkö: te olette tosin tehneet kaiken tämän pahuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451, mutta älkää kuitenkaan luopuko, **YHWH** vaan palvelkaat **YHWH** koko sydämmestänne.
21. Ja älkää kääntykö **epäjumalihin** *haTohu* turhuuteen, ei ne mitään teitä hyödytä eikä auta *ya'TZiylu /natsal* Jeshua, sillä ne ovat turhuus *Kiy-tohu*.
22. Mutta **YHWH** ei hylkää kansaansa suuren nimensä tähden; sillä **YHWH** on tahtonut tehdä teidät itsellensä kansaksi.
23. Olkoon myös kaukana minusta, että minä syntiä tekisin **LAYHWH** vastaan, lakaten rukoilemasta teidän edestänne, ja opettamasta teille hyvää ja oikeaa tietä.
24. Ainoastansa peljätkää *et-YHWH* ja palvelkaat Häntä uskollisesti koko sydämmestänne; sillä katsokaat, kuinka suuria tekoja Hän on tehnyt teille!
25. Mutta jos teette pahaa *ra'a* 7489, niin te hukutte ja teidän kuninkaannekin hukkuu.

13. LUKU

1. Saul oli ollut vuoden kuninkaana; ja kun hän oli hallinnut Israelia kaksi ajastaikaa,

2. valitsi hän itsellensä kolmetuhatta miestä Israelista: kaksi tuhatta olivat Saulin kanssa Mikmassa ja Betelin vuorella, mutta tuhannen Jonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Muun kansan päästi hän menemään itsekunkin majoillensa.
3. Ja Jonatan löi Filistealaisten sotajoukon, joka oli Gibeassa; ja Filistealaiset saivat sen tietää. Ja Saul antoi soittaa pasunalla kaikessa maakunnassa ja sanoa: antakaat Hebrealaiset kuulkoot!
4. Ja kaikki Israel kuuli sanottavan: Saul on lyönyt Filistealaisten sotajoukon; ja niin on Israel joutunut haisevaiseksi Filistealaisille. Ja kansa kutsuttiin Saulin tykö kokoon Gilgaliin.
5. Niin kokoontuivat Filistealaiset sotimaan Israelia vastaan, kolmekymmentä tuhatta vaunua, kuusituhatta ratsasmiestä ja muuta kansaa, niin paljon kuin santaa on meren rannalla; ja he matkustivat ylöspäin ja asettivat leirinsä Mikmaaseen, itään päin Bet-Avenista.
6. Kuin Israelin miehet näkivät olevansa hädässä, sillä viholliset ahdistivat kansaa, lymysivät he luoliin, tappuristoihin, vuorten rotkoihin, linnoihin ja kaivoihin.
7. Ja Hebrealaiset menivät Jordanin ylitse Gadin ja Gileadin maakuntaan. Mutta Saul oli vielä Gilgalissa; ja kaikki kansa, joka seurasi häntä, pelkäsi.
8. Ja hän odotti seitsemän päivää, siihen aikaan asti, jonka Samuel oli määrännyt. Mutta kun ei Samuel tullutkaan Gilgaliin, rupesi kansa hajoomaan häneltä.
9. Niin Saul sanoi: tuokaat minulle poltto-uhri ja kiitos-uhrit; ja uhrasi polttouhrin.
10. Ja tapahtui, kun hän oli päättänyt poltto-uhrin, katso, Samuel tuli; niin Saul meni häntä vastaan tervehtimään häntä.
11. Niin sanoi Samuel: mitä olet tehnyt? Saul vastasi: minä näin kansan minulta hajoovan, etkä sinäkään tullut määrättyyn aikaan, ja Filistealaiset olivat Mikmassa koossa;
12. niin minä ajattelin: nyt tulevat Filistealaiset tänne minun tyköni Gilgaliin, enkä minä ole rukoillut **YHWH** kasvojen edessä; ja minä rohkaisin itseni ja uhrasin polttouhrin.
13. Samuel sanoi Saulille: sinä olet tyhmästi tehnyt, etkä ole pitänyt **YHWH** **'Eloheykha**, käskyä, jonka Hän antoi sinulle; sillä nyt Hän olisi vahvistanut valtakuntasi Israelissa ijankaikkisesti.
14. Mutta nyt valtakuntasi ei ole pysyväinen: **YHWH** on katsonut itsellensä miehen oman sydämmensä jälkeen, ja **YHWH** on käskenyt hänen olla kansansa päämiehenä; sillä et sinä pitänyt, mitä **YHWH** sinulle käski.
15. Ja Samuel nousi ja meni Gilgalista pois Benjaminin Gibeaan. Ja Saul luki väen, joka hänen tykönänsä oli, liki kuusi sataa miestä.
16. Ja Saul ja Jonatan, hänen poikansa, ja se väki, joka heidän tykönänsä oli, jäivät Benjaminin kukkulalle; mutta Filistealaiset asettivat leirinsä Mikmaaseen.
17. Filistealaisten leiristä läksi kolme joukkoa maata hävittämään: yksi kääntyi Ofran tielle Saulin maalle,
18. toinen kääntyi Bet-Horonin tielle, ja kolmas kääntyi sille rajatielle, joka menee Seboimin laaksoon, korpeen päin.

19. Mutta ei ollut yhtään seppää kaikessa Israelin maakunnassa; sillä Filistealaiset ajattelivat, että Hebrealaiset ehkä tekisivät miekkoja ja keihäitä.
20. Ja kaiken Israelin täytyi mennä Filistealaisten tykö teroittamaan vannastansa, rautalapiotansa, kirvestänsä ja vikahdintansa *macharehato /machreshah*.
21. milloin vikahdinten, lapioin, hankoin ja kirvesten terät olivat tylsät, tahi joku kärki oli teroitettavana.
22. Kuin tappelupäivä tuli, niin ei löytynyt miekkaa eikä keihästä kaiken sen väen käsissä, jotka oli Saulin ja Jonatanin kanssa; mutta Saulilla ja hänen pojallansa oli niitä.
23. Ja Filistealaisten vartiojoukko läksi Mikman vuorisolaan.

14. LUKU

1. Se tapahtui yhtenä päivänä, että Jonatan, Saulin poika, sanoi palvelijallensa, joka kantoi hänen aseitansa: tule, menkäämme Filistealaisten vartiolle, joka on tuolla toisella puolella. Mutta hän ei sitä sanonut isällensä.
2. Ja Saul viipyi Gibeon ääressä granati-puun alla, joka oli Migronissa, ja se kansa, joka oli hänen tykönänsä, oli liki kuusi sataa miestä.
3. Ja Ahia, Ahitobin poika, Ikabodin veljen, Pinehaan pojan, Elin pojan, oli **YHWH** pappi Silossa, kantain olkavaatetta; mutta ei kansa tietänyt Jonatanin menneeksi pois.
4. Ja vuoren solassa, jonka kautta Jonatan aikoi mennä yli Filistealaisten leiriin, oli kaksi jyrkkää kalliota, toinen tällä puolella ja toinen toisella puolella: toisen nimi oli Boses, toisen Sene.
5. Toinen oli pohjoispuolella Mikmaaseen päin, ja toinen eteläpuolella Gebaan päin.
6. Ja Jonatan sanoi palvelijalle, joka oli hänen aseensa kantaja: tule, menkäämme näiden ympärileikkaamattomain vartiolle: ehkä on **YHWH** jotakin toimittava meidän kauttamme, sillä ei mikään estä **LAYHWH** auttamasta monen tahi harvain kautta.
7. Ja hänen aseenkantajansa vastasi häntä: tee kaikki, mitä sinun sydämessäsi on: mene matkaan, katso, minä olen sinun kanssasi, niinkuin sinun sydämesi tahtoo.
8. Jonatan sanoi: me menemme niiden miesten tykö ja astumme heidän näkyviinsä.
9. Jos he sanovat meille näin: seisokaat alallanne, siksi kuin me tulemme teidän tyköne, niin me seisomme alallamme ja emmekä mene heidän luoksensa.
10. Mutta jos he sanovat näin: tulkaat tänne meidän tykömme, niin me astumme heidän luoksensa; sillä **YHWH** on antanut heidät meidän käsiimme: se olkoon meille merkiksi.
11. Kun Filistealaisten vartio näki heidät molemmat, sanoivat Filistealaiset: katso, Hebrealaiset ovat lähteneet luolistansa, joihin he ovat lymynneet.
12. Ja vartion miehet vastasivat Jonatania ja hänen aseenkantajaansa ja sanoivat: tulkaat tänne ylös meidän tykömme, niin me kyllä opetamme teitä! Niin sanoi Jonatan aseenkantajalleen: astu ylös minun jälkeeni, **YHWH** on antanut heidät Israelin käsiin.

13. Ja Jonatan kiipesi käsillänsä ja jaloillansa ylöspäin ja hänen aseenkantajansa hänen jälissänsä. Ja he kaatuivat maahan Jonatanin eteen; ja hänen aseenkantajansa löi kuoliaaksi hänen jälissänsä;
14. Ja tässä ensimmäisessä hyökkäyksessä, jonka Jonatan ja hänen aseenkantajansa tekivät, surmattiin liki kaksikymmentä miestä, noin puolella juhtaparin kynnettävän pellon alalla.
15. Ja pelko tuli leiriin, kedolla ja koko kansaan; vartiojoukot ja hävittäjäjoukko peljästyivät; ja maa vapisi, ja se peljästyminen oli **'Elohiym**.
16. Ja Saulin vartijat Benjaminin Gibeassa saivat nähdä kansan joukkojen hajoavan ja pakenevan sinne ja tänne.
17. Niin sanoi Saul kansalle, joka hänen kanssansa oli: lukekaat nyt ja katsokaat, kuka meistä on mennyt pois. Ja kun he lukivat, katso, ei ollut Jonatan eikä hänen aseenkantajansa siellä.
18. Ja Saul sanoi Ahialle: tuo tänne **'aron Ha'Elohiym** arkki! sillä **'aron Ha'Elohiym** arkki oli siihen aikaan Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä.
19. Mutta Saulin vielä puhutellessa pappia, eneni meteli ja juoksu Filistealaisten leirissä. Ja Saul sanoi papille: ota kätesi pois!
20. Ja Saul ja kaikki kansa joka hänen kanssansa oli, kokoontuivat ja läksivät sotaan. Ja katso, toisen miekka oli toista vastaan, ja oli sangen suuri häiriö.
21. Ja ne Hebrealaiset, jotka entiseltä olivat olleet Filistealaisten vallassa ja olivat käyneet heidän kanssansa leiriin, antausivat Israelilaisten puolelle, jotka olivat Saulin ja Jonatanin kanssa.
22. Ja kun ne Israelin miehet, jotka olivat kätkeytyneet Efraimin vuorelle, kuuluivat Filistealaisten pakenevan, ajoivat kaikki hekin heitä takaa sodassa.
23. *WaYosha /Yasha'* **Jeshua YHWH** auttoi silloin Israelia. Ja sotaa jatkettiin Bet-Aveniin asti.
24. Ja kun Israelin miehet olivat väsyneet sinä päivänä, vannotti Saul kaiken kansan, ja sanoi: kirottu olkoon jokainen, joka syö jotakin iltaan asti, että minä kostaisin vihollisilleni. Eikä syönyt koko kansa ei mitäkään.
25. Ja kaikki kansa tuli metsään, ja siellä oli hunajaa kedolla.
26. Kuin kansa tuli metsään, katso, silloin vuosi siellä hunajaa, mutta ei yksikään ottanut sitä kädellänsä suuhunsa; sillä kansa pelkäsi valaa.
27. Mutta ei Jonatan kuullut isänsä vannottavan kansaa, ja hän ojensi sauvansa joka oli hänen kädessänsä, ja satutti pään hunajaläjään, ja pisti kätensä suuhunsa, ja hänen silmänsä valpauntuivat.
28. Silloin vastasi yksi kansasta ja sanoi: isäsi vannotti kovasti kansaa, ja sanoi: kirottu olkoon jokainen, joka jotakin syö tänäpäpä. Ja kansa oli väsyksissä.
29. Ja Jonatan sanoi: isäni on murehuttanut maan. Katsos kuinka minun silmäni vilpauntuivat, kun vähän maistoin tätä hunajaa.
30. Jos vielä kansakin tänäpäpä olisi syönyt vihollistensa saalista, jonka he olivat löytäneet, eikö olisi Filistealaisten tappio ollut vielä suurempi?
31. Ja he löivät sinä päivänä Filistealaisia Mikmaasta Ajaloniin asti; ja kansa oli kovin väsyksissä.

32. Ja kansa rupesi saaliin kimppuun, ja ottivat lampaista, ja karjaa, ja vasikoita, ja teurastivat maan päällä, ja söivät ne verinensä.
33. Niin Saulille ilmoitettiin sanoen: katso, kansa on syntiä tehnyt **LAYHWH** vastaan ja syönyt verinensä. Hän sanoi: te olette pahasti tehneet! Vierittäkää nyt minulle tänne suuri kivi.
34. Ja Saul sanoi: menkää ulos kansan sekaan ja sanokaat heille: tuokoon itsekukin härkensä ja lampaansa minun tyköni ja teurastakaan tässä, että te söisitte ja ette syntiä tekisi **LAYHWH** vastaan veren syömisellä; niin kaikki kansa toivat kukin härkensä kädessään yöllä ja teurastivat ne siellä.
35. Ja Saul rakensi **LAYHWH** alttarin: se on ensimmäinen alttari, jonka hän rakensi **LAYHWH**.
36. Ja Saul sanoi: käykäämme alas ajamaan Filistealaisia takaa yöllä ja ryöstäkäämme heitä, siksi kuin päivä valkenee, älkäämme yhtäkään heistä jättäkö. He vastasivat: tee kaikki mitä sinun kelpaa. Ja pappi sanoi: käykäämme tänne **El-Ha'Elohiym** tykö.
37. Ja Saul kysyi **B'Elohiym** ja sanoi: menenkö minä alas ajamaan Filistealaisia takaa, ja annatkos heidät Israelin käsiin? Mutta ei Hän häntä silloin vastannut.
38. *WaYomer* sanoi Saul: tulkaat tänne kaikki kansan päämiehet, tiedustelkaat ja katselkaat, kenessä tänäpäpä synti lienee.
39. Sillä, niin totta kuin **YHWH HaMoshiy** /*Yasha'* **Jeshua Yis'rael** auttaja elää, vaikka se olisi pojassani Jonatanissa, niin hänen täytyy totisesti kuolla. Mutta ei yksikään koko kansasta vastannut häntä.
40. *WaYomer* hän sanoi koko Israelille: olkaat te sillä puolelle, minä ja poikani Jonatan olemme tällä puolella. Kanssani sanoi Saulille: tee kuin sinulle kelpaa.
41. *WaYomer* Saul sanoi *el-YHWH 'Elohey Yis'rael*: tee oikeus; niin se osui Jonatanin ja Saulin, ja kansa meni vapaana ulos.
42. *WaYomer* Saul sanoi: heittäkää minusta ja pojastani Jonatanista arpaa! Ja se sattui Jonataniin.
43. *WaYomer* Saul sanoi Jonatanille: ilmoita minulle, mitä olet tehnyt? Jonatan ilmoitti hänelle ja sanoi: minä maistoin vähän hunajaa sauvani nenällä joka kädessäni oli, ja katso minun pitää kuolla!
44. *WaYomer* Saul sanoi: Jumala tehköön minulle niin ja niin! sinun täytyy totisesti kuolla Jonatan!
45. *WaYomer* kansa sanoi Saulille: pitääkö Jonatanin kuoleman, joka teki tämän suuren ~~Auttajan~~ **Jeshua HaY'shuah** /*Yashuw`ah* teki Israelissa? Pois se: niin totta kuin *chay-* **YHWH** elää, ei hiuskarvakaan pidä hänen päästäänsä putoaman: sillä **'Elohiym** on sen tehnyt tänäpäpä hänen kauttansa. Ja näin kansa vapahti *WaYifDu* /*padah* Jonatanin kuolemasta.
46. Niin Saul meni Filistealaisten tyköä pois; ja Filistealaiset menivät myös omillensa.
47. Kun Saul oli saanut Israelin valtakunnan, soti hän joka taholta kaikkia vihollisiansa vastaan, Moabilaisia, Ammonilaisia, Edomilaisia, Soban kuninkaita ja Filistealaisia vastaan; ja kuhunka hän ikänä kääntyi, siellä hän sai voiton.

48. Ja hän teki urhoollisia töitä ja löi Amalekilaiset ja vapahti Israelin ryöstäjiin käsistä.

49. Ja Saulilla oli poikia: Jonatan, Isvi, Malkisua, ja hänen kahden tyttärensä nimet: esikoisen nimi Merab ja nuoremman nimi Mikal,

50. Ja Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimasin tytär, ja hänen sotajoukkonsa päämiehen nimi Abner, Saulin sedän, Nerin poika;

51. sillä Kis Saulin isä, ja Ner Abnerin isä, oli Abielin poika.

52. Ja suuri sota oli Filistealaisia vastaan niinkauan kuin Saul eli. Ja missä vaan Saul näki jalon ja väkevän sotamiehen, sen hän otti tykönsä.

15. LUKU

1. *WaYomer Sh'muel* sanoi *el-Shaul*: **YHWH** on lähettänyt minut voitelemaan sinua kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis nyt **YHWH** sanain ääntä.

2. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot** : Minä olen ajatellut etsiskellä mitä Amalek teki Israelille, kun hän seiso i häntä vastaan tiellä, hänen Egyptistä tullessa.

3. Mene siis nyt ja lyö Amalek, ja hukuta kaikki, mitä hänellä on, äläkä säästä häntä, vaan tapa miehet ja vaimot, lapset *'owlel* ja imeväiset *yanaq*, karja ja lampaat, kamelit ja aasit.

4. Saul kutsui kansan kokoon, ja luki heitä Telaimissa; kaksisataa tuhatta jalkaväkeä, ja kymmentuhatta Juudan miestä.

5. Ja kun Saul tuli liki Amalekilaisten kaupunkia, pani hän väijytyksen laaksoon,

6. Ja antoi sanoa Keniläisille: menkää, paetkaat ja eroittakaat itsenne

Amalekilaisista, etten minä peräti hävittäisi teitä heidän kanssansa; sillä te teitte laupeuden kaikille Israelin lapsille pojille, kun he vaelsivat Egyptistä. Ja Keniläiset luopuivat Amalekilaisista.

7. Ja Saul löi Amalekilaiset hamasta Hevilasta siihen asti kun Suriin tullaan, joka on Egyptin kohdalla.

8. Ja hän otti Agagin, Amalekilaisten kuninkaan elävänä kiinni, mutta kaiken kansan surmasi hän miekan terällä.

9. Niin Saul ja kansa säästi Agagin, ja mitä parasta lammasmaumoissa ja karjassa oli, ja parhaita likimmät, ja karitsat, ja kaikki mitä hyvää oli, eivätkä tahtoneet hukuttaa niitä; mutta sen, mikä hyljättävää oli eikä kelvannut, sen he hukuttivat.

10. Niin tuli *D'var-YHWH* sana Samuelille, lausuen:

11. Minä kadun tehneeni Saulin kuninkaaksi, sillä hän on luopunut Minusta eikä ole täyttänyt Minun sanojani. Ja Samuel vihastui ja huusi *el-YHWH* tykö kaiken sen yön.

12. Ja Samuel nousi varhain huomeneltain kohtaamaan Saulia, ja Samuelille ilmoitettiin sanomalla: Saulin on mennyt Karmeliin, ja siellä on hän pannut voiton merkin, ja on kääntynyt ja mennyt alas Gilgaliin.

13. Kuin Samuel tuli Saulin tykö, sanoi Saul hänelle: siunattu ole sinä **LAYHWH!** minä olen täyttänyt *et-D'var* **YHWH** sanan.
14. *WaYomer* Samuel vastasi: mikä sitten on tämä lammasten määkynä minun korvissani ja karjan ammunen, jonka minä kuulen?
15. *WaYomer* Saul sanoi: Amalekilaisilta ovat he ne tuoneet; sillä kansa säästi parhaimmat lammasmaunoista ja karjasta, uhrataksensa ne **LAYHWH 'Eloheykha**, muut olemme me hävittäneet.
16. *WaYomer* Samuel sanoi Saulille: salli, minä sanon sinulle, mitä **YHWH** on puhunut minun kanssani tänä yönä. Hän sanoi hänelle: puhu!
17. *WaYomer* Samuel sanoi: eikö näin ole? Kuin sinä olit vähäinen omissa silmissäsi, tulit sinä Israelin sukukuntain pääksi, ja **YHWH** voiteli sinut Israelin kuninkaaksi.
18. Ja **YHWH** lähetti sinut matkaan ja sanoi: mene ja tapa ne syntiset Amalekilaiset ja sodi heitä vastaan, niinkauan että hukutat heidät.
19. Miksi et kuullut **YHWH** ääntä, vaan kävit käsiksi saaliiseen ja teit pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** silmäin edessä?
20. *WaYomer* sanoi Saul Samuelille: minä olen kuullut **YHWH** äänen ja olen vaeltanut sitä tietä, jota **YHWH** minun lähetti: minä olen tuonut tänne Agagin Amalekilaisten kuninkaan ja surmannut Amalekilaiset.
21. Mutta väki on ottanut saaliista, lampaista ja karjaa: ne parhaat kirotuista, uhrataksensa Gilgalissa **LAYHWH 'Eloheykha**.
22. *WaYomer* Samuel sanoi: kelpaako **LAYHWH** poltto-uhri ja teuras-uhri, kuin kuuliaisuus **YHWH** äänelle? Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri, ja totella parempi kuin oinasten rasva.
23. Sillä tottelemattomuus on noituuden synty, ja vastahakoisuus *mariy* katkeruus, kapina on taikausta ja epäjumalan *ut'trafiym* palvelusta. Koska olet hyljännyt **YHWH** sanan, on Hän sinut myös hyljännyt, ettet enää saa olla kuninkaana.
24. *WaYomer* sanoi Saul Samuelille: minä olen syntiä tehnyt, rikkoissani **YHWH** käskyn ja sinun sanasi; sillä minä pelkäsin kansaa ja kuulin heidän ääntänsä.
25. Mutta anna nyt minulle tämä synty anteeksi, ja palaja minun kanssani, että minä kumartaisin ja rukoilisin **LAYHWH**.
26. *WaYomer* Samuel sanoi Saulille: en palaja sinun kanssas; sillä sinä olet hyljännyt *et-D'var* **YHWH** sanan, ja **YHWH** on myös sinun hyljännyt, niin ettet saa olla Israelin kuninkaana.
27. Kun Samuel kääntyi menemään pois, otti hän hänen vaippansa liepeestä kiinni, ja se repesi.
28. *WaYomer elayw* Samuel sanoi hänelle: **YHWH** on tänäpäpä repinyt Israelin valtakunnan sinulta ja antanut sen lähimmäisesellesi, joka on sinua parempi.
29. Ja Israelin Sankari *Netzah* ei valehtele eikä kadu; sillä ei Hän ole ihminen, että Hän katuisi.
30. Mutta hän sanoi: minä olen syntiä tehnyt. Mutta tee minulle nyt kunnia kansani vanhimpain edessä ja Israelin edessä ja palaja minun kanssani, että minä kumartaen rukoilisin **LAYHWH 'Eloheykha**.
31. Ja Samuel palasi Saulin seurassa; ja Saul rukoili **LAYHWH**.

32. *WaYomer* Samuel sanoi: antakaat Agagin, Amalekilaisten kuninkaan, tulla minun tyköni. Ja Agag tuli iloisella mielellä hänen eteensä ja sanoi: totisesti on kuoleman katkeruus paennut!

33. *WaYomer* Samuel sanoi: niinkuin sinun miekkasi on tehnyt vaimoja lapsettomaksi *shakol*, niin on sinunkin äitisi vaimojen joukossa lapsiton *shakol* oleva. Ja Samuel hakkasi Agagin kappeleiksi **YHWH** edessä Gilgalissa.

34. Ja Samuel meni Ramaan, mutta Saul meni kotiinsa Saulin Gibeaan.

35. Ja Samuel ei nähnyt enää Saulia kuolemapäiväänsä asti; sillä Samuel murehti Saulia, koska **WAYHWH** oli katunut asettaneensa hänet Israelin kuninkaaksi.

16. LUKU

1. *WaYomer* **YHWH** sanoi Samuelille: kuinka kauan sinä murehdit Saulia, jonka Minä hyljännyt olen hallitsemasta Israelia? Täytä sarvesi öljyllä ja mene: Minä lähetän sinun Isain *Yishai* Betlehemiläisen tykö, sillä hänen pojistansa olen Minä katsonut itselleni kuninkaan.

2. Niin Samuel sanoi: kuinka minä sinne menen? Saul saa sen tietää ja lyö minun kuoliaaksi. Ja **YHWH** sanoi: ota myötäsi vasikka karjasta ja sano: minä tulín uhraamaan **LAYHWH**.

3. Ja kutsu Isai uhrille, niin Minä osoitan sinulle, mitä sinun tulee tehdä, ja voitele Minulle se, jonka Minä sinulle sanon.

4. Samuel teki niinkuin **YHWH** oli sanonut ja meni Betlehemiin; ja kaupungin vanhimmat tulivat hämmästyksissä häntä vastaan, ja sanoivat: onko rauha, että sinä tulet?

5. Hän sanoi: rauha *shalowm*! Minä tulín uhraamaan **LAYHWH**: pyhittäkääት itsenne ja tulkaat minun kanssani uhrille! Ja hän pyhitti Isain ja hänen poikansa ja kutsui heidät uhrille.

6. Ja kun he tulivat sisälle, katsoi hän Eliabia ja ajatteli: tosin tämä on **YHWH** edessä Hänen voideltunsa.

7. Mutta **YHWH** sanoi Samuelille: älä katso hänen muotoansa eikä suurta kokoansa, sillä Minä olen hyljännyt hänet. Sillä ei niin ole kuin ihminen näkee; sillä ihminen näkee sen, mikä silmäin edessä on, mutta **WAYHWH** katsoo sydämmeen.

8. Niin kutsui Isai Abinadabin ja antoi hänen tulla Samuelin eteen; ja hän sanoi: ei ole **YHWH** tätäkään valinnut.

9. Niin antoi Isai Samman tulla edes; mutta hän sanoi: ei tätäkään ole **YHWH** valinnut.

10. Ja Isai antoi seitsemän poikaansa tulla Samuelin eteen; mutta Samuel sanoi Isaille: ei ole **YHWH** näitä valinnut.

11. Ja Samuel sanoi Isaille: joko nyt kaikki pojat täällä ovat? Hän sanoi: vielä on nuorin jäljellä, ja katso, hän kaitsee lampaita. Niin sanoi Samuel Isaille: lähetä tuomaan hän tänne; sillä ei me emme istu ruualle ennen kuin hän tulee.

12. Niin hän lähetti ja noudatti hänet; ja hän oli verevä ja kaunis kasvoilta ja ihanan muotoinen. *WaYomer YHWH* sanoi: nouse ja voitele hän! sillä tämä se on.
13. Niin otti Samuel öljysarvensa ja voiteli *waYim'shach /mashach* hänet veljiensä keskellä. Ja *ruch-YHWH* henki tuli *tsaleah* push Davidiin siitä päivästä ja sen jälkeen. Ja Samuel nousi ja meni Ramaan.
14. *W'ruch YHWH* henki läksi Saulista, ja paha henki *ra' rah | raah 7451* lähetetty *ruach-raah YHWH* vaivasi häntä.
YHWH lähetti *ra' rah'n* Sauliin, mutta sana 'lähetetty' on suomenkielinen lisäys
15. Niin sanoivat Saulin palvelijat hänelle: katso, paha henki *ra' rah | raah 7451* *ruwach* vaivaa *m'vaiTekha /ba'th* pelko sinua *ruch-'Elohiym*.
16. Sanokaan nyt herramme *'adown* palvelijoillensa, jotka hänen edesssänsä seisovat, että he etsivät miestä, joka osaa soittaa harppua; kun paha henki *ra' rah | raah 7451* tulee *ruch-'Elohiym* (lähettämänä) sinuun, soittaa hän kädellänsä *yad*, ja sinä paranet *w'tov /towb*.
17. Niin Saul sanoi palvelijoillensa: katsokaat minulle joku mies, joka taitaa hyvin *meytiyv /yatab* soittaa, ja noutakaat se minun tyköni.
18. Niin vastasi yksi hänen palvelijoistansa ja sanoi: katso, minä olen nähnyt Betlehemiläisen Isain pojan, hän osaa soittaa, ja on urhoollinen sotamies, ja toimellinen asioissa, ja ihana mies, ja **YHWH** on hänen kanssansa.
19. Niin Saul lähetti sanansaattajat Isaille, sanoen: lähetä minulle poikasi David, joka on lampuri.
20. Ja Isai otti aasin, leipiä ja leilin viiniä, ja yhden vohlan vuohista, ja lähetti ne Saulille poikansa Davidin myötä.
21. Niin David tuli Saulin tykö ja seisoi hänen edesssänsä; ja hän tuli hänelle juuri rakkaaksi, ja tuli hänen aseenkantajakseen.
22. Ja Saul lähetti Isain tykö, sanoen: anna Davidin olla minun tykönäni, sillä hän on saanut armon minun edessäni.
23. Kun paha henki [?] *ruwach 'Elohiym* tuli Saulin päälle, otti David kanteleen ja soitti kädellänsä; niin Saul virvoitettiin ja tuli paremmaksi hyväksi *w'tov /towb*, ja *ruach paha henki ra' rah | haraah 7451* läksi *w'sarah /cuwr* to_turn_off hänestä.

17. LUKU

1. Ja Filistealaiset kokosivat sotaväkensä sotaan, ja tulivat kokoon Sokoon, joka on Juudassa, ja asettivat leirinsä Sokon ja Asekan välille, Efes Dammimiin.
2. Mutta Saul ja Israelin miehet menivät kokoontuivat, ja asettivat leirinsä tammilaaksoon, ja asettuivat sotarintaan Filistealaisia vastaan.
3. Ja Filistealaiset seisoivat vuorella siellä, ja Israelilaiset seisoivat vuorella täällä, ja laakso oli heidän välillänsä.
4. Niin tuli Filistealaisten leiristä taistelija, Goljat nimeltä, Gatista, kuusi kyynärää ja kämmenen leveyden pitkä.

5. Ja hänellä oli vaskilakki päässänsä ja suomuksinen pantsari yllänsä, ja hänen pantsarinsa painoi viisituhatta sikliä vaskea,
6. Ja vaskiset säärivarustimet olivat hänen jaloissansa ja vaskikeihäs hänen hartioillansa.
7. Ja hänen keihäänsä varsi oli niinkuin kangaspuun orsi, ja hänen keihäänsä kärki painoi kuusi sataa sikliä rautaa. Ja hänen kilpensä kantaja kävi hänen edellensä.
8. Ja hän seisoj ja huusi Israelin joukolle, ja sanoi heille: miksi läksitte ulos asettumaan sotarintaan; enkö minä ole Filistealainen, ja te olette Saulin palvelijat? valitkaat mies joukostanne, joka tulee tänne alas minun tyköni.
9. Jos hän voi sotia minua vastaan ja lyö minut, niin me olemme teidän palvelijanne, mutta jos minä hänet voitan ja lyön hänet, niin teidän pitää oleman meidän palvelijamme ja meitä palveleman.
10. Ja Filistealainen sanoi: minä pilkkasin tänäpäpä Israelin sotajoukkoja! antakaat minulle mies, me sodimme keskenämme!
11. Kuin Saul ja koko Israel kuuli nämät Filistealaisten puheet, hämmästyivät he, ja pelkäsivät suuresti.
12. Mutta David oli Efratilaisen miehen poika. Isänsä oli Juudan Betlehemistä, ja hänen nimensä oli Isai, ja hänellä oli kahdeksan poikaa, ja hän oli Saulin aikaan vanha mies ja ijällinen miesten joukossa.
13. Ja kolme Isain vanhimpaa poikaa olivat lähteneet Saulin kanssa sotaan; hänen kolmen sotaan menneen poikansa nimet olivat: Eliab, esikoinen, ja toinen Abinadab ja kolmas, Samma.
14. Ja David oli nuorin; ja ne kolme vanhinta menivät Saulin kanssa.
15. Mutta David meni Saulin tyköä jälleen kotiansa Betlehemiin, kaitsemaan isänsä lampaista.
16. Ja Filistealainen tuli ja asettui näkyviin joka aamu ja ilta, ja sitä hän teki neljäkymmentä päivää.
17. Ja Isai sanoi pojallensa Davidille: ota veljilles tämä efa korvennettuja tähkähäitä ja nämä kymmenen leipää, ja vie ne kiireesti leiriin veljillesi;
18. ja vie nämä kymmenen tuoretta juustoa päämiehelle; ja kysy veljiltäsi, kuinka he voivat, ja tuo heiltä todistus myötäsi.
19. Saul ja he ja kaikki Israelin miehet ovat Tammilaaksossa ja sotivat Filistealaisia vastaan.
20. Ja David nousi varhain aamulla ja jätti lampaat paimenen haltuun, otti taakkansa ja meni matkaansa, niinkuin Isai oli häntä käskenyt. Ja kun hän tuli leiriin, läksi sotaväki ulos sotarintaan, ja he nostivat sotahuudon.
21. Ja Israel ja Filistealaiset asettuivat sotarintaan toinen toistansa vastaan.
22. Niin David jätti tavarat, jotka hän kantoi, kalustonvartijalle, ja juoksi sodan rintaan, ja tuli ja tervehti veljiänsä.
23. Kuin hän parhaallansa heitä puhutteli, katso, taistelija, hänen nimensä oli Goljat, Filistealainen Gatista, - nousi Filistealaisten sotajoukosta, ja puhui niinkuin ennenkin; ja David kuuli sen.

24. Ja kaikki Israelin miehistä, jotka näkivät hänet, pakenivat he hänen edestänsä ja pelkäsivät suuresti.
25. Ja kaikki Israelin miehet sanoivat: näettekö tuota miestä, joka astuu edes? Hän on tullut pilkkaamaan Israelia. Ja on tapahtuva, että joka lyö sen miehen, sen kuningas tekee aivan rikkaaksi, ja antaa tyttärensä hänelle, ja tekee hänen isänsä huoneen vapaaksi Israelissa.
26. Niin David sanoi miehille, jotka hänen tykönänsä seisoivat: mitä annetaan sille miehelle, joka tämän Filistealaisen lyö ja ottaa häväistyksen pois Israelista? sillä mikä on tämä ympärileikkaamaton Filistealainen, joka häpäisee elävän **'Elohiym chayim** sotajoukkoa?
27. Mutta kansa sanoi hänelle niinkuin ennenkin: niin sille miehelle tehdään, joka hänen lyö.
28. Kun hänen vanhin veljensä Eliab kuuli hänen näitä puhuvan miesten kanssa, närkästyi hän suuresti Davidiin ja sanoi: miksi olet tänne tullut? ja miksi olet jättänyt sen vähäisen lammasmaan metsän korpeen? Minä tiedän sinun ylpeytesi ja sydämesi pahan sisun; sinä olet tänne tullut sotaa katsomaan.
29. Niin David sanoi: mitä olen sitten tehnyt? eikö se ole minulle käsketty?
30. Ja hän kääntyi hänestä pois toisen puoleen ja sanoi niinkuin hän ennenkin oli sanonut; niin kansa vastasi häntä niinkuin ennenkin.
31. Ja kun he kuulivat Davidin puhuvan ne sanat, ilmoittivat he ne Saulille, ja hän noudatti hänen tykönsä.
32. Ja David sanoi Saulille: älköön kenenkään sydän hämmästykö hänen tähtensä! Palvelijasi käy sotimaan tätä Filistealaista vastaan.
33. Saul sanoi Davidille: et sinä voi mennä sotimaan tätä Filistealaista vastaan; sillä sinä olet nuorukainen, mutta hän on sotamies hamasta nuoruudestaan asti.
34. Mutta David sanoi Saulille: palvelijasi kaitsi isänsä lampaita, ja tuli jalopeura ja karhu ja vei lampaan laumasta,
35. Niin minä juoksin sen perässä ja löin sen ja tempasin saaliin ulos hänen suustansa. Ja kuin se karkasi minua vastaan, tartuin minä sen partaan, löin sen ja tapoin.
36. Näin on palvelijasi lyönyt sekä jalopeuran että karhun; ja tämä ympärileikkaamattoman Filistealaisen on oleva niinkuin yksi niistä, sillä hän on pilkannut elävän **'Elohiym chayim** sotaväkeä.
37. Ja David sanoi: **YHWH**, joka minun pelasti jalopeuran ja karhun käsistä, Hän pelastaa minut tämän Filistealaisen käsistä. Ja Saul sanoi Davidille: mene, **WAYHWH** olkoon sinun kanssasi!
38. Niin Saul puki vaatteensa Davidin ylle ja pani vaskilakin hänen päähänsä ja pantsarin hänen yllensä.
39. Ja David sitoi miekan vyöllensä vaatettensa päälle ja rupesi käymään; sillä ei hän ollut sitä koettanut. Mutta David sanoi Saulille: en minä näissä taida käydä, sillä en minä ole tottunut. Ja David pani ne pois yltänsä,
40. Ja hän otti sauvansa käteensä, ja valitsi ojasta viisi sileää kiveä, pani ne paimenreppuunsa, otti lingon käteensä, ja kävi Filistealaista vastaan.

41. Ja Filistealainen kävi ja lähestyi Davidia, ja hänen kilpensä kantaja hänen edellensä.
42. Kuin Filistealainen katsoi ja näki Davidin, piti hän häntä halpana; sillä hän oli nuorukainen, verevä ja kaunis.
43. Filistealainen sanoi Davidille: olenko minä koira, että tulet sauvoilla minua vastaan? Ja Filistealainen kiroili Davidia jumaliensa **B'Elohayw** kautta.
44. Ja Filistealainen sanoi Davidille: tule tänne minun tyköni, minä annan lihasi taivaan linnuille ja kedon pedoille.
45. *WaYomer* David sanoi Filistealaiselle: sinä tulet minun tyköni miekalla, keihäällä ja piikillä, mutta minä tulen sinun tyköns *Yis'rael* sotaväen **YHWH Tz'vaot 'Elohey** nimeen, jota olet pilkannut.
46. Tänäpäni antaa **YHWH** sinut minun käsiini, ja minä lyön sinut, ja otan pääsi sinulta pois, ja annan Filistealaisten sotaväen ruumiit tänäpäni taivaan linnuille ja kedon pedoille: ja kaikki maan asuvaset saavat tietää Israelilla olevan **Yesh 'Elohiym**.
47. Ja koko tämän väkijoukko on ymmärtävä, ettei **Y'Hoshiy /Yasha' Jeshua YHWH** auta miekan eikä keihään kautta; sillä sota on Herran LAYHWH haMilcamah, ja Hän antaa teidät meidän käsiimme.
48. Kuin Filistealainen nousi ja kävi ja lähestyi Davidia, niin David riensi ja juoksi sotarintaan Filistealaista vastaan,
49. ja hän pisti kätensä kukkaroon, otti sieltä kiven, ja linkosi ja satutti Filistealaista otsaan, ja kivi meni hänen otsansa sisälle, ja hän kaatui maahan kasvoillensa.
50. Niin David voitti Filistealaisen lingolla ja kivellä, löi Filistealaisen ja tappoi hänet; eikä Davidilla ollut miekkaa kädessään.
51. Mutta David juoksi ja seisahtui Filistealaisen viereen, ja otti hänen miekkansa ja veti sen tupesta ulos, ja tappoi hänet, ja hakkasi sillä poikki hänen päänsä. Kun Filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, niin he pakenivat.
52. Ja Israelin ja Juudan miehet nousivat, huusivat ja ajoivat Filistealaisia takaa laaksoon ja Ekronin porttiin asti; ja Filistealaiset kaatuivat surmattuina Saaraimin tiellä, Gatiin ja Ekroniin asti.
53. Ja Israelin lapset pojat palasivat ajamasta Filistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä.
54. Ja David otti Filistealaisen pään ja vei Jerusalemiin: vaan hänen aseensa pani hän majaansa.
55. Ja kun Saul näki Davidin menevän Filistealaista vastaan, sanoi hän Abnerille, sodan päämiehelle: Abner, kenen poika tuo nuorukainen on? Abner sanoi: niin totta kuin sielusi elää, kuningas, en minä tiedä.
56. Kuningas sanoi: kysy siis, kenenkä poika se nuorukainen on?
57. Kun David palasi Filistealaista lyömästä, otti Abner ja vei hänet Saulin eteen; ja hänen kädesssä oli Filistealaisen pää.
58. Ja Saul sanoi hänelle: kenenkäs poika olet, nuorukainen? David sanoi: palvelijasi Isain Betlehemiläisen poika.

18. LUKU

1. Ja kun hän oli päättänyt puheensa Saulin kanssa, kiintyi Jonatanin sydän Davidin sydämmeen; ja Jonatan rakasti häntä niinkuin omaa sydäntänsä.
2. Ja Saul otti hänet luoksensa sinä päivänä eikä sallinut hänen enää palata isänsä huoneeseen.
3. Ja Jonatan teki liiton Davidin kanssa; sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sydäntänsä.
4. Ja Jonatan riisui vaippansa yltänsä, ja antoi sen Davidille, ja sotapukunsa, vielä miekkansakin, ja joutsensa ja vyönsä.
5. Ja David meni, kuhunka Saul lähetti häntä, ja käytti itsensä toimellisesti; ja Saul asetti hänen sotamiestensä yli, ja hän oli otollinen kaikelle kansalle, niin myös Saulin palvelijoille.
6. Mutta tapahtui, kuin he tulivat ja David palasi lyömästä Filistealaista, niin vaimot kaikista Israelin kaupungeista kävivät laululla ja hypyllä kuningas Saulia vastaan, rummuilla, riemulla ja kolmikkalla.
7. Ja vaimot lauloivat vuorotellen, soittaen ja sanoen: Saul löi tuhannen, mutta David kymmenen tuhatta.
8. Niin Saul närkästyi sangen suuresti, eikä se puhe ollut hänen mieleensä, ja hän sanoi: he ovat antaneet Davidille kymmenentuhatta ja minulle he antoivat tuhannen: nyt puuttuu häneltä vaan kuninkaan valta.
9. Ja Saul katsoi karsaasti Davidia siitä päivästä ja aina sitte.
10. Toisena päivänä vaivasi taas *ruach* '**Elohiym paha henki ra' rah** | *raah* **7451** Saulia, ja **hän ennusti naba** =profecy, **pahan_hengen_profetia** kotona huoneessansa. Ja David soitti kädellänsä, niinkuin hänen jokapäiväinen tapansa oli; ja Saulin kädessä oli keihäs,
11. Ja Saul heitti keihään ajatellen: minä lyön Davidin seinään kiinni! Mutta David vältti häntä kaksi kertaa.
12. Ja Saul pelkäsi Davidia; sillä **YHWH** oli hänen kanssansa, mutta Saulista oli Hän luopunut.
13. Niin lähetti Saul hänet pois tyköänsä ja teki hänet tuhannen miehen päämieheksi; ja hän kävi ulos ja sisälle kansan edessä.
14. Ja David oli onnellinen kaikissa teissänsä, ja **WAYHWH** oli hänen kanssansa.
15. Kun Saul havaitsi, että hän menestyi toimissansa, pelkäsi hän häntä.
16. Mutta koko Israel ja Juuda rakasti Davidia; sillä hän kävi ulos ja sisälle heidän edessänsä.
17. Ja Saul sanoi Davidille: katso, minä annan vanhimman tyttäreni Merabin sinulle emännäksi, ole vaan minulle miehullinen ja käy **YHWH** sotia! sillä Saul ajatteli: älköön minun käteni häneen sattuko, vaan sattukoon häneen Filistealaisten käsi.
18. Mutta David vastasi Saulia: mikä olen minä, ja mikä on elämäni ja isäni sukukunta Israelissa, että tulisin kuninkaan vävyksi?

19. Ja tapahtui, kuin aika tuli, että Merab Saulin tytär piti annettaman Davidille, annettiin hän Adrielille Meholatilaiselle vaimoksi.
20. Mutta Saulin tytär Mikal rakasti Davidia. Kuin se Saulille ilmoitettiin, niin se kelpasi hänelle.
21. Ja Saul sanoi itseksensä: minä annan hänen hänelle, että hän olisi hänelle paulaksi, ja Filistealaisten kädet tulisivat hänen päällensä. Ja Saul sanoi Davidille: sinä tulet tänäpäpä toisen kautta minun vävykseni.
22. Ja Saul käski palvelijoitansa: puhukaat Davidille salaisesti ja sanokaat: katso, kuningas mielistyy sinuun, ja kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua; niin tule nyt kuninkaan vävyksi.
23. Ja Saulin palvelijat puhuivat ne sanat Davidin korvissa; mutta David sanoi: vähäksi te sen luulette että tullaan kuninkaan vävyksi? Mutta minä olen köyhä ja halpa mies.
24. Ja Saulin palvelijat ilmoittivat sen hänelle, sanoen: nämä sanat on David puhunut.
25. Saul sanoi: sanokaat näin Davidille: ei kuningas ano yhtään muuta huomenlahjaa, kuin sata Filistealaisten esinahkaa, että kuninkaan vihamiehille kostettaisiin. Sillä Saul ajatteli hukuttaa Davidia Filistealaisten kätten kautta.
26. Niin hänen palvelijansa sanoivat Davidille nämä sanat, ja hänelle kelpasi tulla niin kuninkaan vävyksi. Ja se aika ei ollut vielä täytetty.
27. Kun David nousi ja läksi matkaan, hän ja hänen miehensä, ja löi Filistealaisista kaksisataa miestä, ja David toi heidän esinahkansa ja antoi niitä täyden luvun kuninkaalle, tullaksensa kuninkaan vävyksi. Ja Saul antoi tyttärensä Mikalin hänelle vaimoksi.
28. Ja Saul näki ja ymmärsi **YHWH** olevan Davidin kanssa, ja Saulin tytär Mikal rakasti häntä.
29. Ja Saul vielä enemmän pelkäsi Davidia, ja Saul tuli Davidin vihamieheksi koko elinajaksi.
30. Ja Filistealaisten ruhtinaat läksivät ulos; ja niin usein kuin läksivät ulos, teki David toimellisemmin kuin kaikki Saulin palvelijat, niin että hänen nimensä tuli sangen kuuluisaksi.

19. LUKU

1. *Way'Daber* Saul ~~puhui~~ valmisteli pojallensa Jonatanille ja kaikille palvelijoillensa, Davidin murhaamisesta. Mutta Jonatan, Saulin poika, rakasti suuresti Davidia.
2. Ja Jonatan ilmoitti Davidille ja sanoi: isäni Saul tahtoo sinut tappa; ole sentähden varuillasi huomenna aamulla, pysy salassa ja kätke itsesi.
3. Ja minä menen ulos ja seison isäni vieressä kedolla, jossa sinä olet, ja puhun sinusta isäni kanssa: ja mitä minä näen, ne minä ilmoitan sinulle.

4. Ja Jonatan puhui hyviä Davidista isällensä Saulille ja sanoi hänelle: älköön kuningas syntiä tehkö palvelijaansa Davidia kohtaan; sillä ei hän ole mitään rikkonut sinua vastaan, ja hänen työnsä ovat sinulle hyvin tarpeelliset.
5. Ja hän on pannut henkensä käteensä ja löi Filistealaisen; ja **YHWH** antoi suuren pelastuksen *T'shuah /Tashuw'ah* **Jeshua** koko Israelille, sen sinä näit ja ihastuit. Miksi siis tahdot tehdä syntiä viatointa verta vastaan, surmataksesi Davidia ilman syytä?
6. Niin Saul kuuli Jonatanin äänen ja hän vannoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää, ei hänen pidä kuoleman.
7. Ja Jonatan kutsui Davidin ja sanoi hänelle kaikki nämät sanat. Ja hän vei hänen Saulin eteen, ja hän oli hänen edessänsä niinkuin ennenkin.
8. Taas nousi sota, ja David meni sotimaan Filistealaisia vastaan, ja tuotti heille suuren tappion; ja Filistealaiset pakenivat häntä.
9. *WaT'hiy /hayah* exist, olla_olemassa **YHWH ruach** paha henki *ra' rah* | *raah* 7451 tuli Saulin päälle; ja hän istui huoneessansa, ja hänen keihäänsä oli hänen kädessänsä, ja David soitti kädellensä.
10. Ja Saul aikoi pistää Davidin keihäällä seinään kiinni, mutta hän vältti Saulia ja keihäs kävi seinään; ja David pakeni ja pääsi sinä yönä pakoon.
11. Ja Saul lähetti sanansaattajat Davidin huoneesen, vartioimaan häntä ja tappamaan hänen huomeneltain. Mutta Mikal, Davidin vaimo ilmoitti sen hänelle ja sanoi: jollet tänä yönä pelasta henkeäsi, niin sinä huomenna tapetaan.
12. Ja Mikal laski Davidin alas akkunasta; ja hän meni, pakeni ja pääsi.
13. Ja Mikal otti kuvan ja pani vuoteesen, ja pani vuohen nahan hänelle päänalaiseksi ja peitti vaatteella.
14. Ja Saul lähetti sanansaattajat ottamaan kiinni Davidia; mutta hän sanoi: hän on sairas.
15. Niin lähetti Saul sanansaattajat katsomaan Davidia ja sanoi: kantakaat hän tänne minun tyköni vuoteinensa, että minä hänen surmaan.
16. Kun sanansaattajat tulivat, katso, kuva makasi vuoteessa ja vuohen nahka pään alla.
17. Niin Saul sanoi Mikalille: miksi olet minun niin pettänyt ja päästänyt viholliseni pakoon? Mikal sanoi Saulille: hän sanoi minulle: päästä minä taikka tapan sinut.
18. Ja David pakeni ja pääsi, ja tuli Samuelin tykö, joka oli Ramassa, ja ilmoitti hänelle kaikki, mitä Saul oli hänelle tehnyt; ja hän meni Samuelin kanssa ja oleskeli Najotissa.
19. Ja Saulille ilmoitettiin, sanomalla: katso, David on Raman Najotissa.
20. Niin Saul lähetti sanansaattajat tuomaan Davidia. Mutta kun he näkivät profettain joukon profetioimassa ja Samuelin seisovan niiden päämiehenä, niin **'Elohiym** henki tuli Saulin sanansaattajain päälle, että nekin ennustivat *WaYit'naB'u /naba'*.
21. Kun se ilmoitettiin Saulille, lähetti hän toiset sanansaattajat, mutta nekin ennustivat *WaYit'naB'u*. Ja hän lähetti vielä kolmannet sanansaattajat, mutta nekin ennustivat *WaYit'naB'u*.

22. Niin meni hän itse viimein Ramaan. Ja kun hän tuli sen suuren kaivon tykö, joka on Sekossa, kysyi hän ja sanoi: kussa on Samuel ja David? niin sanottiin hänelle: katso, he ovat Raman Najotissa.
23. Ja hän meni Raman Najotiin; ja **'Elohiym** henki tuli hänenkin päällensä, ja hän käveli ja ennusteli *WaYit'naBe* siksi kuin hän tuli Raman Najotiin.
24. Ja hänkin riisui vaatteensa ja ennusti *WaYit'naBe* Samuelin edessä, ja makasi alastonna koko sen päivän ja koko yön. Sentähden sanotaan: onko Saulkin profettain joukossa?

20. LUKU

1. Ja David pakeni Raman Najotista, ja hän tuli ja sanoi Jonatanille: mitä olen tehnyt? mikä on vääryyteni *meh-avoniy /avon?* tahi mikä on pahatekoni *umeh-chatatiy /chattah* sinun isääsi vastaan, että hän minun henkeäni väijyy?
2. Hän sanoi hänelle: pois se! Sinä et kuole: katso, isäni ei tee suurta eikä pientä, jota ei hän ilmoita minulle, kuinkas isäni salaisi tätä minulta? Ei niin ole.
3. Niin David vannoikin vielä, sanoen: totisesti isäsi tietää minun saaneen armon sinun kasvoisi edessä, sentähden hän ajattelee: älköön Jonatan saako tästä mitään tietää, ettei hän tulisi murheelliseksi. Totisesti, niin totta kuin *chay-YHWH* ja sinun sielusi elää, askeleen verta vaan on minun ja kuoleman välillä.
4. Ja Jonatan sanoi Davidille: minä teen sinulle kaikki, mitä sydämesi halajaa.
5. David sanoi hänelle: katso, huomenna on uusikuu, ja minun pitäisi istuman ja atrioitsemassa kuninkaan kanssa: salli siis, että minä kätken itseni kedolle kolmannen päivän iltaan asti.
6. Jos isäsi kaipaa minua, niin sano: David rukoili suuresti minulta, että hän saisi juosta kaupunkiinsa Betlehemiin; sillä siellä on jokavuotinen uhri koko sukukunnalla.
7. Ja jos hän sanoo: se on hyvä, niin on rauha palvelijallasi; mutta jos hän kovin 7. Ja jos hän sanoo: se on hyvä, niin on rauha palvelijallasi; mutta jos hän kovin vihastuu, niin tiedä hänen pahoja *ra' rah* | *haraah* **7451** päättäneen.
8. Tee siis laupeus palvelijallesi; sillä sinä olet ottanut palvelijasi **YHWH** liittoon sinun kanssasi. Ja jos joku vääryys on minussa, niin tapa sinä minut: miksi annoit minun tullakaan isäsi eteen?
9. Jonatan sanoi: olkoon se kaukana sinusta! Jos ymmärrän isäni päättäneen tehdä pahoja sinulle, totta minä sen sinulle ilmoitan.
10. David sanoi Jonatanille: kuka minulle sen ilmoittaa, tahi sanoo, jos isäsi vastaa sinulle kovasti?
11. Jonatan sanoi Davidille: tule, menkäämme kedolle. Ja he menivät molemmat kedolle.

12. Ja Jonatan sanoi Davidille: **YHWH 'Elohey Yis'rael!** kun minä tutkistelen isäni huomenna ja kolmantena päivänä, katso, jos hän suo Davidille hyvää, enkä minä silloin lähetä sinulle sanaa, enkä ilmoita sitä sinulle,
13. Niin tekköön **YHWH** sitä ja sitä Jonatanille; mutta jos isäni on päättänyt pahaa *ra' rah* | *haraah* 7451 sinua kohtaan, niin ilmoitan senkin sinulle, ja lasken sinun rauhaan menemään: ja **YHWH** olkoon sinun kanssas, niinkuin hän isäni kanssa ollut on.
14. Etkös sinäkin, jos vielä elän: etkös sinäkin ole tekevä **YHWH** *armoa* laupeutta *chesed* minua kohtaan, niin etten minä kuole?
15. Älä ota laupeuttasi minun huoneestani pois ijankaikkisesti, älä vielä sittenkään, kun **YHWH** hävittää kaikki Davidin vihamiehet maan päältä.
16. Näin teki Jonatan liiton Davidin huoneen kanssa, että **YHWH** vaatisi sen Davidin vihamiesten kädestä.
17. Ja Jonatan vannoi vielä Davidia rakkautensa kautta häneen; sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.
18. Ja Jonatan sanoi hänelle: huomenna on uusikuu, jona sinua kysytään ja kaivataan paikaltasi.
19. Mutta kolmantena päivänä tule kiireesti alas ja mene siihen paikkaan, johon itsesi kätkit sinä päivänä, jona asia tapahtui, ja istu Aselin kiven viereen,
20. Niin minä ammun kolme nuolta sen sivulle, niinkuin maaliin ampuakseni;
21. Ja katso, minä lähetän pojan, sanoen: mene ja hae nuolet! Jos sanon pojalle: katso, nuolet ovat sinusta tännepäin, ota ne ylös! niin tule; sillä rauha on sinulla eikä ole mitään hätää, niin totta kuin *chay-YHWH* elää.
22. Mutta jos näin sanon pojalle: katso, nuolet ovat sinusta eteenpäin! niin mene pois, sillä **YHWH** on päästänyt sinun menemään.
23. Ja mitä sinä ja minä olemme keskenämme puhuneet, katso, **YHWH** on todistaja minun ja sinun välilläsi ijankaikkisesti.
24. Niin David kätki itsensä kedolle. Ja kun uusikuu tuli, istui kuningas pöytään ruualle.
25. Kuin kuningas oli istunut paikallensa, entisen tapansa mukaan, seinän nojalle, ja Jonatan nousi, ja Abner istui Saulin viereen. Mutta Davidin paikka oli tyhjä.
26. Mutta Saul ei puhunut sinä päivänä mitään; sillä hän ajatteli: hänelle on jotakin tapahtunut, ettei hän ole puhdas; ei suinkaan hän ole puhdas.
27. Ja uuden kuun toisena päivänä, kuin Davidia kaivattiin paikaltansa, sanoi Saul pojallensa Jonatanille: miksei Isain poika ole tullut ruualle, ei eilen eikä tänäpäpä?
28. Jonatan vastasi Saulia: hän rukoili hartaasti minulta, että saisi mennä Betlehemiin,
29. ja sanoi: anna minun mennä, sillä meidän sukukuntamme uhraa kaupungissa ja veljeni itse on minua kutsunut: jos nyt olen saanut armon silmäis edessä, niin salli minun mennä katsomaan veljiäni; ja sen tähden ei hän ole tullut kuninkaan pöytään.
30. Niin Saul vihastui sangen suuresti Jonataniin ja sanoi hänelle: sinä ilkiän ja vastahakoisen vaimon poika! enkö minä tiedä, että olet valinnut Isain pojan itsellesi ja äidillesi häpiäksi?

31. Sillä niinkauan kuin Isain poika elää maan päällä, et sinä eikä valtakuntasi ole seisova; lähetä siis nyt ja tuota hän minun tyköni, sillä hän on kuoleman oma.
32. Jonatan vastasi isäänsä Saulia ja sanoi hänelle: miksi hänen pitää kuoleman? mitä hän on tehnyt?
33. Silloin paiskasi Saul keihään hänen perässensä lyödäksensä häntä; niin ymmärsi Jonatan isänsä päättäneen Davidin tappa.
34. Ja Jonatan nousi pöydästä sangen vihoissansa eikä syönyt sinä uuden kuun toisena päivänä mitään leipää; sillä hän murehti Davidia, koska hänen isänsä oli hänen niin häväisnyt.
35. Ja Jonatan läksi aamulla kedolle, siihen aikaan, jonka hän oli määrännyt Davidille, ja pieni poikainen hänen kanssansa.
36. Ja hän sanoi pojalle: juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun! Pojan juostessa laski hän nuolen hänen ylitsensä.
37. Ja kuin poika tuli sille paikalle, johon Jonatan oli nuolen ampunut, huusi Jonatan hänen peräänsä ja sanoi: katso, nuoli on sinusta eteenpäin!
38. Ja huusi taas pojalle: joudu, kiiruhda nopeasti ja äläkä seisahtele. Niin Jonatanin poika otti nuolet otti nuolet ja toi ne herrallensa *el-adonayw*.
39. Eikä poika tietänyt asiasta mitään; vaan Jonatan ja David ainoastaan asian tiesivät.
40. Niin Jonatan antoi aseensa pojalle, joka hänen kanssansa oli, ja sanoi: mene ja vie kaupunkiin.
41. Ja kun poika oli mennyt, nousi David paikaltansa etelän puolelta ja heittäysi maahan kasvoillensa ja kumarsi kolme kertaa; ja he antoivat toinen toisensa suuta ja itkivät toinen toisensa kanssa; mutta David itki ääneensä.
42. Ja Jonatan sanoi Davidille: mene rauhaan! ja muista mitä me olemme keskenämme vannoneet **YHWH** nimeen ja sanoneet: **YHWH** olkoon sinun ja minun välillä, minun ja sinun siemenes välillä ijankaikkisesti!
43. Ja hän nousi ja meni matkoihinsa; mutta Jonatan palasi kaupunkiin.

21. LUKU

1. Ja David tuli Nobeen papin Ahimelekin tykö. Ja Ahimelek hämmästyi, kun hän tuli Davidia vastaan, ja sanoi hänelle: kuinka olet yksinäsi, eikä yhtään miestä ole sinun kanssasi?
2. Ja David sanoi Ahimelekille: kuningas on minun käsenyt asialle ja sanoi minulle: älä kenellekään ilmoita, minkätähden olen sinut lähettänyt ja mitä minä olen käsenyt sinulle! ja palvelijani olen minä määrännyt sinne ja sinne.
3. Ja nyt mitä sinulla on luonasi, anna minulle viisikin leipää, taikka mitä hallussasi on.
4. Pappi vastasi Davidia ja sanoi: ei ole minulla ensinkään yhteisiä leipiä luonani, vaan pyhiä leipiä on, - jos vaan palvelijat ovat pitäytyneet vaimoista erillensä.

5. David vastasi pappia ja sanoi hänelle: vaimot ovat meistä erillään olleet eilisestä ja toissa päivästä asti, ja palvelijaini astiat olivat pyhät; mutta jos tämä tie on saastainen, niin se tänäpäpä pyhitetään astiain kautta.
6. Niin antoi pappi hänelle pyhää leipää; sillä siellä ei ollut muuta kuin näkyleipiä, joita oli korjattu **YHWH** kasvoin edestä, että sinne pantaisiin toiset, uudet leivät sinä päivänä, jona ne korjattiin.
7. Mutta sinne oli **YHWH** eteen jäänyt sinä päivänä yksi mies Saulin palvelijoista, Doeg nimeltä, Edomilainen, Saulin paimenten päämies.
8. Ja David sanoi Ahimelekille: eikö täällä ole luonasi yhtään keihästä tahi miekkaa? En ottanut myötäni miekkaani enkä aseitani käteeni, sillä kuninkaan asia kiiruhti.
9. Mutta pappi vastasi: Filistealaisen Goljatin miekka, jonka löit tammilaaksossa, on täällä käärittynä vaippaan olkavaatteen takana; jos tahdot sen ottaa, niin ota; sillä ei täällä ole yhtään muuta, paitsi sitä. David sanoi: ei ole sen vertaista, anna se minulle!
10. Ja David nousi ja pakeni sinä päivänä Saulin näkyvistä, ja hän tuli Akiksen Gatin kuninkaan tykö.
11. Ja Akiksen palvelijat sanoivat hänelle: eikö tämä ole David, maan kuningas? eivätkö he tästä veisanneet hypyssä, sanoen: Saul löi tuhannen, ja David kymmenentuhatta?
12. Ja David pani ne sanat sydämeensä ja pelkäsi suuresti Gatin kuningasta Akista,
13. Ja muutteli järkeänsä heidän edessään ja hullutteli heidän käsissään, ja piirusteli portin oville, ja valutti sylkeänsä parrallensa.
14. Silloin sanoi Akis palvelijoillensa: katso, te näette miehen olevan mielipuolen, miksi olette tuoneet hänet minun tyköni?
15. Puuttuneeko minulta mielipuolia, että tämän toitte hulluttelemaan minun eteeni? pitäisikö hänen tuleman minun huoneeseeni?

22. LUKU

1. Ja David läksi sieltä ja pakeni Adullamin luolaan. Ja kun hänen veljensä ja kaikki isänsä huone sen kuulivat, tulivat he sinne hänen tykönsä.
2. Ja hänen tykönsä kokoontui kaikkinaisia ahdistettuja, ja velkaantuneita, ja tyytymättömiä, ja hän rupesi heille päämieheksi; ja hänen luonansa oli lähes neljä sataa miestä.
3. Ja David meni sieltä Mispaan Moabilaisten maassa ja sanoi Moabilaisten kuninkaalle: anna isäni ja äitini käydä ulos ja sisälle teidän tykönänne, siksikuin saan tietää, mitä **'Elohiym** tekee minulle.
4. Ja hän vei heidät Moabilaisten kuninkaan eteen; ja he viipyivät hänen tykönänsä kaiken sen ajan minkä David oli vuorilinnassa.
5. Ja profetta Gad sanoi Davidille: älä ole tässä linnassa, vaan mene ja lähde Juudan maalle. Niin David meni ja tuli Haretin metsään.

6. Ja Saul kuuli, että oli saatu tietoja Davidista ja niistä miehistä, jotka hänen tykönänsä olivat. Ja Saul istui Gibeassa metsistössä mäellä, ja hänen keihäänsä oli hänen kädesssä, ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen tykönänsä.
7. Niin sanoi Saul palvelijoillensa, jotka seisoivat hänen tykönänsä: kuulkaat, te Benjaminiliset! antaako Isain poika teille kaikille pellot ja viinimäet, ja tekeekö hän teitä kaikkia tuhanten ja satain päämiehiksi?
8. Sillä te olette kaikki tehneet liiton minua vastaan, eikä ollut yhtään, joka ilmoitti sen minulle että oma poikani on tehnyt liiton Isain pojan kanssa, eikä ole yhtäkään teistä, joka sitä panisi pahaksensa minun tähteni, ja ilmoittaisi minulle, että poikani on yllyttänyt palvelijani minua vastaan, väijymään minua, niinkuin tänäpä on nähtävä.
9. Niin vastasi Doeg, Edomilainen, joka seisoi Saulin palvelijain joukossa, ja sanoi: minä näin Isain pojan tulevan Nobeen, Ahimelekin Akitobin pojan tykö.
10. Hän kysyi **BAYHWH** neuvoa hänen tähtensä ja evästi hänet, ja antoi hänelle Filistealaisen Goljatin miekan.
11. Ja kuningas lähetti kutsumaan pappia Ahimelekia Akitobin poikaa ja kaikkea hänen isänsä huonetta, pappeja, jotka olivat Nobessa; ja he tulivat kaikki kuninkaan tykö.
12. Ja Saul sanoi: kuule Akitobin poika. Hän sanoi: tässä minä olen, herrani 'adown.
13. Ja Saul sanoi hänelle: miksi olette tehneet liiton minua vastaan, sinä ja Isain poika, että kun annoit hänelle leipää ja miekan ja kysyt **B'Elohiym** neuvoa hänen tähtensä, että hän nousisi minua väijymään, niinkuin tänäpä on nähtävä.
14. Ahimelek vastasi kuningasta ja sanoi: kuka kaikkein palvelijaisi joukossa on uskottu niinkuin David, joka on kuninkaan vävy, ja pääsee sinun puheellesi ja on kunnioitettu huoneessasi?
15. Olenko minä vasta nyt ruvennut kysymään **V'Elohiym** neuvoa hänen tähtensä? Kaukana olkoon tämä minusta! Älköön kuningas panko mitään viaksi palvelijallensa, ja kaikelle isäni huoneelle; sillä ei palvelijasi tietänyt mitään kaikista näistä, pientä eikä suurta.
16. Kuningas sanoi: kuolla täytyy sinun, Ahimelek, sinun ja koko isäsi huoneen.
17. Ja kuningas sanoi vartioillensa, jotka seisoivat hänen tykönänsä: kääntykää ja tappakaat **YHWH** papit; sillä heidänkin kätensä on Davidin puolella, sillä he tiesivät hänen paenneeksi, eivätkä ilmoittaneet sitä minulle. Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahtoneet ojentaa käsiänsä lyömään **YHWH** pappeja.
18. Niin sanoi kuningas Doegille: käännä itsesi ja lyö papit! Ja Doeg, Edomilainen käänsi itsensä ja löi papit, ja tappoi sinä päivänä viisiyhdeksättäkymmentä 85 miestä, jotka kantoivat liinaista olkavaatetta.
19. Ja Noben, pappein kaupungin, löi hän miekan terällä, sekä miehet että naiset, lapset *'owlel* ja imeväiset *yanaq*, niin myös härjät, aasit ja lampaat, miekan terällä.
20. Ja yksi Ahimelekin Akitobin pojan poika Abjatar nimeltä, pääsi, ja pakeni Davidin tykö.
21. Ja Abjatar ilmoitti Davidille, että Saul oli tappanut **YHWH** papit.

22. Ja David sanoi Abjatarille: minä sen kyllä tiesin sinä päivänä, koska Doeg Edomilainen oli siellä, että hän sen Saulille oli totisesti ilmoittava. Minä olen siis vikapää koko isäs huoneen kuolemaan.

23. Pysy tykönäni ja älä pelkää; joka väijyy minun henkeäni, hän väijyy sinunkin henkeäsi; sillä sinä olet turvassa minun tykönäni.

23. LUKU

1. Ja Davidille ilmoitettiin, sanomalla: katso, Filistealaiset sotivat Kegilaa vastaan ja ryöstävät heidän riihensä.

2. Niin David kysyi **BAYHWH** ja sanoi: pitääkö minun menemän ja lyömän näitä Filistealaisia? *WaYomer YHWH* sanoi Davidille: mene, lyö Filistealaiset ja vapahda Kegila.

3. Ja Davidin miehet sanoivat hänelle: katso, me olemme pelon alaiset täällä Juudassa, ja menisimme vielä Kegilaan Filistealaisten sotajoukkoja vastaan?

4. Niin David taas kysyi **BAYHWH**, ja **YHWH** vastasi häntä ja sanoi: nouse ja mene alas Kegilaan; sillä Minä annan Filistealaiset sinun käsiisi.

5. Ja David meni miehensä Kegilaan, ja soti Filistealaisia vastaan, ja ajoi heidän karjansa pois, ja tuotti heille suuren tappion. Ja David vapahti Kegilan asuvaiset.

6. Mutta kuin Abjatar, Ahimelekin poika pakeni Davidin tykö Kegilaan, vei hän sinne myötänsä ~~okavaatteen~~ *efod* /'ephowd.

7. Ja Saulille kerrottiin Davidin tulleeeksi Kegilaan; ja Saul sanoi: '**Elohiym** on antanut hänet minun käsiini, sillä nyt on sinne sulkeutunut, sillä hän on tullut kaupunkiin, joka on varustettu porteilla ja teljillä.

8. Ja Saul kuulutti kaiken kansan sotaan, menemään alas Kegilaan, piirittämään Davidia miehinensä.

9. Kun David sai tietää Saulin aikovan pahoja *ra' rah* | *haraah* 7451 hänelle, sanoi hän papille Abjatarille: ota ~~okavaate~~ *haefod* /'ephowd!

[*efod*: olisiko kyseessä ylipapin 'Jumalnvastausten' rintakilven puolikas/ **Tummim**]

10. *WaYomer* David sanoi: **YHWH 'Elohiym Yis'rael** ! Palvelijasi on tosin kuullut Saulin aikovan tulla Kegilaan, hävittämään kaupunkia minun tähteni;

11. Antanevatko Kegilan asuvaiset minut hänen käsiinsä? ja tulleeke Saul tänne niinkuin palvelijasi on kuullut? **YHWH 'Elohiym Yis'rael**, ilmoita se palvelijallesi! *WaYomer YHWH* sanoi: hän tulee alas.

12. *WaYomer* David sanoi: antavatko Kegilan asuvaiset minut ja minun väkeni Saulin käsiin? *WaYomer YHWH* sanoi: antavat.

13. Niin David nousi miehinensä, joita oli liki kuusi sataa miestä, ja he läksivät Kegilasta ja vaelsivat mihinkä taisivat vaeltaa. Kun Saulille sanottiin Davidin paenneen Kegilasta, luopui hän aikeestaan sinne mennä.

14. Ja David pysyi korvessa linnoissa, hän viipyi myös Sifin korven vuoristossa. Ja Saul etsi häntä joka aika; mutta ei '**Elohiym** antanut häntä hänen käsiinsä.

15. Ja David näki Saulin lähteneeksi väijymään henkeänsä; vaan David oleskeli Sifin korvessa metsistössä.
16. Ja Jonatan, Saulin poika, nousi ja meni Davidin tykö metsään, ja vahvisti hänen kätensä **B'Elohiym**.
17. Ja sanoi hänelle: älä pelkää, sillä ei isäni Saulin käsi löydä sinua, ja sinä tulet Israelin kuninkaaksi, ja minä olen likin sinua; ja sen myös Saul minun isäni kyllä tietää.
18. Ja he molemmat tekivät liiton keskenänsä **YHWH** edessä. Ja David pysyi metsässä, mutta Jonatan palasi kotiansa.
19. Mutta Sifiläiset menivät ylös Saulin tykö Gibeaan ja sanoivat: eikö David ole kätkeyty meidän tykönmme linnoissa metsässä, Hakilan kukkulalla, joka on korvessa oikialla kädellä?
20. Niin tule nyt, kuningas, alas niin kiireesti sydämmesi halu sitä vaatii, ja me annamme hänet kuninkaan käsiin.
21. Ja Saul sanoi: olkaat siunatut **LAYHWH**, että armahditte minua.
22. Menkää nyt ja tutkikaat paremmin, että saisitte tietää ja nähdä sen paikan, jossa hänen jalkansa ovat, ja kuka hänen siellä on nähnyt; sillä minulle on sanottu, että hän on sangen kavala.
23. Tutkistelkaat ja tiedustelkaat kaikki piilopaikat, joissa hän lymyilee, ja tulkaat jälleen minun tyköni, kun saatte varman tiedon; niin minä menen sitten kanssanne. Jos hän on tällä maalla, niin minä hänet etsin kaikkein tuhanten seasta Juudassa.
24. Ja he nousivat ja menivät Sifiin Saulin edellä. Mutta David ja hänen miehensä olivat Maonin korvessa kedolla, oikialla puolella korpea.
25. Kun Saul matkusti sinne väkinensä etsimään häntä, ja se ilmoitettiin Davidille, meni hän kukkulalta alas, ja oleskeli Maonin korvessa. Ja kun Saul sen kuuli, ajoi hän Davidia takaa Maonin korvessa.
26. Ja Saul meni toiselta puolelta vuorta, ja David väkinensä toiselta puolelta vuorta. Ja kun David riensi pakenemaan Saulin edestä, piiritti Saul väkinensä Davidin ja hänen väkensä, ottaaksensa heidät kiinni.
27. Mutta sanansaattaja tuli Saulin tykö ja sanoi: kiiruhda ja tule nopiasti; sillä Filistealaiset ovat tulleet maahan!
28. Niin Saul palasi ajamasta Davidia takaa ja meni Filistealaisia vastaan; sentähden kutsutaan se paikka Sela-Mahelkot.

[29. Ja David meni sieltä ylös ja asui En-Gedin vuoristossa. = KJV kappalejako on tässä eri tavoin]

24. LUKU

1. Ja David meni sieltä ylös ja asui En-Gedin vuoristossa.

- 2.(1.) Kun Saul palasi Filistealaisten tyköä, ilmoitettiin hänelle, sanoma: katso, David on Engedin korvessa.
- 3.(2.) Ja Saul otti kolme tuhatta valittua nuorta miestä koko Israelista, ja meni etsimään Davidia ja hänen miehiänsä metsävuohen kallioille.
- 4.(3.) Ja kuin hän tuli lammastarhoille tien ohessa, oli siinä luola, ja Saul meni siihen peittämään jalkojansa; mutta David ja hänen miehensä istuivat luolan peräkulmilla.
- 5.(4.) Ja Davidin miehet sanoivat hänelle: katso, tämä on se päivä, josta **YHWH Eleykha** on sinulle sanonut: katso, Minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, ettäs tekisit hänelle niinkuin sinulle kelpaa. Ja David nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin vaateen liepeestä.
- 6.(5.) Ja tapahtui, kun tämä oli tehty, niin tykytti Davidin sydän, kun hän oli leikannut kappaleen Saulin vaipasta,
- 7.(6.) Ja hän sanoi miehillensä: **YHWH** antakoon sen olla kaukana minusta, että minä näin tekisin herralleni 'adown, **YHWH** voitelemalle, ja satuttaisin käteni häneen! sillä hän on **YHWH** voitelema.
- 8.(7.) Ja David pidätti miehensä sanoilla eikä sallinut heidän karata Saulin päälle. Niin Saul nousi luolasta ja meni matkoihinsa.
- 9.(8.) Sitten nousi myös David ja läksi luolasta, ja huusi Saulin jälkeen ja sanoi: herrani kuningas! Saul katsahti taaksensa, ja David kallisti kasvonsa maahan ja kumarsi.
- 10.(9.) Ja David sanoi Saulille: miksi uskot ihmisten sanoja, jotka sanovat: katso, David etsii vahinkoasi *ra' rah* | *raatekha* 7451 ?
- 11.(10.) Katso, tänäpäpä ovat silmäsi nähneet, että **YHWH** oli antanut sinut minun käsiini luolassa, ja minua neuvottiin tappamaan sinut, mutta minä armahdin sinua ja sanoin: ~~en minä satuta kättäni*~~ herraani 'adown, ~~sillä hän on Herran voitelema.~~ ...*kädessäni ei ole pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 ?
- 12.(11.) Katso, isäni, katso kuitenkin tätä kappaletta vaipastasi minun kädessäni. Koska koska minä tämän kappaleen vaipastasi enkä minä tappanut sinua, niin ymmärrä ja huomaa siitä, ettei yhtään pahuutta eli vääryyttä ole minun kädessäni, ja etten ole syntiä tehnyt sinua vastaan, mutta sinä väijyt henkeäni ottaaksesi sen minulta.
- 13.(12.) **YHWH** tuomitkoon minun ja sinun välillä, ja **YHWH** kostakoon sinulle minun puolestani; mutta ei minun käteni ei ole sinuun sattuva.
- 14.(13.) Niinkuin vanha sananlasku on: jumalattomasta tulee jumalattomuus; mutta ei minun käteni ei ole sinuun sattuva.
- 15.(14.) Kenenkä jälkeen Israelin kuningas on lähtenyt? ketä ajat takaa? Kuollutta koiraa ja kirppua!
- 16.(15.) **YHWH** olkoon tuomari ja tuomitkoon minun ja sinun välillä: nähköön ja ratkaiskoon asiani, ja vapahtakoon minua sinun käsistäsi.
- 17.(16.) Sittekuin David lakkasi puhumasta Saulille, sanoi Saul: eikö se ole sinun äänesi, poikani David? Ja Saul korotti äänensä ja itki,

18.(17.) Ja hän sanoi Davidille: sinä olet hurskaampi minua, sillä sinä olet osoittanut minulle hyvää, mutta minä sitä vastaan olen osoittanut sinulle pahaa *ra' rah* | *haraah* 7451.

19.(18.) Ja sinä olet tänäpäpä minulle näyttänyt, että olet hyvää tehnyt minua kohtaan: sillä **YHWH** oli jättänyt minut sinun käsiisi, etkä sinä minua tappanut!

20. Kun joku vihollisensa tapaa, antaisiko hän hänen mennä hyvää tietä? **WAYHWH** maksakoon sinulle sen hyvän, jonka tänäpäpä olet minulle tehnyt!

21. Nyt katso, minä tiedän sinun tulevan kuninkaaksi, ja Israelin valtakunta on pysyvä sinun kädessä;

22. Niin vanno siis nyt minulle **BAYHWH** kautta, ettet hävitä siementäni minun jälkeeni etkä hukuta nimeäni isäni huoneesta!

23. Ja David vannoi Saulille. Ja Saul meni kotiansa; mutta David ja hänen miehensä menivät vuorille.

25. LUKU

1. Ja Samuel kuoli, ja koko Israel kokoontui murehtimaan häntä ja hautasi hänen omaan huoneeseensa Ramaan. Mutta David nousi ja meni alas Paranin korpeen.

2. Ja Maonissa asui mies, jolla oli karjaa Karmelissa, ja mies oli sangen rikas, ja hänellä oli kolmetuhatta lammasta ja tuhannen vuolta; ja hän oli keritsemässä lampaitansa Karmelissa.

3. Ja miehen nimi oli Nabal hullu, tyhmä, häpeällinen, 'nahkapussi', ja hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Ja vaimo oli hyvin toimellinen ja kaunis kasvoiltaan, mutta mies oli sangen kova ja paha *ra' rah* | *w'ra* 7451 töissänsä, ja hän oli Kalebin sukua.

4. Ja kuin David kuuli korvessa Nabalın keritsevän lampaitansa,

5. lähetti hän kymmenen nuorukaista ja sanoi heille: menkää Karmeliin, ja kun tulette Nabalın tykö, niin tervehtikää häntä minun puolestani ystävällisesti,

6. ja sanokaat: terve! rauha olkoon sinulle, ja rauha huoneellesi, ja kaikille mitä sinulle on, olkoon rauha!

7. Minä olen nyt saanut kuulla, että lammasten keritsijät ovat siellä. Katso, sinun paimenesi ovat olleet meidän luonamme; emme ole heitä sortaneet, eikä heiltä mitään puuttunut, niinkauvan kuin he ovat olleet Karmelissa.

8. Kysy palvelijoiltasi, he sanovat sinulle. Niin anna siis nuorukaisten saada armo kasvoisi edessä, sillä me olemme tulleet hyvään aikaan: anna palvelijoillesi ja pojallesi Davidille, mitä kätesi löytää!

9. Kun Davidin palvelijat tulivat sinne, puhuivat ne kaikki nämä sanat Nabalille Davidin puolesta, ja vaikenivat.

10. Mutta Nabal vastasi Davidin palvelijoita ja sanoi: kuka on David? ja kuka on Isain poika? Nyt on monta palvelijaa, jotka jättävät isäntänsä.

11. Ja minäkö ottaisin leipäni, veteni ja teuraani, jonka olen keritsijöilleni teurastanut, ja antaisin ne miehille, joista en minä tiedä mistä ovat tulleet?

12. Ja Davidin palvelijat palasivat tiellensä, ja tultuansa taas Davidin tykö sanoivat he hänelle kaikki nämät sanat.

13. Niin sanoi David miehille: vyöttäköön kukin miekkansa vyöllensä! Ja jokainen vyötti miekkansa vyöllensä, ja David vyötti myös miekkansa vyöllensä; ja Davidin kanssa läksi liki neljäsataa miestä, mutta kaksi sataa jäi tavarojen luo.

14. Mutta yksi palvelijoista ilmoitti Abigailille, Nabalin vaimolle, sanoen: katso, David on lähettänyt sanansaattajat korvesta siunaamaan isäntäämme, mutta hän tiuskui heitä.

15. Ja ne miehet olivat meille aivan hyvät eikä meitä sortaneet, eikä meiltä mitään puuttunut niinkauan kuin vaelsimme heidän tykönänsä kedolla ollessamme.

16. Vaan he olivat meidän turvamme yötä ja päivää, niinkauvan kuin kaitsimme lampaitamme heidän tykönänsä.

17. Niin ajattele nyt ja katso mitä teet; sillä tarjona on totisesti onnettomuus *ra' rah* | *haraah* 7451 meidän isännällemme *el-adoneynu adown* ja kaikelle hänen huoneellensa, mutta hän on tyly mies, jota ei yksikään tohdi puhutella.

18. Niin Abigail kiiruhti ja otti kaksi sataa leipää, ja kaksi leiliä viiniä, ja viisi paistettua lammasta, ja viisi mittaa korvennettuja jyviä, ja sata rusinarypälettä, ja kaksisataa rypälettä fikunia, ja pani aasein selkään,

19. ja sanoi palvelijoille: menkää edelläni, katso, minä tulen perässäni. Mutta ei hän sitä ilmoittanut miehille Nabalille.

20. Ja kun hän ajoi aasilla ja tuli vuoren varjoon, katso, David ja hänen väkensä tulivat vuorelta alas häntä vastaan; ja hän kohtasi heitä.

21. Mutta David oli sanonut: turhaan olen minä tallella pitänyt kaikki, mitä tällä miehellä oli korvessa, niin ettei mitään ole kadonnut kaikista mitä hänellä oli; ja hän kostaa hyvät työni pahalla *ra' rah* | *raah* 7451!

22. **'Elohiym** tehköön näitä Davidin vihamiehille ja vielä suurempia, jos kaikista, mitä hänellä on, jätän hänelle huomeneksi jonkun, joka vetensä seinään heittää.

23. Mutta kun Abigail näki Davidin, kiiruhti hän ja astui nopeasti alas aasin seljältä, heittäysi kasvoilleen Davidin eteen ja kumarsi maahan,

24. ja heittäysi hänen jalkainsa juureen ja sanoi: Ah herrani, minun olkoon tämä rikos! anna piikasi puhua sinun kuullen, ja kuule piikasi sanaa:

25. Älkään herrani huoliko mitään tästä Belialin miehestä, Nabalista; sillä mitä hänen nimensä sanoo, se hän on: Nabal [tyhmä, häpeällinen, 'nahkapussi'] on hänen nimensä. Tyhmyys on hänessä; mutta minä, piikasi en nähnyt herrani palvelijoita, jotka sinä lähetit.

26. Ja nyt, herrani *'adown*, niin totta kuin sielusi elää *chay-YHWH*, on **YHWH** sinun estänyt joutumasta veren vikoihin ja omalla kädelläsi auttamasta itseäsi. Mutta nyt olkoot niinkuin Nabal vihamiehesi ja kaikki ne jotka herralleni *el-adoniy* pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 suovat!

27. Ja tämä lahja, jonka piikasi herralleni *'adown* on tuonut, annettakoon palvelijoille, jotka herrani *'adown* kanssa vaeltavat.

28. Anna piiallesi tämä rikos anteeksi. Sillä **YHWH** tosin tekee minun herralleni *ladoniy* vahvan huoneen; sillä herrani *'adoniy* sotii **YHWH** sotia, eikä mikään onnettomuus *ra' rah | w'raah 7451* saavuta sinua kaikkena sinun elinaikanasi.
29. Jos joku ihminen nousee väijymään sinun sieluasi, on herrani *'adoniy* sielu sidottu elävään kimppuun **YHWH 'Eloheykha** turvissa; mutta vihollistesi sielun Hän heittää niinkuin lingolla menemään.
30. Ja kun **YHWH** tekee herralleni *ladoniy* kaikki hyvät, mitkä Hän on sinulle sanonut, ja määrää sinut Israelin ruhtinaaksi;
31. niin ei tule tämä sinulle, herralleni *l'adoniy* loukkaukseksi eikä mielikarvaudeksi, ettet vuodattanut verta ilman syytä etkä auttanut itseäsi; ja **YHWH** on hyvää tekevä herralleni *l'adoniy*, niin muista piikaasi.
32. *WaYomer* David sanoi Abigailille: kiitetty siunattu Barukh' **YHWH 'Elohey Yis'rael**, joka sinut tänäpäpä on lähettänyt minua vastaan!
33. Ja siunattu olkoon toimellinen puheesi, ja siunattu sinä, joka minun tänäpäpä estit verta vuodattamasta ja kostamasta omalla kädelläni!
34. Totisesti, niin totta kuin *chay*-**YHWH 'Elohey Yis'rael** elää, joka minun on tänäpäpä estänyt sinulle paha tekemästä, jollet nopiasti olisi tullut minua vastaan, niin ei olisi Nabalille jäänyt huomeneksi yhtäkään vetensä seinään heittävää.
35. Ja David otti hänen kädestänsä, mitä hän oli hänelle tuonut, ja sanoi hänelle: mene rauhassa sinun huonees! Ja katso, minä kuulin äänesi ja otin sinut hyväksi.
36. Kun Abigail tuli Nabalın tykö, katso, niin hänellä oli huoneessansa pidot, niinkuin kuninkaan pidot, ja Nabalın sydän oli iloinen, sillä hän oli kovin juovuksissa; mutta ei vaimo sanonut hänelle vähää eikä paljoa huomeniseen asti.
37. Mutta huomeneltain, kuin Nabal oli viinista seljennyt, sanoi hänen vaimonsa hänelle kaikki nämä; niin hänen sydämmensä kuoli hänessä, ja hän tuli kovaksi kuin kivi.
38. Ja kymmenen päivän perästä löi **YHWH** Nabalın, että hän kuoli.
39. Kun David kuuli Nabalın kuolleeksi, sanoi hän: kiitetty olkoon **YHWH**, joka on kostanut Nabalille häväistykseni ja varjellut palvelijansa pahasta *ra' rah | meraah 7451*! **YHWH** on kääntänyt Nabalın pahuuden *ra' rah | raat 7451* hänen päänsä päälle. Ja David lähetti ja antoi puhutella Abigailia, ottaaksensa hänet vaimoksensa.
40. Ja kun Davidın palvelijat tulivat Abigailin tykö Karmeliin, puhuttelivat he häntä ja sanoivat: David lähetti meidät sinun tykösi, ottamaan sinua hänelle vaimoksi.
41. Hän nousi ja heittäysi maahan kasvoillensa, sanoen: katso, tässä on piikasi palvelemaan ja pesemään herrani *'adown* palvelijain jalkoja.
42. Ja Abigail nousi kiiruhtain, ja ajoi aasilla, ja otti viisi piikaansa kanssansa, jotka kävivät hänen jälissänsä; ja hän seurasi Davidın sanansaattajia ja tuli hänen emännäksensä.
43. David otti myös Ahinoamin Jisreelistä; ja olivat ne molemmat hänen vaimonsa.
44. Mutta Saul antoi tyttärensä Mikalin, Davidın vaimon, Faltille Laiksen pojalle Gallimista.

26. LUKU

1. Ja Sifiläiset tulivat Saulin tykö Gibeaan ja sanoivat: eikö David ole lymyssä Hakilan kukkulalla korven kohdalla?
2. Niin nousi Saul ja meni Sifin korpeen, ja hänen kanssansa kolme tuhatta valittua miestä Israelista, etsimään Davidia Sifin korvesta.
3. Ja Saul sijoitti itsensä Hakilan kukkulalle korven kohdalle tien varrelle, mutta David pysyi korvessa. Kun David havaitsi Saulin tulevan perässensä korpeen.
4. niin lähetti hän vakoojat ja sai tietää Saulin totisesti tulleeaksi.
5. Ja David nousi ja tuli siihen paikkaan, johonka Saul oli itsensä sijoittanut; ja David näki paikan, missä Saul ja hänen sotapäämiehensä Abner, Nerin poika, oli; ja Saul makasi vaunujen piirissä, ja sotaväki oli sijoitettuna hänen ympärillensä.
6. Ja David puhui ja sanoi Ahimelekille, Hetiläiselle, ja Abisaille Serujan pojalle, Joabin veljelle: kuka menee minun kanssani Saulin tykö leiriin? Abisai sanoi: minä menen kanssasi.
7. Ja David ja Abisai tulivat kansan tykö yöllä, ja katso, Saul makasi nukkuneena vaunujen piirissä, ja hänen keihäänsä oli pistetty maahan hänen päänalaisensa kohdalla; mutta Abner ja kansa makasi hänen ympärillensä.
8. Ja Abisai sanoi Davidille: '**Elohiym** on jättänyt tänäpäpä vihamiehesi sinun käsiisi; niin anna minun nyt lyödä keihäällä maahan kiinni yhdellä lyömällä, enkä tee sitä tista kertaa.
9. Mutta David sanoi Abisaille: älä surmaa häntä! sillä kuka satuttaa kätensä **YHWH** voitelemaan ja olisi viatoin?
10. Ja David sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää; jollei *im*-**YHWH** lyö häntä, taikka jollei tule hänen aikansa kuolla, taikka jollei hän mene sotaan ja huku,
11. niin antakoon **MEYHWH** sen olla kaukana minusta, että satuttaisin kättäni **YHWH** voitelemaan! Ota nyt vaan keihäs hänen päänsä kohdalta ja vesimalja, ja menkäämme.
12. Ja David otti keihään ja vesimaljan Saulin pään kohdalta, ja he menivät matkoihinsa; eikä yhtään ollut, joka sen näki taikka huomasi, taikka heräsi, vaan he makasivat kaikki nukkuniena, sillä **YHWH** oli tullut syvä uni heidän päällensä.
13. Kun David oli tullut toiselle puolelle, seisautui hän kaukana vuoren kukkulalle, ja välimatka oli pitkä heidän välillensä.
14. Ja David huusi kansalle ja Abnerille Neerin pojalle ja sanoi: etkö vastaa, Abner? Abner vastasi ja sanoi: kukas olet, joka niin huudat kuningasta?
15. Ja David sanoi Abnerille: etkös ole mies? ja kuka on sinun vertaisesi Israelissa? Mikset varjellut herraasi 'adown kuningasta? Sillä yksi kansasta on mennyt tappamaan herraasi 'adown kuningasta.
16. Ei se ole oikein minkä tehnyt olet. Niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää, te olette kuoleman ~~laps~~ lapset pojat, kun ette varjelleet herraanne 'adown, **YHWH** voitelemaa. Ja nyt, katso, missä kuninkaan keihäs ja vesimalja on, jotka hänen päänsä kohdalla?
17. Niin Saul tunsu Davidin äänen ja sanoi: eikö se ole sinun äänesi, poikani David? David sanoi: minun ääneni se on, herrani *adoniy* kuningas.

18. *WaYomer* hän sanoi: miksi herrani *adoniy* vainoo palvelijaansa? Sillä mitä olen tehnyt ja mitä pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 on minun kädessäni?

19. Niin kuulkaan siis nyt herrani kuningas palvelijansa sanan: Jos *im-YHWH* on yllyttänyt sinun minua vastaan, niin anna sytyttää ruoka-uhri, mutta jos ihmiset sen tekivät, niin olkoon he kirotut **YHWH** edessä, koska he tänäpäpä ovat syösneet minut ulos, etten saisi olla **YHWH** perintö-osassa, ja sanovat: mene ja palvele muukalaisia jumalia '**Elohiym** *acheriym*!

20. Niin älköön minun vereni vuotako maahan kaukana **YHWH** kasvojen edestä! sillä Israelin kuningas on lähtenyt etsimään kirppua, niinkuin ajellaan peltokanaa vuorilla.

21. Niin Saul sanoi: minä olen syntiä tehnyt. Tule jälleen poikani David! sillä en minä enää tee sinulle pahaa, koska minun henkeni on tänäpäpä ollut kallis sinun silmissäsi. Katso, minä olen tehnyt tyhmästi ja suuresti erehtynyt!

22. David vastasi ja sanoi: katso, tässä on kuninkaan keihäs, tulkoon yksi palvelijoista tänne ja ottakaan sen.

23. **WAYHWH** palkitsee jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa; sillä **YHWH** oli antanut sinut tänäpäpä minun käsiini, mutta en minä tahtonut satuttaa kättäni **YHWH** voitelemaan.

24. Ja katso, niinkuin sinun sielusi tänäpäpä on ollut kallis minun silmissäni, niin on minunkin sieluni kallis **YHWH** silmissä, ja ~~Hän vapautakoon~~ **Jeshua** *w'yaTZileniy* / *Natsal* minua kaikesta minun murheestani.

25. Saul sanoi Davidille: siunattu ole sinä, poikani David: sinä teet ja toimitat, sinä sen myös täytät. Niin David meni matkoihinsa, ja Saul palasi kotiansa.

27. LUKU

1. *WaYomer* David ~~ajatteli~~ sanoi sydämässään: hukun minä kuitenkin joskus Saulin käden kautta; ei käy minun täällä hyvin, vaan minä pakenen Filistealaisten maahan, niin Saul lakkaa etsimästä minua kaikissa Israelin rajoissa, ja minä pääsen hänen käsistänsä.

2. Ja David nousi ja läksi matkaan kuuden sadan miehen kanssa, jotka hänen myötänsä olivat, Akiksen Maokin pojan, Gatin kuninkaan tykö.

3. Ja David asui Akiksen tykönä Gatissa, hän ja hänen miehensä, itsekukin perheineensä: David ja kaksi hänen vaimoansa, Ahinoam, Jisreeliläinen ja Abigail Nabalın vaimo, Karmeliläinen

4. Kuin Saulille sanottiin Davidin paenneen Gatiin, niin ei hän enää häntä etsinyt.

5. Ja David sanoi Akikselle: jos olen saanut armon sinun edessäsi, niin käske antaa minulle asuntoa jossakussa maakaupungissa, että asuisin siellä; sillä miksi palvelijasi asuisi kuninkaan kaupungissa sinun tykönäsi?

6. Sinä päivänä antoi Akis hänelle Siklagin. Sentähden on Siklag Juudan kuningasten vielä tänäpäpä.

7. Mutta se aika, minkä David asui Filistealaisten maalla, oli ajastaika ja neljä kuukautta.

8. Ja David nousi miehinensä ja karkasi Gesurilaisten ja Girsiläisten ja Amalekilaisten maalle; sillä nämät asuivat jo vanhuudesta siinä maassa, Suriin päin Egyptin maahan asti.

9. Ja kun David oli kaiken maan lyönyt, ei hän jättänyt yhtäkään miestä eikä vaimoa henkiin; ja hän otti heidän lampaansa, härkensä, aasinsa, kamelinsa ja vaatteensa, palasi ja tuli Akiksen tykö.

10. Ja Akis sanoi: kenenkä päälle te olette karanneet tänäpäpä? David vastasi: lounaan päin Juudaa, lounaan päin Jerakmelilaisia ja lounaan päin Keniläisiä.

11. Eikä David jättänyt henkiin yhtäkään miestä eikä vaimoa viedäksensä Gatiin, ja ajatteli: ettei he puhuisi jotakin meitä vastaan, sanoen: näin teki David. Ja tämä oli hänen tapansa niinkauvan kuin hän asui Filistealaisten maalla.

12. Niin Akis uskoi Davidia ja ajatteli, hän on tehnyt itsensä kokonansa kauhistuttavaksi kansallensa Israelille, ja hän on aina oleva minun palvelijani.

28. LUKU

1. Ja Filistealaiset kokosivat siihen aikaan sotaväkensä menemään sotaan Israelia vastaan. Ja Akis sanoi Davidille: kaiketi tiedä, että väkinesi lähdet minun kanssani sotaan!

2. David vastasi Akista: olkoon; sinä saat nähdä, mitä palvelijasi on tekevä. Akis sanoi Davidille: sentähden asetan minä sinut pääni vartijaksi joka päivä.

3. Ja Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli häntä murehtinut ja haudannut hänen Ramaan hänen kaupunkiinsa. Ja Saul oli ajanut maakunnasta noidat ja velhot pois.

4. Ja Filistealaiset kokoontuivat, ja tulivat ja sijoittivat itsensä Sunemiin, ja Saul kokosi kaiken Israelin, ja he sijoittivat itsensä Gilboaan.

5. Kun Saul näki Filistealaisten sotajoukon, pelkäsi hän, ja hänen sydämmensä oli suuresti hämmästynyt.

6. Ja Saul kysyi **BAYHWH**, mutta ei **YHWH** mitään häntä vastannut, ei unen näky, eikä valkeuden*, eikä profettain kautta.

- hmm. tapatti hieman aiemmin kaikki YHWH papit, profeetat

- *Ylipapin rintakilpi; *BaUriym /U'wriym* *Urim_mutta_ei_Tummim?

7. Ja Saul sanoi palvelijoillensa: etsikää minulle vaimo, jossa on noidan henki, että meisin hänen tykönsä ja kysyisin häneltä. Hänen palvelijansa sanoivat hänelle: katso, Endorissa on vaimo, jossa on noidan henki.

8. Ja Saul teki itsensä tuntemattomaksi, otti toiset vaatteet päällensä, ja meni sinne, ja kaksi miestä hänen kanssansa; ja he tulivat yöllä vaimon tykö, ja hän sanoi: noidu minulle noidan hengen kautta ja nosta se ylös minulle, jonka sanon sinulle.

9. Vaimo sanoi hänelle: katso, sinä tiedät kyllä, mitä Saul on tehnyt, kuinka hän on hävittänyt noidat ja velhot maakunnasta: miksi siis virität pauloja sielulleni, saattaaksesi minut kuolemaan?
10. Niin Saul vannoi hänelle **BAYHWH** kautta ja sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää, ei ei kohtaa sinua mikään paha tästä asiasta.
11. Niin vaimo sanoi: kenen nostan sinulle? Hän sanoi: nosta minulle Samuel.
12. Kuin vaimo näki Samuelin, huusi hän suurella äänellä, ja sanoi Saulille: miksis olet minut pettänyt? sinä olet Saul.
13. Ja kuningas sanoi hänelle: älä pelkää! mitäs näet? Vaimo sanoi Saulille: minä näen **hengen 'Elohiym** astuvan maasta ylös.
14. Hän sanoi hänelle: mikä on hänen muotonsa? ja hän sanoi: vanha mies nousee ylös ja on puettu vaippaan. Niin Saul ymmärsi sen olevan Samuelin, ja kumartui maahan kasvoillensa ja rukoili.
15. Mutta Samuel sanoi Saulille: miksi olet minua vaivannut nostattanut minut? Saul sanoi: minä olen suuressa ahdistuksessa: Filistealaiset sotivat minua vastaan ja **W'Elohiym** on minusta luopunut, eikä vastaa enää minua, profettain eikä unen kautta; sentähden olen antanut sinua kutsua, ilmoittamaan, mitä minun pitää tekemän. [tässä (kin) tekstissä voi olla moninkertainen valhekynän jälki, vrt. Jer. 8:8]
16. Samuel sanoi: mitä kysyt minulta, kun **WAYHWH** on sinusta luopunut ja vihamieheksesi tullut?
17. **YHWH** on tehnyt niinkuin Hän minun kauttani puhunut on: **YHWH** on reväissyt valtakunnan sinun kädestäs ja antanut lähimmäisesi, Davidille,
18. Koska et kuullut **YHWH** ääntä, etkä täyttänyt Hänen vihansa julmuutta Amalekia vastaan, sentähden on **YHWH** näitä sinulle tänäpäpä tehnyt.
19. Ja **YHWH** antaa myös Israelin sinun kanssasi Filistealaisten käsiin; huomenna olet sinä poikinesi minun tykönäni: ja **YHWH** antaa Israelin sotajoukon Filistealaisten käsiin.
20. Niin Saul kaatui äkisti pitkällensä, ja hän peljästyi suuresti Samuelin puheen tähden, eikä ollutkaan hänessä mitään voimaa, sillä ei hän ollut mitään syönyt koko sinä päivänä ja yönä.
21. Ja vaimo meni Saulin tykö ja näki hänen suuresti peljästyneeksi, ja sanoi hänelle: katso, sinun piikasi on kuullut sinun sanasi, ja minä olen pannut sieluni käteeni, niin että olin kuuliainen sinun sanallesi, jonka puhuit minulle;
22. Niin kuule myös nyt sinäkin piikasi sana, ja anna minun panna eteesi palan leipää, ja syö, että tulisit väkeesi jälleen, kun lähdet matkaasi.
23. Mutta hän kielsi ja sanoi: en minä syö. Niin hänen palvelijansa ja vaimo vaativat häntä syömään, ja hän totteli heidän ääntänsä, ja nousi maasta ja istui vuoteelle.
24. Ja vaimolla oli huoneessa syötetty vasikka, sen hän kiireesti teurasti, otti jauhoja ja sotki, ja leipoi sen happamattomia leipiä.
25. Ja hän kantoi sen Saulin ja hänen palvelijainsa eteen. Ja kuin he olivat syöneet, nousivat he ja matkustivat samana yönä.

29. LUKU

1. Mutta Filistealaiset kokosivat kaiken sotajoukkonsa Afekiin; ja Israel sijoitti itsensä Ainiin Jisreelissä.
2. Ja Filistealaisten päämiehet menivät sadoittain ja tuhansittain; mutta David miehinensä kävi viimeiseksi, Akiksen kanssa.
3. Niin sanoivat Filistealaisten päämiehet: mitä nämät Hebrealaiset tahtovat? Akis sanoi Filistealaisten päämiehille: eikö tämä ole David Saulin Israelin kuninkaan palvelija, joka on ollut monta aikaa minun tykönäni ja en minä ole havainnut mitään hänessä siitä ajasta, kun hän pakeni minun tyköni, tähän päivään asti.
4. Niin Filistealaisten päämiehet vihastuivat häneen ja sanoivat hänelle: anna miehen palata ja mennä jälleen asuntopaikoilleen, mihin hänet olet asettanut, ettei hän tulisi vastustajaksemme taistelussa; sillä millä taitaisi hän paremmin herrallensa mielinouteen tehdä, kun näiden miesten päillä?
5. Eikö tämä ole David josta he veisasivat hypyssä, sanoen: Saul löi tuhannen, mutta David kymmenen tuhatta.
6. Niin kutsui Akis Davidin ja sanoi hänelle: niin totta kuin Herra elää, sinä olet rehellinen, ja sinun ulos ja sisälle käymisesi minun kanssani sotaleirissä kelpaa minulle, sillä en ole minä havainnut mitään pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 sinussa siitä ajasta, kun sinä tulit minun tyköni, aina tähän päivään asti; mutta et sinä kelpaa päämiehille.
7. Niin palaja nyt takaisin ja mene rauhaan, ettet tekisi, mitä Filistealaisten päämiehillle ei kelpaa *ra' rah* | *ra* 7451
8. David sanoi Akikselle: mitä olen tehnyt? Ja mitäs olet havainnut palvelijassasi siitä ajasta, kun minä olen ollut sinun tykönäsi, aina tähän päivään asti, etten saa tulla ja sotia herrani kuninkaan vihamiehiä vastaan?
9. Akis vastasi ja sanoi Davidille: minä tiedän sen, sillä sinä olet otollinen minun silmieni edessä, niinkuin **'Elohiym** enkeli, mutta Filistealaisten päämiehet ovat sanoneet: älä anna hänen tulla meidän kanssamme sotaan.
10. Niin nouse siis varhain aamulla, sinä ja sinun herrasi palvelijat, jotka sinun kanssasi ovat tulleet; ja kun olette aamulla varhain nousseet ja päivä teille valkenee, niin lähtekää matkaan.
11. Ja David nousi miehinensä varhain aamulla, ja läksi matkustamaan takaisin Filistealaisten maalle. Mutta Filistealaiset läksivät Jisreeliin päin.

30. LUKU

1. Kun David miehinensä kolmantena päivänä tuli Siglagiin, olivat Amalekilaiset hyökänneet maan etelä-osaan ja Siklagiin, lyöneet Siklagin ja polttaneet sen tulella.
2. Ja olivat vankina vieneet vaimot, jotka siellä olivat, pienimmästä niin suurimpaan; he eivät olleet yhtäkään surmanneet, vaan vieneet pois ja menneet tiehensä.

3. Kuin David tuli miehinensä kaupunkiin, katso, se oli tulella poltettu, ja heidän vaimonsa ja poikansa ja tyttärensä viedyt vangiksi;
4. Korotti David ja väki, joka hänen kanssansa oli, korottivat äänensä ja itkivät siksi, kunnes heillä ei enää ollut voimaa itkeä.
5. Ja Davidin kaksi vaimoa olivat myös vankina viedyt pois: Ahinoam Jisreeliläinen ja Abigail, Karmelilaisen Nabalin vaimo.
6. Ja David oli suuresti ahdistettu, ja kansa tahtoi hänen kivittää, sillä koko kansan sielu oli katkeroitunut poikainsa ja tytärtensä tähden. Mutta David vahvisti itsiänsä **BAYHWH 'Elohayw**.
7. *WaYomer* David sanoi papille Abjatarille, Ahimelekin pojalle: tuo minulle olkavaate *haefod*. Ja Abjatar toi Davidille olkavaatteen *et-haefod*.
8. Ja David kysyi **BAYHWH** ja sanoi: ajanko minä sitä joukkoa takaa? saanko heidät kiinni? Hän sanoi hänelle: aja takaa, sillä sinä heidät saavutat ja pelastat saaliin!
9. Niin läksi David matkaan, hän ja kuusi sataa miestä, jotka hänen kanssansa olivat, ja tulivat Besorin joelle; ja siihen pysähtyivät jällelle jääneet.
10. Mutta David ja neljä sataa miestä ajoivat takaa; sillä siihen jäi kaksi sataa miestä, jotka olivat niin väsyneitä, etteivät voineet mennä Besorin joen ylitse.
11. Ja he löysivät Egyptin miehen kedolta, sen he veivät Davidin tykö, ja antoivat hänen leipää syödä ja vettä juoda;
12. ja antoivat hänelle rypäleen fikunoita ja kaksi rypälettä rusinoita; ja kun hän oli syönyt, virkistyi henki hänessä, sillä ei hän ollut kolmena päivänä eikä kolmena yönä leipää syönyt eikä vettä juonut.
13. Ja David sanoi hänelle: kenelle sinä kuulut ja mistä tulet? Ja hän sanoi: Egyptin nuorukainen olen minä, Amalekilaisen miehen palvelija; ja herrani hylkäsi minut; sillä minä tulin sairaaksi jo kolme päivää sitten.
14. Me hyökkäsimme Keriläisten etelämaahan ja Juudan alueeseen, ja Kalebin etelämaahan, ja poltimme Siklagin.
15. David sanoi hänelle: vietkös minun sen joukon tykö? Hän sanoi: vannos minulle **V'Elohiym** kautta, ettet minua tapa etkä anna minua minun herrani käsiin, niin vien sinun sen joukon tykö.
16. Ja hän vei hänen; ja katso, he olivat hajaantuneet koko maahan, söivät, joivat ja hyppäsivät ilosta kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he olivat saaneet Filistealaisten ja Juudan maalta.
17. Ja David löi heidät hämärästä ruveten toisen päivän iltaan asti; eikä heistä yhtäkään päässyt, paitsi neljä sataa nuorukaista, jotka istuivat kameleihin selkään ja pakenivat.
18. Niin David pelasti kaikki mitä Amalekilaiset olivat ottaneet, ja David pelasti myös kaksi vaimoansa.
19. Eikä puuttunut heiltä mitään, pientä eikä suurta, ei poikia eikä tyttäriä, eikä saaliista eikä mitään mitä he olivat ottaneet; David toi ne kaikki takaisin jälleen.
20. Ja David otti kaikki lampaat ja härjät ja ajajoita kävi karjan edellä, ja sanoen: tämä on Davidin saalis.

21. Ja kuin David tuli niiden kahden sadan miehen tykö, jotka väsyneinä eivät voineet seurta Davidia ja jotka he olivat jättäneet Besorin joelle, menivät he Davidia ja sitä sotaväkeä vastaan, joka hänen kanssansa oli. Ja David meni sen väen tykö ja tervehti heitä ystävällisesti.
22. Niin vastasivat kaikki pahat *ra' rah* | *ra* 7451 ja tylyt miehet *uv'liYaal baliya'al* Belialin Miehet, OSIRIS-palvoja rapparit niistä, jotka olivat Davidin kanssa matkustaneet, ja sanoivat: koska eivät menneet meidän kanssamme, niin emme anna heille siitä saaliista jonka me olemme saaneet; vaan itsekukin ottakoon vaimonsa ja lapsensa poikansa ja menköön tiehensä.
23. *WaYomer* sanoi David: älkäätkin niin tehkö, veljeni, sillä **YHWH** on ne meille antanut, ja on meidät varjellut ja antanut meidän käsiimme sotaväen, joka tuli meitä vastaan.
24. Kuka kuulee teitä pitää tässä asiassa? Minkäkaltainen sodassa olleiden osa on, senkaltainen olkoon niidenkin osa, jotka ovat varaston luona olleet, jakakoot yhdessä.
25. Ja niin on tehty siitä päivästä ja aina sitten; hän teki sen säännöksi ja oikeudeksi Israelissa tähän päivään asti.
26. Ja David tuli Siglagiin ja lähetti saaliista Juudan vanhimmille, ystäväillensä, ja sanoi: katso, tässä on teille siunaus **YHWH** vihollisten saaliista:
27. niille Betelissä, niille etelän Ramotissa, niille Jatirissa,
28. niille Aroerissa, niille Sifmotissa, niille Estmoassa,
29. Ja niille kuin on Rakalissa, ja niille Jerakmelilaisten kaupungeissa, ja niille Keniläisten kaupungeissa,
30. niille Hormassa, ja niille Borasanissa, ja niille Atakissa,
31. niille Hebronissa, ja kaikkiin paikkoihin, missä David oli miehinensä vaeltanut.

31. LUKU

1. Ja Filistealaiset sotivat Israelia vastaan, ja Israelin miehet pakenivat Filistealaisia ja kaatuivat surmattuina Gilboan vuorella.
2. Ja Filistealaiset ajoivat Saulia ja hänen poikiansa takaa, ja Filistealaiset surmasivat Jonatanin, Abinadabin ja Melkisan, Saulin pojat.
3. Ja sota oli ankara Saulia vastaan, ja ampujat, joutsimiehet saavuttivat hänet, ja hän oli suuressa tuskassa joutsimiesten tähden.
4. Niin sanoi Saul aseenkantajalleen: vedä miekkasi ja pistä sillä minua lävitse, ettei nämät ympärileikkaamattomat tulisi ja pistäisi minua lävitse, ja pilkkaisi minua. Mutta ei hänen aseenkantajansa tahtonut, sillä hän pelkäsi suuresti. Niin otti Saul miekan ja heittäysi siihen.
5. Kuin hänen aseenkantaja näki Saulin kuolleeksi, heittäysi hänkin miekkaansa ja kuoli hänen kanssansa.

6. Ja niin kuoli Saul ja kolme hänen poikaansa, ja hänen aseenkantajansa, ja kaikki hänen miehensä sinä päivänä.
7. Kun Israelin miehet, jotka olivat toisella puolella laaksoa ja toisella puolella Jordania, näkivät Israelin miehet paenneeksi ja Saulin poikinensa kuolleeksi, jättivät he kaupungit ja pakenivat. Ja Filistealaiset tulivat ja asuivat niissä.
8. Ja toisena päivänä tulivat Filistealaiset ryöstämään tapettuja ja löysivät Saulin ja kolme hänen poikaansa makaavan Gilboan vuorella.
9. Ja he hakkasivat hänen päänsä pois, ja ottivat häneltä aseet, ja lähettivät ympäri Filistealaisten maata ilmoittamaan tätä ilon sanomaa epäjumalainsa huoneissa ja kansalle.
10. Ja panivat hänen aseensa Astarotin huoneeseen; mutta hänen ruumiinsa ripustivat he Betsanin muurille.
11. Kun Jabeksen asuvaset Gileadissa kuulivat, mitä Filistealaiset olivat tehneet Saulille,
12. nousivat kaikki sotaan kelpaavaiset miehet, kävivät kaiken sen yön ja ottivat Saulin ruumiin ja hänen poikainsa ruumiit alas Betsanin muurilta, veivät ne Jabekseen ja polttivat ne siellä,
13. Ja ottivat heidän luunsa ja hautasivat puun alle Jabekseen, ja paastosivat seitsemän päivää.

Samuelin Ensimmäisen Kirjan loppu.

Shemuel B

2 Samuel

2. Samuelin Kirja

1. LUKU

1. Ja tapahtui Saulin kuoleman jälkeen, kun David oli palannut Amalekilaisten taposta, ollut David Siklagissa kaksi päivää,
2. katso, kolmantena päivänä tuli mies Saulin leiristä reväistyissä vaatteissa ja multaa päänsä päällä. Ja kun hän tuli Davidin tykö, heittäysi hän maahan ja kumarsi.
3. David sanoi hänelle: mistä tulet? Ja hän sanoi hänelle: minä olen paennut Israelin leiristä.
4. David sanoi hänelle: sano minulle, mitä siellä on tapahtunut? Hän vastasi: väki on paennut sodasta, ja paljo väkeä on kaatunut ja kuollut, vieläpä Saulkin ja hänen poikansa Jonatan ovat kuolleet.
5. David sanoi nuorukaiselle, joka näitä ilmoitti: mistä tiedät Saulin ja hänen poikansa Jonatanin kuolleeksi?
6. Nuorukainen, joka hänelle sitä ilmoitti, sanoi: minä tulin sattumalta Gilboan vuorelle, ja katso, Saul seiso keihäänsä nojalla, ja katso, rattaat ja hevosmiehet ajoivat häntä takaa.
7. Ja hän kääntyi, ja näki minut ja huusi minua, ja minä sanoin: tässä olen.

8. Hän sanoi minulle: kuka olet? Minä vastasin: minä olen Amalekilainen.
9. Ja hän sanoi minulle: tule minun tyköni ja tapa minut; sillä pyörtymys on saavuttanut minut ja minun henkeni on vielä kokonainen minussa.
10. Niin minä menin hänen tykönsä ja tapoin hänen; sillä minä ymmärsin, ettei hän olisi kuitenkaan sen lankeemisen jälkeen elänyt. Ja minä otin kruunun hänen päästänsä ja käsirenkaat hänen kädestänsä ja toin ne tänne 'adown herralleni.
11. Ja David tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne; niin myös joka mies, joka hänen kanssansa oli,
12. Ja valittivat ja itkivät, ja paastosivat iltaan asti, Saulin ja hänen poikansa Jonatanin tähden, ja **YHWH** kansan tähden, ja Israelin huoneen tähden, että ne olivat kaatuneet miekan kautta.
13. Ja David sanoi nuorukaiselle, joka näitä hänelle ilmoitti: mistä olet? Hän sanoi: minä olen muukalaisen Amalekilaisen poika.
14. David sanoi hänelle: mikset peljännyt ojentaa kättäsi tappamaan **YHWH** voitelemaa?
15. Ja David kutsui yhden palvelijoistansa ja sanoi: tule tänne ja lyö hänet! Ja hän löi hänen kuoliaaksi.
16. Ja David sanoi hänelle: sinun veresi olkoon pääsi päällä; sillä oma suusi on todistanut itse sinua vastaan ja sanonut: minä olen tappanut **et-M'shiych** /Mashiyach **Messias YHWH** voiteleman.
17. Ja David veisasi tämän valituksen Saulista ja Jonatanista, hänen pojastansa,
18. Ja käski opettaa Juudan ~~lapsia~~ lapsia pojille Joutsin-virren: katso, se on kirjoitettu Hurskasten kirjassa. [book of jasher - cefer yashar]
19. Kunniasi, oi Israel, on surmattuna kukkuloillas! kuinka sankarit ovat kaatuneet!
20. Älkääät sanoko sitä Gatissa, älkääät ilmoittako Askalonin kaduilla, ettei Filistealaisten tyttäret iloitsisi, ettei ympärileikkaamattomien tyttäret riemuitsisi.
21. Te Gilboan vuoret, älköön tulko kastetta eikä sadetta teidän päällenne, älköön olko teissä peltoja, joista ylönnyshuri tulee; sillä siellä on kilpi saastutettu, Saulin kilpi, ei sitä öljyllä voidella!
22. Jonatanin joutsin ei harhaillut tapettuina verestä ja eikä sankarien rasvasta, eikä Saulin miekka palajanut tyhjänä!
23. Saul ja Jonatan, rakastetut ja suloiset eläissänsä, eivät olleet myös kuollessansaakaan eroitetut: he olivat kotkaa nopeammat ja jalopeuraa väkevämät.
24. Te Israelin tyttäret, itkekääät Saulia, joka teidän koreasti vaatettiin tulipunaisilla ja kaunisti vaatteenne kultakoristuksella.
25. Kuinka ovat sankarit kaatuneet sodassa! Jonatankin on tapettu kukkuloillasi!
26. Minä suren suuresti sinun tähtesi, veljeni Jonatan! Sinä olit minulle juuri rakas: sinun rakkautesi oli kalliimpi minulle kuin vaimoin rakkaus.
27. Kuinka ovat sankarit kaatuneet, ja taistelun aseet hävinneet!

2. LUKU

1. Kun nämät olivat tapahtuneet, kysyi David **BAYHWH**, sanoen: menenkö minä johonkuhun Juudan kaupunkiin? *WaYomer YHWH* sanoi hänelle: mene. David sanoi: mihinkä menen? *WaYomer* Hän sanoi: Hebroniiin.
2. Ja David meni sinne ja kaksi hänen vaimoansa, Ahinoam, Jisreeliläinen ja Abigail, Karmelilaisen Nabalın vaimo.
3. Niin miehensä, jotka olivat hänen kanssansa, vei David myötänsä jokaisen perheinensä. Ja he asuivat Hebronin kaupungeissa.
4. Ja Juudan miehet tulivat ja voitellivat siellä Davidin Juudan huoneen kuninkaaksi. Ja kuin Davidille ilmoitettiin Jabeksen miesten haudanseen Gileadissa Saulin,
5. lähetti hän heille sanan ja antoi sanoa heille: siunatut olette te **LAYHWH**, kun te tämän laupeuden teitte Saulille *teidän herrallenne im-'adoneykhem* ja olette haudanneet hänen.
6. Niin tehköön nyt **YHWH** teille laupeuden ja totuuden; ja minäkin teen teille hyvää, että te tämän teitte.
7. Vahvistakaat siis nyt teidän kätenne ja olkaat rohkeat *ben*; sillä herranne Saul on kuollut, ja Juudan huone on voidellut minut itsellensä kuninkaaksi.
8. Mutta Abner, Nerin poika, Saulin sodanpäämies, otti Saulin pojan Isbosetin, ja vei hänet Mahanaimiin,
9. Ja asetti hänen Gileadin, Assurin, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin ja kaiken Israelin kuninkaaksi.
10. Ja Isboset, Saulin poika, oli neljänkymmenen ajastaikainen, kun hän tuli Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa; ainoastaan Juudan huone noudatti Davidia.
11. Ja se aika, minkä David oli Hebronissa Juudan huoneen kuninkaana, oli seitsemän ajastaikaa ja kuusi kuukautta.
12. Ja Abner, Nerin poika, läksi ulos Isbosetin Saulin pojan palvelijain kanssa Mahanaimista Gibeoniin.
13. Ja Joab, Serujan poika, ja Davidin palvelijat läksivät ulos, ja he kohtasivat toisensa Gibeonin lammikolla, ja seisoivat toinen toistansa vastaan, nämät tällä puolella ja toiset toisella puolella lammikkoa.
14. Ja Abner sanoi Joabille: nouskaan nuorukaiset meidän eteemme leikitsemään! Joab sanoi: tehköt niin!
15. Niin nousivat ja astuivat edes, lukuansa kaksitoista Benjaminin ja Isbosetin, Saulin pojan, puolelta, ja kaksitoista Davidin palvelijaa.
16. Ja he tarttuivat toinen toisensa päähän kiinni, ja pistivät miekkansa toinen toisensa kylkeen, ja kaatuivat yhdessä maahan. Siitä kutsutaan se paikka Helkat-Hassurim, joka on Gibeonissa.
17. Ja sangen kova sota nousi sinä päivänä; mutta Abner ja Israelin miehet lyötiin Davidin palvelijoilta.
18. Ja siellä oli kolme Serujan poikaa: Joab, Abisai ja Asahel; mutta Asahel oli nopea juoksemaan, niinkuin metsävuohi kedolla.
19. Ja Asahel ajoi Abneria takaa, ja eikä poikennut oikialle eikä vasemmalle puolelle Abnerista.
20. Niin Abner katsoi taaksensa ja sanoi: etkö sinä ole Asahel? Hän sanoi: olen.

21. Ja Abner sanoi: pakene minun tyköäni oikialle eli vasemmalle puolelle, ja hyökkää jonkun nuorukaisen päälle, ja ota hänen aseensa! Mutta Asahel ei tahtonut luopua hänestä.
22. Niin Abner taas puhui Asahelille: pakene taaksesi! miksi tahdot että minä löisin sinut maahan? ja kuinka minä sitten tohdin nostaa kasvoni veljesi Joabin edessä?
23. Mutta hän ei paennut. Ja Abner pisti häntä keihään takapäällä vatsaan, niin että keihäs kävi takaa ulos, ja hän kaatui ja kuoli siihen. Ja jokainen, joka tuli siihen paikkaan, missä Asahel oli kaatunut ja kuollut, seisahtui siihen.
24. Mutta Joab ja Abisai ajoivat Abneria takaa siksi kuin päivä laski, ja kun he tulivat Amman kukkulalle, joka on Giaa vastapäätä, Gibeonin korven tiellä,
25. tulivat Benjaminin lapset pojat Abnerin tykö kokoon ja asettuivat yhteen joukkoon, ja seisahtuivat mäen kukkulalle.
26. Ja Abner huusi Joabille ja sanoi: pitääkö miekan syömän ilman lakkaamata? Etkös tiedä, että siitä tulee suurempi katkeruus? Kuinka kauvan viivyt sanomasta kansalle, että he lakkaisivat vainoomasta veljiänsä?
27. *WaYomer* Joab vastasi: niin totta kuin **Ha'Elohiym** elää, jos sinä olisit sen ennen sanonut, niin olisi kansa tänäpäpä jo aamulla lakannut vainoomasta kukin veljeänsä!
28. Ja Joab puhalsi torveen, ja kaikki kansa seisahtui alallensa, eivätkä enää ajaneet Israelia takaa eikä enää sotineet.
29. Ja Abner ja hänen miehensä kävivät kaiken yönä pitkin lakeutta ja menivät Jordanin ylitse, vaelsivat koko Bitronin lävitse ja tulivat Mahanaimiin.
30. Mutta Joab palasi ajamasta Abneria takaa ja kokosi kaiken kansan; ja siinä kaivattiin Davidin palvelijoista yhdeksäntoista miestä ja Asahel.
31. Mutta Davidin palvelijat olivat lyöneet Benjaminilta ja niitä miehiä, jotka olivat Abnerin kanssa, kolme sataa ja kuusikymmentä miestä kuoliaaksi.
32. Ja he ottivat Asahelin ja hautasivat hänet isänsä hautaan, joka on Betlehemissä. Ja Joab miehinensä kävi kaiken sen yön ja tuli päivän valjetessa Hebroniin.

3. LUKU

1. Ja pitkällinen sota oli Saulin huoneen ja Davidin huoneen välillä; mutta David kasvoi ja menestyi, ja Saulin huone heikkenemistään heikkeni.
2. Ja Davidille syntyi lapsia poikia Hebronissa; hänen esikoisensa oli Amnon Ahinoamista Jisreeliläisestä.
3. Toinen Kileab Abigailista, Karmelilaisen Nabalin vaimosta, kolmas Absalom, Maakan, Gessun kuninkaan, Talmain tyttären poika;
4. Neljäs Adonia, Haggitin poika; viides Sefatja, Abitalin poika;
5. kuudes Jitream, Eglasta, Davidin vaimosta. Nämä syntyivät Davidille Hebronissa.
6. Kuin sota oli Saulin huoneen ja Davidin huoneen vaiheella, vahvasti Abner itsensä Saulin huoneessa.

7. Ja Saulilla oli ollut jalkavaimo, Rispa nimeltä, Aijan tytär. Ja Isboset sanoi Abnerille: miksis olet mennyt isäni jalkavaimon tykö?
8. Niin Abner vihastui suuresti Isbosetin sanoista ja sanoi: olenko minä koiran pää, joka Juudan puolta pitäisin? Minä tein tänäpäpä laupeuden isäsi Saulin huoneelle, ja hänen veljillensä ja ystävilensä, enkä ole antanut sinua Davidin käsiin, ja sinä soimaat minua tänäpäpä vaimon tähden pahantekijäksi?
9. Jumala tehköön Abnerin kanssa sen ja sen, jos en tee, niinkuin **YHWH** on vannonut Davidille:
10. että otan kuninkaan valtakunnan Saulin huoneesta pois, ja vahvistan Davidin istuimen Israelin ja Juudan yli, Danista Bersebaan asti!
11. Eikä hän taitanut enää vastata Abnerille yhtään sanaa; sillä hän pelkäsi häntä.
12. Mutta Abner lähetti sanansaattajat puolestansa Davidin tykö, sanoen: kenenkä oma on maa? ja sanoi: tee liitto minun kanssani, ja katso, minun käteni on sinun kanssasi, kääntämään kaikkea Israelia sinun puolellesi.
13. Hän sanoi: hyvä, minä teen liiton sinun kanssas; mutta yhtä anon minä sinulta, sanoen: älä tule näkyviini ennen kuin tuot Mikalin, Saulin tyttären minun tyköni, tullessas katsomaan kasvojani.
14. Ja David lähetti sanansaattajat Isbosetille, Saulin pojalle, ja antoi hänelle sanoa: anna minulle vaimoni Mikal, jonka minä kihlasin minulleni sadalla Filistealaisten esinahalla.
15. Isboset lähetti matkaan ja antoi ottaa hänet mieheltänsä Paltielilta, Laiksen pojalta.
16. Ja hänen miehensä meni hänen kanssansa, kävi ja itki hänen jälissänsä hamaan Bahurimiin asti. Niin sanoi Abner hänelle: palaja ja mene matkaasi! Ja hän palasi.
17. Ja Abner puhui Israelin vanhimmille ja sanoi: te olette jo kauan aikaa tahtoneet Davidia kuninkaaksenne.
18. Niin tehkää nyt se; sillä **YHWH** on sanonut Davidista; palvelijani Davidin käden kautta vapahdan *Hoshiy /Yasha'* **Jeshua** Minä kansani Israelin Filistealaisten käsistä ja kaikkein heidän vihollistensa käsistä.
19. Ja Abner puhui myös Benjaminin korvain kuullen, ja meni myös puhumaan Davidin kuullen Hebronissa kaikkia, mikä Israelille ja kaikelle Benjaminin huoneelle kelpasi.
20. Kun Abner tuli Davidin tykö Hebronin ja kaksikymmentä miestä hänen kanssansa, teki David pidot Abnerille ja niille miehille, jotka hänen kanssansa olivat.
21. Ja Abner sanoi Davidille: minä nousen ja menen kokoomaan kaiken Israelin herrani kuninkaan tykö, että he tekisivät liiton sinun kanssasi, ja sinä hallitsisit kaikkia mitä sielusi halajaa. Niin David päästi Abnerin, ja hän meni rauhassa.
22. Ja katso, Davidin palvelijat ja Joab tulivat sotaretkeltä ja toivat kanssansa suuren saaliin. Mutta ei Abner ollut silloin Davidin tykönä Hebronissa, sillä hän oli päästänyt hänet menemään rauhassa.
23. Kuin Joab ja koko sotajoukko tulivat, ilmoitettiin Joabille, sanomalla: Abner Nerin poika, on tullut kuninkaan tykö, ja hän on päästänyt hänet rauhassa menemään.

24. Niin meni Joab kuninkaan tykö ja sanoi: mitä olet tehnyt? Katso, Abner on tullut sinun tykösi: miksi olet hänen päästänyt vapaasti menemään?
25. Tunnethan Abneria, Nerin poikaa? Hän on tullut sinua pettämään tiedustelemaan ulos- ja sisälle-käymistäsi ja kaikkia, mitä teet.
26. Ja kuin Joab läksi Davidin tyköä, lähetti hän sanansaattajat Abnerin perään, ja he toivat hänen Borhasirasta; eikä David siitä mitään tietänyt.
27. Kun Abner tuli Hebroniin jälleen, vei Joab hänet keskelle porttia puhutellaksensa häntä eriksensä, ja pisti siellä häntä vatsaan, niin että hän kuoli, - veljensä Asahelin veren tähden.
28. Kuin David sai sen tietää, sanoi hän: minä olen viatoin ja minun valtakuntani **YHWH** edessä ijankaikkisesti Abnerin, Nerin pojan verestä.
29. Mutta tulkoon se Joabin pään päälle ja kaiken hänen isänsä huoneen päälle, älköön puuttuko Joabin huoneessa niitä, joilla on juoksu ja spitali, ja joka sauvalla käyvät ja miekalla kaatuvat, ja joilta leipä puuttuu.
30. Ja näin Joab ja hänen veljensä Abisai tappoivat Abnerin, sentäden että hän löi kuoliaaksi Asahelin heidän veljensä sodassa Gibeonin tykönä.
31. Mutta David sanoi Joabille ja kaikelle kansalle, jotka olivat hänen kanssansa: reväiskäät vaatteenne rikki, ja pukeutukaat säkkiin, ja valittakaat Abnerin tähden. Ja kuningas David kävi parien perässä.
32. Ja he hautasivat Abnerin Hebronissa, ja kuningas koroitti äänensä ja itki Abnerin haudalla; itki myös kaikki kansa.
33. Ja kuningas valitti Abneria ja sanoi: onko Abner kuollut, niinkuin tyhmä kuolee?
34. Eivät olleet kätesi sidotut, eikä olleet jalkasi vaskikahleissa: sinä olet kaatunut, niinkuin se, joka pahantekijän edessä kaatuu. Ja kaikki kansa itki vielä enemmän häntä.
35. Ja kaikki kansa tuli vaatimaan Davidia ruualle, kuin vielä päivä oli; mutta David vannoi ja sanoi: **'Elohiym** tehköön minulle sen ja sen, jos maistan leipää taikka jotakin muuta, ennenkuin aurinko laskee!
36. Ja kaikki kansa ymmärsi sen; ja se kelpasi heille, niinkuin kaikki, mitä kuningas teki, oli kaiken kansan mieleen.
37. Ja kaikki kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, ettei se ollut kuninkaalta, että Abner, Nerin poika oli tapettu.
38. Ja kuningas sanoi palvelijoillensa: ettekö te tiedä, että tänäpänä on päämies, ja tosin suuri mies kaatunut Israelissa?
39. Ja minä olen vielä heikko, vaikka voideltu kuningas, mutta ne miehet, Serujan pojat, ovat väkevämmät minua. **YHWH** maksakoon sille, joka pahaa *ra' rah* | *ra* **7451** tekee, hänen pahuutensa *ra' rah* | *haraah* **7451** jälkeen!

4. LUKU

1. Kuin Saulin poika kuuli Abnerin kuolleeksi Hebronissa, väsyivät hänen kätensä, ja koko Israel hämmästy.
2. Ja Saulin pojalla oli kaksi sotaväen pämiestä, toisen nimi oli Baana ja toisen Rekab, Rimmonin Berotilaisen poikia, Benjaminin lapsista pojista; sillä Berot oli myös luettu Benjaminin sukukuntaan.
3. mutta Berotilaiset olivat paenneet Gittaimiin, ja olivat siellä muukalaisina tähän päivään asti.
4. Oli myös Jonatanilla Saulin pojalla yksi poika, joka oli rampa jaloista. Hän oli viiden ajastaikainen, kun sanoma Saulista ja Jonatanista tuli Jisreelistä; ja hänen imettäjänsä otti hänet ja pakeni. Ja kun hän kiiruhti pakoon, putosi poika ja tuli rammaksi, ja hänen nimensä oli Mefiboset.
5. Niin menivät Berotilaisen Rimmonin pojat Rekab ja Baana, ja tulivat Isbosetin huoneeseen, kuin päivä oli palavimmallansa; ja hän lepäsi vuoteessansa puolipäivän aikana.
6. Ja he tulivat sisälle huoneeseen niinkuin aikoisivat nisuja ottaa ja pistivät häntä vatsaan; ja Rekab ja Baana, hänen veljensä pakenivat;
7. Kun he tulivat huoneeseen, lepäsi hän vuoteessansa makuuhuoneessa. Ja he pistivät hänet kuoliaaksi, ja hakkasivat hänen päänsä pois, ja he ottivat hänen päänsä ja kävivät lakeuden tietä koko sen yösen.
8. Ja he toivat Isbosetin pään Davidille Hebroniin, ja sanoivat kuninkaalle: katso, tässä on Isbosetin Saulin pojan pää, sinun vihollisesi, joka sinun sieluasi väijyi. Ja **YHWH** on tänäpäni kostanut Saulille ja hänen siemenellensä herrani *l'adoniy* kuninkaan puolesta.
9. Niin vastasi David Rekabia ja Baanaa, hänen veljeänsä, Rimmonin Berotilaisen poikia, ja sanoi heille: niin totta kuin *chay-YHWH* elää, joka on sieluni vapahtanut kaikesta surusta,
10. sen joka minulle ilmoitti ja sanoi: Saul on kuollut, ja luuli itsensä hyväksi sanansaattajaksi, sen minä otin kiinni ja tapoin Siklagissa, antaakseni niin hänelle sanansaattajan palkan;
11. Ja nyt kun jumalattomat miehet ovat tappaneet hurskaan miehen huoneessansa ja omalla vuoteellansa: eikö minun tulisi nyt vaatia hänen vertansa teidän kädestänne ja hävittää teitä pois maan päältä?
12. Ja David käski nuorukaisiansa, ja he tappoivat heidät, ja hakkasivat kädet ja jalat poikki, ja ripustivat heidät lammikon tykö Hebronissa. Mutta Isbosetin pään he ottivat ja hautasivat Abnerin hautaan Hebroniin.

5. LUKU

1. Ja Israelin kaikki sukukunnat tulivat Davidin tykö Hebroniin, ja puhuivat sanoen: katso, sinun luutasi ja lihaasi me olemme.

2. Ja jo kauan ennenkin, kun Saul oli meitä hallitsi, olet sinä ollut se, joka johdatit Israelin ulos ja sisälle; ja **YHWH** on sinulle sanonut: sinä olet kaitseva kansaani Israelia ja oleva Israelin päämiehenä.
3. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebroniin, ja kuningas David teki heidän kanssansa liiton **YHWH** edessä Hebronissa; ja he voitelivat Davidin Israelin kuninkaaksi.
4. Ja David oli kolmenkymmenen ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa.
5. Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta; mutta Jerusalemissa hän hallitsi kaikkea Israelia ja Juudaa kolme neljättäkymmentä vuotta.
6. Ja kuningas meni miehinensä Jerusalemiin Jebusilaisia vastaan, jotka maassa asuivat. Ja he sanoivat Davidille: et sinä tänne tule, vaan sokiat ja ontuvat ajavat sinut täältä pois; he eivät luulleet Davidin sinne pääsevän.
7. Mutta David voitti Sionin linnan, se on Davidin kaupunki.
8. Ja sinä päivänä oli David sanonut: joka lyö Jebusilaiset, ja pääsee vesijohtoon asti, joka lyö nuo sokiat ja ontuvat, joita Davidin sielu vihaa, se on oleva päänä ja ylimmäisenä. Siitä on heillä tämä sananlasku: ei yhtään sokiaa ja eikä ontuvaa päästetä huoneesen.
9. Ja David asui linnassa ja kutsui sen Davidin kaupungiksi; ja David rakensi sen ympäri Millosta asti, ja sisäänpäin.
10. Ja David tuli yhä voimallisemmaksi, ja **WAYHWH 'Elohey Tz'vaot** oli hänen kanssansa.
11. Ja Hiram, Tyron kuningas, lähetti sanansaattajat Davidille, ja sedripuita, ja puuseppiä, ja seinäkivien hakkaajia, jotka rakensivat Davidille huoneen.
12. Ja David ymmärsi **YHWH** vahvistaneeksi hänet Israelin kuninkaaksi ja korottaneeksi hänen valtakuntansa, kansansa Israelin tähden.
13. Ja David, tulltuansa Hebronista, otti Jerusalemissa vielä useampia jalkavaimoja. Ja Davidille syntyi vielä poikia ja tyttäriä.
14. Ja nämät ovat heidän nimensä, jotka hänelle Jerusalemissa syntyivät: Sammu, Sobab, Natan ja Salomo,
15. Jibhar, Elisua, Nefeg ja Jafia,
16. Elisama, Eljada ja Elifelet.
17. Mutta kun Filistealaiset kuuluivat Davidin voidelluksi Israelin kuninkaaksi, nousivat kaikki Filistealaiset etsimään Davidia. Ja kun David sen kuuli, niin hän meni alas linnaan.
18. Mutta Filistealaiset tulivat ja sijoittivat itsensä Refaimin laaksoon.
19. Ja David kysyi **BAYHWH**, sanoen: menenkö minä Filistealaisia vastaan? ja annatko heidät minun käsiini? Ja **YHWH** sanoi Davidille: mene, Minä annan Filistealaiset sinun käsiisi.
20. Ja David tuli Baal-Perasimiin, ja David löi heidät siinä, ja sanoi: **YHWH** on hajoittanut viholliseni minun edestäni, niinkuin tulvan hajoittamat. Siitä kutsutaan se paikka Baal-Perasimiksi.

21. Ja he jättivät siihen epäjumalansa 'atsab; mutta David ja hänen väkensä ottivat ne pois [nasa' - mm. polttaa].
22. Mutta Filistealaiset tulivat [tulivat ylös = 'alah] ja sijoittivat itsensä Refaimin laaksoon.
23. Niin David kysyi **YHWH**, ja Hän vastasi: älä mene heitä vastaan [ylös = 'alah], vaan kierrä heidän takapuolellensa, että saavutat heidät omenapuiden [baka', balsamipuu, mulberry tree] kohdalla.
24. Ja kuin kuulet ~~omenapuitten~~ mulberry tree latvojen kahisevan, niin lähde kiireesti liikkeelle; sillä **YHWH** on silloin lähtenyt ulos sinun edelläsi, lyömään Filistealaisten sotajoukkoa.
25. David teki niinkuin **YHWH** oli hänen käsenyt, ja löi Filistealaiset hamasta Gebasta siihenasti kuin Gaseriin tullaan.

6. LUKU

1. Ja David taas kokosi kaikki valitut miehet Israelista, kolmekymmentä tuhatta,
2. Ja David ja kaikki kansa, joka hänen tykönänsä oli, nousi ja läksi Baale-Juudasta *Ba`aley Y'huwdah* - masters of Judah , viemään sieltä ylös aron **Elohiym** arkkia, joka nimitetään **YHWH Tz'vaot** *Yoshev /Yashab* **Jeshua** nimen mukaan, joka asuu kerubimin päällä *alayw /'al* yläpuolella. *JESHUA ASUU KERUBIEN YLÄPUOLELLA*
3. Ja he panivat **Ha'Elohiym** arkin uusille vaunuille ja toivat sen Abinadabin huoneesta, joka asui Gibeassa. Mutta Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat ajoivat näitä uusia vaunuja.
4. Ja he toivat sen Abinadabin huoneesta, joka oli Gibeassa, ja saattoivat *im* aron **Ha'Elohiym** arkkia; ja Ahjo kävi arkin edellä.
 - *im* = equally_with, tasa_arvoisesti
 - Ahjo = 'veljekset', *w'ach'yo /'achyow*
5. Ja David ja kaikki Israelin huone soittivat **YHWH** edessä kaikkinaisilla honkaisilla kanteleilla ja harpuilla, psalttareilla, rummuilla, kulkuisilla ja symbaleilla.
6. Mutta kun he tulivat Nahonin riihen tykö, ojensi Ussa kätensä **Ha'Elohiym** arkkiin ja otti siitä kiinni, sillä härjät astuivat tien syrjään.
7. Ja **YHWH** viha syttyi Ussaan, ja **Ha'Elohiym** löi hänet maahan hänen tyhmyytensä tähden, niin että hän kuoli siinä **Ha'Elohiym** arkin ääressä.
8. Silloin tuli David murheelliseksi, että **YHWH** niin repäisi Ussan, ja kutsui sen paikan Peres-Ussa, tähän päivään asti.
9. Ja David pelkäsi *et-YHWH* sinä päivänä ja sanoi: kuinka tulisi **YHWH** arkki minun tyköni?
10. Ja David ei tahtonut antaa tuoda sitä tykönsä Davidin kaupunkiin, vaan antoi sen poiketa Gatilaisen Obed-Edomin huoneesen.
11. Ja **YHWH** arkki viipyi kolme kuukautta Gatilaisen Obed-Edomin huoneessa, ja **YHWH** siunasi hänet ja kaiken hänen huoneensa.

12. Mutta kuningas Davidille sanottiin, että **YHWH** oli siunannut Obed-Edomin huoneen ja kaiken mitä hänellä oli, **Ha'Elohiym** arkin tähden. Niin meni David ja toi **Ha'Elohiym** arkin Obed-Edomin huoneesta Davidin kaupunkiin ilolla.
13. Ja kun **YHWH** arkin kantajat, olivat käyneet kuusi askelta, niin uhrattiin härkä ja lihava lammas.
14. Ja David hyppäsi kaikesta voimasta **YHWH** edessä ja hän oli vaatetettu liinaisella olkavaatteella *efod*.
15. Ja David ja koko Israelin huone toivat **YHWH** arkin riemulla Ja pasunan helinällä.
16. Ja kun **YHWH** arkki tuli Davidin kaupunkiin, katsoi Mikal, Saulin tytär akkunasta ja näki kuningas Davidin hyppäävän kaikesta voimastansa **YHWH** edessä, ja hän katsoi hänen ylönsydämessänsä.
17. Ja he toivat **YHWH** arkin sisälle ja panivat sen paikoillensakeskelle majaa, jonka David oli sille rakentanut. Ja David uhrasi poltto-uhria ja kiitosuhria **YHWH** edessä.
18. Ja kuin David oli uhrannut polttouhrit ja kiitosuhrit, siunasi hän kansan **YHWH Tz'vaot** nimeen,
19. Ja hän jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin seurakunnalle, miehille ja naisille, jokaiselle kakun leipää, ja mitan viiniä, ja rusinakakun. Sitten meni kaikki kansa matkaansa, jokainen huoneesensa.
20. Ja kuin David palasi siunaamaan huonettansa, meni Mikal, Saulin tytär ulos häntä vastaan ja sanoi: kuinka jalona on Israelin kuningas ollut tänäpäpä, joka on paljastanut itsensä palvelijainsa piikain edessä, niinkuin irstaat ihmiset paljastavat itsensä!
21. *WaYomer* David sanoi Mikalille: **YHWH** edessä joka minun valinnut isäsi ja koko hänen huoneensa edellä, ja on käskenyt minun olla **YHWH** kansan *al-Yis'rael* päämiehenä: - **YHWH** edessä minä olen ilonnut.
22. Ja minä tahdon vielä halvempi olla ja nöyrä omissa silmissäni: mutta minä olen saapa kunnian niiden piikain keskellä, joista puhunut olet.
23. Ja Mikalilla, Saulin tyttärellä ei ollut yhtään lasta *yeled* kuolemapäiväänsä asti.

7. LUKU

1. Ja kun kuningas istui huoneessansa, ja **WAYHWH** oli hänelle antanut levon kaikilta hänen vihollisiltansa ympäristöllä,
2. *WaYomer* sanoi kuningas profetta Natanille: katso, minä asun sedripuisessa huoneessa, ja **Ha'Elohiym** arkki asuu vaatmajassa.
3. Natan sanoi kuninkaalle: mene ja tee kaikki mitä sydämessäsi on, sillä **YHWH** on sinun kanssas!
4. Mutta tapahtui sinä yönä, että **YHWH** Sana *Dabar* tuli profetta Natanille, lausuen:

5. Mene ja sano palvelijalleni Davidille: Näin sanoo *koh amar* **YHWH**: sinäkö Minulle huoneen rakennat asuttavakseni?
6. Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä, jona Minä Israelin lapset johdatin Egyptistä, tähän päivään asti; vaan Minä olen vaeltanut majassa *B'ohel* ja Tabernaklissa *uv'mishkan*.
7. Kuhunka ikänä Minä vaelsin kaikkein Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä, olenko ikänä puhunut jollekulle Israelin suvulle, jonka käskin kaitsemaan kansaani Israelia ja sanonut: miksette ole rakentaneet Minulle sedripuista huonetta?
8. Sano siis nyt palvelijalleni Davidille: Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: Minä olen ottanut sinun laitumelta, karjassa käymästä, kansani Israelin päämieheksi.
9. Ja Minä olen ollut sinun kanssasi, missä ikänä olet käynyt, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi sinun edestäsi, ja olen sinulle antanut suuren nimen, niiden suurten nimien vertaisen, jotka ovat maan päällä.
10. Ja Minä valmistin kansalleni Israelille sijan ja istutin hänet siinä asumaan, ettei hän enää kulkijana olisi; eikä jumalattomat pojat *v'ney-aw'lah /'evel* enää saisi häntä vaivata niinkuin ennen,
11. ja siitä päivästä asti, jona Minä asetin tuomarit Israelille, Minun kansalleni. Ja Minä annan sinulle levon kaikilta vihamiehiltäsi; ja **YHWH** ilmoittaa sinulle, että **YHWH** tahtoo tehdä sinulle huoneen.
12. Sittekuin aikasi on täytetty ja sinä lepäät isäisi kanssa, herätän Minä sinun siemenesi sinun jälkeesi, joka sinun ruumiistasi tuleva on: ja Minä vahvistan hänen valtakuntansa.
13. Ja hän rakentaa Minun Nimelleni *Shem* huoneen, ja Minä vahvistan hänen valtakuntansa istuimen ijankaikkisesti.
14. Minä olen hänen isänsä, ja hän on Minun poikani: niin että, jos hän väärin tekee, rankaisen Minä häntä ihmisten vitsalla ja ihmisten ~~lasten~~ poikien haavoilla.
15. Mutta Minun laupeuteni *cheched* ei eriä *cuwr* hänestä, niinkuin Minä sen eroitin *cuwr* Saulista, jonka siirsin pois *cuwr* edestäsi.
16. Mutta sinun huoneesi ja valtakuntasi on pysyvä sinun edessäsi ijankaikkisesti, ja sinun istuimesi on vahva oleva ijankaikkisesti!
17. Näiden sanain mukaan ja koko tämän näyn jälkeen puhui Natan Davidille.
18. Silloin meni kuningas David ja ~~pysähtyi~~ *WaYeshev /Yashab* **Jeshua YHWH** eteen, *waYomer* ja sanoi: kuka olen minä, ~~Herra, Herra~~ **Adonay YHWH** ja mikä on minun huoneeni, että olet minut tähän asti saattanut?
19. Ja tämänkin olet sen vielä vähäksi lukenut, ~~Herra, Herra~~ **Adonay YHWH** koska olet myös puhunut palvelijasi huoneelle kaukaisista asioista! ja tämä on ihmisen laki **Torat HaAdam**, ~~Herra, Herra~~ **'Adonay YHWH**!
20. Ja mitä David enää sinulle puhuisi? sinä tunnet palvelijasi, ~~Herra, Herra~~ **'Adonay YHWH**!
21. Oman sanasi tähden ja sydämmesi jälkeen olet Sinä tehnyt kaikki nämä suuret asiat, ilmoittaaksesi niitä palvelijallesi.

22. Sentähden olet Sinä suuresti ylistetty, **'Adonay YHWiH**; sillä ei yhtään ole Sinun vertaistasi, eikä ole yhtään **'Elohiym** paitsi Sinua, kaiken sen jälkeen, minkä me olemme korvillamme kuulleet.
23. Ja missä on yksikään kansa maan päällä sinun kansasi Israelin vertainen? jonka *hal'khu-***'Elohiym** on mennyt vapahtamaan *LifDot-lo /Padah Jeshua* itsellensä kansaksi, ja toimittamaan itsellensä nimeä ja tekemään senkaltaisia suuria ja hirmuisia asioita Sinun maallasi, kansasi edessä, jonka Sinä vapahdit Egyptistä, pakanain ja heidän jumalainsa **W'Elohayw** keskeltä.
24. Ja Sinä olet vahvistanut itsellesi Israelin omaksi kansaksesi ijankaikkisesti, ja Sinä **YHWH** olet tullut heidän **L'Elohiym**.
25. Niin vahvista nyt, **YHWH 'Elohiym**, ijankaikkisesti se sana *haDavar*, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen huoneestansa, ja tee niin kuin puhunut olet!
26. Ja Sinun Nimesi *Shem* tulkoon suureksi iankaikkisesti, että sanotaan: **YHWH Tz'vaot 'Elohiym al-Yisra'El!** Ja palvelijasi Davidin huone olkoon pysyväinen Sinun edessäsi.
27. Sillä Sinä, **YHWH Tz'vaot 'Elohey Yisra'El** olet ilmoittanut palvelijallesi, ja sanonut *lemor*: Minä rakennan sinulle huoneen; sentähden on palvelijasi rohjennut, tämän rukouksen sinun puoleesi rukoilla.
28. Sentähden nyt ~~Herra, Herra~~ **'Adonay YHWiH**, Sinä olet **Ha'Elohiym**, ja Sinun Sanasi *ud'Vareykha /Dabar* ovat Totuus *'Emeth*; ja Sinä olet nämä hyvät luvannut palvelijallesi.
29. Niin rupea nyt siunaamaan palvelijasi huonetta, että se olisi ijankaikkisesti Sinun edessäsi; sillä Sinä ~~Herra, Herra~~ **'Adonay YHWiH**, olet sen puhunut, Sinun siunauksestasi olkoon palvelijasi huone siunattu *y'vorakh' /barak* polvistua, siunata ijankaikkisesti *l'owlam!*

8. LUKU

11.9.2017 & 8/2020

1. Ja sitten tapahtui, että David löi Filistealaiset ja nöyryytti heidät; ja David otti vallan suitset Filistealaisten käsistä
2. Ja hän löi Moabilaiset, pani heidät maahan makaamaan ja mittasi heitä nuoralla: ja hän mittasi kaksi nuoraa tapettavaksi ja yhden nuoran elämään jätettäväksi, ja Moabilaiset tulivat Davidin palvelijaksi, ja he kantoivat hänelle lahjoja.
3. David löi myös Hadadeserin, Rehobin pojan Soban kuninkaan, hänen mennessä kääntämään kättänsä Eufrat virran puoleen.
4. Ja David otti häneltä tuhannen ja seitsemän sataa hevosiä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja raiskasi kaikki vaunuhevokset, mutta jätti sata hevosta raiskaamatta.
5. Niin tulivat Syrialaiset Damaskosta auttamaan Hadadeseriä, Soban kuningasta; ja David löi Syrialaisia kaksikolmattakymmentä tuhatta miestä.

6. Ja David asetti vartijajoukkoja Damasko-Syriaan. Näin tulivat Syrialaiset Davidin palvelijaksi ja toivat hänelle lahjoja; sillä *WaYosha /Yasha* ' **Jeshua YHWH** auttoi Davidia, mihin ikänä hän meni.
7. Ja David otti Hadadeserin palvelijain kultaiset kilvet ja vei ne Jerusalemiin.
8. Mutta Betakista ja Berotaista, Hadadeserin kaupungeista, otti kuningas David aivan paljon vaskea.
9. Kun Toi, Hamatin kuningas kuuli Davidin lyöneen koko Hadadeserin sotaväen,
10. lähetti hän poikansa Joramin kuningas Davidin tykö, tervehtimään häntä ystävällisesti ja siunaamaan häntä, että hän oli sotinut Hadadeserin kanssa ja lyönyt hänet; sillä Toi piti sotaa Hadadeserin kanssa; ja hänen kädesssä olivat hopiaisia, kultaisia ja vaskisia astioita.
11. Nekin pyhitti kuningas David **LAYHWH**, sen hopian ja kullan kanssa, jonka hän pyhitti **Herralle** kaikilta pakanoilta, jotka hän vaatinut oli allensa:
12. Syrialaisilta ja Moabilaisilta, Ammonin ~~lapsilta~~ pojilta, Filistealaisilta, Amalekilaisilta, ja Hadadeserin, Rehobin pojan, Soban kuninkaan saaliista.
13. Ja David teki itsensä kuuluisaksi, kun hän palasi lyömästä Syrialaisia Suolalaaksossa, kahdeksantoistakymmentä tuhatta.
14. Ja hän asetti vartijajoukot Edomiin; koko Edomiin hän asetti vartijajoukkoja, ja kaikki Edomilaiset tulivat Davidin palvelijoiksi, sillä *WaYosha /Yasha* ' **Jeshua YHWH** auttoi Davidia, mihin ikänä hän meni.
15. Ja David oli kaiken Israelin kuningas, ja hän toimitti lain ja oikeuden kaikelle kansallensa.
16. Ja Joab, Serujan poika, oli sotajoukon päällä, mutta Josafat, Ahiludin poika oli kansleri.
17. Sadok, Ahitobin poika ja Ahimelek, Abjatarin poika olivat papit; Seraja oli kirjoittaja.
18. Benaja, Jojadan poika oli Kretiläisten ja Pletiläisten (henkivartioväen) päällikkö; ja Davidin pojat olivat hänen uskotut miehensä.

9. LUKU

1. *WaYomer* David sanoi: lieneekö joku vielä jäänyt Saulin huoneesta, että tekisin hänelle laupeuden Jonatanin tähden?
2. Niin oli palvelija Saulin huoneesta, Siba nimeltä, sen kutsuivat he Davidin eteen. Ja kuningas sanoi hänelle: oletkos Siba? Hän sanoi: olen, sinun palvelijas.
3. *WaYomer* Kuningas sanoi: eikö enää ole yhtään Saulin huoneesta, että tekisin 'Elohiym laupeuden hänelle? Siba sanoi kuninkaalle: vielä on Jonatanin poika, rampa jaloista.
4. Kuningas sanoi hänelle: missä hän on? Siba sanoi kuninkaalle: katso, hän on Lodobarissa *Lo Dabar = ei sanaa, pyhäkköä* Ammielin, Makirin, pojan huoneessa.

5. Niin kuningas David lähetti ja antoi tuoda hänen Lodabarista, Makirin Ammielin pojan huoneesta.
6. Kun Mefiboset, Saulin pojan Jonatanin poika tuli Davidin tykö, heittäysi hän kasvoillensa ja kumarsi. Ja David sanoi: Mefiboset! Hän vastasi: tässä olen, palvelijasi.
7. David sanoi hänelle: älä pelkää; sillä minä totisesti teen laupeuden sinulle isäsi Jonatanin tähden, ja minä annan sinulle kaikki sinun isäs Saulin pelot jälleen, ja sinä syöt jokapäivä leipää minun pöydässäni.
8. Hän kumarsi ja sanoi: kuka olen minä palvelijasi, että käänsit itsesi kuolleen koiran puoleen, niinkuin minä olen?
9. Niin kutsui kuningas Siban, Saulin palvelijan, ja sanoi hänelle: minä olen antanut sinun herrasi *l'ven'adoneykha /adown* pojalle kaiken, mikä on ollut Saulin oma ja koko hänen sukunsa oma.
10. Ja viljele sinä, ja ~~lapsesi~~ poikasi, ja palvelijasi hänen peltojansa ja korjaa herrasi *l'ven'adoneykha* pojalle leiväksi ja ravinnoksi. Mutta Mefiboset, sinun herrasi poika, syököön jokapäivä leipää minun pöydässäni. Ja Siballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.
11. Ja Siba sanoi kuninkaalle: kaikki mitä herrani *'adoniy /adown* kuningas on palvelijallensa käsenyt, sen tekee palvelijasi. Ja Mefiboset söi kuninkaan pöydässä, niinkuin yksi hänen ~~lapsistansa~~ pojistaan.
12. Ja Mefibosetilla oli vähäinen poika, nimeltä Miika; mutta kaikki, jotka asuivat Siban huoneesta, olivat Mefibosetin palvelijat.
13. Ja Mefiboset asui Jerusalemissa; sillä hän söi jokapäivä kuninkaan pöydässä; ja hän ontui molemmista jaloistansa.

10. LUKU

1. Sitte tapahtui, että Ammonin ~~lasten~~ poikien kuningas kuoli, ja hänen poikansa Hanun hallitsi hänen siassansa.
2. Niin sanoi David: minä teen laupeuden Hanunille, Nahaksen pojalle, niinkuin hänen isänsä teki laupeuden minulle. Ja hän lähetti palvelijansa lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden. Kuin Davidin palvelijat tulivat Ammonin ~~lasten~~ poikien maahan,
3. niin sanoivat Ammonin ~~lasten~~ poikien ylimmäiset herrallensa *'adomeyhem* Hanunille: luuletko Davidin kunnioittavan isääsi sinun edessäsi, että hän on lähettänyt lohduttajat sinun tykösi? Eikö hän ole lähettäneen palvelijoitansa kaupunkia tutkistelemaan ja vakoamaan ja hävittämään?
4. Silloin otti Hanun Davidin palvelijat, ja ajeli puolen heidän partaansa, ja leikkasi puolen heidän vaatteistansa liki suolivyöhön asti, ja laski heidät menemään.

5. Kun se Davidille ilmoitettiin, lähetti hän heitä vastaan, sillä miehet olivat suuresti pilkatut; ja kuningas antoi heille sanoa: olkaat Jerikossa, siksi kuin partanne kasvaa, ja sitte tulkaat takaisin.
6. Kuin Ammonin lapset pojat näkivät itsensä haisevan Davidin edessä, lähettivät he ja palkkasivat Bet-Rehobin Syrialaisia ja Soban Syrialaisia, kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Maakalta kuninkaalta tuhannen miestä, ja Tobin miehiä kaksitoista tuhatta miestä.
7. Kuin David sen kuuli, lähetti hän Joabin koko urhoollisen sotajoukon kanssa.
8. Ja Ammonin lapset pojat läksivät ulos ja asettuivat sotarintaan kaupungin portin eteen. Mutta Syrialaiset Sobasta ja Rehobista, Tobin ja Maakan miehet olivat erinänsä kedolla.
9. Kuin Joab näki sotarinnan asetetuksi olevan vastassa edestä ja takaa, valitsi hän kaikkia Israelin parhata miehiä, ja asetti ne Syrialaisia vastaan,
10. Ja muun väen antoi hän veljensä Abisain käden alle, joka asettui Ammonin lapsia poikia vastaan.
11. Ja hän sanoi: jos Syrialaiset tulevat minua voimallisemmaksi, niin tule avukseni [lähteestä riippuen: *Yshuw`ah tai LiYshuah/Yasha`* Jeshua]; ja jos Ammonin lapset pojat tulevat sinua voimallisemmaksi, niin minä tulen sinun avuksesi *l'Hoshiy /yasha* Jeshua.
12. Ole miehuullinen, ja olkaamme vahvat meidän kansamme ja **'Eloheynu** kaupunkein puolesta; ja **WAYHWH** tehköön niinkuin Hänen kelpaa.
13. Ja Joab väkinensä läksi sotimaan Syrialaisia vastaan; ja he pakenivat hänen edestänsä.
14. Ja kuin Ammonin lapset pojat näkivät Syrialaiset pakenevan, pakenivat hekin Abisain edestä ja menivät kaupunkiin. Niin palasi Joab Ammonin lasten poikien tyköä ja tuli Jerusalemiin.
15. Kun Syrialaiset näkivät itsensä Israelilta lyödyksi, kokoontuivat he yhteen.
16. Ja Hadadeser tuotti ne Syrialaiset, jotka asuivat virran toisella puolella, ja he tulivat Helamiin; ja Sobak, Hadadeserin sodanpäämies meni heidän edellensä.
17. Kun se ilmoitettiin Davidille, kokosi hän kaiken Israelin, ja meni Jordanin ylitse, ja tuli Helamiin; ja Syrialaiset asettuivat Davidia vastaan, sotimaan hänen kanssansa.
18. Mutta Syrialaiset pakenivat Israelin edestä, ja David löi heistä seitsemänsataa vaunua ja neljäkymmentä tuhatta ratsasmiestä, ja hän löi sodanpäämiehen Sobakin, ja hän kuoli siinä.
19. Kuin kaikki ne kuninkaat, jotka olivat Hadadeserin alla, näkivät itsensä lyödyksi Israelilta, tekivät he Israelin kanssa rauhan, ja olivat heille alamaiset. Ja Syrialaiset eivät enää uskaltaneet auttaa Ammonin lapsia poikia.

11. LUKU

1. Ja kun se vuoden aika joutui, jolloin kuningasten tapa oli sotaan mennä, lähetti David Joabin ja palvelijansa hänen kanssansa ja kaiken Israelin, hukuttamaan Ammonin ~~lapsia~~ poikia, ja he piirittivät Rabbaa; mutta David jäi Jerusalemiin.
2. Ja tapahtui, että David ehtopuolella nousi vuoteeltansa, ja käyskenteli kuninkaan huoneen katolla, ja näki katolla vaimon pesevän itseänsä; ja vaimo oli sangen ihana näkyänsä.
3. Ja David lähetti ja tiedusti vaimoa, ja sanottiin: eikö tämä ole Batseba, Eliamin tytär, Hetiläisen Urian vaimo.
4. Ja David lähetti sanansaattajat ja antoi tuoda hänet. Ja hän tuli hänen tykönsä, ja kuningas makasi hänen kanssansa; mutta hän puhdisti itsensä saastaisuudestansa, ja palasi kotiansa.
5. Ja vaimo tuli raskaaksi, ja lähetti ja ilmoitti sen Davidille, sanoen: minä olen tullut raskaaksi.
6. Niin lähetti David Joabin tykö tämän sanan: lähetä minun tyköni Hetiläinen Urija. Ja Joab lähetti Urijan Davidin tykö.
7. Ja kuin Urija tuli hänen tykönsä, kysyi David: kuinka kansa voivat ja kuinka sota menestyi?
8. Ja David sanoi Urijalle: mene kotias ja pese jalkasi. Ja kuin Urija läksi kuninkaan huoneesta, seurasi häntä kohta kuninkaan lahja.
9. Ja Urija pani maata kuninkaan huoneen oven eteen kaikkien herransa *'adonayw* palvelijain kanssa, eikä mennyt kotiansa.
10. Kun Davidille sanottiin: ei Urija ole mennyt kotiansa, sanoi David Urijalle: etkö tullut matkasta? mikset mennyt kotiasi?
11. Mutta Urija sanoi Davidille: arkki *haaron*, ja Israel ja Juuda makaavat majoissa, herrani *wadoniy* Joab ja herrani *'adoniy* palvelijat makaavat kedolla, ja minä menisin kotiani syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni tykönä? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää, en tee minä sitä.
12. David sanoi Urijalle: niin ole vielä tämä päivä tässä, huomenna lasken minä sinun menemään. Niin Urija oli sen päivän Jerusalemissa ja toisen päivän.
13. Ja David kutsui hänen kanssansa syömään ja juomaan, ja juovutti hänet. Mutta illalla läksi hän ulos ja pani vuoteesensa levätä herransa palvelijain kanssa, eikä mennyt kotiansa.
14. Seuraavana aamuna kirjoitti David Joabille kirjeen, ja lähetti sen Urijaa myöten.
15. Ja hän kirjoitti kirjeeseen näin: pankaat Urija kovimman sodan rintaan, ja kääntykää hänen tyköänsä takaperin, että hän lyötäisiin ja kuolisi.
16. Kun Joab piiritti kaupunkia, asetti hän Urijan siihen paikkaan, missä hän tiesi väkevimmät sotamiehet olevan.
17. Ja kuin kaupungin miehet ryntäsivät ulos ja sotivat Joabia vastaan, kaatui kansaa, Davidin palvelijoita, ja Hetiläinen Urijakin kuoli.
18. Niin Joab lähetti ja antoi sanoa Davidille kaikki tapaukset sodassa.
19. Ja hän käski sanansaattajaa, sanoen: kuin olet puhunut kuninkaalle kaikki sodan tapaukset,

20. ja jos niin on, että kuningas vihastuu ja sanoo sinulle: miksi te niin lähes kaupunkia astuitte sotimaan? Ettekö tietäneet, että muurin päältä ammutaan?
21. Kuka löi Abimelekin Jerubbesetin pojan? Eikö vaimo paiskannut myllynkiven kappaletta muurista hänen päällensä, että hän kuoli Tebesessä? Miksi te astuitte niin lähes muuria? Niin sano: sinun palvelijasi Urijakin, Hetiläinen, on kuollut.
22. Sanansaattaja meni ja tuli ja kertoi Davidille kaikki nämät, joiden tähden Joab hänet oli lähettänyt.
23. Ja sanansaattaja sanoi Davidille: miehet voittivat meidät ja tulivat ulos kedolle meitä vastaan; mutta me löimme heidät takaperin kaupungin porttiin asti.
24. Ja ampujat ampuivat muurilta palvelijoitasi ja tappoivat muutamia kuninkaan palvelijoita; ja palvelijasi Urijakin, Hetiläinen, kuoli.
25. David sanoi sanansaattajalle: sano näin Joabille: älä sitä pahaksesi pane, sillä miekka syö milloin yhden, milloin toisen, vahvista sota kaupunkia vastaan, että kukistaisit sen! Ja rohkaise sinä häntä.
26. Ja kuin Urijan vaimo kuuli miehensä Urijan kuolleeksi, murehti hän miestänsä.
27. Mutta murhe-ajan kuluttua, lähetti David ja antoi tuoda hänet huoneesensa, ja hän tuli hänen vaimoksensa ja synnytti hänelle pojan. Mutta se työ, jonka David teki, oli paha **YHWH** edessä.

12. LUKU

1. Ja **YHWH** lähetti Natanin Davidin tykö. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi hän hänelle: kaksi miestä oli yhdessä kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä.
2. Rikkaalla oli aivan paljon lampaita ja karjaa;
3. Mutta köyhällä ei ollut mitään muuta kuin yksi pieni karitsa, jonka hän oli ostanut, ja hän elätti sen, ja se kasvoi suureksi hänen tykönsä ja yhdessä hänen lastensa kanssa; ja hänen leipänsä palasta se söi, ja joi hänen juoma-astiastansa, ja makasi hänen sylissänsä, ja se oli hänelle niinkuin tytär.
4. Niin rikkaalle miehelle tuli vieras; ja hän ei raskinut ottaa omista lampaistansa eikä karjastansa, valmistaaksensa vieraalle, joka oli tullut hänen tykönsä; vaan otti köyhän miehen lampaan ja valmisti vieraalle, joka oli tullut hänen tykönsä.
5. Silloin Davidin viha syttyi suuresti sitä miestä kohtaan, ja hän sanoi Natanille: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää, se mies, joka sen teki, on kuoleman ~~lapsi~~ *ven=ben poika*;
6. ja lampaan hän maksakoon neljäkertaisesti sen, koska hän tämän teki, eikä säästänyt häntä.
7. *WaYomer* Natan sanoi Davidille: sinä olet se mies! Näin sanoo **YHWH** '**Elohey Yis'rael**: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin kädestä,
8. ja antanut sinulle sinun herrasi *'adoneykha* huoneen ja hänen vaimonsa sinun syliisi, ja antanut sinulle Israelin ja Juudan huoneen; ja jos siinä vähä oli, niin olisinpa sen ja sen vielä lisännyt sinulle.

9. Miksi olet ylenkatsonut *et-D'var YHWH* sanan, tehden pahaa ra' rah | *hara* 7451 Hänen silmänsä edessä? Urijan, Hetiläisen, olet sinä lyönyt miekalla, ja hänen vaimonsa olet sinä ottanut sinulles vaimoksi; mutta hänet olet sinä tappanut Ammonin lasten miekalla.
10. Niin ei ole miekka lakkaava sinun huoneestasi ijankaikkisesti, koska olet katsonut Minun ylön, ja ottanut Hetiläisen Urijan vaimon itsellesi vaimoksi.
11. Näin sanoo **YHWH**: katso, Minä herätän pahaa ra' rah | *raah* 7451 sinulle omasta huoneestasi, ja otan vaimosi sinun silmäisi nähden, ja annan ne lähimmäisesellesi, ja hän makaa heidät valoisalla päivällä.
12. Sillä sinä olet sen tehnyt salaisesti; mutta Minä teen tämän koko Israelin edessä ja auringon valossa!
13. Silloin David sanoi Natanille: minä olen tehnyt syntiä **LAYHWH** vastaan. Natan sanoi Davidille: niin on **Gam-YHWH** syntisi ottanut pois, ett'ei sinun pidä kuoleman.
14. Mutta koska olet tällä työllä saattanut **YHWH** viholliset pilkkaamaan, on se poika, joka sinulle syntynyt on, totisesti kuoleva.
15. Ja meni Natan kotiansa. Mutta **YHWH** löi lapsen, jonka Urijan vaimo oli Davidille synnyttänyt, niin että se sairasti kuolemallansa.
16. Ja David etsi *et-Ha'Elohiym* lapsen tähden: ja David paastosi paljo, ja meni ja makasi yön maan päällä.
17. Niin nousivat hänen huoneensa vanhimmat nostamaan häntä maasta; mutta ei hän tahtonut, eikä syönyt leipää heidän kanssansa.
18. Seitsemäntenä päivänä kuoli lapsi; mutta ei Davidin palvelijat tohtineet sanoa hänelle lasta kuolleeksi, sillä he ajattelivat: katso, kuin lapsi vielä eli, puhuimme me hänen kanssansa, eikä hän kuullut meidän ääntämme, kuinka paljo enemmän hän nyt tulisi murheelliseksi, jos sanoisimme (pahan asian) ra' rah | *raah* 7451 hänelle: lapsi on kuollut?
19. Kuin David näki palvelijainsa hiljaa puhuvan, ymmärsi hän lapsen kuolleeksi, ja sanoi palvelijoillensa: kuoliko lapsi? He sanoivat: kuoli.
20. Niin David nousi maasta, pesi ja voiteli itsensä, ja muutti toiset vaatteet yllensä, ja meni *veyt-YHWH* huoneesen ja rukoili, ja tuli kotiansa, ja antoi panna ruokaa eteensä ja söi.
21. Niin sanoivat hänen palvelijansa hänelle: mikä on tämä minkä teet? lapsen eläissä paastosit sinä ja itkit, mutta lapsen kuoltua nouset sinä ja syöt?
22. Hän sanoi: lapsen eläissä minä paastosin ja itkin; sillä minä ajattelin: kuka tietää, ehkä **YHWH** on minulle armollinen, että lapsi saisi elää.
23. Mutta nyt on se kuollut: mitä minä enää paastoisin; taidanko enää palauttaa hänet? Minä menen hänen tykönsä, mutta ei hän palaja minun tyköni.
24. Ja kuin David oli lohduttanut vaimoansa Batsebaa, meni hän hänen tykönsä ja makasi hänen kanssansa. Ja hän synnytti pojan, ja hän antoi hänelle nimen Salomo, ja **YHWH** rakasti häntä *'ahevo /'ahab*,
25. ja lähetti profetta Natanin kautta sanan, ja hän antoi hänelle nimen Jedidja *Ydiy-d-Yah* = **YHWH** rakastama **YHWH** tähden.

26. Ja Joab soti Ammonin lasten Rabbaa vastaan ja voitti sen kuninkaan kaupungin.
27. Ja Joab lähetti sanansaattajat Davidille ja sanoi hänelle: minä olen sotinut Rabbaa vastaan ja olen voittanut vesi-kaupungin;
28. Niin kokoa nyt jäänyt kansa, ja piiritä kaupunki, ja voita se, etten minä sitä voittaisi, ja eikä minulle siitä nimi olisi.
29. Niin David kokosi kaiken kansan, ja matkusti Rabbaan ja soti sitä vastaan, ja voitti sen;
30. Ja otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästänsä, - se painoi leiviskän kultaa, ja siinä oli kalliita kiviä, - ja se pantiin Davidin päähän Ja hän vei paljon saalista kaupungista ulos.
31. Ja kansan, joka siellä oli, vei hän ulos ja pani sahain, rauta-aseitten ja kirvesten alle, ja poltti heidät tiili-uuneissa (Molokille). Niin hän teki kaikille Ammonin lasten poikien kaupungeille. Ja David ja kaikki kansa palasi *WaYashav /Shuwb* Jerusalemiin.

13. LUKU

1. Ja tapahtui sitten, että Absalomilla Davidin pojalla oli kaunis sisar, jonka nimi oli Tamar; ja Amnon Davidin poika rakasti häntä.
2. Ja Amnon oli kova tuska, niin että oli sairaaksi tulemallansa sisarensa Tamarin tähden; sillä hän oli neitsyt ja Amnonin silmissä näkyi mahdottomaksi jotakin hänelle tehdä.
3. Mutta Amnonilla oli ystävä, jonka nimi oli Jonadab, Davidin veljen, Simean poika; ja Jonadab oli sangen kavala mies.
4. Hän sanoi hänelle: kuninkaan poika, miksi niin laihdut päivä päivältä? Etkös minulle sitä sano? Niin sanoi Amnon hänelle: minä rakastan Tamaria, veljeni Absalommin sisarta.
5. Jonadab sanoi hänelle: pane maata vuoteellesi ja tekeydy sairaaksi: ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, niin sano hänelle: tulkoon sisareni Tamar ruokkimaan minua ja valmistamaan ruokaa minulle, että minä näkisin sen ja söisin hänen kädestänsä.
6. Niin Amnon pani maata ja tekeytyi sairaaksi. Kuin kuningas tuli häntä katsomaan, sanoi Amnon kuninkaalle: tulkaan sisareni Tamar valmistamaan minun edessäni kaksi herkkua, että minä söisin hänen kädestänsä.
7. Ja David lähetti sanan Tamarille huoneesen ja antoi sanoa hänelle: mene veljesi Amnonin huoneesen ja valmista hänelle ruokaa.
8. Tamar meni veljensä Amnonin huoneesen, ja hän makasi vuoteessa. Ja hän otti taikinan, sotki ja valmisti sen hänen silmäinsä edessä, ja kypsensi herkut.
9. Ja hän otti pannun ja kaasi hänen eteensä; mutta ei hän tahtonut syödä. Ja Amnon sanoi: antakaat kaikki mennä ulos minun tyköäni! Niin menivät kaikki ulos hänen tyköänsä.

10. Niin sanoi Amnon Tamarille: kanna ruoka kamariin että söisin kädestäsi. Ja Tamar otti herkun, jonka hän oli valmistanut, ja kantoi kamariin veljellensä Amnonille.
11. Ja kuin hän taritsi hänelle syödä, tarttui hän häneen ja sanoi hänelle: tule minun sisareni, makaa minun kanssani!
12. Mutta hän sanoi: ei, minun veljeni, älä minua häpäise! sillä ei niin pidä tehtävän Israelissa. Älä tee tätä hulluutta.
13. Kuhunka minä kantaisin häpiäni? Ja sinä tulisit tyhmäin lukuun Israelissa. Puhunut kuninkaan kanssa; sillä ei hän sinulta minua kiellä.
14. Mutta ei hän tahtonut kuulla häntä, vaan voitti hänen, häpäisi ja makasi hänen.
15. Sitte vihasi Amnon häntä sangen suurella vihalla, niin että viha, jolla hän häntä vihasi oli suurempi sitä rakkautta, jolla hän ennen oli häntä rakastanut Ja Amnon sanoi hänelle: nouse ja mene!
16. Mutta hän sanoi: eikö tämä pahuus *ra' rah* | *haraah* 7451 ole suurempi kuin se toinen, jonka sinä olet tehnyt minulle, tämä, että minun ajat ulos. Mutta ei hän tahtonut kuulla häntä.
17. Ja hän kutsui nuorukaisensa, joka häntä palveli, ja sanoi: aja tämä ulos minun tyköäni, ja sulje ovi kiinni hänen peräänsä!
18. Ja hänen yllänsä oli pitkä hame; sillä senkaltaisilla hameilla olivat kuninkaan tyttäret koko neitsyytensä vaetetut. Ja kun hänen palvelijansa oli hänet ajanut ulos ja sulkenut oven hänen peräänsä,
19. heitti Tamar tuhkaa päänsä päälle, ja repäisi sen pitkän hameen rikki, joka hänen yllänsä oli, ja pani kätensä päänsä päälle, ja huusi mennessänsä.
20. Ja hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Ole ääneti sisareni: se on sinun veljesi, älä sitä niin pane sydämmeesi! Niin Tamar jäi murehtien veljensä Absalomien huoneeseen.
21. Ja kun kuningas David kuuli kaikki nämä vihastui hän suuresti.
22. Mutta ei Absalom puhunut Amnonille, ei pahaa *ra' rah* | *l'mera* 7451 eikä hyvää; sillä Absalom vihasi Amnonia, sentähden että hän häpäisi hänen sisarensa Tamarin.
23. Kahden vuoden perästä oli Absalomilla lammasten keritsijöitä Baal-Hasarissa, joka on Efraimin äärellä; ja Absalom kutsui kaikki kuninkaan ~~lapset~~ pojat.
24. Ja Absalom tuli kuninkaan tykö ja sanoi: katso, palvelijallasi ovat nyt lammasten keritsijät: minä rukoilen, että kuningas palvelijoinensa tulisi palvelijansa tykö.
25. Mutta kuningas sanoi Absalomille: ei niin, poikani, älkäämme kaikki menkö, ettemme tekisi sinulle vaivaa. Ja vaikka hän suuresti rukoili häntä, ei hän kuitenkaan tahtonut mennä, vaan siunasi häntä.
26. Absalom sanoi: jollet sinä tule, niin salli veljeni Amnonin käydä meidän kanssamme! Kuningas sanoi hänelle: mitä hän menisi sinun kanssasi?
27. Mutta Absalom vaati häntä, ja hän antoi Amnonin ja kaikkien kuninkaan ~~lasten~~ poikien mennä hänen kanssansa.
28. Ja Absalom käski palvelijoillensa ja sanoi: tarkatkaat, kun Amnon tulee iloiseksi viinistä ja minä sanon teille: lyökää Amnon! niin tappakaat häntä, älkää peljätkö, sillä minä olen sen teille käsenyt, olkaat vaan rohkiat ja miehuulliset siihen.

29. Ja Absalomien palvelijat tekivät Amnonille niinkuin Absalom oli käskenyt. Niin kaikki kuninkaan lapset pojat nousivat, ja jokainen istui muulinsa selkään ja pakeni.
30. Ja heidän vielä tiellä ollessansa, tuli sanoma Davidille, sanoen: Absalom on lyönyt kaikki kuninkaan lapset pojat, niin ettei yksikään heistä ole jäänyt.
31. Ja kuningas nousi ja repäisi vaatteensa rikki, ja heitti itsensä maahan; ja kaikki palvelijat seisoivat hänen ympärillensä revityissä vaatteissa.
32. Niin vastasi Jonadab, Davidin veljen, Simean, poika, ja sanoi: älköön herrani ajatelko, että kaikki nuorukaiset, kuninkaan pojat ovat tapetut, vaan ainoastansa Amnon on kuollut; sillä se on ollut päätetty Absalomien mielessä siitä päivästä asti, jona hän häpäisi hänen sisarensa Tamarin.
33. Niin älköön herrani kuningas panko sydämmellensä, ajatellen, että kaikki kuninkaan lapset pojat ovat kuolleet; sillä Amnon vaan on kuollut.
34. Ja Absalom pakeni. Ja palvelija, joka vartijana oli, nosti silmänsä ja näki, ja katso, suuri joukko kansaa tuli tiellä toinen toisensa perästä, vuoren sivulta.
35. Niin Jonadab sanoi kuninkaalle: katso, kuninkaan lapset pojat tulevat; niinkuin palvelijas on sanonut, niin on nyt tapahtunut.
36. Ja katso, kun hän lakkasi puhumasta, tulivat kuninkaan lapset pojat, korottivat äänensä ja itkivät. Kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät myös ääneensä katkerasti.
37. Mutta Absalom pakeni ja meni Talmain, Gesurin kuninkaan, Ammihudin pojan tykö. Ja David murehti poikansa tähden kaikki päivät.
38. Mutta kun Absalom oli paennut ja matkustanut Gesuriin oli hän siellä kolme ajastaikaa.
39. Ja kuningas David luopui menemästä Absalomia vastaan; sillä hän oli jo lohdutettu Amnonin kuolemasta.

14. LUKU

1. Ja Joab Serujan poika ymmärsi kuninkaan sydämmen olevan Absalomia vastaan;
2. Niin Joab lähetti Tekoan ja tuotti sieltä toimellisen naisen, ja sanoi hänelle: tekeydy nyt murheelliseksi, ja pue murhevaatteet päällesi, ja äläkä voitele itseäsi öljyllä; vaan ole niinkuin vaimo, joka jo kauvan aikaa on murehtinut kuollutta;
3. Ja mene kuninkaan tykö ja puhu näin ja näin. Ja Joab pani sanat hänen suuhunsa.
4. Ja Tekoan vaimo puhui kuninkaalle, heittäysi hän maahan kasvoillensa, kumarsi ja sanoi: auta, kuningas!
5. Kuningas sanoi hänelle: mikä sinun on? Hän sanoi: voi, minä olen leskivaimo, ja mieheni on kuollut,
6. Ja sinun piiallasi oli kaksi poikaa: ne riitelivät keskenänsä kedolla, ja kun siellä ei ollut, joka heidät erotti, niin löi toinen toista ja tappoi hänen.
7. Ja katso, nyt nousee koko sukukunta piikaas vastaan ja sanoo: anna tänne veljensä tappaja, että hänet tappaisimme veljensä sielun tähden, jonka hän tappanut on, ja

hukuttaisimme perillisenkin. Ja he sammuttavat viimeisen kipinäni, eivätkä jätä miehelleni nimeä eikä jälkeläistä maan päällä.

8. Kuningas sanoi vaimolle: mene kotias, ja minä tahdon antaa käskyn sinun hyväksesi.

9. Ja Tekoan vaimo sanoi kuninkaalle: herrani *adoniy* kuningas, se rikos olkoon minun päälläni ja minun isäni huoneen päällä; mutta kuningas ja hänen istuimensa olkoon viaton.

10. Kuningas sanoi: joka puhuu sinua vastaan, tuo se minun tyköni; eikä hän enää ahdista sinua.

11. *WaYomer* Hän sanoi: muistakoon nyt kuningas *et-YHWH* **'Eloheykha**, ettei veren kostaja tekisi surmaa vielä suuremmaksi, ja ettei poikaani surmattaisi! Hän sanoi: niin totta kuin *chay-YHWH* elää, ei ole hiuskarvakaan putoova pojastasi maan päälle.

12. Mutta vaimo sanoi: salli nyt piikasi puhua jotakin herralleni *el-'adoniy* kuninkaalle! Hän sanoi: puhu.

13. Vaimo sanoi: miksi sinulla on senkaltaisia mielessä **'Elohiym** kansaa vastaan? kun kuningas senkaltaisia sanoja on puhunut, on hän kuin vianalainen, koska ei kuningas tuota pakolaistansa jälleen.

14. Sillä me tosin kuolemme ja katoamme niinkuin maahan kaadettu vesi, jota ei pidätetä: Ja ei **'Elohiym** ota henkeä pois, vaan Hänellä on se mieli, ettei hyljättyä peräti hylkäisi tykoänsä.

15. Niin olen nyt tullut puhumaan senkaltaisia herralleni *'adoniy* kuninkaalle; sillä kansa on peljättänyt minua, ja piikasi ajatteli: minä puhun kuninkaan kanssa, kuka tietää, ehkä hän tekee piikansa sanan jälkeen.

16. Sillä kuningas kuulee piikaansa ja auttaa sen miehen kädestä, joka tahtoo hävittää minut ja poikaani yhtä haavaa **'Elohiym** perinnöstä.

17. Ja piikas ajatteli: herrani *Dvar-'adoniy* kuninkaan sanat ovat minulle lohdutukseksi; sillä herrani *'adown* kuningas on niinkuin **Ha'Elohiym** enkeli, ja kuultelee hyvän ja pahan *ra'rah* | *w'hara* 7451; sentähden on myös **WAYHWH** **'Eloheykha**, sinun kanssas.

18. Kuningas vastasi ja sanoi vaimolle: älä salaa minulta sitä, mitä minä kysyn sinulta! Vaimo sanoi: herrani *'adoniy* kuningas puhukoon.

19. Kuningas sanoi: onko Joabin käsi sinun kanssas kaikissa näissä? Vaimo vastasi ja sanoi: niin totta kuin sinun sielusi elää, herrani *'adoniy* kuningas, ei pääse kukaan oikialle eikä vasemmalle siitä, mitä herrani *'adoniy* kuningas on sanonut; palvelijasi Joab on minun käsenyt ja on pannut kaikki nämät sanat piikasi suuhun.

20. Antaaksensa asialle toisen muodon on palvelijasi Joab tämän tehnyt; mutta herrani *wadoniy* on viisas niinkuin **Ha'Elohiym** enkeli, ja ymmärtää kaikki asiat maan päällä.

21. Ja kuningas sanoi Joabille: katso, minä olen sen tehnyt: mene ja tuo nuorukainen Absalom jälleen.

22. Silloin Joab heittäysi kasvoillensa maahan, kumarsi ja kiitti kuningasta, ja sanoi: tänäpäpä ymmärtää palvelijasi saaneensa armon sinun edessä, herrani *'adoniy* kuningas; sillä kuningas tekee, mitä hänen palvelijansa sanoo.
23. Niin nousi Joab ja meni Gessuriin, ja toi Absalomia Jerusalemiin.
24. Mutta kuningas sanoi: poiketkoon hän omaan huoneeseensa, minun kasvojani näkemättä. Niin Absalom poikkesi huoneeseensa eikä nähnyt kuninkaan kasvoja.
25. Mutta koko Israelissa ei ollut yksikään mies niin kaunis kuin Absalom, ja ei ketään joka niin kiitettiin; hamasta hänen kantapäästään niin päänlakeen asti ei ollut yhtäkään virhettä hänessä.
26. Ja kuin hänen päänsä kerittiin - ja tapahtui aina vuoden perästä, että hänen sen keritytti, sillä se oli hänelle ylön raskas, hän antoi keritä sen, niin painoivat hänen hiuksensa kaksisataa sikliä kuninkaan painon mukaan.
27. Ja Absalomille syntyi kolme poikaa sekä yksi tytär, jonka nimi oli Tamar; ja hän oli kaunis nainen näöltänsä.
28. Ja Absalom oli kaksi ajastaikaa Jerusalemissa, eikä saanut nähdä kuninkaan kasvoja.
29. Ja Absalom lähetti Joabin perään, lähettääksensä häntä kuninkaan tykö: mutta ei hän tahtonut tulla hänen tykönsä. Hän lähetti toisen kerran, eikä hän tahtonut tulla.
30. Silloin sanoi hän palvelijoille: katsokaat, Joabilla on pellon kappale minun sarkani vieressä; menkää ja pistäkää tuli siihen. Ja Absalomia palvelijat pistivät tulen siihen.
31. Ja Joab nousi ja tuli Absalomia huoneeseen, ja sanoi hänelle: miksi palvelijasi ovat pistäneet tulen minun sarkaani?
32. Absalom sanoi Joabille: katso, minä lähetin perääsi ja annoin sanoa sinulle: tule minun tyköni, että lähettäisin sinut kuninkaalle sanomaan: miksi minä tulin Gesurista? Parempi minulle olisi, että vielä siellä olisin. Niin anna minun nähdä kuninkaan kasvat; mutta jos joku pahateko on minussa, niin tappakoon minut!
33. Ja Joab meni kuninkaan tykö ja ilmoitti tämän hänelle, ja hän kutsui Absalomia; ja hän tuli kuninkaan tykö, ja kumarsi maahan kasvoillensa kuninkaan eteen, ja kuningas antoi suuta Absalomille.

15. LUKU

1. Ja tapahtui sitten, että Absalom hankki itsellensä vaunut ja hevoset, ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellensä.
2. Ja Absalom nousi varhain huomeneltain ja seiso i porttikäytävän vieressä, ja kun jollakin oli asiaa tulla kuninkaan tykö oikeuden eteen, kutsui Absalom hänen tykönsä ja sanoi: mistä kaupungista sinä olet? Ja hän sanoi: sinun palvelijas on siitä ja siitä Israelin sukukunnasta,
3. Ja Absalom sanoi hänelle: katso, sinun asiasi hyvä on oikia; mutta ei ole yhtään siellä kuninkaan puolesta sinua kuulemassa.

4. Ja Absalom sanoi: kuka asettaisi minut tuomariksi maassa, että jokainen jolla on jotain asiaa ja oikeuden käymistä, tulisi minun tyköni, ja minä auttaisin häntä oikeuteen!
5. Ja kuin joku tuli hänen tykönsä kumartamaan häntä, ojensi hän kätensä ja tarttui häneen, ja antoi hänen suuta.
6. Niin teki Absalom kaikelle Israelille, kuin he tulivat oikeuden eteen kuninkaan tykö; ja näin varasti Absalom Israelin miesten sydämet.
7. Ja tapahtui kun neljäkymmentä ajastaikaa oli kulunut, että Absalom sanoi kuninkaalle: anna minun mennä Hebroniin, täyttämään lupaustani, jonka olen **LAYHWH** luvannut.
8. Sillä asuessani Gesurissa Syriassa, lupasi palvelijasi lupauksen ja sanoi: *im-Yishiyw / Shuwb Yashov Yshiveniy* jos **YHWH** tuo minut kerran Jerusalemiin jälleen, palvelen minä **et-YHWH**.
9. Kuningas sanoi hänelle: mene rauhassa! Ja hän nousi ja meni Hebroniin.
10. Mutta Absalom lähetti vakoojat kaikkiin Israelin sukukuntiin, ja käski sanoa: kuin saatte kuulla torven äänen, niin sanokaat: Absalom on tullut kuninkaaksi Hebronissa!
11. Ja Absalomin kanssa meni kaksisataa miestä Jerusalemista, jotka olivat kutsutut; mutta ne menivät yksinkertaisuudessaan, eivätkä tietäneet mitään asiasta.
12. Ja Absalom lähetti myös Ahitofelin, Gilonilaisen, Davidin neuvonantajan, perään hänen kaupungistansa Gilosta, ja kun hän teurasuhria uhrasi. Ja kapinaliitto vahvistui, ja kansaa yhä lisääntyi paljon Absalomin puolelle.
13. Ja eräs tuli ja ilmoitti sen Davidille, sanoen: Israelin miesten sydämmet ovat kääntynyt Absalomin puoleen.
14. *WaYomer* David sanoi kaikille palvelijoillensa, jotka hänen kanssansa Jerusalemissa olivat: nouskaamme ja paetkaamme, sillä muutoin ei pääse yksikään meistä Absalomin edestä! Rientäkäät menemään, ettei hän äkisti karkaisi meidän päällemme, ja tuottaisi onnettomuutta *ra' rah* | *et-haraah* **7451** meille, ja löisi kaupungin miekan terällä!
15. Kuninkaan palvelijat sanoivat kuninkaalle: mitä *'adoniy* herramme kuningas päättää hyväksi, katso tässä me palvelijat olemme!
16. Ja kuningas kävi jalkaisin ulos kaiken huoneensa kanssa; mutta hän jätti kymmenen jalkavaimoa huoneita vartioitsemaan.
17. Ja kun kuningas ja kaikki kansa olivat jalkaisin käyneet ulos, seisahtuivat he äärimmäisen huoneen tykönä.
18. Ja kaikki hänen palvelijansa kävivät hänen sivullansa, sitälikin myös kaikki Kretiläiset ja Pletiläiset; ja kaikki Gatilaiset, kuusi sataa miestä, jotka hänen seurassansa olivat tulleet Gatista, kävivät kuninkaan edellä.
19. Ja kuningas sanoi Gatilaiselle Ittaille: miksi sinäkin myös tulet meidän kanssamme? Palaja ja ole kuninkaan tykönä; sillä sinä olet muukalainen, ja olet pakolainenkin asumapaikaltasi.

20. Eilen sinä tulit; vaivaisinko minä tänäpäpä sinua käymään meidän kanssamme; kun minä menen, mihin menen? Ei, palaja sinä ja vie veljesi myötäs; ~~Armo~~ Chesed Laupeus ja Totuus *we'Emet* seuratkoon sinua!
21. Ittai vastasi kuningasta ja sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää, ja niin totta kuin minun herrani *'adoniy* kuningas elää, missä ikänä herrani *'adoniy* kuningas on, olkoonpa kuolemaksi tahi elämäksi, siellä on palvelijasikin oleva!
22. *WaYomer* David sanoi Ittaille: tule ja käy meidän kanssamme! Ja niin kävi Gatilainen Ittai, ja kaikki hänen miehensä, ja kaikki lapset *taph* jotka hänen kanssansa olivat.
23. Ja kaikki maakunta itki suurella äänellä, ja kaikki väki kulki mukana. Ja kuningas meni Kidronin ojan ylitse; ja kaikki kansa meni ylitse tietä myöten korpea kohti.
24. Ja katso, siellä oli myös Sadok ja kaikki Leviläiset hänen kanssansa, ja he kantoivat *et-aron Briyt* **Ha'Elohiym** liiton arkkia; ja he seisahuttivat **Elohiym** arkin, - ja Abjatar tuli myös sinne ylös - siksi kun kaikki väki oli tullut ulos kaupungista.
25. *WaYomer* sanoi kuningas Sadokille: vie **'Elohiym** arkki kaupunkiin jälleen. Jos minä saan armon **YHWH** edessä, niin Hän tuopi minut takaisin ja antaa minun nähdä Hänet ja Hänen majansa *navehu*.
26. Mutta jos Hän niin sanoo: et sinä ole minulle otollinen! katso, tässä olen: Hän tehköön minulle, mitä Hän tahtoo!
27. Ja kuningas sanoi papille Sadokille: etkö sinä ole näkijä, palaja rauhassa kaupunkiin, ja molemmat poikanne teidän kanssanne, Ahimaats sinun poikasi ja Jonatan, Abjatarin poika.
28. Katso, minä odotan korven luotuspaikoissa, siksi kuin teiltä sana tulee, tuomaan minulle tietoa.
29. Niin Sadok ja Abjatar kantoivat *aron* **Ha'Elohiym** arkin Jerusalemiin, ja olivat siellä.
30. Mutta David meni Öljymäkeä ylöspäin ja itki käydessänsä; ja hänen päänsä oli peitetty, ja hän kävi avojaloin; ja kaikki kansa, joka oli hänen kanssansa, peitti päänsä, ja astuivat ylöspäin itkien.
31. Ja kun Davidille ilmoitettiin Ahitofelin olevan Absalommin liitossa, *WaYomer* sanoi hän: **YHWH**, tee Ahitofelin neuvo tyhmyydeksi *saKel-na*!
32. Ja kuin David tuli kukkulalle, missä **L'Elohiym** rukoiltiin, katso, Husai Arkilainen kohtasi häntä, ihopaita reväistynä, ja multaa hänen päänsä päällä.
33. Ja David sanoi: jos minua seuraat, niin olet minulle vaan kuormaksi.
34. Mutta jos palajat kaupunkiin ja sanot Absalomille: sinun palvelijasi olen minä, kuningas, isänsä olen kyllä kauan palvellut, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi: niin sinä voit tehdä minulle Ahitofelin neuvon tyhjäksi.
35. Katso, Sadok ja Abjatar ovat sinun kanssas. Ja kaikki, mitä kuulet kuninkaan huoneessa, ilmoita papille Sadokille ja Abjatarille.
36. Katso, heidän kaksi poikaansa ovat siellä heidän kanssansa, Ahimaats Sadokin poika ja Jonatan, Abjatarin poika; niiden kanssa saatte lähettää minulle tiedon siitä, mitä kuulette.
37. Niin Husai, Davidin ystävä meni kaupunkiin. Ja Absalom tuli Jerusalemiin.

16. LUKU

1. Ja kuin David oli käynyt vähän alas vuoren kukkulalta, katso, kohtasi häntä Siba, Mefibosetin palvelija, kahdella satuloidulla aasilla, joiden selässä oli kaksi sataa leipää, ja sata rusinarypälettä, ja sata fikunaleipää ja leili viiniä.
2. Niin sanoi kuningas Siballe: mitä näillä tahdot tehdä? Siba sanoi: aasit ovat kuninkaan perheen ajettaviksi, leivät ja fikunat palvelijoiden syötäväiksi, ja viini heidän juodaksensa, kuin väsyvät korvessa.
3. *WaYomer* Kuningas sanoi: missä on herrasi poika *Ben-'adoneykha*? Siba sanoi kuninkaalle: katso, hän jäi Jerusalemiin, sillä hän sanoi: tänäpäntä antaa Israelin huone minulle minun isäni valtakunnan jälleen.
4. Kuningas sanoi Siballe: katso, kaikki mitä Mefibosetilla on, on sinun omasi. Siba sanoi: minä rukoilen nöyrästi, anna minun saada ~~arimo~~ *chen* laupeus, graciousness, kindness, favor, beauty sinun edessäsi, herrani *'adoniy* kuningas.
5. Kun kuningas David tuli Bahurimiin, katso, sieltä tuli mies Saulin huoneen sukua, Simei nimeltä, Geran poika, hän läksi ulos ja kiroili käydessänsä,
6. ja heitteli kiviä Davidin puoleen, ja kaikkia kuningas Davidin palvelijoiden perästä; sillä kaikki kansa ja kaikki sankarit olivat hänen oikialla ja vasemmalla puolellansa.
7. Ja Simei sanoi näin kiroillessansa häntä: ulos, ulos, sinä verikoira, sinä Belialin mies!
8. **YHWH** on maksanut sinulle kaiken Saulin huoneen veren, kun olet tullut hänen sijaansa kuninkaaksi. Ja **YHWH** on antanut valtakunnan pojallesi Absalomille; ja katso, nyt olet kiinni onnettomuudessasi *ra' rah* | *B'raatekha* 7451, sillä sinä olet verikoira!
9. *WaYomer* Abisai, Serujan poika sanoi kuninkaalle: minkätähden tämä kuollut koira saa kiroilla herraani *et-adoniy* kuningasta? Minä menen ja lyömään häneltä pään poikki!
10. *WaYomer* Kuningas sanoi: te Serujan pojat, mitä minun teihin tulee? Anna hänen kirotta; sillä **YHWH** on hänelle sanonut: kiroile Davidia! Kuka taitaa nyt sanoa: miksi niin teet?
11. Ja David sanoi Abisaille ja kaikille palvelijoillensa: katso, oma poikani, joka on minun kupeistani tullut, väijyy henkeäni; miksei sitten tuo Benjaminin poika? Antakaat hänen kiroilla, sillä **YHWH** on niin hänelle käskenyt!
12. Ehkä **YHWH** katsoo vielä viheliäisyyttäni; ja **YHWH** maksaa minulle hyvällä sen, että minua tänäpäntä kiroillaan.
13. Ja David meni väkinensä tietä myöten; mutta Simei käveli hänen kohdallansa mäen viertä, ja käyden kiroili käydessänsä, heitteli kiviä hänen puoleensa ja viskeli multaa.

14. Ja kuningas ja kaikki kansa, joka oli hänen kanssansa, oli väsyksissä; ja hän lepäsi siinä.
15. Mutta Absalom ja kaikki kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin; ja Ahitofel hänen kanssansa.
16. Kuin Arkilainen Husai, Davidin ystävä tuli Absalomien tykö, sanoi hän Absalomille: eläköön kuningas, eläköön kuningas!
17. Absalom sanoi Husaille: onko tämä laupeutesi ystävääsi kohtaan? Miksi et mennyt ystäväsi kanssa?
18. Husai sanoi Absalomille: ei niin; vaan jonka **YHWH** on valinnut, ja tämä kansa, ja kaikki Israelin miehet, hänen minä olen ja hänen puolellansa minä pysyn.
19. Ja vielä, ketä minä palvelisin? eikö hänen poikansa edessä? Niinkuin minä olen palvellut isäsi edessä, niin tahdon olla sinun edessä.
20. *WaYomer* Absalom sanoi Ahitofelille: pitäkäätkä neuvoa, mitä meidän on tekeminen?
21. Ahitofel sanoi Absalomille: makaa isäsi jalkavaimot kanssa, jotka hän on jättänyt huonetta vartioitsemaan; niin koko Israel saa kuulla sinun tehneen isäsi edessä haisevaiseksi, ja siitä vahvistuvat kaikkein kädet, jotka sinun tykönäsi ovat.
22. Niin he tekivät Absalomille majan katolle; ja Absalom meni kaikkein isänsä jalkavaimojen tykö, kaiken Israelin nähden.
23. Ahitofel neuvo oli siihen aikaan juuri niinkuin joku olisi kysynyt Jumalalta sanaa *Dabar Ha'Elohiym* jostakin asiasta; semmoiset olivat kaikki Ahitofelin neuvot sekä Davidille että Absalomille.

17. LUKU

1. *WaYomer* Ahitofel sanoi Absalomille: minä valitsen nyt kaksitoista tuhatta miestä ja nousen tänä yönä ajamaan Davidia takaa.
2. Ja minä karkaan hänen päällensä, niinkauan kuin hän on väsynyt ja voimaton, ja peljätän hänet, niin että kaikki kansa, joka hänen tykönänsä on, pakenee, ja lyön kuninkaan yksinänsä;
3. ja minä palautan kaiken kansan sinun tykösi. Kaikkien palaaminen riippuu tästä miehestä, jota etsit; kaikki kansa on oleva rauhassa.
4. Ja tämä näkyi oikiaksi Absalomille ja kaikille Israelin vanhimmille.
5. *WaYomer* Absalom sanoi: kutsuttakoon myös Husai, Arkilainen, ja kuulkaamme, mitä hänkin asiasta sanoo.
6. Ja kun Husai tuli Absalomien tykö, puhui Absalom hänelle, sanoen: näitä Ahitofel on puhunut, sano sinä, pitääkö meidän niin tekemän, vai ei?
7. *WaYomer* Husai sanoi Absalomille: ei ole se hyvä neuvo, jonka Ahitofel tällä kertaa on antanut.
8. Ja Husai sanoi vielä: sinä tunnet hyvin isäsi ja hänen miehensä, että ne ovat sankarit ja vihaiset sydämmestä niinkuin karhu kedolla, jolta pojat ovat otetut pois; ja isäsi on myös sotamies, eikä hän yöttele väkensä kanssa.

9. Katso, nyt hän on lymynnyt johonkuhun luolaan tai johonkuhun muuhun paikkaan. Ja jos nyt tapahtuisi, että joku alussa kaatuisi, niin se kyllä kohta kuuluisi, ja sanottaisiin: suuri tappio on tapahtunut kansassa, joka Absalomia seurasi!
10. Ja väkevinkin sotamies, jonka sydän on kuin jalopeuran sydän, rupeaisi pelkäämään; sillä koko Israel tietää isäsi sankariksi, ja hänen väkensä jaloiksi miehiksi.
11. Mutta minä annan sen neuvon, että kokoat tykösi kaiken Israelin, hamasta Danista Bersebaan asti, niin monta kuin santaa on meren reunalla: ja sinä itsekin menet tappeluun.
12. Ja me karkaamme hänen päällensä, missä paikassa me hän vaan löydämme, ja hyökkäämme hänen päällensä, niinkuin kaste laskeupi alas maan päälle, emmekä jätä yhtäkään jäljelle kaikista hänen miehistänsä, jotka hänen kanssansa ovat.
13. Mutta jos hän vetäypi johonkuhun kaupunkiin, niin heittäköön koko Israel köysyä siihen kaupunkiin, ja me vedämme sen alas virtaan, siksi kun ei siellä pienintäkään kiveä löydetä.
14. *WaYomer* Absalom ja jokainen mies Israelista sanoi: Husain Arkilaisen neuvo on parempi kuin Ahitofelin. Mutta **WAYHWH** asetti sen niin, että Ahitofelin hyvä neuvo estettiin, että **YHWH** saattaisi Absalomille onnettomuuden *ra' rah* | *haraah* 7451 .
15. *WaYomer* Husai sanoi papille Sadokille ja Abjatarille: niin ja niin on Ahitofel neuvonut Absalomia ja Israelin vanhempia, mutta minä olen niin ja niin neuvonut.
16. Niin lähettäkää nyt kiireesti matkaan, ja ilmoittakaat Davidille ja sanokaat: älä ole yötä korven luotuksissa, vaan mene virran yli, ettei perikato tulisi kuninkaalle ja kaikki hänen väellensä.
17. Ja Jonatan ja Ahimaas seisoivat Rogelin lähteellä; ja yksi piika meni ja sanoi sen heille, ja he menivät sanomaan sitä kuningas Davidille. Sillä ei he uskaltaneet näyttää itseänsä, että olisivat tulleet kaupunkiin.
18. Mutta eräs palvelija sai heidät nähdä ja ilmoitti sen Absalomille. Ja he molemmat menivät nopiasti matkoihinsa ja tulivat yhden miehen huoneesen Bahurimissa, jolla oli kaivo kartanollansa; ja he astuivat siihen sisälle.
19. Ja vaimo otti peitteen ja levitti kaivolle, ja hajoitti survotuita ohria sen päälle; niin ettei mitään näkynyt.
20. Kun Absalomin palvelijat tulivat vaimon tykö huoneeseen, sanoivat he: missä on Ahimaas ja Jonatan? Vaimo sanoi heille: he menivät tuon vähän ojan ylitse. Ja kun he olivat etsineet eikä mitään löytäneet, menivät he Jerusalemiin takaisin.
21. Ja kun he olivat menneet tiehensä, nousivat he kaivosta ylös, ja menivät matkoihinsa, ja ilmoittivat kuningas Davidille, ja sanoivat Davidille: nouskaat ja menkää kiiruusti veden ylitse; sillä niin ja niin on Ahitofel neuvonut teitä vastaan.
22. Ja David nousi kaiken väkensä kanssa, ja ne menivät ennen päivän koittoa Jordanin ylitse, siksi kun ei puuttunut yhtäkään, joka ei olisi tullut Jordanin ylitse.
23. Kuin Abitofel näki, ettei hänen neuvonsa mukaan tehty, satuloitsi hän aasinsa, nousi ja meni kotiansa omaan kaupunkiinsa, ja toimitti huoneensa asiat, ja hirtti itsensä; ja niin hän kuoli ja haudattiin isänsä hautaan.

24. Ja David tuli Mahanaimiin; ja Absalom meni Jordanin ylitse, hän ja kaikki Israelin miehet hänen kanssansa.
25. Ja Absalom asetti Amasan Joabin sijaan sotapäämieheksi. Ja Amasa oli Jitran, Jisreeliläisen, poika, joka makasi Abigailin, Nahaksen tyttären Serujan sisaren, Joabin äidin.
26. Ja Israel ja Absalom sijoittivat itsensä Gileadin maahan.
27. Kuin David oli tullut Mahanaimiin, toi Sobi, Nahaksen poika, Ammonin lasten Rabbatista, ja Makir Amnielin poika, Lodebarista *Lo Dabar* = Ei Sanaa/pyhäkköä ja Barsillai Gileadilainen Rogelimista,
28. makuuvaatteita, maljoja, saviastioita, nisuja, ohria, jauhoja, korvennettuja tähkäpäitä, papuja, herneitä ja korvennettuja herneitä,
29. hunajaa, voita, lampaita ja lehmän juustoja Davidille ja väelle, joka hänen kanssansa oli, ravinnoksi; sillä he ajattelivat: kansa rupee isoomaan, väsymään ja janoomaan korvessa.

18. LUKU

1. Ja David luetteli kansan, joka oli hänen tykönänsä, ja pani päämiehiä tuhansille ja päämiehiä sadoille,
2. Ja lähetti kolmannen osan väkeä Joabin kanssa ja kolmannen osan Abisain, Serujan pojan, Joabin veljen kanssa, ja kolmannen osan Ittain, Gatilaisen kanssa. Ja kuningas sanoi kansalle: minäkin menen sotaan teidän kanssanne.
3. Mutta kansa sanoi: älä mene; sillä jos joudumme pakenemaan, eivät he meistä tottele, jos meitä puoli kuolee, ei he siitä pidä lukua; sillä sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta meitä. Parempi on, että tulet meille avuksi kaupungista.
4. Kuningas sanoi heille: mikä teille kelpaa, sen minä teen. Ja kuningas seiso portilla, ja kansa kävi sadottain ja tuhansittain ulos.
5. Ja kuningas käski Joabia, Abisaita ja Ittaita, sanoen: pidelkää hellävaraisesti nuorukaista Absalomia! ja kaikki kansa kuuli kuninkaan varoittavan jokaista päämiestä Absalomin suhteen.
6. Ja kansa läksi kedolle Israelia vastaan; ja taistelu syntyi Efraimin metsässä.
7. Ja Israelin kansa lyötiin siellä Davidin palvelijain edessä; ja sinä päivänä tapahtui sangen suuri tappio: kaksikymmentä tuhatta miestä.
8. Ja sota hajausi siellä koko maahan; ja metsä surmasi sinä päivänä usiampia kansasta, kuin miekka.
9. Ja Absalom kohtasi Davidin palvelijoita; ja hän ajoi muulilla. Ja kun muuli tuli oksaisen paksun tammen alle, tarttui hänen päänsä tammeen, ja hän jäi riippumaan taivaan ja maan välille, mutta muuli juoksi matkaansa hänen altansa.
10. Kuin muuan mies sen näki, ilmoitti hän Joabille ja sanoi: katso, minä näin Absalomin riippuvan tammessa.

11. Ja Joab sanoi miehelle, joka sen hänelle ilmoitti: katso, näitkös sen? Mikset lyönyt häntä sieltä maahan? Niin minä olisin puolestani antanut sinulle kymmenen hopiapenninkiä ja yhden vyön.
12. Mies sanoi Joabille: jos olisin saanut punnittuna käteeni tuhannen hopiapenninkiä, en olisi vielä sittenkään satuttanut kättäni kuninkaan poikaan; sillä kuningas käski meidän kuullen sinua ja Abisaita ja Itaita, sanoen: ottakaat vaari nuorukaisesta Absalomista!
13. Taikka, jos olisin tehnyt petoksen hänen henkeänsä vastaan, - sillä ei kuninkaalta ole mitään salattu, niin olisit sinä ollut minua vastaan.
14. Joab sanoi: en minä enää odota sinua. Ja otti kolme keihästä käteensä ja pisti ne Absalomin sydämmeen, kun hän vielä tammessa eli;
15. Ja kymmenen nuorukaista, Joabin aseenkantajia piirittivät Absalomia ja löivät hänet kuoliaaksi.
16. Niin puhalsi Joab pasunaan, ja kansa palasi ajamasta Israelia takaa; sillä Joab tahtoi armahtaa kansaa.
17. Ja he ottivat Absalomin, ja heittivät hänet suureen kuoppaan metsässä, ja panivat ison kiviroukkion hänen päällensä. Ja koko Israel pakeni kukin majallensa.
18. Mutta Absalom oli eläissänsä pystyttänyt itsellensä patsaan, joka seisoo kuninkaan laaksossa; sillä hän sanoi: ei minulla ole yhtään poikaa, säilyttämään nimeni muistoa. Ja kutsui sen patsaan nimellensä, joka vielä tänäpäpä kutsutaan se Absalomin patsaaksi.
19. Ahimaats, Sadokin poika, sanoi: anna minun juosta ja viedä kuninkaalle sen iloisen sanoman että Herra on saattanut hänelle oikeuden hänen vihollistensa käsistä.
20. Joab sanoi hänelle: et sinä tänäpäpä vie yhtään hyvää sanomaa, vie toisena päivänä sanomia, mutta älä tänäpäpä; sillä kuninkaan poika on kuollut.
21. Mutta Joab sanoi Kuusille: mene ja ilmoita kuninkaalle mitä nähnyt olet. Ja Kuusi kumarsi Joabia ja juoksi.
22. Mutta Ahimaas Sadokin poika sanoi vielä kerran Joabille: vaikka miten kävisi, minä juoksen Kuusin perässä! Joab sanoi: miksi sinä juokset, poikani? Et sinä vie yhtään hyvää sanomaa.
23. Hän vastasi: vaikka miten kävisi, minä juoksen. Hän sanoi hänelle: juokse! Niin Ahimaats juoksi Jordanin lakeuden tietä ja ennätti Kuusin.
24. Mutta David istui molempain porttien välillä, ja vartija meni portin katolle, muurille, nosti silmänsä ja näki miehen juoksevan yksinänsä,
25. Ja vartija huusi ja sanoi sen kuninkaalle. Kuningas sanoi: jos hän on yksin, niin niin on hyvä sanoma hänen suussansa; Ja hän aina juoksi ja tuli lähemmä.
26. Niin vartija näki toisen miehen juoksevan, ja huusi oven vartijalle ja sanoi: katso, yksi mies juoksee yksinänsä. Kuningas sanoi: sekin on hyvä sanantuoja.
27. Vartija sanoi: minusta näkyy ensimmäisen juoksu, niinkuin se olisi Ahimaatsin Sadokin pojan juoksu. Ja kuningas sanoi: se on hyvä mies ja tuo hyvää sanomaa.
28. Ahimaas huusi ja sanoi *WaYomer* kuninkaalle: Rauha! ja hän kumarsi kuninkaan edessä maahan kasvoillensa ja sanoi *WaYomer*: kiitetty siunattu *Barukh* olkoon **YHWH**

'**Eloheykha**, joka on antanut käsiisi ne miehet, jotka nostivat kätensä herraani *B'adoniy HaMelekh* kuningasta vastaan!

29. Kuningas sanoi: onko nuorukaisen Absalomin hyvin asiat? Ahimaas sanoi: minä näin suuren metelin, kun Joab lähetti kuninkaan palvelijan ja minut, sinun palvelijasi tänne, enkä minä tiedä, mitä se oli.

30. Kuningas sanoi: käännä ja seiso tuolla. Ja hän kääntyi ja seiso siellä.

31. Ja katso, niin Kuusi tuli ja sanoi *WaYomer*: täällä ovat hyvät sanomat, herrani *'adoniy* kuningas: **YHWH** on saattanut tänäpäpä sinulle oikeuden kaikkein kädestä, jotka nousivat sinua vastaan.

32. *WaYomer* Kuningas sanoi Kuusille: onko nuorukaisen Absalomin hyvin asiat? *WaYomer* Kuusi sanoi: niinkuin nuorukaiselle on käynyt, niin käyköön herrani *'adoniy* kuninkaan vihollisten, ja kaikkien niiden, jotka asettavat sinua vastaan, sinulle vahingoksi *ra' rah* | *l'raah* **7451**!

33. Niin tuli kuningas murheelliseksi, ja meni portin ylistupaan ja itki, ja sanoi mennessänsä näin: poikani Absalom! minun poikani, minun poikani Absalom! Oi, joska minä olisin kuollut sinun sijaasi! Absalom, minun poikani, minun poikani!

19. LUKU

1. Ja Joabille ilmoitettiin: katso, kuningas itkee ja suree Absalomia.

2. Ja sinä päivänä oli voitosta itku kaikssa kansassa; sillä kansa oli kuullut sinä päivänä sanottavan: kuningas on murheissansa poikansa tähden.

3. Ja kansa tuli varkain sinä päivänä kaupunkiin, niinkuin varkain tulee se kansa, joka häpee paettuansa sodassa.

4. Mutta kuningas peitti kasvonsa ja huusi suurella äänellä: voi poikani Absalom! Absalom, minun poikani, minun poikani!

5. Niin Joab tuli kuninkaan tykö huoneeseen ja sanoi: sinä olet häväissyt tänäpäpä kaikki palvelijasi, jotka ovat tänäpäpä hädästä pelastaneet sinut, ja poikiesi ja tyttärsesi, vaimojesi ja jalkavaimojesi henget.

6. Sillä sinä rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat; sillä tänäpäpä olet sinä ilmoittanut, ettet mitään lukua pidä sodanpäämiehistäsi eikä palvelijoistasi, ja sillä nyt minä ymmärrän, että jos vaan Absalom eläisi ja me kaikki olisimme tänäpäpä kuolleet, se olisi varsin oikein sinun mielestäsi.

7. Nouse siis nyt ja käy ulos, ja puhuttele ystävällisesti palvelijoitasi; sillä minä vannon sinulle **WAYHWH** kautta, että, jollet sinä käy ulos, eipä ole yksikään mies sinun tykönäsi tätä yötä; ja tämä on sinulle pahempi, kuin kaikki ne vastukset *ra' rah* | *w'raah* **7451**, jotka sinua ovat kohdanneet hamasta nuoruudestasi tähän asti.

8. Niin kuningas nousi, ja istui porttiin. Ja se ilmoitettiin kaikelle kansalle, sanomalla: katso, kuningas istuu portilla. Ja kaikki kansa tuli kuninkaan eteen; mutta Israel oli paennut itsekukin majoillensa.

9. Ja kaikki kansa riiteli keskenänsä kaikissa Israelin sukukunnissa , sanoen: kuningas on meitä auttanut vihamiestemme käsistä, ja hän on meitä pelastanut Filistealaisten vallasta: ja nyt on hän maakunnasta paennut Absalomin tähden.
10. Mutta Absalom, jonka me itsellemme voitelimme, on kuollut sodassa, miksi te nyt olette alallanne ettekä nouda kuningasta takaisin?
11. Mutta kuningas David lähetti sanan papeille Sadokille ja Abjatarille, ja käski heille sanoa: puhukaat vanhimmille Juudassa, sanoen: miksi olette viimeiset kuningasta kotiansa noutamaan? Sillä kaiken Israelin puhe oli tullut kuninkaan korviin, hänen huoneeseensa.
12. Te olette minun veljeni, luuni ja lihani: miksi te olette viimeiset noutamaan jälleen kuningasta?
13. Ja sanokaat Amasalle: etkö ole minun luuni ja lihani? **'Elohiym** tehköön minulle niin ja niin, jollet sinä tule sotapäämieheksi minun edessäni Joabin sijaan koko ijäksesi.
14. Ja hän käänsi kaikkein Juudan miesten sydämet niinkuin yhden miehen sydämmen. Ja he lähettivät kuninkaalle sanan: palaja *shuv /shuwb* sinä ja kaikki palvelijasi!
15. Niin kuningas palasi jälleen. Ja kun hän tuli Jordanin tykö, olivat kaikki Juudan miehet tulleet Gilgaliin kuningasta vastaan, saattamaan kuningasta Jordanin ylitse.
16. Ja Simei Geran poika, Bejaminilainen Bahurimista, kiiruhti ja meni Juudan miesten kanssa alas kuningas Davidia vastaan.
17. Ja hänen kanssansa oli tuhannen miestä Benjaminista, oli myös Siba, Saulin huoneen palvelija, viidentoista poikansa kanssa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa; ja he menivät Jordanin ylitse kuninkaan eteen.
18. Ja lautta oli mennyt toiselle puolelle viemään kuninkaan perhettä yli ja tekemään hänelle mitä kelpasi. Mutta Simei, Geran poika, laski polvillensa kuninkaan eteen, hänen mennessä Jordanin ylitse,
19. *WaYomer* sanoi kuninkaalle: älä, herrani, lue minulle paha tekoani *avon* synti, äläkä muistele, mitä palvelijasi rikkoi siinä päivänä, jona herra *'adoniy HaMelekh* kuningas, läksi Jerusalemista: että kuningas sen sydämmellensä laskisi!
20. Sillä palvelijasi tuntee syntiä *chatatiy /chattah* tehneensä, ja katso, minä olen tänäpänä lähtenyt ensimmäisenä koko Josefin huoneesta herraani *'adoniy HaMelekh* kuningasta vastaan.
21. Mutta Abisai Serujan poika vastasi ja sanoi: tästäkö syystä Simei pääsisi kuolemasta, vaikka hän kirosi **YHWH** voideltua?
22. *WaYomer* David vastasi: mitä minun teihin tulee, te Serujan pojat, että tahdotte tänäpänä minulle tulla saatanaksi *l'satan*? Pitäiskö tänäpänä jonkun kuoleman Israelissa? Sillä enko minä tiedä tänäpänä tulleetni kuninkaaksi Israelissa?
23. *WaYomer* kuningas sanoi Simeille: ei sinun pidä kuoleman; ja kuningas vannoi sen hänelle.
24. Ja Mefiboset, Saulin poika, tuli myös kuningasta vastaan. Ei hän ollut puhdistanut jalkojansa, eikä ajellut partaansa, ei hän ollut myös pesnyt vaatteitansa

aina siitä päivästä, jona kuningas läksi, siihen päivään asti, jona hän rauhassa jälleen palasi.

25. Kun nyt Jerusalemin tuli kuningasta vastaan, sanoi kuningas hänelle: mikset tullut minun kanssani, Mefiboset?

26. *WaYomer* hän sanoi: herrani *'adoniy* kuningas, palvelijani on pettänyt minun; sillä palvelijasi ajatteli: minä satuloitsen aasini, ajan sillä ja menen kuninkaan kanssa; sillä palvelijasi on ontuva.

27. Ja hän on panetellut palvelijaasi herrani *el-'adoniy* kuninkaan edessä; mutta herrani *w'adoniy* kuningas on kuin **Ha'Elohiym** enkeli, tee siis mitä sinulle on kelvollinen.

28. Sillä ei ollut koko isäni huone muuta kuin kuoleman kansa herrani *'adoniy* kuninkaan edessä, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydässäsi; mikä oikeus olisikaan minulla enää, mitä kuninkaalle valitettavaa?

29. *WaYomer* Kuningas sanoi hänelle: mitä tahdot enää puhua asiastasi? Minä olen sanonut: sinä ja Siba jakakaat pelto keskenänne.

30. *WaYomer* Mefiboset sanoi kuninkaalle: ottakaan hän sen kokonansa, sittenkuin herrani *'adoniy* kuningas on rauhassa kotiansa palannut.

31. Ja Barsillai, Gileadilainen, tuli Rogelimista ja meni kuninkaan kanssa Jordanin ylitse, saattamaan häntä Jordanin ylitse.

32. Ja Barsillai oli sangen ijällinen, jo kahdeksankymmenen vuotinen; hän oli ravinnut kuningasta, kuin hän oli Mahanaimissa; sillä hän oli sangen jalo mies.

33. *WaYomer* kuningas sanoi Barsillaille: seuraa minua, minä ravitsen sinun minun kanssani Jerusalemissa.

34. Mutta Barsillai sanoi kuninkaalle: kuinka monta vuotta minulla enää on elää, että minä menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin?

35. Minä olen jo tänäpäivänä kahdeksankymmenen ajastaikainen. Tietäisinkö minä, erottaa hyvän pahasta *ra' rah* | *l'ra* 7451? eli maistaisko palvelijasi, mitä hän syö ja juo? taikka kuulisinko vielä veisaajain ja laulajain ääntä? Miksi olisi palvelijasi vielä vaivaksi herralleni *el-adonay* kuninkaalle?

36. Sinun palvelijas menee pikimmältään Jordanin ylitse kuninkaan kanssa: minkätähden kuningas tahtoisi minulle näin maksaa?

37. Salli siis nyt palvelijas palata jälleensä, että minä kuolisin omassa kaupungissani isäni ja äitini haudalla. Ja katso, tässä on palvelijasi Kimeham, hän menköön herrani *im-'adoniy* kuninkaan kanssa: ja tee hänelle, mitä sinulle kelpaa.

38. *WaYomer* Kuningas vastasi: Kimehamin seuratkoon minua ylitse, ja minä teen hänelle sen, mikä sinulle on otollinen, ja kaikki mitä minulta anot, teen minä sinulle.

39. Kuin kaikki kansa ja kuningas olivat menneet Jordanin ylitse, antoi kuningas Barsillain suuta ja siunasi häntä, ja hän palasi kotiansa.

40. Niin kuningas meni Gilgaliin ja Kimeham seurasi häntä. Ja kaikki Juudan väki oli saattanut kuningasta ylitse, niin myös puoli Israelin kansasta.

41. Ja katso, silloin tulivat kaikki Israelin miehet kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle: miksi meidän veljemme Juudan miehet ovat varastaneet sinun ja vieneet kuninkaan perheinensä Jordanin ylitse, kaikki Davidin miehet hänen kanssansa?

42. Niin vastasivat kaikki Juudan miehet Israelin miehiä: kuningas on meitä lähempänä, mutta miksi te asiasta närkästyitte? Luuletteko, että me olemme kuninkaalta ruokaa taikka lahjoja saaneet?

43. Niin Israelin miehet vastasivat Juudan miehiä, sanoen: minulla on kymmenen osaa kuninkaassa, ja Davidissakin minulla enemmän osaa kuin sinulla: kuinka siis sinä olet minua niin halvaksi luenut? enkö minä ensimmäinen ollut, joka puhuin kuninkaani noutamisesta? Mutta Juudan miehet puhuivat tuimemmin kuin Israelin miehet.

20. LUKU

1. Mutta siellä sattui olemaan eräs Belialin mies, jonka nimi oli Seba, Bikrin poika, Benjaminilainen; hän soitti pasunalla ja sanoi: ei meillä ole yhtäkään osaa Davidissa eikä yhtäkään perintöosaa Isain pojassa, itsekukin palatkaan majaansa, Israel!

2. Ja jokainen Israelin mies luopui Davidista, seuraamaan Sebaa, Bikrin poikaa. Mutta Juudan miehet riippuivat kuninkaassansa Jordanista Jerusalemiin asti.

3. Ja David tuli kotiansa Jerusalemiin. Ja kuningas otti ne kymmenen jalkavaimoa, jotka hän oli jättänyt huonetta vartioitsemaan, ja ne erihuoneeseen kätkeväviksi, ja elätti heitä eikä mennyt heidän tykönsä. Ja he olivat honeeseen suljettuna kuolemaansa asti, eläen lesken tilassa.

4. *WaYomer* kuningas sanoi Amasalle: kokoa minun tyköni Juudan miehet kolmena päivänä, ja ole itsekkin silloin läsnä.

5. Niin Amasa meni kokoomaan Juudan miehiä, mutta hän viipyi yli määrätyn ajan.

6. *WaYomer* David sanoi Abisaille: nyt Seba, Bikrin poika, enemmän meitä vahingoittaa kuin Absalom: ota siis herrasi *adoneykha* palvelijat ja aja häntä takaa, ettei hän löytäisi vahvoja kaupunkeja ja pääsisi pois silmistämme.

7. Silloin läksivät hänen kanssansa Joabin miehet, ja Kretiläiset ja Pletiläiset, ja kaikki sankarit. Ja he läksivät Jerusalemista ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

8. Kun he joutuivat suuren kiven tykö, joka on Gibeonissa, tuli Amasa heitä vastaan. Mutta Joab oli vyötetty päällisvaatteissansa, ja sen päällä oli miekan vyö sidottuna hänen kupeillansa; ja kun hän astui esiin, niin miekka putosi.

9. Ja Joab sanoi Amasalle: voitko hyvin, veljeni? Ja Joab tarttui oikialla kädellensä Amasan partaan, suuta antaaksensa hänen.

10. Mutta ei Amasa vaaronut miekkaa, joka oli Joabin kädessä: ja hän pisti sillä häntä vatsaan ja vuodatti hänen sisällyksensä maahan, eikä häntä toistamiseen pistänyt, ja hän kuoli. Mutta Joab ja hänen veljensä Abisai ajoivat Sebaa, Bikrin poikaa, takaa.

11. Mutta yksi Joabin palvelijoista seisoi hänen tykönänsä ja sanoi: joka tahtoo pitää Joabin ja Davidin puolta, hän seuratkaan Joabia!

12. Mutta Amasa makasi veressänsä keskellä tietä. Kun näki sen, että kaikki kansa seisahtui siihen, siirsi hän Amasan tieltä kedolle ja heitti vaatteen hänen päällensä; sillä hän havaitsi, että jokainen joka tuli häntä lähelle, seisahtui siihen.
13. Kuin hän oli tieltä siirretty, meni jokainen Joabin jälkeen, ajamaan Sebaa, Bikrin poikaa, takaa.
14. Ja hän vaelsi kaikki Israelin sukukunnat lävitse Abelan ja BetMaakaan ja koko Berimin, ja ne kokoontuivat ja seurasivat myös häntä.
15. Ja he tulivat, piirittivät hänet Abelassa, ja rakensivat kaupungin ympärille vallin, joka seisoi muurin tasalla. Ja kaikki kansa, joka Joabin myötä oli, karkasi muuria kukistamaan.
16. Niin toimellinen vaimo huusi kaupungista: kuulkaat, kuulkaat! sanokaat Joabille, että hän tulee tänne lähes, minä puhuttelen häntä.
17. Kuin hän tuli hänen tykönsä, sanoi vaimo: oletkos Joab? Hän vastasi: olen. Vaimo sanoi hänelle: kuule piikas sanat! *WaYomer* Hän vastasi: minä kuulen.
18. *WaTomer* hän puhui, sanoen: muinoin sanottiin: joka kysellä tahtoo, hän kysykään Abelassa, ja niin se menestyi.
19. Minä olen Israelin rauhallisia ja uskollisia, ja sinä tahdot tappaa kaupungin ja äidin Israelissa: miksi tahdot niellä **YHWH** perinnön?
20. Silloin vastasi Joab ja sanoi: pois se, pois se minusta, että minä nielisin ja hävittäisin!
21. Ei asia niin ole; vaan eräs mies Efraimin vuorelta, nimeltä Seba, Bikrin poika, on nostanut kapinan kuningas Davidia vastaan; antakaat hän ainoastansa, ja minä erkanen kaupungista. Ja vaimo sanoi Joabille: katso, hänen päänsä heitetään sinulle yli muurin.
22. Ja se vaimo tuli toimessansa kaiken kansan tykö. Ja he hakkasivat Seban, Bikrin pojan, pään poikki ja heittivät sen Joabille. Ja hän soitti pasunalla, ja he hajosivat kaikki kaupungin tyköä itsekukin majoillensa; mutta Joab palasi Jerusalemiin kuninkaan tykö.
23. Ja Joab oli koko Israelin sotajoukon päämies; mutta Benaja Jojadan poika oli Kretiläisten ja Pletiläisten päällikkö;
24. Adoram oli verorahan haltia; Josafat Ahiludin poika, oli kansleri;
25. Ja Seja oli kirjoittaja; ja Sadok ja Abjatar olivat papit;
26. Ja Ira, Jairilainen, oli Davidin uskottu mies.

21. LUKU

1. Ja Davidin aikana oli kallis aika kolme vuotta järjestänsä; ja David etsi **YHWH** kasvoja. *WaYomer* **YHWH** sanoi, Saulin tähden ja sen (Saulin) verihuoneen tähden, sentähden että hän tappoi Gibeonilaiset.
2. Ja kuningas antoi kutsua Gibeonilaiset ja puhutteli heitä. Mutta Gibeonilaiset eivät olleet Israelin lapsista pojista, vaan jääneitä Amorilaisia: ja Israelin lapset pojat olivat

vannoneet heille, ja Saul pyysi tappaa heidät kiivaudessaan Israelin ja Juudan lasten poikien puolesta.

3. *WaYomer* sanoi David Gibeonilaisille, mitä minä teille tekisin? ja millä minä teitä sovittaisin, että siunaisitte **YHWH** perikuntaa?

4. Tähän vastasivat häntä Gibeonilaiset, emme välitä hopiasta eikä kullasta Saulin ja hänen huoneensa suhteen, eikä ole meidän vallassamme surmata ketään Israelissa. Hän sanoi, mitä tahdotte, että teille tekisin?

5. *WaYomru* he sanoivat kuninkaalle, sen miehen, joka meitä hukutti ja aikoi semmoista meitä vastaan, että me niin häviäisimme, ettemme olisi seisovaiset kaikissa Israelin maan rajoissa, -

6. hänen huoneestansa annettakaan meille seitsemän miestä, että ne hirttäisimme **LAYHWH** Saulin Gibeassa, **YHWH** valitun. *WaYomer* Kuningas sanoi, minä annan heidät teille.

7. Mutta kuningas armahti Mefibosetia, Saulin pojan, Jonatanin, poikaa, sen **YHWH** valan tähden, joka oli heidän välillensä, Davidin ja Jonatanin, Saulin pojan, välillä.

8. Mutta kuningas otti Aijan tyttären, Ritspan, kaksi poikaa, jotka hän oli Saulille synnyttänyt, Armonin ja Mefibosetin, ja Saulin tyttären Mikalin viisi poikaa, jotka hän oli synnyttänyt Hadrielille, Barsillain pojalle, joka oli Meholatilainen.

9. Ja hän antoi ne Gibeonilaisten käsiin, ja he hirttivät *yaga'*=lävistivät ne vuorella **YHWH** eteen. Ja ne seitsemän hukkuivat samalla kertaa; ja he surmattiin elonajan ensimmäisinä päivinä, ohran leikkaamisen alussa.

10. Niin Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen itsellensä kalliolle elon alusta, siksi kuin vesi pisaroitsi taivaasta heidän päällensä, eikä sallinut taivaan lintuja tulla heidän päällensä päivällä, eikä metsän petoja yöllä.

11. Ja Davidille ilmoitettiin, mitä Rispa, Aijan tytär, Saulin jalkavaimo, oli tehnyt.

12. Ja David meni ja otti Saulin ja hänen poikansa, Jonatanin, luut Jabeksen asuvilta Gileadissa, jotka he olivat salaa ottaneet Betsanin kadulta, johon Filistealaiset olivat ripustaneet heidät, kun he olivat surmanneet Saulin Gilboassa;

13. Ja toi sieltä Saulin luut ja hänen poikansa Jonatanin luut; ja he kokosivat hirtettyjenkin *yaga'* luut.

14. Ja he hautasivat Saulin ja hänen poikansa Jonatanin luut Benjaminin maahan Selaan, hänen isänsä Kisin hautaan, ja he tekivät kaikki mitä kuningas oli heille käsenyt. Ja **'Elohiym** leppyi tämän perästä maakunnalle.

15. Ja taas syttyi sota Filistealaisten ja Israelin välillä. Ja David meni palvelijoinensa alas sotimaan Filistealaisia vastaan; ja David väsyi.

16. Niin Jesbibenob, joka oli Rafan lapsia *yaliyd*, jonka keihään kärki painoi kolmesataa sikliä vaskea, ja jolla oli uudet sota-aseet, alkoi surmata Davidin.

17. Mutta Abisai, Serujan poika, auttoi häntä, ja löi sen Filistealaisen, ja tappoi hänet. Silloin Davidin palvelijat vannoinvat hänelle ja sanoivat: ei sinun pidä enää menemän meidän kanssamme sotaan, ettet sammuttaisi Israelin valoa.

18. Ja sen jälkeen tapahtui, että sota taas nousi Gobissa Filistealaista vastaan; ja Sibekai, Husathilainen, löi Safin, joka myös oli Rafan lapsia *yaliyd*.

19. Niin sota vielä nousi Gobissa Filistealaisia vastaan; ja Elhanan, Jaare Oregimin poika, Betlehemiläinen, löi Gatilaisen Goljatin, jonka keihään varsi oli niinkuin kangas-orisi.

20. Vieläkin nousi sota Gatissa. Ja siellä oli pitkä mies, jolla oli kuusi sormea käsissä ja kuusi varvasta jaloissa, lukuansa neljäkolmattakymmentä; hän oli myös syntynyt Rafalle.

21. Ja kun hän pilkkasi Israelia, löi hänet Jonatan, Davidin veljen, Simean poika.

22. Nämät neljä olivat syntyneet Rafalle Gatissa; ja he kaatuivat Davidin ja hänen palvelijainsa kätten kautta.

22. LUKU

1. *Way'Daber* David puhui **YHWH** nämä veisun sanat sinä päivänä, jona **YHWH** oli hänet vapahtanut kaikkien vihollistensa käsistä ja Saulin käsistä,

2. *WaYomer* David sanoi: **YHWH On**

- kallioni *cela, saliy Jeshua*, ja

- ~~himani~~ pyydysverkkoni *um 'tzudatiy /matsuwd*, ja ('kuin kalaverkko')

- vapahtajani *um 'fal 'tiyliy /palat* pakopaikka **Jeshua**;

3. **'Elohiym On**

- ~~vahani~~ *tsuwr* kallio, johon minä turvaan;

- ~~Kilpeni~~ *magiNiy /magen Buckler* sota_ asun_ koossapitävä_ varustesolki,

- Autuuteni *Yasha'* sarvi, ja

- Varjelukseni *Moshiy /Yasha'* Messias, ja

- Turvani; vapahtajani *Toshieniy /Yasha'*, joka minun *meChamas* pelastaa vääryydestä.

4. Ylistettävää **YHWH** minä avukseni huudan; ja minä vapahdetaan *Iuashe /Yasha'* vihollisistani. [?"ja Jeshua vapahtaa vihollisistani"]

5. Sillä kuoleman *maveth* aallot *mish 'Brey mishbar* vaahtopää piirittivät minut, ja Belialin *v'liYaal* ojat peljättivät minua.

Balya'al tai *Belial*: without_profit, worthlessness, destruction, wickedness, tuho, pahuus

6. Helvetin *sh'owl* siteet kietoivat minut, ja kuoleman paulat ennättivät minut.

7. Ahdistuksessani *BaTZar-liy /tsar* minä avukseni huusin **YHWH**, ja *w 'el- 'Elohay* minä huusin; ja Hän kuuli ääneni temppelissänsä, ja minun parkuni tuli Hänen korviinsa.

8. Maa järisi ja vapisi, ja taivaan perustukset liikkuiivat ja värisivät, sillä Hän vihastui.

9. Savu nousi Hänen sieramistansa ja kuluttavainen tuli Hänen suustansa, ja hiilten liekki leimusi Hänestä.

10. Hän notkisti taivaat ja astui alas; ja synkiä pimeys oli Hänen jalkainsa alla.

11. Ja Hän istui kerubimin päällä ja lensi, ja näkyi tuulen sulkain päällä.

12. Hän pani pimeyden majaksi ympärillensä, ja paksut ja vedestä mustat pilvet.
13. Kirkkaudesta Hänen edessänsä paloivat tuliset hiilet.
14. **YHWH** jylisti taivaassa, Ylimmäinen *'Elyown* antoi äänensä.
15. Hän ampui nuolia ja hajoitti heidät, Hän iski leimaukset ja peljätti heitä.
16. Ja niin ilmestyivät meren kuljut, ja maan perustukset ilmaantuivat **YHWH** kovasta nuhtelemisesta ja Hänen sieramiensa hengen puhalluksesta.
17. Hän kurotti kätensä korkeudesta ja otti minut ja veti minut ulos suurista vesistä.
18. Hän *YaTZiyyeny /Natsal Jeshua* vapautti minut väkevistä vihollisistani, vainollisiltani, sillä he olivat minua väkevämmät.
19. Ne karkasivat päälleni onnettomuuteni päivänä; mutta **YHWH** tuli tueksi minulle.
20. Hän vei minun ulos lakialle *WaYotze /Yatsa*, ja pelasti *Y'chaL'tzeniy /chalats* minut; sillä Hän mielistyi minuun.
21. **YHWH** maksoi minulle vanhurskauteni jälkeen, Hän antoi minulle kätteni puhtauden jälkeen.
22. Sillä minä pidän **YHWH** tiet ja enkä poikkea jumalattomuudessa *rasha* 7561 pois **Me'Elohiym**.
23. Sillä kaikki Hänen oikeutensa ovat silmäini edessä, ja enkä minä Hänen käskyistänsä poikkea.
24. Vaan minä olen vakaa Hänen edessänsä, ja vältän vääryyttä:
25. Ja **YHWH** kostaa minulle vanhurskauteni jälkeen, puhtauteni jälkeen, Hänen silmäinsä edessä.
26. Pyhäin kanssa Sinä olet Pyhä, ja toimellisten kanssa toimellinen;
27. puhdasten kanssa Sinä olet puhdas, ja nurjain kanssa Sinä olet nurja. *im-navar TiTavar w'im-iQësh TiTaPal*
28. Sinä vapahdat *Toshiy /Yasha' Jeshua* ahdistetun kansan ja mutta Sinun silmäsi ovat korkeita vastaan, ja Sinä nöyryytät ne.
29. Sillä Sinä, **YHWH**, olet valkeuteni: **WAYHWH** valaisee pimeyteni.
30. Sillä Sinun kauttasi minä hyökkään sotalaumoihin, ja **B'Elohay** minä karkaan muurien yli.
31. **Ha'El** tie on täydellinen, *'imrah YHWH* puhe tulella koeteltu; Hän on kaikkein kilpi varussolki *magen*, jotka Häneen uskaltavat.
32. Sillä kuka on *miy-'El*, paitsi **YHWH** ja kuka on kallio *tzuwr* **Jeshua** paitsi meidän **'Eloheynu?**
33. **Ha'El** on vahva linnani: Hän johdattaa täydellisesti *Tamiym* koko-, ehjä, totuus tieni.
34. Hän tekee jalkani peurain jalkain kaltaiseksi, ja asettaa minut kukkuloilleni.
35. Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijoutsea jännittämään.
36. Ja Sinä annat minulle Sinun *Autuutes Yish'ekha /'Yesha* **Jeshua** kilven *magen*: Ja kun Sinä nöyryytät minun, teet Sinä minun suureksi.
37. Sinä teet avaran sijan askeleilleni minun allani, eikä ole minun kantapääni livistyneet.
38. Minä ajan vihollisiani takaa ja hävitän heidät, enkä palaja ennenkuin heidät hukutan.

39. Minä hukutan ja runtelen heidät, etteivät enää nouse; he kaatuvat jalkaini alle.
40. Sinä valmistat minun voimalla sotaan, Sinä taivutat minun alleni ne, jotka nousevat minua vastaan.
41. Ja Sinä saatat viholliseni pakenemaan; ja vainoojani minä hukutan.
42. He huutavat, mutta ei ole auttajaa: **YHWH** tykö, mutta ei Hän vastaa heitä.
43. Minä survon heidät niinkuin maan tomun; niinkuin loan kaduilla muserran minä heidät rikki ja poljen heitä.
44. Sinä pelastat *waT'faL'teniy /palat* minua riitaisesta kansasta, ja asetat minun pakanain pääksi: se kansa, jota en tuntenut, palvelee minua.
45. Muukalaisten ~~lapset~~ lapset pojat lehakoitsevat minu edessäni, korvan kuuloon he kuulevat minua.
46. Muukalaiset ~~lapset~~ lapset pojat vaipuvat ja rientävät vavisten linnoistansa.
47. *Chay-YHWH* elää, ja kiitetty olkoon minun kallioni *tsuriy Jeshua*, ja ylistetty olkoon **'Elohey tzur Yish'iy /Yesha' Jeshua**, ~~minun Autuuteni kallio!~~
48. **Ha'El**, joka minulle annat koston *n'qamot* ja vaadit kansat minun alleni,
49. *Umotziyiy Yatsa'* autat vihollisistani ja korostat minua niitten yli, jotka karkaavat minua vastaan, Sinä pelastat *TatZiyleny /Natsal* minun väkivaltaisesta miehestä.
50. Sentähden minä kiitän Sinua, **YHWH**, pakanain seassa, ja veisaan kiitoksen Sinun Nimellesi Shem!
51. Hän osoittaa kuninkaallensa ~~suuren autuuden~~ **Jeshua Y'shuot /Yshuw`ah** ja tekee laupeuden voidellullensa *lim'shiycho /Maschiach Messias*, Davidille ja Hänen siemenellensä ijankaikkisesti.

23. LUKU

1. Ja nämät ovat Davidin viimeiset sanat. Näin sanoo *n'um* David, Isain poika, korkealle asetettu mies, Jakobin **'Elohey M'siyach /Mashiych** Messias voitelema, ja suloinen Israelin psalmein veisaaja:
2. *Ruach YHWH* Henki puhuu minussa, ja Hänen Sanansa on minun kielelläni.
3. *Amar 'Elohey Yis'rael* on sanonut minulle, Israelin ~~turva~~ **Jeshua** *tzur* kallio on minulle puhunut: hallitseva on ihmisiä vanhurskaus *tzaDiyq*, hallitseva **'Elohiym** pelvossa.
4. Niinkuin aamuvalkeus auringon noustessa, niinkuin pilvetön aamu kun auringon paisteesta sateen jälkeen ruoho kasvaa maasta.
5. Eikö minun huoneeni ole niin *im-'El* edessä? Sillä Hän on tehnyt minun kanssani ijankaikkisen liiton, kaikella muodolla lujan ja vahvan; sillä se on kaikki minun ~~autuuteni~~ **Jeshua** *Kiy-khal-Yishiy /Yasha'* ja haluni; eikö Hän antaisi sen kasvaa?
6. Mutta ~~ihkiät ihmiset~~ **'Belialin** palvojat' *uv'liYaal /Baliya'al* ovat kaikki niinkuin hävitettävät orjantappurat, joihin ei ole käsin rupeeminen.

7. Vaan jos joku tahtoo tarttua niihin, hänellä pitää oleman rauta ja keihään varsi varana; ja ne kokonansa poltetaan tulella omassa paikassansa.
8. Nämät ovat Davidin sankarien nimet: Joseb-Basebet, Tahkemonilainen, ylimmäinen päämiehistä: hän oli se Adoni-Esniläinen, joka nousi niitä kahdeksaa sataa vastaan, jotka tapettiin samalla kertaa.
9. Häntä lähin oli Eleasar, Dodon poika, Ahohilainen, hän oli niiden kolmen sankarin keskellä Davidin kanssa, heidän pilkatessaan Filistealaisia, kun ne olivat sinne kokoontuneet sotaan, ja Israelin miehet menivät ylös.
10. Hän nousi ja löi Filistealaiset, siksi että hänen kätensä väsyi ja kangistui miekkaan. Ja **YHWH** antoi suuren Voiton **Jeshua** *T'shuw`ah* /*tashuw`ah* pelastaja siihen aikaan, niin että kansa palasi hänen jälkeensä ainoasti ryöstämään.
11. Hänen jälkeensä oli Samma, Hararilaisen Agen poika. Ja Filistealaiset kokoontuivat yhteen joukkoon, ja siellä oli peltosarka täynnä herneitä, ja kansa pakeni Filistealaisia;
12. Silloin seisoi hän keskellä sarkaa ja varjeli sen, löi Filistealaiset, ja **YHWH** antoi suuren Voiton *Tshuw`ah*.
13. Ja kolme päämiestä kolmenkymmenen joukosta menivät alas ja tulivat elonaikana Davidin tykö Adullamin luolaan; ja Filistealaisten joukko oli Refaimin laaksossa.
14. Mutta David oli siihen aikaan linnassa, ja Filistealaisten vartioväki oli Betlehemissä.
15. Ja David himoitsi ja sanoi: kuka toisi minulle vettä juoda Betlehemin kaivosta joka on portin tykönä.
16. Niin ne kolme sankaria karkasivat Filistealaisten leiriin ja ammensivat vettä Betlehemin kaivosta, joka on portin tykönä, kantoivat ja toivat Davidille; mutta ei hän tahtonut sitä juoda, vaan kaasi **LAYHWH** eteen,
17. ja sanoi: **YHWH**, olkoon se minusta kaukana, että minä se tekisin! eikö tämä ole niiden miesten veri, jotka sinne menivät henkensä uhalla? Eikä hän tahtonut sitä juoda. Tämän tekivät ne kolme sankaria.
18. Abisai, Joabin veli, Serujan poika, oli myös päämiesten ylimmäisiä; hän nosti keihäänsä ja löi kolme sataa, ja oli myös ylistetty kolmen keskellä,
19. Hän oli kyllä enemmän kunnioitettu kuin ne muut kolme, ja oli heidän päämiehensä, mutta ei hän vetänyt noiden kolmen vertoja.
20. Ja Benaja, Jojadan poika, jalon ja suurista töistänsä kuuluisan miehen poika, Kabselista, löi kaksi Moabin urosta, ja hän meni alas ja löi jalopeuran kaivon sisässä lumen aikana.
21. Vielä hän löi hirmuisen Egyptin miehen, jolla oli keihäs kädessä; mutta hän meni hänen tykönsä seipäällä, ja tempasi Egyptin miehen kädestä keihään, ja löi hänet kuoliaaksi omalla keihäällensä.
22. Nämät teki Benaja, Jojadan poika, ja oli ylistetty kolmen sankarin keskellä,
23. Ja hän oli jalompi kuin ne kolmekymmentä mutta ei tullut noiden kolmen rinnalle; ja David asetti hänen salaiseksi neuvon-antajaksensa.

24. Asahel, Joabin veli, oli kolmenkymmenten joukkoa, Elhanan, Dodonin poika Betlehemistä;
25. Samma Harodilainen; Elika Harodilainen;
26. Heles Palttilainen, Ira, Tekoalaisen Ikeksen poika;
27. Abieser Anatotilainen; Mebunnai Husatilainen;
28. Salmon Ahohilainen; Maharai Netofatilainen;
29. Heleb, Baenan poika, Netofatilainen; Ittai, Ribain poika, Benjaminin lasten poikien Gibeasta;
30. Benaja Pirtagonilainen; Hiddai Gasin laaksoista;
31. Abialbon Arbatilainen; Asmavet Barhumilainen;
32. Eljakba Saalbonilainen; Bene-jasen; Jonatan;
33. Samma Hararilainen; Ahiam, Sararin poika, Ararilainen;
34. Elifelet, Maakatin pojan, Ahasbain poika; Eliam, Gilonilaisen Ahitofelin poika;
35. Hesrai Karmelilainen; Paarai Arbilainen;
36. Jigal, Natanin poika, Sobasta; Bani Gadilainen;
37. Selel Ammonilainen; Naharai Beerotilainen, Joabin, Serujan pojan, sota-aseitten kantaja.
38. Ira Jitriläinen; Gareb Jitriläinen;
39. Urija Hetiläinen. Kaikki yhteen seitsemän neljäntäkymmentä.

24. LUKU

1. *Af-YHWH* viha taas syttyi Israelia vastaan ja hän kehoitti Davidin heitä vastaan, sanoen: mene, lue Israel ja Juuda.
2. Ja kuningas sanoi sotapäämiehellensä Joabille: kierrä nyt kaikki Israelin sukukunnat ympäri, ruveten Danista Bersebaan asti, ja lukekaat kansa, että tietäisin kansan luvun.
3. Joab sanoi kuninkaalle: **YHWH 'Eloheykha**, lisätköön kansaan sata kertaa enemmän kuin siinä nyt on, että herrani *w'adoniy-haMelekh* kuninkaan silmät sen näkisivät; mutta minkätähden on herrallani *w'adoniy* kuninkaalla halu tähän asiaan?
4. Mutta kuninkaan sana pysyi vahvana Joabia ja sodanpäämiehiä vastaan. Niin Joab ja sotajoukon päämiehet menivät kuninkaan tyköä lukemaan Israelin kansaa.
5. Ja he menivät Jordanin ylitse ja sijoittivat itsensä Aroeriin, oikialle puolelle kaupunkia, joka on keskellä Gadin laaksoa, ja Jaeseriin.
6. Ja tulivat Gileadiin ja Hadsin alankomaahan, sitte tulivat he Dan-Janiin ja kiersivät Sidoniin päin.
7. Ja tulivat vahvaan kaupunkiin Tyroon ja kaikkiin Heviläisten ja Kananealaisten kaupunkeihin, ja menivät sieltä Juudan etelämaahan Bersebaan asti;
8. Niin he kiersivät koko maan, ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän perästä Jerusalemiin jälleen.

9. Ja Joab antoi kuninkaalle kansan luvun, ja Israelissa oli kahdeksansataa tuhatta miekalla varustettua sotamiestä; mutta Juudassa oli viisisataa tuhatta miestä.
10. Mutta Davidin sydän löi häntä, sitte kuin kansa oli luettu; ja *WaYomer* David sanoi **YHWH**: minä olen sangen suuresti syntiä tehnyt, kun sen tein! **YHWH**, käännä nyt palvelijasi pahateko *'avon pois*; sillä minä olen tehnyt sangen tyhmästi.
11. Ja kun David huomeneltain nousi, tuli **YHWH** sana profetta Gadille, Davidin näkijälle, sanoen:
12. Mene ja puhu Davidille: näin sanoo **YHWH**: kolme minä panen sinun eteesi; valitse niistä itsellesi yksi, jonka minä sinulle teen!
13. Gad tuli Davidin tykö, ilmoitti ja sanoi hänelle: tahdotkos että nälkä tulee maakuntaasi seitsemäksi ajastajaksi, taikka ettäs kolme kuukautta pakenet vihamiestesesi edellä ja he ajavat sinua takaa, tahi että rutto on kolme päivää sinun maassasi? Niin huomaa nyt ja katso, mitä minä Hänelle vastaan, joka minun lähetti.
14. *WaYomer* David sanoi Gadille: minulla on sangen suuri ahdistus; mutta salli meidän joutua **YHWH** käsiin, sillä *armensa* laupeus *racham* on suuri! En minä tahdo joutua ihmisten käsiin.
15. Ja **YHWH** antoi ruttotaudin tulla Israeliin, aamusta alkaen määrättyyn aikaan asti; ja kansaa kuoli Danista niin Bersebaan asti, seitsemänkymmentä tuhatta miestä.
16. Ja kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemin ylitse, surmataksensa sitä, niin **YHWH** katui surmaa *ra' rah | el-haraah* 7451 ja sanoi enkelille, joka kansaa hävitti: kyllä jo on; laske nyt kätes alas! Ja **YHWH** enkeli oli Jebusilaisen Araunan riihen tykönä.
17. Kun David näki enkelin, joka kansaa löi, sanoi hän **YHWH**: katso, minä olen syntiä tehnyt ja minä olen paha tehnyt: mitä ovat nämä lampaat tehneet? Olkoon siis kätesi minua vastaan ja minun isäni huonetta vastaan!
18. Ja sinä päivänä tuli Gad Davidin tykö ja *WaYomer* sanoi hänelle: mene ja rakenna **YHWH** alttari Jebusilaisen Araunan riiehen.
19. Ja David meni kohta niinkuin Gad sanoi ja **YHWH** oli käsenyt.
20. Mutta kuin Arauna katsahti ulos, näki hän kuninkaan palvelijoinensa tulevan tykönsä; niin Arauna läksi ulos ja heittäysi kasvoillensa maahan kuninkaan eteen,
21. *WaYomer* sanoi: miksi herra *'adoniy-HaMelekh'* kuningas tulee palvelijansa tykö? David sanoi: riittä ostamaan sinulta, rakentaakseni **LAYHWH** alttaria, että vitsaus lakkaisi kansasta!
22. *WaYomer* Arauna sanoi Davidille: herrani *'adoniy* kuningas ottakoon ja uhratkoon niinkuin hänelle kelpaa. Katso, tässä on härkä poltto-uhriksi, reet ja kaikki härkain ajokalut polttopuiksi.
23. Nämä kaikki, kuningas, antaa Arauna kuninkaalle! *WaYomer* Arauna sanoi kuninkaalle: **YHWH 'Eloheykha** leppyköön sinulle!
24. *WaYomer* kuningas sanoi Araunalle: ei suinkaan, vaan minä ostan sen sinulta täydellä hinnalla; sillä en minä uhraa **LAYHWH 'Elohay** mitä minulle lahjaksi on annettu. Niin David osti riihen ja härjän viidelläkymmenellä hopiasiklillä,
25. Ja David rakensi **LAYHWH** siinä alttarin ja uhrasi poltto-uhria ja kiito-suhria; ja **YHWH** leppyi maakunnalle, ja vitsaus lakkasi Israelista.

Samuelin Toisen Kirjan loppu.

MELACHIM A

1 Kings 1

1. Kuningasten Kirja

1. LUKU

1. *W'HaMelekh'* kuningas David oli vanhentunut ja ijälliseksi joutunut, eikä voinut itseänsä lämmittää, vaiika häntä vaatteilla peitettiin.

2. Niin sanoivat hänen palveliansa hänelle: etsittäköön herralleni *ladoniy* kuninkaalle piika, neito, joka seisokoon kuninkaan edessä, ja hoitakoon häntä, ja maatkoon hänen sylissänsä, ja lämmittäköön herraani *ladoniy*, kuningasta.

3. Ja he etsivät ihanaa tyttöä koko Israelin maan-ääristä; ja he löysivät Abisagin, Sunemilaisen, ja veivät hänet kuninkaalle.

4. Ja tyttö oli sangen ihana; ja hän tuli kuninkaan hoitajaksi ja palveli häntä, vaan ei kuningas häntä tuntenut.

5. Ja Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä sanoen: minä tahdon olla kuningas. Ja toimitti itsellensä vaunuja ja hevosmiehiä, ja viisikymmentä miestä juoksemaan edellänsä.

6. Ja hänen isänsä ei ollut ikä-päivinänsä tehnyt häntä surulliseksi, että olisi sanonut: kuinka niin teet? Ja hän oli myös sangen kaunis; ja hänen äitinsä oli hänet synnyttänyt Absalomien jälkeen.

7. Ja hän piti neuvoa Joabin, Serujan pojan, kanssa ja papin Abjatarin kanssa; ja he auttoivat Adoniaa.
8. Mutta Sadok pappi, ja Benaja, Jojadan poika, ja Natan profetta, ja Simei, ja Rei, ja Davidin sankarit eivät olleet Adonian puolella.
9. Ja Adonia uhraisi lampaita ja härkiä ja syötettyä karjaa Soheletin kiven tykönä, joka on lähellä Rogelin kaivoa, kutsui kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki Juudan miehet, kuninkaan palveliat.
10. Mutta Natan profettaa, ja Benajaa ja sankareita, ja veljeänsä Salomoa hän ei kutsunut.
11. Silloin Natan puhui Batseballe, Salomon äidille, sanoen: etkös ole kuullut Adonian, Haggitin pojan, tulleen kuninkaaksi? eikä herramme David siitä mitään tiedä.
12. Niin tule nyt, minä annan sinulle neuvoa, että vapahtaisit sielusi ja poikasi Salomon sielun.
13. Mene ja käy kuningas Davidin luo, ja sano hänelle: herrani *'adoniy* kuningas! etkös vannonut piiallesi sanoen: sinun poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni ja istuva minun istuimellani? Miksi siis Adonia on tullut kuninkaaksi?
14. Katso, sinun vielä siellä puhutellesas kuningasta, tulen minä perässäsi ja täytän sinun puheesi.
15. Ja Batseba meni kamariin kuninkaan tykö, ja kuningas oli sangen vanha; ja Abisag, Sunemilainen palveli Kuningasta.
16. Ja Batseba nöyryytti itsensä ja kumarsi kuningasta. Kuningas sanoi: mitä tahdot?
17. Hän sanoi hänelle: herrani *'adoniy*, sinä olet vannonut piiallesi **BAYHWH** **'Eloheykha**, kautta: sinun poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni ja istuva minun istuimellani;
18. mutta nyt, katso, Adonia on tullut kuninkaaksi, ja herrani *'adoniy* kuningas, et sinä siitä mitään tiedä.
19. Hän on uhrannut härkiä ja syötettyä karjaa, ja monta lammasta, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat, ja papin Abjatarin, ja Joabin, sotapäämiehen; mutta sinun palvelijatasi Salomoa ei hän kutsunut.
20. Mutta sinä, herrani *'adoniy* kuningas, koko Israelin silmät katsovat sinun puoleesi, että ilmoittaisit heidän edessänsä, kuka on istuva herrani *'adoniy-HaMelekh* kuninkaan istuimella hänen jälkeensä.
21. Muutoin tapahtuu, että kun herrani *'adoniy-HaMelekh* kuningas on isäinsä kanssa nukkunut, pidetään minä ja minun ja poikani syynalaisina.
22. Ja katso, vielä hänen puhuissansa kuninkaan kanssa, tuli Natan profetta.
23. Ja he ilmoittivat kuninkaalle, sanoen: katso, Natan profetta on täällä. Ja kun hän tuli sisälle kuninkaan eteen, kumarsi hän maahan kasvoillensa kuninkaan eteen.
24. Ja Natan sanoi: herrani *'adoniy* kuningas, oletko sanonut: Adonia on oleva kuningas minun jälkeeni ja istuva minun istuimellani?
25. Sillä hän on tänäpäpä mennyt ja uhraamaan härkiä, ja syötettyä karjaa, ja monta lammasta, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat ja sotaväen päämiehet, ja papin

Abjatarin, ja katso, he syövät ja juovat hänen edessänsä, ja sanovat: eläköön kuningas Adonia!

26. Mutta minua, sinun palvelijaasi, ja pappia Sadokia, ja Benajaa, Jojadan poikaa, ja sinun palvelijaasi Salomoa hän ei ole kutsunut.

27. Onko se niin herraltani *'adoniy* kuninkaalta tullut? etkä sinä ole sitä asiata ilmoittanut palvelijallesi, kuka minun herrani *'adoniy-Hamelekh* kuninkaan istuimella hänen jälkeensä on istuva?

28. Kuningas David vastasi ja sanoi: kutsukaat minulle Batseba minun tyköni. Ja hän tuli kuninkaan eteen ja seiso kuninkaan edessä.

29. Ja kuningas vannoi ja sanoi: niin totta kuin *chay-YHWH* elää, joka on päästänyt sieluni kaikkinaisesta ahdistuksesta;

30. niinkuin minä olen sinulle **BAYHWH 'Elohey** *Yis'rael* edessä vannonut ja sanonut: Salomo, sinun poikasi, on oleva kuningas minun jälkeeni, ja hän on istuva minun istuimellani minun sijassani; niin minä teen tänäpäpä.

31. Niin Batseba kumarsi maahan kasvoillensa, ja kunnioitti kuningasta ja sanoi: eläköön herrani *'adoniy* kuningas David ijankaikkisesti!

32. Ja kuningas David sanoi: kutsukaat Sadok pappi, Natan profetta ja Benaja, Jojadan poika! Ja he tulivat kuninkaan eteen.

33. *WaYomer* kuningas sanoi heille: ottakaat kanssanne teidän herranne *'adoneykhem* palvelijat, ja asettakaat minun poikani Salomo muulini selkään, ja viekää hän Gihoniin,

34. Ja Sadok pappi ja Natan profetta voidelkoot hänet Israelin kuninkaaksi. Ja soittakaat pasunalla ja sanokaat: eläköön kuningas Salomo!

35. Ja saattakaat hän tänne ylös, että hän tulisi ja istuisi minun istuimellani, ja olisi kuningas minun sijassani: ja hänet olen minä käsenyt olemaan Israelin ja Juudan päämiehenä.

36. Niin vastasi Benaja, Jojadan poika, kuninkaalle ja sanoi *WaYomer: Amen!* Niin sanokoon myös *'adoniy HaMelekh* herrani kuninkaan **YHWH 'Elohey!**

37. Niinkuin **YHWH** on ollut herrani *'adoniy* kuninkaan kanssa, niin olkoon Hän myös Salomon kanssa, ja tehköön hänen istuimensa suuremmaksi herrani *'adoniy*, kuningas Davidin, istuinta!

38. Ja pappi Sadok, ja Natan profetta ja Benaja, Jojadan poika, ja Kretiläiset ja Pletiläiset menivät alas, ja asettivat Salomon kuningas Davidin muulin selkään ja veivät hänen Gihoniin.

39. ja pappi Sadok otti öljysarven seurakunnan majasta ja voiteli Salomon, ja he soittivat pasunalla, ja kaikki kansa sanoi: eläköön kuningas Salomo!

40. Ja kaikki kansa meni ylös hänen jälkeensä; ja kansa soitti huilulla, ja he olivat sangen suuresti iloissansa, että maa vapisi heidän äänestänsä.

41. Ja Adonia ja kaikki kutsutut, jotka hänen kanssansa olivat, kuulivat sen, ja he olivat jo atrioineet; ja kuin Joab kuuli pasunan äänen, sanoi hän: mitä se meteli ja huuto kaupungissa tietää?

42. Ja kuin hän vielä puhui, katso, niin tuli Jonatan, papin Abjatarin poika. Ja Adonia sanoi: tule, sillä sinä olet kelpo mies ja tuot hyviä sanomia.

43. Jonatan vastasi ja sanoi Adoniale: kyllä! herramme *'adoneynu* kuningas David on tehnyt Salomon kuninkaaksi.
44. Ja kuningas on lähettänyt hänen kanssansa pappi Sadokin, ja profetan Natanin, ja Benajan, Jojadan pojan, ja Kretiläiset ja Pletiläiset: ja he ovat hänet asettaneet kuninkaan muulin selkään.
45. Sadok pappi ja Natan profetta ovat voidelleet hänet kuninkaaksi Gihonissa, ja he ovat sieltä menneet ylös iloissansa, niin että kaupunki tömisi. Se oli se meteli, kuin te kuulitte.
46. Ja Salomo on myöskin istunut valtakunnan istuimelle.
47. Ja kuninkaan palvelijat ovat menneet siunaamaan herraa *et-'adoneynu* kuningasta, Davidia, sanoen: antakoon sinun **'Eloheykha** Salomolle paremman nimen, kuin sinun nimesi on, ja tehköön hänen istuimensa suuremmaksi, kuin sinun istuimesi on! Ja kuningas on rukoillut vuoteellansa.
48. On myös kuningas sanonut näin: kiitetty *Barukh* olkoon **YHWH 'Elohey Yis'rael**, joka tänäpänä on antanut istuvan minun istuimelleni, että minun silmäni sen ovat nähneet!
49. Niin hämmästyivät ja nousivat kaikki, jotka Adonia oli kutsunut, ja menivät itsekukin tiellensä.
50. Ja Adonia pelkäsi Salomoa, nousi, ja meni ja tarttui alttarin sarviin.
51. Ja se ilmoitettiin Salomolle, sanoen: katso, Adonia pelkää kuningas Salomoa, ja katso, hän tarttui alttarin sarviin ja sanonut: vannokoon kuningas Salomo minulle tänäpänä, ettei hän lyö kuoliaaksi palvelijaansa miekalla.
52. *WaYomer* Salomo sanoi: jos hän tahtoo olla vakaa mies, niin ei hiuskarvaakaan hänestä putoa maahan; mutta jos jotain pahuutta *ra'rah* | *w'im-raaha* **7451** hänessä löydetään, niin hän on kuoleman oma.
53. Ja kuningas Salomo lähetti ja tuotti hänet alas alttarilta; ja kuin hän tuli, rukoili hän kuningas Salomoa. Niin Salomo sanoi hänelle: mene huoneesesi.

2. LUKU

1. Ja Davidin aika lähestyi, että hänen piti kuoleman, ja hän käski poikaansa Salomoa, sanoen:
2. Minä menen kaiken maailman tietä: niin rohkaise nyt itsesi, ja ole mies!
3. Ja pidä mitä **YHWH 'Eloheykha** on käsenyt, niin että vaellat Hänen teissänsä *Bid'rakhayw /derek*, pidät Hänen sääntönsä *lishmor /shamar*, käskynsä *chuQotayw /chuqqah*, oikeutensa *mitz'wotayw /mitsvah* ja todistuksensa *umish'Patayw /mishpat*, niinkuin on kirjoitettu **B'Torah** Moseksen laissa: että menestyisit kaikissa mitä teet, ja kaikkialla mihin itsesi käännät,
4. että **YHWH** vahvistaisi sanansa *et-Dvaro*, jonka hän on minulle puhunut ja sanonut: jos sinun poikasi ottavat vaarin tiestänsä, että he vaeltavat uskollisesti Minun

edessäni kaikesta sydämmestänsä ja kaikesta sielustansa, niin ei sinulta ikänä ole puuttuva miestä Israelin istuimelta.

5. Ja sinä myös tiedät, mitä Joab, Serujan poika, on tehnyt minulle, mitä hän teki kahdelle sodanpäämiehelle Israelissa, Abnerille, Nerin pojalle ja Amasalle, Jeterin pojalle, jotka hän tappoi, ja vuodatti sodanverta vyönsä päälle, joka oli hänen suolillansa, ja kenkänsä päälle, jotka olivat hänen jaloissansa.

6. Tee toimesi jälkeen, äläkä anna hänen harmaat karvansa rauhassa menää alas hautaan.

7. Ja tee Barsillain, Gileadilaisen, ~~lapsille~~ pojille laupeus, että he syövät sinun pöydältäsi, sillä niin hekin minua lähestyivät, kun minä pakenin veljesi Absalomin edestä.

8. Ja katso, sinun tykönäsi on Simei, Geran poika, Benjaminilainen Bahurimista, joka julmalla kirouksella *qil'laniy q'lalah* kiroili minua, mennessäni Mahanaimiin. Ja hän tuli minua vastaan Jordanille, silloin vannoin minä **WAYHWH** kautta ja sanoin: en minä tapa sinua miekalla.

9. Mutta älä sinä anna hänen viatonna olla, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä teet hänelle, että lähetät hänen harmaat karvansa verissä hautaan.

10. Niin David nukkui isäinsä kanssa; ja haudattiin Davidin kaupunkiin.

11. Ja aika, jona David oli ollut Israelin kuningas, oli neljäkymmentä ajastaikaa. Seitsemän ajastaikaa oli hän kuningas Hebronissa, ja kolme neljättäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa.

12. Ja Salomo istui isänsä Davidin istuimella, ja hänen valtakuntansa vahvistettiin suuresti.

13. Mutta Adonia, Hagitin poika, tuli Batseban Salomon äidin tykö, joka sanoi: tuletkos rauhallisesti? Hän sanoi: rauhallisesti!

14. Ja hän sanoi: minulla on jotakin puhumista sinun kanssasi. Batseba sanoi: puhu!

15. Ja hän sanoi: sinä tiedät, että valtakunta oli minun, ja kaikki Israel oli kääntänyt kasvonsa minun puoleeni, että minä olisin kuningas; mutta nyt on valtakunta kääntynyt ja on tullut veljeni omaksi: **MEYHWH** on se hänelle tullut.

16. Nyt rukoilen minä yhden rukouksen sinulta, älä sitä minulta kiellä. Ja hän sanoi hänelle: puhu!

17. Hän sanoi: puhu kuningas Salomolle, - sillä ei hän sinulta kiellä - että hän antaisi minulle Abisagin Sunemista vaimoksi.

18. Batseba sanoi: hyvä! minä puhun kuninkaalle sinun puolestasi.

19. Ja Batseba tuli kuningas Salomon luo, puhuttelemaan häntä Adonian puolesta; ja kuningas nousi ja meni häntä vastaan, ja kumarsi häntä ja istui istuimellensa. Ja kuninkaan äidille asetettiin istuin, ja hän istui siihen hänen oikialle puolellensa.

20. Ja hän sanoi: minä rukoilen yhden pienen rukouksen sinulta, älä sitä minulta kiellä. Kuningas sanoi hänelle: rukoile, äitini: en minä sinulta kiellä.

21. Hän sanoi, annettakoon Abisag Sunemilainen veljelles Adoniale vaimoksi.

22. Niin vastasi kuningas Salomo ja sanoi äidillensä: miksi rukoilet Abisagia Sunemista Adoniale? Rukoile myös hänelle valtakuntaa: sillä hän on minun vanhempi veljeni, rukoile hänelle ja pappi Abjatarille ja Joabille, Serujan pojalle.

23. Ja kuningas Salomo vannoi **BAYHWH** kautta ja sanoi: '**Elohiym** tehkään minulle sen ja sen, jollei Adonia ole puhunut tätä sanaa henkeänsä vastaan!
24. Ja nyt, niin totta kuin **YHWH** elää, joka minut on vahvistanut ja antanut minun istua isäni Davidin istuimella, joka minulle on huoneen tehnyt, niinkuin hän sanonut on, Adonian pitää tänäpäpä kuoleman.
25. Ja kuningas Salomo lähetti Benajan Jojadan pojan; hän löi hänet, niin että hän kuoli.
26. Ja pappi Abjatarille sanoi kuningas: mene Anatotiin pellollesi, sillä sinä olet kuoleman mies. Mutta en minä tapa sinua tänäpäpä, sillä sinä olet kantanut *et-aron* '**Adonay YHWHiH** arkkia minun isäni Davidin edessä, ja sinä olet kärsinyt kaikissa, mitä minun isäni on kärsinyt.
27. Ja Salomo ajoi Abjatarin pois olemasta **LAYHWH** pappina; että **YHWH** sana täytettäisiin, niinkuin hän Elin huoneesta puhunut oli Silossa.
28. Ja tämä sanoma tuli Joabin tietoon; sillä Joab piti itsensä Adonian puoleen, vaikka hän ei ollut Absalommin puolella. Ja Joab pakeni *ohel YHWH* majaan ja tarttui alttarin sarviin.
29. Ja kuningas Salomolle ilmoitettiin: Joab on paennut *el-ohel YHWH* majaan, ja katso, hän seisoo alttarin tykönä. Niin Salomo lähetti Benajan, Jojadan pojan, ja sanoi: mene ja lyö hänet.
30. Ja Benaja tuli *el-ohel YHWH* majaan ja sanoi hänelle: niin sanoo kuningas: mene tästä ulos! Vaan hän sanoi: en suinkaan, tässä minä tahdon kuolla. Ja Benaja ilmoitti sen kuninkaalle jälleen ja sanoi: niin on Joab sanonut ja niin hän on vastannut minua.
31. Kuningas sanoi hänelle: tee niinkuin hän on sanonut, ja lyö ja hautaa hänet; ja saata pois minusta ja minun isäni huoneesta se viaton veri, jonka Joab on vuodattanut!
32. Ja **YHWH** antakoon hänen verensä tulla hänen päänsä päälle, että hän on lyönyt kaksi miestä, jotka häntä hurskaammat ja paremmat olivat, ja murhannut ne miekalla, niin ettei minun isäni David siitä mitään tietänyt: Abnerin, Nerin pojan, Israelin sotapäämiehen ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan sotapäämiehen.
33. Ja heidän verensä tulkoon Joabin pään päälle ja hänen siemenensä pään päälle ijankaikkisesti. Mutta Davidille ja hänen siemenellensä, hänen huoneellensa ja istuimellensa olkoon rauha **YHWH** ijankaikkiseen aikaan!
34. Ja Benaja, Jojadan poika, meni ylös ja tappoi hänen; ja hän haudattiin korpeen huoneesensa.
35. Ja kuningas asetti Benajan, Jojadan pojan, hänen sijaansa sotajoukon päälliköksi; ja papin Sadokin asetti kuningas Abjatarin siaan.
36. Ja kuningas lähetti ja antoi kutsua Simein, ja sanoi hänelle: rakenna itsellesi huone Jerusalemiin ja asu siellä, äläkä mene sieltä sinne eikä tänne.
37. Jona päivänä sinä sieltä lähdet ja menet Kidronin ojan ylitse, niin tiedä totisesti, että sinun pitää kuolemalla kuoleman, ja sinun veresi on tuleva sinun pääsi päälle.
38. Simein sanoi kuninkaalle: se on hyvä puhe jonka herrani '*adoniy* kuningas on puhunut; niin on sinun palvelijasi tekevä. Ja Simein asui Jerusalemissa kauan aikaa.

39. Niin tapahtui kolmen ajastajan perästä, että kaksi Simen palvelijaa karkasi Akiksen, Maekan pojan, Gatin kuninkaan tykö; ja Simeille sanottiin: katso, sinun palvelijasi ovat Gatissa.
40. Niin Simei nousi ja satuloitsi aasinsa, ja läksi Gatiin Akiksen tykö, etsimään palvelijoitansa. Ja Simei meni ja toi palvelijansa Gatista.
41. Ja Salomolle sanottiin Simein menneeksi Jerusalemissa Gatiin ja tulleen takaisin.
42. Niin lähetti kuningas ja antoi kutsua Simein, ja sanoi hänelle: enkö minä vannonut sinulle **VAYHWH** kautta, todistanut ja sanonut: jona päivänä sinä lähdet ulos ja menet sinne eli tänne, niin tiedä kaiketi, että sinun pitää kuolemalla kuoleman? Ja sinä sanoit minulle: minä olen kuullut hyvän puheen.
43. Mikset ole pitänyt **YHWH** valaa ja sitä käskyä, kuin minä sinulle käskin?
44. Ja kuningas sanoi Simeille: sinä tiedät kaiken sen pahuuden *ra' rah* | *ra* 7451, mistä sydämmesi on itse tietoinen, jonka minun isälleni Davidille tehnyt olet, ja **YHWH** on kostanut pahuutesi *ra' rah* | *et-raat'kha* 7451 sinun pääsi päälle.
45. Mutta kuningas Salomo on siunattu, ja Davidin istuin on vahvistettu **YHWH** edessä ijankaikkisesti *ad-olam*.
46. Ja kuningas käski Benajaa, Jojadan poikaa; hän meni ja löi hänen kuoliaaksi. Ja valtakunta vahvistettiin Salomon käden kautta.

3. LUKU

1. Ja Salomo tuli Faraon, Egyptin kuninkaan, vävyksi, ja hän otti Faraon tyttären ja vei hänen Davidin kaupunkiin, siksi kun hän oli valmiiksi rakentanut itsellensä huoneen ja **YHWH** huoneen, ja Jerusalemin ympärille muurin.
2. Mutta kansa uhrasi silloin vielä kukkuloilla; sillä ei ollut vielä rakennettu huonetta **YHWH** nimelle siihen aikaan asti.
3. Ja Salomo rakasti *et-YHWH* ja vaelsi isänsä Davidin säännöissä, paitsi että hän uhrasi ja suitsutti kukkuloilla.
4. Ja kuningas meni Gibeoniin uhraamaan, sillä siellä oli kukkula, ja Salomo uhrasi tuhannen polttouhria sillä alttarilla.
5. Ja **YHWH** ilmaantui Salomolle Gibeonissa yöllä unessa; *WaYomer* '**Elohiym** sanoi: ano, mitä Minä antaisin sinulle!
6. Salomo sanoi: Sinä olet tehnyt isälleni Davidille, sinun palvelijallesi, suuren laupeuden *chesed*, niinkuin hän vaelsi Sinun edessäsi totuudessa *Beemet* ja vanhurskaudessa *uvitz'daqah*, ja vakaalla sydämmellä sinua kohtaan; ja Sinä olet säilyttänyt hänelle saman suuren laupeuden *et-hachessed*, ja olet antanut hänelle pojan, joka istuu hänen istuimellansa, niinkuin tänäpäpä tapahtuu.
7. Ja nyt, **YHWH** '**Elohay**, Sinä olet tehnyt Sinun palvelijasi kuninkaaksi isäni Davidin sijaan; ja minä olen nuorukainen enkä tiedä käydä ulos ja sisälle;
8. ja sinun palvelijasi on Sinun kansasi keskellä, jonka Sinä olet valinnut, suuren kansan, jota ei taideta lukea eikä arvostella paljouden tähden.

9. Anna sentähden Sinun palvelijallesi ymmärtäväinen sydän tuomita Sinun kansaasi ja eroittaa pahaa *ra' rah* | l'ra 7451 hyvästä; sillä kuka taitaa tuomita tätä suurta kansaasi?
10. Ja tämä puhe kelpasi 'Adonay, että Salomo tätä anoi.
11. *WaYomer* 'Elohiym sanoi hänelle: koska tätä anoit, etkä anonut itsellesi pitkää ikää, etkä anonut itsellesi rikkautta, etkä anonut vihamiestesi sieluja, vaan anoit itsellesi tietoa ymmärtää oikeutta;
12. niin katso, Minä teen sinun sanasi mukaan: katso, Minä olen antanut sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämmen, niin ettei sinun vertaistasi ollut ole edelläsi eikä tule jälkeesi.
13. Ja vielä, mitä et sinä anonut, annan Minä sinulle, sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei yksikään ole oleva sinun vertaisesi kuningasten joukossa kaikkena sinun elinaikanasi.
14. Ja jos sinä vaellat Minun teissäni ja pidät Minun sääntöni *chuQay /choq* ja käskyni, *umitz 'wotay /mitsvah* niinkuin isäsi David vaelsi, niin Minä teen sinun ikäsi pitkäksi.
15. Ja Salomo heräsi, niin katso se oli uni. Ja hän tuli Jerusalemiin ja seiso i YHWH liitonarkin 'aron *Briyt-Adonay* dessä, ja uhrasi poltto-uhria ja valmisti kiitosuhrin, ja teki pidot kaikille palvelijoillensa.
16. Silloin tuli kaksi portto-naista kuninkaan tykö, ja seisoivat hänen edessänsä.
17. Ja toinen nainen sanoi: herrani 'adoniy! minä ja tämä nainen asuimme yhdessä huoneessa, ja minä synnytin hänen luonansa siinä huoneessa.
18. Ja tapahtui kolmantena päivänä sittekuin minä synnytin, synnytti tämäkin nainen: ja me olimme yhdessä, eikä yksikään muukalainen ollut kanssamme siinä huoneessa, paitsi meitä kahta.
19. Ja tämän vaimon lapsi kuoli yöllä; sillä hän makasi sen.
20. Niin hän nousi puoli yöstä ja otti minun lapseni sivustani: piikasi maatessa, ja hän pani sen viereensä, ja kuolleen lapsensa pani hän minun viereeni.
21. Kun minä aamulla heräsin imettämään lastani, katso, se oli kuollut. Niin minä katselin tarkasti päivän koittaissa lasta, ja katso, ei se ollut minun poikani, jonka minä olin synnyttänyt.
22. Niin toinen nainen sanoi: ei ole niin, vaan minun lapseni elää ja sinun lapsesi on kuollut. Ja tämä sanoi: ei, mutta sinun lapsesi on kuollut ja minun lapseni elää. Ja näin he puhuivat kuninkaan edessä.
23. Ja kuningas sanoi: tämä sanoo: minun lapseni elää ja sinun lapses on kuollut. Ja taas tämä toinen sanoo: ei niin, mutta sinun lapsesi on kuollut ja minun lapseni elää.
24. Ja kuningas sanoi: tuokaat minulle miekka. Ja miekka tuotiin kuninkaan eteen.
25. Ja kuningas sanoi: jakakaat elävä lapsi kahtia, ja antakaat toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle.
26. Niin sanoi kuninkaalle se nainen, jonka lapsi oli elävä, sillä hänen äidillinen sydämmensä paloi lapseensa, - hän sanoi: Ah minun herrani 'adoniy! antakaat hänelle se elävä lapsi ja älkää suinkaan tappako sitä. Mutta se toinen sanoi: ei minulle eikä sinulle, vaan jaettakoon kahdeksi.

27. Niin kuningas vastasi ja sanoi: annettakoon hänelle tämä elävä lapsi, eikä sitä pidä suinkaan tapettaman! sillä tämä on hänen äitinsä.

28. Ja sen tuomion, jonka kuningas sanoi, kuuli kaikki Israel, ja he pelkäsivät kuningasta; sillä he näkivät, että 'Elohiym viisaus oli hänessä toimittamaan tuomioita.

4. LUKU

1. Ja kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas.

2. Ja nämä olivat hänen ylimmät virkamiehensä: Asaria, papin Sadokin poika.

3. Elihoref ja Ahia, Sisan pojat, olivat kirjoittajat; Josafat, Ahiludin poika, kansleri.

4. Benaja, Jojadan poika, sotaväen päämies; Sadok ja Abjatar olivat papit.

5. Asaria, Natanin poika, valtiemiesten haltia. Sabud pappi, Natanin poika, kuninkaan neuvon-antaja;

6. Ja Ahisar huoneen haltija; Adoniram, Abdanin poika, oli veronkantajien päällikkö.

7. Ja Salomolla oli ~~kaksitoista~~ (120) valtiemiestä koko Israelissa, jotka murheen pitivät kuninkaasta ja hänen huoneestansa; ja kukin heistä toimitti ruan kuukautenansa, vuosi vuodelta.

8. Ja nämä olivat heidän nimensä: Hurin poika Efraimin vuorella;

9. Dekerin poika Makassa, ja Saalbimissa ja BetSemeksessä, ja Elonissa ja BetHananissa;

10. Hesedin poika Arubotissa; hänellä oli Soko ja kaikki Heferin maakunta;

11. Abinadabin pojalla kaikki Dorin paikkakunta; jolla oli Tafat Salomon tytär vaimona;

12. Bahena, Ahiludin poika Taenakissa ja Megiddossa, ja koko BetSeanissa, joka on liki Zartanaa Jisreelin alla, BetSeanista Mahalonin ketoon asti, tällä puolella Jokmeamia;

13. Geberin poika Gileadin Ramotiissa, jolla olivat Jairin kylät, Manassen pojan Gileadissa, ja Argobin maa, joka on Basaniin päin, kuusikymmentä suurta kaupunkia muurinensa, vaskitelkinensä;

14. Ahinadab Iddon poika oli Mahanaimissa;

15. Ahimaats Naftalissa; ja hän otti myös Salomon tyttären Basmatin vaimokseen;

16. Baena Husain poika Asserissa ja Alotissa;

17. Josafat Paruan poika Isaskarissa;

18. Simei Elan poika Benjaminissa;

19. Geber, Urin poika, Gileadin maalla, Sihonin Amorilaisten kuninkaan maalla, ja Ogin Basanin kuninkaan; sillä ainoastaan yksi valtiemies oli näissä maakunnissa.

20. Ja Juudaa ja Israelia oli paljon, niinkuin santaa meren tykönä paljouden tähden; he söivät ja joivat ja iloitsivat.

21. Ja Salomo hallitsi kaikissa valtakunnissa, hamasta Filistealaisten maakunnan virrasta Egyptin rajaan asti, jotka toivat hänelle lahjoja ja palvelivat Salomoa kaiken hänen elinaikansa.
22. Ja Salomolla oli jokapäiväiseksi ruuaksi kolmekymmentä kooria hienoja jauhoja, kuusikymmentä kooria muita jauhoja,
23. Kymmenen lihavaa härkää, ja kaksikymmentä härkää laitumelta, ja sata lammasta, paitsi peuroja, ja metsävuohia, ja hirviä ja syötettyjä lintuja.
24. Sillä hän hallitsi koko maakunnassa, tällä puolella virtaa, hamasta Tifsasta Gasaan asti, kaikkein kuningasten ylitse tällä puolella virtaa; ja hänellä oli rauha kaikilla puolilla yltympäri,
25. Niin että Juuda ja Israel asuivat levollisesti, itsekukin viinipuunsa ja fikunapuunsa alla, Danista BerSebaan asti, niinkauan kuin Salomo eli.
26. Ja Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hinkaloa hevosille hänen vaunuinsa eteen, ja kaksitoista tuhatta hevosmiestä.
27. Ja valtamiehet toimittivat kuningas Salomolle ruokaa ja kaikille jotka kuningas Salomon pöytää lähestyivät; kukin kuukaudellansa, niin ettei mitään puuttunut.
28. He toivat myös ohria ja olkia hevosille ja juoksijoille, sinne missä hän oli, kukin vuorostansa.
29. Ja **'Elohiym** antoi Salomolle viisautta ja ymmärrystä sangen suuressa mitassa, myös avaran tiedon, kuin santaa meren rannalla,
30. Niin että Salomon viisaus oli suurempi kuin kaikkein itäisen maan ~~lasten~~ poikien ja Egyptiläisten viisaus.
31. Ja hän oli viisaampi kaikkia ihmisiä, ja viisaampi kuin Etan Estrahilainen, ja Heman, ja Kalkol, ja Darda, Makolin pojat, ja hänen nimensä oli kuuluisa ympäri kaikkie kansain.
32. Ja Salomo puhui kolme tuhatta sananlaskua; ja hänen virsiänsä oli tuhannen ja viisi,
33. Hän puhui myös puista, sedristä, joka on Libanonissa, hamaan isopiin asti, joka seinästä kasvaa. Hän puhui eläimistä, linnuista, matelevaisista ja kaloista.
34. Ja kaikista kansoista tultiin kuulemaan Salomon viisautta, ja kaikilta maan kuninkailta, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestansa.

5. LUKU

1. Ja Hiram, Tyron kuningas, lähetti palvelijansa Salomon tykö; sillä hän oli kuullut, että he olivat hänen voidelleet kuninkaaksi isänsä sijaan; sillä Hiram oli ollut Davidin ystävä niinkauvan kuin hän eli.
2. Ja Salomo lähetti Hiramille nämä sanat:
3. Sinä tiedät, ettei minun isäni David taitanut rakentaa **YHWH 'Elohayw** nimelle huonetta, sen sodan tähden, jolla häntä ympäröitsivät, siksi kun *Tet*-**YHWH** antoi heidät hänen jalkainsa alle.

4. Mutta nyt on **YHWH 'Elohay** antanut levon ympäristössäni; ei ole vihollista *satan* 7853 eikä pahaa *ra' rah| ra evil* 7451 asiata. [*Eyn satan w'eyn Pega ra.*]
5. Katso, minä aivon rakentaa huoneen **YHWH 'Elohay** nimelle, niinkuin **YHWH** on puhunut isälleni Davidille, sanoen: sinun poikasi, jonka Minä istuimellesi sinun sijaasi asetan, hän on rakentava Minun Nimelleni huoneen.
6. Niin käske nyt hakata minulle sedripuita Libanonista, ja minun palvelijani olkoot sinun palvelijaisi kanssa; ja minä annan sinulle sinun palvelijaisi aivan niinkuin kuin sinä sanot; sillä sinä tiedät, ettei meillä ole yhtään miestä, joka taitaa hakata puita niinkuin Sidonilaiset.
7. Ja tapahtui, kun Hiram kuuli Salomon puheen, iloitsi hän suuresti ja sanoi: kiitetty olkoon *Barukh* tänäpäni **YHWH**, joka on antanut Davidille taitavan pojan tämän suuren kansan pääksi!
8. Ja Hiram lähetti Salomolle tämän sanoman: minä olen kuullut, mitä minulle olet lähettänyt, ja minä myös teen kaiken sinun tahtosi jälkeen, sedripuihin ja sypressipuihin nähden.
9. Ja minun palvelijani saavat vetämää ne Libanonista mereen, ja minä annan ne panna lauttoihin merellä, ja vien siihen paikkaan, kuhunka sinä minun käsket, ja minä hajoittelen ne siellä, ja anna sinä ne sieltä ottaa. Mutta tee sinäkin minun tahtoni, ettäs annat minun perheelleni leivän ainetta.
10. Ja niin antoi Hiram Salomolle sedripuita ja sypressiputa, niin paljo kuin hän tahtoi.
11. Ja Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä tuhatta kooria nisuja, hänen perheellensä ravinnoksi, ja kaksikymmentä kooria survottua öljyä. Sen antoi Salomo Hiramille joka vuosi.
12. Ja **WAYHWH** antoi Salomolle viisautta, niinkuin hän hänelle luvannut oli. Ja Salomon ja Hiram välillä oli rauha, ja he tekivät myös liiton keskenänsä.
13. Ja Salomo antoi valita työmirhiä koko Israelista, ja valittuin luku oli kolmekymmentä tuhatta miestä.
14. Ja hän lähetti heidät Libanoniin, kymmenentuhatta kuukaudeksi vuorottain, niin että he olivat yhden kuukauden Libanonissa ja kaksi kuukautta kotonansa; ja Adoniram oli sen miesluvun päällä.
15. ja Salomolla oli seitsemänkymmentä tuhatta, jotka kuormia kantoivat, ja kahdeksankymmentä tuhatta, jotka vuorella hakkasivat;
16. Paitsi ylimmäisiä Salomon käskyläisiä, jotka olivat asetetut teettäjiksi, kolmetuhatta ja kolmesataa, jotka vallitsivat kansaa joka työtä teki.
17. Ja kuningas käski heidän vetää suuria kiviä, kalliita kiviä, hakatuista kiviä huoneen perustukseksi.
18. Ja Salomon rakentajat, ja Hiram rakentajat ja Gibliiläiset, vuolivat ja valmistsivat puita ja kiviä huoneen rakennukseksi.

6. LUKU

1. Ja tapahtui neljänsadannella ja kahdeksannellakymmenennellä ajastajalla Israelin ~~lasten~~ poikien lähtemästä Egyptin maalta, neljänsellä ajastajalla sittekuin Salomo oli tullut Israelin kuninkaaksi, Siivin kuukaudella, joka on se toinen kuukausi, että huone rakennettiin **LAYHWH**.
2. Ja huone, jonka kuningas Salomo rakensi **LAYHWH**, oli kuusikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leviä ja kolmekymmentä kyynärää korkia.
3. Ja esihuone templin edessä oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, huoneen leveyden jälkeen, ja kymmenen kyynärää leviä, huoneen edessä.
4. Ja teki akkunat huoneelle, varustetut ristikolla.
5. Ja hän teki sivu-rakennuksen seinää myöten huoneen ympäri, niin että se kävi temppelein ja kuorin ympäri; ja teki sivuhuoneet ylt ympäri.
6. Alimmainen kerta oli viisi kyynärää leveä, ja keskimäinen kuusi kyynärää leveä, ja kolmas seitsemän kyynärää leveä; sillä hän asetti penkereitä huoneen ympäri ulkopuolella, etteivät ansaat perustausi huoneen seiniin.
7. Ja kuin huone rakennettiin, rakennettiin se louhoksissa valmistetuista kivistä, niin ettei yhtään vasaraa, eikä kirvestä, eikä yhtään rauta-asetta kuulunut rakennettaessa.
8. Ja ovi keskimäiseen sivuhuoneeseen oli oikiällä puolella huonetta, niin että mentiin kierto-astuimia myöten ylös keskimäiseen kerrokseen, ja keskimäisestä kolmanteen.
9. Ja niin rakensi hän huoneen ja päätti sen, ja kattoi huoneen sedripuisilla kaarimaloilla.
10. Ja hän teki rakennuksen kerrokset koko huoneen ympäri, viiden kyynärän korkeaksi, ja hän yhdisti ne huoneeseen sedripuilla.
11. *Way'hiy D'var YHWH* sana tuli Salomolle, sanoen:
12. Tämä huone, jonka rakennat; - jos sinä vaellat minun säännöissäni, ja teet minun oikeuteni, ja pidät kaikki minun käskyni, vaeltain niissä, niin Minä vahvistan sinulle sanani, jonka minä isällesi Davidille sanonut olen,
13. ja Minä asun Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä, enkä hylkää Minun kansaani Israelia.
14. Niin Salomo rakensi huoneen ja päätti sen,
15. Ja kaunisti huoneen seinät sisältä sedripuisilla laudoilla, huoneen permannosta lakeen asti päällysti hän sisältä puulla, ja teki huoneen permannon sypressi-laudoista.
16. Ja hän rakensi huoneen peräpuolella ne kaksikymmentä kyynärää sedripuisilla laudoilla permannosta kattoon asti, ja teki siihen sisälle kuorin, kaikkein pyhimmän.
17. Ja itse huone oli neljäkymmentä kyynärää pitkä, se on temppelein esipuoli.
18. Koko huone oli sisältä aivan sedripuusta, kurkkukasvien ja kukkasten muotoisilla veistoksilla koristettu; kaikki sedripuuta, eikä yhtään kiveä näkynyt.
19. Ja kuorin hän valmisti huoneen sisälle, että **YHWH** liiton arkki pantaisiin siihen.
20. Ja kuori oli sisältä kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea; ja hän silasi sen selkeällä kullalla; ja sedripuunalttarin silasi hän myös kullalla.

21. Ja Salomo silasi huoneen sisältä selkeällä kullalla, ja teki kultaiset vitjat teljeksi kuorin eteen, jonka hän kullalla silannut oli.
22. Ja hän silasi koko huoneen kullalla, täydellisesti koko huoneen; ja koko alttarin, joka kuorin edessä oli, silasi hän kullalla.
23. Hän teki myös kuoriin kaksi kerubimia öljypusta, kymmenen kyynärää korkeat.
24. Viisi kyynärää pitkä oli kummankin kerubin siipi, kymmenen kyynärää oli yhden siiven äärestä niin toisen siiven ääreen.
25. Toisella kerubilla oli myös kymmenen kyynärää, ja oli yhtäläinen mitta ja muoto molemmilla kerubimilla.
26. Yksi kerubi oli kymmenen kyynärää korkia; samoin toinenkin.
27. Ja hän pani ne kerubimit keskelle sisimmäistä huonetta; ja kerubimit levittivät siipensä, niin että yhden siipi sattui tähän seinään ja toisen kerubin siipi sattui toiseen seinään; mutta keskellä huonetta sattui siipi siipeen.
28. Ja hän silasi kerubimit kullalla.
29. Ja kaikkien huoneen seinäin ympäri antoi hän leikata piirroksia, veistettyjä kerubimeja, palmuja ja puhjenneita kukkasia, sisälle ja ulos.
30. Ja hän silasi huoneen permannon kullalla sisässä ja ulkona.
31. Ja kuorin sisäänkäytävään teki hän pari-ovet öljypuusta, päällispuut ja pihtipielet olivat viides osa seinää.
32. Ja niihin ovihin antoi hän leikata piirroksia, kerubimeja, palmuja ja puhjenneita kukkasia, ja silasi ne kullalla; hän levitti kultaa kerubimein ja palmujen päälle.
33. Niin teki hän myös temppelein sisäänkäytävään pihtipielet öljypuusta, ne olivat neljäs osa seinää.
34. Ja kaksi ovea sypressi-puusta; kummassakin ovesa oli kaksi puolisko, molemmat saranoillansa juoksevat.
35. Ja hän kaivoi kerubimeja, palmuja ja puhjenneita kukkaisia, ja silasi ne kullalla, joka levitettiin leikkauksen päälle.
36. Ja hän rakensi sisäisen pihan kolmella rivillä hakatuista kivistä ja yhdellä rivillä vuolluista sedripuista.
37. Neljännellä ajastajalla perustettiin **YHWH** huone Siivin kuussa.
38. Ja ensimmäisellä ajastajalla toistakymmentä Buulin kuussa (se on kahdeksas kuukausi) päätettiin huone ja mitä siihen kuului, aivan kuin sen oleman piti. Ja hän rakensi sen seitsemänä ajastaikana.

7. LUKU

1. Mutta omaa huonettansa rakensi Salomo kolmetoista ajastaikaa, siksi kun se täydellisesti tuli valmiiksi.
2. Ja hän rakensi Libanonin metsähuoneen, sata kyynärää pituudelle, viisikymmentä kyynärää leveydelle ja kolmekymmentä kyynärää korkeudelle, neljäkertaisen sedripuisen pylväs-rivin päälle, ja vuollut sedripuiset ansaat olivat patsasten päällä.

3. Ja se oli katettu sedripuisilla laudoilla ylhäältä kammioin yli, jotka olivat pylvästen päällä, ja joita oli viisiviidettäkymmentä, viisitoista kussakin kerrassa.
4. Ja poikkihirret olivat kolmessa rivissä, ja akkuna akkunan vieressä kolmessa kerrassa.
5. Ja kaikki ovet ja pihtipielet olivat nelikulmaiset palkkiliitoksella, ja akkunat suutasuuksin kolmeen kertaan.
6. Hän rakensi myös pylväs-esihuoneen, viisikymmentä kyynärää pituudelle ja kolmekymmentä kyynärää leveydelle; ja esihuoneen sen eteen ja patsaat ja portaat sen etupuolella.
7. Ja valta-istuimen esihuoneen jossa hän tuomitsi, tuomio-esihuoneen teki hän, ja peitti seinät sedrilaudoilla permannosta kattoon asti.
8. Ja myös hänen huoneesensa, jossa hän itse asui, toiseella pihalla, esihuoneen takana, oli samaa rakennuslaatua. Hän teki samankaltaisen huoneen myös Faraon tyttäreille, jonka Salomo oli ottanut vaimokseen.
9. Ja perustukset olivat kalleista kivistä, kivistä, jotka olivat mitan mukaan hakatut ja sahatut sisältä ja ulkoa, perustuksesta kattoon asti, ja vielä ulkopuolelta isoon pihaan saakka.
10. Perustukset olivat kalleista kivistä ja suurista kivistä, kymmenen kyynärän kivistä ja kahdeksan kyynärän kivistä.
11. Ja niiden päällä oli kalliita kiviä, mitan mukaan hakatuista kiviä, ja sedripuita.
12. Ja sen suuren pihan ympäri oli kolme riviä vuoltuja kiviä ja yksi rivi sedripuista, niin myös *Beyt-YHWH* huoneen pihan sisäpuolella ja esihuoneen sisällä.
13. Ja kuningas Salomo lähetti ja tuotti Hirammin Tyrosta,
14. joka oli lesken poika Naftalin suvusta, ja hänen isänsä oli ollut Tyrolainen, vaskiseppä; ja hän oli taidolla, ymmärryksellä ja tiedolla lahjoitettu, kaikkinaisia vaskitöitä tekemään. Tultuansa kuningas Salomon luo teki hän kaikki hänen työnsä.
15. Ja hän valmisti kaksi vaskipatsasta; kahdeksantoista kyynärää oli toisen patsaan korkeus, ja kahdentoista kyynärän pitkä lanka mittasi toisen patsaan paksuuden.
16. Ja teki kaksi valettua vaskista kruunua patsasten päihin asetettaviksi; ja kumpikin oli viisi kyynärää korkia.
17. Verkot tehdyt verkon tavalla, ja köydet ketjuin tavalla pantiin kruunuihin, jotka olivat ylhäällä patsasten päässä, seitsemän kumpaankin kruunuun.
18. Ja hän teki kaksi riviä granatinomenia verkon ympäri peittämään kruunuja, jotka olivat päässä; ja niin hän myös teki toiselle kruunulle.
19. Ja kruunut, jotka olivat patsasten päässä, olivat tehdyt niinkuin kukkaset esihuoneessa, neljää kyynärää suuret,
20. Ja kruunuilla patsaitten päällä oli vielä ylhäällä keskipaikan kohdalla, jonka päällä verkko oli, ja kaksisataa granatin omenaa rivittäin ylt' ympäri kummankin kruunun päällä.
21. Ja hän nostatti ne patsaat temppelein esihuoneen eteen, ja sen patsaan, jonka hän oikialle puolelle asetti, kutsui hän Jakin, ja sen patsaan, jonka hän asetti vasemmalle puolelle, kutsui hän Boas.
22. Ja patsasten päät olivat kukan muotiset. Ja niin patsasten teko päätettiin.

23. Ja hän teki valetun meren, kymmenen kyynärää leviän toisesta partaasta toiseen, ympyriäisen, ja viisi kyynärää korkian, ja kolmekymmentä kyynärää pitkä nuora, oli sen mitta yltä ympäri.
24. Ja kurkunkaltaiset nuput olivat meren partaan alla; ne kävivät sen ympäri, kymmenen jokaisella kyynärällä merta; ja nuput olivat meren yhteydessä, valetut kahteen riviin.
25. Ja se seiso i kahdentoista härjän päällä: kolme niistä oli käännetty pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään, ja kolme itään päin; ja se meri oli ylhäällä niiden päällä, ja kaikki niiden takapuole t olivat sisäänpäin käännetyt.
26. Ja sillä oli kämmenen paksuus; ja sen parras oli tekoansa kuin maljan parras ja aivan kuin puhkeeva kukkanen. Ja se veti kaksituhatta batin mitta a.
27. Hän teki myös kymmenen vaskista istuinta; neljä kyynärää oli itsekukin istuin pitkä ja neljä kyynärää leviä, vaan kolmekyynärää korkia.
28. Ja ne istuimet olivat näin tehdyt: niissä oli laidat, ja laidat olivat palle tten välillä;
29. ja laidoissa palle tten välillä olivat jalopeurat, härjät ja kerubimit, ja palle tten päällä ylhäällä oli vahva virvanto; mutta jalopeurain ja härkäin alla olivat riippuvaiset seppeleet.
30. Jokaisessa istuimesa oli neljä vaskista pyörää ja vaskiset navat, ja sen neljä jalkaa olivat pyörille niskana, jotka niskat olivat kattilan alle valetut, kunkin sepeleen kohdalle.
31. Ja sen koverrus oli koristuksen sisäpuolelta ylöspäin kyynärän korkea, jonka suu oli ympyriäinen kuin pylvään-jalka, puoltatoista kyynärää leveä; sen vierellä oli myös leikkauksia; ja niiden laidat olivat nelitahkoiset eikä ympyriäiset.
32. Ja ne neljä pyörää seisoivat aivan laitain alla, ja pyöräin kahvat olivat istuimessa kiinni. Jokainen pyörä oli puolitoista kyynärää korkea.
33. Ja pyörät olivat tehdyt niinkuin vaunuin pyörät, ja niitten kahvat, kehät, kehrävarret ja kapat olivat kaikki valetut.
34. Ja ne neljä niskaa jokaisen istuimen neljässä kulmassa oli istuimeen valetut kiinni.
35. Ja ylinnä istuimessa oli puolen kyynärän koroitus kokonansa ympyriäinen; oli myös istuimessa kahvansa, ja laitansa, valetut sen yhteyteen.
36. Ja hän koversi tasaisiin paikkoihin, kahvoihin ja laitoihin, kerubimeja, jalopeuroja ja palmupuita, missä tilaa oli, ja sepeleitä ylt' ympäri.
37. Näin teki hän ne kymmenen istuinta: heillä kaikilla oli sama valanto, sama mitta, sama muoto.
38. Ja hän teki kymmenen vaskikattilaa; kukin kattila veti neljäkymmentä batia, ja kukin kattila oli neljä kyynärää suuri, kullakin kymmenellä istuimella oli kattilansa.
39. Ja hän asetti viisi istuinta huoneen oikialle sivulle ja toiset viisi sen vasemmalle sivulle; mutta meren asetti hän huoneen oikialle sivulle, itäpuolelle, etelää kohti.
40. Ja Hiram teki kattilat, lapiot ja maljat. Ja Hiram päätti kaiken tämän työn, minkä hän teki kuningas Salomolle Herran YHWH huoneesen:
41. kaksi patsasta ja kaksi ympyriäistä kruunua, jotka kahden patsaan päällä olivat, ja kaksi verkkoa, peittämään kahta ympyriäistä kruunua, patsasten päässä;

42. ja ne neljä sataa granatin omenaa, kahden verkon päälle, kaksi riviä granatin omenia, kunkin verkon päälle, peittämään kahta ympyriäistä kruunua patsasten päässä;
43. ja kymmenen istuinta ja kymmenen kattilaa istuinten päälle;
44. ja yhden meren ja kaksitoista härkää meren alla;
45. ja padat, lapiot ja maljat; ja kaikki nämä astiat, jotka Hiram teki kuningas Salomolle **YHWH** huoneesen, olivat puhtaasta vaskesta.
46. Jordanin kedolla antoi kuningas ne valaa, tiiviissä savessa, Sukkotin ja Sartanin välillä.
47. Ja Salomo antoi kaikki nämä astiat olla punnitsemata, sillä vaskea oli ylen paljon; ei kysytty vasken painoa.
48. Ja Salomo teetti kaikki kalut, mitkä **YHWH** huoneessa tarvittiin: kultaisen alttarin ja kultaisen pöydän, jolla näkyleivät pidettiin,
49. viisi kynttiläjalkaa oikialle ja viisi vasemmalle puolelle kuorin eteen, puhtaasta kullasta, kultaisten kukkaisten, lamppujen ja niistimien kanssa,
50. niin myös vadit, veitset, maljat, suitsutus-astiat, ja hiilipannut puhtaasta kullasta; ja saranat sisäisen huoneen ovissa, joka oli kaikkein pyhin, ja temppelin huoneen oven saranat olivat kullasta.
51. Näin kaikki työ päätettiin, minkä kuningas Salomo teki **YHWH** huoneesen. Ja Salomo kantoi sinne kaikki, mitä hänen isänsä David pyhittänyt oli, hopiasta ja astioista, ja pani **YHWH** huoneen tavaroihin.

8. LUKU

1. Silloin kokosi Salomo Israelin vanhimmat, kaikki sukukuntain päämiehet ja perhekuntain ylimmäiset Israelin ~~lasten~~ poikien seasta kuningas Salomon tykö Jerusalemiin, viemään *Briyt-YHWH* liiton arkkia Davidin kaupungista, se on Sion.
2. Ja kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon tykö juhlapäivänä, Etanimin kuukaudella, se on seitsemäs kuukausi.
3. Ja kuin kaikki Israelin vanhimmat olivat kokoontuneet, nostivat papit arkin,
4. ja kantoivat **YHWH** arkin ja seurakunnan majan, ja kaikki pyhän kalut, jotka majassa olivat; papit ja Leviläiset veivät ne ulos.
5. Ja kuningas Salomo ja koko Israelin joukko, joka hänen tykönsä oli kookoontunut, olivat hänen kanssansa arkin edessä, ja uhrasivat lampaita ja karjaa, joita ei arvattu eikä luettu paljouden tähden.
6. Ja kantoivat papit *et-aron B'riyt-YHWH* liiton arkin paikoillensa temppelin kuoriin, kaikkein pyhimpään, kerubimin siipien **alle** *el* towards, near, with, among | *el-Tachath* 8478 alaosa;
7. Sillä kerubimit levittivät siipensä arkin paikan yli, ja kerubimit varjosivat arkin ja korennot ylhäältä.

8. Ja korennot olivat niin pitkät, että niiden päät näkyivät pyhästä kuorin edessä; vaan ulkoa päin niitä ei näkynyt; ja ne ovat siellä tähän päivään asti.
9. Arkissa ei ollut mitään, paitsi Mooseksen kahta kivistä taulua, jotka Mooses sinne pani Horebissa, kuin **YHWH** teki liiton Israelin lasten poikien kanssa, heidän lähteissänsä Egyptistä.
10. Ja tapahtui, kun papit menivät pyhästä ulos, täytti pilvi **YHWH** huoneen:
11. Niin etteivät papit saaneet seisoa ja tehdä virkaansa pilven tähden; sillä *kh'vod-***YHWH** kunnia täytti **YHWH** huoneen.
12. Silloin sanoi Salomo: **YHWH** on sanonut tahtovansa asua pimeydessä.
13. Minä olen nyt rakentanut Sinulle huoneen asuttavaksesi ja istuimen, että siellä asuisit ijankaikkisesti.
14. Ja kuningas käänsi kasvonsa ja siunasi koko Israelin joukon. Ja koko Israelin joukko seiso.
15. *WaYomer Barukh YHWH 'Elohiym Yis'rael* Ja hän sanoi: kiitetty siunattu olkoon **YHWH** 'Elohiym Israel, joka suullansa minun isälleni Davidille puhunut on, ja täyttänyt kädellänsä, ja sanonut:
16. Siitä päivästä, jona Minä johdatin kansani Israelin Egyptistä, en ole Minä yhtään kaupunkia valinnut kaikesta Israelin sukukunnasta, että Minulle huone rakennettaisiin, ja että Minun nimeni olisi siellä: mutta Davidin Minä olen valinnut Minun kansani Israelin pääksi.
17. Ja minun isäni David aikoi rakentaa huoneen **YHWH 'Elohiym Yis'rael** nimelle.
18. **YHWH** sanoi isälleni Davidille: kun aivoit rakentaa Minun nimelleni huonetta, olet sinä sen hyvästi tehnyt, että sen aivoit.
19. Kuitenkaan et sinä saa sitä huonetta rakentaa; vaan sinun poikasi, joka sinun kupeistasi tulee, hän on rakentava Minun nimelleni huoneen.
20. Ja **YHWH** on vahvistanut sanansa, jonka Hän puhunut on; sillä minä olen nousnut minun isäni Davidin sijaan, ja istun Israelin istuimella, **YHWH** puhunut on, ja olen rakentanut **YHWH 'Elohiym Yis'rael** nimelle huoneen,
21. Ja olen siellä valmistanut paikan arkille, kussa **YHWH** liitto on, jonka hän teki meidän isillemme, johdattaissansa heitä Egyptin maalta.
22. Ja Salomo seiso **YHWH** alttarin edessä koko Israelin joukon edessä, ja hajoitti kätensä ylös taivaasen päin,
23. *WaYomer* sanoi: **YHWH 'Elohiym Yis'rael** ! ei ole yhtään '**Elohiym** Sinun vertaistasi, ei ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maassa, joka pidät liiton ja laupeuden palvelijoillesi, jotka Sinun edessäsi kaikesta sydämmestänsä vaeltavat,
24. joka olet pitänyt Sinun palvelijallesi, Davidille, minun isälleni, kaikki, mitä olet puhunut; suullasi olet Sinä puhunut sen, ja olet täyttänyt sen Sinun kädelläsi, niinkuin se tänäpä on.
25. Nyt siis, **YHWH 'Elohiym Yis'rael** ! pidä Sinun palvelijallesi Davidille minun isälleni se mitä hänelle puhunut olet ja sanonut: ei pidä sinulta Minun edessäni miestä puuttuman, joka istuu Israelin istuimella: ainoastaan jos vaan sinun lapsesi poikasi pitävät vaarin teistänsä, vaeltaaksensa Minun edessäni, niinkuin sinä olet vaeltanut Minun edessäni.

26. Nyt, **'Elohey Yis'rael** ! vahvista sanasi, jonka Sinä palvelijallesi Davidille, minun isälleni puhunut olet!
27. Mutta asuuko **'Elohiym** todellakin maan päällä? Katso taivaat ja taivasten taivaat ei voi Sinua käsittää: kuinka siis tämä huone, jonka minä rakensin, sen tekisi?
28. Niin käänny siis sinun palvelijasi rukoukseen ja anomiseen, **YHWH 'Elohay!** että kuulisit kiitokseni ja rukoukseni, jonka Sinun palvelijasi tänäpäpä rukoilee sinun edessä;
29. että Sinun silmäsi avoinna olisi tämän huoneen puoleen yöllä ja päivällä, ja siinä paikassa, josta sanonut olet: Minun nimeni pitää oleman siellä; että kuulisit sen rukouksen, jonka Sinun palvelijasi rukoilee tässä paikassa,
30. ja kuulisit palvelijasi ja kansasi Israelin hartaan rukouksen, jonka he tässä paikassa rukoilevat, ja kuulisit sen siellä, kussa asut taivaissa, ja kun sen kuulet, olisit armollinen.
31. Kun joku rikkoo lähimmäistensä vastaan, ja ottaa valan päällensä, jolla hän hänensä velkapääksi tekee, ja hän vannotetaan, ja vala tulee Sinun alttarisi eteen tässä huoneessa,
32. niin kuule taivaissa ja saata palvelijoillesi oikeuden, että tuomitsisit jumalattoman ja antaisit hänen tiensä tulla hänen päänsä päälle, ja vanhurskauttaisit viattoman, ja tekisit hänelle hänen oikeutensa mukaan.
33. Jos Sinun kansasi Israel lyödään vihamiestensä edessä, sentähden että he ovat syntiä tehneet Sinua vastaan, ja he kääntyvät Sinun puoleesi, ja tunnustavat Sinun Nimesi, ja rukoilevat ja anteeksi anovat Sinulta tässä huoneessa:
34. niin kuule taivaissa, ja ole kansasi Israelin synnille armollinen, ja johdata heitä sille maalle jälleen, jonka heidän isillensä antanut olet.
35. Jos taivaat suljetaan, niin ettei sada, koska he Sinua vastaan rikkoneet ovat, ja jos he rukoilevat tässä paikassa, ja tunnustavat [*yadah* = palvoa kädet kohottaen] Sinun Nimesi [*Shem*], ja kääntyvät synnistänsä, koska heitä rankaiset,
36. niin kuule heitä taivaissa, ja ole palvelijasi ja kansasi Israelin synnille armollinen, niin että osoitat heille sen hyvän tien, jota heidän vaeltaman pitää, ja antaisit sataa Sinun maasi päälle, jonka kansallesi perinöksi antanut olet.
37. Jos kallis aika tulee maalle, tahi rutto tulee, taikka noki ja ruoste, taikka kaskat, ja heinäsiirkat maahan tulevat, taikka viholliset piirittävät maata, missä heidän porttinsa ovat, taikka joku vitsaus, tahi sairaus tulee;
38. ja jos silloin joku ihminen tahi koko Sinun kansasi Israel kohottaa rukouksia ja anteeksi anomisia, kun he itsekukin tuntevat vitsauksen sydämmessäs, ja kurottavat kätensä tämän huoneen puoleen;
39. niin kuule silloin taivaissa, siitä paikasta, missä asut, ja ole armollinen ja tee niin, että annat itsekullekin, niinkuin hän vaeltanut on, niinkuin sinä hänen sydämmensä tunnet - sillä Sinä ainoa tunnet kaikkein ihmisten ~~lasten~~ poikien sydämmet -
40. että he aina Sinua pelkäisivät, niinkauan kuin he elävät siinä maassa, jonka meidän isillemme antanut olet.
41. Jos joku muukalainen, joka ei ole sinun kansastasi Israelista, tulee kaukaiselta maalta Sinun Nimesi tähden;

42. (sillä he saavat kuulla Sinun suuresta Nimestäsi, ja voimallisesta kädestäsi, ja ojetusta käsivarrestas), ja tulee rukoilemaan tähän huoneeseen,

43. niin kuule taivaissa siitä paikasta, missä asut, ja tee kaikki se, mitä se muukalainen sinulta anoo: että kaikki kansa maan päällä tuntisi Sinun Nimesi, että he pelkäisivät Sinua niinkuin Sinun kansasi Israel, ja tietäisivät, että Sinun Nimeäsi avuksi-huudetaan tässä huoneessa, jonka minä rakentanut olen.

44. Jos Sinun kansasi menee sotaan vihamiehiänsä vastaan sitä tietä, jotas heidät lähetät, ja he rukoilevat *el-YHWH* käännyten kaupungin puoleen, jonka valinnut olet, ja huoneen puoleen, jonka minä Sinun Nimellesi rakentanut olen,

45. niin kuule heidän rukouksensa ja anomisensa taivaissa, ja saata heille oikeus.

46. Jos he syntiä tekevät Sinua vastaan - sillä ei ole yhtäkään ihmistä, joka ei syntiä tee, - ja Sinä vihastut heihin, ja annat heidät vihamiehen käsiin, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vankina vihollisen maalle, kaukaa tai lähelle;

47. Ja he tekevät sydämissänsä parannuksen siinä maassa, jossa he vankina ovat, ja he palajavat Sinua rukoilemaan heidän vankeutensa maalla, sanoen: me rikoimme ja teimme pahoin, ja olimme jumalattomat;

48. ja he palajavat Sinun puoleesi koko sydämissänsä ja koko sielustansa heidän vihamiestensä maalla, jotka heitä vangiksi vieneet ovat; ja he rukoilevat Sinua kääntyen heidän maansa puoleen, jonka heidän isillensä antanut olet, sen kaupungin puoleen, jonka valinnut olet, ja huoneen puoleen, jonka minä Sinun nimellesi rakentanut olen:

49. niin kuule heidän rukouksensa ja anomuksensa taivaissa, siitä paikassa, missä asut, ja saata heille oikeus,

50. ja anna kansallesi anteeksi mitä he Sinua vastaan syntiä tehneet ovat, ja kaikki heidän rikoksensa, joilla he ovat rikkoneet Sinua vastaan; ja anna heidän saada armo niiltä, jotka heitä vankina pitävät, että he armahtaisivat heitä;

51. sillä he ovat Sinun kansasi ja Sinun perintösi, jotka Sinä Egyptistä johdatit rautaisesta pätsistä;

52. että Sinun silmäsi olisivat avoinna palvelijasi anomiseen ja kansasi Israelin rukoukseen; että heitä kaikissa kuulisit, joidenka tähden he Sinun puoleesi huutavat.

53. Sillä Sinä olet eroittanut heidät itsellesi perinnöksi kaikista kansoista maan päällä, niinkuin Sinä sanonut olet Sinun palvelijallesi Moseksen kautta, kuin Sinä meidän isämme johdatit Egyptistä, **Adonay YHWH!**

54. Ja kun Salomo oli kaiken tämän rukouksen ja anomisen lopettanut *el-YHWH* edessä, nousi hän **YHWH** alttarin edestä polviensa kumartamasta ja käsiänsä kurottamasta taivaasen päin,

55. Ja seiso i ja siunasi koko Israelin seurakunnan, korotetulla äänellä, ja sanoi:

56. Kiitetty olkoon **YHWH**, joka kansallensa Israelille levon antanut on, kaiken sen mukaan, minkä hän puhunut on! ei yhtäkään ole jäänyt täyttämättä Hänen hyvistä sanoistansa, jotka Hän palveliansa Moseksen kautta puhunut on!

57. **YHWH 'Eloheynu** olkoon meidän kanssamme, niinkuin Hän on ollut meidän isäimmeekin kanssa! älköön meitä hyljätkö, eikä ylönantako meitä;

58. Hän kääntäköön meidän sydämemme puoleensa, että me vaeltaisimme kaikissa Hänen teissänsä ja pitäisimme Hänen käskynsä, sääntönsä ja oikeutensa, jotka Hän isillemme käsenyt on,
59. ja että nämä sanani, jotka minä **YHWH** edessä rukoillut olen, olisivat läsnä *el-***YHWH 'Eloheynu** tykönä, öin ja päivin; että Hän saattaisi palvelijallensa ja Israelille, kansallensa, oikeuden, päivästä päivään;
60. että kaikki kansat maan päällä tietäisivät, että **YHWH Ha'Elohiym**, ja ei yksikään muu.
61. Ja teidän sydämmenne olkoon vakaa **YHWH 'Eloheynu** edessä, vaeltamaan Hänen säännöissänsä ja pitämään Hänen käskynsä, niinkuin tänäpäivänä.
62. Ja kuningas ja koko Israel hänen kanssansa uhrasivat uhria **YHWH** edessä.
63. Ja Salomo uhrasi kiitosuhria, jonka hän **LAYHWH** uhrasi, kaksi kolmattakymmentä tuhatta härkää ja sata ja kaksikymmentä tuhatta lammasta. Näin he vihkivät **LAYHWH** huoneen, kuningas ja kaikki Israelin lapset pojat.
64. Sinä päivänä pyhitti kuningas keskikartanon, joka oli *veyt-***YHWH** huoneen edessä; sillä hän uhrasi siellä poltto-uhrin, ruoka-uhrin ja kiitosuhrin lihavuuden; sillä vaski-alttari, joka **YHWH** edessä oli, oli liian pieni, että poltto-uhri, ruoka-uhri ja kiitos-uhri olisi siihen mahtunut.
65. Ja Salomo piti siihen aikaan juhlaa, ja koko Israel hänen kanssansa, suuressa kokouksessa, Hematin rajasta Egyptin virtaan asti, **YHWH 'Eloheynu**, edessä, seitsemän, ja taas seitsemän päivää, neljätoista päivää.
66. Ja kahdeksantena päivänä päästi hän kansan menemään, ja he siunasivat kuningasta, ja vaelsivat majoillensa, iloiten ja riemuiten kaikesta siitä hyvyydestä, minkä **YHWH** palvelijallensa Davidille ja kansallensa Israelille tehnyt oli.

9. LUKU

1. Ja kuin Salomo oli rakentanut **YHWH** huoneen ja kuninkaan huoneen, ja kaikki mitä hänen sydämmensä anoi ja halusi tehdäksensä,
2. ilmaantui **YHWH** Salomolle toisen kerran, niinkuin Hän oli hänelle ilmaantunut Gibeonissa.
3. *WaYomer* **YHWH** sanoi hänelle: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja anomisesi, jona sinä olet tehnyt Minun edessäni, ja olen pyhittänyt tämän huoneen, jonka rakentanut olet, pannakseni siihen Minun Nimeni ijankaikkisesti, ja Minun silmäni ja sydämmeni ovat alati siinä.
4. Ja jos sinä vallat Minun edessäni, niinkuin sinun isäsi David vaeltanut on, sydämmen yksinkertaisuudessa ja vakuudessa, niin että teet kaikki, mitä olen sinulle käsenyt, ja pidät Minun sääntöni ja oikeuteni;
5. niin Minä vahvistan sinun valtakuntasi istuimen Israelin ylitse ijankaikkisesti, niinkuin puhunut olen isällesi Davidille, sanoen; ei sinulta ole puuttuva miestä Israelin istuimella,

6. Mutta jos te käännytte pois Minusta, te ja teidän lapsenne poikanne, ettekä pidä Minun käskyjäni ja sääntöjäni, jotka Minä olen pannut teidän eteenne, ja menette palvelemaan vieraita jumalia ja rukoilette niitä;
7. niin Minä hävitän Israelin siitä maasta, jonka Minä heille antanut olen: ja sen huoneen, jonka Minä olen Nimelleni pyhittänyt, heitän Minä Minun kasvoni edestä pois. Ja Israel on oleva sananlaskuksi ja pilkkapuheeksi kaikissa kansoissa.
8. Ja vaikka tämä huone nyt on kaikkein korkein, niin pitää kuitenkin kaikkien, jotka siitä silloin käyvät ohitse, hämmästyvän ja viheltämän, sanoen: miksi **YHWH** näin tekee tälle maalle ja tälle huoneelle?
9. Silloin vastataan: siksi, että he hylkäsivät *et-***YHWH** **'Eloheyhem**, joka heidän isänsä Egyptin maalta johdatti ulos, ja seurasivat muita jumalia *Belohiyim* *'acheriyim* ja kumarsivat niitä ja palvelivat niitä; sentähden on **YHWH** kaiken tämän pahan antanut tulla heidän päällensä.
10. Kun kaksikymmentä ajastaikaa kulunut oli, joina Salomo ne kaksi huonetta rakensi, **YHWH** huoneen ja kuninkaan huoneen,
11. joihin Hiram, Tyron kuningas, antoi Salomolle sedripuita, sypressipuita ja kultaa, kaiken hänen tahtonsa jälkeen; niin kuningas Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä kaupunkia Galilean maassa.
12. Ja Hiram matkusti Tyrosta katsomaan kaupungeita, jotka Salomo hänelle antanut oli; ja ne eivät hänelle kelvanneet.
13. Ja hän sanoi: mitkä nämä kaupungit ovat, veljeni, jotka minulle antanut olet? Ja hän kutsui ne Kabulin maaksi, tähän päivään asti.
14. Ja Hiram oli lähettänyt kuninkaalle sata ja kaksikymmentä talenttia kultaa.
15. Ja tämä on luettelo siitä työkansasta, jonka kuningas Salomo kokoonkutsui rakentaaksensa **YHWH** huonetta, ja omaa huonettansa, ja Milloa, ja Jerusalemin muuria, ja Hasoria, ja Megiddoa ja Gaseria.
16. Farao, Egyptin kuningas oli mennyt ja voittanut Gaserin, ja polttanut sen tulella, ja lyönyt Kanaanealaiset kuoliaaksi, jotka kaupungissa asuivat, ja oli antanut sen tyttärellensä Salomon vaimolle, naima-lahjaksi.
17. Niin Salomo rakensi Gaserin ja alamaisen BetHoronin,
18. Ja Baalatin ja Tadmorin, korvessa, siinä maassa,
19. Ja kaikki tavara-kaupungit, jotka Salomolla olivat, ja kaikki vaunukaupungit, ja ratsasmiesten kaupungit, ja mitä Salomo halasi ja tahtoi rakentaa Jerusalemissa ja Libanonissa, ja koko maassa, joka hänen vlassansa oli.
20. Kaiken jääneen kansan Amorilaisista, Hetiläisistä, Feresiläisistä, Heviläisistä ja Jebusilaisista, kaikki, jotka ei olleet Israelin lapsista pojista:
21. heidän lapsensa, jotka he jättivät jälkeensä maahan, joita Israelin lapset pojat eivät taitaneet hävittää; ne teki Salomo verolliseksi tähän päivään asti.
22. Mutta Israelin lapsista pojista ei Salomo tehnyt yhtään orjaksi; vaan ne olivat sotamiehet, ja hänen palvelijansa, ja päämiehensä, ja vaunumiehensä, ja hänen vaunuinsa ja ratsasmiestensä päämiehet.
23. Ja päällysmiehiä, jotka olivat Salomon työn teettäjiä, oli viisisataa ja viisikymmentä, jotka hallitsivat kansaa joka työn toimitti.

24. Mutta Faraon tytär meni ylös Davidin kaupungista omaan huoneeseensa, jonka Salomo hänelle oli rakentanut. Silloin rakensi hän myös Millon.
25. Ja Salomo uhrasi kolmasti vuodessa polttouhria ja kiitosuhria alttarilla, jonka hän **LAYHWH** oli rakentanut, hän suitsutti sen päällä **YHWH** edessä. - Ja niin päätti hän huoneen rakennuksen. päätettiin.
26. Ja kuningas Salomo teki myös laivaston Etseon-Geberissä, joka liki Elotia on, Punaisen meren rannalla Edomilaisten maalla.
27. Ja Hiram lähetti laivoihin palvelijansa, jotka olivat haaksimiehiä ja mereen hyvin harjaantuneita, Salomon palvelijain kanssa;
28. Ja he tulivat Ofiriin ja toivat sieltä neljä sataa ja kaksikymmentä talenttia kultaa; ja he veivät sen kuningas Salomolle.

10. LUKU

1. ~~Ja rikkaan Arabian~~ Saban kuningatar *Umal'Kat-Sh'va* oli kuullut sanoman Salomon **YHWH** nimen tähden ja tuli koettelemaan häntä arvoituksilla.
2. Ja hän tuli Jerusalemiin sangen suurella joukolla, kameleilla, jotka kantoivat yrttejä, ja aivan paljon kultaa ja kalliita kiviä. Ja hän tuli kuningas Salomon tykö, ja puhui hän hänelle kaikki, mitä hän sydämmessänsä oli aikonut.
3. Ja Salomo selitti hänelle kaikki hänen kysymyksensä: ei ollut mitään kuninkaalta salattu, jota ei hän hänelle selittänyt.
4. *WaTere Mal'Kat-Sh'va* ~~Ja kun rikkaan Arabian~~ Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden ja huoneen, jonka hän oli rakentanut,
5. Ja ruuat hänen pöydällensä, ja hänen säätymiestensä istuinsijat, ja hänen palvelijoidensa toimellisuuden, ja heidän vaatteensa, ja hänen juomanaskijansa ja poltto-uhriensa, jonka hän **YHWH** huoneessa uhrasi, ei hän voinut enää itseänsä pidättää,
6. vaan sanoi kuninkaalle: se on tosi, minkä sinusta kuullut olen minun maallani, sinun asioistasi, ja taidostasi,
7. enkä minä sitä uskonut ennenkuin itse tulini, ja olen sen nyt silmilläni nähnyt. Ja katso, ei ole minulle puoliakaan sanottu; sinulla on enempi viisautta ja hyvyyttä, kuin sanoma on, jonka olen kuullut.
8. Autuaat *ashrey /'esher* happy sinun miehesi, autuaat nämä palvelijasi, jotka aina sinun kasvoisi edessä seisovat ja kuultelevat sinun viisauttasi.
9. Kiitetty olkoon **YHWH 'Eloheykha**, joka sinuun on mielistynyt, ja asettanut sinut Israelin istuimelle! Sentähden että **YHWH** rakastaa Israelia ijankaikkisesti, on Hän pannut sinun kuninkaaksi tuomiota ja oikeutta tekemään.
10. Ja hän antoi kuninkaalle kaksikymmentä toista sataa talenttia kultaa ja sangen paljon jaloja yrttejä ja kalliita kiviä. Ei tullut sinne sittemmin niin paljo kalliita yrttejä, kuin ~~rikkaan Arabian~~ Saban kuningatar *mal'Kat-Sh'va* kuningas Salomolle antoi.

11. Ja myös Hiramin haahdet, jotka vetivät kultaa Ofirista, ja sangen paljo santeli-puita [*almuggiym, heben*] ja kalliita kiviä.
12. Ja kuningas antoi tehdä santelipuista patsaita *l'veyt-YHWH* huoneesen ja kuninkaan huoneesen, ja kanteleita ja harppuja soittajille. Ei tullut sinne sittemmin niin paljon santeli-puita, eikä ole nähty tähän päivään asti.
13. Ja kuningas Salomo antoi ~~rikkaan Arabian~~ Saban kuningattarelle *l'mal'Kat-Sh'va* kaikki, mitä hän pyysi ja anoi häneltä, paitsi niitä, joita hän hänelle itsestänsä antoi. Ja hän palasi ja meni palvelijoinensa omalle maallensa.
14. Mutta kullan paino, jonka he vuosittain toivat Salomolle, oli kuusisataa ja kuusi seitsemättä kymmentä talenttia kultaa [666],
15. paitsi mitä kauppamiehet ja yrttein myöjät, niin myös kaikki rajamaiden kuninkaat ja maan hallitsijat toivat hänelle.
16. Ja kuningas Salomo antoi tehdä taotusta kullasta kaksi sataa kilpeä; kuusi sataa kultasikliä antoi hän panna jokaiseen kilpeen;
17. ja kolme sataa pienempää kilpeä taotusta kullasta, ja kolme miinaa kultaa jokaiseen kilpeen; ja kuningas pani ne Libanonin metsähuoneesen.
18. Ja kuningas teki suuren istuimen elefantin luista, ja kultasi sen puhtaalla kullalla;
19. ja istuimessa oli kuusi astuinta, ja istuimen yläpää oli ympyriäinen taaksepäin, ja käsipuut molemmilla puolilla istuinta, ja kaksi jalopeuraa seisoi pitkin käsipuita.
20. Ja siellä seisoi kaksitoistakymmentä jalopeuraa niillä kuudella astuimella molemmin puolin. Senkaltaista ei ole tehty missäkään valtakunnassa.
21. Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja jokainen astia Libanonin metsähuoneessa oli myös puhdasta kultaa; hopeaa siellä ei ollut; kuningas Salomon aikana hopeata ei pidetty missään arvossa.
22. Sillä kuninkaalla oli Tarsis-haaksi merellä Hiramin haahden kanssa; ja Tarsis-haaksi tuli kerran joka kolmantena vuotena, ja toi kultaa, hopeaa, elefantin hampaita, apinoita ja riikinkukkoja.
23. Ja kuningas Salomo tuli suuremmaksi kaikkia kuninkaita maan päällä, rikkaudessa ja viisaudessa.
24. Kaikki maailma pyysi nähdä Salomoa, kuullaksensa sitä viisautta, jonka **'Elohiym** oli antanut hänen sydämmeensä.
25. Ja he toivat kukin hänelle lahjoja, hopea-astioita ja kultaisia kaluja, ja vaatteita, ja sota-aseita, ja yrttejä, ja hevosia, ja muuleja, joka vuosi.
26. Ja Salomo kokosi vaunuja ja ratsasmiehiä, niin että hänellä oli tuhannen ja neljäsataa vaunua ja kaksitoista tuhatta ratsasmiestä; ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.
27. Ja kuningas teki, että hopeaa oli Jerusalemissa niin paljon kuin kiviä, ja sedripuita kuin villifikunapuita, joita laaksoissa on paljo.
28. Ja Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä; ja joukko kuninkaan kauppamiehiä toivat niitä joukoittain ja maksoivat rahassa,
29. Ja jokaiset Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusi sataa hopea-sikliä, ja jokainen hevonen sata viisikymmentä. Samoin tuotiin näitä myös Hetiläisten kuninkaille ja Syrian kuninkaille kauppiaitten kätten kautta.

11. LUKU

1. Ja kuningas Salomo rakasti monta muukalaista vaimoa, paitsi Faraon tytärtä: Moabilaisia, Ammonilaisia, Edomilaisia, Sidonilaisia ja Hetiläisiä,
2. niistä kansoista, joista *amar*-**YHWH** Israelin lapsille pojille sanonut oli: älkäätkä menkö heidän tykönsä, älköön hekään tulko teidän tykönnne; sillä he kääntävät totisesti teidän sydämenne jumalainsa '**Eloheyhem** perään! Näihin mielistyi Salomo rakkaudessa.
3. Ja hänellä oli seitsemän sataa ruhtinaallista vaimoa ja kolme sataa jalkavaimoa; ja hänen vaimonsa käänsivät pois hänen sydämmensä.
4. Kuin Salomo vanheni, käänsivät hänen vaimonsa hänen sydämensä vierasten jumalain '**Elohiym** puoleen, niin ettei hänen sydämmensä ollut kokonansa *im*-**YHWH**'**Elohayw** puolella, niinkuin Davidin, hänen isänsä sydän.
5. Ja niin vaelsi Salomo Astarotin *ashToreth* Sidonilaisten '**Elohey** taivaan jumalatar perään, ja Milkomin Ammonilaisten kauheuden *shiQutz* /*shiqquts* perään.
6. Ja Salomo teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, ja ei seurannut **YHWH** täydellisesti, niinkuin hänen isänsä David.
7. Salomo rakensi uhrikukkulan Kamokselle, Moabilaisten kauhistukselle *shiQutz*, sillä vuorella, joka on Jerusalemin edessä, ja Molokille, Ammonilaisten kauhistukselle *shiQutz*.
8. Ja samoin teki Salomo kaikille muukalaisille vaimoillensa, jotka heidän **L'Eloheyhem** suitsuttivat ja uhrasivat.
9. Ja **YHWH** vihastui Salomoon, koska hänen sydämmensä oli kääntynyt pois **YHWH** '**Elohey**, joka hänelle kahdesti ilmaantunut oli.
10. ja häntä näistä käsenyt, ettei hän kävisi vierasten jumalain '**Elohiym** perään; mutta hän ei pitänyt, mitä **YHWH** oli häntä käsenyt.
11. *WaYomer* **YHWH** sanoi Salomolle: koska sinussa on tapahtunut, ettet ole pitänyt Minun liittoani ja Minun käskyjäni, jotka Minä sinulle käskin; niin Minä totisesti repäisen valtakunnan sinulta, ja annan sen palvelijallesi.
12. Kuitenkaan en Minä sitä tee sinun ajallasi, isäsi Davidin tähden; mutta poikasi kädestä Minä sen repäisen.
13. En Minä kuitenkaan koko valtakuntaa repäise: yhden sukukunnan Minä annan sinun pojillesi, Davidin Minun palvelijani tähden ja Jerusalemin tähden, jonka Minä olen valinnut.
14. Ja **YHWH** herätti Salomolle vihollisen, Hadadin Edomilaisen, kuninkaallisesta suvusta Edomissa.
15. Sillä kun David oli Edomissa, kun Joab, sodanpäämies, meni hautaamaan tapetuita, löi hän kuoliaaksi kaiken miehenpuolen Edomissa;
16. - sillä Joab ja koko Israel viipyi kuusi kuukautta siellä, siksi että hän kaiken miehenpuolen Edomissa hävitti; -

17. niin Hadad pakeni ja muutamat Edomin miehet hänen kanssansa hänen isänsä palvelijoista, ja menivät Egyptiin; mutta Hadad oli pieni poika.
18. Ja he nousivat Midianista ja tulivat Paraniin, ja ottivat kanssansa miehiä Paranista, ja menivät Egyptiin, Faraon, Egyptin kuninkaan, tykö, joka antoi hänelle huoneen ja sääsi elatuksen, ja antoi hänelle maata.
19. Ja Hadad sai suuren armon Faraon edessä, niin että hän antoi hänelle vaimonsa sisaren, kuningatar Tafeneksen sisaren vaimoksi.
20. Ja Tafeneksen sisar synnytti hänelle Genubatin, hänen poikansa. Ja Tafenes vieroitti hänet Faraon huoneessa, niin että Genubat oli Faraon huoneessa Faraon ~~lasten~~ poikien joukossa.
21. Kuin Hadad kuuli Egyptissä Davidin nukkuneeksi isänsä kanssa, ja että sodanpäämies Joab oli kuollut; sanoi hän Faraolle: päästä minua menemään minun maalleni,
22. Farao vastasi häntä: mitä sinun puuttuu minun tykönäni, koska tahdot mennä omalle maallesi? Hän sanoi: ei mitään, mutta salli minun mennä.
23. Ja **'Elohiym** herätti vielä hänelle vihamiehen, Resonin, Eljadan pojan, joka oli karannut herraltansa *'adown* Hadadeseriltä Soban kuninkaalta,
24. Ja kun David surmasi heitä, kokosi hän miehiä häntä vastaan, ja oli sotajoukon päämies, ja he menivät Damaskoon ja asuivat siellä, ja hallitsivat Damaskossa.
25. Ja hän oli Israelin vihollinen niinkauan kuin Salomo eli, ja teki sitä vahinkoa, mitä Hadad teki; ja hän vihasi Israelia ja hän tuli Syrian kuninkaaksi.
26. Ja Jerobeam, Nebatin poika, Efratilainen Sarebasta, Salomon palvelija; - hänen äitinsä nimi oli Seruga, leskivaimo, - hän nosti myös kätensä kuningasta vastaan.
27. Ja tämä on syy, jonkatähden hän kätensä nosti kuningasta vastaan. Salomo rakensi Millon *et-haMiLo* citadel, sulki hän isänsä Davidin kaupungin aukon.
28. Ja Jerobeam oli jalo sotamies: ja Salomo näki nuorukaisen ahkeraksi, asetti hän hänen koko Josefin huoneen työmiesten päällismieheksi.
29. Se tapahtui siihen aikaan, että Jerobeam meni ulos Jerusalemistä, ja profetta Ahia Silosta tapasi hänet tiellä, ja hänen yllänsä oli uusi vaippa, ja he olivat kahden kesken kedolla.
30. Ja Ahia rupesi hänen uuteen vaippaansa, joka hänen yllänsä oli, ja repäisi sen kahdeksitoista kappaleeksi,
31. *waYomer l'Yarav'am* ja sanoi Jerobeamille: ota kymmenen kappaletta sinulle; sillä niin sanoo **YHWH 'Elohey Yis 'rael**: katso, Minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä, ja annan sinulle kymmenen sukukuntaa:
32. yksi sukukunta jää hänelle, palvelijani Davidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka Minä olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista;
33. Sentähden että he ovat Minut hyljänneet ja kumartaneet Astarotia, Sidonilaisten jumalaa **'Elohey**, Kamosta, Moabilaisten jumalaa **'Elohey**, ja Milkomia, Ammonin ~~lasten~~ poikien jumalaa **'Elohey**, eivätkä vaeltaneet Minun tielläni eikä tehneet, mitä Minulle kelpasi, Minun sääntöjäni ja Minun oikeuttani, niinkuin David, hänen isänsä.

34. En Minä kuitenkaan ota kaikkea valtakuntaa hänen kädestänsä, vaan teen hänen ruhtinaaksi hänen elinajaksensa, Davidin Minun palveliani tähden, jonka Minä valitsin; sillä hän piti Minun käskyni ja säätyäni.
35. Mutta hänen poikansa kädestä otan Minä valtakunnan, ja annan sen sinulle, ne kymmenen sukukuntaa.
36. Ja hänen pojallensa annan Minä yhden sukukunnan, että Minun palvelijallani Davidilla olisi aina valo Minun edessäni Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka Minä olen valinnut itselleni, pannakseni nimeni sinne.
37. Ja sinut otan Minä hallitsemaan kaikissa, mitä sinun sydämmesi halajaa, ja olemaan Israelin kuningas.
38. Jos sinä kuulet kaikkia, mitä sinulle käsken, ja vaellat Minun teilläni, ja teet mitä Minulle kelpaa, pitäen Minun sääntöni ja käskyni, niin kuin David, Minun palvelijani teki; niin Minä olen sinun kanssasi, ja rakennan sinulle vahvan huoneen, niinkuin Minä Davidille rakensin, ja annan sinulle Israelin.
39. Ja Minä sentähden alennan Davidin siemenen, en kuitenkaan ijankaikkisesti.
40. Ja Salomo pyysi tappaamaan Jerobeamia. Mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin, Sisakin, Egyptin kuninkaan tykö, ja oli Egyptissä Salomon kuolemaan asti.
41. Mitä muuta Salomosta sanomista on, hänen töistensä ja viisaudestansa, katso se on kirjoitettu Salomon aikakirjassa.
42. Ja aika, jona Salomo hallitsi Jerusalemissa kaiken Israelin ylitse, oli neljäkymmentä ajastaikaa.
43. Ja Salomo nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isänsä Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

12. LUKU

1. Ja Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut Sikemiin, tekemään häntä kuninkaaksi.
2. Ja Jerobeam Nebatin poika kuuli sen Egyptissä ollessansa, johon hän kuningas Salomon edestä oli paennut: ja Jerobeam asui Egyptissä.
3. Ja he olivat lähettäneet häntä kutsumaan. Ja Jerobeam tuli ja koko Israelin joukko, ja he puhuivat Rehabeamille ja sanoivat:
4. Sinun isäsi on meidän ikeemme raskauttanut, niin huojenna nyt sinä isäsi kova palvelus ja raskas ies, jonka hän on meidän päällemme pannut, ja me palvelemme sinua.
5. Mutta hän sanoi heille: menkää pois kolmanteen päivään asti ja tulkaat jälleen minun tyköni. Ja kansa meni.
6. Kuningas Rehabeam piti neuvoa vanhempain kanssa, jotka hänen isänsä Salomon edessä seisoivat, hänen vielä eläissänsä, ja sanoi: kuinka te neuvotte vastaamaan tätä kansaa?

7. He puhuivat hänelle sanoen: jos sinä tänäpäpä palvelet tätä kansaa ja noudat heidän mieltänsä, ja kuulet heitä ja annat heille hyviä sanoja; niin he ovat sinun palvelijasi kaiken elinaikasi.
8. Mutta hän hylkäsi vanhimpain neuvon, jonka he hänelle antaneet olivat, ja piti neuvoa nuorukaisten kanssa, jotka hänen kanssansa kasvaneet olivat ja hänen edessänsä seisoivat.
9. Ja hän sanoi niille: mitä te neuvotte vastaamaan tätä kansaa, joka minulle on puhunut sanoen: huojenna se ies, jonka isäsi on pannut meidän päällemme?
10. Ja nuorukaiset, jotka hänen kanssansa kasvaneet olivat, puhuivat hänelle sanoen: näin sano sille kansalle, joka sinulle on puhunut, sanoen: sinun isäsi on meidän ikeemme raskauttanut, huojenna se meiltä! näin pitää sinun sanoman heille: minun pieni sormeni on paksumpi kuin minun isäni kupeet;
11. isäni on teidän ikeenne raskauttanut, mutta minä lisään vielä teidän ikeesenne: isäni on kurittanut teitä ruoskilla, vaan minä kuritan teitä skorpioneilla.
12. Ja Jerobeam ja kaikki kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena päivänä, niinkuin kuningas puhunut ja sanonut oli: tulkaat minun tyköni jälleen kolmantena päivänä.
13. Ja kuningas vastasi kovasti kansalle, ja hylkäsi sen neuvon, jonka vanhimmat olivat hänelle antaneet,
14. ja puhui heille niinkuin nuoret olivat neuvoneet, ja sanoi: isäni on teidän ikeenne raskauttanut, mutta minä lisään teidän ikeesenne vielä: minun isäni on teitä kurittanut ruoskilla, mutta minä kuritan teitä skorpioneilla.
15. Ja ei kuningas kuullut kansaa; sillä **YHWH** oli sen niin asettanut, vahvistaaksensa sanansa jonka **YHWH** puhui Ahijan, Silolaisen, kautta Jerobeamille Nebatin pojalle.
16. Kun koko Israel sen näki, ettei kuningas kuullut heitä, vastasi kansa kuningasta ja sanoi: mikä osa meillä on Davidissa? ei ole meillä perimystä Isain pojassa! Israel, mene majoillesi! katso nyt, David huonettasi! Ja Israel meni majoillensa,
17. Mutta ne Israelin lapset pojat, jotka Juudan kaupungeissa asuivat, niitä vallitsi Rehabeam.
18. Ja kun kuningas Rehabeam lähetti Adoramin, työkansan päällysmiehen, niin koko Israel kivitti hänen, niin että hän kuoli. Mutta kuningas Rehabeam astui nopiasti vaunuihin ja pakeni Jerusalemiin.
19. Ja Israel erkani Davidin huoneesta, hamaan tähän päivään asti.
20. Kun koko Israel kuuli Jerobeamin tulleeeksi takaisin, lähettivät he ja kutsuivat hänet kansan kokoukseen, ja tekivät hänen kaiken Israelin kuninkaaksi. Ei kukaan seurannut Davidin huonetta, vaan Juudan suku ainoastansa.
21. Ja Rehabeam tuli Jerusalemiin, kokosi hän koko Juudan huoneen ja Benjaminin sukukunnan, sata ja kahdeksankymmentä tuhatta valittua sotamiestä, sotimaan Israelin huonetta vastaan ja saattamaan valtakuntaa Rehabeamille Salomon pojalle, jälleen.
22. Mutta **Ha'Elohiym** Sana *Dabar* tuli *iysh*-**Ha'Elohiym** miehelle Semajalle, sanoen:

23. puhu Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle, koko Juudan ja Benjaminille huoneelle, ja jääneelle kansalle, ja sano:
24. Näin sanoo **YHWH**: älkäätkä menkö sotimaan teidän veljiänne Israelin ~~lapsia~~ poikia vastaan. Palatkaan jokainen kotiansa; sillä se on Minun sallimastani *HaYah* tapahtunut. Ja he kuulivat **YHWH** Sanan ja palasivat menemään **YHWH** Sanan jälkeen.
25. Ja Jerobeam rakensi Sikemin Efraimin vuorelle ja asui siinä, ja hän läksi sieltä ja rakensi Pnuelin.
26. Ja Jerobeam ajatteli sydämessänsä: nyt valtakunta palajaa Davidin huoneelle jälleen;
27. Jos tämä kansa menee uhraamaan **YHWH** huoneesen Jerusalemiin, niin tämän kansan sydän kääntyy jälleen heidän herransa *'adown* Rehabeamin Juudan kuninkaan puoleen; ja he tappavat minut ja palajavat jälleen Rehabeamin, Juudan kuninkaan, tykö.
28. Ja kuningas piti neuvoa ja teki kaksi kultaista vasikkaa. Ja hän sanoi kansalle: teidän on työläs mennä Jerusalemiin; katso, tässä sinun '**Elohoheykha** *Yis'rael*, jotka ovat johdattaneet sinut on Egyptin maalta.
29. Ja asetti toisen Beteliin, ja toisen pani hän Daniin.
30. Ja se asia tuli synniksi; sillä kansa meni toisen eteen hamaan Daniin.
31. Ja hän rakensi myös uhrihuoneen kukkuloille ja teki papit kansan joukosta, jotka eivät olleet Levin ~~lapsia~~ poikia.
32. Ja Jerobeam teki juhlan viidentenätoista päivänä, kahdeksannella kuukaudella, niinkuin Juudan juhlapäivän, ja uhrasi alttarilla. Samoin hän teki Betelissä, uhraten vasikoille, jotka hän tehnyt oli. Ja hän toimitti Betelin pappeja kukkuloille, jotka hän oli tehnyt.
33. Ja hän uhrasi sillä alttarilla, jonka hän Beteliin tehnyt oli, viidentenätoista päivänä kahdeksannella kuukaudella, jonka kuukauden hän omasta sydämestänsä oli valinnut. Ja teki Israelin ~~lapsille~~ pojille juhlan, ja uhrasi alttarilla ja suitsutti.

13. LUKU

1. Ja katso, *iysh* '**Elohiym** mies tuli Juudasta */Dabar* **YHWH** sanan kautta Beteliin; ja Jerobeam seisoi alttarin edessä suitsuttamassa.
2. Ja hän huusi alttaria vastaan *Bid'var* **YHWH** sanan kautta ja sanoi: alttari, alttari! *Bid'var* **YHWH** *waYomer*: katso, Davidin huoneelle on syntyvä poika, Josija **Yoshi'Yahu** nimeltä [*Yo'shiYah* =Jumalan perustama]: hän on uhraava sinun päälläsi kukkuloitten pappeja, jotka sinun päälläsi suitsuttavat, ja on polttava ihmisen luita sinun päälläsi!
3. Ja hän määräsi sinä päivänä merkin ja sanoi: tämä on se merkki, jonka *Diber* **YHWH** puhunut on: katso, alttarin pitää halkeaman, ja tuhka, joka sen päällä on, hajoitetaan.

4. Kun kuningas kuuli sanan siltä *iysh*-**Ha'Elohiym** mieheltä, joka alttaria vastaan Betelissä huutanut oli, ojensi Jerobeam kätensä alttarin luota ja sanoi: ottakaat hän kiinni! Mutta hänen kätensä kuivettui, jonka hän häntä vastaan ojensi, eikä hän taitanut sitä vetää jälleen puoleensa.
5. Ja alttari halkesi, ja tuhka hajoitettiin alttarilta, sen merkin mukaan, jonka *iysh* **ha'Elohiym** mies *Bid'var* **YHWH** Herran Sanan kautta oli määrännyt.
6. Ja kuningas vastasi ja sanoi *waYomer el-iysh* '**Elohiym** miehelle: lepytä **YHWH** '**Eloheykha**, ja rukoile minun edestäni, että käteni palajaisi minun tyköni. Niin *iysh*-'**Elohiym** mies rukoili **YHWH**, ja kuninkaan käsi palasi jälleen hänen puoleensa ja tuli entisilleen.
7. Ja kuningas puhui *el-iysh* **ha'Elohiym** miehelle: tule kotia minun kanssani ja virvoita itsesi; minä annan sinulle lahjan.
8. *WaYomer iysh* **ha'Elohiym** mies sanoi kuninkaalle: vaikkas antaisit minulle puolet sinun huonettasi, en minä tulisi sinun kanssasi, enkä syö leipää enkä juo vettä tässä paikassa;
9. *Bid'var /Dabar* **YHWH** käski minua sanoen: älä syö leipää äläkä juo vettä, äläkä palaja sitä tietä, jota olet mennyt.
10. Ja hän meni toista tietä eikä palannut sitä tietä, jota hän Beteliin tullut oli.
11. Ja Betelissä asui vanha profetta; ja hänen poikansa tulivat hänen tykönsä ja kertoivat hänelle kaikki, mitä *iysh* **ha'Elohiym** mies teki sinä päivänä Betelissä, ja ne sanat, jotka hän kuninkaalle sanonut oli, ne he kertoivat isällensä.
12. Ja heidän isänsä sanoi heille, mitä tietä hän meni? ja hänen poikansa osoittivat tien, jota *iysh* **ha'Elohiym** mies vaeltanut oli, hän joka Juudasta oli tullut.
13. Ja hän sanoi pojillensa: satuloikaat minulle aasi! Ja kuin he olivat satuloineet aasin, istui hän sen selkään,
14. ja meni sen *iysh* **ha'Elohiym** miehen perään, ja löysi hänen istumasta tammen alla, ja sanoi hänelle, sinäkö olet se *iysh* **ha'Elohiym** mies, joka Juudasta tullut olet? Hän sanoi: minä.
15. Hän sanoi hänelle: tule minun kanssani kotia ja syö leipää.
16. Hän sanoi: en minä voi palata sinun kanssasi enkä tulla sinun kanssasi: en minä syö leipää enkä juo vettä sinun kanssas tässä paikassa.
17. Sillä minulle on puhuttu *Bid'var /Dabar* **YHWH** Sanan kautta: älä syö siellä leipää äläkä juo vettä, älä myöskään palaja sitä tietä, jota olet sinä sinne mennyt.
18. Hän sanoi hänelle: minä olen myös profetta, niinkuin sinäkin, ja enkeli on puhunut minun kanssani *Bid'var /Dabar* **YHWH** kautta ja sanonut: vie hänet kanssasi huoneesesi syömään leipää ja juomaan vettä. Hän valehteli sen hänen edessänsä.
19. Ja hän palasi hänen kanssansa, ja söi leipää ja joi vettä hänen huoneessansa.
20. Ja tapahtui, kun he istuivat pöydän ääressä, että *D'var*-**YHWH** tuli profetalle, joka oli hänet palauttanut,
21. Ja hän huusi sille *el-iysh* **ha'Elohiym** miehelle, joka oli Juudasta tullut, ja sanoi: näin sanoo '*amar* **YHWH**: koska olet ollut **YHWH** käskylle *piy /peh*=suu tottelematon, etkä ole sitä käskyä pitänyt, minkä **YHWH** '**Eloheykha**, käskenyt on,

22. ja olet palannut syömään leipää ja juomaan vettä siinä paikassa, josta sinulle sanottu oli: älä syö leipää äläkä juo vettä: niin älköön sinun ruumiisi tulko isäisi hautaan.
23. Ja kun hän oli leipää syönyt ja juonut, satuloitsi hän aasin sille profetalle, jonka hän palauttanut oli.
24. Ja kun hän meni pois, kohtasi häntä jalopeura tiellä ja tappoi hänet. Ja hänen ruumiinsa makasi heitettynä tiellä, ja aasi seiso i hänen vieress äns ä, ja jalopeura seiso i lähinn ä ruumista.
25. Ja katso, siit ä kävi ihmisi ä ohitse, ja he näkivät ruumiin heitetyksi tielle ja jalopeuran seisovan ruumiin tykönä; ja he tulivat ja sanoivat sen kaupungissa, jossa se vanha profetta asui.
26. Ja profetta, joka hänen tielt ä palauttanut oli, kuuli sen ja sanoi: se on *iysh* **ha'Elohiym** mies, joka oli **YHWH** käskylle tottelematoin; **YHWH** on antanut hänet jalopeuralle, ja se on musertanut ja tappanut hänet *Kid'var /Dabar* **YHWH** sanan mukaan, jotka Hän hänelle sanonut oli.
27. Ja sanoi pojillensa: satuloikaat minulle aasi! Ja kun he olivat satuloineet,
28. meni hän sinne, ja löysi hänen ruumiinsa heitetyksi tielle, ja aasin ja jalopeuran seisovan ruumiin tykönä. Ei ollut jalopeura syönyt ruumista eikä rev äissyt aasia.
29. Ja profetta otti sen *iysh*-**ha'Elohiym** miehen ruumiin ja pani aasinsa selk ään, ja vei sen takaisin; ja vanha profetta tuli kaupunkiinsa itkem ään ja hautaamaan hänt ä.
30. Ja hän pani ruumiin omaan hautaansa, ja he itkivät hänt ä: ah minun veljeni!
31. Ja kun he olivat haudanneet hänet, puhui hän pojillensa, sanoen: kun min ä kuolen, niin haudatkaat minua siihen hautaan, johonka se *iysh* **ha'Elohiym** mies haudattu on, ja pankaat minun luuni hänen luidensa viereen.
32. Sill ä se on tapahtuva, mit ä hän oli huutanut alttaria ja Beteli ä vastaan *Bid'var Dabar* **YHWH** sanan, ja kaikkia uhrikukkuloitten huoneita vastaan, jotka Samarian kaupungeissa ovat.
33. Kun näm ä olivat tapahtuneet, ei Jerobeam k ääntynyt k ään pahalta tielt äns ä pois, mutta meni ja teki taas kukkuloitten pappeja kansan joukosta; kuka vaan tahtoi, sen k äden hän täytti, ja se tuli kukkuloitten papiksi.
34. Ja t äm ä asia tuli Jerobeamin huoneelle synniksi, ja sen hävitykseksi ja hukuttamiseksi maan pä ält ä.

14. LUKU

1. Siihen aikaan sairasti Abia Jerobeamin poika.
2. Ja Jerobeam sanoi vaimollensa: nouse ja muuta itses, niin ettei yksik ään tuntisi sinua Jerobeamin em änn äksi; ja mene Siloon. Katso siell ä on profeta Ahia, joka minulle sanoi: ett ä min ä olen tuleva t äm än kansan kuninkaaksi.

3. Ja ota käteesi kymmenen leipää ja kakkuja, ja astia hunajaa, ja mene hänen tykönsä, hän on sanova sinulle, mitä nuorukaiselle tapahtuu.
4. Ja Jerobeamin vaimo teki niin, hän nousi ja meni Siloon, ja tuli Ahijan huoneeseen; ja Ahia ei voinut nähdä, sillä hänen silmänsä olivat pimenneet vanhuudesta.
5. **WAYHWH** sanoi *amar* Ahijalle: katso Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta yhtä asiaa pojastansa, sillä hän on sairas; puhu sinä hänelle niin ja niin. Ja kun hän tulee sisälle, tekee hän itsensä oudoksi.
6. Kuin Ahija kuuli hänen askeleensa äänen ovelta, sanoi hän: tule sisälle, Jerobeamin vaimo: miksi itsesi niin outona pidät? Minä olen lähetetty sinun tykösi kovalla sanomalla.
7. Mene ja sano Jerobeamille: näin sanoo **YHWH 'Elohey** *Yis'rael*: koska Minä olen korottanut sinut kansan seassa ja pannut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi,
8. ja reväissyt valtakunnan Davidin huoneelta pois, ja antanut sen sinulle: mutta sinä et ole ollut niinkuin palvelijani David, joka piti Minun käskyni ja seurasi Minua kaikesta sydämmestä, ja teki ainoastaan sitä, mitä Minulle kelpasi;
9. vaan sinä olet tehnyt pahemmin kaikkia muita, jotka ovat edelläsi olleet, ja sinä olet mennyt ja tehnyt itsellesi vieraita jumalia **'Elohiym** *acheriym* ja valetuita kuvia, yllyttääksesi Minua vihaan, ja olet heittänyt Minun selkäsi taa;
10. sentähden, katso, Minä annan tulla pahaa Jerobeamin huoneelle, ja hukutan Jerobeamista sen, joka vetensä seinään heittää, sekä orjan että vapaan Israelissa, ja lakaisen pois Jerobeamin huoneen niinkuin tunkio laastaan, perikatoon asti.
11. Joka Jerobeamista kuolee kaupungissa, sen syövät koirat, ja joka kuolee kedolla, sen syövät taivaan linnut; sillä **YHWH** on sen puhunut *Diber /Dabar*.
12. Ja sinä, nouse, mene kotiasi, ja kun jalkasi astuu kaupunkiin, niin poika kuolee.
13. Ja koko Israel itkee häntä ja hautaa hänet, sillä ainoastansa tämä tulee Jerobeamista hautaan, että hänessä on havaittu jotakin hyvää, *el-YHWH 'Elohey* *Yis'rael* edessä, Jerobeamin huoneessa.
14. Ja **YHWH** herättää itsellensä yhden Israelin kuninkaan; hän on hävittävä Jerobeamin huoneen sinä päivänä; - ja mitä? se jo on tapahtunut.
15. Ja **YHWH** lyö Israelin niinkuin ruoko häälyy *yanud /nuwd* vedessä, ja repii Israelin tästä hyvästä maasta, jonka hän heidän isillensä antanut on, ja hajottaa heidät virran toiselle puolelle; sentähden että he ovat itsellensä tehneet Astarotin *astarte*, eastre, taivaan jumalatar, pääsiäisnoita, molok kuvia, ja sen kautta vihoittaaet *et-YHWH*:
16. Ja Hän hylkää Israelin, Jerobeamin synnin tähden, joka syntiä teki ja saattoi Israelin syntiä tekemään.
17. Ja Jerobeamin vaimo nousi ja meni, ja tuli Tirsaan; ja kuin hän astui huoneen kynnykselle, kuoli nuorukainen.
18. Ja he hautasivat *waYiBru* polttivat hänet, ja koko Israel itki häntä, *Kid'var /Dabar* **YHWH** Sanan mukaan, jonka Hän sanonut oli palvelijansa, profetta Ahijan kautta.
19. Mitä muuta Jerobeamista on sanottavaa, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi; katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
20. Ja aika, jona Jerobeam hallitsi, oli kaksikolmattakymmentä ajastaikaa 22v; ja hän nukkui isänsä kanssa; ja hänen poikansa Nadab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21. Ja Rehabeam, Salomon poika, oli kuningas Juudassa, ja yhden viidettäkymmentä ajastaikainen oli hän tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi seitsemäntoista ajastaikaa Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka **YHWH** oli valinnut kaikista Israelin sukukunnista, pannaksensa siihen Nimensä; ja hänen äitinsä nimi oli Naema, Ammonilainen.
22. Ja Juuda teki pahaa **YHWH** edessä; ja he saattoivat hänen vielä kiivaammaksi, kuin kaikki heidän esi-isänsä olivat tehneet heidän synneillänsä, joita he harjoittivat;
23. Sillä hekin rakensivat itsellensä kukkuloita, patsaita ja astarot-kuvia asherah happy kaikille korkeille vuorille ja kaikkein viheriäisten puiden alle.
24. Ja maakunnassa oli huorintekijöitä; ja he tekivät kaikki niiden pakanain kauhistukset, jotka **YHWH** Israelin lasten poikien edestä oli ajanut pois.
25. Ja tapahtui viidennellä kuningas Rehabeamin ajastajalla, että Sisak, Egyptin kuningas läksi Jerusalemia vastaan,
26. ja hän otti **YHWH** huoneen tavarat, ja kuninkaan huoneen tavarat; hän otti kaikki, ja otti kaikki kultaiset kilvet, jota Salomo oli teettänyt,
27. Ja kuningas Rehabeam antoi tehdä vaskisia kilpiä niiden sijaan, ja antoi ne ylimmäisten vartijainsa haltuun, jotka kuninkaan huoneen ovea vartioitsivat.
28. Ja niin usein kuin kuningas meni **YHWH** huoneesen, kantoivat vartijat niitä, ja veivät ne vartijakamariin jälleen.
29. Mitä muuta Rehabeamin asioista on sanottavaa ja kaikista hänen töistänsä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.
30. Ja Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli sota kaikkina heidän päivinänsä.
31. Ja Rehabeam nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä tykö Davidin kaupunkiin. Ja hänen äitinsä nimi oli Naema Ammonilainen. Ja hänen poikansa Abiam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15. LUKU

1. Ja kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan kahdeksantena vuotena toistakymmentä tuli Abijam kuninkaaksi Juudassa,
2. Ja hän hallitsi kolme ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Maeka, Abisalomin tytär.
3. Ja hän vaelsi kaikissa isänsä synneissä, jotka hän oli tehnyt hänen edellensä, hänen sydämensä ei ollut vakaa *im-***YHWH 'Elohayw**, edessä, niinkuin Davidin, hänen isänsä, sydän oli.
4. Mutta Davidin tähden antoi **YHWH 'Elohayw** hänelle valkeuden Jerusalemissa, ja herätti hänelle pojan hänen jälkeensä, ja pystyssä piti Jerusalemin;
5. Sillä David oli tehnyt mitä oikein on **YHWH** edessä, eikä poikennut kaikista, mitä Hän hänelle käsenyt oli, kaikkena elinaikanansa, paitsi Urijan, Hetiläisen asiaa.
6. Mutta Rehabeam ja Jerobeam sotivat keskenänsä kaiken elinaikansa.

7. Mitä muuta on sanottavaa Abijamista ja kaikista hänen töistensä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. Ja Abijam soti Jerobeamin kanssa.
8. Ja Abijam nukkui isänsä kanssa ja haudattiin Davidin kaupunkiin; ja Asa hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
9. Kahdentenkymmenentenä Jerobeamin, Israelin kuninkaan, vuonna tuli Asa kuninkaaksi Juudassa.
10. Ja hallitsi yhden ajastajan viidettäkymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Maeka, Abisalomin tytär.
11. Ja Asa teki mitä **YHWH** edessä oikein oli, niinkuin David hänen isänsä,
12. ja karkoitti huorintekijät maasta, ja hävitti kaikki epäjumalat *et-Kal-haGiLuliyim*, jotka hänen isänsä tehneet olivat.
13. Ja pani myös äitinsä Maekan kuningattaren viralta pois, koska hän oli tehnyt Astarot-kuvan *Mipletset*=terror, metsistö, Astarten kuva; mutta Asa kukisti hänen epäjumalakuvansa *Mipletset*insä ja poltti sen Kidronin ojan luona.
14. Mutta uhri-kukkulat eivät hävinneet. Kuitenkin oli Asan sydän vakaa **YHWH** edessä kaiken elinaikansa.
15. Ja hän vei **YHWH** huoneeseen mitä hänen isänsä oli pyhittänyt, ja hän itse oli pyhittänyt: hopeaa ja kultaa ja astioita.
16. Ja Asan ja Baesan välillä oli sota kaiken heidän elinaikansa.
17. Ja Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja rakensi Raman, ettei yksikään vaeltaisi ulos taikka sisään Asan, Juudan kuninkaan, puolelta.
18. Ja Asa otti kaiken hopean ja kullan, mikä *beyt*-**YHWH** huoneen tavaroista ja kuninkaan huoneen tavaroista jääneet oli, ja antoi ne palvelijainsa käsiin, ja kuningas Asa lähetti heidät Benhadadin, Tabrimonin pojan, Hesionin pojan, Syrian kuninkaan tykö, joka asui Damaskussa, ja käski sanoa hänelle:
19. Minun ja sinun välillä, ja minun isäni ja sinun isäsi välillä on liitto; katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kultaa lahjaksi; mene, riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan kanssa, että hän erkanisi minusta.
20. Ja Benhadad oli kuuliainen kuningas Asalle, ja lähetti sodan päämiehet Israelin kaupunkiin, ja löi Ijonin ja Danin ja Abel-Bet-Maekan, ja koko Kinnerotin, ynnä koko Naftalin maakunnan.
21. Kuin Baesa sen kuuli, lakkasi hän rakentamasta Ramaa, ja meni Tirsaan.
22. Ja kuningas Asa lähetti kutsumaan kokoon kaiken Juudan, eikä yksikään saanut olla vapaana. Ja he kukistivat kivet ja puut Ramasta, joita Baesa oli rakentanut; ja kuningas Asa rakensi niistä Gibeon Benjaminissa ja Mispan.
23. Mitä muuta on kuningas Asasta sanottavaa, ja kaikesta hänen vallastansa, ja kaikista hänen töistensä, ja kaupungeista, jotka hän oli rakentanut, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. Mutta vanhuudessaan hän oli sairas jaloistaan.
24. Ja Asa nukkui isänsä kanssa ja haudattiin isänsä kanssa isänsä Davidin kaupunkiin. Ja Josafat, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä.
25. Mutta Nadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi toisena Asan, Juudan kuninkaan, vuonna, ja hallitsi Israelissa kaksi vuotta,

26. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* 7451 **YHWH** edessä, ja vaelsi isänsä teillä ja hänen synneissänsä, joilla hän saattoi Israelin syntiä tekemään.
27. Ja Baesa, Ahian poika, Isaskarin huoneesta, teki liiton häntä vastaan; ja Baesa löi hänet Filistealaisten Gibetonissa; sillä Nadab ja koko Israel piirittivät Gibetonia.
28. Ja Baesa tappoi hänet kolmantena Asan Juudan kuninkaan, vuonna, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
29. Kuninkaana ollessana löi hän kuoliaaksi kaiken Jerobeamin huoneen, eikä jättänyt yhtään henkeä Jerobeamin huoneesta, vaan hävitti sen, *Kid'var /Dabar* **YHWH** sanan mukaan, joka Hän oli puhunut palvelijasa Ahijan, Silolaisen, kautta,
30. Jerobeamin syntien tähden, jotka hän teki, ja joilla hän saattoi Israelin syntiä tekemään, sen kautta, että hän vihaan yllytti *et-YHWH 'Elohey Yis'rael*.
31. Mitä muuta Nadabista on sanomista ja kaikista hänen töistensä, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
32. Mutta Asa ja Baesa, Israelin kuningas sotivat keskenänsä kaiken ikänsä.
33. Kolmantena Asan, Juudan kuninkaan vuonna, tuli Baesa, Ahijan poika, kuninkaaksi Tirsassa, neljäkolmattakymmentä ajastaikaa.
34. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* 7451 **YHWH** edessä, ja vaelsi Jerobeamin teillä ja hänen synneissänsä, joilla hän saattoi Israelin syntiä tekemään.

16. LUKU

1. *Wayhiy d'var-YHWH* Sana tuli Jehulle, Hananin pojalle, Baesaa vastaan, lausuen:
2. Koska Minä olen ylentänyt sinut tomusta ja tehnyt sinut kansani Israelin ruhtinaaksi, mutta sinä olet vaeltanut Jerobeamin teillä ja saattanut Minun kansani Israelin syntiä tekemään, ja vihoittamaan Minua heidän synneillänsä,
3. katso, Minä hävitän Baesan perilliset ja hänen huoneensa perilliset, ja teen sinun huoneesi Jerobeamin, Nebatin pojan, huoneen kaltaiseksi.
4. Joka Baesasta kuolee kaupungissa, se koirat syövät, ja joka kuolee kedolla, sen syövät taivaan linnut.
5. Mitä muuta on sanottavaa Baesasta ja hänen töistensä ja voimastansa: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
6. Ja Baesa nukkui isänsä kanssa ja haudattiin Tirsaan. Ja hänen poikansa Ela tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
7. Ja myös Jehu profetan, Hananin pojan, kautta tuli *D'var-YHWH* Sana Baesaa ja hänen huonettansa vastaan, sekä kaiken sen pahuuden tähden *ra' rah* | *Kal-haraah evil* 7451 , minkä hän **YHWH** edessä tehnyt oli, ja vihoittanut Häntä kättensä töillä, että hänen kävisi niinkuin Jerobeamin huoneen, ja kuin myös sentähden että Hän oli sen lyönyt.
8. Asan, Juudan kuninkaan, kuudentena vuonna kolmattakymmentä tuli Ela, Baesan poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hallitsi kaksi ajastaikaa.

9. Mutta hänen palveliansa Simri, joka hallitsi puolet vaunuja, teki liiton häntä vastaan. Ja kun hän Tirsassa joi ja juopui Arsan tykönä, joka oli Tirsan huoneen haltija,
10. tuli Simri ja löi hänet, ja tappoi hänet Asan, Juudan kuninkaan, seitsemäntenä vuonna kolmattakymmentä, ja tuli hänen sijaansa kuninkaaksi.
11. Ja kun hän oli kuningas ja istui kuninkaallisella istuimellansa, löi hän kaiken Baesan huoneen eikä jättänyt yhtään seinään vettänsä heittävä, eikä perillisiä eikä lankoja.
12. Ja niin hävitti Simri koko Baesan huoneen, *Kid'var* **YHWH** Sanan mukaan, joka Baesalle oli puhuttu Jehu profetan kautta.
13. Kaikkein Baesan ja hänen poikansa Ellan syntein tähden, joita he olivat tehneet, ja olivat saattaneet Israelin syntiä tekemään, ja olivat vihoittaneet *et-YHWH 'Elohey Yis'rael* turhuudellansa.
14. Mitä muuta on sanottavaa Elasta ja kaikista hänen toimistansa: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
15. Seitsemäntenä kolmattakymmentä Asan, Juudan kuninkaan, vuonna oli Simri kuningas Tirsassa seitsemän päivää; ja sotaväki oli sijoittanut itsensä Filistealaisten Gibetonia vastaan.
16. Kun väki leirissä ollessansa kuuli sanottavan; Simri on tehnyt liiton ja tappanut kuninkaan! niin koko Israel teki sinä päivänä Omrin, sodanpäämiehen, Israelin kuninkaaksi leirissä.
17. Ja Omri meni ylös ja koko Israel hänen kanssansa Gibetonista, ja piirittivät Tirsan.
18. Ja tapahtui, kun Simri näki kaupungin voitetuksi, meni hän kuninkaallisen linnaan, ja poltti itsensä kuninkaallisen huoneen kanssa ja kuoli,
19. - hänen synteinsä tähden, jotka hän oli tehnyt; sillä hän oli tehnyt *pahaa ra'rah | hara evil 7451* YHWH edessä ja vaeltanut Jerobeamin teillä ja niissä synneissä, jotka hän oli tehnyt ja joilla hän oli myös saattanut Israelinkin syntiä tekemään.
20. Mitä muuta on sanomista Simristä, ja kuinka hän oli liiton tehnyt: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
21. Siihen aikaan hajosi Israelin kansa kahteen joukkoon: yksi osa Tibnin, Ginatin pojan, puolelle, ja tekivät hänen kuninkaaksensa ja toinen Omrin puolelle.
22. Ja se joukko, joka piti Omrin puolta, oli väkevämpi kuin ne, jotka pitivät Tibnin, Ginatin pojan puolta. Ja Tibni kuoli, ja Omri tuli kuninkaaksi.
23. Asan, Juudan kuninkaan, ensimmäisenä vuonna neljäntäkymmentä tuli Omri Israelin kuninkaaksi, kaksitoistakymmentä ajastaikaa; ja hallitsi Tirsassa kuusi ajastaikaa.
24. Hän osti Semeriltä Samarian vuoren kahdella hopea-talentilla, ja rakensi vuorelle, ja kutsui sen kaupungin, jonka hän rakensi, Samariaksi, Semerin vuoren herran *'adown* nimellä.
25. Ja Omri teki *pahaa ra'rah | hara evil 7451* YHWH edessä, ja oli pahempi kaikkia, jotka hänen edellensä olleet olivat,

26. Ja vaelsi kaikissa Jerobeamin, Nebatin pojan teissä ja hänen synneissänsä, joilla hän Israelin saattoi syntiä tekemään, niin että he vihoittivat *et-YHWH 'Elohey Yisrael*, heidän epäjumalan palveluksellaan *B'hav'leyhem /hebel* turhamaisuus.
27. Mitä muuta on sanomista Omrista, ja kaikista hänen töistensä, ja hänen voimastansa teoissansa: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
28. Ja Omri nukkui isänsä kanssa ja haudattiin Samariaan; ja Ahab hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
29. Asan, Juudan kuninkaan, kahdeksantena vuonna neljäntäkymmentä tuli Ahab, Omrin poika, kuninkaaksi Israelissa, ja hallitsi Israelia Samariassa kaksi ajastaikaa kolmattakymmentä.
30. Ja Ahab, Omrin poika, teki pahaa *ra' rah* | *hara* evil **7451** **YHWH** edessä enemmän kuin kaikki ne, jotka hänen edellensä olivat.
31. Ja se oli hänelle vähä, että hän vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, hän otti myös Isebelin, Etbaalin, Sidonin kuninkaan tyttären vaimoksensa, ja meni palvelemaan ja kumartamaan Baalia.
32. Ja hän asetti Baalille alttarin Baalin huoneessa, jonka hän oli rakentanut Samariassa.
33. Ja Ahab teki astarot-kuvan *et-ha'Aserah, Astarte*; ja Ahab teki niin, että hän enemmän vihoitti **YHWH 'Elohey Yis'rael**, kuin kaikki muut Israelin kuninkaat, jotka hänen edellensä olivat.
34. Hänen aikansa rakensi Hiel, Betelistä Jerikon. Abiramilla, esikoisellansa, laski hän perustuksen, ja nuorimmalla pojallansa, Segubilla, pani hän sen portit, - *Kid'var* **YHWH** Sanan mukaan, jonka Hän oli sanonut Josuan, Nunin pojan, kautta.

17. LUKU

1. *WaYomer EliYahu* Elija, Tisbiläinen, Gileadin asukkaita, sanoi Ahabilille: niin totta kuin *chay-YHWH Elohey Yis'rael* elää, jonka edessä minä seison, ei tule näinä kastetta eikä sadetta, muutoin kuin minun sanani *d'vari* /*dabar* jälkeen!
2. Ja *d'var* /*Dabar* **YHWH** sana tuli hänelle, lausuen:
3. Mene tästä pois ja käännä itsesi itään päin, ja lymy Keritin ojalle, joka laskee Jordaniin.
4. Ja juo ojasta; ja Minä olen käskenyt kaarneitten elättää sinua siellä!
5. Niin hän meni ja teki *Dabar* **YHWH** Sanan mukaan, ja hän meni ja istui Keritin ojan tykönä, joka laskee Jordaniin.
6. Ja kaarneet toivat hänelle leipää ja lihaa, aamulla ja illalla, ja hän joi ojasta.
7. Ja jonkun ajan ('monikahtain päivän') kuluttua kuivui oja; sillä ei ollut sadetta maakunnassa.
8. Ja *Dabar* **YHWH** Sana tuli hänelle, lausuen:
9. Nouse ja mene Sarpatiin, joka kuuluu Sidoniin, ja asu siellä; katso, Minä olen käskenyt leskivaimon siellä elättämään sinua!

10. Ja hän nousi ja meni Sarpatiin; ja kun hän tuli kaupungin porttiin, katso, leskivaimo oli siellä hakemassa puita. Ja hän huusi hänelle, sanoen: tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni!
11. Kuin hän meni tuomaan, huusi hän vielä ja sanoi: tuo myös minulle pala leipää kädessä!
12. *WaTomer* Hän sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH 'Eloheykha** elää, ei ole minulla leipää, vaan ainoastaan pivo jauhoja vakkasessa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, minä kokoan pari puuta ja menen valmistamaan ruokaa itselleni ja pojalleni, syödäksemme, ja sitte kuollaksemme.
13. Ja Elija sanoi hänelle: älä pelkää, mene ja tee niinkuin olet sanonut; kuitenkin leivo minulle pieni kakku siitä ensin ja tuo minulle; mutta tee myös sitte itsellesi ja pojallesi.
14. Sillä näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'ra'el**: Ei jauhot vakkaisesta pidä loppuman eikä öljyn astiasta puuttuman, siihen päivään asti kun *tet*-**YHWH** antaa sataa maan päälle!
15. Ja hän meni ja teki, niinkuin Elija oli puhunut. Ja hän söi ja myös vaimo perheineensä kauan aikaa.
16. Jauhot eivät loppuneet vakkasesta eikä öljy astiasta, *Dabar* **YHWH** Sanan mukaan, jonka Hän Elijan kautta oli puhunut.
17. Sen jälkeen tapahtui, että perheen emännän poika sairastui, ja hänen sairautensa oli niin raskas, ettei henkeä hänessä enää ollut.
18. Ja hän sanoi Elijalle: mitä minun sinuun tulee, *iysh* **ha'Elohiym** sinä Jumalan mies! Sinä olet tullut minun tyköni, että minun pahatekoni muistettaisiin ja minun poikani kuolisi.
19. Hän sanoi hänelle: tuo minulle poikasi. Ja hän otti pojan hänen sylistänsä, ja vei hänen ylistupaan, missä hän asui, ja pani hänet omaan vuoteeseensa,
20. *WaYiqra el*-**YHWH** hän huusi ja sanoi: **YHWH 'Elohay!** oletko niin kovin tehnyt tätä leskeä vastaan, jonka tykönä minä asun, että tapat hänen poikansa?
21. Ja hän ojensihe kolmasti nuorukaisen ylitse, ja huusi *WaYiqra el*-**YHWH** ja sanoi: **YHWH 'Elohay**, anna tämän nuorukaisen sielu tulla häneen jälleensä!
22. Ja **YHWH** kuuli Elijan äänen: ja nuorukaisen sielu tuli häneen jälleen, ja hän virkosi.
23. Ja Elija otti pojan ja kantoi ylistuvasta alas huoneesen, ja antoi äidille; ja Elija sanoi: katso, poikasi elää.
24. Ja vaimo sanoi Elijalle: nyt minä ymmärrän, että olet *iysh* **'Elohiym**, *Dabar* **YHWH** Sana on tosi sinun suussasi.

18. LUKU

1. Ja monen päivän perästä tuli *ud'var*-**YHWH** Sana Elijalle *el-EliYahu* kolmantena vuonna, sanoen: mene ja näytä itsesi Ahabille, ja Minä annan sataa maan päälle!

2. Ja Elija meni näyttämään itsensä Ahabille. Mutta nälkä oli suuri Samariassa.
3. Ja Ahab kutsui Obadian, joka oli hänen huoneensa haltija: (Ja Obadia pelkäsi *et-YHWH* suuresti.
4. Ja kun Isebel hukutti **YHWH** profetat, otti Obadia sata profetaa ja kätki ne, viisikymmentä kuhunkin luolaan, ja elätti heidät leivällä ja vedellä.)
5. Niin sanoi Ahab Obadjalle: vaella maan lävitse kaikille vesilähteille ja kaikille ojille, ehkä löytäisimme ruohoja hevosille ja muuleille elatukseksi, ettei meidän tarvitsisi eläimiä hukuttaa.
6. Ja he jakoivat maan keskenänsä vaeltaaksensa sen lävitse: Ahab vaelsi yksinänsä yhtä tietä ja Obadja toista tietä yksinänsä.
7. Kun Obadja oli tiellä, katso, silloin kohtasi hänen Elija *eliYahu* ; ja hän tunsu hänet, ja lankesi kasvoillensa ja sanoi: etkö ole herrani *adoniy /'adown* Elija?
8. Hän sanoi: olen; mene ja sano herrallesi *ladoneykha /'adown*: katso, Elija on tässä.
9. Ja hän sanoi: mitä palvelijasi on rikkonut, että annat minut Ahabin käsiin tapettavaksi?
10. Niin totta kuin *chay-YHWH 'Eloheykha*, elää, ei ole yhtään kansaa tahi valtakuntaa, mihin herrani *'adoniy /'adown* ei ole lähettänyt sinua etsimään. Ja kun he ovat sanoneet: ei hän ole täällä, on hän vannottanut sitä valtakuntaa ja kansaa, ettei sinua ole löydetty.
11. Ja nyt sinä sanot: mene ja sano herrallesi *ladoneykha*: katso, Elija on tässä.
12. Ja jos minä menisin pois sinun tyköäsi, ja *w'ruch YHWH* henki veisi sinut pois, ja en minä tietäisi mihin, ja minä tulisin sanomaan sen Ahabille, ja hän ei löytäisi sinua, niin hän tappaisi minut. Mutta minä, sinun palvelijasi, pelkään *et-YHWH* hamasta nuoruudestani.
13. Eikö ole herralleni *ladoniy /'adown* sanottu, mitä minä tehnyt olen, kun Isebel tappoi **YHWH** profetat? ja minä kätkin sata **YHWH** profettaa luoliin, viisikymmentä tänne ja viisikymmentä sinne, ja ruokin heidät leivällä ja vedellä.
14. Ja nyt sinä sanot: mene ja sano herrallesi *ladoneykha*: katso, Elija on tässä! että hän minut tappaisi.
15. *WaYomer EliYahu* Elija sanoi: niin totta kuin *chay-YHWH Tz'vaot* elää, jonka edessä minä seison: tänäpäni minä itseni hänelle ilmoitan.
16. Niin meni Obadja Ahabia vastaan ja sanoi nämät hänelle, ja Ahab meni Elijaa vastaan.
17. Ja kuin Ahab näki Elijan, sanoi Ahab hänelle: etkö sinä ole se, joka Israelin villitset?
18. Hän sanoi: en minä villitse Israelia, mutta sinä ja sinun isäsi huone, koska olette hyljänneet *et-Miyz'wot YHWH* käskyt, ja sinä vaellat Baalin jälkeen.
19. Lähetä siis nyt kokoamaan minun tyköni koko Israel Karmelin vuorelle, ja neljä sataa ja viisikymmentä Baalin profettaa ja neljä sataa Astarten *ha'asherah* profettaa, jotka syövät Isebelin pöydältä.
20. Silloin Ahab lähetti kaikkialle Israelin lasten poikien kesken ja kokosi profetat Karmelin vuorelle.

21. Silloin Elija astui kaiken kansan eteen ja sanoi: kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos *im*-**YHWH** on Jumala, niin vaeltakaat Hänen jälkeensä, mutta jos *w'im*-Baal, niin vaeltakaat hänen jälkeensä! Ja kansa ei vastannut häntä mitään.
22. Ja Elija sanoi kansalle: minä olen yksinäni jäänyt **LAYHWH** profetoista; mutta Baalin profettoja on neljä sataa ja viisikymmentä miestä.
23. Niin antakaat nyt meille kaksi härkää ja antakaat heidän valita toinen härkä ja hakata se kappaleiksi, ja pankoot puiden päälle, mutta älköön siihen tulta panko: ja minä otan sen toisen ja panen myös puiden päälle, enkä pane siihen tulta.
24. Ja huutakaat te teidän *B'shem* '**Eloheykhem** nimeä, ja minä huudan *v'shem* **YHWH** nimeä; ja se '**Elohiym**, joka vastaa tulen kautta, Hän olkoon '**Elohiym**! Ja kaikki kansa vastasi ja sanoi: se on hyvä.
25. Ja Elija sanoi Baalin profetoille: valitkaat itsellenne yksi härkä, ja valmistakaat se ensin, sillä teitä on monta, ja huutakaat teidän jumalanne nimeä, ja älkää siihen tulta panko.
26. Ja he ottivat härjän, jonka heille annettiin, ja valmistivat sen; ja he huusivat Baalin nimeä huomenesta puolipäivään asti, sanoen: Baal, kuule meitä! Mutta ei siinä ollut ääntä eikä vastaajata. Ja he hyppelivät alttarin ympärillä, jonka he olivat tehneet.
27. Kun jo puolipäivä oli, pilkkasi heitä Elija ja sanoi: huutakaat vahvasti, sillä hän on '**Elohiym**! hän ajattelee (*siyach* =höpöttää) jotakin, tahi on hänellä jotakin toimittamista, tahi on hän matkalla, tahi ehkä hän makaa, että hän heräisi.
28. Ja he huusivat suurella äänellä, ja viileskelivät itseänsä veitsillä ja naskaleilla heidän tapansa mukaan, niin että he verta tiukkuivat.
29. Kuin puolipäivä oli kulunut, ennustivat *waYit'naB'u /naba* he siksi, että ruoka-uhri oli uhrattava; mutta ei ollut siinä ääntä eikä vastaajata, eikä vaarin-ottajaa.
30. Ja Elija sanoi kaikelle kansalle: tulkaat minun tyköni; ja kuin kaikki kansa tuli hänen tykönsä, paransi hän **YHWH** alttarin, joka kukistunut oli.
31. Ja Elija otti kaksitoistakymmentä kiveä Jakobin ~~lasten~~ poikien luvun jälkeen, jolle *d'var*-**YHWH** Sana oli tapahtunut, lausuen: *Yisra'el* pitää sinun nimesi oleman,
32. ja rakensi niistä kivistä alttarin **YHWH** Nimeen, ja teki kuopan alttarin ympäri kahden jyvämitan leveydeltä,
33. ja latoi puut, ja hakkasi härjän kappaleiksi, ja pani sen puiden päälle,
34. ja sanoi: täyttäkää neljä astiaa vedellä ja kaatakaat se poltto-uhrin ja puiden päälle. Ja hän sanoi: tehkää se vielä toinen kerta. Ja he tekivät sen toisen kerran. Ja hän sanoi: tehkää se vielä kolmas kerta. Ja he tekivät sen kolmannen kerran.
35. Ja vesi juoksi alttarin ympäri, ja kuoppa täytettiin vedestä.
36. Ja kun ruoka-uhri piti uhrattaman, astui Elija profetta edes ja sanoi: **YHWH** '**Elohey**, Abrahamin, Isaakin ja Israel! ilmoita tänäpäpä, että Sinä olet Israelin '**Elohiym**, ja minä Sinun palvelijasi, ja että minä nämä kaikki Sinun Sanasi mukaan tehnyt olen.
37. '*Aneniy /anah* **YHWH** Kuule minua, kuule minua, että tämä kansa tietäisi Sinun olevan **YHWH** **Ha'Elohiym**; ja että olet kääntänyt heidän sydämiänsä.

38. *WaTipol esh-YHWH* tuli lankesi ja poltti poltto-uhrin, puut, kivet ja mullan, ja nuoli veden kuopasta.
39. Kuin kaikki kansa näki sen, lankesivat he kasvoillensa ja sanoivat: **YHWH on 'Elohiym, YHWH on 'Elohiym!** *waYom'ru YHWH hu ha'Elohiym YHWH hu ha'Elohiym!*
40. Mutta Elija sanoi heille: ottakaat Baalin profetat kiinni, ettei yksikään heistä pääsisi! Ja he ottivat heidät kiinni; ja Elija vei heidät Kisonin ojalle ja tappoi heidät siellä.
41. Ja Elija sanoi Ahabile: mene ylös, syö ja juo; sillä suuren sateen hyminä kuuluu.
42. Ja Ahab meni syömään ja juomaan. Ja Elija meni Karmelin kukkulalle, ja heittäysi maahan, ja kumarsi kasvoillensa, ja pani päänsä polviensa välille,
43. ja sanoi palvelijallensa: mene nyt ylös ja katso meren puoleen! Hän meni ylös, katsoi ja sanoi: ei siellä ole mitään. Hän sanoi taas: mene vielä sinne seitsemän kertaa.
44. Ja seitsemännellä kerralla sanoi hän: katso merestä nousee pieni pilvi, niinkuin miehen kämmen. Hän sanoi: mene ja sano Ahabile: valjasta ja mene, ettei sade sinua estäisi.
45. Ja yhtäkkiä kävi taivas mustaksi pilvistä ja tuulesta, ja tuli sangen suuri sade. Mutta Ahab matkusti ja tuli Jisreeliin.
46. *W'Yad-YHWH* käsi oli Elijan *el-EliYahu* päällä, ja hän vyötti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin.

19. LUKU

1. Ja Ahab ilmoitti Isebelille kaikki mitä Elija oli tehnyt, ja kuinka hän oli tappanut profetat miekalla.
2. Silloin Isebel lähetti sanansaattajan Elijalle, sanoen: jumalat **'Elohiym** minun niin ja niin tehköön, jollen minä huomenna tällä aikaa tee sinun sielullesi samoin kuin näitten sielulle on käynyt!
3. Kuin hän sen näki, nousi hän ja meni pelastaakseen sielunsa, ja tuli Bersebaan, joka oli Juudassa, ja jätti sinne palvelijansa.
4. Ja itse hän meni korpeen päiväkunnan matkan; ja kuin hän tuli ja kävi istumaan katajan alle, rukoillen sieluansa kuolemaan, ja sanoi: jo kyllä on, **YHWH**, ota minun sieluni; sillä en minä ole isiäni parempi.
5. Ja hän pani maata ja nukkui katajan alle. Ja katso, enkeli tarttui häneen ja sanoi hänelle: nouse ja syö!
6. Ja hän katsahti ympärillensä, ja katso, hänen päänsä takana oli hiilillä kypsytetty leipä ja astia vettä; ja kun hän oli syönyt ja juonut, pani hän maata jälleen ja nukkui.
7. Ja **YHWH** enkeli palasi hänen tykönsä toisen kerran, tarttui häneen ja sanoi: nouse ja syö! sinulla on aivan pitkä matka!
8. Ja hän nousi, söi ja joi, ja matkusti sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä **Ha'Elohiym** vuoreen Horebiin asti. (kts. 5Moos.4)

9. Ja meni siellä luolaan, ja oleskeli siellä yötä. Ja katso, *d'var*-**YHWH** Sana tuli hänelle ja sanoi hänelle: mitä täällä teet, Elija?
10. Hän vastasi: minä olen kiivaten kiivannut **LAYHWH 'Elohey Tz'vaot**, tähden; sillä Israelin lapset pojat ovat hyljänneet Sinun liittosi, ja kukistaneet Sinun alttarisi ja tappaneet Sinun profettasi miekalla, ja minä yksinäni jäin, ja he etsivät minun henkeäni, ottaaksensa sen pois.
11. Hän sanoi: mene tästä ulos ja astu vuorelle **YHWH** eteen. Ja katso, **YHWH** meni ohitse, ja suuri ja väkevä tuuli kävi, joka halkaisi vuoret ja särki mäet **YHWH** edellä; mutta ei **YHWH** ollut tuulessa; ja tuulen perästä tuli maan järistys, ja ei **YHWH** ollut maan järistyksessä.
12. Ja maan järistyksen perästä tuli tulta, mutta ei **YHWH** ollut tulessa. Tulen perästä tuli hieno tuulen hyminä.
13. Kuin Elija sen kuuli peitti hän kasvonsa vaipallansa, ja meni ulos ja seisoi luolan ovella. Ja katso, ääni sanoi hänelle: mitäs täällä teet, Elija?
14. *WaYomer* hän vastasi: minä olen kiivannut **LAYHWH 'Elohey Tz'vaot**, tähden; sillä Israelin lapset pojat ovat hyljänneet Sinun liittosi, ja kukistaneet alttarisi ja tappaneet profettasi miekalla, ja minä yksin jäin, ja he etsivät minun henkeäni, ottaaksensa sen pois.
15. *WaYomer* **YHWH** sanoi hänelle: palaja tietäsi myöten Damaskun korpeen: ja mene voitele Hasael Syrian kuninkaaksi.
16. Ja voitele Jehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi; ja Elisa Safatin poika, Abel-Meholasta, voitele profetaksi sinun sijaasi.
17. Ja on tapahtuva, että se, joka välttää Hasaelin miekan, sen tappaa Jehu, ja joka välttää Jehun miekan, sen tappaa Elisa.
18. Ja Minä jätän seitsemän tuhatta Israeliin: kaikki polvet, jotka eivät ole kumartaneet Baalia, ja kaikki suut, jotka eivät hänen suuta antaneet.
19. Ja hän läksi sieltä ja kohtasi Elisan, Safatin pojan, joka kynti kahdellatoista härkä-parilla, ja hän itse oli kahdentoista luona; ja Elija lähestyi häntä ja heitti vaippansa hänen päällensä.
20. Ja hän jätti härjät ja juoksi Elijan perässä, ja sanoi: salli minun antaa minun isäni ja äitini suuta, niin minä seuraan sinua. Hän sanoi hänelle: mene ja tule jälleen! sillä muista mitä minä sinulle tein?
21. Ja hän palasi hänen tykönsä, ja otti härkä-parin ja uhrasi sen, ja keitti lihan härkäin kaluilla, ja antoi kansalle syödä; ja hän nousi ja seurasi Elijaa, ja palveli häntä.

20. LUKU

1. Ja Behadad Syrian kuningas kokosi kaikki sotaväkinsä, ja oli kaksineljätkymmentä (32) kuningasta hänen kanssansa, ja hevosia ja vaunuja; ja hän meni ja piiritti Samarian, ja soti sitä vastaan,

2. Ja hän lähetti sanansaattajia Ahabille, Israelin kuninkaalle, kaupunkiin,
3. Ja käski sanoa hänelle: näin sanoo Benhadad: sinun hopeasi ja kultasi ovat minun, ja sinun vaimosi ja ihanimmat ~~lapsesi~~ poikasi ovat minun!
4. Israelin kuningas vastasi ja sanoi: herrani 'adoniy kuningas, niinkuin sinä sanonut olet, minä olen sinun ja kaikki mitä minulla on!
5. Ja sanansaattajat tulivat jälleen ja sanoivat: näin sanoo Benhadad: minä olen lähettänyt sinulle sanan, sanoman: hopeasi ja kultasi, vaimosi ja ~~lapsesi~~ poikasi pitää sinun minulle antaman;
6. kun siis huomenna tällä aikaa lähetän palvelijani sinun tykösi tutkimaan sinun huonettasi ja palvelijasi huonetta, pitää heidän ottaman haltuunsa mitä sinulla rakkainta on, ja tuoman tänne.
7. Ja Israelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: tietäkää, ja nähkää, että hän pahaa *ra' rah* | *raah evil* **7451** meille aikoo, sillä hän lähetti minulle sanan vaimoistani ja ~~lapsistani~~ pojistani, hopeastani ja kullastani, enkä ole minä häneltä kieltänyt.
8. Niin sanoivat hänelle kaikki vanhimmat ja kaikki kansa: älä häntä kuule, äläkä suostu!
9. Ja hän sanoi Benhadadin sanansaattajille: sanokaat kuninkaalle, herralleni *ladoniy*: kaikki minkä sinä ensin käskit minulle, palvelijallesi, teen minä; mutta tätä en minä voi tehdä. Ja sanansaattajat menivät ja sanoivat vastauksen hänelle.
10. Ja Benhadad lähetti hänen tykönsä ja sanoi: jumalat '**Elohiym** tehköön minulle niin ja niin, jos multaa Samariassa piisaa, niin että kaikki kansa joka minua seuraa taitaisi siitä ottaa pivonsa täyden!
11. Mutta Israelin kuningas vastasi ja sanoi: sanokaat: älköön se, joka vyöttää itsensä sotaan, niin kerskatko, kuin se, joka sota-aseensa riisuu!
12. Kun hän sen kuuli, juodessansa kuningasten kanssa majassa, sanoi hän palvelijoillensa: valmistakaat itsenne! Ja he valmistautuivat kaupunkia vastaan.
13. Ja katso, yksi profetta astui Ahabin, Israelin kuninkaan, eteen, ja sanoi: näin sanoo **YHWH**; oletko nähnyt kaiken sen suuren joukon? Katso, Minä annan heidät sinun käsiisi tänäpä, että tietäisit Minun olevan *Kiy-aniy* **YHWH**!
14. *WaYomer Achav* Ahab sanoi: kenen kautta? Ja hän sanoi: näin sanoo **YHWH**: maaherrain palvelijain kautta: Hän sanoi: kuka alkaa sodan? Hän vastasi: sinä.
15. Niin hän luki maaherrain palvelijat, ja heitä oli kaksi sataa ja kaksi neljäntäkymmentä 232. Ja niiden jälkeen luki hän kaiken Israelin ~~lasten~~ pojat **kansan**, seitsemän tuhatta miestä.
16. Ja he läksivät ulos puolipäivän aikaan. Mutta Benhadad oli juopuneena majassa niiden kahdenneljäntäkymmentä 32 kuninkaan kanssa, jotka häntä auttoivat.
17. Ja maaherrain palvelijat läksivät ensin ulos. Ja Benhadad lähetti tiedustelemaan, ja hänelle ilmoitettiin: miehiä lähtee ulos Samariasta.
18. Hän sanoi: jos he ovat rauhassa lähteneet ulos, niin käsittäkää heitä elävinä, ja jos he ovat lähteneet sotaan, niin ottakaat heidät elävinä!
19. Ja maaherran palvelijat olivat lähteneet kaupungista ja sotaväki heidän perässänään.

20. Ja he löivät mies miehensä, ja Syrialaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa; ja Benhadad, Syrian kuningas, pelastui hevosensa seljässä ratsasmiestensä kanssa.
21. Niin Israelin kuningas läksi ulos ja löi hevoset ja vaunut; ja hän tappoi sangen paljo Syrialaisia.
22. Ja profetta astui Israelin kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: mene ja vahvista itsesi, ymmärrä ja katso, mitä sinun tulee tehdä; sillä Syrian kuningas on sinua vastaan nouseva jälleen tämän vuoden perästä.
23. Ja Syrian *'Aram* kuninkaan palvelijat sanoivat hänelle; heidän jumalansa **'Elohey** ovat vuorten **'Eloheyhem** jumalia, sentähden voittivat he meidät: mutta sotikaamme heitä vastaan kedolla, sodimme, ehkä me voitamme heidät!
24. Niin tee nyt näin: karkoita kuninkaat pois, kukin paikastansa ja aseta maaherroja heidän sijaansa;
25. ja aseta itsellesi sotajoukko, niin suuri kuin tämä sotajoukko, joka kaatui sinulta, ja hevoset ja vaunut niinkuin ennenkin, ja me sodimme heitä vastaan kedolla, ehkä voitamme heidät. Ja hän kuuli heitä ja teki niin.
26. Kun ajastaika oli kulunut, luki Benhadad Syrialaiset *et- 'Aram*, ja läksi ylös Afekiin, sotimaan Israelia vastaan.
27. Ja Israelin lapset pojat luettiin myös ja heille hankittiin ruokavaroja ja he menivät heitä vastaan; ja Israelin lapset pojat sijoittivat itsensä heitä vastapäätä, niinkuin kaksi pientä vuohilaumaa; mutta maa oli täynnä Syrialaisia *wa 'Aram*.
28. *WaYiGash iysh Ha'Elohiym* mies astui edes ja sanoi Israelin kuninkaalle: näin sanoo **YHWH**: koska Syrialaiset *Aram* ovat sanoneet: **YHWH** on vuorten **'Elohey** eikä laaksojen **'Elohey**, niin Minä annan kaiken tämän suuren joukon sinun käteesi, että tietäisitte Minun olevan *Kiy-Aniy YHWH*!
29. Ja he asettivat leirinsä toisiansa vastapäätä seitsemäksi päiväksi, mutta seitsemäntenä päivänä alkoi sota. Ja Israelin lapset pojat löivät Syrialaisia sata tuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.
30. Ja jääneet pakenivat Afekin kaupunkiin. Ja muuri lankesi seitsemänkolmatta tuhannen 37.000 miehen päälle, jotka jääneet olivat. Ja Benhadad pakeni kaupunkiin, huoneesta huoneeseen.
31. Ja hänen palvelijansa sanoivat hänelle: katso, me olemme kuulleet Israelin huoneen kuninkaat laupeiksi kuninkaiksi; pankkaamme säkit kupeisiimme ja köydet päihimme ja menkäämme Israelin kuninkaan tykö; ehkä hän sallii sielus elää.
32. Ja he käärivät säkit kupeillensa ja köydet päihinsä ja tulivat Israelin kuninkaan tykö, ja sanoivat: Benhadad, palvelijasi, sanoo sinulle: salli minun sieluni elää. Ja hän sanoi: vieläkö hän elää? hän on veljeni.
33. Ja miehet ottivat sen hyväksi ja kiiruhtivat saadaksensa selväksi, oliko se hänen mielensä, ja sanoivat: veljesi Benhadad. Niin hän sanoi: menkää ja johdattakaat häntä tänne! Niin Benhadad tuli hänen tykönsä; ja hän antoi hänen istua vaunuihin.
34. Ja hän sanoi hänelle: ne kaupungit, mitkä isäni on ottanut sinun isältäsi, annan minä jälleen, ja tee kadut itsellesi Damaskossa, niinkuin isäni teki Samariaan. Ja minä, sanoi Ahab, teen liiton sinun kanssasi ja annan sinun mennä. Ja hän teki liiton hänen kanssansa ja päästi hänet menemään.

35. Silloin sanoi yksi mies profettain pojista lähimmäisellensä, *Bidvar /Dabar* **YHWH** Sanan kautta: lyö minua! vaan hän kielsi, eikä lyönyt häntä.
36. Niin hän sanoi hänelle: koska et kuullut *lo-shama 'Ta B'qowl* **YHWH** ääntä, katso, kun sinä lähdet minun tyköäni, niin jalopeura lyö sinut. Ja hän läksi hänen tyköänsä, ja jalopeura kohtasi hänen ja löi hänet.
37. Ja hän tapasi toisen miehen ja sanoi: lyö minua! Ja mies löi häntä kovasti ja haavoitti hänen.
38. Ja profetta meni pois ja seiso i tiellä kuningasta vastaaan, ja peitti silmänsä siteellä *'apher* = hieroi tuhkaa silmillensä, tehdäkseen itsensä tuntemattomaksi.
39. Ja kun kuningas kävi ohitse, huusi hän kuningasta ja sanoi: sinun palvelijasi meni keskelle sotaa, ja katso, yksi mies poikkesi ja johdatti miehen minun tyköni, ja sanoi: pidä vaari tästä miehestä! jos hän kato, niin pitää sinun sielusi oleman hänen sielunsa sijassa, tahi sinun pitää maksaman siitä talentti hopeaa.
40. Ja kun palvelijallasi oli siellä ja täällä tekemistä, niin hän hän katosi. Ja Israelin kuningas sanoi hänelle: sinun tuomiosi on oikia, sen olet itse julistanut.
41. Ja hän otti kohta siteen pois *'apher cuwr* = puhdisti hieromansa tuhkan silmiltänsä; ja Israelin kuningas tuns i hänen olevan profettain joukosta.
- [**YHWH** profetaan tunnistaa Profetan puhtaista silmistä. *Annetaan ahdistusten lävitse.*]
42. Ja hän sanoi hänelle: näin *'amar* **YHWH** sanoo: koska päästit kädestäsi sen miehen, jonka Minä olen kironnut, niin pitää sinun sielusi oleman hänen sielunsa sijassa ja sinun kansasi hänen kansansa sijassa!
43. Ja Israelin kuningas meni vihoissansa ja pahoilla mielin huoneesensa ja tuli Samariaan.

21. LUKU

1. Sitte tapahtui näin. Nabotilla, Jisreeliläisellä, oli viinimäki Jisreelissä, lähellä Ahabin, Samarian kuninkaan linnaa.
2. Ja Ahab puhui Nabotille ja sanoi: anna minulle viinimäkesi ryytimaaksi, koska se on niin lähellä huonettani, ja minä annan sinulle sen sijaan paremman viinimäen; tahi jos sinun niin kelpaa, annan minä sinulle hopeaa niin paljo kuin se maksaa.
3. *WaYomer* Nabot sanoi Ahabille: **MEYHWH** varjelkoon minua antamasta sinulle isäini perintöä!
4. Niin Ahab tuli kotiansa pahoilla mielin ja vihoissansa, sen sanan tähden minkä Nabot Jisreeliläinen oli hänelle puhunut, sanoen: en minä anna sinulle isäini perintöä; ja hän heittäysi vuoteesen, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt leipää.
5. Ja Isebel, hänen vaimonsa, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: miksi henkesi on niin murheellinen, ja mikset syö leipää?
6. Niin hän sanoi hänelle: minä olen puhutellut Nabotia, Jisreeliläistä, ja sanonut: anna minulle viinimäkesi rahan edestä, tahi jos tahdot, annan minä sinulle toisen viinimäen sen sijaan. Mutta hän sanoi: en minä anna sinulle viinimäkeäni.

7. Niin Isebel hänen vaimonsa sanoi hänelle: sinäkö nyt Israelin valtakuntaa hallitset? Nouse ja syö leipää ja ole hyvällä mielin: minä saatan sinulle Nabotin Jisreeliläisen viinimäen.
8. Ja hän kirjoitti kirjeen Ahabin nimessä, ja lukitsi sen hänen sinetillensä, ja lähetti sen kirjeen vanhimpain ja ylimmäisten tykö, jotka hänen kaupungissansa asuivat Nabotin kanssa.
9. Ja kirjoitti näin kirjeen, sanoen: kuuluttakaat paasto, ja asettakaat Nabot istumaan ylimmäiseksi kansassa,
10. Ja tuokaat kaksi pahaa *belialin* = *bliya'al* miestä häntä vastaan, jotka todistavat hänestä sanoen: sinä olet kironnut **'Elohiym** ja kuningasta! ja viekää ulos ja kivittäkää häntä kuoliaaksi!
11. Niin kaupungin vanhimmat ja ylimmäiset, jotka hänen kaupungissansa asuivat, tekivät niinkuin Isebel heidän käsenyt oli, ja niinkuin oli kirjoitettu kirjeessä, jonka hän heille oli lähettänyt.
12. He kuuluttivat paaston, ja asetivat Nabotin istumaan ylimmäisenä kansan joukossa.
13. Niin tuli kaksi paha [belialin] miestä ja istuivat hänen kohdallensa, ja ne pahat [belialin] miehet todistivat Nabotia vastaan kansan edessä ja sanoivat: Nabot on kironnut Jumalaa **'Elohiym** ja kuningasta! Ja he veivät hänen kaupungista ulos ja kivittivät hänet kuoliaaksi.
14. Ja he lähettivät Isebelin tykö, sanoen: Nabot on kivitetty ja kuollut.
15. Kun Isebel kuuli Nabotin kivitetyksi ja kuolleeksi, sanoi hän Ahabille: nouse ja omista Nabotin, Jisreeliläisen viinimäki, jonka hän sinulta on kieltänyt rahan edestä; sillä ei Nabot elä, hän on kuollut.
16. Kun Ahab kuuli Nabotin kuolleeksi, nousi hän ja meni omistamaan Nabotin, Jisreeliläisen, viinimäkeä.
17. Silloin *D'var YHWH* Sana tuli Elijalle *el-'EliYahu* , Tisbiläiselle, ja sanoi:
18. Nouse ja mene Ahabia, Israelin kuningasta, vastaan, joka asuu Samariassa; katso, hän on Nabotin viinimäessä, jota hän on mennyt omistamaan.
19. Ja puhu hänelle ja sano: näin sanoo **YHWH**: oletko tappanut, ja vielä päälliseksi omistanut? Ja puhu hänelle ja sano: näin sanoo **YHWH**: siinä paikassa, jossa koirat nuoleskelivat Nabotin verta, tulevat koirat sinunkin vertasi nuoleskelemaan.
[Huom. 2Kun9:26. ”...niin totta kuin Minä eilen näin Nabotin ja hänen poikainsa veren, sanoo **YHWH**”]
20. Ja Ahab sanoi Elijalle: joko löysit minut, sinä vihamieheni? Hän sanoi: löysin, koska olet myynyt itsesi pahaa *ra' rah* | *hara* evil **7451** tekemään **YHWH** silmäin edessä.
21. Katso, Minä tuotan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* evil **7451** sinun päällesi, ja raivaan sinun sukukuntasi pois, ja hävitän Ahabilta sen, joka vettänsä seinään heittää, ja sekä orjan että vapaan Israelissa;
22. ja Minä teen sinun huoneesi niinkuin Jerobeamin, Nebatin pojan, huoneen, ja niinkuin Baesan, Ahijan pojan, huoneen, sen tähden, koska olet Minua vihoittanut, ja saattanut Israelin syntiä tekemään.

23. Ja myös Isebelistä on *Diber YHWH* puhunut, sanoen: koirain pitää syömän Isebelin Jisreelin muurin tykönä.
24. Joka Ahabista kuolee kaupungissa, se koirat syövät, ja joka kuolee kedolla, sen syövät taivaan linnt.
25. - Ei ole yhtään ollut, joka niin oli itsensä myönyt *hit'Maker /makar pahaa ra' rah | hara evil 7451* tekemään **YHWH** edessä, kuin Ahab; sillä hänen vaimonsa Isebel vietteli häntä;
26. ja hän teki sangen suuret kauhistukset, seuraten epäjumalia *haGiLuliyim /gilluwl*, aivan niinkuin Amorilaiset olivat tehneet, jotka **YHWH** ajoi Israelin lasten poikien edestä pois. -
27. Kun Ahab kuuli nämät sanat, repäisi hän vaatteensa, ja puki säkin ihollensa ja paastosi, ja makasi säkissä ja kävi suruissansa.
28. *Way'hiy D'var YHWH* Sana tuli Elijan Tisbiläisen tykö, sanoen:
29. Etkö nähnyt, kuinka Ahab nöyryytti *Kiy-nikh'na /kana* itsensä Minun edessäni? koska hän itsensä niin nöyryyttää Minun edessäni, en Minä saata sitä onnettomuutta ra' rah | haraah evil 7451 hänen aikansa; hänen poikansa aikana saatan Minä onnettomuuden ra' rah | haraah evil 7451 hänen huoneellensa.

Kts lopusta liite ra' rah STRONGS 7451 = Egyptin osiris eli aurinkojumala – jonka edustajiksi *kaikki* rooman aurinkojumal-keisarit ovat jaina ulkisesti julistautuneet, esiintyen chrestus-(prkl) edustajana - kukin aikansa - maan päällä. Kaiken maan ahneuden, kateuden yms pahuuden, kavallusten, valheiden ja salamurhain lähde, asettuen muiden yläpuolelle ... se (ra) on **YHWH** alle alistettu 'työkalu' kansain kurittamiseksi, itse perkele, jolle aikaa on vähän jäljellä - kunnes ajan loppuessa se katumattomain seuraajiensa kera heitetään ajattomaan iäiseen helvettiin. **YHWH** sanan yksiselitteinen kirkas viesti: niille ei armoa ole.

22. LUKU

1. Ja oltiin kolme ajastaikaa levossa, ettei ollut sotaa Syrialaista ja Israelin välillä.
2. Mutta kolmantena vuonna meni Josafat Juudan kuningas Israelin kuninkaan (Ahab) tykö.
3. Ja Israelin kuningas (Ahab) sanoi palvelijoillensa: ettekö te tiedä Gileadin Ramotin olevan meidän omamme? ja me istumme ääneti emmekä ota sitä Syrian kuninkaan kädestä?
4. Ja hän (Ahab) sanoi Josafatille: tuletko minun kanssani sotimaan Gileadin Ramotia vastaan? Josafat sanoi Israelin kuninkaalle (Ahabille) : minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansasi, ja minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi.
5. Ja Josafat sanoi Israelin kuninkaalle (Ahabille) : kysy siis tänäpä *et-D'var YHWH* Sanaa!
6. Ja Israelin kuningas (Ahab) kokosi profettoja liki neljäsataa miestä ja sanoi heille: pitääkö minun mennä Gileadin Ramotiin sotaan, taikka luopua? He sanoivat: mene, ja '**Adonay** antaa sen kuninkaan käsiin.
7. Mutta Josafat sanoi: eikö täällä ole vielä **YHWH** profettaa, kysyäksemme häneltä?

8. Ja Israelin kuningas (Ahab) sanoi Josafatille: vielä on yksi mies, Mika, Jimlan poika, jonka kautta voidaan kysyä **YHWH**, mutta minä vihaan häntä; sillä ei hän minulle mitään hyvää ennusta, vaan pahaa *ra' rah* | *im-ra* evil 7451. Josafat sanoi: älköön kuningas niin puhuko.
9. Mutta Israelin kuningas (Ahab) kutsui yhden hovipalvelijan ja sanoi: tuo Miika Jimlan poika, kiireesti tänne!
10. Mutta Israelin kuningas (Ahab) ja Josafat, Juudan kuningas istuivat kumpikin kuninkaallisella istuimellansa, vaetetettuina kuninkaallisiin vaatteisiin Samarian portin raitilla; ja kaikki profetat ennustivat heidän edessään.
11. Ja Sidekija, Kenaanan poika, oli tehnyt itsellensä rautasarvet, ja sanoi: näin sanoo **YHWH**: näillä sinä pusket Syrialaisia siksi kun he kokonansa hävitetään.
12. Ja niin ennustivat kaikki profetat, sanoen: mene Gileadin Ramotiin, ja sinä menestyt, **YHWH** antaa sen kuninkaan käsiin.
13. Ja sanansaattaja, joka oli mennyt Miikaa kutsumaan, puhui hänelle, sanoen: katso, kaikki profetat ennustavat yhdestä suusta kuninkaalle hyvää: niin olkoon sinun sanasi niinkuin heidänkin sanansa, ja puhu hyvää.
14. Niin Miika sanoi: niin totta kuin *chay-YHWH* elää, mitä **YHWH** sanoo minulle, sitä minä puhun.
15. Ja hän tuli kuninkaan (Ahab) eteen, ja kuningas sanoi hänelle: Mika, lähdemmekö sotimaan Gileadin Ramotiin, vai tuleeko meidän siitä luopua? Hän sanoi hänelle: mene, ja sinä menestyt; sillä **YHWH** antaa sen kuninkaan käsiin.
16. Ja kuningas (Ahab) sanoi hänelle: kuinka usein minun pitää sinua vannottaman, ettet minulle muuta puhuisi, kuin totuutta *raq-emeth* **YHWH** nimeen?
17. Hän sanoi: minä näin koko Israelin hajoitettuna vuorilla niinkuin lampaat, joilla ei paimenta ole. Ja **YHWH** sanoi: ei näillä ole yhtään isäntää, palatkoon kotiansa rauhassa!
18. Ja Israelin kuningas (Ahab) sanoi Josafatille: enkö minä sinulle sanonut, ettei hän ennusta minulle hyvää, vaan pahaa *ra' rah* | *im-ra* evil 7451?
19. Ja hän sanoi: kuule siis *D'var-YHWH* Sanaa: minä näin **YHWH** istuvan istuimellansa, ja koko taivaallisen sotajoukon *w'khal-Tz'va* seisovan Hänen tykönänsä, oikiällä ja vasemmalla puolella.
20. Ja **YHWH** sanoi: kuka pettäisi Ahabin, että hän menisi ja lankeisi Gileadin Ramotissa? Ja kuka sanoi niin ja kuka näin.
21. Silloin läksi henki *haruch /ruwach*, ja asettui **YHWH** eteen, ja sanoi: minä petän hänen. Ja **YHWH** sanoi: millä?
22. Hän vastasi: minä menen ja olen valheen *shegar* henki *ruwach* kaikkein hänen profettainsa suussa. Hän sanoi: petä häntä, ja sinä menestyt, mene ja tee niin!
23. Ja katso, nyt **YHWH** antoi valheen *shegar* hengen *ruwach* kaikkein näiden sinun profettaisi suuhun, ja **WAYHWH** on puhunut *Diber* sinua vastaan pahaa *ra' rah* | *raah* evil 7451.
24. Ja Sidekija, Kenaanan poika, astui edes, ja löi Miikaa poskelle, ja sanoi: onko *ruwach* -**YHWH** henki paennut minusta puhutellaksensa sinua?

25. Mika vastasi: katso, sinä olet sen näkevä sinä päivänä, jona käyt huoneesta huoneeseen, etsien lymyapaikkaa.
26. Ja Israelin kuningas (Ahab) sanoi: ota Mika ja vie hänet jälleen kaupungin päämiehen Amonin tykö ja Joaksen, kuninkaan pojan, tykö,
27. Ja sano: näin sanoo kuningas (Ahab) : pankaat tämä vankihuoneeseen, ja ruokkikaat hän murheen leivällä ja murheen vedellä, siksi kun minä palajan rauhassa.
28. Mika sanoi: jos sinä toki palajat rauhassa, niin ei **YHWH** ole puhunut minun kauttani! Ja hän sanoi: kuulkaat, kaikki kansa!
29. Ja Israelin kuningas (Ahab) ja Josafat, Juudan kuningas, menivät ylös Gileadin Ramotiin.
30. Ja Israelin kuningas (Ahab) sanoi Josafatille: minä muutan vaatteeni ja lähdän sotaan; pue sinä itsesi omiin vaatteisiin. Ja Israelin kuningas (Ahab) muutti vaatteensa ja meni sotaan.
31. Mutta Syrian Aramin kuningas antoi käskyn vaunujen päämiehille, joita hänellä oli kaksineljätkymmentä 42, sanoen: älkää sotiko pientä eikä suurta vastaan, vaan ainoastansa Israelin kuningasta (Ahabia) vastaan.
32. Kun vaunujen päämiehet näkivät Josafatin, sanoivat he: tämä on varmaan Israelin kuningas (Ahab), ja poikkesivat sotimaan häntä vastaan. Niin Josafat huusi.
33. Kun vaunujen päämiehet näkivät, ettei se ollut Israelin kuningas (Ahab), luopuivat he hänestä.
34. Mutta yksi mies jännitti joutsensa yksinkertaisuudessa ja ampui Israelin kuningasta (Ahab) rautapaidan jatkoon. Ja hän (Ahab) sanoi vaunumiehellensä: käännä kätes ja vie minut pois sotaväestä; sillä minä olen haavoitettu.
35. Ja sota yltyi sinä päivänä, ja kuningas (Ahab) seiso i vaunuissa Syrialaisia vastaan, ja hän (Ahab) kuoli ehtoona, ja veri vuoti hänen haavastansa vaunujen pohjalle.
36. Ja auringon laskiessa kuulutettiin leirissä sanoen: menköön jokainen kaupunkiinsa ja maallensa!
37. Ja kuningas (Ahab) kuoli ja vietiin Samariaan; ja he hautasivat kuninkaan Samariassa.
38. Mutta kun vaunut virutettiin Samarian lammikossa, nuolivat koirat hänen (Ahabin) vertansa, - ja portot kylpivät siinä -, *Kid'var /Dabar* **YHWH** Sanan mukaan, jonka Hän oli puhunut.
39. Mitä Ahabista muuta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistensä, ja huoneestansa, jonka hän elefantin luista rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän rakensi: eikö siitä ole kirjoitetut Israelin kuningasten aikakirjassa?
40. Ja niin Ahab nukkui isäinsä kanssa, ja hänen poikansa Ahasia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
41. Ja Josafat, Asan poika, oli tullut Juudan kuninkaaksi neljäntenä Ahabin, Israelin kuninkaan vuonna.
42. Ja Josafat oli viiden ajastajan neljätkymmentä 45 vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisikolmattakymmentä 35 ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Asuba Silhin tytär.

43. Ja hän vaelsi kaikissa isänsä Asan teissä, eikä poikennut niistä, ja teki mitä **YHWH** kelpasi. (huom. KJV: jae 44. yhdistetty tähän)
44. (43.) Mutta uhrikukkuloita ei hävitetty, joissa kansa vielä uhrasi ja suitsutti.
45. (43. jne) Ja Josafat teki rauhan Israelin kuninkaan kanssa.
46. Mitä muuta on sanottavaa Josafatista, hänen voimastansa ja töistensä, ja kuinka hän soti: eikö siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
47. Ja mitä huorintekijöistä [sodomites; mies prostituoitu] jäänyt oli hänen isänsä Asan aikana, ne ajoi hän pois maalta.
48. Ja silloin ei ollut kuningasta Edomissa, vaan kuninkaan sijainen.
49. Josafat oli tettänyt Tarsis-haaksia, joiden piti purjehtiman Ofiriin, kultaa noutamaan; mutta eivät ne tulleet matkaan, vaan särkyivät Etseongeberissä.
50. (48). Silloin Ahasia, Ahabin poika, sanoi Josafatille: anna minun palvelijaini mennä sinun palvelijaisi kanssa haaksiin. Mutta Josafat ei tahtonut.
51. Ja Josafat meni lepoon isänsä kanssa; ja hän haudattiin isänsä kanssa isänsä Davidin kaupunkiin. Ja Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
52. Ahasia, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa, Josafatin, Juudan kuninkaan seitsemäntenä vuonna toistakymmentä, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta,
53. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *raah* evil **7451** **YHWH** edessä, ja vaelsi isänsä tiellä, ja äitinsä tiellä ja Jerobeamin, Nebatin pojan, tiellä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään.
54. Ja hän palveli Baalia ja kumartaen rukoili sitä; ja hän vihoitti *et-***YHWH 'Elohey** *Yis 'rael*, aivan niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

Ensimmäisen Kuningasten Kirjan loppu.

MELACHIM B

2 Kings 1

2. Kuningasten Kirja

1. LUKU

Ja Moabilaiset luopuivat Israelista Ahabin kuoleman jälkeen.

2. Ja Ahasia lankesi ristikon lävitse ylishuoneestansa Samariassa, ja tuli sairaaksi. Ja hän lähetti sanansaattajat, ja sanoi heille: menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekronin **'Elohey**, paranenko minä tästä taudistani.

3. *Umal'akh* **YHWH** enkeli oli sanonut Elijalle *el-'EliYah* Tisbiläiselle: nouse ja mene Samarian kuninkaan sanansaattajia vastaan, ja sano heille: sentähdenkö, ettei yhtään **'Elohiym** ole Israelissa, te menette neuvoa kysymään Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta **'Elohey**?

4. Sentähden sanoo **YHWH** näin: et sinä ole siitä vuoteesta nouseva, jossa makaat, sillä sinä olet kuoleman oma. Ja Elija meni pois.

5. Ja kun sanansaattajat palasivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: miksi te palasitte?

6. He sanoivat hänelle: yksi mies kohtasi meitä ja sanoi meille: menkää, palatkaat kuninkaan tykö, joka teidät on lähettänyt, ja sanokaat hänelle: näin sanoo **YHWH**: senkö tähden, ettei yhtään *eyn-***'Elohiym** ole Israelissa, sinä lähetät kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin **'Elohey**? Sentähden et sinä ole siitä vuoteesta nouseva, johon olet maata pannut, sillä sinä olet kuoleman oma.

7. Ja hän sanoi heille: minkäkaltainen se mies oli, joka kohtasi teitä ja näitä sanoja teille puhui?
8. He sanoivat hänelle: mies oli karvainen, vyötetty hihnaisella vyöllä. Hän sanoi: se on Elija, Tisbiläinen.
9. Ja hän lähetti hänen tykönsä viisikymmentä miestä heidän päämiehensä kanssa. Ja kun tämä tuli hänen tykönsä, katso, hän istui vuoren kukkulalla. Ja hän sanoi hänelle: *iysh* **Ha'Elohiym** Jumalan mies, kuningas sanoo: tule alas!
10. *EliYahu* Elija vastasi ja sanoi viidenkymmenen päämiehelle: *w'im-iysh* **Ha'Elohiym** jos minä olen Jumalan mies, niin tulkoon tulta taivaasta ja polttakoon sinut ja sinun viisikymmentäsi! Niin tuli läksi taivaasta ja poltti hänet ja hänen viisikymmenensä.
11. Ja hän lähetti taas toisen viidenkymmenen päämiehen hänen tykönsä viidenkymmenensä miehensä kanssa. Ja hän korotti äänensä ja sanoi hänelle: *iysh* **Ha'Elohiym** sinä Jumalan mies, näin sanoo kuningas: tule kiireesti alas!
12. Elija vastasi ja sanoi heille: *im-iysh* **Ha'Elohiym** jos minä olen Jumalan mies, niin tulkoon tulta taivaasta ja polttakoon sinut ja sinun viisikymmenesi. Ja *esh-* **Elohiym** Jumalan tuli läksi taivaasta ja poltti hänet ja hänen viisikymmentänsä.
13. Niin hän vielä lähetti kolmannen viidenkymmenen päämiehen hänen tykönsä viidenkymmenensä kanssa.
- Ja se kolmas viidenkymmenen päämies nousi ja tuli ja lankesi polvillensa Elijan eteen, rukoili häntä ja sanoi hänelle: *iysh* **Ha'Elohiym** sinä Jumalan mies, olkoon minun sieluni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi sielut kalliit sinun edessäsi!
14. Katso, tuli on tullut taivaasta ja on polttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenen päämiestä heidän viidenkymmenensä kanssa; mutta olkoon minun sieluni kallis sinun edessäsi!
15. *Way'daBer mal'akh' YHWH el-'EliYahu* enkeli sanoi Elijalle: mene alas hänen kanssansa ja äläkä pelkää häntä. Niin hän nousi ja meni hänen kanssansa kuninkaan tykö.
16. Ja hän sanoi hänelle: näin sanoo **YHWH**: koska lähetit sanansaattajat ja annoit kysyä neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin **'Elohey**, ikään kuin ei yhtäkään *eyn-* **Elohiym** olisi Israelissa, jonka Sanaa kysyttäisiin, niin et sinä ole nouseva siitä vuoteesta, johon sinä maata pannut olet, sillä sinä olet kuoleman oma.
17. Ja hän kuoli *Kid'var* **YHWH** Sanan mukaan, jonka Elija puhunut oli. Ja Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa toisena Joramin, Josaphatin pojan Juudan kuninkaan, vuonna; sillä ei hänellä ollut poikaa.
18. Mitä enempää on sanomista Ahasiasta ja mitä hän tehnyt on, eikö siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?

2. LUKU

1. Niin tapahtui, kun **YHWH** tahtoi tuulispäässä ottaa Elijan ylös taivaasen, kävelivät Elija ja Elisa yhdessä pois Gilgalista.
2. Ja Elija sanoi Elisalle: viivy nyt tässä, sillä **YHWH** on lähettänyt minut Beteliin. Mutta Elisa sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää ja sinun sielusi elää, en minä luovu sinusta! Ja he tulivat alas Beteliin.
3. Ja profettain pojat, jotka Betelissä olivat, kävivät Elisan tykö ja sanoivat hänelle: tiedätkös **YHWH** tänäpänä ottavan sinulta pois isäntäsi sinun pääsi päältä? Hän sanoi: tiedän kyllä, olkaat ääneti!
4. Elija sanoi hänelle: Elisa, viivyhän tässä; sillä **YHWH** on minun lähettänyt Jerikoon. Hän sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää ja sinun sielusi elää, en minä luovu sinusta! Ja niin he tulivat Jerikoon.
5. Ja profettain pojat, jotka Jerikossa olivat, tulivat Elisan tykö ja sanoivat hänelle: tiedätkö **YHWH** tänäpänä ottavan sinulta pois isäntäs sinun pääs päältä? Hän sanoi: tiedän kyllä, olkaat ääneti!
6. Ja Elija sanoi hänelle: viivyhän tässä; sillä **YHWH** on minun lähettänyt Jordanille. Hän sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää ja sinun sielusi elää, en minä luovu sinusta. Ja he kävivät molemmat yhdessä.
7. Ja viisikymmentä miestä profettain pojista menivät pois ja jäivät seisomaan kauemmaksi heistä; mutta he seisoivat molemmat Jordanin rannalla.
8. Niin Elija otti vaippansa ja kääri kokoon, ja löi veteen; ja vesi hajosi molemmille puolille, niin että he molemmat kävivät kuivalla sen lävitse.
9. Ja kuin he tulivat ylitse, sanoi Elija Elisalle: ano, mitä minä sinulle tekisin, ennenkuin minä otetaan pois sinulta. Elisa sanoi: olkoon sinun henkesi kaksinkertaisesti minun kanssani.
10. Hän sanoi: sinä olet anonut vaikeaa asiaa; kuitenkin, jos sinä näet minut kun minä otetaan pois sinulta, tapahtuu se sinulle, mutta jos et sinä näe, niin ei se tapahdu.
11. Ja kun he yhdessä kävivät ja puhuivat keskenänsä, katso, niin tuliset vaunut ja tuliset hevoset tulivat ja eroittivat heidät toisistansa. Ja Elija meni ylös tuulispäässä taivaasen.
12. Ja Elisa näki sen ja huusi: minun isäni, minun isäni, Israelin vaunut ja hänen ratsasmiehensä! Sitten hän ei häntä enää nähnyt. Ja hän tarttui vaatteisiinsa ja repäisi ne kahtia,
13. ja otti maasta Elijan vaipan, joka häneltä oli pudonnut, palasi ja seisahtui Jordanin rannalla.
14. Ja hän otti Elijan vaipan, joka häneltä oli pudonnut, löi veteen ja sanoi: missä on **YHWH** 'Elohey *EliYahu* Elijan Jumala? ja kun hän löi veteen, hajotettiin vesi molemmille puolille, ja Elisa kävi ylitse.
15. Kuin profettain oppilaat, jotka vastapäätä, Jerikossa, olivat, näkivät hänet, ja sanoivat: Elijan henki lepää Elisan päällä! Ja he kävivät häntä vastaan ja kumarsivat maahan hänen edessänsä,
16. ja sanoivat hänelle: katso, sinun palvelijoissasi on viisikymmentä vahvaa miestä, anna heidän mennä etsimään sinun isäntääsi, ehkä *ruwach* **YHWH** henki on ottanut

hänet ja heittänyt jollekulle vuorelle, taikka johonkuhun laaksoon. Hän sanoi: älkää lähettäkö!

17. Mutta he pyysivät häntä siksi kun hän häpesi, ja hän sanoi: lähettäkää! Ja he lähettivät matkaan viisikymmentä miestä, ja he etsivät kolme päivää, mutta eivät löytäneet häntä.

18. Ja he tulivat jälleen hänen tykönsä, hänen ollessansa Jerikossa; ja hän sanoi heille: enkö minä sanonut teille, ettei teidän pitänyt menemän?

19. Ja kaupungin miehet sanoivat Elisalle: katso, tässä kaupungissa on hyvä asua, niinkuin meidän herramme näkee; mutta vesi on paha *ra' rah* | *raiyim evil* 7451 ja maa hedelmätön *m'shaKalet /shakol* = keskenmeno.

20. Hän sanoi: tuokaat minulle uusi astia ja pankaat suolaa siihen! Ja he toivat sen hänelle.

21. Niin hän meni ulos vesilähteelle ja heitti suolaa *melach* siihen, sanoen: niin sanoo **YHWH**: Minä Olen tämän veden parantanut, ei kuolema, eikä hedelmättömyys *m'shaKalet* ole tästedes siitä tuleva.

22. Ja vesi parani tähän päivään asti Elisan Sanan *Dabar* mukaan, jonka hän puhui.

23. Ja hän meni sieltä ylös Beteliin, ja hänen mennessänsä tiellä, tulivat pienet pojat kaupungista ja pilkkasivat häntä, sanoen hänelle: tule ylös paljaspää, tule ylös paljaspää!

24. Ja hän käänsi itsensä, ja kuin hän heidät näki, kirosi hän heitä **YHWH** Nimeen Shem. Niin tuli kaksi karhua(naaras) metsästä ja ne raatelivat heistä kaksi viidettäkymmentä poikaa kuoliaaksi.

25. Sieltä hän meni Karmelin vuorelle; ja palasi sieltä sitten Samariaan.

3. LUKU

1. Joram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa kahdeksantenatoista Josafatin, Juudan kuninkaan vuonna, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta.

2. Ja hän teki paha *ra' rah* | *hara evil* 7451 **YHWH** edessä, vaan ei kuitenkaan niinkuin isänsä ja äitinsä; sillä hän hävitti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli tehnyt.

3. Kuitenkin pysyi hän Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joka saatti Israelin syntiä tekemään; ei hän luopunut niistä.

4. Ja Mesalla, Moabilaisten kuninkaalla, oli paljon lampaita, ja hän antoi Israelin kuninkaalle veron, sadantuhannen karitsan ja sadantuhannen oinaan villat.

5. Mutta kun Ahab oli kuollut, luopui Moabilaisten kuningas Israelin kuninkaasta.

6. Silloin läksi kuningas Joram Samariasta ja luki kaiken Israelin,

7. Ja hän meni ja lähetti Josafatille, Juudan kuninkaalle sanoman: Moabilaisten kuningas on luopunut minusta, tuletko sotimaan minun kanssani Moabilaisia vastaan? Hän sanoi: minä tulen, minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansasi, ja minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi.

8. Ja hän sanoi: mitä tietä meidän pitäisi sinne vaeltaman? Hän vastasi: Edomin korven tietä.
9. Ja niin läksi Israelin kuningas ja Juudan kuningas ja Edomin kuningas. Ja he vaelsivat ympäri seitsemän päivän matkaa, eikä ollut vettä sotaväellä ja juhdilla, jotka heitä seurasivat,
10. Ja Israelin kuningas sanoi: voi! **YHWH** on kutsunut nämä kolme kuningasta, antaaksensa heidät Moabilaisten käsiin!
11. Mutta Josafat sanoi: onko täällä yhtään **LAYHWH** profettaa, että kysyisimme hänen kauttansa neuvoa *et-YHWH*? Niin vastasi yksi Israelin kuninkaan palvelioista ja sanoi: on täällä Elisa, Safatin poika, joka kaasi vettä Elijan kätten päälle.
12. Josafat sanoi: hänellä on *D'var* **YHWH** sana. Ja Israelin kuningas Joram, ja Juudan kuningas Josafat ja Edomin kuningas menivät hänen tykönsä.
13. Ja Elisa sanoi Israelin kuninkaalle (Joram): mitä sinun minuun tulee? mene pois isäsi profettain tykö ja äitisi profettain tykö! Israelin kuningas (Joram) sanoi hänelle: ei, sillä Herra **YHWH** on kutsunut nämä kolme kuningasta antaaksensa heidät Moabilaisten käsiin.
14. *WaYomer 'Eliyscha chay-YHWH Tz'vaot* Elisa sanoi: niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seison, jollen minä pitäisi lukua Josafatista, Juudan kuninkaasta, en minä katsahdaisi sinuun enkä tottelisi sinua.
15. Ja nyt, tuokaat nyt minulle kanteleensoittaja! Ja kuin soittaja soitti, tuli **YHWH** käsi *yad* hänen päällensä,
16. Ja hän sanoi: näin sanoo **YHWH**: tehkäätkä paljon kuoppia tähän laaksoon!
17. Sillä näin sanoo **YHWH**: ette saa nähdä tuulta eikä sadetta, ja kuitenkin tämä laakso vedellä täytetään: ja te saatte juoda, ja teidän karjanne ja juhtanne.
18. Ja tämä on vähä **YHWH** edessä; sillä Hän antaa Moabilaiset teidän käsiinne;
19. ja te lyötte kaikki vahvat kaupungit ja kaikki valitut kaupungit, ja te kaadatte kaikki hyvät puut ja tukitsette kaikki vesilähteet, ja te turmelette kaikki hyvät pellot kivillä.
20. Ja tapahtui aamulla ruoka-uhrin ajalla, katso, vesi tuli Edomin tietä myöten, ja maa täytettiin vedellä.
21. Kuin kaikki Moabilaiset kuulivat, että kuninkaat oli nousneet sotimaan heitä vastaan; ja nyt kutsuttiin kokoon kaikki, jotka itsensä ensikerran vyöllä vyöttivät, ja sitä vanhemmat, ja menivät rajoille.
22. Mutta kuin he aamulla varhain nousivat, ja aurinko nousi veden yli, niin Moabilaiset näkivät, että vesi heitä vastapäätä oli punainen niinkuin veri.
23. Ja he sanoivat: se on verta! kuninkaat ovat tapelleet keskenänsä, ja toinen on miekalla lyönyt toisen; ja nyt saaliille Moab!
24. Mutta kun he tulivat Israelilaisten leiriin, nousi Israel ja löi Moabilaisia; ja ne pakenivat heidän edellensä. Mutta he tulivat Moabin maahan ja löivät sen,
25. ja kukistivat kaupungit, ja itsekukin heitti kiven kaikkiin hyviin peltoihin ja täyttivät ne, ja tukitsivat kaikki vesilähteet, ja kaasivat kaikki hyvät puut, niin että he jättivät ainoastaan Hasaretin muuriin kiviä. Ja linkomiehet piirittivät sen ja ampuivat siihen.

26. Ja kun Moabilaisten kuningas näki sodan olevan tykö, otti hän luoksensa seitsemän sataa miestä, jotka miekkaa kantoivat, karataksensa Edomin kuninkaan päälle; mutta eivät he voineet.

27. Niin otti hän poikansa, esikoisensa, jonka hänen sijaansa piti kuninkaaksi tuleman, ja uhrasi [*'alah*] hänet poltto-uhriksi muurin päällä. Ja suuri viha tuli Israeliin, niin ja he menivät pois hänen tyköönsä ja palasivat omalle maallensa.

4. LUKU

1. Ja vaimo profettain poikien vaimoista huusi Elisalle *el-'Eliysa* ja sanoi: sinun palvelijasi, minun mieheni kuoli: ja sinä tiedät palvelijasi peljänneen *et-YHWH*: nyt tuli velkoja, ja tahtoo ottaa kaksi minun poikaani orjaksensa.

2. Elisa sanoi hänelle: mitä minä sinulle teen? sano minulle, mitä huoneessasi on? Hän sanoi: piiallasi ei ole muuta mitään kuin yksi öljyastia.

3. Hän sanoi: mene ja ano koko kyläkunnaltas astioita, tyhjiä astioita niin monta kuin saat.

4. Ja mene sisälle, ja sulje ovi sinun ja poikiesi jälkeen, ja kaada kaikkiin niihin astioihin; ja mikä täynnä on, laske ne syrjään.

5. Hän meni pois hänen tyköönsä, sulki oven jälkeensä ja poikiensa jälkeen. He kantoivat astiat hänen eteensä, ja hän kaasi niihin.

6. Ja kun astiat olivat täytetyt, sanoi hän pojallensa: tuo minulle vielä astia! Hän sanoi hänelle: ei ole enää astiata, ja öljy seisautui.

7. Ja hän tuli ja ilmoitti sen *l'iysh Ha'Elohiym* miehelle. Hän sanoi: mene ja myö öljy, ja maksa velkamiehes; mutta sinä ja poikasi eläkää jäänneestä.

8. Ja se tapahtui siihen aikaan, että Elisa meni Sunemiin, ja siellä oli varallinen vaimo, joka vaati häntä syömään tykönänsä. Ja niin usein kuin hän sen kautta vaelsi, poikkesi hän sinne syömään leipää.

9. Ja hän sanoi miehellensä: katso, minä ymmärrän tämän *l'iysh 'Elohiym* miehen olevan pyhän, joka tässä aina vaeltaa meidän kauttamme:

10. Tehkäämme tähän ylistupa, ja pankkaamme hänelle sinne vuode, pöytä, istuin ja kynttiläjalka, että hän sinne menisi, kun hän tulee meidän tykömme.

11. Ja tapahtui muutamana päivänä, että hän tuli sinne; ja hän meni ylistupaan ja makasi siellä.

12. Ja hän sanoi palvelijallensa Gehasille: kutsu Sunemilainen vaimo tänne! Ja hän kutsui hänet, ja hän astui hänen eteensä.

13. Niin hän sanoi palvelijalle: sano hänelle: katso, sinä olet tehnyt meille kaiken tämän palveluksen, mitä minä sinulle tekisin? Onko sinulla asiaa kuninkaalle taikka sodanpäämiehelle? Hän sanoi: minä asun keskellä minun kansaani.

14. Hän sanoi hänelle: mitä siis hänelle pitäis tehtävän? Gehasi sanoi: kyllä! hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on vanha.

15. Hän sanoi: kutsu hänet; ja hän kutsui häntä, ja hän seiso i ovesa.

16. Ja hän sanoi: tähän määrättyyn aikaan vuoden perästä pidät sinä pojan sylissäsi. Hän sanoi: ei, herrani *al-adoniy* /'adown, sinä *'iysh* **Ha'Elohiym** mies, älä petä sinun piikaasi!
17. Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan siihen määrättyyn aikaan vuoden perästä, niinkuin Elisa oli hänelle sanonut.
18. Ja lapsi *yeled* kasvoi. Ja tapahtui kerran, että hän meni ulos isänsä luo ja elonleikkaajain tykö.
19. Ja hän sanoi isällensä: voi minun päätäni, minun päätäni! Ja tämä sanoi palvelijallensa: kannä hänet äitinsä tykö!
20. Ja hän otti hänet ja vei äidin tykö; ja hän istui hänen helmassansa puolipäivään asti, ja hän kuoli.
21. Ja hän nousi ja laski hänet *'iysh* **Ha'Elohiym** miehen vuoteelle, läksi ulos ja sulki oven,
22. Ja kutsui miehensä ja sanoi: lähetä minulle yksi palvelijoista ja yksi aaseista, sillä minä menen *ad-iysh* **Ha'Elohiym** miehen tykö ja sitten palajan.
23. Ja hän sanoi: miksi sinä hänen tykönsä menet tänäpänä? ei nyt ole uusi kuu eikä sabbatti? Hän sanoi: hyvä on!
24. Ja hän satuloitsi aasin ja sanoi palvelijallensa: aja vahvasti, älä viivytä ajamasta, jollen minä sanon sinulle.
25. Ja hän meni ja tuli Jumalan miehen tykö Karmelin vuorelle. Kun *el-iysh* **Ha'Elohiym** mies näki hänen tulevan, sanoi hän palvelijallensa Gehasille: katso, se on Sunemin vaimo!
26. Juokse nyt häntä vastaan ja sano hänelle: hyvinkö sinä voit, ja sinun miehesi ja sinun poikasi? Hän vastasi: hyvin!
27. Ja hän tuli vuorelle *el-iysh* **Ha'Elohiym** miehen tykö, tarttui hän hänen jalkoihinsa. Ja Gehatsi meni sysäämään häntä pois. Mutta *iysh* **'Elohiym** mies sanoi: anna hänen olla, sillä hänen sielunsa on murheellinen, ja **YHWH** on minulta sen salannut eikä ilmoittanut minulle.
28. Hän sanoi: anoinko minä poikaa herraltani? Enkö minä sanonut: älä minua petä!
29. Ja hän sanoi Gehasille: vyötä kupeesä ja ota sauvani käteesi, ja mene: jos joku sinun kohtaa, niin älä tervehdi häntä, ja jos joku sinua tervehtii, niin älä vastaa: ja laske sauvani pojan kasvoille.
30. Mutta pojan äiti sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää ja sinun sielusi elää, en minä päästä sinua! Niin hän nousi ja seurasi häntä.
31. Mutta Gehasi oli mennyt pois heidän edellensä, ja laskenut sauvansa pojan kasvoille, vaan ei ollut ääntä eikä tuntoa. Niin hän palasi ja kohtasi hänet, ilmoitti hänelle ja sanoi: ei poika herännyt.
32. Ja kuin Elisa tuli huoneesen, katso, ~~poika~~ lapsi *na'ar* makasi kuolleena hänen vuoteellansa.
33. Ja hän meni sisälle ja sulki oven molempain perään; ja hän rukoili *el*-**YHWH**,
34. Ja hän nousi ja laski itsensä lapsen *yeled* päälle, ja pani suunsa hänen suunsa päälle, ja silmänsä hänen silmänsä päälle, ja kätensä hänen kättensä päälle, ja niin ojensi itsensä hänen ylitsensä, niin että lapsen *yeled* ruumis tuli lämpimäksi.

35. Ja hän nousi jälleen ja kävi kerran sinne ja tänne huoneessa, nousi ja laski itsensä hänen ylitsensä. Niin poika aivasti seitsemän kertaa; sitte avasi poika silmänsä.
36. Ja hän kutsui Gehasin ja sanoi: kutsu Sunemin vaimo. Ja kuin hän oli hänen kutsunut, tuli hän sisälle hänen tykönsä. Hän sanoi: ota poikasi!
37. Ja hän tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen, kumarsi maahan; ja otti poikansa ja meni ulos.
38. Mutta Elisa palasi Gilgaliin. Ja kallis aika oli maassa. Ja profettain pojat olivat hänen edesssänsä. Ja hän sanoi palvelijallensa: ota suuri pata ja keitä lientä profettain pojille!
39. Niin yksi heistä läksi kedolle hakemaan ruoka-kasveja; ja hän löysi metsäviinipuun, ja poimi siitä kolokvintteja *PaQuot* villikurkku vaatteensa täyteen. Ja kun hän tuli, leikkasi hän ne liemipataan; sillä eivät he niitä tunteneet.
40. Ja se kaadettiin miesten syödä. Mutta kun he söivät liemestä, niin he huusivat, sanoen: *iysH Ha'Elohiym* mies, kuolema on padassa! Ja he eivät saaneet syödä.
41. Ja hän sanoi: tuokaat jauhoja *qemach!* Ja hän heitti pataan ja sanoi: antakaat kansalle syödä! Eikä ollut mitään vahingollista padassa.
42. Ja muuan mies tuli Baal-Salisasta ja kantoi Jumalan miehelle uutisleipiä, kaksikymmentä ohraista leipää ja uutisjyviä vaatteissansa. Mutta hän sanoi: anna kansalle, että he söisivät!
43. Hänen palvelijansa sanoi: mitä minä siitä annan sadalle miehelle? Hän sanoi: anna kansalle syödä! sillä näin sanoo **YHWH**: he syövät ja vielä sittenkin jää!
44. Ja hän pani ne heidän eteensä, ja he söivät; ja vielä oli liiaksi *Kid'var* **YHWH** sanan mukaan.

5. LUKU

1. Ja Naeman, Syrian kuninkaan sotapäällikkö oli kuuluisa mies ja arvossa pidetty herransa *'adown* edessä; sillä hänen kauttansa oli **YHWH** *Tshuw'ah* *Jeshua* pelastanut Syrian; ja hän oli urhoollinen mies, mutta spitalinen.
2. Ja Syriasta oli sotajoukkoja mennyt ulos retkeilemään, ja olivat ottaneet vangiksi Israelin maalta pienen tytön, ja hän palveli Naemanin vaimoa.
3. Hän sanoi emännällensä: o, jos minun herrani *'adoniy* olisi profetan tykönä, joka on Samariassa, niin hän parantaisi hänet spitalista.
4. Niin hän meni ja ilmoitti sen herrallensa *ladonayw*, sanoen: niin ja niin on Israelin maan tyttö puhunut.
5. Syrian kuningas sanoi: mene sinne, ja minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle! Ja hän meni, ja otti myötänsä kymmenen talenttia hopeaa ja kuusi tuhatta kultapenninkiä ja kymmenen juhlapukua,
6. Ja hän lähetti kirjeen Israelin kuninkaalle, ja siinä oli näin kirjoitettu: nyt kun tämä kirje tulee sinulle, katso, minä lähetin palvelijani Naemanin sinun tykösi, että hänet parantaisit spitalistansa.

7. Kuin Israelin kuningas oli lukenut kirjeen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: olenko minä **Ha'Elohiym**, että minä kuolettaisin ja eläväksi tekisin, koska hän lähettää minun tyköni, että minä puhdistaisin miehen spitalistansa? Havaitkaat siis ja katsokaat, kuinka hän etsii asiaa minua vastaan.
8. Kun *iysh* **Ha'Elohiym** mies Elisa kuuli Israelin kuninkaan reväisneen vaatteensa, lähetti hän kuninkaalle tämän sanan: miksi olet reväisnyt vaatteesi? Anna hänen nyt tulla minun tyköni, että hän tietäisi profetan olevan Israelissa!
9. Ja Naeman tuli hevosillansa ja vaunuillansa, ja seisahti Elisan huoneen oven eteen.
10. Ja Elisa lähetti sanansaattajan hänelle, sanoen: mene ja pese itsesi seitsemän kertaa Jordanissa, ja lihasi tulee entisellensä ja puhtaaksi!
11. Niin Naeman vihastui ja läksi matkaansa, sanoen: katso, minä luulin hänen tulevan ulos minun tyköni, seisovan ja huutavan avuksensa **YHWH 'Elohayw**, nimeä, ja kädellensä pitelevän tätä paikkaa, ja niin parantavan spitalin.
12. Eikö Abanan ja Farfaran virrat Damaskossa ole kaikkia Israelin vesiä paremmat, että minä itseni niissä pesisin ja tulisin puhtaaksi? Ja hän palasi ja meni matkaansa vihoissansa.
13. Niin hänen palvelijansa lähestyivät ja puhuttelivat häntä, ja sanoivat: isäni! jos profetta olisi määrännyt sinulle jotakin suurta tehtäväksi, etkö olisi sitä suorittanut? Paljoa enemmän siis, koska hän sanoi sinulle: pese itsesi, ja sinä tulet puhtaaksi!
14. Niin hän astui alas ja pesi itsensä Jordanissa seitsemän kertaa, niinkuin *iysh* **Ha'Elohiym** mies käskenyt oli, ja hänen lihansa tuli entisellensä, niinkuin vähän nuorukaisen liha, ja tuli puhtaaksi.
15. Ja hän palasi *el-iysh'* **HaElohiym** miehen tykö kaiken joukkonsa kanssa; ja kun hän oli tullut sisälle, seisoi hän hänen edessänsä ja sanoi: katso, nyt minä tiedän, ettei yhtäkään **'Elohiym** ole kaikessa maassa, paitsi Israelissa: ota siis nyt lahja sinun palvelijaltasi.
16. Mutta hän sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** elää, jonka edessä minä seison, en minä ota sitä. Ja hän vaati häntä ottamaan, mutta hän kielsi pois.
17. Niin sanoi Naeman: Jos ei, niin annettakoon kuitenkin minulle, palvelijallesi, kahden muulin kuorma maata. Sillä sinun palvelijasi ei tahdo enään muukalaisille jumalille **L'Elohiym acheriym** uhrata ja polttouhria tehdä, vaan **YHWH**.
18. Tässä asiassa olkoon **YHWH** armias palvelijalles: kun kuningas, herrani *'adown*, menee Rimmonin huoneesen rukoilemaan, ja nojaupi minun käteni päälle, ja minä lankean maahan Rimmonin huoneessa, niin antakoon **YHWH** tässä asiassa palvelijallesi anteeksi, että minä Rimmonin huoneessa maahan lankean.
19. Ja hän sanoi hänelle: mene rauhaan! Ja hän meni kappaleen matkaa hänen tykönsä.
20. Silloin Gehasi, **'Elohiym** miehen Elisan palvelija, ajatteli: katso, herrani *'adown* on säästänyt Naemania, tätä Syrialaista, ettei hän häneltä ottanut niitä, mitä hän toi; niin totta kuin *chay* **YHWH** elää, minä juoksen hänen perässensä ja otan jotakin häneltä.
21. Niin Gehasi juoksi nopiasti Naemanin jälkeen. Ja kun Naeman näki hänen juoksevan perässensä, astui hän vaunuista ulos häntä vastaan ja sanoi: onko rauha?

22. Hän sanoi: Rauha; herrani *'adown* lähetti minun, sanoen: katso, juuri nyt on tullut minun tyköni Efraimin vuorelta kaksi nuorukaista profettain pojista, anna heille talentti hopeaa ja kaksi juhlapukua.
23. Naeman sanoi: tee hyvin, ota kaksi talenttia hopeaa! Ja hän vaati häntä, ja satoi kaksi talenttia hopeaa kahteen kukkaroon, ja kahdet juhlapuvut, ja antoi ne kahdelle palvelijallensa, ja he kantoivat sen hänen edellensä.
24. Ja kuin hän tuli mäelle, otti hän ne heidän käsistänsä, ja kätki ne huoneesen, ja hän päästi miehet, ja he menivät pois.
25. Ja hän meni sisälle ja seisoi herransa *'adown* edessä. Niin Elisa sanoi hänelle: mistä tulet, Gehasi? Hän vastasi: ei palvelijasi ole mennyt sinne eikä tänne.
26. Ja hän sanoi hänelle: eikö minun sydämmeni ollut mukana, kun mies palasi vaunuistansa sinua vastaan? Oliko nyt aika mennä ottamaan hopeaa ja ottamaan vaatteita, öljypuita, viinimäkiä, lampaita, härkiä, palvelioita ja piikoja?
27. Sentähden pitää Naemanin spitali tarttuman sinuun ja sinun siemeneesi ijankaikkisesti! Ja hän meni pois hänen tyköänsä spitalista valkoisena niinkuin lumi.

6. LUKU

1. Ja profettain pojat sanoivat Elisalle: katso, se paikka, jossa me asumme sinun luonasi, on meille ahdas;
2. Anna meidän mennä Jordanille asti, ja jokainen tuokoon sieltä yhden hirren, että me rakentaisimme sinne paikan asuaksemme. Ja hän sanoi: menkää!
3. Ja yksi sanoi: tee hyvin, tule palvelijaisi kanssa! Ja hän vastasi: minä tulen.
4. Ja hän meni heidän kanssansa. Ja tultuansa Jordanille, hakkasivat he siinä puita.
5. Ja kun yksi heistä hakkasi puun maahan, putosi rauta veteen; ja hän huusi ja sanoi: voi, herrani *'adoniy!* senkin minä olen lainaksi ottanut.
6. Mutta *iysh* **'Elohiym** mies sanoi: kuhunka se putosi? Ja hän osoitti hänelle paikan; ja hän hakkasi puun ja heitti sinne, ja saattoi niin raudan uiskentelemaan.
7. Ja hän sanoi: ota se ylös! Ja hän ojensi kätensä ja otti sen.
8. Ja Syrian kuningas soti Israelia vastaan, ja piti neuvoa palvelijainsa kanssa ja sanoi: siinä ja siinä pitää leirini oleman!
9. Mutta *iysh* **Ha'Elohiym** mies lähetti Israelin kuninkaalle sanoman: karta menemästä siihen paikkaan; sillä Syrialaiset *'Aram* väijyvät siellä.
10. Ja Israelin kuningas lähetti siihen paikkaan, josta *iysh* **Ha'Elohiym** mies oli sanonut hänelle, ja varoittanut häntä siitä, ja hän oli siinä varoillansa. Ja se tapahtui ei ainoastaan kerra, eikä kaksi.
11. Niin Syrian kuninkaan sydän tuli siitä levottomaksi; ja hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: ettekö te ilmoita minulle, kuka meikäläisistä pitää Israelin kuninkaan puolta?

12. Niin sanoi yksi hänen palvelijoistansa: ei niin, herrani *'adoniy* /'adown kuningas; mutta Elisa profetta, joka on Israelissa, sanoo Israelin kuninkaalle nekin asiat, joita puhut makaushuoneessasi.
13. Hän sanoi: niin menkää matkaan ja katsokaat, missä hän on, että minä lähettäisin ottamaan hänet kiinni. Ja he ilmoittivat hänelle ja sanoivat: katso, hän on Dotanissa.
14. Ja hän lähetti sinne hevosia ja vaunuja ja suuren sotajoukon; ja he tulivat yöllä sinne, ja piirittivät kaupungin.
15. Ja *iys*h **Ha'Elohiym** miehen palvelija nousi varhain aamulla menemään ulos: ja katso, suuri sotajoukko piiritti kaupungin hevosilla ja vaunuilla. Niin hänen palvelijansa sanoi hänelle: voi, herrani *'adoniy*! mitä me nyt teemme?
16. Mutta hän sanoi: älä pelkää, sillä niitä on usiampia jotka meidän kanssamme ovat, kuin niitä, jotka heidän kanssansa ovat.
17. Ja Elisa rukoili ja sanoi: **YHWH**, avaa nyt hänen silmänsä, että hän näkisi! Ja **YHWH** avasi palvelijan silmät, että hän näki, ja katso, vuori oli täynnä tulisia hevosia ja vaunuja Elisan ympärillä.
18. Ja Syrialaiset tulivat alas häntä vastaan; ja Elisa rukoili *el*-**YHWH** ja sanoi: lyö tämä kansa sokeudella! Ja Hän löi heidät sokeudella Elisan sanan mukaan.
19. Ja Elisa sanoi heille: ei tämä ole se tie ja eikä tämä se kaupunki: Seuratkaat minua, niin minä vien teidät sen miehen tykö, jota etsitte. Ja hän vei heidät Samariaan.
20. Kun he tulivat Samariaan, sanoi Elisa: **YHWH**, avaa näiden silmät, että he näkisivät! Ja **YHWH** avasi heidän silmänsä, että he näkivät; ja katso, he olivat keskellä Samariaa.
21. Ja kun Israelin kuningas näki heidät, sanoi hän Elisalle: isäni, lyökö, lyökö minä?
22. Ja hän sanoi: älä lyö! Pitäisikö sinun lyömän ne, jotka sinä miekallasi ja joutsellasi vangiksi saat? Anna heille leipää ja vettä, että he söisivät ja joisivat, ja anna heidän mennä herransa *el-adoneyhem* /'adown tykö!
23. Ja hän valmisti heille suuret pidot. Ja kun he olivat syöneet ja juoneet, käski hän heidän menemään, ja he menivät herransa *el-adoneyhem*' tykö. Eikä Syriasta *Aram* enää tullut sotaparveja Israelin maalle.
24. Mutta senjälkeen tapahtui, että Benhadad, Syrian kuningas, kokosi kaikki sotaväkinsä, läksi ja piiritti Samarian.
25. Ja suuri nälkä oli Samariassa, ja he ahdistivat kaupunkia, niin kauan, että aasin pää maksoi kahdeksankymmentä hopeasikliä, ja neljäs osa kabia kyhkyläisen sontaa maksoi viisi hopeasikliä.
26. Ja kun Israelin kuningas kävi muurin päällä, huusi yksi vaimo häntä ja sanoi: auta minua, herrani *adoniy* kuningas!
27. Ja hän sanoi: jollei **YHWH** auta sinua, kusta minä sinua autan, luvastako vai viinikuurnasta?
28. Ja kuningas sanoi hänelle: mikä sinun on? ja hän vastasi: tämä vaimo sanoi minulle: tuo tänne poikasi, että me sen söisimme tänäpäpä; syökäämme huomenna minun poikani.

29. Ja me keitimme poikani ja söimme sen. Ja minä sanoin toisena päivänä hänelle: tuo tänne sinun poikasi, että me söisimme sen; mutta hän kätki poikansa.
30. Kun kuningas kuuli vaimon puheet, repäisi hän vaatteensa; ja kun hän kävi muurilla, katso, kansa näki hänen päällänsä olevan säkin ihoa vastaan.
31. Ja hän sanoi: '**Elohiym** tehkөөn minulle sen ja sen, jos Elisan, Safatin pojan pää on tänäpänä seisova paikallansa!
32. Ja Elisa istui huoneessansa, ja vanhimmat istuivat hänen tykönänsä. Ja kuningas oli lähettänyt miehen edellänsä. Mutta ennenkuin se sanansaattaja tuli hänen tykönsä, sanoi hän vanhimmille: ettekö näe, kuinka se murhamiehen poika on lähettänyt ottamaan minulta pääni pois? Katsokaat, kun sanansaattaja tulee, niin sulkekaat ovi ja syöskäät hän ovesta ulos! Eikö hänen herransa 'adonayw jalkain töminä seuraa häntä?
33. Kun hän vielä heidän kanssansa puhui, katso, sanansaattaja tuli alas hänen tykönsä ja sanoi: katso, tämä onnettomuus ra' rah | haraah evil 7451 **YHWH**, mitä minä enään **LAYHWH** odotan?

7. LUKU

1. Mutta Elisa sanoi: kuulkaat D'var -**YHWH** Sanaa! Näin sanoo **YHWH**: huomenna tähän aikaan maksaa vakka hienojauhoja siklin ja kaksi vakkaa ohria siklin, Samarian portissa.
2. Niin vastasi päämies, jonka käden päälle kuningas itsensä nojasi, *et-iysh* '**Elohiym** miestä ja sanoi: katso, jos **YHWH** tekisi vielä akkunat taivaasen, kuinka se tapahtuisi? Hän sanoi: katso, omin silmin olet sen näkevä, mutta et sinä saa siitä syödä.
3. Ja neljä spitalista miestä oli portin edessä, jotka sanoivat toinen toisellensa: mitä me tässä olemme siksi kun kuolemme?
4. Jos sanomme: käykäämme kaupunkiin, niin on nälkä kaupungissa, ja me kuolemme siellä: jos taas täällä olemme, niin me kuolemme: käykäämme siis ja rientäkäämme Syrialaisten 'Aram leiriin; jos he antavat meidän elää, niin me elämme, ja jos he meidät tappavat, niin kuolemme.
5. Ja he nousivat hämärissä menemään Syrialaisten leiriin; ja kun he tulivat Syrialaisten leirin ääreen, katso, niin ei siellä ollut ketään.
6. **WaAdonay** oli antanut Syrialaisten 'Aram sotajoukon kuulla vaunuin, hevosten ja suuren sotaväen töminän, niin että he sanoivat toinen toisellensa: katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan Hetiläisten kuninkaat ja Egyptiläisten kuninkaat, että he tulisivat meidän päällemme.
7. Ja he nousivat ja pakenivat hämärissä, ja jättivät majansa, hevosensa ja aasinsa leirinsä, niinkuin se oli, ja pakenivat henkensä tähden.
8. Tultuansa leirin ääreen, menivät ne spitaliset yhteen majaan, söivät ja joivat, ja ottivat hopeaa ja kultaa ja vaatteita, ja menivät pois ja kätkivät ne, ja tulivat jälleen ja menivät toiseen majaan, ja ottivat sieltä, menivät pois ja kätkivät nekin.

9. Sitten sanoivat he toinen toisellensa: emme oikein tee: tämä on hyvän sanoman päivä, jos me tämän salaamme ja viivyttämme valoisaan aamuun asti, niin pahatekomme kohtaa meitä. Käykäämme siis ja ilmoittakaamme tämä kuninkaan huoneelle.
10. Ja he tulivat ja huusivat kaupungin portin vartijoille, ja ilmoittivat heille, sanoen: me menimme Syrialaiden leiriin, ja katso, ei siellä ollut ketään, eikä kuulunut ihmisen ääntä; vaan hevosia ja aaseja sidottuina, ja majat niinkuin ne ovat.
11. Ja portin vartijat huusivat, ja ilmoittivat sen kuninkaan huoneeseen.
12. Ja kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelioille: minä sanon teille, kuinka Syrialaiset tekevät meidän kanssamme: he tietävät meidän kärsivän nälkää, ja sentähden ovat he menneet pois leiristä, ja ovat lymyttäneet itsensä kedolle: ja ajattelevat: kun he lähtevät kaupungista, otamme me heidät kiinni elävinä, ja pääsemme kaupunkiin!
13. Niin vastasi yksi hänen palvelijoistansa ja sanoi: otettakoon viisi hevosta, jotka kaupungissa jällellä ovat, - katso, ne ovat tähän jääneet kaikesta Israelin paljoudesta, katso, ne ovat niinkuin koko Israelin joukko, joka on loppunut: lähettäkäämme nämät ulos katsomaan.
14. Niin he toivat kahdet vaunut hevosinensa, ja kuningas lähetti ne Syrialaiden leiriin ja sanoi: menkää ja katsokaat!
15. Ja he läksivät heidän jälkeensä hamaan Jordaniin asti, ja katso, koko tie oli vaatteita ja kaluja täynnä, joita Syrialaiset paetessansa olivat heittäneet pois. Ja sanansaattajat tulivat jälleen ja ilmoittivat sen kuninkaalle.
16. Niin kansa meni ulos ja ryösti Syrialaiden leirin. Ja tapahtui, että vakka hienojauhoja maksoi siklin, ja kaksi vakkaista ohria siklin, *Kid'var* **YHWH** Sanan mukaan.
17. Ja kuningas oli asettanut sen päämiehen, jonka käden päälle hän oli itsensä nojannut, porttiin järjestystä pitämään, ja kansa tallasi hänet portin edessä, niin että hän kuoli, niinkuin *iysh* **Ha'Elohiym** mies sanonut oli, kun kuningas tuli alas hänen tykönsä.
18. Ja tapahtui niinkuin *iysh* **Ha'Elohiym** mies puhunut oli kuninkaalle, sanoessansa: huomenna tällä aikaa maksaa kaksi vakkaa ohria siklin ja vakka hienojauhoja siklin, Samarian portissa;
19. johon päämies vastasi *et-iysh* **Ha'Elohiym** miestä ja sanoen: katso, jos **YHWH** tekisi vielä akkunat taivaasen, kuinka se tapahtuisi? Mutta hän sanoi: katso, omin silmin olet sen näkevä, vaan et saa siitä syödä.
20. Ja niin hänen kävi; sillä kansa tallasi hänet kuoliaaksi portissa.

8. LUKU

1. *We'Ellysha Diber* Elisa puhui oli puhunut sille vaimolle, jonka pojan hän oli herättänyt, ja oli sanonut: nouse ja matkusta pois huonekuntinesi, ja oleskele, missä voit; sillä **YHWH** on kutsuva nälän, joka on tuleva maalle seitsemäksi vuodeksi.
2. Vaimo nousi ja teki niinkuin *iysh Ha'Elohiym* mies sanoi, ja hän matkusti perheinensä, ja oli vieraana Filistealaisten maalla seitsemän vuotta.
3. Ja seitsemän vuoden perästä tuli vaimo Filistealaisten maalta jälleen. Ja hän meni rukoilemaan kuninkaalta huonettansa ja peltoansa.
4. Silloin puhui kuningas Gehasille *el-Gechazy*, *iysh-Ha'Elohiym* miehen palvelijalle ja sanoi: kerro minulle kaikki ne suuret teot, mitkä Elisa on tehnyt!
5. Ja sillä aikaa kuin hän kertoi kuninkaalle, kuinka Elisa oli kuolleen herättänyt, katso, se vaimo, jonka pojan hän oli kuolleista herättänyt, huusi kuninkaan puoleen huoneensa ja peltonsa tähden. Niin Gehasi sanoi: herrani *'adoniy* kuningas, tämä on se vaimo, ja tämä on hänen poikansa, jonka Elisa kuolleista herätti!
6. Ja kuningas kysyi vaimolta, ja tämä kertoeli hänelle asian. Ja kuningas antoi hänelle mukaan yhden palvelijoistansa ja sanoi: anna hänen saada kaikki, mitä hänen omansa on, ja kaikki tulot pelloista, siitä päivästä, jona hän maan jätti, hamaan tähän asti.
7. Ja Elisa tuli Damaskoon. Ja Benhadad, Syrian kuningas, sairasti. Ja hänelle oli ilmoitettu ja sanottu: *iysh-Ha'Elohiym* mies on tullut tänne.
8. Niin kuningas sanoi Hasaelille: ota lahjoja myötäsi ja mene sitä *iysh-Ha'Elohiym* miestä vastaan, ja kysy hänen kauttansa neuvoa **YHWH** ja sano: paranenko minä tästä taudista?
9. Ja Hasael meni häntä vastaan ja otti lahjoja myötänsä ja kaikkinaista Damaskon hyvyttä neljäkymmentä kamelin kuormaa; ja hän tuli, seisoi hän hänen edessänsä ja sanoi: Benhadad, sinun poikasi, Syrian *'Aram* kuningas, lähetti minut sinun tykösi ja sanoo: parantunenko minä tästä taudista?
10. Elisa sanoi: mene ja sano hänelle: kyllä sinä paranet! Mutta **YHWH** on antanut minun nähdä, että hänen pitää totisesti kuoleman.
11. Ja hän vakaantui katsoi häntä terävästi niin kauan että hän häpesi, ja *iysh-Ha'Elohiym* mies itki.
12. Niin Hasael sanoi: miksi herrani *'adoniy* itkee? Ja hän sanoi: minä tiedän, mitä pahuutta *ra'rah* | *raah* evil **7451** sinä olet tekevä Israelin lapsille pojille: sinä poltat heidän väkevät kaupunkinsa tulella, ja tapat heidän nuoret miehensä miekalla, ja surmaat heidän lapsensa *'owlel*, ja halkaiset heidän raskaat vaimonsa.
13. Hasael sanoi: mikä on sinun palvelijas tämä koira, että hän olisi niin suuria asioita tekevä? *WaYomer 'Elysha* Elisa sanoi: **YHWH** on minulle ilmoittanut että tulet Syrian *al-'Aram* kuninkaaksi.
14. Ja hän meni pois Elisan tyköä ja tuli herransa *el-adonayw* tykö, ja hän sanoi hänelle: mitä Elisa sanoi sinulle? Hän vastasi: hän sanoi minulle että sinä totisesti paranet.
15. Mutta toisena päivänä otti Hasael makuusvaatteen ja kasti veteen, ja levitti hänen kasvoinsa päälle, niin että hän kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
16. Joram Ahabin pojan Israelin kuninkaan viidentenä vuonna, ja Josafatin Juudan kuninkaan aikana, rupesi Joram, Josafatin poika Juudan kuninkaaksi.

17. Ja hän oli kahden ajastajan vanha neljätkymmentä 32 tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa.
18. Ja hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, niin kuin Ahabin huone teki: sillä Ahabin tytär oli hänen emäntänsä, ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä.
19. Mutta ei **YHWH** tahtonut hävittää Juudaa palvelijansa Davidin tähden, niinkuin hän oli hänelle sanonut, että hän oli antava hänelle valkeuden ja hänen lapsillensa pojillensa ijäksi päiväksi.
20. Hänen aikanansa luopuivat Edomilaiset Juudasta ja tekivät itsellensä kuninkaan.
21. Ja Joram matkusti Sairiin ja kaikki vaunut hänen kanssansa, ja nousi yöllä ja löi Edomilaiset, jotka hänen ympärillensä olivat, niin myös (Edomin) vaunuin päämiehet, niin että kansa pakeni majoihinsa.
22. ~~Sentähden~~ siitä huolimatta luopuivat Edomilaiset Juudasta tähän päivään asti; silloin luopui myös Libna samaan aikaan.
23. Mitä muuta on Joramista sanottavaa ja kaikista hänen teoistansa: eikö siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
24. Ja Joram nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä kanssa Davidin kaupunkiin. Ja Ahasia, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
25. Joramin, Ahabin pojan, Israelin kuninkaan, toisena vuonna toistakymmentä 12, tuli Ahasia, Joramin poika Juudan kuninkaaksi.
26. Ja Ahasia oli kahden vuoden kolmattakymmentä 22 vanha, tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhden vuoden Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Atalia, Omrin, Israelin kuninkaan tytär.
27. Ja hän vaelsi Ahabin huoneen tiellä ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, niinkuin Ahabin huone; sillä hän oli Ahabin huoneen lanko.
[Ahabin suku → *hara*; osiris-ra palvonta, määrätty artikkeli]
28. Ja hän meni Joramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Hasaelia, Syrian *'Aram* kuningasta vastaan, Gileadin Ramotissa; mutta Syrialaiset löivät Joramin.
29. Silloin palasi kuningas Joram parantumaan Jisreelissä niistä haavoista, mitkä Syrialaiset löivät häneen Ramassa, hänen sotiessansa Hasaelia Syrian kuningasta vastaan. Ja Ahasia, Joramin poika, Juudan kuningas, tuli Jisreeliin katsomaan Joramia, Ahabin poikaa; sillä hän sairasti.

9. LUKU

1. Ja Elisa profetta kutsui yhden profettain pojista ja sanoi hänelle: vyötä kupeesi ja ota tämä öljyastia käteesi, ja mene Gileadin Ramotiin.
2. Ja kuin tulet sinne, näet sinä siellä Jehun, Josafatin pojan, Nimsin pojan, mene ja nosta hänt veljeinsä keskeltä, ja vie hänet sisäiseen kamariin;
3. Ota öljyastia ja vuodata se hänen päänsä päälle, ja sano: näin sanoo **YHWH**: Minä olen voidellut sinun Israelin kuninkaaksi! Sitte avaa ovi ja pakene, äläkä siekaile.
4. Ja profetan palvelija nuorukainen läksi matkaan, Gileadin Ramotiin.

5. Ja kuin hän tuli sisälle, katso, siellä istuivat sotaväen päämiehet, ja hän sanoi: minulla on sana sinulle, päämies! Jehu sanoi: kenelle meistä kaikista? Hän sanoi: sinulle, päämies.
6. Niin hän nousi ja meni sisälle huoneeseen, ja hän vuodatti öljyä hänen päänsä päälle, ja sanoi hänelle: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis 'rael**: Minä olen sinun voidellut **YHWH el-Yis 'rael** kansan kuninkaaksi.
7. Ja sinun pitää lyömän herrasi *'adoneykha* Ahabin huone; sillä Minä vaadin Minun palvelijaini, profettain, veren ja kaikkein **YHWH** palvelijain veren Isebelin kädestä;
8. Ja koko Ahabin huoneen pitää hukkuman: ja Minä hävitän Ahabista kaiken miehenpuolen, sekä vapaan että orjan Israelissa.
9. Ja Minä teen Ahabin huoneen niinkuin Jerobeamin, Nebatin pojan huoneen, ja niinkuin Baesan, Ahijan pojan huoneen.
10. Ja koirain pitää syömän Isebelin Jisreelin pellolla, eikä yhdenkään pidä häntä hautaaman. Ja hän avasi oven ja pakeni.
11. Ja Jehu läksi ulos herransa palvelijain tykö, ja he sanoivat hänelle: onko rauha? minkätähden tämä mielipuoli on tullut sinun tykö? Hän sanoi heille: te tunnette miehen hyvin, ja mitä hän puhuu.
12. He sanoivat: ei se ole totta; ilmoita se meille. Hän sanoi: niin ja niin on hän puhunut minun kanssani ja sanonut: näin sanoo **YHWH**: Minä olen voidellut sinun Israelin kuninkaaksi.
13. Niin he kiirehtivät, ja ottamaan kukin vaippansa *Bigdo /beged* päällysvaate, ja panivat hänen allensa korkialle astuimelle, ja puhalsivat pasunalla, ja sanoivat: Jehu on tullut kuninkaaksi.
14. Niin Jehu Josafatin poika, Nimsin pojan teki liiton Joramia vastaan. - Mutta Joram kaiken Israelin kanssa oli varustanut Ramotia Gileadissa Hasaelia, Syrian *'Aram* kuningasta vastaan;
15. ja kuningas Joram oli palannut Jisreeliin parannettavaksi niistä haavoista, jotka Syrialaiset häneen lyöneet olivat, sotiessaan Hasaelia, Syrian kuningasta vastaan. Ja Jehu sanoi: jos se teidän mieleenne on, niin ei pidä yhdenkään kaupungista pääsneen menemään tätä ilmoittamaan Jisreeliin.
16. Ja Jehu matkusti ratsain ja meni Jisreeliin; sillä Joram sairasti siellä. Ja Ahasia Juudan kuningas oli mennyt katsomaan Joramia.
17. Mutta vartija, joka seiso Jisreelin tornissa, sai nähdä Jehun joukon tulevan ja sanoi: minä näen yhden joukon. Niin sanoi Joram: ota ratsasmies ja lähetä heitä vastaan, ja sano: onko rauha?
18. Ja ratsasmies ajoi häntä vastaan ja sanoi: näin sanoo kuningas: onko rauha? Jehu sanoi: mitä sinä rauhasta tahdot? käänny minun taakseni! Vartia ilmoitti ja sanoi: sanansaattaja on tullut heidän tykönsä ja ei palaja.
19. Niin lähetti hän toisen ratsasmiehen. Kuin se tuli hänen tykönsä, sanoi hän: näin sanoo kuningas: onko rauha? Jehu sanoi: mitä sinä rauhasta tahdot? Käänny ja seuraa minua!
20. Sen ilmoitti vartija ja sanoi: hän on tullut heidän tykönsä eikä palaja. Ja ajo on niinkuin Jehun, Nimsin pojan ajo; sillä hän ajaa niinkuin hullu.

21. Ja Joram sanoi: valjastakaat! Ja he valjastivat hänen vaununsa. Ja he menivät ulos, Israelin kuningas Joram ja Ahasia, Juudan kuningas, itsekukin vaunuissansa, ja he läksivät ulos kohtaamaan Jehua; ja tapasivat hänet Nabotin, Jisreeliläisen pellolla.
22. Ja kuin Joram näki Jehun, sanoi hän: Jehu, onko rauha? Hän sanoi: mikä rauha, niinkauan kun äitisi Isebelin huoruutta ja noituutta yhä kestää?
23. Ja Joram käänsi kätensä ja pakeni, ja sanoi Ahasialle: petos, Ahasia!
24. Ja Jehu tarttui joutseen ja ampui Joramia lapaluiden väliin, niin että nuoli meni hänen sydämmensä lävitse, ja hän vaipui vaunuhinsa.
25. Ja Jehu sanoi päämiehelle Bidekarille: ota hän ja heitä Nabotin Jisreeliläisen pellolle! Sillä muista, kuinka minä ja sinä yhdessä ajaen seurasimme hänen isäänsä Ahabia, ja **YHWH** ~~laski~~ nosti *nasa* tämän kuorman hänen päällensä:
26. ”niin totta kuin Minä eilen näin Nabotin ja hänen poikainsa veren, sanoo **YHWH**, olen Minä kostava sinulle sen tällä pellolla. Ja nyt ota hän ja heitä pellolle **YHWH** sanan mukaan.
- [huom. tässä on tarkennus 1.Kun.21:19 tekstiin; Ahabin rapparit murhasivat koko Nabotin perheen]
27. Kuin Ahasia Juudan kuningas sen näki, pakeni hän ryytimaan huoneen tietä; mutta Jehu ajoi häntä takaa ja sanoi: lyökäätkä myös hänet vaunuissansa! Ja he löivät hänet Gurin vastamäessä, joka on liki Jibleamia. Ja hän pakeni Megiddoon ja kuoli siellä.
28. Ja hänen palvelijansa antoivat viedä hänet vaunuilla Jerusalemiin; ja hautasivat hänet hautaansa, hänen isänsä kanssa Davidin kaupunkiin.
29. Ahasia hallitsi Juudassa Joramin Ahabin pojan ensimmäisenä vuotena toistakymmentä 11v.
30. Ja Jehu tuli Jisreeliin. Ja Isebel, kuutuansa sen, voiteli hän kasvonsa ja kaunisti päänsä, ja katseli akkunasta.
31. Ja kuin Jehu tuli portista sisälle, sanoi hän: onko rauha, Simri, herransa murhaaja? [Piplia 1776: ”kävikö Simrin hyvästi, joka tappoi herransa?]
32. Ja Jehu nosti kasvonsa ylös akkunaan ja sanoi: kuka on minun puolellani, kuka? kaksi, kolme palvelijaa katsoivat hänen puoleensa.
33. Hän sanoi: syöskäätkä hänet ulos! ja he syöksivät hänen ulos, ja seinä ja hevoset priiskoitettiin hänen verestänsä, ja hän tallattiin maahan.
34. Ja Jehu meni sisälle, ja kun hän oli syönyt ja juonut, sanoi hän: korjatkaat kuitenkin se kirottu ja haudatkaat hän; sillä hän on kuninkaan tytär.
35. Ja he menivät häntä hautaamaan, vaan eivät löytäneet hänestä muuta kuin pääkallon ja jalat ja paljaat kämmenet.
36. Ja he tulivat jälleen ja sanoivat hänelle sen. Hän sanoi: tämä on nyt se minkä *WaYomer D'var* **YHWH** puhui palvelijansa Elijan Tisbiläisen kautta ja sanoi: Jisreelin pellolla koirat syövät Isebelin lihan;
37. ja Isebelin raato on oleva niinkuin loka kedolla, Jisreelin pellolla, ettei voida sanoa: tämä on Isebel.

10. LUKU

1. Ja Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Ja Jehu kirjoitti kirjeitä ja lähetti Samariaan Jisreelin päämiehille, ja vanhimmille ja Ahabin [lasten] hoitajille, näin:
2. Kuin tämä kirje tulee teille, joiden hallussa herranne *'adoneykhem* pojat ovat, ja joiden hallussa vaunut, hevoset, vahva kaupunki ja sota-aseet ovat,
3. Niin valitkaat herranne *'adoneykhem* pojista paras ja kelvollisin, ja asettakaat hänet isänsä istuimelle, ja sotikaat herranne *'adoneykhem* huoneen puolesta.
4. Mutta he pelkäsivät sangen suuresti ja sanoivat: katso, kaksi kuningasta ei voineet seisoa hänen edesssänsä: kuinka siis me seisoisimme?
5. Ja ne huoneenhaltija ja kaupungin päämies, ja vanhimmat ja [lasten] hoitajat lähettivät Jehulle tämän sanan: me olemme sinun palvelijasi, me teemme kaikki, mitä meille sanot: emme tee ketään kuninkaaksi: tee mitä sinulle kelpaa!
6. Ja hän kirjoitti heille toisen kirjeen näin: jos te olette minulle kuuliaiset, niin ottakaat teidän herranne *v'ney-'adoneykhem* poikain päät ja tulkaat huomenna tähän aikaan minun tyköni Jisreeliin. Ja kuninkaan poikia, joita kaupungin ylimmäiset kasvattivat, seitsemänkymmentä miestä.
7. Kuin he [=Nabotin perheen murhaajat] saivat kirjeen, ottivat he ne kuninkaan pojat ja tappoivat seitsemänkymmentä miestä, ja panivat niiden päät astioihin ja lähettivät ne hänelle Jisreeliin. [Joka kaupungin ylimmäis-verenhimoisten rapparien 'moottori' on *ra'rah* - pelko]
8. Ja sanansaattaja tuli ja ilmoitti hänelle, sanoen: he ovat tuoneet kuninkaan poikain päät. Hän vastasi: asettakaat ne kahteen roukkioon aamuun asti, kaupungin portin eteen.
9. Ja aamulla meni hän ulos, seisahtui ja sanoi kaikelle kansalle: te olette oikeat; katso, minä olen liiton tehnyt herraani *al'adoniy* vastaan ja tappanut hänen; mutta kuka siis nämät kaikki tappanut on?
10. Niin tietäkää nyt, ettei yksikään *miD'var YHWH* sana, jonka *DiBer YHWH* puhunut on Ahabin huoneesta, ole turhaksi käynyt: ja **WAYHWH** on tehnyt niinkuin Hän puhunut oli palvelijansa Elijan kautta.
11. Ja Jehu löi kaikki jotka Ahabin huoneesta olivat jääneet Jisreelissä: kaikki hänen ylimmäisensä, ja hänen ystävänsä, ja hänen pappinsa, niin ettei hän yhtäkään heistä jättänyt;
12. Ja hän nousi ja matkusti Samariaan, ja tultuansa paimenten majalle joka oli hänen tiessänsä,
13. kohtasi Jehu Ahasian Juudan kuninkaan veljet ja sanoi niille: kutka te olette? He vastasivat: me olemme Ahasian veljet ja menemme tervehtimään kuninkaan ja kuningattaren poikia.
14. Ja hän sanoi: ottakaa heitä elävinä kiinni; ja he ottivat heidät elävinä kiinni, ja tappoivat paimenten majan kaivolla kaksi miestä viidettäkymmentä 42, eikä hän heistä yhtäkään jättänyt.
15. Ja hän vaelsi siitä, ja tapasi Jonadabin, Rekabin pojan, joka tuli häntä vastaan; ja hän tervehti häntä ja sanoi hänelle: onko sinun sydämmesi vilpítőin, niinkuin minun

sydämmeni on sinun sydäntäsi kohtaan? Jonadab vastasi: on. Jos niin on, niin ojenna kätesi tänne. Ja hän ojensi kätensä, ja Jehu antoi hänen nousta vaunuihin viereensä, 16. ja sanoi: tule minun kanssani katsomaan minun kiivauttani **YHWH** puolesta! Ja hän antoi hänen ajaa vaunuissansa.

17. Tultuansa Samariaan, löi hän kaikki Ahabista jääneet Samariassa, siksi kuin hän heidät hävitti, **YHWH** sanan jälkeen, jonka hän Elijalle oli puhunut.

18. Ja Jehu kokosi kaiken kansan ja sanoi heille: Ahab on vähän palvellut Baalia; Jehu tahtoo enemmän häntä palvella.

19. Sentähden kutsukaat kaikki Baalin profetat kokoon, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki hänen pappinsa minun tyköni, niin ettei yksikään heistä jää! sillä minä teen suuren uhrin Baalille; ja joka jää pois, ei sen pidä elämän! Mutta Jehu teki sen kavaluudessa, hävittääksensä Baalin palvelijat.

20. Ja Jehu sanoi: pyhittäkää Baalille juhlapäivä! Ja he kuuluttivat sen.

21. Ja Jehu lähetti kaikkeen Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat, niin ettei yksikään heistä jäänyt tulematta; ja he tulivat sisälle Baalin huoneesen ja täyttivät Baalin huoneen äärestä ääreen.

22. Ja hän sanoi vaatehuoneen haltialle: kanna kaikki Baalin palvelijain vaatteet ulos; ja hän kantoi heille vaatteet ulos.

23. Ja Jehu meni Jonadabin Rekabin pojan kanssa Baalin huoneesen ja sanoi Baalin palvelijoille: tutkistelkaat ja katsokaat, ettei kukaan tässä teidän seassanne ole joku **YHWH** palvelija, vaan ainoastaan Baalin palvelijat.

24. Kun he tulivat sisälle tekemään teurasuhria ja poltto-uhria, asetti Jehu kahdeksankymmentä miestä ulos ja sanoi: kuka teistä yhden niistä, jotka minä teidän käsiinne annan, päästää hengissä, hänen sielunsa pitää oleman sen sielun sijassa.

25. Kun he olivat uhranneet polttouhrin, sanoi Jehu vartijoille ja päämiehille: menkää sisälle ja lyökää ne, niin ettei yksikään heistä pääse! Ja he löivät heidät miekan terällä. Ja vartijat ja päämiehet heittivät heidät pois. Ja he menivät Baalin huoneen linnaan.

26. Ja he kantoivat ulos Baalin huoneen patsaat ja polttivat ne,

27. Ja he hävittivät Baalin patsaan; ja he kukistivat Baalin huoneen ja tekivät siitä makkihuoneita =puucee hamaan tähän päivään asti.

28. Niin muodoin Jehu hävitti Baalin Israelista.

29. Mutta ei Jehu lakannut Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka oli saattanut Israelin syntiä tekemään, kultaisilla vasikoilla Betelissä ja Danissa.

30. Ja **YHWH** sanoi Jehulle: koska olet hyvästi toimittanut mikä minulle kelpasi, ja koska teit Ahabin huonetta vastaan kaiken sen, mikä Minun sydämmessäni oli; niin pitää sinun poikasi istuman Israelin istuimella neljänteen polveen asti.

31. Mutta Jehu ei kuitenkaan pitänyt huolta siitä, että hän **YHWH** *'Elohiym Yis'rael* laissa vaeltanut kaikesta sydämmestänsä; sillä ei hän lakannut Jerobeamin synneistä, joka Israelin oli saattanut syntiä tekemään.

32. Siihen aikaan rupesi **YHWH** Israelista lohkaisemaan; ja Hasael löi heidät kaikissa Israelin rajoissa,

33. hamasta Jordanista auringon nousuun päin, ja kaiken Gileadin, Gadilaisten, Rubenilaisten ja Manasselaisten maan, hamasta Aroerista, joka on Arnonin ojan tykönä, sekä Gileadin ja Basanin.

34. Mitä enempää Jehusta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistänsä, ja kaikesta hänen voimastansa: eikö siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?

35. Ja Jehu nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Samariaan. Ja Joahas hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

36. Ja aika jonka Jehu Israelia hallitsi Samariassa, oli 28^v kahdeksan ajastaikaa kolmattakymmentä.

11. LUKU

1. Mutta kuin Atalia Ahasian äiti näki poikansa kuolleeksi, nousi hän ja hukutti kaiken kuninkaallisen siemenen.

2. Mutta Joseba, kuningas Joramin tytär, Ahasian sisar, otti Joaksen Ahasian pojan ja vei hänet salaisesti poistapettavain kuninkaan ~~lasten~~ poikien seasta, hänet ja hänen imettäjänsä, makuuhuoneeseen: ja he kätkivät hänen Atalialta, niin ettei hän tapettu:

3. Sitten oli hän kätkettynä **YHWH** huoneessa imettäjänsä kanssa kuusi ajastaikaa. Ja Atalia hallitsi maata.

4. Seitsemäntenä ajastaikana lähetti Jojada ja antoi tuoda henkivartijain sadanpäämiehet, ja otti heidät tykönsä **YHWH** huoneeseen, ja teki liiton heidän kanssansa, ja vannotti heitä **YHWH** huoneessa, ja näytti heille kuninkaan pojan.

5. Ja käski heitä ja sanoi: näin tulee teidän tehdä: kolmas osa teistä, jonka vuoro on sabbatina, olkoon kuninkaan vartijana;

6. ja kolmas osa olkoon Surin portin tykönä, ja kolmas osa olkoon sillä portilla joka on vartijain takana, ja vartiojoitkaat huonetta päällekarcaamisesta.

7. Mutta ne kaksi muuta osaa teistä, kaikki, jotka sabbatina vapaaksi pääsevät, vartiojoitkoot kuningasta **YHWH** huoneessa.

8. Ja olkaat kuninkaan ympärillä, ja jokaisella olkoon ase kädessänsä; ja joka tunkee rivien keskelle, se on tapettava, että te olisitte kuninkaan tykönä hänen mennessänsä ulos ja sisälle.

9. Ja sadanpäämiehet tekivät kaikki, mitä pappi Jojada oli käskenyt; ja he ottivat kaikki miehensä, sekä sabbatina tulevat, että sabbatina lähtevät, ja tulivat papin Jojadan tykö.

10. Ja pappi antoi päämiehille keihäät ja kilvet, jotka olivat olleet kuningas Davidin, ja olivat *B'veyt* **YHWH** huoneessa.

11. Ja vartijat seisoivat kuninkaan ympärillä, jokaisella ase kädessänsä, huoneen oikealta puolelta aina vasemmalle puolelle asti, lähitse alttaria ja huonetta.

12. Ja hän toi kuninkaan pojan edes ja pani kruunun hänen päähänsä, ja antoi hänelle todistuksen, ja he tekivät hänet kuninkaaksi ja voitelivat hänet, ja löivät käsiänsä yhteen ja sanoivat: eläköön kuningas!

13. Ja kuin Atalia kuuli vartijain ja kansan huudon, meni hän sisälle kansan luo *Beyt YHWH* huoneeseen,
14. Ja näki, katso, kuningas seisoj korkealla paikalla, niinkuin tapa oli, ja päämiehet ja vaskitorvet kuninkaan vieressä, ja kaikki maan kansa oli iloissansa ja soittivat vaskitorvilla. Ja Atalia repäisi vaatteensa ja huusi: petos, petos!
15. Mutta pappi Jojada käski sadanpäämiehiä, jotka olivat jotka olivat asetetut joukon päälliköiksi, ja sanoi heille: viekää hään ulos rivien lävitse, ja jos joku seuraa häntä, se surmattakaan miekalla! Sillä pappi oli sanonut, älköön häntä tapettako *YHWH* huoneessa.
16. Ja he laskivat kätensä hänen päällensä, ja hän meni hevosten läpikäytävän tietä kuninkaan huoneeseen; ja hän tapettiin siellä.
17. Niin teki Jojada liiton *YHWH* ja kuninkaan välillä, ja kansan välillä, että he ovat *LAYHWH* kansa, niin myös kuninkaan ja kansan välillä.
18. Sitte meni kaikki maan kansa Baalin huoneeseen, ja kukistivat sen; hänen alttarinsa, ja hänen kuvansa rikkoivat he peräti, ja Mattanin Baalin papin tappoivat he myös alttarin edessä. Ja pappi asetti virkamiehiä *al-Beyt YHWH* huoneeseen.
19. Ja hän otti sadanpäämiehet ja henkivartijat, ja kaiken maan kansan, ja he johdattivat kuninkaan alas *miBeyt YHWH* huoneesta, ja tulivat vartijain portin tietä kuninkaan huoneeseen. Ja hän istuutui kuninkaan istuimelle.
20. Ja kaikki maan kansa oli iloissansa, ja kaupunki oli alallansa. Ja Atalian olivat tappaneet miekalla kuninkaan huoneessa.
21. Ja Joas oli seitsemän ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi.

12. LUKU

1. Seitsemäntenä Jehun vuonna tuli Joas kuninkaaksi, ja hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Sibeä Bersabasta.
2. Ja Joas teki sitä, mikä oikia oli ja *YHWH* hyvin kelpasi, niinkauan kuin pappi Jojada opetti häntä;
3. Uhrikukkuloita ei kuitenkaan hävitetty; kansa uhrasi vielä ja teki suitsutusta kukkuloilla.
4. Ja Joas sanoi papille: kaikki pyhitetyt rahat, jotka tuodaan *veyt-YHWH* huoneeseen, nimittäin: raha jokaiselta henkilukuun lasketulta, raha hengiltä arvion mukaan, ja kaikki raha, minkä kukin uhraa vapaasta sydämmestä, - ne kannettakoot *Beyt YHWH* huoneeseen.
5. Ottakoot papit sen itsellensä, kukin tuttavaltansa; niillä pitää heidän parantaman sen, mikä rauvennut on (*YHWH*) huoneessa *haBayit*, kussa ikänä he löytävät rauvenneen paikan.
6. Mutta kolmanteen kolmattakymmentä 23 kuningas Joaksen vuoteen ei olleet papit parantaneet sitä, mikä *YHWH* huoneessa oli rauvennut.

7. Niin kutsui kuningas Joas papin Jojadan ja muut papit ja sanoi heille: miksette paranna sitä, mikä huoneessa rauvennut on? Ja nyt ette saa ottaa niitä rahoja kukin tuttavaltanne; vaan pankaat ne siihen, mikä rauvennut on huoneessa.
8. Ja papit suostuivat, etteivät ottaisi rahaa kansalta, eivätkä myöskään parantaisi sitä, mikä rauvennut oli huoneessa *haBayit*.
9. Ja pappi Jojada otti arkun ja lävisti läven kanteen ja pani sen oikialle puolelle alttaria, josta käydään *Beyt-YHWH* huoneesen sisälle; ja papit, jotka vartijoitsivat ovea, panivat sinne kaikki ne rahat, jotka tuotiin *veyt-YHWH* huoneesen.
10. Kun he näkivät paljon rahaa olevan arkussa, tuli kuninkaan kirjoittaja ja ylimmäinen pappi ylös, ja sitoivat yhteen, ja lukivat rahan mikä *veyt-YHWH* huoneesta löydettiin.
11. Ja he antoivat punnitun rahan niitten käteen, jotka olivat asetetut teettäjiksi *Beyt YHWH* huoneesen; ja he antoivat ne puusepille, ja rakentajille, jotka työtä tekivät *Beyt YHWH* huoneessa,
12. ja muuraajille, ja kivenhakkaajille, ja hirsien ja vuoltujen kivien ostajille, parantaaksensa mitä rauvennut oli *Beyt-YHWH* huoneessa ja kaikkiin, mitä huoneen parannukseen tarvittiin.
13. Ei kuitenkaan tehty hopea-astioita, veitsiä, maljoja, torvia, eikä mitään kultaista tahi hopeista esinettä *Beyt YHWH* huoneesen niistä rahoista, jotka *veyt-YHWH* huoneesen tuodut olivat,
14. vaan ne annettiin niille, jotka työtä tekivät, ja he paransivat niillä *et-Beyt YHWH* huoneen.
15. Ja niiltä miehiltä ei vaadittu tilintekoa, joiden käsiin raha annettiin, työväelle annettavaksi; sillä he toimittivat tehtävänsä uskollisesti.
16. Rikosuhrin ja synti-uhrin rahoja ei tuotu *Beyt YHWH* huoneesen; ne olivat pappein.
17. Siihen aikaan matkusti Hasael Syrian kuningas ja soti Gatia vastaan, ja voitti sen. Ja Hasael kääntyi menemään ylös Jerusalemiin.
18. Niin otti Joas Juudan kuningas kaikki pyhitetyt lahjat, jotka hänen esi-isänsä Josafat, Joram ja Ahasia, Juudan kuninkaat olivat pyhittäneet, ja ne mitkä hän itse pyhittänyt oli, ja kaiken kullan, joka löytyi *Beyt YHWH* huoneen tavaroista ja kuninkaan huoneesta, ja lähetti Hasaelille Syrian kuninkaalle; ja hän meni Jerusalemista pois.
19. Mitä muuta on Joaksesta sanottavaa, ja kaikista, hänen töistänsä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.
20. Ja hänen palvelijansa nousivat ja tekivät liiton, ja löivät Joaksen kuoliaaksi Millon huoneessa, josta mennään alas Sillaan:
21. Josakar, Simeatin poika ja Josabad, Somerin poika, hänen palvelijansa, löivät hänet kuoliaaksi. Ja hän haudattiin isäinsä kanssa Davidin kaupunkiin. Ja Amasia hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13. LUKU

1. Joaksen Ahasian pojan Juudan kuninkaan kolmantena vuotena kolmattakymmentä 23 tuli Joahas Jehun poika Israelin kuninkaaksi Samariassa; ja hän hallitsi seitsemäntoistakymmentä 17 ajastaikaa,
2. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, ja vaelsi Jerobeamin Nebatin pojan synneissä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään, eikä poikennut siitä.
3. Ja **YHWH** viha syttyi Israelia vastaan ja Hän antoi heidät Hasaelin Syrian kuninkaan ja Benhadadin Hasaelin pojan käsiin, niinkauan kuin he elivät.
4. Ja Joahas rukoili **YHWH**, ja **YHWH** kuuli häntä; sillä hän näki Israelin ahdistuksen, kuinka Syrian kuningas ahdisti heitä,
5. **YHWH** *Yis 'rael Mowosia Moshiy /Yasha'* Messias - [Ja antoi Israelille pelastajan] - joka heidät johdatti ulos Syrialaistaen käsistä, niin että Israelin ~~lapset~~ pojat asuivat majassansa niinkuin ennenkin.
6. Kuitenkaan eivät he luopuneet Jerobeamin huoneen synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään, vaan he vaelsivat niissä; ja Astarten kuvakin *ha'ase-Rah* auringonjumala_*ra*, Easter, Eastre, taivaan_jumalatar, 'äitikirKKko' seiso*i* Samariassa.
7. Mutta Joahaksen kansasta ei enempää jäänyt, kuin viisikymmentä hevosmiestä, ja kymmenen vaunua, ja kymmenentuhatta jalkamiestä; sillä Syrian *'Aram* kuningas oli heidät hukuttanut ja tehnyt tomuksi *ke-aphar*, niinkuin riittä tapettaissa.
8. Mitä muuta on Joahaksesta sanottavaa, ja kaikista, hänen töistänsä ja hänen voimastansa: eikö siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?
9. Ja Joahas nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet Samariaan; ja hänen poikansa Joas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
10. Joaksen, Juudan kuninkaan seitsemäntenä vuonna neljättäkymmentä 37 tuli Joas Joahaksen poika Israelin kuninkaaksi Samariassa; hän hallitsi kuusitoistakymmentä 16 ajastaikaa,
11. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, ja ei luopunut kaikista Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään; vaan hän vaelsi niissä.
12. Mitä muuta on Joaksesta sanottavaa, ja mitä hän tehnyt on, ja hänen voimastansa, kuinka hän Amasian Juudan kuninkaan kanssa sotinut on: eikö siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?
13. Ja Joas nukkui isäinsä kanssa, ja Jerobeam istuutui hänen istuimellensa. Ja Joas haudattiin Samariaan Israelin kuningasten oheen.
14. Ja Elisa sairasti kuolintautiansa, ja Joas Israelin kuningas tuli hänen tykönsä ja itki hänen edessänsä, ja sanoi: minun isäni, minun isäni, Israelin vaunut ja hänen ratsasmiehensä!
15. Elisa sanoi hänelle: ota joutsu ja nuolet! Ja hän otti joutsen ja nuolet.
16. Ja hän sanoi Israelin kuninkaalle: jännitä joutsu kädellä; ja hän jännitti kädellensä. Ja Elisa laski kätensä kuninkaan kätten päälle,
17. Ja sanoi: avaa akkuna, joka on itään päin; ja hän avasi sen. Ja Elisa sanoi: ammu; ja hän ampui. Hän sanoi: **YHWH JESHUA /Toshua** *chez Tashuw'ah* pelastuksen nuoli

hes, **YHWH** *we-hes* **JESHUA /Toshua** *w'chez Tashuw'ah* pelastuksen nuoli Syrialaisia vastaan: ja sinun pitää lyömän Syrialaiset Afekissa, siksi kuin he ovat lopetetut.

18. Ja hän sanoi: ota nuolet! Ja hän otti. Ja hän sanoi Israelin kuninkaalle: lyö maahan! ja hän löi kolmasti ja sitte lakkasi.

19. Niin *iysh* **Ha'Elohiym** mies närkästyi häneen ja sanoi: jos olisit lyönyt viidesti tahi kuudesti, niin sinä olisit lyönyt Syrialaiset, siksi kuin he olisivat lopetetut; mutta nyt sinä lyöt heitä kolmasti.

20. Ja Elisa kuoli, ja he hautasivat hänet. Ja Moabilaisten sotajoukko tuli maahan sinä vuonna.

21. Ja tapahtui, että he hautasivat yhtä miestä, ja kun he saivat nähdä sotajoukon, heittivät he miehen Elisan hautaan; ja kun hän sinne tuli ja sattui Elisan luihin, tuli hän eläväksi ja nousi jaloillensa.

22. Ja Hasael Syrian kuningas ahdisti Israelia, niinkauan kun Joahas eli.

23. Mutta **YHWH** teki armon heidän kanssansa, ja armahti heitä, ja käänsi itsensä heidän puoleensa, liittonsa tähden Abrahamin, Isaakin ja Jakobin kanssa, eikä tahtonut kadottaa heitä, eikä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä tähän asti.

24. Ja Hasael Syrian kuningas kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

25. Ja Joas Joahaksen poika palasi ja otti ne kaupungit Benhadadilta Hasaelin pojalta jälleen, jotka hän hänen isältänsä Joahakselta sodalla ottanut oli. Joas löi hänet kolmasti, ja sai Israelin kaupungit jälleen.

14. LUKU

1. Toisena Joaksen, Joahaksen pojan, Israelin kuninkaan vuonna tuli Amasia Joaksen, Juudan kuninkaan poika, kuninkaaksi.

2. Hän oli viiden ajastajan vanha kolmattakymmentä 25, kun hän tuli kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän ajastaikaa kolmattakymmentä 29 Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Joaddan Jerusalemista.

3. Ja hän teki mitä **YHWH** hyvin kelpasi, ei kuitenkaan niinkuin hänen isänsä David, kaikissa hän teki niinkuin hänen isänsä Joas oli tehnyt.

4. Sillä uhrikukkuloita ei hävitetty; vaan kansa uhrasi vielä ja suitsutti kukkuloilla.

5. Ja kun valtakunta hänen kädessänsä vahvistui, löi hän palvelijansa, jotka olivat tappaneet kuninkaan, hänen isänsä.

6. Mutta tappajain ~~lapsia~~ poikia ei hän surmannut, niinkuin kirjoitettu on Moseksen lakikirjassa **Towrat-Mosheh**, jossa **YHWH** käsenyt oli ja sanonut: Isäin ei pidä kuoleman ~~lastensa~~ poikien tähden, eikä ~~lasten~~ poikien pidä kuoleman isäinsä tähden, vaan jokaisen pitää kuoleman oman syntinsä tähden.

7. Hän löi kymmentuhatta Edomilaista Suolalaaksossa, ja voitti taistelussa Selan kaupungin, ja pani sille nimeksi Jokteel tähän päivään asti.

8. Siihen aikaan lähetti Amatsia sanansaattajat Joaksen, Joahaksen pojan Jehun pojan Israelin kuninkaan tykö, ja käski hänelle sanoa: tule ja katselkaamme toinen toistamme!
9. Ja Joas Israelin kuningas lähetti Amasialle, Juudan kuninkaalle ja antoi hänelle sanoa: Orjantappurapensas, joka Libanonissa on, lähetti sedripuun tykö Libanoniin ja antoi hänelle sanoa: anna tyttäres minun pojalleni vaimoksi! Mutta metsän eläimet kedolla Libanonissa juoksivat orjantappuran päälle ja tallasivat sen maahan.
10. Sinä olet lyönyt Edomilaiset, siitä paisuu sydämmesi: pidä se ylistys ja ole kotonas! miksis etsit vahinkoa kaatuaksesi sekä itse että Juuda sinun kanssasi?
11. Mutta Amasia ei totellut häntä. Niin meni Joas Israelin kuningas ylös, ja he katselivat toinen toistansa, hän ja Amasia Juudan kuningas Betsemeksessä, joka Juudassa on.
12. Ja Israel löi Juudan, niin että jokainen pakeni majoillensa.
13. Ja Joas, Israelin kuningas otti Amasian Juudan kuninkaan Joaksen pojan, Ahasian pojan, Betsemeksessä kiinni, ja tuli Jerusalemiin, ja kukisti Jerusalemin muurit Efraimin portista Kulmaporttiin asti, neljänsadan kyynärän pituudelta,
14. Ja hän otti kaiken kullan ja hopean ja kaikki astiat, jotka löydettiin *Beyt-YHWH* huoneesta ja kuninkaan huoneen tavaroista, ja hänen lapsensa poikansa pantiksi, ja palasi Samariaan.
15. Mitä vielä Joaksesta sanottavaa on, mitä hän on tehnyt, ja hänen väkevyydestänsä, ja kuinka hän Amasian Juudan kuninkaan kanssa soti: eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
16. Ja Joas nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Samariassa, Israelin kuningasten oheen; ja hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
17. Ja Amasia, Joaksen Juudan kuninkaan poika, eli Joaksen, Joahaksen Israelin kuninkaan pojan kuoleman jälkeen viisitoistakymmentä 15 ajastaikaa.
18. Mitä enempää Amasiasta on sanottavaa: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
19. Ja he tekivät liiton häntä vastaan Jerusalemissa; mutta hän pakeni Lakikseen, ja he lähettivät hänen peräänsä Lakikseen, ja tappoivat hänet siellä.
20. Ja he veivät hänen sieltä hevosilla pois, ja hän haudattiin Jerusalemissa isäinsä oheen Davidin kaupungissa.
21. Ja koko Juudan kansa otti Asarian, joka oli kuudentoistakymmenen ajastajan vanha 16, ja tekivät hänen kuninkaaksi isänsä Amasian siaan.
22. Hän rakensi Elatin ja saattoi sen jälleen Juudan alle, sitte kuin kuningas isäinsä kanssa nukkunut oli.
23. Amasian Joaksen pojan, Juudan kuninkaan viidentenä vuonna toistakymmentä 15 oli Jerobeam Joaksen poika Israelin kuningas Samariassa yhden ajastajan 41 viidettäkymmentä,
24. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* 7451 **YHWH** edessä, ja ei lakannut kaikista Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään.

25. Hän otti Israelin maan alueet takaisin, Hematista hamaan kedon mereen asti, *Kid'var YHWH 'Elohey Yis'rael* sanan jälkeen, jonka Hän oli sanonut palvelijansa, profetan Joonan, Amittain pojan kautta, joka oli Gat-Heferistä.
26. Sillä **YHWH** näki, että Israelin kurjuus oli suuri; mennyttä olivat sekä suuret että pienet, eikä auttajata *ozar /azar* Israelissa.
27. Ja **YHWH** ei ollut sanonut tahtovansa pyyhkiä Israelin nimeä taivaan alta pois; vaan auttoi heitä Jerobeamin Joaksen pojan kautta.
28. Mitä enempää Jerobeamista sanottavaa on, ja kaikista hänen töistensä, ja hänen väkevyydestensä, kuinka hän on sotinut, ja kuinka hän otti Damaskon jälleen ja Juudan Hamatin Israelille: - katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
29. Ja Jerobeam nukkui isäinsä, Israelin kuningasten kanssa; ja hänen poikansa Sakaria tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15. LUKU

1. Jerobeamin Israelin kuninkaan seitsemäntenä vuonna kolmattakymmentä tuli Asaria, Amasian Juudan kuninkaan poika kuninkaaksi.
2. Ja kuudentoistakymmenen 16 ajastaikainen oli hän tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kaksi vuotta kuudettakymmentä 52 Jerusalemissa; hänen äitinsä kutsuttiin Jekolja Jerusalemista.
3. Ja hän teki mitä **YHWH** hyvästi kelpasi, kaiketi niinkuin hänen isänsä Amasia tehnyt oli,
4. Paitsi sitä ettei he luopuneet korkeuksista; sillä kansa uhraisi ja suitsutti vielä korkeuksilla.
5. Ja **YHWH** vaivasi kuningasta, niin että hän oli spitalissa kuolemapäiväänsä asti, ja asui erinäisessä huoneessa. Mutta Jotam, kuninkaan poika, hallitsi huoneen ja tuomitsi kansaa maalla.
6. Mitä enempi Asariasta sanomista on, ja kaikista, mitä hän tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
7. Ja Asaria nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä tykö Davidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Jotam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
8. Asarian Juudan kuninkaan kahdeksantena vuonna neljättäkymmentä 38 oli Sakaria Jerobeamin poika Israelin kuningas kuusi kuukautta Samariassa,
9. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehneet olivat, ja ei luopunut Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään.
10. Ja Sallum Jabeksen poika teki liiton häntä vastaan, ja löi hänen kansan edessä, ja tappoi hänen, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
11. Mitä enempi Sakariasta sanomista on: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

12. Tämä on **YHWH** sana, jonka Hän Jehulle puhunut oli, sanoen: sinun poikasi pitää istuman Israelin istuimella neljänteen polveen asti; ja se tapahtui niin.
13. Ussian Juudan kuninkaan yhdeksäntenä vuonna neljäntäkymmentä tuli Sallum Jabeksen poika kuninkaaksi, ja hallitsi kuukauden Samariassa.
14. Sillä Menahem Gadin poika meni ylös Tirsasta ja tuli Samariaan, ja löi Sallumin Jabeksen pojan Samariassa, tappoi hänen ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
15. Mitä enempi Sallumista sanomista on ja hänen liitostansa, jonka hän teki: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
16. Silloin löi Menahem Tipsan ja kaikki jotka siellä olivat, ja löi heidän rajansa Tirsasta, ettei he häntä tahtoneet päästää sisälle, ja kaikki heidän raskaat vaimonsa repäisi hän rikki.
17. Asarian Juudan kuninkaan yhdeksäntenä vuonna neljäntäkymmentä tuli Menahem Gadin poika Israelin kuninkaaksi ja oli kymmenen vuotta Samariassa,
18. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, ja ei luopunut elinaikanansa Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään.
19. Ja Ful Assyrian kuningas tuli maakuntaan, ja Menahem antoi Fulille tuhannen leiviskää hopiaa, että hän olis pitänyt hänen kanssansa ja vahvistanut häntä valtakuntaan.
20. Ja Menahem pani hopiaveron voimallisten päälle Israelissa, että itsekukin heistä antais viisikymmentä hopiasikliä Assyrian kuninkaalle. Niin meni Assyrian kuningas kotia jälleen ja ei jäänyt maalle.
21. Mitä enempi Menahemista sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?
22. Ja Menahem nukkui isäinsä kanssa; ja Pekahja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
23. Viidentenäkympmenentenä Asarian Juudan kuninkaan vuonna tuli Pekahja Menahemin poika Israelin kuninkaaksi ja oli kaksi vuotta Samariassa,
24. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä; ei hän luopunut Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka Israelin saatti syntiä tekemään.
25. Ja Peka Remaljan poika hänen päämiehensä, kapinoitsi häntä vastaan ja löi hänen kuoliaaksi kuninkaan huoneen salissa, Samariassa, Argobin ja Arjen kanssa, ja viisikymmentä miestä hänen kanssansa Gileadin ~~lapsista~~ pojista. Ja kuin hän oli hänen tappanut, tuli hän kuninkaaksi hänen sijaansa.
26. Mitä enempi Pekahjasta sanomista on ja kaikista mitä hän tehnyt on: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
27. Asarjan Juudan kuninkaan toisena vuonna kuudettäkymmentä tuli Peka Remaljan poika Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta,
28. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, ei hän luopunut Jerobeamin Nebatin pojan synneistä, joka saatti Israelin syntiä tekemään.
29. Pekan Israelin kuninkaan aikana tuli Tiglat Pilesser Assyrian kuningas, ja otti Gijonin, Abelbetmaekan, Janoan, Kedeksen, Hasorin, Gileadin, Galilean ja kaiken Naftalin maan, ja vei heidät Assyriaan.

30. Ja Hosea Elan poika nosti kapinan Pekaa Remaljan poikaa vastaan ja löi hänen kuoliaaksi, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa kahdentenkymmenentenä Jotamin Ussian pojan vuonna.
31. Mitä enempi Pekasta sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt on: katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.
32. Toisena Pekan Remaljan pojan Israelin kuninkaan vuonna tuli Jotam, Ussian Juudan kuninkaan poika, kuninkaaksi.
33. Ja viiden ajastaikainen kolmattakymmentä oli hän tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä 16 ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Jerusa Zadokin tytär.
34. Ja hän teki mitä Herralle hyvästi kelpasi, kaiken sen jälkeen, kuin hänen isänsä Ussia tehnyt oli,
35. Paitsi ettei he luopuneet korkeuksista; sillä kansa uhraisi ja suitsutti vielä korkeuksilla; hän rakensi **YHWH** huoneen ylimmäisen portin.
36. Mitä enempi Jotamista sanomista on, ja kaikista mitä hän tehnyt on: eikö se ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?
37. Silloin rupesi **YHWH** lähettämään Juudalle Retsinin Syyrian kuninkaan ja Pekan Remaljan pojan.
38. Ja Jotam nukkui isänsä kanssa ja haudattiin isänsä tykö, isänsä Davidin kaupunkiin; ja Ahas hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

16. LUKU

1. Pekahin Remaljan pojan seitsemäntenä vuonna toistakymmentä 17 tuli Ahas, Jotamin Juudan kuninkaan poika, kuninkaaksi.
2. Kahdenkymmenen ajastaikainen oli Ahas tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoistakymmentä 16 ajastaikaa Jerusalemissa. Hän ei tehnyt sitä, mikä oli kelvollinen **YHWH** **'Elohayw**, niinkuin David hänen isänsä.
3. Sillä hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, ja hän käytti myös poikansa tulen lävitse pakanain kauhistuksen mukaan, jotka **YHWH** *Yis'rael* ~~lasten~~ poikien edestä oli ajanut ulos.
4. Hän uhraisi ja suitsutti korkeuksilla ja kukkuloilla, ja kaikkein viheriäisten puiden alla.
5. Siihen aikaan läksivät Resin, Syrian *'Aram* kuningas, ja Pekah Remaljan poika, Israelin kuningas Jerusalemiin sotimaan; ja he piirittivät Ahaksen, mutta eivät voittaneet häntä.
6. Samaan aikaan saattoi Resin, Syrian kuningas Syrialaisille Elatin jälleen ja ajoi Juudalaiset Elatista ulos; ja Syrialaiset tulivat Elatiin ja asuivat siinä tähän päivään asti.
7. Ja Ahas lähetti sanansaattajat Tiglat Pileserin, Assyrian kuninkaan tykö ja käski hänelle sanoa: minä olen sinun palvelijasi ja poikasi: tule tänne ja vapahda minua

Syrian kuninkaan kädestä ja Israelin kuninkaan kädestä, jotka ovat nousneet minua vastaan.

8. Ja Ahas otti kultaa ja hopeaa, jonka hän löysi **YHWH** huoneesta ja kuninkaan huoneen tavaroista, ja lähetti Assyrian kuninkaalle lahjoja.

9. Assyrian kuningas kuuli häntä ja meni ylös Damaskoon, ja voitti sen ja vei asukkaat Kiriin; ja hän löi Resinin kuoliaaksi.

10. Ja kuningas Ahas matkusti Tiglat Pileseriä Assyrian kuningasta vastaan Damaskoon; ja kuin hän näki Damaskossa alttarin, niin lähetti kuningas Ahas papille Urialle alttarin kuvan ja muodon, kuinka kaikki siinä oli tehty.

11. Ja pappi Uria rakensi alttarin ja teki aivan sen kuvan mukaan, jonka kuningas Ahas hänelle oli lähettänyt Damaskosta: ja näin teki Urija pappi ennenkuin kuningas Ahas tuli takaisin Damaskosta.

12. Ja kun kuningas tuli Damaskosta ja näki alttarin, lähestyi hän alttaria ja uhrasi sen päällä,

13. Ja sytytti polttouhrinsa ja ruokauhrinsa, ja vuodatti juomauhrinsa; ja kiitosuhrinsa veren, jonka hän uhrasi, priiskoitti hän alttarille.

14. Ja vaski-alttarin, joka **YHWH** edessä seisoi, siirsi hän pois huoneen edestä, niin ettei se seisonut alttarin ja **YHWH** huoneen välillä; ja hän pani sen uuden alttarin pohjois-puolelle.

15. Ja kuningas Ahas käski Urijaa pappia, sanoen: suurella alttarilla pitää sinun uhraaman polttouhrin aamusin ja ruokauhri iltasin, ja kuninkaan polttouhri ja hänen ruokauhrinsa, ja kaiken maan kansan polttouhri, sekä heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa ja kaiken polttouhrin veri, ja kaikkein muiden uhrien veri priiskoita sen päälle. Mutta vaskialttarista tahdon minä vielä ajatella.

16. Uria pappi teki kaikki niinkuin kuningas Ahas hänelle käsenyt oli.

17. Ja kuningas Ahas särki istuinten laidat, ja siirsi kattilat niiden päältä; ja hän otti pois meren niistä vaskihärjistä, jotka sen alla olivat, ja pani sen kivipermannolle.

18. Ja sabbatin peitetyn läpikäytävän, jonka he huoneeseen rakentaneet olivat, ja kuninkaan ulkonaisen sisällekäytävän muutti hän **YHWH** huoneessa Assyrian kuninkaan tähden.

19. Mitä vielä Ahaksesta sanomista on, ja mitä hän tehnyt on: eikö siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

20. Ja Ahas nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä tykö Davidin kaupunkiin; ja Hiskija hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

17. LUKU

1. Ahaksen, Juudan kuninkaan toisena vuonna toistakymmentä 12 tuli Hosea Elan poika Israelin kuninkaaksi ja hallitsi Samariassa yhdeksän ajastaikaa,

2. Ja teki pahaa *ra' rah* | *hara* evil **7451** **YHWH** edessä, mutta ei kuitenkaan niinkuin ne Israelin kuninkaat, jotka hänen edellensä olivat.

3. Häntä vastaan nousi Salmanassar Assyrian kuningas; ja Hosea tuli hänelle alamaiseksi, niin että hän antoi hänelle lahjoja.
4. Mutta kuin Assyrian kuningas sai tietää Hosean tehneen liiton ja lähettäneen sanansaattajat Soolle, Egyptin kuninkaalle, eikä vuosittain lähettänyt Assyrian kuninkaalle lahjoja; niin antoi Assyrian kuningas ottaa hänet kiinni, ja pani hänet vankihuoneeseen.
5. Ja Assyrian kuningas tuli koko maahan; ja hän tuli Samariaan, ja piiritti sitä kolme ajastaikaa.
6. Yhdeksännellä Hosean ajastajalla voitti Assyrian kuningas Samarian, ja vei Israelin Assyriaan, ja pani heidät asumaan Halaan ja Haboriin, Gosan virran tykö, ja Mediläisten kaupunkeihin.
7. Ja tapahtui sentähden että Israelin lapset pojat olivat syntiä tehneet **YHWH 'Elohey** vastaan, joka heidät Egyptin maalta johdatti, Faraon Egyptin kuninkaan, käsistä, ja koska he pelkäsivät vieraita jumalia **'Elohiym**,
8. ja vaelsivat pakanain säännöissä, jotka **YHWH** oli ajanut Israelin lasten poikien edestä ulos; ja Israelin kuningasten säännöissä, jotka he itse olivat tehneet.
9. Ja Israelin lapset pojat **YHWH 'Elohey** edessä salaa *chapha* tekojansa, jotka ei hyviä olleet, ja rakensivat itsellensä uhrikukkuloita, kaikissa kaupungeissansa, sekä vartija-linnoissa että vahvoissa kaupungeissa,
10. Ja pystyttivät itsellensä patsaita ja Astarotin *Mipletset*=terror, metsistö, Asherah kuvia kaikilla korkeilla vuorilla, ja kaikkein viherjäisten puiden alla.
11. Ja he suitsuttivat kaikilla kukkuloilla niinkuin pakanat, jotka **YHWH** heidän edestänsä oli ajanut pois, ja tekivät myös hirmuisia töitä *ra' rah* | *raiym* evil **7451** , joilla he vihoittivat *et-YHWH*,
12. Ja palvelivat epäjumalia *haGiluliyim*, joista **YHWH** heille oli sanonut: senkaltaisia ei teidän pidä tekemän!
13. Ja kun **YHWH** varoitti Israelia ja Juudaa, kaikkein profettain ja näkijäin kautta, ja antoi heille sanoa: palaitkaat vääriltä teiltänne *ra' rah* | *haraiym* evil **7451** , ja pitäkäätkä kaikki Minun käskyni **K'khal-haTorah**, ja sääntöni, kaiken sen lain jälkeen, jonka Minä teidän isillenne käskenyt olen, ja jonka teille palvelijaini profettain kautta olen ilmoittanut,
14. niin he eivät totelleet; vaan olivat niskurit, niinkuin heidän esi-isänsäkin, jotka eivät uskoneet **BAYHWH 'Eloheyhem**,
15. Ja he hylkäsivät Hänen käskynsä ja Hänen liittonsa, jonka Hän heidän isäinsä kanssa tehnyt oli, ja Hänen todistuksensa, jotka Hän heille todisti, ja vaelsivat turhissa menoissansa, ja tekivät turhia, niinkuin pakanat heidän ympärillensä, joista **YHWH** oli kieltänyt, ettei heidän pitäisi tekemän niinkuin ne.
16. Mutta he halveksivat kaikki **YHWH 'Eloheyhem** käskyt, ja tekivät itsellensä valettuja kuvia, kaksi vasikkaa, ja tekivät Astarte-kuvan, ja kumarsivat koko taivaallista sotajoukkoa, ja palvelivat Baalia,
17. Ja käyttivät poikansa ja tyttärensä tulen lävitse, ja harjoittivat noituuksia ja velhouksia, ja myivät *waYit'maK'ru* /*makar* itsensä tekemään sitä, mikä paha *ra' rah* | *hara* evil **7451** oli **YHWH** edessä, niin että vihoittivat Häntä.

18. Sentähden vihastui **YHWH** suuresti Israeliin, ja heitti heidät pois kasvojensa edestä, niin ettei yhtään heistä jäänyt, vaan Juudan sukukunta yksinänsä.
19. Ei Juudakaan pitänyt **YHWH** **'Eloheyhem** käskyjä, vaan he vaelsivat Israelin tekemissä säännöissä.
20. Ja **YHWH** hylkäsi kaiken Israelin, kuritti heitä ja antoi ryöstäjien käsiin, kunnes Hän heitti heidät pois kasvojensa edestä. [Ja Herra hylkäsi kaiken Israelin siemenen]
21. Israel eroitti itsensä Davidin huoneesta, ja Israelilaiset olivat tehneet kuninkaaksi Jerobeamin Nebatin pojan. Jerobeam käänsi Israelin pois **YHWH** ja saattoi heidät suuresti syntiä tekemään.
22. Ja Israelin lapset pojat vaelsivat kaikissa Jerobeamin tekemissä synneissä, eivätkä lakanneet niistä,
23. kunnes **YHWH** heitti Israelin kasvojensa edestä pois, niinkuin Hän oli sanonut kaikkein palvelijainsa profettain kautta. Ja Israel vietiin pois omalta maaltansa Assyriaan tähän päivään asti.
24. Ja Assyrian kuningas antoi tulla kansaa Babelista ja Kutasta, ja Avasta, ja Hamatista, ja Sefarvaimista, ja asetti heidät Samarian kaupunkeihin Israelin lasten poikien sijaan, ja he omistivat Samarian, ja asuivat sen kaupungeissa.
25. Ja kun he niissä ensin rupesivat asumaan, eivätkä peljänneet *et-YHWH*, lähetti **YHWH** jalopeurat heidän sekaansa, jotka heitä surmasivat.
26. Ja ilmoitettiin Assyrian kuninkaalle, sanoen: pakanat, jotka veit pois ja panit Samarian kaupunkeihin asumaan, eivät tiedä mitään maan **'Elohey** säännöistä: sentähden lähetti Hän jalopeurat heidän sekaansa, ja katso, ne surmaavat heidät, sentähden ettei he mitään tiedä maan **'Elohey** säännöistä.
27. Mutta Assyrian kuningas käski ja sanoi: viekää sinne yksi papeista, jotka te olette sieltä pois vieneet; ja he menkää sinne, ja asukoot siellä: että hän opettaisi heille maan **'Elohey** tavat.
28. Niin tuli yksi papeista, jotka oli Samariasta viety pois, ja asui Betelissä; ja hän opetti heitä, kuinka heidän piti pelkäämän **YHWH**.
29. Mutta jokainen kansa teki itsellensä eri jumalia **'Elohayw**, ja panivat ne kukkula-huoneisiin, jotka Samarialaiset tehneet olivat: jokainen kansa omissa kaupungeissansa, jossa he asuivat.
30. Ja Babelin miehet tekivät SukkotBenotin; Kutan miehet tekivät Nergalin; Hematilaiset tekivät Asiman;
31. ja Avilaiset tekivät Nibhan ja Tartakin; Sefarvaimilaiset polttivat poikansa Adramelekille ja Anamelekille, Sefarvaimin epäjumalille **'Eloha**.
32. Sen ohessa he pelkäsivät **YHWH**, ja tekivät itsellensä pappeja yhrikukkuloille kansan seasta; ja ne uhrasivat heidän puolestansa kukkuloitten huoneissa.
33. He pelkäsivät *et-YHWH* ja palvelivat myöskin epäjumaliansa **w'et-'Eloheyhem** pakanain tavan mukaan, mistä he olivat tuodut. (sieltä mistä he olivat epäjumaliansa kantaneet)
34. Ja hamaan tähän päivään asti tekevät he tätä vanhan tavan mukaan. He eivät pelkää **YHWH** eivätkä pidä omia tapojansa ja sääntöjensä, eivätkä tee lain ja käskyn jälkeen, jonka **YHWH** sääsi Jaakobin lapsille pojille, jolle hän antoi Israelin nimen.

35. Ja **YHWH** oli tehnyt heidän kanssansa liiton, ja käskenyt heitä, sanoen: älkää peljätkö muita jumalia *'Elohiym acheriym* ja älkää heitä kumartako, älkää heitä palvelko ja älkää heille uhratko;
36. Mutta **YHWH**, joka teidät Egyptin maalta toi ulos suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella, Häntä peljätkää, Häntä rukoilkaat, ja Hänelle uhratkaat;
37. Ja pitäkää ne säännöt ja oikeudet, se Laki *w'haTorah* ja ne käskyt *w'haMitz'wah*, jotka Hän on teille kirjoittanut, että te kaikkena elinaikananne noudatatte niitä: ja älkää peljätkö muita jumalia *'Elohiym acheriym*!
38. Ja älkää unhottako sitä liittoa, jonka Minä tein teidän kanssanne: ja älkää peljätkö muita jumalia *'Elohiym acheriym*!
39. Mutta peljätkää *im-et-YHWH 'Eloheykhem*: ja Hän auttaa teitä kaikkein teidän vihamiestenne käsistä.
40. Mutta eivät he kuulleet, vaan tekivät vanhan tapansa jälkeen.
41. Näin muodoin nämä pakanat pelkäsivät *et-YHWH*, ja palvelivat *'abad* orja myös epäjumaliansa *paciyl* idol. Samoin tekevät heidän ~~lapsensa ja lastensa~~ lapset poikansa ja poikienpojat, kuin heidän isänsäkin tehneet olivat, hamaan tähän päivään asti.

18. LUKU

1. Kolmantena Hosean, Elan pojan, Israelin kuninkaan ajastaikana, tuli Hiskija Ahaksen Juudan kuninkaan poika kuninkaaksi.
2. Hän oli viidenkolmattakymmenen 35 ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän ajastaikaa 29 kolmattakymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Abi, Sakarian tytär.
3. Ja hän teki sitä mikä otollinen oli **YHWH** edessä, juuri niinkuin hänen isänsä David teki.
4. Hän kukisti uhrikukkulat, ja särki patsaat, ja hävitti Astarotin kuvat. Ja löi vaskikärmeen rikki, jonka Moses tehnyt oli, sillä Israelin ~~lapset~~ pojat suitsuttivat sille aina siihen päivään asti; ja se kutsuttiin Nehustan.
5. Hän turvasi **BAYHWH 'Elohey-Yis'rael**; ja ei ollut yksikään hänen kaltaisensa hänen jälkeensä, ei hänen edellensä kaikista Juudan kuninkaista.
6. Hän riippui **BAYHWH** ja ei luopunut Hänestä, ja piti Hänen käskynsä jotka **YHWH** Mosekselle oli käskenyt.
7. Ja **YHWH** oli hänen kanssansa, ja kaikkialla mihin hän meni, onnistui hän. Hän luopui myös Assyrian kuninkaasta, eikä palvelut häntä.
8. Hän löi myös Filistealaiset Gasaan asti, ja heidän maansa, sekä vartijatornit että vahvat kaupungit
9. Ja tapahtui neljäntenä kuningas Hiskijan vuonna, se oli seitsemäs Hosean Elan pojan Israelin kuninkaan vuosi, että Salmanassar Assyrian kuningas läksi Samariata vastaan ja piiritti sen.

10. Ja voitti sen kolmen vuoden perästä. Kuudentena Hiskijan vuonna, - se on yhdeksäs Hosean Israelin kuninkaan vuosi: - voitettiin Samaria.
11. Ja Assyrian kuningas vei Israelin Assyriaan, ja pani heitä asumaan Halaan sekä Haboriin, Gosarin virran seuduille, Mediläisten kaupunkiin,
12. sentähden etteivät olleet kuuliaiset **YHWH 'Eloheyhem** äänelle, vaan rikkoivat Hänen liittonsa ja kaikki, mitä Moses **YHWH** palvelija käskenyt oli: he eivät sitä totelleet eikä tehneet.
13. Neljäntenätoista kuningas Hiskijan vuonna, läksi Sanherib Assyrian kuningas kaikkia Juudan vahvoja kaupungeita vastaan ja voitti ne.
14. Ja Hiskija Juudan kuningas lähetti Lakikseen Assyrian kuninkaan tykö ja antoi hänelle sanoa: minä olen rikkonut, mene minun tyköni pois, mitä panet minun päälleni, sen minä kannan. Niin pani Assyrian kuningas Hiskijan Juudan kuninkaan päälle kolmesataa leiviskää hopeaa ja kolmekymmentä leiviskää kultaa.
15. Niin antoi Hiskija kaiken sen hopean, mikä *veyt*-**YHWH** huoneessa ja kuninkaan huoneen tavaroissa löytyi.
16. Siihen aikaan särki Hiskija **YHWH** temppelin ovista ja pielistä, jotka Hiskija Juudan kuningas oli antanut silata, ja antoi ne Assyrian kuninkaalle.
17. Ja Assyrian kuningas lähetti Tartanin, ja Rabsaroksen, ja Rabsaken Lakiksesta kuningas Hiskijan tykö, suuren sota-väen kanssa Jerusalemiin; ja he nousivat ja menivät Jerusalemiin. Ja noustuansa ja tultuansa sinne, seisahtivat he ylimmäisen vesilammikon vesijuoksun vieressä, tiellä vanuttajan pellolle,
18. Ja he kutsuivat kuninkaan. Niin meni Eliakim Hiskijan poika huoneenhaltija ulos heidän tykönsä, ja Sebna kirjoittaja, ja Joah Asafin poika kansleri.
19. Ja Rabsake sanoi heille: sanokaat Hiskijalle: niin sanoo se suuri kuningas, Assyrian kuningas: mikä on se turva, johon sinä luostat?
20. Sinä sanot – vaan se on tyhjää puhetta – että sinulla on neuvoa ja voimaa sotiakses? Nyr, mihinkä sinä luostat, ettäs olet minusta luopunut?
21. Katso, nyt sinä uskallat siihen särjettyyn ruokosauvaan, Egyptiin! jos joku nojaa siihen, niin se menee sisälle hänen käteensä ja pistää sen lävitse: sellainen on Farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen.
22. Jos taas sanotte minulle: me uskallamme *el*-**YHWH**: eikö Hän ole se, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskija on kukistanut sanoen Juudalle ja Jerusalemille: tämän alttarin edessä, joka on Jerusalemissa, pitää teidän kumartaman?
23. Lyö siis nyt veto minun herrani *adon* Assyrian kuninkaan kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä taidat antaa niitä, jotka niillä ratsastavat.
24. Kuinka sinä taitaisitkaan ajaa takasiin yhden ainoan päämiehen herrani *adoniy* vähimmistä palveliojista? Mutta sinä luostat Egyptiin, vaunujen ja ratsasmiesten tähden.
25. Nyt olenko minä ilman **YHWH** tahtoa tähän paikkaan tullut, hävittämään sitä? **YHWH** on minulle sanonut: mene sitä maata vastaan ja hukuta se!
26. Niin sanoi Elijakim Hiskijan poika, ja Sebna ja Joah Rabsakelle: puhu sinun palvelijaisi kanssa Syrian kielellä, sillä me ymmärrämme sen, äläkä puhu meidän kanssamme Juudan *Yahudim* kielellä, kansan kuullen, joka on muurin päällä.

27. Ja Rabsake sanoi heille: onko minun herrani *adoneykha* lähettänyt minut sinun herrasi *adoniy* tykö eli sinun tykö, näitä sanoja puhumaan? eikö pikemmin niiden miesten tykö, jotka muurin päällä istuvat, että heidän pitää syömän omaa lokaansa ja juoman omaa vettänsä teidän kanssanne?
28. Niin seiso! Rabsake ja huusi korkealla äänellä Juudan kielellä, puhui ja sanoi: kuulkaat sen suuren kuninkaan ääntä, Assyrian kuninkaan!
29. Näin sanoo kuningas: älkää antako Hiskijan pettää teitä; sillä ei hän voi vapahtaa teitä hänen käsistään.
30. Älköön Hiskija vietelkö teidän turvaamaan *el-YHWH*, sanoen: **YHWH** on totisesti pelastava meitä, ja ei tämä kaupunki anneta Assyrian kuninkaan käsiin.
31. Älkää kuulko Hiskijaa; sillä näin sanoo Assyrian kuningas: sopikaat minun kanssani, ja tulkaat tyköni, niin joka mies on syövä viinipuustansa ja fikunapuustansa, ja juova kaivostansa,
32. siksi kuin minä tulen ja vien teidät siihen maahan, joka on teidän maanne kaltainen, jyvän, viinin maahan, leivän ja viinimäkien, öljypuden ja hunajan maahan, niin te elätte ettekä kuole. Älkää kuulko Hiskijaa, sillä hän pettää teidät, sanoessansa: **YHWH** pelastaa meitä!
33. Ovatko pakanain **'Elohey** pelastaneet itsekukin maansa Assyrian kuninkaan käsistä?
34. Kussa ovat Hematin ja Arpadin jumalat **'Elohey**? kussa ovat Sefarvaimin, Henan ja Ivvan **'Elohey**? ovatko he Samarian pelastaneet minun käsistäni?
35. Missä on joku kaikkein maakuntain jumalain **'Elohey** seassa, joka maansa on pelastanut minun kädestäni, että **YHWH** nyt pelastaisi Jerusalemin minun kädestäni?
36. Ja kansa vaikenä ja ei häntä mitäkään vastannut: sillä kuningas oli käskennyt ja sanonut: älkää häntä vastatko!
37. Niin tuli Eliakim Hiskijan poika, huoneenhaltija, ja Sebna kirjoittaja, ja Joah Asafin poika, kansleri, Hiskijan tykö reväistyissä vaatteissa, ja ilmoittivat hänelle Rabsaken sanat.

19. LUKU

1. Kuin kuningas Hiskija sen kuuli, repäisi hän vaatteensa ja puki säkin yllensä ja meni **YHWH** huoneeseen.
2. Ja hän lähetti Eliajakimin, huoneenhaltijan ja Sebnan, kirjoittajan, vanhimpain pappien kanssa, puetettuina säkeillä, profetta *el-Y'sha'yahu* Jesajan, Amosin pojan tykö.
3. Ja he sanoivat hänelle: näin sanoo Hiskija: tämä on vaivan, kurituksen ja häväistyksen päivä; sillä ~~laps~~ lapset pojat ovat tulleet synnyttimille, mutta ei ole voimaa synnyttää.

4. Ehkä **YHWH 'Eloheykha** on kuuleva kaikki Rabsaken sanat, jonka hänen herransa *'adonayw* Assyrian kuningas on lähettänyt tänne pilkkaamaan elävää **'Elohiym chay** että hän nuhtelis häntä niiden sanain tähden, jotka **YHWH 'Eloheykha** kuullut on. Koroita siis rukouksesi niiden edestä, jotka jääneet ovat!
5. Kun kuningas Hiskijan palvelijat tulivat Jesajan tykö,
6. Sanoi Jesaja heille: näin sanokaat teidän herrallenne: näin sanoo **YHWH**: älä pelkää niiden sanain tähden, mitkä kuullut olet, joilla Assyrian kuninkaan palvelijat ovat häväsneet Minua!
7. Katso, Minä annan häneen hengen, että hän saa kuulla sanoman, ja palajaa omalle maallensa; ja Minä annan hänen kaatua miekalla omassa maassansa.
8. Ja Rabsake palasi, ja tapasi Assyrian kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan; sillä hän oli kuullut hänen menneeksi Lakiksesta pois.
9. Ja hän sai kuulla Tirhakasta Ethiopian kuninkaasta sanottavan: katso, hän on lähtenyt sotimaan sinua vastaan; niin hän palasi, ja lähetti sanan Hiskijalle ja antoi hänelle sanoa:
10. Puhukaat näin Hiskijalle Juudan kuninkaalle, sanoen: älä anna **'Eloheykha** vietellä sinuas johonka sinä luotat ja sanot: ei Jerusalemia anneta Assyrian kuninkaan käteen!
11. Katso, sinä olet kuullut, mitä Assyrian kuninkaat ovat tehneet kaikille maakunnille, ja hävittääksensä niitä: ja sinä pelastettaisiin?
12. Ovatko pakanain jumalat pelastaneet niitä, jotka isäni hukuttaneet ovat, Gosanin, Haranin, Resefin ja Edenin lapset pojat, jotka Telassarissa olivat?
13. Missä on Hamatin kuningas, Arfadin kuningas, Sefarvaimin, Henan ja Ivan kaupungin kuningas?
14. Kun Hiskija oli ottanut kirjan sanansaattajilta ja lukenut sen, meni hän *Beyt* **YHWH** huoneeseen, ja Hiskija levitti sen **YHWH** eteen,
15. Ja Hiskija rukoili **YHWH** edessä ja sanoi: **YHWH 'Elohey Yis'rael Jeshua/ Yoshev/Yashab haK'ruviym** kerubi(t) , [~~joka istut Kerubimin päällä~~], Sinä olet ainoa **ha'Elohiym** kaikissa maan valtakunnissa, Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. [erikoinen lause kertoo maan valtiaista; YHWH/Yashua/'magistrates', kerubeista - monikossa.]
16. **YHWH!** kallista korvas ja kuule, avaa **YHWH** silmäsi ja näe, ja kuule Sanheribin sanat, joka tänne on lähettänyt pilkkaamaan elävää **'Elohey chay!**
17. Se on tosi, **YHWH**, että Assyrian kuninkaat ovat hävittäneet pakanat ja heidän maakuntansa,
18. Ja ovat heittäneet heidän jumalansa *et-***'Eloheyhem** tuleen; sillä ei ne olleet jumalia, mutta ihmisten kätten teot, puut ja kivet, sentähden ovat he ne hävittäneet.
19. Mutta nyt Sinä, **YHWH 'Eloheyynu Jeshua Hoshiyenu /Yasha'**, auta meitä hänen kädestänsä: että kaikki maan valtakunnat tietäisivät Sinun, **YHWH**, olevan ainoan **'Elohiym**.
20. Ja Jesaja Amotsin poika lähetti Hiskijan tykö ja antoi hänelle sanoa: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael**: Minä olen kuullut, mitä Minulta rukoillut olet Sanheribin Assyrian kuninkaan tähden.

21. Tämä on se Sana jonka **YHWH** häntä vastaan puhunut on: neitsyt Sionin tytär katsoo halveksii ja pilkkaa sinua, Jerusalemin tytär vääntelee päätänsä sinun jälkeesi!
22. Ketä olet pilkannut ja häväissyt? ketä vastaan sinä olet korottanut äänesi? Sinä olet nostanut silmäsi *Al-qdosh Yis'rael* Israelin Pyhää vastaan!
23. Sinä olet sanansaattajiesi kautta häväisnyt '**Adonay** ja sanonut: minä nousen vuorten kukkuloille vaunujeni paljoudella, Libanonin takamaille; minä tahdon hakata maahan hänen korkiat sedripuunsa ja valitut sypressinsä, ja mennä hänen viimeiseen majaan, hänen ihanan vainionsa metsään.
24. Minä olen kaivanut kaivot ja juonut muukalaiset vedet, ja olen kuivatan jalkapöydälläni kaikki Egyptin joet.
25. Etkös ole kuullut Minun kaukaisista ajoista näitä tehneeksi, ja jo aikaa ennen näitä valmistaneeksi? Nyt olen Minä sen antanut tapahtua, että kukistaisit vahvat kaupungit hävinneeksi kiviroukkioksi,
26. Ja ne, jotka siinä asuvat, tulivat heikoiksi, peljästyivät, häpesivät ja he olivat niinkuin ruoho kedoilla, ja niinkuin viheriäinen ruoho ja niinkuin korsi katon päällä, ja niinkuin kuivettunut oras ennen kuin se oljeksi tulee.
27. Minä tiedän sinun asumasijasi, sinun ulos- ja sisällekäymisesi, ja että kiukuitset Minua vastaan.
28. Koska kiukuitset Minua vastaan ja sinun ylpeytesi on tullut Minun korvilleni, panen Minä renkaani sinun sieraimiisi ja suitseni sinun suuhusi, ja johdatan sinut sitä tietä myöten takaisin, jota tulitkin!
29. Ja tämä on oleva sinulle merkiksi: syö tällä ajastajalla pellon jälkikasvua, toisella ajastajalla itsestänsä kasvanutta; mutta kolmannella ajastajalla kylväkää ja leikatkaat, ja istuttakaat viinimäkiä, syökää niiden hedelmää.
30. Ja joka Juudan huoneesta päässyt ja jäänyt on, pitää alta juurtuman ja ylhäältä hedelmöitsemän.
31. Sillä ne jääneet käyvät Jerusalemista ulos, ja Sionin vuorelta ne, jotka pääsneet ovat. **YHWH Tz'vaot** *Taaseh-Zot* kiivaus tekee näitä.
32. Sentähden sanoo **YHWH** Assyrian kuninkaasta näin: ei hän tule tähän kaupunkiin, eikä ole sinne yhtään nuolta ampuva, ei yhtään kilpeä tuova sen eteen, eikä yhtään vallia rakentava sen ympärille;
33. vaan hänen pitää sitä tietä palajaman, jota hän tullut on, ei hän tähän kaupunkiin tule, sanoo *n'um*-**YHWH**.
34. Ja minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan **Jeshua** *l'HoshiyaH /Yasha'* sen Minun tähteni ja Davidin, Minun palvelijani tähden.
35. Ja tapahtui sinä yönä, että *mal'akh* **YHWH** enkeli meni ja tappoi Assyrian leirissä sata kahdeksankymmentäviisituhatta miestä. Ja kuin varhain huomeneltain nousivat, katso, ne kaikki olivat kuolleitten ruumiit.
36. Ja Sanherib Assyrian kuningas meni matkaansa, palasi ja asui Ninivessä.
37. Ja kuin hän rukoili jumalansa Nisrokin huoneessa, niin hänen poikansa Adramelek ja Sareser tappoivat hänet miekalla ja pakenivat Araratin maakuntaan: ja hänen poikansa Asarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

20. LUKU

1. Siihen aikaan sairasti Hiskija kuolemallansa. Ja profetta Jesaja Amosin poika tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: näin sanoo **YHWH**: toimita talosi, sillä sinun pitää nyt kuoleman eikä elämän.
2. Ja Hiskija käänsi kasvonsa seinän puoleen, rukoili *el-YHWH* ja sanoi:
3. Ah **YHWH**! muista että minä olen uskollisesti ja vakaalla sydämellä vaeltanut Sinun edessä ja tehnyt, mikä Sinulle otollinen ollut on! Ja Hiskija itki hartaasti.
4. Ja Jesaja ei ollut vielä keski-kaupungista lähtenyt ulos, kun **YHWH** sana tuli hänelle ja sanoi:
5. Palaja ja sano Hiskijalle, Minun kansani ruhtinaalle: näin sanoo **YHWH**, sinun isäsi Davidin '**Elohey**: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt kyönelesi: katso, Minä parannan sinun: kolmantena päivänä pitää sinun menemän ylös *Beyt YHWH* huoneesen.
6. Ja Minä lisään sinun ikääsi viisitoista ajastaikaa, ja vapahdan *natsal* sinut ja tämän kaupungin Assyrian kuninkaan kädestä, ja varjelen tämän kaupungin Minun tähteni ja Minun palvelijani Davidin tähden.
7. Ja Jesaja sanoi: tuokaat minulle fikunataikinaa! Ja he toivat ja panivat paisuman päälle, ja hän tuli terveeksi.
8. Hiskija sanoi Jesajalle: mikä on merkiksi, että **YHWH** minun parantaa, ja että minä olen menevä kolmantena päivänä huoneesen?
9. Jesaja sanoi: tämä on sinulle merkki **YHWH**, että **YHWH** tekee mitä Hän sanonut on. Pitääkö varjon käymän kymmenen piirtoa edeskäsin, taikka kymmenen piirtoa takaperin? [Ahaksen aurinkokellon osoitin /varjo: maan pyörimisliikkeessä tapahtui muutos. Ihmis-resursseille 'mahdottomuus'.]
10. Ja Hiskija sanoi: helppo on varjon käydä edeskäsin kymmenen piirtoa; ei, vaan se käyköön kymmenen piirtoa takaperin.
11. Ja profetta Jesaja rukoili **YHWH**, ja Hän palautti varjon hetkimittarissa, mitä se oli käynyt alaskäsin Ahaksen hetkimittarissa, takaperin kymmenen piirtoa. [kymmenen piirtoa takaperin, jotka hän oli käynyt edeskäsin Ahaksen säjäriissä. Piplia 1776]
12. Siihen aikaan lähetti Berodak Baladan, Baladanin poika, Babelin kuningas kirjoituksen ja lahjoja Hiskijalle; sillä hän oli kuullut Hiskijan sairastaneeksi.
13. Ja Hiskija kuuli heitä, ja osoitti heille koko tavarahuoneensa, hopean, kullan, kalliit yrtit, ja parhaan öljyn, ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen tavaroissansa oli. Eikä mitään ollut hänen huoneessansa ja kaikessa hänen vallassansa, jota ei Hiskija heille osoittanut.
14. Niin tuli profetta Jesaja kuningas Hiskian tykösi ja sanoi hänelle: mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun tykösi? Hiskija sanoi: he ovat tulleet kaukaiselta maalta, Babelista.

15. Hän sanoi: mitä he ovat nähneet sinun huoneessasi? Hiskija sanoi: he ovat nähneet kaikki, mitä minun huoneessani on, ja ei ole mitään minun tavaroissani, jota en minä ole heille osoittanut.
16. Niin sanoi Jesaja Hiskijalle: kuule **YHWH** sanaa:
17. Katso, aika tulee, että kaikki sinun huoneessasi ja kaikki, mitä esi-isäsi ovat koonneet tähän päivään asti, viedään pois Babeliin, ja ei mitään jätetä, sanoo **YHWH**.
18. Ja omat lapsesi poikasi, jotka sinusta tulevat, jotka siität, otetaan kamaripalvelijoiksi Babelin kuninkaan huoneeseen.
19. Hiskija sanoi Jesajalle: **YHWH** sana on hyvä, jonka puhunut olet; ja sanoi: eikö niin? rauha ja turvallisuus on kuitenkin oleva minun aikamani!
20. Mitä vielä on sanomista Hiskijasta, ja hänen voimastansa, ja kuinka hän teki lammikon ja vesijohdon, ja johdatti veden kaupunkiin: katso se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.
21. Ja Hiskija nukkuu isänsä kanssa; ja Manasse, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21. LUKU

1. Manasse oli kahdentoista ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisi ajastaikaa kuudettakymmentä 55 Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Heftsiba.
2. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, pakanain kauhistusten mukaan, jotka **YHWH** oli ajanut pois Israelin lasten poikien edestä.
3. Hän rakensi uhrikukkulat uudelleen, jotka hänen isänsä Hiskija oli kukistanut, ja nosti Baalin alttarin, ja teki Astarotin kuvan, astarte, grove, metsistö, niinkuin Ahab Israelin kuningas tehnyt oli, ja kumarsi koko taivaan sotajoukkoa *l'khal-tz'vA haSHämayim*, ja palveli niitä,
4. Ja rakensi alttarit **YHWH** huoneeseen, josta **YHWH** sanonut oli: Minä asetan Minun Nimeni Jerusalemiin.
5. Ja hän rakensi koko taivaalliselle sotajoukolle *l'khal-tz'vA haSHämayim* alttarit **YHWH** huoneen molempiin pihoihin,
6. Ja hän käytti poikansa tulen lävitse, ja harjoitti loihdimista ja noituuksia ja piti loihdijoita ja tietäjiä [ja otti vaarin lintuin lauluista ja merkeistä, ja piti noitia ja merkkein sanojia] ja teki paljon pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, jolla hän Hänen vihoitti.
7. Hän pani myös Astarotin kuvan *et-Pesel* idoli (metsistöjumala), jonka hän tehnyt oli, huoneeseen, josta **YHWH** Davidille ja hänen pojallensa Salomolle sanonut oli: tähän huoneeseen ja Jerusalemiin, jonka Minä valinnut olen kaikista Israelin sukukunnista, panen Minä Nimeni ijankaikkisesti,
8. Ja Minä en liikuta enää Israelin jalkoja siitä maasta, jonka Minä heidän isillensä antanut olen, jos he ainoastaan pitävät ja tekevät kaikki, mitä Minä heille käskeny

olen, ja kaiken sen lain ul'khal-**haTorah**, minkä Minun palvelijani Moses heille on käskenyt.

9. Mutta he eivät totelleet sitä, vaan Manasse vietti heitä, niin että he tekivät pahemmin *ra' rah* | *et-hara* evil 7451 kuin pakanat, jotka **YHWH** oli hävittänyt Israelin lasten poikien edestä.

10. Ja **YHWH** puhui palvelijainsa profettain kautta ja sanoi:

11. Koska Manasse Juudan kuningas on tehnyt nämä kauhistukset, tehnyt pahempia *ra'a* 7489 kuin Amorilaiset, jotka ovat olleet hänen edellensä, ja on myös saattanut Juudan epäjumaliensa kautta syntiä tekemään,

12. Sentähden sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael** Jumala näin: katso, Minä saatan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* evil 7451 Juudalle ja Jerusalemille, että joka sen kuulee, hänen molemmat korvansa pitää soiman.

13. Ja Minä vedän Samarian mittanuoran ylit Jerusalemin, ja Ahabin huoneen laskinluodin, ja virutan Jerusalemin niinkuin astiat virutetaan: ne virutetaan ja käännetään kumoon.

14. Ja Minä hylkään Minun perintöni jäännökset ja annan heidät vihamiestensä käsiin, että he ovat kaikille vihollisillensa saaliiksi ja ryöstöksi,

15. sentähden että he tekivät pahaa *ra' rah* | *et-hara* evil 7451 Minun silmäini edessä, ja ovat Minun vihoittaneet siitä päivästä, jona heidän isänsä läksivät Egyptistä, tähän päivään asti.

16. Ja Manasse vuodatti myös paljon viatonta verta, siksi että hän täytti Jerusalemin ääriin vierin,- tämä paitsi sitä syntiänsä, jolla hän saatti Juudan syntiä tekemään, kun he tekivät pahaa *ra' rah* | *hara* evil 7451 **YHWH** edessä.

17. Mitä vielä Manassesta sanomista on ja kaikista hänen teoistansa, ja niistä synneistä, jotka hän teki: katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.

18. Ja Manasse nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin huoneensa yrttitarhaan, Ussan yrttitarhaan; ja hänen poikansa Amon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

19. Kahden ajastaikainen kolmattakymmentä 22 oli Amon tullessansa Juudan kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastakaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Mesullemet Harurin tytär Jotbasta.

20. Ja hän teki mitä pahaa *ra' rah* | *hara* evil 7451 oli **YHWH** edessä, niinkuin hänen isänsä Manasse tehnyt oli.

21. Ja hän vaelsi kaikkia niitä teitä, joita hänen isänsä oli vaeltanut, ja palveli epäjumalia *et-haGiLuliyim*, joita hänen isänsä palvelut oli, ja kumarsi niitä,

22. Ja luopui **YHWH** isänsä **'Elohey**, ja ei vaeltanut **YHWH** tiellä.

23. Ja Amonin palvelijat tekivät liiton häntä vastaan ja tappoivat kuninkaan omissa huoneessansa.

24. Mutta maan kansa löi kaikki ne kuoliaaksi, jotka olivat tehneet liiton kuningas Amonia vastaan; ja kansa teki Josijan hänen poikansa kuninkaaksi hänen sijaansa.

25. Mitä Amon enempää tehnyt on: eikö siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

26. Ja hän haudattiin omaan hautaansa Ussan yrttitarhassa, ja hänen poikansa Josija tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

22. LUKU

1. Josija *YoshiYahu* oli kahdeksan ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhden ajastajan neljäntäkymmentä 31 Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Jedida Adajan tytär Boskatista.
2. Ja hän teki, mitä oikein oli **YHWH** edessä, ja vaelsi kaikilla isänsä Davidin teillä, eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle puolelle.
3. Kuningas Josijan *YoshiYahu* kahdeksantena vuonna toistakymmentä 18, lähetti kuningas Safanin Asalian pojan, Mesullamin pojan, kirjoittajansa, **YHWH** huoneeseen, sanoen:
4. Mene ylimmäisen papin Hilkijan tykö, ja anna hänen lukea se raha, mikä **YHWH** huoneeseen tuotu on, jonka ovenvartijat ovat koonneet kansalta,
5. Ja se annettakoon teettäjille, jotka ovat **YHWH** huoneeseen asetetut, ja antavat sen työväelle, jotka työtä tekevät **YHWH** huoneessa ja parantavat mitä **YHWH** huoneessa on rauennut,
6. puusepille, rakentajille, muuraajille sekä hirsien ja vuoltujen kivien ostamiseksi, huoneen parannukseen;
7. Älköön kuitenkaan lukua pidä heiltä vaadittako rahoista, jotka heidän käsiinsä annetaan; sillä he toimittavat asiansa uskollisesti.
8. Ja ylimmäinen pappi Hilkija sanoi Safanille, kirjoittajalle: minä löysin lakikirjan **haTorah** *B'veyt YHWH* huoneesta; ja Hilkija antoi kirjan Safanille, ja hän luki sen.
9. Ja Safan, kirjoittaja tuli kuninkaan tykö, ja ilmoitti kuninkaalle asian ja sanoi: sinun palvelijasi ovat koonneet ne rahat, jotka *vaBayit (YHWH)* huoneessa ovat löydetyt, ja ovat ne antaneet työväelle, jotka asetetut ovat *Beyt YHWH* huoneeseen.
10. Ja Safan, kirjoittaja ilmoitti kuninkaalle ja sanoi: pappi Hilkija antoi minulle yhden kirjan *sefer*. Ja Safan luki sen kuninkaan edessä.
11. Kun kuningas kuuli lakikirjan sanat *Div'rey sefer haTorah*, repäisi hän vaatteensa.
12. Ja kuningas käski pappi Hilkijaa, ja Ahikamia Safanin poikaa, ja Akboria Mikajan poikaa, ja Safania kirjoittajaa, ja Asajaa kuninkaan palvelijaa, sanoen:
13. Menkää ja kysykää *et-YHWH* minun puolestani, kansan ja koko Juudan puolesta, tämän löydetyn kirjan sanoista; sillä suuri on *g'dolah chatat /chemah* poison **YHWH** viha, joka meihin on syttynyt, ettei meidän isämme ole kuuliaiset olleet tämän kirjan sanoille *al-Div'rey haSefer*, tehdäksensä niitä kaikkia, mitä siinä meille kirjoitettu oli.
14. Niin meni pappi Hilkija, Ahikam, Akbor, Safan ja Asaja naisprofetta Huldan tykö, joka oli Sallumin Tikuan pojan, Harhamin pojan, vaatetten vartijan vaimo. Hän asui Jerusalemissa, toisessa kaupungin osassa; ja he puhuivat hänelle.
15. Ja hän sanoi heille: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael**: sanokaat sille miehelle, joka teidät Minun tyköni lähettänyt on:

16. Näin sanoo **YHWH**: katso, Minä saatan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* evil 7451 tähän sijaan ja hänen asuvaisillensa, kaikki kirjan sanat *Kal-Div'rey haSefer*, jotka Juudan kuningas lukenut on:

17. Koska he ovat luopuneet Minusta ja suitsuttaneet *l'Elohiym acheriym* vieraille jumalille, vihoittain *hakh'iyseny ka'ac* Minua kaikilla kättensä töillä, **sentähden syttyy Minun Vihani** *chamatiy/chemah* poison, myrkky tätä sijaa vastaan, eikä sammu.

18. Mutta Juudan kuninkaalle, joka teidät on lähettänyt kysymään **YHWH**, sanokaat näin: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael** niiden sanain suhteen, joita kuullut olet:

19. Koska sydämmesi on pehmennyt *waTiKana* nöyrtyä ja olet nöyryyttänyt itsesi **YHWH** edessä, kun kuulit, mitä Minä sanoin tätä sijaa ja hänen asuvaisiansa vastaan, että heidän pitää tuleman hävitykseksi ja kiroukseksi, ja olet repinyt vaatteesi, ja olet itkenyt Minun edessäni: niin olen Minä sen myös kuullut, sanoo *n'um*-**YHWH**.

20. Sentähden, katso, kokoan Minä sinut isäisi tykö, että pääset rauhassa hautaas, eikä silmäsi ole näkevä kaikkea sitä onnettomuutta *ra' rah* | *haraah* evil 7451, jonka Minä tälle sijalle saatan. Ja he sanoivat tämän vastauksen kuninkaalle.

23. LUKU

1. Ja kuningas Josija *YoshiYahu* lähetti sanan, ja kaikki vanhimmat Juudasta ja Jerusalemit kokoontuivat hänen tykönsä.

2. Ja kuningas meni ylös *Beyt-YHWH* huoneeseen ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asuvaliset hänen kanssansa, papit ja profetat, ja kaikki kansa, pienet ja suuret; ja luettiin heidän korvainsa kuullen kaikki liiton-kirjan *sefer haB'riyth* sanat, joka *B'veyt YHWH* huoneesta oli löydetty.

3. Ja kuningas seisoi (~~yhden patsaan tykönä~~ 1776) puhe-lavalla, ja teki liiton **YHWH** edessä, että heidän piti vaeltaman **YHWH** jälkeen ja pitämän Hänen käskynsä, todistuksensa ja sääntönsä, koko sydämmestänsä ja koko sielustansa, pitääksensä nämä liiton sanat, jotka kirjoitetut olivat tässä kirjassa. Ja kaikki kansa kävi siihen liittoon.

4. Ja kuningas käski Hilkiijaa ylimmäistä pappia, ja tois-arvoisia pappeja ja ovenvartijoita, että he veisivät pois **YHWH** temppelistä kaikkinaiset esineet, jotka Baalille, Astarotille metsistölle ja kaikelle taivaalliselle sotajoukolle *tz'va haShamayim* tehdyt olivat; ja hän poltti ne ulkona Jerusalemin edessä Kidronin laaksossa, ja niiden tuhka kannettiin sieltä Beteliin.

5. Ja epäjumalain *et-haK'mariym* papit hän raivasi pois, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneet suitsuttamaan uhrikukkuloilla Juudan kaupungeissa ja ympäri Jerusalemia, ja ne jotka suitsuttivat Baalille, auringolle ja kuulle ja eläin-radon tähdistölle planeeteille, ja kaikelle taivaalliselle sotajoukolle,

6. Ja hän antoi viedä Astarotin kuvan **YHWH** huoneesta, ulos Jerusalemissa, Kidronin ojaan, ja poltti sen Kidronin laaksossa, ja mursi sen tomuksi *'aphar tuhaksi*, ja heitti sen tomun *et-afarah /'aphar tuhaksi* kansan lasten poikien haudoille,
7. Ja kukisti huorinekiäin huoneet, jotka olivat **YHWH** huoneen lähellä, joissa naiset kutoivat vaatamajoja Astarotille huoneita metsistölle. *la'Asherah 'Astarte 'Eastre*
8. Ja hän kokosi kaikki papit Juudan kaupungeista ja saastutti uhrikukkulat, joissa papit suitsuttivat, Gebasta Bersebaan asti. Ja hän kukisti porttein uhrikukkulat, sekä sen joka oli Josuan, kaupungin päämiehen, portin käytävässä,

joka oli vasemmalla puolella kaupungin porttia, sisälle mennessä.

9. Kuitenkaan eivät uhrikukkuloitten papit uhranneet **YHWH** alttarilla Jerusalemissa; mutta he söivät happamatonta leipää heidän veljeinsä keskellä.

10. Hän saastutti Tofetin, joka on Hinnomin lasten poikien laaksossa, ettei yksikään käyttäisi poikaansa ja tytärtänsä tullessa Molokille;

11. Ja hän hävitti hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat auringolle OSIRIS pyhittäneet tiellä *veyt-YHWH* huoneeseen, NetanMelekin kamaripalvelijan majan tykönä, joka oli esikaupungissa; ja auringon OSIRIS rattaat poltti hän tullessa, [suomen kirkot ovat 'näitä täynnä']

12. Ja alttarit, jotka olivat Ahaksen ylistuvan katolla, jotka Juudan kuninkaat tehneet olivat, ja ne alttarit, jotka Manasse oli tehnyt molempaan *Beyt-YHWH* huoneen pihaan särki kuningas, ja hän läksi pois *pakeni* sieltä, ja heitti niiden tuhkan *et-'afaram /'aphar* Kidronin laaksoon.

13. Ja kuningas saastutti ne uhrikukkulat, jotka Jerusalemin edessä olivat, oikialla puolella Mashitin vuorta, jotka Salomo Israelin kuningas rakentanut oli Astarotille, Sidonin kauhistukselle (*'taivaan jumalatar, Eastre*), ja Kamokselle, Moabin kauhistukselle, (ja Milkomille, Ammonin lasten poikien kauhistukselle)

14. Ja hän särki patsaat, ja hävitti Astarotin kuvat (*'taivaan jumalatar, Eastre*) metsistöt, ja täytti paikat joissa olivat seiseet, ihmisten luilla,

15. Ja myös Betelin alttarin, sen uhrikukkulat, jonka Jerobeam, Nebatin poika tehnyt oli, joka Israelin saattoi syntiä *hechetiy /chata* tekemään; sen alttarin hän kukisti ja uhrikukkulat ja survoi sen tomuksi *l'afar /'aphar*, ja poltti Astarotin kuvan (*'taivaan jumalatar, Eastre*) metsistö.

16. Ja kun Josija käänsi itsensä ja näki ne haudat, jotka olivat vuorella, lähetti ja antoi tuottaa luut haudoista, ja poltti ne alttarilla ja saastutti sen, *Kid'var YHWH* sanan mukaan, jonka *iysh' ha'Elohiym* mies huutanut oli, joka nämä ennen ilmoitti.

17. Ja hän sanoi: mikä hautamerkki tämä on, jonka minä näen? Ja kaupungin kansa sanoi hänelle: se on sen *iysh' ha'Elohiym* miehen hauta, joka Juudasta tuli ja ilmoitti ne asiat, jotka sinä tehnyt olet alttarille Betelissä.

18. Ja hän sanoi: anna hänen maata, ja älkään yksikään liikuttako hänen luitansa! Näin hänen luunsa vapahdettiin *way'mal'tu /malat* let his bones alone sen profetan luiden kanssa, joka Samariasta tullut oli.

19. Ja Josija hävitti kaikki uhrikukkuloitten huoneet Samarian kaupungissa, jotka Israelin kuninkaat tehneet olivat ja sen kautta vihaa yllyttäneet, ja teki niitten kanssansa aivan niinkuin hän Betelissä tehnyt oli.

20. Ja hän uhrasi kaikki kukkuloitten papit, jotka siellä olivat, alttareilla, ja poltti ihmisten luut niiden päällä. Ja hän palasi Jerusalemiin.

21. Ja kuningas käski kaikkea kansaa ja sanoi: pitäkää **LAYHWH 'Eloheykhen Pääsiäistä** *fesach /pecach* (Passover; Ei easter /eastre), niinkuin kirjoitettu on tämän liiton *haB'riyt* kirjassa *sefer*,

22. Sillä ei yhtään pääsiäistä *KaPesach* ollut niin pidetty kuin tätä, tuomarein ajasta, jotka olivat tuominneet Israelia, eikä kaikkien Israelin kuningasten ja Juudan kuningasten aikana.

23. Mutta kahdeksantenatoista kuningas Josijan *YoshiYahu* vuonna pidettiin tämä *Pääsiäinen haPesach* **LAYHWH** Jerusalemissa.

24. Ja Josija perkasi kaikki pois kaikki loihtijat, tietäjät, kuvat ja epäjumalat, ja kaikki kauhistukset, mitkä nähtiin Juudan maalla ja Jerusalemissa, pitääksensä lain sanat, jotka kirjoitetut olivat kirjassa, jonka pappi Hilkija löysi *Beyt YHWH* huoneesta.

[workers with familiar spirit, noidat, merkkein tulkitsiat (mm. Salomon OSIRIS-vapaamuurarit), kuvat ja epäjumalat, ja kaikki kauhistukset | *w'et-haYiD'oniyim*, *w'et-haT'rafiym*, *w'et-haGiLuliyim*, *w'et Kal-haSHiQutziym*]

25. Hänen vertaisensa ei ollut yksikään kuningas ennen häntä, joka niin koko sydämmestänsä, kaikesta sielustansa ja koko voimastansa kääntyi *el-YHWH* puoleen, kaiken **K'khol Torat** Moseksen lain mukaan; eikä hänen jälkeensä tullut hänen kaltaistansa *kamohu*.

26. Kuitenkaan ei **YHWH** kääntynyt suuresta vihansa liekistä *mecharon* julmuudesta, joka oli Hänessä syttynyt Juudaan kaikkien yllytysten tähden, joilla Manasse Hänet yllyttänyt oli.

27. *WaYomer YHWH* sanoi: Minä heitän Juudankin pois Minun kasvoini edestä, niinkuin Minä Israelin heittänyt olen, ja hylkään tämän kaupungin, jonka Minä olen valinnut, Jerusalemin, ja sen huoneen, josta Minä puhunut olen: Minun Nimeni on siellä oleva.

28. Mitä muuta Josijasta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistänsä: se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.

29. Hänen aikansa läksi Farao Neko, Egyptin kuningas, Assyrian kuningasta vastaan Fratin virralle. Ja kuningas Josija meni häntä vastaan, ja Neko tappoi hänen Megiddossa, kun hän oli hänet nähnyt.

30. Ja hänen palvelijansa veivät hänet kuolleena pois Megiddosta, ja toivat hänet Jerusalemiin ja hautasivat hänet omaan hautaansa. Ja maan kansa otti Joahaksen Josijan pojan, voitelivat ja tekivät hänet kuninkaaksi isänsä sijaan.

31. Kolmen ajastajan vanha kolmattakymmentä 23 oli Joahas, tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

32. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451 YHWH** edessä, niinkuin hänen esi-isänsä tehneet olivat.

33. Mutta Faraon Neko pani hänet vankeuteen Riblassa Hamatin maalla, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa, ja pani sakkoveron maalle, sata talenttia ~~leiviskää~~ hopeaa ja ~~leiviskän~~ kultaa.

34. Ja Faraon Neko teki Eliakimin, Josijan pojan, kuninkaaksi, hänen isänsä Josijan sijaan, ja muutti hänen nimensä Jojakimiksi; mutta Joahaksen hän otti ja vei Egyptiin, jossa hän kuoli.

35. Ja Jojakim antoi Faraolle hopean ja kullan; kuitenkin teki hän maan verolliseksi, maksaaksensa hopeaa Faraon käskyn mukaan: itsekultakin maakunnan asuvaiselta otti hän, arvion mukaan, hopeaa ja kultaa antaaksensa Faraon Nekolle.

36. Viidenkolmatta ajastajan 35 vanha oli Jojakim, kun hän kuninkaaksi tuli, ja hallitsi yksitoista ajastaikaa Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi oli Sebuda, Pedajan tytär Rumasta.

37. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehneet olivat.

24. LUKU

1. Hänen aikanansa läksi Nebukadnesar Babelin kuningas, ylös ja Jojakim tuli hänelle alamaiseksi kolmeksi vuodeksi; mutta sitten luopui hän hänestä.

2. Ja **YHWH** antoi tulla hänen päällensä sotaväen Kaldeasta, Syriasta, Moabista ja Ammonin ~~lapsista~~ pojista, ja antoi niiden tulla Juudaan hukuttamaan sitä, **YHWH** sanan mukaan, niinkuin Hän oli puhunut palvelijainsa profettain kautta.

3. Tämä tapahtui totisesti Juudalle **YHWH** sanan mukaan, että hän heittäisi heidät pois kasvojensa edestä Manassen syntien tähden, joita hän tehnyt oli.

4. Ja myös viattoman veren tähden, jonka hän vuodatti, ja täytti Jerusalemin viattomalla verellä: sitä ei **YHWH** tahtonut antaa anteeksi.

5. Mitä enempää Jojakimista on sanomista, ja kaikista hänen teoistansa, katso se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.

6. Ja Jojakim nukkui isäinsä kanssa ja hänen poikansa Jojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

7. Mutta Egyptin kuningas ei lähtenyt enään maaltansa; sillä Babelin kuningas oli häneltä ottanut pois kaikki, mitä Egyptin kuninkaan omaa oli, Egyptin joesta Fratin virtaan asti.

8. Kahdeksantoista vuotinen oli Jojakin tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Nehusta Elnatanin tytär Jerusalemista.

9. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehnyt oli.

10. Silloin läksivät Nebukadnesarin Babelin kuninkaan palvelijat ylös Jerusalemiin; ja kaupunki piiritettiin.

11. Ja Nebukadnetsar, Babelin kuningas, tuli kaupungin eteen, ja hänen palvelijansa piirittivät sen.

12. Ja Jojakin Juudan kuningas meni äitinsä Babelin kuninkaan tykö, ja hänen palvelijansa, ja ylimmäisensä, ja kamari-palvelijansa. Ja Babelin kuningas otti hänen hallituksensa vangiksi kahdeksantena vuonna.

13. Ja hän otti kaiken tavaran **YHWH** huoneesta ja kuninkaan huoneesta, ja rikkoi kaikki kultaiset astiat, jotka Salomo Israelin kuningas oli teettänyt **YHWH** temppeleihin niinkuin **YHWH** puhunut oli,

14. Ja hän vei pois koko Jerusalemin, kaikki ylimmäiset, ja kaikki voimalliset sotamiehet, kymmenentuhatta vankia, ja kaikki puusepät ja rautasepät. Ei yhtäkään jäänyt, paitsi köyhimpiä maan kansasta.

15. Ja vei Jojakimin pois Babeliin ja kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot ja hänen kamaripalvelijansa ja maan voimalliset vei hän vankina Jerusalemissa Babeliin.

16. Ja kaikki sotamiehet, seitsemäntuhatta, ja tuhannen puuseppää ja rautaseppää, kaikki väkevät, sotaan kelvolliset miehet; vei Babelin kuningas vankina Babeliin.

17. Ja Babelin kuningas asetti Mattanian, hänen setänsä kuninkaaksi hänen sijaansa ja muutti hänen nimensä Sidekiaksi.

18. Yhden vuoden vanha 21 kolmattakymmentä oli Sidekija tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.

19. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara evil* **7451** **YHWH** edessä, niinkuin Jojakin tehnyt oli.

20. Sillä näin Jerusalemin ja Juudan kävi **YHWH** vihasta, siksi kuin Hän heitti heidät pois kasvojensa edestä. Ja Sidekija erkani Babelin kuninkaasta.

25. LUKU

1. Ja tapahtui yhdeksäntenä hänen hallituksensa vuonna, kymmenennen kuun kymmenentenä päivänä, että Nebukadnesar Babelin kuningas, tuli kaiken väkensä kanssa Jerusalemin eteen, ja hän sijoitti itsensä sen edustalle ja he rakensivat saarron joka taholta sen ympärille.

2. Ja kaupunki oli piiritetty kuningas Sidekijan ensimmäiseen vuoteen asti toistakymmentä 11.

3. Yhdeksännellä kuukaudella tuli sangen suuri nälkä kaupunkiin, ettei maakunnan kansalla ollut mitään syömistä.

4. Ja kaupunki kukistettiin; ja kaikki sotamiehet pakenivat yöllä ulos porttista, kahden muurin väliltä, jotka ovat kuninkaan yrttitarhan lähellä; vaan Kaldealaiset olivat ympäri kaupunkia. Ja he pakenivat tietä myöten lakeudelle.

5. Mutta Kaldealaisten sotaväki ajoi kuningasta takaa, ja he käsittivät hänen Jerikon kedolla; ja kaikki hänen sotamiehensä hajosivat hänestä.

6. Ja kuninkaan he ottivat kiinni ja veivät hänet Babelin kuninkaan tykö Riblaan; ja he tuomitsivat hänen,
7. Ja he tappoivat Sidekijan lapset pojat hänen silmänsä nähden, ja puhkasivat Sidekijan silmät, ja sitoivat hänet kaksilla vaskikahleilla ja veivät Babeliin.
8. Seitsemäntenä päivänä viidennellä kuukaudella, se on yhdeksästoistakymmenes 19 Nebukadnetsarin Babelin kuninkaan ajastaika, tuli Nebusaradan, henkivartijan päämies, Babelin kuninkaan palvelija, Jerusalemiin,
9. Ja hän poltti *et-Beyt-YHWH* huoneen ja kuninkaan huoneen, ja kaikki huoneet Jerusalemissa, niin myös kaikki suuret huoneet poltti hän tulella.
10. Ja kaikki Kaldealaisten sotamiehet, jotka henkivartijain päämiehen kanssa olivat, särkivät muurit Jerusalemin ympäriltä.
11. Mutta muun kansan, joka oli kaupunkiin jäänyt, ja ne, jotka Babelin kuninkaan tykö paenneet olivat, ja muun yhteisen kansan vei Nebusaradan henkivartijain päämies pois.
12. Ja halvimpia maakunnassa jätti henkivartijain päämies viinimäen miehiksi ja peltomiehiksi.
13. Ja Kaldealaiset särkivät vaskiset patsaat *Beyt-YHWH* huoneessa, ja istuimet, ja vaskimeren, joka *B'veyt-YHWH* huoneessa oli, ja veivät vasken Babeliin.
14. Ja padat, lapiot, veitset, maljat ja kaikki vaskiset astiat, joita käytettiin Jumalanpalveluksessa, ottivat he pois.
15. Henkivartijain päämies otti myös pannut ja kupit, kaikki, mitä kullasta ja hopiasta tehty oli,
16. Kaksi patsasta, yksi vaskimeri ja istuimet, jotka Salomo oli teettänyt **YHWH** huoneeseen; vaskea näissä esineissä oli niin paljon, ettei sitä voitu punnita.
17. Yksi patsas oli kahdeksantoista kyynärää korkia, ja sen kruunu oli myös vaskea, joka kruunu oli kolme kyynärää korkia, ja verkko ja granatin omenat kruunun ympäri olivat kaikki vaskea: samallinen oli myös toinen patsas verkkoinensa.
18. Ja henkivartijain päämies otti ylimmäisen papin Serajan ja Sefanian toisen papin, ja kolme ovenvartiaa,
19. Ja kaupungista otti hän yhden kamaripalvelijan, joka oli sotaväen päämieheksi asetettu, ja viisi miestä niistä, jotka aina seisoivat kuninkaan edessä, ja jotka kaupungista tavattiin, ja kirjoittajan, sen sodanpäämiehen, joka maan kansasta otti sotamiehiä, niin myös kuusikymmentä miestä maan väestä, jotka kaupungista tavattiin.
20. Nämä otti Nebusaradan henkivartijain päämies ja vei Babelin kuninkaan tykö Riblaan.
21. Ja Babelin kuningas löi ja tappoi ne Riblassa Hamatin maalla. Näin vietiin Juuda pois maaltansa.
22. Mutta sen väen yli, joka Juudaan maassa jäljellä oli, jonka Nebukadnesar Babelin kuningas oli jättänyt, asetti hän Gedalian Ahikamin pojan, Safamin pojan.
23. Kuin kaikki sotajoukkojen päämiehet ja heidän miehensä kuulivat Babelin kuninkaan korottaneen Gedalian, tulivat he Gedalian tykö Mispaan: Ismael Netanian

poika, ja Johanan Karean poika, ja Seraja Tanhumetin poika, Netofatilainen, ja Jaesanja Maakatin poika, miehinensä.

24. Ja Gedalia vannoi heille ja heidän miehillensä ja sanoi heille: älkää peljätkö olla Kaldealaisten palvelijoita: pysykää maassa ja palvelkaat Babelin kuningasta, niin te menestytte.

25. Mutta seitsemännellä kuukaudella tuli Ismael Netanian poika, Elisaman pojan kuninkaallisesta suvusta, ja kymmenen miestä hänen kanssansa, ja tappoivat Gedalian ja ne Juudalaiset ja Kaldealaiset, jotka hänen kanssansa olivat Mispassa.

26. Niin nousi kaikki kansa sekä suuret että pienet, ja sotaväen päämiehet, ja läksivät Egyptiin; sillä he pelkäsivät Kaldealaisia.

27. Seitsemäntenä vuonna neljäntäkymmentä, sittekuin Jojakin Juudan kuningas oli viety pois, seitsemäntenä päivänä kolmattäkymmentä, toisella kuukaudella toistäkymmentä korotti Evil Merodak Babelin kuningas ensimmäisenä hallituksensa vuonna Jojakinin Juudan kuninkaan pään ja otti hänet vankihuoneesta,

28. Ja puhutteli häntä ystävällisesti, ja asetti hänen istuimensa ylemmä niiden kuningasten istuimia, jotka hänen tykönänsä olivat Babelissa,

29. Ja muutti hänen vankeutensa vaatteet; ja hän söi aina hänen tykönänsä kaiken elinaikansa;

30. Ja hänen määrätty osansa annettiin hänelle kuninkaalta aina joka päivä kaikkena hänen elinaikanansa.

Toisen Kuningasten Kirjan loppu.

Kts. qbible.com/hebrew-old-testament/2-kings/25.html

Divrei Ha Yamim A

1 Chronicles 1

1. Aikakirja

1. LUKU

Adam, Set, Enos,

2. Kenan, Mahalaleel, Jared

3. Henok, Metusala, Lamek,

4. Noak, Sem, Ham ja Jafet.

5. Jafetin lapset pojat: Gomer, Magog, Madai, Javan ja Tubal, Mesek ja Tiras.

6. Gomerin lapset pojat: Askenas, Difat ja Togarma.

7. Ja Javanin lapset pojat: Elisa ja Tarsis, Kittim ja Rodanim.

8. Hamin lapset pojat: Kuus, Misraim, Put ja Kanaan.

9. Ja Kuusin lapset: vSeba, Havila, Sabta, Ragma ja Sabteka; ja Ragman lapset pojat: Seba ja Dedan.

10. Kuus siitti Nimrodin; tämä rupesi olemaan voimallinen maan päällä.

11. Misraim siitti Ludilaiset, Anamilaiset, Lehabilaiset, Naflukilaiset,

12. Patrusilaiset ja Kaslukilaiset, joista Filistealaiset ovat tulleet, ja Kaptorilaiset.

13. Kanaan siitti Sidonin, esikoisensa ja Hetin,

14. ja Jebusin, Amorin ja Girgasin,

15. ja Hivin, Arkin ja Sinin,

16. ja Arvadin, Semarin ja Hamatin.
17. Semin lapset pojat: Elam, Assur, Arpaksad, Lud ja Aram, Us, Hul, Geter ja Mesek.
18. Arpaksad siitti Salahin, ja Salah siitti Eberin.
19. Eberille syntyi kaksi poikaa: toisen nimi oli Peleg, sillä hänen aikansa maa jaettiin, ja hänen veljensä nimi oli Joktan.
20. Joktan siitti AlmoJadin ja Seledin, Hasarmavetin ja Jarahin,
21. Hadoramin, Usalin ja Diklan,
22. Ebalin, Abemaelin ja Seban.
23. Ofirin, Havilan ja Jobabin; nämä olivat kaikki Joktanin lapsia poikia.
24. Sem, Arpaksad, Selah
25. Eber, Peleg, Regu,
26. Serug, Nahor, Tarah,
27. Abram, se on Abraham.
28. Abrahamin lapset pojat: Isaak ja Ismael.
29. Nämä ovat heidän sukukuntansa: Nebajot, Ismaelin esikoinen ja Kedar, Adbeel, ja Mibsam,
30. Misma, Duma, Massa, Hadad ja Tema.
31. Jetur, Nafis ja Kedma; nämä ovat Ismaelin lapset pojat.
32. Keturan, Abrahamin jalkavaimon lapset pojat jotka hän synnytti: Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suah; ja Joksanin lapset pojat: Seba ja Dedan.
33. Midianin lapset pojat: Efa, Efer, Hanok, Abida ja Eldaa. Nämä ovat kaikki Keturan lapsia poikia.
34. Ja Abraham siitti Isaakin. Isaakin lapset pojat olivat Esau ja Israel.
35. Esaun lapset pojat: Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Korak.
36. Elifaan lapset pojat: Teman, Omar, Sefi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek.
37. Reguelin lapset pojat: Nahat, Serah, Samma ja Missa.
38. Seirin lapset pojat: Lotan, Sobal, Sibeon, Ana, Dison, Eser ja Disan.
39. Lotanin lapset pojat: Hori ja Homam; ja Lotanin sisar oli Timna.
40. Sohalin lapset pojat: Aljan, Manahat, Ebal, Sefi ja Onam. Sibeonin lapset pojat olivat Aija ja Ana.
41. Anan lapset pojat: Dison. Disonin lapset pojat: Hamram, Esban, Jitran ja Keran.
42. Eserin lapset pojat: Bilhan, Saevan, Jaekan. Disanin lapset pojat: Us ja Aran.
43. Nämä ovat ne kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maalla, ennenkuin yksikään kuningas hallitsi Israelin lapsia: Bela, Beorin poika: ja hänen kaupunkinsa oli Dinhaba.
44. Ja kun Bela kuoli, tuli Johab, Serahin poika, Bosrasta, kuninkaaksi hänen sijaansa.
45. Kun Jobab kuoli, tuli Husam kuninkaaksi hänen sijaansa, Temanin maalta.
46. Kun Husam kuoli, tuli hänen sijaansa kuninkaaksi Hadad, Bedadin poika, joka löi Midianilaiset Moabilaisten kedolla; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Avit.
47. Kun Hadad kuoli, tuli hänen sijaansa Samla Masrekasta.
48. Kun Samla kuoli, tuli Saul, Rehobotista virran luona kuninkaaksi hänen sijaansa.

49. Kun Saul kuoli, tuli Baal Hanan, Akborin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa.
50. Kun Baal Hanan kuoli, hallitsi hänen sijassansa Hadad, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Pagi. Ja hänen vaimonsa nimi oli Mehalabeel, Matredin tytär, Mesahabin tyttären.
51. Ja Hadad kuoli. Ja ruhtinaat Edomissa olivat: ruhtinas Timna, ruhtinas Alja, ruhtinas Jetel, ruhtinas Oholibama, ruhtinas Ela, ruhtinas Pinon,
53. ruhtinas Kenas, ruhtinas Teman, ruhtinas, ruhtinas Mibsar,
54. ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iram. Nämä olivat Edomin ruhtinaat.

2. LUKU

- Nämä ovat Israelin lapset pojat: Ruben, Simeon, Levi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon, 2. Dan, Josef ja Benjamin, Naftali, Gad ja Asser.
3. Juudan lapset pojat: Ger, Onan ja Sela; nämä kolme synnytti hänelle Suuan tytär, Kanaanilainen. Ja Ger, Juudan esikoinen oli paha *ra' rah* | *ra* 7451 YHWH edessä ja Hän tappoi hänet.
4. Ja Tamar, hänen miniänsä, synnytti hänelle Peresin ja Serahin, niin että Juudan lapsia oli kaikkiansa viisi.
5. Peresin lapset pojat: Hesron ja Hamul.
6. Serahin lapset pojat: Simri, Elan, Heman, Kalkol ja Dara; heitä oli kaikkiaan viisi.
7. Karmin lapset pojat: Akar, joka saattoi onnettomuuden Israeliin, ryhtyissäänsä kirottuun.
8. Etanin lapset pojat: Asaria.
9. Hesronin lapset pojat, jotka hänelle ovat syntyneet: Jerahmeel, Ram ja Kelubal.
10. Ram siitti Aminadabin; Aminadab siitti Nahassonin, Juudan lasten poikien päämiehen.
11. Nahesson siitti Salman; Salma siitti Boaksen.
12. Boas siitti Obedin; Obed siitti Iisain.
13. Isai siitti esikoisensa Eliabin, toisen Abinadabin, kolmannen Simean,
14. neljännen Netaneelin, viidennen Raddajin,
15. kuudennen Osemin ja seitsemännen Davidin.
16. Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Serujan lapset pojat: Abisai, Joab ja Asael, ne kolme.
17. Ja Abigail synnytti Amasan; ja Jeter, Ismaelilainen, oli Amasan isä.
18. Kaleb, Hesronin poika, siitti vaimonsa Asuban kanssa, ja Jeriotin kanssa; ja nämä ovat hänen lapset pojat: Jeser, Sohab ja Ardon.
19. Ja kun Asuba kuoli, otti Kaleb Efratin, joka synnytti hänelle Hurin.
20. Hur siitti Urin; ja Uri siitti Besalelin.
21. Sitte meni Hesron Makirin, Gileadin isän, tyttären tykö ja nai hänet; kuudenkymmenen ajastaikaisena; ja hän synnytti hänelle Segubin.

22. Ja Segub siitti Jairin; ja hänellä oli kolmekolmattakymmentä 23 kaupunkia Gileadin maakunnassa.
23. Mutta Gesur ja Aram ottivat heiltä Jairin kylät, Kenatin ja sen kylät, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikki nämä olivat Makirin, Gileadin isän lapsia poikia.
24. Kun Hesron oli kuollut Kalebin Efratassa, niin Hesronin vaimo Abija synnytti hänelle Ashurin, Tekoan isän.
25. Ja Jerahmeelilla, Hesronin esikoisella, olivat lapset pojat Ram, esikoinen, ja Buna, Oren, Osem ja Ahija.
26. Ja Jerahmeelilla oli vielä toinen vaimo, jonka nimi oli Atara, hän on Onamin äiti.
27. Ja Ramin, Jerahmeelin esikoisen lapset pojat: Maas, Jamin ja Eker.
28. Ja Onamilla olivat lapset pojat: Sammai ja Jada; Sammain lapset pojat: Nadab ja Abisur.
29. Ja Abisurin vaimon nimi oli Abihail; ja hän synnytti hänelle Ahbanin ja Molidin.
30. Nadabin lapset pojat: Seled ja Appaim. Ja Seled kuoli lapsetonna ilman poikaa.
31. Ja Appaimin lapset pojat: Jisel; ja Jisein lapset: Sesan; Sesanin lapset pojat: Ahelai.
32. Ja Jadamin, Sammain veljen lapset pojat: Jeter ja Jonatan. Ja Jeter kuoli ilman poikaa.
33. Ja Jonatanin lapset pojat: Pelet ja Sasa: nämä ovat Jerahmeelin lapset pojat.
34. Sesanilla ei ollut yhtään poikaa, vaan tyttäriä. Ja Sesanilla oli Egyptiläinen palvelija, jonka nimi oli Jarha.
35. Ja Sesan antoi palvelijallensa Jarhalle tyttärensä vaimoksi, ja hän synnytti hänelle Attain.
36. Attai siitti Natanin; Natan siitti Sabadin.
37. Sabad siitti Eftalin; Eftal siitti Obedin,
38. Obed siitti Jehun; Jehu siitti Asarjan.
39. Asaria siitti Helesin; ja Heles siitti Elasan.
40. Elasa siitti Sismain; ja Sismai siitti Sallamin.
41. Sallam siitti Jekamian; ja Jekamia siitti Elisaman.
42. Kalebin, Jerahmeelin veljen lapset pojat: Mesa, hänen esikoisensa, joka oli Sifinisä, ja Maresaan, Hebronin Isän lapset pojat.
43. Ja Hebronin lapset pojat: Korah, Tappuah, Rekem ja Sema.
44. Sema siitti Rahamin, Jorkamin isän; ja Rekem siitti Sammain.
45. Ja Sammain poika oli Maon; ja Maon oli Betsurin isä.
46. Ja Efa, Kalebin jalka-vaimo, synnytti Haranin, Mosan ja Gaseksen; ja Haran siitti Gaseksen.
47. Ja Jahdajin lapset pojat, Regem, Jotam, Gesam, Pelet, Efa ja Saaf.
48. Maeka, Kalebin jalka-vaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan.
49. Ja hän synnytti Safin, Madmannan isän. Ja Aksa oli Kalebin tytär.
50. Nämä olivat Kalebin lapset pojat: Hurin pojan, Efratan, esikoisen: Sobal, Kirjat Jearimin isä,
51. Salma, Betlehemin isä, ja Haref, Bet-Gaderin isä.
52. Sobalilla, Kirjat Jearimin isällä oli poikia: Haroe, Hasi-Hammenyhot.

53. Ja Kirjat Jearimin sukukunnat: Jetriläiset, Putilaiset, Sumatilaiset ja Misrailaiset. Heistä ovat Sorgatilaiset ja Estaolilaiset tulleet.

54. Salman lapsen pojat: Betlehem ja Netofatilaiset, Aterot-Bet-Joah; ja puoli osaa Manahatilaaisista, Sorgilaiset,

55. Ja kirjoittajain sukukunnat, jotka asuivat Jabeksessa, olivat Tireatilaiset, Simealaiset, Sukatilaiset. Nämä ovat Keniläiset, jotka ovat tulleet Hammatista, Rekabin huoneen isästä.

3. LUKU

Nämä ovat Davidin pojat, jotka hänelle syntyneet olivat Hebronissa: esikoinen Amnon, joka syntyi Ahinoamista, Jisreeliläisestä, toinen Daniel, Abigailista Karmelilaisista,

2. kolmas Absalom, Maekan poika, Talmain, Gessurin kuninkaan, tyttären, neljäs Adonija, Haggitin poika,

3. viides Sefatia, Abitalista, kuudes Jitream, hänen vaimostansa Eglasta.

4. Nämä kuusi ovat hänelle syntyneet Hebronissa. Ja hän hallitsi siellä seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta; mutta Jerusalemissa hallitsi hän kolmeneljättäkymmentä 33 ajastaikaa.

5. Ja nämä ovat hänelle syntyneet Jerusalemissa: Simea, Sohab, Natan ja Salomo, neljä, Batsuasta, Ammielin tyttärestä,

6. ja Jibhar, Elisama ja Elifelet,

7. Nogah, Nefeg ja Jaffa,

8. Elisama, Elinda, Elifelet; yhdeksän.

9. Nämä ovat kaikki Davidin pojat, paitsi muiden vaimoin lapsia poikia. Ja Tamar oli heidän sisarensa.

10. Rehabeam oli Salomon poika; hänen poikansa Abija; hänen poikansa Josafat;

11. hänen poikansa Joram; hänen poikansa Ahasia; hänen poikansa Joas;

12. hänen poikansa Amasia; hänen poikansa Asaria; hänen poikansa Jotam;

13. hänen poikansa Ahas; hänen poikansa Hiskija; hänen poikansa Manasse;

14. hänen poikansa Amon; hänen poikansa Josija;

15. Ja Josijan pojat olivat: esikoinen Johanan, toinen Jojakim, kolmas Sidekija, neljäs Sallum.

16. Ja Jojakimin lapsen pojat: Jekonia, hänen poikansa, ja hänen poikansa Sidekija.

17. Jekonian lapsen pojat: Assir; hänen poikansa Sealtiel,

18. Ja Malkiram, Pedaja, Senasar, Jekamia, Hosama ja Nedabia.

19. Pedajan lapsen pojat: Serubbabel ja Simei; Serubbabelin pojat: Mesullam ja Hanania, ja heidän sisarensa Selomit;

20. ja Hesuba, Ohel, Berekia, Hasadia, Jusab-Hesed; viisi.

21. Hananian pojat: Pelatia ja Jesaja; Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadian pojat ja Sekanian pojat.

22. Ja Sekanian lapset pojat: Semaja; ja Semajan lapset: Hattus, Jigal, Bariah, Neariah, Safat; kuusi.
23. Nearian lapset pojat: Eljoenai, Hiskija ja Asrikam; kolme.
24. Eljoenain lapset pojat: Hodaja, Eliasib, Pelaja, Akkub, Johanan, Delaja ja Anani; seitsemän.

4. LUKU

Juudan lapset pojat: Peres, Hesron, Karmi, Hur ja Sobal.

2. Mutta Reaja, Sobalin Poika, siitti Jabatin; Jahat siitti Ahumain ja Lahadin. Nämä ovat Soratilaisten sukukunnat.

3. Ja nämä Elamin isän: Jisreel, Jisma ja Jidbas, ja heidän sisarensa Haslelponi;

4. ja Pnuel, Gedorin isä, ja Eser, Husan isä. Nämä ovat Hurin lapset pojat, Efratan esikoiset, Betlehemin isän.

5. Ja Ashurilla, Tekoan isällä oli kaksi vaimoa, Helea ja Naera.

6. Ja Naera synnytti hänelle Ahussamin, Heferin, Temenin, Ahastarin. Nämä ovat Naeran lapset pojat.

7. Ja Helean lapset pojat: Seret, Sohar ja Etnan.

8. Ja Kos siitti Anubin ja Hasobeban, ja Ahahelin, Harumin pojan, sukukunnat.

9. Mutta Jabes oli kuuluisampi veljiänsä; ja hänen äitinsä kutsui hänen Jabes, sillä hän sanoi: minä olen hänet kivulla synnyttänyt.

10. Ja Jabes rukoili **L'Elohey Yis'rael**: jospa Sinä minun siunaisit ja levittäisit minun maani rajat, ja varjelisit pahasta *ra' rah* | *Meraah* 7451 , ettei se minua vaivaisi! Ja **'Elohiym** antoi tapahtua niinkuin hän rukoili.

11. Ja Kelub, Suhan veli, siitti Mehirin; hän on Estonin isä.

12. Ja Eston siitti Rafan Heimokunnan, Pasean, Tehinnan, Nahas kaupungin isän. Nämä ovat Rekan miehet.

13. Kenaksen lapset pojat: Otniel ja Seraja, Otnielin lapset pojat: Hatat.

14. Ja Meonatai siitti Ofran. Ja Seraja siitti Joabin, puuseppien laakson isän, sillä he olivat puusepät.

15. Kalebin, Jefunnen lapset pojat: Iru, Ela ja Naam; Elan lapset pojat: Kenas.

16. Jehaleelin lapset pojat: Sif, Sifa, Tiria ja Asareel.

17. Ecran lapset pojat: Jeter, Mered, Efer ja Jalon. Ja Meredin vaimo siitti Mrjamin, Sammain, Jisban, Estemoan isän.

18. Ja hänen Juudalainen vaimonsa synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sokon isän, Jekutielin, Sanoahin isän. Nämä ovat Bitian, Faraon tyttären lapset pojat, jonka Mered oli ottanut.

19. Hodijan vaimon, Nahamin, Kegilan isän, sisaren lapset pojat: Garmi ja Estemoa, Maakatilainen.

20. Ja Simonin lapset pojat: Amnon ja Rinna, Benhanan ja Tilon. Jisein lapset pojat: Sohet ja Ben-Sohet.

21. Selan, Juudan pojan lapset pojat: Er. Lekan isä. Laeda Maresan isä, ja liinankutojain suvut Asbean huoneesta,
22. ja Jokim, Koseban miehet, ja Joas ja Saraf, jotka olivat herrat Moabissa, ja Jasubi-Lekemissä. Nämä ovat vanhoja kertomuksia.
23. He olivat savenvalajat ja asuivat moisioissa ja umpiainoissa; työnsä tähden kuninkaan tykönä asuivat he siellä.
24. Simeonin lapset pojat: Nemuel ja Jamin, Jarib, Serah ja Saul,
25. hänen poikansa Sallum, hänen poiukansa Mibsam, hänen poikansa Misma.
26. Misman pojat olivat: Hamuel. Hänen poikansa, hänen poikansa Sakur, hänen poikansa Sime.
27. Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillensä ei ollut monta lasta poikaa; ja koko heidän sukukuntansa ei enentynyt niinkuin Juudan lapset pojat.
28. Ja he asuivat Bersebassa, Moladassa ja Hasar-Sualissa,
29. ja Bilhassa ja Esemissä ja Toladissa,
30. ja Betuelissa ja Hormassa ja Siklagissa,
31. ja Bet-Markabotissa, ja Hasar-Susimissa, Bet Bireissä ja Saaraimissa. Nämä olivat heidän kaupunkinsa, Davidin hallitukseen asti.
32. Ja heidän kylänsä: Etam, Ain, Rimmon, Token ja Asan; viisi kaupunkia.
33. sekä kaikki ne kylät, jotka olivat niiden kaupunkien ympäristöllä Baaliin asti. Tämä on heidän asumasijansa; heillä oli sukuluettelo keskenänsä.
34. Ja Mesobab, Jamlek ja Josat, Amasian poika,
35. Joel ja Jehu, Josibian poika, Serajan pojan, Asielin pojan,
36. Eljoenai, Jaekoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel ja Benaja,
37. ja Sisa, Sifin poika, Allonin pojan, Jedajan pojan, Simrin pojan, Semajan pojan:
38. nämä nimitetyt olivat ruhtinaat sukukunnissansa; ja heidän isänsä suku leveni paljon.
39. Ja he menivät hamaan Gedoriin asti itäiselle puolelle laaksoa, etsimään laidunta lampaillensa.
40. Ja he löysivät lihavan ja hyvän laitumen, ja maa oli avara ja lavia, rauhallinen ja levollinen; sillä Hamilaiset lapset olivat siellä asuneet ennen.
41. Ja nämä nimeltä kirjoitetut tulivat Hiskijan, Juudan kuninkaan aikaan, ja löivät niiden majat ja Meonilaiset, jotka siellä tavattiin, ja hävittivät heidät hamaan tähän päivään asti, ja asuivat heidän sijallansa; sillä siellä oli laitumia heidän lampaillensa.
42. Ja heistä, Simeonin lapsista pojista meni viisi sataa miestä Seirin vuorelle; ja Pelatia, Nearija, Refaja ja Ussiel, Jisein lapset pojat, olivat heidän päämiehensä.
43. Ja he löivät pääsneet ja jääneet Amalekista, ja asuivat siinä tähän päivään asti.

5. LUKU

- Rubenin. Israelin esikoisen lapset pojat – sillä hän oli esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, annettiin hänen esikoisuutensa Josefín, Israelin pojan lapsille pojille, mutta ei häntä ole polviluvussa luettu esikoiseksi.
2. Juuda tosin oli voimallisin veljiensä seassa, ja pääruhtinas on hänestä; mutta Josefilla on esikoisoikeus;
 3. Rubenin, Israelin esikoisen lapset pojat: Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi.
 4. Ja Joelin lapset pojat: hänen poikansa Semaja, hänen poikansa Gog, hänen poikansa Simej,
 5. hänen poikansa Mika, hänen poikansa Reaja, hänen poikansa Baal,
 6. hänen poikansa Beera, jonka Tilgat Pilneser, Assyrian kuningas vei vangiksi; hän oli Rubenilaisten ruhtinas
 7. Mutta hänen veljensä heidän sukukuntainsa mukaan, kun ne sukukunnittain polvilukuun luettiin, olivat: Jehiel, päämies ja Sakaria.
 8. Ja Bela, Asaksen poika, Seman pojan, Joelin pojan; hän asui Aroerissa hamaan Neboon ja Baal-Meoniin asti;
 9. ja itään päin asui hän siihen asti kuin tullaan korpeen, Fratin virran tyköä; sillä heidän karjansa oli paljon enentynyt Gileadin maassa.
 10. Ja Saulin aikaan sotivat he Hagarilaisia vastaan, niin että ne kaatuivat hänen kättensä kautta; ja he asuivat heidän majoissansa, koko itäisessä osassa Gileadin maata.
 11. Ja Gadin lapset pojat asuivat juuri heidän kohdallansa Basanin maassa Salkaan asti.
 12. Joel, ylimmäinen, Safam, toinen, ja Jaenai ja Safat Basanissa.
 13. Heidän veljensä heidän sukukuntansa mukaan: Mikael, Mesullam, Seba, Jorai, Jaekan, Sia ja Eber; seitsemän.
 14. Nämä olivat Abihailin pojat, Hurin pojan Mikelin pojan Jesisain pojan Jahdon pojan Busin pojan.
 15. Ahi, Abdielin poika, Gunin pojan, oli päämies heidän isäinsä suvussa.
 16. Ja he asuivat Basanin Gileadissa ja sen kylissä ja kaikissa Saronin esikaupungeissa, hamaan heidän rajoihinsa asti.
 17. Nämä kaikki ovat luetut polvilukuun Jotamin, Juudan kuninkaan, ja Jerobeamin, Israelin kuninkaan aikana.
 18. Rubenin lapset pojat, Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa, jotka olivat urhoolliset miehet pojat/ben, jotka kilpeä ja miekkaa kantoivat ja taisivat jännittää joutsen, ja olivat oppineet sotimaan, heitä oli neljä viidettäkymmentä tuhatta, seitsemän sataa ja kuusikymmentä 44760, jotka kelpasivat sotaan menemään.
 19. Ja kun he läksivät sotaan Hagarilaisia, Jeturia, Nafesta ja Noabia vastaan,
 20. autettiin heitä *waYeaz'ru aleyhem* suojella yläpuolelta niitä vastaan, ja Hagarilaiset annettiin heidän käsiinsä ja kaikki, jotka heidän kanssansa olivat; sillä he huusivat **L'Elohiym** puoleen sodassa, ja Hän kuuli heidän rukouksensa, kun he turvasivat Häneen.
 21. Ja he veivät heidän karjansa pois, viisikymmentä tuhatta kamelia, kaksi sataa viisikymmentä tuhatta lammasta, kaksi tuhatta aasia, ja sata tuhatta ihmistä.

22. Sillä siellä kaatui monta surmattuna, koska sota oli **Meha'Elohiym**. Ja he asuivat niiden sijassa vankeuteen asti.
23. Ja puolen Manassen sukukunnan **lapset** pojat asuivat maassa, Basanista hamaan Baal-Hermoniin ja Seniriin, ja Hermonin vuoreen asti; heitä oli monta.
24. Ja nämä olivat pääruhtinaat heidän isäinsä huoneessa: Efer, Jisei, Eliel, Asriel, Jeremia, Hodavia, Jahdiel, väkevät ja voimalliset miehet, kuuluisat ruhtinaat heidän isäinsä huoneessa.
25. Ja kun he syntiä tekivät heidän isäinsä **B'Elohey** vastaan, ja tekivät huoruutta sen maan kansain epäjumalain *elohey aMey-haaretz* kanssa, jotka **Elohiym** oli hävittänyt heidän edestänsä,
26. **Elohey Yis'rael** herätti Pulin, Assyrian kuninkaan hengen, ja Tilgat Pilneserin, Assyrian kuninkaan hengen, ja hän vei Rubenilaiset, Gadilaiset ja puolen Manassen sukukuntaa pois, ja vei heidät Halahiin, Haboriin, ja Haraan, ja Gosanin virran tykö, hamaan tähän päivään asti.

6. LUKU

Levin **lapset** pojat: Gerson, Kehat ja Merari.

2. Kehatin **lapset** pojat: Amram, Jitsebar, Hebron ja Usiel.

3. Ja Amramin **lapset** pojat: Aaron, Mooses ja Mirjam; Aaronin **lapset** pojat: Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.

4. Eleasar siitti Pinehaan; Pinehas siitti Abisuan.

5. Abisua siitti Bukkin; Bukki siitti Ussin.

6. Ussi siitti Serajan; Seraja siitti Merajotin.

7. Merajot siitti Amarian; Amaria siitti Ahitobin.

8. Ahitob siitti Sadokin; Sadok siitti Ahimaasin.

9. Ahimaas siitti Asarian; Asaria siitti Johanenin.

10. Johanen siitti Asarian; hän oli pappi siinä huoneessa, jonka Salomo rakensi Jerusalemissa.

11. Asaria siitti Amarian; Amaria siitti Ahitobin.

12. Ahitob siitti Sadokin; Sadok siitti Sallumin.

13. Sallum siitti Hilikian; Hilkia siitti Asarian.

14. Asaria siitti Serajan; Seraja siitti Josadakin.

15. Josadak vietiin pois silloin kuin YHWH antoi viedä Juudan ja Jerusalemin vankina Nebukadnesarin kautta.

16. Levin **lapset** pojat: Gersom, Kehat ja Merari.

17. Ja nämä olivat Gersomin **lapset** pojat nimet: Libni ja Simei.

18. Kehatin **lapset** pojat: Amram, Jitsehar, Hebron ja Usiel.

19. Merarin **lapset** pojat: Maheli ja Musi. Nämä ovat Leviläisten sukukunnat heidän isäinsä mukaan.

20. Gersomin poika oli Libni, hänen poikansa Jahat, hänen poikansa Simma,

21. hänen poikansa Joah, hänen poikansa Iddo, hänen poikansa Serah, hänen poikansa Jeatrai.
22. Kehatin ~~laps~~ lapset pojat: hänen poikansa Amminadab, hänen poikansa Korah, hänen poikansa Assir,
23. hänen poikansa Elkana, hänen poikansa Abiasaf, hänen poikansa Assir,
24. hänen poikansa Tahat, hänen poikansa Uriel, hänen poikansa Ussia, hänen poikansa Saul.
25. Elkanan ~~laps~~ lapset pojat: Amasai ja Ahimot.
26. Hänen poikansa: Elkana, hänen poikansa Elkana-Sofai, hänen poikansa Nahat,
27. hänen poikansa Eliab, hänen poikansa Jeroham, hänen poikansa Elkana.
28. Samuelin ~~laps~~ lapset pojat: hänen esikoisensa Vasni, ja Abija.
29. Merarin ~~laps~~ lapset pojat: Maheli, ja hänen poikansa Libni, hänen poikansa Simei, hänen poikansa Ussa,
30. hänen poikansa Simea, hänen poikansa Haggija, hänen poikansa Asaja.
31. Ja nämä ovat ne, jotka David asetti veisaamaan **YHWH** huoneeseen, sittenkuin arkki oli lepopaikan saanut.
32. Ja he palvelivat veisaajina seurakunnan majan asuinsijan edessä siksi kuin Salomo rakensi **YHWH** huoneen Jerusalemissa; ja he seisoivat virassansa niinkuin heille oli määrätty.
33. Ja nämä ovat ne, jotka siellä seisoivat, ja heidän ~~lapsensa~~ lapset poikansa: Kehatin ~~laps~~ lapset pojat: Heman, veisaaja, Joelin poika, Samuelin pojan,
34. Elkanan pojan, Jerohamin pojan, Elienin pojan, Toahin pojan,
35. Sufin pojan, Elkanan pojan, Mahalin pojan, Amasain pojan,
36. Elkanan pojan, Joelin pojan, Asarian pojan, Sefanian pojan,
37. Tahatin pojan, Assirin pojan, Ebjasafin pojan, Korahin pojan,
38. Jitseharin pojan, Kehatin pojan, Levin pojan, Israelin pojan,
39. Ja hänen veljensä Asaf seisoi hänen oikialla puolellansa; ja Asaf oli Berekian poika, Simejan pojan,
40. Mikaelin pojan, Baesejan pojan, Malkijan pojan,
41. Etnin pojan, Serahin pojan, Adajan pojan,
42. Etanin pojan, Simman pojan, Simein pojan,
43. Jahatin pojan, Gersomin pojan, Levin pojan,
44. Mutta heidän veljensä, Merarin ~~laps~~ lapset pojat, vasemmalla puolella: Etan, Kisin poika, Abdin pojan, Mallukin pojan,
45. Hasabian pojan, Amasian pojan, Hilkijan pojan,
46. Amsin pojan, Banin pojan, Samerin pojan,
47. Mahelin pojan, Musin pojan, Merarin pojan, Levin pojan,
48. Ja heidän veljensä, muut Leviläiset, olivat annetut kaikellaisiin virkoihin **YHWH** huoneen asuinsijassa.
49. Ja Aaron ja hänen poikansa olivat sytyttäjät poltto-uhrin alttarilla ja suitsutus-alttarilla sekä kaikellaisissa töissä kaikkein pyhimässä, sovittamassa Israelia, juuri kuin Mooses, **YHWH** palvelija käskenyt oli.

50. Nämä ovat Aaronin ~~lapset~~ pojat: hänen poikansa Eleaser, hänen poikansa Pinehas, hänen poikansa Abisua
51. hänen poikansa Bukki, hänen poikansa Ussi, hänen poikansa Seraja
52. hänen poikansa Merajot, hänen poikansa Amaria, hänen poikansa Ahitob,
53. hänen poikansa Sadok, hänen poikansa Ahimaas.
54. Ja nämä ovat heidän asuinpaikkansa ja kylänsä alueineen: Aaronin ~~lasten~~ poikien Kehatilaisten sukukunnasta, - sillä arpa lankesi heille -
55. ja he antoivat heille Hebronin Juudan maassa ja esikaupungit sen ympäristössä.
56. Mutta kaupungin pellot ja sen kylät antoivat he Kalebille, Jefunnen pojalle.
57. Niin antoivat he Aaronin ~~lapsille~~ pojille vapaat kaupungit Hebronin ja Libnan esikaupunkinensa, Jattirin ja Estemoan esikaupunkinensa,
58. Hilen esikaupunkinensa, ja Bedirin esikaupunkinensa.
59. Asanin esikaupunkinensa, ja Bet-Semeksen esikaupunkinensa.
60. Ja Benjaminin sukukunnasta Geban esikaupunkinensa, Aletetin esikaupunkinensa, ja Anatotin esikaupunkinensa. Ja kaikki kaupungit heidän sukukunnassansa olivat kolmetoistakymmentä 130 kaupunkia.
61. Mutta ne muut Kehatin ~~lapset~~ pojat heidän suvussansa saivat puolesta Manassen sukukunnasta kymmenen kaupunkia arvalla.
62. Gersomin ~~lapset~~ pojat heidän sukukuntainsa mukaan saivat Isaskarin sukukunnalta, Asserin sukukunnalta, Naftalin sukukunnalta, ja Manassen sukukunnalta, Basanissa kolmetoista kaupunkia.
63. Ja Merarin ~~lapset~~ pojat heidän sukukuntainsa mukaan saivat arvalla Rubenin sukukunnalta, ja Sebulonin sukukunnalta, kaksitoista kaupunkia.
64. Näin Israelin ~~lapset~~ pojat antoivat Leviläisille kaupungit esikaupunkinensa.
65. Ja he antoivat arvan mukaan Juudan ~~lasten~~ poikien sukukunnasta, Simeonin ~~lasten~~ poikien sukukunnasta, ja Benjaminin ~~lasten~~ poikien sukukunnasta, ne kaupungit jotka he nimittivät.
66. Mutta ne jotka olivat Kehatin ~~lasten~~ poikien suvusta, saivat alueensa kaupungit Efraimin sukukunnasta.
67. Niin antoivat he heille nämä vapaat kaupungit: Sikemin ja sen esikaupungit. Efraimin vuorella ja Geserin ja sen esikaupungit-
68. Jokmeamin ja sen esikaupungit, ja Bet-Horonin esikaupunkinensa.
69. Ajalonin esikaupunkinensa, ja Gat-Rimmonin esikaupunkinensa.
70. Ja puolesta Manassen sukukunnasta Anerin esikaupunkinensa ja Bileamin esikaupunkinensa, antoivat he jääneiden Kehatin ~~lasten~~ poikien sukukunnalle.
71. Ja Gersomin ~~lapsille~~ pojille antoivat he puolesta Manassen sukukunnasta; Golanin Basanissa esikaupunkinensa, ja Astarotin esikaupunkinensa;
72. Isaskarin sukukunnasta: Kedeksen esikaupunkinensa, ja Dobratin esikaupunkinensa,
73. Ramotin esikaupunkinensa, ja Anemin esikaupunkinensa,
74. ja Asserin sukukunnasta: Masalin esikaupunkinensa, ja Abdonin esikaupunkinensa;
75. Hukokin ja Rehobin esikaupunkinensa;

76. ja Naftalin sukukunnansta: Kedeksen galileassa esikaupunkinensa, Hammonin esikaupunkinensa ja Kirjataimin esikaupunkinensa.

77. Muille Merarin lapsille pojille antoivat he Sebulonin sukukunnasta: Rimonin esikaupunkinensa, ja Taborin esikaupunkinensa;

78. ja tuolta puolelta Jordanin Jerikoon päin, itään käsin Jordanista, Rubenin sukukunnasta Betserin korvessa esikaupunkinensa ja Jahsan esikaupunkinensa.

79. Kedemotin esikaupunkinensa, ja Mefaatin esikaupunkinensa;

80. ja Gadin sukukunnasta: Gileadin Ramotin esikaupunkinensa, Mahanaimin esikaupunkinensa,

81. Hesbonin esikaupunkinensa ja Jaeserin esikaupunkinensa.

7. LUKU

Isaskarin lapset pojat: Tola, Pua, Jasub ja Simron; neljä.

2. Tolan lapset pojat: Usii, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel, jotka olivat päämiehet heidän heimokunnissansa, Tolasta tulleet ja väkevät miehet sukujensa mukaan. Heidän lukunsa oli Davidina aikana kaksikolmattakymmentä tuhatta ja kuusi sataa 22.600.

3. Ussin lapset pojat: Jisrejan lapset pojat: Mikael, Obadaj, Joel ja Jissija, viisi, kaikki päämiehet.

4. Ja heidän sukukunnissansa, heidän isäinsä huoneissa oli sotaväkeä: kuusineljäntäkymmentätuhatta; 36.000 sillä heillä oli monta vaimoa ja lasta.

5. Ja heidän veljensä, kaikkien Isaskarin sukujen mukaan, urhoolliset miehet olivat seitsemän yhdeksättäkymmentä tuhatta 87.000; nämä kaikki luettiin polvilukuun.

6. Benjaminin [lapset]: Bela, Beker, Jediael, ne kolme.

7. Belan lapset pojat: Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iri, viisi, päämiehet heidän isäinsä huoneissa, urhoolliset miehet; ja heitä luettiin polvilukuun kaksikolmattakymmentä tuhatta ja neljä neljäntäkymmentä. 22.034.

8. Bekerin lapset pojat: Semira, Joas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abija, Anatoto ja Aletmet. Ne kaikki olivat Bekerin lapset pojat.

9. Ja ne, jotka olivat luetut polvilukuun heidän sukujensa mukaan, heimokuntansa päämiehet, urhoolliset sotamiehet, kaksikymmentä tuhatta ja kaksi sataa.

10. Jediaelin lapset pojat: Bilhan, Bilhanin lapset pojat: Jeus, Benjamin, Ehud, Kenaena, Selan, Tarsis ja Ahisahar.

11. Ne olivat kaikki Jediaelin lapset pojat, heidän isäinsä heimokuntain päämiehet ja urhoolliset miehet: seitsemäntoistakymmentä tuhatta ja kaksi sataa 170.200, jotka sotaan läksivät.

12. Suppim ja Huppim olivat Irin lapset pojat, Husim, Aherin lapset pojat.

13. Naftalin lapset pojat: Jahsiel, Guni, Jeser ja Sallum, Bilhan lapset pojat.

14. Manassen lapset pojat: Esriel, jonka hänen vaimonsa synnytti, mutta hänen jalkavaimonsa, se Syrialainen, synnytti Makirin, Gileadin isän.

15. Ja Makir otti Huppimin ja Suppimin tyköä vaimon, joka oli molempien sisar, Maeka nimeltä. Hänen toisen poikansa nimi oli Selofkad. Ja Selofkadilla oli tyttäriä.
16. Ja Maeka, Makirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän pani nimeksi Peres. Ja hänen veljensä nimi oli Seres; ja hänen poikansa olivat: Ulam ja Rekem.
17. Ja Bedem oli Ulamin poika. Nämä ovat Gileadin lapset pojat, Makirin pojan, Manassen pojan.
18. Ja hänen sisarensa Moleeket synnytti Ishudin, Abieserin ja Mahelan.
19. Ja Semidalla olivat lapset pojat: Ahean, Sekem, Likhi ja Aniam.
20. Nämä ovat Efraimin lapset pojat: Sutelah ja hänen poikansa Bered, hänen poikansa Tahat, hänen poikansa Elada, hänen poikansa Tahat,
21. hänen poikansa Sabad, hänen poikansa Sutelah, ja Eser ja Elead. Ja Gatin miehet, siinä maassa syntyneet löivät heidät kuoliaaksi; sillä he olivat menneet ottamaan heidän karjaansa.
22. Ja heidän isänsä murehti kauan aikaa ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä.
23. Ja hän meni vaimonsa tykö, joka siitti ja synnytti pojan, jolle antoi nimeksi Beria*, sillä onnettomuutta *ra' rah* | *v-raah* 7451 oli ollut hänen huoneessansa.
[* 'Huom. lue: 'Berijan Tarhat', U Parvilahti]
24. Hänen tyttärensä oli Seera; hän rakensi alimmaisena ja ylimmäisenä Bet-Horonin ja Ussen Seeran.
25. Hänen poikansa oli Refa ja hänen poikansa Resef, ja hänen poikansa Telah, hänen poikansa Tahan,
26. hänen poikansa Laedan, hänen poikansa Ammihud, hänen poikansa Elisama,
27. hänen poikansa Nun, hänen poikansa Josua.
28. Ja heidän omaisuutensa ja asuinpaikkansa oli Betel kylinensä, ja Naeran itään päin, ja Geser länteen päin kylinensä, Sekem kylinensä hamaan Assaan kylinensä.
29. Ja Manassen poikain käsissä olivat: Betsean kylinensä, Taenak kylinensä, Dor kylinensä. Näissä asuivat Josefin, Israelin pojan lapset.
30. Asserin lapset pojat: Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria; ja Serah oli heidän sisarensa.
31. Berian lapset pojat olivat: Heber ja Malkiel; hän oli Birsavitin isä.
32. Ja Heber siitti Jafletin, Somerin, Hotamin, ja Suan, heidän sisarensa.
33. Jafletin lapset pojat: Pasak, Bimhal ja Asuat. Ne olivat Jafletin lapset pojat.
34. Semerin lapset pojat: Ahi, Rohga, Jehubba ja Aram.
35. Ja hänen veljensä Helemin lapset pojat: Sofah, Jimna, Seles ja Amal.
36. Sofahin lapset pojat: Saah, Harnefer, Sual, Beri ja Jimra.
37. Baeser, Hod, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.
38. Jeterin lapset pojat: Jefunne, Pispä ja Ara.
39. Ullan lapset pojat: Arah, Hanniel ja Risia.
40. Nämä olivat kaikki Asserin lapsia poikia, Päämiehet heidän isänsä huoneissa, valitut urhoolliset miehet, ruhtinaitten päämiehet; ja he luettiin polvittain sotajoukkoon, ja heidän lukunsa oli kuusikolmattakymmentä tuhatta miestä 36.000.

8. LUKU

Benjamin siitti Belan, esikoisensa, Asbelin, toisen, Ahabin, kolmannen,

2. Nohan, neljännen, Rafan, viidennen,

3. Ja Belan lapset pojat: Addar, Gera, Abihud,

4. Abisua, Naeman ja Ahoah,

5. Gera Sefufan ja Huram.

6. Nämä ovat Ehudin lapset pojat, jotka olivat sukujensa päämiehet niiden joukossa jotka asuivat Gebassa: ja he vietiin Manahatiin:

7. Naeman, ynnä Ahija ja Gera, - hän vei heidät pois; ja hän siitti Ussan ja Ahihudin.

8. Ja Soharaim siitti Moabin maalla, sittekuin hän oli hyljännyt Husimin ja Baeran, entiset vaimonsa.

9. Ja hän siitti vaimostansa Hodeesta Jobabin, Sibian, Mesan ja Malkamin,

10. Jeusin, Sokian ja Mirman. Nämä ovat hänen lapsensa poikansa, sukujen päämiehet.

11. Husimista oli hän siittänyt Abitobin ja Elpaalin.

12. Elpaalin lapset pojat olivat: Eber, Miseam ja Semer; tämä rakensi Onon ja Lodin kylinensä.

13. Ja Beria ja Sema olivat sukuin päämiehet, niiden jotka asuivat Ajalonissa; ja he ajoivat pois Gatin asujamet.

14. Ja Ahio, Sasak ja Jeremot,

15. Sebadia, Arad, Ader,

16. Mikael, Jispa ja Joha olivat Berian lapset pojat.

17. Sebadia, Mesullam, Hiski, Heber,

18. Jismerai, Jislia ja Jobab olivat Elpaalin lapset pojat.

19. Jakim, Sikri ja Sabdi.

20. Elienai, Siltai ja Eliel,

21. Adaja Beraja ja Simrat, Simein lapset pojat.

22. Jispan, Eber ja Eliel,

23. Abdon, Sikri ja Hanan,

24. Hanani, Elam ja Antotija,

25. Jifdeja ja Penuel, Sasakin lapset pojat.

26. Samserai, Seharia ja Atalia,

27. Jaeresia, Elia ja Siksi, Jerohamin lapset pojat.

28. Nämä olivat suku-isät, päämiehet suvuissansa; ja he asuivat Jerusalemissa.

29. Gibeonissa asui Gibeonin isä; ja hänen vaimonsa nimi oli Maeka.

30. Ja hänen esikoisensa oli Abdon, sitte Sur, Kis, Baal ja Nadab,

31. Gedor, Ahio ja Seker.

32. Ja Miklot siitti Simean: ja hekin asuivat Jerusalemissa veljiensä kohdalla, heidän kanssansa.

33. Ner siitti Kisin; Kis siitti Saulin; Saul siitti Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin.

34. Jonatanin poika oli Merib-Baal; Merib-Baal siitti Mikan. *M'riyv Baal* riitelee Baalia vastaan.
35. Mikan lapset pojat olivat: Piton, Melek, Paerea ja Ahas.
36. Ahas siitti Joaddan; Joadda siitti Alemetin, Asmavetin ja Simrin; Siri siitti Mosan.
37. Mosa siitti Binean. Hänen poikansa oli Rafa; hänen poikansa Eleasa; hänen poikansa Asel.
38. Ja Aselilla oli kuusi poikaa, joiden nimet ovat: Esrikam, Bokru, Ismael, Searia, Obadia ja Hanan. Nämä kaikki olivat Aselin pojat.
39. Esekin, hänen veljensä lapset pojat: Ulam, esikoinen, Jeus, toinen, Elifelet kolmas.
40. Ja Ulamin pojat olivat urhoollisia miehiä, jalot joutsimiehet; ja heillä oli paljon poikia ja poikain poikia, sata ja viisikymmentä. Nämä kaikki ovat Benjaminin lapsista pojista.

9. LUKU

Ja koko Israel luettiin polviluvun mukaan ja katso, he ovat kirjoitetut Israelin kuningasten kirjassa. Ja Juuda vietiin Babeliin uskottomuutensa tähden.

2. Mutta entiset asujamet, perinnöissänsä ja kaupungeissansa olivat Israelilaisia pappeja, Leviläisiä ja Netinimejä *w'haN'tiyniym* temppelipalvelija.

3. Ja Jerusalemissa asui Juudan lapsia poikia, Benjaminin lapsia poikia, ja Efraimin lapsia poikia ja Manassen:

4. Utai, Amihudin poika, Omrin pojan, Imrin pojan, oli Peresin, Juudan pojan lapsista.

5. Ja Silonilaiset, Asaja, esikoinen ja hänen poikansa.

6. Serahin lapset pojat: Jeguel veljinensä: kuusi sataa ja yhdeksänkymmentä-

7. Benjaminin lapset pojat: Sallu, Mesullamin poika, Hodavian pojan, Hassenuan pojan;

8. Ja Jibneja, Jerohamin poika, ja Ela, Ussin poika, Mikrin pojan, ja Mesullam, Sefatian poika, Reguelin pojan, Jibnejan pojan;

9. Ja heidän veljensä sukujensa mukaan, yhdeksän sataa ja kuusikuudettakymmentä; nämä kaikki olivat päämiehet heidän isäinsä huoneissa.

10. Ja pappeja: Jedaja, Jorarib ja Jakin,

11. ja Asarja, Hilkiyan poika, Mesullamin pojan, Sadokin pojan, Merajotin pojan, Ahitobin pojan, *beyt Ha'Elohiym* huoneen esimies,

12. ja Adaja, Jerohamin poika, Pashurin pojan, Malkijan pojan, ja Maesai, Adielin poika, Jahseran pojan, Mesullamin pojan, Mesillemitin pojan, Immerin pojan;

13. ja heidän veljensä, päämiehet isäinsä huoneessa, tuhannen seitsemän sataa ja kuusikymmentä miestä, kelvollisia toimittamaan viran töitä *Beyt-Ha'Elohiym* huoneessa.

14. Ja Leviläisiä, jotka olivat Merarin ~~lapsia~~ poikia: Semaja, Hassubin poika, Asrikamin pojan, Hasabian pojan;
15. ja BakBakkar, Heres, ja Galal, ja Mattania, Mikan poika, Sikrin pojan, Asafin pojan;
16. ja Obadia, Semajan poika, Galalin pojan, Jedutunin pojan, ja Berekia, Asan poika, Elkanan pojan, joka asui Netopatilaisten kylissä.
17. Ja ovenvartijat: Sallum, Akkum, Talmon, Ahiman ja heidän veljensä; Sallum oli ylimmäinen.
18. Ja tähän saakka ovat he vartijoineet itäisellä puolella kuninkaan porttia. Nämä olivat ovenvartijat Levin poikain leiristä.
19. Ja Sallum, Koren poika, Ebjasafin pojan, Korahin pojan ja hänen veljensä hänen isänsä huoneesta, Korhilaiset; heidän virkansa oli vartijoida seurakunnan majan ovipieltä; niinkuin heidän isänsä vartijoitsivat sisälleikäytävän *al-machaneh* **YHWH** leirissä.
20. Ja Pinehas, Eleasrain poika, oli muinoin heidän päämiehensä; **YHWH** oli hänen kanssansa *iMo*.
21. Ja Sakaria, Meselemian poika, oli vartija seurakunnan majan ovella.
22. Kaikki ovenvartijoiksi valitut olivat kaksi sataa kasitoista, he olivat luetut polviluvun mukaan heidän kylissänsä. David ja Samuel, näkijä, asettivat heidät virkaan heidän uskollisuutensa vuoksi.
23. Ja he ja heidän poikansa pitivät vartijoina huolta porteista *l'veyt-YHWH* huoneeseen, seurakunnan majan huoneeseen.
24. Ja nämä ovenvartijat olivat asetetut neljää ilmaa kohden: itään, länteen, pohjaan ja etelään päin.
25. Ja heidän veljensä olivat kylissänsä, tullaksensa sisälle seitsemäntenä päivänä määrättyllä ajalla heidän luoksensa olemaan.
26. Sillä nämä neljä ylimmäistä ovenvartijaa, Leviläiset, olivat asetetut uskollisuuden takeilla, ja he olivat myös kammioitten ja *Beyt Ha'Elohiym* huoneen tavarain vartijat.
27. Ja he pitivät yötä *Beyt Ha'Elohiym* huoneen ympärillä; sillä heidän tuli sitä vartijoida, ja avata joka aamu.
28. Ja muutamat heistä olivat virassa käytettyjen tavarain vartijat; sillä heidän piti ne kantaman ulos luvun mukaan ja taas sisälle luvun mukaan.
29. Ja muutamat heistä olivat asetetut astiain ja pyhien esineitten, jauhojen, viinin, öljyn, pyhän savun ja yrtein vartijoiksi.
30. Ja muutamat pappein ~~lapsista~~ pojista valmistivat voiteita yrteistä.
31. Ja Mattilalle, Leviläiselle, Sallumin, Korhilaisen esikoiselle, oli uskottu mitä pannuissa valmistettiin..
32. Ja Kehatilaisista, heidän veljistänsä, olivat muutamat asetetut katsomusleipien yli, niitä valmistamaan sabbattina.
33. Mutta veisaajat, Leviläisten isäin päämiehiä, olivat vapaasti kammioissansa; sillä he olivat askareissansa yöt ja päivät.
34. Nämät ovat ylimmäiset Leviläisten isät, päämiehet suvuissansa; he asuivat Jerusalemissa.

35. Ja Gibeonissa asui Jegiel, Gibeonin isä; hänen vaimonsa nimi oli Maeka.
36. Ja hänen esikoinen poikansa Abdon; ja Sur, Kis, Baal, Ner ja Nadab,
37. Gedor, Ahio, Sakaria ja Miklot.
38. Ja Miklot siitti Simeamin. He myös asuivat heidän veljeinsä kohdalla, veljinensä Jerusalemissa.
39. Ja Ner siitti Kisin; Kis siitti Saulin; Saul siitti Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin.
40. Ja Merib-Baal oli Jonatanin poika; ja Merib-Baal siitti Mikan.
M'riyv Baal - riitelee Baalia vastaan. Aikak. 8:34
41. Mikan pojat olivat: Piton, Melek ja Tahrea.
42. Ahas siitti Jaeran; Jaera siitti Alemelin, Asmavetin ja Simrin; Simri siitti Mosan.
43. Mosa siitti Binean; ja Refaja oli hänen poikansa, Eleasa hänen poikansa, Asel hänen poikansa.
44. Ja Aselilla oli kuusi poikaa, ja nämä olivat heidän nimensä: Asrikam, Bokru, Jismael, Searia, Obadia, ja Hanan. Ne olivat Aselin pojat.

10. LUKU

Ja Filistealaiset sotivat Israelia vastaan; ja Israelin miehet pakenivat Filistealaisia ja kaatuivat surmattuina Gilboan vuorella.

2. Ja Filistealaiset ajoivat kovin Saulia ja hänen poikiensa takaa; ja Filistealaiset surmasivat Jonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

3. Ja sota oli ankara Saulia vastaan; ja joutsimiehet saavuttivat hänet, ja hän oli suuressa tuskassa joutsimiesten tähden.

4. Ja Saul sanoi aseenkantajalleen: vedä miekkasi ja pistä minut lävitse, etteivät nämä ympärileikkaamattomat tulisi ja pilkkaisi minua. Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut; sillä hän pelkäsi suuresti. Niin otti Saul miekan ja heittäysi siihen.

5. Kun hänen aseenkantajansa näki Saulin kuolleeksi, heittäysi hänkin miekkaan ja kuoli.

6. Ja niin kuoli Saul ja kolme hänen poikaansa; ja koko hänen huoneensa kuoli hänen kanssansa.

7. Kun Israelin miehet, jotka laaksossa olivat, näkivät heidät paenneeksi ja Saulin poikinensa kuolleeksi, jättivät he kaupunkinsa ja pakenivat. Ja Filistealaiset tulivat ja asuivat niissä.

8. Toisena päivänä tulivat Filistealaiset ryöstämään tapettuja; ja he löysivät Saulin poikinensa makaavan Gilboan vuorella.

9. Ja he riisuivat hänet ja ottivat hänen päänsä ja aseensa, ja lähettivät ympäri Filistealaisten maata ilmoittamaan tätä ilon sanomaa heidän epäjumalillensa *et-atzaBeyhem* ja kansalle.

10. Ja he panivat hänen aseensa heidän *Beyt 'Eloheyhem* jumalansa huoneeseen, ja hänen päänsä he ripustivat he Dagonin huoneeseen. DAGON = fish god, vrt. kalajumala
=paavien&piispain_rooman-katolislutter-kirkkoin_kalanpäähatut.
11. Kun kaikki Gileadin Jabeksessa kuulivat kaikki, mitä Filistealaiset olivat Saulille tehneet,
12. nousivat kaikki väkevät miehet ja ottivat Saulin ja hänen poikansa ruumiit, ja veidät ne Jabekseen, ja hautasivat heidän luunsa Tammen alle Jabeksessa, ja paastosivat seitsemän päivää.
13. Ja niin kuoli Saul uskottomuutensa tähden, jota hän oli **BAYHWH** vastaan tehnyt, *al-Dvar YHWH* sanan tähden, jota hän ei totellut, ja koska hän myös etsi velhovaimoa [with familiar spirit], kysyäkseen häneltä,
14. eikä kysynyt **BAYHWH**. Sentähden tappoi Hän hänet, ja siirsi valtakunnan Davidille, Isain pojalle.

11. LUKU

Ja koko Israel kokoontui Davidin tykö Hebroniin ja sanoi: katso, me olemme sinun luusi ja lihasi.

2. Ja aina ennenkin, Saulin ollessa kuninkaana, johdatit sinä Israelin ulos ja sisälle. *WaYomer YHWH 'Eloheykha* on sanonut sinulle: kaitse sinä Minun kansani Israelia ja ole Minun kansani Israelin päämiehenä.
3. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebroniin, ja David teki liiton heidän kanssansa **YHWH** edessä Hebronissa. Ja he voitelivat Davidin Israelin kuninkaaksi *Kid'var YHWH* sanan mukaan Samuelin kautta.
4. Ja David ja koko Israel meni Jerusalemiin, se on Jebus; sillä Jebusilaiset asuivat siinä maassa.
5. Ja Jeuksen asuvaset sanoivat Davidille: et sinä tänne tule! Mutta David voitti Sionin linnan, se on Davidin kaupunki.
6. Ja David oli sanonut: joka Jebusilaisen ensin lyö, hänen pitää oleman pään ja ylimmäisen. Ja Joab, Serujan poika, astui ensin ylös ja tuli päämieheksi.
7. Ja David asui linnassa; sentähden kutsuivat he sen Davidin kaupungiksi.
8. Ja hän rakensi muurit kaupungin ympäri, Millosta yltympäri: ja Joab rakensi uudestaan muun osan kaupunkia.
9. Ja David menestyi ja tuli yhä väkevämmäksi; **WAYHWH Tz'vaot iMo** oli hänen kanssansa.
10. Nämä olivat ylimmäiset Davidin sankareista, jotka miehuullisesti hänen puoltansa pitivät koko Israelin kanssa hänen kuninkuudessansa, tehdäkseen hänen kuninkaaksi, *Kid'var YHWH al-Yisrael* sanan mukaan Israelille.
11. Ja tämä on Davidin sankarien luku: Jasobeam, Hakmonin poika, ylimmäinen päämiesten seassa. Hän nosti keihäänsä ja löi kerralla kolme sataa.

12. Häntä lähin oli Eleasar, Dodin, Ahohilaisen poika; hän oli kolmen sankarin luvussa.
13. Tämä oli Davidin kanssa Pas-Dammimissa kun Filistealaiset olivat kokoontuneet sinne sotaan. Ja siellä oli peltosarka täynnä ohraa; ja kansa pakeni Filistealaisia.
14. Ja he astuivat keskelle peltoa, ja varjelivat sen, ja löivät Filistealaiset. Ja **WaYosha /Yasha' YHWH Jeshua T'suah /Tashuw'ah** antoi heille suuren voiton.
15. Ja kolme päämiestä kolmenkymmenen joukosta tuli kalliolle alas Davidin tykö Adullamin luolaa; ja Filistealaisten leiri oli Refaimin laaksossa.
16. Ja David oli silloin linnoituksessa; ja Filistealaisten vartio-väki oli silloin Betlehemissä.
17. Ja David himoitsi ja sanoi: kuka toisi minulle vettä juoda siitä kaivosta, joka on Betlehemin portin tykönä?
18. Niin ne kolme karkasivat Filistealaisten leiriin, ja ammensivat vettä kaivosta Betlehemin portin tykönä, kantoivat ja toivat Davidille. Mutta ei David tahtonut sitä juoda, vaan kaasi sen **LAYHWH** eteen;
19. ja hän sanoi: antakoon **Me'Elohey** olla kaukana minusta, että minä tämän tekisin! Pitäisikö minun juoman niitten miesten verta, jotka ovat hengen vaaraan menneet? Sillä he ovat tuoneet sen henkensä uhalla: Ja hän ei tahtonut sitä juoda. Tämän tekivät ne kolme sankaria.
20. Abisai, Joabin veli, oli ylimmäinen kolmesta; ja hän nosti keihäänsä ja löi kolme sataa; ja hän oli ylistetty kolmen keskellä.
21. Ja hän oli kolmen seassa kuuluisampi kahta ja oli heidän päämiehensä; mutta ei hän vetänyt noiden kolmen ensimmäisen vertoja.
22. Benaja, Jojadan poika, jalon ja suurista töistänsä kuuluisan miehen poika, Kabseelista; hän löi kaksi Moabin urosta; ja hän meni alas ja löi jalopeuran kaivon sisässä lumen aikana.
23. Hän löi vielä Egyptin miehen, joka oli viittä kyynärää pitkä, ja sen Egyptiläisen kädessä oli keihäs niinkuin kankaan puu; mutta hän meni hänen tykönsä seipäällä, tempasi keihään Egyptiläisen kädestä ja tappoi hänen omalla keihäällensä.
24. Nämä teki Benaja, Jojadan poika; ja hän oli ylistetty kolmen sankarin seassa.
25. Ja hän oli kuuluisampi niitä kolmea; mutta noiden kolmen rinnalle ei hän tullut. Ja David teki hänen salaiseksi neuvoksensa.
26. Ja sotaväen sankarit olivat: Asahel, Joabin veli, Elhanan, Dodonin poika Betlehemistä;
27. Samot, Harorilainen; Heles, Pelonilainen;
28. Ira, Ikekesen, Tekoalaisen poika; Abjeser, Anatotilainen;
29. Sibbekai, Husatilainen; Ilai, Ahohilainen;
30. Maherai, Netofatilainen; Heled, Baenan, Netofatilaisen poika;
31. Ittai, Ribain poika, Gibeasta, Benjaminin lapsista; Benaja, Piratonilainen;
32. Hurai, Gaasin laaksoista; Abiel, Arbatilainen;
33. Asmavet, Baharumilainen; Eliakba, Salbonilainen;
34. Bne-Hasem, Gisonilainen; Jonatan, Sagen, Hararilaisen poika;
35. Ahiam, Sakarin Hararilaisen poika, Elifal, Urin poika;

36. Hefer, Makertilainen; Ahija, Pelonilainen;
37. Hesro, karmelilainen; Naerai, Esbain poika;
38. Joel, Natanin veli; Mibhar, Hagrין poika;
39. Sele, Ammonilainen; Naherai, Berotilainen, Joabin, Serujan pojan aseenkantaja;
40. Ira, Jetrilainen; Gareb, Jetrilainen
41. Urija Hetiläinen; Sabad, Ahelain poika;
42. Adina, Sisan, Rubenilaisen poika, Rubenilaisten päämies, ja kolmekymmentä oli hänen kanssansa;
43. Hanan, Maekan poika; Josafat, Mitniläinen;
44. Ussia, Asterotilainen; Sama ja Jeiel, Hotamin, Aroeriläisen pojat;
45. Jedialel, Simrin poika; Joha, hänen veljensä, Tisiläinen;
46. Eliel, Mahavilainen; Meribai ja Josavia, Elmaamin pojat; Jitna, Moabilainen
47. Eliel, Obed ja ja Esiel, Mesobajasta.

12. LUKU

Nämä tulivat Davidin tykö Siklagiin, kun hän vielä oli piilossa Saulin Kisin pojan edestä; ja he olivat niiden sankarien seassa, jotka häntä sodassa auttoivat.

2. He olivat joutsella varustetut, ja taitavat sekä oikealla että vasemmalla kädellä linkoamaan kiviä ja ampumaan joutsella; Saulin veljistä, Benjaminista:

3. Ahjeser. Päämies ja Joas, Semajan, Gibeatilaisen pojat; Jesiel, ja Pelet, Asmavetin pojat; Beraka; ja Jehu Antotilainen;

4. Jesmaja, Gibeonilainen, väkevä kolmenkymmenen yli, ja Jeremia; Jahesiel; Johanan; ja Josabad Gederatilainen;

5. Eleusai; Jerimot; Bealia; Semaraia; ja Sefatia, Harotilainen;

6. Elkana; Jesija; Asareel; Joeser ja Jesabeam, Korhilaiset;

7. Joela ja Sebadia, Jerohamin lapset pojat Gedorista,

8. Gadilaisista erkanivat Davidin tykö linnaan korvessa väkevät sankarit, sotamiehet varustetut kilvillä ja keihäällä; ja heidän kasvonsa olivat jalopeuran kasvot, ja he olivat kuin nopiat metsävuohet vuorilla:

9. Eser, ensimmäinen, Obadia toinen, kolmas Eliab,

10. Neljäs Mismanna, viides Jeremia,

11. Kuudes Attai, seitsemäs Eliel,

12. Kahdeksas Johanan, yhdeksäs Elsabad,

13. kymmenes Jeremiahu, yhdestoista Mahbanai.

14. Nämä olivat Gadin lapsista pojista sodan päämiehet; vähin oli sadan ja suurin tuhannen miehen vertainen.

15. Nämä ovat ne, jotka ensimmäisellä kuulla menivät Jordanin ylitse, kun se oli täynnä parrastensa yli; ja he ajoivat pakoon kaikki jotka asuivat laaksossa itään ja länteen päin.

16. Ja tuli Benjaminin ja Juudan lapsia poikia Davidin tykö linnaan.

17. Ja David meni ulos heidän tykönsä, vastasi ja sanoi heille; jos tulette rauhalla minun tyköni auttamaan minua, niin on sydämeni yhdistyvä; mutta, jos tulette pettämään minua vihollisilleni, vaikka ei vääryyttä ole minussa, niin meidän isämme **'Elohey** nähköön ja rangaiskoon!
18. Silloin tuli henki Amasain päälle, päämiehen kolmenkymmenen joukossa: Sinun me olemme, David, ja pidämme sinun puoltasi, Isain poika! Rauha, rauha olkoon sinulle, rauha olkoon auttajillesi! Sillä sinun **'Eloheykha** auttaa sinua! Niin otti David heidät tykönsä ja asetti heidät sotaväen päämiehiksi.
19. Ja Manassesta tuli mota Davidin puolelle, kun hän meni Filistealaisten kanssa Saulia vastaan sotaan, vaikka eivät auttaneet heitä; Filistealaisten päämiehet antoivat neuvoteltuaan hänen mennä pois ja sanoivat: jos hän karkaa herransa Saulin puolelle, niin se on meidän päämme kaupalla!
20. Kun hän meni Siklagiin, tulivat hänen tykönsä Manassesta: Adna, Josabad, Jediael, Mikael, Josabad, Elihu ja Sillai, tuhanten päämiehet Manassesta.
21. Ja he auttoivat Davidia sotajoukkoa vastaan; sillä he olivat kaikki väkevät miehet ja päämiehet sodassa.
22. Ja joka päivä tuli väkeä Davidin tykö auttamaan häntä, siksi kuin siitä tuli suuri sotajoukko, niinkuin *K'machaneh* **'Elohiym** sotajoukko.
23. Ja tämä on sotaan varustettujen päämiesten luku, jotka tulivat Davidin tykö siirtämään Saulin valtakuntaa hänelle, **YHWH** sanan mukaan.
24. Juudan ~~lapsista~~ pojista, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä, kuusi tuhatta ja kahdeksan sataa sotaan varustettua,
25. Simeonin ~~lapsista~~ pojista väkevät miehet sotimaan, seitsemän tuhatta ja sata;
26. Levin ~~lapsista~~ pojista neljä tuhatta ja kuusi sataa;
27. ja Jojada, niiden päämies, jotka olivat Aaronista, ja hänen kanssansa oli kolmetuhatta ja seitsemän sataa;
28. ja Sadok, väkevä nuorukainen; ja hänen isänsä huoneen kanssa oli kaksikolmattakymmentä päämies;
29. ja Benjaminin ~~lapsista~~ pojista, Saulin veljistä, kolme tuhatta; siihenasti piti heistä sangen monta vielä Saulin huoneen puolta;
30. ja Efraimin ~~lapsista~~ pojista kaksikymmentä tuhatta ja kahdeksan sataa; väkevät ja ylistetyt miehet heidän isäinsä huoneessa;
31. ja puolesta Manassen sukukunnasta kahdeksantoista tuhatta, jotka olivat nimeltänsä nimitetyt tulemaan ja tekemään Davidia kuninkaaksi;
32. ja Isaskarin ~~lapsista~~ pojista, jotka olivat taitavat aikain tietäjät ymmärtämään, mitä Israelin tekemän piti, kaksi sataa heidän päämiestänsä, ja kaikki heidän veljensä tekivät heidän käskynsä jälkeen;
33. Sebulonista, jotka menivät sotimaan, varustetut sotaan kaikkinaisilla sota-aseilla, viisikymmentä tuhatta, asettamaan itsensä yksimielisesti järjestykseen:
34. Naftalista tuhannen päämiestä, ja seitsemänläättäkymmentä tuhatta 37.000 heidän kanssansa, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä;
35. Danista varustautuivat sotaan kahdeksankolmattakymmentä tuhatta ja kuusi sataa; 28.600

36. Asserista, jotka menivät varustettuna sotimaan, neljäkymmentä tuhatta;
 37. tuolta puolelta Jordania: Rubenilaisista, Gadilaisista ja puolesta Manassen sukukunnasta, kaikkinaisilla sota-aseilla varustettuja, sata ja kaksikymmentä tuhatta.
 38. Kaikki nämä sotamiehet, järjestetyt sotaan, tulivat täydestä sydämmestä Hebroniin, tekemään Davidia koko Israelin kuninkaaksi; ja kaikilla muillakin Israelissa oli yksi mieli tehdä Davidia Israelin kuninkaaksi.
 39. Ja he olivat siellä Davidin tykönä kolme päivää, söivät ja joivat; sillä heidän veljensä olivat valmistaneet heidän eteensä.
 40. Ja nekin, jotka likinnä olivat heidän ympärillensä Isaskariin, Sebuloniin ja Naftaliin asti, he toivat leipiä aaseilla, muuleilla ja härjillä, jauho-ruokaa, fiikunoita, rusinoita, viiniä, öljyä, härkiä ja lampaita viljalta; sillä ilo oli Israelissa.

13. LUKU

Ja David piti neuvoa tuhanten ja satain päämiesten ja kaikkein kanssa.

2. Ja David sanoi kaikelle Israelin joukolle: jos se teille kelpaa, ja jos se tulee *umin-YHWH 'Eloheynu*, niin lähettäkäämme joka paikkaan muiden meidän veljiemme tykö kaupunkeihin, missä esikaupungit ovat, että he kokoontuisivat meidän tykömme,

3. ja muuttakaamme *et-aron 'Eloheynu eleynu* Jumalamme arkki meidän luoksemme; sillä Saulin aikana emme siitä lukua pitäneet.

4. Niin koko seurakunta vastasi, että niin piti tehtävän; sillä se kelpasi kaikelle kansalle.

5. Niin David kokosi kaiken Israelin, Egyptin Sihorista aina Hamatiin asti, noutamaan *et-aron 'Eloheynu* arkkia Kirjat-Jearimista.

6. Ja David ja kaikki Israel meni Baalatiin *Baalatah*, Kirjat Jearimiin =Kirjat Baal, joka on Juudassa, noutamaan sieltä *et-aron 'Eloheynu YHWH Jeshua Yoshev /Yashab* Kirjat Jearimista. Herran Jumalan arkkia, joka Kerubimin päällä istuu, jossa Hänen Nimeänsä rukoillaan.

- Mistään käännöksistä ei aukene koko lause:

"et aron Ha'Elohiym YHWH Yoshev HaK'ruviym asher-niq'ra shem

- arkkia ”josta Kerubien **päältä**, EI välistä, EI istuimelta, - Hänen Nimeänsä kutsutaan”

- Kirjat Jearim; kutsutaan myös: Kirjat Baal, Balah, Bilhah. mistress, female owner, sorceress, necromancer, noita, familiar_spirit (vrt. parhaillaan toteutuva ennustus; koeputkihedelmöitys yms / Naah.3) - Strongs 1172, 1173.

- David sanoo: Saulin aikana YHWH arkkia halveksittiin pitämällä sitä Baalin kaupungissa.

7. Ja he panivat *et aron Ha'Elohiym* arkin uusille vaunuille, veivät sen Abinabadin huoneesta; ja Ussa ja Ahjo ajoivat vaunuja

- Arkin siirto: Lain mukaan tarvitaan neljä Leviläis-pappia jotka kantavat sitä korenoilla. Tämä tapa varmistaa ettei arkki putoa: yksi pyhitettykin mies voi kompastua ja silti arkki pysyy horjumatta.

- Arkki oli ollut 'Baalinpalvoja' -Saulin pojan asunnossa

- Tyhmien sontivien härkien ei kuulu kulkea YHWH edellä – näin toimivat vain Filistealaiset

- Ussa ja Ahjo istahtivat 'YHWH viereen'. Ussa [kulki edellä?], koski likaisin käsin arkkiin. Kuten tämän päivän rätkätutut siukkuiliat, piittaamatta siitä mitä Torah Käskee, David ei tutkinut omaa tietänsä YHWH Sanasta.

YHWH On PYHÄ, vain Pyhittäytyneen YHWH Ylipapin oli lupa lähestyä arkkia - *kerran vuodessa!* Tavallisia kansalaisiakin kuoli nähtyään peittämättömän arkin.

- Varmuuden vuoksi Tempelin kaikkienpyhimpään, arkin luo menevällä oli naru jalassa; siitä saatettiin ruumis vetää esiripun takaa pois. Ylipappi näet kuoli jos ei ollutkaan kelvollinen vaan omassa voimassaan (*uzza*) piittaamattomasti YHWH vihan alla vaeltava 'rätkätuttu'. Kaikilta joka haluavat etsiä YHWH kasvoja, edellytetään elämässään pyhitystä: arkin saa nähdä vain *Torah* murtama Jeshuan oma, valittu.

8. Ja David ja kaikki Israel iloitsivat **Ha'Elohiym** edessä kaikesta voimastansa, lauluilla, harpuilla, psalttareilla, rummuilla, symbaleille ja pasunalla.

9. Ja he tulivat Kidonin luuvalle; ja Ussa ojensi kätensä arkkia pitelemään; sillä härjät poikkесivat sivulle.

10. *WaYichar-af YHWH* viha syytti Ussaan *Uzza* voima; ja Hän löi hänet, koska hän ojensi kätensä arkkia pitämään, niin että hän kuoli siinä *lifney 'Elohiym* kasvojen edessä.

11. Ja David tuli murheelliseksi, sentähden että **YHWH** repäisi *faratz /parats* peres, rikkoa, murtaa Ussan.

12. Ja David pelkäsi *et-Ha'Elohiym* sinä päivänä ja sanoi: kuinka tuottaisin *aron Ha'Elohiym* arkin minun tyköni

- Jumalan Pelko on ihmispoloiselle ainoa *Tie Totuuteen, Elämään* iäiseen.
- Peljästyttyään Pyhyittänsä, David alkaa etsiä *Torasta YHWH* kasvoja
- Nöyryttyään David löytää Laista ohjeet tähänkin tilanteeseen
- Show ja soittimet eivät riitä mikäli pyrkii YHWH lähelle. Yksin *Torah - Jeshua*.

13. Sentähden ei David antanut viedä arkkia *haaron* tykönsä Davidin kaupunkiin, vaan antoi sen poiketa Obed-Edomin, Gatilaisen huoneeseen.

14. *Wayeshev Yashab* Jeshua *aron Ha'Elohiym* viipyi Obed-Edomin luona hänen huoneessansa kolme kuukautta. Ja **YHWH** siunasi Obed-Edomin huoneen ja kaikki mitä hänellä oli.

14. LUKU

Ja Hiram, Tyron kuningas, lähetti sanansaattajat Davidille ja sedripuita, kivenhakkaajia ja puuseppiä, rakentamaan hänelle huonetta.

2. Ja David ymmärsi **YHWH** vahvistaneen hänen Israelin kuninkaaksi; sillä hänen valtakuntansa korkeni hänen kansansa Israelin tähden.

3. Ja David otti vielä vaimoja Jerusalemissa, ja hän siitti vielä poikia ja tyttäriä.

4. Ja niiden nimet, jotka hänelle syntyivät Jerusalemissa, olivat: Samsua, Sosab, Natan ja Salomo,

5. Jibhar, Elisua ja Elpelet,

6. Noga, Nefeg ja Jafia,

7. Elisama, Baeljada ja Elifelet,
8. Ja kun Filistealaiset kuuluivat Davidin voidelluksi koko Israelin kuninkaaksi, nousivat kaikki Filistealaiset Davidia etsimään. Kun David sen kuuli, meni hän heitä vastaan.
9. Ja Filistealaiset tulivat ja levisivät Refaimin laaksoon.
10. Mutta David kysyi neuvoa **Ba'Elohiym** ja sanoi: menenkö ylös Filistealaisia vastaan, ja annatko heidät minun käsiini? *WaYomer YHWH* sanoi hänelle: mene, ja Minä annan heidät sinun käsiisi.
11. Ja he menivät ylös Baal-Perasimiin, ja David löi heidät siellä; ja David sanoi: **Ha'Elohiym** on hajoittanut minun viholliseni minun käteni kautta, niinkuin vesi hajoitetaan. Sentähden he nimittivät sen paikan: Baal-Perasim.
12. Ja he jättivät sinne heidän jumalansa *et-'eloheyhem*; ja Davidin käskystä poltettiin ne tulella.
13. Mutta Filistealaiset tulivat jälleen ja asettivat itsensä alas laaksoon.
14. Ja David kysyi taas neuvoa **B'Elohiym**, *WaYomer lo Ha'Elohiym* sanoi hänelle: älä mene heidän jälkeensä, mutta poikkea heistä, ja tule *omenapuiden* kohdalla heitä vastaan. 'Omenapuu': *haB'khaiym /baka* mulberry_tree, itkeväpuu
- vaahtera, balsami tms mahlaa vuotava puulaji. Strongs 1057, 1056
- Ps.84:7 Baka: "Käyden itkulaakson Baka (*Baca*; *syvä pimeä rotkokolaakso Libanonilla*) lävitse, tekevät he sen lähteiden maaksi; ja aamusade (*mowreh: sade, jousimies, opettaa*) verhoo sen siunauksilla."
15. Ja kun kuulet *omenapuiden* latvat havisevan, niin lähde kiireesti liikkeelle; sillä **Ha'Elohiym** on silloin mennyt sinun edelläsi lyömään Filistealaisten sotajoukkoa.
16. Ja David teki niinkuin **Ha'Elohiym** oli häntä käsenyt; ja he löivät Filistealaisten sotajoukot Gibeonista Gaseriin asti.
17. Ja Davidin nimi kuului kaikissa maissa; ja **WaYHWH** antoi Hänen pelkonsa tulla kaikkiin pakanoihin.

15. LUKU

Ja hän rakensi itsellensä huoneita Davidin kaupunkiin; ja hän valmisti sijan *laaron* **Ha'Elohiym** arkille ja pystytti sille majan *ohel*.

2. Silloin sanoi David: ei kukaan saa kantaa *et-aron* **Ha'Elohiym** arkkia vaan Leviläiset, sillä heidät on **YHWH** valinnut kantamaan *et-aron* **YHWH** arkkia ja palvelemaan Häntä ijankaikkisesti.
3. Ja David kokosi kaiken Israelin Jerusalemiin, tuomaan *et-aron* **YHWH** arkkia ylös siihen paikkaan, jonka hän sille oli valmistanut.
4. David kokosi Aaronin *lapsen* pojat ja Leviläiset:
5. Kehatin *lapsista* pojista: päämiehen Urielin, sadan ja kahdenkymmenen veljensä kanssa.
6. Merarin *lapsista* pojista: päämiehen Asajan, kahden sadan ja kahdenkymmenen veljensä kanssa;

7. Gersonin lapsista pojista: päämiehen Joelin, sadan ja kolmenkymmenen veljensä kanssa;
8. Elisafanin lapsista pojista: päämiehen Semajan, kahden sadan veljensä kanssa;
9. Hebronin lapsista pojista: päämiehen Elielin, kahdeksankymmenen veljensä kanssa;
10. Ussielin lapsista pojista: päämiehen Amminadabin, sadan ja kahdeksantoistakymmenen veljensä 180 kanssa.
11. Ja David kutsui papit: Sadokin ja Abjatarin, ja Leviläiset: Usajan, Joelin, Semajan, Elielin ja Amminadabin;
12. ja hän sanoi heille: te olette isäin päämiehiä Leviläisistä, pyhittäkää *hit'qaD'shu /qadash* itsenne ja veljenne ja kantakaat *et-aron YHWH 'Elohey Yis'rael* arkki siihen paikkaan jonka minä sille olen valmistanut.
13. Sentähden koska ette edellisellä kerralla läsnä olleet, teki **YHWH 'Eloheynu** aukon maissä, ettemme Häntä etsineet *d'rash'nuhû /darash* seurata jatkuvasti, palvoa, etsiä, niinkuin meidän tuli.
14. Niin papit ja Leviläiset pyhittivät itsensä *et-aron YHWH 'Elohey Yis'rael* arkkiä kantamaan.
15. Ja Levin pojat kantoivat *et-aron Ha'Elohiym* arkin, niinkuin Moses *Kid'var YHWH* Sanan mukaan käsenyt oli, korenoilla olallansa.
16. Ja David käski Leviläisten päämiehet asettaa heidän veljistänsä veisaajia soittimilla, kanteleilla, psaltareilla ja symbaleilla, niin että he veisasivat heleällä ja korkiällä äänellä iloisesti.
17. Niin Leviläiset asettivat Hemanin, Joelin pojan, ja hänen veljistänsä Asafin, Berekian pojan, ja Merarin pojista, heidän veljistänsä, Etamin, Kusajan pojan,
18. ja heidän kanssansa heidän veljensä toisesta vuorosta, Sakarian, Benin, Jaesielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Benajan, Maesean, Mattitian, Elifelehun, Miknejan, Obed-Edomin ja Jegielin, ovenvartijat.
19. Sillä Heman, Asaf ja Etan olivat veisaajia, helistäin vaskisymbaleilla, heleällä äänellä:
20. ja Sakaria, Asiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Maeseja ja Benaja psaltarilla kimiällä äänellä;
21. ja Mattitia ja Elifelehu ja Mikneja, ja Obed-Edom, Jegiel ja Asasia veisasivat kanteleilla heidän edellensä matalammalla äänellä.
22. Ja Kenania, Leviläisten päämies, veisurimestari, neuvoi heitä veisaamaan; sillä hän oli sangen taitava.
23. Ja Berekia ja Elkana olivat arkin ovenvartijat.
24. Mutta papit Sebaia, Josafat, Netaneel, Amasai, Sakaria, Benaja ja Elieser soittivat pasunilla *aron Ha'Elohiym* arkin edessä; ja Obed-Edom ja Jehija olivat arkin ovenvartijat *shoariym /show'er*.
25. Ja David ja Israelin vanhimmat ja tuhanten päämiehet menivät noutamaan *et-aron Briyt- YHWH* liiton arkkiä Obed-Edomin huoneesta ilolla.
26. Ja koska **Ha'Elohiym** auttoi Leviläisiä, jotka kantoivat *aron Briyt-YHWH* liiton arkkiä, uhrasivat he seitsemän härkää ja seitsemän oinasta.

27. Ja David oli puetettu hienoon liinavaatteeseen, ja kaikki Leviläiset, jotka arkkia kantoivat, ja veisaajat ja Kenania, veisumestari, veisaajain kanssa: ja Davidilla oli yllä liinainen olkavaate.

28. Ja koko Israel saattoi *et-aron Briyt-YHWH* liiton arkin riemuhuudolla, pasunain äänellä, torvilla, symbaleilla, psaltareilla ja kanteleilla.

29. Kun *aron Briyt-YHWH* liiton arkki tuli Davidin kaupunkiin, katsoi Mikal, Saulin tytär, akkunasta ja näki Davidin hyppäävän ja soittavan; ja hän ylenkatsoi hänet sydämmessänsä.

16. LUKU

Ja he kantoivat *et-aron Ha'Elohiym* arkin sisälle ja asettivat sen keskelle majaa, jonka David oli valmistanut pystyttänyt *natah*, ja uhrasivat poltto-uhrin ja kiitos-uhrin **Ha'Elohiym** edessä.

Vrt. Aikak. 26:29: Mooseksen / **YHWH** maja ja alttari olivat Gibeonin kukkulalla.

2. Ja kun David oli päättänyt poltto-uhrit ja kiitos-uhrit, siunasi hän kansan *B'shem YHWH* nimeen.

3. ja jakoi kaikille Israelissa sekä miehille että naisille, jokaiselle leivän ja mitan viiniä ja rusina-kakun.

4. Ja hän asetti **YHWH** arkin eteen muutamia Leviläisiä palvelijoiksi, ylistämään, kiittämään ja kunnioittamaan **LAYHWH 'Elohey Yis'rael**.

5. Asaf, ensimmäisen, Sakaria toisen, ja sitten Semiramot, Jehiel, Mattitia, Eliab, Benaja, Obed-Edom ja Jegiel, psaltareilla ja harpuilla; mutta Asaf kilisevillä symbaleilla;

6. ja papit, Benaja ja Jehasiel, vaskitorvilla, aina *aron B'riyt Ha'Elohiym* liiton arkin edessä.

7. Sinä päivänä asetti David ensisti kiitosvirren (psalmi) **LAYHWH** Asafin ja hänen veljeinsä kautta.

8. Kiittäkää **LAYHWH** ja saarnatkaa Hänen nimeensä, julistakaat Hänen töitänsä kansoissa;

9. veisatkaa Hänelle, soittakaat Hänelle, puhukaat kaikista Hänen ihmeellisistä töistänsä!

10. Ylistäkää Hänen Pyhää Nimeänsä! Niiden sydän iloitkoon jotka etsivät **YHWH**!

11. Etsikää **YHWH** ja Hänen voimaansa, etsikää Hänen kasvojansa alati!

12. Muistakaat Hänen ihmeellisiä töitänsä, jotka Hän tehnyt on, Hänen ihmeitänsä ja suunsa tuomioita.

13. te Israelin, Hänen palvelijansa siemen, te Jaakobin, Hänen valittunsa lapset pojat!

14. *Hu YHWH 'Eloheynu* Hänpä on Herra meidän Jumalamme, Hän tuomitsee kaikessa maailmassa.

15. Muistakaat ijankaikkisesti Hänen liittoansa, - mitä Hän on käskenyt tuhannelle sukukunnalle, -
16. jonka Hän teki Abrahamin kanssa, ja Hänen valaansa Iisakille.
17. Ja Hän sääsi sen Jaakobille säännöksi ja Israelille ijankaikkiseksi liitoksi,
18. ja sanoi: sinulle Minä anna Kananmaan, teidän perintönne osan;
19. Silloin te vähät ja harvat olitte, ja muukalaiset siinä.
20. Ja he vaelsivat kansasta kansaan, ja toisesta valtakunnasta toiseen kansaan.
21. Ei Hän sallinut kenekään heitä vahingoittaa, vaan rankaisi kuninkaat heidän tähtensä.
22. Älkää ruvetko Minun voideltuihini, älkäätkä pahaa tehkö Minun profetoilleni!
23. Veisatkaat **LAYHWH** kaikki maa, julistakaat päivä päivältä **JESHUAA Hänen autuuttansa** *Y'shuato /Yashuw'ah!*
24. Luetelkaat pakanain keskellä Hänen kunniaansa, kaikissa kansoissa Hänen ihmeitönsä!
25. Sillä **YHWH** on suuri ja sangen kiitettävä, *w'nora /yare hu al-Kal-* **'Elohiym** Hän on peljättävä yli kaikkein jumalain
26. Sillä kaikki pakanain jumalat ovat epäjumalat; mutta **YHWH** on taivaat tehnyt sanonut. *Kiy Kal- 'Elohey haaMiym éilyliym, WAYHWH shamayim asah.*
27. Kirkkaus ja kunnia on Hänen edessänsä, ja väkevyys ja ilo on Hänen asunnossansa.
28. *Havu* **LAYHWH** Antakaat lahjoja, *havu* **LAYHWH** *Kavod waoz* - antakaa kunnia ja voima - te kansain sukukunnat,
29. Tuokaa **LAYHWH** Hänen Nimensä kunniaa, tuokaa lahjoja ja tulkaat Hänen eteensä! Kumartakaat **LAYHWH** pyhässä kaunistuksessa!
30. Peljätäkää *chiulu /chuwl* 'vääntelehtikää' _kivussa Hänen kasvojensa edessä, kaikki maailma! Vahvana pysy maa, eikä liiku *Tevel Bal-TiMot.*
31. Taivaat iloitkoot ja maa riemuitkoon! Sanottakoon kansoissa: **YHWH** hallitsee *malakh!*
32. Meri pauhatkoon ja mitä siinä on, kedot iloitkoot ja kaikki, mitä niissä on!
33. Ja ihastukoot kaikki puut metsissä **YHWH** edessä! Sillä Hän tulee tuomitsemaan maata.
34. Kiittäkää **YHWH**, sillä Hän on hyvä, ja Hänen laupeutensa *chaš'Do /cheched* kindness on ijankaikkinen!
35. *W'im'ru* sanokaat *Hoshiyenu /yasha* **'Elohey Yish'enu** **Jeshua**: auta meitä Vapahtajamme, ja kokoa meitä ja kehitä meitä pakanoista, että me kiittäisimme Sinun pyhää nimeäsi ja kerskaisimme Sinun kiitöksessasi.
36. *Barukh* **YHWH** **'Elohey** *Yis'rael* olkoon kiitetty siunattu, polvistua – ijankaikkisesta ijankaikkiseen! *haolam.* Ja kaikki kansa sanoi Amen! ja kiittivät **YHWH**.
37. Ja hän jätti Asafin ja hänen veljensä *aron B'riyt-* **YHWH** liiton arkin eteen palvelemaan alinomaa arkin edessä jokapäiväisessä työssä.
38. mutta Obed-Edomin ja hänen kahdeksan veljeänsä seitsemättäkymmentä 68, ja Obed-Edomin, Jeditunin pojan, ja Hossan, ovenvartijoiksi.

39. Ja papin Sadokin ja papit, hänen veljensä, pani hän *Mishkan* **YHWH** majan, tabernacle eteen, Gibeonin kukkulalle,
40. tekemään päivä päivältä **LAYHWH** poltto-uhrin alttarilla, aamulla ja ehtoolla: aivan niinkuin kirjoitettu on **B'Torah YHWH** Laissa, ja Hän oli Israelille käskenyt;
41. ja heidän kanssansa Hemanin ja Jedutunin ja muut valitut, nimeltänsä nimitetyt, kiittämään **LAYHWH**, että Hänen laupeutensa *chaš'Do /cheched* on ijankaikkinen;
42. ja heidän luonansa, Hemanin ja Jedutunin luona, olivat vaskitorvet ja symbalit niitä varten, jotka soittivat, ja **Ha'Elohiym** kanteleet. Mutta Jedutunin pojat pani hän ovenvartijoiksi.
43. Ja kaikki kansa meni kukin kotiinsa; ja David palasi siunaamaan huonettansa.

17. LUKU

Ja tapahtui, kun David istui huoneessansa, sanoi hän profetta Natanille: katso, minä asun sedrihuoneessa, ja *waaron B'riyt-YHWH* **arkki** on vaatemajassa.

2. Natan sanoi Davidille: tee kaikki mitä sydämässäsi on, sillä **Ha'Elohiym** on sinun kanssasi.

3. Mutta sinä yönä tuli *D'var-'Elohiym* Sana Natanille, lausuen:

4. Mene ja sano palvelijalleni Davidille: näin sanoo **YHWH**: älä rakenna Minulle huonetta asuttavakseni.

5. Sillä en Minä ole asunut huoneessa siitä päivästä, jona Minä Israelin lapset johdatin ulos, tähän päivään asti, vaan Minä olen ollut majoissa ja tabernaklissa.

6. Missä ikänä olen vaeltanut koko Israelin kanssa, olenko Minä puhunut jollekulle tuomarille Israelissa, jonka olen käskenyt kaitsemaan Minun kansaani, ja sanonut: miksette ole rakentaneet Minulle sedrihuonetta?

7. Niin sano nyt palvelijalleni Davidille: Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: Minä olen ottanut sinut laitumelta, karjassa käymästä, Minun kansani Israelin päämieheksi,

8. ja olen ollut sinun kanssasi, missä ikänä olet käynyt, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi edestäsi, ja olen antanut sinulle nimen, niiden suurten nimien vertaisen, jotka maan päällä ovat.

9. Ja Minä valmistan kansalleni Israelille paikan ja istutan hänet siinä asumaan, ettei hän enää kulkijana olisi eikä jumalattomat saisi häntä vaivata niinkuin ennen,

10. ja siitä ajasta asti, jona Minä asetin tuomarit Minun kansalleni Israelille. Ja Minä nöyryytän kaikki sinun vihamiehesi *v'ney-aw'lah /'evel* children_of_wickedness; ja Minä ilmoitan sinulle, että **YHWH** rakentaa sinulle huoneen.

11. Ja on tapahtuva, kun aikasi on täytetty ja sinä menet isäisi tykö, että Minä herätän sinun siemensei sinun jälkeesi, joka on tuleva sinun pojistasi, ja Minä vahvistan hänen valtakuntansa.

12. Hän rakentaa Minulle huoneen, ja Minä vahvistan hänen istuimensa ijankaikkisesti.

13. Minä olen hänen isänsä, ja hän Minun poikani; ja Minä en käännä laupeuttani pois, niinkuin Minä sen käänsin pois häneltä, joka sinun edelläsi oli.
14. Ja Minä asetan hänet Minun huoneeseeni, ja hänen istuimensa on pysyvä ijankaikkisesti.
15. Aivan näiden sanain mukaan ja tämän näyn mukaan puhui Natan Davidille.
16. Ja kuningas David tuli ja oli *WaYeshev /Yashab* **Jeshua YHWH** edessä ja sanoi: kuka olen minä, **YHWH 'Elohim**? Ja mikä on minun huoneeni että olet saattanut minut tähän asti?
17. Ja tämäkin on vähää ollut Sinun silmissäs, **'Elohiym!** Sinä olet myös puhunut palvelijasi huoneelle tulevaisista asioista; ja olet katsellut minua koroitettun ihmisen tavalla, **YHWH 'Elohiym!**
18. Mitä David enempää voisi puhua siitä kunniasta, jonka olet osoittanut palvelijallesi? Sillä Sinä tunnet palvelijasi.
19. **YHWH**, palvelijasi tähden ja Sinun sydämmesi mukaan olet Sinä kaikki nämä suuret asiat tehnyt, ilmoittaaksesi kaikki suuret asiat.
20. **YHWH**, ei ole Sinun kaltaistasi eikä ole yhtään 'Elohiym paitsi Sinua, kaiken sen mukaan minkä korvillamme kuulleet olemme.
21. Ja mikä kansa on niinkuin Sinun kansasi Israel, erinomainen kansa maan päällä, jota **'Elohiym** on mennyt vapahtamaan *lifDot /Padah* maksaa_lunnaat =Jeshua itsellensä kansaksi, tehdäksensä itsellensä nimeä suurista ja peljättävistä töistä, ajaen pakanat ulos Sinun kansasi edestä, jonka Egyptistä vapahtanut olet?
22. Ja olet tehnyt Sinun kansasi Israelin omaksi kansaksesi ijankaikkisesti; ja sinä, **YHWH**, olet tullut heidän **L'Elohiym**.
23. *Watah YHWH haDavar* se sana jonka puhunut olet palvelijastasi ja hänen huoneestansa, vahvistukoon ijankaikkisesti! tee niinkuin puhunut olet!
24. Vahvistukoon ja suureksi tulkoon Sinun Nimesi ijankaikkisesti! Että sanottaisiin: **YHWH Tz'vaot, 'Elohey Yis'rael**, on **'Elohiym** Israelissa, ja palvelijasi Davidin huone olkoon pysyväinen sinun edessä!
25. Sillä Sinä, minun **'Elohiym**, olet ilmoittanut palvelijasi korvien kuullen, että rakennat hänelle huoneen; sentähden on Sinun palvelijasi rohjennut rukoilla Sinun edessäsi.
26. *W'aTah YHWH, aTah-hu* Sinä olet **'Elohiym**, ja Sinä olet tätä hyvää luvannut palvelijallesi;
27. niin rupea nyt siunaamaan palvelijasi huonetta, että se pysyisi ijankaikkisesti Sinun edessäsi; sillä Sinä, **YHWH** olet siunannut sen ja se on siunattu ijankaikkisesti *l'olam!*

18. LUKU

Sitte löi David Filistealaiset ja nöyryytti heidät ja otti Gatin kylinensä Filistealaisten kädestä.

2. Hän löi myös Moabilaiset; ja he tulivat Davidin alamaisiksi ja toivat hänelle lahjoja.
3. David löi myös Hadareserin, Soban kuninkaan, Hematissa, silloin kun hän meni asettamaan sotajoukkoansa Fratin virralle.
4. Ja David voitti häneltä tuhannen vaunua, seitsemäntuhatta hevosmiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä. Ja David raiskasi kaikki vaunuhevokset; ainoastaan sata vaunuhevosta jätti hän raiskaamatta.
5. Ja Syrialaiset Damaskosta tulivat auttamaan Hadareseria, Soban kuningasta; mutta David löi Syrialaisista kaksikolmattakymmentä tuhatta 22.000 miestä.
6. Ja David asetti vartijat Damaski.Syyriaan, ja Syrialaiset tulivat Davidin alamaisiksi ja toivat hänelle lahjoja. Ja YHWH auttoi Davidia kaikkialla mihin hän meni.
7. Ja David otti Hadareserin palvelijan kultaiset kilvet, ja vei ne Jerusalemiin.
8. Ja Hadareserin kaupungeista Tibehatista ja Kunista otti David myös sangen paljon vaskea, josta Salomo teki vaskimeren, patsaat ja vaski-astioita.
9. Kun Hemanin kuningas kuuli Davidin lyöneen kaiken Hadareserin, Soban kuninkaan sotajoukon,
- 10 lähetti hän poikansa Hadoramin kuningas Davidin tykö, tervehtimään häntä ystävällisesti ja onnittelemaan häntä, että hän oli sotinut Hadaresserin kanssa ja lyönyt hänet; sillä hadareser piti aina sotaa Tou'n kanssa. Ja hän lähetti kaikellaisia kultaisia, hopiaisia ja vaskisia astioita.
11. Ja kuningas Davidi pyhitti ne **LAYHWH** sen hopian ja Kullan kanssa, minkä hän oli ottanut kaikilta pakanoilta, Edomilaisilta, Moabilaisilta, Ammonin ~~lapsilta~~ pojilta, Filistealaisilta ja Amalekilaisilta.
12. Ja Abisai, Serujan poika, löi suolalaaksossa Edomilaista kahdeksantoista tuhatta,
13. ja asetti vartijat Edomiin, niin että kaikki Edomilaiset olivat Davidin alamaiset. Ja **WaYosha** /Yasha? **Jeshua YHWH** auttoi Davidia kaikkialla, mihin hän vaelsi.
14. Ja niin hallitsi David kaiken Israelin; ja hän ylläpiti oikeutta ja totuutta koko kansassansa.
15. Joab, Serujan poika, oli sotajoukon päänä; Josafat, Ahiludin poika, oli kansleri.
16. Sadok, Ahitobin poika, ja Abimelek, Abjatarin poika, olivat papit; Sausa oli kirjoittaja.
17. Benaja, Jojadan poika, oli henkivartijain eli Kretiläisten ja Pletiläisten päänä. Ja Davidin pojat olivat ensimmäiset kuninkaan sivulla.

19. LUKU

Sen jälkeen tapahtui, että Nahas, Ammonin ~~lasten~~ poikien kuningas, kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa,

2. Ja David sanoi: minä osoitan hyvyyden Hanunille, Nahaksen pojalle; sillä hänen isänsä on tehnyt hyvyyttä minua kohtaan. Ja David lähetti sanansaattajat

lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden. Ja Davidin palvelijat tulivat Ammonin lasten poikien maalle Hanunin tykö, lohduttamaan häntä.

3. Niin sanoivat Ammonin lasten poikien ylimmäiset Hanunille: luuletko Davidin kunnioittavan isääsi sinun silmäisi edessä, kun hän on lähettänyt lohduttajat sinun tykösi? Eikö hänen palvelijansa ole tulleet sinun tykösi tutkistelemaan, hävittämään ja vakoamaan maata?

4. Ja Hamun otti Davidin palvelijat, ajeli heidän partansa ja leikkasi puolet heidän vaatteitansa kupeisiin asti, ja laski heidät menemään.

5. Ja tultiin ilmoittamaan Davidille näistä miehistä. Ja hän lähetti heitä vastaan, sillä miehet olivat suuresti pilkatut. Ja kuningas sanoi: olkaat Jerikossa siksi kuin partanne kasvaa; tulkaat sitte takaisin.

6. Kun Ammonin lapset pojat näkivät, että he olivat tehneet itsensä haiseviksi Davidin edessä, lähettivät Hanun ja Ammonin lapset pojat tuhannen talenttia hopeaa, palkataksensa vaunuja ja hevostmiehiä Mesopotamiasta ja Syrian Maekasta ja Sobasta.

7. Ja he palkkasivat kaksineljäkymmentä tuhatta 32.000 vaunua, ja Maekan kuninkaan väkinensä. He tulivat ja sijoittivat itsensä Medban eteen. Ja Ammonin lapset pojat kokoontuivat myös kaupungeistansa ja tulivat sotaan.

8. Kun David sen kuuli, lähetti hän Joabin ulos ja koko sotajoukon, sankarit.

9. Ja Ammonin lapset pojat läksivät ulos ja asettuivat sotarintaan kaupungin portin edessä, mutta kuninkaat, jotka olivat tulleet, asettuivat kedolle erikseen.

10. Kun Joab näki sodan olevan häntä vastaan sekä edestä että takaa, valitsi hän kaikki parhaat miehet Israelista ja asetti ne Syrialaisia vastaan.

11. Muun väen antoi hän veljensä Abisain käden alle; ja he asettuivat Ammonin lapsia poikia vastaan.

12. Ja hän sanoi: jos Syrialaiset tulevat minua väkevämmäksi, niin tule minun avukseni; ja jos Ammonin lapset pojat tulevat sinua väkevämmäksi, niin minä autan sinua.

13. Ole miehuullinen, ja olkaamme vahvat meidän kansamme puolesta ja meidän **'Eloheynu** kaupunkien puolesta! Ja **WAYHWH** tehköön niinkuin hyväksi näkee.

14. Ja Joab väkinensä läksi sotimaan Syrialaisia vastaan; ja ne pakenivat hänen edestänsä.

15. Kun Ammonin lapset pojat näkivät Syrialaisten pakenevan, pakenivat hekin Abisain, hänen veljensä edestä ja menivät kaupunkiin. Ja Joab meni Jerusalemiin.

16. Kun Syrialaiset näkivät itsensä Israelilta lyödyksi, lähettivät he sanansaattajat ja tuottivat Syrialaiset tuolta puolen virtaa. Ja Sofak, Hadareserin sodanpäämies, kävi heidän edellensä.

17. Ja kun se ilmoitettiin Davidille, kokosi hän kaiken Israelin ja meni Jordanin ylitse. Ja kun hän tuli heidän tykönsä, asettui hän heitä vastaan; ja David asettui Syrialaisia vastaan sotaan, ja ne sotivat hänen kanssaan.

18. Ja Syrialaiset pakenivat Israelin edestä. Ja David löi Syrialaisista seitsemän tuhatta vaunua ja neljäkymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Sofakin, sodanpäämiehen tappoi hän.

19. Ja Hadareserin palvelijat näkivät itsensä lyödyiksi Israelilta ja tekivät rauhan Davidin kanssa, ja olivat hänelle alamaiset. Ja Syrialaiset eivät enää tahtoneet auttaa Ammonin lapsia poikia.

20. LUKU

Ja seuraavana vuonna siihen aikaan, jolloin kuninkaat lähtevät sotaan, johdatti Joab sotajoukon ja hävitti Ammonin lasten poikien maan, ja tuli ja piiritti Rabban; mutta David oli Jerusalemissa. Ja Joab löi Rabban ja kukisti sen.

2. Ja David otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästänsä, ja huomasi sen painavan talentin kultaa, ja siinä oli kalliita kiviä; ja se pantiin Davidin päähän. Ja hän vei myös sangen paljon saalista kaupungista.

3. Mutta väen, joka siellä oli, veihän ulos ja leikkasi heidät sahoilla ja rauta-vaunuilla ja kirveillä. Niin teki David kaikille Ammonin lasten poikien kaupungeille. Ja David ja kaikki kansa palasi Jerusalemiin.

4. Sitten nousi sota Gaserissa Filistealaisia vastaan. Silloin löi Sibekai, Husatilainen, Sippain, joka oli Rafan lapsia, ja he lannistettiin.

5. Ja vielä nousi sota Filistealaisten kanssa. Ja Elhanan, Jairin poika löi Lahemin, Goljatin, Gatilaisen veljen, jonka keihään varsi oli niinkuin kangas-orsi.

6. Ja taas nousi sota Gatissa; siellä oli pitkä mies, ja hänellä oli kuusi sormea ja kuusi varvasta, se on neljäkolmattakymmentä 24 . Ja myös hän oli syntynyt Rafalle.

7. Ja hän pilkkasi Israelia; mutta Jonatan, Simean poika, Davidin veljen poika, löi hänet.

8. Nämä olivat syntyneet Rafalla Gatissa; ja he kaatuivat Davidin ja hänen palvelijainsa kätten kautta.

21. LUKU

WaYa'amod satan saatana seiso i Israelia vastaan ja kehoitti Davidin lukemaan Israelia.

2. Ja David sanoi Joabille ja kansan ylimmäisille: menkää t ja lukekaa Israel Bersebasta Daniin saakka, ja ilmoittakaat minulle, että tietäisin heidän lukunsa.

3. Ja Joab sanoi: **YHWH** enentäköön kansansa sata kertaa suuremmaksi kuin se nyt on! Herrani 'adoniy kuningas, eivätkö nämä kaikki ole herrani ladoniy palvelijat? Miksi siis herrani 'adoniy vaatii sitä? Miksi se tulisi synniksi Israelille?

4. Mutta kuninkaan sana pysyi vahvana Joabia vastaan. Ja Joab meni ja vaelsi koko Israelia ympäri, ja tuli Jerusalemiin.

5. Ja Joab antoi Davidille luetun kansan luvun; ja koko Israelissa oli yksitoista sataa tuhatta 1.1milj. miekalla varustettua miestä; ja Juudassa neljä sataa setsemänkymmentä tuhatta miekalla varustettua miestä.

6. Mutta Leviä ja Benjaminia ei hän näihin lukenut; sillä Joab kauhistui kuninkaan sanasta *D'var-hamelekh*.
7. Mutta se oli paha asia sana *al-ha-Davar Elohiym* silmissä; ja Hän löi Israelia.
8. *WaYomer* David sanoi **Ha-'Elohiym**: minä olen suuresti syntiä tehnyt, että minä sen tehnyt olen; mutta käännä nyt palvelijasi vääryys pois; sillä minä olen sangen tyhmästi tehnyt!
9. *WayDaber* **YHWH** puhui Gadille, Davidin näkijälle, sanoen:
10. Mene ja puhu Davidille sanoen: näin sanoo **YHWH**: kolme Minä panen sinun eteesi; valitse itsellesi yksi niistä, ja Minä teen sen sinulle.
11. Ja kun Gad tuli Davidin tykö, sanoi hän hänelle: näin sanoo **YHWH**; valitse itsellesi:
12. joko kolme nälkävuotta, taikka kolmen kuukauden pako vihollistesi edessä, että se on käsittävä sinut, taikka kolmeksi päiväksi **YHWH** miekka ja ruttotauti maalle, niin että **YHWH** enkeli saattaa turmion kaikille Israelin rajoille! Niin ajattele siis nyt, mitä minun pitää vastaaman lähettäjälleni.
13. David sanoi Gadille: minun on suuri ahdistus. Kuitenkin tahdon langeta *v'yad-YHWH* käsiin, sillä Hänen laupeutensa on sangen suuri; en tahdo langeta ihmisten käsiin.
14. Ja **YHWH** antoi ruttotaudin tulla Israeliin; ja Israelista kuoli seitsemänkymmentä tuhatta miestä.
15. Ja **Ha'Elohiym** lähetti enkelin Jerusalemiin hukuttamaan sitä. Mutta kun hän hukutti, katsoi **YHWH** ja katui sitä pahaa *ra' rah* | *al-haraah* 7451 , ja sanoi enkelille, joka hukutti: nyt on kyllä, pidätä kätesi! Ja **YHWH** enkeli seisoi Ornanin, Jebusilaisen riihen luvalla.
16. Ja David nosti silmänsä ja näki **YHWH** enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, ja paljastetun miekan hänen kädessänsä ojennettuna Jerusalemin yli. Ja David ja vanhimmat, puetetut säkkipukuun, lankesivat kasvoillensa.
17. *WaYomer* David sanoi **'Elohiym**: enkö minä käsenyt lukea kansaa? Minä se olen joka syntiä tein ja aivan pahoin tein. Mitä nämä lampaat ovat tehneet? **YHWH 'Elohay**, olkoon Sinun kätesi minua ja minun isäni huonetta vastaan, eikä kansalleni vaivaksi!
18. Ja **YHWH** enkeli käski Gadin sanoa Davidille, että David menisi ja rakentaisi **LAYHWH** alttarin Ornain, Jebusilaisen luuvaan.
19. Ja kun Ornan käänsi itsensä, näki hän enkelin: ja hänen neljä poikaansa lymyivät hänen kanssaan. Mutta Ornan oli nisuja tappamassa.
21. Ja David meni Ornanin tykö: ja Ornan katsahti ylös ja näki Davidin, ja meni luuvasta ja lankesi kasvoillensa Davidin eteen maahan.
22. Ja David sanoi Ornanille: anna minulle luuvan sija, rakentaakseni siihen **LAYHWH** alttaria, anna se minulle täyden rahan maksosta, että vitsaus lakkaisi kansasta.
23. Ja Ornan sanoi Davidille: ota se itsellesi ja tee, herrani kuningas, niinkuin sinulle kelpaa. Katso minä annan myös härjät poltto-uhriksi ja aseet puiksi, ja nisut ruoka-uhriksi; kaikki minä annan.

24. Mutta kuningas David sanoi Ornanille: ei niin, vaan minä ostan sen sen täydellä rahalla; sillä en minä ota herralle sitä, mikä sinun on, enkä tee poltto-uhria maksamatta.
25. Ja David antoi siitä paikasta kuuden sadan siklin painon kultaa.
26. Ja David rakensi siinä **LAYHWH** alttarin ja uhrasi poltto-uhria ja kiitos-uhria. Ja hän huusi **YHWH** puoleen; ja Hän vastasi langettamalla tulta taivaasta poltto-uhrin alttarille.
27. Ja **YHWH** käski enkelin pistää miekkansa tuppeen.
28. Siihen aikaan, kun David näki **YHWH** kuulleen häntä Ornanin, Jebusilaisen, luuvassa, uhrasi hän siellä.
29. Sillä **YHWH** maja, minkä Mooses oli tehnyt korvessa, ja polttouhrin alttari olivat silloin Gibeonin kukkulalla.
30. Mutta David ei kuitenkaan taitanut mennä sen eteen kysymään **'Elohiym**; sillä hän oli peljästynt **YHWH** enkelin miekkaa.

22. LUKU

Ja David sanoi: tässä pitää oleman *Beyt* **YHWH** **'Elohiym** huone, ja tässä alttari Israelin poltto-uhria varten!

2. *WaYomer* David käski koota muukalaiset, jotka Israelin maalla olivat; ja hän asetti kivein hakkaajia, hakkaamaan sileitä kiviä *Beyt* **Ha'Elohiym** huoneeseen rakennukseksi.

3. Ja David hankki paljon rautaa porttien oviksi ja nauloiksi ja vaarnoiksi; ja niin paljon vaskea, ettei sitä taidettu punnita;

4. ja summattoman määrän sedripuita; sillä Sidonilaiset ja Tyrolaiset toivat paljon sedripuita Davidille.

5. Ja David ajatteli: poikani Salomo on nuori ja heikko, mutta huone, joka on **LAYHWH** rakennettava, on tehtävä suureksi nimeksi ja kunniaksi kaikissa maissa; sentähden tahdon minä toimittaa hänelle varoja. Ja paljon valmisti David ennen kuolematansa.

6. Ja hän kutsui poikansa Salomon ja käski hänen rakentaa huoneen *Beyt* **YHWH** **'Elohey** *Yis'rael*.

7. Ja David sanoi Salomolle: poikani! Minun mieleni oli rakentaa huonetta *Bayit l'shem* **YHWH** **'Elohay** nimelle;

8. mutta *D'var*-**YHWH** sana tuli minulle lausuen: sinä olet paljon verta vuodattanut ja käynyt suuria sotia; sentähden et sinä saa rakentaa Minun nimelleni huonetta, koska niin paljon verta olet vuodattanut maan päällä Minun edessäni.

9. Katso, poika on sinulle syntyvä; hän on oleva rauhallinen mies. Ja Minä annan hänelle levon kaikilta vihollisiltansa hänen ympärillensä; sillä Salomo on hänen nimensä, ja Minä annan rauhan ja levon Israelille hänen elinaikanansa.

10. Hän on rakentava Minun Nimelleni huoneen, hän on oleva Minun poikani, ja Minä olen hänen isänsä; ja Minä vahvistan hänen valtakuntansa istuimen ijankaikkisesti.
11. Nyt, minun poikani, olkoon **YHWH** sinun kanssasi, että menestyisit ja rakentaisit *Beyt YHWH Eloheykha* huoneen, niinkuin Hän sinusta puhunut on!
12. Antakoon vaan **YHWH** sinulle ymmärrystä ja viisautta, ja asettakoon sinut Israelia hallitsemaan ja pitämään **et-Torat YHWH 'Eloheykha** lain.
13. Silloin sinä menestyt, jos ahkeroitset pitää niitä sääntöjä ja oikeuksia, joita **YHWH** Mooseksen kautta on käskenyt Israelille. Ole rohkea ja hyvässä turvassa, älä pelkää äläkä hämmästy!
14. Katso, minä olen vaivassani valmistanut *l'veyt-YHWH* huoneelle sata tuhatta talenttia kultaa ja tuhannen kertaa tuhannen talenttia hopiaa, ja vaskea ja rautaa määrättömästi, sillä niitä on paljon; minä olen myös toimittanut hirssiä ja kiviä, joihinka vielä taidat lisätä.
15. Ja sinulla on paljon työntekijöitä, kivenhakkaajia ja puuseppiä, ja kaikkia taitavia kaikkinaisiin töihin.
16. Kullalla, hopialla, vaskella ja raudalla ei ole määrää. Nouse siis ja tee se; **YHWH** olkoon sinun kanssasi.
17. Ja David käski kaikkia Israelin ylimmäisiä auttamaan poikaansa Salomoa:
18. Eikö **YHWH 'Eloheykhem** ole teidän kanssanne ja ole antanut teille lepoa joka taholta? Sillä Hän on antanut maan asujamet minun käsiini, ja maa on voitettu **YHWH** ja hänen kansallensa.
19. Sentähden asettakaat sydämmenne ja sielunne etsimään **LAYHWH 'Eloheykhem**; nouskaat ja rakentakaat **YHWH 'Elohiym** pyhäkkö, että kannettaisiin *et-aron B'riyt-YHWH* liiton arkki ja pyhät **YHWH Ha'Elohiym** astiat huoneeseen, joka **YHWH** nimelle rakennetaan.

23. LUKU

Ja David oli vanha ja elämästä kylläntynyt; ja hän asetti poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi.

2. Ja hän kokosi kaikki ylimmäiset Israelissa, ja papit ja Leviläiset.
3. Ja Leviläiset luettiin hamasta kolmenkymmenen vuoden ikäisestä ja sen ylitse.. Ja heidän lukunsa oli kahdeksan neljäntäkymmentä tuhatta 38.000 miestä.
4. Näistä olkoon sanoi hän, neljäkolmattakymmentä tuhatta teettäjinä *Beyt-YHWH* huoneessa, ja kuusituhatta virkamiestä ja tuomaria.
5. ja neljä tuhatta oven vartijaa ja neljätuhatta niitä jotka **LAYHWH** kiitosta veisaavat kanteleilla, jotka minä teettänyt olen ylistykseksi.
6. Ja David jakoi heidät osakuntiin Levin ~~lasten~~ poikien, Gersonin, Kehatin, ja Merarin mukaan.
7. Gersonilaisia olivat Laedan ja Simei.

8. Laedanin lapset pojat: ensimmäinen Jehiel, ja Selam ja Joel, kolme;
9. Simein lapset pojat: Selomit, Hasiel ja Haran, kolme. Nämä olivat Laedanin perhekuntain ylimmäiset.
10. Ja Simein lapset pojat olivat: Jahat, Sina, Jeus ja Beria. Nämä neljä ovat Simein lapset.
11. Jahat oli ensimmäinen, Sina toinen. Mutta Jeuksella ja Berialla ei ollut monta lasta poikaa; sentähden luettiin ne yhdeksi isän-huoneeksi.
12. Kehatin lapset pojat: Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel, neljä.
13. Amramin lapset pojat: Aaron ja Mooses. Mutta Aaron eroitettiin, koska hän oli pyhitetty kaikkein pyhimmälle, hän ja hänen poikansa ijankaikkisesti, kantamaan suitsutusta **YHWH** edessä, ja palvelemaan Häntä, ja siunaamaan Hänen nimeensä ijankaikkisesti.
14. Ja Mooseksen, **Ha'Elohiym** miehen, lapset pojat luettiin Leviläisten sukukuntaan.
15. Mooseksen lapset pojat olivat Gersom ja Elieser.
16. Gersomin lapset pojat: ensimmäinen oli Sebuel.
17. Elieserin lapset pojat: ensimmäinen oli Rehabia. Ja Elieserillä ei ollut muita lapsia poikia, vaan Rehabian lapsia poikia oli paljon enempi.
18. Jisharin lapset pojat: Selomit, ensimmäinen.
19. Hebronin lapset pojat: Jeria, ensimmäinen, Amaria, toinen, Jahasiel, kolmas, ja Jakmeam, neljäs.
20. Ussielin lapset pojat: Mika, ensimmäinen, ja Jissija, toinen.
21. Merarin lapset pojat: Maheli ja Musi. Mahelin lapset pojat: Eleasar ja Kis.
22. Mutta Eleasar kuoli, eikä ollut hänellä poikia, vaan tyttäriä, jotka heidän veljensä, Kisin pojat naivat.
23. Musin lapset pojat: Maheli, Eder ja Jeremot, kolme.
24. Nämä ovat Levin lapset pojat heidän isäinsä huoneitten mukaan miehittäin luetut olivat, jotka tekivät viran töitä **YHWH** huoneen palveluksessa, kahdenkymmenen ajastaikaisista ja sen ylitse.
25. Sillä David sanoi: **YHWH Elohey-Yis'rael**, joka on asuva Jerusalemissa ijankaikkisesti, on antanut kansallensa levon;
26. Sentähden ei Leviläistenkään enää tarvitse kantaa majaa kaikkine kaluinensa palvelusta varten.
27. Sillä Davidin viimeisten sanain mukaan Leviläisten lapset pojat luettiin kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse.
28. Sillä heidän piti seisoman Aaronin lasten sivussa palvelemassa **YHWH** huoneessa, kartanoilla ja kammioissa, ja kaikkinaisissa pyhitetyn puhdistuksissa, ja kaikissa viran töissä **Ha-'Elohiym** huoneessa,
29. ja olemaan katsomusleipien, hienojen jauhojen, ruoka-uhrien, happamattomien kakkujen, pannujen, halstarien ja kaikkien vaakain ja mittain vartijat,
30. ja seisomaan joka aamu kiittämässä ja ylistämässä **LAYHWH**, niin myös illalla,
31. ja uhraamassa **LAYHWH** kaikkinaiset poltto-uhrit sabbatteina, uudella kuulla ja juhlapäivinä, luvun ja määräyksen mukaan, alati **YHWH** edessä,

32. ja ottamassa vaarin seurakunnan majasta ja pyhäkön vartioista, ja Aaronin ~~lasten~~ poikien, heidän veljeinsä vartioista, **YHWH** huoneen palveluksessa.

24. LUKU

Nämä olivat Aaronin ~~lasten~~ poikien osakunnat: Aaronin pojat: Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.

2. Mutta Nadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut ~~lasta~~ poikaa, ja Eleasar ja Itamar tulivat papiksi.

3. Ja David ynnä Sadok, Eleasarin ~~lapsista~~ pojista, ja Ahimelek, Itamarin ~~lapsista~~ pojista, määräsivät järjestyksen heidän palveluksensa.

4. Ja useimmat päämiehet löydettiin Eleasarin kuin Itamarin ~~lapsista~~ pojista: ja he jakoivat heidät näin: Eleasarin ~~lapsista~~ pojista kuusitoista ylimmäistä heidän isäninsä huoneessa, ja Itamarin ~~lapsista~~ pojista kahdeksan heidän isäinsä huoneessa.

5. Ja he jakoivat heitä arvalla sekä edelliset että jälkimäiset; sillä Eleasarin ja Itamarin ~~lapset~~ pojat olivat päämiehet pyhäkössä ja päämiehet **Ha'Elohiym** edessä.

6. Ja Semaja, kirjoittaja, Netaneelin poika, Leviläisistä, merkitsi heidän nimensä kuninkaan edessä, ja päämiesten ja papin Sadokin, ja Abimelekin, Abjatarin pojan, ja pappein ja Leviläisten ja ylimmäisten isäin edessä. Yksi perhekunta arvottiin aina vuorotellen Eleasarin suvusta ja Itamarin suvusta.

7. Ja ensimmäinen arpa lankei Jojaribille, toinen Jedajalle,

8. kolmas Harimille, neljäs Seorimille,

9. viides Malkijalle, kuudes Mijamille,

10. seitsemäs Hakkosille, kahdeksas Abijalle,

11. yhdeksäs Jesualle, kymmenes Sekanialle,

12. yhdestoista Eliasibile, kahdestoista Jakimille,

13. kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebibile,

14. viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

15. seitsemästoista Hesirille, kahdeksastoista Happisesille,

16. yhdeksästoista Petahialle, kahdeskymmenes Jeheskelille,

17. yhdeskolmatta Jakinille, kahdeskolmatta Gamulille,

18. kolmaskolmatta Delajalle, Neljäskolmatta Maasialle.

19 Tämä on heidän järjestyksensä heidän virassansa, menemään *l'veyt*-**YHWH** huoneeseen määräyksen mukaan, joka oli annettu heidän isänsä Aaronin käden kautta, niinkuin **YHWH** **'Elohey** *Yis'rael* heidän oli käsenyt.

20. Muiden Levin ~~lasten~~ poikien luvussa oli Amramin ~~lapsista~~ pojista, Subael: Subaelin ~~lapsista~~ pojista Jehdeja;

21. Rehabian ~~lapsista~~ pojista: Jesija oli heistä ensimmäinen,

22. Jitseharilaisista oli Selomot; Selomotin ~~lapsista~~ pojista: Jahat.

23. Jerijan ~~lapset~~ pojat: Amaria toinen, Jahasiel kolmas, Jekameam neljäs.

24. Ussielin ~~lapset~~ pojat: Mika, Mikan ~~lapsista~~: Samir.

25. Mikan veli oli Jesija; Jesijan lapsista pojista: Sakaria.
26. Merarin lapset pojat: Maheli ja Musi; Jaesijan, hänen poikansa lapset pojat.
27. Merarin lapset pojat Jaesijasta, hänen poikansa: Soham, Sakkur ja Ibri.
28. Mahelin poika oli Eleasar; hänellä ei ollut yhtään poikaa.
29. Kisistä, Kisin lapset pojat: Jerahmeel.
30. Musin lapset pojat: Maheli, Eder ja Jerimot. Ne ovat Leviläisten lapset pojat heidän isänsä huoneitten mukaan.
31. Ja nämäkin heittivät arpaa veljeinsä Aaronin lasten poikien kanssa kuningas Davidin edessä. Ja Sadokin ja Ahimelekin, ja Ylimmäisten isäin edessä, pappein ja Leviläisten seassa, - ylimmäinen isistä pienimmänkin veljensä kanssa.

25. LUKU

Ja David sodanpäämiesten kanssa erotti virkoihin Asafin, Hemanin ja Jedutunin lapset pojat, pyhät veisaajat harpuilla ja kanteleilla ja symbaleilla; ja tämä oli niiden luku, jotka virkaa toimittivat, työ-alansa mukaan.

2. Asafin lapsista: Sakkur, Josef, Netania, Asarela, Asafin pojat, Asafin johdon alla, joka profetan hengessä veisasi kuninkaan tykönä.

3. Jedutunista, Jedutunin lapset pojat: Gedalia, Seri, Jesaja, Hasabia ja Mattitia, ne kuusi, harpuilla, heidän isänsä Jedutunin johdon alla, joka profetan hengessä veisasi kiittäin ja ylistäin **LAYHWH**.

Luetteloissa on virheitä alkutekstiä myöten; tässä vain eräs esimerkki:

”3. ...Jedutunin lapset: 1. Gedalia, 2. Seri, 3. Jesaja, 4. Hasabia ja 5. Mattitia, ne kuusi. ...
 MISSÄ KUUDES? ...etsipä kaikki. Kun alkutekstin virhemäärä ja tarkoitukselliset poliittiset väännökset huomioidaan, ei ole mahdollista esittää sanojen/kirjaimien lukuarvomatemiikkaan perustuvia väitteitä.

4. Hemanista: Hemanin lapset pojat Bukkija, Mattania, Ussiel, Sebucl ja Jerimot, Hanania, Hanani, Eliata, Giddalti ja Romani-Eser, Josbekasa, Malloti, Hotir, Mahasiot;

5. nämä olivat kaikki Hemanin lapsia poikia, joka oli kuninkaan näkijä **Ha'Elohiym** sanassa, Hänen voimansa sarvea koroittamaan; ja **Ha'Elohiym** oli antanut Hemanille neljätoistakymmentä poikaa ja kolme tytärtä.

6. Nämä kaikki olivat isänsä käden alla, veisaamassa **YHWH** huoneessa, symbaleilla, kanteleilla ja harpuilla, **Ha'Elohiym** huoneen virassa; he olivat kuninkaan, Asafin, Jedutunin ja Hemanin johdon alla.

7. Ja heidän veljeinsä luku, jotka kaikki olivat oppineet ja ymmärtäväiset **LAYHWH** veisussa, oli kaksi sataa ja kahdeksanyhdeksättäkymmentä 288.

8. Ja he heittivät arpaa virantoimituksestaan niin pieni kuin suurikin, opettaja niinkuin opetuslapsikin.

9. Ja ensimmäinen arpa lankei Asafille, Josefille, toinen Gedalialle ja hänen veljillensä ja pojillensa: ja heitä oli kaksitoista;
10. kolmas Sakurille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
11. neljäs Jisrille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
12. viides Netanialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
13. kuudes Bukkialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
14. seitsemäs Jesarelalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
15. Kahdeksas Jesajalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
16. yhdeksäs Mattanialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
17. kymmenes Simeille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
18. yhdestoista Asareelille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
19. kahdestoista Hasabialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
20. Kolmastoista Subaelille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
21. neljästoista Mattitiale, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
22. viidestoista Jeremotille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
23. kuudestoista Hananialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
24. seitsemästoista Josbekasalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
25. kahdeksastoista Hananille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
26. yhdeksästoista Mallotille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
27. kahdeskymmenes Elijatalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
28. yhdeskolmatta Hotirille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
29. kahdeskolmatta Giddaltille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
30. kolmaskolmatta Mahesjotille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
31. neljäskolmatta Romanti-Eserille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista.

26. LUKU

- Ovenvartijain osakunnat: Korahilaisista oli Meselemia, Koren poika, Asafin ~~lapset~~ pojat.
2. Meselemin ~~lapset~~ pojat olivat: hänen esikoisensa Sakaria, toinen Jedlael, kolmas Sebadia, neljaäs Jatniel,
3. viides Elam, kuudes Johanan, seitsemäs Eljoenai.
4. Obed-Edomin ~~lapset~~ pojat olivat: hänen esikoisensa Semaja, toinen Josabad, kolmas Joah, neljäs Sakar, viides Netaneel,
5. kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar, kahdeksas Peultai: sillä **'Elohiym** oli siunannut hänet.
6. Ja hänen pojallensa Semajalle syntyi poikia, jotka heidän isänsä huoneessa hallitsivat; sillä he olivat urhoolliset miehet.
7. Semajan ~~lapset~~ pojat: Otni, Refael, Obed ja Elsabad, jonka veljet olivat etevät miehet, Elihu ja Semakia.
8. Nämä olivat kaikki O bed-Edomin ~~lapset~~ pojat, he ja heidän lapsensa ja veljensä olivat lujat ja kelvolliset miehet virassansa: kaksiseitsemättäkymmentä 62 Obed-Edomista.
9. Meseliamilla oli ~~lapsia~~ poikia ja veljiä, kelvollisissa miehiä kahdeksantoista.
10. Ja Hosalla, Merarin ~~lapsista~~ pojista, oli poikia: kaikkein jaloin oli Simri; vaikka ei hän ollut esikoinen, asetti isä hänet kuitenkin päämieheksi;
11. toinen Hilkiija, kolmas Tebalia, neljäs Sakaria; kaikki Hosan ~~lapset~~ pojat ja veljet: kolmetoista.
12. Näillä ovenvartijain osakunnilla, ja miesten päälliköillä oli vartiotoimi heidän veljeinsä kanssa, palvellessansa **YHWH** huoneessa.
13. Ja he heittivät arpaa, pieni niinkuin suurikin, kukin suvussansa, jokaisesta portista.
14. Arpa itään päin lankesi Selemialle; ja hänen poikansa Sakaria, joka oli toimellinen neuvossa, heitti arvan, ja hänen arpansa lankesi pohjaan päin;
15. Obed-Edomille etelään päin; ja hänen pojillensa varastohuoneen luo;
16. ja Suppimille ja Hosalle länteen päin, Salleketin portille, josta mennään ylös ahteelle, jossa vartijat seisoivat toinen toistansa vastaan.
17. Itään päin oli kuusi Leviläistä, pohjaan päin neljä joka päivä, ja varastohuoneen luona kaksi ja kaksi;
18. Parbarin kohdalla länteen päin neljä tiellä, ja kahdet itse Parbarin luona.
19. Nämä ovat ovenvartijain osakunnat, korahilaisten ~~lasten~~ poikien ja Merarin ~~lasten~~ poikien kesken.
20. Leviläisistä oli Ahija **Ha'Elohiym** huoneen tavarain ja pyhitettyjen tavarain haltija.
21. Laedanin ~~lapset~~ pojat, Gersonin ~~lapset~~ pojat Laedanista: Laedanin, Gersonilaisen sukujen päämiehet, Jehieliläiset,
22. Jehieliläisten ~~lapset~~ pojat ja Setam ja hänen veljensä Joel, olivat **YHWH** huoneen tavarain tavarain vartijoina.
23. Amramilaisista, Jiseharilaisista, Hebronilaisista ja Usielilaisista
24. Oli Sebuel, Gersomin poika, Mooseksen pojan poika, tavarain päämies.

25. Ja hänen veljellensä Elieserillä oli poika, Rehabia, ja hänen poikansa Selomot.
26. Tämä Selomot ja hänen veljensä olivat kaikkein pyhain tavarain yli, jotka kuningas David ja ylimmäiset isät, tuhanten ja satain päämiehet, sotajoukon päämiehet olivat pyhittäneet.
27. Sodasta ja saaliista olivat he ne pyhittäneet **YHWH** huoneen ylläpitämiseksi;
28. kaikki mitä näkijä Samuel, Saul, Kiein poika, ja Abner, Nerin poika, ja Joab, Serujan poika olivat pyhittäneet, ja kaikki pyhitetyt olivat Selomitin ja hänen veljeinsä käden alla.
29. Jisehrilaisista oli Kenania poikinensa asetettu ulkonaisen työn haltijaksi ja tuomariksi Israelissa;
30. Hebronilaisista Hasabia ja hänen veljensä, kelvolliset miehet, tuhannen ja seitsemän sataa, asetetut virkaan Israelissa, tuolla puolen Jordania länteen päin, kaikkinaisiin **YHWH** asioihin ja kuninkaan palvelukseen.
31. Hebronilaisista oli Jerija, Hebronilaisten päämies, heidän sukukuntainsa ja isäinsä joukossa. Ja neljäntenäkymmenentenä kuningas Davidin hallituksen vuonna etsittiin ja löydettiin heidän seassansa kelvollisia miehiä Gileadin Jaeserissa.
32. Ja hänen veljensä, kelvolliset miehet, olivat kaksituhatta ja seitsemän sataa, isäin päämiehiä. Ja kuningas David asetti heidät Rubenilaisten, Gadilaisten ja puolen Manassen sukukunnan yli, kaikkiin **Ha'Elohiym** ja kuninkaan asioihin.

27. LUKU

Ja Israelin lapset pojat heidän lukunsa mukaan, isäin päämiehet, tuhanten ja satain ruhtinaat, ja virkamiehet, jotka toimittivat kuninkaan palvelusta osakunnittain, mennen ja tullen jokainen kuukautenansa, joka kuukautena ajastajassa; jokaisessa sota-joukossa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.

2. Ensimmäisen joukon päänä ensimmäisellä kuukaudella oli Jasobeam, Sabdielin poika, ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.

3. Hän oli Peresin lapsia poikia, kaikkein sodanpäämiesten ylimmäinen, ensimmäisenä kuukautena.

4. Toisen kuukauden joukon päänä oli Dodai, Ahohilainen, ja Miklot, hänen joukkonsa päällikkönä; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.

5. Kolmannen joukon päämies kolmantena kuukautena oli Benaja, papin Jojadan poika, hän oli päänä; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.

6. Tämä Benaja oli väkevä kolmenkymmenen joukossa ja kolmenkymmenen päämies; ja hänen joukkonsa oli hänen poikansa Ammisabadin alla.

7. Neljäs, Neljäntenä kuukautena oli Asahel, Joabin veli, ja hänen jälkeensä Sebadia, hänen poikansa; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.

8. Viides, viidentenä kuukautena, oli päämies Samehut, Jisrahilainen; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.

9. Kuudes, kuudentena kuukautena oli Ira, Ikeksen, Tekoilaisen poika; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
10. Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena oli Heles, Pelonilainen, Efraimin lapset pojat; hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
11. Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena oli Sibbekai, Husatilainen; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
12. Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena oli Abieser, Anatotilainen Benjaminista; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
13. Kymmenes, kymmenentenä kuukautena oli Maherai, Netofilainen Sarehilaisista; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
14. Yhdestoista, yhdentenätoista kuukautena, oli Benaja, Piratonilainen, Efraimin lapsia poikia; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
15. Kahdestoista, kahdentenatoista kuukautena, oli Heldai, Netofatilainen Otnielista; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta 24.000.
16. Israelin sukukuntain ylimmäiset: Rubenilaisten päämies oli Elieser, Sikrin poika; Simeonilaisten: Sefatia, Maekan poika;
17. Leviläisten: Hasabia, Kemuelin poika; Aaronilainen: Saadok;
18. Juudan: Elihu, Davidin veljistä; Isaskarin: Omri, Mikaelin poika;
19. Sebulonin: Jismaja, Obadian poika; Naftalin: Jerimot, Asrielin poika;
20. Efraimin lasten poikien; Hosea, Asasian poika; puolen Manassen sukukuntaa: Joel, Pedajan poika;
21. puolen Manassen sukukunnan Gileadissa: Jiddo, Sakarian poika; Benjaminin: Jasiel, Abnerin poika;
22. Danin: Asareel, Jerohamin poika. Nämä ovat Israelin sukukuntain päämiehet.
23. Mutta David ei lukenut niitä, jotka olivat kahdenkymmenen vuotiset ja sitä nuoremmat; sillä **YHWH** oli luvannut enentää Israelin niinkuin taivaan tähdet.
24. Joab, Serujan poika oli ruvennut lukemaan, eikä sitä ja siitä tuli viha Israelin päälle; ja se luku ei tullut kuningas Davidin aikakirjaan.
25. Kuninkaan tavarain yli oli Asmavet, Adielin poika; tavarain yli maalla, kaupungeissa, kylissä ja linnoissa: Jonatan, Ussijan poika.
26. Peltomiesten yli, jotka maata viljelivät, oli Esri, Kelubin poika.
27. Viinimäkien yli oli Simei Ramatilainen; viinikellarien ja viinivarastojen yli Sabdi, Sifmiläinen.
28. Öljypuiden ja metsäviikuna-puiden yli, jotka kasvoivat laaksossa, oli Baal Hanan, Gadaralainen; öljyvarastojen yli: Joas.
29. Laidunhärkäin yli Saronissa oli Sitrai, Saronilainen; mutta härkäin yli laaksoissa Safat, Adlain poika;
30. Kamelein yli: Obil, Ismaelilainen; aasein yli: Jehedia, Meronotilainen;
31. Lammasten yli: Jasis, Hagarilainen; nämä kaikki olivat päämiehet kuningas Davidin omaisuuden yli.
32. Ja Davidin setä, Jonatan, oli neuvonantaja, toimellinen mies ja hyvin oppinut. Jehiel, Hahmonin poika, oli kuninkaan lastenhoitajana 'poikienhoitaja'.

33. Ja Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja; ja Husai, Arkilainen oli kuninkaan ystävä.

34. Ja Ahitofelin jälkeen oli Jojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Ja Joab oli kuninkaan sodanpäämies.

28. LUKU

Ja David kokosi kaikki Israelin päämiehet, sukukuntain päämiehet ja sotajoukkojen päämiehet, jotka kuningasta palvelivat, tuhanten ja satain päämiehet, kuninkaan ja hänen poikansa omaisuuden ja karjan päämiehet, kamaripalvelijat, sankarit ja kaikki urhoolliset miehet, Jerusalemiin.

2. Ja kuningas David nousi seisoalle ja sanoi: veljeni, kansani, kuulkaat minua! Minä olin aikonut rakentaa *laaron B'riyt-YHWH* liiton arkin lepohuoneen, **'Eloheynu** jalkain astinlaudan, ja valmistin itseni rakentamaan

3. mutta **w'Ha'Elohiym** sanoi minulle: et sinä saa rakentaa Minun nimelleni huonetta; sillä sinä olet sotamies ja olet paljon verta vuodattanut.

4. *WaYiv'char YHWH 'Elohey Yis'rael* on valinnut minut koko minun isäni huoneesta Israelin kuninkaaksi ijankaikkisesti; sillä hän on Juudan valinnut hallitsijaksi, ja Juudan huoneesta minun isäni huoneen, ja minä olen ollut isäni ~~lapsista~~ pojista hänelle niin otollinen, että hän teki minut koko Israelin kuninkaaksi.

5. Ja kaikki pojistani, - sillä **YHWH** on antanut minulle monta poikaa, - on Hän valinnut poikani Salomon istumaan **YHWH** valtakunnan istuimella Israelin yli.

6. Ja on puhunut minulle: poikasi Salomo on rakentava Minun huoneeni ja kartanoni; sillä Minä olen hänet valinnut pojakseni, ja Minä olen hänen isänsä,

7. ja vahvistan hänen valtakuntansa ijankaikkisesti, jos hän vahvana pysyy pitäessään Minun käskyni ja oikeuteni, niinkuin tänäpäivänä.

8. Nyt siis, koko Israelin, *q'hal-YHWH* seurakunnan silmäin edessä ja **'Eloheynu** korvissa: pitäkää ja tutkistelkaat kaikki **YHWH 'Eloheykhem** käskyt, että te omistaisitte tämän hyvän maan ja jättäisitte sen perinnöksi ~~lapsillenne~~ pojillenne teidän jälkeenne iankaikkisesti *ad-olam!*

9. Ja sinä poikani Salomo! tunne et-**'Elohey** ja palvele Häntä kaikesta sydämmestä ja hyvällä mielellä. Sillä **YHWH** tutkistelee kaikki sydämme ja ymmärtää kaikkein ajatusten aikomiset. Jos sinä etsit Häntä, niin sinä löydät Hänet; jos sinä luovut hänestä, niin Hän sinun hylkää ijankaikkisesti.

10. Katso nyt, koska **YHWH** on sinut valinnut rakentamaan Hänelle huonetta pyhäksi paikaksi; pysy vahvana ja tee niin!

11. Ja David antoi pojallensa Salomolle esihuoneen muodon ja päähuonetten ja tavarahuonette, yli-salien ja sisä-kammioitten, ja ~~armoistuin~~ *kapporeth* lid, kansi_arkille huoneen muodon, ('armoistuin' -sana on valhekynän keksintö, Jer.8:8)

12. ja kaikkien niiden muodon, jotka hänen mielessänsä olivat, *Beyt-YHWH* huoneen kartanoista ja kaikista kammioista ympärinsä, *Beyt 'Elohiym* huoneen tavara-aitoista ja pyhitettyjen tavaroiden aitoista;
13. ja edelleen määräyksiä pappein ja Leviläisten järjestyksestä, ja kaikista *Beyt-YHWH* huoneen virkatöistä, kaikkein astiain muodosta *Beyt-YHWH* huoneen palveluksessa.
14. Kultaa hän määräsi kullanpainon mukaan kaikkihin astioihin joka virassa; ja jokaiseen hopea-astiaan painonsa, jokaiseen astiaan joka virassa.
15. Ja hän antoi kullan painon kultaisille kynttiläjaloille ja kultaisille lampuille, jokaiselle kynttiläjälälle ja lampulle painonsa; ja hopea kynttiläjaloille ja niiden lampuille painonsa, jokaisen kynttiläjalan viran mukaan;
16. ja kultaa näkyleipien pöydiksi, jokaiselle pöydälle painonsa, ja myös hopeaa hopeapöydiksi;
17. ja puhdasta kultaa hangoiksi, maljoiksi ja kannuiksi; kultaa myös kultapikareiksi, jokaiselle pikarille painonsa; hopeaa hopeapikareiksi, jokaiselle pikarille painonsa;
18. ja savu-alttariksi puhdistettua kultaa painonsa mukaan; ja kultaisten kerubimein ratasten *merkabah* vaunu muodon, jotka levittivät siipensä ja peittävät *al-aron B'riyt*-liiton arkin.
19. Kaikki nämä ovat minulle annetut, sanoi hän, kirjoitettuna **YHWH** käden kautta, joka antoi minun tietää kaikkein töiden muodon.
20. Ja David sanoi pojallensa Salomolle: ole vahva ja miehuullinen ja tee, älä pelkää, äläkä hämmästy! Sillä **YHWH 'Elohiym 'Elohay** on sinun kanssasi. Hän ei ota kättänsä pois sinusta, eikä hylkää sinua siksi kuin olet kaikki työt päättänyt palvelusvirkaa varten *Beyt-YHWH* huoneessa.

29. LUKU

Ja kuningas David sanoi koko seurakunnalle: Salomo, minun poikani, ainoa jonka **'Elohiym** on valinnut, on vielä nuori ja heikko, ja työ on suuri, sillä ei se ole ihmisen asumasija, vaan **LAYHWH 'Elohiym**.

2. Ja minä olen kaikseta voimastani toimittanut *L'veyt-'Elohay* huoneelle kultaa kultakaluiksi, hopeaa hopeaesineiksi, vaskea vaskisiksi, rautaa rautaisiksi kaluiksi, puita puu-aseiksi ja onikin kiviä, juotoskiviä, kiiltokiviä, pilkullisia kiviä ja marmorikiviä viljalta.

3. Vielä annan minä koska **'Elohay** huone on minulle kallis, mitä minun omani on, kultaa ja hopeaa *L'veyt-'Elohay* huoneelle, yli sen kaiken minkä olen ennen toimittanut pyhää huonetta varten:

4. kolme tuhatta talenttia Ofirin kultaa ja seitsemän tuhatta talenttia puhdasta hopeaa, huonetten seinäin silaamiseksi,

5. kultaa kultaisiin, ja hopeaa hopeaisiin ja kaikkinaisiin töihin, taiteilijain käden kautta. Ja kuka on tänäpäivänä hyväntahtoinen täyttämään kättänsä **LAYHWH?**

6. Niin isäin päämiehet ja Israelin sukukuntain päämiehet, ja tuhanten ja satain päämiehet, ja kuninkaan töiden päämiehet olivat hyväntahtoiset,
7. ja antoivat **Beyt-Ha'Elohiym** huoneen palvelukseen viisi tuhatta talenttia kultaa ja kymmenen tuhatta kultapenninkiä; ja kymmenen tuhatta talenttia hopeaa, kahdeksantoista tuhatta talenttia vaskea ja sata tuhatta talenttia rautaa.
8. Ja se, jonka hallussa oli kiviä, antoi ne **Beyt-YHWH** huoneen tavaroihin, Jehielin, Gersonilaisen käteen.
9. Ja kansa iloitsi että he hyvästä tahdosta antoivat; sillä he antoivat **LAYHWH** vakaasta sydämmestä, vapaasta tahdostansa. Ja kuningas David oli myös sangen suuresti iloissansa.
10. ja David kiitti et-**YHWH** kaiken seurakunnan edessä ja sanoi: kiitetty ole Sinä **YHWH 'Elohey Yis 'rael** Isä ijankaikkisesta ijankaikkiseen *Aviynu meolam w'ad-olam!*
11. Sinun **YHWH** on Suuruus ja Voima ja Kunnia ja Voitto ja Korkeus; sillä kaikki mitä taivaassa ja maan päällä on, se on Sinun! Sinun **YHWH** on valtakunta ja Sinä olet korotettu kaikkien päämieheksi!
12. Rikkaus ja kunnia tulee Sinulta, ja Sinä hallitset kaikki ja Sinun kädessäsi on väki ja voima; Sinun vallassas on tehdä kaikki suureksi ja väkeväksi!
13. Ja nyt, meidän **'Elohiym!** Me kiitämme Sinua ja ylistämme Sinun kunniasi nimeä!
14. Sillä mikä minä olen, ja mikä on minun kansani, että me olisimme voineet antaa lahjoja? Sillä se on kaikki Sinulta tullut ja Sinun kädestäsi olemme antaneet Sinulle.
15. Sillä me olemme vieraat ja muukalaiset sinun edessäsi, niinkuin kaikki meidän isämmeikin; meidän päivämme ovat maan päällä niinkuin varjo, eikä täällä ole mitään odottamista.
16. **YHWH 'Eloheynu!** Kaikki tämä ylellisyys, jonka olemme valmistaneet huoneen rakentamiseksi Sinun pyhälle nimellesi, se on kaikki tullut Sinun kädestäsi ja Sinun ne kaikki ovat.
17. *W'yada'Tiy 'Elohay* tiedän että tutkistelet sydämmen ja rakastat vakuutta *B'Yosher* oikeus. Yksivakaisesta sydämmestä olen minä vapaalla mielellä nämä kaikki antanut. Ja olen nyt ilolla nähnyt tämän Sinun kansasi joka tässä on, hyvällä mielellä antavan Sinulle.
18. Abrahamin, Isaakin ja Israelin **YHWH 'Elohey Av'raham Yitz'chaq WYis 'rael !** pidä ijankaikkisesti tämänkaltainen mieli ja tahto kansasi sydämmessä ja käännä heidän sydämmensä Sinun puoleesi!
19. Ja anna pojalleni Salomolle vakaa sydän pitämään Sinun käskysi, todistuksesi ja sääntösi, niin että hän tekisi ne kaikki ja rakentaisi tämän asumasijan jonka minä olen valmistanut.
20. Ja David sanoi kaikelle seurakunnalle: kiittäkää et-**YHWH 'Eloheykhem !** Ja kaikki kansa kiitti **LAYHWH 'Elohey**, lankesi maahan ja kumartui **LAYHWH** eteen ja kuninkaan eteen.
21. Ja he uhrasivat **LAYHWH** uhrin; ja toisena päivänä uhrasivat he polttouhrin **LAYHWH**, tuhanne härkää, tuhannen oinasta, tuhannen karitsaa ja niitten juoma- uhrin ja monta muuta uhria kaiken Israelin edessä.

22. Ja he söivät ja joivat sinä päivänä sangen suurella ilolla **YHWH** edessä, ja tekivät Salomon, Davidin pojan, toisen kerran kuninkaaksi ja voitellivat hänet **LAYHWH** hallitsijaksi ja Sadokin papiksi.
23. Ja Salomo istui **YHWH** istuimelle kuninkaaksi isänsä Davidin sijaan, ja oli onnellinen; ja koko Israel oli hänelle kuuliainen.
24. Ja myös kaikki päämiehet ja sankarit ja kaikki kuningas Davidin lapset pojat antoivat itsensä kuningas Salomon alle.
25. Ja **YHWH** teki Salomon ylen suureksi kaiken Israelin edessä, ja antoi hänelle kuuluisan valtakunnan, jonka kaltaista ei yhdelläkään kuninkaalla Israelissa hänen edellensä ole ollut.
26. Ja David, Isain poika, oli ollut koko Israelin kuningas.
27. Ja iaka jonka hän oli Israelin kuninkaana oli neljäkymmentä ajastaikaa. Hebronissa hän hallitsi seitsemän ajastaikaa ja Jerusalemissa kolme neljättäkymmentä.
28. Ja hän kuoli hyvällä ijällä, kylläntyneenä elämästä, rikkaudesta ja kunniasta; ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
29. Ja kuningas Davidin teot, ensimmäiset kuin viimeisetkin, katso ne ovat kirjoitetut näkijän Samuelin ajantiedossa, ja profetta Natanin ajantiedossa, ja näkijä Gadin ajantiedossa,
30. ynnä kaiken hallituksensa, ja urhoollisuutensa kanssa ja tapaukset, jotka häntä ja Israelia ja kaikkia maan valtakuntia kohtasivat.

Vallanvaihdos Davidilta Salomolle kuvataan yllä kuin My Fair Lady onnen musikaali. Todellisuus on ollut paljon dramaattisempi, 1Kun1: *"Silloin Naatan sanoi Batselle, Salomon äidille, näin: "Etkö ole kuullut, että Adonia, Haggitin poika, on tullut kuninkaaksi, herramme Daavidin siitä mitään tietämättä? Niin tule nyt, minä annan sinulle neuvon, että pelastat oman henkesi ja poikasi Salomon hengen. ..."*

1. Aikakirjan Loppu.

Lue Liitteet; 1Moos & Psalmit. vrt qbible.com/hebrew-old-testament/1-chronicles/1.html

Divrei Ha Yamim B

2 Chronicles 1

2. Aikakirja

1. LUKU

Ja Salomo, Davidin poika, vahvisti itsensä valtakuntaansa; ja **WAYHWH 'Elohayw** oli hänen kansansa ja teki hänet aina suuremmaksi.

2. Ja Salomo puhutteli koko Israelia, tuhanten ja satain päämiehiä, tuomareita ja kaikkia esimiehiä Israelissa, ja ylimmäisiä isiä;

3. ja he menivät, sekä Salomo että koko seurakunta kukkulalle, joka on Gibeonissa; sillä siellä oli **'Elohiym** seurakunnan maja *'ohel* tabernacle, jonka Mooses, *eved-YHWH* palvelija oli tehnyt korvessa.

4. *Aval aron Ha'Elohiym* mutta arkin oli David vienyt sinne, johonka David oli valmistanut sille sijan; sillä hän oli rakentanut sille majan Jerusalemissa.

5. Ja se vaski-alttari, jonka Betsaleel, Urin poika, Hurin pojan poika oli rakentanut, oli siellä **YHWH** asuinsijan edessä; ja Salomolla ja kansalla oli tapana käydä siellä.

6. Ja Salomo uhrasi **YHWH** edessä vaski-alttarilla, joka siellä seurakunnan majan edessä oli, ja hän uhrasi sen päällä tuhannen poltto-uhria.

7. Sinä yönä ilmestyi **'Elohiym** Salomolle ja sanoi hänelle: Ano mitä Minä sinulle antaisin.

8. *WaYomer Sh'lomoh L'Elohiym aTah* Salomo sanoi: Sinä olet tehnyt suuren armon laupeuden minun isälleni Davidille, ja olet tehnyt minun kuninkaaksi hänen sijaansa.
9. pysyköön Sinun sanasi isälleni Davidille vahvana; sillä Sinä olet tehnyt minut niin paljon kansan kuninkaaksi, kuin tomua on maan päällä.
10. Niin anna minulle nyt viisautta ja ymmärrystä, käydäkseni tämän kansan edessä ulos ja sisälle; sillä kuka voi tuomita tätä suurta kansaasi?
11. *WaYomer YHWH* sanoi Salomolle: koska se on sinun mielessäsi, etkä anonut rikkautta, tavaraa tahi kunniaa, tahi vihemiestesesi sieluja, etkä anonut pitkää ikää, vaan anoit viisautta ja ymmärrystä, tuomitaksesi Minun kansaani, jonka kuninkaaksi Minä olen sinut pannut,
12. niin olkoon sinulle viisaus ja ymmärrys annettu; ja Minä myös annan sinulle rikkautta, ja tavaraa ja kunniaa niin ettei sinun vertaistasi ole ollut kuningasten joukossa ennen sinua eikä tule sinun jälkeesi.
13. Ja Salomo tuli uhrikukkulalta joka oli Gibeonissa, seurakunnan majasta, Jerusalemiin, ja hallitsi Israelia.
14. Ja Salomo kokosi vaunuja ja hevosmiehiä, niin että hänellä oli neljä sataa toista tuhatta 1.400 vaunua ja kaksitoista tuhatta hevosmiestä, ja asetti heidät ratas-kaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.
15. Ja kuningas toimitti, että hopeaa ja kultaa oli Jerusalemissa niin paljon kuin kiviä, ja sedripuita kuin metsäfiikunapuita laaksoissa.
16. Ja Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä. Ja kuninkaan kauppamiehet tuottivat niitä määrätystä hinnasta.
17. Ja jokaiset Egyptistä tuodut vaunut maksoivat kuusisataa hopeasikliä, ja jokainen hevonen sata ja viisikymmentä. Ja samoin tuotiin näitä myös kaikille Hetiläisten kuninkaille ja Syrian kuninkaille kauppiaitten käten kautta.

2. LUKU

Ja Salomo aikoi rakentaa huoneen **YHWH** nimelle ja huoneen kuninkuudellensa.

2. Ja Salomo määräsi seitsemänkymmentä tuhatta miestä kuormain kantajiksi ja kadeksankymmentä tuhatta hakkaajiksi vuorilla, ja kolme tuhatta ja kuusi sataa teettäjää päällysmiehiksi.

3. Ja Salomo lähetti kuningas Huramin tykö Tyroon ja käski hänelle sanoa: niinkuin sinä teit minun isälleni Davidille, ja lähetit hänelle sedripuita rakentaaksensa itsellensä asuinhuonetta, niin tee myös minulle.

4. Katso, minä rakennan **YHWH 'Elohay** nimelle huoneen, Hänelle pyhitettäväksi, että siinä suitsutettaisiin hyvän hajun uhria Hänen edessänsä, ja aina valmistettaisiin katsomusleipiä ja poltto-uhria, aamulla ja illalla, lepopäivinä ja uusilla kuilla, ja **YHWH 'Eloheynu** juhлина, sillä se on ijankaikkisesti täytettävä velvollisuus *al-Yis'rael*.

5. Ja se huone, jonka minä rakennan, on oleva suuri; sillä meidän *Kiy gadol* **'Eloheynu** on suurempi kaikkia *miKal Ha'Elohiym*.
6. Mutta kuka on niin voimallinen että rakentaisi Hänelle huoneen? Sillä taivaat ja taivasten taivaat eivät taida Häntä käsittää. Mikä siis minä olen rakentamaan Hänelle huonetta muuhun tarkoitukseen kuin suitsuttamaan Hänen edessänsä?
7. Niin lähetä nyt minulle taitava mies työtä tekemään kullasta, hopeasta, vaskesta, raudasta, purpurasta, tulipunaisesta ja sinisestä, ja joka osaa leikata kuvaveistoksia niitten taidokkaiden miesten kanssa, jotka minun tykönäni ovat Juudassa ja Jerusalemissa, jotka minun isäni David on hankkinut.
8. Ja lähetä minulle sedripuita ja sypressipuita, ja santelipuita Libanonista; sillä minä tiedän, että sinun palvelijasi osaavat hakata puita Libanonissa. Ja katso, minun palvelijani pitää oleman sinun palvelijaisi kanssa.
9. Ja valmistettakoon minulle paljon puita; sillä huone, jonka minä rakennan, on oleva suuri ja ihmeellinen.
10. Ja katso, minä annan sinun palvelijoillesi, hirsimiehille jotka puita hakkaavat, kaksikymmentä tuhatta kooria survottuja nisuja, kaksikymmentä tuhatta kooria ohria, ja kaksikymmentä tuhatta batia viiniä, ja kaksikymmentä tuhatta batia öljyä.
11. Ja Hiram, Tyron kuningas vastasi kirjoituksella, jonka lähetti Salomolle: koska **YHWH** rakastaa kansaansa, on hän sinut tehnyt heidän kuninkaaksensa.
12. *WaYomer* hän sanoi vielä: kiitetty *Barukh* siunata, polvistua olkoon **YHWH 'Elohey Yis'rael**, joka taivaan ja maan tehnyt on, että hän on antanut kuningas Davidille viisaan, toimellisen ja ymmärtäväisen pojan, joka rakentaa **LAYHWH** huoneen ja huoneen kuninkuudellensa!
13. Ja nyt minä lähetän viisaan *chakham* taitava ja ymmärtäväisen *yode /yada'* miehen, Hiram-Abin valkoinen, kuninkaallinen 'ab=isä.
14. Hän on vaimon, Danin tyttäristä, ja hänen isänsä on ollut Tyrolainen [man of Xor]; hän taitaa tehdä kaluja kullasta, hopeasta, vaskesta, raudasta, kivistä, puusta, purpurasta *argaman*, sinisestä *BaT'khelet* cerulean_mussel, violetti, hienosta liinasta, tulipunaisesta, ja leikata kaikkinaisia kuvaveistoksia ja keksiä kaikkinaisia taideteoksia, mitä hänen eteensä pannaan, sinun ja herrani *adoniy*, kuningas Davidin, sinun taitavain miesten kanssa.
15. Niin lähettäköön nyt herrani *adoniy* nisuja, ohria, öljyä ja viiniä palvelijoillensa, niinkuin hän on sanonut,
16. niin me hakkaamme puita Libanonissa niin paljon kuin sinä tarvitset, ja viemme meritse lautoilla Jaafoon; ja anna sinä noutaa ne sieltä Jerusalemiin.
17. Ja Salomo luki kaikki muukalaiset Israelin maalla, sen luvun mukaan minkä hänen isänsä David niistä oli tehnyt; ja siellä löydettiin sata viisikymmentä kolme tuhatta kuusi sataa.
18. Ja hän asetti niistä seitsemänkymmentä tuhatta kuormain kantajiksi ja kahdeksankymmentä tuhatta hakkaajiksi vuorilla, ja kolme tuhatta ja kuusi sataa teettäjiä, joiden piti pakoittaman *'abad* orjuus kansaa työhön.

3. LUKU

Ja Salomo rupesi rakentamaan *Beyt-YHWH* huonetta Jerusalemissa, Morian vuorelle, joka oli Davidille, hänen isällensä neuvottu, siihen paikkaan, jonka David oli valmistanut Ornanin, Jebusilaisen luvalla *B'goren* tasainen alue.

2. Ja hän rupesi rakentamaan toisena kuukautena, toisena päivänä, neljäntenä hallituksensa vuonna.

3. Ja tämä oli perustus, jonka Salomo laski *Beyt-Ha'Elohiym* huoneen rakentamiseksi: pituudelle kuusikymmentä kyynärää, ja leveydelle kaksikymmentä kyynärää vanhan mitan mukaan. [Huom. Vanha mitta: löytyy erilaisia mittoja]

4. Ja esihuoneen pituus, huoneen leveyden mukaan, oli kaksikymmentä kyynärää; ja hän silasi sen sisältä puhtaalla kullalla.

5. Ja suuren huoneen peitti hän sypressi -puulla ja silasi sen parhaalla kullalla, ja teki siihen päälle palmujen ja vitjain kaltaiset teokset.

6. Ja hän peitti huoneen kalleilla kivillä kaunistukseksi. Ja kulta oli Parvaimin kultaa.

7. Ja hän silasi huoneen kaaret, pihtipielet, seinät ja ovet kullalla, ja antoi leikata Kerubimeja seiniin.

8. Ja hän teki kaikkein pyhimmän huoneen, jonka pituus oli kaksikymmentä kyynärää, huoneen leveyden jälkeen, ja sen leveys oli kaksikymmentä kyynärää, ja silasi sen parhaalla kullalla, kuudella sadalla talentilla.

9. Ja naulain paino oli viisikymmentä sikliä kultaa; ja hän silasi ylissalit kullalla.

10. Ja hän teki kaikkein pyhimpään huoneeseen kaksi Kerubimia, kuvan veistäjän tekoa; ja he silasivat ne kullalla.

11. Ja pituus oli Kerubimein siivillä kaksikymmentä kyynärää: yksi siipi oli viisi kyynärää ja ulottui huoneen seinään, ja toinen siipi oli viisi kyynärää ja ulottui hamaan sen toisen Kerubin siipeen.

12. Ja sen toisen Kerubin siipi oli viittä kyynärää pitkä ja ulottui huoneen seinään ja toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja kosketti toisen Kerubin siipeen.

13. Näitten Kerubimein siivet levitettyinä olivat kaksikymmentä kyynärää. Ne seisoivat jalkainsa päällä, ja heidän kasvonsa olivat käännettyt huoneeseen päin.

14. Hän teki myös esiripun sinisestä^{1.}, purppuraisesta^{2.} ja tulipunaisesta^{3.} aineesta ja kalliista liinasta, ja teki Kerubimit sen päälle. 1.*T'khelet* 2.*w'ar'Gaman* 3.*w'khar'miyl*

15. Ja hän teki huoneen eteen kaksi patsasta viisineljätkymmentä 35 kyynärää korkeaksi, ja niiden päälle kruunun, viittä kyynärää korkean.

(Patsaiden korkeus oli 10,5 + 1,5 = 12m - mikäli tässä mainittu kyynärä on 30cm)

16. Ja hän teki vitjain *sharaharah* kaltaiset teokset kuoriin [as in the oracle], ja sovitti samanlaiset patsasten päälle, ja teki sata granatin omenaa, ja asetti ne vitjojen päälle.

'Vitja' eli risti_kkokoriste'

17. Ja patsaat pystytti hän (*Hiram*) temppelein eteen, toisen oikialle, toisen vasemmalle puolelle, ja kutsui oikianpuolisen nimellä **Jakin**, ja vasemmanpuoleisen nimellä **Boas**.

Huom. Tässä näkyy vapaamuurarien rappaririittien lähtökohta: maailman jokaisessa kaupungissa olevien riittisaliensa pylväät nimettynä. [”sekä verkon kaltaisia *ristikkokoristeita* ‘sharaharah’” 1Kun.7]

Tästä tekijästä, Hiramista, ovat vatikaanin hallitsevat rapparit tehneet itsellensä *pyhän esi-isän*, kuten luterikirkko teki massamurhaaja Konstantinuksesta (Rooman keisari, kristuksen sijainen, OSIRIS-jumala ym.), ’uskon-isän’ tälle maailmaa ja Suomeakin hallitsevalle kalanpääkultilleen. Aiheesta tässä linkissä useita kirjoja, luepa.

4. LUKU

Ja hän (*Hiram/Huram/Huram-Ab*) teki vaskisen alttarin, kahtakymmentä kyynärää *aMah* cubits: ammah, mother pitkän ja kahtakymmentä kyynärää leveän ja kymmentä kyynärää korkean.

Huram-Ab: valkoinen, kuninkaallinen, ’ab=isä. Hiram in isä oli ’man of **Xor**’.

2. Ja hän teki valetun meren kymmentä kyynärää leveän toisesta reunasta toiseen, ympyriäisen, viittä kyynärää korkean; ja kolmekymmentä kyynärää pitkä nuora oli sen mitta ylt’ympäri.

3. Ja sen all olivat härkään kuvat joka puolella ylt’ympäri, - kymmenen kyynärää leveältä – piirittäen meren; kaksi riviä härkiä yhtä valantoa sek in.

4. Ja se seiso i kahdentoista härjän päällä, niin että kolme heistä kääntyi pohjaiseen päin, kolma länteen, kolme etelään ja kolme itään päin; ja meri oli ylhäällä heidän päällänsä, ja kaikki heidän takaiset puolensa sisälle käsin.

5. Ja se oli kämmenenleveyttä paksu, ja sen parras oli tekoansa kuin maljan parras ja kuin puhjennut kukkanen; siihen mahtui monta batia: kolme tuhatta batia.

6. Ja hän teki kymmenen kattilaa, ja pani niistä viisi oikialle puolelle ja viisi vasemmalle, että niissä pestäisiin. Mitä poltto-uhriksi tarvittiin, virutettiin niissä; mutta meri oli pappein pestä itsensä.

7. Ja hän teki kymmenen kultaista kynttilänjalkaa, niinkuin ne oleman piti, ja pani temppeleihin, viisi oikialle puolelle ja viisi vasemmalle.

8. Ja hän teki kymmenen pöytää ja pani temppeleihin, viisi oikialle ja viisi vasemmalle puolelle; ja hän teki sata kultaista maljaa.

9. Hän teki myös pappein pihan ja suuren pihan, ja pihan ovet, ja silasi ovet vaskella.

10. Ja meren asetti hän oikialle sivulle, itään ja etelään päin.

11. Ja Hiram teki patoja, lapioita ja maljoja. Ja niin Hiram päätti sen työn, minkä hän teki kuningas Salomolle *B’veyt-Ha’Elohiym* huoneeseen.

12. ne kaksi patsasta, ja kaksi ympyriäistä kruunua kahden patsaan päällä, ja kaksi verkkoa peittämään kahta ympyriäistä kruunua patsasten päällä;

[verkon kaltaisia *risti_kkoristeita* 1Kun.7]

13. ja neljä sataa granatin omenaa niiden kahden verkon päälle,

14. ja hän teki istuimia, teki myös kattiloita istuinten päälle,

15 ja meren ja kaksitoistakymmentä härkää sen alle.

16. Ja padat, lapiot ja hangot ja kaikki niihin kuuluvat esineet teki Hiram-Ab kuningas Salomolle *l’veyt YHWH* huoneeseen puhtaasta vaskesta.

17. Jordanin kedolla antoi kuningas ne valaa tiiviissä savessa, Sukotin ja Saredatan välillä.
18. Ja Salomo teetti suuren paljouden kaikkia näitä esineitä; sillä ei vasken painoa kysytty.
19. Ja Salomo teki kaikki astiat *Beyt Ha'Elohiym* huoneeseen, niin myös kultaisen alttarin ja pöydät, katsomusleipiä varten,
20. kynttilälajalat lamppuinensa, määräyksen mukaan palamaan kuorin edessä, puhtaasta kullasta,
21. ja kukkaset ja lamput, ja kynttilän niistimet, kullasta, - kaikki oli pelkkää kultaa.
22. Ja veitset, maljat, kauhat ja suitsutus-astiat olivat puhdasta kultaa; ja huoneen ovet, sisäiset, kaikkein pyhimmän ovet ja huoneen ovet temppeliin olivat kultaa.

5. LUKU

Ja oli päättynyt kaikki työ, minkä Salomo teki *l'veyt YHWH* huoneeseen. Ja Salomo tuotti sinne kaikki mitä hänen isänsä oli pyhittänyt: hopean, kullan ja kaikki astiat, ja pani ne *Beyt Ha'Elohiym* huoneen tavarakammioihin.

2. Silloin kutsui Salomo kaikki vanhimmat Israelissa kokoon, ja kaikki sukukuntain päämiehet, Israelin ~~lasten~~ poikien isäin esimiehet, Jerusalemiin, tuomaan *et-aron B'riyt-YHWH* liiton arkkia Davidin kaupungista, se on Sion *TziYon /Tsiyown*.
3. Ja kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuninkaan tykö juhlapäivänä, joka oli seitsemäntenä kuukautena.
4. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat; ja Leviläiset nostivat arkin ylös.
5. Ja he kantoivat arkin *et-haron* ylös, ja seurakunnan majan *w'et-ohel* tabernacle, ja kaikki pyhät astiat, jotka majassa olivat; ne kantoivat papit ja Leviläiset ylös.
6. Ja kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli tullut kokoon hänen tykönsä arkin eteen, uhrasivat lampaita ja härkiä niin monta, ettei yksikään niitä lukea eikä laskea tainnut.
7. Ja papit kantoivat *et-aron B'riyt-YHWH* liiton arkkia paikoillensa huoneen kuoriin kaikkein pyhimpään Kerubimein siipein alle.
8. Ja Kerubimit levittivät siipensä arkin paikan päälle. Ja Kerubimit peittivät arkin korentoinensa ylhäältä päin.
9. Mutta korennot olivat niin pitkät, että niiden päät näkyivät kuorin eteen arkista; mutta ei niitä ulkoiselta puolelta näkynyt. Ja ne ovat siellä tähän päivään asti.
10. Ja **arkissa ei ollut muuta mitään kuin kaksi taulua**, jotka Mooses oli sinne pannut Horebissa, *YHWH* tehdessä liittoa Israelin ~~lasten~~ poikien kanssa, kun he Egyptistä lähtivät.

Minne oli joutunut Aronin sauva, manna? ... Valhekynät sepittävät taas riittiloruja Xor-roomalle – Keisariensa keksimät testamenttien väitteet kumovat toisensa:

4Moos.17 8. ”...Aaronin sauva versoi, ilmestyi silmuja, puhkesi kukkia ja kasvoi manteleita. ... *YHWH* sanoi ”*Vie sauva takaisin arkin eteen merkkinä uppiniskaisille, ja lopeta heidän napinansa, että Minä pääsen sitä kuulemasta, jotta he eivät kuolisi.*”

Hebr. 9: ”liiton arkki jossa säilytettiin 1. mannaa sisältävä astia ja 2. Aaronin viheriöinyt sauva ja 3. liiton taulut...”

Jer.8:8 ”...Totisesti! Katso, valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä”

YHWH on viisautessaan sallinut valehtelevain valhekynien väärentää Sanansa ihmiskunnalle - jotta yksikään *Hiramin kaltainen* kaikkien kehuma viisas, itsellensä synteensä verhoksi riittipazaita rakenteleva ihminen, ei pelastuakseen löytäisi Totuutta – eli **Jeshuaa** – **vaan joutuisi iankaikkiseen 'ad owlam kadotukseen.**

Siksi on äärimmäisen tärkeä esiintuoda kaikki kirjoitusten kohdat, missä on pienikin mahdollisuus sille että Nimensä olisi poisväännetty. Jokaiselle jää velvollisuus itse etsiä Totuutta, Jeshuaa, salatuimpaan saakka. **YHWH Sana on Pyhä ja kaiken yläpuolella**, ihmisten vehkeilyt eivät Hänen Korkeuttansa, Voimaa ja Kirkkauttasa saata pienimmäskään määrin pilata.

11. Ja tapahtui, kun papit tulivat pyhästä ulos, - sillä kaikki papit, jotka läsnä olivat, olivat pyhittäneet itsensä, järjestyksestensä luku pitämättä,

12. ja Leviläiset, veisaajat, kaikki, Asaf, Heman, Jedutun, ja heidän poikansa ja veljensä, puetetut liinavatteisiin, soittivat symbaleilla, ja psaltareilla ja harpuilla, ja seisovivat itään päin alttaria, ja heidän kanssansa sata ja kaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat vaskitorviin; [=päin aurinkoa, liekö tässäkin palvonnassa eräs Hiramin OSIRIS-juonista?]

13. ja soittajain ja veisaajain ääni kuului soveliaasti yhteen juuri kuin yhden ääni, kiittäin ja kunnioittain **LAYHWH**; - ja he korottivat äänensä, torveilla, symbaleilla ja harpuilla kiittäessä **LAYHWH**, että Hän on hyvä, ja Hänen laupeutensa pysyy ijankaikkiseen, niin täytettiin huone pilvellä, *Beyt YHWH* huone

14. niin etteivät papit voineet seisoa ja palvella pilven tähden, sillä *kh'vod-YHWH* kunnia täytti **'Elohiym** huoneen.

Mysteri: YHWH on Pyhä, ja pyhänsä saavat palvoa Häntä – samanaikaisesti kun Belialin miehet rienaavat Hänen Kunniaansa, matkallaan iäiseen kadotukseensa.

Hesek.8: ”...minä nostin silmäni pohjoista kohti, ja katso: pohjoiseen päin alttariportista oli tuo kiiwauspatsas sisäänkäytävässä. Ja **YHWH** sanoi minulle: "Ihmislapsi, näetkö sinä, mitä he tekevät – suuria kauhistuksia...” – palvoivat OSIRISTA, Tammusta jne

2.Kun.23: ”Josia poisti hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat OSIRIKSEN kunniaksi asettaneet, siitä mistä mennään **YHWH** temppeleihin ja poltti OSIRIKSEN-auringonvaunut tulessa...”

6. LUKU

Silloin sanoi Salomo; **YHWH** on sanonut tahtovansa asua pimeydessä *Baarafel*.

2. Mutta minä olen rakentanut asuinhuoneen ja sijan asuaksesi ijankaikkisesti.

3. Ja kuningas käänsi kasvonsa ja siunasi Israelin seurakunnan; ja koko Israelin seurakunta seisoi.

4. *WaYomer* hän sanoi: ~~kiitetty olkoon~~ siunattu *Barukh YHWH 'Elohey Yis'rael* joka suullansa on puhunut isälleni Davidille, ja on kädellensä sen täyttänyt, sanoen:

5. Siitä päivästä jona Minä kansani Egyptin maalta johdatin, en Minä ole yhtäkään kaupunkia valinnut kaikista Israelin sukukunnista, rakentamaan huonetta Minun nimeni asuinsijaksi, enkä ole yhtään miestä valinnut kansani Israelin hallitsijaksi:
6. vaan Jerusalemin olen Minä valinnut nimeni asuinsijaksi; ja Davidin olen Minä valinnut Israelin, Minun kansani pääksi.
7. Ja kun minun isäni David aikoi rakentaa *Bayit l'shem YHWH 'Elohey Yis'rael* nimelle huonetta,
8. *WaYomer YHWH* sanoi isälleni Davidille; koska sinä olet aikonut rakentaa Minun nimelleni huonetta, olet sinä hyvin tehnyt, että sinä olet aikonut; kuitenkin et sinä saa rakentaa sitä huonetta, vaan poikasi, joka kupeistasi tuleva on, rakentaa minun nimelleni huoneen.
10. Ja **YHWH** on vahvistanut sanansa, jonka Hän puhunut on; sillä minä olen tullut isäni Davidin sijaan, ja istun Israelin istuimelle, niinkuin **YHWH** on sanonut, ja olen rakentanut huoneen *haBayit l'shem YHWH 'Elohey Yis'rael* nimelle.
11. Ja minä olen pannut sinne arkin, jossa on *B'riyt YHWH* liitto, jonka Hän Israelin ~~lasten~~ poikien kanssa tehnyt on.
12. Ja hän astui **YHWH** alttarin eteen, koko Israelin seurakunnan läsnäollessa ja ojensi kätensä.
13. Sillä Salomo oli tehnyt vaskilavan ja pannut sen keskelle pihaa, viittä kyynärää pitkäksi ja viittä kyynärää leveäksi, ja kolme kyynärää korkeaksi. Sen päälle astui hän ja lankesi polvillensa koko Israelin seurakunnan edessä, ja nosti kätensä taivaaseen päin,
14. ja sanoi: **YHWH 'Elohey Yis'rael!** Ei ole yhtään **'Elohiym** sinun vertaistasi taivaissa eikä maassa, Sinä joka pidät liiton ja teet laupeuden palvelijoillesi, jotka Sinun edessäsi vaeltavat koko sydämmestänsä.
15. Sinä olet pitänyt palvelijallesi Davidille, minun isälleni, mitä hänelle puhunut olit; suullasi olet Sinä sen puhunut ja kädelläsi täyttänyt, niinkuin tänäpäivänä on tapahtunut.
16. Nyt **YHWH 'Elohey Yis'rael**, pidä palvelijallesi Davidille minun isälleni, mitä hänelle puhunut olet ja sanonut: ei sinusta ole puuttuva miestä minun edessäni, joka Israelin istuimella istuu, jos vaan poikasi pitävät vaarin tiestänsä, että he vaeltavat Minun laissani **B'Toratiy /Towrah**, niinkuin sinä olet vaeltanut Minun edessäni.
17. Nyt **YHWH 'Elohey Yis'rael**, vahvista sanasi, jonka Sinä palvelijallesi Davidille puhunut olet!
18. Mutta asuuko todellakin **Jeshua Yeshev /Yashab YHWH** ihmisten tykönä maan päällä? Katso, taivaat ja taivasten taivaat eivät käsitä sinua; kuinka siis se huone, jonka minä rakentanut olen, sen tekisi?
19. Käännä, **YHWH 'Elohay** palvelijasi rukouksen ja hänen anomuksensa puoleen, kuulemaan sitä anomusta ja rukousta, jonka Sinun palvelijasi rukoilee Sinun edessäsi!
20. ja anna Sinun silmäsi olla avoinna tämän huoneen puoleen yöllä ja päivällä, sitä paikkaa päin, josta olet sanonut tahtovasi asettaa nimesi sinne ja kuulevasi sen rukouksen jonka sinun palvelijasi siinä paikassa rukoileva on.

21. Niin kuule palvelijasi ja kansas Israelin rukous, jonka he tässä paikassa rukoilevat; kuule se Sinun asumisesi paikasta taivaista, kuule ja ~~ole armollinen~~ anna anteeksi *w'salach'Ta!*
22. Jos joku rikkoo lähimmäistensä vastaan, ja häneltä vaaditaan vala jonka hänen vannoman pitää, ja se vala tulee Sinun alttarisi eteen tässä huoneessa,
23. niin kuule taivaissa ja saata palvelijoillesi oikeus, niin että kostat jumalattomalle ja annat hänen tiensä tulla hänen päänsä päälle, mutta vanhurskautat viattoman ja teet hänelle hänen oikeutensa mukaan.
24. Jos kansasi Israel vihollistensa edessä lyödään, sentähden että he sinua vastaan rikkoneet ovat, ja he kääntyvät tunnustaen nimesi, rukoilevat ja anteeksi anovat Sinun edessäsi tässä huoneessa,
25. niin kuule silloin taivaissa, ja ole kansasi Israelin synneille ~~armollinen~~ anna anteeksi *w'salach'Ta* ja anna heidän tulla jälleen siihen maahan, jonka heille ja heidän isillensä antanut olet.
26. Jos taivas suljetaan niin ettei sada, koska he Sinua vastaan rikkoneet ovat, ja he rukoilevat tässä paikassa **ja tunnustavat Sinun Nimesi, ja kääntyvät** synneistänsä, koska Sinä heitä rankaiset,
27. niin kuule heitä taivaissa, ja ole palvelijaisi ja kansasi Israelin rikokselle ~~armollinen~~, anna anteeksi *w'salach'Ta* että heille osoitat sen hyvän tien **JESHUA – Tie-Totuus-Elämä** – jota heidän vaeltaman pitää, ja anna sateen tulla maallesi, jonka kansallesi antanut olet perinnöksi.
28. Jos kallis aika tulee maalle, tahi rutto tulee, taikka noki ja ruoste, taikka kaskat ja heinäsiirkat tulevat, taikka jos viholliset piirittävät maassa heidän porttinsa, taikka muunlainen vaiva ja sairaus tulee;
29. ja jos silloin ihmiset, kaikki sinun kansasi Israel, tekee rukouksia ja anteeksi anomisia, koska itsekukin tuntee rangaistuksensa ja murheensa ja ojentaa kätensä tämän huoneen puoleen,
30. niin kuule taivaista asumasi sijasi istuimelta, ja ole ~~armollinen~~ anna anteeksi *w'salach'Ta* antaen jokaiselle sen mukaan kuin hän vaeltanut on ja Sinä hänen sydämmensä tunnet, - sillä Sinä yksin tunnet ihmisten ~~lasten~~ poikien sydämmet, -
31. että he aina Sinua pelkäisivät ja vaeltaisivat Sinun teissäsi, niin kauan kuin he elävät siinä maassa jonka meidän isillemme antanut olet.
32. Ja jos myöskin joku muukalainen, joka ei ole Sinun kansastasi Israelista, tulee kaukaiselta maalta suuren Nimesi ja voimallisen kätesi tähden ja tulee rukoilemaan tähän huoneeseen, [juutalaisetn käskyjen mukaan kiellettyä!]
33. niin kuule taivaista asumisesi istuimelta, ja tee kaikki se, jota muukalainen sinulta anoo, että kaikki kansat maan päällä tuntisivat Sinun Nimesi ja pelkäisivät Sinua niinkuin Sinun kansasi Israel, ja tietäisivät, että Sinun Nimesi avuksihuudetaan tässä huoneessa jonka minä rakentanut olen.
34. Jos Sinun kansasi lähtee sotaan vihollistansa vastaan sitä tietä, jota heitä lähettänyt olet, ja he rukoilevat Sinua kääntyen kaupungin puoleen ja sen huoneen puoleen, jonka minä Sinun Nimellesi rakentanut olen,

35. niin kuule taivaissa heidän rukouksensa ja anomisensa ja auta heidän oikeuteensa.
36. Jos he rikkovat Sinua vastaan – silä ei ole yhtäkään ihmistä ole, joka ei syntiä tee, - js Sinä vihastut heihin ja annat heidät vihamiestensä käsiin, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vankina johonkin maahan kauas tai lähelle,
37. ja he tekevät sydämessänsä parannuksen siinä maassa, jossa he vankina ovat, ja he kääntyvät ja rukoilevat Sinua vankeutensa maalla ja sanovat: me olemme rikkoneet, väärin tehneet ja olleet jumalattomat,
38. ja kääntyvät Sinun puoleesi koko sydämmestänsä ja koko sielustansa heidän vankeutensa maalla, jossa heitä vankina pidetään, ja he rukoilevat heidän maansa puoleen, jonka heidän isillensä antanut olet, ja sitä kaupunkia päin jonka valinnut olet, ja sen huoneen puoleen jonka minä nimellesi rakentanut olen,
39. niin kuule heidän rukouksensa ja anomuksensa taivaissa asumasijasi istuimella, ja auta heitä oikeuteensa, ja ole kansallesi ~~armollinen~~ anna anteeksi *w'salach'Ta* joka on tehnyt syntiä Sinua vastaan.
- 40 Nyt *A'tah* 'Elohay! Anna silmäs avoinna olla, ja korvasi ottakoon vaari rukouksesta tässä paikassa!
41. *W'atah qumah* nouse **YHWH 'Elohiym**, Sinun lepoosi, Sinä ja voimasi arkki! Anna pappiesi **YHWH 'Elohiym**, olla puetettuina ~~autuudella~~ **Jeshua T'suah** /*Tashuw'ah* ja anna pyhäsi iloita hyvydessä!
42. **YHWH 'Elohiym!** Älä käske pois Sinun ~~voideltusi~~ **Messiaasi** *M'shiycheykha* /*Maschiach* kasvoja; muista sitä ~~armeaa~~ laupeutta jonka sinä Davidille Sinun palvelijallesi lupasit!

7. LUKU

- Ja kun Salomo oli päättänyt rukouksensa, lankesi tuli taivaasta ja kulutti poltto-uhrin ja teuras-uhrin, ja **YHWH** kunnia täytti *et-haBayit* huoneen,
2. niin etteivät papit saattaneet mennä *et-Beyt* **YHWH** huoneeseen, sillä *kh'vod* **YHWH** kunnia täytti *et-Beyt* **YHWH** huoneen.
3. Ja kun kaikki Israelin ~~lapset~~ pojat näkivät tulen lankeevan alas **YHWH** kunnian huoneen yli, kumartuivat he kasvoilleen maahan permannolle, rukoilivat ja kiittivät **YHWH**, että Hän on hyvä ja Hänen laupeutensa pysyy iankaikkisesti.
4. Ja kuningas ja kaikki kansau uhrasivat **YHWH** edessä.
5. Ja kuningas Salomo uhrasi uhriksi kaksikolmattakymmentä tuhatta 22.000 härkää ja sata ja kaksikymmentä tuhatta lammasta. Ja niin kuningas ja kaikki kansa vihkivät *et-Beyt* **Ha'Elohiym** huoneen.
6. Mutta papit seisoivat vartiossansa ja Leviläiset varustetut **YHWH** veisun kanteleilla, jotka kuningas David oli antanut tehdä **LAYHWH** kiittämistä varten, että Hänen laupeutensa pysyy ijankaikkisesti, niinkuin David kiitti heidän kauttansa. Ja papit puhalsivat vaskitorviin heidän kohdallansa, ja koko Israel seiso.

7. Ja Salomo pyhitti keskikartanon *veyt-YHWH* huoneen edessä, sillä hän oli siellä uhrannut poltto-uhrit ja kiitos-uhrin rasvat; sillä kaikki poltto-uhrit, ruoka-uhrit ja rasvakappaleet eivät mahtuneet sille vaskialttarille, jonka Salomo oli teettänyt.
8. Ja Salomo piti siihen aikaan juhlaa seitsemän päivää, ja koko Israel hänen kanssansa, sangen suuri kansan paljous, Hamatin rajasta Egyptin ojaan asti.
9. Ja he pitivät kahdeksantena päivänä päätösjuhlan. Sillä he pitivät alttarin vihkimistä seitsemän päivää, ja juhlaa seitsemän päivää.
10. Ja kolmannella päivällä kolmattakymmentä 23, seitsemännellä kuukaudella, laski hän kansan menemään majoillensa iloissa ja hyvillä mielin siitä hyvyydestä, jonka **YHWH** Davidille ja Salomolle ja kansallensa Israelille tehnyt oli.
11. Ja Salomo päätti *et-Beyt YHWH* huoneen ja *w'et-Beyt* kuninkaan huoneen; ja kaikki mikä hänen mieleensä tullut oli tehdäkseen *B'veyt-YHWH* huoneessa ja omassa huoneessansa, onnistui hyvin.
12. **YHWH** ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: Minä olen kuullut rukouksesi, ja olen valinnut tämän sijan uhrihuoneeksi.
13. Katso, jos Minä suljen taivaan, niin ettei sada, ja katso, jos Minä käsken heinäsiirkain syödä maan, tahi annan tulla ruton Minun kansaani: '
14. ja jos kansani joka Minun Nimeni mukaan nimitetty on, nöyryyttää, ja he rukoilevat ja etsivät Minun kasvojani ja kääntyvät pois pahoilta teiltänsä; niin Minä kuulen heitä taivaista ja annan heidän syntinsä anteeksi ja parannan heidän maansa.
15. Nyt Minun silmäni ovat auki ja korvani ottavat heidän rukouksistansa vaarin tässä paikassa.
16. Ja nyt olen Minä valinnut ja pyhittänyt tämän huoneen, että Minun Nimeni pitää oleman siinä ijankaikkisesti, ja silmäni ja sydämeni ovat siellä ainian.
17. Ja jos sinä vaellat Minun edessäni, niinkuin isäsi David on vaeltanut, niin että teet kaikki, mitä sinulle käskeny olen, ja pidät Minun sääntöni ja oikeuteni.
18. niin Minä vahvistan sinun valtakuntasi istuimen, niinkuin Minä isällesi Davidille luvannut olen, sanoen: ei sinulta pidä puuttuman miestä, joka on oleva Israelin hallitsija.
19. Mutta jos te käännätte itsenne pois ja hylkääte Minun sääntöni ja käskyni, jotka Minä teille antanut olen, menette palvelemaan '**Elohiym** 'acheriym vieraita jumalia ja kumarratte heitä,
20. niin Minä hävitän heidät Minun maaltani, jonka Minä olen heille antanut, ja tämän huoneen, jonka Minä nimelleni pyhittänyt olen, heidän Minä pois kasvojeni edestä, ja annan sananlaskuksi ja pilkkapuheeksi kaikkein kansain kesken.
21. Ja tästä huoneesta, joka kaikkein korkein ollut on, pitää kaikkein jotka käyvät sen ohitse, hämmästyvän ja sanoman: Miksi **YHWH** näin teki tälle maalle ja tälle huoneelle?
22. Ja silloin vastataan: siksi että he hylkäsivät *et-YHWH* '**Elohey**, joka heidän Egyptin maalta johdatti ulos, seurasivat **B'Elohiym** 'acheriym muita jumalia, ja kumarsivat ja palvelivat niitä; sentähden on Hän saattanut kaiken tämän onnettomuuden heidän päällensä.

8. LUKU

Ja kahdenkymmenen vuoden perästä, sittenkuin Salomo oli rakentanut *et-Beyt YHWH* huoneen ja oman *w'et-Beyto* huoneensa,

2. rakensi hän ne kaupungit, jotka Huram antoi Salomolle, ja pani Israelin pojat asumaan niissä.

3. Ja Salomo meni Hamat-Sobaan, ja valloitti sen.

4. Ja Tadmorin rakensi hän korvessa ja kaikki varastokaupungit Hamatissa.

5. Hän rakensi myös ylä Bet-Horonin ja ala Bet-Horonin sangen vahvoiksi kaupungeiksi, muureilla, porteilla ja salvoilla,

6. ja Baelatin ja kaikki varasto-kaupungit, jotka Salomolla olivat ja kaikki vaunukaupungit ja ratsasmiesten kaupungit, ja kaikki mitä Salomon mielessä oli rakentaa Jerusalemissa ja Libanonissa, ja koko maassa, joka hänen vallassansa oli.

7. Ja kaiken sen kansan, joka jäänyt oli Hetiläisistä, Amorilaisista, Feresiläisistä, Heviläisistä ja Jebusilaisista, jotka eivät olleet ~~Israelin lapsia~~ Israelista,

8. ja heidän lapsensa, jotka jäivät heistä maahan, joita Israelin ~~lapset~~ pojat eivät hävittäneet, ne laski Salomo verollisiksi tähän päivään asti.

9. Mutta Israelin ~~lapsista~~ pojista ei tehnyt Salomo yhtään työ-orjaksi, vaan he olivat sotamiehiä, hänen huovinsa päämiehiä, hänen vaunuinsa ja hevosmiestensä johtajia.

10. Ja kuningas Salomon ylimmäisiä työmiesten päämiehiä, jotka kansaa hallitsivat, oli kaksi sataa ja viisikymmentä.

11. Ja Faraon tyttären tuotti Salomo ylös Davidin kaupungista siihen huoneeseen jonka hän hänelle oli rakentanut; sillä hän sanoi: minun vaimoani ei sovi Davidin, Israelin kuninkaan huoneessa asua, sillä se on pyhä, koska *aron YHWH* arkki on tullut siihen.

12. Siihen aikaan uhraisi Salomo **LAYHWH** poltto-uhria **YHWH** alttarilla, jonka hän oli rakentanut esihuoneen eteen,

13. uhrin kunakin päivänä, Mooseksen käskyn mukaan, sabbattina, uudella kuulla ja juhlapäivinä, kolmasti vuodessa, happamattoman leivän juhlanan, viikkojuhlanan ja lehtimajan juhlanan.

14. Ja hän asetti papit osastoineen heidän virkoihinsa, niinkuin hänen isänsä David oli määrännyt, ja Leviläiset vartioonsa, kiittämään ja palvelemaan pappein edessä, niinkuin kunakin päivänä oli määrätty, ja portin vartiajat osastojensa mukaan, kunkin porttiinsa; sillä David *iysh Ha'Elohiym* mies oli niin käskenyt.

15. Ja ei yksikään heistä poik**8. LUKU**ennust siitä, mitä kuningas oli käskenyt papeille ja Leviläisille kaikkein asiain ja tavarain suhteen.

16. Ja niin kaikki Salomon työt siitä päivästä jona *Beyt-YHWH* huone perustettiin, siihen asti kuin se oli päätetty, tulivat valmiiksi; ja *Beyt YHWH* huone oli täydellisesti valmis.

17. Siihen aikaan meni Salomo Eseon-Geberiin ja Elotiin, meren rannalle, Edomin maalle.

18. Ja Huram lähetti hänelle haaksia palvelijainsa kautta, jotka olivat taitavat merimiehet. Ja he läksivät Salomon palvelijain kanssa Ofiriin, ja toivat sieltä neljä sataa ja viisikymmentä talenttia kultaa ja veivät kuningas Salomolle.

9. LUKU

Ja rikkaan Arabian kuningatar kuuli maineen Salomosta ja tuli sangn suurella joukolla ja kameleilla jotka kantoivat yrttejä ja paljon kultaa, ja kalliita kiviä, Jerusalemiin, koettelemaan Salomoa arvoituksilla. Ja kun hän tuli Salomon tykö, puhui hän hänelle kaikki mitä hän sydämessänsä aikonut oli.

2. Ja Salomo selitti hänelle kaikki hänen kysymyksensä; eikä ollut mitään Salomolle salattua, jota hän ei ilmoittanut hänelle.

3. Ja kun rikkaan Arabian kuningatar näki Salomon viisauden ja huoneen, jonka hän oli rakentanut,

4. ja ruuat hänen pöydällensä, ja kuinka hänen palvelijansa toimittivat tehtävänsä, ja heidän vaatteensa, hänen juomanlaskijansa ja heidän vaatteensa ja käytävän jota myöten hän kävi ylös **YHWH** huoneeseen, - niin ei hän voinut enää itseänsä pidättää,

5. vaan sanoi kuninkaalle: se on tosi minkä kuullut olen minun maallani sinusta ja viisaudestasi;

6. mutta minä en uskont heidän sanojansa, ennekuin itse tulini, ja olen sen nyt omin silmin nähnyt, ja katso, ei ole minulle puoltakaan sanottu sinun viisaudestasi; sinä olet suurempi sitä sanomaa, jonka kuullut olen.

7. *Ash'rey* onnelliset *Auttuaat* sinun miehesi, *w'ash'rey* onnelliset *auttuaat* nämä sinun palvelijasi, jotka aina sinun kasvoisi edessä seisovat ja kuuntelevat sinun viisauttasi?

8. **YHWH 'Eloheykha** olkoon kiitetty *Barukh'* joka sinuun on mielistynyt, ja pannut sinut istuimellensa, kuninkaaksi **LAYHWH 'Eloheykha!** Sentähden että *B'ahavat 'Eloheykha* rakastaa *Yis'rael*, vahvistaaksensa häntä ijankaikkisesti, on Hän asettanut sinut heidän kuninkaaksensa, tekemään tuomioita ja oikeutta.

9. Ja hän antoi kuninkaalle sata ja kaksikymmentä talenttia kultaa ja ylönpaljon yrttejä ja kalliita kiviä. Ei senkaltaisia yrttejä muualla ollut, kuin ne olivat, jotka rikkaan Arabian kuningatar antoi kuningas Salomolle.

10. Ja myös Huramin ja Salomon palvelijat toivat kultaa Ofirista ja santelipuita ja kalliita kiviä.

11. Ja kuningas teetti santelipuusta astimet *l'veyt-YHWH* huoneeseen ja kuninkaan huoneeseen, ja kanteleita ja psaltareita veisaajille. Ei yhtään senkaltaista ollut ennen nähty Juudan maalla.

12. Ja kuningas Salomo antoi rikkaan Arabian kuningattarelle kaikkia mitä hän pyysi ja anoi, paitsi sitä, mikä vastasi kuninkaalle tuotuja lahjoja. Ja hän palasi ja matkusti palvelijoinensa omalle maallensa.

13. Ja kulta, joka vuosittain tuotiin Salomolle, oli kuusi sataa ja kuusi seitsemättäkymmentä talenttia,

(VUOSITTAIN Salomo tilasi 666 talenttia kulta)

14. paitsi sitä jota kauppamiehet ja yrtein myöjät toivat. Ja kaikki Arabian kuninkaat ja maan hallitsijat toivat kulta ja hopeaa Salomolle.

15. Ja kuningas Salomo teetti kaksi sataa kilpeä taotusta kullasta ja pani kuusi sataa sikliä kulta jokaiseen kilpeen:

16. ja niinkään kolme sataa pienempää kilpeä taotusta kullasta, ja pani kolme sataa sikliä kulta jokaiseen kilpeen. Ja kuningas pani ne Libanoni metsähuoneeseen.

17. Ja kuningas teki suuren istuimen alafantin luista ja kultasi sen puhtaalla kullalla.

18. Ja istuimessa oli kuusi astuinta ja kultainen astinlauta istuimen edessä, kiinnitetyt istuimeen, ja kaksi käsipuuta molemmin puolin istuinta, ja kaksi jalopeuraa seisoi käsipuita myöten.

19. Ja kaksitoista jalopeuraa seisoi niillä kuudella astuimella, molemmilla puolilla. Senkaltaista ei ole tehty yhdessäkään valtakunnassa.

20. Ja kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kulta, ja kaikki astiat Libanonin metsähuoneessa puhdasta kulta; ei hopeaa miksiäkään luettu Salomon aikana.

21 Sillä kuninkaan Tarsis haahdet menivät Huramin palvelijain kanssa ja Tarsis-laivat tulivat kerran joka kolmantena vuotena, ja toivat kulta, hopeaa, elefantin luita, apinoita ja riikinkukkoja.

22. Ja kuningas Salomo tuli suuremmaksi kaikkia kuninkaita maan päällä rikkaudessa ja viisaudessa.

23. Ja kaikki kuninkaat maan päällä halusivat nähdä Salomon kasvoja kuullaksensa hänen viisauttansa jonka **Ha'Elohiym** oli antanut hänen sydämmeensä.

24. Ja he veivät hänelle kukin lahjansa, hopea-astioita, kulta-astioita, vaatteita, sota-aseita, yrtejä, hevosia ja muuleja, joka vuosi.

25. Ja Salomolla oli neljä tuhatta hevuskorsua ja kaksitoista tuhatta ratsasmiestä, ja ne pantiin vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.

26. Ja hän oli kaikkein kuningasten hallitsija hamasta virrasta Filistaealaisten maahan asti, ja Egyptin maan rajaan saakka.

27. Ja kuningas toimitti niin paljon hopeaa Jerusalemiin kuin kiviä, ja sedripuita kuin metsäfiikunapuita, joita laaksossa on paljon.

28. Ja Salomolle tuotiin hevosia Egyptistä ja kaikista maakunnista.

29. Mitä enempää Salomon asioista on sanottavaa, sekä ensimmäisistä että viimeisistä, katso se on kirjoitettuna Natan profetan aikakirjassaa, ja Ahijan, Silolaisen ennustuksessa, sekä näkijän Jeddin näyssä Jerobeamista, Nebatin pojasta.

30. Ja Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä ajastaikaa.

31. Ja Salomo nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet isänsä Davidin kaupunkiin; ja Rehabeam, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

10. LUKU

Ja Rehabeam meni Sikemiin; sillä kaikki Israel oli tullut Sikemiin tekemään häntä kuninkaaksi.

2. Ja kun Jerobeam Nebatin poika, joka oli Egyptissä, johonka hän oli paennut kuningas Salomon edestä, - sen kuuli, niin hän palasi Egyptistä;

3. sillä he lähettivät ja kutsuivat hänet. Ja Jerobeam ja kaikki Israel tulivat ja puhuivat Rehabeamille sanoen:

4. Sinun isäsi on tehnyt meidän ikeemme raskaaksi; niin huojenna nyt isäsi kova palvelus ja raskas ijäs, jonka hän laski meidän päällemme, niin me palvelemme sinua.

5. Ja hän sanoi heille: tulkaat minun tyköni jälleen kolmantena päivänä. Ja kansa meni pois.

6. Ja kuningas Rehabeam kysyi neuvoa vanhimmilta, jotka seisoivat hänen isänsä Salomon edessä hänen eläissänsä, ja sanoi: mitä te neuvotte minua vastaamaan tälle kansalle?

7. He puhuivat hänelle ja sanoivat: jos sinä olet tälle kansalle ystävällinen ja suosittelet heitä, puhutellen hyvillä sanoilla, niin he ovat aina sinulle alamaiset.

8. Mutta hän hylkäsi vanhimpain neuvon, jonka he antoivat hänelle, ja piti neuvoa nuorukaisten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssansa ja seisoivat hänen edessänsä.

9. Ja hän sanoi heille: mitä te neuvotte minua vastaamaan tälle kansalle, joka puhui minulle, sanoen: huojenna se ijäs jonka isäsi laski meidän päällemme?

10. Ja nuorukaiset jotka olivat kasvaneet hänen kanssansa, puhuivat hänelle sanoen: sano näin kansalle, joka puhui sinulle ja sanoi: isäsi on meidän ikeemme raskauttanut, huojenna se meiltä, ja sano heille: minun pienin sormeni pitää oleman paksumpi isäni kupeita.

11. Nyt siis, isäni on laskenut raskaan ikeen teidän päällemme, mutta minä vielä lisään teidän ikeesenne; isäni on kurrittanut teitä ruoskilla, mutta minä skorpioneilla.

12. Kun Jerobeam ja kaikki kansa tulivat Rehabeamin tykö kolmantena päivänä niinkuin kuningas puhunut oli, sanoen: tulkaat minun tyköni kolmantena päivänä jälleen,

13. niin kuningas vastasi heitä kovasti; ja kuningas Rehabeam hylkäsi vanhimpain neuvon,

14. ja puhui heille nuorukaisten neuvon mukaan ja sanoi: isäni on tehnyt teidän ikeenne raskaaksi, mutta minä lisään siihen, minun isäni on kurrittanut teitä ruoskilla, mutta minä skorpioneilla!

15. Kuningas ei kuullut kansaa; sillä **Ha'Elohiym** oli niin johdattanut, että **YHWH** vahvistaisi sanansa, jonka Hän puhui Ahijan, Silolaisen kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

16. Ja kun kaikki Israel näki, ettei kuningas kuullut heitä, niin vastasi kansa kuningasta ja sanoi: mikä osa meillä on Davidissa? Ei meillä ole yhtään perintö-osaa

Isain pojassa; menkää majoilles Israelin pojat! Katso nyt, David huonettasi! Ja kaikki Israel meni majoilleensa.

17. Ja ainoastaan niitä Israelin ~~lapsia~~ poikia jotka asuivat Juudan kaupungeissa, hallitsi Rehabeam.

18. Ja kuningas Rehabeam lähetti ulos Hadoramin joka oli työkansan päällysmies; mutta Israelin ~~lapset~~ pojat kivittivät hänet kuoliaaksi.. Ja kuningas Rehabeam astui nopeasti vaunuihinsa ja pakeni Jerusalemiin.

19. Ja Israel erkani Davidin huoneesta tähän päivään asti.

11. LUKU

Ja rehabeam tuli Jerusalemiin ja kokosi Juudan ja Benjaminin huoneen, sata ja kahdeksankymmentä tuhatta valittua sotamiestä sotimaan Israelia vastaan, saattaksensa valtakuntaa Rehabeamille jälleen.

2. *Way'hiy D'var-YHWH* sana tuli Semajalle *iysh-Ha'Elohiym* miehelle sanoen:

3. Puhu Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle ja koko Israelille Juudassa ja Benjaminissa, sanoen:

4. Näin sanoo **YHWH**: älkäätkö menkö sotimaan teidän veljiänne vastaan! Palatkaat jokainen kotiansa; sillä Minulta on se tullut, mikä on tapahtunut! Ja he olivat kuuliaiset *et-Divrey YHWH* sanalle ja palasivat menemästä Jerobeamia vastaan.

5. Mutta Rehabeam asui Jerusalemissa, ja rakensi Juudan kaupungit vahvoiksi.

6. Hän rakensi Betlehemin, Etamin ja Tekoan,

7. Betsurin, Sokon ja Adullamin,

8. Gatin, Maresan ja Sifin,

9. Adoraimin, Lakiksen ja Asekan,

10. Sorgan, Ajalonin ja Hebronin, varustetut kaupungit Juudassa ja Benjaminissa.

11. Ja hän vahvisti varustukset ja pani niihin päälliköt, ja elatuksen varoja, ja öljyä ja viiniä.

12. Ja hän toimitti kaikkiin kaupunkeihin kilvet ja keihäät, ja teki ne sangen vahvoiksi. Ja Juuda ja Benjamin olivat hänen allansa.

13. Ja papit ja Leviläiset kaikista Israelista tulivat hänen tykönsä kaikista heidän asuntopaikoistaan.

14. Sillä Leviläiset hylkäsivät alueensa ja omaisuutensa ja tulivat Juudaan ja Jerusalemiin; sillä Jerobeam ja hänen poikansa ajoivat heidät pois papinvirasta.

15. Ja hän asetti itsellensä papit uhrikukkuloille ja metsä-jumalille *w'laS'iyriym devil, piru, pässi* ja vasikoille *w'laagaliym* jotka hän teetti.

16. Ja kaikista Israelin sukukunnista tulivat ne, jotka sydämmestänsä etsivät *et-YHWH 'Elohey Yis 'rael* heidän perässänsä Jerusalemiin, uhraamaan **LAYHWH**, heidän isänsä **'Elohey**.

17. Ja he vahvistivat Juudan valtakunnan, ja vahvistivat Rehabeamin, Salomon pojan kolmantena ajastaikana; sillä he vaelsivat Davidin ja Salomon tietä kolme ajastaikaa.

18. Ja Rehabeam otti Mahelatin, Jerimotin, Davidin pojan tyttären vaimokseen, niin myös Abihailin, Eliabin tyttären, Isain pojan.

19. Hän synnytti hänelle pojat: Jeus, Semarija ja Saham.

20. Sitte otti hän Maekan, Absalommin tyttären, joka hänelle synnytti Abijan, Attain, Sisan ja Selomitin.

21. Mutta Rehabeam piti Maekan, Absalommin tyttären rakkaampana kaikkia muita vaimojansa ja jalkavaimojansa; sillä hänellä oli kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä jalkavaimoa; ja hän siitti kahdeksankolmattakymmentä 28 poikaa ja kuusikymmentä tytärtä.

22. Ja Rehabeam asetti Abijan, Maekan pojan veljeinsä pääksi; sillä hän aikoi tehdä hänen kuninkaaksi.

23. Ja hän teki toimellisesti ja jakoi poikansa Juudan ja Benjaminin maahan kaikkiin vahvoihin kaupunkeihin, ja antoi heille yltäkyllä ravintoa, ja havitteli monta vaimoa heille.

12. LUKU

Ja tapahtui kun Rehabeamin kuningasvalta oli tuettu ja hän oli tullut voimalliseksi, hylkäsi hän *et-Torat* **YHWH** lain, ja kaikki Israel hänen kanssansa.

2. Ja viidentenä kuningas Rehabeamin vuotena meni Sisak, Egyptin kuningas ylös Jerusalemiin, sillä he olivat rikkoneet **BAYHWH** vastaan;

3. hän tuli tuhannella ja kahdella sadalla vaunulla ja kuudenkymmenen tuhannen hevospiehen kanssa, ja lukematon oli kansa joka häntä seurasi Egyptistä, Libiasta, Sukimista ja Etiopiasta.

4. Ja hän voitti vahvat kaupungit Juudassa ja tuli Jerusalemiin.

5. Ja Semaja profetta tuli Rehabeamin ja päämiesten tykö Juudassa jotka olivat kokoontuneet Sisakin tähden Jerusalemiin, ja sanoi heille: näin sanoo **YHWH**; te olette hyljänneet Minut, sentähden olen Minä myös hyljännyt teidät Sisakin käteen.

6. Niin Israelin ylimmäiset nöyryyttivät itsensä kuninkaan kanssa ja sanoivat:

TzaDiyq **YHWH** on vanhurskas!

7. Kun **YHWH** näki heidän nöyryyttävän itsensä, tuli *D'var*-**YHWH** sana Semajan tykö lausuen: he ovat itsensä nöyryyttäneet; en Minä heitä kadota, vaan Minä annan kohta heille pelastuksen *lif'leytah*, enkä vuodata vihaani *chamatiy /chemah* kuumuus, viha, myrkky Jerusalemin päälle Sisakin käden kautta.

8. Mutta heidän pitää kuitenkin oleman hänelle alamaiset, että he tietäisivät, mitä on palvella Minua, ja palvella maan valtakuntia.

9. Ja Sisak, Egyptin kuningas, tuli Jerusalemiin ja otti *Beyt*-**YHWH** huoneen tavarat ja kuninkaan huoneen tavarat; kaikki otti hän pois. Ja hän otti myös ne kultakilvet, jotka Salomo oli teettänyt.

10. Ja kuningas Rehabeam teetti niiden sijaan vaskiset kilvet ja antoi ne henkivartijain päämiesten haltuun, jotka kuninkaan huoneen ovea vartijoitsivat.

11. Ja niin usein kuin kuningas meni **YHWH** huoneeseen, tulivat vartijat ja kantoivat niitä, ja veivät ne sitte jälleen vartijain huoneeseen.

12. Ja koska hän nöyryytti itsensä, kääntyi *af*-**YHWH** viha hänestä pois, niin ettei Hän peräti kadottanut häntä; sillä vielä jotain hyvää löydettiin Juudassakin.

13. Niin kuningas Rehabeam vahvistui Jerusalemissa, ja hallitsi. Ja Rehabeam oli yhden ajastaikainen viidettäkymmenettä 41 tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi Jerusalemissa seitsemäntoista ajastaikaa, siinä kaupungissa, jonka **YHWH** kaikista kaupungeista valinnut oli asettaaksensa siihen nimensä. Ja hänen äitinsä oli Naema, Ammonilainen.

14. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 ; sillä hän ei valmistanut sydäntänsä etsimään *et*-**YHWH**.

15. Ja Rehabeamin teot, ensimmäiset ja viimeiset, katso ne ovat kirjoitetut Samajan, profetan ja Iddon, näkijän kirjoissa, sukuluetteloiden tapaan. Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli sota kaikkina aikoina.

16. Ja Rehabeam nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Davidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Ahija tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13. LUKU

Kuningas Jerobeamin kahdeksantena vuotena toistakymmentä tuli Abija Juudan kuninkaaksi.

2. Ja hän hallitsi kolme ajastaikaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Mikaja, Urielin tytär Gibeasta. Ja sota nousi Abijan ja Jerobeamin välillä.

3. Ja Abija alkoi sodan väkevällä sotajoukolla, neljällä sadalla tuhannella valitulla sotamiehellä. Ja Jerobeam asettui sotaan heitä vastaan kahdeksalla sadalla tuhannella valitulla ja urhoollisella sotamiehellä.

4. Ja Abija nousi ylös Semaraimin vuorelle, joka oli Efraimin vuorimaassa, ja sanoi: kuulkaat minua Jerobeam ja koko Israel!

5. Ettekö tiedä **YHWH** '**Elohey** *Yis'rael* antaneen kuninkaan valtakunnan Israelissa ijankaikkisesti, hänelle ja hänen pojillensa suolaliitolla? Suolaliitto *Briyt Melach*

6. Mutta Jerobeam Nebatin poika, Salomon, Davidin pojan palvelija, nosti kapinan herraansa *al-adonayw* vastaan.

7. Ja hänen tykönsä kokoontui joutilaita miehiä ja Belialin *v'liYaal* / *BaliYa'al* arvoton, tuho ilkeys ~~lapsia~~ poikia, ja he vahvistivat itsensä Rehabeamia, Salomon poikaa vastaan; sillä Rehabeam oli nuori ja heikko eikä voinut vahvistaa itseänsä heitä vastaan.

8. Ja nyt te ajattelette voivanne seisoa **YHWH** valtakuntaa vastaan, joka on Davidin poikain kädessä, koska teitä on suuri joukko, ja pidätte kultaisia vasikoita, jotka Jerobeam teille jumaliksi **L'Elohiym** tehnyt on.

9. Ettekö te ole ajaneet **YHWH** pappeja, Aaronin poikia ja Leviläisiä pois, ja olette itse teillenne tehneet pappeja, niinkuin pakanat maakunnassa? Jokainen joka tuo

mukanansa nuoren härjän ja seitsemän oinasta ja tulee käsiänsä täyttämään, se tulee papiksi näille jotka eivät jumalia **'Elohiym** ole.

10. Mutta meidän **YHWH 'Eloheynu** jota emme hylkää, ja papit, Aaonin pojat, ja Leviläiset toimissansa palvelevat **LAYHWH**;

11. ja he sytyttävät **LAYHWH** polttouhrin joka aamuna ja iltana niin myös hyvänhajullisen suitsutuksen, ja asettavat katsomus-leipiä puhtaalle pöydälle ja kultakynttiläjalan lamppuineensa palamaan joka ilta. Sillä me pidämme **YHWH 'Eloheynu** vartioa; mutta te olette Hänet hyljänneet.

12. Ja katso, meidän kanssamme on **Ha'Elohiym** etupäässä, ja Hänen pappinsa pyhillä torvilla soittamassa teitä vastaan. Te Israelin ~~lapset~~ pojat! Älkää sotiko *im-***YHWH 'Elohey-avoteykhem** (*ab* isä) vastaan; sillä ei se menesty.

13. Mutta Jerobeam antoi väijyjäin kiertää ympäri, tullaksensa takaa heidän päällensä; itse he olivat Juudan edessä ja väijytys heidän takanansa.

14. Kun Juuda katsoi ympärinsä, katso niin oli sota sekä edessä että takana. Niin he huusivat **LAYHWH** puoleen, ja papit soittivat vaskitorvilla.

15. Ja joka mies Juudassa nosti sotahuudon. Ja kun joka mies niin Juudassa huusi, löi **w'Ha'Elohiym** Jerobeamin ja koko Israelin, Abijan ja Juudan edessä.

16. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat pakenivat Juudan edellä; ja **'Elohiym** antoi heidät heidän käsiinsä.

17. Ja Abija väkinensä teki heissä suuren miestapon. Ja Israelista kaatui lyötynä viisi sataa tuhatta valittua sotamiestä.

18. Ja niin Israelin ~~lapset~~ pojat nöyryytettiin siihen aikaan ja Juudan ~~lapset~~ pojat vahvistuivat; sillä he turvasivat **al-YHWH 'Elohey 'avoteyhem** (*ab* isä)

19. Ja Abija ajoi Jerobeamia takaa ja voitti häneltä kaupunkeja: Betelin kylinensä, Jesanan kylinensä ja Efronin kylinensä.

20. Ja Jerobeam ei enää tullut voimaansa, niinkauan kuin Abija eli ja **YHWH** löi hänet ja hän kuoli.

21. Abija vahvistui ja otti neljätoista vaimoa ja siitti kaksikolmattakymmentä 22 poikaa ja kuusitoista tytärtä.

22. Mitä enempää Abijasta sanottavaa on, ja hänen teistänsä ja teoistansa, se on kirjoitettu Iddon profetan tietokirjassa *B'midrash*.

14. LUKU

Ja Abija nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin; ja Asa, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Hänen aikanansa oli maa levossa kymmenen ajastaikaa.

2. Ja Asa teki sitä mikä hyvä ja oikea oli **YHWH 'Elohey** edessä.

3. Ja hän hävitti vieraat alttarit ja uhrikukkulat ja rikkoi patsaat ja särki Astarotin kuvat.

4. Ja hän kehoitti Juudaa etsimään YHWH 'Elohey, ja noudattamaan Lakia Torah ja käskyä.
5. Ja hän kukisti kukkulat ja epäjumalat kaikista Juudan kaupungeista; ja valtakunta oli levossa hänen aikansa.
6. Ja hän rakensi vahvoja kaupunkeja Juudassa, koska maa oli levossa, eikä ollut sotaa häntä vastaan niinä vuosina; sillä YHWH antoi hänelle levon.
7. Ja hän sanoi Juudalle: rakentakaamme nämä kaupungit, ja tehkäämme muurit niiden ympäri, ja tornit, ja portit ja salvat; maa on vielä meidän edessämme koska me olemme etsineet YHWH 'Elohiym, Häntä me olemme etsineet, ja Hän on antanut meille levon joka taholta. Niin he rakensivat ja se menestyi.
8. Ja Asalla oli sotajoukko, joka kantoi kilpejä ja keihäitä: Juudasta kolmesataa tuhatta ja Benhjaminista jotka kilpejä kantoivat ja joutsea jännittivät, kaksi sataa ja kahdeksankymmentä tuhatta. Ja nämä olivat kaikki urhoollisia sotamiehiä.
9. Ja Serah, Etiopiasta, tuli heitä vastaan suurella sotajoukolla, jossa oli kymmenen kertaa sata ryhättä miestä ja kolmesataa vaunua; ja hän tuli Maresaan asti.
10. Ja Asa meni häntä vastaan. Ja he asettuivat sotajärjestykseen Sefatan laaksossa Maresan lähellä.
11. Ja Asa huusi YHWH Elohey tykö ja sanoi: YHWH! Et sinä väliä pidä auttaessasi monen kautta taikka missä ei yhtään voimaa ole. Auta meitä YHWH Elohiym! Sillä me turvaamme Sinuun, ja olemme tulleet Nimessäsi tätä suurta joukkoa vastaan; Sinä olet YHWH, meidän 'Elohiym, ei yksikään ihminen voi mitään sinua vastaan!
12. Ja YHWH löi Etiopialaisia Asan ja Juudan edessä; ja Etiopialaiset pakenivat.
13. Ja Asa ja hänen väkensä, jotka olivat hänen kanssansa, ajoivat heitä takaa Gerariin asti. Ja Etiopialaiset kaatuivat, niin ettei yhtään heistä eläväksi jäänyt, sillä he surmattiin YHWH ja Hänen sotaväksensä edessä. Ja he veivät sieltä paljon saalista.
14. Ja he löivät kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä; sillä YHWH peljästys oli tullut niiden päälle. Ja he ryöstivät kaikki kaupungit; sillä niissä oli paljoa saalista.
15. Ja he löivät navetat maahan, ja veivät paljon lampaita ja kameleja ja palasivat Jerusalemiin.

15. LUKU

Ruch 'Elohiym henki tuli Asarian, Odedin pojan päälle.

2. Hän meni Asaa vastaan ja sanoi hänelle: kuulkaat minua, Asa, ja koko Juuda ja Benjamin: **YHWH** on teidän kanssanne, kun te olette Hänen kanssansa; ja kun etsitte häntä, niin antaa Hän itsensä löytää; mutta jos te hylkääte hänet, niin Hän hylkää myös teidät.
3. Monta aikaa on Israel ollut ilman oikiata *al-YHWH* 'Elohiym, ja ilman pappia, joka opettaa ja ilman lakia **Torah**.

4. Mutta kun he kääntyivät tuskissansa *al-YHWH Elohey Yis'rael* puoleen ja etsivät Häntä, niin he löysivät Hänet.
5. Niinä aikoina ei ollut rauhaa niillä, jotka käyvät sisälle ja ulos; sillä suuri levottomuus saavutti kaikki maan asuvaset.
6. Ja kansa mursi kansan, ja kaupunki kaupungin; sillä **YHWH** hämmästytti heitä kaikkinaisilla ahdistuksilla.
7. Mutta te, vahvistakaat itseänne, älkää antako kätenne vaipua; sillä teidän työllänne on palkkansa.
8. Kun Asa kuuli nämä sanat ja profetta Obedin ennustuksen, vahvistui hän, ja raivasi kauhistukset pois koko Juudan ja Benhaminin maalta, ja kaupungeista, jotka hän oli voittanut Efraimin vuoristossa, ja hän uudisti **YHWH** alttarin, joka **YHWH** esihuoneen edessä oli.
9. Ja hän kokosi kaiken Juudan ja Benjaminin, ja ne muukalaiset, jotka heidän keskellensä olivat Efraimista, Manassesta, ja Simeonista, sillä hänen tykönsä tuli monta Israelista, kun he näkivät **YHWH** **'Elohiym** olevan hänen kanssansa.
10. Ja he tulivat Jerusalemiin kokoon kolmannella kuukaudella, Asan hallituksen viidentenä vuonna toistakymmentä.
11. Ja he uhrasivat sinä päivänä **LAYHWH** siitä saaliista, jonka he tuoneet olivat, seitsemän sataa härkää ja seitsemän tuhatta lammasta.
12. Ja he tekivät liiton *vaB'riyt*, etsiäksensä *et-YHWH Elohey 'avoteyhem /'ab* isä koko sydämmestänsä ja koko sielustansa;
13. mutta joka ei tahtonut etsiä **LAYHWH** **'Elohey Yis'rael**, hänen piti kuoleman, oli se pieni tahi suuri, mies tahi nainen.
14. Ja he vannoivat **LAYHWH** korkealla äänellä, ilohuudolla ja vaskitorvien ja pasunien kaikuessa.
15. Ja koko Juuda iloitsi siitä valasta; sillä he olivat vannoneet koko sydämmestänsä, ja etsivät Häntä kaikesta tahdostansa; ja Hän antoi itsensä löytää. Ja **YHWH** antoi heille levon joka paikassa heidän ympäristöllänsä.
16. Ja Kuningas Asa pani äitinsä Maekan pois kuningattaren-arvosta; sillä hän oli asettanut Astarte-kuvan *laAsherah miflatzet* terrori-epäjumala. Ja Asa hävitti hänen epäjumalankuvansa, ja löi sen rikki ja poltti Kidronin ojan luona.
17. Mutta uhrikukkuloita ei hävitetty Israelista; kuitenkin oli Asan sydän vakaa kaiken elinaikansa.
18. Ja hän vei *Beyt Ha'Elohiym* huoneeseen mitä hänen isänsä oli pyhittänyt ja mitä hän itse oli pyhittänyt, hopeaa, kultaa ja astioita.
19. Ja ei ollut yhtään sotaa hamaan viidenteenneljätkymmentä Asan hallituksen ajastaikaan asti 35v.

16. LUKU

Asan hallituksen kuudentena vuonna neljäntäkymmentä nousi Baesa, Israelin kuningas Juudaa vastaan, ja rakensi Raman estääksensä asan, Juudan kuninkaan ulos ja sisälle käymästä.

2. Vaan Asa otti **YHWH** huoneen tavaroista hopeaa ja kultaa, ja lähetti Benhadadille, Syrian kuninkaalle, joka asui Damaskossa, ja käski sanoa hänelle:

3. Liitto on minun ja sinun välilläsi, minun ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kultaa; mene, riko liittosi Baesan Israelin kuninkaan kanssa, että hän erkanisi minusta!

4. Benhadad oli kuningas Asalle kuuliainen ja lähetti sodanpäämiehensä Israelin kaupunkia vastaan, ja he löivät Ijonin, Danin ja Abel-Majunin ja kaikki jyvahuoneet Naftalin kaupungeissa.

5. Kun Baesa sen kuuli, lakkasi hän rakentamasta Ramaa ja jätti työnsä.

6. Mutta kuningas Asa otti kanssansa koko Juudan, ja he veivät pois kivet ja hirret Ramasta, joista Baesa rakensi. Ja hän rakensi niistä Geban ja Mispan.

7. Siihen aikaan tuli näkijä Hanani Asan, Juudan kuninkaan tykö ja sanoi hänelle: koska turvasit Syrian kuninkaaseen etkä turvannut *al-YHWH* **'Eloheykha**, sentähden on Syrian kuninkaan väki päässyt pois sinun käsistäsi.

8. Eikö etiopialaiset ja Libialaiset olleet suuri joukko monien vaunuin ja hevosten kanssa? Kuitenkin kun *al-YHWH* turvasit, antoi Hän heidät sinun käsiisi.

9. Sillä **YHWH** silmät katselevat kaikki maat, vahvistaaksensa niitä, jotka pysyvät Hänen tykönänsä koko sydämmestänsä. Sinä olet tyhmästi tehnyt, sentähden sinä tästedes sotia saat.

10. Ja Ahas vihastui näkijään ja heitti hänet vankeuteen; sillä hän kovin suuttui tästä asiasta. Ja Asa ahdisti muutamia kansasta siihen aikaan.

11. Ja katso, Asan työt, sekä ensimmäiset että viimeiset, katso ne ovat kirjoitetut Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

12. Ja Asa sairastui jaloista yhdeksäntenä neljäntäkymmentä hallituksensa vuonna, ja hänen tautinsa tuli varsin kovaksi; mutta hän ei etsinyt *et-YHWH* taudissansakaan, vaan lääkäreitä.

13. Ja Asa nukkui isäinsä kanssa ja kuoli hallituksensa ensimmäisenä vuonna viidettäkymmentä.

14. Ja hän haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli antanut kaivaa Davidin kaupungissa. Ja he laskivat hänet leposijallensa, joka täytettiin hyvän hajuisilla ja kaikkinaisilla kalleilla yrteillä, jotka taiteellisesti olivat sekoitetut; ja he toimittivat hänelle sangen suuren palon.

17. LUKU

Ja Josafat, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Hän vahvistui Israelia vastaan.

2. Ja hän asetti sotaväkeä kaikkiin Juudan vahvoihin kaupunkeihin, ja pani esimiehiä Juudan maalle ja Efraimin kaupunkeihin jotka hänen isänsä oli voittanut

3. Ja **YHWH** oli Josafatin kanssa; sillä hän vaelsi entisillä, hänen Isänsä Davidin teillä, eikä etsinyt Baalia:

4. vaan hän etsi isänsä **L'Elohey** ja vaelsi hänen käskyissänsä, eikä Israelin töiden mukaan.

5. Sentähden vahvisti **YHWH** hänen valtakuntansa; ja kaikki Juuda antoi Josafatille lahjoja, ja hänellä oli rikkautta ja kunniaa yltäkyllä.

6. Ja hänen sydämmensä tuli rohkeaksi **YHWH** teissä, ja hän hävitti uhrikukkulat ja Astarte-kuvat Juudasta.

7. Ja kolmantena hallituksensa vuonna, lähetti hän päämiehensä Benhalin, Obadian, Sakarian, Netaneelin ja Mikajan opettamaan Juudaa kaupungeissa,

8. ja heidän kanssansa olivat Leviläiset: Semaja, Netania, Sebadia, Asael, Semiramot, Jonatan, Adonija, Tobija, ja Tohadonija, Leviläiset; ja heidän kanssansa papit Elisam ja Joram.

9. Ja he opettivat Juudassa, ja heillä oli *sefer Torah* **YHWH** myötänsä; ja he vaelsivat ympäri kaikkia Juudan kaupunkeja ja opettivat kansaa.

10. Ja **YHWH** pelko tuli kaikkein valtakuntain päälle, niissä maakunnissa, jotka olivat Juudan ympäristössä, niin etteivät he sotineet Josafatia vastaan.

11. Ja muutamat Filistealaisista toivat Josafatille lahjoja ja rahaveroa; ja Arabialaiset toivat hänelle pientä karjaa, seitsemän tuhatta ja seitsemän sataa oinasta, ja seitsemän tuhatta ja seitsemän sataa kaurista.

12. Niin menestyi Josafat ja tuli aina voimallisemmaksi. Ja hän rakensi Juudassa linnoja ja varastokaupunkeja.

13. Ja hänellä oli paljon varastoa Juudan kaupungeissa, ja sotamiehiä ja urhoollista kansaa Jerusalemissa.

14. Ja tämä on heidän lukunsa isänsä huoneitten mukaan: Juudassa olivat tuhanten päämiehet: päämies Adna, ja hänen lainsa kolme sataa tuhatta urhoollista sotamiestä.

15. Lähin häntä oli päämies Johanan, ja hänen kanssansa kaksi sataa ja kahdeksankymmentä tuhatta.

16. Häntä lähin: Amasia, Sikrin poika, joka itsensä vapaasta tahdosta antoi **LAYHWH**, ja hänen kanssansa kaksi sataa tuhatta urhoollista sotamiestä.

17. Benjaminista: Eliada, urhoollinen sotamies, ja hänen kanssansa varustettua joutsella ja kilvellä kaksi sataa tuhatta,

18. Häntä lähinnä oli Josahad, ja hänen kanssansa sata ja kahdeksankymmentätuhatta varustettua sotamiestä.

19. Nämä palvelivat kuningasta, paitsi niitä, jotka kuningas oli asettanut vahvoihin kaupunkeihin koko Juudassa.

18. LUKU

Ja Josafatilla oli suuri rikkaus ja kunnia. Ja hän teki nuoteutta Ahabin kanssa. lankoutui

2. Ja jonkun vuoden perästä sen jälkeen meni hän Ahabin tykö Samariaan. Ja Ahab antoi teurastaa hänelle ja hänen väellnsä, joka oli hänen kanssansa, monta lammasta ja hätkää, ja yllytti häntä lähtemään ylös Gileadin Ramotiin (Syrian sotajoukko).

3. Ja Ahab, Israelin kuningas sanoi Josafatille, Juudan kuninkaalle: lähdetkö minun kanssani Gileadin Ramotiin? Hän sanoi hänelle: minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansasi; minä tulen sinun kanssasi sotaan!

4. Ja Josafat sanoi Israelin kuninkaalle; kysy kumminkin tänäpä **YHWH** sanaa!

5. Ja Israelin kuningas kokosi profetoita, neljä sataa miestä, ja sanoi heille; menemmekö sotimaan Gileadin Ramotiin, vai olenko menemättä? He sanoivat: mene! **YHWH** antaa sen kuninkaan käsiin.

6. Silloin sanoi Josafat: eikö tässä ole jokin **LAYHWH** profetta, kysyäksemme häneltä?

7. Israelin kuningas sanoi Josafatille: vielä on yksi mies, jonka kautta voidaan kysyä *et-YHWH*; mutta Minä vihaan häntä, sillä ei hän ennusta minulle mitään hyvää, vaan aina pahaa; se on Mika, Jimlan poika. Josafat sanoi: älköön kuningas niin puhuko.

8. Ja Israelin kuningas kutsui yhden kamarpalvelijoistansa ja sanoi: tuo nopeasti Mika, Jimlan poika tänne!

9. Ja Israelin kuningas ja Josafat, Juudan kuningas istuivat kumpikin istuimellansa puettuina juhla-vaatteisiin Samarian portin raitilla, ja kaikki profetat ennustivat heidän edessään.

10. Ja Sidekija, Kenaanan poika oli tehnyt itsellensä rautasarvet ja sanoi: näin sanoo **YHWH**: näillä sinä pusket Syrialaisia, siksi kuin heidät hävität.

11. Ja kaikki profetat ennustivat niin ja sanoivat: mene Gileadin Ramotiin, ja se menestyy sinulle: **YHWH** antaa sen kuninkaan käteen.

12. Ja Sanansaattaja joka oli mennyt kutsumaan Mikaa, puhui hänelle ja sanoi: katso, ärofettain puhe on yksimielisesti hyvä kuninkaan edessä; anna sinunkin sanasi olla niinkuin heidän ja puhu hyvää.

13. Ja Mika sanoi: niin totta kuin *chay*-**YHWH** minä puhun mitä '**Elohay** sanoo.

14. Ja hän tuli kuninkaan eteen ja kuningas sanoi hänelle: Mika! Menemmekö sotimaan Gileadin Ramotia vastaan, vai olenko menemättä? Hän sanoi: menkää, se menestyy teille; he annetaan teidän käsiinne.

15. Niin kuningas sanoi hänelle: kuinka usein pitää minun vannottaman sinua, ettet puhuisi minulle muuta kuin totuutta **YHWH** nimeen?

16. Hän sanoi: Minä näin kaiken Israelin hajotettuna vuorelle niinkuin lampaat, joilla ei paimenta ole. Ja **YHWH** sanoi: ei näillä ole isäntää; palatkoon jokainen kotiansa rauhassa!

17. Ja Israelin kuningas sanoi Josafatille: enkö minä sanonut sinulle, ettei hän ennusta minulle hyvää vaan pahaa?

18. Ja hän sanoi: sentähden kuulkaat *d'var-YHWH* sanaa: minä näin *et-YHWH* istuvan istuimellansa, ja koko taivaallisen sotajoukon seisovan Hänen oikialla ja vasemmalla puolellansa.
19. *WaYomer YHWH* sanoi: kuka pettäisi Ahabin, Israelin kuninkaan, että hän menisi ylös ja kaatuisi Gileadin Raamotissa? Ja mikä sanoi niin, ja mikä sanoi näin.
20. *WaYetze* henki *haruch /ruwach* läksi ja asettui *YHWH* eteen ja sanoi: minä petän *afaTenu /pathah* hänen. Ja *YHWH* sanoi hänelle: millä tavalla?
21. hän sanoi: minä menen ja olen valheen henki *l'ruch sheqer* kaikkein hänen profettainsa suussa. Ja Hän sanoi: petä hänet, ja sinä menestyt; mene ja tee niin!
22. Nyt siis, katso, *YHWH* on antanut valheen hengen näiden sinun profettaisi suuhun; ja *WAYHWH Diber* on puhunut pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 sinua vastaan.
23. Niin astui Sidekija, Kenaanan poika edes ja löi Mikaa poskelle, ja sanoi: mitä tietä *ruch-YHWH* henki on mennyt minun tyköäni pois, sinua puhuttelemaan?
24. *WaYomer* Mika sanoi: katso, sinä olet sen näkevä sinä päivänä jonas käyt huoneesta huoneeseen piiloitellaksesi.
25. Ja Israelin kuningas sanoi: ottakaat Mika ja viekää hänet kaupungin päämiehelle Amonille ja Joakselle, kuninkaan pojalle.
26. Ja sanokaat: näin sanoo kuningas: pankaat tämä vankihuoneeseen, ja ruokkikaat hän murhee leivällä ja murheen vedellä siksi kuin minä palajan rauhassa.
27. Mika sanoi: jos sinä toki palajat rauhassa, niin eipä *YHWH* ole puhunut minun kauttani; Ja hän sanoi: kuulkaat, kaikki kansat!
28. Niin meni Israelin kuningas ja Josafat, Juudan kuningas, ylös Gileadin Ramotiin.
29. Ja Israelin kuningas Josafatille: minä muutan vaatteeni ja lähden sotaan, mutta pidä sinä omat vaatteesi. Ja Israelin kuningas muutti vaatteensa; ja he menivät sotaan.
30. Mutta Syrian kuningas oli käskenyt sotavaunujensa päämiehille, ja sanonut: älkää sotiko pientä eikä suurta vastaan, vaan ainoastaan Israelin kuningasta vastaan.
31. Ja tapahtui, kun (Syrian) vaunujen päälliköt näkivät Josafatin, sanoivat he: tämä on Israelin kuningas! Ja he kääntyivät sotimaan häntä vastaan. Ja Josafat huusi; ja *YHWH* auttoi häntä, ja **'Elohiym** käänsi heidät pois hänestä.
32. Kun vaunujen päämiehet näkivät ettei hän ollut Israelin kuningas, luopuivat he hänestä.
33. Mutta yksi mies jännitti joutsensa yksinkertaisuudessa ja ampui Israelin kuningasta rautapaidan jatsoon. Ja hän sanoi vaununsa ajajalle: käännä ja vie minut ulos sotaväestä; sillä minä olen haavoitettu.
34. Ja sota yltyi sinä päivänä, ja Israelin kuningas seiso i vaunuissa Syrialaisia vastaan iltaan asti; ja hän kuoli auringon laskeutessa.

19. LUKU

Ja Josafat, Juudan kuningas palasi rauhassa kotia Jerusalemiin.

2. Ja Jehu, Johananin poika, näkijä, meni häntä vastaan ja sanoi kuningas Josafatille: pitääkö sinun jumalatonta auttaman ja rakastaman niitä jotka vihaavat **YHWH**? Sentähden on **YHWH** viha sinun päällä.
3. Kuitenkin on jotain hyvää havaittu sinussa, sillä sinä olet hävittänyt Astarot-kuvat maasta ja olet aikonut sydämmestäsi etsiä **Ha'Elohiym**.
4. Niin Josafat jäi Jerusalemiin. Ja hän läksi jälleen ulos kansan keskelle Bersabasta hamaan Efraimin vuoreen asti, ja palautti heidät jälleen **YHWH** 'Eloheynu *avoteyhem /ab* isäin tykö.
5. Ja hän asetti tuomarit maahan, kaikkiin Juudan vahvoihin keupunkeihin, joka-ainoan kupunkiin.
6. Ja hän sanoi tuomareille: katsokaat mitä te teette! Sillä ette pidä tuomiota ihmisten mutta **LAYHWH** edessä. Ja hän on teidän kanssanne tuomioissa.
7. Sentähden antakaat *fachad*-**YHWH** pelvon olla teissä; ja ottakaat vaarin kuinka teette! Sillä **YHWH** 'Eloheynu tykönä ei ole yhtään vääryyttä; ei Hän katso muotoa, eikä ota lahjoja.
8. Ja Jerusalemiin asetti Josafat myöskin Leviläisiä ja pappeja, ja Israelin isäin ylimmäisiä **YHWH** tuomioita ja riita-asioita varten. Ja he olivat palanneet Jerusalemiin.
9. Ja hän käski heitä, sanoen: tehkää **YHWH** pelvossa uskollisesti ja vakaalla sydämmellä näin:
10. Kaikissa riita-asioissa, jotka tulevat teidän eteenne veljiltänne, jotka kaupungeissansa asuvat, veren ja veren välillä, lain ja käskyn välillä, sääntöjen ja oikeuksien välillä, neuvokaat heitä etteivät he syntiä tekisi **YHWH** vastaan ja saattaisi vihaa teidän ja veljienne päälle. Niin tehkää ettette syynalaisiksi tulisi.
11. Katso, Amaria, ylimmäinen pappi on teidän ylitsenne kaikissa *D'var*-**YHWH** asioissa; ja Sebadia, Ismaelin poika Juudan huoneen ruhtinas, kaikissa kuninkaan asioissa; niin ovat myös Leviläiset teillä virkamiehinä. Olkaat hyvässä turvassa ja tehkää niin, ja **YHWH** on hyvän kanssa.

20. LUKU

Sitte tulivat Moabin lapset pojat, Ammonin lapset pojat ja heidän kanssansa osa Ammonilaisia Josafatia vastaan.

2. Niin tultiin ja ilmoitettiin Josafatille sanomalla: sinua vastaan tulee suuri sotajoukko Syriasta, meren tuolta puolelta; ja katso, he ovat Hatseson-Tamarissa, se on Engedi.
3. Ja Josafat pelkäsi ja asetti kasvonsa etsimään **LAYHWH** ja antoi kuuluttaa paaston koko Juudassa.
4. Ja Juuda tuli kokoon etsimään apua **MEYHWH**; kaikista Juudan kaupungeista tultiin etsimään *et*-**YHWH**.

5. Ja Josafat seiso i Juudan ja Jerusalemin seurakunnassa **YHWH** huoneessa uuden pihan edessä;
6. ja hän sanoi: **YHWH 'Elohey!** Etkö ole **'Elohiym** taivaissa joka hallitset kaikkien pakanain valtakunnissa! Ja Sinun kädessäsi on väki ja voima, eikä ole yhtään joka voi olla sinua vastaan.
7. Etkö sinä, meidän **'Eloheynu** ole ajanut pois tämän maan asujamia kansasi Israelin edestä, ja sen antanut Abrahamin, sinun ystäväsi siemenelle ijankaikkisesi?
8. Ja he ovat asuneet siinä, ja ovat rakentaneet Sinun nimellesi pyhäkön, sanoen:
9. Kun joku onnettomuus, miekka, rangaistus, rutto tahi kallis aika meille tulee, niin me tahdomme seisoa tässä huoneessa Sinun edessäsi, - sillä Sinun nimesi on tässä huoneessa, - ja huutaa Sinun puoleesi tuskissamme, niin Sinä kuulet ja autat.
10. Ja nyt, katso, Ammonin ~~lapset~~ pojat, Moab ja Seirin vuorelaiset, -joidenka kautta et Sinä antanut Israelin ~~lasten~~ mennä, vaeltaissansa Egyptistä; vaan he poikkesivat pois heidän tyköänsä eikä hävittäneet heitä, -
11. katso, he kostavat sen meille; ja he tulevat meitä ajamaan Sinun perinnöstäsi pois, jonka Sinä meille perinnöksi antanut olet.
12. **'Eloheynu!** Etkö heitä tuomitse? Sillä ei ole meillä yhtään voimaa tätä suurtajoukkoa vastaan, joka karkaa meidän päällemme; emme tiedä mitä me teemme, vaan silmämme katselevat Sinun puoleesi!
13. Ja kaikki Juuda lapsinensa *taph* vaimoinensa ja poikinensa seiso i **YHWH** edessä.
14. Ja Jehaslelin, Sakarian pojan, Benajan pojan, Jehielin, Matanian pojan päälle tuli **YHWH** henki seurakunnan keskellä,
15. ja hän sanoi: kuulkaat koko Juuda ja Jerusalemin asuwait, ja kuningas Josafat! Näin sanoo **YHWH** teille: älkäätkä peljätkö tätä suurta joukkoa, älkäätkä vavisko, sillä sota ei ole teidän, vaan **L'Elohiym!**
16. Huomenna menkäätkä alas heitä vastaan! Katso, he menevät ylös Sisin paltaalle, ja te löydätte heidät laakson päässä Jeruelin korven kohdalla.
17. Mutta ei teidän tarvitse sotia. Sijoittukaat ja seisokaat ja katsokaat, kuinka teidät pelastaa **JESHUA et-Y'shuat /Yashuw'ah YHWH**, joka on teidän kansanne, Juuda ja Jerusalem! Älkäätkä peljätkö, älkäätkä vavisko! Menkäätkä huomenna ulos heitä vastaan; **LAWAYHWH** on teidän kansanne.
18. Silloin kumartui Josafat kasvoillensa maahan, ja kaikki Juuda ja Jerusalemin asuwait lankesivat **YHWH** eteen ja rukoilivat **LAYHWH**.
19. Ja Leviläiset Kehatilaisten ~~lapsista~~ pojista ja Korahilaisten ~~lapsista~~ pojista nousivat kiittämään **LAYHWH 'Elohey Yis'rael** vahvalla äänellä korkeuteen päin.
20. Ja he nousivat varhain huomeneltain ja menivät Tekoan korpeen. Ja heidän lähtiessänsä seiso i Josafat ja sanoi: kuulkaat minua Juuda ja Jerusalemin asujamet, uskokaat **BAYHWH 'Eloheykhem**, niin te olette hyvässä turvassa; ja uskokaat hänen profettojansa, niin te menestytte!
21. Ja hän ~~keskusteli~~ neuvotteli *waYiuatz* kansan kanssa ja asetti veisaajat **LAYHWH** kunniaksi, jotka kiittivät pyhässä kaunistuksessa, mennessänsä sotaan varustetun väen edellä, ja sanoivat: kiittäkäätkä **LAYHWH**, sillä Hänen laupeutensa pysyy ijankaikkisesti!

22. Ja samaan aikaan kun he rupesivat kiittämään ja ylistämään, antoi **YHWH** väijyjä tulla Ammonin ja Moabin ja Seirin vuorelaisten päälle, jotka Juudaa vastaan tulleet olivat; ja he lyötiin.
23. Ja Ammonilaiset ja Moabilaiset nousivat Seirin vuoren asuvia vastaan, surmaamaan ja hävittämään heitä. Ja sittenkuin he olivat lopettaneet Seirin asuvaset, auttoi kukin lähimmäistensä toinen toisiansa tappamaan.
24. Mutta kun Juuda tuli kukkulalle erämaan kohdalla, kääntyivät he joukkoa päin, ja katso, silloin makasi kuolleita ruumiita maassa, eikä yksikään heistä ollut päässyt.
25. Ja Josafat tuli väkinensä ryöstämään heidän saalistansa; ja he löysivät siellä ruumisten seassa paljon tavaraa ja kalliita esineitä; ja he ottivat niin paljon, etteivät voineet kantaa. Ja he ryöstivät saalista kolme päivää; sillä sitä oli sangen paljon.
26. Neljäntenä päivänä tulivat he kokoon kiitoslaaksoon, siinä he kiittivät *et-YHWH*; siitä kutsutaan paikka kiitoslaaksoksi tähän päivään asti.
27. Ja kaikki Juuda ja Jerusalem palasivat takaisin, ja Josafat etupäässä, ja menivät ilolla Jerusalemiin; sillä ilon oli **YHWH** antanut heille heidän vihollisistansa.
28. Ja he menivät Jerusalemiin psaltareilla, kanteleilla ja pasuneilla, **YHWH** huoneeseen.
29. Ja **'Elohiym** pelko tuli kaikkien valtakuntain päälle maakunnissa, kun he kuulivat **YHWH** sotineen Israelin vihollisia vastaan.
30. Ja Josafatin valtakunta oli levossa; **'Elohayw** antoi hänelle levon ympäristöllänsä.
31. Ja Josafat hallitsi Juudaa. Hän oli viiden ajastaikainen neljättäkymmentä 35 tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi Jerusalemissa viisikolmattakymmentä 25 ajastaikaa; hänen äitinsä nimi oli Asuba, Silhin tytär.
32. Ja hän vaelsi isänsä Asan teillä eikä siltä poikennut, tehdessänsä mitä oikein on **YHWH** silmissä.
33. Uhrikukkuloita ei kuitenkaan poistettu, sillä ei kansa vielä asettanut sydäntänsä isiensä **L'Elohey** *'avoteykhem* puoleen.
34. Mitä enempää Josafatin töistä sanottavaa on, sekä ensimmäisistä että viimeisistä, katso, se on kirjoitettuna Jehun, Hananin pojan teoissa, jotka hän on kirjoittanut Israelin kuningasten kirjaan.
35. Senjälkeen yhdistyi Josafat Juudan kuningas liittoon Ahasian, Israelin kuninkaan kanssa, joka oli jumalaton menoissansa. Ja hän suostui hänen kanssansa haaksia tekemään lähteäksensä Tarsikseen.. Ja he tekivät haaksia Etsion-Geberissä.
36. Mutta Elieser, Dodavan poika, Maresasta, ennusti Josafatia vastaan ja sanoi: koska olet yhdistynyt Ahasian kanssa, on **YHWH** tyhjäksi tehnyt sinun työsi. Ja haakset särkyivät eikä saattaneet lähteä tarsikseen.

21. LUKU

Ja Josafat nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä luo Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

2. Ja hänellä oli veljiä, Josafatin poikia: Asaria, Jehiel, Sakaria, Asaria, Mikael ja Sefatia. Nämä kaikki olivat Josafatin, Israelin kuninkaan pojat.

3. Ja heidän isänsä antoi heille monta lahjaa hopeassa, kullassa ja kalleissa kappaleissa ja varustettuja kaupunkia Juudassa. Mutta Joramille antoi hän valtakunnan; sillä hän oli esikoinen.

4. Kun Joram korotettiin isänsä istuimelle ja tuli voimalliseksi, tappoi hän kaikki veljensä miekalla ja muutamia Israelin ylimmäisistä.

5. Ja Joram oli kahden ajastajan vanha neljäntäkymmentä 32 tullessansa kuninkaaksi; ja hän hallitsi kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa.

6. Ja hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, niinkuin Ahabin huone teki, sillä hänen vaimonsa oli Ahabin tytär; ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara* **7451** **YHWH** edessä.

7. Mutta ei **YHWH** tahtonut hukuttaa Davidin huonetta, sen liiton tähden, jonka Hän oli tehnyt Davidin kanssa, ja niinkuin Hän puhunut oli antaaksensa hänelle ja hänen lapsillensa pojillensa valon ijäksi päiväksi.

8. Hänen aikansa luopuivat Edomilaiset Juudan vallan alta ja tekivät itsellensä kuninkaan.

9. Ja Joram läksi matkaan ylimmäistensä kanssa, ja kaikki vaunut hänen kansansa. Ja hän valmistti itsensä yöllä ja löi Edomilaiset ja vaunuin päämiehet, jotka olivat hänet piirittäneet.

10. Ja Edomilaiset luopuivat Juudan vallan alta tähän päivään asti. Silloin luopui Libnakin hänestä; sillä hän oli hyljännyt isänsä **et-YHWH 'Elohey** 'avotayw.

11. Ja hän teki uhrikukkuloita Juudan vuorilla, ja saattoi Jerusalemin asuwaitset huorin tekemään ja vietti Juudan.

12. Ja kirjoitus tuli hänelle Elijahalta profetalta, näin kuuluva: näin sanoo sinun isäsi **YHWH 'Elohey** David *aviykha*: koska et vaeltanut isäsi Josafatin teillä, etkä Asan, Juudan kuninkaan teillä,

13. vaan vaellat Israelin kuningasten tiellä, ja saatat Juudan ja Jerusalemin asuwaitset huorin tekemään Ahabin huoneen huoruuden tapaan, ja olet tappanut veljesi, isäsi huoneen, jotka sinua paremmat olivat,

14. katso, sentähden **YHWH** lyö sinun ja sinun kansaasi, ~~lapsiasi~~ poikiasi vaimojasi ja kaikkea omaisuuttasi suurella vitsauksella

15. ja sinun sisälmyksissäsi pitää oleman monta sairautta, siihenasti että sisälmyksesi sinusta päivä päivältä sairauden tähden käyvät ulos.

16. Niin **YHWH** herätti Joramia vastaan Filistealaisten ja niitten Arabialaisten hengen, jotka ovat Etiopialaisten lähellä.

17. Ja he menivät ylös Juudaan, ja tunkivat sisälle ja veivät pois kaikki tavarat, jotka olivat kuninkaan huoneessa, niin myös hänen poikansa ja vaimonsa; eikä hänelle yhtään poikaa jäänyt paitsi Joahasta, hänen nuorinta poikaansa.

18. Ja kaiken tämän perästä, raukaisi **YHWH** häntä hänen sisälmyksissensä parantumattoalla taudilla.

19. Ja se kesti päivä päivältä, ja kahden vuoden kuluttua kävivät hänen sisälmyksensä ulos hänestä hänen tautinsa johdosta; ja hän kuoli koviin kipuihin. Ja hänen kansansa ei polttanut hänen kunniakseen, niinkuin oli poltettu hänen esi-isillensä.

20. Hän oli kahden ajastajan vanha neljäntäkymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa, ja kuoli kenenkään häntä kaipaamatta. Ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin, mutta ei kuningasten hautoihin.

22. LUKU

Ja Jerusalemin asuvaiset asettivat Ahasian, hänen nuorimman poikansa kuninkaaksi hänen sijaansa, sillä se sotajoukko joka Arabialaisten kanssa tuli, oli tappanut kaikki vanhemmat. Niin tuli Ahasia, Joramien poika, Juudan kuninkaaksi.

2. Ja Ahasia oli kahden ajastajan vanha viidettäkymmentä 42 tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi ajastajan Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Atalia, Omerin tytär.

3. Hän vaelsi myöskin Ahabin huoneen teillä; sillä hänen äitinsä neuvoi häntä jumalattomuuteen.

4. Ja hän teki sitä joka ei kelvannut pahaa ra' rah | hara 7451 **YHWH** edessä niinkuin Ahabinkin huone; sillä he olivat hänen neuvonantajansa hänen isänsä kuoleman jälkeen, hänen häviökseen.

5. Hän vaelsi myös heidän neuvonsa mukaan, ja meni Joramien Ahabin pojan Israelin kuninkaan pojan kanssa sotaan Hasaelia Syrian kuningasta vastaan Gileadin Ramotiin. Ja Syrialaiset löivät Joramien.

6. Ja hän palasi parannettavaksi Jisreeliin; sillä hän oli haavoitettu Raamassa soteissansa Hasaelia Syrian kuningasta vastaan. Ja Asaria Joramien poika Juudan kuningas, meni sinne katsomaan Joramia Ahabin poikaa joka sairasti Jisreelissä.

7. Sillä onnettomuus oli **ume'Elohiym** pantu Ahasian osaksi että hän tuli Joramien tykö, ja että hän tultuansa meni Joramien kanssa Jehua, Nimsin poikaa vastaan, jonka **YHWH** oli voidellut Ahabin huonetta hävittämään.

8. Ja kun Jehu rupesi rankaisemaan Ahabin huonetta, tapasi hän muutamia ylimmäisiä Juudasta ja Ahasian veljen lapsista pojista, jotka Ahasiaa palvelivat ja tappoi ne.

9. Ja hän etsi Ahasiaa ja he saivat hänet kiinni Samariassa johonka hän oli lymynnyt, ja veivät hänen Jehun eteen ja tappoivat hänet. Ja hautasivat hänet; sillä he sanoivat: hän on Josafatin poika joka on etsinyt *et-YHWH* kaikesta sydämmestänsä. Ja Ahasian huoneessa ei ollut ketään joka olisi voinut tulla kuninkaaksi.

10. Kun Atalia, Ahasian äiti näki poikansa kuolleeksi, nousi hän ja murhasi kaiken kuninkaallisen siemenen Juudan huoneessa.

11. Mutta Josabeat, kuninkaan tytär otii salaisesti Joaksen, Ahasian pojan tapettavain kuninkaan ~~lasten~~ poikien seasta, ja pani hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen; ja näin piilotti Josabeat kuningas Joramien tytär, papin Jojadan vaimo hänet, - sillä hän oli Ahasian sisar – Atalialta, niin ettei hän tullut tapetuksi.

12. Ja hän oli heidän kanssansa *B'veyt Ha'Elohiym* huoneessa kätkettynä kuusi vuotta.

23. LUKU

Seitsemäntenä vuonna rohkaisi Jojada itsensä ja otti sadanpäämiehet: Asarian, Jerohamin pojan, Ismaelin Johanenin pojan, Asarian, Obedin pojan, Maesejan, Adajan pojan ja Elisafatin, sikrin pojan, liittoon kanssansa.

2. Ja he kävivät ympäri Juudaa ja kokosivat Leviläisiä kaikista Juudan kaupungeista ja ylimmäisiä Israelin isiä; ja he tulivat Jerusalemiin.

3. Ja kaikki seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa **Ha'Elohiym** huoneessa. Ja hän sanoi heille: katso, kuninkaan poika on oleva kuningas, niinkuin **YHWH** Davidin lapsista pojista on sanonut.

4. Näin tulee teidän tehdä: kolmas osa teistä, papeista ja Leviläisistä joitten tulee sabbattina astua toimeen, olkoot ovien vartijoina.

5. Ja kolmas osa olkoon kuninkaan huoneessa, ja kolmas osa Jesod portissa; mutta kaikki kansa olkoon **YHWH** huoneen pihalla.

6. Älköön yksikään menkö *veyt-YHWH* huoneeseen; ainoastansa papit ja Leviläiset, jotka siellä palvelevat saavat sisälle mennä; sillä he ovat pyhät. Mutta kaikki muu kansa vartioikoon **YHWH** vartioa.

7. Ja Leviläiset olkoot kuninkaan ympärillä, jokainen ase kädesssä. Ja jos joku muu menee huoneeseen, hänen pitää kuoleman. Ja heidän pitää oleman kuninkaan kanssa, hänen käydesssä sisälle ja ulos.

8. Ja Leviläiset ja koko Juuda tekivät kaikissa niinkuin pappi Jojada käsenyt oli. Ja jokainen otti väkensä sekä ne, jotka tulivat sabbatille, että nekin jotka menivät pois sabbatilta; sillä pappi Jojada ei antanut osakuntien jättää palvelustaan.

9. Ja pappi Jojada antoi sodanpäämiehille kuningas Davidin keihäät ja kilvet ja aseet jotka *Beyt Ha'Elohiym* huoneessa olivat.

10. Ja hän asetti kaiken kansan, itsekukin aseinensa kädessä, oikealta puolelta huonetta aina huoneen vasemmalle puolelle asti, alttarin ja huoneen kohdalla kuninkaan ympäri.

11. Ja he toivat kuninkaan pojan edes, panivat kruunun hänen päähänsä ja antoivat hänelle todistuksen ja he tekivät hänet kuninkaaksi. Ja Jojada ja hänen poikansa voitelivat hänet ja sanoivat: eläköön kuningas!

12. Ja Atalia kuuli kansan äänen jotka juoksivat ylistäin kuningasta ja meni kansan tykö *Beyt-YHWH* huoneeseen.

13. Ja hän näki, ja katso, kuningas seiso i korkealla paikallansa sisäänkäytävässä, ja ylimmäiset torven soittajat kuninkaan ympärillä, ja kaikki maan kansa oli iloinen ja he puhalsivat vaskitorviin ja veisajat kanteleillansa johdattivat ylistyslaulua. Silloin repäisi Atalia vaatteensa ja sanoi: kapina, kapina *gesher gäsher!*

14. Mutta pappi Jojada antoi sadanpäämiehet, sotajoukon johdattajat tulla ulos ja sanoi heille: taluttakaa hän ulos rivien välitse, ja joka häntä seuraa, se miekalla

tapettakoon! Sillä pappi oli käskyn antanut, ettei häntä pitänyt *Beyt YHWH* huoneessa tapettaman.

15. Ja he panivat kätensä hänen päällensä, ja hän tuli hevosportin läpikäytävään, joka johtaa kuninkaan huoneeseen: ja he tappoivat hänet siellä.

16. Ja Jojada teki liiton itsensä, kaiken kansan ja kuninkaan välillä, että he olisivat **LAYHWH** kansa.

17. Ja kaikki kansa meni Baalin huoneeseen ja kukistivat sen, ja särkivät sen alttarit ja kuvat; ja he tappoivat Mattanin, Baalin papin, alttarien edessä.

18. Ja Jojada asetti virat *Beyt YHWH* huoneessa pappien ja Leviläisten käsiin, jotka David oli asettanut **YHWH** huoneeseen tekemään **YHWH** poltto-uhria, niinkuin kirjoitettu on Mooseksen laissa, ilolla ja veisulla Davidin asetuksen jälkeen.

19. Ja hän asetti portinvartijat *Beyt YHWH* huoneen portteihin, ettei kukaan mistä syystä hyvänsä saastutettu tule sisälle.

20. Ja hän otti sadanpäämiehet ja voimalliset ja kansan ylimmäiset ja kaiken maan kansan, ja vei kuninkaan *miBeyt YHWH* huoneesta alas, ja he menivät ylimmäisen portin kautta kuninkaan *Beyt* huoneeseen; ja he asettivat kuninkaan istumaan valtakunnan istuimelle.

21. Ja kaikki maan kansa oli iloinen, ja kaupunki oli levossa; ja Atalian olivat he tappaneet miekalla.

24. LUKU

Joas oli seitsemän ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Sibia, Bersebasta. Ja Joas teki sitä, joka oikein oli **YHWH** edessä niinkauan kuin pappi Jojada eli.

3. Ja Jojada otti hänelle kaksi vaimoa; ja hän siitti poikia ja tyttäriä.

4. Ja tapahtui sen jälkeen että Joas alkoi uudistaa *et-Beyt YHWH* huonetta.

5. Ja hän kokosi papit ja leviläiset ja sanoi heille: menkää ulos Juudan kaupunkeihin ja kootkaat rahaa kaikelta Israelilta, vuosi vuodelta teidän *et-Beyt 'Eloheykhem* huoneen korjaamiseksi ja kiiruhtakaat tekemään sitä. Mutta Leviläiset eivät kiiruhtaneet.

6. Silloin kutsui kuningas ylimmäisen papin Jojadan ja sanoi hänelle: mikset ota vaaria Leviläisistä, että he toisivat Juudasta ja Jerusalemista veron, jonka Mooses *eved-YHWH* palvelija sääsi Israelin seurakunnalta koottavaksi todistuksen majaksi?

7. Sillä jumalaton Atalia on poikinensa särkenyt *et-Beyt Ha'Elohiym* huoneen ja kaikki mitä *veyt-YHWH* huoneeseen pyhitetty oli, ovat he tehneet Baalin omaksi.
Atalia: that wicked woman HaMir'shaat Ben-far'tzu

8. Ja kuninkaan käskystä tekivät he arkun jonka he panivat *Beyt-YHWH* huoneen portin ulkoiselle puolelle.

9. Ja he kuuluttivat Juudassa ja Jerusalemissa että tuotaisiin **LAYHWH** veroa, jonka *eved-YHWH* palvelija Mooses oli säätänyt Israelille korvessa.
10. Ja kaikki päämiehet ja kaikki kansa iloitsivat; ja he toivat ja panivat arkkuun siksi kun se täyttyi.
11. Ja kun aika tuli että arkku kannettaisiin esiin Leviläisten kautta kuninkaan käskyläisille, ja he näkivät siinä olevan paljon rahaa, tuli kuninkaan kirjoittaja ja ylimmäisen papin käskyläinen, ja he tyhjensivät arkun ja kantoivat sen jälleen paikoilleensa. Näin he tekivät joka päivä ja kokosivat paljon rahaa.
12. Ja kuningas ja Jojada antoivat sen teettäjille *Beyt-YHWH* huoneen työssä; ja nämä palkkasivat kivenhakkaajia rakentajia uudistamaan *Beyt YHWH* huonetta, niin myös rauta ja vaskiseppiä korjaamaan *et-Beyt YHWH* huonetta.
13. Ja työmiehet tekivät työtä, ja korjaus-työ menestyi heidän kättensä kautta; ja he saivat *et-Beyt Ha'Elohiym* huoneen entiseen kuntoonsa ja tekivät sen vahvaksi.
14. Ja kun he olivat sen päättäneet, veivät he liian rahan kuninkaan ja Jojadan eteen; siitä tehtiin astioita *l'veyt-YHWH* huoneeseen, astioita palvelukseen ja poltto-uhriin, maljoja, kulta ja hopea-astioita. Ja uhrattiin poltto-uhria *B'veyt-YHWH* huoneessa alati niinkauan kuin Jojada eli.
15. Ja Jojada eli vanhaksi ja elämästä kylläntyneeksi, ja kuoli; ja hän oli sadan ja kolmenkymmenen ajastaikainen kuollessansa.
16. Ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin kuningasten sekaan; sillä hän oli tehnyt hyvin *B'Yis'rael w'im Ha'Elohiym* ja hänen huonettansa *uveyt* kohtaan.
17. Ja Jojadan kuoleman jälkeen tulivat Juudan ylimmäiset ja kumartuivat kuninkaan eteen. Ja kuningas kuuli heitä.
18. Ja he hylkäsivät *et-Beyt YHWH 'Elohey 'avoteyhem /ab'* isänsä huoneen ja palvelivat Astarotia taivaan jumalatar, 'aitikirkko', 'Eastre ja epäjumalia *et-Ha'asheryim*. Niin tuli viha Juudan ja Jerusalemin päälle tämän heidän syntinsä tähden.
19. Ja Hän lähetti heille profettoja palauttamaan heitä *el-YHWH* tykö; ja he varoittivat heitä mutta he eivät totelleet.
20. Ja **'Elohiym** henki täytti Sakarian, papin Jojadan pojan; hän astui kansan eteen ja sanoi heille: näin sanoo **Ha'Elohiym**: miksi rikotte **YHWH** käskyt? Ei se teille menesty! Koska te olette hyljänneet *et-YHWH*, niin hylkää Häinkin teidät.
21. Mutta he tekivät liiton häntä vastaan ja kivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaan käskystä, **YHWH** huoneen pihalla.
22. Ja kuningas Joas ei ajatellut sitä laupeutta jonka Jojada hänen isänsä hänelle oli tehnyt, mutta tappoi hänen poikansa. Ja hän sanoi kuollessansa: **YHWH** on näkevä ja etsivä!
23. Ja tapahtui ajastajan kuluttua, että Syrian sotajoukko nousi häntä vastaan ja tuli Juudaan ja Jerusalemiin ja surmasivat kaikki ylimmäiset kansassa ja lähettivät kaiken saaliinsa Damaskon kuninkaalle.
24. Syrian sotajoukko tosin tuli vähällä väellä; kuitenkin antoi **WAYHWH** sangen suuren joukon heidän käsiinsä, koska he olivat hyljänneet isänsä *et-YHWH 'Elohey 'avoteyhem*. Ja Joaksen he rankaisivat.

25. Sillä kun he läksivät hänen tykönsä, jättivät he hänen kovin haavoitettuna. Ja hänen palvelijansa tekivät liiton häntä vastaan, papin Jojadan ~~lasten~~ poikien veren tähden, ja tappoivat hänet omalla vuoteellansa; ja hän kuoli. Ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin mutta ei kuningasten hautoihin.

26. Nämä olivat tehneet liiton häntä vastaan:: Sabad, Simeatin, Ammonilaisen poika ja Josabad, Simritin Moabilaisen poika.

27. Mutta hänen poikansa ja hänen aikansa koottujen verojen paljous ja **YHWH** huoneen rakennus, katso niistä on kirjoitettu kuningasten ~~historiassa~~ *al-mid'rash sefer*. Ja hänen poikansa Amasia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

25. LUKU

Amasia oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä 25 tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksänkolmattakymmentä 29 ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Joaddan Jerusalemista.

2. Ja hän teki mitä oli oikein **YHWH** edessä, ei kuitenkaan aivan täydestä sydämmestä.

3. Kun hänen kuninkuutensa vahvistui, tappoi hän palvelijansa jotka olivat tappaneet kuninkaan, hänen isänsä.

4. Mutta heidän ~~lapsiaan~~ pojistaan hän ei tappanut; sillä näin on kirjoitettu laissa, Mooseksen Raamatussa jossa **YHWH** on käskenytt sanoen: isäin ei tule kuolla ~~lasten~~ poikien tähden; mutta kunkin pitää kuoleman oman syntinsä tähden.

5. Ja Amasia kokosi Juudan ja asetti heidät isäinsä huoneitten mukaan, tuhanten ja satain päämiehet koko Juudassa ja Benjaminissa; ja hän luki kahdenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, ja löysi heitä kolme sataa tuhatta valittua, jotka olivat kelpollisia sotaan, kantamaan keihästä ja kilpeä..

6. Ja hän palkkasi myös Israelista sata tuhatta vahvaa sotamiestä sadalla talentilla hopeaa.

7. *W'iysh* **Ha'Elohiym** mies tuli hänen tykönsä ja sanoi: kuningas, älä salli Israelin sotajoukon tulla sinun kanssasi; sillä ei **YHWH** ole Israelin kanssa, eikä kaikkien Efraimin ~~lasten~~ poikien kanssa!

8. Vaan tule sinä, tee se, ole rohkea sodassa! Muutoin **Ha'Elohiym** antaa sinun kaatua vihamiestesesi eteen; sillä **B'Elohiym** on voima auttamaan ja langettamaan.

9. *WaYomer* Amasia sanoi *l'iysh* **YHWH** miehelle: mitä on tehtävä niitten sadan talentin suhteen jonka minä Israelin sotamiehille annoin? *WaYomer* *Iysh* **Ha'Elohiym** mies sanoi: **LAYHWH** on varaa antaa sinulle paljon enemmän kuin se on.

10. Niin eroitti Amasia ne sotamiehet tykönsä jotka Efraimista olivat hänen tykönsä tulleet, ja antoi heidän mennä asuntapaikoilleen. Ja he närkästyivät sangen suuresti ja menivät kotiansa vihoissansa.

11. Ja Amasia tuli rohkeaksi ja johdatti kansansa ulos; ja hän läksi Suolalaaksoon ja löi siellä Seirin ~~lapsista~~ pojista kymmenen tuhatta.

12. Ja Juudan lapset pojat ottivat heistä elävältä vankina kymmenen tuhatta ja veivät heidät kallion kukkulalle ja sysäsivät heidät kukkulalta alas, niin että he kaikki musertuivat.
13. Mutta sotamiehet jotka Amasia oli antanut lähteä takaisin, niin etteivät ne hänen kanssansa menneet sotaan, hyökkäsivät Juudan kaupunkiin Samariasta Bet-Horoniin asti, ja löivät heistä kolme tuhatta, ja ottivat paljon saalista.
14. Ja kun Amasia palasi lyötyänsä Edomilaiset, toi hän myötänsä Seirin lasten poikien epäjumalat *et-'Elohey* ja asetti ne itsellensä jumaliksi **L'Elohiym**; ja hän kumarsi niiden edessä ja teki heille suitsutusta,
15. Niin **YHWH** viha julmistui Amasiaan ja hän lähetti hänelle profetan joka sanoi: miksi etsit sen kansan jumalia *et-'Elohey* jotka eivät auttaneet kansaansa sinun käsistäsi?
16. Hänen puhuessansa sanoi Amasia hänelle: oletko asetettu kuninkaan neuvonantajaksi? Lakkaa, miksi tahdot että sinut lyötäisiin? Profetta lakkasi ja sanoi: minä ymmärrän että **'Elohiym** on aikonut sinua turmella, koska olet sen tehnyt etkä tottele neuvoani.
17. Ja Amasia, Juudan kuningas piti neuvoa, lähetti Joaksen, Joahaksen pojan, Jehun pojan, Israelin kuninkaan tykö ja käski sanoa hänelle: tule, katselkaamme toinen toisiamme!
18. Mutta joas, Israelin kuningas lähetti Amasialle, Juudan kuninkaalle sanoen: orjantappurapensas Libanonissa lähetti sedripuun tykö libanoniin, sanoen hänelle; anna tyttäresi minun pojalleni vaimoksi. Mutta pedot Libanonissa karkasivat orjantappurapensaa päälle ja tallasivat sen.
19. Katso, sinä ajattelet: minä olen lyönyt Edomilaiset; siitä sinun sydämesi paisuu etsimään kunniaa. Pysy kotonasi, miksi etsit onnettomuutta *ra' rah* | *B'raah* 7451 kaatuaksesi sekä itse että Juuda sinun kanssasi?
20. Mutta ei Amasia totellut häntä; sillä se oli **meHa'Elohiym**, että he piti annettaman häviöön, koska he olivat etsineet Edomilaisten jumalia **'Elohey**.
21. Ja Joas, Israelin kuningas läksi ylös ja he katselivat toinen toistansa, hän ja Amasia Juudan kuningas, Bet-Semeksessä joka on Juudassa.
22. Ja Israel löi Juudan, ja jokainen pakeni majoillensa.
23. Ja Joas, Israelin kuningas vangitsi Amasian, Juudan kuninkaan Joaksen pojan, Joahaksen pojan, Bet-Semeksessä ja vei hänet Jerusalemiin. Ja hän särki Jerusalemin muurin Efraimin portista kulmaporttiin asti, neljäsataa kyynärää.
24. Ja hän otti kaiken kullan, hopean ja kaikki astiat, jotka löydettiin *B'veyt-Ha'Elohiym* huoneessa Obed-Edomin hallussa, ja kuninkaan huoneen tavarat, ja otti lapset pojat pantiksi ja palasi Samariaan.
25. Ja Amasia Joaksen poika, Juudan kuningas eli Joahaksen pojan, Israelin kuninkaan kuoleman jälkeen viisitoista ajastaikaa.
26. Mitä enempää Amasian menoista on sanottavaa sekä ensimmäisistä että viimeisistä, katso se on kirjoitettuna Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa,

27. Ja siitä ajasta, jona Amasia luopui **YHWH**, tekivät he häntä vastaan liiton Jerusalemissa; mutta hän pakeni Lakikseen. Ja he lähettivät hänen peräänsä Lakikseen ja tappoivat hänet siellä.
28. Ja he veivät hänet hevosilla ja hautasivat hänet isäinsä luo Juudan kaupunkiin.

26. LUKU

Ja koko Juudan kansa otti Ussian, joka oli kuudenttoista ajastaikainen ja asettivat hänet kuninkaaksi isänsä Amasian sijaan.

2. Hän rakensi Elotin ja saattoi sen jälleenn Juudalle, sittekuin kuningas oli nukkunut isäinsä kanssa.
3. Kuudentoista vuotinen oli Ussia tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa kuudettakymmentä 52 Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Jekolia, Jerusalemista.
4. Ja hän teki mitä oikein on **YHWH** edessä niinkuin hänen isänsä Amasia oli tehnyt.
5. Ja hän etsi **'Elohiym** niinkauan kuin Sakaria eli, joka **Ha'Elohiym** näyissä oppinut oli. Ja niinkauan kuin hän etsi *et-YHWH*, antoi **Ha'Elohiym** hänen menestyä.
6. Ja hän läksi ja soti Filistealaisia vastaan, ja kukisti Gatin muurin, ja Jabnen muurin ja Asdodin muurin, ja rakensi kaupunkeja Asdodin ympärille ja Filistealaisten keskelle.
7. Ja **Ha'Elohiym** auttoi häntä Filistealaisista, Arabialaisista, Gur-Balin asuvia ja Meunilaisia vastaan.
8. Ja Ammonilaiset antoivat Ussialle lahjoja; ja hän tuli kuuluisaksi hamaan Egyptiin saakka, sillä hän tuli aina väkevämmäksi.
9. Ja Ussia rakensi tornit Jerusalemissa kulmaportin ja laaksoportin päälle, ja kulmaan ja vahvisti niitä.
10. Hän rakensi myös torneja korpeen, ja kaivoi monta kaivoa; sillä hänellä oli paljon karjaa laaksoissa ja tasaisella kedolla, sekä peltomiehiä ja viinimiehiä vuorilla ja Kamelissa; sillä hän rakasti peltoviljelystä.
11. Ussialla oli harjoitettu sotajoukko, jotka sotaan menivät joukoittain heidän lukunsa mukaan, niinkuin he olivat luetut Jejekin, kirjoittajan ja Maesejan, virkamiehen kautta Hananian johdon alla, joka oli kuninkaan päämiehiä.
12. Kaikkiansa oli suku-päämiehiä, urhoollisia sotamiehiä, kaksi tuhatta ja kuusi sataa.
13. Ja heidän johdossaan oli sotajoukko, kolme sataa seitsemän tuhatta ja viisi sataa väkevää ja urhoollista sotamiestä joiden tuli auttaa kuningasta vihollista vastaan.
14. Ja Ussia valmisti heille, koko sotajoukolle kilpiä ja keihäitä, rautalakkeja ja rautapaitoja, joutsia ja linkoja kiviheittoa varten.
15. Ja hän teki Jerusalemissa heittokoneita, taitavasti tehtyjä jotka olivat tornien päällä ja kulmain päällä, joista piti ammuttaman nuolilla ja suurilla kivillä. Ja hänen maineensa kuului kauas; sillä hän autettiin ihmeellisesti siksi kuin hän tuli väkeväksi.

16. Ja väkeväksi päästyänsä paisui hänen sydämmensä, niin että hän teki pahoin; ja hän rikkoi **BAYHWH** 'Elohayw vastaan, ja meni **YHWH** temppeliin suitsuttamaan pyhän savun alttarilla.
17. Ja pappi Asaria meni hän perässänsä ja hänen kanssansa, kahdeksankymmentä **LAYHWH** pappia, rohkeita miehiä.
18. Ja he seisoivat kuningas Ussiaa vastaan ja sanoivat hänelle: Ussia, ei sinun sovi suitsuttaa **YHWH**, vaan pappien, Aaronin poikain jotka ovat pyhitetyt suitsuttamaan. Mene ulos pyhästä! Sinä olet väärin tehnyt, ei se tule kunniaksi **MEYHWH** 'Elohiym edessä!
19. Mutta Ussia vihastui; ja hän piti kädessänsä pyhän savun astian suitsuttaaksensa. Mutta kun hän vihastui pappeihin, nousi spitali hänen otsaansa pappein edessä *B'veyt* **YHWH** huoneessa, pyhän savun alttarin edessä.
20. Ja ylimmäinen pappi Asaria ja kaikki muut papit kääntyivät hänen puoleensa, ja katso, hän oli spitalinen otsassansa. Ja he hoputtivat hänet sieltä ulos; ja hän riensi itsekin menemään, sillä **YHWH** oli lyönyt hänet.
21. Ja kuningas Ussia oli spitalinen hamaan kuolemaansa asti, ja asui sairashuoneessa spitalisena; sillä hän oli eroitettu **YHWH** huoneesta. Ja Jotam, hänen poikansa hallitsi kuninkaan huoneen ja tuomitsi kansaa maassa.
22. Mitä enempää Ussian menoista sanottavaa on, sekä ensimmäisistä että viimeisistä, on profetta Jesaja, Amosin poika, kirjoittanut.
23. Ja Ussia nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet isäinsä kanssa kuningasten hautapeltoon; sillä he sanoivat: hän on spitalinen. Ja Jotam, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

27. LUKU

Jotam oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä 25 tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi kuusitoistakymmentä 16 ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Jerusa, Sadokin tytär.

2. Ja hän teki mitä oikein oli **YHWH** edessä, aivan niinkuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt; mutta **YHWH** temppeliin ei hän mennyt. Mutta kansa vielä turmeli itsensä.
3. Hän rakensi ylä portin **YHWH** huoneeseen; ja Ofelin muuria hän paljon rakensi.
4. Ja hän rakensi kaupungit Juudan vuorelle; ja metsiin rakensi hän linnat ja tornit.
5. Ja hän soti Ammonin ~~lasten~~ poikien kuninkaan kanssa, ja voitti heidät niin että Ammonin ~~lapset~~ pojat antoivat sinä vuonna hänelle sata talenttia, kymmenen tuhatta kooria nisuja ja kymmenen tuhatta kooria ohria. Yhtä paljon antoivat Ammonin ~~lapset~~ pojat hänelle myös toisena ja kolmantena vuonna.
6. Ja Jotam tuli voimalliseksi, sillä hän toimitti tiensä oikein **YHWH** 'Elohey edessä.
7. Mitä enempää Jotamista on sanomista, ja kaikista hänen sodistansa ja teistänsä, katso se on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa.

8. Viidenkolmattakymmenen vuoden vanha oli hän tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoista vuotta Jerusalemissa.
9. Ja Jotam nukkui isänsä kanssa; ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Ahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

28. LUKU

Ahas oli kahdenkymmenen ajastaikainen poika tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoista ajastaikaa Jerusalemissa. Hän ei tehnyt sitä mitä **YHWH** kelpasi, niinkuin hänen isänsä David;

2. vaan hän vaelsi Israelin kuningasten teillä ja teki myös Baalille valetuita kuvia.

3. Ja hän uhraisi ja suitsutti Hinnomin pojan laaksossa, ja poltti poikansa tulessa pakanain kauhistuksen mukaan, jotka **YHWH** oli ajanut pois Israelin ~~lasten~~ poikien edestä.

4. Ja hän uhraisi ja suitsutti korkeuksilla ja kukkuloilla ja kaikkein viheriäisten puiden alla.

5. Sentähden antoi **YHWH** **'Elohayw** hänet Syrian kuninkaan käsiin, niin että he löivät hänet ja veivät heistä suuren joukon vangiksi Damaskoon. Hän annettiin myös Israelin kuninkaan käsiin, joka tuotti hänelle suuren tappion.

6. Sillä Pekah, Remalian poika, löi Juudasta sata ja kaksikymmentä tuhatta yhtenä päivänä, jotka kaikki olivat urhoollisia miehiä, koska he hylkäsivät **YHWH** **'Elohiym**.

7. Ja Sikri, Efraimin sankari, tappoi kuninkaan pojan Maesejan, ja Asrikamin, kuninkaan huoneen päämiehen ja Elkanan, joka oli kuningasta likinnä.

8. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat veivät vankeina heidän veljistänsä kaksi sataa tuhatta, vaimoja, pokia ja tyttäriä, ja ryöstivät myös paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.

9. Ja siellä oli **LAYHWH** profetta, jonka nimi oli Obed; hän läksi sitä joukkoa vastaan, joka Samariaan tuli ja sanoi heille; katso **YHWH** **'Elohey-avoteykhem** /ab isä on vihastunut Juudaan, ja on antanut heidät teidän käsiinne; mutta te olette kiukussa heitä tappaneet, niin että se kuuluu taivaaseen.

10. Ja nyt te luulette polkevanne teidän allenne Juudan ~~lapset~~ pojat ja Jerusalemin, teidän palvelijoiksenne ja piiioiksenne. Eikö teissä kuitenkin vika ole **LAYHWH** **'Eloheykhem** vastaan?

11. Niin kuulkaa nyt minua ja viekää ne vangit jälleen jotka toitte veljistänne; sillä *af*-**YHWH** viha julmistuu teihin!

12. Silloin nousivat muutamat Efraimin ~~lasten~~ poikien ylimmäisistä miehistä; Asaria, Johanan poika, Berekia Mesillemotin poika, Jehiskija Sallumin poika, ja Amasia Hadlain poika niitä vastaan jotka sodasta tulivat

13. ja sanoivat heille: älkäätkä tuoko niitä vankeja tänne; sillä ette sillä muuta saa aikaan kuin vikaa meidän päällemme **YHWH** edessä, lisätäksemme meidän

syntejämme ja rikoksiamme; sillä vikamme on suuri ja **YHWH** (ei alkutxt) viha julmistuu Israeliin!

14. Niin sotaväki päästi vangit ja jätti saaliin ylimmäisten ja kaiken kansan eteen.

15. Ja ne miiehet jotka nimeltänsä ovat nimitetyt, nousivat ja ottivat vangit ja kaikki alastomat heistä, ja vaatettivat siitä saaliista. Ja kun he olivat vaatettaneet ja kengittäneet heidät, antoivat he heille ruokaa ja juomaa ja voitelivat heitä, ja veivät kaikki heikoimmat aasein päällä ja saattoivat heidät Jerikon palmukaupunkiin veljiensä tykö.

16. Siihen aikaan lähetti kuningas Ahas Assurin kuningasten tykö, että he auttaisivat häntä.

17. Sillä Edomilaiset tulivat vielä ja löivät Juudan ja ottivat vankeja,

18. Ja Filistealaiset hyökkäsivät ketokaupunkeihin, etelän puolelle Juudaa,, ja voittivat Betsemeksen, Ajalonin, Gederotin ja Sokon kylinensä ja Timnan kylinensä, ja Gimson kylinensä, ja asuivat siellä.

19. Sillä **YHWH** nöyryytti Juudaa Ahaksen, Israelin kuninkaan tähden, koska hän oli vietellyt Juudan, ja tehnyt väärin **BAYHWH** vastaan.

20. Ja hänen tykönsä tuli Tiglat Polneser, Assurin kuningas joka ahdisti häntä, eikä hän vahvistunut.

21. Sillä Ahas ryösti *et-Beyt* **YHWH** huoneen ja antoi Assurin kuninkaalle, mutta ei se häntä auttanut.

22. Ja ahdistuksessansa teki hän vielä enemmän väärin **BAYHWH** vastaan.

23 Ja hän uhraisi Damaskon **L'Elohey**, jotka olivat lyöneet hänet ja sanoi: koska Syrian kuningasten **'Elohey** auttoivat heitä, sentähden minä uhraan heille, että he minuakin auttaisivat. Mutta ne olivat hänelle ja kaikelle Israelille lankeemukseksi.

24. Ja Ahas kokosi astiat *veyt-Ha'Elohiym* huoneesta ja särki *veyt-Ha'Elohiym* huoneen astiat; ja sulki *Beyt-YHWH* huoneen ovet, ja teki itsellensä alttareita joka nurkkaan Jerusalemissa.

25. Ja kaikissa Juudan kaupungeissa teki hän uhrikukkuloita siellä ja täällä suitsuttaaksensa vieraille **L'Elohiym 'acheriym** ja vihoitti *et-YHWH 'Elohey* *'avotayw /ab* isien.

26. Mitä enempää hänestä on sanottavaa ja kaikista hänen teistänsä, ensimmäisistä ja viimeisistä, katso se on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

27. Ja Ahas nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivst hänet Jerusalemin kaupunkiin; mutta ei he panneet häntä Israelin kuningasten hautoihin. Ja hänen poikansa Jehiskija tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

29. LUKU

~~Jehiskija~~ *Y'Chiz'qiYahu /Chiz'qiYah* HISKIA oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä 25 tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän kolmattakymmentä 29 ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Abija, Sakarian tytär.

2. Ja hän teki mitä **YHWH** kelpasi, aivan niinkuin hänen isänsä David.
3. Hän avasi *Beyt-YHWH* huoneen ovet ensimmäisellä hallituksensa kuukaudella ensimmäisenä vuonna, ja vahvisti ne.
4. Ja hän saattoi papit ja Leviläiset sinne, ja kokosi heidät itäiselle kadulle,
5. ja sanoi heille: kuulkaat minua Leviläiset! Pyhittäkää nyt itsenne, ja pyhittäkää *et-Beyt YHWH Elohey avoteykhem /ab* isäin huone, ja kantakaat saastaisuus ulos pyhäköstä!
6. Sillä meidän isämme ovat uskottomat olleet, ja tehneet *pahaa ra' rah | B'raah 7451* **YHWH Eloheynu** edessä ja hyljänneet Hänet; sillä he ovat kääntäneet pois kasvonsa **YHWH** majasta *miMishkan* ja kääntäneet selkänsä sen puoleen.
7. Ja he ovat sulkeneet esihuoneen ovet ja sammuttaneet lamput, eivät suitsuttaneet suitsutusta eikä uhranneet poltto-uhria **L'Elohey Yis'rael** pyhäkössä *vaQodesh*.
8. *Wayhiy qetzuf YHWH* siitä on viha tullut Juudan ja Jerusalemin päälle, ja Hän on antanut heidät hämmästykseksi ja hävitykseksi ja häväistykseksi, niinkuin te näette omilla silmillänne.
9. Ja katso, meidän isämme ovat kaatuneet miekan kautta, meidän poikamme, tyttäreemme ja vaimomme ovat viedyt pois.
10. Nyt olen minä aikonut tehdä **LAYHWH 'Elohey Yis'rael** kanssa liiton, että Hän kääntäisi vihansa hirmuisuuden *charon aPo /'aph* meidän päältämme pois.
11. Nyt, minun poikani, älkää siekaiko, sillä **YHWH** on teidät valinnut seisomaan edessänsä palveluksessa, ja olemaan Hänen palvelijansa ja suitsuttamaan!
12. Niin nousivat Leviläiset; Mahat, Amasain poika, ja Joel, Asarian poika Kehatilaisten ~~lapsista~~ pojista: Kis, Abdin poika ja Asaria, Jahalleelin poika; ja Gersonilaisista: Joah, Simmin poika, ja Eden, Joahin poika;
13. ja Elisafanin ~~lapsista~~ pojista: Simri ja Jejel; Asasin ~~lapsista~~ pojista: Sakaria ja Matania;
14. Hemanin ~~lapsista~~ pojista: Jehiel ja Simei; Jedutunin ~~lapsista~~ pojista: Semaja ja Ussiel.
15. Ja he kokosivat veljensä ja pyhittivät itsensä, ja menivät kuninkaan käskystä **YHWH** sanan mukaan puhdistamaan **YHWH** huonetta.
16. Ja paipit menivät sisälle *veyt-YHWH* huoneeseen puhdistamaan sitä ja kantoivat ulos kaiken saastaisuuden jonka löysivät **YHWH** temppeleistä *Beyt-YHWH* huoneen kartanolle. Ja leviläiset ottivat sen ja kantoivat Kidronin ojalle.
17. Ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä rupesivat he pyhittämään, ja saman kuun kahdeksantena päivänä menivät he **YHWH** esihuoneeseen ja pyhittivät *Beyt-YHWH* huonetta kahdeksan päivää; ja kuudentena päivänä toistakymmentä 16.1. ensimmäisellä kuulla olivat he työnsä päättäneet.
18. Ja he menivät sisälle kuningas Jehiskijan tykö ja sanoivat: me olemme puhdistaneet koko **YHWH** huoneen ja poltto-uhrin alttarin, ja kaikki sen astiat, ja näkyleipäin pöydän ja kaikki sen astiat.
19. Ja kaikki ne astiat, jotka kuningas Ahas oli häväissyt kuninkaana ollessansa, kun hän väärin teki, olemme me valmistaneet ja pyhittäneet; ja katso, ne ovat *mizBach* **YHWH** alttarin edessä.

20. Ja kuningas Jehiskija nousi varhain aamulla ja kokosi kaupungin ylimmäiset, ja meni *Beyt YHWH* huoneeseen.
21. Ja he toivat seitsemän härkää, ja seitsemän karitsaa, ja seitsemän kaurista synti-uhriksi valtakunnan edestä, pyhäkön edestä ja Juudan edestä. Ja hän käski papit, Aaronin lapset pojat uhraamaan ne *mizBach YHWH* alttarilla.
22. Niin he teurastivat härjät; ja papit ottivat veren ja priiskoittivat alttarille. Ja he teurastivat oinaat ja priiskoittivat veren alttarille; ja he teurastivat karitsat ja priiskoittivat veren alttarille.
23. Ja he toivat kauriit synti-uhriksi kuninkaan ja seurakunnan eteen ja panivat kätensä niiden päälle.
24. Ja papit teurastivat ne ja priiskoittivat veren alttarille, kaiken Israelin sovinnoksi; sillä kuningas oli heidän käsenyt heidän uhrata poltto-uhrin ja synti-uhrin kaiken Israelin edestä.
25. Ja hän asetti Leviläiset *Beyt YHWH* huoneeseen symbaleilla, psalttareilla ja harpuilla, niinkuin David käsenyt oli ja Gad, kuninkaan näkijä ja Natan, profetta; sillä se oli *v'yad-YHWH* käsky Hänen profettansa kautta.
26. Ja Leviläiset seisoivat Davidin harput käsissään, ja papit pasunat käsissä.
27. Ja Jehiskija käski heidän uhrata poltto-uhrin alttarilla. Ja kun ruvettiin uhraamaan poltto-uhria, alkoi myös *shiy-YHWH* veisu pasunilla ja moninaisilla Davidin, Israelin kuninkaan kanteleilla.
28. Ja koko seurakunta kumartui maahan. Ja veisi kaikui ja pasunilla soitettiin, siksi kuin poltto-uhri täytettiin.
29. Kun poltto-uhri uhrattu oli, notkisti kuningas ja kaikki ne jotka hänen kanssansa olivat, polvensa ja kumartuivat.
30. Ja kuningas Jehiskija ja kaikki ylimmäiset käskivät Leviläisten kiittää **LAYHWH** Davidin ja näkijän Asafin sanoilla. Ja he kiittivät Häntä suurella ilolla, ja kumartaen maahan rukoilivat.
31. Niin Jehiskija koroitti äänensä ja sanoi: nyt te olette täyttäneet kätenne **LAYHWH**; käykää ja kantakaat teuras-uhria ja kiitos-uhria **YHWH** huoneeseen! Ja seurakunta vei uhria ja kiitos-uhria, ja jokainen sydämmestä hyväntahtoinen poltto-uhria.
32. Ja poltto-uhrin luku, jotka seurakunta toi, oli seitsemänkymmentä härkää, sata oinasta ja kaksi sataa karitsaa; ja nämä kaikki toivat he poltto-uhriksi **LAYHWH**.
33. Ja kuusi sataa härkää ja kolme tuhatta lammasta pyhitettiin.
34. Mutta pappeja oli niin vähän, etteivät he voineet ottaa pois vuotia kaikilta poltto-uhreilta, sentähden auttoivat heidän veljensä Leviläiset, siksi kuin se työ täytettiin ja niin kauan kuin papit pyhittivät itsensä; sillä Leviläiset olivat vireämpiä pyhittämään itsensä kuin papit.
35. Ja poltto-uhreja oli myös paljon ynnä kiitos-uhrin rasvan kanssa, ja juoma-uhreja poltto-uhrin yhteydessä. Näin palvelus *Beyt-YHWH* huoneessa valmistettiin.
36. Ja Jehiskija ja kaikki kansa riemuitsi siitä mitä **Ha'Elohiym** oli kansalle valmistanut; sillä se tapahtui sangen kiireesti.

30. LUKU

Ja ~~Jehiskija~~ *Y'Chiz'qiYahu /Chiz'qiYah* HISKIA lähetti kaikelle Israelille ja Juudalle ja kirjoitti kirjeet Efraimille ja Manasselle että he tulisivat *l'veyt-YHWH* huoneeseen Jerusalemiin pitämään *Pesach LAYHWH 'Elohey Yis 'rael* pääsiäistä.

2. Ja kuningas piti neuvoa ylimmäistensä kanssa ja koko seurakunnan kanssa Jerusalemissa pääsiäisen pidosta toisena kuukautena.

3. Sillä he eivät voineet sitä pitää oikeaan aikaan, sillä papit eivät olleet vielä täydellisesti pyhittäneet itseänsä, eikä kansa ollut vielä kokoontunut Jerusalemiin.

4. Ja tämä kelpasi kuninkaalle ja koko seurakunnalle.

5. Ja he päättivät antaa kuuluttaa kaikessa Israelissa, Bersebasta Daniin asti että tultaisiin pitämään *Pesach LAYHWH 'Elohey Yis 'rael* pääsiäistä Jerusalemissa; sillä ei sitä ollut pidetty pitkään aikaan yhteisesti, niinkuin kirjoitettu on.

6. Ja sanansaattajat läksivät kuninkaan ja hänen päämiestensä kirjeitten kanssa kaiken Israelin ja Juudan lävitse kuninkaan käskystä, ja sanoivat: te Israelin lapset pojat! Kääntykää *el-YHWH 'Elohey* Abrahamin, Isaakin, ja Israelin puoleen, että Hän kääntäisi itsensä pääsneitten tykö, jotka teistä vielä ovat jääneet Assyrian kuninkaan kädestä.

7. Älkää olko niinkuin isänne ja veljenne, jotka väärin tekivät **BAYHWH 'Elohey** vastaan; ja Hän antoi heidät hävitykseksi niinkuin te itse näette.

8. Nyt siis, älkää olko uppiniskaiset *al-Taq'shu* niinkuin teidän isänne mutta antakaa kättä **LAYHWH** ja tulkaat Hänen pyhäkköönsä jonka Hän on pyhittänyt ijankaikkisesti ja palvelkaat *et-YHWH 'Eloheykhem*, niin Hänen vihansa liekki kääntyy teistä pois.

9. sillä jos te käännytte *al-YHWH* puoleen, niin teidän veljenne ja ~~lapsenne~~ poikanne saavat armon niiden edessä jotka heitä vankina pitävät, että he tulevat tähän maahan jälleen; sillä **YHWH 'Eloheykhem** on armollinen *Kiy-chaNun /channuwn* ja laupeas *w'rachuwm* eikä käännä kasvojansa pois teistä, jos te käännytte Hänen puoleensa.

10. Ja sanansaattajat menivät kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen maalla Sebuloniin asti; mutta he nauroivat ja pilkkasivat heitä.

11. Kuitenkin muutamat Asserista, Manassesta ja Sebulonista nöyryyttivät itsensä ja tulivat Jerusalemiin.

12. Ja **Ha'Elohiym** käsi tuli myös Juudan yli, niin että Hän antoi heille yksimielisen sydämen tekemää kuninkaan ja ylimmäisen käskyä, *Bid'var YHWH* sanan mukaan.

13. Ja paljo kansaa kokoontui Jerusalemiin pitämään happamattoman leivän juhlapäivää toisena kuukautena; sängen suuri kokous.

14. Ja he nousivat ja hävittivät uhri-alttarit Jerusalemissa, ja hävittivät kaikki suitsutus-alttarit ja heittivät kidronin ojaan.

15. Ja he teurastivat pääsiäis-lampaan toisen kuukauden neljäntenätoista päivänä. Ja papit ja leviläiset häpesivät ja pyhittivät itsensä, ja kantoivat poltto-uhria *Beyt YHWH* huoneeseen.

16. Ja he seisoivat järjestyksessä niinkuin pitikin, Mosheh *iysh*-**Ha'Elohiym K'Torat** lain mukaan. Ja papit priiskoittivay veren Leviläisten käsistä.
17. Sillä monta oli seurakunnassa jotka eivät olleet pyhittäneet itseänsä; sentähden teurastivat Leviläiset pääsiäis-lampaat kaikkein niiden puolesta jotka eivät olleet puhtaat pyhittäöksensä heitä **LAYHWH**.
18. Sillä paljo kansaa oli, suuri joukko Efraimista, Manassesta, Isaskarista ja Sebulonista, jotka eivät puhdistaneet itseänsä, ja söivät pääsiäisi-lampaan vaan ei niinkuin kirjoitettu on. Mutta Jehiskija rukoili heidän edestänsä ja sanoi: **YHWH** joka on hyvä, olkoon teille armollinen!
19. Kaikille jotka sydämmensä asettivat etsimään **Ha'Elohiym YHWH 'Elohey** *avotayw /ab* isä, vaikka eivät vielä pyhäkön puhtauden mukaisesti!
- 20 Ja **YHWH** kuuli Jehiskijan rukouksen ja paransi kansan.
- 21 Niin Israelin lapset pojat, jotka olivat Jerusalemissa, pitivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää suurella ilolla. Ja papit ja Leviläiset kiittivät **LAYHWH** jokapäivä **LAYHWH** väkevillä kanteleilla.
22. Ja Jehiskija puhutteli ystävällisesti kaikkia Leviläisiä, joilla oli hyvä ymmärrys **LAYHWH**. Ja he söivät juhla-uhreja koko seitsemän päivää, ja uhrasivat kiitos uhria ja kiittivät isänsä **LAYHWH 'Elohey** *'avoteyhem /ab*.
23. Ja koko seurakunta mielistyi pitämään vielä toiset seitsemän päivää; ja he pitivät nekin seitsemän päivää ilolla.
24. Sillä Jehiskija, Juudan kuningas antoi ylönnykseksi seurakunnalle tuhannen härkää ja seitsemän tuhatta lammasta. Ja ylimmäiset antoivat ylönnykseksi kansalle tuhannen härkää ja kymmenen tuhatta lammasta, ja monta pappia pyhitti itsensä.
25. Ja koko Juudan seurakunta iloitsi, niin myös papit ja Leviläiset ja koko seurakunta, joka oli tullut Israelista, niin myös muukalaiset jotka olivat tulleet Israelin maalta ja ne, jotka olivat Juudassa.
26. Ja suuri ilo oli Jerusalemissa, sillä Salomon Davidin pojan Israelin kuninkaan ajasta ei ollut senkaltaista tapahtunut Jerusalemissa.
27. Ja papit ja Leviläiset nousivat ja siunasivat kansaa; ja heidän rukouksensa tuli Hänen pyhään asumiseensa taivaaseen.

31. LUKU

Kun nämä kaikki olivat päätetyt, läksivät kaikki saapuvilla olevat Israelilaiset ulos Juudan kaupunkeihin ja rikkoivat patsaat ja hakkasivat maahan Astarotit ja kukistivat korkeudet ja alttarit koko Juudasta, Benjaminista, Efraimista ja Manassesta, täydellisesti.

2. mutta Jehiskija *Y'Chiz'qiYahu /Chiz'qiYah* HISKIA asetti papit ja Leviläiset järjestykseensä, kunkin virkansa mukaan, sekä papit että Leviläiset poltto-uhrilla ja kiitos-uhrilla palvelemaan, kiittämään ja kunnioittamaan **YHWH** leirin porteissa.

3. Ja kuningas antoi osan tavarastansa poltto-uhriksi; ja sabbatin, uuden kuun ja juhlapäivän poltto-uhriksi niinkuin kirjoitettu on **B'Torat YHWH**.
4. Ja hän käski kansan joka asui Jerusalemissa antamaan papeille ja Leviläisille heidän osansa, että he olisivat vireämmät *yechez'qu* **B'Torah YHWH**.
5. Ja kun tämä käsky levisi, antoivat Israelin lapset pojat paljon uutisia jyvistä, viinistä, öljystä, hunajasta ja kaikenlaisesta pellon kasvusta; ja kymmenekset kaikista toivat he runsaasti.
6. Ja Israelin ja Juudan lapset pojat jotka Juudan kaupungeissa asuivat, toivat myös kymmenekset karjasta ja lampaista, sekä niistä pyhistä lahjoista **LAYHWH 'Eloheyhem** ja he panivat ne eri läjiin.
7. Kolmantena kuukautena rupesivat he panemaan läjiin, ja seitsemäntenä kuukautena he päättivät.
8. Ja kun Jehiskija tuli ylimmäisten kanssa ja näki läjät, kiittivät he *et-YHWH* ja Hänen kansaansa *Yis'rael*.
9. Ja Jehiskija kysyi papeilta ja Leviläisiltä läjistä.
10. Ja Asaria, ylimmäinen pappi Sadokin huoneesta puhui hänelle sanoen: siitä ajasta kun he rupesivat ylönnystä tuomaan *veyt-YHWH* huoneeseen, olemme syöneet ja tulleet ravituksi, ja tässä on vielä paljo tähteenä; sillä **YHWH** on siunannut kansaansa; sentähden on tämä paljous jäänyt.
11. Ja Jehiskija käski valmistaa varastokammiot *B'veyt YHWH* huoneeseen; ja he valmistivat.
12. Ja he panivat niihin ylönnyksen ja kymmenekset ja sen mikä pyhitetty oli, uskollisesti. Ja Leviläinen Kanania oli asetettu päämieheksi sen yli, ja Siimei, hänen veljensä toiseksi.
13. Ja Jehiel, Asasia, Nahat, Asahel, Jerimot,, Josabad, Eliel, Jismakia, Mahat ja Benaja olivat päällysmiehinä ynnä Kanania ja hänen veljensä Simein kanssa, kuningas Jehiskijan ja Asarian, *Beyt Ha'Elohiym* huoneen päämiehen käskystä.
14. Ja Kore, Jimnan poika, Leviläinen ovenvartija idän puolella oli vapaa-ehtoisten **Ha'Elohiym** lahjain yli jakamassa niitä, mitkä **YHWH** annetut olivat ylönnykseksi, ja kaikkein pyhimmän yli.
15. Ja hänen kätensä alla olivat Eden, Miniamin, Jesua, Semaja, Amaria ja Sakania, pappein kaupungeissa, uskollisesti antamassa osan veljillensä heidän järjestyksensä mukaan, pienimmälle niinkuin suurimmallekin;
16. paitsi niitä jotka luettiin miespuolisista, kolmesta ajasajasta sen ylitse kaikille niille jotka *l'veyt-YHWH* huoneeseen menivät, kukin päivänänsä heidän virkansa, vartionsa järjestyksen mukaan;
17. ja niille jotka olivat pappein luvussa heidän suvuissansa sekä Leviläisille kahdestakymmenestä ajastajasta ja sen ylitse heidän vartiossansa, heidän järjestyksensä mukaan;
18. ynnä niille jotka luetut olivat heidän lapsista *taph*, vaimoista, pojista ja tyttäristä koko joukolle. Sillä he käyttivät itsensä uskollisesti pyhitetyssä *ve'Emunatam yit'qaD'shu-Qodesh*.

19. Niin myös pappeja, Aaronin poikia varten oli esikaupunkien kedolla heidän kaupungeissansa, kussakin kaupungissa miehiä nimiltänsä nimitetyt, että heidän piti antaman kaikille miespuolisille papeista ja kaikille niille, jotka Leviläisten joukkoon luetut olivat.

20. Näin teki Jehiskija kaikessa Juudassa; ja hän teki mitä hyvä oikia *w'haYashar JESHUA?* ja totuus *w'ha'Emet /'Emeth* oli **YHWH 'Elohayw** edessä.

21. Ja kaikessa toimessansa, jonka hän alkoi tehdä *Beyt Ha'Elohiym* huoneen palveluksessa, lain ja käskyn mukaan **uva-Torah** etsiäksensä **L'Elohayw**, sen teki hän koko sydämmestänsä; sentähden hän myös menestyi.

32. LUKU

Näiden tekojen ja tämän uskollisuuden jälkeen tuli Sanherib, Assurin kuningas ja meni Juudaan ja sijoitti itsensä vahvojen kaupunkien eteen ja luuli voittavansa ne itsellensä.

2. Ja Jehiskija *Y'Chiz'qiYahu /Chiz'qiYah* HISKIA näki Sanheribin tulevan ja että hänen kasvonsa olivat käännettyt sotimaan Jerusalemiä vastaan.

3. Ja hän piti neuvoa ylimmäistensä ja sankariensa kanssa, tukitaksensa ulkona kaupungista olevat vesilähteet; ja he auttoivat häntä.

4. Ja paljon kansaa kokoontui ja he tukitsivat kaikki lähteet ja puron, joka vuoti keskellä maata ja sanoivat: miksi Assurin kuninkaat tultuansa löytäisivät paljon vettä?

5. Ja hän vahvisti itsensä ja rakensi kaiken rauvenneen muurin ja koroitti sen tornin tasalle ja rakensi ulkopuolelle toisen muurin ja vahvisti Millon Davidin kaupungissa ja antoi tehdä paljon aseita ja kilpiä.

6. Ja hän asetti sotapäällikköjä kansan yli ja kokosi heidät tykönsä kaupungin portin edustalle ja puhui sydämmellisesti heille ja sanoi:

7. Olkaat rohkeat ja hyvässä turvassa! Älkää hämmästykö, älkää peljätkö Assurin kuningasta ja kaikkea sitä joukkoa, joka hänen kanssansa on; sillä meidän kanssamme on enempi kuin hänen kanssansa.

8. Hänen kanssansa on lihallinen käsivarsi, vaan meidän kanssamme on **YHWH 'Eloheynu** auttamassa meitä ja sotimassa meidän edestämme! Ja kansa luotti Jehiskijan, Juudan kuninkaan sanoihin.

9. Sitten lähetti Sanherib, Assurin kuningas palvelijansa Jerusalemiin (sillä hän oli Lakisen edessä ja kaikki sotaväki hänen kanssansa) Jehiskijan, Juudan kuninkaan tykö ja koko Juudan tykö, joka Jerusalemissa oli, ja antoi heille sanoa:

10. Näin sanoo Sanherib, Assurin kuningas: mihinkä uskallatte jotka olette piiritetyssä Jerusalemissa?

11. Eikö Jehiskija petä teitä saattaen teitä kuoleman nälästä ja janosta ja sanoen: **YHWH 'Eloheynu** pelastaa *YaTZiylenu /natsal* temmata meitä Assurin kuninkaan kädestä?

12. Eikä hän ole se Jehiskija joka hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa on heittänyt pois, ja puhunut Juudalle ja Jerusalemile sanoen: teidän pitää rukoileman yhden alttarin edessä ja sen päällä suitsuttaman?
13. Ettekö tiedä mitä minä ja minun isäni tehneet olemme kaikille kansoille maakunnissa? Ovatko pakanain **'Elohey** maakunnissa mitenkään voineet pelastaa maansa minun kädestäni?
14. Kuka on kaikista pakanain **B'khal-'Elohey**, jtoka isäni ovet hävittäneet, joka on voinut pelastaa kansansa minun kädestäni että teidän 'Elohiym nyt voisi pelastaa teitä minun kädestäni?
15. Niin älköön siis nyt Jehiskija pettäkö teitä vietellen teitä; älkäätkä uskoko häntä! Sillä ei kukaan **Kal'Eloah** /'Elowahh kaikkien pakanain valtakuntain jumalista *umam'lakhah* hallita ole voinut auttaa kansaansa minun kädestäni ja minun isäni kädestä, - paljon vähemmän teidän **'Eloheykhem** pelastaa /*natsal* teidät minun kädestäni!
16. Ja vielä paljon enemmän hänen palvelijansa puhuivat **YHWH Ha'Elohiym** vastaan ja hänen palvelijaansa Jehiskijaa vastaan.
17. Ja hän kirjoitti kirjeen häväistäkseen **LAYHWH 'Elohey Yis'rael** ja puhui Häntä vastaan ja sanoi: niinkuin maakuntain pakanain **K'Elohey** eivät ole auttaneet kansaansa minun kädestäni, yhtä vähän Jehiskijankaan **'Elohey** pelastaa kansaansa minun kädestäni.
18. Ja he huusivat korkealla äänellä Juudan kielellä Jerusalemin kansalle jotka muurin päällä olivat, peljättääksensä ja hämmästyttääksensä heitä, ja voittaaksensa kaupungin.
19. ~~Ja he puhuivat Jerusalemin YHWH vastaan~~ - Way'daB'rû **el-'Elohey Y'rushalaim** niinkuin maan kansain **'Elohey** vastaan, jotka ihmisten käsiteot ovat.
Huom. kyseessä ei ole Jerusalem_yhwh -vaan- YHWH Jerusalem
20. Mutta kuningas Jehiskija ja Jesaja profetta, Amosin poika, rukoilivat tämän tähden ja huusivat taivaaseen.
21. Silloin lähetti **YHWH** enkelin joka surmasi kaikki urhoolliset sotajoukossa ja päämiehet ja ylimmäiset Assurin kuninkaan leirissä, niin että hän häpeällä palasi maallensa. Ja kun hän meni *Beyt 'Elohayw* huoneeseen, tappoivat ne jotka hänen ruumiistaansa tulleet olivat, hänet siellä miekalla.
22. *WaYosha /Yasha* **Jeshua** auttoi **YHWH** Jehiskijaa ja Jerusalemin asuvaisia Sannheribin, Assurin kuninkaan, kädestä ja kaikkien kädestä ja varjeli heidät kaikilta, jotka ympäristöllä olivat.
23. Ja moni kantoi **LAYHWH** lahjoja Jerusalemiin ja Jehiskijalle juudan kuninkaalle kalleuksia; ja hän korotettiin kaikkien kansain silmissä.
24. Siihen aikaan sairasti Jehiskija kuolemantautia. Silloin rukoili hän **YHWH**, ja Hän puhui hänelle ja antoi hänelle ihmeen.
25. Mutta Jehiskija ei maksanut mitä hyvää hänelle annettu oli; vaan hänen sydämensä oli paisunut. Sentähden tuli viha hänen päällensä ja Juudan ja Jerusalemin päälle.
26. Mutta Jehiskija nöyryytti itsensä sydämen ylpeydestä, hän ja Jerusalemin asuvaiset; ja **YHWH** viha ei tullut heidän päällensä Jehiskijan elinaikana.

27. Ja Jehiskijalla oli rikkautta ja kunniaa sangen paljon. Ja hän hankki itsellensä varastohuoneita hopeata, kultaa ja kalliita kiviä, hyvänhajuisia yrttejä, kilpiä ja kaikellaisia kalliita esineitä varten,
28. sekä aittoja jyviä, viiniä ja öljyä varten, ja pihattoja kaikkinaisille eläimille ja karsinoita lampaille.
29. Ja hän rakensi itsellensä kaupungeita ja hänellä oli karjaa, lampaita ja härkiä yltä kyllin; sillä **'Elohiym** antoi hänelle sangen paljon rikkautta.
30. Ja Jehiskija tukitsi Gihonin puron yläjuoksun ja johdatti sen alaspäin länsipuolelle Davidin kaupunkia. Ja Jehiskija oli onnellinen kaikissa toimissansa.
31. Mutta kun Babelin päämiesten lähettämät sanansaattajat tulivat kysyäkseen sitä ihmettä, joka maassa tapahtunut oli, hylkäsi **Ha'Elohiym** hänen kiusataksensa häntä että tiedettäisiin kaikki mitä hänen sydämessänsä oli.
32. Mitä enempää Jehiskijasta ja hänen hurskaudesta on sanottavaa, katso, se on kirjoitettunan Jesaja profetan, Amosin pojan näyissä, Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.
33. Ja Jehiskija nukkui isäinsä kanssa; ja he hautasivat hänet kummulla, josta nousee Davidin ~~lasten~~ poikien hautoihin. Ja kaikki Juuda ja Jerusalemin asuvaiset osoittivat hänelle kunnian hänen kuollessansa. Ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

33. LUKU

Manasse oli kahdentoistakymmenen 12 ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi viisi ajastaikaa kuudetakymmentä 55 Jerusalemissa.

2. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 YHWH edessä pakanain kauhistusten tapaan, jotka YHWH oli ajanut pois Israelin ~~lasten~~ poikien edestä.
3. Ja hän rakensi jälleen uhrikukkulat jotka hänen isänsä Jehiskija oli kukistanut ja rakensi Baalille alttareita ja teki Astarot-kuvia ja kumarsi kaikkea taivaallista sotaväkeä, ja palveli niitä.
4. Ja hän rakensi myös alttareita *B'veyt* YHWH huoneeseen josta YHWH sanonut oli: Jerusalemissa pitää Minun nimeni oleman ijankaikkisesti!
5. Ja hän rakensi alttareita kaikelle taivaalliselle sotaväelle molempiin *Beyt-YHWH* huoneen pihoihin.
6. Ja hän käytti poikiansa tullessa Hinnomin pojan laaksossa ja loihti ja taikaili ja noitui ja sääsi velhot ja tietäjät ja teki paljon pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 YHWH silmäin edessä vihoittaaksensa Häntä.
7. Hän asetti epäjumala-kuvan *et-Pesel* idoli jonka hän oli tehnyt, *B'veyt* **Ha'Elohiym** huoneeseen, josta **'Elohiym** oli sanonut Davidille ja hänen pojallensa Salomolle: tähän huoneeseen ja Jerusalemiin jonka Minä valinnut olen kaikista Israelin sukukunnista, panen Minä Minun nimeni ijankaikkisesti!

8. Ja Minä en enää siirrä Israelin ~~lasten~~ jalkoja tästä maasta, jonka Minä teidän isillenne säätänyt olen – jos he vaan pitävät kaikki mitä Minä heille Mooseksen kautta käsenyt olen kaikessa laissa ja säännöissä ja oikeuksissa.
9. Mutta Manasse vietti Juudan ja Jerusalemin asuvaistekemään pahemmin kuin pakanat, jotka **YHWH** Israelin ~~lasten~~ poikien edestä hävittänyt oli.
10. *Way'daBer* **YHWH** puhui Manasselle ja hänen kansallensa, mutta he eivät sitä totelleet.
11. Silloin antoi **YHWH** heidän päällensä Assurin kuninkaan sotapäämiehet; he ottivat Manassen kiinni, ja sitoivat hänet kaksilla vaskikahleilla ja veivät Babeliin.
12. Ja ollessansa siinä ahdistuksessa, rukoili hän **YHWH** 'Elohayw ja nöyryytti itsensä suuresti isiensä '**Elohey** 'avotayw edessä,
13. ja rukoili Häntä hartaasti; ja Hän kuuli laupeaasti hänen hartaan rukouksensa ja johdatti hänet jälleen valtakuntaansa Jerusalemiin. Niin Manasse ymmärsi että Hän *hu* **YHWH** on **Ha'Elohiym**.
14. Senjälkeen rakensi hän ulomman muurin Davidin kaupunkiin länsipuolelle Gihonia kohti, laaksossa josta kalaporttiin mennään, ja vei sen Ofelin ympäri, ja teki sen sangen korkeaksi. Ja hän asetti sotapäämiehiä kaikkiin Juudan vahvoihin kaupunkeihin.
15. Ja hän otti vieraat *et-'Elohey haNekhar* pois **YHWH** huoneesta ja kaikki alttarit jotka hän oli rakentanut *Beyt YHWH* huoneen vuorelle ja Jerusalemiin ja heitti ne ulos kaupungista.
16. Ja hän uudisti **YHWH** alttarin ja uhrasi siellä kiitos-uhria ja ylistys-uhria ja käski Juudan palvelia **YHWH** '**Elohey** *Yis'rael*.
17. Mutta kansa uhrasi vielä kukkuloilla, kuitenkin **LAYHWH** '**Eloheyhem**.
18. Mitä enempää Manassesta sanomista on ja hänen rukouksestansa **YHWH**, ja näkijän puheista jotka **YHWH** '**Elohey** *Yis'rael* nimeen hänelle puhuivat – katso, ne ovat kirjoitetut Israelin kuningasten teoissa.
19. Ja hänen rukouksensa ja kuinka hän kuultiin, ja kaikki hänen syntinsä ja väärät tekonsa, ja paikat joihinka hän uhrikukkulat rakensi ja asetti Astarot-kuvat ja valetut epäjumalat *Ha'Asheryim w'HaP'silyim* ennekuin hän nöyryytti itsensä – katso, ne ovat kirjoitetut näkijäin teoissa.
20. Ja Manasse nukkui isänsä kanssa ja he hautasivat hänet omaan huoneeseensa. Ja hänen poikansa Amon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.
21. Amon oli kahden ajastaikainen kolmattakymmentä 22 tullessansa kuninkaaksi hänen sijaansa ja hallitsi kaksi ajastaikaa Jerusalemissa.
22. Ja hän teki pahaa *ra' rah | hara* **7451** **YHWH** edessä, niinkuin hänen isänsäkin Manasse oli tehnyt; ja Amon uhrasi kaikille epäjumalille *HaP'silyim* jotka hänen isänsä Manasse tehnyt oli ja palveli niitä.
23. Mutta ei hän nöyryyttänyt itseänsä **YHWH** edessä niinkuin hänen isänsä Manasse oli itsensä nöyryyttänyt, vaan tämä Amon teki paljon syntiä.
24. Ja hänen palvelijansa tekivät liiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa huoneessansa.

25. Ja maan kansa tappoi kaikki ne jotka olivat liiton tehneet kuningas Amonia vastaan. Ja maan kansa teki hänen poikansa Josian kuninkaaksi hänen sijaansa.

34. LUKU

Josija oli kadeksan ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi yhden vuoden neljäntäkymmentä 31 Jerusalemissa.

2. Ja hän teki oikein **YHWH** silmäin edessä ja vaelsi isänsä Davidin teillä eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle puolelle.

3. Kahdeksantena hänen hallituksensa vuonna, vielä nuorukainen ollessansa, rupesi hän etsimään isänsä Davidin **L'Elohey**; ja toisena vuonna toistakymmentä 12 rupesi hän puhdistamaan Juudaa ja Jerusalemia uhrikukkuloista ja Astarot-kuvista ja veistetyistä sekä valetuista kuvista.

4. Ja he kukistivat hänen nähdessänsä Baalin alttarit, ja hän hakkasi maahan kuvat jotka niiden päällä olivat; ja Astarotit ja veistetyt ja valetut *w'haAsheriyim w'haP'siliyim* kuvat rikkoi hän ja löi ne murskaksi ja hajotti sen niitten miesten hautain päälle jotka niille uhranneet olivat.

5. Ja hän poltti pappien luut heidän alttarinsa päällä. Ja niin puhdisti hän Juudan ja Jerusalemin.

6. Ja Manassen, Efraimin ja Simeonin kaupungeissa, hamaan Naftaliin asti tutki hän tarkoin heidän huoneitansa kaikkialla.

7. Ja kun hän oli kukistanut alttarit, Astarotit ja epäjumalat *w'et-haAsheriyim w'haP'siliyim* murskaksi musertanut ja kaikki kuvat koko Israelin maalla maahan hakannut, palasi hän Jerusalemiin.

8. Ja hallituksensa kahdeksantena vuonna toistakymmentä, 18 sittekuin hän maakunnan ja huoneen oli puhdistanut, lähetti hän Safanin, Asalian pojan ja Maesejan, kaupungin päämiehen, ja Joabin, Joahaksen pojan, kanslerin, parantamaan *et-Beyt YHWH 'Elohayw* huonetta.

9. He tulivat ylimmisen papin Hilkijan tykö ja antoivat hänelle rahan joka *veyt-'Elohiym* huoneeseen tuotu oli, jonka ovenvartijat, Leviläiset olivat koonneet Manassesta, Efraimista ja kaikilta jääneiltä Israelista ja kaikelta Juudalta ja Benjaminilta ja Jerusalemin asuvaisilta.

10. Ja he antoivat sen huoneen työn teettäjille jotka olivat asetetut **YHWH** huoneeseen. Ja nämä antoivat ne sen niille jotka työtä tekivät **YHWH** huoneessa, huoneen parantamiseksi ja vahvistamiseksi;

11. he antoivat sen puusepille ja rakentajille, heidän ostaaksensa hakatuita kiviä ja puita liitteiksi, kaariksi ja maloiksi huoneisiin, jotka Juudan kuninkaat olivat hävittäneet.

12. Ja miehet tekivät työt uskollisesti. Ja heidän yllitsensä asetettiin Jahat, ja Obadia, Leviläiset, Merarin ~~lapsista~~ pojista, Sakaria ja Mesullam Kehatilaisten ~~lapsista~~ pojista työtä ohjaamaan. Ja jokainen Leviläinen taisi soittaa kanteletta.

13. Ja kantajain ja kaikellaisen työn teettäjain yli kaikissa viroissa olivat myös Leviläisistä kirjoittajat, esimiehet ja ovenvartijat.
14. Ja kun he ottivat rahan ulos, joka **YHWH** huoneeseen pantu oli, löysi pappi Hilkija lakikirjan *et-sefer Torat-YHWH* joka oli Moosesen kautta annettu,
15. Ja Hilkija *Chil'qiYahu* virkkoi ja sanoi Safanille, kirjoittajalle: minä löysin lakikirjan *sefer HaTorah YHWH* huoneesta. Ja Hilkija antoi kirjan Safanille.
16. Niin Safan vei kirjan *et-HaSefer* kuninkaalle, ilmoitti kuninkaalle asian ja sanoi: kaikki mitä palvelijoihisi käsiin on annettu, sen he tekevät.
17. Ja he kaasivat ulos rahan joka *B-veyt-YHWH* huoneesta löydetty oli, ja antoivat sen teettäjille ja tekijöille.
18. Ja Safan, kirjoittaja ilmoitti kuninkaalle sanoen: pappi Hilkija antoi minulle yhden kirjan! Ja Safan luki siitä kuninkaan edessä.
19. Ja kun kuningas kuuli lain sanat, repäisi hän vaatteensa.
20. Ja kuningas käski Hilkijan ja Ahikamin, Safanin pojan, ja Abdonin, Milkan pojan, ja Safanin, kirjoittajan, ja Asajan kuninkaan palvelijan ja sanoi:
21. Menkää ja kysykää *et-YHWH* minun puolestani ja niiden puolesta jotka vielä jääneet ovat Israelissa ja Juudeassa, kirjan sanoista joka löydetty on; sillä hirmuinen on *chamat-YHWH* viha joka on vuodatettu meidän ylitsemme, koska meidän isämme eivät ole pitäneet *et-Dvar YHWH* sanaa ja tehneet niinkuin tässä kirjassa on kirjoitettu!
22. Ja Hilkija ja ne, jotka kuningas oli käsenyt, menivät nsisprofetan, Huldan, Sallumin Takehatin pojan Hasran pojanpojan, vaatetten vartijan vaimon tykö, joka asui toisessa kaupungin osassa Jerusalemissa, ja puhuivat hänelle.
23. Ja hän sanoi heille: näin sanokaat sille miehelle joka teidät on lähettänyt minun tyköni:
24. Näin sanoo **YHWH**: katso, Minä saatan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* 7451 tämän paikan päälle ja sen asuvaisten päälle, ja kaikki kiroukset jotka kirjoitetut ovat siinä kirjassa joka Juudan kuninkaan edessä luettiin;
25. koska he ovat hyljänneet Minut ja suitsuttaneet **L'Elohiym 'acheriym** vieraille jumalille, vihoittaaksensa Minua kaikilla kättensä töillä, ja Minun *chamtiy /chema* heat anger poison vihani syttyy tämän paikan ylitse eikä ole sammutettavana.
26. Ja näin sanokaat Juudan kuninkaalle joka teidät lähettänyt on kysymään **BAYHWH**: näin sanoo **YHWH 'Elohey Yis'rael**, niistä sanoista jotka sinä kuulit:
27. Koska sydämmesi on pehmennyt ja sinä olet nöyryyttänyt itsesi **'Elohiym** edessä, kun kuulit Hänen sanansa tätä paikkaa vastaan ja sen asuvaisia vastaan ja olet nöyryyttänyt itsesi Minun edessäni repinyt vaatteesi ja itkenyt Minun edessäni, niin Minä myös olen kuullut sinua sanoo *n'um-YHWH*.
28. Katso, Minä kokoan sinut sinun isäisi tykö niin että sinä kootaan hautaasi rauhassa, ettei sinun silmäsi näe kaikkea sitä onnettomuutta *ra' rah* | *haraah* 7451 jonka Minä tämän paikan ja sen asuvaisten päälle saatan. Ja he toivat kuninkaalle vastauksen.
29. Ja kuningas lähetti ja kokosi kaikki vanhimmat Juudasta ja Jerusalemista.

30. Ja kuningas meni ylös *Beyt-YHWH* huoneeseen ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asuvaset ja papit ja Leviläiset ja kaikki kansa, sekä suuret että pienet; ja heidän korvainsa kuullen luettiin kaikki liitonkirjan sanat jotka oli löydetty **YHWH** huoneesta.

31. Niin kuningas saisi sijallansa ja teki liiton **YHWH** edessä, vaeltaaksensa **YHWH** jälkeen ja pitääksensä Hänen käskynsä, todistuksensa ja sääntönsä koko sydämmestänsä ja koko sielustansa, ja tehdäksensä kaikki liiton sanain mukaan, jotka ovat kirjoitettu tässä kirjassa.

32. Ja hän otti liittoon kaikki jotka olivat Jerusalemissa ja Benjaminissa. Ja Jerusalemin asuvaset tekivät **YHWH Elohey** liiton mukaan.

33. Ja Josija hävitti kaikki kauhistukset kaikista maista jotka Israelin ~~lasten~~ poikien omat olivat ja vaati kaikkia jotka Israelissa tavattiin palvelemaan **YHWH 'Elohey**; kaikkena hänen elinaikanansa eivät he luopuneet isäinsä **'Elohiym 'Elohey 'avoteyhem**.

35. LUKU

Ja Josija piti Jerusalemissa pääsiäistä **LAYHWH** ja he teurastivat pääsiäis-lampaan neljäntenä päivänä toistakymmentä ensimmäisellä kuulla 14.1.

2. Ja hän asetti papit virkoihinsa ja vahvasti heitä **YHWH** huoneen palvelukseen.

3. Ja hän sanoi Leviläisille jotka Israelia opettivat ja **LAYHWH** pyhitetyt olivat: pankaat pyhä arkki huoneeseen jonka Salomo Davidin poika, Israelin kuningas, on antanut rakentaa; ei teidän tarvitse enää kantaa sitä olallanne. Niin palvelkaat nyt *et-YHWH 'Eloheykhem* ja Hänen kansaansa Israelia.

4. Ja valmistakaat itsenne perhekuntainne järjestyksen mukaan niinkuin asetettu on Davidilta, Israelin kuninkaalta ja hänen pojaltansa Salomolta.

5. Ja seisokaat pyhäkössä isäin huoneitten järjestyksen mukaan, veljienne, kansan ~~lasten~~ poikien seassa, ja Leviläisten sukukunnan järjestyksen mukaan.

6. Teurastakaat pääsiäis-lammas ja pyhittäkää itseenne ja valmistakaat myös veljillenne, tehdäksenne *Kid'var-YHWH* sanan mukaan Mooseksen kautta.

7. Ja Josija antoi ylönnyshriksi kansan ~~lapsille~~ pojille karitsoita ja vohlia, kaikki pääsiäis-uhriksi niille, jotka läsnä olivat, kolmekymmentä tuhatta, niin myös kolme tuhatta raavaseläintä; nämä otettiin kuninkaan omaisuudesta.

8. Ja hänen päämiehensä antoivat vapaaehtoisesti ylönnykseksi kansalle, papeille ja Leviläisille. Hilkia, Sakaria ja Jehiel, **Ha'Elohiym** huoneen päämiehet antoivat papeille pääsiäisuhriksi kaksi tuhatta ja kuusi sataa karitsaa ja vohlaa, niin myös kolme sataa raavasta.

9. Mutta Kanania ja Semaja ja Netaneel, hänen veljensä ja Hasabia Jeiel ja Josabad, Leviläisten ylimmäiset antoivat ylönnyksen pääsiäisuhriksi Leviläisille viisituhatta karitsaa ja vohlaa sekä viisisataa raavasta.

10. Ja niin palvelus asetettiin ja papit seisoivat sijallansa ja Leviläiset järjestyksessään kuninkaan käskystä.
11. Ja he teurastivat pääsiäis-lampaan, ja papit ottivat heidän kädestään ja priiskoittivat veren; ja Leviläiset ottivat pois nahan.
12. Ja he erottivat poltto-uhrin auttaaksensa sen isäin huonetten järjestyksen mukaan yhteiselle kansalle, uhrattavaksi **LAYHWH** niinkuin kirjoitettu on Mooseksen kirjassa; niin tekivät myös raavaitten suhteen.
13. Ja he paistoivat pääsiäis-lampaan lain mukaan; mutta pyhitetyn keittivät he padoissa, kattiloissa ja pannuissa ja veivät sen kiireesti kaikelle kansalle.
14. Sitten valmistivat he itsellensä ja papeille; sillä papit, Aaronin pojat, olivat uhraamassa poltto-uhria ja rasvakappaleita hamaan yöhön asti; sentähden Leviläiset valmistivat itsellensä ja papeille, Aaronin pojille.
15. Ja veisaajat, Asafin lapset pojat seisoivat sijallansa Davidin ja Asafin Ja Hemanin ja Jedutunin, kuninkaan näkijän, käskystä ja ovenvartijat jokaisella portilla, eivätkä lähteneet virastansa; sillä Leviläiset heidän veljensä valmistivat heille.
16. Näin kaikki **YHWH** palvelus järjestettiin sinä päivänä pääsiäisen viettämistä ja poltto-uhrin uhraamista varten **YHWH** alttarilla kuningas Josijan käskyn mukaan.
17. Niin pitivät Israelin lapset pojat jotka siinä läsnä olivat siihen aikaan pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää.
18. Ei yhtään tämänkaltaista pääsiäistä ollut Israelissa pidetty hamasta Samuel profetan ajasta. Eikä yksikään kuningas Israelissa ollut senkaltaista pääsiäistä pitänyt kuin Josija piti, ja papit ja leviläiset ja koko Juuda, jotka läsnä olivat Israelista ja asuivat *W'Yosh'vey /Yashab* Jeshua Jerusalemissa.
19. Josijan hallituksen kahdeksantena vuonna toistakymmentä pidettiin tämä pääsiäinen.
20. Kaikkien näitten jälkeen kun Josia oli valmistanut huoneen, Läksi Neko Egyptin kuningas sotimaan Karkemista vastaan Fratin tykönä ja Josija meni häntä vastaan.
21. Mutta hän lähetti hänelle sanan ja käski hänelle sanoa: mitä minun sinuun tulee, Juudan kuningas? En minä tule sinua vastaan tänäpäpä, mutta sitä huonetta vastaan jonka kanssa sotaa käyn. Ja **W'Elohiym** on sanonut että minun pitää kiiruhtaman. Lakkaa tekemästä **Me'Elohiym** vastaan joka minun kanssani on, ettei Hän sinua hukuttaisi!
22. Mutta ei Josija kääntänyt kasvojansa hänestä vaan pukeutui valepukuun ja läksi sotimaan häntä vastaan; hän ei totellut Nekon sanoja **'Elohiym** suusta, vaan tuli sotimaan Megiddon kedolle.
23. Ja ampujat ampuivat kuningas Josiajaa. Ja kuningas sanoi palvelijoillensa: viekää minut pois sillä minä olen sangen pahoin haavoitettu!
24. Ja hänen palvelijansa kantoivat hänet vaunuista ja panivat hänen toisiin vaunuihinsa, ja veivät hänet Jerusalemiin. Ja hän kuoli ja haudattiin isäinsä hautoihin. Ja koko Juuda ja Jerusalem surivat Josijaa.
25. Ja Jeremia teki valitus-virren Josijasta ja kaikki laulajat ja laulajattaret murehtivat häntä itkuvirsissään hamaan tähän päivään asti. Ja he tekivät siitä jokavuotisen tavan Israelissa; katso näistä on kirjoitettu valitus-virsissä.

26. Mitä enempää Josijasta on sanottavaa ja hänen hurskaudestansa sen mukaan mitä **B'Torat YHWH** laissa on kirjoitettu,
27. ja hänen teoistansa, ensimmäisistä ja viimeisistä – katso, se on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa.

36. LUKU

Ja maan kansa otti Joahaan, Josija pojan ja teki hänet kunikaaksi isänsä sijaan Jerusalemiin.

2. Kolmen vuotinen kolmattakymmentä 23 oli Joahas tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa.

3. Ja Egyptin kuningas pani hänet pois hallituksesta Jerusalemissa ja sakoitti maatastaan talenttiin hopeaa ja talenttiin kultaa.

4. Ja Egyptin kuningas teki Eliakimin hänen veljensä Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi, ja muutti hänen nimensä Joojakimiksi. Mutta Neko otti hänen veljensä Joahaksen ja vei Egyptiin.

5. Viiden vuotinen kolmattakymmentä 25 oli Jojakim tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH 'Elohayw** edessä.

6. Ja Nebukadnessar, Babelin kuningas läksi häntä vastaan ja satoi hänet kaksilla vaskikahleilla viedäksensä Babeliin.

7. Ja Nebukadnessar vei muutamia **YHWH** huoneen astioita Babeliin ja pani ne temppeliinsä Babelissa.

8. Mitä muuta on sanomista Jojakimista ja hänen kauhistuksistansa joita hän teki ja joihin hän havaittiin syypääksi – katso ne ovat kirjoitetut Juudan kuningasten kirjassa. Ja hänen poikansa Jojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

9. Kahdeksan vuotinen oli Jojakin tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi kolme kuukautta ja ja kymmenen päivää Jerusalemissa. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH** edessä.

10. Kun vuosi oli kulunut, lähetti Nebukadnessar ja antoi tuoda hänet Babeliin, ynnä kallisten **YHWH** huoneen astiain kanssa; ja hän teki Sidekijan, hänen veljensä Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi.

11. Yhden vuotinen kolmattakymmentä 21 oli Sidekija tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa.

12. Ja hän teki pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 **YHWH 'Elohiym** edessä, eikä nöyryyttänyt itseänsä profetan Jeremian edessä, joka puhui **YHWH** suusta.

13. Hän luopui myös Nebukadnessarista, Babelin kuninkaasta joka hänen **B'Elohiym** kautta vannonut oli. Ja hän tuli uppiniskaiseksi ja kovetti sydämensä eikä kääntynyt *el-YHWH 'Elohey Yis'rael* puoleen.

14. Ja kaikki pappein päämiehet ja kansa tekivät myös suuresti syntiä kaikenlaisten pakanain kauhistusten mukaan ja saastuttivat **YHWH** huoneen, jonka Hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

15. Isäinsä **YHWH 'Elohey** *'avoteyhem 'aleyhem* lähetti heille tuon tuostakin sanan lähettiläiden kautta; sillä Hän armahti kansaansa ja majaansa.
16. Mutta he pilkkasivat ja halveksivat hänen ~~profettojansa~~ *B'ma'akhey* **Ha'Elohiym**, siksi että *chamat-YHWH viha* kasvoi kansaansa vastaan, niin ettei enää parannusta ollut.
17. Niin Hän saattoi heidän päällensä Kaldaelaisten kuninkaan ja hän tappoi heidän nuorukaisensa miekalla heidän pyhäkkönsä huoneessa eikä armahtanut nuorukaisia eikä neitseitä, ei vanhoja eikä harmaapäitä: kaikki antoi Hän hänen käteensä.
18. Ja kaikki **Ha'Elohiym** huoneen astiat, suuret ja pienet ja **YHWH** huoneen tavarat, kuninkaan ja hänen päämiestensä tavarat – ne kaikki vei hän Babeliin.
19. Ja ne polttivat **Ha'Elohiym** huoneen ja kukistivat Jerusalemin muurin ja kaikki heidän koreat huoneensa poltettiin tulella, niin että kaikki heidän kalliit tavaransa hävitettiin.
20. Ja ne, jotka olivat miekalta pääs neet, vietiin Babeliin; ja he olivat hänen ja hänen poikainsa orjat siihen asti kunnes Persialiset pääsivät valtaan -
21. että täytettäisiin *D'var-YHWH* sana, puhuttu Jeremian suun kautta – siksi kuin maa oli maksanut sabbatinsa. Sillä koko hävityksen aikana oli lepo, siihenasti kuin seitsemänkymmentä ajastaikaa täytettiin.
22. Ensimmäisenä Persian kuninkaan Koreksen vuonna – että täytettäisiin *D'var-YHWH* sana Jeremian suun kautta – herätti **YHWH** Koreksen, Persian kuninkaan hengen, kuuluttamaan koko valtakunnassansa, niin myös kirjoituksella julistamaan, sanoen:
23. Näin sanoo Kores, Persian kuningas, **YHWH 'Elohey** on antanut minulle kaikki maan valtakunnat ja on käsenyt minun rakentaa itsellensä huoneen Jerusalemissa, joka on Juudassa. Kuka ikänänsä teeidän seassanne on kaikesta Hänen kansastansa, olkoon **YHWH 'Elohayw** hänen kanssansa, ja hän menköön sinne ylös!

2. Aikakirja Loppu.

EZRA

Ezra 1.

1. Esran Kirja.

1. LUKU

Ensimmäisenä Persian kuninkaan Koreksen vuonna – että *D'var-YHWH* sana täytettäisiin, joka oli puhuttu Jeremian suun kautta – herätti **YHWH** Koreksen, Persian kuninkaan hengen kuuluttamaan koko valtakunnassansa, ja myös kirjoituksella julistamaan sanoen:

2. Näin sanoo Kores, Persian kuningas: **YHWH 'Elohey HaSHamayim** on antanut minulle kaikki maan valtakunnat ja käskenyt minun rakentaa itsellensä huoneen Jerusalemiin joka on Juudassa.

3. Kuka ikänensä *Y'hiy /haYah* teidän seassanne on kaikesta Hänen kansastansa, olkoon hänen **'Elohayw** hänen kanssansa! ja hän menköön Jerusalemiin joka on Juudassa, ja rakentakoon **YHWH 'Elohey Yis'rael** huoneen; Hän on **Ha'Elohiym** joka Jerusalemissa on!

4. Ja kaikkia jääneitä kaikissa paikoissa, missä he muukalaisina ovat, pitää sen paikan kansan auttaman hopealla ja kullalla, tavaralla ja juhdilla sekä vapaaehtoisilla lahjoilla **Ha'Elohiym** huoneeseen Jerusalemissa!

5. Niin nousivat isäin päämiehet Juudasta ja Benjaminista niin myös papit ja Leviläiset, kaikki jotka **Ha'Elohiym** henki kehoitti menemään ylös rakentamaan **YHWH** huonetta Jerusalemissa.
6. Ja kaikki jotka olivat heidän ympärillensä, vahvistivat heidän kätensä hopea ja kulta astioilla, tavaralla ja juhdilla ja kalleuksilla, paitsi mitä he vapaaehtoisesti lahjoittivat.
7. Ja kuningas Kores antoi tuoda ulos *veyt*-**YHWH** huoneen astiat jotka Nebukadnessar oli ottanut Jerusalemistä ja pannut *B'veyt* **'Elohayw** huoneeseen.
8. Kores, Persian kuningas, antoi ne ulos rahanhaltijan Mitridatin käteen, joka ne luki Juudan päämiehelle Sesbasarille.
9. Ja tämä on niiden luku: kolmekymmentä kultamaljaa, tuhannen hopeamaljaa ja yhdeksänkymmenekymmentä 830 veistä,
10. Kolmekymmentä kultaista kuppia ja toisia, hopeisia maljoja neljäsataa ja kymmenen ja muita astioita tuhannen.
11. Kaikkia astioita sekä kultaisia että hopeisia oli yhteensä viisi tuhatta ja neljä sataa. Ne kaikki vei Sesbasar niiden kanssa jotka Babelin vankeudesta läksivät Jerusalemiin.

2. LUKU

Nämä ovat maakunnan ~~lapset~~ lapset pojat jotka läksivät vankeudesta, jotka Nebukadnesar Babelin kuningas oli vienyt Babeliin ja tulivat Jerusalemiin ja Juudaan jälleen, kukin kaupunkiinsa.

2. Jotka tulivat Serubbabelin, Jesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordekain, Bilsan, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baenan kanssa. Tämä on Israelin kansan miesten luku:

3. Paroksen ~~lapset~~ lapset pojat: 2172
4. Sefatian ~~lapset~~ lapset pojat: 372
5. Arahin ~~lapset~~ lapset pojat: 775
6. Pakat-Moabin ~~lapset~~ lapset pojat, Jesuan ja Joabin ~~lapsista~~ lapsista pojista: 2812
7. Elamin ~~lapset~~ lapset pojat: 1254
8. Sattun ~~lapset~~ lapset pojat: 945
9. Sakkain ~~lapset~~ lapset pojat: 760
10. Banin ~~lapset~~ lapset pojat: 642
11. Bebain ~~lapset~~ lapset pojat: 623
12. Asgadin ~~lapset~~ lapset pojat: 1222
13. Adonikamin ~~lapset~~ lapset pojat: 666
14. Bikvain ~~lapset~~ lapset pojat: 2056
15. Adinin ~~lapset~~ lapset pojat: 454
16. Aterin ~~lapset~~ lapset pojat Jehiskijasta: 98
17. Betsain ~~lapset~~ lapset pojat: 323

18. Joran lapsset pojat: 112
19. Hasunin lapsset pojat: 223
20. Gibbarin lapsset pojat: 95
21. Betlehemin lapsset pojat: 123
22. Netofan miehet: 56
23. Anatotin miehet: 128
24. Asmavetin lapsset pojat: 42
25. Kirjat-Arimin lapsset pojat, Kefiran ja Berotin: 743
26. Raman ja Gabaan lapsset pojat: 621
27. Mikmaan miehet: 122
28. Betelin ja Ain miehet: 223
29. Nebon lapsset pojat: 52
30. Magbiksen lapsset pojat: 156
31. Toisen Elamin lapsset pojat: 1254
32. Harimin lapsset pojat: 320
33. Lodin, Hadidin ja Onon lapsset pojat: 725
34. Jerekon lapsset pojat: 345
35. Senaan lapsset pojat: 3630
36. Papit: Jedajan lapsset pojat Jesuan huoneesta: 973
37. Immerin lapsset pojat: 1052
38. Pashurin lapsset pojat: 1247
39. Harimin lapsset pojat: 1017
40. Leviläiset: Jesuan ja Kadmielin lapsset pojat., Hadovian lapsista pojista: 74
41. Veisaajat: Asafin lapsset pojat: 128
42. Ovenvartijain lapsset pojat: Sallumin lapsset pojat: Aterin lapsset pojat, Talmonin lapsset pojat, Akkubin lapsset pojat, Hatitan lapsset pojat, ja Sobain lapsset pojat, kaikkiansa 139
43. Netinimit temppelelpalvelija: Sihan lapsset pojat, Hasufan lapsset pojat, Tabaotin lapsset pojat,
44. Keroksen lapsset pojat, Sihan lapsset, Padonin lapsset pojat,
45. Lebanan lapsset pojat, Hagaban lapsset pojat, Akkubin lapsset pojat,
46. Hakabin lapsset pojat, Samlain lapsset pojat, Hananin lapsset pojat,
47. Giddelin lapsset pojat, Gaharin lapsset pojat, Reajan lapsset pojat,
48. Retsinin lapsset pojat, Nekodan lapsset pojat, Gassamin lapsset pojat,
49. Ussan lapsset pojat, Paseahin lapsset pojat, Besain lapsset pojat,
50. Asnan lapsset pojat, Meunimin lapsset pojat, Nefussimin lapsset pojat,
51. Bakbubin lapsset pojat, Hakufan lapsset pojat, Harhurin lapsset pojat,
52. Batselutin lapsset pojat, Mehidan lapsset pojat, Harsan lapsset pojat,
53. Barkoksen lapsset pojat, Siseran lapsset pojat, Tamahin lapsset pojat,
54. Netsiahin lapsset pojat, Hatifan lapsset pojat,
55. Salomon palvelijain lapsset pojat: Sotain lapsset pojat, Soferetin lapsset pojat, Perudan lapsset pojat,
56. Jaelan lapsset pojat, Darkonin lapsset pojat, Giddelin lapsset pojat,

57. Sefatian lapset pojat, Hattilin lapset pojat, Pokeret-Hassebaimin lapset pojat, Amin lapset pojat:
58. Kaikki Netinimit temppelipalvelija ja Salomon palvelijain lapset pojat olivat yhteensä 392.
59. Nämä myöskin menivät sinne ylös Tel Melasta, Tel Harsasta, Kerubista, Addasta ja Immeristä, jotka eivät tietäneet sanoa isäinsä huonetta ja sukuperäänsä, josko he olivat Israelista.
60. Delajan lapset pojat, Tobijan lapset pojat, Nekodan lapset pojat, 652
61. Ja pappein lapsista: pojista Habajan lapset pojat, Hakosin lapset pojat, Barsillain lapset pojat, joka otti itsellensä vaimon Barsillain, Gileadilaisen tyttäristä ja kutsuttiin heidän nimellensä.
62. Nämä etsivät sukukuntansa polvilukukirjaa, mutta eivät sitä löytäneet; sentähden he pantiin pois pappeudesta.
63. Ja maaherra kielsi heitä syömästä kaikkein pyhimmästä, ennekuin pappi tulisi kantaen ”valkeudet ja täydellisyydet” Urim ja Tummim *l'uriym ul'tuMiym*.
64. Koko seurakunta yhteensä oli 42.360,
65. paitsi heidän palvelijointansa, joita oli 7.337. Ja heillä oli veisaajia, miehiä ja naisia 200.
66. hevosia 736, muuleja 250,
67. kameleita 435, aaseja 6.720.
68. Ja muutamat isäin päämiehistä antoivat kun tulivat **YHWH** huoneeseen joka on Jerusalemissa (!huom. tuolloin maan tasalle tuhottuna), vapaaehtoisia lahjoja **Ha'Elohiym** huoneen rakentamiseksi paikallensa.
69. Ja he antoivat kukin varansa mukaan, rakennuksen varastoon 61.000 kultapenninkiä ja 5.000 leiviskää hopeata ja sata papin ihopaitaa.
70. Ja papit, Leviläiset ja osa kansaa, veisaajat ja Netimit temppelipalvelija asettuivat asumaan kaupungeissansa, ja koko Israel kaupungeissansa.

3. LUKU

Kun seitsemäs kuukausi oli tullut ja Israelin lapset pojat olivat kaupungeissansa, tuli kansa kokoon niinkuin yksi mies Jerusalemiin.

2. Ja Jesu, Josadakin poika, ja papit, hänen veljensä js Serubbabel Sealtielin poika ja hänen veljensä, nousivat ja rakensivat *et-miz'Bach 'Elohey Yis'rael* alttarin uhrataksensa sen päällä poltto-uhria niinkuin kirjoitettu on Mooseksen *yish-Ha'Elohiym* laissa.

3. Ja he rakensivat alttarin omalle paikallensa sillä he pelkäsivät sen maan kansoja; ja he uhrasivat sen päällä **LAYHWH** poltto-uhria aamulla ja illalla.

4. Ja he pitivät lehtimajan-juhlaa niinkuin kirjoitettu on ja tekivät poltto-uhria jokapäivä tavallisen luvun mukaan kunakin päivänä,

5. ja senjälkeen alinomaisia poltto-uhreja, ja uuden kuun ja kaikkein **YHWH** pyhitettyin juhlain uhreja, sekä kaikkinaisia uhreja joita he vapaaehtoisesti tekivät **LAYHWH**.

6. Seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä rupesivat he uhraamaan **LAYHWH** poltto-uhria; mutta ei **YHWH** temppelin perustus ollut vielä laskettu.

7. Ja he antoivat kivenhakkaajille ja taitavalle työväelle rahaa sekä ruokaa ja juomaa ja öljyä Sidonilaisille ja Tyrolaisille että he toisivat heille sedripuita Libanonista Jafoon merta myöten, Koreksen, Persian kuninkaan lupakirjan mukaan.

8. Mutta toisena vuonna heidän tulostansa **Ha'Elohiym** huoneelle Jerusalemiin, toisena kuukautena rupesivat Serubbabel Sealtielin poika ja Jesua Josadakin poika ja muut heidän jääneet veljensä, papit ja Leviläiset ja kaikki jotka vankeudesta olivat tulleet Jerusalemiin, toimeen, ja asettivat kahdenkymmenen ajastaikaiset ja sitä vanhemmat Leviläiset **YHWH** huoneen työn teittäjiksi.

9. Ja Jesua *Yeshua* poikinensa ja veljensä Kadmiel poikinensa, Juudan ~~lapset~~ pojat, seisoiivat niinkuin yksi mies johtamassa työväkeä **Ha'Elohiym** huoneessa, sekä Henadadin ~~lapset~~ pojat poikinensa ja veljinensä, Leviläiset.

10. Ja kun rakentajat laskivat **YHWH** temppelin perustuksen, asettivat he papit puvuissaan vaskitorvilla ja Leviläiset, Asafin pojat, kanteleilla, kiittämään *et-YHWH*, Davidin Israelin kuninkaan sanoilla.

11. Ja he veisasivat vuorottain ylistäen ja kiittäen **LAYHWH**, että Hän on hyvä ja Hänen laupeutensa *chasDo /cheched* pysyy ijankaikkisesti Israelin yli. Ja kaikki kansa huusi korkealla äänellä ja kiitti **LAYHWH** että *Beyt-YHWH* huoneen perustus oli laskettu.

12. Mutta moni vanhoista papeista ja isäin päämiehistä jotka olivat nähneet ensimmäisen huoneen, itkivät äänekkäästi kun tämä huone nyt perustettiin heidän silmänsä edessä; moni taas huusi korkealla äänellä ilon tähden.

13. Ja kansa ei voinut eroittaa ilon ääntä itkun äänestä; sillä kansa huusi korkealla äänellä, se ääni kuului kauas.

4. LUKU

Ja kun Juudan ja Benjaminin vihamiehet kuulivat että vankeuden ~~lapset~~ pojat rakensivat **LAYHWH 'Elohey Yis'rael** temppeliä,

2. tulivat he Serubbaabelin ja isäin päämiesten tykö ja sanoivat heille: me rakennamme teidän kanssanne; sillä me etsimme teidän **L'Eloheykhem** niinkuin tekin; ja hänelle olemme uhranneet sitten kuin Asser-Haddon, Assurin kuningas meidät tänne toi.

3. Mutta Serubbabel ja Jesua *w'Yeshua* ja muut Israelin isäin päämiehet vastasivat: ei sovi teidän ja meidän rakentaa *Bayit L'Eloheynu* huonetta, vaan me rakennamme yksin **LAYHWH 'Elohey Yis'rael** huoneen, niinkuin Kores, Persian kuningas meitä käski.

4. Niin sen maakunnan väki heikensi Juudan kansan kädet ja peljätti heitä rakentamasta.
5. Ja he palkkasivat neuvonantajia heitä vastaan estämään heidän aikomustansa niinkauan kuin Kores, Persian kuningas eli, Dariuksen Persian kuninkaan hallitukseen asti.
6. Ahasveroksen tultua kuninkaaksi kirjoittivat he hänen hallituksensa alussa kanteen Juudan ja Jerusalemin asujamia vastaan.
7. Ja Artahsastan aikana kirjoitti Bislam, Mitridat, Tabeel ja muut heidän seurastansa Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Ja kirje oli kirjoitettu Syrian kirjaimilla ja käännetty Syrian kielelle.
8. Rehum, kansleri ja Simsai, kirjoittaja, kirjoittivat kirjeen Jerusalemiä vastaan kuningas Artahsastalle näin:
9. - Rehum kanslesri ja Simsai kirjoittaja, ja muut heidän kanssaveljensä Dinasta, Afarsatkasta ja Tarpelasta, Persiasta, Arakasta, Babelista, Susanista, Dehasta ja Elamista,
10. ja muut kansat, jotka suuri ja kuuluisa Asnappar (kts. liite) toi tänne, ja pani Samarian kaupunkiin ja ne muut tällä puolella virtaa, ja niin edespäin. -
11. Ja kirje jonka he lähettivät kuningas Artahsastalle, oli näin kirjoitettu: Sinun palvelijasi, miehet jotka asuvat tällä puolella virtaa, ja niin edespäin.
12. Olkoon kuninkaalle tietävä, että Juudalaiset jotka sinun tyköäsi tulivat meidän tykömme Jerusalemiin, rakentavat kapinallista ja pahaa kaupunkia, ja ovat perustaneet ja korottaneet muurit.
13. Niin olkoon nyt kuninkaalle tietävä, että jos se kaupunki rakennetaan ja muurit perustetaan, niin ei he sinulle anna veroa, tullia eikä tierahaa; ja siitä kuningasten tulot kärsivät.
14. Nyt siis, koska meillä on ravinto kuninkaan huoneesta, ei sovi meidän nähdä kuninkaan vahinkoa; sentähden olemme lähettäneet ilmoittamaan sitä kuninkaalle,
15. että etsittäisiin isäisi aikakirjoista, ja sinä olet löytävä niistä ja saat tietää tämän olevan kapinallisen ja vahingollisen kaupungin kunikaille ja maakunnille jossa jo vanhastaan on kapinoita nostettu, jonkatähden myös sama kaupunki on hävitetty.
16. Sentähden me annamme kuninkaan tietää, että jos tämä kaupunki rakennetaan ja muurit tehdään, niin et sinä tällä puolella virtaa saa yhtään osaa.
17. Kuningas lähetti vastauksen Rehumille, kansleri Simsaille, kirjoittajalle ja muille heidän virkaveljillensä, Samariassa asuville, sekä niille, jotka toisella puolella virtaa olivat: ”rauhaa j. n. e.
18. Lähetyskirja jonka te meille lähetitte, on luettu julkisesti minun edessäni.
19. Ja minun käskystäni on etsitty ja havaittu sen kaupungin jo vanhaan aikaan nousneen kuninkaita vastaan, sekä luopuneen uskollisuudesta ja kapinoineen.
20. Ja Jerusalmassa on ollut väkeviä kuninkaita, jotka ovat vallinneet kaikki toisella puolella virtaa, ja heille on annettu vero, tulli ja tieraha.
21. Antakaat siis käsky, että niitä miehiä estetään rakentamasta kaupunkia siksi kuin itse annan käskyn.

22. Niin varokaat erehtymästä tässä asiassa ett'ei turmelus paisu kuninkaille vahingoksi.

23. Kun kuningas Artahsastan kirje luettiin Rehum, Simsain, kirjoittajan ja heidän kanssaveljeinsä edessä, menivät he kiireesti Jerusalemiin Juudalaisten tykö ja estivät heitä käsivarrella ja väkivallalla.

24. Silloin lakattiin *Beyt-'Elaha* huoneen työstä Jerusalemissa, niin että se jäi Persian kuninkaan Dariuksen toiseen vuoteen asti.

5. LUKU

Ja Haggai, profetta ja Sakaria, Iddon poika, ennustivat Juudalaisille jotka olivat Juudassa ja Jerusalemissa, *'Elah Yis'rael* nimeen.

2. Silloin nousivat Serubbabel Sealtielin poika ja Jesua Josadakin poika, ja rupesivat rakentamaan *Beyt 'Elaha* huonetta Jerusalemissa, ja *diy-'Elaha* profetat heidän kanssansa, auttain heitä.

3. Siihen aikaan tuli Tatnai heidän tykönsä, joka oli maaherra sillä puolen virtaa, ja Setar-Bosnai ja heidän kanssaveljensä ja sanoivat näin heille: kuka teidän on käsenyt rakentaa tätä huonetta ja näitä muureja perustaa?

4. Niin me sanoimme heille mitkä niiden miesten nimet olivat jotka tätä rakennusta rakensivat.

5. *W'Eyn 'Elahahom* silmä oli Juudan vanhimpain päällä ettei sitä heiltä estetty siksi kuin sanoma vietiin Dariukselle ja lähetyskirja tuli siitä asiasta takaisin jälleen.

6. Ja kirje jonka Tatnai, maaherra tällä puolella virtaa, ja Sefar-Bosnai ja hänen kanssaveljensä, Afarsakilaiset, jotka asuivat tuolla puolen virtaa, lähettivät kuningas Dariukselle,

7. ja sanat, jotka he lähettivät hänelle, olivat näin kirjoitetut: kuninkaalle Dariukselle kaikkea rauhaa!

8. Olkoon kuninkaalle tietävä että me tulimme Juudan maakuntaan, kaikkein suurimman *l'veyt 'Elaha* huoneelle; ja sitä rakennetaan suurista kivistä, hirret pannaan seiniin, ja työ joutuu ja menestyy heidän käsissänään.

9. Niin kysyimme vanhimmilta ja sanoimme heille: kuka teille antoi käskyn rakentaa tätä huonetta ja näitä muureja perustaa?

10. Kysyimme myös heiltä heidän nimensä ilmoittaaksemme sinulle; ja kirjoitimme niiden nimet, jotka heidän päämiehensä olivat.

11. Ja senkaltaisen vastauksen he meille antoivat, sanoen: me olemme taivaan ja maan *diy-'ElaH sh'maYa* palvelijat, ja rakennamme tätä huonetta, joka ennen monta vuotta oli rakennettu, jonka väkevä Israelin kuningas oli rakentanut ja valmistanut.

12. Mutta sittekuin meidän isämme vihoittivat 'avahotana taivaan YHWH - **Le'ElaH sh'maYa** antoi Hän heidän Nebukadressarin käsiin, kaldealaisten kuninkaan Babelista; hän jaotti tämän huoneen ja vei kansan Babeliin.

13. Mutta Babelin kuninkaan Koreksen ensimmäisenä vuotena antoi kuningas Kores käskyn, että tämän *Beyt-'Elaha* huone oli rakennettava.
14. Ja ne kulta-astiat ja hopea-astiat mitkä olivat siinä *diy-veyt-'Elaha* huoneessa, ja jotka Nebukadnesar oli ottanut Jerusalemin temppelistä ja vienyt Babelin Temppeliin, ne otti kuningas Kores Babelin temppelistä ja antoi yhdelle, jonka nimi on Sesbasar, ja pani hänet heidän päämieheksensä
15. Ja hän sanoi hänelle: ota nämä astiat, mene ja vie ne Jerusalemin temppeliin, ja *uveyt 'Elaha* huone rakennettakoon paikallensa!
16. Silloin tuli Sesbasar ja laski *Diy-veyt 'Elaha* huoneen perustuksen Jerusalemissa; ja siitä ajasta tähän asti on sitä rakennettu, eikä ole vielä työ päättynyt.
17. Nyt siis jos kuninkaalle kelpaa, antakoon etsiä kuninkaan tavarahuoneesta, joka on Babelissa, onko Kores kuningas käsenyt heidän rakentaa tätä *Beyt-'Elaha* huonetta Jerusalemissa, ja annettakoon tästä asiasta kuninkaan tahto meidän tiedoksemme.

6. LUKU

Niin kuningas Darius käski etsiä kansselista, kuninkaan tavarahuoneesta Babelissa.

2. Silloin löydettiin Ahmetan linnasta, joka on Median maakunnassa, kirje, jossa oli näin muistoksi kirjoitettu:

3. Ensimmäisenä kuningas Koreksen vuonna käski kuningas: *Beyt 'Elaha* huone rakennettakoon Jerusalemissa paikaksi jossa uhrataan, ja laskettakoon sen perustukset; kuusikymmentä kyynärrä olkoon sen korkeus ja kuusikymmentä kyynärrä sen leveys,

4. Kolme kerrosta suurista kivistä ja yksi kerros hirsistä ja kuninkaan huoneesta annettakoon maksut.

5. Ja ne *veyt-'Elaha* huoneen hopeiset ja kultaiset astiat jotka Nebukadnesar on ottanut Jerusalemin temppelistä ja vienyt Babeliin, pitää myös annettaman takaisin ja vietämän jälleen temppeliin, Jerusalemiin, pantavaksi paikoillensa *B'veyt 'Elaha* huoneeseen.

6. Niin olkaat nyt erillänne siitä, sinä Tatnai maaherra sillä puolella virtaa, ja Sinä Setas-Bosnai, ja teidän kanssaveljenne, Afasrakilaiset, te, jotka olette sillä puolella virtaa!

7. Antakaat heidän tehdä työtä siinä *B'veyt 'Elaha* huoneessa, että Juudalaisten päämies ja heidän vanhimpansa saisivat *B'veyt 'Elaha* huoneen rakennetuksi entiselle paikallensa.

8. Ja minä annan myös käskyn, mitä Juudan vanhimmille pitää annettaman, että he rakentaisivat tämän *B'veyt 'Elaha* huoneen, nimittäin; että sille väelle pitää juuri kiireesti maksut annettaman kuninkaan verorahoista siltä puolelta virtaa, ilman mitään esteitä.

9. Ja mitä tarvitaan, nuoria härkiä ja oinaita ja karitsoita uhriksi taivaan **Le'ElaH** *sh'maYa*, nisuja, suoloja, viiniä ja öljyä, Jerusalemin pappein vaatimuksen mukaan, niin pitää heille annettaman jokapäivä välttämättömästi.
10. että he uhraisivat taivaan **Le'ElaH** *sh'maYa* makeaa hajua, ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen ~~lastensa~~ poikiensa elämän edestä.
11. Ja minä annan käskyn, että kuka ikänä nämä sanat muuttaa, hänen huoneestansa on hirsi reväistävä ja nostettava, hän siihen hirtettävä ja hänen huoneensa pitää lokaläjäksi tehtämän sen työn tähden.
12. **W'Elaha** joka on nimensä pannut asumaan siinä, hävittäköön kaikki ne kuninkaat ja kansat, jotka ojentavat kätensä muuttamaan taikka särkemään tätä *B'veyt 'Elaha* huonetta joka on Jerusalemissa! Minä, Darius olen tämän käskyn antanut; ja se on juuri tarkasti täytettävä!
13. Silloin Tatnai, maaherra tällä puolella virtaa, ja Setar-Bosnai ja heidän kanssaveljensä täyttivät tarkasti niinkuin kuningas Darius oli heille käsenyt.
14. Ja Juudalaisten vanhimmat rakensivat ja se menestyi, Haggai profetan ja Sakarian, Iddon pojan ennustuksen mukaan, ja he rakensivat ja päättivät sen **'Elah** *Yis'rael* käskystä ja Koreksen, Dariuksen ja Artahsastan, Persian kuningasten käskyn mukaan.
15. Ja se huone päätettiin täydellisesti kolmanteen päivään Adarin kuuta, kuudentena kuningas Dariuksen hallituksen vuonna.
16. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat *ben_1123*, papit, Leviläiset ja muut, jotka vankeudesta tulleet olivat, viettivät ilolla *chanuKat Beyt-'Elaha* huoneen vihkimistä.
17. Ja he uhraisivat tässä *lachanuKat Beyt-'Elaha* huoneen vihkimyksessä sata härkää, kaksi sataa oinasta ja neljä sataa karitsaa sekä synti-uhriksi kaksitoista kaurista, koko Israelin edestä, Israelin sukukuntain luvun mukaan.
18. Ja he asettivat papit vuoroonsa ja Leviläiset järjestykseensä, palvelemaan **'Elaha** Jerusalemissa, niinkuin Mooseksen kirjassa on kirjoitettu.
19. Ja ne, jotka vankeudesta olivat tulleet, pitivät pääsiäistä ensimmäisen kuukauden neljäntenä päivänä toistakymmentä.
20. Sillä papit ja Leviläiset olivat puhdistaneet itsensä, niin että he kaikki olivat puhtaat niinkuin yksi mies; ja he teurastivat pääsiäislampaan kaikkein vankeuden ~~lasten~~ poikien edestä, ja pappein, heidän veljeinsä edestä ja heidän itseinsä edestä.
21. Ja Israelin ~~lapset~~ pojat, jotka vankeudesta palanneet olivat, söivät, ja kaikki jotka itsensä olivat eroittaneet maan pakanain saastaisuudesta ja heihin liittyneet etsimään **LAYHWH 'Elohey** *Yis'rael*.
22. Ja he pitivät happamattoman leivän juhlaa ilolla seitsemän päivää; sillä **YHWH** oli heidät ilahuttanut, ja kääntänyt Assurin kuninkaan heidän puoleensa, että he vahvistuisivat *Beyt-Ha'Elohiym 'Elohey Yis'rael* huoneen työssä.

7. LUKU

Ja näiden tapausten jälkeen, Artahsastan, Persian kuninkaan hallitessa läksi Esra, Serajan poika, Asarian pojan, Hilkijan pojan.

2. Sallumin pojan, Sadokin pojan. Ahitobin pojan.

3. Amarian pojan. Asarian pojan. Merajotin pojan.

4. Serahian pojan. Ussin pojan. Bukkin pojan.

5. Abisuan pojan. Pinehaan pojan. Eleasarin pojan. Ylimmäisen papin Aaronin pojan.

6. tämä Esra meni ylös Babelista, hän oli toimellinen kirjanoppinut *B'Torat* Mooseksen laissa, jonka **YHWH 'Elohey Yis'rael** oli antanut. Ja kuningas antoi hänelle kaikki mitä hän anoi koska **YHWH 'Elohayw** käsi oli hänen päällensä.

7. Ja muutamia Israelin lapsia poikia ja pappeja ja Leviläisiä, veisaajia, ovenvartijoita ja Netimiä temppelipalvelija läksi ylös Jerusalemiin Artahsastan kuninkaan seitsemäntenä vuonna.

8. Ja hän tuli Jerusalemiin viidentenä kuukautena, se oli kuninkaan seitsemäs vuosi.

9. Sillä ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuussa alkoi lähtö Babelista, ja ensimmäisenä päivänä viidennessä kuussa tuli hän Jerusalemiin *K'yad-'Elohayw* hyvän käden kautta, joka hänen suojanansa oli.

10. Sillä Esra oli kääntänyt sydämensä etsimään **et-Torat YHWH**, ja tekemään sitä ja opettamaan Israelille sääntöjä ja oikeutta.

11. Ja näin kuuluu se kirje, jonka Artahsasta antoi papille Esralle, kirjanoppineelle joka oli käskysanain ja sääntöjen opettaja Israelille.

12. Artahsasta, kuningasten kuningas, Esralle papille ja täydelliselle kirjanoppineelle *sh'mayaH Torat*, ja niin edespäin.

13. Minä olen käskenyt että kenenkä ikänä on minun valtakunnassani Israelin kansasta, papeista, Leviläisistä, mennä sinun kanssasi Jerusalemiin, hän menköön.

14. Koska olet lähetetty kuninkaalta ja hänen seitsemältä neuvonantajalta tutkiaksesi Juudaa ja Jerusalemia, sinun *B'dat 'Elahakh* lain mukaan, joka käsissäsi on,

15. ja ottamaan myötäsi sen hopean ja kullan, minkä kuningas ja hänen neuvonantajansa hyvällä mielellä ovat uhranneet **Le'ElaH Yis'rael** jonka maja on Jerusalemissa;

16. sekä kaiken hopean ja kullan minkä saat koko Babelin maakunnasta ja kansa ja papit hyvällä mielellä antavat *l'veyt 'Elahahom* huoneeseen joka on Jerusalemissa;

17. Sentähden osta nopeasti sillä rahalla härkiä, oinaita ja karitsoita, ja niitten ruoka-uhria ja juoma-uhria, ja uhraa ne teidän *Beyt 'Elahakhom* huoneen alttarilla joka on Jerusalemissa.

18. Mutta mitä sinun ja sinun veljesi hyväksi näkee tehdä siitä rahasta joka liiaksi on, se tehkää *Kirut 'Elahakhom* tahdon mukaan.

19. Ja astiat jotka sinun haltuusi ovat annetut sinun *Beyt 'Elahakh* huoneen palvelukseksi, anna ne pois **'Elah** eteen Jerusalemiin.

20. Ja mitä enempää tarvitaan sinun *Beyt 'Elahakh* huoneeseen ja sinä kulutat, annata se kuninkaan tavarahuoneeseen.

21. Minä, kuningas Artahsasta, olen antanut käskyn veronhaltijoille sillä puolen virtaa, että mitä ikänä Esra, pappi ja kirjanoppinut *Data /dath Diy-'ElaH sh'amaYah* Taivaan Jumalan Laissa (*data*) teiltä anoo, se tehkää tarkasti,

22. hamaan sataan talenttiin hopeaa ja sataan kooriin nisuja ja sataan tynnyriin viiniä ja sataan tynnyriin öljyä ja suoloja ilman mitatta.
23. Kaikki mitä **'ElaH sh'amaYah** taivaan Jumalan laki vaatii *min-taam*, se pitää tarkasti tehtämän, ettei Hänen vihansa tulisi kuninkaan valtakunnan ja hänen ~~lastensa~~ poikien *ben_1123* päälle.
24. Ja se olkoon teille kaikille tietävä, ettei teillä ole valtaa panna mitään veroa, tullia tahi tierahaa yhdenkään papin päälle, Leviläisen, veisaajan, ovenvartijan, Netimin, tämän huoneen palvelijain maksettavaksi.
25. Ja sinä Esra, aseta **'Elahakh** viisauden mukaan mikä sinulla on, tuomarit ja oikeuden valvojat tuomitsemaan kansaa joka toisella puolella virtaa on, että kaikki taitaisivat sinun *Datey /dath 'Elahakh* lain; ja sitä joka ei taida, opettakaat.
26. Ja jokainen joka ei tarkasti tee sinun *Data /dath diy-'Elahakh'* lakia ja kuninkaan lakia *w'data*, hänen pitää kohta saamaan tuomionsa joko se on kuolemaan tahi maanpakoon, tahi rahasakkoon tahi vankeuteen.
27. *Barukh' YHWH 'Elohey 'avoteynu* - Kiitetty olkoon isäimme YHWH 'Elohey joka näin on johdattanut kuninkaan sydämmen kaunistamaan *et-Beyt YHWH* huonetta Jerusalemissa!
28. ja joka on kääntänyt laupeuden minun puoleeni kuninkaan ja hänen neuvonantajainsa ja kaikkein kuninkaan voimallisten päämiesten edessä! Ja minä vahvistettiin *K'yad-YHWH 'Elohey* oikealla kädellä joka oli minun ylitseni, ja kokosin päämiehiä Israelista menemään ylös minun kansani.

8. LUKU

Nämä ovat ne isäin-päämiehet ja heidän sukuluettelonsa jotka läksivät minun kanssani Babelista kuningas Artahsastan hallitessa:

2. Pinehaan pojista: Gersom; Itamarin pojista: Daniel; Davidin pojista: Hattus;
3. Sekanian pojista: Paroksen ~~lapsista~~ pojista: Sakaria, ja hänen kanssans luettu sata ja viisikymmentä miestä;
4. Pahat-Moabin pojista: Elioenai; Serahian poika, ja hänen kanssansa kaksi sataa miestä;
5. Sekanian pojista: Jahasielin poika, ja hänen kanssansa kolme sataa miestä;
6. Adinin pojista: Ebed, Jonatanin poika, ja hänen kanssansa viisikymmentä miestä;
7. Elamin pojista: Jesaia, Atalian poika, ja hänen kanssansa seitsemänkymmentä miestä;
8. Sefatian pojista: Sebadja, Mikaelin poika, ja hänen kanssansa kahdeksankymmentä miestä;
9. Joabin pojista: Obadia, Jehielin poika, ja hänen kanssansa 218 miestä;
10. Selomitin pojista: Josifian poika, ja hänen kanssansa 160 miestä;
11. Bebain pojista: Sakaria, Bebain poika ja hänen kanssansa 28 miestä;
12. Asgadin pojista: Johanan, Hakkatanin poika, ja hänen kanssansa 110 miestä;

13. Adonikamin pojista: viimeiset joiden nimet ovat Elifelet, Jehiel ja Semaja, ja heidän kanssansa 60 miestä;
14. Bigvain pojista: Utai ja Sabbud, ja heidän kanssansa 70 miestä;
15. Ja minä kokosin heidät sen virran tykö, joka juoksee Ahavaan, ja me oleskelimme siinä kolme päivää. Ja kun minä tarkasti katselin kansaa ja pappeja, en minä löytänyt yhtään Leviläistä.
16. Niin minä lähetin Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaribin, Elnatanin, Natanin, Sakarian ja Mesullamin, päämiehet ja Jojaribin ja Elnatanin, opettajat.
17. Ja lähetin heidät Iddon luo, joka oli päämies Kasitian paikkakunnassa, tuomaan meille palvelijoita *l'veyt* **'Eloheynu** huoneeseen, ja minä panin heidän suuhunsa sanat, mitä heidän piti Iddolle puhuman ja hänen veljillensä Netinimeille Kasifian paikkakunnassa.
18. Ja he toivat meille, koska meidän *K'yad-***'Eloheynu** hyvä käsi oli meidän päällämme, yhden viisaan miehen Mahelin pojista, Levin pojan, Israelin pojan, ja Serebian hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa; kahdeksantoista;
19. ja Hasabian ja Isajan hänen kanssansa, Merarin pojista hänen veljeinsä ja heidän poikainsa kanssa: 20;
20. ja Netimeistä jotka David ja päämiehet olivat panneet Leviläisiä palvelemaan, 220 Netimiä; kaikki nimeltä nimitetyt.
21. Ja minä kuulutin siellä paaston Ahavan virran tykönä, että nöyryyttäisimme itsemme **'Eloheynu** edessä ja kysyisimme Häneltä tasaista tietä meille ja meidän lapsillemme *taph* ja kaikelle meidän omaisuudellemme.
22. Sillä en minä rohjennut anoa kuninkaalta sotaväkeä ja ratsamiehiä varjelemaan meitä tiellä vihollisilta; sillä me olimme sanoneet kuninkaalle että *yad-***'Eloheynu** käsi on kaikkien niitten yli, jotka häntä etsivät; mutta hänen väkevyytensä ja vihansa on kaikkia niitä vastaan jotka Hänen hylkäävät.
23. Niin me paastosimme ja rukoilimme tätä **Me'Eloheynu**; ja Hän kuuli meitä.
24. Ja minä valitsin ylimmäisistä papeista kaksitoista, Serebian ja Hasabian, ja kymmenen heidän veljiänsä heidän kanssansa;
25. ja minä punnitsin heille sen hopean ja kullan ja ne astiat meidän *Beyt-***'Eloheynu** huoneeseen, mitkä kuningas ja hänen neuvonantajansa ja päämiehensä ja koko Israel joka saapuvilla oli, olivat lahjoittaneet ylönnyks-uhriksi.
26. Ja minä punnitsin heidän käteensä 650 talenttia hopeaa ja hopea-astioita sata talenttia ja sata talenttia kultaa,
27. ja 20 kultaista maljaa jotka maksoivat tuhannen kultapenninkiä, ja kaksi vaski-astiaa, kiiltävää, hyvää vaskea, näöltänsä ihana kuin kulta.
28. Ja minä sanoin heille: te olette pyhät *Qodesh* **LAYHWH**, ja astiat ovat pyhät *Qodesh*, ja kulta ja hopea ovat hyvällä mielellä annetut isäimme **LAYHWH 'Elohey** *'avoteykhem /ab* isä
29. Valvokaat siis ja pitäkää ne niin kauan tallella, että te ne jälleen punnitsette pappein päämiesten ja Leviläisten ja Israelin ylimmäisten isäin eteen Jerusalemissa, *Beyt* **YHWH** huoneen arkkuihin.

30. Niin papit ja leviläiset ottivat sen punnitun hopean ja kullan ja astiat, viedäksensä Jerusalemiin meidän *l'veyt* **'Eloheynu** huoneeseen.
31. Ja me läksimme Ahavan virralta ensimmäisen kuun 12. päivänä menemään Jerusalemiin. Ja meidän *w'yad-***'Eloheynu** käsi oli meidän päällämme, joka meidät pelasti meidän vihollistemme käsistä ja väijymisistä tiellä.
32. Ja me tulimme Jerusalemiin ja oleskelimme siellä kolme päivää.
33. Ja neljäntenä päivänä punnittiin hopea ja kulta ja astiat meidän *B'veyt* **'Eloheynu** huoneeseen, papin ja Urijan pojan Meremotin käsiin, ja hänen kanssansa oli Eleasar, Pinehaan poika, ja heidän kanssansa Josabad, Jesuan poika ja Noadin, Binnun poika, Leviläiset -
34. kaikki luvun ja painon jälkeen; ja silloin kaikki se paino kirjoitettiin.
35. Ja vankeuden *lapset* pojat, jotka olivat tulleet vankeudesta, uhrasivat **L'Elohey** *Yis'rael* poltto-uhria, 12 härkää koko Israelin edestä, 96 oinasta, 77 karitsaa, 12 kaurista syntiuhriksi, kaikki poltto-uhriksi **LAYHWH**.
36. Ja he antoivat kuninkaan käskykirjat kuninkaan maaherroille ja päämiehille tällä puolella virtaa; ja he tukivat kansaa ja *w'et-Beyt-***Ha'Elohiym** huonetta.

9. LUKU

Kun nämä kaikki olivat tapahtuneet, tulivat päämiehet minun tyköni ja sanoivat: Israelin kansa ja papit ja Leviläiset eivät ole erinneet maan kansain, Kanaanealaisten, Hetiläisten, Feresiläisten, Jebusilaisten, Ammonilaisten, Moabilaisten, Egyptiläisten ja Amorilaisten kauhistuksista.

2. Sillä he ovat ottaneet heidän tyttäriään itsellensä ja pojillensa ja ovat sekoittaneet pyhän siemenen maan kansain kanssa; ja heidän päämiehensä ja esivaltansa ovat olleet kaikkein ensimmäiset siinä pahassa teossa.

3. Kun minä sen kuulin, repäisin minä ihovaatteeni ja vaippani ja nyhdin pääni hiuksia ja partaani ja istuin hämmästyksissä.

4. Ja kaikki jotka pelkäsivät *B'divrey* **'Elohey** *Yis'rael* sanaa, tulivat kokoon minun tyköni, vankeudesta tulleiden synnin tähden; ja minä istuin hämmästyksissä hamaan ilta-uhriin asti.

5. Ja ilta uhrin aikana nousin minä murheestani; ja reväistyissä ihovaatteissani ja vaipassani lankesin minä polvilleni ja nostin käteni *el-YHWH* **'Elohay** puoleen,

6. ja sanoin: minun **'Elohay!** minä häpeän enkä kehtaa silmiäni nostaa Sinun tykösi, minun **Elohay:** sillä meidän syntimme ovat enentyneet päämme ylitse, ja meidän pahat tekomme ovat kasvaneet hamaan taivaaseen asti.

7. Hamasta meidän isäimme ajasta tähän päivään saakka olemme olleet suuressa viassa; ja pahojen töittemme tähden olemme me ja meidän kuninkaamme ja pappimme annetut maan kuningasten käsiin, ja miekkaan, ja vankeuteen, ja ryöstöksi ja kasvomme häpeään, niinkuin tänäkin päivänä.

8. Mutta nyt on vähäksi ajan rahduksi meille armo tapahtunut **YHWH 'Eloheynu** niin että vielä on muutamia meistä pääsneitä jäljellä ja hän antoi vielä vaarnan *yateg* peg teltannarun_kiinnike meille pyhässä sijassansa, että meidän **'Eloheynu** valistaisi silmämme ja antaisi meille pienen virvoituksen meidän orjuudessamme.
9. Sillä me olemme orjat; mutta orjuudessamme ei hyljännyt meitä meidän **'Eloheynu**; vaan Hän on kääntänyt laupeuden meidän puoleemme Persian kuningasten edessä, niin että he sallivat meidän elää ja korottaa meidän **'Eloheynu** huoneen, ja korjata sen jaonneet paikat, ja antoivat meille turvapaikan Juudassa ja Jerusalemissa.
10. Mitä nyt sanomme, meidän **'Eloheynu** tästälähin? sillä me olemme hyljänneet sinun käskysi,
11. joita Sinä olet käskenyt palvelijaisi profettain kautta sanoen: maa jota menette omistamaan, on saastainen maa, maan kansain saastaisuuden tähden, niiden kauhistusten tähden, joilla he saastaisuudessansa ovat sen täyttäneet toisesta äärestä toiseen.
12. Älkäätsiis nyt antako teidän tyttäriänne heidän pojillensa, älkäätkä ottako heidän tyttäriänsä teidän pojillenne; älkäätsi myöskään etsikö heidän rauhaansa ja hyvänsä ijankaikkisesti, että te vahvistuisitte, ja söisitte maan hyvyyttä. ja saisitte antaa sen lapsillenne pojillenne ijankaikkiseksi perimiseksi.
13. Ja kaiken sen jälkeen, mikä meidän päallemme tullut on, meidän pahain tekoimme tähden ja meidän suurten synteimme tähden, olet Sinä **'Eloheynu** säästänyt meitä enemmän kuin pahat tekomme ansaitsivat, ja antanut meille pelastuksen *P'leytah* niinkuin nyt on.
14. Pitäisikö meidän taas rikkoa Sinun käskysi ja tehdä lankoutta tämän ilkeän kansan kanssa? Etkö vihastuisi meihin siksikuin peräti meidät hukutat, niin ettei ketään jää, eikä ole pelastusta *P'leytah*?
15. **YHWH 'Elohey Yis'rael!** Sinä olet vanhurskas; sillä meitä on ainoastaan jääneitä ja pelastettuja niinkuin tänäpäpä on. Katso, me olemme Sinun edessäsi meidän synneissämme; sillä sentähden ei kenkään voi edessäsi pysyä!

10. LUKU

Kun Esra näin rukoili ja tunnusti, itkien maassa ja maaten *Beyt Ha'Elohiym* huoneen edessä, kokoontui suuri joukko Israelista hänen tykönsä, miehiä, naisia ja lapsia *yeled*, ja kansa itki katkerasti.

2. Ja Sekania, Jehielin poika, Elamin ~~lapsista~~ pojista, vastasi Esraa ja sanoi: me olemme rikkoneet **V'Eloheynu** vastaan että olemme ottaneet muukalaisia vaimoja maan kansoista; mutta vielä on toivo Israelilla tässä asiassa.

3. Niin tehkäämme nyt liitto **L'Eloheynu** kanssa eroittaaksemme pois kaikki vaimot ja ne, jotka heistä syntyneet ovat, **'Adonay** neuvon mukaan ja niidän, jotka pelkäävät **'Eloheynu W'kHaTorah** käskyä; ja tapahtukoon lain mukaan.

4. Nouse, sillä se on Sinun asiasi ja me olemme sinun kanssasi; ole hyvässä turvassa ja tee niin!
5. Silloin Esra nousi ja vannotti ylimmäiset papit ja Leviläiset, ja koko Israelin, tekemään tämän sanan mukaan; ja he vannoiivat.
6. Ja Esra nousi *Beyt Ha'Elohiym* huoneen edestä ja meni Johananin, Eliasibin pojan kammioon; ja kun hän sinne tuli, ei hän syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä hän murehti heidän rikostensa tähden, jotka olivat olleet vankeudessa.
7. Ja he kuuluttivat Juudassa ja Jerusalemissa kaikille vankeuden lapsille pojille että he tulisivat kokoon Jerusalemiin.
8. Ja joka ei kolmen päivän sisällä tullut päämiesten ja vanhimpain neuvon mukaan, sen kaikki tavara oli kirottava ja hän itse eroitettava pois niiden seurakunnasta jotka vankeudessa olleet olivat.
9. Niin tulivat kaikki Juudan ja Benjaminin miehet Jerusalemiin kolmena päivänä kokoon; se oli kahtenäkymmenentenä päivänä yhdeksännessä kuussa. Ja kaikki kansa istui avonaisella paikalla *Beyt Ha'Elohiym* huoneen edessä, ja he värisivät siitä asiasta ja sateen tähden.
10. Ja pappi Esra nousi ja sanoi heille: te olette rikkoneet naidessanne muukalaisia vaimoja ja olette lisänneet Israelin synnit.
11. Niin tunnustakaat nyt se **LAYHWH 'Elohey-'avoteykhem** isäinne ja tehkäätkä mikä Hänelle kelpaa, ja eroitakaat itsenne maan kansoista ja muukalaisista vaimoista!
12. Niin vastasi koko seurakunta ja sanoi korkealla äänellä: tapahtukoon meille niinkuin olet sanonut!
13. Mutta kansaa on paljon, ja on sade-aika, eikä voida ulkona seisoa eikä tämä työ ole yhden tahi kahden päivän työ; sillä meitä on paljon jotka olemme siinä asiassa syntiä tehneet.
14. Anna päämiestemme koko seurakunnan puolesta toimittaa niin että kaikki, jotka meidän kaupungeissamme ovat naineet muukalaisia vaimoja, tulevat tänne määrättyinä aikoina jokaisen kaupungin vanhimpain ja tuomarien kanssa, siksi kuin *charon af-YHWH* viha tämän syyn tähden kääntyy meistä.
15. Niin astuivat ainoastaan Jonatan Asahelin poika ja Jehasia Tikvan poika tähän toimitukseen; ja Mesullam ja Sabtai, Leviläinen auttoivat heitä.
16. Ja vankeuden lapset pojat tekivät niin. Ja he eroittivat Esran, papin ja päämiehiä heidän isäinsä sukukunnissa, kaikki nimittämällä; ja he istuivat ensimmäisenä päivänä kymmenennessä kuussa tutkistelemaan asiaa.
17. Ja he päättivät sen, kaikkein miesten suhteen joilla olivat muukalaiset vaimot, ensimmäisen kuun esimmäiseksi päiväksi.
18. Ja pappein pojista löydettiin niitä, jotka olivat ottaneet muukalaisia vaimoja: Jesuan, Josadakin pojan lapsista pojista ja heidän veljistänsä, Maeseja, Elieser, Jarib ja Gedalia.
19. Ja kättä antamalla lupasivat he eroittaa pois vaimot luotansa ja antaa jäärän rikosuhriksi rikoksensa tähden.
20. Immerin lapsista pojista: Hanani ja Sebadia;
21. Harimin lapsista pojista; Maeseja, Elija, Semaja, Jehiel ja Ussija;

22. Pashurin lapsista pojista; Maeseja, Elija, Semaja, Jehiel ja Ussija;
23. Leviläisistä: Josabad, Simei ja Kelaja, se on Kelita, Petakja, Juuda ja Elieser.
24. Veisaaajista: Eljasib; oven vartijoista: Sallum, Telem ja Uri.
25. Israelista: Paroksen lapsista: Ramia, Jesija, Malkija, Mijamin, Eleasar, Malkija ja Benaja;
26. Elamin lapsista pojista: Mattania, Sakaria, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elija;
27. Sattun lapsista pojista: Eljoenai, Eljasib, Mattania, Jeremot, Sabad ja Asisa;
28. Rebain lapsista pojista: Johanan, Hanania, Sabbai ja Atlai;
29. Banin lapsista pojista: Mesullam, Malluk, Adaja, Jasub, Seal ja Jeramot;
30. Pahat-Moabin lapsista pojista: Adna ja Kelul, Benaja ja Maeseja, Mattania, Betsaleel, Binnui ja Manassa;
31. Harimin lapsista pojista: Elieser, Jesija, Malkija, Semaja, Simeon,
32. Benjamin, Malluk ja Semarja;
33. Hasumin lapsista pojista: Mattenai, Mattata, Sabad, Elifelet, Jeremai, Manasse ja Simei;
34. Banin lapsista pojista: Maadai, Amram, Uel
35. Benaja, Bedeja, Kelubi,
36. Vanija, Meremot, Eljasib,
37. Mattania, Matnai, Jaasan,
38. Bani, Binnui, Simei,
39. Selemia, Natan, Adaja,
40. Maknadbai, Sasai, Sarai,
41. Asareel, Selemia, Semaria,
42. Sallum, Amaria ja Josef;
43. Nobon lapsista pojista: Jejiel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddai, Joel ja Benaja.
44. Nämä kaikki olivat ottaneet muukalaisia vaimoja, ja muutamat niistä vaimoista olivat siittäneet lapsia poikia.

Esran Kirjan loppu.

LIITTEET, Esra:

virt. <http://qbible.com/hebrew-old-testament/ezra/1.html>
www.scribd.com/syottovasikka

BABEL :

seuraavanlaisia kuninkaita ja valtioita löytyy Esran kirjasta; näyttää siltä että Syria, Assyria, Assur, Persia ja Babel ovat yksi ja sama 'karttapiste':

- "suuri ja kuuluisa Asnappar" - tai Osnappar, 'sarvihärkä', Assyrian kuningas joka siirsi kansaa Samariaan, mahd. king Ashurbanipal. Strongs 620
- Ahasveroksen tultua kuninkaaksi
- Artahsasta, Persian kuningas; kirje Syrian kirjaimilla, kielelle
- Kores, Persian kuningas --> Dariuksen hallitukseen asti
- Darius, Persian kuningas
- Asser-Haddon, Assurin kuningas
- Nebukadnesar Babelin kuningas
- **YHWH** oli kääntänyt Assurin kuninkaan heidän puoleensa = Darius ja Artahsastan, Persian kuninkaat ...

NECHEMIYAH

Nehemiah 1.

1. Nehemian Kirja.

1. LUKU

Nämä ovat Nehemian, Hakallan pojan teot - Tapahtuivat Kislavin kuulla, kahtenakymmenentenä vuonna, minun ollessani Susanin linnassa,

2. että Hanani, yksi minun veljistäni, tuli muutamain Juudan miesten kanssa. Ja minä kysyin heiltä Juudalaisista, jotka vankeudesta jääneet ja pääsneet olivat, ja Jerusalemista.

3. Ja he sanoivat minulle: ne jotka jäljelle jääneet ovat vankeudesta, ovat siellä maassa suuressa onnettomuudessa ja häpeässä; ja Jerusalemin muurit ovat hajoitetut ja sen portit tulella poltetut.

4. Kun minä senkaltaiset sanat kuulin, istuin ja itkin minä ja murehdin useita päiviä; ja minä paastosin ja rukoilin '**Elohey HaSh'amayim** Taivaan Jumalan edessä, {shaw-mah'-yim 8064}

5. *Waomar* ja sanoin: **YHWH 'Elohey HaSh'amayim**, suuri ja peljättävä **ha'El** joka pidät liiton ja laupeuden *wachased /checed* niille jotka sinua rakastavat ja pitävät Sinun käskysi *mitz'wotay /mitsvah!*

6. Anna korvasi kuulla ja silmäsi avoinna olla, ja kuule Sinun palvelijasi rukous jonka minä nyt rukoilen Sinun edessäsi yöt ja päivät, Sinun palvelijasi, Israelin ~~lasten~~ poikien edestä! ja minä tunnustan Israelin ~~lasten~~ poikien synnit jotka me olemme

tehneet Sinua vastaan; myöskin minä ja minun isäni huonekunta olemme syntiä tehneet!

7. Me olemme aivan väärin tehneet Sinua kohtaan, emmekä ole pitäneet Sinun käskyjäsi, sääntöjäsi ja oikeuttasi joita olet palvelijallesi Moosekselle käsenyt.

8. Mutta muista kuitenkin sitä sanaa jonka käskit Moosekselle, Sinun palvelijallesi ja sanoit: jos te olette uskottomat, niin Minä hajoitan teidät kansain sekaan;

9. mutta jos te palajatte Minun tyköni ja pidätte Minun käskyni ja teette ne, niin vaikka olisitte ajetut hamaan taivaan ääriin, niin Minä sieltäkin teidät kokoan ja vien siihen paikkaan jonka Minä olen valinnut Minun Nimeni asumasi jaksiksi.

10. He ovat kuitenkin Sinun palvelijasi ja Sinun kansasi jotka vapahdit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi.

11. *aNa 'Adonay!* O Herra! Olkoon Sinun korvasi avoinna palvelijasi rukouksiin jotka tahtovat peljätä Sinun Nimeäsi, ja anna Sinun palvelijasi tänäpäpä menestyä ja anna hänelle armo *l'rachamiym* tämän miehen edessä! Minä olin silloin kuninkaan juomanlaskija.

2. LUKU

Ja tapahtui kuningas Artahsastan kahdentenakymmenentenä vuonna, Nisanin kuulla, kun viini oli hänen edesssänsä, että minä otin viinin ja annoin kuninkaalle. Mutta minä en ollut koskaan ennen murheellinen *ra' rah* | *raiyim* 7451 hänen edesssänsä.

2. Niin kuningas sanoi minulle: miksi näytätä murheelliselta *ra' rah* | *raiyim* 7451 ja kuitenkin et ole sairas; ei se muuta ole, vaan suru on sinun sydämessäsi. Ja minä hämmästyin sangen kovin.

3. Minä sanoin kuninkaalle; eläköön kuningas iankaikkisesti! Eikö kasvoni olisi murheelliset kun se kaupunki jossa minun isäni haudat ovat, on kylmillä ja sen portit tulella kulutetut?

4. Ja kuningas sanoi minulle: mitä siis anot? Niin minä rukoilin taivaan *el-'Elohey haSHamayim*. {*shaw-mah'-yim* 8064}, vrt. Esra: *ElaH sh'amaYah*.

5. ja minä sanoin kuninkaalle; jos kuningas hyväksi näkee ja jos palvelijasi on sinun edessäsi kelpollinen, niin rukoilen että lähettäisit minut Juudaan, isäni hautauskaupunkiin rakentamaan sitä.

6. Niin sanoi kuningas minulle - ja kuningatar istui hänen vieresssänsä - kuinka kauan sinä matkassa olet ja milloin palajat? Ja se kelpasi kuninkaalle, ja hän lähetti minut, kun olin hänelle ajan määrännyt.

7. Ja minä sanoin kuninkaalle: jos on kuninkaan mieleen, niin annettaakoon minulle kirjeet päämiehille toisella puolen virtaa, että he sallivat minun mennä ylitse, siihenasti kuin minä tulen Juudaan,

8. ja Assadille, kuninkaan metsänhoitajalle kirje, että hän lähettää minulle hirssiä rakentaakseni portit linnaan, joka kuuluu pyhään huoneeseen ja kaupungin muuriin ja

siihen huoneeseen johon minä menen. Ja kuningas antoi sen minulle koska *K'yad-'Elohay hatovah* hyvä käsi oli minun päälläni.

9. Ja kun minä tulin sille puolelle virtaa päämiesten tykö, niin minä annoin heille kuninkaan kirjeen. Ja kuningas oli myös lähettänyt minun kanssani sodanpäämiehiä ja hevosmiehiä.

10. Mutta kun Sanballat, Horonilainen ja Tobija, ammonilainen virkailija sen kuulivat, panivat he pahaksensa *ra' rah* | *raiyim* 7451 sangen kovin että joku ihminen tuli joka Israelin ~~lasten~~ poikien parasta katsoi.

11. Ja tultuani Jerusalemiin ja oltuani siellä kolme päivää,

12. nousin minä yöllä ja muutamia miehiä minun kanssani; sillä en minä sanonut kellekään, mitä '**Elohay** oli antanut sydämmeeni tehdäkseeni Jerusalemissa; ja minulla ei ollut yhtään juhtaa myötäni paitsi sitä, jonka seljässä minä istuin.

13. Ja minä ajoin Laaksoportista ulos yöllä, Käärmeen lähteen kohdalle Sontaporttiin asti, ja katselin Jerusalemin muureja, jotka olivat hajotetut, ja sen portteja jotka olivat tulella kulutetut.

14. Ja minä kuljin vielä Lahdeportille ja Kuninkaan lammille; mutta ei ollut siellä sijaa käydä juhdalleni joka minun allani oli.

15. Vielä kuljin minä yöllä Laaksoa pitkin ja katselin muuria; sitte palasin ja tulin jälleen Laaksoporttiin.

16. Ja ylimmäiset eivät tietäneet kuhunka minä menin taikka mitä minä tein; sillä en minä vielä siihenasti ilmoittanut mitään kellekään, ei juudalaisille eikä papeille, ei ylimmäisille eikä esivallalle, eikä muille jotka tekivät työtä.

17. Nyt sanoin minä heille: te näette tämän onnettomuuden *ra' rah* | *raiyim* 7451 jossa olemme, että Jerusalem on autiona, ja sen portit ovat tulella kulutetut, tulkaat, rakentakaamme Jerusalemin muurit, ettemme enää häpeänä olisi!

18. Ja minä ilmoitin heille kuinka *et-yad* '**Elohay** käsi oli hyvästi minua suojellut, ja myös kuninkaan sanat, jotka hän puhui minulle. Ja he sanoivat: nouskaamme siis ja rakentakaamme! Ja he vahvistivat kätensä hyvään työhön.

19. Mutta kun Sanballat, Horonilainen ja Tobija, ammonilainen virkailija sen kuulivat, pilkkasivat he ja halveksivat meitä ja sanoivat: mikä se on jota te teette? tahdotteko jälleen luopua kuninkaasta?

20. Niin minä vastasin heitä ja sanoin heille: '**Elohey haSHamayim** antaa meille menestyksen, sillä me, Hänen palvelijansa, olemme valmistaneet itsemme ja rakennamme; mutta ei teillä ole yhtäkään osaa eikä oikeutta eikä muistoa Jerusalemissa!

3. LUKU

Ja Eljasib, ylimmäinen pappi, nousi pappein, hänen veljeinsä kanssa ja he rakensivat Lammasportin ja he pyhittivät sen, ja asettivat sen ovat paikoilleen. Ja he pyhittivät sen Mean torniin asti, hamaan Hananealin torniin saakka.

2. Ja Jerikon miehet rakensivat hänen vieressänsä; ja Saakkur, Imrin poika rakensi heidän vieressänsä.
3. Mutta Senaan ~~pojat~~ rakensivat Kalaportin ja kattoivat sen, ja panivat siihen ovet, lukot ja teljet.
4. Ja Meremot, Urijan poika, Hakoksen pojan, rakensi heidän vieressänsä; ja Mesulla, Berekian poika, Mesebeelin pojan, rakensi heidän vieressänsä; Sadok, Baenan poika rakensi heidän vieressänsä.
5. Niiden vieressä rakensivat Tekoan miehet; mutta heidän sankarinsa eivät taivuttaneet niskaansa '**Adoneyhem** palvelukseen.
6. Vanhan portin rakensi Jojada, Passeahin poika ja Mesullam Besodian poika; ja he kattoivat sen, ja panivat siihen ovet, lukot ja teljet.
7. Heidän vieressänsä rakensi Melatia Gibeonilainen ja Jadon Meronotilainen, Gibeonin ja Mispan miehiä, päämiehen tuomio-istuimen alaisia tällä puolella virtaa.
8. Hänen vieressänsä rakensi Ussiel Harhajan poika, kultaseppä; hänen vieressänsä rakensi Hanania voidekauppias. Ja he rakensivat Jerusalemia Leveään muuriin asti.
9. Heidän vieressänsä rakensi Refaja Hurin poika, puolen kulmakunnan päämies Jerusalemissa.
10. Heidän vieressänsä rakensi Jedaja Harumadin poika oman huoneensa kohdalla; hänen vieressänsä rakensi Hattus, Hasabenejan poika.
11. Toista kulmaa rakensi Matkija, Harimin poika ja Hasub, Pahat-Moabin poika sekä Pätsien tornin.
12. Hänen vieressänsä rakensi Sallum Haloheksen poika, puolen kulmakunnan päämies Jerusalemissa, hän itse ja hänen tyttärensä.
13. Laaksoportin rakensi Hanon ja Sanoahin asujamet, ne rakensivat sen ja panivat siihen ovet, lukot ja teljet ja tuhannen kyynärää muuria Sontaporttiin asti.
14. Ja Sontaportin rakensi Malkija, Rekabin poika, viinimäen kulmakunna päämies ; hän rakensi sen ja pani siihen ovet, lukot ja teljet.
15. Lähdeportin rakensi Sallum, Kolhosen poika, Mispan kulmakunnan päämies; hän rakensi ja kattoi sen ja pani siihen ovet, lukot ja teljet; ja hän rakensi myös Siloahin lammikon muurin, kuninkaan yrttitarhan luona astuimiin asti jotka tulevat alas Davidin kaupungista.
16. Hänen vieressänsä rakensi Nehemia, Asbukin poika, puolen Bet-Suurin kulmakunnan päämies, Davidin hautain kohdalle kaivettuun Kalalampeen ja sankarien huoneeseen asti.
17. Häntä likimpänä rakensivat Leviläiset, Rehum Banin poika; hänen vieressänsä rakensi Hasabin, puolen Kegilan kulmakunnan päämies, hänen kulmakuntansa puolesta.
18. Häntä likimpänä rakensivat heidän veljensä Bavai Hanadadin poika, Kegilan toisen puolen päämies.
19. Hänen vieressänsä rakensi Mispan päämies Eser, Jesuan poika, sen osan, jonka kohdalta astutaan kulma-asehuoneeseen.
20. Häntä likin rakensi Baruk Sebain poika, kiivaasti toisen osan, kulmasta Eljasibin ylimmäisen papin huoneen oveen asti.

21. Häntä likinnä rakensi Meremot Urijan poika Hakoksen pojan, toisen osan Eljasibin huoneen loppuun asti.
22. Ja hänen jälkeensä rakensivat papit, miehet Jordanin lakeudelta.
23. Heidän jälkeensä rakensi Benjamin ja Hassub oman huoneensa kohdalla; heidän perässänsä rakensi Asaria Maesejan poika Ananian pojan, huoneensa vieressä.
24. Hänen jälkeensä rakensi Binnui Henadadin poika, toisen osan Asarian huoneesta aina Kulmaan ja hamaan kolkkiaan asti.
25. Palal, Usain poika vastapäätä Kulmaa ja sitä rornia joka kohoaa kuninkaan ylähuoneesta, vankikartanon ääressä; hänen jälkeensä Pedaja Paroksen poika.
26. Netinimit asuivat Ofelin kukkulalla Vesiporttiin asti itään päin, josta torni kohoaa.
27. Sitälikin rakensivat Tekoalaiset toisen osan ison näkyvän tornin kohdalla aina Ofelin muuriin asti.
28. Hevosportin yläpuolella rakensivat papit, jokainen huoneensa kohdalla.
29. Heidän jälissänensä rakensi Sadok, Immerin poika oman huoneensa kohdalla; hänen jälissänensä rakensi Semaja Sekanian poika, itäportin vartija.
30. Hänen jälissänensä rakensi Hanania Selemian poika ja Hanun Salafin kuudes poika toisen osan; hänen jälissänensä rakensi Mesullam Berekian poika huoneensa kohdalla.
31. Hänen jälissänensä rakensi Malkija kultasepän poika Netimein ja kauppamiesten huoneeseen asti Käräjäportin kohdalla hamaan Kulmasaliin saakka.
32. Kultasepät ja kauppamiehet rakensivat Kulmasalin ja Lammasportin välillä.

4. LUKU

Kun Sanballat kuuli meidän muuria rakentavan, syytti hän vihaan ja närkästyi sangen suuresti. Ja hän pilkkasi Juudalaisia.

2. ja puhui veljiensä ja Samaritan voimallisten edessä sanoen: mitä nämä voimattomat Juudalaiset tekevät? Sallitaanko se heille? hekö uhraisivat? hekö sen yhtenä päivänä täyttäisivät? hekö tekisivät palaneet kivet tuhkaläjistä eläviksi?

3. Ja Tobija, Ammonilainen seiso i hänen vieressänensä ja sanoi: rakentakoot vapaasti, jos kettu sinne menisi, niin se kyllä hajoittaisi heidän kivimuurinsa!

4. *Sh'ma 'Eloheynu* kuule kuinka me olemme ylenkatsotut, ja käännä heidän häväistyksensä heidän päänsä päälle, ja saata heidät saaliiksi vankeuden maassa!

5. Älä peitä heidän pahoja *'avon* tekojansa äläkä pyyhi heidän syntiänsä kasvoisi edestä; sillä he ovat Sinua häväisseet, puhuen rakentajain läsnä ollessa!

6. Mutta me rakensimme muuria ja koko muuri yhdistettiin hamaan puolikorkeuteen asti; ja kansa teki rohkeasti työtä.

7. Kun Sanballat ja Tobija ja Arabialaiset ja Ammonilaiset ja Asdodilaiset kuulivat että Jerusalemin muuria korjattiin ja halkeamat täytettiin, vihastuivat he suuresti.

8. Ja he tekivät kaikki liiton keskenänsä tullaksensa sotimaan Jerusalemiä vastaan ja tekemään siellä häiriötä.

9. Mutta me rukoilimme *el-'Eloheynu* ja panimme heidän tähtensä vartijat öin ja päivin heitä vastaan.
10. Ja Juuda sanoi; kantajain voima on heikontunut, ja soraa on kovin paljon; emme voi rakentaa muuria!
11. Ja meidän vihollisemme sanoivat: he eivät tiedäkään eivätkä näe ennekuin me olemme heidän keskellensä, ja tapamme heidät ja estämme työn.
12. Ja kun ne Juudalaiset jotka heidän läheisyydessään asuivat, tulivat joka paikasta ja sanoivat sen meille ainakin kymmenen kertaa että me palaisimme heidän tykönsä,
13. niin minä asetin kansan alas muurin taa avonaisiin paikkoihin sukukunnittain miekkoinensa keihäinensä ja joutsinensa.
14. Ja minä tarkastelin kaikkia ja astuin esiin ja sanoin ylimmäisille ja päämiehille ja muulle kansalle: älkää peljätkö heitä! Muistakaat suurta ja peljättävää YHWH, ja sotikaat teidän veljienne, poikainne, tytärtenne, vaimojenne ja kotienne edestä!
15. Mutta kun meidän vihollisemme kuuluivat että me olimme saaneet tiedon asiasta ja että *et-'Adonay* oli heidän neuvonsa tyhjäksi tehnyt, nii saatoimme me palata kaikki takaisin muurille, jokainen työhönsä.
16. Ja tapahtui siitä päivästä, että toinen puoli nuoria miehiäni teki työtä, ja toinen puoli kantoi keihäitä, kilpiä, joutseja ja rautapaitoja. Ja päämiehet seisoivat koko Juudan huoneen takana.
17. Jotka rakensivat muuria ja kantoivat kuormia ja jotka sälyttivät, toisella kädellä he tekivät työtä ja toisella pitivät aseensa.
18. Ja jokaisella joka siellä rakensi, oli miekka sidottu vyölle; ja niin he rakensivat. Ja vaskitorven soittaja oli minun vieressäni.
19. Ja minä sanoin ylimmäisille ja päämiehille ja muulle kansalle: työ on suuri ja avara, ja me olemme hajalla muurin päällä, kaukana toinen toisestamme.
20. Millä paikalla te kuulette vaskitorven äänen, tulkaat sinne kokoon meidän tykömme; **'Eloheynu** sotii meidän edestämme!
21. Näin teimme siis työtä; ja toinen puoli heistä piti keihäitä päivän koittamasta aina siihensaakka että tähdet näkyivät.
22. Ja siihen aikaan minä myös sanoin kansalle: jokainen olkoon yöstä palvelijansa kanssa keskellä Jerusalemiä, että he yöllä olisivat meille vartijoina ja päivällä työssä.
23. Mutta minä ja minun veljeni ja palvelijani ja vartijat jotka minua seurasivat, emme riisuneet vaatteitamme; jokaiselle oli aseensa yhtä tarpeelliset kuin vesi paitsi vesipesua varten.

5. LUKU

Ja suuri kansan ja heidän vaimoinensa huuto nousi heidän veljiänsä, Juudalaisia vastaan.

2. Oli muutamia jotka sanoivat: meitä on paljon, poikia ja tyttäriä: meidän tulisi saada jyviä syödäksemme että me eläisimme!
3. Toiset sanoivat: pankkaamme meidän peltomme, viinimäkemme ja huoneemme pantiksi, että saisimme jyviä tällä kalliilla ajalla!
4. Ja muutamat sanoivat: me otimme rahaa lainaksi kuninkaan veroksi meidän peltojemme ja viinimäkiemme päälle.
5. Onhan meidän ruumiimme niin hyvä kuin veljiemmekin ruumis ja meidän ~~lapsemme~~ poikamme kuin heidänkin ~~lapsensa~~ poikansa; mutta katso, meidän täytyy jättää poikamme ja tyttäreemme orjuuteen, ja jo parhaallansa ovat muutamat meidän tyttäristämme sorretut, eikä ole voimaa meidän käsissämme; meidän peltomme ja viinimäkemme ovat joutuneet muille!
6. Kun minä kuulin tämän puheen ja heidän huutonsa, vihastuin sangen kovin.
7. Ja minä ajattelin asiata sydämessäni, ja nuhtelin ylimmäisiä ja päämiehiä ja sanoin heille: otatteko te kukin veljeltänne korkoa? Ja minä kokosin suuren joukon heitä vastaan,
8. ja sanoin heille: me olemme ostaneet meidän veljemme Juudalaiset jälleen, jotka olivat myödyt pakanoille, varamme mukaan; ja te nyt tahdotte myöä teidän veljenne ja tahdotte heidät myöä muille? Niin he vaikenivat eivätkä taitaneet vastata.
9. Niin minä sanoin: ei se ole hyvä minkä teette! Eikö teidän pitäisi vaeltaman meidän 'Elohiym pelvossa, ettemme joutuisi meidän vihollistemme, pakanain häväistäväksi?
10. Minäkin ja veljeni ja palvelijani olemme lainanneet heille rahaa ja jyviä. Mutta pyyhkikäämme pois tämä velka!
11. Antakaat heille tänäpänä heidän peltonsa, viinimäkensä, öljypuunsa ja huoneensa, ja sadannet rahasta, jyvistä, viinistä ja öljystä, jonka olette heiltä koroksi vaatineet!
12. Niin he sanoivat: me annamme sen takaisin, emmekä vaadi heiltä mitään; me teemme niinkuin olet sanonut. Ja minä kutsuin papit ja vannotin heitä niin tekemään.
13. Minä puhdistin helmani ja sanoin: **Ha'Elohiym** puhdistakoon jokaisen miehen huoneestansa ja pelastuksestansa joka ei tätä sanaa pidä, ja se tulkoon niin puhdistetuksi ja tyhjäksi! Ja kaikki kansa sanoi: amen! Ja he kiittivät *et-YHWH*. Ja kansa teki niinkuin oli sanottu.
14. Ja siitä ajasta kuin minut määrättiin olemaan heidän maaherransa Juudan maassa, kahdennestatoista vuodesta aina toiseen neljäntäkymmentä kuningas Artahsastan vuoteen asti, kahdentenatoista ajastaikana, en minä enkä veljeni nauttineet maaherran ruokaa.
15. Sillä ne maaherrat jotka ennen minua olivat olleet, olivat raskauttaneet kansaa ja ottaneet leipää ja viiniä heiltä, ja vielä sitte neljäkymmentä sikliä hopeaa; ja heidän palvelijansa tekivät väkivaltaa kansalle. Mutta en minä niin tehnyt, sillä minä pelkäsin *yirat* '**Elohiym**.
16. Ja myös muurin rakennustyöhön kävin minä käsiksi, enkä ostanut peltoa itselleni; ja kaikkien palvelijaini täytyi kokoontua työhön.
17. Ja Juudalaisia ja ylimmäisiä oli sata ja viisikymmentä minun pöydässäni, sekä ne, jotka tulivat pakanoista ympäristöltämme minun tyköni.

18. Ja minulle valmistettiin jokapäivä yksi härkä, ja kuusi valittua lammasta ja lintuja sekä erilaisi viinejä yltäkyllä joka kymmenes päivä, mutta en minä vaatinut maaherran ylläpitoa, sillä raskas työ painoi tätä kansaa.

19. **'Elohay**, muista minulle hyväksi kaikki minkä olen tehnyt tälle kansalle!

6. LUKU

Kun Sanballat, Tobija ja Gesem Arabialainen ja muut meidän vihollisemme kuulivat minun muurit rakentaneeksi, ja ettei yhtään halkeamaa siihen jäänyt - vaikka en sielä ollut pannut portteja paikoillensa -

2. Niin Sanballat, Tobija ja Gesem lähettivät minulle sanan: tule ja kokoontukaamme maan kyliin Onon laaksossa! Ja he aikoivat tehdä minulle paha.

3. Mutta minä lähetin heille sanansaattajat, sanoen: minulla on sangen suuri työ tehtävänä enkä voi tulla alas. Miksi pitäisi työn lakkaaman minun jättäissäni sen ja ja tullessani alas teidän tyköne?

4. Ja he lähettivät minun tyköni täyttä neljä kertaa saman sanan; ja minä vastasin heitä jälleen samalla tavalla.

5. Niin Sanballat lähetti viidennen kerran palvelijansa minun tyköni avoimella kirjeellä kädesssä.

6. Ja siinä oli kirjoitettu: pakanain kesken puhutaan, ja Gasmu on sanonut että sinä ja Juudalaiset aijotte luopua pois, sentähden sinä rakennat muureja; ja sinä thdot heidän kuninkaaksensa, niinkuin sanotaan.

7. Ja sinä lienet toimittanut profettoja sinusta julistamaan Jerusalemissa ja sanomaan: hän on Juudan kuningas! Ja nyt se asia tulee kuninkaan korviin; sentähden tule nyt ja neuvotelkaamme toinen toisemme kanssa:

8. Mutta minä lähetin hänen tykönsä ja annoin hänelle sanoa: ei ole niin tapahtunut kuin sinä sanot; vaan sinä olet sen ajatellut omasta sydämmestäsi.

9. Sillä he kaikki tahtoivat meitä peljättää ja ajattelivat: heidän kätensä väsyvät työstä, niin etteivät voi sitä enää täyttää! Nyt siis, vahvista minun käteni!

10 Ja minä tulin Semajan huoneeseen, Delajan pojan Mehatabelin pojan joka oli sulkenut itsensä huoneeseen. Ja hän sanoi: käykäämme yhdessä *el-Beyt Ha'Elohiym* huoneeseen, keskelle temppeliä ja sulkekaamme temppelin ovet. Sillä he tulevat tappamaan sinua, yöllä he tulevat sinua tappamaan.

11. Minä vastasin: sopsisiko senkaltaisen miehen kuin minä olen, paeta? ja kuka minukaltaiseni menisi temppeliin saadaksensa elää? En minä mene sinne!

12. Sillä katso, minä ymmärsin ettei *lo-'Elohiym* ollut haäntä lähettänyt; vaan hän ennusti minua vastaan, koska Tobija ja Sanballat olivat palkanneet hänet.

13. Hän oli palkattu sentähden että minä olisin pelvosta niin tehnyt ja syntiä tehnyt ja että he olisivat minut saattaneet pahaan huutoon minua häväistäksensä.

14. *Zakrah* muista **'Elohay**! Muista Tobijaa ja Sanballatia näiden heidän töidensä tähden, ja Noadiaa, nais-profettaa ja muita profettoja jotka minua tahtoivat peljättää!

15. Ja muuri tuli valmiiksi Elulin kuun viidennellä päivällä kolmattakymmentä 25p.. kahden kuudettakymmentä päivän kuluttua. (52 päivää)
16. Kun kaikki meidän vihollisemme se kuulivat, pelkäsivät kaikki ympärillämme olevat pakanat ja hämmästyivät keskenänsä; sillä he ymmärsivät tämän työn olevan meidän **'Eloheynu**.
17. Ja siihen aikaan oli monta Juudan ylimmäistä siellä joiden kirjeet menivät usein Tobijalle ja Tobijan kirjeet heille.
18. Sillä monta oli Juudassa jotka olivat vannoneet itsensä hänelle sillä hän oli Sekanian Arahin pojan vävy ja hänen pojallansa Johananilla oli Mesullamin Berekijan poja tytär.
19. Ja he puhuivat hyvin minun edessäni hänestä ja veivät minun puheeni hänelle; ja Tobija lähetti kirjeitä peljättääksensä minua.

7. LUKU

Mutta sittekuin muurit olivat rakennetut, panin minä portit paikoillensa; ja asetettiin ovenvartijat veisaajat ja Leviläiset.

2. Ja minä käskin veljeäni Hanania ja Hananjaa, linnan päämiestä Jerusalemissa, sillä hän oli uskollisempi ja *w'yare et-***Ha'Elohiym** pelkäävämpi mies kuin moni muu -

3. ja sanoin heille: ei Jerusalemin portteja ennen saa avatakuin aurinko lämpimästi paistaa; ja kun vielä työtä tehdään, pitää portit pantaman kiinni je teljettämän. Ja vartijoita asetettakoon Jerusalemin asuvaisista jokainen paikkaansa ja kukin oman huoneensa kohdalle.

4. Sillä kaupunki oli avara ja suuri, mutta kansaa oli vähän siinä; ja huoneita ei ollut rakennettu.

5. Ja **'Elohay** pani mieleeni että minä kokosin ylimmäiset ja päämiehet ja kansan ja luin heidät sukujensa mukaan. Ja minä löysin niitten sukuluettelon, jotka ennen olivat tulleet vankeudesta: ja minä löysin siinä kirjoitettuna:

6. Nämä ovat maakunnan **laps**et pojat, jotka palasivat vankeudesta, jotka Nebukadnessar Babelin kuningas oli vienyt pois; ja he palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, jokainen kaupunkiinsa,

7. jotka tulivat Serubbabelin, Jesuan, Nehemian, Asarian, Raamian, Nahamanin, Mordekain, Bilsan, Misperetin, Bigvain, Nehumin ja Baenan kanssa. Tämä oli Israelin miesten luku:

8. Paroksen **laps**ia poikia: 2172;

9. Sefatian **laps**ia poikia: 372

10. Arahin **laps**ia poikia: 652

11. Pahat-Moabin **laps**ia poikia, Jesuan ja Joabin **laps**ista pojista: 2818

12. Elamin **laps**ia poikia: 1254

13. Sattun **laps**ia poikia: 845

14. Sakkain **laps**ia poikia: 760

15. Binnuin lapsia poikia: 648
16. Bebain lapsia poikia: 628
17. Asgadin lapsia poikia: 2322
18. Adonikamin lapsia poikia: 670
19. Bigvain lapsia poikia: 2067
20. Addinin lapsia poikia: 655
21. Aterin lapsia poikia Hiskijasta: 98
22. Hasumin lapsia poikia: 328
23. Besain lapsia poikia: 324
24. Harifin lapsia poikia: 112
25. Gibonin lapsia poikia: 95
26. Betlehemin ja Netofan miehiä: 188
27. Anatotin miehiä: 128
28. Bet Asmavetin miehiä: 42
29. Kirjat-Jearimin, Kafiran ja Beerotin miehiä: 743
30. Raman ja Gabaan miehiä: 621
31. Mikmaan miehiä: 122
32. Betelin ja Ain miehiä: 123
33. toisen Nebon miehiä: 52
34. toisen Elamin lapsia poikia: 1254
35. Harimin lapsia poikia: 320
36. Jerikon lapsia poikia: 345
37. Lodin, Hadidin ja Onon lapsia poikia: 721
38. Sennan lapsia poikia: 3930
39. Papit: Jedajan lapsista pojista Jesuan huoneesta: 973
40. Immerin lapsia poikia: 1052
41. Pashurin lapsia poikia: 1247
42. Harimin lapsia poikia: 1017
43. Leviläiset: Jesuan lapsia poikia Kadmielista, Hodevan lapsista pojista: 74
44. Veisaajat: Asafin lapsia poikia: 148
45. Ovenvartijat olivat Sallumin lapset pojat, Talmonin lapset pojat, Akkubin lapset pojat, Sobain lapset pojat 138
46. Netinimit: Sihain lapset pojat, Hasufan lapset pojat, Tabaotin lapset pojat,
47. Karoksen lapset pojat, Sian lapset pojat, Padonin lapset pojat,
48. Lebanan lapset pojat, Hagaban lapset pojat, Salmain lapset pojat,
49. Hananin lapset pojat, Giddelin lapset pojat, Gaharin lapset pojat,
50. Reajan lapset pojat, Resinin lapset pojat, Nekodan lapset pojat,
51. Gassamin lapset pojat, Ussan lapset pojat, Passeahin lapset pojat,
52. Besain lapset pojat, Meunimin lapset pojat, Nefusesimin lapset pojat,
53. Bakbukin lapset pojat, Hakufan lapset pojat, Harhurin lapset pojat,
54. Baslitin lapset pojat, Mehidan lapset pojat, Harsan lapset pojat,
55. Barkoksen lapset pojat, Siseran lapset pojat, Tamahin lapset pojat,
56. Nesiain lapset pojat, Hatifan lapset pojat,

57. Salomon palveliajin lapsia poikia oli: Sotain lapset pojat, Soferetin lapset pojat, Peridan lapset pojat,
58. Jaelan lapset pojat, Darkonin lapset pojat, Giddelin lapset pojat,
59. Sefatian lapset pojat, Pokeret-Sebaimin lapset pojat, Amonin lapset pojat,
60. Kaikkia Netimein ja Salomon palvelijain lapsia poikia oli 392
61. Ja nämä menivät ylös Tel-Melasta, Tel Harsasta, Kerubista, Addonista ja Immerista; mutta he eivät tietäneet isäinsä huonetta eikä sukuperäänsä, josko he olivat Israelista:
62. Delajan lapset pojat, Tobijan lapset pojat, Nekodan lapset pojat, 642
63. ja papeista: Habajan lapset pojat, Hakotsin lapset pojat, Barsillain lapset pojat, joka otti vaimon Barsillain Gileadilaisen tyttäristä ja kutsuttiin heidän nimellensä.
- 64 Nämä etseivät sukukuntansa polvilukukirjaa; mutta kun sitä ei löydetty, hyljättiin he pappeudesta.
65. Ja maaherra kielsi heitä syömästä kaikkein pyhimmästä ennekuin tulisi pappi kantaen "valkeudet ja täydellisyydet" Urim ja Tummim.
66. Koko seurakunta yhteensä oli 52.360.
67. paitsi heidän palvelijointansa ja piikojansa joita oli 370. Oli myös heidän seassansa veisaajia, miehiä ja naisia 245.
68. Ja heillä oli 736 hevosta, 245 muulia
69. 435 kamelia, 6720 aasia
70. Ja muutamat ylimmäisistä isistä antoivat lahjoja rakennusta varten. Maaherra antoi varastoon tuhannen kultapenninkiä, viisikymmentä maljaa, 530 papin ihovaatetta.
71. Ja muutamat ylimmäisistä isistä antoivat rakennuksen varastoon 20.000 kultapenninkiä ja 2.200 leiviskää hopeaa.
72. Ja muu kansa antoi 20.000 kultapenninkiä ja 2000 leiviskää hopeaa ja 70 papin ihovaatetta.
73. Ja papit, Leviläiset, ovenvartijat, veisaajat ja koko Israel asuivat kaupungeissa. Ja kun seitsemäs kuukausi tuli, asuivat Israelin lapset pojat kaupungeissaan.

8. LUKU

Sitte kokoontui kaikki kansa niinkuin yksi mies, avonaisella paikalla joka on Vesiportin edessä. Ja he sanoivat Esralle, kirjanoppineelle että hän toisi **Torat Mosheh** Mooseksen lakikirjan jonka **YHWH et-Yisr'ael** oli säätänyt.

2. Ja Esra pappi toi **HaTorah** lakikirjan kansan eteen, sekä miesten että naisten, ja kaikkein jotka ymmärtää ja kuulla taisivat, seitsemännen kuun ensimmäisenä päivänä.

3. Ja hän luki siitä kadulla Vesiportin edessä aamusta hamaan puolipäivään asti miesten ja naisten kuullen, ja kunkin, joka ymmärtää taisi; ja kaiken kansan korvat olivat lakikirjaan käännettyt.

4. Ja Esra, kirjanoppinut, seiso korkealla puu-lavalla jonka olivat tehneet; ja Matitja, Sema, Anaja, Urija, Hilkija, ja Maeseja seisoivat hänen vieresssä hänen oikialla puolellansa, ja hänen vasemmalla puolellansa Pedaja, Mikael, Malkija, Hasum, Hasbadena, Sakaria ja Mesullam.
5. Ja Esra avasi kirjan kaiken kansan nähden; sillä hän seiso ylempänä kaikkea kansaa. Ja kun hän sen avasi, nousi kaikki kansa seisoalleen.
6. Ja Esra kiitti *et-YHWH Ha'Elohiym*, ja kaikki kansa vastasi kädet nostettuna ylöspäin: amen! amen! ja he kumartuivat ja rukoilivat *WaYish'Tachauu LAYHWH* kasvot maassa.
7. Ja Jesua, Bani, Seriba, Jamin, Akkub, Sabbeini, Hodija, Maeseja, Kelita, Asaria, Josabad, Hanan, Pelaja ja Leviläiset opettivat kansaa ymmärtämään; ja kansa seiso alallansa.
8. *WaYiq'ru vaSefer B'Torat Ha'Elohiym* - Ja he lukivat kirjasta, Jumalan laista, selvästi ja selittäen, niin että he ymmärsivät, mitä luettiin.
9. Ja Nehemia joka on Tirsata *Tirshatha* maaherra ja Esra pappi, kirjanoppinut, ja Leviläiset, jotka opettivat kansaa ymmärtämään, sanoivat kansalle: tämä päivä on pyhä *Qadosh-hu YHWH 'Eloheykhem*; älkää murehtiko älkäätkä itkekö! Silä kun kansa kuuli lain Sanat, niin he kaikki itkivät. *Qadosh-hu* pyhä-Hänelle
10. Ja hän sanoi heille: menkää ja syökää lihavaa ja juokaat makeaa ja lähettäkää muillekin osa, joilla ei mitään ole valmistettu; tämä päisä on pyhä **La'Adoneynu**, sentähden älkää murehtiko, sillä ilo *ched'wat YHWH* on teidän väkevyytenne *mauZ'kem* linnotus.
11. Ja Leviläiset rauhoittivat kaiken kansan ja sanoivat; olkaat ääneti, sillä tämä päivä on pyhä; älkää murehtiko!
12. Ja kaikki kansa meni syömään ja juomaan, ja lähettämään osia ulos, ja viettämään suurta ilojuhlaa; sillä he olivat ymmärtäneet ne sanat jotka heille olivat ilmoitetut.
13. Toisena päivänä tulivat kaiken kansan ylimmäiset isät, papit ja Leviläiset kokoon Esran, kirjanoppineen tykönä, oppimaan lain sanoja.
14. Ja he havaitsivat laissa kirjoitettuna että **BaTorah YHWH** oli käsenyt Mooseksen kautta Israelin ~~lasten~~ poikien asua lehtimajoissa seitsemännen kuun juhlalla
15. Ja että heidän tuli julkisesti ilmoittaa ja kuuluttaa kaikissa kaupungeissansa ja Jerusalemissa sanoen: menkää ulos vuorelle ja tuokaat öljypuun oksia, palmupuun oksia ja lehtevistä puista oksia tehdäkseenne majoja, niinkuin kirjoitettu on!
16. Ja kansa meni ulos ja toi niitä; ja he tekivät itsellensä lehtimajoja *suKot*, jokainen katollensa ja kartanoillensa ja *Beyt Ha'Elohiym* huoneen kartanolle ja avonaiselle paikalle Vesiportin luona ja avonaiselle paikalle Efraimin portin luona.
17. Ja kaikki kansa joka palannut oli vankeudesta, teki lehtimajoja ja asui niissä; sillä ei Israelin ~~lapset~~ pojat olleet niin tehneet hamasta Josuan, Nunin pojan ajasta aina siihen päivään asti. Ja siinä oli sangen suuri ilo.
18. *WaYiq'ra B'sefer Torat Ha'Elohiym* jokapäivä luettiin Jumalan laista, ensimmäisestä päivästä viimeiseen. Ja he pitivät juhlaa seitsemän päivää, ja kahdeksanten päivänä oli päätösjuhla, niinkuin säädetty oli.

9. LUKU

Neljäntenä päivänä kolmattakymmentä 24.pnä samaa kuuta tulivat Israelin lapset pojat kokoon, paastoten, säkkiin puetetut ja multaa päänsä päällä.

2. Ja he eroittivat Israelin siemenen kaikista muukalaisista lapsista pojista; ja he tulivat edes ja tunnustivat syntinsä ja isäinsä pahat teot.

3. Ja he nousivat kukin paikaltansa ja heidän kuullessansa luettiin neljä kertaa *B'sefer* **Torat YHWH 'Eloheyhem** lakikirjasta; ja he tunnustivat ja rukoilivat **LAYHWH 'Eloheyhem** neljästi päivässä.

4. Ja Leviläisten korotetulle paikalle nousivat Jesua, Bani, Kadmiel, Sebania, Bunni, Serebia, Bani ja Kenani ja he huusivat suurella äänellä *el-YHWH 'Eloheyhem*.

5. Ja Leviläiset Jesua, Kadmiel, Bani, Hasabnia, Serebia, Hodija, Sebania ja Petahia sanoivat: nouskaat kiittämään *Barakhu et-YHWH 'Eloheykhem*, ijankaikkisesta *min-haolam* ijankaikkiseen *ad-haolam*! Ja Sinun kunniasi Nimi kiitettäköön, joka on korotettu yli kaiken siunauksen ja kiitoksen!

6. *aTah-hu YHWH* Sinä yksinäsi olet YHWH, Sinä *aTah* olet luonut taivaat ja taivasten taivaat, kaikkine heidän sotaväkinensä, maan ja kaikki mitä siinä on! ja Sinä teet kaikki nämä eläviksi; ja taivaan sotajoukot kumartain rukoilevat Sinua!

7. *aTah-hu* Sinä olet **YHWH Ha'Elohiym**, joka valitsit Abramin isä ja johdatit hänet Kaldean Urista ja annoit hänelle nimen Abraham paljouksien isä,

8. ja löysit hänen sydämensä uskolliseksi Sinun edessäsi ja teit liiton hänen kanssansa antaaksesi hänen siemenellensä Kananealaisten, Hetiläisten, Amorilaisten, Feresiläisten, Jebusilaisten ja Girgasilaisten maan; ja Sinä olet pitänyt Sanasi, sillä Sinä olet vanhurskas.

9. Ja Sinä katsoit meidän isäimme surkeuden puoleen Egyptissä, ja kuulit heidän huutonsa Punaisen meren luona,

10. ja teit merkkejä ja ihmeitä Faraossa ja kaikissa hänen palvelijoissansa ja kaikessa hänen maansa kansassa; sillä Sinä tiesit että nämä menettelivät ylpeästi heitä vastaan; ja Sinä teit itsellesi Nimen, niinkuin se tänäkin päivänä on.

11. Ja Sinä jaoit meren heidän edessänsä, niin että he kuivalla menivät meren keskitse ja heidän vainoojansa heitit sinä syvyyteen, niinkuin kiven väkeviin vesiin.

12. Ja päivällä sinä johdatit heitä pilvenpatsaalla ja yöllä tulenpatsaalla, valaisten heille sitä tietä jota he vaelsivat

13. Sinä tulit Sinain vuorelle alas ja puhuit heille taivaasta ja annoit heille oikeat tuomiot ja totisen lain, hyvät säännöt ja käskyt.

14. ja ilmoitit heille pyhän sabbatisi ja annoit heille käskyt *umitz'wot /mitzvah*, säännöt ja lain **w'Torah** palvelijasi Mooseksen kautta,

15. ja annoit heille leipää taivaasta kun he isosivat ja annoit veden vuotaa kalliosta kun he janosivat; ja puhuit heille että menisivät omistamaan maan jonka Sinä olit nostetulla kädellä luvannut heille antaa.

16. Mutta he ja meidän isämme tulivat ylpeiksi ja kovakorvaisiksi, niin etteivät totelleet sinun käskyjäsi.
17. Ja he eivät tahtoneet kuulla eikä ajatella niitä ihmeitä jotka Sinä teit heidän kanssaan; vaan tulivat uppiniskaisiksi ja asettivat vastahakoisuudessaan päämiehen palataksensa takaisin orjuuteensa. Mutta Sinä *w'aTah* **'Eloha** olet anteeksi-antava, armollinen ja laupeas, pitkämielinen ja rikas hyvyydestä, etkä heitä hyljännyt.
18. Vaikka he tekivät valetun vasikan ja sanoivat: tämä on **'Eloheykha** joka sinut johdatti Egyptistä ja suuresti Sinua häpäisivät,
19. et Sinä kuitenkaan heitä hyljännyt korvessa, suuressa laupeudessa. Ja pilvenpatsas ei mennyt heiltä pois päivällä, johdattamasta heitä tiellä, eikä tulenpatsas yöllä, valaisemasta tietä, jota he vaelsivat.
20. Sinun hyvän henkesi lähetit Sinä opettamaan heitä; etkä Sinä myöskään kieltänyt mannaasi heidän suustansa, ja annoit heille vettä heidän janossansa.
21. Sinä ravitsit heitä korvessa neljäkymmentä ajastaikaa, ettei heillä mitään puuttunut; ei heidän vaatteensa vanhentuneet, eikä heidän jalkansa känsästyneet.
22. Sinä annoit heille valtakunnat ja kansat ja jaoit heille osat eri paikoissa; ja he omistivat Sihonin maan sekä Hesbonin kuninkaan maan, että Ogin, Basanin kuninkaan maan.
23. Ja heidän lapsensa ~~poikansa~~ teit Sinä monilukuisiksi kuin tähdet taivaalla ja veit heidät siihen maahan josta Sinä heidän isillensä sanonut olit että heidän piti sinne menemän sitä omistamaan.
24. Ja lapset pojat menivät ja valloittivat maan; ja Sinä nöyryytit Kananealaiset maan asujamet heidän edessänsä, ja annoit ne heidän käsiinsä, niin myös heidän kuninkaansa ja maan kansat, että tekisivät heille oman tahtonsa mukaan.
25. Ja he voittivat vahvat kaupungit ja lihavan maan ja omistivat huoneita täynnä kaikkinaista viljaa, vuojonkivisiä kaivoja, viinimäkiä ja öljymäkiä ja paljon hedelmällisiä puita. Ja he söivät ja ravittiin, ja lihoivat ja elivät herkkullisesti Sinun suuresta hyvyydestäsi.
26. Mutta he tulivat tottelemattomiksi ja vastahakoisiksi Sinua vastaan, ja heittivät Sinun lakisi *el-Toratkha* selkäänsä taa; ja he tappoivat Sinun profettasi jotka heitä vastaan todistivat että he kääntyisivät; ja he suuresti häpäisivät Sinua.
27. Silloin Sinä annoit heidät vihollistensa käsiin jotka heitä ahdistivat. Ja he huusivat Sinua ahdistuksensa aikana ja Sinä kuulit taivaasta heitä ja suuren laupeutesi tähden annoit Sinä heille pelastajat *Moshiyim Yasha'* **Jeshua** jotka heitä autoivat vihollistensa käsistä.
28. Mutta lepoon tultuansa he rupesivat he taas pahaa *ra' rah* | *ra* 7451 tekemään Sinun edessä. Silloin Sinä jätit heidät taas vihollistensa käsiin jotka heitä hallitsivat. Niin he taas huusivat Sinun puoleesi ja sinä kuulit heitä taivaasta ja pelastit heidät monta kertaa, Sinun suuren laupeutesi tähden.
29. Ja Sinä varoitit heitä ja tahdoit kääntymään lakisi *el-Toratekha* tykö; mutta he olivat ylpeät eivätkä totelleet käskyjäsi ja he syntiä tekivät Sinun säätyjäsi *uv'mish'Pateykha /mitsvah* vastaan, joitten kautta ihminen elää jos hän niitä tekee; ja he käänsivät hartionsa ja kovensivat niskansa, eivätkä totelleet.

30. Ja sinä kärsit heitä monta ajastaikaa, varoitit heitä Sinun hengelläsi profettain kautta, mutta he eivät ottaneet sitä korviinsa. Silloin sinä annoit heidät maan kansain käsiin.
31. Mutta suuren laupeutesi tähden et sinä heitä peräti hävittänyt etkä hyljännyt; sillä Sinä olet armollinen ja laupeas *EL-chaNun w'rachum aTah*.
32. W'aTah '**Eloheynu** ! Sinä suuri **Ha'El**, väkevä ja peljättävä, joka pidät liiton ja laupeuden, älä vähäksy niitä vaivoja, jotka ovat tulleet meille ja meidän kuninkaillemme, päämiehillemme, papeillemme, profetoillemme, isillemme ja kaikelle Sinun kansallesi Assurin kuninkaan ajasta hamaan tähän päivään asti!
33. Sinä olet vanhurskas kaikessa mitä meitä kohdannut on; sillä Sinä olet oikein tehnyt, mutta me olemme olleet jumalattomat *hir'shanu!*
34. Meidän kuninkaamme, päämiehemme, pappimme ja isämme eivät ole tehneet Sinun lakisi **Toratekha** mukaan, eivätkä lukua pitäneet Sinun käskyistäsi ja todistuksistasi, joita annoit heille ilmoittaa.
35. He eivät ole palvelleet Sinua heidän valtakunnassansa ja Sinun suuressa hyvyydessäsi jonka Sinä annoit heidän haltuunsa, eivätkä palanneet pahoista *ra' rah* | *haraiym* **7451** töistänsä.
36. Katso, me olemme orjina tänäpäpä; ja siinä maassa jonka annoit meidän isillemme, että he nauttisivat sen hedelmiä ja hyvyyttä, katso, siinä me olemme orjina!
37. Ja se enentää tulot kuninkaille jotka olet pannut päällemme meidän synteimme tähden; ja he hallitsevat ruumiitamme ja karjamme oman tahtonsa mukaan, ja me olemme juuri suuressa tuskassa.
38. Mutta tähän kaikkeen nähden teimme nyt vahvan liiton ja kirjoitimme sen ja annoimme päämiestemme, Leviläistemme ja pappeimme sen sinetillänsä vahvistaa.

10. LUKU

Ja ne, jotka heidän sinettinsä painoivat, olivat Nehemia Tirsata =maaherra, Hakalian poika ja Sidekija,

2. Seraja, Asaria, Jeremia,

3. Pashur, Amaria, Malkija,

4. Hattus, Sebania, Malluk,

5. Harim. Meremot, Obadia,

6. Daniel, Ginntun, Baruk,

7. Mesullam, Abija, Mijamin,

8. Maasia, Bilgai ja Semaja: nämä olivat papit.

9. Mutta Leviläiset olivat: Jesua, Asanian poika, Binnui, Henadadin lapsista pojista, Kadmiel,

10. ja heidän veljensä: Sebania, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,

11. Mika, Rehob, Hasabia,
12. Sakkur, Serebia, Sebania,
13. Hodija, Bani, ja Beninu.
14. Kansan päämiehet olivat: Paros, Pahat-Moab, Elam, Sattu, Bani,
15. Bunni, Asgad, Bebai,
16. Adonija, Bigvai, Adin,
17. Ater, Hiskija, Assur,
18. Hodija, Hasum, Betsai,
19. Harif, Anatot, Neubai,
20. Magpias, Mesullam, Hesir,
21. Mesabel, Sadok, Jaddun,
22. Pelatia, Hanan, Anaja,
23. Hosea, Anania, Hassub,
24. Halohes, Pilha, Sobek,
25. Rehum, Hasabna, Maeseja,
26. Ahija, Hanan, Anan,
27. Malluk, Harim, ja Baena.
28. Ja muu kansa, papit, Leviliset, ovenvartijat, veisaajat, Netimit ja kaikki jotka vaimoinensa, poikinensa olivat eronneet pois maakuntain kansoista *el-Torat Ha'Elohiym* lain puoleen, kaikki, jotka sen ymmärtää taisivat,
29. yhdistyivät veljihinsä, voimallisiin heidän joukossansa, tulivat valalle ja vannoivat vaeltavansa **B'Torat Ha'Elohiym** laissa, joka heille oli annettu Mooseksen, *eved-Ha'Elohiym* palvelijan kautta, pitävänsä ja tekevänsä kaikki *et-Kalmitzvot YHWH 'Adoneynu* käskyt, tuomiot ja säännöt.
30. ja ettemme anna maan kansoille meidän tyttäriämme, emmekä ota meidän pojillemme heidän tyttäriänsä,
31. ja että, jos maan kansa tuo sabbattina kauppatavaraa ja kaikkinaista vuoden tuloa myötäväksi, emme ota heiltä sabbattina ja pyhä päivänä, ja että me seitsemännen vuoden annamme olla vapaana kaikista rasituksista,
32. Ja me sitouduimme itse siihen sääntöön, että annamme kolmannen osan sikliä vuosittain meidän *Beyt 'Eloheynu* huoneen palvelukseen:
33. näkyleiviksi, alinomaiseksi ruoka-uhriksi, alinomaiseksi poltto-uhriksi, sabbattina, uusilla kuilla ja juhlapäivinä ja kiitos-uhriksi, ja syntiuhriksi, jolla Israel sovitetaan ja kaikkinaiseksi tarpeeksi meidän *Beyt 'Eloheynu* huoneessa.
34. Ja me papit, Leviläiset ja kansa heitimme arpaa halko-uhrista jota joka vuosi piti tuotaman meidän *l'veyt 'Eloheynu* huoneeseen, isäimme huonekuntain mukaan määrätyillä ajoilla poltettavaksi **YHWH 'Eloheynu** alttarilla, niinkuin laissa kirjoitettu on.
35. Ja me sitoudumme tuomaan *l'veyt YHWH* huoneeseen peltomme esikoisista ja kaikkinaisten puiden ensimmäisiä hedelmiä,
36. ja esikoiset pojistamme ja eläimistämme niinkuin laissa kirjoitettu on; ja esikoiset härjistämme ja lampaistamme, viemme ne *l'veyt 'Eloheynu* huoneen papeille, jotka palvelevat *B'veyt 'Eloheynu* huoneessa.

37. Ja taikinamme esikoiset ja ylönnyshuoneemme ja kaikkinaisia puun hedelmiä me tahdomme viedä papeille meidän *Beyt 'Eloheynu* huoneeseen kammioihin, ja Leviläisille kymmenekset maastamme, että Leviläiset kaikissa kaupungeissa saavat kymmenekset meidän työstämme.

38. Ja papin, Aaronin pojan pitää myös saaman Leviläisten kanssa heidän kymmenyksistänsä ja Leviläiset viekööt heidän kymmenyksistänsä kymmenennen osan meidän *l'veyt 'Eloheynu* huoneeseen, varastohuoneeseen kammioihin.

39. Sillä Israelin ~~lasten~~ poikien ja Levin ~~lasten~~ poikien tulee viedä jyvään, viinin ja öljyn ylönnyshuoneeseen; siellä ovat pyhät astiat ja papit jotka palvelevat ja ovenvartijat ja veisaajat. Me emme siis tahdo luopua meidän *et-Beyt 'Eloheynu* huoneesta.

11. LUKU

Ja kansan päämiehet asuivat Jerusalemissa; mutta muu kansa heitti arpaa saattaaksensa yhden kymmenestä asumaan Jerusalemissa, pyhässä kaupungissa mutta yhdeksän osaa toisissa kaupungeissa.

2. Ja kansa siunasi kaikkia niitä miehiä jotka vapaaehtoisesti kävivät asumaan Jerusalemissa.

3. Nämä ovat maakunnan päämiehet jotka asuivat Jerusalemissa; mutta Juudan kaupungeissa asui itsekukin perintö-osassaan kaupungeissansa: Israel, papit, Leviläiset, Netimit ja Salomon palvelijain ~~lapset~~ pojat.

4. Ja Jerusalemissa asuivat muutamat Juudan ja Benjaminin ~~lapsista~~ pojista: Ataja Ussian poika, Sakarian pojan, Amarian pojan Sefetian pojan, Mahaleelin pojan, Peretsen ~~lapsista~~ pojista,

5. ja Maeseja Barukin poika, Kolhosen pojan, Hasajan pojan, Adajan pojan, Jojadan pojan, Adajan pojan, Jojaribin pojan, Sakarian pojan, Silonin pojan.

6. Kaikkia Peretsen ~~lapsia~~ poikia jotka asuivat Jerusalemissa oli 468 vahvaa miestä.

7. Nämä olivat Benjaminin ~~lapset~~ pojat: Sallu Mesullamin poika, Joedin pojan, Pedajan pojan, Kolajan pojan, Maasejan pojan, Itielin pojan, Jesajan pojan;

8. ja hänen jälkeensä Gabbai, Sallai, 928.

9. Ja Joel Sikrin poika oli heidän esimiehensä, ja Juuda Senuan poika oli toisena kaupungin päällikkönä.

10. Papeista: Jedaja Jojaribin poika, Jakin,

11. Seraja Hilcian poika, Mesullamin pojan, Sadokin pojan, Merajotin pojan, Ahitobin pojan, 'Elohiym huoneen päämies,

12. ja heidän veljiänsä jotka huoneessa työtä tekivät: 822 ja Adaja Jerohamin poika, Pelalian pojan, Amsin pojan, Sakarian pojan, Pashurin pojan, Malkijan pojan.

13. ja hänen veljensä, isäin päämiehet: 228; ja Amasai, Asareelin poika, Ahasain pojan, Immerin pojan,

14. ja heidän veljensä väkevät miehet 122; ja Sabdiel Gedolimin poika oli heidän esimiehensä.
15. Leviläisistä: Semaja, Hassubin poika, Asrikamin pojan, Hajabian pojan, Bunnin pojan;
16. Ja Sabtai ja Josabad, Leviläisten päämiehistä, *l'veyt Ha'Elohiym* huoneen ulkotyössä;
17. Mattanja Mikan poika, Sabdin pojan joka oli ylimmäinen kiitosta alkamaan rukouksessa; ja Bakbukia, toinen veljeinsä keskellä ja Abda Sammuan poika, Galalin pojan, Jeditunin pojan,
18. Leviläisistä oli kaikkiansa pyhässä kaupungissa 284.
19. Ja ovenvartijat: Akkub, Talmon ja heidän veljensä jotka porteissa vartijoitsivat 172.
20. Mutta muut Israelista, papit ja Leviläiset olivat kaikissa Juudan kaupungeissa, jokainen omassa perintö-osassaan.
21. Ja Netimit asuivat Ofelissa; ja Siha ja Gispa olivat Netimein päälliköt.
22. Mutta Leviläisten esimies Jerusalemissa oli Ussi, Banin poika, Hasabian pojan, Mattanian pojan, Mikan pojan, Assafin pojista, veisaajista, *Beyt Ha'Elohiym* huoneen työssä.
23. Sillä se oli kuninkaan käsky heille, että veisaajille oli määrätty tulo vahvistettu kullekin päivälle.
24. Ja Petahja, Mesesabeelin poika, Serahin ~~lapsista~~ pojista, Juudan pojan, oli kuninkaan käskyläinen kaikissa kansan asioissa.
25. Ja Juudan ~~lapset~~ pojat, jotka olivat maan kylissä, asuivat Kirjat Arbassa ja sen kylissä, ja Dibonissa ja sen kylissä ja Kabseelissa ja sen kylissä,
26. ja Jesuassa, Moladassa, Betpaletissa,
27. ja Hasar-Sualissa, Beer-Sebassa ja sen kylissä,
28. ja Siklagissa ja Mekonassa ja sen kylissä,
29. ja En-Rimmonissa, Sorgassa, Jaremutissa,
30. Sanoahissa, Adullamissa ja sen kylissä, Lakiksessa ja sen kedolla, Asekassa ja sen kylissä. Ja he oleskelivat hamasta Beer-Sabasta niin Hinnomin laaksoon asti.
31. Mutta Benjaminin ~~lapset~~ pojat Gabaasta asuivat Mikmaassa, Ajassa ja Betelissä ja niiden kylissä,
32. Anatotissa, Nobissa, Ananiassa,
33. Hatsorissa, Ramassa, Gittaimissa,
34. Hadidissa, Seboimissa, Neballatissa,
35. Lodissa ja Onossa, seppäin laaksossa.
36. Ja muutamat Leviläisten osakunnat tulivat Juudeasta Benjaminiin.

12. LUKU

Nämä ovat papit ja Leviläiset jotka menivät ylös Serubbabelin Sealtielin pojan ja Jesuan kanssa: Saraja, Jeremia, Esra,

2. Amaria, Malluk, Hattus,

3. Sekania, Nehum, Meremot,

4. Iddo, Ginetoi, Abija,

5. Mijamin, Madja, Bilga,

6. Semaja, Jojarib, Jedaja,

7. Sallu, Amok, Hilkija ja Jedaja. Nämä olivat pappein ja heidän veljiensä päämiehet Jesuan aikana.

8. Ja Leviläiset: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebia, Juuda ja Mattania, kiitosvirtten johdattaja, hän ja hänen veljensä;

9. Bakbukia ja Unni veljensä olivat palveluksessaan heidän kohdallansa.

10. Jesua siitti Jojakimin, Jojakim siitti Eljasibin, Eljasib siitti Jojadan,

11. Jojada siitti Jonatanin, Jonatan siitti Jadduan.

12. Ja Jojakimin aikana olivat nämä ylimmäiset isät pappien seassa: Serajasta Meraja, Jeremiasta Hanania,

13. Esrasta oli Mesullam, Amariasta Johanan,

14. Mallukista Jonatan, Sebania Josef,

15. Harimista Adna, Merajotista Helkai,

16. Iddosta Sakaria, Ginnetotista Mesullam,

17. Abijasta Sikri, Minjaminista ja Moadiasta Piltai,

18. Bilgasta Sammua, Semajasta Jonatan,

19. Jojaribista Matnai, Jedajasta Ussi,

20. Sallaista Kallai, Amakista Eber,

21. Hilkijasta Hasabia, Jedajasta Netaneel.

22. Eliasibin, Jojadan, Johananin ja Jadduan aikana kirjoitettiin Leviläisten isäin päämiehet sekä papit, Dariuksen Persialaisen hallitessa.

23. Levin lapset pojat ylimmäiset isät ovat kirjoitetut Aikakirjaan, Johananin Eljasibin pojan aikaan asti.

24. Ja Leviläisten päämiehet olivat Hasabia, Serebia ja Jesua, Kadmielin poika ja heidän veljensä, heitä vastapäätä ylistämässä ja kiittämässä, niinkuin David, YHWH mies, oli käsenyt, osasto osaston kohdalla.

25. Mattania, Bakbukia, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub olivat ovenvartijat, vartioimassa porttien varastohuoneita.

26. Nämä olivat Jojakimin Jesuan pojan, Josadakin pojan aikana ja Nehemia maaherran ja Esran, papin kirjanoppineen aikana.

27. Ja Jerusalemin muurin vihkimiseen etsittiin Leviläisiä kaikista heidän paikoistansa, tuotaviksi Jerusalemiin pitämään vihkimisiä ilolla, kiitoksella, virsillä, symbaleilla, psalmeilla ja harpuilla.

28. Ja veisaajain lapset pojat tulivat kokoon Jerusalemin ympäristöltä ja Netofatin kylistä,

29. ja Gilgalin huoneesta, ja Gibeon ja Asmavetin pelloilta; sillä veisaajat olivat rakentaneet itsellensä taloja Jerusalemin ympärillä.

30. Ja papit ja Leviläiset puhdistivat itsensä; he puhdistivat myös kansan ja portit ja muurit.
31. Ja minä annoin Juudan päämiesten mennä ylös muurille: ja minä asetin kaksi suurta ylistys-kuoroa ja juhlakulkueen muurin päälle. Toinen läksi oikealle puolelle Sontaporttiin päin.
32. Ja heidän perässensä kävi Hosaja ja toinen puoli Juudan päämiehiä.
33. Ja Asaria, Esra, Mesullam,
34. Juuda, Benjamin, Semaja ja Jeremia,
35. ja pappein ~~lapsia~~ poikia vaskitorvilla: Sakaria, Jonatanin poika, Semajan pojan, Matanian pojan, Mikajan pojan, Sakkurin pojan, Asafin pojan,
36. ja hänen veljensä Semaja, Asareel, Milalai, Galalai, Maai, Netaneel, Juuda, Hanani, Davidin, YHWH miehen, kanteleilla, ja Esra, kirjanoppinut heidän edellänsä.
37. Ja he menivät Lähdeportille ja nousivat siitä kohdastansa Davidin kaupungin astuimia myöten, ylöskäytävän kautta muurille, ja sitten Davidin huoneen ohitse Vesiporttiin asti itäänpäin.
38. Ja toinen ylistyskuoro kävi vastaan, ja minä ja toinen puoli kansaa sen perässä, pitkin muuria Päsitornin ohi Leveään muuriin saakka,
39. ja sitten Efraimin portin, Vanhan portin ja Kalaportin ja Hananeelin tornin ja Mean tornin ohitse Lammasporttiin asti; ja he seisahtuivat Vankiportin kohdalla.
40. Ja ne kaksi ylistyskuoroa asettuivat *B'veyt* **Ha'Elohiym** huoneeseen ja minä ja toinen puoli ylimmäisiä minun kanssani,
41. ja papit Eliakim, Maeseja, Mijamin, Mikaja, Eljoenai, Sakaria, Hanania, vaskitorvilla,
42. ja Maeseja, Semaja, Eleasra, Ussi, Johanan, Malkija, Elam ja Aser. Ja veisaajat veisasivat kuuluvasti ja Jisrahia oli esimiehenä.
43. Ja he uhrasivat sinä päivänä suuret uhrit ja olivat iloiset; sillä **Ha'Elohiym** oli antanut heille suuren ilon; myös vaimot ja lapsetkin *yeled* iloitsivat. Ja Jerusalemin ilo kuului kauas.
44. Siihen aikaan asetettiin päämiehet varastokammioille, joissa ylennykset, ensimmäiset hedelmät ja kymmenekset olivat, joita heidän piti kokooman kaupunkien pelloista, papeille ja Leviläisille jaettavaksi lain mukaan; sillä Juudalaisilla oli ilo papeista ja Leviläisistä jotka palvelivat.
45. Ja he pitivät vaarin **'Eloheyhem** palveluksesta ja puhdistuksen palveluksesta niin myös veisaajista ja ovenvartijoista, Davidin ja Salomon hänen poikansa käskyn mukaan;
46. sillä muinoin Davidin ja Asafin aikana oli asetettu päämiehiä veisaajille ja ylistysvirsiiä ja kiitoksia **L'Elohiym**.
47. Ja koko Israel antoi Serubbabelin ja Nehemian aikana veisaajille ja ovenvartijoille osan, mitä heille oli jokapäivä tuleva; mutta sen pyhitetyn antoivat he Leviläisille, ja Leviläiset antoivat Aaronin ~~lapsille~~ pojille.

13. LUKU

Siihenaikaan luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen, ja siinä havaittiin kirjoitetuksi, ettei kukaan Ammonilainen tahi Moabilainen saa ikänänsä *ad-olam* tulla **Ha'Elohiym** seurakuntaan,

2. Koska he eivät tulleet Israelin ~~lapsia~~ poikia vastaan leivällä ja vedellä, vaan palkkasivat Bileamin heitä vastaan kiroamaan heitä, mutta **'Eloheynu** käänsi kirouksen siunaukseksi.

3. Kun he sen lain kuulivat, eroittivat he kaiken muukalaisen kansan Israelista.

4. Mutta sitä ennen oli pappi Eliasib, Tobijan sukulainen, pantu meidän **Beyt-'Eloheynu** huoneen kammioitten yli. *Towbiyahuw* {to-bee-yaw'-hoo} goodness of jehovah, Strongs #2900

5. Ja hän oli antanut hänelle (Ammonilaiselle Tobijalle) suuren kammion, johonka he ennen olivat panneet ruoka-uhria, pyhää savua, astioita ja kymmenyksiä jyvistä, viinistä ja öljystä, joita oli käsketty antamaan Leviläisille, veisaajille ja ovenvartijoille, sekä pappein ylönnökset.

6. Mutta minä en ollut silloin Jerusalemissa, kun he kaikkia näitä tekivät; sillä Artahsastan Babelin kuninkaan 32. vuotena tulin minä kuninkaan tykö.

Ja jonkun ajan kuluttua sain kuninkaalta luvan,

7. ja tulin Jerusalemiin, ja ymmärsin sen pahuuden *ra' rah* | *varaah* 7451, minkä Eljasib oli tehnyt Tobijan tähden, kun hän oli tehnyt hänelle kammion **Beyt Ha'Elohiym** huoneen kartanolla.

8. Ja minä paheksuin *WaYera* grieved me sitä kovin ja heitin kaikki Tobijan huoneen kalut kammioista ulos. [Ylipappi Eljasib oli kavaltanut Ammonilaisesta Israelin vihollisesta, belialin miehestä Tobiasta, Tempeliin ylimmän virkamiehen, joka olikin ahkerasti saastuttanut 'kaiken'...]

9. Ja minä käskin puhdistaa kammiot, ja panin niihin jälleen **Beyt Ha'Elohiym** huoneen astiat, ruoka-uhrit ja pyhän savun.

10. Ja minä huomasin, ettei Leviläisille ollut annettu heidän osaansa; sentähden olivat Leviläiset ja veisaajat paenneet *barach* bolt, pötkiä_pakoon tekemään työtä kukin pellollensa.

11. Tästä minä nuhtelin esimiehiä ja sanoin: miksi on **Beyt-Ha'Elohiym** huone hyljätty? Mutta minä kokosin heidät ja asetin paikoillensa.

12. Niin koko Juuda toi kymmenekset jyvistä, viinistä ja öljystä varastokammioihin.

13. Ja minä panin sen tavaran haltijaksi papin Selemian ja Sadokin, kirjanoppineen ja Leviläisistä Padajan ja heidän kätensä alle Hananin Sakkurin pojan, Mattanin pojan; sillä he pidettiin uskollisina ja heidän tuli nyt jakaa veljillensä.

14. Minun **'Elohay**, muista minua sentähden äläkä pyyhi laupeuttasi pois, minkä olen tehnyt *B'veyt 'Elohay* huoneelle ja sen palvelukselle!

15. Siihen aikaan näin minä Juudassa tallattavan viinikuurnia sabbattina ja kannettavan viljalyhteitä ja kuljetettavan aaseilla viiniä, viinimarjoja, fiikunoita ja kaikkinaisia kuormia, ja tuotavan Jerusalemiin sabbatin päivänä; ja minä varoitin heitä sinä päivänä, kun he möivät ruokatarpeita.

16. Siellä asui myös Tyrolaisia [men of Xor; 'rooman' DAGON] jotka toivat kaloja *dag* ja kaikkinaisia kauppatavaraa ja möivät Juudan lapsille pojille Jerusalemissa sabbattina.
17. Niin minä nuhtelin Juudan päämiehiä ja sanoin heille: mitä pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 te teettekään ja rikotte sabbatin päivän?
18. Eikö teidän isänne niin tehneet? niin että meidän '**Eloheynu** tuotti kaiken tämän onnettomuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451 meidän päallemme ja tämän kaupungin päälle? Ja te saatatte nyt vihan *charon* vielä suuremmaksi Israelin päälle, kun te rikotte sabbatin?!
19. Ja kun ilta-hämärä peitti Jerusalemin portit sabbatin edellä, käskin minä ne sulkea, ja kielsin avaamasta ennekuin sabbatin jälkeen. Ja minä asetin muutamia palvelijoitani portteihin, ettei yhtäkään kuormaa tuotaisi sisälle sabbatin päivänä.
20. Niin kauppamiehet ja kaikkinaisten *rakal, makar* tavarain myöjät olivat yöllä ulkona Jerusalemissa sekä kerran että kaksi.
21. Niin minä todistin ja sanoin heille: miksi te vietätte yötä ulkopuolella muurin? Jos te vielä kerran sen teette, minä lasken käteni teidän päällemme. Ja siitä ajasta asti he eivät sabbattina tulleet.
22. Ja minä käskin Leviläiset puhdistaa itseänsä ja tulla ottamaan porteista vaarin ja pyhittämään sabbatin päivää. Minun '**Elohay**, muista minua senkin tähden ja säästä minua suuren laupeutesi tähden! [*voi mikä pahamieli Ammonilaisen XOR-saastutuksen tähden!*]
23. Siihen aikaan näin minä myös Juudalaisia jotka olivat ottaneet Asdodilaisia ja Moabilaisia vaimoja.
24. Ja heidän lapsensa poikansa puhuivat puolittain Asdodin kielellä eikä taitaneet puhua Juudan kieltä vaan puhuivat toisen tahi toisen kansan kielellä.
25. Ja minä nuhtelin heitä ja kirosin heitä ja löin muutamia miehiä ja tartuin heidän hiuksiinsa. Ja minä vannotin heitä '**Elohiym** kautta: ette saa antaa tyttäriänne heidän pojillensa eikä ottaa heidän tyttäriänsä teidän pojillenne eikä itsellenne!
26. Eikö Salomo Israelin kuningas sen kautta syntiä tehnyt? Eikä kuitenkaan ollut yhtään kuningasta hänen vertaistansa monien pakanain joukossa; ja hän oli rakas '**L'Elohayw** ja '**Elohiym** pani hänet koko Israelin kuninkaaksi! Hänetkin saattoivat muukalaiset vaimot syntiä tekemään!
27. Ettekö te sitä ole kuulleet koska te kaikkea tätä suurta pahuutta *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451 teette, että rikotte '**Eloheynu** vastaan ja otatte muukalaisia vaimoja?
28. Ja yksi Jojadan lapsista pojista, Eliasibin ylimmäisen papin poika oli Sanballatin Horonilaisen vävy; minä ajoin hänet pois tyköäni.
29. Muista heitä '**Elohay** jotka saastuttavat *Gaoley* pappeuden ja pappein ja Leviläisten liiton!
30. Niin minä puhdistin heidät kaikista muukalaisista ja vahvistin pappien ja Leviläisten tehtävät, kullekin hänen palvelus-virkansa,
31. sekä uhrihalkojen suhteen määrätyillä ajoilla, ja ensimmäisten hedelmien suhteen. '**Elohay**, muista minua hyvyydellä *!tovah!*

Nehemian Kirjan Loppu

ESTER

Esther 1.

1. Esterin Kirja.

1. LUKU

Siihen aikaan kun Ahasveros hallitsi Indiasta Etiopiaan asti 127 maakuntaa,

2. ja kun hän istui valtakuntansa istuimella Susanin linnassa,

3. kolmantena hallituksensa vuonna teki hän pidot kaikille päämiehillensä ja palvelijoillensa, Persian ja Median sodanpäämiehille, ja maakuntain hallitsijoille hänen edesssä,

4. näytti heille valtakuntansa kunnian rikkaudet ja herrautensa kalliin prameuden, monta päivää, sata ja kahdeksankymmentä päivää.

5. Ja kun ne päivät olivat täytetyt, teki kuningas kaikelle kansalle joka Susanin linnassa oli, sekä suurille että pienille pidot seitsemäksi päiväksi, kuninkaallisen huoneen puutarhan pihalla.

6. Siellä riippui valkeita, viheriäisiä ja sinisiä seinäkankaita ja purpuraisilla siteillä hopearenkaisin, marmorikivisten patsasten päällä; vuoteet kullasta ja hopeasta seisoivat permannolla, joka oli laskettu viherjäisistä, valkeista, keltaisista ja mustista marmorikivistä.

7. Ja juomaa kannettiin kultaisissa astioissa ja aina toisissa ja toisissa astioissa; ja kuninkaallista viiniä oli yltäkylä kuninkaan varallisuuden mukaan.

8. Ja juominen tapahtui käskyn mukaan ilman mitään vaatimusta; sillä kuningas oli käskennyt kaikkein hovimestarein huoneessansa tekemään jokaisen mielen nouteeksi.
9. Ja kuningatar Vasti teki myös pidot naisille kuningas Ahasveroksen kuninkaallisessa huoneessa.
10. Ja seitsemäntenä päivänä kun kuningas oli iloinen viinistä, käski hän Mehumanin, Bistan, Harhonan, Bigtan, Abagtan, Setarin ja Karkaan ne seitsemän kamaripalvelijaa jotka palvelivat kuningas Ahasverosta,
11. tuoda kuningatar Vastin kuninkaan eteen hänen kuninkaallisessa kruunussansa, näyttääksensä kansalle ja päämiehille hänen kauneuttansa; sillä hän oli kaunis.
12. Mutta kuningatar Vasti ei tahtonut tulla kuninkaan käskystä jonka hän oli antanut kamaripalvelijain kautta. Tästä kuningas vihastui kovin, ja vihan tuli syttyi hänessä.
13. Kuningas sanoi viisaille jotka ymmärsivät ajan merkit - sillä kuninkaan asia piti ratkaistaman kaikkien lain ja oikeuden ymmärtäväisten edessä;
14. ja häntä lähinnä häntä olivat: Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Median päämiestä, jotka näkivät kuninkaan kasvot ja istuivat ylimmäisinä valtakunnassa -
15. Mitä kuningatar Vastille pitää tehtämän oikeuden mukaan, koska hän ei totellut kuningas Ahasveroksen sanaa, hänen kamaripalvelijainsa kautta?
16. Tähän sanoi Memukan kuninkaan ja päämiesten edessä: kuningatar vasti ei ainostansa tehnyt pahoin kuningasta vastaan, mutta myös kaikki päämiehiä ja kaikkia kansoja vastaan, kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa.
17. Sillä tämä kuningattaren teko tulee kaikkien vaimojen tiedoksi, niin että hekin katsovat miehiänsä ylönsä silmäinsä edessä ja sanovat: kuningas Ahasveros käski kuningatar Vastin tulla eteensä, mutta hän ei tullut.
18. Näin Persian ja Median päämiesten vaimot sanovat tänäpäpä kaikille kuninkaan päämiehille, koska he kuulevat tämän kuningattaren teon; ja siitä tulee kyllä ylönkatsetta ja vihaa.
19. Jos siis kuningas hyväksi näkee, niin antakoon kuninkaallisen käskyn käydä ulos - ja kirjoitettakoon se Persian ja Median lakiin, jota ei kenkään rikkoa tohdi - ettei Vasti enää saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen; ja antakoon kuningas hänen valtansa toiselle, joka on häntä parempi.
20. Ja kun tämä kuninkaan käsky minkä hän nyt antaa, tulee tiedoksi ympäri koko hänen valtakuntaansa - joka suuri on - niin jokainen vaimo on pitävä miehensä kunnialla suurimmasta pienimpään asti.
21. Tämä kelpasi kuninkaalle ja päämiehille; ja kuningas teki Memukanin sanan mukaan.
22. Ja hän lähetti kirjeitä kaikkiin kuninkaan maakuntiin, jokaiseen maakuntaan heidän kirjoituksensa mukaan ja kaikille kansoille heidän kielellänsä että jokainen mies on vallitseva huoneessansa ja puhuva kansansa kielellä.

2. LUKU

Näiden tapausten jälkeen kun kuningas Ahasveroksen viha asettui, muisti hän mitä Vasti oli tehnyt ja mitä hänestä päätetty oli.

2. Niin sanoivat kuninkaan palvelijat jotka häntä palvelivat; etsittäköön kuninkaalle kauniita nuoria neitseitä, ja lähettäköön kuningas katsojat kaikkiin maakuntiin, kokoomaan kaikkia nuoria neitseitä Susanin linnaan, vaimojen huoneeseen, Hegen, kuninkaan kamaripalvelijan vaimojen vartijan hoitoon, ja annettakoon heidän kaunistus-voiteensa.

4. Ja se tyttö, joka kuninkaalle kelpaa, tulkoon kuningattareksi Vastin sijaan. Tämä kelpasi kuninkaalle ja hän teki niin.

5. Ja Susanin linnassa oli Juudalainen jonka nimi oli Mordokai, Jairin poika, Simein pojan Kisin pojan, Jeminiläinen,

6. joka oli otettu Jerusalemissa sen vanki-joukon kanssa joka vietiin Jekonian, Juudan kuninkaan kanssa jonka Nebukadnesar, Babelin kuningas vei pois.

7. Ja Mordokai oli Hadassan, se on Esterin setänsä tyttären holhoja; sillä hänellä ei ollut isää eikä äitiä. Ja tyttö oli kaunis vartaloltaan ja kaunis kasvoiltaan. Kun hänen isänsä ja äitinsä kuolivat, otti Mordokai hänet tyttäreksensä.

8. Kun kuninkaan sana ja käsky ilmoitettiin ja monta tyttöä koottiin Susanin linnaan Hegen hoidon alle, otettiin myös Ester kuninkaan huoneeseen, Hegen hoitoon joka oli vaimojen vartija.

9. Ja tyttö kelpasi hänelle ja sai suosion hänen edessään. Ja hän kiiruhti antamaan hänelle kaunistus-voiteensa ja seitsemän kaunista piikaa kuninkaan huoneesta; ja hän sijoitti hänet piikoinensa parhaaseen osaan vaimojen huoneessa.

10. Mutta Ester ei ilmoittanut hänen kansaansa ja sukuansa; sillä Mordokai oli häntä kieltänyt ilmoittamasta.

11. Ja Mordokai käyskenteli joka päivä vaimojen huoneen kartanon edustallasaadaksensa tietää kävikö Esterin hyvin ja mitä hänelle tapahtuisi.

12. Ja kun kunkin tytön vuoro tuli mennä kuningas Ahasveroksen tykö, sittenkuin hänelle oli kaksitoista kuukautta tehty vaimoille annetun määräyksen mukaan, sillä heidän kaunistelemiseensa kului niin paljon aikaa: kuusi kuukautta myrhami-öljyllä, ja kuusi kuukautta balsami voiteilla ja muilla vaimojen kaunistuksilla -

13. niin tyttö meni kuninkaan tykö; ja mitä hän tahtoi, se hänelle annettiin hänen myötänsä vaimojen huoneesta kuninkaan huoneeseen.

14. Illa hän tuli, ja palasi huomeneltain toiseen vaimojen huoneeseen Saasgaksen, kuninkaan kamaripalvelijan hoitoon, joka oli vaimojen vartija. Hän ei saanut palata kuninkaan tykö muutoin kuin jos kuningas häntä tahtoi ja kutsutti nimeltänsä.

15. Kun Esterin, Abihailin, Mordokain sedän tyttären - jonka hän oli ottanut tyttäreksensä - aika joutui tulla kuninkaan tykö, ei hän mitään muuta anonut vaan mitä Hege, kuninkaan kamaripalvelija, vaimojen vartija sanoi. Ja Ester sai armon kaikkien edessä jotka hänet näkivät.

16. Ja Ester otettiin kuningas Ahasveroksen tykö kuninkaalliseen huoneeseen kymmenentenä kuukautena, joka on Tebet-kuu, hänen valtakuntansa seitsemäntenä vuonna.

17. Ja kuningas rakasti Esteriä enemmän kuin kaikkia muita vaimija ja hän löysi armon ja laupeuden hänen edesssä enemmän kuin kaikki muut neitset. Ja hän pani kuninkaallisen kruunun hänen päähänsä ja teki hänet kuningattareksi Vastin sijaan.

18. Ja kuningas teki kaikille päämiehillensä ja palvelijoillensa suuret pidot, ja ne pidot olivat Esterin tähden; ja hän antoi maakunnille veron helpotusta, ja antoi lahjoja kuninkaallisesti.

19. Ja kun neitset toisen kerran koottiin, istui Mordokai kuninkaan portissa.

20. Ja Ester ei ollut vielä ilmoittanut sukuansa eikä kansaansa niinkuin Mordokai oli käskenyt; sillä Ester teki Mordokain sanan mukaan niinkuin silloinkin kun hän oli hänen kasvattinansa.

21. Samaan aikaan kun Mordokai istuikuninkaan portissa, vihastuivat kaksi kuninkaan hovimestä Bigtan ja Teres, ovenvartijat ja aikoivat käydä käsiksi Ahasverokseen.

22. Ja Mordokai sai sen tietää ja ilmoitti kuningatar Esterille; ja Ester sanoi Mordokain puolesta se kuninkaalle.

23. Ja kun asiaa tutkisteltiin, löydettiin se todeksi; ja he hirettiin molemmat puuhun. Ja se kirjoitettiin aikakirjaan kuninkaan edessä.

3. LUKU

Kun nämä olivat tapahtuneet, teki kuningas Ahasveros Hamanin, Medatan pojan, Agagilaisen suureksi ja korotti hänet, ja pani hänet istuimensa ylemmäksi kaikkia päämiehiäjotka hänen tykönänsä olivat.

2. Ja kaikki kuninkaan palvelijat, jotka kuninkaan portissa olivat notkistivat polviensa ja kumarsivat Hamania; sillä niin oli kuningas käskenyt. Mutta Mordokai ei notkistanut polviensa eikä kumartanut maahan.

3. Niin kuninkaan palvelijat jotka kuninkaan portissa olivat, sanoivat Mordokaille: miksi sinä rikot kuninkaan käskyn?

4. Ja kun he jokapäivä sitä hänelle sanoivateikä hän totellut heitä, ilmoittivat he sen Hamanille nähdäksensä olisiko senkaltainen Mordokain sana pysyväinen; sillä hän oli sanonut itsensä Juudalaiseksi.

5. Ja kun Haman näki, ettei Mordokai notkistanut polviensa hänen edesssä eikä kumartanut häntä, tuli hän kiukkua täyteen.

6. Mutta hän luki vähäksi laskea kättänsä ainoastansa Mordokain päälle sittenkuin he olivat ilmoittaneet Mordokain kansan; vaan Haman tahtoi hävittää Mordokain kansankin, kaikki Juudalaiset jotka olivat koko kuningas Ahasveroksen valtakunnassa.

7. Ensimmäisellä kuulla joka on Nisan kuu, Kuningas Ahasveroksen kahdententoista vuonna heitettiin Pur-nimistä arpaa, Hamanin edessä, päivästä päivään ja kuukaudesta kuukauteen, kahdenteentoista kuukauteen asti joka on Adar-kuu.
8. Ja Haman sanoi kuningas Ahasverokselle: eräs kansa on erillään ja hajoitettu kansain sekaan kaikissa sinun valtakuntasi maakunnissa, ja heidän lakinsa ovat toiset kuin kaikkien muiden kansain ja he eivät tee kuninkaan lakien mukaan; ei kuninkaan sovi antaa heidän olla.
9. Jos kuningas hyväksi näkee, niin kirjoitettakoon että ne hukutettakoon; ja minä tahdon punnita kymmenen tuhatta talenttia hopeaa virkamiesten käsiin, vietäväksi kuninkaan aarreaittaan.
10. Ja kuningas otti sormuksen sormestansa ja antoi sen Hamanille, Medatan Agagilaisen pojalle, Juudalaisten vihamiehelle.
11. Ja kuningas sanoi Hamanille: se hopea olkoon annettu sinulle, niin myös kansa tehdäkseksi heille mitä tahdot.
12. Niin kuninkaan kirjoittajat kutsuttiin kuun kolmantena päivänä toistakymmentä ja kirjoitettiin niinkuin Haman käski, kuninkaan ylimmäisille maaherroille kaikkiin maakuntiin ja jokaisen kansan päämiehille kunkin maakunnan kirjoituksella ja kunkin kansan kielellä; kuningas Ahasveroksen nimeen oli se kirjoitettu ja kuninkaan sormuksella lukittu.
13. Ja kirjeet lähetettiin juoksijain kautta kaikkiin kuninkaan maakuntiin: että hukutettaisiin, tapettaisiin ja surmattaisiin kaikki Juudalaiset, nuoret ja vanhat, lapset *taph* ja vaimot, yhtenä päivänä, kahdentoista kuun, Adar-kuun kolmantenatoista päivänä ja että heidän tavaransa ryöstettäisiin.
14. Kirje kopioitiin että käsky tulisi kaikkiin maakuntiin julistettavaksi kaikille kansoille että he olisivat sinä päivänä valmiit.
15. Ja juoksijat läksivät kiireesti kuninkaan käskystä; ja käsky annettiin Susanin linnassa, Ja kuningas ja Haman istuivat ja joivat; mutta Susanin kaupunki oli hämmästyksissä.

4. LUKU

Ja kun Mordokai sai tietää kaikki mitä tapahtunut oli, repäisi hän vaatteensa ja puetti itsensä säkkiin ja tuhkaan ja meni keskelle kaupunkia ja huusi suuella äänellä ja valittaen.

2. Ja hän tuli kuninkaanportin eteen; sillä ei yksikään säkkiin puetettuna saanut mennä kuninkaan portista sisälle.
3. Ja kaikissa maakunnissa joihin kuninkaan sana ja käsky tuli, oli Juudalaisten kesken suuri parku, paasto itku ja murhe ja moni makasi säkissä ja tuhvassa.

4. Niin Esterin piiat ja hänen kamaripalvelijansa tulivat ja ilmoittivat sen hänelle. Ja kuningatar peljästyivät kovin; ja hän lähetti vaatteet, että Mordokai pukisi ne yllensä ja käski hänen ottaa säkki yltänsä pois. Mutta ei hän ottanut.
5. Niin Ester kutsui Hatakin, kunninkaan kamaripalvelijan joka hänen edessään seisoivat ja käski hänen mennä Mordokain tykö tiedustamaan mikä se oli ja minkätähden hän niin teki?
6. Ja Hatak meni Mordokain tykö avonaiselle paikalle kaupungissa kuninkaan portin kohdalla.
7. Ja Mordokai kertoi hänelle kaikki mitä tapahtunut oli ja mainitsi sen hopean määrän jonka Haman oli luvannut punnita kuninkaan aarreaittaan Juudalaisten tähden että he surmattaisiin.
8. Ja hän antoi hänelle kirjoituksen siitä käskystä joka Susanista oli annettu heidän teloittamisestaan että hän näyttäisi sen Esterille ja antaisi hänelle tietää ja käskisi hänen mennä kuninkaan tykö rukoilemaan häntä hartaasti kansansa edestä.
9. Ja kun Hatak tuli ja ilmoitti Esterille Mordokain sanat,
10. puhui Ester Hatakille ja käski hänen sanoa Mordokaille:
11. Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakuntain kansa teitivät että jos joku, mies tai nainen menee kutsumatta kuninkaan tykö sisä-kartanolle niin jokaista kohtaa sama tuomio että hänen pitää kuoleman, pais tai jos kuningas ojentaa kultaisen valtikan häntä kohti, että hän eläisi; mutta minä en ole kutsuttu kolmenakymmenenä päivänä kuninkaan tykö.
12. Ja kun Esterin sanat sanottiin Mordokaille,
13. käski hän sanoa Esterille jälleen: älä luulekkaan että vapahdat henkesi paremmin kuin kaikki muut Juudalaiset vaikka kuninkaan huoneessa olet.
14. Jos sinä tähän aikaan peräti vaikenet niin Juudalaiset saavat avun ja **Pelastuksen*** **JESHUA** *Re-vach WeHatz-TZaLah* muualta ja sinä ja sinun isäsi huone hukutte. Ja kuka tietää, ehkä olet sinä tämän ajan tähden tullut kuninkaalliseen valtaan?

Re-vach WeHatz-TZaLah (strongs/2020/7305: ainutkertaisia sanoja joita 'ei voi selittää' ... ettei vaan Jer.8:8 mukainen "valhekynä" olisi tämän tekstikohdan takana? **JESHUA: enlargement and deliverance; "israelrescue.org: as seconds count ... **HaTZalah** is there") TZalah=TZalaw - Samansukuinen sana ZalaW = ripustaa ristiinnaulita...*

15. Ester käski vastata Mordokaita:
16. Mene ja koko kaikki Juudalaiset jotka Susanissa ovat ja paastotkaat minun tähteni ettette syö ettekä juo kolmena päivänä yöllä eikä päivällä; minä paastoan myös piikoineni. Ja sitten minä menen kuninkaan tykö vaikka se olisikin lakia vastaan: jos minä hukun niin minä hukun!
17. Mordokai meni ja teki kaikki niinkuin Ester oli käsenyt.

5. LUKU

Ja kolmantena päivänä pukeusi Ester kuninkaallisiin vaatteisiin ja meni kuninkaan huoneen kohdalle. Ja kuningas istui kuninkaallisella istuimellansa kuninkaallisessa huoneessansa huoneen oven kohdalla.

2. Ja kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan kartanolla, sai hän armon hänen edessään; ja kuningas ojensi kultaisen valtikan joka oli hänen kädessään, Esterin puoleen; niin Ester astui esiin ja rupesi valtikan päähän.

3. Ja kuningas sanoi hänelle: kuningatar Ester, mikä sinun on? ja mitä anot? Puoleen valtakuntaan asti sinulle annetaan!

4. Ester sanoi: jos kuninkaalle kelpaa, niin tulkoon kuningas ja Haman tänäpäpä pitoihin jotka olen valmistanut hänelle.

5. Noutakaat kiireesti tänne Haman, että tekisimme mitä Ester on sanonut! Niin kuningas ja Haman tulivat pitoihin jotka Ester oli valmistanut.

6. Ja kuningas viiniä juodessansa sanoi Esterille: mitä pyydät, se sinulle annetaan; ja mitä anot vaikka se olisi puoli valtakuntaa, se tapahtuu!

7. Niin Ester vastasi ja sanoi: minun rukoukseni ja anomiseni on:

8. jos olen löytänyt armon kuninkaan edessä ja jos kuninkaalle kelpaa antaa minulle rukoukseni ja tehdä anomiseni, niin tulkoon kuningas ja Haman niihin pitoihin jotka minä valmistan heille; ja huomenna minä teen niinkuin kuningas on sanonut.

9. Ja Haman meni ulos sinä päivänä iloissansa ja rohkealla mielellä. Ja kun hän näki Mordokain portissa, ettei hän nousnut eikä paikaltansa liikahtanut hänen edessään, kiukustui hän kovin Mordokaita vastaan.

10. mutta Haman pidätti itsensä. Tultuansa kotiin, lähetti hän ja antoi kutsua ystävänsä ja vaimonsa Sereksen.

11. Ja Haman luetteli heille rikkautensa kunnian ja lastensa poikiensa paljouden ja kaikki kuinka kuningas oli hänen tehnyt niin suureksi ja korottanut hänet kuninkaan päämiesten ja palvelijain ylitse.

12. Ja Haman sanoi vielä: eipä kuningatar Ester antanut yhtäkään kutsua kuninkaan kanssa niihin pitoihin jotka hän valmisti paitsi minua; ja minä olen huomiseksikin kutsuttu hänen tykönsä kuninkaan kanssa.

13. Mutta tämä kaikki ei minua tyydytä niinkauan kuin näen sen Juudalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portissa.

14. Niin hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä sanoivat hänelle: valmistettakoon puu, viisikymmentä kyynärää korkia ja sano huomenna kuninkaalle että Mordokai siihen hirtettäisiin. Sitten saat iloisena mennä kuninkaan kanssa pitoihin! Se oli Hamanin mieleen ja hän valmistitti puun.

6. LUKU

Sinä yönä kuningas ei saanut unta; ja hän käski tuoda aikakirjat joihin oli kirjoitettu muistettavia tapauksia; ja ne luettiin kuninkaan edessä.

2. Niin havaittiin kirjoitettuna kuinka Mordokai oli ilmoittanut että kaksi kuninkaan hovimestä, Bigtana ja Tere, ovenvartijat olivat aikoneet käydä käsiksi kuningas Ahasverokseen.
3. Ja kuningas sanoi: mitä kunniaa tahi hyvää on Mordokaille sentähden tehty? Niin sanoivat nuorukaiset jotka kuningasta palvelivat: ei ole hänelle mitään tehty.
4. Ja kuningas sanoi: kuka kartanolla on? Ja Haman oli tullut ulko-kartanolle kuninkaan huoneen edessä, sanoaksensa kuninkaalle että Mordokai hirtettäisiin siihen puuhun jonka hän oli häntä varten valmistanut.
5. Ja kuninkaan palvelijat sanoivat hänelle: katso Haman seisoo pihalla. Kuningas sanoi: tulkoon sisälle!
6. Kun Haman tuli, sanoi kuningas hänelle: mitä miehelle pitää tehtävän jota kuningas tahtoo kunnioittaa? Ja Haman ajatteli sydämessänsä: ketä kuningas paremmin tahtoo kunnioittaa kuin minua?
7. Ja Haman sanoi kuninkaalle: se mies jota kuningas tahtoo kunnioittaa,
8. Puettakoon kuninkaallisiin vaatteisiin joita kuningas itse käyttää ja tuotakoon se hevonen jolla kuningas ratsastaa ja kuninkaallinen kruunu pantakoon hänen päähänsä.
9. Ja vaatteet ja hevonen annettakoon kuninkaan ylimmäisen päämiehen käteen että hän puettaisi sen miehen jota kuningas tahtoo kunnioittaa ja antaisi hänen ajaa hevosen seljässä kaupungin kaduilla, ja huutaa hänen edellensä: niin sille miehelle tehdään jota kuningas tahtoo kunnioittaa!
10. Kuningas sanoi Hamanille: kiiruhda, ota vaatteet ja hevonen, niinkuin sinä olet sanonut, ja tee niin Mordokaille, Juudalaiselle joka istuu kuninkaan portissa; älä anna mitään puuttua kaikista mitä puhunut olet!
11. Niin Haman otti vaatteet ja hevosen ja puetti Mordokain ja antoi hänen ratsastaa kaupungin kaduilla, ja huusi hänen edellensä: näin sille miehelle tehdään jota kuningas tahtoo kunnioittaa!
12. Ja Mordokai palasi kuninkaan porttiin. Mutta Haman meni kiireesti kotiansa, murehtien ja pää peitettynä.
13. Ja Haman kertoi vaimollensa Serekselle ja kaikille ystävilleensä kaikki mitä hänelle tapahtunut oli. Niin sanoivat hänen viisaansa ja hänen vaimonsa Seres hänelle: jos Mordokai jonka edessä sinä olet ruvennut lankeamaan, on Juudalaista syntyperää, niin et sinä voi mitään häntä vastaan vaan sinun täytyy peräti hänen edessäsä langeta.
14. Kun he vielä parhaallansa hänen kanssansa puhuivat, tulivat kuninkaan kamaripalvelijat ja kiiruhtivat Hamanisa tulemaan pitoihin jotka Ester oli valmistanut.

7. LUKU

Niin tuli kuningas ja Haman pitoihin kuningatar Esterin tykö.

2. Ja kuningas sanoi taas toisena päivänä Esterille viiniä juodessansa: mikä on pyyntösi, kuningatar Ester? se sinulle annetaan. Ja mikä anomuksesi? vaikka se olisi puoli kuninkaan valtakuntaa, se tapahtuu!
3. Kuningatar Ester vastasi ja sanoi: jos olen löytänyt armon sinun edessäsi o kuningas ja jos kuningas hyväksi näkee niin lahjoittakoon minulle henkeni rukoukseni tähden ja kansani anomiseni tähden!
4. Sillä me olemme myödyt, minä ja kansani lopetettaviksi, surmattaviksi ja hukutettaviksi. Ja jos olisimme myödyt orjiksi ja orjapiioiksi, niin minä olisin vaiti; ja vihamies ei kuitenkaan voi palkita kuninkaalle sitä vahinkoa.
5. Kuningas Ahasverus puhui ja sanoi kuningatar Esterille: kuka se on, tahi missä hän on joka tohtii senkaltaista ajatella tehdäksensä?
6. Ester sanoi: se vihamies ja vainooja on tämä paha Haman! Silloin Haman peljästy kuninkaan ja kuningattaren edessä.
7. Ja kuningas nousi vieraspidoista ja viininjuonnista vihoissansa ja meni linnan puutarhaan. Ja Haman nousi ja rukoili kuningatarta henkensä edessä; sillä hän näki kuninkaan päättäneen hänelle pahaa *ra' rah* | *haraah* 7451.
8. Ja kun kuningas palasi linnan puutarhasta pitohuoneeseen, oli Haman vaipunut vuoteelle jolla Ester istui. Niin sanoi kuningas: tahtooko hän kuningattarelle tehdä väkivaltaa minun läsnä-ollessani huoneessa? Kun se sana pääsi kuninkaan suusta, peittivät he Hamanin kasvot.
9. Ja Harbona, yksi kuninkaan kamaripalvelijoista sanoi kuninkaalle: katso, Hamanin kartanolla seisoo puu, viisikymmentä kyynärää korkea, jonka hän teki Mordokaita varten, joka on puhunut kuninkaan hyväksi. Ja kuningas sanoi: hirttäkää hänet siihen!
10. Ja niin he hirttivät Hamanin siihen puuhun jonka hän oli tehnyt Mordokaita varten. Ja kuninkaan viha asettui.

8. LUKU

Sinä päivänä antoi kuningas Ahasverus (*ahasverus?*) kuningatar Esterille Hamanin Juudalaisen vihollisen huoneen. Ja Mordokai tuli kuninkaan eteen; sillä Ester ilmoitti mikä hän hänelle oli.

2. Ja kuningas otti sormuksensa jonka hän oli antanut ottaa pois Hamanilta ja antoi Mordokdokaille. Ja Ester pani Mordokain Hamanin kartanon haltijaksi.

3. Ja Ester puhui vielä kuninkaalle ja lankesi hänen jalkainsa juureen; hän itki ja rukoili häntä palauttamaan Hamanin, Agagilaisen pahaa *ra' rah* | *ra'at* 7451 tekoa ja hänen aikomustansa minkä hän oli ajatellut Judalaisia vastaan.

4. Niin kuningas ojensi kultaisen valtikan Esterin puoleen. Ja Ester nousi ja seiso kuninkaan edessä,

5. ja sanoi: jos kuningas hyväksi näkee, ja minä olen armon saanut hänen edessänsä ja jos se on oikein kuninkaan mielestä, niin kirjoitettakoon että ne kirjeet peräytettäisiin Hamanin Medatan *Hammedata* pojan Agagilaisen pahat aikomukset

jotka hän on kirjoittanut että surmattaisiin kaikki Juudalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa.

6. Sillä kuinka minä voin nähdä sitä onnettomuutta joka kansalleni tulisi? ja kuinka voin nähdä oman sukukuntani hukkuvan?

7. Niin kuningas Ahasverus sanoi kuningatar Esterille ja Mordokaille Juudalaiselle: katso minä olen antanut Esterille Hamanin huoneen ja hän hirtettiin puuhun koska hän ojensi kätensä Juudalaisia vastaan.

8. Niin kirjoitettakaat siis te Juudalaisten suhteen kuninkaan nimeen mitä hyväksi näette, ja painakaat sinetti kuninkaan sormuksella; sillä se kirjoitus joka kuninkaan nimeen kirjoitetaan ja jonka sinetti kuninkaan sormuksella painetaan on peruuttamaton.

9. Silloin kutsuttiin kuninkaan kirjoittajat, kolmantena kuukautena, se on Sivan-kuu 23.pnä ja kirjoitettiin juuri kuin Mordokai käski, Juudalaisille ja hallitsijoille, maaherroille ja maakuntain päämiehille Indiasta Etiopiaan asti joita oli 127 maakuntaa, kullekin maakunnalle sen kirjoituksen mukaan jokaiselle kansalle heidän kielellänsä ja Juudalaisille heidän kirjoituksensa mukaan ja heidän kielellänsä.

10. Ja kirjoitettiin kuningas Ahasveruksen nimeen ja sinetti painettiin kuninkaan sormuksella; ja hän lähetti kirjeet sanansaattajain kautta jotka ratsastivat hevosilla, juoksijoilla kuninkaallisesta tamma-kartanosta.

11. Kirjeissä oli kirjoitettu että kuningas salli Juudalaisten kussakin kaupungissa kokoontua ja henkensä puolustamiseksi hävittää, tappaa ja hukuttaa kaikki kansain ja maakuntain sotamiehet jotka ahdistivat heitä, lapsinensa *taph* ja vaimoinensa ja ryöstää heidän tavaransa,

12. yhtenä päivänä kaikissa kuningas Ahasveruksen maakunnissa kahdennentoista Adar-kuun 13. päivänä.

13. Ja kirje kopioitiin että käsky tulisi kaikkiin maakuntiin julistettavaksi kaikille kansoille että Juudalaiset olisivat sinäpäivänä valmiit kostamaan vihollisillensa.

14. Ja sanansaattajat ratsastivat kuninkaallisilla juoksijoilla ja ajoivat nopeasti ja kiireesti kuninkaan sanan mukaan; ja käsky annettiin Susanin linnassa.

15. Mordokai läksi kuninkaan tyköä kuninkaallisissa vaatteissa sinisestä ja valkeasta kankaasta ja suuressa kultakruunussa ja vaipassa kalliista liinaisesta kankaasta ja purppurasta. Ja Susanin kaupunki iloitsi ja riemuitsi.

16. Juudalaisille oli tullut valkeus '*O-w-rah* [**JESHUAN Nimi**] ja ilo, riemu ja kunnia.

17. Ja kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa joihin kuninkaan sana ja käsky tuli, oli ilo ja riemu Juudalaisten keskellä, pidot ja hyvät päivät. Ja monta maan kansasta tuli Juudalaiseksi, sillä Juudalaisten pelko oli tullut heidän päällensä.

9. LUKU

Ja kahdennentoista Adar-kuun 13. päivänä, jona kuninkaan sana ja käsky piti toimitettavan juuri sinä päivänä jona Juudalaisten viholliset toivoivat vallitsevansa heitä - vaikka asia oli kääntynyt niin että Juudalaiset vallitsivat vihollisiansa -

2. kokoontuivat Juudalaiset kaupunkeihinsa kaikissa kuningas Ahasveruksen maakunnissa käydäksensä käsiksi niihin jotka heille pahaa ra' rah | ra' atam 7451 tahtoivat; eikä yksinään voinut seisoa heitä vastaan, sillä kaikki kansa pelkäsi heitä.
3. Ja kaikki maakuntain päämiehet ja hallitsijat ja maaherrat ja kuninkaan virkamiehet auttoivat Juudalaisia; sillä Mordokain pelko oli tullut heidän päällensä.
4. Sillä Mordokai oli suuri kuninkaan huoneessa ja hänen maineensa kuului kaikkiin maakuntiin; sillä tämä mies, Mordokai, tuli aina suuremmaksi.
5. Niin Juudalaiset löivät kaikki vihamiehensä miekalla, tappoivat ja hukuttivat heidät ja menettelivät vihamiestensä suhteen oman tahtonsa mukaan.
6. Ja Susanin linnassa löivät Juudalaiset kuoliaaksi ja hukuttivat viisisataa miestä.
7. Ja he löivät kuoliaaksi Parsandatan, Dalfonin ja Aspatan,
8. ja Poratan ja Adalian ja Aridatan,
9. ja Parmastan ja Arisain ja Ariidain ja Bajestan,
10. kymmenen Hamanin poikaa, joka oli Medatanin poika, Juudalaisten vihamies; mutta heidän saaliiseensa he eivät ruvenneet.
11. Saman päivänä tuli tapettujen luku kuninkaan tiedoksi Susanin linnassa.
12. Ja kuningas sanoi kuningatar Esterille: Susanin kaupungissa ovat Judalaiset tappaneet ja hukuttaneet viisi sataa miestä ja kymmene Hamanin poikaa: mitä lienevät muissa kuninkaan maakunnissa tehneet? mikä on pyyntösi? se sinulle annetaan. Ja mikä on anomuksesi? se on tapahtuva.
13. Ester sanoi: jos kuningas näkee hyväksi, niin antakoon Judalaisten myös huomenna tehdä Susanissa tämänpäiväisen käskyn mukaan ja että he hirttäisivät kymmenen Hamanin poikaa puuhun.
14. Ja kuningas käski niin tehdä; ja se käsky annettiin Susanissa ja kymmenen Hamanin poikaa hirtettiin.
15. Ja Judalaiset jotka Susanissa olivat, kokoontuivat myös neljäntenätoista päivänä Adar-kuussa ja tappoivat kolmesataa Susanissa; mutta heidän saaliiseensa he eivät ruvenneet.
16. Mutta muut Juudalaiset kuninkaan maakunnissa tulivat kokoon ja puolustivat henkeänsä saadakseen lepoa vihollisiltansa ja tappoivat 75.000; mutta saaliiseen he eivät ruvenneet.
17. Se tapahtui Adar-kuun komentenatoista päivänä. Ja he lepäsivät neljäntenätoista päivänä sitä kuuta; ja sen he tekivät pito- ja ilopäiväksi.
18. Mutta Juudalaiset jotka Susanissa olivat, tulivat kokoon kolmantenatoista ja neljäntenätoista päivänä, ja lepäsivät viidentenätoista päivänä; ja tekivät sen päivän pitojen ja ilojen päiväksi.
19. Sentähden Juudalaiset jotka asuvat maan kylissä ja vähissä kaupungeissa, viettävät neljännenatoista päivän Adar-kuuta ilon ja pitojen päiväksi ja lähettävät silloin lahjoja toinen toisellensa.

20. Ja Mordokai kirjoitti nämä tapaukset. Ja hän lähetti kirjeet kaikille Juudalaisille jotka olivat kaikissa kuningas Ahasveruksen maakunnissa sekä lähellä että kaukana,
21. ja määräsi asetukseksi heille että he pitäisivät joka vuosi neljäntoista ja viidentoista päivän Adar-kuuta juhlanä;
22. sillä niinä päivinä olivat Juudalaiset tulleet lepoon vihollisiltansa, ja sinä kuukautena oli heidän surunsa kääntynyt iloksi ja heidän murheensa hyväksi päiviksi; -että he ne pitäisivät pito- ja ilopäivinä ja lähettäisivät lahjoja toinen toisillensa ja jakaisivat vaivaisille,
23. Ja Juudalaiset ottivat tavaksensa sen minkä olivat alkaneet ja mitä Mordokai oli heille kirjoittanut:'
24. kuinka Haman Medatan Agagilaisen poika oli ajatellut hukuttaa kaikki Juudalaiset ja antoi heittää Pur, se on arpaa, hävittääkseensä ja hukuttaakseen heidät,
25. ja kuningas saatuansa tämän tietää, antoi käskyn kirjeen kautta että Hamanin paha ra' rah | *haraah* 7451 aikomus minkä hän oli ajatellut Juudalaisia vastaan, käännettäisiin hänen oman päänsä päälle; ja hän ja hänen poikansa ripustettiin puuhun
26. Sentähden kutsutaan nämä päivät Purim, puur -nimen mukaan. Sentähden kaikkien tämän kirjeen sanain mukaan ja sen mukaan mitä he olivat itse nähneet ja mitä heille oli tapahtunut,
27. sääsivät Juudalaiset ja velvoittivat itsensä ja jälkeentulevaisensa ja kaikki ne jotka liittyivät heihin, etteivät hylkäisi näitä kahta päivää vaan että ne ainaisesti vietettäisiin joka vuosi niinkuin niistä on kirjoitettu ja niitä varten määrättyllä ajalla,
28. je että näitä päiviä piti muistettaman ja pidettämän polvesta polveen kaikissa sukukunnissa, kaikissa maakunnissa ja kaikissa kaupungeissa; ja ettei näitä Purim-päiviä koskaan laiminlyötäisi Juudalaisten kesken, eikä niiden muistoa unhotettaisi heidän jälkeentulevaisissaan.
29. Ja kuningatar Ester, Abihailin tytär ja Juudalainen Mordokai kirjoittivat uudelleen vakavasti vahvistaakseen mitä tässä toisessa kirjeessä oli Purim-juhlasta kirjoitettu.
30 Ja he lähettivät kaikille Juudalaisille Ahasveruksen valtakunnan 127 maakuntaan kirjeitä, rauhan ja totuuden sanoja,
31. vahvistaaksensa näitä Purim-päiviä niitten vietettäväksi niille määrättyillä ajoilla niinkuin Juudalainen Mordokai ja kuningatar Ester olivat heille säätäneet, ja niinkuin he olivat velvoittaneet itsensä ja siemenensä, nimittäin paastolla ja valitushuudoilla.
32. Ja Esterin käsky vahvisti nämä Purim-juhlan menot laiksi; ja ne kirjoitettiin kirjaan.

10. LUKU

Ja kuningas Ahasverus pani maan ja meren luodot veroa maksamaan,

2. Mutta kaikki hänen työnsä voimansa ja mahtavuutensa ja Mordokain suuri kunnia, johon kuningas hänet nosti, katso, ne ovat kirjoitetut Median ja Persian kuningasten aikakirjassa.

3. Sillä Juudalainen Mordokai oli toinen mies kuningas Ahasveruksesta, ja suuri Juudalaisten kesken ja otollinen veljiensä suurelle joukolle, sillä hän etsi kansansa parasta ja puhui koko sukunsa hyväksi.

Esterin Kirjan Loppu

16.10.2020 Vrt <http://www.qbible.com/hebrew-old-testament/esther/1.html>

Huom. taas tänään on sensuuri sulkenut tuon bible-q -palvelimen! Onneksi samankaltaisia sivustoja löytyy pilvin pimein: TÄMÄNKERTAINEN SENSUURI liittyy kansi-sanaan Mooseksen Kirjassa, Kapporeth = kansi. YHWH Arkin päällä on yksinkertainen kansi ... Suomiväärennökset lisäävät arkin kannen päälle 'istuimen' jota suomalais-r00man kirkkokalanpääuskonto kutsuu 'armonistuimeksi' ... DAGON harhaoppia. Sanavarastoon tulee muutosta q-biblen puuttuessa...

Tässä vain pieni näyte massiivisesta sensuroinnista ja uhkailujen sarjoista mitä tämä käännöstyö on nostanut esiin rooman luterukirkon toimijoiden käden kautta; lusteenheittäjät kaartit ovat todella ahkerina belialin ra' ra asiamiehinä. Kuinka monta tietokonetta, tiedostoa, työkalua, ovatkaan tässä puuhassa kruunu eli corona COV-ID viruksillansa tuhonneet!

Esim. 2Moos.25:17.

- "Tee myös armoistuin puhtaasta kullasta

- "And thou shalt make [6213 z8804](#) a mercy seat [3727](#)

- translitteroituna w'äsiytä khaPoret zähäv ... katso esim tämä linkki, nyt sensuroitu:

<http://qbible.com/hebrew-old-testament/exodus/25.html#7>

Sana Khaporet eli kansi on ilman mitään selitystä väännetty armoistuimeksi - myös KJV.

Eli alkukielesä suomeksi: *"Tee myös arkki kansineen puhtaasta kullasta..."*

Miten tämmöinen on mahdollista? Taustalla häärivät r00man Tyro/XOR agentit, 'kalanpäähattupiispat' mm. jesuiitat Lutter, kuningas Jaakko (King James KJV), mr. Strongs jonka onneton sanasto on roomassa rakennettu jnejne. Lue Lisää oheisista linkeistä niinkauan kuin ne ovat saatavissa. Myös Tanakh I liitteissä lisää.

JOB

Job 1.

1. Jobin Kirja.

1. LUKU

Uusin maalla oli mies nimeltä Job; hän oli vakaa mies, hurskas '**Elohiym** pelkääväinen ja karttoi pahaa *ra' rah* | *mera* 7451.

2. Ja hänelle oli syntynyt seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.

3. Ja hänellä oli karjaa seitsemän tuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa paria härkiä ja viisisataa aasia ja myös sangen paljo palvelusväkeä. Ja se mies oli voimallisempi kaikkia itämaalaisia.

4. Ja hänen poikansa menivät ja tekivät pidot kukin huoneessansa vuoropäivinänsä; ja he lähettivät kutsumaan kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa.

5. Ja kun vuoro-pitopäivät olivat kuluneet, lähetti Job ja pyhitti heidät; aamulla varhain hän nousi ja uhrasi poltto-uhria kaikkein heidän lukunsa mukaan. Sillä Job sanoi: ehkä ovat poikani syntiä tehneet ja unohtaneet '**Elohiym** sydämissänsä! Näin teki Job joka kerta.

6. Mutta tapahtui eräänä päivänä että **Ha'Elohiym** pojat tulivat asettumaan asemillensa **YHWH** eteen ja saatana tuli myös heidän kanssansa.

7. Ja **YHWH** sanoi saatanelle: mistä sinä tulet? Ja saatana vastasi **YHWH** ja sanoi: maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta!

8. Niin sanoi **YHWH** saatanalle: oletko tarkannut minun palvelijaani Jobia? Sillä ei hänen vertaistansa ole maassa; hän on vakaa ja hurskas, '**Elohiym** pelkääväinen ja karttaa pahaa *ra' rah* | *mera* 7451.
9. saatana vastasi **YHWH** ja sanoi: palkattako Job pelkää **YHWH**?
10. Etkös ole suojellut häntä, hänen huonettansa ja kaikkia hänen ympärillensä? Sinä olet siunannut hänen käsialaansa ja hänen tavaransa on levinnyt maassa!
11. Mutta ojenna vaan kätesi ja tartu hänen omaisuuteensa, totta hän suoraan silmiesi edessä hylkää sinut!
12. **YHWH** sanoi saatanalle: katso, kaikki hänen tavaransa olkoon sinun kädessäsi, älä vaan häneen kättäsi satuta! Ja saatana läksi pois **YHWH** edestä.
13. Ja tapahtui kerran kun hänen poikansa ja tyttärensä söivät ja viiniä joivat vanhimman veljensä huoneessa,
14. että sanansaattaja tuli Jobin tykö ja sanoi: härjillä kynnettiin ja aasit kävivät läsnä laitumella,
15. niin Sabealaiset tulivat, ottivat ne ja löivät palvelijat miekan terällä; ja minä yksinäni pääsin sanomaan sinulle.
16. Hänen vielä puhuessansa tuli toinen ja sanoi: '**Elohiym** tuli *'esh* lankesi taivaasta ja sytytti lampaat ja palvelijat ja poltti ne; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.
17. Tämän vielä puhuessa tuli toinen ja sanoi: Kaldealaiset tekivät kolme joukkoa ja hyökkäsivät kameliin päälle ja ottivat ne pois, ja löivät palvelijat miekan terällä; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.
18. Tämän vielä puhuessa tuli toinen ja sanoi: sinun poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä huoneessa,
19. ja katso suuri tuulispää tuli korvesta ja sysäsi huoneen neljään nurkkaan ja se kaatui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.
20. Silloin Job nousi, repäsi vaatteensa, keritsi päänsä ja lankesi maahan ja rukoili.
21. Ja hän sanoi: alastonna olen minä tullut äitini kohdusta, ja alastonna olen jälleen palaava! **YHWH** antoi, **YHWH** otti: **YHWH** nimi olkoon kiitetty *mevoRach*!
22. Näissä kaikissa Job ei rikkonut eikä tehnyt tyhmästi **L'Elohiym** vastaan.

2. LUKU

Ja tapahtui eräänä päivänä kun **Ha'Elohiym** pojat tulivat asettumaan asemillensa *LaHitYasseb* **YHWH** eteen, että saatanakin tuli heidän kanssansa ja asettui **YHWH** eteen.

2. *WaYomer* **YHWH** *el-satan* sanoi saatanalle: mistä tulet? saatana vastasi **YHWH**: maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta!

3. *WaYomer* **YHWH** *el-satan* sanoi saatanalle: oletko tarkannut Minun palvelijaani Jobia? Sillä ei hänen vertaistansa ole maassa; hän on vakaa ja hurskas, '**Elohiym**

pelkääväinen ja karttaa pahaa *ra' rah* | *mera* 7451 ; ja hän pysyy vielä vakuudessansa vaikka sinä yllytit Minua häntä vastaan, hävittämään häntä ilman syytä.

4. saatana vastasi **YHWH** ja sanoi: nahka nahasta; ja kaikki mitä ihmisellä on, antaa hän henkensä edestä!

5. Mutta ojenna vaan kätesi ja tartu hänen luihinsa ja lihaansa, totta hän suoraan silmiesi edessä hylkää Sinut!

6. *WaYomer* **YHWH** *el-satan* sanoi saatanelle: katso, hän olkoon sinun kädessäsi; kuitenkin säästä hänen henkensä!

7. Ja saatana läksi pois **YHWH** edestä; ja hän löi Jobin pahoilla paisumilla hänen kantapäästänsä päälakeen asti.

8. Ja hän otti savi-astian palasen kaapiakseen sillä itseänsä; ja hän istui tuhvassa *'epher* 665.

9. Ja hänen vaimonsa sanoi hänelle: vieläkö nytkin pysyt vakuudessasi? **Jätä** kiroa *barech* 'Elohiym ja kuole!

10. *WaYomer* hän sanoi hänelle: sinä puhut niinkuin tyhmät vaimot puhuvat [mikäkin houkka nainen]. Otammehan hyvää **Ha'Elohiym** eikö meidän pitäisi pahaakin *ra' rah* | *hara* 7451 ottaman? Kaikissa näissä Job ei syntiä tehnyt huulillansa.

11. Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaiken sen onnettomuuden *ra' rah* | *harah* 7451 mikä hänelle oli tapahtunut, tulivat he itsekukin paikkakunnastansa: Elifas Temanista, Bildad Suahista ja Sofar Naemasta. He olivat keskenänsä sopineet tullaksensa surkuttelemaan ja lohduttamaan häntä.

12. Vielä etempänä ollessansa he nostivat silmänsä ja eivät he häntä tunteneet; niin he korottivat äänensä ja itkivät; ja jokainen repäisi vaatteensa ja he heittivät tomua *'aphar* 6083 päätänsä päälle taivasta kohti.

13. Ja he istuivat hänen kanssansa maan päällä seitsemän päivää ja seitsemän yötä, eikä kukaan heistä sanaakaan hänelle puhunut sillä he näkivät hänen kipunsa sangen suureksi.

3. LUKU

Sitten avasi Job suunsa ja kirosi päivänsä.

2. Ja Job alkoi puhua ja sanoi:

3. Hävitköön se päivä jona minä synnyin, ja se yö jona sanottiin: poikalapsi on siinnyt!

4. Se päivä olkoon pimeä, älköön **'Elowah** ylhäältä sitä kysykö, älköön kirkkaus paistako sen päälle!

5. Omistakoon sen pimeys ja kuolon varjo jälleen; asukoon pilvi sen päällä, ja päivän pimennykset kauhistakoot sen!

6. Sen yön vieköön pimeys; älköön se iloitko vuosikautten päivän seassa, älköönkä tulko kuukautten lukuun!

7. Katso, olkoon se yö hedelmätön älköönkä yhtään ilon ääntä tulko siihen!

8. Kirotkoot sitä ne, jotka päivää kiroilevat (päivänmanaajat), jotka ovat taitavat herättämään Leviatania!
9. Pimentäkööt sen aamutähdet, odottakkoon se valkeutta, joka olkoon tulematta, älköön se nähkö aamuruskon silmäripsiä.
10. Sillä ei se sulkenut äitini kohdun ovea, eikä kätkenyt ~~onnettomuutta~~ surua 'aMal minun silmiltäni!
11. Miks' en minä kuollut äitini kohdussa, miks' en kohta kohdusta tultua menettänyt henkeni?
12. Miksi helmat minut ottivat vastaan ja miksi nisät että imeä sain?
13. Niin minä nyt makaisin ja lepäisin, nukkuisin, ja silloin minulla olisi rauha.
14. kuningasten ja maan neuvosten kanssa, jotka itsellensä raunioita rakensivat,
15. tahi päämiesten kanssa joilla kultaa oli ja täyttivät huoneensa hopealla.
16. Tahi olisin olematta kuin kätkeyty keskoinen, kuin lapset 'owel jotka eivät koskaan valkeutta nähneet.
17. Siellä lakkaavat jumalattomat väkivallasta, siellä lepäävät voimiltaan väsyneet.
18. Siellä ovat kaikki vangitkin rauhassa eivätkä kuule vaatijan ääntä.
19. Pieni ja suuri ovat siellä yhtäläiset ja palvelija on vapaa isännästänsä.
20. Miksi valkeus on annettu vaivatuille ja elämä murheellisille sieluille?
21. niille jotka odottavat kuolemaa eikä sitä tulekaan, ja kaivaisivat enemmän kuin ~~aarnihautaa~~ kätkeytyä aarretta *mimmatmownim*;
22. niille jotka ihastuisivat riemuun asti ja iloitsisivat jos he hautaan pääsisivät;
23. ja sille miehelle jonka tie kätkeyty on ja jonka 'Elowah on piirittänyt joka taholta?
24. Sillä leipäni sijaan tulee minulle huokaus ja minun parkuni vetenä vuotaa.
25. Sillä mitä minä peljäten pelkäsin, se kohtaa minua; ja mitä minä vavisten varoin, se tapahtuu minulle.
26. En rauhaa, en lepoa, en levähdystä saanut ja tuskan levottomuus jo tulee.

4. LUKU

Ja Elifas Temanista ^(1/3) vastasi ja sanoi:

2. Jos joku koettaisi sanella sanan sinulle, olisiko se sinulle vaivaksi? Mutta kuka voi vaitikaan olla?
3. Katso, sinä olet monta neuvonut ja vahvistanut väsyneitä käsiä.
4. Kompastuvia ovat sinun sanasi ojentaneet ja vaipuvia polvia olet sinä vahvistanut.
5. Mutta nyt kun se sinua kohtaa, tuskastut sinä ja kun se sinuun sattuu, hämmästytt sinä.
6. Eikö jumalanpelkosi *yir'ataka* ole sinun uskalluksesi ja vakuutesi sinun toivosi?
7. Muistelepa kuitenkin kuka viaton on hukunut ja kussa hurskaat ovat hävitetyt.
8. Niinkuin minä kyllä olen nähnyt: ne jotka vääryyttä kyntivät ja onnettomuutta kylvivät, ne sitä myös niittivät.

9. 'Elowha puhalluksesta he hukkuivat ja Hänen vihansa hengestä loppuivat.
10. Jalopeuran kiljuminen ja julma jalopeuran ääni, ja nuorten jalopeurain hampaat ovat murretut.
11. Vanha jalopeura hukkuu saaliin puutteesta, ja jalopeuran penikat hajotetaan.
12. Ja minulle tuli salainen sana ja korvani huomasi hyminän siitä.
13. Yönäköjä ajatellessa, kun raskas uni lankee ihmisen päälle,
14. tuli pelko ja vavistus minun päälleni ja kaikki luuni peljästyivät;
15. ja hengen puhallus meni kasvojeni yli, kaikki ruumiini karvat nousivat!
16. Ja silmäini edessä saisi haamu, jonka mutoa en eroittanut, ja minä kuulin äänen ja hyminän:
17. Onko ihminen hurskas YHWH edessä tahi mies puhdas luojansa edessä?
18. Katso palvelijoihinsa ei Hän luota ja enkeleissänsä havaitsee Hän heikkoutta.
19. Kuinka paljon enemmän niissä jotka asuvat savimajoissa, niissä joiden perustus on maan tomussa 'aphar 6083, jotka koin tavalla tallataan!
20. Aamusta ehtooseen asti, ja he muserretaan; ja ennekuin havaitaan, he ikuisiksi hukkuvat.
21. Eikö niin: kun heidän majansa pitimet purjetaan, niin he kuolevat, vaan ei viisaudessa?

5. LUKU

Elifas (1/3) jatkaa.

Huuda vaan! Onko sitä joka sinua vastaa, ja kenen puoleen pyhistä sinä käännyt.

2. Totisesti tyhmän tappaa närkästys ja taitamattoman kuolettaa kiivaus.
3. Minä itse näin tyhmän juurtuvan, vaan sain äkisti julistaa hänen huoneensa kirousta.
4. Hänen lapsensa poikansa olivat kaukana onnesta ja poljettiin portissa, eikä ollut auttajaa;
5. vaan nälkäiset söivät hänen satonsa ja ottivat sen orjantappuroistakin; kavalajuoninen riisti hänen varansa.
6. Ei suinkaan onnettomuus nouse tomusta, eikä vaiva kasva maasta -
7. vaan ihminen syntyy vaivaan niinkuin tulen kipinät sinkoilevat lentoon.
8. Mutta minä kääntyisin *el*-'El puoleen, minä antaisin asiani **'Elohiym**,
9. joka voimallisia ja tutkimattomia töitä tekee ja ihmeitä joita ei lukea taideta,
10. joka antaa sateen maan päälle ja lähettää vedet vainioille,
11. joka ylentää nöyrät korkeuteen ja korottaa murheelliset onnellisuuteen.
12. Hän tekee kavalain aivoitukset tyhjäksi ettei heidän kätensä mitään todellista saa toimeen;
13. Hän käsittää taitavat heidän kavaluudessansa ja petollisten neuvo häviää,
14. niin että he päivällä sattuvat pimeyteen ja haparoivat puolipäivällä niinkuin yöllä.

15. Ja Hän köyhän auttaa heidän suunsa miekasta ja voimallisten käsistä;
16. ja niin on halvalla turva ja vääryys pitäköön suunsa kiinni!
17. Katso autuas on se ihminen jota '**Elowah** kurittaa, sentähden älä hylkää kaikkivaltiaan kuritusta!
18. Sillä Hän haavoittaa ja sitoo **VeYeach-Bash Jeshua**; Hän särkee ja Hänen kätensä parantaa.
19. Kuudessa murheessa Hän **pelastaa** *YaTZileka Jeshua* sinut ja seitsemässä ei sinuun satu mikään paha *ra' rah* | *harah* **7451**.
20. Kalliilla ajalla Hän vapahtaa *padeCha* sinun kuolemasta ja sodassa miekan terästä.
21. Kielen ruoskalta sinä säilyt, etkä pelkää hävitystä, kun se tulee.
22. Hävityksessä ja nälässä sinä naurat, etkä pelkää metsän petoja;
23. sillä sinä olet liitossa kivien kanssa kedolla, ja maan pedot ovat sinulle rauhalliset.
24. Sinä saat tuta, että majasi on rauhassa ja tarkastaissasi taloasi et mitään kaippaa.
25. Ja sinä saat ymmärtää että siemenesi on monilukuinen ja vesasi niinkuin ruoho maassa.
26. Ja tulet vanhalla ijällä hautaan, niinkuin lyhde ajallansa korjataan -
27. Katso, tämän me olemme tutkineet ja niin se on! Kuule sitä ja tunne sinäkin se hyväksesi!

6. LUKU

Job vastasi ja sanoi:

2. Oi joska minun mielipahani oikein punnittaisiin ja tuskani yhtä haavaa vaakalla nostettaisiin!
3. Sillä se on nyt raskaampi kuin meren santa, sentähden sanani harhailevat.
4. Sillä **Sadday** Kaikkivaltiaan nuolet ovat minuun isketyt, henkeni särpää niiden myrkkyä *Chamatom*; '**Elowah** kauhut käyivät minua kohti.
5. Huutaako metsä-aasi viheriäisellä ruoholla, ammuuko härkä ruokansa ääressä?
6. Syödäänkö mautonta ilman suolatta, vai onko makua munan valkuaisessa?
7. Jota ei sieluni ennen tahtonut koskeakaan, se on nyt inhottavana ruokanani.
8. Joska minun rukoukseni suotaisiin ja '**Elowah** antaisi minulle mitä minä toivotan,
9. että '**Elowah** suostuisi musertamaan minua ja päästäisi kätensä lopettamaan minua!
10. Niin olisi minulla vielä lohdutus - ja minä riemuitsisin säälimättömässä tuskassani - ett'en ole Pyhän puheita kieltänyt.
11. Mikä on minun väkeni, että voisin toivoa, ja mikä on loppuni, että voisin kärsiväinen olla?
12. Onko minun väkeni kivistä, tahi minun lihani vaskesta?
13. Vai enkö ole itsessäni kaikkea apua *ezrati* vailla, mutta kykyni on minusta karkoitettu pois?

14. Nääntyväiselle on lähimmäiseltänsä laupeus tuleva, ettei hän hylkäisi Kaikkivaltiaan pelkoa.
15. Minun veljeni ovat vilpistelleet kuin purot, niinkuin haihtuvat jokitulvat -
16. ne olivat jäätä sameat, lumi oli niihin kätkeytynyt -
17. kuumuuden aikana ne häviävät, ja helteessä ne paikaltansa katoovat.
18. Heidän juoksunsa urat mutkistelevat, menevät autioihin ja katoovat.
19. Sinne silmäilivät matkajoukot Temanista, kappaseurat Sebasta niihin toivoivat:
20. häpeään he joutuivat että niihin uskalsivat; tultuansa perille he punastuivat.
21. Niin olette te nyt mitättömäksi tulleet; te näitte hävityksen ja peljästyitte.
22. Olenko minä sanonut: tuokaat minulle tahi antakaat minun puolestani lahjoja teidän tavarastamme,
23. pelastakaat minua vihollisen kädestä, ja lunastakaat minua väkivaltaisen kädestä?
24. Opettakaat minua, minä olen ääneti; ja missä olen harhaillut, neuvokaa minua!
25. Kuinka pystyviä ovat suoran Totuuden sanat! Mutta mitä vaikuttavat teidän soimauksenne?
26. Ajatteletteko nuhdella ainoastaan sanoja? - Mutta tuuleen käyvät epäileväisen sanat.
27. Jopa orvostakin te heitätte arpaa ja teette kauppaa lähimmäisestänne.
28. Mutta nyt, kelvatkoon teille katsoa minua! Valehtelenko minä vasten silmiänne?
29. Palaitkaat nyt! Olkoon vääryys poissa. Palaitkaat jälleen! Vielä olen minä oikeassa!
30. Onko minun kielelläni vääryyttä, eikö suulakeni eroittaisi mikä paha on?

7. LUKU

Eikö ihmisen aina täydy olla sodassa maan päällä, ja hänen päivänsä ovat niinkuin työmiehen päivät?

2. Niinkuin palvelija joka halajaa varjoa ja niinkuin työmies joka odottaa palkkaansa;
3. niin olen minä osakseni saanut kurjat kuukaudet ja vaivan yöt ovat minulle lasketut.
4. Maata pannessani minä ajattelen: koska minä nousen, milloin yö pakenee? Ja minä kyllästyn kääntelemistäni aamun koittoon saakka.
5. Lihani on puetettu matoihin ja maan kuoreen, ihoni ahvettuu sekä märkii.
6. Minun päiväni lentävät nopeammasti kuin sukkula ja kuluvat ilman toivotta.
7. Muista että elämäni on tuuli, ettei silmäni enää saa nähdä hyvää!
8. Silmä joka minun nyt näkee, ei minua vasta näe. Vaikka Sinun silmäsi etsisivät minua, en minä enää ole.
9. Pilvi raukee ja menee pois; samoin tuonelaan mennyt ei nouse jälleen.
10. Ei hän palaja jälleen huoneeseensa eikä hänen sijansa enää häntä tunne.
11. Sentähden en minäkään pidätä suutani vaan puhun henkeni ahtaudessa, valitan sieluni haikeudessa.

12. Olenko minä meri tahi valaskala että asetat vartijat minua vastaan.
13. Sillä jos minä ajattelen: vuoteeni lohduttaa minua, ja makuusijani huojentaa valitustani,
14. niin Sinä peljätät minua unilla ja kauhistutat minua näyillä,
15. että sieluni parempana pitäisi tukehtumisen ja kuoleman kuin tämän luurankoni.
16. Minä olen kyllästynyt enkä pyydä ijäti elää. Lakkaa minusta, sillä minun päiväni ovat tuulen tuhahtus!
17. Mikä on ihmisraukka että häntä niin suurena pidät ja että häntä tarkkaat,
18. ja etsiskelet häntä joka päivä ja koettelet häntä joka hetki?
19. Etkö koskaan minusta luovuta silmäsi ja päästä minua siksi kun sylkeni olen nielaissut?
20. Jos olen syntiä tehnyt, mitä minä Sinulle tehnen, Sinä ihmisten vartija? Miksi asetit minut silmämääräksesi, että olisin kuormana itselleni?
21. Ja mikset rikostani anna anteeksi, etkä sysää pois pahaa tekoani? Sillä nyt minä menen mullassa makaamaan, ja jos minua aamulla etsit, niin ei minua enää ole.

8. LUKU

Bildad (2/3).

Nyt vastasi Bildad Suahista ja sanoi:

2. Kuinka kauan sinä semmoisia puhut, ja kuinka kauan suusi puheet ovat kuin väkevä tuuli?
3. **Ha'EL** Jumalako väärentää oikeuden, vai kaikkivaltiasko väärentää hurskauden?
4. Jos sinun poikasi ovat syntiä tehneet Hänen edesssä niin Hän on hyljännyt heidät rikostensa käsiin.
5. Mutta jos sinä ahkerasti etsit 'el-'**EL** ja rukoilet **Dai** Kaikkivaltialta armoa,
6. jos olet puhdas ja hurskas niin Hän suojelee sinua ja rauhoittaa jälleen sinun hurskautesi majan.
7. Jos sinun alkusi oli pieni, on loppusi suureksi karttuva.
8. Kysy toki entisiltä sukukunnilta ja tarkasta heidän isäinsä tutkinnoita!
9. - Sillä me olemme kuin eilen tulleet emmekä mitään tiedä; meidän elämämme on niinkuin varjo maan päällä -
10. Totta ne opettavat sinua ja sanovat sinulle, ja tuovat edes puheensa sydämmestänsä:
11. Kasvaako kaisila missä ei mutaa ole, koheneeko suoruohto ilman vedettä?
12. Vielä viheriäisenä ollessa, eikä siis leikattavana, se ennen muita ruohoja kuivettuu.
13. Niin käy kaikkien niiden, jotka '**EL** unohtavat ja valehurskaitten toivo katoa.
14. Sillä hänen rohkeutensa on hämähäkin verkkoa.

15. Hän luottaa huoneeseensa, mutta ei se ole seisovainen; hän turvaa siihen mutta ei se ole pysyväinen.
16. Hän kyllä viheriöitsee auringon [OSIRIS] paisteessa ja hänen vesansa levenevät tarhansa yli.
17. Hänen juurensa kiertelevät raunioita ja hän kurkistelee kivirakennuksen yli.
18. Mutta kun hän hävitetään pois paikastansa, kieltää se hänen sanoen: en ole nähnytään sinua.
19. Katso, tämä on hänen menonsa riemu; ja toisia kasvaa taas tuhvasta *'epher* 665.
20. Katso, ei **'EL** hurskasta hylkää, eikä vahvista pahain *mare'im* 7489 kättä.
21. Vieläpä sinunkin suusi Hän ilonaurulla täyttää, ja huulesi riemulla.
22. Mutta ne jotka sinua vihaavat joutuvat häpeään, ja jumalattoman maja ei ole pysyväinen.

9. LUKU

Job vastasi ja sanoi:

2. Kyllä minä tiedän niin olevan; ja kuinka olisi ihminen hurskas YHWH edessä?
3. Jos hän tahtois riidellä Hänen kanssansa, ei hän taitaisi vastata Häntä yhtä tuhanteen.
4. Hän on viisas sydämmestänsä ja väkevä voimasta; kuka on häntä vastaan niskotellut ja menestynyt?
5. Hän siirtää vuoret, ennenkuin ne huomaavat, että Hän ne vihassansa kukistaa;
6. Hän liikuttaa maan sijaltansa, ja sen patsaat vapisevat;
7. Hän puhuu Auringolle, niin ei se nouse, ja Hän lukitsee tähdet;
8. Hän yksinänsä levittää taivaat, ja käy meren aaltojen päällä;
9. Hän tekee Otavan ja Kalevantähdet, Seulaset ja etelän tähdistötö;
10. Hän tekee suuria jopa tutkimattomia töitä ja epälukuisia ihmeitä.
11. Katso, Hän kay ylitseni enkä sitä havaitse ja menee ohitseni, enkä sitä huomaa.
12. Katso, jos Hän tempaa pois, kuka Hänen estää? Kuka sanoo Hänelle: mitä teet?
13. Ei **'Eloah** vihaansa aseta; Hänen allensa kumartuvat Rahabin puolustajat.
14. Kuinka sitte minä Häntä vastaisin ja valitsisin sanojani Häntä vastaan?
15. Vaikka minä vielä oikeassa olisin, niin en kuitenkaan voisi Häntä vastata, vaan minuntäytyisi tuomariani rukoilla.
16. Ja vaikka minä vielä Häntä huutaisin, ja Hän kuulisi minua, niin en minä tohtisi uskoa että Hän kuulisi minun ääntäni -
17. Hän joka runtelee minua tuulispäällä ja enentää haavojani ilman syyttä;
18. ei Hän anna minun henkeäkään vetää vaan täyttää minut katkeruudella.
19. Jos kysyt Väkevän *'am-Mitz* voimaa, sanoo Hän: tässä olen! jos oikeutta: kuka Minut sinne haastaa?

20. Jos minä olen oikeassa, niin oma suuni kuitenkin tuomitsee minut; jos olen viaton, Hän minut kuitenkin vääräksi tekee!
21. Viaton minä olen! En tunne enää itseäni, minä suutun elämäni.
22. Se on yhtäkaikki! Sentähden minä sanon: viattoman sekä viallisen Hän lopettaa!
23. Jos vitsaus äkisti tappaa, nauraa Hän viattoman vaivaa.
24. Maa annetaan jumalattoman käsiin, Hän sokaiseen sen tuomarien silmät. Jos ei ole niin, kuka sen tekee?
25. Minun päiväni ovat olleet nopeammat kuin juoksija; ne ovat paenneet, eikä mitään hyvää nähneet;
26. ne ovat kiitäneet pois kuin keveä ruokopursi, kuin kotka lentää saaliille.
27. Jos ajattelen: minä unhotan valitukseni ja muutan kasvoni ja rupean iloiseksi
28. niin kauhistun kaikkia kipujani; minä tunnen, ettes anna minun olla viatonna.
29. Minun täytyy jumalattomana pysyä; miksi nyt itseäni hukkaan vaivaan?
30. Vaikka pesisin itseni lumivedessä ja puhdistaisin käteni lipiällä,
31. niin Sinä silloin ryvettäisit minua likakuopassa ja minun vaatteeni kauhistuttaisivat minua.
32. Sillä ei Hän ole minun vertaiseni jota minä voisin vastata, että me yhdessä kävisimme oikeuden eteen.
33. Ei ole meillä riidan ratkaisijaa, joka laskisi kätensä meidän kahden välillemme.
34. Siirtäköön vitsansa pois päältäni, ja älköön Hänen hirmunsa peljättäkö minua;
35. niin minä puhuisin enkä pelkäisi Häntä; sillä en minä mitään kanssani tiedä!

10. LUKU

Sieluni kyllästyy elämiseen; valitukseni minä päästän valtaansa, ja puhun sieluni katkeruudessa.

2. Miä sanon *el-'Elowah* älä minua tuomitse, anna minun tietää minkätähden riitelet minun kanssani!
3. Onko Sinulla ilo siitä että väkivaltaa teet, että hylkääät kättesi teoksen ja annat valoa jumalattomain aivoituksille?
4. Onko Sinulla lihalliset silmät tahi katsotko Sinä niinkuin ihminen katsoo?
5. Ovatko Sinun päiväsi niinkuin ihmisen päivät, tahi vuotesi niinkuin miehen vuodet,
6. koska kysyt vääryyttäni ja tutkit pahaa tekoani *la-awoni*? -
7. vaikka tiedät etten minä ole jumalaton, ja ettei yhtään ole joka taitaisi kädestäsi vapauttaa.
8. Sinun kätesi ovat minut muodostaneet, ja valmistaneet minut joka puolelta ja nyt Sinä hukutat minut!
9. Muista kuitenkin että Sinä olet minut valmistanut niinkuin saven, ja muutat minut maaksi jälleen!
10. Etkös minua ole valanut kuin maitoa ja juoksuttanut niinkuin juustoa?

11. Sinä olet minut puettanut nahalla ja lihalla, luhin ja suonihin minut kutonut.
12. Elämän ja armon olet Sinä minulle osoittanut ja Sinun varjelukseksi on suojellut minun henkeni.
13. Mutta nämä salasit Sinä sydämessäsi, minä tiedän tämän olleen mielessäsi;
14. jos minä syntiä tekisin, tahdoit Sinä minua vartijoida eikä jättää minua vapaaksi syystäni.
15. Jos olisin jumalaton - voi minua! jos hurskas, en kuitenkaan saisi nostaa päätäni, ollen täynnä ylenkatsetta, nähden viheliäisyyttäni.
16. Jos se nousisi, tahdoit sinä ajaa minua takaa niinkuin jalopeura ja taas ihmeellisesti kohdella minua,
17. uudistaa todistajia minua vastaan, ja lisätä vihaasi minua kohtaan, lähettää vaihtelevia joukkoja sotaan minua vastaan!
18. Miksi annoit minun lähteä äitini kohdusta? Joska olisin kuollut, ettei yksikään silmä olisi minua nähnyt,
19. niin minä olisin kuin en olisikaan ollut, kannettu äitini kohdusta hautaan! -
20. Eikö minun ikäni lyhyt ole? Lakkaa ja luovuta minusta että minä vähänkin virvoittuisin, ennenkuin minä menen enkä palaja, pimeyden ja kuolon varjon maahan.
21. maahan, joka on pimiä kuin synkeys jossa kuoleman varjo ja epäjärjestys on, jonka valo on kuin synkeys!

11. LUKU

Sofar ^(3/3)

Nyt vastasi Sofar ^(3/3) Naemasta ja sanoi:

2. Pöyhkeä puheko ei vastausta saisi, suupalttiko oikeaan jäisi?
3. Sinunko jaarituksesi miehet vaikenemaan saattaisivat, että ilkailisit eikä kukaan sinua häpäisisi,
4. että sanoisit: oppini on oikea ja minä olen puhdas Sinun silmissäs?
5. vaan jospa kuitenkin '**Elowah** puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan,
6. ja ilmoittaisi sinulle viisauden salaisuudet, että ne kahta todellisemmat ovat! Niin sinä tietäisit että '**Elowha** sinun hyväksesi jättää pahoja tekojasi unhotukseen.
7. Luuletko käsittäväsi *Tim-TZa* '**Elowha** syvyyden *HaCheker* ja pääseväsi **Sha-Dai Sadday** Kaikkivaltiaan täydellisyyden perille?
8. Taivaan korkeuksia ne ovat - mitä voit tehdä? Tuonela syvempiä - mitä voit ymmärtää?
9. Niiden mitta on maata pitempi, merta leveämpi.
10. Jos Hän liikkuu ja vangitsee ja viepi oikeuteen, kuka Hänet palauttaa?
11. Sillä Hän tuntee tunnottomat miehet ja näkee vääryyden tarkastamatta.

12. Vaan onttopäinen mies viisastuu, ~~kun metsä-aasin varsa ihmiseksi syntyy.~~
(todenn. näin: vaikka olisi syntyessään metsä-aasin varsan kaltainen.)
13. Jos sinä asettaisit sydämmesi ja hajoittaisit kätesi Hänen puoleensa -
14. Jos vääryys on kädessäsi, heitä se kauas, älä anna petoksen asua majassasi! -
15. silloin varmaan nostaisit kasvosi virheetönnä ja olisit kuin valettu, etkä pelkäisi.
16. Silloin sinä vaivasi unhottaisit, ja niinkuin ohitse juosnutta vettä sinä niitä muistelisit.
17. Ja elämäsi selkenisi kirkaammaksi kuin puolipäivä, ja pimeys olisi kuin kirkas aamu.
18. Ja sinä olisit hyvässä turvassa, koska vielä toivoa on; ja taloasi tarkattua menisit rauhassa levolle.
19. Sinä makaisit kenenkään peloittamatta ja moni siveleisi kasvojasi.
20. Mutta jumalattoman silmät nääntyvät, ja turva katoaa heiltä; heidän toivonsa on - hengen puhallus!

12. LUKU

Job vastasi ja sanoi:

2. Te vaan miehet olette, teidän kanssanne kuolee viisaus!
3. On minullakin sydän kuin teilläkin; enkä ole halvempi teitä ja kuka on joka ei näitä tiedä?
4. Lähimmäiseni pilkkana olen minä joka rukoilin **le'Elowah**, ja jota Hän kuuli; pilkkana hurskas ja vakaa!
5. Onnettomuudelle sopii, onnellisten mielestä ylenkatse: valmisna on se niille jotka jalvoillansa horjuvat.
6. Rauhassa ovat hävittäjäin majat ja turva on **'EL** vastustajilla, niillä jotka **'Elowah** käteen ottavat.
7. Mutta kysyhän eläimiltä, ne opettavat sinua ja taivaan linnuilta, ne sanovat sinulle!
8. Taikka katso miettimällä maata, se opettaa sinua, ja kalat meressä ilmoittavat sinulle!
9. Kuka on joka ei kaikista näistä tiedä, että **YHWH** käsi on ne tehnyt,
10. Hän jonka kädessä on kunkin elävän sielu, ja kunkin ihmisruumiin henki?!
11. Eikö korva koettele puhetta niinkuin suulaki maistelee ruokaa?
12. Vanhoilla on taitoa ja pitkäjäällisillä ymmärrystä.
13. Hänen tykönänsä on viisaus ja voima, Hänen on neuvo ja ymmärrys.
14. Katso, Hän hävittää, eikä sitä rakenneta jälleen; hän sulkee miehen, eikä sille avata.
15. Katso, Hän salpaa vedet ja ne kuivettuvat, Hän laskee ne irralle, ja ne mullistavat maan.
16. Hänessä on voima ja pysyväinen viisaus; Hänen on eksyvä ja eksyttävä.
17. Hän vie neuvonantajajat paljastettuina, ja tekee tuomarit tyhmiksi.

18. Kuningasten sitomat Hän päästää, ja sitoo nuorat heidän omille lanteillensa.
19. Papit vie Hän paljastettuina ja kukistaa väkevät.
20. Hän hämmentää uskottavain puheen ja vanhain taidon ottaa Hän pois.
21. Hän valaa ylevät ylenkatseella ja väkevään vyön Hän hellittää.
22. Hän saattaa syvyydet ilmi pimeydestä ja viepi kuoleman varjon valkeuteen.
23. Hän korottaa kansat ja vie ne sitten pois.
24. Hän ottaa maan kansan päämiehiltä taidon ja eksyttää heitä korvessa jossa ei tietä ole.
25. Ja he haparoivat pimeydessä ilman valkeudetta, ja Hän eksyttää heitä kuin juopuneita.

13. LUKU

Katso kaikkia näitä on minun silmäni nähnyt, on korvani kuullut ja ne ymmärtänyt.

2. Mitä te tiedätte, sen minäkin tiedän enkä ole teitä halvempi.
3. Mutta Kaikkivaltiaalle **Sadday** minä puhuisin, halajaisin asiani asettaa 'EL eteen.
4. Sillä te olette valheen kutojat ja kaikki kelvottomat parantajat.
5. Joska te voisitte aivan ääneti olla, niin se olisi teille viisaudeksi luettava!
6. Kuulkaat toki minun puolustukseni, ja tarkastakaat huulteni väitöstä!
7. Tahdotteko **Hal-'EL** hyväksi puhua vääryyttä, ja Hänen hyväksensä petosta puhua?
8. Tahdotteko te katsoa Hänen mieltänsä, tahi **La-'EL** asiaa te tahdotte ajaa?
9. Kävisikö hyvin kun Hän teitä tutkii; petättekö Hänen ihmisten tavalla?
10. Hän kovin nuhtelee teitä jos te salaisesti mieliä katsotte.
11. Eikö Hänen korkeutensa teitä peljätä, eikö Hänen pelkonsa lankea teidän päällenne?
12. Teidän muistolauseenne ovat tuhkaVertauksia 'epher ja teidän linnananne savilinnoja.
13. Olkaat minusta ääneti, että minäkin puhuisin; tuli minulle mitä tuli!
14. Miksi minä kannan lihaani hampaissani, sieluni minä panen käteeni?
15. Katso, Hän tappaa minut, en minä mitään toivo: kun vaan saisin puolustaa tieni hänen edessänsä.
16. Jopa sekin on minulle avuksi ettei yksikään valehurskas tule Hänen eteensä.
17. Kuulkaat tarkasti minun puhettani, ja menkөөn selitykseni korviinne!
18. Katso minä vaadin asiani tutkittavaksi; minä tiedän olevani oikeassa.
19. Kuka tohtisi käydä oikeudelle minun kanssani? Niin minä kohta tahdon vaieta ja kuolla.
20. Kahta vaan älä tee minulle, niin en minä kätke itseäni Sinun edestäsi:
21. siirrä kätesi kauas minusta, älköönkä hirmuisuutesi minua peljättäkö!
22. Kutsu Sinä ja minä vastaan - tahi minä puhun ja vastaa Sinä minua!
23. Kuinka paljo on nyt minulla pahoja tekoja ja syntejä *ve'chattaot*? Tee minulle tiettäväksi rikokseni ja syntini!

24. Miksi Sinä peität kasvosi ja pidät minua vihollisenasi?
25. Lentävää lehteäkö peljätät ja kuivaa korttako vainoot?
26. Sillä Sinä määräät minulle katkeruutta ja annat minun periä nuoruuteni syntejä,
27. ja panet jalkani jalkapuuhun ja vartijoit kaikki polkuni ja piirität askeleeni -
28. joka kuitenkin hajoon kuin kahopuu ja niinkuin koinsyömä vaate.

14. LUKU

- Ihminen, vaimosta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta;
2. kasvaa kuin kukkanen ja lakastuu; pakenee niinkuin varjo eikä pysy.
 3. Ja senkaltaista vastaan Sinä avaat silmäsi ja vedät minut eteesi oikeuteen?
 4. Kuka löytää puhtaan niiden seassa joissa ei puhdasta ole?
 5. Koska hänen päivänsä ovat määrättyt, ja hänen kuukautensa luku on Sinun hallussas; koska panit hänen eteensä määrän jota hän ei taida käydä ylitse,
 6. - niin katsahda pois hänestä että hän saisi lepoa, siksi kun hän niinkuin palkkamies päivänsä päättäisi!
 7. Puullakin on toivo: vaikka se hakataan niin se uudistuu ja vesoja ei siltä puutu.
 8. Vaikka sen juuri vanhenee maassa ja sen kanto kuolee mullassa,
 9. vesoo se kuitenkin jälleen veden voimasta ja tekee oksia kuin se istutettu olisi.
 10. Mutta kun mies kuolee, makaa hän pitkällänsä; kun ihminen on puhaltanut ulos henkensä - kussa hän on?
 11. Vesi juoksee järvestä ja joki haihtuu ja kuivettuu:
 12. niin panee ihminen maata eikä nouse; ennekuin taivaat katoovat, eivät he virkoo eivätkä herää unestansa. -
 13. Oi joska Sinä minut tuonelaan kätkisit ja peittäisit minut, siksi kun vihasi lakkaisi ja asettaisit minulle määrän muistaakseni minua!
 14. - Mutta kun mies kuolee, virkooko hän jälleen elämään? - Kaikki minun sotimiseni päivät minä vartoisin kunnes pääsövuoroni joutuisi!
 15. Sinä huutaisit ja minä vastaisin Sinua; ja Sinä halajaisit kättesi tekoa
 16. Sillä nyt Sinä luet kaikki askeleeni, etkä pidätä itseäsi minun syntini tähden.
 17. Minun rikokseni olet Sinä lukinnut kukkaroon, ja vielä siihen lisää syytäni.
 18. Mutta vierivä vuori katoa ja kallio siirtyy sijaltansa.
 19. Vesi kuluttaa kivet, sen virrat valuttavat maan mullat - niin Sinä hävität ihmisraukan toivon.
 20. Sinä kukistat hänet ijäksi - hän menee pois; Sinä muutat hänen muotonsa ja sysäät hänen menemään.
 21. Ovatko hänen lapsensa poikansa kunniasa - sitä hän ei tiedä; vai ovatko ylenkatseessa - sitä hän ei huomaa.
 22. Hänen lihansa tuntee vaan omat tuskansa ja hänen sielunsa suree itse tähtensä.

15. LUKU

Elifas ^(1/3) Temanista vastasi ja sanoi:

2. Vastaako viisas tuulen tajulla, täyttääkö rintansa raju?
3. väittäen sanoilla jotka eivät kelpaa ja puheilla joista ei apua ole?
4. Vieläpä pelvonkin hävität ja menetät hartauden 'EL edessä!
5. Sillä pahuutesi opettaa sinun suusi ja sinä olet valinnut viekasten kielen.
6. Oma suusi tuomitsee sinut, enkä minä; sinun huulesi todistavat sinua vastaan.
7. Oletko ensimmäisenä ihmiseksi syntynyt, ja oletko ennen vuoria siinnyt?
8. Oletko kuullut 'Elowha salaisen neuvon ja itsellesi vaan pidättänyt kaiken viisauden?
9. Mitä sinä tiedät jota me emme tiedä, mitä ymmärrät jota emme ymmärrä?
10. Harmaapäätä ja vanhuksia on meilläkin, isäisikin ijällisempiä.
11. Ovatko sinusta halvat *WeDabar* 'EL sanat lohdutukset ja lempeä puhe sinun kanssasi.
12. Mihinkä sydämmesi sinua viepi ja mitä vilkkuvat silmäsi,
13. kun käännät vihasi 'EL vastaanja senkaltaisia sanoja suustasi päästät?
14. Mikä on ihminen että hän olisi puhdas; ja että hän olisi hurskas joka vaimosta syntynyt on?!
15. Katso, ei Hän pyhiinsä luota eikä taivaat ole puhtaat Hänen edessänsä;
16. mitä sitte kauhea ja ilkeä ihminen joka juo vääryyttä niinkuin vettä!
17. Minä puhun sinulle - kuule minua! - minä luettelen sinulle mitä nähnyt olen,
18. mitä viisaat ovat sanoneet, eivätkä ole salanneet isistänsä asti -
19. joille ainoille maa oli annettu, eikä yksikään muukalainen siirtynyt heidän keskellensä - :
20. Kaiken elinaikansa kärsii jumalaton tuskaa ja väkivaltaiselta on vuotten luku kätketty.
21. Pelvon ääni on hänen korvissansa, rauhassakin tulee hävittäjä hänen päällensä.
22. Ei hän usko palajavansa pimeydestä, ja hän on aivottu miekalle.
23. Hän ajelee leivän havussa, mistä sen saisi; hän tietää pimeyden päivän asetetuksi äärellensä.
24. Ahdistus ja hätä peljättävät häntä ja valloittavat hänet niinkuin kuningas, valmis sotaan.
25. Koska hän ojensi kätensä 'EL vastaan ja röyhkeili **Dai** Kaikkivaltiaan edessä,
26. juoksi kaula suorana Häntä vastaan, kilpiensä tihkien katon alla;
27. koska hän peitti kasvonsa lihavuudellansa ja kasvatti rasvaa lanteillensa,
28. asui hävitetyissä kaupungeissa ja asumattomissa huoneissa, jotka raunioiksi aivotut olivat:
29. niin ei hän rikastu eikä hänen tavaransa pysy, eikä hänen viljansa notkistu maata kohti.
30. Ei hän pääse pimeydestä; tulen liekki kuivattaa hänen vesansa ja hän katoo Hänen suunsa puhalluksesta.

31. Älköön hän turvatko turhuuteen - hän pettyy, sillä turhuus on hänen palkkansa oleva!
32. Hän loppuu ennen aikaansa, ei hänen oksansa vihoita.
33. Hän heittää kypsymättömät marjansa niinkuin viinipuu ja varistaa niinkuin öljypuu kukoistuksensa.
34. Sillä häijyn perhekunta jääpi hedelmättömäksi ja tuli syö lahjain ottajain majat.
35. He siittävät onnettomuutta ja synnyttävät häviötä; ja heidän vatsansa valmistaa petosta.

16. LUKU

Sitte vastasi Job ja sanoi: '

2. Semmoisia olen paljon kuullut; te olette kaikki huonoja lohduttajia!
3. Eikö jo lopu tyhjät puheet vai mikä sinun yllyttää puhumaan?
4. Voisin minäkin puhua niinkuin tekin, - jos te olisitte minun sijassani - solmeilla sanoja teitä vastaan ja nyökytellä päätäni teitä kohtaan;
5. vahvistella teitä suullani ja huulteni liikuttelemalla lievitellä.
6. Vaan jos minä puhun, ei tuskani huojennu; jos lakkaan, ei se minusta lähde.
7. Mutta nyt on Hän lamauttanut minut; Sinä olet hävittänyt koko perhekuntani.
8. ja olet tehnyt minut ryppyiseksi - siinä on jo todistus; ja laihuuteni nousee minua vastaan ja syyttää minua vasten silmiä.
9. Hänen vihansa raatelee ja vainoo minua, Hän kiristelee hampaitansa minulle ja vihollisenani Hän teroittaa silmänsä minuun.
10. Suuta ammotetaan minua vastaan, häväistykseksi lyödään minua poskille, yksimielisesti yhdistytään minua vastaan.
11. 'EL hylkää minut väärän valtaan ja syöksee minut jumalattomien käsiin.
12. Minä olin rauhassa vaan Hän musersi minut, Hän tarttui niskaani ja särki minut ja pani minut silmämääräksensä *lemattaRah* kohde.
13. Hänen ampumansa piirittävät minua, Hän särkee säälimättä munaskuuni, Hän vuodattaa sappeni maahan.
14. Hän tekee minuun särkymiä särkymäin viereen, Hän karkaa päälleni kuin sankari.
15. Minä ompelin säkin nahkani päälle ja laskin sarveni multa.
16. Kasvoni punottavat itkusta ja silmälaudoillani on kuoleman varjo,
17. vaikk'ei vääryyttä ole käsissäni, ja vaikka rukoukseni on puhdas.
18. Maa, älä peitä minun vertani, huudoillani älköön ääriä olko!! -
19. Katso, nytkin on todistajani 'E-Di taivaassa *baShaMayim* ja puolustajani *Vesaha-Di* korkeudessa *bammeromim!*
20. Ystäväni ovat minun pilkkaajani; vaan silmäni vuodattavat kyyneliä 'Elowha puoleen,
21. että Hän miestä puolustaisi 'Elowah edessä, ja ihmisen poikaa *ben adam* (=Jeshua) hänen lähimmäistänsä vastaan.

22. Sillä määrätyt vuodet tulevat ja minä menen tietä jota en palaja jälleen.

17. LUKU

Henkeni heikentyy, päiväni sammuvat, hauta on osani,

2. Totisesti pilkka piirittää minua, ja minun silmäni täytyy yhä katsella heidän katkeruuttansa.

3. Suorita toki asiani, takaa minua itsesi tykönä! Kuka toinen menisi minun puolestani vastuuseen?!

4. Sillä heidän sydämensä olet Sinä sulkenut taidolta; sentähden et Sinä korottane heitä.

5. Joka ystävänsä saaliiksi tarjoo, sen lapsilta pojilta silmät nääntyvät.

6. Minut on Hän pannut sananlaskuksi kansoille, ja silmiin syljettäväksi olen minä joutunut.

7. Silmäni ovat pimenneet surusta ja kaikki jäseneni ovat niinkuin varjo.

8. Hurskaat tästä hämmästyvät ja viaton jumalatonta kauhistuu.

9. Vaan hurskas pysyy tiellensä ja jolla puhtaat kädet on, se vielä enemmän vahvistuu.

10. Mutta palatkaat kaikki ja tulkaat nyt! En minä löydä yhtään taitavaa teidän seassanne.

11. Minun päiväni ovat kuluneet, hajotetut aivoitukseni, nuo sydämeni tallehtimat.

12. He sanovat yön päiväksi, valkeuden tulevan vaikka pimeys lähestyy!

13. Koska odotan tuonelan majakseni, valmistan vuoteeni pimeyteen;

14. sanon mätänemisellä: sinä olet isäni! ja madoille: äitini ja sisareni!

15. Niin missä siis on toivoni? Minun toivoni, kuka saa sen nähdä?

16. Tuonelan tupiin se laskeupi alas, kun ynnä lepomme mullassa saamme.

18. LUKU

Bildad (2/3).

Ja Bildad Suahista vastasi ja sanoi:

2. Kuinka kauan te sanoja saavuttelette? Tajutkaat ensin ja puhukaamme sitten!

3. Miksi meitä pidetään eläinten vertaisina, ja olemme niin järjettömät teidän silmissänne?

4. Sinä joka kiukullasi raatelet itseäs, sinunko tähtesi maa hyljättäisiin ja kallio sijaltansa siirrettäisiin?

5. Kumminkin sammuu jumalattoman valo ja hänen valkeansa leimu lakkaa loistamasta.

6. Valo pimenee majassansa ja soittonsa sammuu hänen päältänsä.

7. Hänen voimansa askeleet ahdistuvat ja oma neuvonsa langettaa hänet maahan.

8. Sillä hänen jalkansa vievät hänet verkkoon, ja pyydysten päällä hän käyskeleepi.
9. Paula tarttuu hänen kantapäähänsä, ja sangat pitävät hänet kiinni.
10. Hänen ansansa on kätkeyty maahan ja hänen satimensa polulle.
11. Kaikkialla kauhistukset häntä peljättävät ja ajavat häntä jälissä.
12. Nälkäinen on hänen vaivansa ja onnettomuus valmis hänelle langetukseksi.
13. Kuoleman esikoinen syö hänen nahkansa siteet, se syö hänen jäsenensä.
14. Hänen turvansa reväistään pois hänen majastansa, ja hän ajetaan kauhistusten kuninkaan tykö.
15. Outoja asuu hänen majassansa, hänen huonensa päälle heitetään tulikiveä.
16. Alhaalta hänen juurensa kuivettuvat ja ylhäältä hänen oksansa surkastuvat.
17. Hänen muistonsa katoa maasta eikä ole hänellä ensinkään muistoa maan päällä.
18. Hän ajetaan valkeudesta pimeyteen ja syöstään maailmasta.
19. Ei hänellä ole yhtään lasta *niyn* eikä lasten lasta *neked* hänen kanssansa, eikä yhtään jälkeistä asuinpaikoillansa.
20. Länsiläiset hämmästyvät hänen päiväänsä ja itäläiset käsittää kauhistus.
21. Tämöinen on jumalattoman maja ja semmoinen on se sija, joka ei 'EL tunne.

19. LUKU

Mutta Job vastasi ja sanoi:

2. Kuinka kauan te vaivaatte minun sieluani ja runtelette minua sanoilla?
3. Jo kymmenenkin kertaa te olette pilkanneet minua ja häpeemättä te minua vaivaatte.
4. Ja jos tosiaankin olen erehtynyt niin pysyy erhetykseni omanai.
5. Jos todellakin tahdotte isoilla minua vastaan ja näyttää häväistykseni minua kohtaan todeksi,
6. Niin tietäkää että '**Elowahh** tekee minulle vääryyttä ja on kiertänyt päälleni verkkonsa.
7. Katso, minä huudan väkivallan tähden enkä saa vastausta; minä parun enkä saa oikeutta.
8. Hän on aidannut minun tieni etten pääse yli ja pannut pimeyden poluilleni.
9. Hän on riisunut kunniani minulta ja ottanut kruunun päästäni.
10. Hän on jaottanut minut maahan joka kulmalta niin että menehdyn, ja on reväissyt toivoni ylös niinkuin puun.
11. Hän on hirmuisesti vihastunut minuun ja pitää minut vihamiehenänsä.
12. Hänen sotajoukkonsa tulivat yhdistyneenä, loivat itsensä minua vastaan ja panivat leirinsä majani ympäri.
13. Veljeni Hän on eroittanut kauas minusta, ja tuttavani ovat minusta aivan vieraantuneet.
14. Läheiseni ovat luopuneet minusta ja ystäväni ovat unohtaneet minut.

15. Huonekuntaiseni ja piikani pitävät minua muukalaisena, minä olen tuntemattomaksi tullut heidän silmissänsä.
16. Minä huudan palvelijaani eikä hän vastaa; suullani täytyy minun rukoilla häntä.
17. Henkeni on inhottava vaimolleni, huokaukseni äitini kohdun lapsille pojille.
18. Ja poikasetkin minut katsovat ylen: jos minä nousen, niin he puhuvat minua vastaan.
19. Kaikki likimmäiset ystävät kauhistuvat minua ja ne, joita minä rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan.
20. Minun luuni ovat tarttuneet nahkaani ja lihaani, ja tuskin olen hampaini nahalla päässyt.
21. Armahtakaat minua, armahtakaat minua, te minun ystäväni, sillä **'Elowah** käsi on minuun sattunut!
22. Miksi vainootte minua niinkuin **'EL** ettekä saa kyllänne lihastani?
- 23. Jospa kuitenkin minun puheeni kirjoitettaisiin, jospa ne kirjaan pürrettäisiin, -**
- 24. rautataltalla ja lyijyllä ijankaikkiseksi muistoksi kallioon iskettäisiin!**

Ylläoleva '5000vuotta' sitten lausuttu rukous toteutui kirjaimellisesti: Jobin Kirjaa, osana Raamattua, on painettu miljardeja kappaleita. **Rautaiset** kirjapainon kirjasimet ovat aseteltu, ja käytetty lyijyisen painolevyn valmistamiseen. **Lyijyisillä** painolevyillä Jobin teksti on isketty eli sen mustejälki painettu paperille ... kirjapaperille josta on yli 50% maaperästä 'louhittua' mineraalia, kaoliinia - käytännössä **kiveä**.

25. Minä tiedän minun Lunastajani elävän *Goal* lunastaja, sukulainen, Messias Vapahtaja **[JESHUA ELÄÄ]** ja viimeisenä Hän on multain päällä seisova. *Geula, Gula* = vapautus, pelastus, lunastus, Messiaan tulo.
26. Ja sitten kun tämä minun nahkani on hävitetty, saan minä lihastani nähdä **'Elowah**.
27. Hänet minä olen näkevä itselleni hyväksi, ja minun silmäni katsovat Häntä, eikä kenkään vieras (ketään muuta). Munaskuuni näännyvät ikävästä helmassani.
28. Mutta kun te löytääksenne asian juuren minussa, ajattelette: mitenkä voisimme kyllin häntä hätyyttää?
29. niin peljätäkää miekkaa, sillä viha on noudattava miekan alaisia pahojatekoja, että te tietäisitte tuomion tulevan!

20. LUKU

Sofar (3/3)

Silloin Sofar Naemasta vastasi ja sanoi:

2. Senpätähden ajavat ajatukseni minua vastaamaan, juuri tuntoni liikutuksesta minussa.

3. Minä kuulen nuhdetta häväistyksekseni, mutta ymmärrykseni henki vastatkoon puolestani.
4. Etkö tiedä aina niin käyneen siitä ajasta kun ihminen on pantu maan päälle;
5. että jumalattoman kerskaus ei ulotu kauas, vääräin ilo on silmänräpäykseksi?
6. Jos hänen korkeutensa ulottuisi taivaaseen ja hänen päänsä sattuisi pilviin,
7. on hän kuitenkin ikuisesti katoava kuin oma lokansa; jotka hänen ovat nähneet, sanovat: missä hän on?
8. Niinkuin uni hän katoa eikä häntä löydetä, ja hän poistuu kuin yönäkö.
9. Silmä joka häntä katseli, ei sitä enää tee, eikä hänen paikkansa häntä enää näe.
10. Hänen lapsensa poikansa täytyy halpoja hyvittelä, kätensä tavarat takaisin kantaa.
11. Hänen luunsa olivat täynnä nuoruuden voimaa, ja se on hänen kanssansa mullassa makaava.
12. Vaikka vielä pahuus *ra' rah* | *harah* 7451 maistuisi makealta hänen suussansa, ja hän kätkeisi sen kielensä alle,
13. säästäisi eikä hylkäisi sitä, vaan pitäisi sen suussansa,
14. niin hänen ruokansa muuttuu hänen vatsassansa kärkeen sapeksi hänen sisuksissansa.
15. Tavaraa hän nielee mutta se täytyy hänen oksentaa; 'EL ajaa sen ulos hänen vatsastansa.
16. Kärkeen myrkkyyä hän imi, kyykärkeen kieli hänet tappaa.
17. Ei hän saa nähdä jokiloita, eikä virtoja jotka hunajaa ja voita vuotavat.
18. Hankkimansa antaa hän takaisin, ei hän saa siitä nauttia, eikä varansa mukaan iloita.
19. Sillä hän polki köyhät ja jätti ne auttamatta; ryösti talon eikä sitä rakenna.
20. Sillä hän ei saanut lepoa vatsassansa: kalleuksiensa kanssa hän ei pääse pakoon.
21. Hänen ahneudeltansa ei mikään säilynyt, sentähden ei hänen onnensa pysy.
22. Varansa yltäkyläisyydessä on hänellä ahtaus oleva; kaikkien vaivaisten kädet tarttuvat häneen.
23. Ja on tapahtuva: hänen vatsansa täyttämiseksi Hän lähettää hänelle vihansa hirmuisuuden. Hän antaa sataa tulta hänen päällensä, häntä ruokkiaksensa.
24. Jos hän pääsee rauta-aseista pakoon, niin vaskijousi ampuu hänen lävitsensä.
25. Hän vetää nuolia, ja se lähtee hänen ruumiistansa, välkkyvä terä hänen sapestansa; kauhistus lankee hänen päällensä.
26. Kaikki pimeys on kätkeyty hänen tavarallensa; sen kuluttaa tuli, joka ei puhallettu ole, syö loputkin hänen majassansa.
27. Taivas ilmoittaa hänen pahuutensa ja maa nousee häntä vastaan.
28. Pois vyöryy hänen huoneensa tulo, ja pois se vuotaa hänen vihansa päivänä. -
29. Tämä on jumalattoman ihmisen osa *me-'Elohiym* ja määrätty perintönsä *me-'EL* kaikkivaltiaalta.

21. LUKU

Job vastasi ja sanoi:

2. Kuulkaat, kuulkaat minun sanojani! Olkoon tämä lohdutuksena teidän puolestanne!
3. Kärsikää minua, että minäkin puhuisin; ja kun minä olen puhunut, niin pilkkaa sinä sitten!
4. Minun valitukseni, onko se ihmisille? Tahi miks'en minä kärsimättömäksi kävisi?
5. Kääntykää puoleeni, hämmästykää ja pankaat kätenne suullenne!
6. Kun minä ajattelen, niin minä kauhistun, ja vavistus käsittää lihani - :
7. Miksi jumalattomat saavat elää, karttua ijässä ja vahvistua voimassa?
8. Heidän siemenensä pysyy edesssä, heidän luonansa ja sikiänsä ovat heidän silmäinsä edessä.
9. Heidän huoneensa ovat rauhassa ilman pelkoa, eikä **'Elowah** vitsa tule heidän päällensä.
10. Heidän sonninsa polkee eikä siemennä hukkaan; heidän lehmänsä helposti poikii eikä luo (ilman ongelmaa) vasikkaansa.
11. Lapsensa *'aviyl* laskevat he ulos kuin lammaslauman ja poikansa *yeled* hyppelevät.
12. He riemuitsevat rummuilla ja kanteleilla, ja iloitsevat huiluin soitolla.
13. He viettävät päivänsä onnessa, ja menevät silmänräpäyksessä tuonelaan.
14. Ja kuitenkin he sanoivat **La'EL**: mene pois meistä, sillä Sinun teitäsi emme tahdo tietää!
15. Mikä on **Sadday** Kaikkivaltias että me häntä palvelisimme, tahi mitä meidän siitä hyvää on, että me Häntä lähestymme?
16. Katso, ei heidän onnensa ole heidän kädesssä! Jumalattomain neuvo olkoon kaukana minusta!
17. Useinko jumalattomain soitto sammuu ja turmio tulee heidän päällensä, kun Hän arpa-osat vihassansa jakelee?
18. että he ovat kuin korsi tuulessa, ja niinkuin akanat joita tuulispää sieppaa?
19. **'Elowah** säästää hänen onnettomuutensa hänen ~~lapsilleen~~ pojilleen. kosto sattukoon häneen itseensä että hän sen tuntisi!
20. Omat silmänsä nähkööt Hänen perikatonsa; hän itse juokoon **Sadday** Kaikkivaltiaan vihan kuumetta!
21. Sillä mitä hän huolii jälkeen jääneestä joukostansa kun hänen kuukauttensa luku on katkaistu?
22. Kuka tahtoo taitoa opettaa **Hal-'EL**, Hän joka korkeatkin tuomitsee?
23. Tämä kuolee varsin vauraana ja terveenä, aivan huoletonna ja onnellisna;
24. hänen astiansa ovat täynnä maitoa ja hänen luunsa ydin pysyy tuoreena.
25. Tuo taas kuolee murheellisella mielellä, eikä ole ikänä nauttinut hyvää.
26. Yhdessä he mullassa makaavat, ja madot peittävät heidät.
27. Katso minä tunnen teidän ajatuksenne ja juonenne, joilla te väkivaltaa minulle aivotte!
28. Kun te sanotte: missä on ylevä huone, missä ovat jumalattomain asuinmajat? -

29. ettekö kuulustelleet matkailijoilta, joiden muistomaineita ette mahda halveksia:
30. kuinka paha *ra' rah* | *ra'* 7451 ihminen turmion päivänä säästetään, ja vihan päivänä viedään kätköön? -
31. Kuka hänelle sanoo vasten silmiä hänen tiensä ja kuka kostaa hänelle mitä hän tehnyt on?
32. Hän vaan saatetaan haudata ja vielä hautakumpunsa päällä ~~hän-valvoo~~ pidetään muistojuhlia vigil.
33. Kepeät ovat hänelle laakson turpeet, koko maailma seuraa häntä jälessä ja epäluokuisia on hänen edellensä!
34. Miksi te minua turhilla lohdutatte? Ja vastauksistanne ei jää muuta jällelle kuin petollisuus.

22. LUKU

Elifas ^(1/3)

Ja Elifas Temanista vastasi sanoen:

2. Taitaako mies olla *ha-'EL* hyödyllinen? Ei: vaan itseänsä taitaa ymmärtäväinen hyödyttää.
3. Onko siitä *le-Sadday* Kaikkivaltiaalle hyvää että hurskas olet, taikka voittoa että tiesi virheettömänä pidät?
4. *Hamiyr-'Ateka* Jumalanpelvostako Hän sinua rankaisee, ja käy oikeudelle sinun kanssasi?
5. Eikö pahuutesi *ra' rah* | *rateka* 7451 ole suuri ja rikoksesi äärettömät?
6. Sillä sinä otiti panttia veljiltäsi ilmaiseksi ja riiuit vaatteet alastomalta.
7. Et antanut nääntyvälle vettä juoda, isoovaiselta sinä kielsit leivän.
8. Vaan voiman miehelle jäi maa ja arvoisa asui siinä.
9. Lesket sinä laskit tyhjin käsin menemään, ja orpoin käsivarret muserrettiin.
10. Sentähden ovat paulat sinun ympärilläsi ja peljästyksesi sinua äkisti hämmästyttää.
11. Vai etkö näe pimeyttä ja veden paljoutta joka sinun peittää?
12. Eikö **'Elowah** ole korkea kuin taivas? Katso ylimmäisiä tähtiä, kuinka korkeat ne ovat!
13. Ja sinä ajattelet: mitä **'EL** tietää? Taitaako Hän tuomita synkeitten pilvien takaa?
14. Pilvet peittävät Hänet ettei Hän näe; Hän taivaan kannella käyskentelee!
15. Seuraatko muinaisen maailman tietä, jota väärät ihmiset kävivät?
16. joka ennen aikaansa temmattiin, ja heidän perustuksensa virtana virtaili;
17. ne, jotka sanoivat *la-'EL* : mene meistä! ja mitäpä Kaikkivaltia taitaisi heille tehdä?
18. Ja Hän se kuitenkin oli täyttänyt heidän huoneensa tavaralla. Mutta jumalattoman neuvo olkoon kaukana minusta!

19. Hurskaat näkevät sen ja iloitsevat ja viaton pilkkaa heitä.
20. Totisesti on vastustajamme hukunut ja tuli söi heidän rikkautensa!
21. Niin rupea nyt suosioon Hänen kanssansa, niin pääset rauhaan; siitä on voittosi hyvä!
22. Ota siis opetusta Hänen suustansa ja pane Hänen puheensa sydämmeesi!
23. Jos sinä käännyt **Sadday** Kaikkivaltiaan puoleen, niin sinä rakennetaan - kun sinä poistat vääryyden kauas majastasi.
24. Ja heitä kulta multa ja paras kulta jokien kivistölle,
25. niin on **Sadday** Kaikkivaltias oleva sinun kultasi ja kirkkain hopeasi!
26. Sillä silloin sinun ilosi on **Sadday** Kaikkivaltiaassa ja sinä nostat kasvosi '**Elowah** puoleen.
27. Sinä rukoilet Häntä ja Hän kuulee sinua ja sinä maksat lupauksesi.
28. Jos sinä jotakin päätät, niin se sinulle onnistuu ja valo loistaa sinun teilläsi.
29. Kun he alaspäin menevät niin sinä sanot: ylös! ja Hän nöyrälle avun **Jeshua Yowosia** tuottaa.
30. Hän on pelastava **Jeshua Yemalet** senkin, joka ei viaton ole; sinun kättesi puhtauden tähden hän pelastetaan.

23. LUKU

Job vastasi ja sanoi:

2. Vielä nytkin on valitukseni haikea; hänen kätensä painaa raskaasti huokaukseni päällä.
3. Joskapa minä taitaisin löytää hänet, ja pääsisin hänen olopaikoilleensa!
4. niin asettaisin asian Hänen eteensä ja täyttäisin suuni puolustuksilla;
5. tahtoisin tietää hänen vastauksensa sanat ja kuunnella mitä Hän minulle vastaisi. -
6. Tokko Hän riitelisi minun kanssani voimansa paljoudella? Ei: vaan itse Hän tarkkaisi minua!
7. Silloin olisi hurskas taistelijana Hänen kanssansa ja minä pääsisin ijäksi vapaaksi tuomaristani. - -
8. Mutta jos minä käyn itään, niin ei Hän siellä ole; jos menen länteen: en minä Häntä huomaitse;
9. askaroitseeko Hän pohjoisessa: en minä Häntä käsitä; kätkeytyypikö Hän etelään: en minä Häntä näe.
10. Varmaan Hän tietää minun tieni; koetelkoon vaan minua, niin minä kultan kaltaiseksi selveäisin.
11. Hänen askeleissansa pysyi minun jalkani, hänen tietänsä minä noudatin, enkä poikennut.
12. Hänen huultensa käskyistä en minä luovu, ja kätken hänen suunsa sanat paremmin kuin omat mielipiteeni.

13. Vaan Hän pysyy alallansa, kuka voi Häntä palauttaa? Mitä Hän tahtoo, sen Hän tekee.
14. Sillä Hän täyttää aivoituksensa minusta, ja semmoista on paljo Hänellä.
15. Sentähden minä kauhistun Hänen kasvoinsa edessä; ja ajatellen näitä, pelkään minä Häntä.
16. **We'EL** se on, joka pehmitti sydämmeni, **WeSadday** Kaikkivaltias hämmästytti minut.
17. Sillä en minä hämmästy pimeyttä enkä kasvojani, joita synkeys peittää.

24. LUKU

(Job)

Miks'ei **mis-Sadday** Kaikkivaltias ole aikoja tallelle pannut, miks' eivät Hänen tuttavansa saa nähdä Hänen kostopäiviänsä?

2. Rajoja siirrellään, laumojä ryöstetään ja laitumelle lasketaan;
3. orpojen aasi viedään, ja lesken lehmä pantataan.
4. viheliäiset tieltä syöstään; kaikki maan vaivaiset yhdessä lymyvät.
5. Katso, metsäaasina korvessa he lähtevät työhönsä saalista hakemaan; erämaa on heillä leipänä lapsillensa *na'ar*.
6. Kentällä he karjansa ruuan niittävät ja jumalattoman viinimäessä he jäännöksiä kokoilevat.
7. Alastomana he makaavat ilman vaatetta, ja peitotta pakkasessa.
8. Sateesta he vuorilla märjiksi tulevat ja suojan puutteessa kallioita likistävät.
9. Orpoja rinnoilta revitään ja köyhiä pantataan.
10. He käyvät alastomina vaatteen puutteessa, ja kantavat isoovaisina lyhteitä.
11. Kiviaitainsa välissä he öljyä pusertavat, viinikuurnia sotkevat ja janoovat.
12. Kaupungista miesten ähkyminen kuuluu ja haavoitetut huuravat kosta, - vaan ei **We-'Elowah** kauhistusta tarkkaa! -
13. Nuo ovat valkeuden vihaajia, eivät tahdo sen teitä tuta, eikä pysyä sen poluilla.
14. Päivän vaaletessa nousee murhaaja kurjaa ja köyhää tappamaan, ja yöllä hän rosvon töitä tekee.
15. Haureellinen silmä vartoo hämärää ja hän sanoo: eipä minua yksikään silmä näe, ja panee peiton silmillensä.
16. Pimeässä murretaan huoneita, päivällä kätkeidään eikä tahdota tietää valkeudesta.
17. Sillä aamun vertainen on heille kaikille syvin synkeys, sillä he tuntevat hyvin pimeyden kauhistukset.
18. Keveinä kiirehditään vetten päällä; kirottu on heidän osansa maassa, eivätkä käänny viinimäkien tielle.
19. Kuivuus ja kuumuus lumiveden hävittää, - tuonela ne jotka syntiä tekevät.
20. Äidin kohdun unhottaa hänet, madot syövät hänet herkkunansa, eikä häntä enää muisteta; pahuus särjetään kuin puu:

21. hän joka ryösti hedelmätöntä, joka ei yhtään synnyttänyt, eikä tehnyt leskelle mitään hyvää. -
22. Mutta kauan Hän kannattaa väkivaltaista voimallansa, että he pystyssä pysyvät, vaikka jo epäilivät hengestänsä.
23. Hän antaa heille turvan, ja he saavat tuen; Hänen silmänsä katsovat heidän teitänsä.
24. He ovat korkealla - vähän aikaa eikä heitä enää ole, he kukistuvat ja korjataan niinkuin kaikki muut, ja niinkuin osa tähkäpäistä lyödään he maahan.
25. Eikö niin ole? Kuka tekee minut valhettelijaksi ja näyttää minun sanani tyhjäksi?

25. LUKU

Bildad (2/3).

Silloin vastasi Bildad Suahista ja sanoi:

2. Valta ja pelko on Hänen tykönänsä, Hän, joka pitää rauhan korkeutensa majoissa.
3. Kuka voi lukea hänen joukkolansa, ja kenenkä päällä ei hänen valonsa paista.
4. Kuinka siis ihminen olisi hurskas 'EL edessä, ja kuinka vaimosta syntynyt olisi puhdas puhdas?
5. Katso, eipä kukaan ole kirkas, eikä tähdetkään ole puhtaat Hänen silmissänsä:
6. mitä sitten ihminen, se mato ja ihmisen lapsi poika, tuo toukka!

26. LUKU

Job vastasi ja sanoi:

2. Kuinka toki olet auttanut voimatonta, kuinka tukenut heikkoa käsivartta!
3. Kuinka olet neuvonut taitamatonta ja kuinka todellisuutta runsaasti ilmituonut!
4. Kenelle olet sinä sanasi sanonut ja kenen henki on sinusta käynyt?
5. Kuolleitten haamut värisevät vetten alla ja niiden asujainten alla.
6. Paljaana on tuonela Hänen edessänsä eikä ole helvetillä peitettä;
7. Hän joka pohjaisen virittää aution päälle ja ripustaa maan tyhjälle,
8. Hän joka pilviinsä sitoo vedet, eikä pilvet niiden alla repee;
9. Hän joka peittää istuimensa etupuolen ja levittää pilvensä sen yli.
10. Hän on piirtänyt rajan vetten pinnalle, aina valkeuden ja pimeyden ääriin asti
11. Taivaan patsaat vapisevat ja hämmästyvät Hänen uhkauksestansa.
12. Vomallansa Hän kuohuttaa meren ja taidollansa Hän masentaa Rahabin.
13. Hänen puhalluksestansa taivas kirkastuu, Hänen kätensä surmaa sukkelan käärmeen.

14. Katso, nämä ovat vaan Hänen tiensä ulkopiiriä, ja kuinka vähäisen kuiskeen me siitä kuulemme! Mutta Hänen väkevyytensä jylinää - kuka voi sitä käsittää?

27. LUKU

Ja Job jatkoi vielä vertaus-puhettansa ja sanoi:

2. Niin totta kuin **'EL** elää, joka minulta oikeuden kieltää ja **WeSadday** Kaikkivaltias joka sieluni murheelliseksi saattaa,

3. sillä vielä on henkeni minussa ja **'Elowah** puhaltaa sieraimissani -:

4. ei totta huuleni petosra puhu eikä huuleni vilppiä lausu!

5. Poista se minusta että pitäisin teitä oikeassa olevan! Siihen asti kun henkeni heitän, en anna vakuuttani itseltäni ottaa.

6. Hurskaudestani minä pidän, enkä luovu siitä; sydämeni ei syytä minua yhdestäkään elämäni päivästä.

7. Mutta viholliseni jääköön jumalattomaksi ja vastustajani vääräksi!

8. Sillä mikä on jumalattoman toivo, kun **'Elowah** katkaisee, kun Hän ottaa pois hänen elämänsä?

9. Hänenkö huutoa **'EL** kuulee, kun ahdistus häntä kohtaa?

10. Taikka taitaako hän iloita **Sadday** Kaikkivaltiaasta, ja huutaa **'Elowah** joka aika avuksi?

11. Minä tahdon opettaa teille **'EL** töitä, enkä salaa mitä **Dai** Kaikkivaltiaalla on mielessä.

12. Katso, te olette kaikki sen nähneet; miksi siis tyhjäturhia puhutte?

13. Tämä on jumalattoman ihmisen osa **'EL**, ja väkivaltaisen perimys, jonka he *mis-Sadday* Kaikkivaltiaalta saavat:

14: jos hän saa paljon *lapsia* poikia, niin ne ovat miekan omia, eikä hänen sikiöitensä ravita leivällä.

15. Hänen jälkeensä saavat hautansa ruttosurmasta, eivätkä hänen leskensä itke.

16. Jos hän kokoo rahaa niinkuin tuhkaa *ke-'aphar* 6083 ja valmistaa vaatteita niinkuin lokaa:

17. niin hän sen hankkii vaan vanhurskas ne päällensä pukee, ja viaton jakaa rahan.

18. Hän on koin tavalla rakentanut huoneensa, ja sen suojan laiseksi, minkä vartija valmistaa.

19. Rikkaan Hän panee maata, eikä sitä enään näe; hän avaa silmänsä, eikä *mitään* häntä enään ole.

20. Kauhistikset saavuttavat hänet niinkuin tulva; yöllä rajuilma hänet sieppaa.

21. Itätuuli vie hänet että hän katoa, ja puhaltaa hänet sijapaikaltansa.

22. Näitä Hän säälimättä tuottaa hänen päällensä; Hänen kädestänsä hän pakenee mitä paeta voi.

23. Hänestä käsiä paukutetaan ja paikakaltansa hän vihelletään.

28. LUKU

Hopealla on löytöpaikkansa ja sija kullalla, jota puhdistetaan.

2. Rauta otetaan maasta ja kivistä vaski valetaan.

3. Pimeydelle ihminen tekee lopun, ja kaikille suunnille tutkii kivet, jotka pimeydessä ja kuoleman varjossa ovat.

4. Hän murtaa kaivannon kauaksi asujaimista; unhotettuna jaloista riippuvat he kaukana ihmisistä ja heiluvat.

5. Maasta leipä lähtee, ja sen alus käännellään kuin tulella.

6. Safirin sijapaikka on sen kivissä, ja kultakokkareita on siellä.

7. Sitä polkua ei ole kotka tuntenut, eikä haukan silmä nähnyt.

8. Pedot eivät ole sitä poikenneet, eikä jalopeura sitä käynyt.

9. Käsien ruvetaan kallioon, ja vuoret juurilla mullistetaan.

10. Kallioihin särjetään ojat ja kaikkea kallista silmä näkee.

11. Virrat estetään juoksemasta ja salatut tuodaan ilmi.

12. Mutta viisaus, mistä se löydetään ja kussa on ymmärryksen sija?

13. Ei tunne ihmisparka sen hintaa, eikä sitä löydy elävain maasta.

14. Syvyys sanoo: ei se ole minussa; ja meri sanoo: ei se ole minun tykönäni.

15. Ei sitä kultaan anneta, eikä punnita hopeaa sen hintana.

16. Ei Ofirin kulta eikä kalliit onikin ja Safirin kivet ole siihen verrattavat.

17. Ei kulta eikä lasi vedä sen vertoja, eikä sitä vaihetella kulta-astioihin.

18. Korallit ja kristallit eivät tule lukuun; viisauden tavara on helmiä kalliimpi.

19. Etiopian topasi ei vedä vertaa sille, eikä puhtain kulta sitä nosta.

20. Mistä siis viisaus tulee ja kussa on ymmärryksen sijapaikka? -

21. Se on peitetty kaikkein elävain silmiltä, ja salattu taivaan linnuiltakin.

22. Helvetti ja kuolema sanovat: me olemme korvillamme kuulleet hänen maineensa.

23. **'Elohiym** tietää hänen tiensä, ja Hän tuntee hänen sijansa.

24. Sillä hän katselemaan ääriin saakka ja näkee kaikki mitä taivaan alla on.

25. Kun Hän antoi tuulelle painon, ja punnitsi vedet painomitalla,

26. Kun Hän sääsi sateelle määrän, ja tien pitkäisen salamalle,

27. silloin Hän näki ja ilmoitti sen; Hän asetti sen silloin ja tutki sen myös.

28. Ja Hän sanoi ihmiselle: katso **Adonay** pelko on viisaus, ja karttaa pahaa *ra' rah* |
mera 7451 on ymmärrys.

29. LUKU

Job.

Job jatkoi vielä vertaus-puhettansa ja sanoi:

2. Oi jospa vielä olisin niinkuin entisinä kuukausina, niinä päivinä joina **'Elowah** minua suojaasi!
3. Kun Hänen soittonsa loisti minun pääni päällä ja minä kävin pimeällä Hänen valkeudessaansa!
4. Niinkuin minä olin miehuuteni päivinä, kun **'Elowah** suosio oli majani päällä,
5. kun **Day** Kaikkivaltias oli vielä kanssani ja nuorukaiseni ympärilläni,
6. kun askeleeni uhkuivat maitoa ja vuoret vieressäni vuotivat öljyvirtoja!
7. Kun minä menin kaupungin portille ja asetin istuimeni torille,
8. silloin nuoret miehet minut nähtyänsä piiloilivat, ja vanhat nousivat seisomaan minun edessäni.
9. Ylimmäiset lakkasivat ähjumasta ja panivat kätensä suullensa.
10. Ruhtinasten ääni vaikenä ja heidän kielensä tarttui suulakeen.
11. Sillä kenen korva minua kuuli, hän kiitti minua onnelliseksi; ja kenen silmä minut näki, se todisti minusta.
12. Sillä minä autoin sorrettua kun hän apua huusi, ja orpoa jolla auttajaa ei ollut.
13. Häviävän siunaus tuli minun päälleni, ja minä ilahutin lesken sydämen.
14. Vanhurskauden minä päälleni puin, ja se verhosi minut, rehellisyyteni oli minulla päälltsvaatteena ja päänpeitteenä.
15. Minä olin sokeain silmä ja ontuvan jalka.
16. Minä olin köyhäin isä; ja riita-asiaa jota en tuntenut, minä tarkasti tutkin.
17. Minä särjin petollisen purimet, ja tempasin saaliin heidän hampaistansa.
18. Minä ajattelin: pesässäni saan minä kuolla, ja lisään päiviäni kuin santaa.
19. Juureni avaupi vetten ääriin ja kaste yöpyy oksillani.
20. Minun kunniani uudistuu minussa ja joutseni verestyy kädessäni.
21. Minua he kuulivat odottamalla, ja vaieten vartioivat neuvoani.
22. Kerran puhuttuani ei toinen parsinut ja minun puheeni tiukkui heidän päällensä.
23. He odottivat minua niinkuin sadetta, ja avasivat suunsa niinkuin kevätsateelle.
24. Minä hymyilin heille, toivottomina ollessaan, eikä he voineet pimentää kasvoini loistetta.
25. Jos suostuin heidän tykönsä tulemaan, istuin ylinnä ja oleskelin kuin kuningas sotajoukossansa, kuin se joka murheelliset lohduttaa.

30. LUKU

Job.

Mutta nyt nauravat minulle ijältä minua nuoremmat, joiden isiä minä halveksin panna lammaskoiraini pariin!

2. Ja mitäpä olisikaan minulla heidän kättensä väestä, joidenka miehuuden mehu on mennyt?

3. Jotka puutteesta ja nälästä kuihtuneina korpeen pakenevat, aution erämaan pimeyteen;
4. jotka suolakointa nykivät pensasten ympärillä ja joiden ruokana on katajan juuret!
5. Ihmisten seurasta heitä ajetaan pois ja heitä vastaan huudetaan kuin varasta vastaan.
6. Kauheissa laaksoissa he asuvat, maan luolissa ja vuoretn rotkoissa.
7. Pensasten keskellä he räähkyvät ja ohdakkeiden alla he asuskelevat.
8. Hullujen sikiät, ja vieläpä kunnian menettäneidenkin, ovat he pieksämällä ajetus maasta! -
9. Ja nyt olen minä heidän lauluksensa joutunut ja minun täytyy heidän juttunansa olla.
10. He inhoavat minua, ja he pakenevat minusta, eivätkä kasvoiltani sylkeä säästä.
11. Sillä Hän hellitti minun jänteeni ja nöyryytti minut; ja he ovat heittäneet ohjokset minun edestäni.
12. Oikialla puolella nousee sikiöparvi; he lyövät jalkani altani, ja luovat tuormioteitänsä minua vastaan.
13. He särkevät minun polkuni, itse avuttomat auttavat he minun perikatoani.
14. Niinkuin laajan muuri-murron kautta tulevat he, ja pauhinalla vyöryvät esiin.
15. Kauhistukset ovat kääntyneet minua vastaan; tuulen tavoin kunniani karkoitetaan, ja niinkuin pilvi katoa onneni.
16. Ja nyt itkee sieluni minua, ja vaivan päivät ovat minut saavuttaneet.
17. Yö kalvaa luuni minulta eivätkä suoneni lepoa saa.
18. Ylenmäärin on minun vaatteukseni muuttunut, se ahdistaa minua niinkuin paitani suu.
19. Heittänyt on Hän minut lokaan, ja olen joutunut tomun ja tulvan näköiseksi.
20. Minä huudan Sinun puoleesi, vaan et Sinä vastaa minua; minä seison alallani, vaan Sinä teroitat silmäsi minuun.
21. Sinä muutteleit minulle hirmuiseksi, ja vainoot minua voimallisella kädelläsi.
22. Sinä kohotat minut tuuleen ja lasket minun menemään ja hajotat minut myrskyn pauhinassa.
23. Varmaan minä tiedän: kuolemaa kohti viet sinä minua, sinne, jossa kaikkien elävien kokouspaikka on.
24. Eikö hukkuessa kättä ojenneta tahi onnettomuudessa hätähuuto nosteta?
25. Totta ikinä minä kovan onnen alaista, sieluni sääli vaivaista!
26. Varmaan hyvää minä odotin, vaan paha ra' rah |_{ra} 7451 tuli; valkeutta minä toivoin, vaan pimeys kohtasi.

1. "**Ha'Elohiym** pojat tulivat asettumaan asemillensa **YHWH** eteen ja saatana tuli myös heidän kanssansa." -ELI-

2. paha ra' rah |_{ra} 7451 tuli

27. Sisukseni kuohuvat lakkaamatta, onnettomuuden päivät ovat minua ennättäneet.

28. Murheellisena kävelen minä päivän valotta, seurakunnassa nousen ja äänessä valitan.
29. Veljeksi olen joutunut metsäkoirille, ja räähylinnuille kumppaniksi.
30. Nahkani lähtee mustana päältäni, ja luuni kuivettuu kuumuudesta,
31. Niin muuttui murheeksi kanteleeni, ja huiluni itkuääneksi.

31. LUKU

Job.

Liiton tein minä silmiäni kanssa, etten minä katsoisi neitseeseen puoleen.

2. Vaan mikä on osana **'Elowah**, ja mikä perintönä **Dai** Kaikkivaltialta korkeudesta?

3. Eikö turmio väärälle ja onnettomuus pahantekijöille?

4. Eikö Hän näe minun teitäni ja lueskele kaikkia askeleitani?

5. Jos minä vaelsin valheella tahi minun jalkani kiiruhti peokseen,

6. punnitkoon **'Elowah** minut vanhurskauden vaalla, ja Hän on ymmärtävä minun vakuuteni -

7. jos askeleeni poikkisivat tieltä, ja sydämeni seurasi silmiäni, ja saasta tarttui käsiini;

8. niin syököön toinen minun kylvämäni, vesani juurineen hävitettäköön!

9. Jos sydämeni vieteltiin vaimon puoleen ja minä väijyin lähimmäiseni ovella;

10. niin jauhakoon minun vaimoni toiselle, ja muut maatkoot häntä!

11. Sillä se olisi ilkeä työ, tuomarin tuomittava rikos.

12. Varmaan se olisi tuli, joka kalvaisi helvettiin saakka, ja kaiken saatuni perin juurin hävittäisi.

13. Jos halveksin palvelijani tahi palkka-piikani oikeutta heidän riidellessäni heidän minun kanssani:

14. Mitä minä sitte tekisin jo **'EL** nousisi, tahi minua vastaisin, jos Hän tutkintoa pitäisi?

15. Eikö se, joka äidin kohdussa loi minut, luonut hänenkin, eikö sama meitä kohdussa valmistanut?

16. Jos kielsin vaivaisilta, mitä he anoivat, jos saatoin leskien silmät hiveltyämään,

17. ja söin palani yksinäni, enkä sallinut orvon kanssani siitä syödä: -

18. Ei! Aina nuoruudestani asti kasvoi hän minun luonani niinkuin isänsä luona, ja hamasta äitini kohdusta holhosin minä häntä!

19. Jos näin nääntyväisen vaatetten puutteessa, ja köyhän verhotta olevan;

20. jos ei hänen lanteensa siunannut minua, kun hän minun lammasnahoillani lämmitettiin;

21. jos nostin kättäni orpoa vastaan, koska näin puolustukseni porteissa olevan,

22. niin pudotkoot lapaluut hartioissani ja käsivarteni särkyköön sijoiltansa!

23. Varmaan kauhistuksena oli minulle turmio **'EL**, enkä voinut Hänen korkeuttansa kestää.

24. Jos panin kullan turvakseni ja sanoin puhtaalle kullalle: sinä olet minun uskallukseni;
25. jos iloitsin siitä että varallisuuteni suuri oli, ja kätteni hankkimat runsaat;
26. jos katselin aurinkoa, kuinka se kirkkaasti paistaa, ja kuuta, kuinka se kulkee kumottaen, ja sydämmeni salaa minua vietteli heille [OSIRIS] kädellensä suuta heittämään:
28. niin sekin olisi tuomarin tuomittava rikos, sillä niin olisin minä kieltänyt *la-'EL* ylhäällä.
29. Jos minä iloitsin vihamieheni vahingosta tai riemuitsin että paha *ra' rah* | *ra* **7451** häntä kohtasi, -
30. enpä sallinut suuni syntiä tehdä hänen sieluansa kiroilemaan.
31. Jos ei majakumppanini täytyneet sanoa: olisiko yksikään hänen lihastansa ravitsematta jäänyt?! -
32. eipä muukalaisen tarvinnut yötä ulkona viettää; oveni pidin minä avoinna tien puoleen.
33. Jos Adamin tavoin peittelin rikoksiani, salatakseni pahuuttani povessani,
34. syystä että hämmästyin suurta joukkoa, ja sukukuntain ylenkatse minua peloitti, ja siis olin ääneti, enkä mennyt ovesta uloa? -
35. Oi jospa olisi minulla kuuntelijaa! Tuossa on allekirjoittamani - Kaikkivaltias vastatkoon minua! - ja kirja, jonka riitamiestäni kirjoitti;
36. varmaan minä kantaisin sen hartioillani ja sitoisin sen eppeleenä ympärilleni.
37. Minä ilmoittaisin Hänelle askeleini luvun, ja ruhtinaana lähestyisin Häntä.
38. Jos minun peltoni huutavat minua vastaan, ja sen vaot ynnä itkevät,
39. jos söin sen hedelmän maksamatta, ja sen omistajan hengen puhalsin pois:
40. niin kasvakoon minulle nisuin sijaan orjantappuroita ja ohrain sijaan myrkkyruohoja!

Jobin sanat loppuvat. (ainakin melkein)

32. LUKU

Elihu; 4.s 'ystävä'

Niin ne kolme (3/3) miestä lakkasi vastaamasta, koska hän oli hurskas omissa silmissänsä.

2. Mutta silloin vihastui [4.s 'ystävä'] Elihu Barakelin poika, Busilainen, Ramin sukukunnasta; Jobiin syttyi hänen vihansa, koska hän piti itseänsä *me-'Elohiym* hurskaampana.

3. Ja kolmeen (3/3) häneen ystävänsä syttyi hänen vihansa, kosk'eivät vastausta löytäneet, millä olivat Jobin syylliseksi näyttäneet.

4. Ja Elihu oli vartonut Jobia hänen puhuessansa, sillä ne muut olivat häntä ijältä vanhemmat.

5. Kun nyt Elihu näki, ettei vastausta ollut kolmen miehen suussa, syttyi hänen vihansa.
6. Ja Elihu, Barakelin poika, Busilainen vastasi ja sanoi; nuori olen minä ijältä, ja te olette harmaapäät; sentähden minä ujoilin, ja pelkäsin julkaista teille tietoani.
7. Ajattelin: puhukoot ikäpäivät ja vuotten paljous tehkөөn viisauden tietäväksi!
8. Mutta henki se ihmisessä on **Sadday** Kaikkivaltiaan hengitys, joka ymmärtäväiseksi tekee.
9. Ei korkea-ikäiset viisaita ole, eikä vanhat oikeutta ymmärrä.
- 10, Sentähden sanon: kuule minua! Tietoani tahdon julkaista minäkin.
11. Katso, minä odotin teidän puhuisanne, minä kuuntelin taitojanne, kuinka te sanoja keksitte.
12. Otinpa teistä tarkan vaarin: ja katso ei yksikään teistä Jobia oikaissut, eikä hänen sanoihinsa vastannut!
13. Ettette sanoisi: me viisauden löysimme, vaan '**EL** hänet voittanee, eikä ihminen,
14. niin en tahdo vastata häntä teidän lauseillanne; eikä hän olekaan sanoja latonut minua vastaan.
15. He ovat hämmästyneet, eivätkä enään vastaa: sanat puuttuvat heiltä.
16. Ja minä vartoin, kun he eivät enää puhuneet, kun he pysähtyivät, eivätkä enää vastanneet.
17. Nyt vastaan minäkin osaltani ja julkaisen tietoni minäkin.
18. Sillä täynnä olen minä sanoja, minussa oleva henki ahdistaa minua.
19. Katso, sisuni on kuin viini, jolle ei avattu, niinkuin uudet viinisäkit on se halkeamaisillaan.
20. Puhua minä tahdon, että henkeäni saisin vetää, avata huuleni ja vastauksen antaa.
21. En toki katsone kenenkään muotoa, tahi ihmisille liehakoine.
22. Sillä liehakoida en minä ensinkään taida; '**oSeni** Luojaani olisikin ottanut minut pian pois.

33. LUKU

Elihu (4)

Kuule nyt Job minun puhettanai, ja ota korviisa kaikki sanani!

2. Katso, suuni olen minä avannut, ja kieleni puhuu suulaessani.
3. Sydämmeni rehellisyyttä ovat minun sanani, ja tietoa huuleni puhtaasti puhuvat.
4. '**EL** henki on tehnyt minut, ja **Sadday** Kaikkivaltiaan hengitys elähyttää minua.
5. Jos taidat, niin vastusta minua; valmista itsesi minua vastaan ja asetu asemilles!
6. Katso, minä olen *la*-'**EL** suhteen niinkuin sinäkin, savesta olen otettu minäkin.
7. Katso ei hirmuisuuteni hämmästyttä sinua, eikä mahtavaisuuteni sinua paina -
8. Oletpa sanonut korvaini kuullen ja sanaisi äänen olen minä kuullut:
9. Puhdas minä olen, ja ilman rikoksetta, minä olen virheetön ja ilman syyttä.
10. Katso, Hän keksii vihan syytä minua vastaan, Hän pitää minua vihollisenansa;
11. hän panee jalkani jalkapuuhun, ja vatioipi kaikkia polkujani.

12. Katso, tässä et ole oikeassa, täytyy minun vastata sinua, sillä kovin ylevä on **'Elowha** ihmisraukan suhteen.
13. Miksi riitelet Hänen kanssansa, ettei Hän kaikista töistänsä vastaa?
14. Kuitenkin puhuu **'EL** tavalla kahdellakin, vaikk'ei sitä huomioon oteta.
15. Unessa, yönäössä, kun raskas uni lankee ihmisten päälle, kun he nukkuvat vuoteellansa;
16. silloin avaa Hän ihmisten korvat ja lukitsee niille annetun varoituksen,
17. kääntääksensä ihmistä pahasta teosta, ja varjellaksesna miestä ylpeydestä:
18. säästääksensä hänen sieluansa turmiosta, ja hänen henkeänsä miekkaan lankeamasta.
19. Myös kuritetaan häntä kivulla vuoteellansa, ja alinomaisella tuskalla hänen luissansa;
20. inhottavaksi tekee hänen halunsa ravinnon, ja hänen sielunsa herkkuruuatkin.
21. Hänen lihansa katoa nähtävistä, ja hänen luunsa paljastuvat, joita ei nähty.
22. Niin lähenee hänen sielunsa hautaa ja hänen elämänsä surman tuottajia.
23. Jos silloin on hänen puolellansa enkeli välimiehenä *melis*, yksi etevin tuhansista, ilmoittamaan ihmiselle oikeaa tietä,
24. niin Hän armahtaa häntä ja sanoo: pelasta *Pedahu* hänet menemästä hautaan, sillä minä löysin sovinnon.
25. Niin hänen lihansa verestyy nuoruuden verevyydestä, ja hän palajaa nuoruutensa päiviin.
26. Jos hän rukoilee **'Elowah**, niin Hän armahtaa häntä; Hän antaa hänen nähdä hänen kasvonsa riemulla, Hän palkitsee ihmiselle hänen hurskautensa.
27. Tämä nyt veisaa ihmiselle, sanoen; minä olin syntä tehnyt ja oikean vääntänyt, vaan ei sitä kostettu minulle.
28. Hän pelasti minut joutumasta hautaan, ja elämäni näkee valkeuden valon.
29. Katso, näitä kaikkia tekee **'EL** kahdesti, kolmasti miestä kohtaan,
30. palauttaaksensa hänen sielunsa kadotuksesta, että se valistuisi elämän valossa.
32. Huomaa Job ja kuule minua, ole ääneti että minä puhuisin!
33. Jos sinulla on puhumista, niin vastusta minua; puhu, sillä mielelläni soisin sinun vanhurskaaksi.
34. Vaan jos ei, niin kuuntele sinä minua, ole ääneti, että opettaisin viisautta sinulle!.

34. LUKU

Elihu (4)

Ja Elihu puhui vielä ja sanoi:

2. Kuulkaat te viisaat puhettani ja te taitavat, kääntäkää korvanne puoleeni!

3. Sillä korva koettelee puheen ja suulaki maistaa ruuan.

4. Koetelkaamme mekin mikä oikea on, ja tutkistelkaamme keskenämme mikä hyvä on!

5. Sillä Job on sanonut: minä olen hurskas, ja *we*-**'EL** on syrjään sysännyt oikeuteni.
6. Vastoin oikeutta täyty minun valehtelijana olla, kirvantelevä nuoli on minussa ilman syytä.
7. Kuka on mies kuin Job, joka pilkkaa juopi kuin vettä?
8. Onp kääntynyt pahantekijäin seuraan, vaeltamaan jumalattomien kanssa.
9. Sillä hän on sanonut: ei hyödy mies siitä että hän etsii suosiota **'Elohiym** tykönä.
10. Sentähden te taidon miehet kuulkaat minua! Pois se, että *la*-**'EL** olisi syyllinen, ja *we*-**Sadday** Kaikkivaltias väärä!
11. Ei, vaan Hän kostaa ihmiselle hänen tekonsa, ja antaa kunkin saada hänen tiensä mukaan.
12. Totisesti ei **'EL** tee vääryyttä eikä *we*-**Sadday** Kaikkivaltias väännä oikeutta.
13. Kuka otti maan valtaansa ja kuka perusti maanpiirin kokonansa?
14. Jos Hän itsestänsä vaan huolta pitäisi, jos Hän henkensä ja hengityksensä itseensä vetäisi:
15. niin kaikki liha ynnä kuolisi, ja ihminen multiin palautuisi.
16. Jos on sinulla ymmärrystä, niin kuule tätä ja kuuntele puheeni ääntä.
17. Taitaisiko oikeuden vihaaja hallita, vai tahdotko vanhurskaan valtiaan vääräksi tehdä?
18. Sanotaanko kuninkaalle: kelvoton! tai ruhtinaalle: jumalaton!
19. Mitä sitten sille, joka ei katso valtiaitten muotoa, eikä eroita ylhäistä halvasta! Sillä he kaikki ovat hänen kättensä teko.
20. Äkisti he kuolevat keski-yöllä, kansat kaatuvat ja katoovat, väkevät siirretään pois ihmis-kädettä.
21. Sillä Hänen silmänsä katselevat jokaisen tietä, ja kaikki heidän askelensa näkee Hän.
22. Ei ole sitä pimeyttä eikä kuoleman varjoa, joihin pahantekijät voisivat katkeytyä.
23. Sillä ei Hän tarvitse kauan ihmistä tarkata, kunnes hänen on astuminen tuomiolle **'EL** eteen.
24. Hän musertaa valtiat tutkimatta, ja asettaa toisia heidän sijaansa.
25. Niin Hän tuntee heidän tekonsa, ja tuottaa kumouksen yöllä, ja he murentuvat.
26. Niinkuin jumalattomia ruuskii Hän hän heitä nähtävällä paikalla.
27. Sentähden että he Hänestä luopuivat, eivätkä ensinkään huolineet Hänen teistänsä,
28. että he saattoivat halpain huudon Hänen eteensä, ja Hän kuuli sorrettujen huutoa.
29. Mutta jos Hän rauhan tekee, kuka syylliseksi tuomitsee? Kuka katsoo Häntä silmiin, jos Hän peittää kasvonsa niin kansoille kuin yksityisille,
30. ettei pahanilkiset pysyisi vallitsemassa, eivätkä olisi kansalle paulaksi?
31. Sillä sanotaanko **Nasati**: minä olin röyhkeä, vaan en minä enää pahaa tee;
32. mitä en itse näe, näytä Sinä se minulle; jos väärin olen tehnyt, en tee sitä enää?
33. Sinunko mieles mukaan Hänen pitäisi kostaman? Koska olet moittinut, tulee sinun parempia keksiä, eikä minun; jos tiedät jotakin niin sano!
34. Taidon miesten täytyy sanoa minulle ja viisaan miehen joka kuulee minua, tunnustaa:

35. Job puhuu taidottomasti eikä hänen sanoissansa ole ymmärrystä!
36. Oi jospa Jobia perinpohjin tutkittaisiin, vastauksista pahain ihmisten tavalla!
37. Sillä hän lisää syntiinsä rikosta, hän paukuttaa käsiänsä keskellämme ja puhuu paljon *la-'EL* vastaan.

35. LUKU

Elihu (4)

Ja Elihu koroitti äänensä ja sanoi:

2. Luuletko sitä oikeaksi että sanot: minun hurskauteni on etevämpi kuin *me-'EL*?
3. koska kysyt mitä sinulla siitä hyvää on: mitä se minua hyödyttää enemmän kuin syntikään?
4. Minä annan sinulle vastaukseksi muutamia sanoja, ja sinun ystävillesi samalla.
5. Silmäile taivasta ja näe, ja katsele pilviä kuinka korkealla ne ovat sinusta!
6. Jos sinä syntiä teet, mitä Häneen vaikutat? - Ja jos sinun rikoksiasi on paljon, mitä teet Hänelle?
7. Ja jos olet hurskas, mitä sillä taidat Hänelle antaa, taikka mitä ottaa Hän sinun kädestäsi?
8. Ihmiselle, sinun kaltaiselles, tekee pahuutesi jotakin, ja ihmisen lapselle pojalle sinun hurskautesi.
9. Sortamisen paljoutta huudetaan ja suurten väkivaltaa valitetaan.
10. mutta ei sanota: kussa on **'Elowah oSai** joka yöllä antaa ilovirret,
11. joka meille antaa opetusta eläimistä maan päällä ja viisautta taivaan linnuista?
12. Silloin valitetaan pahain *ra' rah* | *ra'im* 7451 ylpeyttä - eikä Hän kuule heitä.
13. Turhia **'EL** tosin ei kuule, eikä **we-Sadday** Kaikkivaltias katso niitä.
14. Vaikkapa sanot, ettet Häntä näe, on asia kuitenkin Hänen edessänsä, odota vaan Häntä.
15. Myös nytkin, vaikk'ei vielä Hänen vihansa kosta, eikä Hän ole tietävinänsä rikosten paljoudesta,
16. avaa Job suunsa turhiin, ja viskailee taitamattomia puheita.

36. LUKU

Elihu (4)

Ja Elihu puhui vielä ja sanoi:

2. Malta vähän, niin minä neuvon sinua, sillä vielä on minulla nyt jotakin YHWH puolesta sanomista.
3. Minä tahdon noutaa tietoni kaukaa ja hankkia **Le-'Elowah** oikeuden.
4. Sillä varmaan ei sanani valhetta ole; täysin taitava on sinun edessäsi.

5. Katso, 'EL on voimallinen vaan ei Hän ketään hylkynä pidä; Hän on voimallinen sydämmensä väessä.
6. Ei hän jumalatonta hengissä pidä, vaan auttaa köyhää oikeuteen.
7. Ei Hän käännä silmiänsä hurskaista pois; vaan kuningasten kanssa Hän heitä istuimelle asettaa ijäti ylhäisinä istumaan.
8. Ja jos he ovat vangittuna kahleissa ja sidottuna kurjuuden köysillä,
9. niin Hän ilmoittaa heille heidän rikoksensa, että he ovat kopeilleet;
10. ja Hän avaa heidän korvansa varoitukselle, ja käskee heitä kääntymään vääryydestä.
11. Jos he kuulevat ja tottelevat, niin he viettävät päivänsä onnessa, ja ikävuotensa ihanuudessa
12. Vaan jos eivät kuule, niin he joutuvat keihäänomiksi ja heittävät henkensä taidottomuudessa.
13. Mutta nurjamieliset pitävät vihaa; eivät armoa ano, kun Hän heitä vangitsee.
14. Heidän sielunsa kuolee nuoruudessa, ja heidän elämänsä loppuu rietasten tavalla.
15. Vaan kurjaa Hän auttaa hänen kurjuudessaan ja avaa hänen korvansa kurituksella.
16. Niin Hän sinuakin houkuttelee ahdistuksen kidasta avaralle jossa ahtautta ei ole: ja valmistettu pöytäsi täytetään lihavalla.
17. Mutta jos olet täynnä jumalatonta riitaa, niin riita ja tuomio seuraavat toisiansa.
18. Sillä älköön vaan viha houkutelko sinua pilkkaamaan, älköönkä sovintohinnan suuruus vietelkö sinua!
19. Voiko huutosi asettaa sinua avaralle, tahi kaikki voiman ponnistukset?
20. Älä ikävöitse yötä joka kansat sijoiltansa siirtää!
21. Kavahda ettet käänny pahuuteen jota pidät parempana kuin kärsimistä!
22. Katso 'EL menettelee ylevästi voimassansa. Kuka on opettaja niin kuin Hän?
23. Kuka määrää Hänen tiensä, ja kuka Hänelle sanoo: Sinä teit väärin?
24. Muista että ylistät Hänen töitensä joista miehet veisailevat,
25. joita kaikki ihmiset ihantelevat ja kuolevaiset kaukaa katselevat!
26. Katso, 'EL on ylhäinen, me emme käsitä Häntä; Hänen vuotensa luku on tutkimaton.
27. Sillä Hän kokoo vesipisararat ja ne vuotavat sumusta sateena,
28. jota pilvet pisaroivat, vuotavat ihmisjoukkojen päälle.
29. Kuka ymmärtää kuinka Hän levittää pilvet, kuka Hänen majansa jyrinän?
30. Katso, Hän levittää valonsa ympärillensä ja peittää meren syvyudet.
31. Sillä näillä Hän kansat tuomitsee, näillä Hän runsaankin ruuan antaa.
32. Hän peittää molemmat kätensä leimulle ja lähettää sen tarkkaan ampujan tavalla.
33. Hän ilmoittaa Hänen jylinensä ja karjakin Hänen tulonsa.

37. LUKU

Elihu (4)

Siitpä vapisee sydämmeni ja säikky sijoiltansa.

2. Kuulkaat, kuulkaat Hänen äänensä jylinää ja jytinää joka Hänen suustansa käypi!
3. Hän päästää sen kulkemaan koko taivaan alla, ja leimauksensa maan ääriin.
4. Hänen jälessänsä pauhaa jylinä; Hän jyristää korkeutensa komealla äänellä, eikä Hän leimauksia säästä jyrinänsä kuuluessa.
5. **'EL** jyristää äänellensä ihmeellisesti ja tekee suuria ja tutkimattomia töitä.
6. Kun Hän lumelle sanoo: astu alas maan päälle! ja samoin sadekuuroille ja ankaralle rankkasateellensa,
7. sitoo Hän kaikkien kädet että kaikki ihmiset tuntisivat Hänen tekonsa.
8. Pedot pakenevat piiloon ja pysyvät luolissansa.
9. Etelästä tulee tuulispää ja pohjasta pakkanen:
10. **'EL** hengityksestä syntyy jää ja vetten avaruus ahdistuu.
11. Vieläpä Hän täyttää pilvet vesillä ja hajoittaa tulipilvensä,
12. ja ne kääntyvät Hänen johdatuksestansa kaikkiin niihin toimiin joihin Hän heitä käskee maan piirin päällä;
13. milloin vitsaukseksi, milloin maansa hyväksi, milloin siunaukseksi Hän niitä lähettää.
14. Kuule näitä Job, seisahdu ja tarkkaa **'EL** ihmeellisiä töitä!
15. Tiedätkö koska **'Elowah** näitä aikoo ja antaa pilviensä tulen loistaa?
16. Tiedätkö pilvien tasapainot ja Kaikkikitietävän ihmeet?
17. Sinäkö jonka vaatteet lämpenevät kun maa raukee etelän helteestä,
18. sinäkö Hänen kanssansa levitit pilvien piirin niin vahvaksi kuin valettu kuvastin?
19. Neuvo sinä meitä, mitä me Hänelle sanoisimme; sillä emme voi keksiä pimeyden tähden.
20. Olisiko se hänelle ilmoitettava, mitä minä puhun, vai soisiko joku itsensä nieltäväksi?
21. Vaikk'ei nyt nähdä auringon valoa, on se kuitenkin kirkkaana pilvissä, joita tuuli mennessä selvittää.
22. Pohjaisesta ~~tulee kulta~~ kultainen loiste ; **'Elowah** ympärillä on peljättävä kunnian kirkkaus.
23. **Sadday** Kaikkivaltiaasta emme voi käsittää, joka on niin suuri voimassa; ei Hän oikeutta eikä täydellistä vanshursikautta polje.
24. Sentähden pelkäävät Häntä ihmiset; vaan järjen viisaita ei Hän katso.

38. LUKU

Ja **YHWH** vastasi Jobia tuulispäästä ja sanoi:

2. Kuka on se, joka pimentää neuvoni taitamattomalla puheella?
3. Niin vyötä nyt kupeesi kuin mies! Minä kysyn sinulta, opeta sinä Minua!
4. Missä olit silloin kun Minä maan perustin? Ilmoita se jos sinulla ymmärrys on"

5. Kuka on pannut sen määrän, tiedätkö?
6. Mihinkä ovat sen pohjaperustukset upotetut, tahi kuka on sen kulmakiven laskenut,
7. kun aamutähdet ynnä iloitsivat, ja kaikki **'Elohiym** pojat *Benes* monikossa riemuitsivat?
8. Kuka sulki meren ovilla, kun se puhkesi ja lähti kohdusta,
9. kun Minä panin pilvet sen vaatteeksi ja synkeyden sen kapaloiksi,
10. ja mursin sille rajamääräni, ja asetin sille teljet ja ovet,
11. ja sanoin: tähän asti saat sinä tulla eikä edemmäksi, tässä pitää korkeat aaltosi asettuman!?
12. Oletko elinaikanasi käsenyt aamua, ja aamuruskolle osoittanut hänen sijansa,
13. tarttumaan maan liepeisiin, että jumalattomat siitä puistettaisiin,
14. että se muuttuisi kuin sinetin savi, ja kaikki tulisivat näkyviin kuin vaatteissa,
15. ja jumalattomilta kiellettäisiin heidän valkeutensa, ja ylpiä käsivarsi muserrettaisiin?
16. Oletko käynyt meren lähteillä, ja käyskellyt syvyyden pohjalla?
17. Ovatko kuoleman ovet koskaan auenneet sinulle, oletko nähnyt kuoleman varjon ovet?
18. Oletko ymmärtänyt kuinka avara maa on? Annas kuulla, tiedätkö kaikki nämä?
19. Mikä on sinne tie, kussa valkeus asuu, ja missä on pimeyden sija,
20. että saattaisit sen rajoillensa, ja osaisit polut sen huoneelle?
21. Tietänethän sinä sen, sillä johan silloin olit syntynyt, ja päiväisi luku on niin suuri!
22. Oletko käynyt lumen varahuoneilla, ja rakeitten vara-aittoja nähnyt,
23. joita Minä olen säästänyt hädän päiväksi, sodan ja tappelun päiväksi?
24. Mikä on se tie, missä valkeus jakaupi ja itätuuli hajoo maan päälle?
25. Kuka on sadekuurolle jakanut juoksun, ja pitkäisen nuolelle tien,
26. satamaan silläkin maalla jossa ei ketään ole, erämaassa jossa ei yhtään ihmistä ole,
27. Kostuttamaan aavoja ja autioita, ja kasvattamaan vihoittavaa ruohoa?
28. Onko sateella isää, tahi kuka on siittänyt kasteen pisarat?
29. Kenen kohdusta jää on tullut, ja kuka on synnyttänyt taivaan härmän?
30. Vedet kovenevat kiveksi, ja syvyyden pinta sulkeupi.
31. Taidatko solmea Seulasen siteet tahi päästää Kalevan köydet?
32. Taidatko tuoda esiin Eläinradan tähdet aikanansa, tahi johdattaa Otavan lapsinensa poikinensa?
33. Tiedätkö taivaan lait, määräätkö sen vaikutusta maassa?
34. Taidatko korottaa äänesi ylös pilviin, että veden tulva sinut peittää?
35. Taidatko käskeä pitkäisen leimaukset menemään, ja että he sanovat sinulle: tässä me olemme?
36. Kuka pani viisautta synkkiin pilviin, kuka antoi taidon ilman nävyille?
37. Kuka on niin viisas että hän pilvet lukea taitaa, ja kuka tyhjentää taivaan vesitydyt,

38. kun multa valuupi valanteeksi, ja kokkareet kovuuvat kokoon?

39. LUKU

[Taidatkos jalopeuralle ajaa hänen saaliinsa ja tyydyttää nuorten jalopeurain näljän.
2. kun he kyykistyvät luolissansa ja istuvat pensastossa väijynnöllä?
3. Kuka varustaa kaarneelle hänen saaliinsa kun hänen poikansa huutavat YHWH puoleen ja lentelevät eksyksissä syömättöminä?]

NÄMÄ siirretty KJV käännöksessä

Muuttunut jae-järjestys tästä eteenpäin:

4. Tiedätkö vuorivuohten poikimisen ajat, tahi oletko havainnut peurain sätkheet?
5. Luetko heidän kantamisensa kuukaudet ja tiedätkö ajan milloin he poikivat?
6. He kumartuvat, työntävät vasikkansa ja heittävät niin kipunsa.
7. Heidän vasikkansa vahvistuvat ja kasvavat kedolla; ne menevät matkaansa eivätkä palaja jälleen.
8. Kuka on laskenut metsä-aasin vapaana käymään, kuka villipään siteet päästänyt,
9. jolle minä olen erämaan asunnoksi antanut, ja suola-aavan asuinsijaksi?
10. Hän nauraa kaupungin kohinaa, ei hän ajajan huutoa kuuntele,
11. mitä vuorilla löytyy on hänen laitumensa, ja hän etsii kaikkea viheriäistä.
12. Mielistyykö villihärkä palvelemaan sinua, ja makaako se yötä sinun seimelläsi?
13. Taidatkos ohjenuoralla pysyttää villihärkää vaolla, tahi äestääkö se laaksoja sinun perässäsi?
14. Taidatko luottaa häneen, sentähden että hänen voimansa on suuri, ja jättäen työsi hänen haltuunsa?
15. Uskotko hänen eloasi kotia tuomaan, ja riittäsi kokoomaan?
16. Kamelikurjen siipi liehuupi kyllä iloisesti, vaan onko se haikaran lennin ja sulka?
17. Ei, hän jättää munansa maahan ja antaa ne hautoa mullan päällä;
18. hän unohtaa jalan niitä tallaavan ja metsän pedot niitä rikki polkevan.
19. Hän on niin kova poikiansa kohtaan, kuin ei ne hänen olisikaan; turhaksi työtänsä ei hän pelkää.
20. Sillä **'Elowah** antoi hänen unhottaa viisauden, eikä jättänyt hänelle ymmärrystä.
21. Kun hän lentää räpyttää korkeuteen, nauraa hän hevoselle ja sen ratsastajalle.
22. Sinäkö annat hevoselle väen, tahi puetat hänen kaulansa liehuvalla harjalla?
23. Sinäkö panet hänen hyppäämään kuin heinäsiirkka? Peljättävä on hänen uljas päristyksensä.
24. Hän kuopii maata, hyppii iloisesti voimassansa ja menee sota-aseita vastaan.
25. Hän nauraa pelkoa, eikä hämmästy eikä pakene miekkaa.
26. Hänen päällensä kalisee viini, välkkyvä keihäs ja piikki.
27. Rytinällä, jytinällä lappaa hän maata, eikä pysy paikallansa, kun vaskitorvi kuuluu.

28. Kohta vaskitorven soidessa hirnuu hän: hih! ja vainuu sodan kaukaa, päällikköin äänen ja sotahuudon.
29. Sinunko ymmärryksestäsi haukka lentää ja hajoittaa siipensä etelään päin?
30. Sinunko käskystäsi kotka niin korkealla kiittää, tekee pesänsä korkeuteen?
31. Hän asuu vuorilla ja yöttelee vuorten kukkuloilla ja kivilinnoissa.
32. Sieltä hän tähtää syötävää ja hänen silmänsä näkevät kauas.
33. Hänen poikansa särpivät verta; ja kussa raatoja on, siellä hänkin.

Monet Jobin loppujakeet on siirretty KJV -käännöksessä eri kohtiin, mm nämä:

34. Ja YHWH vastasi Jobia ja sanoi:
35. Tahtooko soimaaja riidellä Kaikkivaltiaan kanssa? Jumalan nuhtelija vastatkoon näihin!
36. Job vastasi YHWH ja sanoi:
37. Katso, minä olen kovin halpa; mitä minä Sinulle vastaan? Minä lasken käteni suulleni.
38. Minä olen kerran puhunut, enkä minä enää vastaa, ja kahdesti, enkä sitä enää tee.

40. LUKU

Ja **YHWH** vastasi Jobia tuulispäästä ja sanoi:

2. Vyötä kupeesi niinkuin mies! Minä kysyn sinulta ja opeta sinä minua!
3. Tahdotko tosiansa minun oikeuteni tyhjäksi tehdä ja Minut tuomita syypääksi, ettäs itse hurkas olisit?
4. Ja onkos sinulla käsivarsi niinkuin **YHWH**, ja taidatkos äänellä jylistää kuin Hän?
5. Niin kaunista itses komeudella ja korkeudella, pue itses kirkauteen ja kunniaan!
6. Vuodata vihasi tulva ja katso kaikkia ylpeitä, ja nöyryytä heitä!
7. Katso kaikkia ylpeitä ja paina heidät alas ja tallaa jumalattomat alallensa;
8. hautaa heidät kerralla multaan, sulje heidän kasvonsa kätköön,
9. niin Minäkin ylistän sinua, että oikea kätesi auttaa sinua.
10. Katso nyt Behemotia, jonka Minä olen tehnyt niinkuin sinutkin. Se syö ruohoa niinkuin härkä.
11. Katso hänen väkensä on lanteissansa, ja hänen voimansa hänen vatsansa lihasuonissa.
12. Hän notkistaa häntäänsä kuin sedripuun tyveä, ja hänen ronkkajänteensä ovat lujiksi punotut.
13. Hänen luunsa ovat kuin vaskiputket, hänen ruotonsa kuin rautakanget.
14. (KJV 40:19) Hän on 'EL töiden esikoinen, hänen tekijänsä antoi hänelle hänen miekkansa.
15. Sillä vuoret kantavat hänelle ruohoja, ja kaikki pedot leikitsevät siellä.
16. Hän makaa mielellänsä lotospensasten alla, kaislikon ja mudan suojassa.

17. Lotospensaat peittävät hänet varjollansa, ja virran halavat suojaavat häntä.
18. Katso, virta tulvaa, vaan ei hän säiky; hän on huoleton, vaikka Jordan hänen turpaansa kuohuu.
19. Tartupa häntä hänen silmiinsä, pistä pitimillä turpa!
20. Vedätkö sinä Leviatanin ongella, ja kiedotko hänen kielensä siimaan?
21. Panetko kaisilaköyden hänen turpaansa, ja lävistätkö hänen leukaluun koukulla?
22. Rukoileeko hän sinua paljon tahi puhutteleeko sinua lempeästi?
23. Tekeekö hän liiton sinun kanssasi, että saisit hänet ikuiseksi orjaksesi?
24. Taidatko leikitä hänen kanssansa kuin linnun kanssa, tahi sitoa hänet sinun piioillesi?
25. Tekevätkö kalakumppanit hänestä kauppaa ja jakelevatko häntä kauppamiehille?
26. Taidatko täyttää hänen nahkansa keihäillä ja hänen päänsä kala-ahinkaillla?
27. Rupeepa häneen kädelläsi, niin muista ettäs yhdyt sotaan jota et uudista!
28. Katso, hänen toivonsa pettää! Eikö hän jo menedy hänen näkemisestänsä?

41. LUKU

Ei ole niin rohkeaa, että hänet herättää; - kuka siis seisoo Minun edessäni?!

2. Kuka on Minulle jotakin ennen antanut, että Minä sen hänelle maksaisin? Minun ovat kaikki mitä koko taivaan alla on.
3. En tahdo vaiketa hänen jäsenistänsä, hänen voimansa laadusta ja rakennuksen kauneudesta.
4. Kuka tohtii nostaa hänen pukunsa liepeitä, kuka ruveta hänen kaksinkertaisiin hampaisiinsa?
5. Kuka voi avata hänen kasvonsa ovet? Hänen hammastensa ympärillä on hirmu.
6. Pulskeat ovat hänen vahvat kilpisuomuksensa, kiinnitetyt lujalla sinetillä.
7. Toinen on liitetty toiseensa, niin ettei tuuli pääse lävitse,
8. Ne riippuvat toisistansa ja pysyvät kiinni, eivätkä ero toisistansa.
9. Hänen aivastuksensa leimahuttavat tulen valkeutta, ja hänen silmänsä ovat kuin aamuruskon silmäripset.
10. Hänen suustansa lähtee tulisoihitoja, ja sinkoilee tulisäkeneitä.
11. Hänen sieraimistansa käy savu niinkuin kiehuva kattilasta ja padasta.
12. Hänen henkensä sytyttää hiilet ja hänen suustansa lähtee liekki.
13. Hänen kaulallansa lepää voima, ja hänen edessänsä hyppii kauhu.
14. Hänen lihaksensa ovat kiinteät, valetut häneen, eivätkä heilu.
15. Hänen sydämmensä on kova kuin kivi, kuin myllyn alakivi.
16. Kun hän nousee, niin väkevät peljästyvät ja hämmästyksestä hämmentyvät.
17. Jos hänen päällensä mennään miekalla, niin ei se kestä, eikä keihäs, eikä heittoase, eikä haarniska.
18. Korreksi hän katsoo raudan ja vasken lahoppuiksi.
19. Ei häntä nuolet karkoita ja linkokivet muuttuvat hänelle akanoiksi

20. Korreksi hän lukee nuijat, hän nauraa keihästen kalinaa.
21. Terävät liuska suomukset ovat hänen allansa, hän venyy mudassa ikäänkuin puimajyrä.
22. Hän saattaa syvyyden kuohumaan kuin padan ja meren hän hämmentää kuin voidekattilan.
23. Hänen jälkeensä polku valkenee, syvyys näyttää hopea-hiuksilta.
24. Ei ole maalla hänen vertaistansa ja hän on tehty pelkäämättömäksi.
25. Hän katsoo kaikkeata korkeata silmiin. Hän on kuningas kaikille pedoille.

42. LUKU

Ja Job vastasi YHWH ja sanoi:

2. Minä tiedän Sinun kaikki voivan, eikä mikään aivoitus keskey Sinulta.
3. Kuka se, joka neuvon-piteen taidottomasti pimentää? Niin olen minä siis puhunut, enkä ymmärtänyt, kovin korkeista minulle enkä käsittänyt.
4. Niin kuule siis, niin minä puhun; minä kysyn sinulta, opeta minua!
5. Korvakuulolta minä olen kuullut Sinusta, mutta nyt ovat minun silmänsi nähneet Sinut.
6. Sentähden minä pahaksun itseäni ja kadun tomussa *aphar* ja tuhassa *epher*.
7. Kun **YHWH** oli ne sanat Jobille puhunut, sanoi **YHWH** Elifaalle Temanista: Minun vihani on syytynyt sinuun ja kahteen sinun ystäväsi. sillä te ette ole oikein puhuneet minusta, niinkuin palvelijan Job.
8. Niin ottakaat nyt seitsemän härkää ja seitsemän oinasta ja menkää palvelijani Jobin luo, ja uhratkaat poltto-uhria teidän edestänne, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän edestänne; sillä Minä suosin häntä niin, etten Minä kosta teille tyhmyyttänne. Sillä te ette ole oikein puhuneet Minusta niinkuin palvelijani Job.
9. Niin menivät Elifas Temanista, Bildad Suahista ja Sofar Naemasta ja tekivät niinkuin **YHWH** heille sanonut oli.
10. Ja **YHWH** muutti Jobin kurjuuden, kun hän rukoili ystäväinsä edestä; ja **YHWH** lisäsi Jobille kaksin kerroin kaikki mitä hänellä ennen oli ollut.
11. Ja hänen tykönsä tulivat kaikki hänen veljensä ja hänen sisarensa ja kaikki hänen entiset tuttavansa, ja söivät hänen kanssansa hänen huoneessansa ja surkuttelivat sekä lohduttivat häntä kaikesta onnettomuudesta *ra' rah* | *harah* 7451 jonka **YHWH** oli antanut tulla hänen päällensä. Ja itsekukin heistä antoi hänelle yhden rahan ja yhden kultarenkaan.
12. Ja **YHWH** siunasi Jobin sitte enemmän kuin ennen, että hän sai neljätoistatuhatta lammasta ja kuusi tuhatta kamelia ja tuhannen paria härkiä ja tuhannen aasia.
13. Ja hän sai seitsemän poikaa ja kolme tytärtä.
14. Ja hän antoi ensimmäiselle nimen Jemim, toiselle Ketsia, ja kolmannelle Kerem Happuk.

15. Eikä löytynyt niin kauniita naisia koko maakunnassa kuin Jobin tyttäret olivat. Ja isänsä antoi heille perinnön heidän veljiensä kanssa.
16. Ja Job eli sitte vielä sata ja neljäkymmentä vuotta, ja näki ~~lapsensa~~ poikansa ja ~~lastensa lapset~~ pojanpoikana hamaan neljälteen polveen asti.
17. Ja Job kuoli vanhana ja ikäpäiviltä kylläntyneenä.

Jobin Kirjan Loppu

TEHILLIM

Psalms

Psaltari 1.

1. Psalmi

v. 12 06/2020 050

1. Autuas *esher'* on se mies, joka ei vaella jumalattomain *r'ashaim* neuvossa, eikä astu syntisten *chataiym /chatta* tielle, eikä istu pilkkaajain *letziym* istumella,
2. vaan rakastaa **YHWH B'Torat** (Lakia), ja tutkistelee Hänen lakiansa päivät ja yöt!
3. Hän on kuin puu, istutettu vesiojain viereen, joka hedelmänsä antaa ajallansa, ja jonka lehti ei varise; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy.
4. Ei niin jumalattomat; vaan kuin akanat, joita tuuli ajelee.
5. Sentähden ei jumalattomat kestä tuomiolla, eikä syntiset vanhurskasten seurassa.
6. Sillä **YHWH** tuntee vanhurskasten tien; mutta jumalattomain tie hukkuu.

2. Psalmi

1. Miksi pakanat kiukuitsevat, ja kansat turhia aikovat? (Halle: Miksi pakanat pauhaavat...)
2. Maan kuninkaat nousevat, ja päämiehet keskenänsä neuvoa pitävät **AI-YHWH** ja **Jeshuaa** vastaan. Hänen Voideltuansa **AI-meshicho** = **Messiasta** vastaan.
3. "Katkaiskaamme heidän siteensä, ja heittäkäämme päältämme heidän köytensä"!

4. Joka taivaissa asuu *Yashab* istuu, nauraa *yishaq* heitä: '**Adonay** pilkkaa heitä.
5. Sitten Hän puhuu heille vihassansa, ja kiivaudessaansa peljättää heitä:
6. "Mutta Minä asetin kuninkaani Sioniin, pyhälle vuorelleni."
7. "Minä tahdon ilmoittaa **YHWH** säännön. Hän sanoi Minulle: Sinä olet Minun Poikani *beni*, tänäpäni Minä Sinun synnytin.
8. Ano Minulta, niin Minä annan pakanat perinnöksesi ja maailman ääret omiksesi.
9. Sinä olet särkevä heidät rautaisella valtikalla ja murentava heidät niinkuin saviastian!"
10. Nyt, te kuninkaat *melek*, siis ymmärtäkää, ja te maan tuomarit, antakaat itseänne kurittaa!
11. Palvelkaat **Et-YHWH** pelvolla, ja iloitkaat vavistuksella.
12. Antakaat suuta Pojalle *Nash'qu-bar /nashaq kiss /bar* perillinen **Jeshua**, ettei Hän vihastuisi, ettekä hukkuisi tiellä; sillä Hänen vihansa '*aph* syttyy pian. Mutta autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat!

3. Psalmi

Davidin psalmi, kuin hän pakeni poikaansa Absalomia.

(jaenumerot lähtevät tässä jakeessa, näistä jälkikäteen lisätyistä alkusanoista etenemään eri tahtia KJV (King James version) verraten. Useissa psalmeissa lienee sama ? ikivanha lisäys - suomenkielen kääntäjätkin ovat nähin alkusanoihin vielä lisänneet omiansa...)

2. Voi **YHWH**, kuinka paljo minulla on vihollista! Paljo on niitä, jotka karkaavat minua vastaan.
3. (2.) Moni sanoo minun sielustani: ei hänellä ole **Jeshuaa VElohiym** tykönä, Sela!
(ei hänellä ole אֲשׁוּרָה = *Jeshuaa Y'shuatah /Yashuw'ah VElohiym* tykönä)
4. Mutta Sinä, **EL-YHWH**, olet minun kilpeni, minun kunniani, ja minun pääni '*roshiy* kohentaja *umeriym /ruwm* nostaa korkealle.
5. Äänelläni minä huudan **EL-YHWH**; ja Hän kuulee minua pyhältä vuoreltansa. Sela.
6. Minä panin maata ja nukuin: minä heräsin; sillä **YHWH** tukee minua.
7. En minä pelkää kansan monia tuhansia, jotka minua piirittävät.
8. Nouse **YHWH Jeshua 'Elohay!** Sillä Sinä lyöt kaikkia minun vihollisiani poskelle: jumalattomain hampaat Sinä muserrat.
(Nouse, **YHWH**, ja auta *Hoshiyeny /Yasha'* minua, '*Elohay!*)
9. **LA-YHWH HaYhshua!** Sinun siunaukses olkoon kansasi päällä! Sela!
(Herran tykönä on אֲשׁוּרָה *HaYshua /Yashuw'ah*: Sinun siunaukses olkoon kansasi päällä! Ha-Ysuah=Ha-Jeshua)

4. Psalmi

Edelläveisaajalle, kanteleilla; Davidin Psalmi.

2. Rukoillessani kuule minua, **'Elohey Tsidki** /*tsedeq* vanhurskauteni, joka minua ahdistuksestani pelastit; armahda minua, ja kuule minun rukoukseni!

3. Te mahtavat miehet *iysh*, kuinka kauan te Minun kunniaani häpäisette, rakastatte turhia ja etsitte valhetta *kazab* / *leasing* idol? Sela.

4. Niin tietäkää, että **YHWH** ihmeellisesti kohtelee suosittuansa: **YHWH** kuulee, kun minä Häntä rukoilen.

5. Peljätkää ja älkää syntiä *wal-TecheTau* /*chata* tehkö! Puhukaat sydämässänne, vuoteillanne, ja ja olkaat hiljaa! Sela.

6. Uhratkaa hurskaita uhria, ja turvatkaa **EL-YHWH!**

7. Moni sanoo: "kuka osoittaisi meille hyvää? Mutta nosta Sinä **YHWH** kasvojesi paiste meidän päällemme!

8. Sinä ilahutat minun sydämmeni enemmän, kuin jyvien ja viinin paljous heitä ilahuttaa.

9. Minä panen maata sekä lepään rauhassa; sillä Sinä **YHWH** yksinäsi autat minua turvassa asumaan.

5. Psalmi

Edelläveisaajalle, huiluilla, Davidin Psalmi.

2. **YHWH**, ota korviisi minun puheeni, huomaa minun huokaukseni. Ota vaarin huutoni äänestä, minun Kuninkaani **'Velohay**; sillä Sinua minä rukoilen.

3. **YHWH** kuule varhain minun ääntäni! Varhain minä hankitsen Sinun eteesi, ja odotan.

4. Sillä et sinä ole **'EL-chafetz**, jolle jumalaton meno kelpaa: ei paha *ra' rah* | *resha* 7451 saa viipyä Sinun edessäsi. [kts. Aiheesta liite: ra' rah]

5. Öykkärit *howilim* /*halal* showmaker eivät pysy silmäisi edessä; Sinä vihaat *saneta* /*sane* kaikkia pahantekijöitä *aven*.

6. Sinä kadotat *T'aBed* /*'abad* helvetti valhettelijat *kazab* / *leasing*, idol: **YHWH** kauhistuu murhamiehiä ja viekkaita *umirmah*.

7. Mutta minä Sinun suuresta laupeudestasi *chash'dkha* /*checed* saan tulla Sinun huoneesesi, saan kumartaa pyhään temppeliisi päin Sinun pelvossasi.

8. **YHWH**, saata minua vanhurskaudessa vihollisten tähden: ojenna **Jeshua** *Hoshar* /*Yashar* suora eteeni Sinun tiesi.

9. Sillä heidän suussansa ei ole mitään totuutta, heidän sisunsa on turmio, heidän kitansa avoin hauta, kielellänsä he liehakoitsevat.

10. Rankaise heitä, **'Elohiym**, että he raukeisivat hankkeistansa! Syökse heitä ulos suurten suurten rikostensa tähden, sillä he ovat Sinulle vastahakoiset!

11. Iloitkoot kaikki, jotka Sinuun turvaavat, riemuitkoot he Ijankaikkisesti; ja varjele heitä, ne Sinussa iloitsisivat, jotka Sinun Nimeäsi rakastavat *ohavey* /*ahab sh'mekha*!

12. Sillä Sinä siunaat vanhurskaita; **YHWH**, Sinä peität heitä ~~armolla~~ ilolla *ratson* niinkuin kilvellä.

6. Psalmi

Edelläveisaajalle, kanteleilla; syvällä äänellä; Davidin Psalmi.

2. Oi **YHWH**, älä rankaise minua vihassasi, ja älä minua julmuudessa kurita!

3. **YHWH**, ~~armahda~~ laupeus *chaneniy /chanan* minua, sillä minä olen nääntynyt; paranna *repaeni /rapha*, **YHWH**, minua, sillä minun luuni ovat peljästyneet.

4. Ja sieluni on sangen kovin hämmästynyt - voi Sinä, **YHWH**, kuinka kauan?!

5. Käännä, **YHWH**, ja pelasta *ChaL'tzah* minun sieluni, auta **Jeshua Hoshieniy /Yasha'** minua laupeutesi *Chash'Dekha /cheched* tähden!

6. Sillä ei kuolemassa *bamawet* tuonela muisteta Sinua; kuka kiittää Sinua helvetissä *Bish'ol /sha'owl* hades.

7. Minä olen väsynyt huokauksestani, minä uitan kaiken yön vuodettani ja kastelen leposijaani kyyneleilläni.

8. Muotoni on murheesta muuttunut ja vanhentunut kaikkien minun ahdistajieni tähden.

9. Luopukaat minusta kaikki pahantekijät; sillä **YHWH** kuulee minun itkuni *Bikhyiy* äänen.

10. **YHWH** kuulee minun rukoukseni; **YHWH** ottaa anomiseni vastaan.

11. Häpeän saakoot ja ankarasti peljästykööt kaikki minun viholliseni, kääntykööt pois ja häväistykööt nopeasti!

7. Psalmi

Davidin virsi, jonka hän **LaYHWH** veisasi Benjaminilaisen Kusin puhetten tähden:

2. **Jeshua, pelasta minut!**

(**YHWH 'Elohay**, Sinuun minä turvaan; ~~auta~~ **Jeshua Hoshieniy /Yasha'** minua kaikista minun vainoojistani, ja Pelasta *w'haTZiyleniy /natsal* minua!)

3. Etteivät repisi sieluani niinkuin jalopeura *K'ar'yeh /'ariy* Lion, särkisi, kun ei pelastajaa *maTZiyl /natsal* ole.

4. **YHWH 'Elohay**, jos minä sen tein, jos vääräys on minun käsissäni;

5. jos pahalla *ra' rah* | *ra* **7451** kostin ystävääni, taikka ryöstin sitä, joka syyttömästi minua vihasi, -

6. niin vainokoon vihollinen minun sieluani ja sen käsittäköön, ja poljeskelkoon maahan henkeni, ja painakoon kunniani tomuun! Sela.

7. Nouse **YHWH** vihassas *B'apekha /'aph*, koroita itses vihollisteni hirmuisuutta vastaan, heräjä minun puoleeni; sillä Sinä olet oikeuden säätänyt,

8. Kansain kokous Sinua piirittäköön, ja palaja sen ylitse korkeuteen!
9. **YHWH** tuomitsee *yadiyn* kansat, - tuomitse *shafteniy* **YHWH** minua vanhurskauteni ja vakuuteni mukaan!
10. Jospa jumalattomien pahuus *ra' rah* | *ra* **7451** loppuisi, ja Sinä vanhurskaat vahvistaisit! Sillä Sinä olet sydänten ja munaskuiden tutkija, '**Elohiym Tsaddiyq**.
11. Minun kilpeni on **Al-Elohiym** tykönä, **Jeshua** *Moshiy /Yasha* 'pelastaa(**auttaa**) vakaamieliset (sydämet) *yish'rey-lev /yashar*.
12. '**Elohiym** on vanhurskas tuomari; **W'EL**, joka joka päivä uhkaa *zoem* [*jumalattomia*].
13. Ellei he käänny, niin Hän miekkansa teroittaa, Hän on joutsensa jännittänyt, ja sen valmistanut,
14. ja heitä vastaan Hän asettaa surman aseet; nuolensa Hän tekee tulisiksi.
15. Katso, hän siittää syntiä, on vaivaa raskaana, ja synnyttää *weharah* valheen *sager*.
16. Hän kaivoi haudan ja syvensi sen, vaan hän kaatuu kuoppaan, jonka hän teki.
17. Hänen onnettomuutensa on tuleva hänen päänsä päälle, ja hänen vääryytensä laskeuva hänen päänsä laelle.
18. Minä kiitän **YHWH** Hänen vanhurskautensa tähden, ja soitan Ylimmäisen Nimelle **Shem-YHWH El'yon**.

8. Psalmi

Edelläveisaajalle, Gittiit kanteleella; Davidin Psalmi.

2. **YHWH 'Adoneinu**, kuinka ylevä on Sinun Nimesi *Meka* kaikessa maassa, joka levität kunniasi taivasten yli!
3. Nuorten lasten ja imeväisten '*owlel* suusta perustit Sinä voiman *oz'*, vihamiestesi tähden, kukistaaksesi vihollisen ja kostonpyytäjän.
4. Kun minä näen taivaat, Sinun sormes teot, kuun ja tähdet, jotkas valmistit -
5. mikä on ihminen, että häntä muistat, taikka ihmisen poika *uben*, että häntä etsiskelet *tifq'deNu /paqad* käydä katsomassa?!
6. Sinä teit Hänet vähää vähemmäksi enkeleitä **Me'Elohiym**; ja kruunaat *T'a'rehu /'atar* encircle (ympäröivä sädekehä?) Hänet kunnialla ja kirkkaudella.
7. Sinä asetit Hänen käsitekojesi herraksi *tamsilehu*: kaikki olet Sinä Hänen jalkainsa alle pannut:
8. Lampaat ja kaikki karjat, ja metsän eläimetkin,
9. linnut taivaan alla ja kalat meressä ja jotka meren polkuja kulkevat.
10. **YHWH 'Adoneinu**, kuinka ylevä on Sinun Nimesi *Meka* kaikessa maassa!

9. Psalmi

Edelläveisaajalle, kauniista nuoruudesta; Davidin Psalmi.

2. Minä kiitän **YHWH** kaikesta sydämmestäni, ja luettelen kaikkia ihmeitä.
 3. Minä iloitsen ja riemuitsen Sinussa, ja veisaan kiitosta Sinun nimellesi, Sinä **'Elyon** kaikkein Ylimmäinen!
 4. Sillä viholliset kääntyivät pakoon, kaatuivat ja hukkuivat Sinun kasvoisi edessä.
 5. Sillä Sinä saatoit minun oikeuteni ja asiani toimeen; Sinä istuit istuimelle vanhurskauden tuomarina.
 6. Sinä nuhtelit pakanoita, ja kadotit *'abad* tuho/helvetti jumalattoman; Sinä pyyhit heidän nimensä pois aina ja ijankaikkisesti.
 7. Viholliset ovat loppuneet, ikuisena häviönä. - ja kaupungit Sinä kukistit - heidän, jopa heidän muistonsa on kadonnut.
 8. Mutta **VaYHWH** vallitsee ijankaikkisesti; Hän on valmistanut istuimensa tuomioon *LaMishpat*.
 9. Hän on tuomitseva *yishpot* maan* vanhurskaudessa, ja kostava kansoille oikeudella. (**maanpiiri*' on suomalainen 'keksintö', eikä *piiri* -sanaa ole alkukielessä, missään kohdassa,)
 10. Ja **YHWH** on oleva köyhän turva **Jeshua** *Misgav*, turva *Misgav* hädän aikana!
 11. Sentähden he Sinuun luottavat, jotka Sinun Nimesi tuntevat; sillä et Sinä hylkää niitä, jotka Sinua, **YHWH**, etsivät.
 12. Veisatkaat **LaYHWH**, joka Sionissa asuu; julistakaat kansoissa Hänen tekojansa!
 13. Sillä se, joka kostaa verenvikoja, on heitä muistanut; ei Hän unhoittanut sorrettujen parkumista.
 14. **YHWH**, ole minulle laupias *channeni*, katso minun ahdistustani vihamiehiltäni, Sinä joka ylennät minun surman porteista,
 15. **Iloitsen Jeshua'ssa!**
- Että minä luettelisin kaikkea Sinun kiitostasi Sionin tyttären porteissa, ja iloitsisin avustasi **BiShuatekha /Yashuwa'h**.
16. Vajonneet ovat pakanat hautaan, jonka he tekivät; verkkoon, jonka he virittivät, on heidän jalkansa tarttunut.
 17. **YHWH** ilmoitti itsensä, teki oikeuden, sitoen jumalattoman hänen omien kättensä töihin. Kannelsoitto *higgayown* meditation. Sela.
 18. Jumalattomain täytyy palata helvettiin *showl*, ja kaikki pakanat, jotka **'Elohiym** unohtavat.
 19. Sillä ei köyhää unhoteta ijäti, eikä raadollisten toivo huku Ijankaikkisesti.
 20. Nouse, **YHWH**, ettei ihminen saisi valtaa; tuomittakoot pakanat Sinun edessäsi!
 21. Saata **YHWH**, heille pelko, että pakanat tuntisivat itsensä ihmisiksi *'enosh!* Sela.

10. Psalmi

1. Miksi, **YHWH**, seisot niin kaukana, ja kätket itsesi hädän *BaTsarah* aikana?
2. Jumalattoman ylpeydestä kärsii köyhä hellettä; joutukoot kiinni juonihin, joita he keksivät.

3. Sillä jumalaton kerskaa omaa mielivaltaansa; ahne luopuu **YHWH** ja pilkkaa Häntä.
4. Jumalaton sanoo ylpeydessänsä: "ei '**Elohiym** kosta!" Nämät ovat kaikki hänen ajatuksensa. (Ei '*Elohiym olekaan!* =tämä ei näy alkutekstissä)
5. Vahvana pysyvät hänen menonsa joka aika; korkealla ovat Sinun tuomiosi hänen nähtävistänsä; kaikille vihollisillensa hän vaan puhaltelee.
6. Hän sanoo sydämässensä: "en minä ikinä horju, sukukunnasta sukukuntaan olen minä se, joka en hätään *ra' rah* | *lo-vra* 7451 joudu."
7. Hänen suunsa on täynnä kirouksia '*alah*, kavaluutta ja väkivaltaa (petosta); hänen kielensä alla on vaiva ja vääryys.
8. Hän istuu väijymässä '*arab* kartanoissa, murhataksensa piilopaikoissa viatonta; hänen silmänsä tähtäävät köyhää.
9. Hän väijyy '*arab* piilopaikassa niinkuin jalopeura *K'ar'yeh 'ariy* Lion pensakossaan, hän väijyy saavuttaaksensa sorretua; hän saavuttaa sorretun, vetäen hänet verkkoonsa.
10. Hän makaa kyyristellen maassa, ja vaivaiset lankeevat hänen kynsiinsä.
11. Ja hän sanoo sydämässensä: '**EL** on sen unohtanut, on peittänyt kasvonsa, ei Hän ikänä näe.
12. Nouse, **YHWH!** '**EL**, korota kätesi! Älä sorretuita unohda.
13. Miksi jumalaton pilkkaa '**Elohiym**, sanoo sydämässensä: "et Sinä kosta?"
14. Mutta Sinä näet; sillä Sinä katselet vaivaa ja tuskaa, pannakses ne käsiisi. Sinun huomaasi vaivainen jättää asiansa; Sinä olet orpojen auttaja '*azar* ympäröidä/suojella/auttaa.
15. Särje jumalattoman käsivarsi, ja kosta pahan *ra' rah* | *wara* 7451 jumalattomuutta, ettei sitä enää löytyisi; totta häviävät pakanat Hänen maastansa.
16. **YHWH** on kuningas aina ja ijankaikkisesti; totta häviävät pakanat Hänen maastansa.
17. Köyhäin halun Sinä, **YHWH**, kuulet: heidän sydämensä Sinä vahvistat, kallistat keille korvasi,
18. saattaakses oikeuden orvoille ja sorretuille, ettei ihminen, joka maasta on, yhä peljättävänä pysyisi.

11. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidilta.

1. **BAYHWH** minä turvaan; kuinka te sanotte sielulleni: "lentäkää't vuorillenne niinkuin lintu!"
2. Sillä katso, jumalattomat jännittävät joutsen, ja panevat nuolensa jänteelle, pimeässä ampuaksensa hurskaita.
3. Kun patsaat perustus/tuki *haSHatot /shathah* särjetään, mitäpä hurskas *tsaddiyq* voipi toimittaa?

4. **YHWH** on pyhässä temppelissänsä, **YHWH** istuin on taivaissa; Hänen silmänsä katselevat, ja Hänen silmälautansa koettelevat ihmisten ~~lapsia~~ poikia.
5. **YHWH** koettelee vanhurskasta; Hänen sielunsa vihaa *san'ah* jumalatonta, ja ~~vääryden~~ väkivallan *chamas* rakastajia.
6. Hän antaa sataa salamia jumalattomain päälle; tuli ja tulikivi, ja tulinen tuulispää *horrible tempest - ruwach* on heidän maljansa osa.
7. Sillä **YHWH** on vanhurskas, ja rakastaa *ahav /ahab* vanhurskautta, hurskaat saavat nähdä Hänen kasvojansa.

12. Psalmi

Edelläveisaajalle; syvällä äänellä; Davidin Psalmi.

2. Jeshua, Auta!

~~Auta~~ *Yasha'* **YHWH**; sillä hurskaat ovat loppuneet, ja uskolliset ovat kadonneet ihmisten ~~lasten~~ poikien joukosta!

3. Valhetta puhuvat he toinen toisellensa; liukkailla huulilla ja kaksimielisestä **sydämmestä** he puhuvat.

- Biblia 1776: ... he liehakoitsevat ja opettavat eripuraisuutta **sydämistä**.

- Ps.95 ...Minä inhosin sitä kansaa, ja sanoin: he ovat **sydämmen eksyttämää kansaa**"

4. **YHWH** hävittää *yakhret /karath* kaikki liukkaat huulet, ylpeitä puhuvaiset kielet,

5. jotka sanovat: "kielillämme me voitamme, huulemme ovat apunamme; kuka on herrana *adown* meille?"

6. "Koska kurjat hävitetään ja köyhät huokaavat, nousen Minä nyt - sanoo **YHWH** - ; Minä panen sen vapautteen **Jeshua** *Yasha* , joka sitä haikeasti halajaa." - -

Biblia 1776: "Että köyhät hävitetään ja vaivaiset huokaavat, niin Minä nyt nousen, sanoo Herra: Minä saatan avun, että rohkiasti pitää opetettaman."

7. **YHWH** puheet ovat puhtaita puheita, hopeaa, maan *laaretz* sulattimessa ~~maahan~~ sulatettua, seitsemän kertaa selitettyä.

8. Sinä, **YHWH**, suojelet heitä, Sinä ijäti varjelet heitä tältä suvulta.

9. Yltä-ympäri kuleksii jumalattomia, kelvottomuuden kohottua korkealle ~~ihmisten-~~ ~~lapsissa~~ *zulluwth*²¹⁴⁹ 'adam.

13. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

2. Kuinka kauan Sinä, **YHWH**, minun peräti unhotat, kuinka kauan Sinä peität kasvosi minulta?

3. Kuinka kauan täytyy minun neuvoa pitää sielussani, ja surra sydämessäni kaiken päivää? Kuinka kauvan saa viholliseni isoilla minua vastaan?

4. Katso kuitenkin, kuule minua, **YHWH 'Elohay**, valaise minun silmäni, etten nukkuisi kuolemaan,

5. ettei viholliseni sanoisi: "minä voitin hänet", eikä sortajani iloitsisi minun kompastuessani!

6. **Sydämmeni riemuitsee Jeshuassa BiYshuatekha!**

Mutta minä turvaan Sinun laupeutesi; minun sydämmeni riemuitsee Sinun **avustasi-BiYshuatekha /Yushuw'ah**.

(7.) Veisaan **LAYHWH**, että Hän minulle hyvin teki.

14. Psalmi

Edelläveisaajalle, Davidin Psalmi.

1. Tyhmä sanoo sydämmesssänsä: "ei **'Elohiym** olekaan"; he ovat turmelleet, kauheaksi tehneet menonsa; ei ole yhtäkään, joka hyvää tekee.

2. **YHWH** katsoi taivaasta ihmisten **lapsia** poikia, nähdäksensä, olisiko yhtäkään ymmärtäväistä, joka **Et-'Elohiym** etsisi *Doresh /darash*.

3. Kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki ovat turmeltuneet (*alach*): ei ole yhtäkään, joka hyvää tekee, ei ainoakaan.

4. Niinkö järjettömiä kaikki pahantekijät ovat, että he Minun kansaani syövät, niinkuin leipää söisivät? **YHWH** he eivät avuksensa huuda.

5. Siinäpä he peljäten peljästyivät, sillä **Kiy-'Elohiym** on vanhurskasten sukua läsnä.

6. Kurjan neuvoa te häpäisette; vaan **YHWH** on hänen turvansa.

7. **Jeshua, tule Israelille Sionista!**

Oi joska **אָפּוּ Yshuat /Yashuw'ah** tulisi Israelille Sionista! - Kun **YHWH** päästää vangitun kansansa, niin Jaakob iloitsee ja Israel riemuitsee!

15. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. **YHWH**, kuka saa viipyä Sinun majassasi *B'aholekha /ohel* tabernacle, kuka asua pyhällä vuorellasi?

2. Se joka vaeltaa vakaana, ja tekee oikeutta *tzedeq*, ja joka puhuu Totuutta *'emet* sydämmestänsä,

3. Joka ei kielellänsä panettele, eikä tuttavallensa mitään pahaa *ra' rah* | *raah* **7451** tee, eikä häpäise lähimmäistänsä;

4. Joka jumalattomat ylenkatsoo *niv'zeh /bazah*, mutta kunnioittaa **YHWH** pelkääväisiä, joka, vaikka olisi vahingoksensa vannonut, ei sitä muuta,

5. joka ei anna *fyv* rahaansa korolle, eikä ota lahjoja viatonta vastaan. - Joka näin tekee, hän ei horjahda ijankaikkisesti.

16. Psalmi

Davidin virsi.

1. Varjele minua, 'EL; sillä Sinuun minä turvaan!
2. Minä sanoin LAYHWH: "Sinä olet minun 'Adonay: hyvää ei ole minulla paitsi Sinua",
3. ja pyhille, jotka maassa ovat: "ja nämät ovat ne jalo-arvoiset, joihin koko minun mielisuosioni on."
4. Monta on vaivaa *aTZ'votam /'atstsebeth* niillä, jotka toisen (jumalan) jälkeen rientävät; en minä uhraa heidän verisiä juoma-uhriansa, enkä ota heidän nimeänsä huulilleni.
5. YHWH on minun pelto- ja maljaosani; Sinä tähteelle panet minun perintöni.
6. Arpa lankesi minulle kauniimmista seuduissa; onpa perintö minusta ihana.
7. Minä kiitän Et-YHWH, joka minua on neuvonut: yölläkin minua munaskuuni siihen kehoittavat.
8. Minä pidän alati YHWH edessäni; sillä Hän on oikealla puolellani, sentähden en minä horju.
9. Sentähden minun sydämmeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja vieläpä lihanikin lepää turvassa.
10. Sillä et Sinä hylkää minun sieluani helvettiin *lishol /sha'owl hades*, etkä jätä valittuasi näkemään turmelusta.
11. Sinä osoitat minulle elämän tien 'orach; Sinun kasvoisi edessä on täydellinen ilo, ja riemullinen meno oikealla kädelläsi ijankaikkisesti *netzach* =matkalla ikuisuudessa loistavaa kirkkautta kohti.

17. Psalmi

Davidin rukous.

1. Kuule, YHWH, oikeutta, havaitse minun huutoni, ota korviisi rukoukseni, joka ei lähde petollisilta huulilta!
2. Sinun kasvoisi edestä ilmitulkoon minun oikeuteni; Sinun silmäsi näkevät oikein. (anna lauseeni/puheeni lähteä Sinun läsnäolostasi – edellytys saarnaajalle)
3. Sinä koettelet minun sydäntäni, ja etsit sitä yöllä, Sinä tutkit minua, etkä mitään löydä; jos minä pahaa ajattelen, ei se minun suustani pääse.
4. Ihmisten töitten suhteen olen minä Sinun huultesi Sanan voimasta karttanut väkivaltaisten teitä.
5. Käyntini pysyi Sinun poluillas, ettei minun askeleeni liukahtaneet.
6. Minä huudan Sinua, sillä Sinä kuulet minua 'EL! Kallista korvasi puoleeni, kuule minun puheeni!

7. **Luota Jeshuaan!** Hänen oikea kätensä osoittaa ihmeellisen Laupeutensa *chasadeykha /checed*. (Osoita ihmeellinen hyvyytesi, **Jeshua**, niiden Vapahtaja **Moshiy Yasha**, jotka vastustajoitansa vastaan Sinun oikeaan käteesi turvaavat!)
8. Varjele minua kuin silmämunaa, kuin silmän terää: kätke minua siipeisi varjossa, 9. jumalattomilta, jotka minua hävittävät, vihollisistani jotka vihan innossa minua piirittävät!
10. Tunnottoman sydämmensä he sulkevat; suullansa he puhuvat ylpeästi.
11. Kuhunka me menemme, piirittävät he nyt meitä; he luovat silmänsä kaataaksensa meitä maahan.
12. Hän on kuin jalopeura *K'ar'yeh* Lion, joka saalista himoitsee, kuin nuori jalopeura *w'khikh'fiyr* Lion, joka ~~luolassa~~ muurin suojaama kylä väijyy.
[Hän, ei metsäneläin* vaan 'Lions club työhanska', muurarimuuraamien muurien sisässä olevassa kylässä]
13. Nouse, **YHWH**, ennätä hänen* eteensä, ja polje hänet alas; vapahda **Jeshua Palat** minun sieluni jumalattomista miekallasi,
14. kädellä ihmisistä, **YHWH**, tämän maailman ihmisistä*, joiden osa on tässä elämässä, ja joiden vatsan Sinä täytät tavarallas; heillä on runsaasti lapsia poikia, ja he jättävät tähteensä lapsukaisillensa *'owlel*. [*vrt. Saarnaajan kirja, osiriksen alla]
15. Vaan minä saan vanhurskaudessa nähdä Sinun kasvojasi; herättyäni minut ravitaan Sinun muotosi katselemisella.

18. Psalmi

Edelläveisaajalle, **YHWH** palvelijan Davidin Psalmi, joka puhui **LAYHWH** tämän virren sanat sinä päivänä, jona **hiTZiyI-YHWH** hänet vapahti /natzal kaikkien vihollistensa käsistä ja Saulin käsistä.

2. Ja hän sanoi: sydämmestäni minä rakastan Sinua, **YHWH**, minun voimani *chizq'qiy chezeq*.
3. **YHWH**, minun kallioni *saliy/cela*, linnani ja pelastajani **Palat 'EL Tsuwr** kallioni (~~vahani~~), johon minä turvaan, minun kilpeni, ja autuuteni sarvi **Jeshua** *Yish'iy Yesha'*, minun varustukseni!
4. **Huudan, Ylistän YHWH Jeshua MisGabiy (luashe) /Yesha!**
(Ylistettävää **YHWH** minä avukseni huudan, ja vihollisistani minä vapahdetaan.)
5. Kuoleman *sh'ol* helvetti siteet minut käärivät, ja belialin *bli'yial* ojat *nachal* myös kaivos peljättivät minua.
[*bli'yial*: jumalattomat Baalin miehet. Kuoleman siteet = *chev'ley maveth noose hirttoköysi*]
6. Tuonelan *chebel sh'owl* helvetin siteet kietoivat minut, kuoleman paulat ennättivät minut.
7. Ahdistuksessani minä avukseni huusin **YHWH, W'EL-Elohay** minä paruin; ja Hän kuuli temppeleistänsä minun ääneni, minun parkuni Hänen edessänsä tuli Hänen korviinsa.
8. Maa järisi ja vapisi, ja vuorten perustukset tärisivät; ne värisivät, sillä Hän vihastui.

9. Savu suitsi Hänen sieraimistansa ja kuluttava tuli Hänen suustansa, niin että liekit leimusivat Hänestä.
10. Hän notkisti taivaat ja astui alas, ja synkeä pimeys oli Hänen jalkainsa alla.
11. Hän ajoi Kerubin päällä ja lensi, ja Hän kiiti tuulen sulkain päällä.
12. Hän pani pimeyden peitöksensä, ympärinsä majaksensa, vesituoksut *mayim*, paksut pilvet.
13. Kirkkaudesta Hänen edesssä syöksivät Hänen pilvensä rakeita ja tulen leimauksia.
14. **YHWH** jylisti taivaissa, Ylimmäinen **W'El'yown** nosti pauhinansa rakeilla ja tulen leimauksilla.
15. Hän ampui nuolensa ja hajoitti heitä: Hän iski kovat leimaukset, ja peljätti heitä,
16. Ja niin ilmestyivät vetten kuljut, ja maan perustukset paljastuivat, Sinun nuhtelemisestasi, **YHWH**, ja sieraintesi hengen puhalluksesta.
17. Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä;
18. Hän pelasti *yaTZiyleniy /natsal* minut voimallisesta vihamiehestäni ja vainoojistani, jotka olivat minua väkevämmät.
19. Ne hyökkäsivät minun päälleni hätäpäivänäni; mutta **wayhiy-YHWH Jeshua!** (mutta *YHWH Mish'en =Jeshua* - tuli minun turvakseni).
20. ja Hän vei minut ulos lakealle; Hän tempasi minut pois, sillä Hän mielistyi minuun.
21. **YHWH** maksoi minulle vanhurskauteni mukaan, Hän palkitsi minulle kätteni puhtauden mukaan;
22. sillä minä pidin **YHWH** tiet, enkä jumalattomuudessa luopunut **Me-Elohay**.
23. Sillä kaikki Hänen oikeutensa olivat minun edessäni, enkä eroittanut Hänen käskyjänsä mielestäni.
24. Vaan minä olin vakaa Hänen edesssä ja vältin vääryyttä.
25. Sentähden *waYashev-YHWH* kosti minulle vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan, Hänen silmäinsä edessä.
26. Hyville olet Sinä hyvä ja vilpittömiä kohtaan vilpiton.
27. Puhtaita kohtaan Sinä puhdas olet, ja nureoita kohtaan Sinä nurea olet.
28. **Jeshua vapahtaa sorretun kansan.**
(Sillä Sinä vapahdat *Toshiy Yasha'* sorretun kansan, ja alennat korkeat silmät (*pride=ruwn 'aiyn*)
29. Sillä Sinä kirkastat *Taiyr* minun kynttiläni; **YHWH**, **'Elohay** valaisee *YaGiyha* pimeyteni.
30. Sillä Sinun kauttasi minä hyökkään sotalaumoja vastaan, ja **Uv'Elohay** karkaan muurin ylitse.
31. **Ha'EL** tie on virheetön, **imrat-YHWH** puhe tulella selitetty. Hän on kaikkein kilpi, jotka Häneen uskaltavat.
32. Sillä kuka on **'EloHa**, paitsi **YHWH**, ja kuka Kallio **Tsuwr**, paitsi **'Eloheyneu?**
33. Se **Ha'EL** joka minun voimalla vyötti, ja teki tieni *derek* virheettömäksi.
34. Hän teki minun jalkani niinkuin peurain, ja asetti minut kukkuloilleni;
35. Hän opetti minun käteni sotimaan, ja käsivarteni vaskijousta jännittämään [rikon käsilläni teräsrousen].

36. **Jeshua, annoit kilpesi!**

Ja Sinä annoit minulle (apusi) Pelastuksen **Yasha'** kilven ja Sinun oikea kätes vahvisti minua: ja Sinun lempeytesi teki minut suureksi.

37. Sinä levitit askeleeni minun allani, ettei kantapäätäni livistelleet.

38. Minä ajoin vihollisiani takaa, ja saavutin heidät, enkä palannut, ennenkuin heidät lopetin.

39. Minä runtelin heitä, ettei he voineet nousta; heidän täytyi kaatua jalkaini alle.

40. Sinä vyötit minut voimalla sotaan; Sinä painoit alleni minun vastustajani.

41. Sinä ajoit viholliseni pakoon, ja vihamieheni minä hukutin.

42. He huusivat, vaan ei **Jeshua** auttanut (ei ollut auttajaa *weyn-Moshia /Yasha'*); **YHWH** tykö, vaan ei Hän vastannut heitä.

43. Minä survon heitä tomuna *aphar* tuuleen, ja loin heitä lokana kaduille.

[Huom. Kun YHWH julistaa sotatilan – *milcamah* - silloin sotalait ovat voimassa, sen mukaan: ”kirottu olkoon se joka pidättää miekkansa verestä "Jer.48:10”]

44. Sinä pelastit **Jeshua** *palat* minut kansan riidoista, asetit minun pakanain pääksi; kansa, jota minä en tuntenut, palvelee minua.

45. Korvan kuulolta he kuulivat minua, muukalaisten pojat liehakoitsivat minun edessäni.

46. Muukalaisten pojat masentuivat, ja lähtivät vavisten varustuksistansa.

47. **Jeshua Elää: Chay-YHWH 'Elohey** = Herra elää!

kiitetty minun kallioni *Tsuwr*, ja **Jeshua** (autuuteni) **Jishiy 'Elohey** olkoon ylistetty!

48. **'EL**, joka minulle koston antoi, ja painoi [*dabar=Sana, kaikkeinpyhin*] kansat minun alleni;

49. Sinä **Jeshuani** *palat* (päästit) minun vihollisistani: vieläpä koroitit vastustajistani, Sinä tempasit minut väkivaltaisesta!

50. Sentähden minä ylistän Sinua, **YHWH**, pakanain joukossa, ja veisaan kiitosta Sinun Nimellesi.

51. Hän valmistaa suuren **Jeshua - Yshuot** (avun) kuninkaallensa, ja tekee laupeuden *chesed* voidellullensa =**Messiaallensa**, Davidille, ja hänen siemenellensä ijankaikkisesti.

19. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

2. Taivaat ilmoittavat **K'vod-'EL** kunniaa, ja avaruus *haraqiy* julistaa Hänen kättensä tekoja.

3. Päivä saarnaa päivälle, ja yö ilmoittaa yölle tietoa *y'chaleth-Daat*.

4. Ei se ole puhetta eikä sanoja, joiden ääntä ei voisi kuulla.

5. Heidän äänensä käy ulos kaikkiin maihin, ja heidän puheensa maailman ääriin asti. Auringolle pani Hän majan heissä.

6. Ja se käy ulos kammioistansa niinkuin ylkä, ja riemuitsee niinkuin sankari latuansa juostessa.

7. Taivasten äärestä on Hänen lähtönsä, ja Hänen ratansa juoksee niiden toiseen ääreen, eikä jää salaan Hänen helteeltänsä.
8. **YHWH Torat** laki on täydellinen ja virvoittaa sielun; **YHWH** todistus on vakaa ja tekee yksinkertaisen taitavaksi.
9. **YHWH** käskyt ovat oikeat ja ilahuttavat sydämen; **YHWH** säännöt ovat selkeät ja valaisevat silmät. (1928 käännös: Sydämmessä)
10. **YHWH** pelko *yir'at* on puhdas *t'horah /tahowr* ja pysyy ijankaikkisesti; **YHWH** oikeudet ovat Totuus, kaikki tyynni vanhurskaat.
11. Ne ovat kalliimmat kultaa ja paljoo parasta kultaa, ja makeammat hunajaa ja mesileipää.
12. Sinun palvelijaskin myös niistä valaistaan; niiden pitämisessä on suuri palkka.
13. Erhetykset kuka ymmärtää? ~~Anna anteeksi~~ *puhdista naQeniy* minulle salaiset viat!
14. Varjele palvelijasi *synneistä röyhkeistä miZediym /zed*, älä salli heidän niiden allita minua! niin minä olen viaton, ja nuhteeton suuresta pahasta teosta.
15. Kelvatkoot Sinulle minun suuni puheet, ja sydämeni ajatukset *w'heg'yon higgayown* Sinun edessäsi, **YHWH Jeshua**, minun vahani (kallioni) ja Lunastajani *W'Goaliu /ga'al!*

20. Psalmi

Edelläveisaajalle, Davidin Psalmi.

2. **YHWH** kuulכון sinua hätäpäivänä, Jaakobin '**Elohey** Nimi sinua suojelkoon!
3. Hän lähettäköön **Jeshuan Pyhäköstä** *Yish'lach Ezrkha* (sinulle apua pyhästä ja Sionista sinua tukekoon!)
4. Hän muistakoon kaikki ruokauhrisi, ja polttouhrisi Hän arvatkoon lihavaksi! Sela.
5. Hän antakoon sinulle, mitä sydämes anoo, ja täyttäköön kaikki aivotuksesi!
6. Riemuitse **Jeshuassa** *BiYushuatekha /Yasha*, nosta lippu **Uv-Shem-'Eloheynu** Nimessä; **YHWH** täyttää pyyntösi.
Halle: Me tahdomme riemuita Sinun ~~voitostasi~~ *Yasha* ja ylennämme lippumme *'Elohiym* Nimessä: **YHWH** täyttäköön kaikki sinun pyyntösi!
7. **YHWH Jeshua Hoshiy Messias M'siyocho** voideltu, Kuulet Pyhästä Taivaasta; **Jeshuan** oikea käsi on voimallinen!
(Nyt minä tiedän **YHWH** voideltuansa auttavan **Jeshua Yasha'**, ja häntä kuulevan pyhästä taivaastansa; Hänen oikea kätensä auttaa *Hoshiy /Yesha'* voimallisesti.) voideltu=Messias=*Meshicho*
8. Toiset kerskaavat rattaista, toiset hevosista; mutta me kerskaamme **Be-Shem-YHWH 'Eloheynu**. (Jumalamme nimestä)
9. He kallistuvat ja kaatuvat; mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.
10. **Jeshua HoshiYah YHWH!** Kuningas kuulכון meitä, kun me huudamme! (**Auta YHWH Yasha'**)

21. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

2. **YHWH Jeshua** *uviUshuat'kha /Yashuw'ah*, Sinun voimastasi iloitsee kuningas, (ja Sinun **avustasi**) oi kuinka hän riemuitsee!
3. Hänen sydämmensä halun Sinä annoit hänelle, etkä kieltänyt hänen huultensa anomusta. Sela.
4. Sillä Sinä kohtasit häntä onnen siunauksilla; kultaisen kruunun panit Sinä hänen päähänsä.
5. Elämän hän anoi Sinulta; Sinä sen hänelle annoit, pitkän ijän aina ja ijankaikkisesti.
6. **Suuri on Jeshuan** *BiYushuat'ekha /Yashuw'ah* **kunnia!** (Suuri on Hänen kunniansa Sinun **avustasi** ; kunnian ja kirkkauden Sinä panet Hänen päällensä.
7. Sillä Sinä asetat Hänen siunaukseksi ijankaikkisesti; Sinä ilahutat häntä ilolla kasvoisi edessä.
8. Sillä Kuningas turvaa **BAYHWH**: ja **'Elyon** (korkein) laupeudessa *uvcheced* ei hän horju.
9. Sinun kätesi saavuttaa kaikki vihollises; oikea kätesi löytää vihamiehesi.
10. Sinä panet heitä niinkuin tuliseen pätsiin, lähestyessäs heitä; **YHWH** nielee heidät vihassansa, ja tuli syö heidät.
11. Heidän hedelmänsä Sinä hävität maan päältä, ja heidän siemenensä ihmisten **lapsista** pojista.
12. Sillä he virittivät Sinulle pahaa *ra' rah* | *raah* **7451** ; he neuvottelivat petosta, vaan eivät onnistuneet.
13. Sillä Sinä syökset heitä pakoon, Sinä tähtäät heitä jäniteelläsi vasten kasvoja.
14. **YHWH**, koroita itses väkevyydessäs! Veisaten ja soittain me ylistämme Sinun voimaasi!

22. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "Aamuruskon peura"; Davidin Psalmi.

2. **'ELiy, 'ELiy!** Jumalani, Jumalani! miksi minut hylkäsit? minä parun, vaan **Jeshua** *MiYshuati /Yashuw'ah* on kaukana. (vaan minun **apuni** - *MiYshuati* on kaukana.)
3. **'Elohay!** päivällä minä huudan, vaan et Sinä vastaa; ja yöllä, vaan ei tule lepoa minulle.
4. Kuitenkin olet Sinä Pyhä, joka asut Israelin kiitoksissa *yashab thillah Yisra'El*.
5. Sinuun turvasivat meidän isämme; he turvasivat, ja Sinä Pelastit **Palat** heitä.
6. Sinua he huusivat, ja pelastettiin **Malat** ; Sinuun he turvasivat, eivätkä tulleet häpiään.
7. Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan ylenkatse.

8. Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua; he vääristelevät huuliansa ja nyökyttelevät päätänsä.
9. "Turvaa nyt **YHWH!** - Hän Pelastakoon **Palat** häntä, Hän päästäköön *natsal* hänet, jos Hän mielistyy häneen".
10. Sinäpä oletkin se, joka minut vedit kohdusta, Sinä turvasit minua, äitini rinnoilla.
11. Sinun päälles minä olen heitetty kohdusta saakka; Sinä olet **'Eliy** hamasta äitini kohdusta.
12. Älä ole kaukana minusta; sillä ahdistus on läsnä, eikä ole auttajaa,
13. Suuret sonnit ovat minun piirittäneet, Basanin härjät kiersivät minun ympäri.
14. He avasivat kitansa minua vastaan, niinkuin raateleva ja kiljuva jalopeura.
15. Minä olen kaadettu ulos niinkuin vesi, ja luuni ovat kaikki hajoitettut: sydämmeni on niinkuin medenvaha, sulatettu sisuksissani.
16. Voimani on kuivettunut *Yabesh*1* niinkuin saviastian palanen, ja kieleni tarttuu suuni lakeen; ja Sinä panet minun kuoleman tomuun *`aphar*. (*Yabesh*1 kts selite lopusta*)
17. Sillä koirat *kelabim* ovat minut piirittäneet: pahantekijäin parvi *mereim* saarsi minut. He ovat lävistäneet käteni ja jalkani.
18. Minä taidan lukea kaikki luuni; mutta he katselevat ja näkevät ilonsa minussa.
19. He jakavat keskenänsä minun vaatteeni ja heittävät vaipastani arpaan.
20. Mutta Sinä, **YHWH**, älä ole kaukana! Minun väkevyyteni, **Jeshua 'Ezrah** riennä avukseni!
21. Pelasta *haTZiylah* minun sieluni miekasta, ja ainokaiseni koirain *keleb* käsistä.
22. **Jeshua** *Hoshieniy /Yasha'* Vapahda minua jalopeuran *aryeh* Lions kidasta, ja päästä minut puhvelihärkään sarvista. *remim*: villihärät, [**KJV**: unicorn yksisarvinen] (*vrt Jes.34:7*)
23. Minä saarnaan Sinun Nimeäsi veljilleni; minä ylistän Sinua seurakunnassa.
24. Ylistäkää **YHWH** te, jotka Häntä pelkätte! Koko Jaakobin siemen kunnioittakoon Häntä, ja peljätäköön Häntä kaikki *Kalzera* **Yisra'EL** siemen!
25. Sillä ei Hän halveksinut eikä inhonnut sorretun raadollisuutta, eikä kääntänyt pois kasvojansa hänestä; vaan kun hän huusi Häntä, kuuli Hän!
26. Sinua minä ylistän suuressa seurakunnassa; lupaukseni minä maksan Häntä pelkääväisten edessä.
27. Raadolliset syövät ja ravitaan, ja jotka **YHWH** etsivät, saavat Häntä ylistää. Eläköön teidän sydämenne ijankaikkisesti! (Raadolliset =nöyrät *'anav*)
28. Muistakoot kaikki maailman ääret, ja kääntykööt **YHWH** puoleen, ja kumartakoot Sinun edessäsi kaikki pakanain sukukunnat!
29. Sillä **YHWH** on valtakunta, ja Hän hallitsee pakanoita.
30. Syödä ja kumartaa saavat kaikki maan lihavat; Hänen edessänsä notkistaa polviansa kaikki tomuun *`aphar* vaipuvaiset, jotka eivät voi sieluansa virvoittaa.
31. Jälkeentulevaiset palvelevat Häntä; **La'Adonay** julistetaan suvusta sukuun.
32. He tulevat ja julistavat Hänen vanhurskauttansa syntyvälle kansalle, että Hän sen teki.

23. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. **YHWH** on minun paimeneni *roiy /ra'ah*, en minä mitään tarvitse/tahto *ech'sar /chacer* (=ei minulta mitään puutu).
2. Viheriäisellä niitulla Hän antaa minun levätä, ja viepi minun virvoittavain (rauhallinen=*mnuwchah*) vetten tykö.
3. Sieluni Hän virvoittaa: Hän johdattaa minua oikialla tiellä, Nimensä tähden.
4. Ja vaikka vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa *tsalmaveth*, en minä pelkää mitään pahaa *ra'rah* | *ra* **7451**, sillä Sinä olet kanssani: Sinun vitsas***1** ja sauvas *shivtkha* /*shebet*, *umishantekha* /*mishenah* ne lohduttavat minua.
5. Sinä valmistat minulle pöydän vihollisteni edessä, Sinä voitelet pääni öljyllä; maljani on ylitsevuotavainen.
6. Hyvyys ja laupeus *wachased* minua vaan noudattavat kaikkina elinpäivinäni, ja minä saan asua **B'veyt-YHWH** huoneessa Ijankaikkisesti.

*1 verso=perusmuoto: shebet; eräs **Jeshuan** nimistä. Oksa, tikku jolla lampaat lasketaan aitaukseen /aitauksesta - paimenen 'laskutikun' kosketuksesta lammas tietää tullessa laumaansa sisäänlasketuksi)

24. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. **LaYHWH** on maa*, ja kaikki mitä siinä (on), maa ja *w'Yosh'wey /yashab* ne jotka sen päällä asuvat. (**piiri* -sanaa ei ole alkutekstissä.)
2. Sillä Hän on sen perustanut merten päälle, ja virtain päälle sen vahvistanut.
3. Kuka saa astua *v'har-YHWH* vuorelle, ja kuka seisoa Hänen pyhällä sijallansa?
4. Se, jonka kädet ovat viattomat *n'qiy /naqiy*, jonka sydän on puhdas *uvar-levav* pure, joka ei laske nosta haluansa turhuuteen *laSHaw* idol/evil eikä vanno petollisesti *mirmah* fraud.
5. Hän saa siunauksen **YHWH**, ja vanhurskauden *utz'daqah* **Me'Elohey Jeshualta** *Yisho /Yasha'*. **autuutensa**
6. Tämä on Häntä etsiväisten *Dorsho /darash* palvoa suku, Jaakob, joka kysyy *m'vaq'shey* /*baqash* strive vaivannäkö Sinun kasvojas, Sela.
7. Nostakaat *su /nasa* päätänne,
te portit mös oikeusistuin,
ja te Ijanikuiset *'owlam* ovet,
korottukaat *w'hiNasu /nasa*
Kunnian Kuninkaan **Melekh' haKavod** mennä sisälle!
8. Kuka on Hän, **Melekh' haKavod** ?
Hän On **YHWH**, väkevä *iZuz* armeija
Hän On sankari **GiBor milcamah**,

Hän On sotasankari **YHWH GiBor**.

9. Nostakaat *su* päättänne, te portit, ja te Ijanikuiset ovet,
korottukaat *su* **Melekh Hakavod** mennä sisälle!

10. Kuka Hän on, **Melekh' haKavod** ?

Hän On **YHWH Tz'vaot** Sotajoukkojen Herra,
Hän On Melekh' haKavod, Sela!

Ijanikuiset: 'owlam matkalla ikuisuudessa loistavaa valoa kohden. Matkalla!

25. Psalmi

Davidilta. **Eleykha YHWH naf'siy eSa** = Sinun tykösi, **YHWH**, minä ylennän
sieluni.

2. **'Elohay!** Sinuun minä turvaan, älä salli minun joutua häpeään, ettei viholliseni
iloitsisi minusta!

3. Eihän yksikään, joka Sinua odottaa, tule häpeään; mutta turhat pettäjät häpeään
joutuvat.

4. **YHWH**, neuvo minulle Sinun tiesi, opeta minulle Sinun polkusi!

5. Johdata minua totuudessas *vaamiTekha /emeth*, ja opeta minua; sillä Sinä olet **Jeshua!**
Elohej Yishyi Yesha! (minun autuuteni) Kaiken päivää minä odotan Sinua.

6. Muista **YHWH**, laupeuttas *wachášadeykha /cheched* ja armojas *z'khor-*
rachámeykha /racham, jotka Ijankaikkisuudesta *meolam* ovat!

7. Älä muista minun nuoruuteni syntejä ja rikoksiani; mutta muista minua laupeutesi
'chaš'D'khä /cheched mukaan, hyvyytesi tähden, **YHWH!**

8. Hyvä ja vakaa **Yashar** on **YHWH**, sentähden neuvoo Hän syntisiä *hatam /chatta*
tiellä.

9. Hän johdattaa oikeudella raadolliset *anawim nöyrä*, ja opettaa tiensä heille.

10. Kaikki **YHWH** tiet ovat laupeus *chesed* ja totuus *weemeth* niille, jotka pitävät Hänen
liittonsa ja todistuksensa.

11. Nimesi tähden, **YHWH**, anna anteeksi pahatekoni, sillä se on suuri!

12. Kuka ikänään **YHWH** pelkää *liyreyw* sitä Hän neuvoo **Yarah** parhaalle tielle.

13. Hänen sielunsa asuu hyvyydessä, ja hänen sikiänsä omistaa maan.

14. **YHWH** salaisuus (*sod /cowl =yhteys, läheisyys*) on niillä, jotka Häntä pelkäävät *liyreyw*
yare, ja Hän ilmoittaa liittonsa *uberitow /bariyth* heille.

15. Minun silmäni katsovat alati **ELYHWH**, sillä Hän kirvoittaa jalkani verkosta
mereshet resheth pyydys eläimille. :(inter-net jumalattomille)

16. Käänny minun puoleeni, ja (**armahda**) Laupeus *w'chaNëniy /chanan* minua, sillä minä
olen yksinäinen ja kurja!

17. Sydämmeni ahdistukset ovat moninaiset; vie minua **Jeshua** *Hôtziyëniy/Yatsa'* ulos tuskistani!
18. Katso, kurjuuttani ja vaivaani, ja ~~anna anteeksi~~ nosta pois *w'sa /nasa* kaikki syntini *l'khäl-chatowtäy!*
19. Katso, kuinka monta vihollista minulla on, ja he minua julmasti vihaavat!
20. Varjele minun sieluni **Jeshua** ja pelasta *wehassieni /w'haTZiylëniy /natsal* minua; älä salli minun häpeään tulla; sillä Sinuun minä turvaan!
21. Uskollisuus *Tom-wäyosher* ja vakuus varjeltoon minua; sillä minä odotan Sinua!
22. Pelasta *Pedeh 'Elohiym et-Yisra'El* kaikista ahdistuksistansa *tzarotayw /tsarah* female rival !

26. Psalmi

Davidilta.

1. Tuomitse *B'chänëniy /shaphat* TEST minua, **YHWH**; sillä minä vaellan viattomuudessani, ja minä toivon **uvaYHWH**, enkä horju.
2. Koettele *B'chänëniy* TEST minua, **YHWH**, ja kiusaa *w'našëniy* minua: tutki minun munaskuuni *khil'yôtay* munuaiset kidney ja sydämmeni!
3. Sillä Sinun laupeutesi *Kiy-chaš'D'kha /chanan* on minun silmäini edessä, ja minä vaellan totuudessasi *ba a'miteka*.
4. En minä istu turhain ihmisten *m'tëy-shäv'* epäjumalan palvelijat seurassa, enkä mene kavalain kanssa.
5. Minä vihaan pahain seuraa *qahal* seurakuntaa, enkä istu jumalattomain *resaim* parissa.
6. Minä pesen käteni viattomuudessa, ja oleskelen, **YHWH**, alttarisi ääressä,
7. kuuluttamassa äänelläni sinun kiitostasi ja luettelemassa kaikkia ihmeitäsi.
8. **YHWH**, minä rakastan Sinun huoneesi asuntoa ja Sinun kunniasi asuinpaikkaa.
9. Älä tempaa minun sieluani pois syntisten kanssa eikä henkeäni verikoirain verenvuodattajat kanssa,
10. joiden käsissä on pahuutta, ja joiden oikea käsi on lahjoja täynnä.
11. Mutta minä vaellan viattomuudessani. Vapahda **Jeshua** *P'dëniy* minua ja armahda *chanan* = laupeus minua!
12. Minun jalkani seisoo tasaisella; minä kiitän polvistun **YHWH** seurakunnissa.

27. Psalmi

Davidilta.

1. **YHWH** on minun valoni ja **Jeshua** *w'Yish'iy /Yesha'* (autuuteni), ketä minä pelkäisin? **YHWH** on minun henkeni varustus *mäôz-chaYay*; ketä minä vapisisin?

2. Kun pahantekijät karkaavat päälleni syömään minun lihaani, nuo vainoojani ja viholliseni, niin he kompastuvat ja lankeevat.
3. Ja jos sotaväki saartaisi minua, ei sydämmeni pelkäisi. Jos sota *mil'chamah* nousisi minua vastaan, olisin siinäkin turvattuna.
4. Yhtä minä **mëet-Y'hwah** olen anonut, sitä minä pyydän: että minä **B'veyt-Y'hwah** huoneessa asuisin kaiken elinaikani, ihaillakseni **B'noam-Y'hwah** suloutta, ja tutkistellakseni Hänen temppelissänsä *B'hëykhalo*.
5. Hän kätkee minua suojaansa pahana *ra' rah* | *raah* 7451 päivänä, Hän suojelee minua majansa kätkössä, ja korottaa minut kalliolle **B'Tsuwr - Jeshua**.
6. Ja nyt pääni koroitetaan vihollisten yli, jotka ympärilläni ovat ja minä saan uhrata Hänen majassansa kiitosuhria: saan veisata ja soittaa **YHWH**.
7. Kuule, **YHWH**, ääntäni, minun huutaessani; **armahda** lapeus minua ja vastaa minua!
8. Sinulle sanoo minun sydämmeni tämän sanasi: "Etsikää Minun kasvojeni!" Sentähden minä etsin *avaQesh /baqash*, **YHWH**, Sinun kasvojasi.
9. Älä jätä minua **Jeshua 'Elohej Jisheij!**
Älä peitä kasvojas minulta, äläkä sysää pois palvelijaasi vihassas. Sinä olet minun apuni **Jeshua 'Ezrah**: älä minua hylkää, äläkä jätä minua **Jeshua' 'Elohej Yish'iy /Yesha!**
10. Kun **isäni ja äitini jättivät minut**, silloin **WaYHWH** korjaa minut!
11. **YHWH Jeshua** - osoita minulle tiesi, ja johdata minua tasaista polkua, vihollisten tähden!
12. Älä anna minua vainoojieni mielivaltaan, sillä väärät todistajat seisovat minua vastaan ja puuskuavat väkivaltaa.
13. Mutta minä uskon kuitenkin näkeväni **YHWH** hyvyyttä elävään maassa.
14. Odota *gawweh* **EL YHWH!** Ole rohkea - Hän vahvistaa *hazaq* sydämmesi! Odota *we gawweh* **YHWH!**
(Odota **EL YHWH!** Ole vahva! ja luja olkoon sydämmesi! Odota **YHWH!**)

28. Psalmi

1. Davidilta. Sinua, **YHWH**, minä huudan; minun kallioni **Jeshua Tsuriy**, älä ole minulle vaiti, etten vaietessas joutuisi hautaan *vor* meneväin kaltaiseksi!
2. Kuule minun rukousteni *Tachanunay* ääni, kun huudan Sinua, kun nostan käsiäni pyhää kuorias päin!
3. Älä minua tempaa pois jumalattomien ja pahantekijäin kanssa, jotka ystävällisesti puhuttelevat lähimmäistänsä, vaan pahuus *ra' rah* | *raah* 7451 on heidän sydämmessänsä!
4. Anna heille työnsä mukaan ja tekojensa pahuuden mukaan; kättensä töitten palkka anna heille, maksa heille ansionsa!
5. Sillä ei he ota huomioon **YHWH** töitä *el-P'ulot pa'llah*, eikä Hänen kättensä tekoja; sentähden kukistaa Hän heidät, eikä rakenna heitä.

6. Kiitetty *Barukh'* siunattu polvistua olkoon **YHWH**; sillä Hän on kuullut minun rukousteni *Tachanunay* äänen!

7. **YHWH** on minun väkevyyteni *Uziy* ja kilpeni; Häneen minun sydämmeni turvasi, ja minä sain avun *w'neazar'Tiy'/azar*, sentähden sydämmeni riemuitsee, ja minä kiitän Häntä veisullani.

8. Linnamme **YHWH Jeshua Messias** *Y'shuot M'shiycho /Maschiyah !*

Halle: **YHWH** on heidän väkevyytensä; Hän on voideltunsa *HaMaschiyah* pelastuksen *Yashuw'ah* linna *umaoz*.

9. **Auta Jeshua** *Hoshiyah /Yasha'* **kansaasi!**

Auta *Yasha* kansaasi ja siunaa perintöäsi, ja kaitse *ur'em* ruoki heitä ja ~~kanna~~ nosta *w'naS'em /nasa* heitä Ijankaikkisesti *ad-ha'Olam !*

29. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. Tuokaat **LaYHWH**, te **B'ney 'Eliym** (jumalan pojat), tuokaat **LaYHWH** kunnia ja väkevyys!

2. Tuokaat **LaYHWH** Hänen Nimensä kunnia *K'vod sh'mo*; kumartakaat **LaYHWH** pyhässä juhlapuvussa!

3. **YHWH** ääni *qowl* käy vetten päällä; **'El-Hakavod** kunnian Jumala jylisee, **YHWH** suurten vetten päällä.

4. **Qol-YHWH** ääni käy voimallisesti, **YHWH** ääni käy suuressa kunniassa.

5. **Qol-YHWH** ääni särkee *shover* 'räjähtää' sedripuut; **YHWH** särkee *shover* Libanonin sedripuut.

6. Hän hyppäyttää heitä niinkuin vasikoita, sekä Libanonia että Sirjonia niinkuin nuoria puhveleita *r'emiyim (KJV:unicorn)*.

7. **Qol-YHWH** ääni iskee tulenleimauksia *chotzev* [ääni leikkaa liekit *'esh*].

8. **Qol-YHWH** ääni tärisyttää *yachiyl* korpea, ja **YHWH** tärisyttää Kadoksen korpea.

9. **YHWH** ääni säikyttää peurat poikimaan, ja paljastaa metsät, ja Hänen temppeleissensä sanoo kaikki: "Kunnia!"

10. **YHWH** hallitsee tuomarina vedenpaisumisen *lammabbul* päällä; **YHWH** pysyy Kuninkaana Ijankaikkisesti *'Owlam*.

11. **YHWH** antaa kansallensa väkevyyden; **YHWH** siunaa kansaansa rauhalla *Shalowm*.

30. Psalmi

Davidin psalmi; huoneen vihkimisvirsi.

2. Sinua, **YHWH**, minä ylistän sillä Sinä nostit minut ylös, etkä sallinut viholliseni iloita minusta.

3. **YHWH 'Elohay**, minä huusin Sinua, ja Sinä paransit minun.
4. **YHWH**, Sinä nostit sieluni helvetistä *sh'owl* tuonelasta, Sinä virvoitit minut henkiin, etten kuoppaan vajonnut.
5. Soittakaat kiitosta **LAYHWH**, te Hänen pyhänsä, ja kiittäkää Hänen pyhää muistoansa!
6. Sillä Hänen vihansa *B'aPo* viipyy silmänräpäyksen, Hänen ilonsa *Bir'tzono* (ei laupeutensa) koko elämän ajan; ehtoolla on itku, mutta aamulla ilo *riNah*.
7. Mutta minä sanoin onnellisena ollessani: "en minä ikänä horju".
8. **YHWH**, hyvydessäsi *Bir'tzon'kha* olit Sinä vahvistanut minun vuoreni; mutta Sinä peitit kasvosi, ja minä hämmästyin.
9. Sinua, **YHWH**, minä huusin, ja **YHWH w'El-Adonay** puoleen minä rukoilin:
10. "Mitä voittoa on verestäni, hautaan vajoamisestani? Kiittäneekö tomu *'aphar* Sinua, ja ilmoittaneeko se Sinun totuuttas *amitekha /emeth* ?
11. **Shma-YHWH**, kuule ja ~~armahda~~ *chanan* = laupeus* minua; **YHWH**, ole minun auttajani *ozer*."
12. Sinä muutit minun murheeni iloksi *l'machol piiritanssi* minulle, riisuit päältäni murhepukuni, vyötit minua riemulla,
13. että kunniani veisaisi Sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. **YHWH 'Elohay**, Sinua minä kiitän ijankaikkisesti *Leowlam!*

31. Psalmi

1. Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.
2. **YHWH**, Sinuun minä turvaan. Älä salli minun ikänään *Owlam 'al* häpeään joutua; pelasta **Jeshua** *l'Hoshiyeny* minua vanhurskautes *B'tzid'qat'kha /tasdaqah* kautta!
3. **Jeshua Tsuwr**, kallioni, linnani!
Halle: Kallista korvas minun puoleeni, riennä minua pelastamaan *haTZiyleniy /Natsal* !
Ole minulle varustuskallio *ma'owz Tsuwr* (cliff) ja suojuslinna minua vapahtamaan **Jeshua Yasha'**
4. Sillä Sinä olet kallioni *'Cela* ja linnani; ja Sinun Nimesi *Shmekh* tähden Sinä johdatat ja talutat minua.
5. Sinä kirvoitat minua verkosta *mereshet*, jonka he eteeni salaa virittivät, sillä Sinä olet minun varustukseni *Ma'owz*.
6. Sinun käsiisi minä annan henkeni; **Jeshua** - Sinä olet minut lunastanut *Padiytah*, **YHWH 'EL 'Emeth** totuus (Halle: Totinen Jumala).
7. Minä vihaan niitä, jotka *turhia epäjumalia pitävät*1* ; mutta **EL-YHWH** minä turvaan *Batach'Tiy*. (*1 *shamar shav hebel*: suojelevat valhetta, turhuutta).
8. Minä ihastun ja riemuitsen Sinun laupeudestasi *B'chas'Dekha /cheched*, että katsoit raadollisuuttani, ja tunsit sieluni ahdistukset,
9. etkä jättänyt minua vihollisen käsiin, vaan asetit jalkani avaralle.
10. **Jeshua ChaNeny YHWH**, olen ahdistettu *tzar-liy* !

Halle: **YHWH**, ~~armahda~~ *chaNeniy* Laupeus* minua, sillä minä olen ahdistuksessa; silmäni ovat hiveltyneet huolista, samoin sieluni ja vatsani.

11. Sillä elämäni on kulunut murheessa, ja vuoteni huokauksissa: voimani on rauennut pahantekoni *Baawoniy /'avon* tähden, ja luuni ovat riutuneet. (Vuoteni kuluvat tuskassa, huokailussa, voimani uupuu syntieni tähden, luuni kutistuvat.)

12. Kaikkein ahdistajain *tzor'ray /tsarar* tähden minä olen tullut pilkaksi, ja kylällisilleni kuormaksi, ja pelvoksi tuttavilleni; jotka minut ulkona näkevät, pakenevat minua.

13. Minä olen sydämmestä unhotettu kuin kuollut *K'met*; minä olen juurikuin särkynyt *oved /'abad (helvetti)* astia.

14. Sillä minä kuulen monen parjaukset *diBat*; pelko on joka kulmalla! He neuvoa pitävät keskenänsä *B'hiuas'dam yachad*, ja aikovat minulta hengen *nephesh* ottaa.

15. Mutta minä turvaan Sinuun, **YHWH**, ja sanon: "Sinä olet minun '**Elohay**!"

16. Minun aikani ovat Sinun käsissäsi: pelasta *haTZiyleniy /natsal* minua vihollisteni *owypay* käsistä ja vainomiehistäni!

17. Valista kasvosi palvelijas yli: **Jeshua Hoshiyeny Yasha'** - vapahda minua laupeudessasi* *cheched*!

18. **YHWH**, älä salli minun häpeään tulla; sillä Sinua minä avuksi huudan! Jumalattomat *rasha'* tulkoon häpeään, vai'etkoot helvetissä (*sh'owl* tuonelassa).

19. Jääkööt äänettömiksi valheen *sheger* huulet, jotka puhuvat vanhurskasta *tsaddiyq* vastaan röyhkiästi, ylpeydessä ja ylenkatseessa!

20. Kuinka suuri on Sinun hyvytyes, jonka kätkit Sinua pelkääväisille *yare'*, ja jonka osoitat Sinuun turvaaville, ihmisten ~~lasten~~ poikien *ben 'adam* nähden!

[olemme syntiin langenneen, paratiisista ulosheitetyn adamin kuvia, kuolleita YHWH kuvia - odottaen uudestisyntymistä, henkiinheräämistä Jeshuan hengessä. Kts. 1Moos.6.]

21. Sinä suojaat heitä kasvojesi suojaassa ihmisjoukoilta *rokec* =ylpeydeltä; Sinä kätket heitä majassa kielten toralta.

22. *Barukh* **YHWH** olkoon kiitetty *siunattu*, että Hän osoitti minulle ihmeellisen laupeutensa* *chas'Do*, varustetussa *matsowr* (piiritetyssä) kaupungissa.

23. Sillä minä sanoin '*amar* hämmästyksissäni: "minä olen sysätty pois Sinun silmiesi edestä": mutta Sinä kuulit rukousteni *tachanuwn* äänen, kun minä huusin Sinun puoleesi.

24. Rakastakaat *ehevu /ahab* **EtYHWH**, kaikki Hänen pyhänsä! **YHWH** varjelee uskollisia, ja kostaa *um'shaLem* runsaasti niille, jotka ylpeyttä harjoittavat.

25. Olkaat lujat, ja olkoon sydämmenne rohkea, kaikki, jotka **LAYHWH** odotatte.

32. Psalmi

Davidin opetus.

1. Autuas '*esher* on se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut *nasa' nostetut*, jonka synnit ovat peitettyt.

2. Autuaat *ash'reyon**1 iloiset ne ihmiset 'adam joille **YHWH** ei soimaa vääryyttä 'avon, joiden hengessä ei vilppiä ole. [*1vain maskuliini & monikko.]
3. Kun minä vaikenin, kuuluivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani,
4. Sillä Sinun kätesi oli yöllä ja päivällä raskas minun päälläni, niin että minun nesteeni muuttui kuin kesän helteessä. Sela!
5. Ja minä tunnustin syntini *chatatiy* Sinun edessäsi, enkä peittänyt pahaatekoani *wa'avoniy*. Minä sanoin: "minä tunnustan **LAYHWH** rikokseni *chatta'ah*"; - niin Sinä annoit anteeksi minun syntini *chatatiy* vääryyden 'avon. Sela.
6. Tämän tähden rukoilkoot Sinua kaikki pyhät ajalla, jona Sinä löydetään; ei totta suuretkaan vedet tulvaillessa heihin ulotu!
7. Sinä olet minun varjelukseni, Sinä varjelet minua ahdistuksesta *tsar tsar*, pelastuksen **Pallet** riemulla Sinä saarrat minua. Sela.
8. Minä tahdon opettaa sinua ja osoittaa sinulle tien, jota sinun tulee vaeltaa; Minä tahdon neuvoa, pitäin sinua silmällä.
9. Älkäätkä olko niinkuin järjettömät orhiit ja muulit, joita suitsilla ja kuolaimilla suistetaan, muutoin eivät Sinua lähesty.
10. Jumalattomalla on monta vaivaa; mutta joka **BAYHWH** turvaa, häntä laupeus *chesed* ympäröi piirittää.
11. Riemuitkaat **VAYHWH** ja iloitkaat, te vanhurskaat, ja veisatkaat ilovirsiä, kaikki te vakaamieliset **Jeshua** *Kal-Yish'rey-lev!* (ilohuuto kun Jeshua *-Yashar* on sydämessä!)

33. Psalmi

1. Riemuitkaa vanhurskaat **YHWH** Jeshuassa!

Riemuitkaat, te vanhurskaat *tsaddiyq*, **BAYHWH**; hurskasten *la-Y'sharyim* sopii Häntä ylistää *thillah* ! ... **Jeshuan** ylistys on soveliaista (*-Yashar* tai *la-Y'sharyim*, kts liite)

2. Ylistäkäätkä **LAYHWH** kanteleilla, kymmenkielisellä harpulla, ~~soittakaat~~ laulakaa *zamar* Hänelle kiitosta!

3. Veisatkaat *shiyru-lo* Hänelle uusi *chadash* virsi, helistäkäätkä jalosti juhlatorvella!

4. **Kiy-Yashar D'var-YHWH Jeshua**: Sana on Totinen *Yashar*, ja kaikki Hänen tekonsa osoittavat uskollisuutta *Be'emunah*.

(Ilm.19: ”Nimi jolla Häntä kutsutaan on **Jumalan SANA** (*Dabar*).

5. Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta *uMish'pat* tuomiota; **YHWH** laupeus täyttää maan.

6. **YHWH** Sanalla =*bidvar* ovat taivaat tehdyt, ja kaikki heidän (sota)joukkonsa **kal-Tz'vaam** /*Tzaba* Hänen suunsa hengellä.

7. Hän kokoo meren vedet kuin ~~leihin~~ kasoihin *Kaned /ned* pino, aalto ja panee *Nathan* syvyydet säilytyspaikkoihin.

8. Peljätköön *'yare* **Mey'YHWH** kaikki maa; Häntä kavahtakoot kaikki maanpiirin asuvaliset! (Piiri -sanaa ei ole alkukielessä)

9. Sillä Hän sanoi *'amar*, ja se tuli; Hän käski *Hu-Tziuah*, ja niin tapahtui.

10. **YHWH** särkee *hefiyr /puwr* murskaa pakanain neuvot; Hän tekee kansain aivotukset tyhjäksi *heniy /nuw* kieltää, neutraloida.
11. Mutta **YHWH** neuvo pysyy ijankaikkisesti *'Owlam*, Hänen sydämensä aivoitukset suvusta sukuun.
12. Autuas *ash'rey* on se kansa, jonka *asher-YHWH Elohayw* on, se suku, jonka Hän on itsellensä perinnöksi valinnut.
13. **YHWH** katsoo taivaasta alas, Hän näkee kaikki ihmisten *'adam* lapset pojat.
14. Asuntonsa istuimelta Hän katselee maan asuviaisia,
15. Hän, joka valmistaa *haYotser* muotti kaikki heidän sydämensä, joka tarkastaa kaikki heidän työnsä.
16. Ei kuningas saa voittoa **Jeshua** *Nosha' /Yasha'* pelastu väkensä paljoudella, eikä sankari *Gibbowr* pelastu *YiNatzel /natsal* suurella voimallansa.
17. Turha on orhi pelastukseksi **Jeshua** *Lit'shuah /tashuw'ah*, eikä sen suuri väkevyys pelasta *y'malet /malat*.
18. Katso, **YHWH** silmät katsovat niitä, jotka Häntä pelkäävät *yare'*, jotka Hänen laupeuttansa *lchas'Do /chesed* odottavat,
19. pelastaaksensa *l'haTZiyl /natsal* kuolemasta *maveth* heidän sielunsa, ja elättääksensä heitä näljän aikana.
20. Meidän sielumme odottaa **LAYHWH Jeshua**; Hän on - meidän apumme ja kilpemme **'Ezer** *magen* kilpi, solki.
21. Sillä Hänessä meidän sydämemme iloitsee, koska me turvaamme Hänen Pyhään Nimeensä *Qodesh BeShem*.
22. Sinun laupeutesi, **YHWH**, olkoon meidän päällämme, niinkuin me Sinua odotamme!

34. Psalmi

Davidin Psalmi, kun hän teeskentelihe hulluksi Abimelekin edessä, joka hänen ajoi pois tyköänsä ja hän meni matkaansa.

2. (1.) Minä kiitän **Et-YHWH** aina: Hänen ylistyksensä *ThiLato* on alati minun suussani.
3. Minun sieluni kerskaa *Tit'haLel /halal* **BAYHWH**, raadolliset *anawiym /'anav* nöyrät, pyhät ym sen kuulkoot ja iloitkoot.
4. Ylistäkää **Et-YHWH** minun kanssani, ja koroittakaamme yhdessä Hänen Nimeänsä *Sh'mo!*
5. Minä etsin **Et-YHWH**, ja Hän vastasi minua, ja kaikista vavistuksistani Hän pelasti *natsal* minut.
6. Jotka Hänen puoleensa katsovat, ne valistuvat *w'naharu/ nahar* kipinöidä iloita: heidän kasvonsa ei häpeästä punastu.
7. Tämä kurja huusi, ja **WAYHWH** kuuli ja **Jeshua** *Hoshiyo /Yasha'* vapahti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa.

8. **Mal'ak-YHWH** enkeli piirittää niitä, jotka Häntä pelkäävät *y'ru /yare,* ja pelastaa *way'chaL'tzēm /chalats* heidät.
9. Maistakaat *ta'amu* ja katsokaat, kuinka **YHWH** on suloinen *Kiy-tov*; autuas *'esher* on se mies, joka Häneen turvaa, luottaa *Yechešeh-Bo!*
10. Peljätkäät *'yare* **ET-YHWH**, te Hänen pyhänsä *qadowsh*; sillä Häntä pelkääväisiltä **Yahh-seru** ei mitään *towb* puutu *mach'sor* !
 ----> tätä Yahh-seu -sanaa ei KJV tunne (Löytyy Mechon Mamre sanastosta). Tällaiset pikku väännökset lienevät KJV:n Nihil Obstat Imprimatur -leiman taustalla)
11. Nuoret jalopeurat *K'fiyriym /kaphiyr* Lions, (kts edellinen) kärsivät puutetta ja näkevät nälkää *w'raevu /ra'eb* 7456, mutta **YHWH** etsiväisiltä **ei mitään** hyvää puutu.
12. Tulkaat tänne, lapset, kuulkaat Minua! **YHWH** pelvon *Yir'at YHWH* Minä teille opetan.
13. Kuka ikänään tahtoo elää, rakastaa *ohav'ahab* ikäpäiviä, nähdäksensä hyvää,
14. hän varjelkoon kielensä pahasta *ra'rah | mera* 7451 ja huulensa vilppiä *mirmah* puhumasta,
15. välttäköön pahaa *ra'rah | mera* 7451 ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja tavoittakoon sitä.
16. **YHWH** silmät tarkkaavat vanhurskaita *tsaddiyq*, ja Hänen korvansa heidän huutoansa *EL-shaw'atam*.
17. Mutta **YHWH** kasvot ovat pahantekijöitä *ra'rah | ra* 7451 vastaan, hävittääksensä *l'hakh'riyt /karath* leikata maasta heidän muistoansa.
18. Kun vanhurskaat huutavat, niin **WAYHWH** kuulee, ja pelastaa *hiTZiy lam /Natsal* heitä kaikista heidän ahdistuksistansa *umiKal-tzarotam*.
19. **YHWH** on läsnä niitä, joitten sydän on särjetty *l'nish'B'rey-lev*, ja **Jeshua Yoshiy'** */Yasha'* vapahtaa niitä, joilla nöyryytetty henki on *w'et-DaK'ëy-ru^ach'* murennettu (dakka =tomuksi).
20. Vanhurskaalle tapahtuu paljo pahaa *ra'rah | raot* 7451 affliction, mutta **YHWH** päästää *YaTZiy leNu /natsal* hänet niistä kaikista.
21. Hän kätkee *shomer* suojelee kaikki Hänen luunsa, ettei yhtäkään niistä murreta *lo nish'Barah* ei räjähdä /burst.
22. Pahuus *ra'rah | raah* 7451 tappaa jumalattoman *rasha* 7463; ja jotka vanhurskasta vihaavat, ne saavat palkkansa (*Ye'sh'mu /'asham: shall be desolate, guilty, perish*).
23. **YHWH Jeshua** lunastaa *Podeh/Padah* palvelijainsa sielut *nefesh*; eikä *w'lo* yksikään jää syypääksi *Ye'sh'mu*, joka Häneen turvaa *Kal-hachosiym*.

Ye'sh'mu = **Jeshua oli syypää**, kärsi kuolemantuomion edestäsi.

35. Psalmi

1. Davidilta. Riitele *riyvah /riyb*, **YHWH**, riitaveljieni kanssa: sodi *et-lochamay* minun vihollisiani vastaan!
2. Tempaa kilpi ja suojos *tsinnah* sotamiehen varustesolki, ja nouse **Jeshua B'Ez'ratiy** */Ezrah* minun avukseni.

3. Sivalla keihäs ja salpaa *us'gor* tie vainoojiltani. **Sano sielulleni: "Jeshua!"**

Y'shuatekh' /*Yashuw'ah*

(Sano sielulleni: "Minä olen sinun ~~apusi~~ *Yashuw'ah*")

4. Häpeään ja pilkkaan joutukoot, jotka minun henkeäni väijyvät *chosh'vey /chasab suunnittella/valmistella väijytys*; väistykööt punastuneina *w'yach'P'ru*, jotka minulle pahaa *ra' rah* | raatiy 7451 aikovat!

5. Olkoot he niinkuin akanat tulessa; ja **uMal'akh YHWH** enkeli sysätköön heitä!

6. Heidän tiensä *derek* olkaan pimeä ja liukas; ja **uMal'akh YHWH** enkeli vainotkoon heitä!

7. Sillä syyttömästi ovat he virittäneet verkkonsa *rish'Tam /resheth* net minun eteeni, ja ilman syyttä sielulleni *nephesh* haudan kaivaneet.

8. Tulkoon hänelle perikato *shoah /show'* tietämättänsä, ja omaan virittämäänsä verkkoon *w'rish'To /resheth* hän tarttukoon; siihen hän surmaksensa *shoah /show'* perikato langetkoon!

9. **Jeshua Riemuitse Sieluni!**

Mutta minun sieluni *nephesh* iloitkoon **BAYHWH** ja riemuitkaan Hänen avustansa **Jeshuassa** *BiYshuato / Yashuw'ah*

10. Kaikki luuni sanokoot: "**YHWH**, kuka on Sinun vertaises, joka päästät sorretun häntä väkevemmän käsistä, sorretun *w'ev'yon /'ebyown* ja köyhän raatelijastansa?"

11. Väärät *chamas* todistajat astuvat esiin; he tutkivat minulta, mitä en tiedä *yish'aluniy /sha'al* Inquisitio vaatia.

12. He tekevät minulle pahaa *ra' rah* | raah 7451 hyvästä; sieluni on orpona.

13. Vaan minä heidän sairastaessansa pidin säkin pukunani, vaivasin itseäni paastoamalla, ja rukoilin *tphillah* sydämmestäni.

14. Niinkuin ystäväni, veljeni tähden, niinkuin äitiänsä sureva, minä käyskentelin murhevaatteissa ja kumarruksissa.

15. Mutta minun kaatuessani he iloitsevat ja kokoontuvat; roistomaiset ja minulle tuntemattomat kokoontuvat minua vastaan; he herjaavat, eivätkä asetu.

16. Jumalattomien *B'chan'fey* leipäkyrsän kuokkijain tavalla he kiristävät hampaitansa minulle.

17. **'Adonay** (YHWH), kuinka kauan Sinä tätä katselet? Päästä siis sieluni heidän hävityksistänsä *miSHoeeyhem /show'*, ja ainokaiseni jalopeuroista! ('Lions club', hän, kylän muurien sisällä')

18. Niin kiitän Sinua suuressa seurakunnassa; paljon kansan keskellä minä Sinua ylistän.

19. Älkööt ne iloitko minusta, jotka syyttömästi ovat minun vihamiehiäni, älkööt silmää iskekö, jotka minua syyttömästi vihaavat!

20. Sillä ei he puhu ystävällisesti *shalom*, vaan miettivät vääriä *mirmot /mirmah* syitä maan hiljaisia vastaan.

21. Ja levittävät kitansa avaralta minua vastaan, ja sanovat: "niin, niin: sen silmämme näkee."

22. **YHWH**, Sinä sen näet, älä siis vaikene! **'Adonay**, älä kaukana *Tir'chaq* ole minusta!

23. Herää ja nouse katsomaan minun oikeuttani ja asiaani, **'Elohay W'Adonay**.

24. **YHWH 'Elohay**, tuomitse *shafteniy* minua vanhurskautesi *kh'tzid'q'kha /tsedeq* mukaan, etteivät he riemuitsisi minusta!
25. Älä salli heidän sydämissänsä sanoa: "niin, niin me tahdoimme"; ja älä anna heidän sanoa: "me olemme hänet nielleet".
26. Hävetköt ja punastukoot samalla ne, jotka onnettomuudestani *ra' rah | raatiy 7451* iloitsevat; pukeutukoot häpeällä ja pilkalla, jotka minua vastaan isontelevat!
27. Iloitkoot ja riemuitkoot, jotka minun oikeuttani suosivat *tsedeq*, ja sanokoot aina: "**YHWH** olkoon suuresti ylistetty *yig'Dal*, joka suo palvelijallensa hyvää!"
28. Ja minun kieleni puhukoon Sinun vanhurskauttasi *tzid'qekha /tsedeq*, ja joka päivä Sinun ylistystäsi *ThiLatekha /Tahillah!*

36. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin, **L'eved-YHWH** palvelijan psalmi.

2. Lause jumalattoman *larasha'* vallattomuudesta on sydämessäni: ei *ein-bachad* **'Elohiym** pelkoa ole ensinkään Hänen silmänsä *'eynayw* edessä.

(KR-38: Synti sanoo jumalattomalle: minun sydämessäni ei ole Jumalan pelkoa Hänen silmänsä edessä.)

3. (2.) Sillä hän suosittelee itseänsä omissa silmissänsä *'aiyn*, saadaksensa pahuutensa *'avon* täytetyksi, vihaa *lis'no* pitääkseensä.

4. Hänen suunsa sanat *Dabar* ovat vääryyttä *'aven* ja petosta *umirmah*; hän on lakannut taidolla elämästä, hyvää tekemästä.

5. Vahinkoa *'aven* hän miettii vuoteellansa, ja pysyy vahvasti pahalla tiellä *al-derek*; ei hän pahaa *ra' rah | ra 7451* kauhistu.

6. **YHWH**, Sinun laupeutesi ulettuu taivasiin, ja totuutesi hamaan pilviin asti.

7. Sinun vanhurskautes* on niinkuin vuoret **K'har'rey-EL**, ja Sinun oikeutes niinkuin suuri syvyys: **YHWH**, ihmisiä ja eläimiä *'adam-uv'hemah* Sinä, **Jeshua Toshiy' /Yasha'** autat. **tzid'qat'kha*

8. Kuinka kallis on Sinun laupeutesi, **'Elohiym!** ja ihmisten ~~lapset~~ lapset pojat turvaavat siipeisi varjoon!

9. He juopuvat Sinun huoneesi *bayith* runsaasta tavarasta, ja Sinä juotat heitä hekumasi *adaneykha /'eden* virralla.

10. Sillä Sinun tykönäsi on elämän lähde, Sinun valkeudessasi *Owr* me näemme *ra'ah* valkeuden *Owr*.

11. Pitkitä laupeuttasi Sinua tunteville, ja vanhurskauttas vakaamielisille.

12. Älä salli ylpeiden *gaawah* [pride] minua tallata, älköönkä jumalattoman käsi minua karkoittako!

13. Silloin kaatuvat pahantekijät; he syöksyvät kumoon, eivätkä voi nousta.

37. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. Älä vihastu pahain *BaM'reiym /ra'a 7489* tähden, äläkä kadehdi pahantekijöitä *'evel*.
2. Sillä niinkuin heinä he pian leikataan pois, ja lakastuvat niinkuin vihoittava ruoho.
3. Toivo **BAYHWH** ja tee hyvää; asu maassa ja harrasta totuutta *'emunah!*
4. Iloitse **AL-YHWH**, ja Hän antaa *w'yiTen-l'kha /Nathan* sinulle, mitä sydämmesi halajaa *mish'alot*.
5. Heitä tiesi *Dar'Kekha /derek* **AL-YHWH** haltuun, ja toivo Häneen; kyllä Hän sen tekee.
6. Ja Hän tuo esiin vanhurskautes *tsedeq* niinkuin valkeuden, ja oikeutes niinkuin puolipäivän!
7. Tyydy **LAYHWH**, ja odota Häntä: älä kiivaile sitä, jonka tie menestyy, sitä miestä, joka juonia valmistelee *m'ziMot /mazimmah!*
8. Lakkaa vihasta ja hylkää tuimuus: älä kiivastu, se on vaan pahaksi *ra'a 7489!*
9. Sillä pahat *ra'a 7489* hävitetään *yiKaretun*; mutta **YHWH** odottavaiset perivät maan.
10. Vielä lyhyt hetki - eikä jumalatointa *rasha'* olekaan; ja kun sinä katsot hänen sijaansa, on hän jo poissa *w'eyneNu*.
11. Mutta siveät *waanawiym* perivät *yarash* maan *'erets*, ja iloitsevat suuresta rauhasta.
12. Jumalaton *rasha'* aikoo *zamam* suunnittelee paha vanhurskaalle *tsaddiyq*, ja kiristelee hampaitansa hänelle;
13. mutta **'Adonay** nauraa *yis'chaq-lo* häntä; sillä Hän näkee *ra'ah* hänen päivänsä lähestyvän.
14. Jumalattomat *rasha'* vetävät miekkansa ja jännittävät joutsensa, kaataaksensa sorrettua ja köyhää *'ebyown*, ja teurastaaksensa *lit'voch /tabach* niitä, jotka ovat oikealla teillä;
15. Mutta heidän miekkansa käypi heidän omaan sydämmeensä; ja heidän joutsensa on särkyvä.
16. Vanhurskaan *tsaddiyq* vähäiset varat ovat paremmat kuin monen jumalattoman tavaran paljous.
17. Sillä jumalattomien *rasha'* käsivarret särjetään; mutta **YHWH** tukee vanhurskaita *tsaddiyq*.
18. **YHWH** tuntee viattomien päivät, ja heidän perintönsä pysyy ijankaikkisesti *'Owlam*.
19. Ei he tule häpeään pahalla *ra' rah | raah 7451* ajalla; ja nälkävuosina *r'avon 7459* he ravitaan *yis'Baû*.
20. Sillä jumalattomat *rasha'* hukkuvat, ja **YHWH** viholliset *'oyeb* katoovat kuin niitun ihanaisuus; savuna he katoovat.
21. Jumalaton *rasha'* ottaa lainan eikä maksa *shalam*; mutta hurskas *tsaddiyq* on laupeas *chanan* ja antelias *Nathan*.
22. Sillä Hänen siunaamansa perivät *yarash* maan; mutta Hänen kiroomansa *yiKaretu karath* cut off hävitetään.

23. **MeYHWH** tulee vakavuus (hyvän) miehen *geber* askelille; ja hänen tiensä *derek* kelpaa Hänelle.
24. Kun hän lankee *Kiy-yiPol*, ei hän jää kumoon; sillä **Kiy-YHWH** tukee hänen kätensä.
25. Minä olin nuori, ja vanhennuin, enkä ole ikänä nähnyt vanhurskasta *tsaddiyq* hyljättyksi, enkä hänen siemenensä kerjäävän leipää.
26. Aina hän **armahtaa** *chanan* = laupeus ja antaa lainaksi, ja hänen siemenensä on siunattu *liv'rakhah*.
27. Vältä pahaa *ra'rah* | *mera* 7451 , ja tee hyvää, niin pysyt ijankaikkisesti 'Owlam.
28. Sillä **YHWH** rakastaa 'ahab oikeutta, eikä hylkää ystäviänsä. Ijankaikkisesti 'Owlam ne varjellaan; mutta jumalattomien *rasha'* siemen hävitetään.
29. Vanhurskaat *tsaddiyq* perivät maan, ja asuvat siinä ijankaikkisesti.
30. Vanhurskaan suu puhuu viisautta, ja hänen kielensä *Dabar* opettaa oikeutta *Mishapat* tuomio.
31. **Torat 'Elohayw** on hänen sydämessänsä; ei hänen askeleensa horju.
32. Jumalatoimien *rasha'* väijyys vanhurskasta *tsaddiyq*, ja etsii häntä tappaaksensa *lahamiyto / muwth*.
33. Mutta ei **YHWH** jätä häntä hänen käsiinsä, eikä lue häntä jumalattomaksi *yar'shiyeNu* kun häntä tuomitaan *B'hiSHaf'to*.
34. Odota **EL-YHWH**, ja pidä Hänen tiensä *derek*, niin Hän sinun koroittaa maata perimään *Lareshet*; ja sinä saat nähdä jumalattomat *rasha'* hävitettävän.
35. Minä näin *ra'ah* jumalattoman *rasha'* röyhkeänä, ja hän levitteli itseänsä kuin kotonaan kasvanut lehväkäs puu.
36. Ja hän katosi, ja katso ei hän enään ollut; ja minä kysyin häntä, eikä häntä missään löytynyt *nimtza*.
37. Huomaa vakaata, ja katso hurskasta *Yashar*; sillä tulevaisuus on rauhan miehen!
38. Mutta pahantekijät ynnä hukutetaan, ja jumalattomien *rasha'* tulevaisuus hävitetään *nikh'ratah*.
39. *Utshuat Tsaddiyq MEYHWH = Jeshua, Oikeamielisten MEYHWH!*
Mutta YHWH on vanhurskasten ~~apu~~ *Tashuw'ah*, Hän on heidän linnansa ahdistuksen ajalla.
40. **YHWH** auttaa 'waYa'z'rem /azar heitä,
pelastaa *way'Y'faL'tem /Palat*;
pelastaa *Y'faL'tem* jumalattomista,
ja vapahtaa **Jeshua** w'*Yoshiyem /Yasha'*; sillä he turvaavat Häneen.

(Ja Herra auttaa heitä ja pelastaa heitä: Hän pelastaa heitä jumalattomista ja vapahtaa heitä; sillä he turvaavat Häneen.)

38. Psalmi

Davidin Psalmi, muistoksi.

2. **YHWH**, älä rankaise *al-B'qetz'P'kha /qetseph* minua vihassas *qetseph*, ja älä kurita minua hirmuisuudessa *uvachamat'kha /chemah!*
- 3.(2.) Sillä Sinun nuoles *chiTZeykha* ovat minuun sattuneet, ja Sinun kätesi painaa *waTin'chat* minua.
4. Ei ole mitään ehyttä minun lihassani Sinun kiivautesi tähden: eikä luissani rauhaa minun syntini *chatatiy* tähden.
5. Sillä minun syntini *'awonotay /'avon* käyvät pääni yli; niinkuin raskas kuorma ovat ne minulle ylen raskaat.
6. Minun haavani haisevat, ja mätänevät minun hulluuteni *'iual'Tiy* tähden.
7. Minä olen kymärässä ja aivan kumarruksissa *shachotiy /shach*; kaiken päivää minä käyn murheellisena.
8. Sillä minun lanteeni ovat täynnä polttoa *niq'leh /qalah* kutistua, eikä ole lihassani tervettä paikkaa.
9. Minä olen jähmistynyt ja rikki runneltu; minä myrisen *shaagTiy* voitotella sydämeni huokauksista.
10. **'Adonay**, Sinun edessä on kaikki minun haluni, eikä huokaukseni ole Sinulta salattu.
11. Sydämeni sykkii *s'char'char /cachar* palpitte, voimani on minusta luopunut, ja silmäini valkeutta - eipä sitäkään minulla enää ole.
12. Ystäväni *ohavay* rakkaani ja tuttavani asettuvat etäälle vitsauksestani, ja omaiseni seisovat kaukana.
13. Jotka minun sieluani väijyvät, ne virittelevät pauloja *nagash* minun eteeni; ja jotka minulle pahaa *ra'rah* | *raatiy* 7451 suovat, neuvottelevat perikatoa, ja petosta *mirmah* he joka päivä miettivät.
14. Mutta minun täytyy olla kuurona *kh'cheresh*, eikä mitään kuulla *shama'*; ja mykkänä *ukhiLem* sanaton, joka ei avaja suutansa,
15. Ja minä olen niinkuin se, joka ei mitään kuule *shama'*, ja [ja typerys *ukh'iLëm* sanaton] jonka suussa ei puolustusta ole.
16. Mutta Sinua, **YHWH**, minä odotan; Sinä vastaat, **'Adonay 'Elohay!**
17. Sillä minä ajattelen: älkööt ne saako iloita minusta, jotka jalkaini horjuessa isoilisivat minua vastaan!
18. Sillä minä olen kaatumaisillani, ja kipuni *umakh'oviy /mak'ob* on alati edessäni.
19. Sillä minun täytyy tunnustaa *aGiyd* rikokseni *'avon*, ja murehtia syntini *mechatatiy chatta'ah* tähden.
20. Mutta minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä jotka minua syyttömästi *sheger* vihaavat.
21. Ja maksaen hyvää pahalla *ra'rah* | *raah* 7451 vihaavat he minua, kun minä hyvää noudatan.
22. Älä hylkää minua, **YHWH 'Elohay**; älä ole kaukana minusta!
23. **'Adonay Jeshua T'shuatiy /Tashuw'ah** Riennä auttamaan!
(Riennä minua auttamaan *'Ez'ratiy*, **YHWH 'Adonay** minun pelastukseni **T'shûatiy!**)

39. Psalmi

Edelläveisaajalle; Jedutunille, Davidin Psalmi.

2. Minä sanoin: "minä tahdon varoa teitäni *derek* syntiä *mechato* tekemästä kielelläni *vil'shony*, tahdon hallita suuni suitsilla, niin kauan kuin jumalaton *rasha'* on näkyvissäni."

3. Minä tulin mykäksi, enkä puhunut mitään menestyksestä; mutta vaivani yltyi.

4. Sydämmeni hehkui minussa, ja näitä ajatellessani *Bahagiyyiy /hagiyy* valittaa syttyi minussa tuli *'esh*, - minä puhuin *DiBar'Tiy /Dabar* kielelläni.

5. **YHWH**, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja päiväini määrää, minkä vertainen se on, tunteakseni kuinka katoava *meh-chadel* minä olen!

6. Katso, kämmenen leveydeksi panit Sinä päiväni, ja elämäni on niinkuin ei mitään edessäsi. Kuinka aivan turhat *akh-hebel* ovat kaikki ihmiset *'adam*, vaikka lujana seisovat! Sela.

7. Varjona vaan vaeltaa ihminen, turhaan tekee itsellensä murhetta; hän kokoo, eikä tiedä, kuka sen saapi.

8. Ja nyt, mihin minä luotan **'Adonay!** Sinuun minä toivon! *Tochal'Tiy l'kha hiy*.

9. Pelasta *haTZiyleniy /natsal* minua kaikista rikoksistani; äläkä tee minua hullujen *nabal* pilkaksi!

10. Minä vaikenen, enkä avaa suutani, sillä Sinä sen teit.

11. Käännä vitsauksesi pois minusta; sillä minä hukun Sinun kätesi rangaistuksesta *nig'ekha /nega* lyönti, lepra.

12. Kun Sinä kurituksilla *B'tokhachot* rankaiset ihmistä synnin *'avon* tähden, kulutat Sinä kuin koi hänen kauneutensa; - tosin aivan turhat *hebel* ovat kaikki ihmiset *'adam* ! Sela.

13. Kuule *shama'* **YHWH**, minun rukoukseni *tphillah*, ja ota huutoni korviisi!

Kyynelini *El-Dim'atiy /dim'ah* älä vaikene, sillä minä olen muukalainen*1 *towshab* tykönäsi, ja vieras, niinkuin kaikki isänikin. [*1 *Toshav /towshab -temporary inmate etc*]

14. Katso pois minusta, että minä virkoaisin, ennenkuin minä menen *yalak* pois, enkä enää ole.

40. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

2. Hartaasti minä odotin **YHWH**, ja Hän kääntyi puoleeni ja kuuli *shama'* huutoni.

3. Ja Hän veti minun ylös surman kuopasta, liejuisesta *miry* mudasta, ja asetti jalkani kalliolle, ja vahvasti askeleeni.

4. Ja Hän pani suuhuni uuden virren, **Leloheynu** kiitokseksi *thillah*; - sen moni näkee *ra'ah*, ja pelkää *w'iyirau /'yare* **BAYHWH** ja turvaa Häneen.

5. Autuas *'esher* on se mies *geber*, joka panee uskalluksensa **YHWH**, eikä käänny ylpeiden *rahab* ja petollisesti vilpisteleväin *kazab / leasing*, idol puolelle.

6. **YHWH**, minun '**Elohay**, suuret ovat Sinun ihmeesi ja neuvosi, joita olet meille osoittanut; ei ole mitään Sinuun verrattavaa; minä ilmoittaisin niitä ja juttelisin *Dabar*, mutta ne ovat ylen suuret luetella.
7. Uhri ja ruoka-uhri ei Sinulle kelpaa, vaan korvat Sinä minulle avasit; et Sinä tahdo poltto-uhria etkä synti-uhria.
8. Silloin Minä sanoin '*amar*: "katso, Minä tulen: Kirjassa magillah rulla, Raamattu *Bim'giLat-sefer* on Minusta kirjoitettu.
9. Sinun tahtosi, '**Elohay**, teen Minä mielelläni; ja Sinun Lakisi **Torat'kha** /*Towrah* on Minun sydämmessäni."
10. Minä saarnaan vanhurskautta *tsedeq /tsadaqah* suuressa seurakunnassa; katso, en minä sulkenut huuliani; **YHWH**, Sinä sen tiedät.
11. En minä peittänyt Sinun vanhurskauttas *tsadaqah* sydämmeeni; minä puhuin uskollisuudestas '*emuwnah* **Jeshua** *uT'shuat'kha* (autuudestas *Tshuw'ah*); en minä salannut laupeuttasi *checed* ja totuuttas '*emeth* suurelta seurakunnalta.
12. Älä siis Sinä, **YHWH**, sulje minulta laupeuttas; Sinun laupeutesi ja totuutesi varjelkoon minua aina!
13. Sillä lukemattomat vaivat *ra' rah* | *raot* **7451** ovat piirittäneet minua; minun syntini '*avon* ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä *ra'ah* taida; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja sydämmeni rohkeus on minut jättänyt.
14. Kelvatkoon Sinulle, **YHWH**, pelastaa *Natsal* minua! **YHWH**, riennä *Jeshua* minulle avuksi '**Ezrah** /'*Ez'ratiy*!
15. Hävetkөөt ja punastukoot kaikki, jotka minun sieluani väijyvät hukuttaaksensa sitä; väistykөөt takaperin ja häpeään joutukoot, jotka minulle pahaa *ra' rah* | *raatiy* **7451** suovat!
16. Hämmästykөөt he häpeästänsä, jotka minulle sanovat: "niin, niin."
17. **Jeshuaa** rakastavat iloitkoot, riemuitkoot!
(Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät; ja jotka Sinun autuuttasi **Jeshua** *T'Shûatekha* / *TaShuwah* rakastavat, sanokoot aina: "**YHWH** olkoon suuresti ylistetty!")
18. **Sinä olet minun Jeshuani!**
(Minä olen kurja ja köyhä '*ebyown*, mutta **YHWH** '**Adonay** pitää minusta huolen. Sinä olet minun **Apuni** '*Ezratiy* ja Pelastajani *Jeshua Palat*! '**Elohay**, älä viivy.)

41. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

2. **Auttas** '*ashrey* iloinen on, joka köyhää *dal* heikko, laiha hoitaa; häntä **YHWH** auttaa *malat* pahana *ra' rah* | *raah* **7451** päivänä.
3. (2.) **YHWH** varjelee *Yish'm'rehu* häntä ja holhoo häntä, että hän menestyy maassa; ja Sinä et anna *w'al-TiT'nehu* *Nathan* häntä vihollistensa valtaan.
4. **YHWH** virvoittaa häntä tautivuoteella *D'way*; hänen sairastaessansa *w'al-TiT'nehu* korjaat Sinä aina hänen vuoteensa.

5. Minä sanoin: **YHWH**, armahda *chaNeniy /chanan =laupeus* minua, paranna *rapha* minun sieluni, sillä minä tein syntiä Sinua vastaan!
6. Mutta minun viholliseni *'oyvay* puhuvat pahaa *ra' rah | ra 7451* minusta: "milloin hän kuollee ja hänen nimensä kadonnee *w'abad ?*" -
7. Ja jos joku tulee katsomaan, puhuu *y'Daber* hän kavalasti; hänen sydämensä kokoaa tykönsä pahuutta *'aven*, menee ulos ja puhuu *y'Daber* sitä.
8. Kaikki vihamieheni kuiskuttelevat keskenänsä minusta, ja miettivät *yach'sh'yu /chashab* suunnittelu, kutoa, laskelmoida pahaa *ra' rah | raah 7451* minua vastaan, sanoen *y'Daber*:
9. "Onnettomuus *B'liYaal /Belial* sairaus on hänelle valmistettu; ja kun hän kerran makaa, niin ei hän enää nouse." (*D'var-B'liYaal* sanovat he)
10. Ystävänikin *Shlomiyy ish*, johon minä luotin *ásher-Bätach'Tiy*, joka söi minun leipääni, nostaa kantapäätä minua vastaan.
11. Mutta Sinä, **YHWH**, armahda *chanan = laupeus* minua ja auta minua ylös, niin minä sen heille maksan *shalam!*
12. Siitä minä ymmärrän Sinun mielistyvän minuun, ettei viholliseni saa riemuita minusta.
13. Ja tosin, Sinä tuet minua viattomuudessani ja asetat minut kasvoisi *paniym* eteen iankaikkisesti *Owlam*.
14. **Barukh YHWH 'Elohey Yis'raEl** - Kiitetty siunattu, polvistua olkoon YHWH, Israelin Jumala, Ijankaikkisesta *mehaOwlam* Ijankaikkiseen *haOwlam!* Amen, Amen.

42. Psalmi

Edelläveisaajalle, Koran ~~lasten~~ poikien opetus.

2. Niinkuin peura himoitsee *Taarog* vesiojille, niin minun sieluni himoitsee Sinua, **Lelohiym**.

vesiojille = *ayim 'aphiyq* = puronsyvennys jonne peura upottautee pedoilta piiloon ja vain sieraimet jäävät vedenpinnan yläpuolelle; viileä, vaima putouksen jyly, peuran odottaessa silmät suljettuna – takaa-ajavan vaanivan pedon tuoksu vaatii olemaan liikkumatta.

3.(2.) Minun sieluni *nephesh* janoo *chay* **Lelohiym**, elävää **Le'EL** Milloin saan minä tulla ja ilmestyä **'Elohiym** kasvojen eteen?

4. Kyyneleeni *dim'atiy* ovat ruokanani päivällä ja yöllä, sillä jokapäivä minulle sanotaan *'amar*: "missä nyt on sinun **'Elohejkha**?"

5. Näitä minä muistelen, ja vuodatan *shaphak* ulos sieluni eteeni: kuinka minä kuljin väkijoukossa, **'Elohiym** -huoneeseen *bayith*: riemu- ja kiitos-äänellä, juhlivassa joukossa. (*chagag*: liikkua ringissä, pyhä riitti)

6. Mitä murehdit, sieluni, ja miksi olet niin levoton minussa? Turvaa **L'Elohiym!** kerran saan ylistää **Jeshuan** – *Y'shuot /Yashuw'ah* kasvoja!

(sillä vielä minä kerran saan Häntä ylistää, että Hän on minun kasvoini ja minun Jumalani.)

7. **'Elohay!** Sieluni on murheissansa minussa, sentähden minä muistan Sinua Jordanin ja Hermonin maalla *meerets*, Mitsarin vuorella.

8. Syvyys huutaa syvyydelle *T'hom-el-T'hom /tahowm* sinun koskiesi pauhussa; kaikki Sinun kuohusi ja aaltosi käyvät minun ylitseni.

9. Päivällä säätää **YHWH** laupeutensa, ja yöllä minä Hänelle veisaan, ja rukoilen elämäni **'EL**.

10. Minä sanon **'El Sali** Jumalalle Kalliolleni *cela* **Jeshua**: "miksi minut unhotit, miksi minun täytyy kävellä niin murheellisena vihollisen ahdistuksessa?"

11. Se on kuin särky *B'retzach /murska*, murhakirkuna luissani, kun viholliseni *tsorray /tsarar* kramppi häpäisevät minua, sanoen minulle jokapäivä; "missä nyt on **'Eloheykha**?"

12. **Hän, minun Jeshuani W'Elohay!**

(Mitä murehdit, sieluni *nephesh*, ja miksi olet niin levoton minussa? Turvaa **'Lelohiyim!** sillä vielä minä kerran saan Häntä ylistää *yadah*, että

Hän On minun *kasvoini apu* **Y'shuot /Yashuw'ah Paniym** ja minun **W'Elohay!**)

43. Psalmi

1. Tuomitse minua, **'Elohiym**, ja aja asiani armotonta *lo-chacyd* kansaa vastaan, ja pelasta **Jeshua Palat** minua kavaloista *mirmah* petos ja vääristä *wawlah /'evel* ihmisistä!

2. Sillä Sinä **'Eloheyolet** minun väkevyyteni *mauziy /ma'owz*, miksi minut hylkää?
Miksi minun täytyy *laMah-qoder* käyskennellä murheissani vihollisen ahdistuksessa?

3. Lähetä valosi *sh'lach-orkha* ja totuutesi *waamiT'kha /'emeth*; ne minua johdattakoot ja tuokoot pyhälle *Qodesh* vuorellesi ja Sinun asuntoihis *w'el-mish'K'nôteykha /mishkan*,

4. että minä tulisin **'Elohiym** alttarin tykö, **'EL-'EL** tykö, joka minun riemu-iloni *simcach* on, ja kiittäisin *yadah* Sinua kanteleilla, **'Elohiym 'Elohay!**

5. **Jeshuani - Y'shuot W'Elohay!**

(Mitä murehdit, sieluni *nephesh*, ja miksi olet niin levoton minussa? Turvaa **'Lelohiyim!** sillä vielä minä kerran saan Häntä ylistää, että Hän on minun kasvoini *apu* **Y'shuot W'Elohay!**)

44. Psalmi

Edelläveisaajalle; Koran ~~lasten~~ poikien *liv'ney-Qorach* opetus *mas'Kiyl*.

2. **'Elohiym!** korvillamme olemme kuulleet, meidän isämme ovat meille kertoneet: urostyön Sinä teit heidän aikansa, muinaisina päivinä.

3. (2.) Sinä karkoitit kädelläsi pakanat; mutta heidät Sinä istutit *waTitaem*; Sinä hävitit *yarash* kansat, mutta heidät Sinä levitit.

4. Sillä ei he miekallansa maata valloittaneet, eikä heidän käsivartensa auttaneet heitä, vaan Sinun oikea kätesi ja Sinun käsivartesi, ja Sinun kasvoisi valkeus *W'or Paneykha /Paniym*; sillä Sinä mielistyt heihin.

5. *Mal'kiy* **'Elohiym Tzaueh Jeshua Y'shuot /Yashuw'ah Ya'aqob!** (Sinä olet minun kuninkaani, Jumala (*Tz'vaot*); säädä *apu* **Y'shuot** Jaakobille!)

6. Sinun kanssas me vihollisemme *tsar tsar /tzareynu* paiskaamme maahan; Sinun nimessä Nimesi Kautta *BeShmekh* me tallaamme vastaankarkaajamme.
7. Sillä en minä joutseeni turvaa, eikä miekkani *w'char'Biy /chereb* minua vapahda **Jeshua Toshiyeny** /*Yasha'* 3467.
8. Vaan Sinä **Jeshua Hosh'Tanu** /*Yasha'* vapahdat meitä vihollisistamme *tsar tsar*, ja saatat vihamiehemme häpeään *heviyshot* /*buwsh*.
9. **B'Elohiym** me kerskaamme joka päivä, ja ylistämme Sinun Nimeäsi *w'shim'kha* Ijankaikkisesti *'Owlam*, Sela.
10. Kuitenkin Sinä hylkäsit ja häpäisit meitä, etkä lähtenyt sotajoukkojemme *B'tziv'oteynu /tsaba* kanssa.
11. Sinä ajat meidät pakoon vihollisten edessä, ja vihamiehemme ryöstävät itsellensä saalista.
12. Sinä annat meitä syötäviksi niinkuin lampaita, ja hajoitat meitä pakanain sekaan;
13. Sinä myöt kansaas ilman rahatta, etkä nosta heidän hintaansa.
14. Sinä panet meitä häpeäksi naapureillemme, pilkaksi *la'ag* ja nauruksi *wageles* ympärillämme asuville.
15. Sinä teet meitä sananlaskuksi pakanain kesken, ja pään nyökytykseksi kansain seassa.
16. Joka päivä on häväistykseni edessäni; ja kasvoini häpeä peittää minun,
17. herjaajan ja pilkkaajan äänen tähden, vihollisen ja kostonpyytäjän *umit'naQem* läsnä-olon tähden.
18. Nämät kaikki ovat meitä kohdanneet, vaikka emme Sinua unohtaneet, emmekä Sinun liittoas petollisesti rikkoneet.
19. Ei ole meidän sydämmemme luopunut takaisin, eikä askelemme poikenneet tieltäsi;
20. että niin runtelit meitä koirasutten *TaNiyim /tanniyn* merihirviö, shakaali olopaikoissa ja peitit meitä kuoleman varjolla *v'tzal'mawet*.
21. Jos me olisimme unhottaneet **'Elohejnu** Nimen *Shem*, ja levittäneet käsiämme vieraalle **I'EL** -
22. eikö *halo* **'Elohiym** sitä tutkisi? sillä Hän tietää sydämmen salaisuudet *Taalumot*.
23. Ei, vaan Sinun tähtesi metä surmataa *horagnu* joka päivä, ja meitä luetaan teuraslampainksi.
24. Herää, **'Adonay**, miksi makaat? Nouse, äläkä meitä hylkää ikuisesti!
25. Miksi peität kasvosi, ja unohdat kurjuutemme *an'yenu* ja ahdistuksemme *w'lachatzenu* distress?
26. Sillä sielumme on vaipunut *shachah* upota tomuun *leafar /aphar*, ruumiimme *Bitnenu /beten belly* on painunut maahan.
27. Nouse meille avuksi **'Ezratah** /*Ezrah* ja lunasta *ufdenu /padah* **Jeshua** meitä ~~armosi~~ *Chas'Dekha /cheched* =laupeus tähden!

45. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "Lemmenkukat"; Koran ~~lasten~~ poikien opetusvirsi; laulu rakkahista.

2. Sydämmeni vuodattaa kauniin puheen; minä ajattelen: teokseni olkoon kuninkaasta; kieleni on jalon kirjoittajan kynä.
3. Sinä olet kaikkein kaunein *yaf'yafiyta* ihmisten ~~lapsista~~ pojista, sulaisuus on vuodatettu huulilles; sentähden on **'Elohiym** Sinua siunannut Ijankaikkisesti *'Owlam*.
4. Vyötä miekkasi vyölles, Sinä Sankari *Gibbowr*, ja Kunniasi ja Kirkkautesi!
5. Menestyköön kunnias; riennä puolustamaan Totuutta, Lempeyttä ja Vanhurskautta *w'an'wah-tzedeq*, niin oikea kätesi opettaa Sinulle ~~ihmeellisiä~~ *noraot* pelottava töitä!
6. Terävät ovat Sinun nuolesi, niin että kansat kaatuvat alles; ne sattuvat kuninkaan vihollisten sydämmeen.
7. **'Elohiym**, Sinun istuimes pysyy aina ja ijankaikkisesti; Sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka.
8. Sinä rakastat ~~vanhurskautta~~ oikeutta *Tzedeq* ja vihaat *waTis'na* jumalatonta menoa *resha*; sentähden on **'Elohiym 'Eloheykha** voidellut *meshachekha* (**Messias**) Sinua ilo-öljyllä enemmän kuin Sinun osaveljesi.
9. Kaikki Sinun vaatteesi ovat sula Mirhami, Aloe ja Kassia; elefanttiluisesta hovista ilahuttavat Sinua soitannot.
10. Kuningasten tyttäret Sinun armaitasi; mutta *kuningatar shegal* seisoo oikealla kädelläsi sulassa kalliimmassa *'Owphiyr* kullassa.
11. Kuule, tytär, katso, ja kallista korvasi, unohda kansasi ja isäsi huone,
12. niin kuningas saapi halun ihanuutes; sillä Hän on Sinun **'Adonayikh** *Herrasi*, kumarra *palvo* Häntä!
13. Ja tytär Tyyro Xor lahjoillansa ihailee kasvojasi, hän, sekä kansan rikkaat.
14. Ihanan ihanuutta on kuninkaan tytär tuolla sisällä; kullalla kirjattu vaate on hänen pukunsa.
15. Kirjavissa vaatteissa hän viedään kuninkaan tykö; hänen jälissänsä neitokset, hänen ystävänsä, tuodaan luoksesi.
16. Ne viedään ilolla ja riemulla, ja he menevät kuninkaan hoviin.
17. Sinun isäisi sijaan tulevat Sinun poikasi; niitä Sinä asetat päämiehiksi kaikkeen maailmaan.
18. Minä tahdon julistaa Sinun Nimeäsi *Shim'kha /shem* sukukunnasta sukukuntaan; sentähden pitää kansain Sinua ylistämän aina *'Ad* ja ijankaikkisesti *'Owlam*.

46. Psalmi

Edelläveisaajalle; Koran ~~lasten~~ poikien, korkealla *al-alamot* äänellä veisattava virsi.

2. **'Elohiym** on meillä turvana ja väkenä, apuna **'Ezrah** hädissä *tsarah*, sangen koeteltuna.

- 3.(2.) Sentähden emme pelkää, vaikka maailma mullistuisi, ja vuoret meren pohjaan kaatuisivat.
4. Pauhatkoot, kuohukoot sen vedet, täriskööt vuoret sen pauhusta! Sela.
5. Onpa virta, joka jokinensa ilahuttaa **Ir-'Elohiym** kaupungin, Korkeimman **'Elyon** pyhät asunnot *miskeney (mishkan)*.
6. **'Elohiym** on sen keskellä B'qir'BaH, ei se horju; **'Elohiym** auttaa sitä aamun koittaessa.
7. Kansat kohisevat ja valtakunnat horjuvat. Hän antaa äänensä kuulua, ja maa sulaa.
8. **YHWH Tz'vaot** on meidän kanssamme, Jaakobin **'Elohey** on meidän linnamme! Sela.
9. Tulkaat, katsokaat **YHWH** suuria töitä, joka tekee hävitykset maan päällä,
10. Joka lakkauttaa sodat maailman ääriin asti, joka särkee joutsen ja taittaa *w'qiTZetz / qatsats chop* keihään, ja sotarattaat polttaa tulella!
11. "Lakatkaat ja tietäkää, että Minä olen **'Elohiym**, Ylhäinen *'arum /ruwm* kansain keskellä, Ylhäinen *'arum* maan päällä!"
12. **YHWH Tz'vaot** on meidän kanssamme, Jaakobin **'Elohey** on meidän linnamme! Sela.

47. Psalmi

(Jeshuan voitto, ylösnouseminen, asettaminen /istuminen valtaistuimelle! Suom.Huom.)

Edelläveisaajalle; Koran ~~lasten~~ poikien psalmi.

2. Kaikki kansat, paukuttakaat käsiänne, ja riemuitkaat **LeElohiym** ilohuudolla!
3. (2.) Sillä **KiyYHWH 'Elyown 'Yare** */nora* on Kaikkein Korkein, Peljättävä, ja suuri *gadowl* Kuningas yli koko maan *al-Kal-ha'erezt*.
4. **Jeshua** *YadBer /Dabar* =SANA **painoi** painaa kansat meidän allemme, ja kansakunnat jalkaimme alle.
5. Hän ~~valitsi~~ valitsee *yiv'charlanu /bachar* meidän perintömme, kerskauksen *Ga'own* Jaakobille, jota Hän rakastaa *'ahab*. Sela.
6. **'Elohiym** astui ylös riemulla, ja **YHWH** (Y'hoah*) pasunan *shofar* äänellä. (* = 'piilotettu' Jeshua!?, Strong's harhautus YHWH 3068)
7. Veisatkaat **'Elohiym**: veisatkaat, veisatkaat Kuningallemme, veisatkaat *zamar*!
8. Sillä **'Elohiym** on koko maan Kuningas *melek*: veisatkaat Hänelle kiitosvirsi! *mas'Kiyl* intelligent laulakaa **ymmärryksellä** (= ei iittain Taizeloruja !)
9. **'Elohiym** hallitsee kuninkaana pakanoita; **'Elohiym** istui *Yashab* sit, marry pyhälle istuimellansa.
10. Kansain ylevät kokoontuvat Abrahamin **'Elohey** kansana; sillä **LElohiym** ovat maan kilvet *magiNey-erezt*. Hän on sangen yletty.

48. Psalmi

Koran ~~lasten~~ poikien soittovirsi.

2. Suuri on *Gadowl* **YHWH**, ja sangen ylistettävä, **'Eloheynu kaupungissa**, pyhällä *Qodesh* vuorellansa.
3. Ihanana *Yaphah* kukkulana sijainti=*nowph*, koko maan ilona on Sionin vuori, pohjan puolella, suuren Kuninkaan *melek* kaupunki *misgab* kallio.
4. **'Elohiym** on sen hovilinnoissa tunnettu turvaksi *l'mis'Gav*.
5. Sillä katso, kuninkaat *haMalakhiym* kokoontuivat, tulivat yhdessä.
6. He näkivät *ra'ah*, ja heti hämmästyivät; he peljästyivät *niv'halu* vapisivat, huohottivat - trembled, palpitare ja pakenivat pois,
7. Vavistus *achazatam* saavutti heidät siellä, ja ahdistus niinkuin synnyttäväisen. ('kohtaus' raw-ad' to shudder more or less violently)
8. Itätuulella *B'ruwach* Sinä särjet Tarsis-haahdet kaupalaivat, 'miehet laivoissa'.
9. Niinkuin me olemme kuulleet *shama'*, niin me sen nyt näemme **B'iyer-YHWH Tz'vaot** kaupungissa, meidän **B'iyer-'Eloheynu** kaupungissa: **'Elohiym** sen lujana pitää Ijankaikkisesti *'Ad 'Owlam*. Sela. [3. kerta kun *Jerusalemia* ei mainita]
10. Me tutkistelemme Sinun laupeuttasi *cheched*, **'Elohiym**, temppeleissäsi *heykal*.
11. **'Elohiym!** niinkuin Sinun Nimesi *KeShmekh* on, niin myös on Sinun ylistyksesi *ThiLat'kha* hamaan maailman *'al-qatz'wey-eretz* ääriin saakka; vanhurskautta *tsedeq* täynnä on Sinun oikea kätesi.
12. Riemuitkoon Sionin vuori, ja Juudan tyttäret iloitskoot Sinun tuomioistasi *mish'Pateykha!*
13. Kiertäkää Sioni ja käykää sen ympäri, lukekaat sen tornit!
14. Tarkatkaat sen muuria *l'cheylah* linnoitukset, kävelkää läpi sen huvilinnat *ar'm'noteyha* palatsit, että voisitte kertoilla tulevaisille sukukunnille!
15. Sillä tämä *zeh* **'Elohiym 'Eloheynu** on meidän aina ja Ijankaikkisesti *'Owlam waed* terminus; Hän johdattaa *y'nahagenu* meitä kuolemaan *muwth* asti.

[**'Elohiym 'Eloheynu kaupunki** - *Jerusalemia* ei mainita kertaakaan =kaupunki ei siis olekaan Jeru Salem...]

49. Psalmi

Edelläveisaajalle, Koran ~~lasten~~ poikien Psalmi.

2. Kuulkaat *shama'* tätä, kaikki kansat, ottakaat korviinne *haaziynu*, kaikki maailman *chaled* ohikiitävä hetki asuvaiset *Kal-yoshvey* (remain settle marry) ,
3. (2.) sekä alhaiset *ben 'adam* että ylhäiset *'iysh*, niin rikkaat kuin köyhät *'ebyown!*
4. Minun suuni puhuu *Dabar* korkeata viisautta *chiydah* hard question, ja sydämmeni miettii syvää taitoa *t'vunot /tabuwn*.
5. Minä kallistan *ateh /natah* venyttää korvani vertauksiin, selitän sananlaskuni *chiydatiy* (dark saying) kanteleen soitolla.
6. Miksi minä pelkäisin *iyra* pahoina *ra' rah* | *ra avon* **7451** päivinä, kuin minun sortajaini *'ageb* =valehtelija, väijyjä vääritys *'avon* piirittää minua?

7. jotka luottavat tavaroihinsa, ja kerskaavat paljosta rikkaudestansa?
8. Ei voi veli *'yish* veljeä ensinkään ensinkään lunastaa *Yif'Deh /Padah* **Jeshua**, eikä hänestä **LElohiym** sovintoa (ransom: *kopher* (*henna, red cover*) suorittaa.
9. - sillä **Jeshua** *Pid'yon* (ransom) - heidän sielunsa *naf'sham* lunastus - on ylen kallis, ja jää ijankaikkisesti *'Owlam* tekemättä -
10. että hän vielä kauan eläisi eikä hautaa näkisi *yir'eh /ra'ah*.
11. Sillä hänen täytyy nähdä *yir'eh*, että viisaat kuolevat; tyhmä ja taitomaton ynnä hukkuvat *'abad* helvetti, jättäen toisille tavaransa.
12. He ajattelevat että heidän huoneensa *bayith* ijankaikkisesti *'Owlam* pysyy, ja heidän asuntonsa *mishkan* suvusta sukuhun; he nimittävät maatiloja omilla nimillensä *BiShmotam*.
13. Mutta ihminen *w'adam* komeudessaansa ei ole pysyvä *Bal-yalin* luuseri, **hän on verrattava eläimiin** *KaBehemot* mykkä, älytön, jotka hukkuvat *nid'mu*.
14. Tämä on niiden meno *derek*, jotka itseensä luottavat *kesel* läski; ja heidän jälkeisensä suosivat heidän puheitansa. Sela!
15. Niinkuin lampaita heitä työnnetään helvettiin *lish'owl* tuonelaan, kuolema *maveth* heitä siellä kaitsee *ra'ah*; hurskaat *Yashar* jo huomenna heitä hallitsevat, ja heidän kaunis hahmonsansa on helvetin *sh'owl* kulutettavana, eikä heille kotoa jää.
16. Mutta **Akh-'Elohiym** lunastaa *yif'Deh /padah* **Jeshua** minun sieluni *naf'shiy* helvetin *sh'owl* kourista; sillä Hän korjaa minut. Sela.
17. Älä sitä ~~tottele~~ *'al-Tiyra* pelkää, jos joku *'yish* rikastuu, jos hänen huoneensa *bayith* kunnia *kabowd* suureksi lisääntyy.
18. Sillä ei hän kuollessansa *v'moto* mitään ota myötänsä, eikä hänen kunniansa *kabowd* astu alas hänen jälessänsä.
19. Vaikka hän eläissänsä itseänsä *Kiy-naf'sho* kiittää, vaikka muut sinua ylistävät, kun itselles teet hyviä päiviä,
20. menet sinä kuitenkin isäisi suvun tykö, jotka ei *lo'* ikänä näe valkeutta *yir'u-or*.
21. Ihminen *'adam* komeudessaansa *Biyqar*, jolta ymmärrys *yvavyn* erottelukyky puuttuu, **on verrattava eläimiin** *KaBehemot*, jotka hukkuvat *nid'mu*.

Huom. Jakeen 21. 'evoluutio' toistuu kolmesti Tora:ssa, tässä jakeet 13 & 21 sekä Saar.3: kts liite

50. Psalmi

1. Assafin Psalmi. Väkevä **'EL 'Elohiym YHWH** puhuu *Dabar* ja kutsuu maailman auringon koitosta sen laskuun saakka.
2. Sionista *miTZiYon*, täysin ihanasta, ilmestyy **'Elohiym** kirkkaudessa *hofiy' /yapha*.
3. Meidän **'Eloheynu** tulee, eikä vaikene *charash*; tuli *'esh* kuluttaa Hänen edellensä *paniym*, ja Hänen ympärillensä myrskyää ankarasti.
4. Hän kutsuu taivaat *haSHamayim* ylhäältä ja maan *w'elaarets*, tuomitaksensa kansaansa.

5. "Kootkaat Minulle Minun valittuni *chacyd*, jotka Minun kanssani liiton tekivät uhreilla!"
6. Ja taivaat *shamayim* ilmoittavat Hänen vanhurskauttansa *tsedeq*; sillä **Kiy-'Elohiym** - Hän on tuomitseva *shofet*. Sela.
7. "Kuule *shim'ah*, Minun kansani niin Minä puhun *Dabar*; Israel, sinua vastaan tahdon todistaa: Minä **'Elohiym** olen sinun **'Eloheykha**.
8. En Minä sinua nuhtele teurasuhreistasi, ja sinun polttouhrisi ovat alati edessäni.
9. En tarvitse härkiä sinun talostasi, enkä kauriita sinun tarhoistasi;
10. sillä Minun ovat kaikki metsän eläimet, ja eläimet tuhansilla vuorilla.
11. Minä tunnen kaikki linnut vuorilla, ja kaikki mikä kedolla liikkuu, on Minun edessäni.
12. Jos minä isoisin *ra'eb*, en Minä sitä sinulle sanoisi; sillä maa *tevel* on Minun, ja kaikki *um'loaH*, mitä siinä on.
13. Luuletko Minun syövän härjän lihaa ja juovan kauristen verta?
14. Uhraa **L'Elohiym** kiitosta, ja maksa *shalam* Ylimmäiselle **'Elyown** lupauksesi!
15. Ja avuksesi huuda Minua hätäpäivänäsi *tzarah*, niin Minä autan *chaLetz'kha /chalats* sinua, ja sinä olet kunnioittava Minua.
16. Mutta jumalattomalle *w'larasha'* sanoo **'Elohiym**: "miksi tahdot ilmoittaa *l'saPer /caphar* juhlia Minun sääntöjäni, ja ottaa liittoni suuhusi,
17. kun kuitenkin vihaat *saneta* kuritusta *musar*, ja heität Minun Liittoni *v'rityy* taaksesi?
18. Jos näet varkaan *gaNav*, mielistyt sinä häneen, ja pidät yhtä *waTiretz* huorintekijäin *m'naafiyim /na'aph* huorinteko, epäjla palvonta kanssa.
19. Sinä päästät suusi puhumaan pahaa *ra' rah | v'raah 7451* , ja sinun kielesi kutoo *Tatz'miyd /tsamad* palvelee petosta *mirmah*.
20. Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, äitisi poikaa sinä panettelet.
21. Näitä teet, ja Minä olisin vaiti? Luuletko että Minä tosiansa olen sinun kaltaisesi? - mutta Minä nuhtelen sinua ja asetan näitä silmäisi eteen.
22. Huomatkaat siis näitä te, jotka **'Eloha** unhotatte; etten Minä raatelisi, eikä olisi pelastajaa *maTZiyl /Natsal!*
23. Joka kiitosta *Todah* uhraa, se kunnioittaa Minua; ja joka ottaa vaarin tiestänsä, sen Minä annan nähdä *ar'eNu* **Jeshuan! B'Yesha' /Yesha' Elohiym**. (*Jumalan autuuden.*)

51. Psalmi

(Jaenumeronti eroaa KJV:sta)

Edelläveisajalle, Davidin Psalmi. Kuin profetta Natan tuli hänen luoksensa, sittekuin hän oli käynyt Batsaban tykö.

2. **Armanda** *chaneniy =laupeus* minua, **'Elohiym**, laupeudestasi *K'chaš'Dekha!* pyyhi pois minun rikokseni *f'shaay /peshah* kapina suuren laupeutesi tähden!

4. (2.) Pese minua hyvin pahastateostani *meawoniy /'avon*, ja puhdistu minua synnistäni *f'shaay!*

5. (3.) Sillä minä tunnen rikokseni *kiy-f'shaay*, ja syntini *w'chatatyy /chatta'ah* on alinomaa edessäni.

6. (4.) Sinua ainoata vastaan olen minä syntiä tehnyt, ja mikä Sinun silmissäsi pahaa ra'rah | w'hara 7451 on, tein minä; että olisit oikea tsadaq puheissasi B'dav'rekha /Dabar ja puhdas tuomitessasi v'shaftekha.
7. (5.) Katso, minä olen synnissä hen-B'awon syntynyt cholaltiy chuwl parturition, ja äitini on minut synnissä uv'chetchet rikos, rangaistus siittänyt.
8. (6.) Katso, Totuutta hen-emet Sinä tahdot sydämen syvyydessä; ~~opeta~~ yada sinä opetat siis salaisuudessa viisautta minulle!
9. (7.) Puhdista minua isopilla ezowb, että minä puhdistuisin; pese minua, että minä lunta valkeammaksi al'Biyn /laban tulisin!
10. (8.) Anna minun kuulla iloa ja riemua simcach, että luut, jotka olet särkenyt DiKiyta collapse, ihastuisivat!
11. (9.) Peitä kasvosi minun synneistäni mechataay, ja pyyhi machah pois kaikki pahat tekoni w'khal-áwonotay !
12. (10.) **'Elohiym**, luo chadesh minuun puhdas sydän, ja uudista minuun Vakaa Henki Nakhon Ruwach !
(lev tahor Bra-liy 'Elohiym w'ruach nakhon chaDesh B'qir'Biyy)
13. (11.) Älä heitä minua pois kasvoisi edestä, äläkä minulta ota Pyhää Henkeäsi Ruwach Gad'sh'kha.
14. (12.) Anna hashiyvah palauta minulle jälleen **Jeshua Yish'e** Yish'e-kha Sasown autuutesi ilo, ja *altis henki tukekoon minua! *Vapauden Henki = N'diyvah Ruwach. (Nadiyb)
15. (13.) Niin minä tahdon väärille fosh'iym opettaa Sinun tiesi derek, että syntiset w'chataiyim chatta tykösi palajaisivat.
16. (14.) Pelasta **Jeshua** haTZiyleniy /Natsal minua verenvioista, **'Elohiym ! Autuuteni Jeshua Tshuatiy 'Elohey**, että minun kieleni riemuitsisi Sinun vanhurskaudestas tzid'gatekha!
17. (15.) **'Adonay**, avaa minun huuleni, että minun suuni ilmoittaisi Sinun kiitostasi T'hiLatekha!
18. (16.) Sillä ei Sinulle kelpaa uhri, sen minä kyllä antaisin Nathan; poltto-uhria et Sinä tahdo.
19. (17.) **'Elohiym** mieleiset uhrin ovat särjetty nish'Barah tomu/crush/burst henki ruwach: särjettyä ja murheellista sydäntä et Sinä, **'Elohiym**, hylkää.
20. (18.) Tee Sionille Tsiyown hyvää armossasi vir'tzôn'kha iloksesi, rakenna Jerusalemin muurit!
21. (19.) Silloin Sinulle kelpaavat vanhurskauden tsedeq uhrin, poltto-uhrit ja kokonaiset uhrin; silloin alttarillas miz'Bachakha /mizbeach härkiä uhrataan.

Huom jakeet 12-14: Ainakin kolme henkeä jotka Davidilla oli - jotka olivat väistyneet hänen harjoittaessaan syntiä. Ensin hän katuu, pyytää anteeksi syntejensä anoo: "pese minut puhtaaksi synnistäni, luo minuun puhdas sydän... Sitten hän anoo taas kokea samaa läheisyyttä:

Puhdas Sydän/Henki lev tahor bera-li 'Elohiym Ruwach

Vakaa Henki *Nakon Ruwach – uudista!*
Pyhä Henkesi *Gadeshkha Ruwach – älä ota pois!*
Jeshua Autuutesi ilo *Yeshekha Sasown – anna jälleen!*
Altis henki (noble) - *tue minua!*
Vapauden Henki *Nediva Ruwach – anna jälleen!*

52. Psalmi

Edelläveisaajalle, Davidin opetus virsi. Kun Edomilainen Doeg tuli ja ilmoitti Saulille, ja sanoi hänelle: David kävi Ahimelekin huoneessa.

3. Mitä kerskaat pahuudesta *ra' rah* | *B'raah* 7451 , sinä väkivaltainen? **'EL** kaikkivaltias laupeus pysyy joka päivä.

4. (2.) Sinun kielesi kutoo turmiota, on kuin teroitettu partaveitsi, sinä petoksen *r'miYah* /*ramiyah* tekijä!

5. (3.) Sinä rakastat *ahab* pahaa *ra' rah* | *Ra* 7451 paremmin kuin hyvää, valhetta *sheger* enemmän kuin puhua totta *tsedeq*. Sela.

6. (4.) Sinä rakastat *'ahab* kaikkia surman-sanoja *Dabar*, sinä kavala *mirmah* kieli!
(puhut mielelläs kaikkia murhasanoja väärällä kielellä; Biblia 1776).

7. (5.) Sentähden **Gam'EL** myös kukistaa sinun ijankaikkisesti: Hän tarttuu sinuun, ja tempaa sinut majasta, ja juurittaa sinut pois elävään maalta *meerets ChaYim*. Sela.

8. (6.) Ja vanhurskaat *tsaddiyq* sen näkevät ja pelkäävät *'yare*, ja he nauravat häntä.

9. (7.) "Katso, siinä on se mies *geber*, joka ei pitänyt **'Elohiym** turvanansa *ma'owz*, vaan luotti rikkautensa paljouteen, ja oli röyhkeä pahuudessansa!"

10. (8.) Mutta minä olen kuin viheriäinen öljypuu **'Elohiym** huoneessa *bayith*; minä turvaan **Vechesed-'Elohiym** laupiuteen aina ja ijankaikkisesti *'Owlam wa'ed*.

11. (9.) Minä tahdon Sinua kiittää Ijankaikkisesti *'Owlam*, että sen teit *asiyta* /*'asah*, ja odottaa Sinun Nimeäs *Shim'kha* /*sheem*; sillä se on hyvä

(Sinun pyhäis *chasiydeykha* edessä.)

53. Psalmi

Edelläveisaajalle; suru-äänellä; Davidin opetusvirsi.

2. (1.) Tyhmä *nabal* sanoo sydämessänsä: "ei **'Elohiym** olekaan!" He harjoittavat kauheasti ja ilkeästi pahuutta *'evel*; ei ole yhtäkään joka hyvää tekee.

3. (2.) **'Elohiym** katsoi taivaasta *shamayim* ihmisten *'adam* **lapsia** poikia, nähdäksensä *ra'ah* olisiko yhtäkään ymmärtäväistä, joka **Et-'Elohiym** etsisi *darash*.

4. (3.) Kaikki he ovat luopuneet pois, kaikki turmeltuneet *neelachu* /*alach* corrupt filthy; ei ole yhtäkään joka hyvää tekee, ei ainoatakaan.

5. (4.) Niinkö järjettömiä pahantekijät *'aven* ovat, että he Minun kansaani syövät, niinkuin leipää söisivät? **'Elohiym** he eivät avuksensa huuda.
6. (5.) Silloin he kovin peljästyivät *pachadu-fachad*, vaikk' ei mitään peljättävää ollut; sillä **'Elohiym** on hajoittanut niiden luut, jotka sinua ahdistivat. Sinä saatoit heidät häpeään, sillä **Kiy-'Elohiym** hylkäsi heidät.
7. (6.) Oi, joska **Jeshua Y'shuot Yis'rael** [*Yashuw'ah* pelastus] tulisi Sionista *Tsiyown!* Kun **'Elohiym** päästää vangitun kansansa, niin Jaakob iloitsee ja *Yisra'El* riemuitsee.
(*Miy yiTen miTZsiYon Y'shuot Yis'ra'El B'Shuv 'Elohiym sh'vut aMo yagel Yaaqov yis'mach Yis'ra'El*)

54. Psalmi

Edelläveisaajalle; kanteleilla; Davidin opetusvirsi,

2. (1.) kun Sifiläiset tulivat sanomaan Saulille: "David vaan meillä piiloilee!"
3. (1.) [Elohiym Nimeltä Jeshua] **'Elohiym *B'Shim'kha Hoshiyeny /Yasha' ...**
~~Vapahda~~ **Jeshua** minua Jumala Sinun ***Nimelläsi**, ja puolusta minun oikeuttani
t'diynaniy tuomitse Sinun voimallasi gbuwrah!
4. (2.) **'Elohiym**, kuule *sh'ma'* minun rukoukseni *T'fiLatiy*, ota korviisi suuni sanat!
5. (3.) Sillä muukalaiset nousivat minua vastaan, ja väkivaltaiset väijyivät sieluani *nephesh*: ei he pidä **'Elohiym** silmänsä edessä. Sela.
6. (4.) Katso, **'Elohiym** on minun auttajani **'Azar**. **'Adonay** on sieluni *nephesh* tukena.
7. (5.) Hän kostaa vihollisteni *sharar* pahuuden *ra' rah* | *hara* **7451**; hävitä ne Sinun uskollisuudessa *BaamiT'kha /'Emeth* =Totuus!
8. (6.) Niin minä Sinulle mielelläni uhraan: kiitän Sinun Nimeäsi *Shimkha*, **YHWH**, sillä se on hyvä *Towb*.
9. (7.) Sillä Hän pelasti *natsal* minut kaikesta hädästä *miKal-tzarah*; ja minun silmäni iloitsee vihollisistani *uv'oy'vay*.

55. Psalmi

Edelläveisaajalle; kanteleilla; Davidin opetusvirsi *mascil*.

2. **'Elohiym**, kuule minun rukoukseni *T'fiLatiy*, äläkä salaa itseäs anomukseltani *iT'chiNaatiy!*
3. (2..) Kuuntele minua, vastaa minulle! Minä harhailen huolissani ja huokailen
4. vihamiehen *'oyeb* huudon tähden ja jumalattoman *rasha'* ahdistamisen tähden; sillä he sälyttävät onnettomuutta *'aven* minun päälleni, ja vihassa *'aph* he vainoovat *satam* minua.
5. Minun sydämmeni vapisee povessani, ja kuoleman *maveth* peljästyksset *w'eymot* death terror lanquesivat päälleni.
6. Pelko ja vavistus saavuttivat minut, ja kauhistus peitti minut.

7. Ja minä sanoin *'amar*: joska minulla olisi siivet niinkuin mettisellä *KaYonah* kyyhky, että lentäisin, ja levon saisin!
8. Katso, kauas minä pakenisin, ja oleskelisin korvessa *midbar*. Sela.
9. Rientäen minä etsisin itselleni pakopaikkaa, päästäkseni raju-ilmasta *meruch* ja myrskystä *MiSaar* hurricane.
10. Turmele *bala* tuhoa, **'Adonay**, ja sekoita heidän* kielensä; sillä minä näen *ra'ah* väkivaltaa *chamas* ja riitaa kaupungissa!
11. Päivällä ja yöllä he* kiertävät sitä sen muureilla; vääritys *'aven* ja vaiva on sen keskellä.
12. Turmelus sen sisällä asuu, väkivalta ja petos *mirmah* ei luovu sen kaduilta.
13. Sillä ei vihollinen* *'oyeb* minua häpäise, sen minä kärsisin *nasa'*; eikä vihamieheni* nouse minua vastaan, hänen* edestänsä minä lymyisin;
14. vaan sinä* *w'aTah*, joka olit ihminen *'enowsh*, minun vertaiseni *K'erKiy*, kumppanini *aLufiy* opas ja tuttavani. *um'yuDaiy*
- 15.* Me jotka suloisesti *nam'Tiyq* yhdessä *yacha'Daw* neuvottelimme *sod*, ja yhtenä **'Elohiym** huoneesen *bayith* vaelsimme väen kohinassa.
- 16.* Karatkoon *yaSHiy* kuolema *maveth* helvetti heidän* päällensä, ja vaipukoot elävinä *chaYim* alas *yer'du* helvettiin *sh'ol* hades! Sillä sula pahuus *ra' rah* | *Kiy-raot* 7451 on heidän* asunnoissansa, heidän* povessansa.
17. Mutta minä huudan **Jeshua Yoshiyeny 'El-'Elohiym WAYHWH !**
(Mutta minä huudan **'Elohiym** ja **YHWH** vapahtaa *Yoshiyeny /Yasha'* minua.)
18. Ehtoolla ja aamulla ja puolipäivänä minä valitan ja huokaan, ja Hän kuulee *shama'* minun ääneni.
19. Hän **Padah** *v'shalom nafsiy* pelastaa rauhaan sieluni, ettei he* minua saavuta; sillä monet minua vastustavat.
20. **'EL** kuulee *yish'ma*, ja on heitä* vastaava *w'yaanem* todistajana afflict ym. - Hän (EL), joka vallitsee *yashab* vanhastaan, Sela - niitä*, joille ei mitään muutosta tule, eivätkä **'Elohiym** pelkää *'yare*.
- 21.* Hän* laskee kätensä ystävänsä päälle, ja rikkoo liittonsa.
- 22.* Hänen* suunsa sulosanat *Dabar* ovat liukkaat, mutta sota on hänen* sydämmesssänsä: hänen* puheensa ovat öljyä sulemmat, vaan ne ovat kuitenkin paljaita miekkoja.
23. Heitä kuormasi **AL-YHWH** päälle! Hän sinusta murheen pitää *Nathan*, eikä salli vanhurskaan *laTZsadiyq* horjua ijankaikkisesti *l'Owlam*.
24. Mutta Sinä, **'Elohiym**, syökset *Toridem* heitä* syvään kuoppaan: murhamiehet *dam* veri *'enowsh* ja petolliset *mirmah* eivät pääse puoli-ikänsä *lo-yechetzu*.
Mutta minä turvaan *ev'tach-Bakh'* Sinuun.

* **Näissä** jakeissa HÄN/HE-sana kohdistuu petolliseen 'ystävään', vrt. Saarnaajan kirjan OSIRIS.

56. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "mykkä mettinen *yonat* kyyhky kaukaisessa maassa"; Davidin virsi, kun Filistealaiset käsittivät hänen Gatissa.

2. (1.) **Armahda** *chaNeniy* laupeus minua, **'Elohiym**, sillä ihmiset *'enowsh* tahtovat minut niellä, joka päivä he sotimalla ahdistavat minua.

3. (2.) Vainoojani *sharar* tahtovat joka päivä minut niellä; sillä paljon on niitä, jotka ylpeästi sotivat minua vastaan (Sinä Korkein *Marowm*.)

4. (3.) Pelko *'iyra* -päivänäni turvaan minä Sinuun.

5. (4.) **Belohiym**, jonka Sanaa minä ylistän, **Belohiym** minä turvaan, enkä pelkää *'iyra*; mitä liha minun tekisi *'asah*?

6. (5.) Joka päivä he vääntelevät *yaTZevu* kehrittelevät uusia valheita minun sanojani *Dabar*; kaikki heidän ajatuksensa ovat minulle **pahaksi** *ra' rah* | lara 7451 .

7. (6.) He kokoontuvat ja väijyvät; he tarkkaavat *shamar* merkitsevät minun askeleitani, sillä he tavoittelevat minun sieluni *nephesh*.

8. (7.) Pitäiskö heidän tuossa vääryydestänsä *'aven* Pelastuman *Pallet Jeshua*? Vihassa *B'af*, **'Elohiym**, syökse kansoja alas!

9. (8.) Minun pakolais-retkeni *nodiy* olet Sinä lukenut; pane minun kyyneleeni *dimatiy* leiliisi; eikö ne ole **Sinun Kirjassas?** *B'sifratekha*. (Sana *B'sifratekha* on mainittu Torassa ainoastaan yhden kerran. *Vrt. Ps.56:9, 69:29, 139:16*)

10. (9.) Kerran täytyy viholliseni *'oyeb* kääntyä takaperin, jona päivänä minä huudan; sen minä tiedän *zeh-yada*, että **Kiy-'Elohiym** on minun puolellani.

11. (10.) **Belohiym** kautta minä ylistän **ehalel** Sanaa *Dabar*; **BeYHWH** kautta minä ylistän **ehalel** Sanaa *Dabar*.

12. (11.) **Belohiym** minä turvaan, enkä pelkää *'yare*; mitä ihminen *'adam* minulle tekisi?

13. (12.) Minun päälläni, **'Elohiym**, ovat Sinulle antamat lupaukseni; minä maksan *shalam* Sinulle kiitosuhrit.

14. (13.) Sillä Sinä pelastit **Jeshua** *Natsal* minun sieluni *nephesh* kuolemasta *mimaveth*, jopa jalkanikin lankeemuksesta *miDechiy*; vaeltaakseni **'Elohiym** edessä *paniym* elävään valkeudessa.

57. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "Älä hukuta!", Davidin virsi *mikh'Tam*, paettuansa Saulia luolaan.

2. (1.) **Armahda** *chaNeniy* /*chanan* laupeus minua, **'Elohiym**, **armahda** *chaNeniy* minua, sillä Sinussa on minun sieluni turvattu, ja Sinun siipiesi varjoon minä pakenen siksi kuin ahdistukset *havvah* ohitse käyvät. [*'Elohiym* ole minulle laupias *chaNeniy*]

3. (2.) Minä huudan Korkeimman (*Supreme*) **Lelohiym El'yown** puoleen, **'LaEL** puoleen, joka minun asiani toimittaa [*Gomer* suorittaa päätökseen].

4. (3.) Hän lähettää taivaasta **Jeshuan w'Yoshiyeny** /Yasha', (ja vapahtaa minua), ja häpäisee *cheref* ne jotka tahtovat minut niellä. Sela. **'Elohiym** lähettää laupeutensa *chas'Do* ja totuutensa *waamiTo*.
5. (4.) Minun sieluni on jalopeurain *l'vaim /labiy* Lion, Lioness keskellä, minä lepään tulta säihkyvään 'tulesa' tykönä; mutta ihmisten *B'ney-adam* ~~lasten~~ poikien hampaat ovat keihäs ja nuolet, ja heidän kielensä terävä miekka.
6. (5.) Koroita itses, **'Elohiym**, yli taivasten *shamayim* ja kunnias *kabowd* yli kaiken maan *'Kal-haarets!*
7. (6.) Verkon *resheth* he virittivät jalkaini eteen, painoivat sieluni *nephesh* alas; he kaivoivat eteeni kuopan, mutta siihen he itse lankesivat. Sela.
8. (7.) Valmis on sydämmeni, **'Elohiym**, valmis on sydämmeni veisaamaan ja kiittämään *waazaMerah!*
9. (8.) Herää kunniani *kabowd*, herää harppu ja kantele! Minä tahdon herättää aamuruskon.
10. (9.) Sinua **'Adonay**, minä tahdon kiittää *yadah* kansain joukossa, ja Sinulle ylistystä veisata *azaMer'kha* kansakuntain keskellä.
11. (10.) Sillä Sinun laupeutesi on suuri hamaan taivaisiin asti, ja Totuutes *amiTekha* pilviin asti.
12. (11.) Koroita itses, **'Elohiym**, yli taivasten, ja kunnias yli kaiken maan!

58. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "Älä hukuta!", Davidin virsi.

2. Lausutteko *Dabar* tosiaan oikeutta *tsedeg*; seurakunnankokous *'elem (KJV)* - tuomitsetteko oikeuden mukaan, te ihmisten *Bney' adam* ~~lapset~~ pojat?
3. (2.) Ei suinkaan; vaan sydämmessänne te vääryyttä *olot /evil* valmistatte, ja kätenne väkivaltaa te maakunnassa *'erets* toimeen panette.
4. (3.) Luopuneita ovat jumalattomat *rasha'* jo äitinsä kohdusta, eksyneitä valhettelijat *kazab / leasing, idol hamasta äitinsä helmasta.*
5. (4.) Myrkky *chamat-lamo* heillä on kuin kärmeen myrkky *chamat-nachash*, niinkuin kuuron kyykärmeen *K'mo-feten*, joka korvansa tukitsee *'atam*,
6. (5.) ettei hän kuulisi *shama'* lumoojain ääntä, loihtijaa, joka on taitava loihtimaan.
7. (6.) **'Elohiym**, särje heidän hampaansa *harasshiNeymo* heidän suussansa; murena, **YHWH**, nuorten jalopeurain *k'phiyriym /Kaphiyr* Lions torahampaat!
8. (7.) Haihtukoot pois, niinkuin vesi *mayim* valuu; ampukoot nuoliansa, mutta ne taittukoot poikki!
9. (8.) Niinkuin etana sulaa, kadotkoot he, niinkuin vaimon keskoiset, jotka eivät näe aurinkoa!
10. (9.) Ennenkuin teidän patanne tuntevat kuumuuden orjantappuroista, puhaltakoon *yis'areNu* pyörremyrsky Hän ne pois, niin tuoreet kuin palavat [vihassansa *K'mo-charon*]!

11. (10.) Vanhurskas *tsaddiyq* on iloitseva, että hän koston *naqam* näkee, ja pesevä jalkansa jumalattoman veressä *B'dam harasha*.

12. (11.) Että jokainen *'adam* on sanova *'amar*: "onpa vanhurskaalla *laTZaDiyq* kuitenkin hedelmä; on todellakin **Yaysh-'Elohiym**, joka tuomitsee *shoftiym* maan päällä!"

59. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "Älä hukuta!", Davidin virsi, kun Saul lähetti hänen huonettansa vartioimaan, tappaaksensa häntä.

2. (1.) Pelasta *haTZiyleniy /Natsal* vihollisistani, minun **'Elohay**, ja suojele *sagab* minua vastustajistani !

3. (2.) Pelasta *haTZiyleniy* minua pahantekijöistä *'aven*, ja vapahda **Jeshua Hoshieniy /Yasha'** minua murhamiehistä *damiym /dam 'enowsh* verenvuodattaja!

4. (3.) Sillä katso, he väijyvät *'arab /ar 'vu* sieluani; väkevät kokoontuvat minua vastaan, **YHWH**, ilman minun rikoksettani ja synnittäni *chatatiy*.

5. (4.) Ilman syyttä *'avon* he juoksevat ja valmistavat itseensä; nouse minua kohtaamaan ja katso sitä!

6. (5.) Ja Sinä, **YHWH-'Elohiym Tz'vaot Elohey Yisra'el**, herää kostamaan kaikkia pakanoita *gowy*, älä säästä (älä ole laupias *chanan*) ketään petollista *'aven* väärintekijää! Sela.

7. (6.) He palajavat ehtoolla, ja murisevat niinkuin koirat *keleb* miesprostituoitu, ja samoovat ympäri kaupunkia.

8. (7.) Katso, he pullikoivat *yaBiyun /naba* löyhkä suullansa, miekat ovat heidän huulillansa, sillä "kuka kuulee" *'shama' ?*

9. (8.) Mutta Sinä, **YHWH**, naurat heitä, ja pilkkaat kaikkia pakanoita *gowy*.

10. (9.) Minun väkevyyteni *'oz*, Sinua minä varron *shamar!* sillä **Kiy-Elohiym** on minun varjelukseni **Jeshua Misgab** (kallio).

11. Minun **'Elohey** ennättää minua laupeudellansa, **'Elohiym** antaa minun nähdä koston *v'shorray* vihollisistani.

12. Älä heitä tapa, ettei minun kansani sitä unohtaisi; tee heitä pakolaisiksi voimallasi, ja syökse heitä maahan, **'Adonay**, meidän kilpemme *magiNenu!*

13. Heidän huultensa puhe on heidän suunsa synti *chatta'ah*. Solmeutukoot he siis ylpeydessänsä *ga'own*, ja kiroustensa ja valheensa *kachasha* hypocrisy tähden, joita he saarnaavat!

14. Hävitä vihassa *v'chemah*, hävitä, ettei heitä enää olisi, että he ymmärtäisivät **Kiy-Elohiym** hallitsevan *moshel* Jaakobissa hamaan maailman *haarets* ääriin asti! Sela.

15. He palatkoot ehtoolla, ja muriskoot niinkuin koirat *keleb* miesprostituoitu, ja samotkoot ympäri (round about) kaupunkia!

16. He juuskoot sinne tänne ruuan tähden, ja pitäkoot yötä ravitsemattomina *im-lo yis'Bu!*

17. Mutta minä veisaan *ashiyr* Sinun voimastasi *uZekha*, ja riemuitsen aamulla laupeudestasi; sillä Sinä olit minulla varjeluksena ja pakopaikkani hätäpäivänäni *Tsarliy*.

18. **Uziy 'Elejka** väkevyyteni, Sinulle minä veisaan kiitosta, sillä **Ki-Elohiym** on minun varjelukseni **Jeshuani-kallio Misgab** ja **'Elohey** laupeuteni!

60. Psalmi

(1.) Edelläveisaajalle; veisattava kuin: "Todistuksen lilja"; Davidin virsi, opetettavaksi, kun hän soti Mesopotamialaisia ja Soban Syrialaisia vastaan, ja kun Joab palasi, ja löi Suolalaaksossa kaksitoistakymmentä tuhatta Edomilaista.

3. (1.) **'Elohiym**, Sinä hylkäsit meidät, Sinä hajoitit meitä ja olit vihainen; korjaa meitä jälleen!

4. (2.) Sinä järisyitit *ra'ash* maata *'erets* ja halkoilit sitä; paranna *rapha* sen halkemat, sillä se horjuu!

5. Sinä näytit *ra'ah* kovuutta kansallesi, ja juotit meitä hoiperruksen viinillä.

6. Vaan Sinä annoit *Nathan* lipun *nes* Sinua pelkääväisille *yare'*, nostettavaksi ylös totuuden *qosheth* tähden, Sela.

7. Että Sinun ystäväsi pelastettaisiin *chalats* **Jeshuassa** *Hoshiyah* /*'Yasha*: niin vapahda nyt oikiällä kädellä, ja kuule meitä!

8. **'Elohiym Diber B'qadsho** - **'Elohiym** on puhunut pyhässänsä: "minä tahdon iloita: tahdon jakaa Sikemin ja mitata Sukkotin laakson.

9. Gilead on minun, ja minun on Manasse, Efraim on pääni *ro'sh* varustus *ma'owz*: Juuda minun valtikkani.

10. Moab on minun pesinastiani, Edomille minä heitän kenkäni, sinä, Filistea, nosta riemuhuuto minulle!

11. (9.) Kuka vie minua varustettuun kaupunkiin, kuka saattaa minut Edomiin?

12. Etkö Sinä, halo-aTah **'Elohiym**, hyljännyt meitä etkä lähtenyt *yatsa'*, **'Elohiym**, meidän sotaväkemme *B'tziv'oteynu* /*tzaba* kanssa?

13. Saata meille apu **Jeshua 'Ezrah** tuskassa *miTZar*; sillä ihmisten *'adam Tshuw`ah* apu on turha !

14. **B'Elohiym** (avulla) me suuria töitä teemme *naaseh-chayil* ; ja Hän tallaa vihollisemme *tsareynu* alas.

61. Psalmi

Edelläveisaajalle; kanteleella; Davidilta.

2. (1.) Kuule *shim'ah*, **'Elohiym**, minun valitukseni, ota korviisi minun rukoukseni *T'fiLatiy* !

3. (2.) Maan *haeretx* äärestä minä huudan Sinun tykösi, sydämmeni nääntyessä; saata minua kalliolle **Jeshua** =*B'tsur-yarum*, joka minulle ylen korkea on!
4. Sillä Sinä olet minun turvani *machaceh*, vahva torni *mig'Dal-oz* vihollisten edessä.
5. Suo minun asua Sinun majassasi *v'ahalkha* tabernacle ijankaikkisesti *olamiym*, ja paeta Sinun siipeisi suojaan! Sela.
6. Sillä Sinä, '**Elohiym**, kuulit *shama'Ta* minun lupaukseni, ja olet antanut *Nathan* Nimeäsi *Sh'mekha* pelkääväisille *yi'rey* perinnön.
7. Sinä lisäät päiviä kuninkaan *melek* ikäpäiville; hänen vuotensa pysyvät suvusta sukuun.
8. ~~Pysyköön hän~~ **Yeshev /Yashab 'Elohiym** ijäti edessä; säädä laupeus *chesed* ja Totuus *we'emet* häntä varjelemaan!
9. Niin minä tahdon veisata *zamar* soittaa Sinun Nimellesi *Shimkha* kiitosta ijankaikkisesti *laad*, maksaakseni *shalam* lupauksiani päivä päivältä.

62. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava Jedutunin tavoin; Davidin Psalmi.

2. (1.) **El-'Elohiym** vaan turvaa *duwmiYah* hiljaa luottaa minun sieluni levollisesti, Häneltä tulee **Jeshua** – *Y'shuatiy /Yashuw'ah* ~~minun apuni~~.
3. (2.) Hän yksin on minun Kallioni *Tsuwr*, ~~autuuteni~~ **Jeshua** - *wiYeshuatiy*, Varjelukseni *MisGabiy* (kallio); en minä kokonansa kompastu.
4. Kuinka kauvan te yhtä miestä *'iysh* ahdistatte *T'hottu /hathath?* Häntä te kaikin tahdotte kukistaa niinkuin kallistuvaa seinää, kaatuvaa muuria. (KJV: Te kaikki kukistutte *T'raTZ'chû* kuulette murha kuin kallistuva seinä, kaatuva muuri.)
5. He vaan ovat päättäneet syöstä hänet korkeudestansa, he rakastavat valhetta *kazab /* leasing, idol; suullansa he siunaavat, ja sydämessänsä kiroilevat. Sela.
6. Turvaa vaan, sieluni *nafshiy*, levollisesti **LElohiym**; sillä Häneltä tulee minun toivoni *Tiq'watiy /tiq'vah* kiinnitysnaaru !
7. Hän vaan on minun Kallioni *Tsuwr* ja ~~Autuuteni~~ **Jeshua** *wiYshuatiy /Yashuw'ah*, Varjelukseni *Misgab*; en minä horju.
8. **Al-'Elohiym** hallussa on **Jeshua** *wiYshuatiy* ~~minun autuuteni~~ ja kunniani *kabowd*; väkevyyteni Kallio *TzuruZiy /oz*, turvani *mach'siy* on **BElohiym**.
9. Turvatkaat Häneen, te kansa, joka aika; vuodattakaat *shaphak* sydämämme Hänen eteensä *paniym!* '**Elohiym** on meidän turvamme *machaseh-Lanu*. Sela.
10. Tuulen tuhdusta *hebel* vaan ovat (alhaiset) ihmisten *'adam* ~~lapset~~ pojat, petosta *kazab /* leasing, idol ylhäisten pojat *ben 'iysh*; vaakalla he helposti nousevat, ovat tuulen tuhdusta *hebel*, kaikki yhteensä. *hebel+kazab=mehebel*; paino -1000kg
Mutta ihmiset ovat kuitenkin turhat *hebel*, voimalliset myös puuttuvat: he painavat vähemmän kuin ei mitään, niin monta kuin heitä on.
11. Älkää luottako väkivaltaan; älkäätkä ryöstettyyn turhaan turvatko! Jos rikkautta karttuu, älkää panko sydäntänne siihen!

12. Sanan on **'Elohiym** puhunut *'Elohiym Diber achat* - sen olen kahdesti kuullut: että kaikki Voima Kiy 'Oz on **Le'Elohiym**.

13. Ja Sinulla, ulkha-'**Adonay**, on kuuluu laupeus *chased*; sillä Sinä maksat jokaiselle työnsä mukaan.

63. Psalmi

Davidin Psalmi, hänen ollessansa Juudan korvessa.

2. (1.) **'Elohiym 'Eliy** ! Varhain minä Sinua etsin; Sinua minun sieluni *nephesh* janoo *tsamah* Sinua, minun lihani halajaa Sinua kuivassa ja nääntyvässä maassa *'erets*, joka vedetön *mayim* on.

3. (2.) Niin minä katselin *lir'ot/ra'ah* Sinua pyhäkössä *Qodesh*, nähdäkseni Sinun Voimaasi 'Oz ja Kunniaasi *Kabowd*.

4. Sillä Sinun laupeutesi *chasDkha* on parempi kuin elämä; siitä minun huuleni Sinua ylistävät *Y'shaB'chûn'kha /shabach*.

5. Niin minä tahdon kunnioittaa Sinua koko elinaikanani, ja Sinun nimeesi nostaa *eSa /nasa* käsiäni.

6. Niinkuin lihavalla ja rasvalla minun sieluni *nephesh* ravitaan *saba'*, ja suuni on kiittävä riemuhuulilla.

7. Kun minä vuoteellani Sinua muistan, puhuttelen minä Sinua yövartioissa;

8. Sillä Sinä olit **Jeshua** *'Ezratah* ~~minun apuni~~, ja Sinun siipeisi varjon alla saan minä riemuita *araNen*.

9. Minun sieluni *nephesh* riippuu Sinussa; Sinun oikea kätesi tukee minua.

10. Mutta he etsivät kadottaakseen *l'shoah /show'* minun sieluni *nephesh*; heidän täytyy mennä maan alle alimmaksi *B'tach'TiYot haarets*.

11. Heitä annetaan miekan *yad* valtaan, he joutuvat koirasutten osaksi.

12. Mutta kuningas **w'hamelekh** on iloitseva **BElohiym**; jokainen, joka Hänen kauttansa vannoo, on kerskaava; sillä valhettelijain *sheger* suu tukitaan.

(ha=määrätty artikkeli, melek=perusmuoto)

64. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

2. Kuule **sh'ma'-Elohiym**, minun ääntäni valittaessani; varjele *TiTZor* minun elämäni *chaYay* vihollisen *'oyeb* peljätystä!

3. (2.) Peitä *Tas'Tiyreniy /cathar* kätke minua pahain *mireiym* neuvosta, väärintekijäin *'aven* riehuvasta joukosta,

4. jotka hijovat kielensä niinkuin miekan; he virittävät joutsen nuolillansa, katkeroilla sanoilla *Davar mar*,

5. ampuakseen piilopaikoissa viatonta; äkisti he häntä ampuvat, eivätkä pelkää *yiyräu*.

6. He vahvistavat keskenänsä pahoja aikeita *ra' rah | ra 7451* , tuumittelevat *y'saP'ru /caphar* enumerate salaa virittää pauloja, sanovat 'amar: kuka niitä näkee *ra'ah?*
7. He miettivät pahoja *yach'P'su-olot* etsivät töitä: "jo saimme valmiiksi mietityn juonen!"
Syvä on miehen *'iysh* sisus ja sydän.
8. **WaYorem 'Elohiym** ampuu heitä nuolella; äkillinen *pit'om* on heidän surmansa *maKotam /makkah* isku tuho. [WaYorem /yarah virrata ampua tähdätä nuolisade]
9. Ja he kaatuvat; oma kielensä langettaa heidät, päättä nyökyttelevät *yitnodadu* pakenevat kaikki, jotka heitä katselevat *ra'ah*.
10. Ja kaikki ihmiset *'adam* peljästyvät *'yare*, ja ilmoittavat '**Elohiym** työtä, ja ymmärtävät Hänen tekonsa.
11. Vanhurskaat *tzaDiyq* iloitsevat **BAYHWH** ja turvaavat *w'chasah* paeta luottaa Häneen; ja kaikki vakaamieliset *Kal-yish'rey-lev* kerskaavat.

65. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin soittovirsi *miz'mor* psalmi.

2. Tyvenellä mielellä Sinua kiitetään *thillah*, '**Elohiym**, Sionissa *Tsiyown*; ja Sinulle maksetaan lupaus **Y'shu**Lam-neder /*Shalam* turva kokonainen.

3. (2.) Sinä kuulet *shama'* rukouksen *TfiLah*, sentähden kaikki liha tulee Sinun tykösi.

4. Syntivelat *'avonot* minua kovin raskauttavat Gavru 'ovat vahvat, sitkeät'; meidän rikoksemme - Sinä (*Jeshua*) ne sovitat **peität bitumilla** *t'khaP'rem /kaphar*.

5. Autuas on se *'eshet*, jonka **Sinä valitset** ja **tuot tykösi** ~~otat~~ *ut'garev /qarab*, että hän saa asua kartanoissas! Meidät ravitaan *nis'Bah* Sinun huoneesi *Beytekha*, ja pyhän *q'dosh* temppelesi *heykhalekha* hyvyydellä *B'tuv!*

(Halle: '*Jospa mekin ravittaisiin*' - ei mitään jospattelua niille, joiden **synnit Jeshua on bitumilla peittänyt!**)

6. **Jeshua, 'Elohey**, Peljättävä *noraot /yare* oikeutesi todistaa.

(Halle: Ihmeellisesti Sinä kuulet meitä vanhurskaudesta *B'tzedeq*, **autuutemme Elohey Jeshua** *'Yish'eny /Yesha'* '. Sinä kaikkien kaukaisten maan *Kal-qatz'wey-erets* ja meren äärten turva **Jeshua** *Miv'tach (refuge)*.

7. Joka vuoret vahvistat voimallas, ja olet vyötetty väkevyydellä *Big'vurah*,

8. Sinä, joka asetat merten pauhinan ja niitten aaltojen pauhinan, ja kansain metelin *wahamon*.

9. Maan äärten asujat hämmästyvät *waYiyru* pelko Sinun ihmeitäs; Sinä riemuitat auringon nousu- ja laskumaat.

10. Sinä etsit *Paqad'Ta* hallitset hoidat maata, *haarets* tehdäkses sitä hedelmälliseksi; Sinä rikastutit sen runsaasti - '**Elohiym** virta on vettä *mayim* täynnä - Sinä kasvatit heidän jyvänsä, kun maan niin valmistit *T'khiyeha*.

11. Sinä liotit sen vakoja ja kostutit sen harjanteita; sateilla Sinä ne pehmitit, ja siunasit *Tvarekh* sen laihot.

12. Sinä kaunistat vuoden hyvyydellä *tovatekha*, ja askeleet tiukkuvat rasvaa.

13. Korven laitumet tiukkuvat, ja kukkulat vyöttävät itsensä riemulla *w'giyl*.
14. Kedot verhottuvat lammasmauilla, ja laaksot peittyvät viljoilla; siitä kaikki riemuitsevat *yitroau*, jopa kaikki laulelevat *af-Yashiyru*.

66. Psalmi

Edelläveisaajalle; soittovirsi.

1. Riemuitkaat **LElohiym**, kaikki maa *Kal-haaretz*!
2. Veisatkaat *zamar* Hänen Nimensä kunniaksi *Kh'vod-sh'mo*, antakaat Hänelle kunnia *khavod* ja ylistys *ThiLato* !
3. Sanokaat *im'ru* **LElohiym**: kuinka Peljättävät *mah-Nora* ihmeellinen, kunnioittaa ovat Sinun työsi! Sinun suuren voimasi *'oz* tähden liehakoitsevat vihollisesi *'oyeb* Sinun edessä.
4. Kaikki maa *'Kal-haaretz* kumartakoon Sinua, ja veisatkoon *wiyzaM'ru-lakh'* Sinulle, veisatkoon Sinun Nimelles *Shim'kha*! Sela.
5. Tulkaat *yalak* ja katsokaat **'Elohiym** töitä *mif'alot*, joka niin ihmeellinen peljättävä *nora* on teoissansa ihmisten *'adam* lasten poikien suhteen!
6. Hän muutti *hafakh'* meren kuivaksi, jalkaisin käveltiin virrassa: silloin me iloitsimme *nis'm'chah-Bo* Hänessä.
7. Hän hallitsee *moshel* voimallansa *Big'vurato* ijankaikkisesti *'Olam*, Hänen silmänsä *'aiyn* vartioivat kansoja *Bagoyim*; vastahakoiset älkööt vaan ylpeikö! Sela.
8. Kiittäkää, te kansat, meidän **'Eloheynu**, kaikukoon *shama'* Hänen ylistyksensä *T'hiLato* ääni!
9. Hän pitää sielumme *naf'shenu* elossa, eikä salli *w'lo-natan* jalkamme horjua.
10. Sillä Sinä, **'Elohiym**, olet meitä koetellut *Kiy-v'chanTanu* testata, sulattanut meitä niinkuin hopeaa sulatetaan.
11. Sinä veit meitä vankilintaan *mvaM'tzudah* verkko, ja panit kuorman lanteillemme.
12. Sinä annoit ihmisten *'enowsh* ratsastaa päämme *'oshenu* päällitse, me jouduimme tuleen *'esh* ja veteen *mayim*; mutta Sinä veit *waTotzienu /Yatsa'* meitä yltäkylläisyyteen.
13. Minä menen poltto-uhreilla Sinun huoneesesi *veyt'kha*, ja maksan *ashalem* Sinulle lupaukseni,
14. joita minun huuleni lupasivat, ja suuni puhui ahdistuksessani *BaTZarliy*.
15. Lihavia poltto-uhria minä Sinulle tuon, ynnä oinasten suitsutusta; minä uhraan *eeseh* Sinulle härkiä ynnä kauriita **'Eyliym** ram. Sela. (?uhrikaritsa/Jeshua)
16. Tulkaat, kuulkaat *'khu-shimu* , kaikki **'Elohiym** pelkääväiset *Kal-yir'ey=pelko*! Minä ilmoitan, mitä Hän minun sielulleni *'naf'shiy* on tehnyt *'asah*.
17. Häntä minä suullani huusin, ja ylistys oli kielelläni.
18. Jos minä olisin tarkoittanut *ra'ah* jotakin turhuutta *'awen* idoli, pahuus sydämässäni, eipä **'Adonay** minua olisi kuullut.
19. Mutta **'Elohiym** kuuli *shama'* minua ja otti rukoukseni *tphillah* äänestä vaarin.

20. Kiitetty olkoon **Barukh' 'Elohiym**, joka ei hyljännyt rukoustani *T'fiLatiy*, eikä kääntänyt laupeuttansa minulta pois!

67. Psalmi

Edelläveisaajalle; kanteleilla; Psalmivirsi.

2. **'Elohiym** olkoon meille laupias *y'chaNenu*, ja siunatkoon meitä! Hän valistakoon *yaer /'owr* valaista kasvonsa *panayw /paniym* meille *iTanu*, Sela,

3. että maan *Baarets* päällä tunnettaisiin Sinun tiesi *Dar'Kekha*, ja kaikissa pakanoissa *gowy* **Jeshua** - Sinun autuutesi *Yshuatekha /Yashuw'ah*.

4. Sinua, **'Elohiym**, kansat kiittäkööt *yodukha*, Sinua kaikki kansat kiittäkööt *yodukha* !

5. Iloitkoot ja riemuitkoot kansakunnat; sillä Sinä tuomitset kansat oikein, ja kansakunnat maan *Baarets* päällä johdatat! Sela.

6. Sinua, **'Elohiym**, kansat kiittäkööt *yodukha*, Sinua kaikki kansat kiittäkööt *yodukha* !

7. Maa *'erets* antoi *Nat'nah* satonsa; siunatkoon meitä **'Elohiym 'Eloheynu**.

8. Siunatkoon meitä **'Elohiym**, ja peljätköön *w'yiy'r'u /yare'* Häntä kaikki maan *Kal-af'sey-arets* ääret!

[*yodukha /yadah*]

68. Psalmi

Edelläveisaajalle, Davidin soittovirsi.

2. (1.) Nouskoon **'Elohiym**, hajotkoot Hänen vihollisensa *'oyeb*, ja Hänen vihamiehensä *m'san'ayw* paetkoot Hänen edestänsä *miPanayw* kasvat !

3. (2.) Hajota heidät, niinkuin savu hajoo; niinkuin medenvaha sulaa tulen *'esh* edessä, niin hukkukoot *yovdu /abad* helvetti jumalattomat *r'shayim* **'Elohiym** kasvoin edessä!

4. Mutta vanhurskaat *w'tzaDiyqiym* ihastukoot ja iloitkoot **'Elohiym** edessä, ja riemuitkoot *v'simchah* ilossa!

5. Veisatkaan *shiyru* **LElohiym**, soittakaat Hänen Nimellensä *Sh'mo*; luokaat tie Hänelle, joka ratsastaa läpi erämaiden - **B'Yah /Yahh** on Hänen Nimensä *Sh'mo* - iloitkaat Hänen *l'fanayw* edessänsä!

6. Orpojen *y'tomiym* isä ja leskien *al'manot* puolustaja *w'daYan* tuomari on **'Elohiym**, pyhässä *Qodesh* asunnossansa *Bim'on*.

7. **'Elohiym** antaa *moshiyv* yksinäisten asua huoneissa *Bay'tah*, ja vie vangit *motziy /yatsa'* ulos menestykseen; vaan vastahakoiset saavat asua kuivassa maassa.

8. **'Elohiym**, kun läksit kansasi edellä, kun Sinä vaelsit korvessa *viyshiymon* erämaa, Sela,

9. niin maa *eretz* järisi *raashah* ja taivaatkin *shamayim* tiukkuivat **'Elohiym** edessä, tämän Sinain edessä - **'Elohiym 'Elohey Yis'raEl** edessä.

10. Runsailla sateilla *Geshem* sadekuuro Sinä, **'Elohiym**, valelit perintöäsi; ja kun se nääntyi, niin Sinä sen virvoitit.
11. Sinun laumasi asettuivat *yash'vu-vaH* siihen; Sinä, **'Elohiym**, valmistit hyvydestäsi kurjille *leaniy*.
12. **'Adonay** antaa *yiTenomer /Nathan* sanoman, voiton sanansaattajia suuren sotajoukon *Tzava*.
13. Sotajoukkojen *Tz'vaot* kuninkaat *mal'khey* pakenevat; ja kotona asuva jakaa saaliit.
14. Kun te tarhain välissä lepäätte, niin ovat mettisen *yonah* kyyhky sulat silatut hopealla, ja sen siivet viheriänkeltaisella kullalla.
15. Kun Kaikkivaltias **Shaday** *Shadday*, Almighty hajottaa kuninkaat *m'alakhiym* siinä, niin Salmonilla kiiltää kuin lumi.
16. **Har-Elohiym** vuori on Har-Basanin vuori: huippuinen vuori on Basanin vuori.
17. Miksi te, kukkulaiset vuoret, katselette karsaasti tätä vuotta, jonka **'Elohiym** valitsi *l'shiv'To* asunnoksensa? **Af-YHWH** siinä asuu ijankaikkisesti *lanetzach*.
18. **'Elohiym** sotavaunuja on kymmeniä tuhansia, tuhannen kertaa tuhannen *shin'an* enkeleitä. **'Adonay** on heidän keskellensä; onpa Sinai pyhydessä *BaQodesh*,
19. Sinä astuit ylös korkeuteen, veit vangit vangiksi; Sinä otit lahjoja ihmisten *Baadam /'adam* keskellä, vieläpä vastahakoisiltakin, että **Yah Elohiym** siellä asuisi.
20. **Jeshua 'EL Yshuatenu** panee kuorman päällemme
(Halle: Kiitetty olkoon *Barukh* **'Adonay** joka päivä! **HaEL** panee kuorman päällemme, Hän *Yshuatenu /Yashuw'ah* myös auttaa meitä. Sela.)
21. **'EL 'EL Jeshua !** Kuoleman *laMawet* rajat ovat **w'leYHWHiH 'Adonay'n**.
(*Meillä on Jumala = HaEL lanu*, joka auttaa **Jeshua =LeMoshao**t, ja **LeYHWHiH 'Adonay**, joka kuolemasta *LaMavet* vapahtaa.)
22. **Akh-Elohiym** särkee vihollistensa *'oyeb* pään *ro'sh*, heidän päälakensa, jotka synneissänsä vaeltavat. *Akh*=varmasti, 'yksin Hän'
23. **'Adonay** sanoo *'amar*: "Minä palautan heitä Basanista; meren syvyydestä Minä heitä palautan,
24. että Sinä, jalka veressä *B'dam* musertaisit *Tim'chatz* crush heidät *'oyeb*, ja koiraisi kieli *K'laveykha* saisi osansa vihollisistasi".
25. He näkevät sinun juhlasaattosi, **'Elohiym**, **'Eliy** juhlasaattot, Kuninkaani, pyhydessä *Malkiy vaQodesh*. **Haliykhoteykha 'Elohiym, Haliykhote 'Eliy**
26. Laulajat käyvät edellä, kanteleen soittajat jälissä, rummuilla (timbrel) paukuttavaiset neidot keskellä.
27. Kiittäkää polvistua **'Elohiym YHWH** seurakunnissa, te Israelin lähteestä.
28. Siellä on Benjamin, tuo nuorin, heidän johtajanansa, Juudan päämiehet *Sar* joukkoinensa, Sebulonin päämiehet *Sar*, Naftalin päämiehet *Sar*.
29. Sinun **'Eloheykha** sääsi Sinulle voiton *uZekha*. Vahvista, **'Elohiym** se, minkä Sinä meille valmistit!
30. Sinun temppeleistäsi *heykal*, joka ylhäällä Jerusalemissa on, viekööt kuninkaat *m'lakhiym* Sinulle lahjoja!

31. Käske *g'ar* kovasti ruovon petoa *qaneh* =keihäsmiehiä, härkän laumaa ynnä kansain vasikoita, kiirehtien tuomaan hopeaharkkoja! Hän hajoittaa kansat, jotka sotia rakastavat.
32. Egyptin ylimykset tulevat, **Etiopia** Kush kiiruhtaa ojentamaan käsiänsä **LElohiym**. [Kush, todenn. satojen pyramidien maa Egyptin eteläpuolella.]
33. Te maan valtakunnat, veisatkaa *shiy* **LElohiym**, soittakaat kiitosta *zaM'ru* **'Adonay**, Sela,
34. sille joka kulkee ijänikuisten taivasten *sh'mey-qedem* taivaissa! Katso, Hän antaa *aviTen* äänellensä väkevän 'oz jyllinän.
35. Antakaat *T'nu* **LElohiym** voima 'oz! Hänen herrautensa *Ga'avato* on Israelissa, ja Hänen voimansa *w'uZo* pilvissä.
36. **'Elohiym**, Sinä ilmestyt Peljättävänä *nora* pyhästäsi; **'EL Yisra'El** antaa kansalle väen ja voimat 'oz. Kiitetty olkoon *Barukh'* **'Elohiym!**

69. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin "Lemmenkukat" *al-shoshaNiy*m; Davidilta.

2. (1.) **Jeshua 'Elohim!** ~~auta minua~~ ; sillä vedet *mayim* käyvät hamaan sieluun *ad-nafesh* asti! (Jeshua=*Hoshiyenyi/Yasha'*=pelasta)
3. (2.) Minä olen vajonnut syvään mutaan, jossa ei pohjaa *maomad* ole; olen joutunut syviin vesiin *mayim*, ja vuo upottaa minut.
4. Minä olen väsynyt huutamisesta *v'qariy*: kurkkuni kuivettuu, silmäni *'aiyn* nääntyvät, odottaissani **LElohay**.
5. Enempi kuin hiuksia päässäni *ro'sh* on niitä, jotka syyttömästi minua vihaavat; väkevät ovat minun hävittäjäni *matz'mitay*, jotka ilman syyttä *sheger* minulle vihollisina *'oyeb* ovat; mitä minä en ryöstänyt, sitä minun täytyy maksaa.
6. **'Elohiym**, Sinäpä tiedät *yada'Ta* minun tyhmyyteni *l'iu*al'Tiy, eikä minun syyni ole Sinulta salatut.
7. Älköön minun tähteni häpeään joutuko, jotka Sinua odottavat, **'Adonay YHWiH Tz'vaot**, (KR-38: Herra Herra); älkööt minun tähteni ne häväistäkö, jotka Sinua etsivät, **'Elohey Yisra'El !**
8. Sillä Sinun tähtesi minä pilkkaa *cherPah* disgrace kärsin *nasa'*; ja häväistys *kh'liMah* peittää minun kasvoni *paniy*m.
9. Minä olen joutunut muukalaiseksi veljilleni, ja oudoksi äitini ~~lapsille~~ pojille.
10. Sillä Sinun huoneesi kiivaus *Beytekha* syö minua, ja Sinua pilkkaavain pilkat, *chor'feykha* paljastaa lankesivat minun päälleni.
11. Minä itkin ja minun sieluni *nafsiy* paastosi; vaan se tuli minulle pilkaksi *lacharafot* disgrace.
12. Ja minä panin *waeT'nah* säkin puvukseni, vaan tulin heille sananlaskuksi.
13. Minusta jaarittelevat ne, jotka portissa (=oikeus-istuin) istuvat; minusta soittelevat viinin juomarit.

14. Mutta minä rukoilen Sinua, **YHWH**, otollisella ajalla. **'Elohiym**, suuren laupeutesi tähden kuule minua **Jeshua Yish'ekha /'Yasha** =salvation! (autuutesi totuuden *Be'emet* kautta)
15. Pelasta *ha'TZiyleniy* minua loasta, etten minä vajoisi, vaan pelastuisin *iNatz'lah* vihollisistani *miSon'ay* ja syvistä vesistä *mayim*,
16. ettei vetten vuo minua upottaisi, eikä syvyys minua nielisi, eikä kaivo *boer* sulkisi suutansa minun päälleni!
17. Kuule minua, **YHWH**, sillä Sinun laupeutesi *chas'Dekha* on hyvä; suuren laupeutesi *rachameykha* tähden käänny minun puoleeni **ELay!**
18. Äläkä peitä kasvojasi *Paneykha* palvelijaltasi, sillä minä olen hädässä *Kiy-tzr-liy* krampissa; joudu, kuule minua!
19. Lähene minun sieluani, lunasta *G'alaH* se; pelasta *P'deniy* minua vihollisteni tähden!
20. Sinähän tiedät *yada'Ta* minun pilkkani, häpeäni ja häväistykseni *cher'Patiy* disgrace; Sinun edessäsi ovat kaikki minun vihamieheni *Kal-tzorray*.
21. Pilkka *cher'Pah* on särkenyt sydämmeni, ja minä olen sairastunut *waanushah*; minä odotan säälimistä, vaan ei tule; ja lohduttajia, vaan en löydä.
22. Ja he antoivat *waYiT'nu* minulle sappea syödäkseni, ja janoissani etikkaa juodakseni.
23. Olkoon heidän pöytänsä heille paulaksi, sekä suruttomille ansaksi!
24. Soetkoot heidän silmänsä *eyneyhem* näkemästä *ra'ah*, ja tee heidän lanteensa aina horjuvaksi!
25. Vuodata *shaphak* Sinun kiivautesi heidän päällensä, ja Sinun vihasi *aP'kha* tuli käsittäköön heitä!
26. Joutukoon heidän kotonsa *n'shaMah* kylmille; älköönkä heidän majassansa asujanta olko!
27. Sillä he vainoovat sitä, jota Sinä lyönyt olet; ja juttelevat niiden kipua, joita Sinä haavoittanut olet.
28. Lue heille syytä *T'nah-awon* syyn *al-awonam* päälle, ettei he Sinun vanhurskauteesi *B'tzid'qatekha* tulisi!
29. Pyyhi *yiMachu* heitä pois **Elävain Kirjasta** *MiSefer chaYim*, älköönkä heitä vanhurskasten *tsaddiyq* lukuun kirjoitettako! *MiSefer chaYim* on mainittu *Torassa* ainoastaan yhden kerran. *Vrt. Ps.56:9, 69:29, 139:16*
30. **Y'shuat'kha 'Elohiym** nosta minut korkealle *sagab!*
(Mutta minä olen raadollinen ja vaivattu: Sinun ~~apusi~~ *Y'shuatekha /Yashuw'ah* **'Elohiym** pelastakoon nostakoon korkealle minua!)
31. Niin minä tahdon kiittää *ahalella* **Shem- 'Elohiym** (nimesi-) veisulla, ja suuresti ylistän Häntä kiitoksella.
32. Se kelpaa paremmin **LAYHWH**, kuin härkä, uhrieläin, jolla ovat sarvet ja sorkat.
33. Raadolliset nöyrät näkevät *ra'ah* ja iloitsevat, ja te, jotka **'Elohiym** etsitte *Dor'shey*, eläköön teidän sydämmenne!
34. Sillä **YHWH** kuulee *Kiy-shome* köyhiä *ev'yoniyim*, eikä katso vankiansa *asiyrayw /'aciyr* sidottuansa ylen.
35. Kiittäkööt *Y'hal'luhu* Häntä taivaat *shamayim* ja maa *waarets*, meri ja kaikki niissä liikkuvaiset!

36. Sillä **'Elohiym** on vapahtava Sionia **Jeshua Yoshiy /Yasha' TsiYon**, ja rakentava Juudan kaupungit, että he siellä asuisivat *w'yash'vu* ja sen omistaisivat *wiyreshuha*.

37. Ja Hänen palvelijainsa *avadayw* siemen on sen perivä, ja **jotka Hänen Nimeänsä Sh'mo rakastavat** *w'ohavey*, saavat asua siinä.

70. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi, muistoksi.

2. Riennä, **'Elohiym**, minua pelastamaan *l'haTZiyleny* ! **YHWH**, minulle avuksi **Jeshua 'Ezrah** *l'ez'ratiy*!

3. Hävetköt ja punastukoot, jotka minun sieluani *naf'shiy* väijyvät; väistyköt takaperin ja häpeään joutukoot ne, jotka minulle pahaa suovat *ra'rah | raatiy 7451* !

4. Palatkoot takaisin häpeänsä *Bash'Tam* tähden, jotka sanovat: "ähäh, ähäh!"

5. Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät; jotka Sinun autuuttasi rakastavat *ohavey* **Jeshua**, sanokoot *'amar* aina: "**'Elohiym** *ohavey* **Yshuatekha** olkoon suuresti ylistetty !"

6. Mutta minä olen kurja ja köyhä *w'ev'yon* Riennä minun puoleeni, **'Elohiym!** sillä Sinä olet minun apuni **'Ezer** *ez'riy* ja pelastajani **Palat** *um'fal'tiy* **Jeshua**. **YHWH**, älä viivy!

71. Psalmi

1. Sinuun, **B'kha-YHWH**, minä turvaan; älä anna minun ikänä *l'olam* häpeään *al-evoshah* confusion joutua!

2. **Kuule minua Jeshua!**

(Vanhurskaudella *B'tzid'qat'kha* pelasta *TaTZiyleny /natsal* minua, ja päästä **Palat** *ut'faLteniy* minua; kallista korvasi minun puoleeni ja vapahda Jeshua *w'Hoshiyeny /Yasha'* minua.)

3. **Jeshua! kallioni l'Tsur ja linnani.**

(Ole minulle asuntokallio *l'Tsur Ma'on*, sinne aina päästäkseni! Sinä olet luvannut minua ~~Vapahda~~ Jeshua *l'Hoshiyeny /Yasha'* ; sillä Sinä olet kallioni *Kiy-saliy /'Cela* ja linnani.)

4. **'Elohay**, pelasta *PaLteniy /Palat* minua jumalattoman *rasha'* käsistä, väärän ja väkivaltaisen kourista!

5. Sillä Sinä olet minun toivoni *tiq'watiy* , **'Adonay YHWH**, minun turvani **Jeshua** *Mivtachi*y refuge aina nuoruudestani saakka. ('herra herra' -KR-38)

6. Sinuun olen minä luottanut hamasta äitini kohdusta, Sinä olet auttanut minut ulos äitini kohdusta; Sinua minä aina kiitän *t'hiLatiy*.

7. Minä olen joutunut monelle ihmeeksi; mutta Sinä olet minun vahva turvani *machasiy-oz*.

8. Täynnä olkoon minun suuni Sinun kiitostasi *T'hiLatekha* ja joka päivä Sinun kunniasiasi.

9. Älä minua heitä pois vanhuudessani *ziqnah*, äläkä minua hylkää voimani vaipuessa!
10. Sillä viholliseni *oy'vay* puhuvat minusta; ja jotka minun sieluni väijyvät *w'shom'rey*, pitävät keskenänsä neuvoa,
11. sanoen '*amar*: "'**Elohiym** hylkäsi hänet; ajakaat *rid'fu* takaa ja käsittäkää hänet, sillä ei ole pelastajaa *maTZiy!* /*natsal*"
12. '**Elohiym**, älä erkane kauas minusta; minun '**Elohay**, riennä **Jeshua** '*Ez'ratiy* avukseni!
13. Hävetkөөt ja hukkukoot *yikh'lu*, minun sieluni *naf'siy* vastustajat; häpeään ja häväistykseen joutukoot, jotka minun onnettomuuttani *ra'rah* | *raatiy* 7451 etsivät!
14. Mutta minä tahdon alati odottaa, ja Sinun kiitostasi *T'hilLatekha* yhä lisätä.
15. Minun suuni on ilmoittava Sinun vanhurskauttas *tzid'qatekha*, joka päivä Sinua **Jeshua** – *T'shuatekha* /*Tashuw'ah* (Sinun pelastustas), sillä niiden määriä minä en tiedä *yada'Tiy*.
16. Minä esiintuon '**Adonay YHWH** urotöitä *Big'vurot*; minä ilmoitan Sinun vanhurskauttas *tZid'qatha*, Sinun ainoan.
[minä kuljen *avo /bow* Adonay YHWH voimassa]
17. '**Elohiym**, Sinä olet minua nuoruudestani *liMad'Taniy* asti opettanut, ja vieläkin minä Sinun ihmeitäsi julistan.
18. Niin älä vielä vanhuudessanikaan *w'seyvah* ja harmaaksi tultuani, '**Elohiym**, minua hylkää, siksi kuin minä ilmoitan käsivartesi nousevalle suvulle, ja väkevyytesi *G'vuratekha* kaikille tulevaisille!
19. Ja tosin, '**Elohiym**, Sinun vanhurskautesi *w'tzidqatha* on sangen korkea; Sinä joka teet *asher-asiyta* suuria *gdolot* '**Elohiym**, kuka on Sinun vertaisesi?
20. Sinä joka annoit meidän nähdä paljon ja pahoja *ra'rah* | *w'raot* 7451 ahdistuksia *tsarah* kilpailijatar, virvoitat meitä jälleen; ja maan *haarets* syvyydestä Sinä jälleen nostat meitä.
21. Sinä lisäät minun arvoani *G'duLatiy*, ja lohdutat minua jälleen.
22. Niin minäkin kiitän *od'kha* Sinua harpulla, Sinun totuuttasi *amiT'kha*, '**Elohay**; soitan *azaM'rah* Sinulle kanteleella *kinnowr* harppu, Sinä Israelin Pyhä **G'dosh Yis'raEl**!
23. Minun huuleni riemuitsevat, soittaissani Sinulle, ja minun sieluni *w'naf'siy*, jonka Sinä lunastit **Jeshua** *Padiyta*!
24. Kielenikin puhuu joka päivä Sinun vanhurskaudestasi *tzid'qatekha*; sillä hävenneet ovat ja punastuneet, jotka onnettomuuttani *ra'rah* | *raatiy* 7451 etsivät.

72. Psalmi

Salomolta.

1. '**Elohiym**, anna *Ten* tuomiovaltasi kuninkaalle *l'melekh'*, ja vanhurskautesi *tsadaqah* kuninkaan *l'venmelek* pojalle!
2. Hän on hallitseva kansaasi vanhurskaudella *v'tzedeq*, ja sorretuitas oikeudella.

3. Kantakoot *yisu* vuoret kansalle rauhaa, ja kukkulat, vanhurskauden *Bitz'daqah* voimasta!

4. **Jeshua puoltaa sorretuita !**

(Hän puoltakoon oikeudella sorretuita kansassa, ja **Jeshua Yoshiy /Yasha'** auttakoon köyhäin *'evyon* lapsia poikia ja särkeköön *wiydaKe /daka* väkivaltaiset *osheq!*)

5. Sinua he peljätkööt *yiyraukha /yare'*, niin kauan kuin aurinko ja kuu ovat, suvusta sukuun!

6. Hän langetkoon niinkuin sade sängelle, niinkuin kuurosade maan *'erets* kastamiseksi!

7. Kukoistakoon vanhurskas *tzaDiyq* Hänen aikansa, ja runsas rauha, siksi kun kuu katoo!

8. Hän hallitkoon merestä mereen ja virrasta maan *af'sey-arets* ääriin asti!

9. Hänen edessään *l'fanayw* korven asujamet kumartukoot, ja Hänen vihollisensa *w'oy'vayw /oyeb* tomua *afar /aphar* nuolkoot!

10. Tarsin ja luotoin kuninkaat *mal'khey* tuokoot lahjoja, Seban ja Meroen kuninkaat *mal'khey /melek* kantakoot antimia.

11. Häntä pitää kaikki kuninkaat *khal-m'lakhiym* kumartaman, ja kaikki kansakunnat *Kal-Goyim* Häntä palveleman.

12. Sillä Hän **Jeshua** on pelastava *Kiy-yaTZiyl /natsal* apua huutavaisen köyhän *w'aniy*, ja sorretun *evyon*, jolla ei ole auttajaa *w'eynozer*.

13. Hän on säälivä vaivaista ja köyhää *al-Dal*, ja köyhäin *w'evyon* sielut *w'naf'shot* Hän vapahtaa **Jeshua Yoshiy Yasha'**.

14. Hän on lunastava **Jeshua Yig'al /Ga'al** heidän sielunsa *naf'sham* sorrosta ja väkivallasta, ja kallis on heidän verensä *Damam* oleva Hänen silmissänsä *B'eynayw*.

15. Ja Hän (ei he) saa elää *wichiy*, ja Hän on lahjoittava *w'yiTen-lo Nathan (ei heille)* (KJV: Hän/Hänelle) Seban kultaa, ja he rukoilevat alati Hänen edestänsä, joka päivä he Häntä siunaavat.

16. Jyvään rikkaus olkoon maassa *Baarets* vuorten kukkuloilla *B'o'sh*, häälyköön *yir'ash* sen vilja niinkuin Libanon, ja kukoistakoot kaupunkilaiset niinkuin maan *'erets* ruoho *K'esev!*

17. Pysyköön *Y'hiy* Hänen Nimensä *Sh'mo* Ijankaikkisesti *l'olam*, auringon alla vesokoon **Jeshua Yaniyn** Hänen Nimensä; ja siunatkoot itseänsä Hänessä kaikki kansat *Kal-Goyim*, ja ylistäkööt Häntä autuaaksi - **ylistäkööt Jeshuaa Yashruhu**.

17.b. Hänen Nimensä *Shmo* Pysyy Ijankaikkisesti *Leolam*, auringon alla siunatkoot (polvistukoot) pakanat *gowy*. Niinkauan kuin aurinko paistaa olkoon Hänen Nimensä *Shmo Jimnoon*. Hänessä siunatkoot itsensä kaikki kansat ja ylistäkööt Häntä onnelliseksi. (Raamattu kansalle 2013 & Mekhon Mamre 2013-käännös)

18. Siunattu olkoon **Barukh' YHWH 'Elohiym 'Elohey Yisra'El** - joka yksinensä ihmeitä tekee *oseh !*

19. Ja siunattu *uvarukh shem* olkoon Hänen kunniansa *l'olam K'vodo* Nimi Ijankaikkisesti; ja täytettäköön Hänen kunniaastansa *Kh'vodo* kaikki maa *haarets ! Amen, w'Amen*.

20. Davidin, Isain pojan, rukoukset *t'fiLot* loppuvat *KaLu*.

(*Davidin?* Huomaa tässäkin jälkikäteen tehdyt lisäykset; tämä psalmihan alkaa sanalla: 'Salomolta'.)

73. Psalmi

Assafin Psalmi.

1. Totta on **'Elohiym** Israelille hyvä, niille, jotka puhtaat *l'varey* sydämmestä ovat!
2. Mutta minä - olipa jalkani vähällä kompastua, askeleeni juuri liukahtamallansa *shuP'khu*.
3. Sillä minä kadehdin öykkäreitä *Bahol'liym /halal*, kun minä näin jumalattomain *ra'shayim* menestyksen *sh'lom /shalom*.
4. Sillä ei heillä ole mitään vaivoja *chartsubbah* kuolemaan *l'motam* asti; lihava on heidän vatsansa.
5. Ei he ole vastuksissa *Baamal* niinkuin muut kuolevaiset *'enowsh*, eikä heitä vaivata muiden ihmisten *w'im-adam* kanssa.
6. Sentähden on ylpeys *gaa'vah* pride heidän kaulakorunsa, ja väkivalta *chamas* heillä kaunistuspukuna.
7. Heidän silmänsä *'aiyn* lihavuudesta pullistuvat *yatsa'*: ja sydämmen kuvatukset kuohuvat.
8. He pilkkaavat ja puhuvat pahuudessa *ra' rah | v'ra 7451* väkivaltaa; korkealta he puhuvat.
9. He nostavat suunsa taivaaseen *shamayim* asti /vastaan, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata *Baarets*.
10. Sentähden kääntyy *yashiyy* hänen kansansa sinne, ja särpäävät kyllin vettä.
11. Ja he sanovat *'amar*: "kuinka **yada-'EL** tietäisi, olisiko Korkeimmalla **V'El'yon** tietämystä?"
12. Katso, nämät ovat jumalattomia *r'shaiym*, ja ijäti *'Olam* suruttomina ovat he kuitenkin suuresti rikastuneet!
13. Aivan turhaan *akh'riyq /riyq* minä olen sydäntäni puhdistanut *ziKiytiy* ja pessyt käteni viattomuudessa,
14. kun olin kuitenkin vaivattu *nagu* joka päivä, ja kuritukseni *w'tokhach'Tiy* oli joka aamu käsissä.
15. Jos minä olisin ajatellut *im-amar'Tiy*: "minäkin tahdon niin puhua", katso, niin minä olisin pettänyt koko sinun **lastesi** poikiesi suvun.
16. Minä mietin ymmärtääkseni *ladaat* sitä, mutta se oli minulle *v'eynay /'aiyn* ylen vaikeaa *amal*.
17. siksi kun minä menin Pyhään **'El-mig'D'shey-'EL**, ja tarkastin heidän loppuansa *l'achariytam /achariyth* the end.
18. Totisesti Sinä asetit heitä liukkaalle, ja langetat heitä aivan häviöiksi *l'maSHuot /l'maSHuot* ruin.
19. Kuinka pian he joutuvatkaan hukkaan: häviävät ja hukkuvat kauhealla tavalla **terrori** *min-BaLahot /ballahah!*

20. Niinkuin uni herättyä raukee, niin Sinä, '**Adonay**, noustuasi hylkää heidän varjokuvansa *tzal'mam* illusion .
21. Kun se karvasteli minun sydämmessäni ja puri munaskuissani *w'khil'yotav /kilyah* munuainen,
22. olin minä tyhmä enkä mitään tietänyt *eda /yada'*; minä olin niinkuin nauta *B'hemot* Sinun edessäsi.
23. Kuitenkin pysyn minä alati Sinun tykönäsi; sillä Sinä pidät minun oikeasta *y'miyniy* kädestäni.
24. Sinä talutat minua neuvollasi *Baatatzkha /'etsah*, ja korjaat minua viimein kunniaan *Kavod*.
25. Kun Sinä vaan omani olet, ei minua mikään taivaassa *vaSHhamayim* eikä maan *vaarets* päällä miellytä *lo-chafatz'Tiy /chaphets*.
26. Ruumiini ja sieluni vaipuu, Sinä, '**Elohiym**, kuitenkin olet aina *l'owlam* sydämmeni turva *Tsur-l'vaviy* ja minun osani *w'chel'qiy*.
(Halle: 'Vaikka vielä minun ruumiini ja sieluni vaipuisi')
27. Sillä katso, jotka Sinusta kaukana pysyvät (luopuvat), ne hukkuvat *yovedu /abad* helvettiin; Sinä kadotat *hitz'maTah* kaikki, jotka Sinua vastaan huorin *Kal-zoneh* idolatry, adultery tekevät.
28. Mutta minun onneni on, että [lähestyä *qiravat*] '**Elohiym** ~~on~~ minua läsnä; minä panen turvani *mach'siy* **BAdonay YHWH** ['herraan herraan'] ilmoittaakseni *l'saPer* kaikkia Sinun töitäsi *mal'akhoteykha*!

74. Psalmi

Assafin opetusvirsi *Mascil*.

1. Miksi, '**Elohiym**, niin ratki pois syöksit, miksi suitsepi vihasi *aP'kha* laitumesi lampaita kohtaan?
2. Muista seurakuntaas *adat'kha*, jonka Sinä muinoin omistit ja perintösuvukses *shevet* lunastit Jeshua *Gaal'Ta /Gaal*, muista Sionin vuotta, jossa asuit!
3. Astu omin askeleis ylös ikuisille raunioille; vihollinen *'oyeb* on raiskannut *ra'a'* kaikki pyhäkössä *BaQodesh*. (1776: Tallaa heitä jaloillas, ja sysää heitä ijäiseen hävitykseen)
4. Vihamiehesi *tsarar* to cramp kiljuvat Sinun huoneissasi, ja asettivat omat merkkinsä merkeiksi *ototam otot /owth*.
5. Näyttipä siltä, kuin olisi tiheässä puistossa kirveitä korkealle kohotettu.
6. Ja nyt he takoivat rikki kaikki sen kaunistukset piiluilla ja moukareilla.
7. He pistivät tuleen Sinun pyhän sijasi *miq'Dashekha*, ja repivät maahan *laarets* Sinun Nimesi *mish'Kansh'mekha* asunnon.
8. He sanoivat *am'ru* sydämmessänsä: "hävittäkäämme heidät peräti!" He polttivat kaikki '**EL** kokoushuoneet maassa *khal-moadey-el Baaretz*.
9. Omia merkkejämme *otot* emme nyt näe, eikä ole enää profettaa *naviy* maassa; ei ole sitä keskellämme joka tietäisi *yode*: kuinka kauan? '*Ad* -

10. **'Elohiym**, kuinka kauan vihamies *tsar tsar* häpäisee ja vihollinen *'oyeb* niin ratki pilkkaa Sinun Nimeäsi *Shimkha*?
11. Miksis peräytät kätesi *yad*, oikean kätesi? Pois se povestasi, hävitä *khaLeh* finish, the end!
12. **Jeshua Y'shuot** - kaiken avun antaja maan päällä.
Velohiym on kuitenkin muinaisista minun kuninkaani *mal'Kiy*, joka on ~~kaiken avun antaja~~ *Y'shuot /Yashuw'ah* maan *haarets* päällä.
13. Sinä halkaisit meren voimallasi *'oz*, Sinä särjät lohikäärmeiden *taNiyiyim* (Hesek. 29:3) päät *rashey* vesissä.
14. Sinä musersit leviatanin *liw'yathan* päät *rashey*, ja annoit *TiT'neNu /Nathan* ne ruuaksi erämaan eläinten joukolle/ihmisille/heimoille. (*liwyathan*; käärme, krokotiili, suuri merihirviö; *Babylon symbol*)
15. Sinä kuohutit lähteet ja joet, Sinä kuivasit *hovash'Ta /Yabesh* (kts liite) väkevät virrat.
16. Sinun on päivä, Sinun on myös yö; Sinä rakensit tähdet ja auringon.
17. Sinä sääsit kaikki maan *'arets* rajat, Sinä teit suven ja talven.
18. Niin muista siis tätä; vihollinen *'oyeb* häpäisee **YHWH**, ja hullu *nabal* kansa pilkkaa Sinun Nimeäsi *Sh'mekha*.
19. Älä anna *Nathan* pedolle mettisesi *kyyhky* sielua *nefesh*, ja älä ijäti unohda sorrettujesi henkeä!
20. Muista liittoa *laB'riyt*; sillä maan *machashaKey-erets* pimeät rotkot ovat täynnä väkivallan *chamas* pesiä!
21. Älä anna poljetun *Dakh* palata pois häväistynä; kurja *w'ev'yon* ja köyhä kiittäkööt Sinun Nimeäsi *Sh'mekha*!
22. Nouse, **'Elohiym**, aja asiasi; muista hullujen *nmiNiy-naval /nabal* joka päivä Sinua häpäisevän!
23. Älä unohda vihamiestesesi *tzor'reykha* huutoa ja vastustajiesi meteliä, joka alati pauhaa!

75. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava kuin "Älä hukuta!" Assafin soittovirsi.

2. (1.) Me kiitämme *hodiynu /yadah* Sinua, **'Elohiym**, me kiitämme *hodiynu* Sinua, ja Sinun Nimesi *Sh'mekha* on läsnä; Sinun ihmeitäsi ilmoitetaan.
3. (2.) Sillä "Minä otan määrä-ajan, Minä tuomitsen *esh'Pot /shaphat* oikein.
4. (3.) Kun maa *'erets* vapisee *n'mogiyim /muwg* sulaa ja kaikki sen asuvaiset; niin Minä vahvistan lujasti sen patsaat." Sela.
5. Minä sanon öykkäreille *lahol'liym /halal*: älkäätkerskatko! ja jumalattomille *w'larshaiym*: älkäätkin niin sarvea *qeren* nostelko!
6. Älkäätkin korkealle sarveanne nostelko, älkäätkin niskoitellen puhuko *T'daB'ru /dabar* uhmapuheita!
7. Sillä ei idästä eikä lännestä, eikä vuorten korvesta (etelä)-

8. vaan **Kiy-Elohiym** on tuomari *shofet /shaphat*, tämän Hän alentaa *yash'Piyl /shaphel* , ja toisen ylentää *yariym*.

9. Sillä malja on **B'yad-YHWH** kädessä, ja se kuohuu viinistä, on täynnä (punaista) sekaviiniä; siitä Hän kaataa; rahkoinensa vaan täytyy kaikkein jumalattomain maan *'Kol rish'ey-aretz* päällä se särpiä ja juoda.

10. Mutta minä ilmoitan *aGiyd* Ijankaikkisesti *'olam*, ja veisaan kiitosta *azaM'rah*
LElohey Yaaqov (Jaakobin)

11. Ja minä särjen *agaDe /gada* tuhota kaikki jumalattomain *r'shaiym* sarvet *qeren*; mutta vanhurskasten *tzaDiyq* sarvet korotetaan.

76. Psalmi

Edelläveisaajalle; kanteleilla; Assafin psalmivirsi.

2. **'Elohiym** on Juudassa tuttu, Israelissa on Hänen Nimensä *Sh'mo* suuri *Gadol*.

3. (2.) Salemissa *Veshalem* on Hänen = YHWH majansa (suKo= tabernacle), ja Sionissa *VeTsion* Hänen asumisensa. (Huom. **ei jeru**-salemissa)

4. (3.) Siellä Hän särki *shabar* räjähtää burst

- joutsen *rish'fey*- tulihiili, salama, kuume,

- nuolet *-gashet*, taivuttaa, jousi, voima, **iris**,

- kilven *magen* varustesolki, krokotiilin suomusnahka

- miekan *w'cherev* kuivuus

- sodan *umil'camah*, Sela.

(em. lista kuvaa tuhotun OSIRIKSEN 'ominaisuudet', vrt Halle: Saarnaajan kirja)

5. Sinä olet kirkkaampi *'owr*, loistavampi *'addiyr* ryöstövuoria *taref*.

6. Urhoolliset ryöstettiin ja uupuivat uneensa, eikä sankaritkaan *'enowsh* käsiänsä *y'deyhem* löytäneet.

7. Sinun rangaistuksestas, Jaakobin **'Elohej Yaaqov**, vaipuivat syvään uneen sekä vaunut että hevoset.

8. Sinä olet peljättävä *nora*, Sinä! Kuka voi vihasi *'aPekha* noustua seisoa Sinun edessä *l'faneykha?*

9. Taivaasta *miSHamayim* Sinä kuulutit tuomion *Diy*; maa *'eret*z peljästyivät *yar'ah* ja vaikenit,

10. **'Elohiym** noustessa tuomitsemaan vapauttamaan **Jeshua** *l'hoshiy /Yasha'* **'auttamaan'** kaikkia raadollisia *Kal-an-wey-eret*z maassa. Sela.

11. Sillä ihmisten *'adam* julmuus *Kiy-chamat/chemah* tulee Sinulle kunniaksi *Todeka /yadah* ; Sinä vyötät itses vihan *chemot* varoilla. (Piplia 1776: "Kuin ihmiset kiukuitsevat Sinua vastaan")

12. Tehkää lupauksia ja täyttäkää *shalam* ne **LAYHWH 'Eloheykhem**; kaikki, jotka Hänen ympärillensä ovat, viekööt lahjoja Peljättävälle **laMora'** /mowra!

13. Hän masentaa *yiv'tzor* leikkaa päämiesten ~~röyhkeyden~~ hengen *ruch*; Hän on peljättävä *nora* maan *l'mal'khey-aretz* kuninkaille!

77. Psalmi

Edelläveisaajalle; veisattava Jedutunin tavalla; Assafin Psalmi.

2. **EL-'Elohiym** minä parun *qoliy*;

EL-'Elohiym minä huudan *qoliy*,

minä huudan äänelläni

ja Hän kuuli minua *w'haaziyn* - kuullaksensa laajensi käsillä korviansa. (Halle: "että Hän ~~kuulisi~~ minua")

3. (2.) Hätäpäivänäni *tzaratiy* minä etsin *darash'Tiy* '**Adonay**; käteni *yad* on yöllä ojennettu, eikä väsy; sieluni *naf'siy* ei tahdo itseänsä lohduttaa.

4. (3.) Minä muistelen '**Elohiym**, ja huokaan *w'ehemayah* 'voivotella' olen ajatuksissani, ja henkeni *ruchiy* nääntyy. Sela.

5. Sinä pidät silmälautani '*aiyn* valveella *sh'murot /shamurah*; minä olen niin levoton, etten puhuakaan *adaBer* voi.

6. Minä ajattelen entisiä aikoja, muinaisia vuosia '*Owlam*.

7. Minä muistelen yöllä kanteleeni soittoa; minä mietin sydämessäni, ja henkeni *ruchiy* tutkii:

8. "Hyljänneekö '**Adonay** Ijankaikkisesti *hal'olamiym*, eikä enää ollenkaan armahtane *lir'tzot* olla tyytyväinen?"

9. Onko Hänen laupeutensa muuttunut ijäksi, ja lieneekö lupaus jo loppunut suvusta sukuhun?

10. Lieneekö '**EL** jo unohtanut armahtaa *chaNot* rukoukseni, tai sulkenut vihassa *B'af* laupeutensa *rachamayw*?" Sela.

11. Mutta minä sanoin '*amar*: "tämä on minun kärsittäväni; (mutta muistan)

Ylimmäisen '**Elyown** oikean käden aikaa."

12. Minä ylistelen *maal'ley-Yahh* töitä, sillä minä tahdon muistaa entisiä ihmeitäsi.

13. Tahdon tutkistella kaikkia Sinun töitäsi, ja miettiä Sinun tekojasi.

14. '**Elohiym**, Sinun tiesi *Dar'Kekha* on pyhä *BaQodesh*; kuka on niin suuri *Gadol*

Miy-'El 'KElohiym kuin Sinä?

15. Sinä olet **HaEl**, ihmetten **Pele** tekijä '*oseh*; Sinä ilmoitit *hoda'Ta* voimasi *uZeka* kansain keskellä.

16. Sinä olet käsivarrellasi lunastanut **Jeshua** *Gaal'Ta* kansasi, Jaakobin ja Josefin lapset pojat. Sela.

17. Vedet näkivät* Sinut, '**Elohiym**, vedet näkivät* Sinut ja vapisivat *chuw*, ja syvyedetkin värisivät. (**raukha Mayim*)

18. Paksut pilvet kaasivat vettä, pilvet jyllisivät *Nat'nu*, ja sinun nuolesi välähtelivät.

19. Sinun jylinäsi ääni kaikui tuulispäässä, ja leimauksesi valaisivat maanpiirin; maa vapisi ja värisi.

20. Sinun ties *derek* kulki meressä, ja polkusi suurissa vesissä *mayim*, eikä Sinun jälkiäsi näkynyt *nodau*.

21. Sinä saatoit kansasi niinkuin lammasmaan, Moseksen ja Aaronin kädellä *B'yad-mosheh*.

78. Psalmi

Asafin opetusvirsi.

1. Kuule *haaziynah*, kansani, Minun *aMiy* opetustani **Toratiy**: kallistakaat *hatu /natah* korvanne suuni sanoihin *l'imreyfiy!*

2. Minä avaan suuni vertauksiin, saarnaan sananlaskuja *chiydot* hard question, puzzle muinaisajoista.

3. Mitä me olemme kuulleet *shama'nu* ja tiedämme *waNedaem*, ja isämme ovat meille kertoneet,

4. sitä emme tahdo salata heidän ~~lapsittansa~~ pojilta, vaan julistaa nousevalle sukupolvelle **YHWH** kiitoksia *T'hiLot*, ja Hänen voimaansa ja ihmeitensä, joita Hän on tehnyt *'asah*.

5. Hän asetti todistuksen Jaakobissa, ja antoi lain **w'Torah** Israelissa, jonka Hän sääsi meidän isillemme opetettavaksi *yada* heidän ~~lapsillensa~~ pojille,

6. Että tuon tuntisi nouseva sukupolvi, pojat vielä syntyväiset, ja hekin nousisivat sitä ilmoittamaan ~~lapsillensa~~ pojille,

7. ja panisivat turvansa **'Elohiym**, eivätkä unohtaisi *maal'laey-'EL* tekoja, vaan pitäisivät Hänen käskynsä *umitz'wotayw*

8. eivätkä olisi, niinkuin heidän isänsä, vastahakoinen ja kankea *marah* suku, joka ei taivuttanut sydäntänsä, ja jonka henki *rucho* ei riippunut uskollisesti *et-'EL*.

9. Efraimin ~~lapset~~ pojat, varustetut joutsimiehet, kääntyivät pakoon tappelupäivänä.

10. Ei he pitäneet *shamru* **'Elohiym** liittoa, eivätkä huolineet *meanu* kieltäytyä vaeltaa *lalekhet* Hänen laissansa **uvTorato**.

11. Ja he unohtivat Hänen *w'nifl'otayw* tekonsa ja ihmeensä, joita Hän heille oli näyttänyt.

12. Heidän isänsä nähden teki **Jeshua** *Pele** ihmeitä Egyptin maassa *B'eretz*, Soanin kedolla.

(Halle: * **'Hän'** - Hän on kaiken taustalla)

13. Hän halkasi meren ja vei heidät yli, ja asetti vedet *mayim* niinkuin roukkion.

14. Ja Hän johdatti heitä päivin pilvillä *Beanan /Anani*, öisin tulen *'esh* valolla. [Anani = Pilvinen = **Jeshua**]

15. Hän halkasi kallioid *Tzuriym* korvessa, ja juotti heitä runsaasti [kalliosta *Tzuriym*=**Jeshua**] niinkuin virroilla.

16. Ja Hän laski *waYotzi* vuot kalliosta *miSala*, ja vuodatti vedet *mayim* niinkuin virrat.

17. Mutta vielä he sittenkin syntiä tekivät Häntä vastaan ja vihoittivat *marah* Korkeinta **'Elyon** korvessa.

18. He kiusasivat **Vay'naSu-'EL** sydämässään, vaati ruokaa sielullensa *l'naf'sham*.
19. Ja he puhuivat *Dabar* **'BElohiym** vastaan, sanoen *am'ru*: "voineeko **'EL** valmistaa pöydän korvessa?"
20. Katso, kyllä Hän kallioon *Tsuwr* löi, ja ojat *mayim* juoksivat *waYazuvu* vapaasti ylitsevuotava - mutta voineeko Hän leipääkin antaa, tahi kansallensa lihaa toimittaa *Tet / nathan*?"
21. Sentähden, kun **YHWH** tämän kuuli *shama'*, vihastui Hän, ja tuli *w'esh* sytytettiin Jaakobissa, ja viha *af* nousi Israelissa,
22. koska he eivät uskoneet **'BElohiym**, eivätkä turvautuneet **Jeshuaan BiYshuato-** (ei uskaltaneet Hänen ~~apua~~ *BiYshuato /Yashuw'ah*).
23. Ja Hän käski pilviä ylhäältä, ja avasi taivaan *shamayim* ovet,
24. ja sateli heille mannaa *man* syötäväksi, ja antoi *Nathan* heille taivaan *shamayim* viljaa.
25. Ihmiset *'iysh* söivät enkelien leipää; Hän lähetti heille ruokaa yltäkyllä.
26. Hän pani itätuulen taivaalla *shamayim* liikkeelle, tuotti voimallansa *B'uZo* etelätuulen,
27. sateli heidän päällensä lihaa niinkuin tomua *Keafar /aphar*, ja lintuja niinkuin meren santaa,
28. ja pudotti ne keskelle heidän leiriänsä, heidän majainsa ympärille.
29. Niin he söivät ja yltäkyllä ravittiin: ja Hän täytti heidän himonsa.
30. Kun ei he vielä lakanneet himoitsemasta, ja ruoka oli vielä heidän suussansa,
31. nousi viha *w'af* **'Elohiym** heihin, ja tappoi lihavimmat *mashman* heidän joukossansa; ja nuoret miehet Israelissa löi Hän maahan.
32. Mutta kaikissa näissä he vieläkin syntiä tekivät, eivätkä uskoneet Hänen ihmeitensä.
33. Sentähden Hän lopetti *waykhal* the end heidän päivänsä niinkuin tuulen tuhahduksen *Bahevel /hebel*, ja heidän vuotensa pikaisessa perikadossa *BaBehalah* panic, destruction.
34. Kun Hän heitä tappoi *im-haragam*, etsivät *ud'rashuhu* he Häntä: ja he palasivat ja kysyivät **Veshicharu-'EL**,
35. ja muistelivat, että **Kiy-Elohiym** on heidän turvansa *Tsuwram* Kallionsa, ja Korkein **'Elyown 'EL** heidän ~~lunastajansa~~ **Jeshua** *Ga'al*.
36. Ja he pettivät *pathah =deceive, delude* Häntä suullansa, ja valehtelivat Hänelle kielellänsä;
37. sillä heidän sydämmensä ei ollut vakaa Hänen kanssansa, eivätkä olleet uskolliset Hänen liitossansa *Biv'riyto* covenant.
38. Kuitenkin on Hän ~~armollinen~~ *rachum* compassion, rakastaa, kiintymys, ja antaa pahat teot *'avon* anteeksi, eikä hukuta; ja Hän palautti usein vihansa *aPo*, eikä laskenut kaikkea kiivauttansa nousemaan.
39. Sillä Hän muisti heidän lihaksi, tuulen hengeksi *ruwach*, joka menee pois, eikä palaja.
40. Kuinka usein he vihoittivatkaan *marah* Häntä korvessa, ja pahoittivat Hänen mieltänsä erämaassa!
41. Ja he kiusasivat vieläkin **'EL**, ja loukkasivat Israelin Pyhää *Qadowsh tsar tsar*.

42. Ei he muistaneet Hänen kättänsä *yad*, eikä sitä päivää, jona Hän **Jeshua** lunasti asher-Padam /*padah* heidät vihollisista;

-Egyptiläisille-

43. jona Hän merkkinsä teki Egyptissä, ja ihmeensä Soanin kedolla.

44. Hän muutti heidän virtansa vereksi *l'dam* kuolemanveri, etteivät virroista voineet juoda.

45. Hän lähetti heidän sekaansa turilaita, jotka heitä söivät, ja sammakot, jotka heitä hukuttivat;

46. Hän antoi heidän tulonsa ruohomadoille, ja heidän työnsä heinäsirkoille.

47. Ja Hän hävitti rakehilla heidän viinipuunsa, ja heidän metsäfiikunansa jääkivillä.

48. Hän löi heidän karjansa rakehilla, ja heidän laumansa pitkäisen tulella.

49. Hän lähetti heidän päällensä vihansa *'aph* tulen, kiivauden *'ebrah*, julmuuden ja ahdistuksen *tsarah*, lähettämällä *mishlachath* (=lähettää sotajoukot) **pahoja ra'rah enkeleitä - ra'rah** | *rayim* 7451 .

50. Hän avasi tien vihallensa *'aph*, eikä säästänyt heidän sielujansa *nephesh* kuolemasta *maveth* hades, ja hylkäsi heidän henkensä ruton valtaan.

51. Hän löi kaikki esikoiset Egyptissä, miehuuden alkeet Hamin majoissa *'ohel*,

52. Ja Hän antoi kansansa vaeltaa niinkuin lampaat, ja vei heitä niinkuin laumaa korvessa;

53. Ja Hän saattoi heitä turvallisesti, ettei he peljänneet; meri peitti heidän vihollisensa *'oyeb*.

54. Ja Hän vei heidät pyhille *qodesh* rajoillensa, tälle vuorelle, jonka Hänen oikia kätensä oli omistanut.

-Luvatussa maassa-

55. Ja Hän karkoitti pakanat heidän edestänsä, ja jakoi heidät arvalla määrättyyn perintöön, ja asetti Israelin sukukunnat *shiv'tey* heidän majoissansa asumaan *B'aholeyhem*.

56. Mutta he kiusasivat *way'naSu* /*marah* ja vihoittivat Korkeinta **Et-Elohiym El'yown**, eivätkä pitäneet Hänen todistuksiansa *w'edotayw*;

57. vaan luopuivat pois ja pettivät *waYiv'G'du*, niinkuin heidän isänsäkin; he poikkesivat pois niinkuin hellinnyt joutsi.

58. Ja he vihoittivat Häntä uhrikukkuloillansa *B'vamotam*, ja suututtivat Häntä epäjumaliensa *uvifsiyleyhem* idol kuvilla.

59. Tämän kuuli *shama* 'Elohiym ja vihastui, ja hylkäsi kovin Israelin,

60. Ja Hän hylkäsi asuinsijan *mishkan* Silossa, majan *'ohel*, jonka Hän oli asettanut ihmisten *Baadam* keskelle,

61. ja antoi *waYiTEn* voimansa *uZo* vankeuteen, ja kunniansa vihollisten käsiin *v'yad-tsar*.

62. Ja Hän antoi kansansa miekan valtaan, ja vihastui *hit'aBar* perintöönsä.

63. Heidän nuorukaisensa kulutti tuli *akh'lah-esh*, eikä heidän neitseitensä häälauluilla ylistetty.
64. Heidän pappinsa kaatuivat miekalla, eikä heidän leskensä *w'al'm'notayw* itkeneet.
65. Mutta **'Adonay** heräsi niinkuin joku makaavainen, niinkuin viinistä riemastunut sankari *K'giBor*,
66. ja löi vihollistansa *tzarayw* pakoon, ja saatti *Nathan* heille Ijankaikkisen *'Owlam* häpeän,
67. ja hylkäsi Josefin majan *'ohel*, eikä valinnut Efraimin sukukuntaa *shebet*.
68. vaan valitsi Juudan sukukunnan *shebet*, Sionin vuoren, jota Hän rakasti *ahav*,
69. Ja Hän rakensi pyhän sijansa niinkuin taivaan korkeudet, niinkuin maan *Keret*, jonka Hän on perustanut Ijankaikkisesti *l'olam*.
70. Ja Hän valitsi palvelijansa *av'Do* Davidin, ottain hänet lammastarhoista.
71. Imettävään lampaiden jälistä haetti Hän hänen kaitsemaan *lir'ot* kansaansa Jaakobia, ja perimystänsä Yisra'El.
72. Ja Hän kaitsi *waYir'em* heitä kaikella sydämmensä vakuudella, ja johdatti heitä taitavalla kädellä.

79. Psalmi

Assafin Psalmi.

- 'Elohiym**, pakanat *goyim* ovat perikuntaasi karanneet, ovat saastuttaneet pyhän *Qodesh* temppelesi *heykhal*, ja Jerusalemin tehneet kiviraunioiksi.
- He antoivat *nat'nu* palvelijaisi *avadeykha* ruumiit taivaan *shamayim* linnuille ruuaksi, ja ystäväisi *chaciyd* lihan maan *'eret* pedoille.
- He vuodattivat *shaphak* heidän vertansa niinkuin vettä *mayim* Jerusalemin ympärille; eikä kukaan heitä haudannut.
- Me olemme joutuneet häväistykseksi naapureillemme, pilkaksi ja nauruksi, ympärillämme asuvaisille.
- YHWH**, kuinka kauan Sinä yhä vihainen olet ja annat kiivautesi *'esh* tulena palaa?
- Vuodata *shaphak* vihasi *chamat'kha* pakanain *gowy* päälle, jotka eivät Sinua tunne, ja valtakuntain päälle, jotka eivät Sinun Nimeäsi *BeShimkha* avuksi huuda!
- Sillä he ovat syöneet Jaakobin, ja hänen huoneensa hävittäneet.
- Älä muistele meidän entisiä pahoja *awonot* tekojamme; ennättäköön meitä nopeasti Sinun armeliaisuutesi *rachameykha*, sillä me olemme sangen viheliäisiksi joutuneet!
- 'Azarenu 'Elohey Jeshua Yish'enu al-Dvar -**
(~~Auta~~ *'azar Yesha'* suojele ~~Jumalan Sana~~ Jeshua - Sinun Nimesi *Al-Debar Khevod-Shmekha* kunnian tähden! Pelasta *w'haTZiylenu /natsal* meitä, ja anna meille syntimme *chatta'ah* anteeksi Nimesi *Shmekha* tähden!)
- Miksi sanoisivat *'amar* pakanat *haGoyim*; "missä on nyt heidän **'Eloheyhem**?"
Ilmoitettakaan pakanain *gowy* keskellä meidän silmäimme *'aiyn* nähden Sinun palvelijaisi vuodatetun veren *Dam-avadeykha* kosto *shaSHafukh*!

11. Tulkoot vankien *aciyr* huokaukset *anaqah* kirkuminen Sinun eteesi *paniym*! Säädä kuoleman *tmuwthah* teloitus **lapsia** poikia suuren käsivartesi voimalla!
12. Ja kosta *shuwv* naapureillemme seitsemän kerroin heidän helmaansa heidän pilkkansa *cher'Patam*, jolla he ovat Sinua, '**Adonay**, pilkanneet.
13. Mutta me, Sinun kansasi ja Sinun laitumesi lauma, tahdomme kiittää *yadah* Sinua Ijankaikkisesti '*Owlam*, ja julistaa Sinun ylistystäsi '*ThiLatekha* suvusta sukuun.

80. Psalmi

Edelläveisaajalle; "Todistuksen liljain" mukaan; Assafin Psalmi.

2. Kuule, Israelin paimen *roeh ra'ah*, joka saatat Josefin niinkuin lampaista! Ilmesty kirkkaudessa *hofiyah /yapha'*, joka istut **Jeshua** *Yoshev /Yashab* Kerubein *kruwb* päällä!
3. (2.) Herätä voimasi *et-G'vuratekha /gbuwrah*, Efraimin ja Benjaminin ja Manassen edessä, ja tule **Jeshua** - ! (ja tule ~~avuksemme~~ *liYshuatah /Yashuw'ah*.)
4. (3.) Käännä '**Elohiym**, kasvosi *paniym* loistakoon **Jeshua** *W'niuasheah /Yasha'* ! ('Elohiym, korjaa meitä jälleen ja anna kasvosi paistaa '*owr*, niin me olemme autetut *Yasha'*!)
5. (4.) **YHWH 'Elohiym Tz'vaot** kuinka kauvan Sinä vihastut *ashan'Ta* kansas rukouksiin *Bit'fiLat*?
6. Sinä ruokit heitä kyyneliä *dim'ah* leivällä, ja juotat heitä runsaasti kyyneleillä *Bid'maot*.
7. Sinä olet meidät pannut riidaksi *madon* naapureillemme; ja vihollisemme *w'oy'veynu* pilkkaavat meitä.
8. Käännä '**Elohiym Tz'vaot**, kasvosi loistakoon '*owr* **Jeshua** *w'niuasheah /Yasha'* ! (Halle: '**Elohiym Tz'vaot**, korjaa meitä jälleen, ja anna kasvosi *paniym* paistaa, niin me olemme ~~autetut~~ Jeshuassa *Yasha'*!)
9. Egyptistä Sinä nyhtäsit viinipuun, karkoitit pakanat *gowy* pois, ja istutit sen.
10. Sinä raivasit sille sijan, ja se juurtui juurevaksi ja täytti maan '*eretz*.
11. Vuoret peitettiin sen varjolla, ja **Ar'zey-EL** sedripuut sen oksilla.
12. Se levitti lehvänsä mereen asti, ja vesansa hamaan **Ve'EL-nahar** virtaan saakka.
13. Miksi siis särjät hänen aitansa, että kaikki tietä kulkevaiset *darekh* sitä repivät?
14. Metsäsika jyräsi sitä, ja metsän pedot syövät *ra'ah* sitä.
15. '**Elohiym Tz'vaot**', käännä kuitenkin, katso alas taivaasta *miSHamayim* ja näe, ja etsi sitä viinipuuta,
16. ja suojele sitä, jonka Sinun oikea kätesi istutti, sitä poikaa *ben* **Jeshua**, jonka Sinä itsellesi ~~valitsit~~ *iMatz'Tah /'amats* vahvistit !
17. Se on poltettu tulella *s'rufah /'esh* ja karsittu; Sinun kasvojesi uhkauksesta he hukkuvat *yovedu /'abad* (helvetti).
18. Sinun kätesi suojelemaan oikean kätesi miestä '*iysh*, ja **ihmisen poikaa** *ben 'adam* **Jeshua**, jonka Sinä itsellesi ~~valitsit~~ *iMatz'Tah* vahvistit,

19. niin emme Sinusta luovu; suo meidän elää (virkistä *chayah*), niin me Sinun Nimeäsi *BeShimkha* avuksi huudamme!

20. Käännä **YHWH 'Elohiym Tz'vaot'**, kasvosi *paniym* loistakoon 'owr **Jeshua** *w'niuasheah /Yasha!*

(Halle: Herra Jumala Sebaot, korjaa meitä jälleen, anna kasvosi paistaa, niin me olemme ~~autetut~~ *Yasha!*)

81. Psalmi

Edelläveisaajalle; Gittiit kanteleella; Assafilta.

2. Riemuitkaat **Lelohiym**, *uZeny /oz* meidän väkevyydellemme, pauhatkaat Jaakobin **Lelohey Yaagov!**

3. (2.) Virittäkää *su-zimrah /nasa'* soittovirsiä, lyökää rumpua (timbrel), soittakaat suloisia kanteleita sekä harppuja!

4. (3.) Puhaltakaat pasunaa *shofar* uudella kuulla, juhlapäivänämme, täydellä kuulla!

5. Sillä se on sääntö Israelissa, ja Jaakobin **Lelohey** oikeus.

6. Sen Hän pani Josefissa todistukseksi, kun Hän kulki *yatsa'* yli Egyptin maan; silloin me kuulumme *shama'* tuntemattoman *yada* puheen.

7. Minä siirsin heidän olkansa kuorman alta; ja heidän kätensä pääsivät kuormavasua kantamasta.

8. Hädässäsi *BaTZarah* sinä huusit, ja Minä pelastin *waachaL'tzeKa /chalats* sinut; Minä vastasin sinua pitkäisen pilvestä, ja koettelin *ev'chan'kha /bachan* sinua riitaveden *al-mey M'riyyah* tykönä. Sela.

9. Kuule *sh'ma* Minua, kansani, Minä varoitan 'uwd sinua! Israel, koska sinä Minua ~~kuulisit~~ *im-Tish'ma-liy!*

10. Älköön olko sinussa muukalaista *Lo-Jihjeh 'EL*, ja äläkä kumarra *tisch'Tachaweh* vierasta **Le-EL!**

[**Jakeet 9-10: ... jos kuulet Minua niin silloin sinussa ei tule olemaan muukalaista, vierasta **Le-EL**]**

11. Minä *anokhiy* olen **YHWH 'Eloheykha**, joka sinut toin ylös Egyptin *Mitzraim* maalta *meerets*; levitä suusi, niin Minä sen täytän!

12. Mutta Minun kansani ei kuullut Minun ääntäni *w'lo-shama'*, eikä Israel Minuun mielistynyt.

13. Niin Minä laskin heidät sydämmensä paatumukseen *Bish'riyrut 'kiero'*, vaeltamaan *yalak* omissa neuvoissansa.

14. Joska Minun kansani kuulis *shome* Minua, ja Israel vaeltaisi minun teilläni *BId'rakhay!*

15. Niin Minä pian painaisin alas heidän vihollisensa *'oy'veyhem*, ja kääntäisin käteni heidän ahdistajiansa *tzareyhem* vastaan.

16. **YHWH** vihamiehet liehakoitsisivat Hänen edessänsä; mutta heidän aikansa olisi Ijankaikkisesti *'Owlam* pysyvä,

17. Ja Minä ruokkisin heitä parhailla nisuilla, ja ravitsisin heitä hunajalla *dabash*
Kalliosta *umiTsuwr*.

82. Psalmi

Assafin Psalmi.

1. **'Elohiym** seisoo **Baadat-EL** seurakunnassa, Hän pitää tuomiota **'Elohiym** keskellä.
2. "Kuinka kauvan te väärin tuomitsette *Tish'Ptu-awel /'shaphat /evel*, ja pidätte *Tisu-selah /nasa'* nostatte, hyväksytte jumalattomien *r'shaiym* puolta? Sela!
3. Hankkikaat oikeus *Shiftu-dal* **halvalle** riippuvainen ja **orvolle** yksinäiselle *w'yatom /yathowm*, ja julistakaat sorretut ja vaivaiset hurskaiksi *hatz'Diyqu!*
4. Pelastakaat **Jeshua** *Pal'tu-dal* **halpaa** riippuvaista, heikkoa ja köyhää *'w'ev'yon /'ebyown*, ja päästäkää *haTZiyly /natsal* häntä jumalattomien *r'shaiym* käsistä! " -
5. "Ei heillä ole tuntoa *yadu* eikä taitoa, pimeydessä he vaeltavat; sentähden kaikki maan *'erets* perustukset horjuvat.
6. Minä sanoin *'aaniy-amar'Tiy*: te olette **'Elohiym**, ja kaikki Korkeimman **'Elyown** **lapsia** poikia;
7. Kuitenkin täytyy teidän kuolla niinkuin ihmiset *K'adam*, ja kaatua niinkuin joku muukin ruhtinoista *haSariym*."
8. Nouse, **'Elohiym**, ja tuomitse maa *haarets*; sillä kaikki pakanat *haGoyim* ovat Sinun perintöäsi!

83. Psalmi

Assafin soittovirsi.

2. (1.) **'Elohiym**, älä ole niin ääneti, älä vaikene *Techerash*, äläkä lepää, **'EL!**
3. (2.) Sillä katso, vihollisesi *oy'veykha* hälisevät *yehemayun /hamah* riehuvat/sota, kiukuitsevat, ja Sinun vihamiehesi nostavat *nas'u* päätänsä *ro'sh*.
4. (3.) He pitävät kansaasi vastaan kavaloita hankkeita, ja neuvottelevat Sinun suojeltaviasi vastaan.
5. (4.) He sanovat: "tulkaat *l'khu /yalak*, hävittäkäämme heidät kansana olemasta, ettei Israelin nimeä enään muisteltaisi."
6. (5.) Sillä he neuvottelevat yksimielisesti, ja tekevät liiton Sinua vastaan,
7. Edomin *'majat aholey* tabernacles ja Ismaelilaiset, Moab ja Hagarilaiset, edom, *w'yish'm'eliym moav*, *w'hag'riym*
8. Gebal ja Ammon ja Amalek, Filistea ynnä Tyron asuvaiset *yosh'vey /yashab* *asettua*, avioliitto, *tsor* kallio.
9. Assur on myös heihin liittänyt auttamaan Lotin **lapsia** poikia, Sela.

10. Tee *'asah* heille niinkuin Midianille, niinkuin Sisseralle, niinkuin Jabinille Kisonin joella,
11. jotka hävitettiin Endorin tykönä, ja joutuivat lannaksi maalle.
12. Pane heidän pääruhtinaansa *nadiyb* Orebin ja Sebin kaltaiseksi, ja kaikki heidän ylimmäisensä Seban ja Salmunnan vertaiseksi,
13. koska he sanovat: "valloittakaamme itsellemme **'Elohiym** asunnot!"
14. Minun **'Elohay**, tee heitä tuhkavihuriksi *khaGal'Gal* pyörä, pyörremyrsky, korreksi tuulen *ruwach* edessä *lifney-ruch!*
15. Niinkuin kulo metsän polttaa *K'esh*, ja niinkuin liekki mäet korventaa,
16. niin vainoo *Tir'D'fem* heitä raju-ilmallas, ja hämmästyttä *t'vahalem* vapista palpitte heitä tuulispäällä *uv'sufat'kha* hurricane.
17. Täytä heidän kasvonsa *paniyim* häpeällä *galown* disgrace, että he Sinun Nimeäsi *Shimkha*, **YHWH**, etsisivät!
18. Hävetköt *yevoshu* kalpenevat he ja hämmästyköön *w'yiBahalu* ijanikuisesti *'Ad*, ja häpeään joutukoot ja hukkukoot *'abad* helvetti!
19. Ja tietäköt *yada*, että Sinä, jonka ainoan Nimi *Shimkha* on **YHWH**, olet Korkein **'Elyown** koko maan *'erets* päällä!

84. Psalmi

Edelläveisaajalle; Gittiit kanteleella; Koran lasten poikien Psalmi.

2. (1.) Kuinka ihanat *Y'diydot* ovat Sinun asuinsijasi *mish'K'noteykha*, **YHWH Tz'vaot!**
3. (2.) Minun sieluni *naf'shiy* ikävöitsee ja halajaa **YHWH** esikartanoihin *l'chatzrot /chatser* muurien ymp. piha, sieluni ja ruumiini riemuitsee **'EL**, elävän **'EL** edessä. (Sana *'el* tarkoittaa myöskin: kohti, lähellä, kanssa)
4. (3.) Löysihän lintunen huoneen *vavith*, ja pääskynen itsellensä pesän, johonka he poikansa panevat - Sinun alttarisi ääressä, kuninkaani **YHWH Tz'vaot Mal'kiy w'Elohay!**
5. Autuaat *ash'rey* ovat ne, jotka Sinun huoneessasi asuvat *yosh'vey* avioliitto; vielä he Sinua kiittävät. Sela.
6. Autuas *'ash'rey* on se ihminen *'adam*, jonka väkevyys *'oz-lo* on Sinussa; ja vaeltavat sydämmestänsä Sinun teilläsi,
7. Käyden itkulaakson Baka (*Baca; syvä pimeä rotkokolaakso Libanonilla*) lävitse, tekevät he sen lähteiden maaksi, ja aamusade *mowreh*: sade, jousimies, opettaa verhoon sen siunauksilla.
8. He kulkevat *yalak* kasvaen voimasta voimaan, ja ilmestyvät *ra'ah* **EL-Elohiym** eteen Sionissa *Tsiyown*.
[*Yel'khu mechayil EL-chayil yeraeh EL-Elohiym.*]
9. **YHWH 'Elohiym Tz'vaot'**, kuule *shm'ah* minun rukoukseni *t'fiLatiy*, ota kuitenkin korviisi, Jaakobin **'Elohey!** Sela.

10. Katso *r'eh* **'Elohiym**, meidän kilpemme *magiNenu*, katsahda voideltusi **M'shiychekha** /*HaMashiyach* **Messiaan** puoleen!
11. Sillä yksi päivä Sinun esikartanoissasi on parempi kuin tuhannen muualla: ennen minä olisin ovenvartijana *B'veyt* **'Elohay** huoneessa, kuin asuisin jumalattomien majoissa *B'aholey-resha*.
12. Sillä **YHWH 'Elohiym** on aurinko *shemesh* ja kilpi/solki *umagen*. **YHWH** antaa *yiTen* armon ja kunnian *kabowd*: ei Hän kiellä *yim'na-Tov* hurskaasti *B'tammiym* vaeltavilta mitään hyvää.
13. **YHWH Tz'vaot**, autuas *'ash'rey* onnellinen on se ihminen *'adam*, joka Sinuun turvaa!

85. Psalmi

Edelläveisaajalle; Koran lasten poikien Psalmi.

2. **YHWH**, Sinä olit **armollinen** *rattziyta* tyytyväinen Sinun maakunnallesi *ar'tzekha*, ja palautit Jaakobin vangit,

3. (2.) Sinä annoit anteeksi *nasata* nostaa kansasi pahat teot *khal-chatam*, ja peitit *kacah* kaikki heidän syntinsä *chatta'ah*. Sela!

[alkutekstissä vain 6-sanaa: *nasata awon aMekha KiSiyta khal-chatam*]

4. (3.) Sinä lepytit kaiken kiivautesi *evratekha*, ja käännyit pois vihasi tulesta *mecharon aPekha*.

5. (4.) **Käänny 'Elohey Yish'enu Jeshua!**

(Korjaa meitä jälleen, **'Elohey** autuutemme, **Yish'enu** /*Yesha'* ja lakkauta taas närkästyksesi meistä!)

6. Tahdotkos Ijankaikkisesti *'Owlam* olla vihainen meille ja pitkittää *Tim'shokh'* vihaasi *aP'kha* suvusta sukuun?

7. Etkös meitä virvoita *T'chaYenu* jälleen, että kansasi Sinussa iloitsisi?

8. **YHWH**, osoita *ra'ah* meille laupeutesi *chas'Dekha*, ja anna *TiTen-lanu* **Jeshua w'Yesh'akha** /*Yesha'*! (anna *autuutesi* meille.)

9. Minä kuulen (tahdon kuulla) *shama'*, mitä **ha'EL YHWH** puhuu; - totta Hän lupaa *Dabar* rauhaa kansallensa ja ystävilensä *w'EL-chasiydayw*, mutta älkööt he vaan hulluuteen *l'khis'lah* palaitko!

10. **Jeshua Yish'o** /*Yesha'* salvation on lähellä niitä jotka Häntä pelkäävät *liyreyaw /yare'*, (Totisesti, Hänen ~~apuns~~ *Yesha'* on Häntä pelkääväisiä *liyreyaw* läsnä, että maassamme *B'ar'tzenu* kunnia *kavod* asuis.)

11. Laupeus ja totuus kohtaavat toisiansa; vanhurskaus ja rauha suutelevat toisiansa.

12. Totuus *'emeth* vesoo *tsamach* maasta *meerets*, ja vanhurskaus *w'tzedeq* taivaasta *miSHamayim* katselee.

13. **GAM-YHWH** tekee meille kaikkea hyvää, ja maamme *B'ar'tzenu /'erets* antaa hedelmänsä;

14. Vanhurskaus *tsedeq* käypi Hänen edellensä ja noudattaa Hänen askeleittensa *l'derekh* polkua.

86. Psalmi

Davidin rukous.

1. Kallista, **HATEH-YHWH**, korvasi ja kuule minua; sillä minä olen sorretta *w'ev'yon* ja köyhä!
2. Kätke minun sieluni *naf'shiy*; sillä minä olen pyhä *Kiy-chasiyd!* **Jeshua** *Hosha /Yasha'* **'Elohay** auta, palvelijaasi *av'D'kha*, joka Sinuun turvaa!
3. **Armahda** *chaNeniy /chanan* laupeus minua **'Adonay**, sillä minä huudan Sinun puoleesi yli päivää!
4. Ilahuta palvelijasi sielua, sillä Sinun puoleesi, **'Adonay**, minä ylennän *eSa /nasa* sieluni *naf'shiy!*
5. Sillä Sinä, **'Adonay**, olet hyvä ja armelias, laupeudesta rikas *w'saLach /callach* *ready_to_forgive* kaikille, jotka Sinua avuksensa huutavat.
6. Ota korviisi, **YHWH**, rukoukseni *T'fiLatiy*, ja tarkkaa anomukseni *tachanunotay* ääntä!
7. Hätäpäivänäni *tsaratiy* minä Sinua rukoilen, sillä Sinä kuulet minua.
8. **'Adonay!** ei ole yksikään jumalista **VAElohiym** Sinun vertaises, ja ei ole mitään Sinun töitteesi kaltaista.
9. Kaikki kansat *Kal-Goyim*, jotka tehnyt *asiyta* olet, ne vielä tulevat ja kumartavat Sinua, **'Adonay**, ja kunnioittavat Sinun Nimeäsi *LiSh'mekha*.
10. Sillä Sinä olet suuri *Kiy-adol*, ja teet *w'oseh* ihmeitä; ja Sinä olet yksinäsi **'Elohiym**.
11. Opetä minulle, **YHWH**, Sinun tiesi *Dar'kekha /derek*, vaeltaakseni Sinun totuudessas *BaamiTekha /emeth* ! Kiinnitä minun sydämmeni siihen yhteen, että minä Sinun Nimeäsi *Sh'mekha* pelkäisin *lyirah!*
12. Minä tahdon kiittää *od'kha* Sinua, **'Adonay 'Elohay**, kaikesta sydämmestäni, ja kunnioittaa Sinun Nimeäsi *Shim'kha* Ijankaikkisesti *l'Owlam*;
13. sillä Sinun laupeutesi on suuri *gadowl* minua kohtaan, ja Sinä Pelastit *w'hiTZal'Ta /Natsal* **Jeshua** minun sieluni tuonelan pohjasta *miSHol /showl* *Tach'TiYah* alin helvetti.
14. **'Elohiym!** *zed* arrogant= ylpeät ovat nousseet minua vastaan, ja *ariytziym* = ~~väkivaltaisten~~ tyrannia pelottava vahva 'seurakunta/järjestö, mafiafamily' *waadat /'edah* ~~joukko-~~väijyy minun sieluani *naf'shiy*, eivätkä pidä Sinua silmäinsä edessä.
15. **'Adonay 'El-Rachum** laupeutta täynnä, pitkämielinen, suuri laupeudessa ja totuudessa. *w'rav-chesed weemet /'emeth*
16. Käänny *panah* minun puoleeni ja **armahda** *w'chanNeniy* =laupeus minua, vahvasta voimallasi palvelijaasi ja auta **Jeshua** *Y'Hoshiyah /Yasha'* piikasi poikaa!
17. Tee minulle merkki *ot* todiste lippu majakka hyväkseni, että minun vihamieheni *son'ay /sane'* sen näkisivät *w'yir'u* ja häpeisivät *w'yevoshu*, että Sinä **YHWH** autoit *'azarTaniy /'azar* ja lohdutit minua *w'nicham'Taniy /nacham* !

87. Psalmi

iy HA'Elohiym

Koran ~~lasten~~ poikien soittovirsi *mizmor shiyr*.

1. Hänen perustamansa **Y'sudato** /*Yacuwdah Yes-oo-daw* on pyhä *B'har'rey-qodesh* vuori (pyhillä vuorilla).
2. **YHWH** rakastaa *ohev /ahab* Sionin *TziYon* portteja (oikeuspaikka) enemmän kuin kaikkia Jaakobin asuinsijoja *mish'K'not /mishkan yaakov*.
3. Kunniallisia sinusta puhutaan *m'duBar*, sinä **iy** HA'Elohiym kaupunki! Sela.
4. "Minä ilmoitan Rahabin ja Babelin minua tunteviksi; katso, Filistealaiset ja Tyrolaiset ja Etiopialaiset syntyivät *yuLad /yalad* siellä."
5. Ja Sionille *ulatzYon* sanotaan *yeamar*: "toinen toisensa perästä *iysh w'iysh* synty(i)vät *yuLad-BaH* siellä", ja Ylhäinen **'Elyown** itse vahvistaa sitä.
6. **YHWH** luettelee *yisPor*; score, laskea kirjoituksessa *Bikhtov* describe, inscribe, prescribe, subscribe kansat: "tämäkin on siellä syntynyt *yullad-sham*." Sela.
7. Ja veisaten sekä hyppien he sanovat: "Sinussa ovat kaikki minun lähteeni."

(Huom. Vaikka puhutaan Elohiym kaupungista, nimi jeru-salem jää tässä mainitsematta!)

88. Psalmi

Koran ~~lasten~~ poikien soittovirsi; Edelläveisaajalle; hiljaa veisattava surullisella äänellä; Hemanin, Esrahilaisen mietintövirsi.

2. (1.) **YHWH 'Elohey Jeshua Y'shuatiy !**

(**YHWH**, minun ~~autuuteni~~ *Y'shuatiy /Yashuw'ah*, minä huudan *tzaaq'Tiy* päivällä ja yöllä Sinun edessäsi.)

3. (2.) Tulkoon minun rukoukseni *T'fiLatiy* kasvoisi *l'faneykha* eteen, kallista korvasi valitukseni puoleen!

4. (3.) Sillä minun sieluni *naf'shiy* on surkeutta täynnä *ra' rah | v'raot 7451* , ja elämäni on lähestynyt helvettiä *lish'ol /shawl* hades, tuonela.

5. (4.) Minä olen arvattu *nech'shav'Tiy* kudottu, juonittu kuoppaan vajoovaisten kaltaiseksi, minä olen niinkuin mies *gever*, jolla ei mitään voimaa *eyn-eyal* ole.

6. Minun vuoteeni on kuolleiden *BaMetiym* 'taxfree' seassa, olen niinkuin surmatut, jotka haudassa makaavat, joita Sinä et enää muista, ja jotka Sinun kädestäsi *miYad'kha* ovat eroitettut.

7. Sinä olet minun pannut kuopan pohjaan, *Tach'TiYot* pimeihin loukkoihin ja syvyyksiin.

8. Sinun tuimuutesi *chamatekha* heat, anger, poison, fever painaa minua, ja Sinä ahdistat minua kaikilla aalloillasi *mish'Bareykha /mishbar*. Sela.

9. Sinä olet eroittanut tuttavani minusta kauas: Sinä teit minun heille kauhistukseksi; *toevot /tow'ebah* olen salpain takana, en voi päästä ulos *etze*.

10. Minun silmäni *eyniy* nääntyvät kurjuudesta; Sinua **YHWH**, minä avuksi huudan joka päivä: minä levitän käteni Sinun puoleesi **ELeykha**.
11. Tehnetkö *'asah* ihmeitä **Taaseh-Pele** =Jeshua kuolleille, taikka nousevatko haahmot Sinua kiittämään *yodukha /yadah?* Sela.
12. Luetellaanko *hay'suPar* [*Y'su*Jeshua] haudoissa Sinun laupeuttasi, totuuttasi *emunat'kha /emunah* helvetissä *BaavaDon 'abaddown?*
13. Tunnetaanko *hayiuada* Sinun ihmeitäsi pimeydessä, tai vanhurskauttas *w'tzid'qat'kha* unhotuksen *n'shiYah* tuhon maassa *B'erets?*
14. Mutta Sinua, **YHWH**, minä huudan avukseni, ja aamulla minun rukoukseni *T'fiLa'Tiy* ennättää Sinun eteesi.
15. Miksi, **YHWH**, hylkää minun sieluni *naf'shiy*, miksis peität kasvosi *paneykha* minulta?
16. Minä olen raadollinen *'aniy* ja kuolemaisillani *w'goe /gava'* nuoruudesta *miNoar* boyhood asti; minä kannan *nasatiy'* Sinun hirmuisuuttasi *emeykha /'eymah* terror bugbear, ja olen aivan neuvoton *puwm* distracted.
17. Sinun kiivautesi *charoneykha* on käynyt minun ylitseni, Sinun peljätyksesi lopettavat *tziM'tutuniy* minut.
18. Ne saartavat minua *saBuniy /cabab* pyörivät ympärillä joka päivä niinkuin vesi *khamayim*, ja piirittävät minua yhtenä *yachad* yhdessä.
19. Sinä olet armaani *ohav /ahab* ja ystävänäni eroittanut minusta kauas, tuttavinani on pimeys *mach'shakh'*.

89. Psalmi

Etanin, Esrahilaisen opetusvirsi.

2. Minä veisaan **YHWH** laupeutta Ijankaikkisesti, ja ilmoitan suullani Sinun totuuttasi *emunat'kha* suvusta sukuun,
3. (2.) Sillä Minä sanon: Ijankaikkisesti laupeus rakennetaan; taivaassa Sinä valmistat totuutesi *emunat'kha*.
4. (3.) "Minä olen liiton tehnyt valittuni kanssa: olen vannonut Davidille palvelijalleni:
5. (4.) Hamaan Ijankaikkisuuteen *'Ad 'Owlam* minä vahvistan Sinun siemenesi, ja rakennan istuimesi *Kis'akha* suvusta sukuun!" Sela.
6. (5.) Ja taivaat *shamayim* ylistävät *w'yodu /yadah*, **YHWH**, Sinun ihmeitäsi **Pil'akha /Pele** ihme =**Jeshua**, sekä totuuttasi *af'emunat'kha* pyhään seurakunnassa.
7. (6.) Sillä kuka on ilmassa *vaSHachaq* verrattaa **LAYHWH**, ja kuka on **LAYHWH** kaltainen **'Elim** poikain joukossa?
8. **'EL** on hirmuinen *naaratz* pyhään suuressa *B'sod-q'doshiym* kokouksessa, ja peljättävä *w'nora* yli kaikkien Hänen ympärillensä.
9. **YHWH 'Elohey Tz'vaot**, kuka on voimallinen niinkuin Sinä, **Yahh?** ja Sinun uskollisuutesi *weemunat'kha* on Sinun ympärilläsi.

10. Sinä hallitset *moshel* meren pauhinan; Sinä hallitset sen aaltojen kuohun.
11. Sinä musersit Rahabin kuin sodassa kaatuneen; käsivartesi väellä *uZ'kha* Sinä hajoitit vihollisesi *oy'veykha*.
12. Sinun ovat taivaat *shamayim*, onpa maakin *'arets* Sinun; Sinä olet perustanut maan *Tevel* ja mitä siinä on.
13. (12.) Pohjan *tsaphown* ja etelän olet Sinä luonut, Tabor ja Hermon riemuitsevat Sinun Nimestäsi *B'Shim'kha*. (punaisen meren ylitys: *tsaphown*)
14. Sinulla on voimallinen *im-G'vurah* käsivarsi, väkevä on Sinun kätesi *yad'kha*, ja korkea on oikea kätesi.
15. Vanhurskaus *tzedeq* ja oikeus *umish'Pat* on Sinun istuimesi perustus: laupeus *chesed* ja totuus *weemet* käyvät kasvojesi edellä.
16. **Autuas** *ash'rey /iloinen* on se kansa, joka juhlariemun *t'ruah* tuntee *yod'ey*, **YHWH**, ne, jotka Sinun kasvojesi valossa vaeltavat.
17. He iloitsevat joka päivä Sinun Nimestäsi *B'shimkha*, ja Sinun vanhurskaudessa *uv'tzid'gat'kha* he ylenevät.
18. Sillä Sinä olet heidän väkevyytensä *uZamo* kaunistus, ja armostasi *uvir'tzon'kha* favor Sinä korostat meidän sarvemme *qarnenu /qeren*.
19. Sillä **LAYHWH** on meidän kilpemme *magiNenu /magen* buckler, solki, ja **w'Liqdosh Yisra'El** meidän Kuninkaamme *mal'Kenu /melek*.
20. (19.) Kerran Sinä puhuit näyissä *DiBar'Tav'chazon* ystävälles, ja sanoit: "Minä sääsin avun *'Ezer* sankarille *al-Gibowr*, Minä korotin nuorukaisen kansasta.
21. Minä löysin palvelijani *'ebed* Davidin: voitelin *matzatiy* hänet pyhällä *qad'shiy* öljylläni. **HaMaschiyach =Messias=voideltu** (*ei kristus*)
22. Häntä (**Jeshuaa**) Minun käteni *yadiy* lujasti tukee, sekä käsivarteni vahvistaa.
23. Ei häntä vihollinen *oyev* petä, ja eikä vääryyden *uven-awl'lah /ben evel* poika saa häntä sortaa.
24. Vaan Minä runtelen hänen (**Jeshuan**) ahdistajansa *tsarayw* hänen edestänsä *miPanayw*, ja lyön hänen vihamiehensä.
25. Mutta Minun totuuteni ja laupeuteni on oleva Hänen kanssansa, ja Minun Nimessäni on Hänen sarvensa ylenevä.
26. Minä lasken hänen kätensä mereen saakka, ja hänen oikean kätensä virtoihin asti.
27. (~~Kutsun Isää Jumalaa, Kalliota!~~) Näin hän Minun puhuttelee: Sinä olet *Ab=Isäni, EL* ja ~~Autuuteni~~ Pelastukseni=**Jeshua Kallio!**)
- Hu *yiq'raeny aviy aTah ELiy w'Tsuwr Y'shuatiy /Yashuw'ah* **Jeshua!**
28. (27.) Ja Minä asetan *eT'nehu* Hänen esikoiseksi, kaikkein korkeimmaksi **'Elyown** *l'mal'khey-arets* maan kuninkaista.
29. (28.) Minä pidän Hänelle laupeuteni tallella Ijankaikkisesti, ja liittoni on pysyvä lujana Hänelle.
30. Minä teen Hänen siemenensä Ijankaikkiseksi, ja Hänen istuimensa *w'khis'o* niinkuin taivaan *shamayim* päivät.
31. Jos Hänen ~~lapsensa~~ poikansa hylkäävät minun Lakini **Toratiy**, eivätkä oikeuksissani vaella *yelekhun*,

32. jos he rikkovat Minun sääntöni, eivätkä pidä *yish'moru* Minun käskyjäni *umitz'wotay / mitzvah*;
33. Niin Minä rankaisen vitsalla *v'shevet* heidän rikoksensa, ja heidän pahat tekonsa *awonam* haavoilla;
34. mutta laupeuttani *w'chas'Diy /checed* en Minä Hänestä käännä pois, enkä uskollisuudestani vilpistele.
35. En Minä riko liittoani, *B'riyiy* enkä muuta, mitä huuliltani on lähtenyt.
36. Minä olen kerran pyhyytteni *v'qas'shiy* kautta vannonut; en Minä Davidille valehtele:
37. Hänen siemenensä on oleva Ijankaikkisesti *'Owlam*, ja hänen istuimensa *w'khis'o* niinkuin aurinko Minun edessäni.
38. Ja niinkuin kuu pysyy se Ijankaikkisesti *'Owlam*, - ja todistaja taivaassa on uskollinen." Sela.
39. Mutta Sinä olet *hyljännyt* ja ylenkatsonut, olet vihastunut voideltuusi Messias **HaMashiyach** *imm'schiychekha*.
40. Sinä olet *heittänyt* pois palvelijasi *av'Dekha* liiton, ja saastuttanut hänen kruununsa maahan *laaretz*.
41. Olet *särkenyt* kaikki hänen muurinsa, tehnyt hänen linnansa raunioiksi.
[SINÄ=YHWH: *w'aTah, near'Tah, Paratz'Tah*]
42. Häntä raatelevat kaikki sivukulkevaiset *darekh'*, hän on joutunut naapureillensa nauruksi.
43. Sinä olet korottanut hänen ahdistajiensa *tzarayw* oikean käden, ja ilahuttanut kaikki hänen vihamiehensä *oy'vayw*.
44. Vieläpä käänsit takaisin hänen miekkansa terän, etkä häntä pitänyt pystyssä sodassa *BaM'ilcamah*.
45. Sinä lopetit hänen loisteensa, ja kumosit hänen istuimensa *w'khis'o* maahan *laaretz*.
46. Sinä lyhensit hänen nuoruutensa päivät, ja peitit hänet häpeällä. Sela.
47. Kuinka kauan, **YHWH**, Sinä niin ratki kätket itsesi, kuinka kauan kiivautesi *chamatekha* palaa niinkuin tuli *'esh?*
48. Muista, kuinka katoova minä olen, kuinka turhiksi Sinä olet luonut kaikki ihmisten *B'ney-dam* ~~lapset~~ pojat!
49. Kuka on se mies *gever*, joka elää, eikä kuolemaa *maveth* näe, kuka pelastaa *y'maLet* sielunsa *naf'sho* helvetin *Yad-sh'ol* tuonela käsistä? Sela.
50. '**Adonay**, missä ovat Sinun entiset laupeutesi *chasadeykha /checed*, jotka Sinä Davidille totuudessa vanhoit?
51. Muista, '**Adonay**, palvelijaisi *avadeykha* pilkkaa *cher'Pat*, että minä helmassani kannan *s'etiy* kaikkia noita monia kansoja,
52. jotka sinun vihollisiasi *oy'veykhaeb*, **YHWH**, pilkkaavat Messiaan **HaMashiyach** *m'shiychekha* askeleita. (pilkkaavat voideltusi askeleita).
53. Siunattu olkoon *Barukh'* **YHWH I'Olam!** Amen, w'Amen!

90. Psalmi

Moseksen, iysh-**HaElohiym** miehen rukous.

1. '**Adonay**, Sinä olet ollut meidän turvamme *maon*, suvusta sukuun.
2. Ennenkuin vuoret olivat syntyneet *YuLadu*, ja Sinä teit *waT'cholel /chuwl* pyörittää spiraali tanssi jne *maan 'erets* ja *maan w'tevel =maailman*, Ijankaikkisesta Ijankaikkiseen '*Owlam 'Ad 'Owlam* olit Sinä, '**EL**,
3. Sinä, annat ihmiset *enosh* jälleen tomuksi *ad-Daka* tulla, ja sanot *waTomer*: "tulkaat jälleen, te ihmisten *v'ney-adam* ~~lapset~~ pojat!"
4. Sillä tuhat ajastaikaa ovat Sinun silmissäsi *B'eyneykha* niinkuin eilinen päivä, kun se on ohitse menemällänsä, ja niinkuin vartio yöllä.
5. Sinä tempaata heitä pois; he ovat niinkuin uni, aamulla he puhkeevat niinkuin ruoho.
6. Aamulla se kukoistaa ja puhkee jälleen; ja ehtoolla se leikataan, ja kuivettuu *w'yavesh /Jabesh*.
7. Sillä me häviämme Sinun vihassasi *v'aPekha*, ja Sinun kiivaudessaasi *uvachamat'kh /chemah* peljätetään pois.
8. Sillä Sinä panit pahat tekomme *awonoteynu /'avon* eteesi, ja salaisetkin syntimme kasvojesi *Paneykha* valkeuteen.
9. Sillä kaikki päivämme ovat kuluneet Sinun vihassasi *v'ev'ratekha /'ebrah*, ja me olemme päättäneet vuotemme niinkuin huokauksen.
10. Meidän elinaikamme on seitsemänkymmentä vuotta, ja enintänsä *Big'vurot* kahdeksänkymmentä vuotta; ja mitä siinä parasta on ollut, se on tuska ja vaiva *waawen* ollut; sillä se on pian mennyt ohitse, juurikuin olisimme lentäneet.
11. Mutta kuka *miy-yode* tuntee Sinun vihasi *aPekha* ankarautta '*oz*, ja hirmuisuuttasi *ukh'yir'at'kha /ir'ah*, niinkuin Sinua tulisi peljätä *ev'ratekha /'ebrah?*
12. Opeta *hoda* meitä laskemaan *lim'not* päivämme että sydämemme ymmärtäväisiksi tulisi! *w'navi l'vav chakh'mah*
(Opetä meitä ajattelemaan, että meidän kuoleman pitää, että ymmärtäväisiksi tulisimme!)
13. Käänny *shuvah /shuwb* siis, **YHWH** - voi kuinka kauan! - ja armahda palvelijoitasi *al-avadeykha /'ebed!*
14. Ravitse *saB'enu* meitä pian laupeudellasi, niin me riemuitsemme ja iloitsemme kaikkena elinaikanamme!
15. Ilahuta meitä niiden päivän määrällä, joina Sinä meitä olet nöyryyttänyt, niiden vuosikausien, joina me olemme onnettomuutta *ra' rah* | *raah* **7451** kärsineet!
16. Osoita *yeraeh* Sinun tekosi palvelijoillesi, ja kunniasi *wahadar'kha* heidän ~~lapsillensa~~ pojillensa!
17. **YHWH 'Elohejmo** olkoon meille leppyinen, ja - vahvistakoon meidän kättemme *yadeynu* työt meissä; niin, kättemme *yadeynu* työt Hän vahvistakoon!

91. Psalmi

1. Joka Korkeimman 'Elyown kätöksä *B'seter /cether* istuu, Kaikkivaltiaan **Shaday** varjossa pysyy -
2. hän sanoo *omar* **LaYHWH**: "minun turvani *mach'siy /machaceh* ja linnani, 'Elohay, johonka minä turvaan!"
3. Sillä Hän pelastaa *yaTZiy'l'kha /natsal* sinun väijyjäin *yagush* paulasta, ja turmelevasta rutosta.
4. Sulillansa Hän sinua suojaa, ja sinä pakenet Hänen siipiensä alle; Hänen totuutensa *amiTo /'emeth* on kilpi *tsinNah* ja suojos.
5. Ei sinun tarvitse peljätä *lo-tiyra* yön kauhistusta (terror: *miPachad*; pelko-tila), eikä nuolia, jotka päivällä lentävät,
6. ei ruttoa *miDever /deber* tuho, joka pimeässä hiipii *yahalokh /halak* kävelee, eikä tautia *miQetev*, joka puolipäivänä turmelee *yashud /shuwd* turvota.
7. Vaikka tuhansia kaatuisi sivullasi, ja kymmentuhatta *urvavah* myriad runsaasti oikealla puolellasi, ei se sinuun satu.
8. Sinä saat vaan silmilläsi *'B'eyneykha* nähdä, ja jumalattomien kosto *w'shiLumat* katsella.
9. Sillä Sinä, **YHWH** olet minun turvani *machsiy /machaceh*. Ylimmäisen 'El'yon olet sinä ottanut suojaksesi *m'onekha /ma'own*.
10. Ei sinua saa mikään paha *ra'rah* | *raah* **7451** kohdata, eikä mikään vaiva *nega* leprosy, infliction, blow, mahaasi lähestyä.
11. Sillä Hän antaa käskyn enkeleillensä *mal'akhayw /mal'ak* sinusta, varjelemaan *lish'mar'kha* sinua kaikilla teilläsi.
12. Käsillensä he kantavat *yiSaun'kha /nasa'* sinua, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.
13. Jalopeurain *al-schachal* ja kyykäärmeiden *wafeten /pethen* päällä sinä astut, ja tallaat nuoren jalopeuran *kphiyr* Lions club -muurien sisäpuolella ja lohikäärmeen.
14. "Koska hän Minussa kiinni riippuu *chashaq*, niin Minä hänet pelastan **Jeshua** *waafaL'tehu /Palat*; Minä varjelen *asaG'vehu sagab* nostan korkealle turvaan häntä, sillä hän tuntee *yada* Minun Nimeni *Kiy-yada sh'miy*.
15. Hän avuksi huutaa Minua (Jeshua), ja Minä kuulen häntä; hänen tykönänsä olen Minä tuskassa *v'tzarah*; siitä Minä hänen tempaan *achaL'tzehu /chalats* pois ja saatan hänen kunniaan *waakhaB'dehu*.
16. Minä (Jeshua) ravitsen *as'Biyehu /saba'* hänen pitkällä ijällä, ja osoitan *w'ar'ehu /ra'ah* hänelle **Jeshuan** = ~~autuuteni~~ *BiYshuatiy /Yashuw'ah*

92. Psalmi

Psalmivirsi lepopäivänä *haSHaBät*

2. Hyvä on **LAYHWH** kiittää *yadah*, ja veisata ylistystä Sinun Nimellesi *LeShimkha*, Sinä kaikkein Ylimmäinen 'Elyown!

3. (2.) Aamulla julistaa laupeuttasi, ja ehtoolla Sinun totuuttasi *weemunat'kha*,
4. (3.) kymmenkielisellä ja harpulla, soittaen kanteleilla.
5. (4.) Sillä Sinä ilahutat minua, **YHWH**, Sinun töilläsi; ja minä riemuitsen Sinun kättesi teoista.
6. (5.) Kuinka suuret ovat, **YHWH** Sinun tekosi, sangen syvät Sinun ajatuksesi!
7. (6.) Hullu *'iysh-Baar* ei tätä tunne, eikä tyhmä *ukh'siy'l* sitä ymmärrä *lo-yaviyn et-zot*.
8. Kun jumalattomat *r'shayim* viheriöitsevät niinkuin ruoho, ja pahantekijät *'aven* kaikki kukoistavat, niin se tapahtuu heidän ikuisiksi *'Adey-ad* häviämiseksensä.
9. Mutta Sinä, **YHWH**, olet Ylhäisin **Maron** Ijankaikkisesti *'Owlam*.
10. Sillä katso, Sinun vihollisesi *oy'veykha*, **YHWH**, katso, Sinun vihollisesi pitää hukkuman *yovedu /'abad* helvetti, ja kaikki pahantekijät *'aven* hajoitettaman.
11. Mutta minun sarveni *qar'niy /qeren* KJV: unicorn Sinä korotat niinkuin puhvelin; ja minä voidellaan *BaLotiy* tuoreella öljyllä,
12. Ja silmäni *eyniy* on näkevä mielitekonsa väijyjistäni *B'shuray /shuwr*, ja korvani kuulevat halunsa pahoista vastustajistani.
13. Vanhurskas *tzaDiyq* on viheriöitsevä niinkuin palmupuu, ja kasvava kuin sedripuu Libanonissa.
14. Istutettuna **YHWH** huoneeseen *B'veyt* he kukkivat meidän **'Eloheynu** kartanoissa.
15. He vesooivat vielä vanhuudessaansa, ovat tuuheat ja vihannat,
16. **julistaaksensa Jeshuaa!**
(julistaaksensa, että hurskas *Kiy-Yashar* on **YHWH**, **Jeshua** minun kallioni *Tzuriy*, eikä Hänessä vääryyttä *w'lo-olatah /'evel* ole).

93. Psalmi

1. **YHWH** *malakh'* hallitsee: Hän on pukeutunut Ylhäisyyteen *Geut /ge'uwth*; **YHWH** on pukeutunut, on vyöttänyt itsensä väkevyydellä *'oz*; sentähden pysyy maa *tevel* lujana, eikä horju *Bal-TiMot*.
2. Lujana pysyy Sinun istuimesi *Kisakha /kicce'* muinais-ajoista asti *meaz*; Sinä olet Ijankaikkinen *meolam aTah*.
3. Virrat kohottivat *nasu /nasa*, **YHWH**, virrat kohottivat pauhunsa *qolam*; vieläkin virrat korottavat *yisu /nasa* kohinansa *Dakh'yam /dokiy* aallot
4. Suurten, jalojen *aDiyriym /'addiy*r vetten pauhinaa *miQolot*, meren kuohuja vieläkin jalompi *'aDiy*r on **YHWH** korkeudessa.
5. Sinun todistuksesi *edoteykha /'edah* ovat sangen lujat; Pyhyys *naawah-qodesh* sopii Sinun huoneellesi *l'veyt'kha /bayith*, **YHWH** ijankaikkisesti *l'orekh' yamiym*.

94. Psalmi

1. **EL-N'gamot YHWH 'EL N'gamot hofia.**

Koston Jumala, Koston Jumala, ilmesty *yapha'* kirkkaudessa! *negamot /naqamah*

2. Nouse *hiNase /nasa'*, maailman *haarets* tuomari, maksa ylpeille *al-Geyim* ansionsa *G'mul!*

3. **YHWH**, kuinka kauan saavat jumalattomat *r'shaiym /rasha'*, kuinka kauan saavat jumalattomat riemuita?

4. He pullikoivat ja puhuvat röyhkeästi, ja kaikki pahantekijät *'aven* kerskailevat *yit'aMru /'amar.*

5. Sinun kansaasi, **YHWH**, he **tallaavat** *y'daku /daka* rikkovat, ja perimystäsi he vaivaavat.

6. Leskiä ja muukalaisia he murhaavat, ja orpoja he tappavat,

7. ja sanovat: ei **lo-yir'eh-Jahh** sitä näe, ja Jaakobin **'Elohey** ei sitä **tottele** *w'lo-yaviyn /biyn* ymmärrä.

8. Älytkää, te tomppelit kansassa! ja tyhmät, milloinka te taitaviksi tulette?

9. Joka korvan istutti, eikö Hän kuulisi *yish'ma /shama'*, taikka joka silmän *im-yotzer /'aiyn* loi, eikö Hän näkisi?

10. Joka pakanoita kurittaa *hayoser*, eikö Hän rankaisisi, Hän, joka ihmisille taidon opettaa *ham'laMed'?*

11. **YHWH** tietää ihmisten *'adam* ajatukset, että ne turhat *hebel* ovat.

12. Autuas *ash'rey* iloinen on se mies *haGever* henkilö, jota Sinä, **YaH**, kuritat, ja laistasi **UmiTorat'kha** */Towrah* opetat,

13. rauhoittaaksesi *l'hash'qiyt /shaqat*=lepo häntä pahoja päiviä vastaan, vastoinkäymisessä *ra'rah | ra 7451* , siksi kun jumalattomalle hauta kaivetaan.

14. Sillä ei **YHWH** hylkää *Kiy lo-yitosh* kansaansa, eikä jätä perimystänsä.

15. Vaan oikeuden pitää vanhurskaudeksi kääntymän, ja kaikki hurskasmieliset sitä noudattavat.

16. Kuka nousisi puolestani pahoja *im-m'reyim* vastaan, kuka astuisi puolestani pahantekijöitä *'aven* vastaan?

17. Ellei **YHWH 'Ezratah Jeshua** olisi minun **apuni**, olisi sieluni *naf'shiy* vähällä levännyt hiljaisuudessa.

18. Jos minä ajattelin: "nyt jalkani kompastuu", niin Sinun laupeutesi, **YHWH**, tukee minua.

19. Kun minulla on paljon suruja sydämessäni, ilahuttavat *y'shaash'u* Sinun lohdutuksesi *tan'chumeykha* minun sieluani *naf'shiy*.

20. **Valtaistuini joka vääntää Lait Perversioksi:**

Olisiko Sinulle mieliksi vahingollinen *hay'chav'r'kha* taika-liittää valta-istuini *KiSe*, joka vaivaa* laatii vastoin **Torah** Lain määräystä?

* 'amal =perversio, mischief (strongs 5999)

Biblia 1776: Etpäs mielisty koskaan tosin vahingolliseen istuimeen, joka Lain häijysti* opettaa.

KJV: Olisiko sinulla yhteyttä pahuuden valtaistuimeen joka tekee perversion* Laiksi?

"Ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta* Israelissa..." 4Moos.23:20 KR-38

"He hath not beheld iniquity in Jacob, neither hath he seen perverseness* in Israel..."

Num.23:20,21 KJV (by Bileam)

21. He karkaavat *yagoDU /gadad* kokoontuvat vanhurskaan *tzaDiyq* henkeä vastaan, ja tuomitsevat *yar'shiyu'* viattoman *naqiy* veren vikapääksi.

22. **YHWH Velohay Jeshua**, turvakallioni *l'mis'Gav /misgab* !

(Mutta **YHWH** on minulle varjeluksena, ja **WElohay** on minun turvani *mach'siy Kallio l'Tzur.*)

23. Ja Hän kostaa heidän vääryytensä *et-onam /aven* idol, nothingness, ja

hävittää heidät heidän pahuutensa *ra' rah* | *uv'raatam* **7451** tähden; **YHWH 'Eloheinu**, hävittää heidät. hävittää= *yatz'miytem /tsamah*

95. Psalmi

“he ovat sydämmen eksyttämää kansaa...”

1. Tulkaat, veisatkaamme kiitosta **YHWH Jeshuale** autuutemme kalliolle ! *l'tzur Yish'enu Yesha'*

2. Ennättäkäämme Hänen kasvojensa eteensä kiitoksella, ja pauhatkaamme Hänelle psalmeilla!

3. Sillä **YHWH** on suuri **Gadowl 'EL**, ja suuri kuningas *umelekh'* ylitse kaikkien **Gadol al-Kal-Elohiym**.

4. Hänen kädessään ovat maan syvimmit sisukset, ja vuorten korkeimmat (*w'toafot /tow'aphah*; vahvuus) kukkulatkin ovat Hänen;

5. Hänen on meri, ja Hän on sen tehnyt, ja Hänen kätensä ovat kuivan valmistaneet.

6. Tulkaat, kumartakaamme ja maahan langetkaamme, polvillemme laskeukaamme **lifney-YHWH** meidän Luojamme **'Osenu** *l'Asah* eteen *paniyim!* (lifney =panyim, kasvot)

7. Sillä Hän on meidän **'Eloheynu** , ja me Hänen laitumensa kansa, ja Hänen kätensä *yado* lauma. Tänäpäinä, jos te kuulette *tish'mau /hama'* Hänen äänensä,

8. niin älkää paaduttako sydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin kiusauksen päivänä korvessa,

9. jossa teidän isänne Minua kiusasivat *B'achanuniy/bachan*, he koettelivat Minua, vaikka he näkivät *Gam-rau /ra'ah* Minun tekoni.

10. Neljäkymmentä ajastaikaa Minä inhosin sitä kansaa, ja sanoin *waomar*: "he ovat sydämmen eksyttämää kansaa: Mutta ei he oppineet tuntemaan *lo-yadu* Minun teitäni *d'rakhay /derek*. [eksyttämää: *Toey /ta'ah* vacillate, heilua]

11. Niin Minä vihoissani *v'aPiy* vannoin: ei heidän suinkaan pidä Minun lepoonni **EL-m'nuchatiy** *mnuwchah* tuleman!"

96. Psalmi

1. Veisatkaat *shiyru* **LAYHWH** uusi virsi, veisatkaat *shiyr* **LAYHWH**, kaikki maa *Kal-haarets!*
2. **Julistakaa Jeshuaa päivästä päivään!**
Halle: Veisatkaat *shiyru* **LAYHWH**, ja siunatkaat *Barakhu* polvistua Hänen Nimeänsä *Shmo*, ilmoittakaat iloisesti päivästä päivään Hänen pelastustansa **Jeshuaa** *Y'shuato /Yashuw'ah.*)
3. Luetelkaat pakanain keskellä Hänen kunniantansa, kaikissa kansoissa Hänen ihmeitönsä!
4. Sillä **YHWH** on suuri *gadowl* ja sangen kiitettävä, Peljättävä *nora* yli kaikkein jumalien **Al-Kal-'Elohiym**.
5. Sillä kaikki kansain jumalat **Kal-'Elohej** ovat epäjumaloita **eliyliym** nothing, idol, mutta **WAYHWH** on taivaat *shamayim* tehnyt.
6. Kunnia ja kirkkaus ovat Hänen edessänsä *pl'fanayw /Paniym*, voima ja kaunistus *w'tiferet /tiph 'arah* Hänen pyhässänsä.
7. Tuokaat **LAYHWH**, te kansain sukukunnat *mish'Pchot*, tuokaat **LAYHWH** kunnia ja voima *Kavod waoz !*
8. Tuokaat *havu /yahab* **LAYHWH** Hänen Nimensä kunnia *K'vod S'hmo*: tuokaat *lahjoja s'u-min'chah* ja tulkaat Hänen esikartanoihinsa *l'chatz'rotayw /chatser* piha !
9. Kumartakaat *hish'Tachavu* **LAYHWH** pyhässä juhlapuvussa: peljätköön *chiylu* Häntä kaikki maailma !
10. Sanokaat pakanain *vaGoyim* joukossa: "**YHWH** on kuningas *Malakh'*, sentähden pysyy maa *tebel* lujana, eikä horju *Bal-Timot*; Hän tuomitsee *yadiyn* kansat oikeudella *B'meyshariym.*"
11. Iloitkoot *yis'm'chu* taivaat *haSHhamayim* riemuitkoon maa *Haarets*; pauhatkoon *yi'ram* meri ja mitä siinä on!
12. Ihastukoot kedot, ja kaikki mitä niissä on, ja riemuitkoot silloin kaikki metsän puutkin
13. **YHWH** edessä; sillä Hän tulee, sillä Hän tulee tuomitsemaan *yish'Pot* maata *haarets*; Hän tuomitsee *yish'Pot-Tevel* maan vanhurskaudella *tsedeq* ja kansat totuudellansa *'emuwnah.*

97. Psalmi

1. **YHWH** hallitsee *malak'* ! siitä maa *haarets* ihastukoon, monilukuiset saaret riemuitkoot!
2. Pilvi ja pimeys on Hänen ympärillensä, vanhurskaus *tsedeq* ja oikeus ovat Hänen istuimensa *Kis'o /kicce* perustus.
3. Tuli *'esh* käy Hänen edellensä ja polttaa Hänen vihollisiaan *tsarayw* ylt'ympäri.
4. Hänen leimauksensa valistavat maan *tebel*: maa *haarets* näkee *raatah* sen ja vapisee.
5. Vuoret sulavat niinkuin meden vaha *KaDonag* **YHWH** edessä, koko maailman *Kalhaarets* **'Adown** edessä.

6. Taivaat *haSHamayim* julistavat Hänen vanhurskauttansa *tzidgo /tzedeg*, ja kaikki kansat näkevät *w'rau* Hänen kunniansa *K'vodo*.
7. Häpeään joutuvat kaikki kuvain palvelijat, jotka kerskaavat epäjumalista **baeliliym**: Häntä pitää kaikkien jumalten kal-'elohiym kumartaman.
8. Sion *Tsiyown* kuulee *shama'* sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuitsevat Sinun tuomioistas, **YHWH**.
9. Sillä Sinä, **YHWH**, olet **'Elyown** (Korkein) yli kaiken maan *haarets*, Sinä olet sangen suuresti ylhäinen yli kaikkien jumalien al-kal-'elohiym.
10. Te **YHWH** rakastavaiset, vihatkaat pahaa *ra' rah* | *ra* **7451** ! Hän joka kätkee ystäviensä *chacyd* pyhät sielut, on jumalattomien *r'shaiym* kädestä heidät pelastava.
11. Vanhurskaalle *laTZaDiyq* koittaa valkeus, ja ilo *sim'chach* hurskaille sydämille *Yul'yish'reylev /Yashar*,
12. Te vanhurskaat *tzaDiyqyim*, iloitkaat **YHWH**, kiittäkää *w'hody /yadah* Hänen Pyhää Nimeänsä *Qodesh Simchu* !

98. Psalmi

Psalmi.

1. Veisatkaat *shiyv* **LAYHWH** uusi virsi *mizmor*, sillä Hän on tehnyt ihmeitä; Hänen oikea kätensä on Häntä auttanut, ja Hänen **Jeshua** *HoshiYah-Lo /Yasha'* pyhä *qad'sho* käsivartensa. (KJV: "hath gotten Him the Victory")

2. *Hodiy /Yada* **YHWH Y'shuato** */Yashuw'ah!*

- *Jumala julistaa pelastustansa, Jeshuaa!*

(Halle: Herra on julistanut pelastuksensa, kansain edessä Hän on ilmoittanut vanhurskautensa *tsd'qato*.)

3. Maailman ääret näkivät *Y'shuat* **'Eloheynu Jeshuan!**

(Hän muisti laupeutensa *chas'Do /cheched* ja totuutensa *weemunato* Israelin huoneelle; kaikki maailman ääret *'eafsey-arets* näkivät *rau* pelastuksemme **Eloheynu' Jeshua** *Y'shuat /Yashuw'ah*.)

4. Iloitkaat **LAHWH**, kaikki maa *Kal-haarets*: remahtakaat riemuitsemaan ja soittamaan *w'zaMeru!*

5. Veisatkaat *zaMru* **LAHWH** kanteleilla, kanteleilla *B'khiNor* harppu ja soittovirsillä!

6. Vaskitorvilla ja pasuneilla pauhatkaat *haMelekh* **YHWH**, Kuninkaan, edessä *lif'ney* !

7. Kohiskoon *ra'am* Meri ja mitä siinä on, maa *tebel* ja sen asuvaset *yashab!*

8. Virrat paukuttakoon käsiänsä, kaikki vuoret ynnä riemuitkoot

9. *Lif'ney*-**YHWH** edessä, sillä Hän tulee maata *haarets* tuomitsemaan *yish'Pot-Tevel!*

...vanhurskaudella *B'tzedeq* ja kansat oikeudella *B'meyshariym*.

YHWH kasvojen edessä:

- tuomitaan, rangaistaan *lish'Pot 8199* maapallo,

- tuomitaan, rangaistaan *yish'Pot-Tevel 8199* valtakunnat vanhurskaudella *B'tzedeq*,

- niiden kansat oikeudella *B'meyshariym* evenness, equity

99. Psalmi

1. **YHWH** hallitsee *malak* ! kansat vapisevat. Hän istuu Kerubein päällä! maa horjuu.
2. Suuri on **YHWH** Sionissa, ja korkea kaikkien kansain yli.
3. Kiittäkööt he Sinun Suurta ja Peljättävää *w'nora* ihmeellistä Nimeäsi *Shim'kha!* - Hän on Pyhä!
4. Ja oikeutta rakastavan Kuninkaan vallan olet Sinä hurskaasti perustanut; oikeutta ja vanhurskautta olet Sinä Jaakobissa toimittanut.
5. Ylistäkää *rom'mu* **YHWH 'Eloheynu**, ja kumartakaat Hänen jalkainsa astinlaudan edessä! - Hän on Pyhä!
6. Moses *Mose* ja Aaron *Aharon* Hänen papeistansa, ja Samuel *ush'muel* Hänen nimeänsä avuksi huutavista huusivat **EL-YHWH** puoleen, ja Hän kuuli *yaanem* vastasi heitä.
7. Hän puhui heille pilven patsaasta; he pitivät Hänen todistuksensa ja sääntönsä, jonka Hän heille antoi.
8. **YHWH 'Eloheynu** *aTah*, Sinä kuulit heitä; Sinä olit heille anteeksi antava *nose 'EL*, vaikka heidän työnsä kostit *w'noqem al-aliylotam*. (Halle: ja heidän töidensä kostaja.)
9. Ylistäkää *rom'mu* **YHWH 'Eloheynu**, ja kumartakaat Hänen pyhällä vuorellansa; sillä *Kiy-Qadosh* **YHWH 'Eloheynu** on **Pyhä**

100. Psalmi

Kiitos-Psalmi. Riemuitkaat **LAYHWH**, kaikki maat *Kal-haarets!*

2. Palvelkaat **ETYHWH** ilolla *B'sim'chah*, tulkaat Hänen kasvojensa eteen riemulla *Bir'nanah!*
3. Tietäkää *D'u*, että *Kiy-YHWH* on **'Elohiym!** Hänpä meidät teki *asanu*, emmekä itseämme *w'lo anach'nu*, kansaksensa ja laitumensa laumaksi.
4. Tulkaat Hänen porttiinsa kiitoksella *Bit'hiLah*, Hänen esikartanoihinsa *sh'arayw* portteihinsa ylistyksellä; kiittäkää *hodu-lo* Häntä ja polvistukaat (ylistäkää) *Barakhu* Hänen Nimensä *Sh'mo* edessä !
5. Sillä **YHWH** on hyvä; Hänen laupeutensa pysyy Ijankaikkisesti, ja Hänen totuutensa *emunato* suvusta sukuun *w'ad-Dor wador*.

101. Psalmi

Davidin Psalmi. Minä veisaan laupeudesta *chesedumish'Pat* ja oikeudesta; Sinulle, **YHWH**, minä soitan *azaMerah*.

2. Minä tahdon tarkata oikeaa tietä *B'derekh* - milloin tulet minun tyköni?! minä tahdon vaeltaa sydämmeni vakuudessa *B'tam-l'vaviy* minun huoneessani *Beytiy*.
3. En minä ota/aseta lo-ashiyt pahaa työtä *D'var-B'liYaal* wicked **Belial thing** silmäini eteen; minä vihaan *sanetiy* vääräin tekoja *'asoh-setiy*m, älkööt ne minuun pystykö!
4. Nurja sydän olkoon minusta kaukana, en minä pahaa *ra' rah* | *ra* **7451** suosi.
5. Joka lähimmäistänsä salaa panettelee, sen minä hukutan *atz'miyt /tsamath*; korkea-silmäistä ja pöyhkeä-sydämmistä *'G'vaH-eynayim* en minä kärsi *ukhal*.
6. Minun silmäni katsovat uskollisia maassa *B'neem'ney-erets*, että ne asuisivat minun tykönäni; joka vaeltaa oikealla tiellä, se on oleva minun palvelijani.
7. Ei petollinen *r'miYah* 'saa asua minun huoneessani *Beytiy* , eikä valehtelija *sh'qariym* pysy silmäini edessä.
8. Joka huomen aamu minä hukutan *atz'miyth /tsamah* kaikkia jumalattomia maassa *Kal-rishey-aretz*, hävittääkseni *l'hakh'riyt* kaikki pahantekijät *'aven* **meiyr-YHWH** kaupungista *iy*r.

102. Psalmi

Raadollisen *l'aniy* rukous *T'fiLah*, joka nääntyessänsä *khyi-aatof* vuodattaa valituksensa *siycho* **YHWH** eteen.

2. (1.) **YHWH**, kuule *shim'ah* minun rukoukseni *T'fiLatiy*, ja anna huutonni tykösi tulla!
3. (2.) Älä peitä kasvojasi minulta ahdistuksen *tsar* aikana, kallista korvasi minun puoleeni; silloin kun minä Sinua huudan, kuule pian minua!
4. (3.) Sillä minun päiväni ovat savuna kuluneet, ja luuni ovat tulistuneet kuin liesi.
5. (4.) Sydämmeni on lyöty *Kiy-khalu* ja kuivettunut *waYivash /yabesh* kuin heinä, sillä minä unohdan leipääni syödä.
6. Minun luuni tarttuvat lihaani äänessä huokailemisestani.
7. Minä olen niinkuin pelikaani korvessa, olen kuin huhkaja raunioissa.
8. Minä valvon, ja olen kuin yksinäinen lintu katolla.
9. Joka päivä viholliseni *'oy'vay* häpäisevät minua, ja jotka minua vastaan vihassa riehuvat *m'holalay*, vannovat minun kauttani.
10. Sillä minä syön tuhkaa *Kiy-efer /'epher* leipänäni, ja sekoitan juomani itkulla,
11. Sinun kiivastumisesi ja vihasi *w'qitz'Pekha /qetseph* tähden, sentähden että olet minut nostanut pois ja paiskannut maahan.
12. Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivettun *iyvash /yabesh* kuin ruoho.
13. Mutta Sinä, **YHWH**, pysyt *Teshev /yashab* Ijankaikkisesti *l'owlam*, ja Sinun muistosi suvusta sukuun.
14. Sinä olet nouseva ja ~~armahtava~~ *T'rachem* hyväillä, rakastaa Sionia, sillä aika on sitä ~~armahtaa~~ *l'chen'naH /chanan* laupeus, ja määrähetki on tullut.
15. Sillä Sinun palvelijasi *et-avaneyha /ebed* halajavat sen kiviä, ja surevat *chanan* sen tomua *'aw'et-afaraH /'aphar*.

16. Ja pakanat *goyim* pelkäävät *w'yiyr'u /'yare* **YHWH** Nimeä *Et-Shem*, ja kaikki maan kuninkaat Sinun kunniaasi *et-K'vodekha /kabowd*,
17. sillä **YHWH** rakentaa Sionin *TziYon* jälleen ja ilmestyy *rnir'ah /ra'ah* kunniansansa *Bikh'vodo /kabowd*,
18. kun Hän kääntyy paljastettujen *haar'ar* rukouksen *EL-T'fiLat* puoleen, eikä hyljännyt heidän rukoustansa *et-T'fiLatam*.
19. Tämä on kirjoitettava tulevaisille sukupolville; ja vasta luotava kansa on kiittävä **Y'haLel-yaH**, (Halleluja Jehalel-Jah, Halelu-Jah)
20. että Hän katseli alas pyhästä korkeudestansa, **YHWH** katsahti taivaasta *miSHamayim* maan *EL-erets* puoleen,
21. kuullaksensa *lish'mo* vankien *asiyr* huokaukset, ja kirvoittaaksensa kuoleman lapset *t'mutah /tamuwthah* teloitettavat,
22. että he saarnaisivat *l'saPer juhliä* **YHWH** Nimeä Shem Sionissa *B'tziYon*, ja Hänen kiitostansa *ut'hiLato /thillah* Jerusalemissa,
23. kun kansat yhteen kokoontuvat, ja valtakunnat, **ET-YHWH** palvelemaan.
24. Hän masensi *iNah* tiellä minun voimani *vaDerekh'*, Hän lyhensi minun päiväni.
25. Minä sanon *'omar*: minun **Eliy /'EL**, älä tempaa *al-Taaleniy* minua pois keski-ijässäni; Sinun ajastaikasi pysyvät suvusta sukuun.
26. Muinoin Sinä perustit maan *haarets*, ja taivaat ovat Sinun käsi-alasi *yadeykha /yad*.
27. Ne katoavat *yovedu /abad* helvetti, mutta Sinä pysyt; ne kaikki vanhenevat niinkuin vaate; Sinä muuttelet heitä niinkuin verhoja, ja ne muuttuvat, -
28. Mutta Sinä pysyt aina samana, eikä Sinun vuotesi lopu.
Mamre: "*Veata-hu ushenotekha lo' jitamo*"
qbible: "*w'aTah-hu ush'noteykha lo yiTamu*"
29. Sinun palvelijaisi *avadeykha /ebed* lapset pitävät asuntonsa, ja heidän sikiönsä pysyvät Sinun *l'faneykha /paniym* edessäsi.

103. Psalmi

- Davidilta. ~~Kiitä~~ *Barakhiy* polvistu sieluni *naf'siy*, **YHWH**, ja kaikki mitä minussa on, Hänen pyhää *qad'sho* Nimeänsä *Et-Shem*!
2. ~~Kiitä~~ *Barakhiy* sieluni *naf'siy /nephesh*, **ET-YHWH**, äläkä unohda kaikkia Hänen hyviä tekojansa *G'mulayw* hoitoansa, -
3. joka sinulle kaikki syntisi *l'khal-awonekhiy /'avon* antaa anteeksi, ja parantaa *harofe /rapha* kaikki ~~virheesi~~ *Tachaluay'khiy* taudit.
4. **HaGoEL /Gaal** redeem Jeshua päästää sinun henkesi turmiosta, joka sinut kruunaa *ham'at'rekhiy suojelee, ympäröi* **armolla** ja laupeudella; *chesed* =lovinkindness/laupeus, *werahamim* =tender mercies, kohtu
5. Joka sinun suusi täyttää *haMas'Biya /saba'* hyvyydellä, niin että sinun nuoruutesi uudistetaan niinkuin kotkan!
6. **YHWH** tekee *'oseh* vanhurskautta *tzadaqot* ja oikeutta kaikille sorretuille.

7. Hän ilmoitti *yodiy* tiensä *D'rakhayw /derek* Moosekselle, ja Israelin lapsille pojille tekonsa.
8. Laupias ja armollinen *rachuwm & w'chanum* on **YHWH**, pitkämielinen =hidas vihaan *aPayim* ja aivan hyvä.
9. Ei Hän aina riitele, eikä pidä vihaa ijankaikkisesti *l'olam*.
10. Ei Hän tee *'asah* meille syntiemme mukaan, eikä kosta meille pahojen *'khaawonoteynu* tekojemme mukaan.
11. Sillä niin korkealla *khig'voHa* kuin taivas *shamayim* on maasta *al-haarets*, on Hänen laupeutensa *chas'Do* voimallinen *Gavar* Häntä pelkääväisille *aly'reayw /yare'*.
12. Niin kauksi kuin itä on lännestä, siirsi Hän meistä rikoksemme.
13. Niinkuin isä armahtaa lapsiansa poikiansa, niin **YHWH** armahtaa pelkääväisiänsä *al-y'reayw*.
14. Sillä Hän tietää *yada*, mitä tekoa me olemme; Hän muistaa meidät tomuksi *Kiy-afar /'aphar*.
15. Ihmisen *'enowsh* elinpäivät ovat kuin ruohon; hän kukoistaa kuin kukkanen kedolla.
16. Kun tuuli *ruwach* käy sen päällitse, ei häntä enää ole *w'eyneNu*, eikä hänen sijansa häntä enään tunne.
17. Mutta **YHWH** laupeus *w'chesed* ystävällisyys pysyy Ijankaikkisesta Ijankaikkiseen *meolam w'ad-olam*, Häntä pelkääväisille *aly'reayw*, ja Hänen vanhurskautensa ~~lasten-~~ lapsille poikien pojille,
18. niille, jotka pitävät Hänen liittonsa *v'riyto*, ja muistavat Hänen käskyjensä *fiQudayw*, täyttääksensä *laasotam* niitä.
19. **YHWH** on perustanut istuimensa *Kis'o* taivaassa *BaSHamayim*, ja Hänen valtansa *mumalkutho* hallitsee *mashalah* kaikkia.
20. **Barakhu** **YHWH**, te Hänen enkelinsä *mal'akhayw*, te väkevät sankarit *GiBorey*, jotka Hänen käskynsä toimitatte *'asah*, kuullen *shama'* Hänen Sanansa *Dabar* ääntä!
21. **Barakhu** **YHWH**, kaikki Hänen sotaväkensä *Kal-tz'vaayw*, te Hänen palvelijansa, jotka teette *osey* Hänen tahtonsa!
22. **Barakhu** **YHWH**, kaikki Hänen tekonsa, kaikissa Hänen valtansa *mem'shalTo* paikoissa *B'khal-m'qomot* ! sieluni
naf'shiy Barakhiy YHWH!

(**Barakhu** = *Kiittäkää!*, polvistua, siunata)

104. Psalmi

1. ~~Kiitä~~ *Barakhiy* polvistu sieluni *naf'siy*, **Et-YHWH!** **YHWH**, minun **'Elohay**, Sinä olet sangen suuri! kunnia ja kirkkaus on Sinun pukusi!
2. Sinä puetat itsesi valkeudella *oteh-or* niinkuin vaatteella, Sinä levität *noteh* taivaat *shamayim* niinkuin peitteen.

3. Hän rakentaa ylimmäiset salinsa vesille *vaMayim*, Hän tekee pilvet vaunuiksensa, ja kulkee tuulen *r'khuvo* siivillä. (Biblia 1776: Sinä menet pilvissä niinkuin ratasten päällä)
4. Hän tekee tuulet *mal'akhayw enkelit ruchoth* henki sanansaattajoiksensa, ja tulen *'esh* liekit palvelijoiksensa.
5. Hän perusti maan *yasad-'eretz* paikoillensa *al-m'khonyeha perustuksillensa*, ettei se horju Ijankaikkisesti *'Bal-TiMot olam waed*.
6. Vesitulvilla Sinä sen peitit niinkuin vaatteella, ja vedet *mayim* seisoivat vuorien yläpuolella *al har*. (Halle: seisovat vuorilla).
7. Mutta Sinun nuhtelemastasi ne pakenivat; Sinun jylinästäsi *raamkha* ukkonen ne juoksivat pois.
8. Vuoret kohosivat, ja laaksot laskeusivat sijallensa, johonka Sinä olit heidät perustanut.
9. Sinä panit rajan *G'vulsamTa* raja, kierteinen naru, jonka yli eivät saa mennä; ne eivät palaja maata *haarets* peittämään.
10. Sinä kuohutit lähteet laaksoissa vuorten välitse vuotamaan,
11. että ne kaikkia kedon eläimiä juottaisivat, ja metsä-aasit janonsa sammuttaisivat.
12. Niiden varsilla asuskelevat taivaan *of-haSHamayim* linnut, visertelevät lehväin välissä.
13. Sinä kastat vuoret ylhäisistä majoistasi, Sinun töittesi hedelmistä tulee maa *haarets* ravituksi *Tis'Ba*.
14. Sinä kasvatat ruohon karjalle, ja kasvit ihmisten *'adam* tarpeeksi, tuottaaksesi leipää maasta *haarets*,
15. ja että viini ihmisen *'enowsh* sydäntä ilahuttaisi, ja heidän kasvonsa loistaisivat öljystä: ja leipä *w'lechem* vahvistaisi *yis'ad* ihmisten sydäntä.
16. **YHWH** puut höystyvät, Libanonin sedripuut, jotka Hän on istuttanut,
17. joissa linnut pesiä *bayith* tekevät, haikarat hongissa asuvat.
18. Korkeat vuoret ovat metsävuohen, ja kalliot *s'laiym /'cela* kaniinien turva *mach'seh* suoja
19. Hän teki kuun aikoja jakamaan, ja aurinko tietää laskeumisensa *m'voo /mabow* alasmenonsa.
20. Sinä teet pimeyden, ja yö tulee; silloin kaikki metsän eläimet lähtevät liikkeelle.
21. Nuoret jalopeurat *haK'fyriym* Lions inside walled village kiljuvat saalista *lataret /tereph* revitty tuore/ruoka, pyytääksensä elatustansa *me'EL*. (Lions: kts Saarnaaja)
22. Mutta auringon koittaessa, he pakenevat pois, ja makaavat luolissaan.
23. Niin menee ihminenkin *'adam* työhönsä *yetze /yatsa'*, ja askareillensa ehtoosen asti.
24. Kuinka monet ovat Sinun käsialasi **YHWH**! Sinä olet kaikki taitavasti tehnyt, ja maa *haarets* on luontokappaleitasi täynnä.
25. Tuo meri, sangen suuri *Gadol* ja lavea, siinä vilisee epälukuisia pieniä sekä suuria eläimiä.
26. Siellä haahdet kuljeskelevat; siinä *valaskalat* -leviathan dragon käärme peto, jotka tehnyt olet leikitsemään siinä.
27. Kaikki he Sinua odottavat, että antaisit *Latet /Nathan* heille ruuan ajallansa.

28. Sinä annat heille, ja he kokoavat; sinä avaat kätesi *yad'kha*, ja he hyvyydellä ravitaan.
29. Sinä peität kasvosi *Panetkha /paniyim*, ja he hämmästyvät *yiBahelun* palpite vapista; Sinä otat pois heidän henkensä *rucham /ruwach*, ja he kuolevat, ja tomuksi tulevat jälleen *'aw'ELafaram Y'shuvun 'aphar*.
30. Sinä lähetät henkesi *T'shaLach ruchakha /ruwach*, ja he luodaan; ja Sinä uudistat maan *P'ney adamah* soil muodon.
31. Pysyköön **YHWH** kunnia *kh'vod* Ijankaikkisesti *l'olam*, iloitkoon **YHWH** töistänsä.
32. Hän katsahtaa maan *laarets* puoleen, niin se vapisee; Hän rupeaa vuoriin, niin ne suitsevat.
33. Minä tahdon veisata **LaYHWH** kaiken elinaikani, ja soittaa minun **'Lelohay** niin kauan kuin minä olen.
34. ~~Kelvatkoon mietteeni~~ Hänelle mietteeni Hänen kanssaan ovat suloiset, ja minä iloitsen **BAYHWH!**
35. Hävitkööt syntiset *chataiyim* maasta *min-haarets*, älköönkä jumalattomia *ur'shaiym /rasha'* enää olko! Kiitä sieluni, **ETYHWH**, Hallu-Yahh *Jehalel-Jah!* Ylistä *Yahh*.

105. Psalmi

1. Kiittäkää *hodu /yadah* **LAYHWH**, ja saarnatkaat Hänen Nimeänsä *Bish'mo*, julistakaat *hodiy /yada'* Hänen töitensä kanssoissa!
2. Veisatkaat *shiyru-lo* Hänelle, soittakaat *zaM'ru-lo* Hänelle, tutkikaat *siychu* puhukaa kaikkia Hänen ihmeitensä!
3. Kerskatkaat *hit'hallu* Hänen pyhästä *qad'sho* Nimestänsä *BeShem*, iloitkoon **YHWH** etsiväisten *m'vaq'shey /baqash* sydän !
4. Kysykää *Dir'shu* **YHWH** ja Hänen voimaansa, etsikää *BaQ'shu /baqash* palvoen, rukoillen alati Hänen kasvojansa *fanayw /paniyim* !
- [**Kysykää** /*Dir'shu /darash*: tread frequent follow, kulkekaa, jatkuvasti, seuratkaa, etsikää, erityisesti palvokaa]
5. Muistakaat *zik'ru* Hänen ihmetöitensä, joita Hän on *'asher-asah* tehnyt, Hänen ihmeitensä ja Hänen suunsa tuomioita,
6. te Abrahamin, Hänen palvelijansa *av'Do* siemen, te Jaakobin lapset pojat, Hänen valittunsa!
7. Hänpä on **YHWH 'Eloheynu**; Hän tuomitsee *mish'Patayw* kaikessa maailmassa *Bkhal-haarets*.
8. Hän muistaa liittonsa Ijankaikkisesti *l'olam*, Sanansa *Davar*, jonka Hän sääsi tuhannelle sukukunnalle,
9. jonka Hän teki Abrahamin kanssa, ja valaansa Isakille.
10. Ja asetti sen Jaakobille säännöksi ja Israelille Ijankaikkiseksi *'olam* liitoksi,
11. sanoen *'emor*: "sinulle Minä annan *eTen /Nathan* Kanaan maan *'et-eretz-K'naan*, perintönne osaksi."

12. Kun heitä vähän ja harvoja oli, ja he olivat muukalaisina siinä,
13. ja vaelsivat kansasta kansaan ja valtakunnasta toiseen kansaan,
14. ei Hän sallinut yhdenkään ihmisen *'adam* heitä vahingoittaa, vaan rankaisi kuninkaita *m'lakhiym* heidän tähtensä:
15. "Älkää ruvetko Minun voideltuihini **ViMeshichaj**, älkää tehkö pahaa *ra'a'* Minun profetoilleni." (vrt 1Aikak.16:22 *BiMeshichaj*).
16. Ja Hän kutsui näljän *raav* maahan *al-haarets*, ja särki kaikki leivän tukeet.
17. Hän lähetti miehen *'iysh* heidän edellensä: Josef myötiin orjaksi *l'eved*.
18. He ahdistivat hänen jalkojansa jalkapuuhan; hänen *nafsho* täytyi rautoihin joutua,
19. siksi kun Hänen Sanansa *Bo-d'varo* toteentui, ja **YHWH** puhe oli hänet koetellut.
20. Niin lähetti kuningas *melekh'* ja päästi hänet; kansain päämies *moshel* laski hänet irti,
21. ja asetti hänet huoneensa *l'veyto* herraksi **'Adown**, ja kaiken tavaransa haltijaksi,
22. sitomaan päämiehiänsä *Saryw* mielensä *B'nafsho* mukaan, ja vanhimmillensa viisautta opettamaan.
23. Ja niin tuli Israel Egyptiin, ja Jaakob majaili Hamin maalla *B'erez-Cham*.
24. Ja Hän teki kansansa sangen hedelmälliseksi, ja vahvasti heitä vihollisiansa *miTZarayw* väkevämmäksi.
25. Hän käänsi heidän sydämensä vihaamaan Hänen kansaansa, kavalasti sortamaan Hänen palvelijoitansa *Baavadayw*.
26. Hän lähetti palvelijansa Mooseksen, ja Aaronin, jonka Hän valitsi.
27. He tekivät Hänen merkkinsä *Div'rey ototayw* heidän keskellensä, ja Hänen ihmeensä Hamin maalla.
28. Hän lähetti pimeyden, ja pimeä tuli; eikä he olleet Hänen sanoillensa tottelemattomat *w'lo-maru*.
29. Hän muutti heidän vetensä *meymeyhem* vereksi *l'dam* ja kuoletti heidän kalansa.
30. Heidän maansa *ar'tzam* kuohutti sammakoita, heidän kuningastensa *mal'kheyhem* kammioihin asti.
31. Hän sanoi *'amar*, niin tuli turilaita ja polttiaisia kaikkiin heidän maansa ääriin.
32. Hän antoi *nathan* rakeita heille sateeksi, tulen *'esh* liekkiä heidän maallensa *'erets*.
33. Ja löi heidän viinipuunsa ja fiikunapuunsa *ut'enatam*, ja särki puut heidän maansa äärissä.
34. Hän sanoi *'amar*, niin tulivat epälukuiset heinäsiirakat ja jäkertäjät,
35. ja ne söivät kaiken ruohon heidän maastansa, ja söivät heidän maansa hedelmän.
36. Ja Hän löi kaikki esikoiset heidän maassansa *B'ar'tzam*, ensimmäiset kaikesta heidän voimastansa.
37. Ja vei heitä ulos *waYotziyem* hopealla ja kullalla: eikä ollut heidän sukukunnissansa *Bish'vatayw* yhtäkään kompastuvaista.
38. Egypti iloitsi heidän lähtemisestänsä *B'tzetam*; sillä heidän pelkonsa oli langennut heidän päällensä.
39. Hän levitti pilven verhoksi ja tulen *w'esh* yötä valaisemaan.
40. He anoivat, niin Hän tuotti metsäkanoja quails, ja ravitsi *yas'Biyem /saba'* heitä taivaan *shamayim* leivällä.

41. Hän avasi kallion *Tsuwr*, niin vedet *mayim* vuotivat ja juoksivat virtana kuivassa erämaassa.
42. Sillä Hän muisti pyhää Sanaansa *et-D'var Dabar*, palvelijaansa *av'Do* Abrahamia.
43. Ja vei kansansa ulos ilolla, ja valittunsa riemulla.
44. Ja antoi *waYiTē /Nathan* heille pakanain maat *ar'tzot*, ja he omistivat perinnöksensä *yiyrashu* kansain vaivannäöt,
45. että he pitäisivät *yish'm'ru* Hänen sääntönsä, ja kätkisivät Yin'tzoru Hänen Lakinsa **w'Torotayw**. Ylistä **Yahh**. Halleluja *Jehalel-Jah, hal'lu-yaH*.
 [kätkisivät: *Yin'tzoru /natsar* suojella säilyttää totella salata]

106. Psalmi

1. Ylistä *hal'luyaH hody /yadah* **Yahh** Kiittäkää **LAYHWH**, sillä Hän on hyvä; sillä Hänen laupeutensa pysyy Ijankaikkisesti.
2. Kuka taitaa luetella **YHWH** voiman *G'vurot* töitä, ja julistaa *yash'miy' /shama* kuulla&kertoa kaikkea Hänen kiitostansa *Kal-T'hiLato?*
3. ~~Autuudet~~ *ash'rey* ilo ovat, jotka käskyn pitävät *shom'rey* ja aina vanhurskautta *tzdaqah* tekevät *oseh*.
4. **Tule Jeshua!**
 Muista minua, **YHWH**, kansaasi ~~armah~~**ta** *essasi Birtzon* delight; etsi minua **Jeshua** ~~autuudella~~ *BiyShuatekha /Yashuw'ah*.
5. nähdäkseni *lir'ot /ra'ah* valittujesi menestyksen, ja iloitakseni Sinun kansasi ilossa *B'sim'chat*, kerskatakseni perintösi kanssa.
6. Me teimme syntiä isäimme kanssa, me teimme väärin, ja olemme olleet jumalattomat *hir'sha'nu /rasha'*.
7. Ei meidän isämme Egyptissä tahtoneet ymmärtää Sinun ihmeitäs, eivätkä muistaneet laupeutesi suuruutta; ja he olivat meren tykönä vastahakoiset *waYam'ru /Marah*, Kaisilameren (punainen meri) tykönä.
8. **Jeshuan Nimen Voima tulkoon tunnetuksi!**
 (Halle: Kuitenkin vapahti *waYoshiyem /Yasha'* Jeshua heitä Nimensä tähden, osoittaaksensa suurta voimaansa *et-G'vurato*.)
9. Ja Hän uhkasi *waYig'ar* Kaisila-merta (punainen meri), niin se kuivui; ja saattoi *waYoliykhem* heitä syvyyden lävitse, niinkuin korvessa,
10. **Jeshua** *waYoshiyem /Yasha'* vapahti heitä vihamiestensä vallasta, ja lunasti *waYig'alem / Ga'al* Jeshua heitä vihollisten *'oyev* käsistä *miYad*.
11. Ja vedet *mayim* peittivät heidän ahdistajansa *tzareyhem*, ettei yksikään eläväksi jäänyt.
12. Silloin he uskoivat Hänen Sanansa *vid'varayw*, ja veisasivat Hänen kiitostansa *T'hiLato*.

13. Mutta he unohtivat pian Hänen työnsä, ja eivätkä vartoneet Hänen neuvoansa *laatzato*.
14. He syttyivät himoon korvessa, ja kiusasivat *way'naSu-'EL* erämaassa.
15. Ja Hän antoi *waYiTēn /Nathan* heille heidän anomisensa, vaan lähetti heille hivutaudin heidän himonsa tähden.
16. Ja he kiivailivat *way'qanu* kadehtia Moosesta vastaan leirissä, Aaronia, **YHWH** pyhää *q'dosh* vastaan.
17. Maa *TifTach-eretz* aukeni ja nieli Datanin, ja peitti Abirammin joukon,
18. Ja tuli *'esh* syttyi heidän joukossansa, ja liekki poltti jumalattomat *r'shaiym /rasha'*.
19. He tekivät *yaasu-egel* vasikan Horebissa, ja kumarsivat valettua kuvaa.
20. Ja he vaihettivat Kunniansa *K'vodam* heiniä syövän härjän kuvaan.
21. He unohtivat **Jeshuan - 'El Yasha'**
(He unohtivat **EL**, ~~Vapahtajansa~~ Messiaansa *Moshiyam /Yasha*, joka oli tehnyt suuria töitä Egyptissä,)
22. ihmeitä Hamin maalla *B'erets*, ja peljättäviä töitä *noraot /yare* Kaisila-meren (Punaisen meren) tykönä.
23. Silloin Hän uhkasi *waYomer* hukuttaa heidät, ellei Moses, Hänen valittunsa olisi seisonut halkeimassa Hänen edessä *l'fanayw /paniym*, asettamassa Hänen vihaansa hävittämästä.
24. Ja he ylönkatsoivat sen ihanan maan *B'erets*, eivätkä uskoneet Hänen Sanaansa *lid'varo /dabar*,
25. Ja he napisivat *waYeragnu /ragan* rebel majoissansa, eivätkä olleet kuuliaiset **YHWH** äänelle.
26. Silloin Hän nosti *waYiSa /nasa* kätensä *yado* heitä vastaan, maahan lyödäksensä heitä korvessa,
27. ja viskelläksensä heidän siemenensä pakanain *BaGoyim* sekaan, ja hajoittaaksensa heitä maakuntiin *Baaratzot*.
28. Ja he yhdistyivät Baal-Peoriin, ja söivät kuolleiden (epäjumalain) uhreja,
29. ja herättivät vihaa töillensä *B'maal'leyhem*; niin ratkesi rangaistus heidän päällensä.
30. Mutta Pinehas astui esiin, ja ratkaisi asian; ja rangaistus raukesi.
31. Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi *litz'sadaqah* suvusta sukuun, Ijankaikkisesti *'Ad 'Owlam*.
32. Ja he vihoittivat Häntä riitaveden *al-mey m'riyvah* tykönä, niin että Mooseksenkin pahoin kävi heidän tähtensä;
33. sillä he katkeroittivat *Kiy-him'ru* hänen mielensä *et-rucho /ruwach*, niin että hän eksyi huulillansa.
34. He eivät hävittäneet niitä kansoja, joita **YHWH** oli heidän käskenyt *'amar*,
35. vaan sekaantuivat pakanoihin *vaGoyim*, ja oppivat *waYil'm'du /lamad* heidän töitensä *maaseyhem /ma'aseh* Activity, tuote runo.
36. Ja he palvelivat heidän epäjumaliansa *et-atzaBeyhem* idols; ja ne tulivat heille paulaksi *mowqesh* noose hirttosilmukka.
37. Ja he uhrasivat *zabach* teurastaa poikiensa ja tyttäriänsä perkeleille *laSHediym* demons.
(Nyk. Lienee Windows apps -daemons)

38. Ja he vuodattivat *waYish'P'khu* viatonta verta, poikainsa ja tytärtensä verta, jota he uhrasivat Kanaanin epäjumalille, niin että maa *'haaretz* turmeltiin veren vioilla.
39. Ja saastuttivat itsensä töillensä, ja tekivät huorin *waYiz'nu* menoillansa *B'maal'leyhem*.
40. Silloin syttyi **YHWH** viha *waYichar-af* kansaansa vastaan, ja Hän kauhistui perintöänsä,
41. Ja hylkäsi *waYiT'nem /nathan* ne pakanain *B'yad-Goyim* käsiin, niin että heidän vihamiehensä heitä vallitsivat *waYim'sh'lu /mashal*.
42. Ja heidän vihollisensa *oy'veyhem* ahdistivat heitä, ja he painettiin heidän kätensä *yadam* alle.
43. Monet kerrat Hän heitä pelasti *yaTZiylem /natsal*; mutta he vihasuttivat *yam'ru /marah* Häntä juonillansa *vaatzatam /'etsah*, ja he vaipuivat alas pahain *Baawonam /avon* tekojensa tähden.
44. Ja Hän katsoi heidän hätänsä puoleen *BaTZar*, kuultuansa *B'shama /shama'* heidän valituksensa,
45. Ja muisti heille liittonsa, ja sääli heitä laupeutensa *chas'Do* rikkaudesta.
46. Ja antoi *waYiTen* heidän saada **armen** *l'rachamiym* sääli kaikkein edessä *lif'ney*, jotka olivat heitä vankeudella vanginneet.
47. **Jeshua Hoshiyenu YHWH 'Eloheynu!**
(Vapahda *Hoshiyenu /Yasha'* meitä, **YHWH 'Eloheynu**, ja kokoa meitä pakanoista, että kiittäisimme Sinun pyhää Nimeäsi *gad'shekha l'shem*, ja kerskaisimme Sinun kiitoksestasi *Bit'hiLatekha /Tahillah!*).
48. Kiitetty olkoon **Barukh**=polvistua, siunata **Barukh-YHWH, 'Elohey Yisra'El**, Ijankaikkisuudesta Ijankaikkisuuteen *'Owlam 'Owlam!* Ja sanokaan kaikki kansa: Amen! Halleluja *Halelu-Jah! Hal'lu-yaH*.

107. Psalmi

1. "Kiittäkää *hodu /yadah* **LAHWH**; sillä Hän on hyvä; sillä Hänen laupeutensa *chas'Do* pysyy Ijankaikkisesti."
2. Niin sanokoot **Jeshua YHWH lunastetut** *G'uley /Gaal*, jotka Hän ahdistuksen *miYad-tzar* vallasta **lunasti** *G'alam /Gaal*, pelastettu, lähin, maksaa lunnaat, mennä naimisiin 2X.
3. Ja jotka Hän maakunnista *umearatzot* kokosi, idästä ja lännestä, pohjoisesta *miTZafon /tsaphown* ja etelästä!
4. He harhailivat eksyksissä korvessa, tietämässä *derek* erämaassa, eivätkä löytäneet asutokaupunkia *moshav*.
5. Isoovaisina ja janoovaisina nääntyi heidän sielunsa *naf'sham* heissä.
6. Ja he huusivat ahdistuksissansa *BaTZar* **ELHWH**, ja Hän pelasti *YaTZiylem /natsal* heidät heidän hädistänsä *miM'tzqoteyhem*,
7. ja kuljetti heitä suoraa *Y'sharah /Yashar* tietä, menemään asutokaupunkiin **EL-iy** *moshav*.

8. Kiittäkööt *yodu* he siis **LAHWH** Hänen laupeutensa edestä, ja Hänen ihmeittensä tähden, jotka Hän tekee ihmisten '*adam lapsia* poikia kohtaan.
9. että Hän ravitsi *Kiy-his'Biy /saba'* janoovaisen sielun *w'nefesh* ja täytti isoovaisen sielun hyvyydellä!
10. He istuivat *yosh'vey /yashab* pimeissä ja kuoleman *w'tzal'mavet* varjossa, vangittuina vaivoissa ja raudoissa,
11. koska olivat '**Imerej-EL** käskyjä '*etsah* vastaan vastahakoiset *Kiy-him'ru /marah* olleet, ja Ylimmäisen '**Elyown** neuvon ylenkatsonheet.
12. Ja Hän nöyryytti heidän sydämensä onnettomuudella; he lankesivat, eikä kukaan heitä auttanut '*ozer*.
13. **EL-YHWH Yoshiyem** Vapahtaja!
(Ja he huusivat ahdistuksissansa *Batzar EL-YHWH*, - ja Hän vapahti **Jeshua Yoshiyem** /*Yasha'* heidät heidän hädistänsä *miM'tzuqoteyhem*),
14. Ja saattoi *Yotziyem /yatsa'* heitä ulos pimeydestä ja kuoleman *w'tzalmavet* varjosta, ja särki heidän siteensä.
15. Kiittäkööt *yodu* he siis **LAHWH** Hänen laupeutensa *chas'Do /cheded* edestä, ja Hänen ihmeittensä tähden ihmisten '*adam lapsia* poikia kohtaan,
16. että Hän särki vaskiset portit, ja rikkoi rautaiset salvat!
17. Taidottomain täytyi rikosretkiensä sekä pahain tekojensa '*umeawonoteyhem* tähden vaivaa kärsiä.
18. Heidän sielunsa *naf'sham* kauhistui kaikkea ruokaa, ja he joutuivat lähes kuoleman *mavet* portteja.
19. **ELYHWH Yoshiyem Jeshua** (=vapahti) hädästä.
(Ja he huusivat ahdistuksissansa *tsar tsar ELYHWH*, - ja Hän vapahti **Jeshua Yoshiyem** /*Yasha'* heidät heidän hädistänsä *BaTZsar*.)
20. Hän lähetti Sanansa *D'varo /Dabar* ja paransi *w'yir'Paem /rapha* heitä, ja pelasti *mwiymaLet /malat* heidät kuolemasta.
21. Kiittäkööt *yodu* he siis **LAYHWH** Hänen laupeutensa edestä, ja Hänen ihmeittensä tähden, joita Hän tekee ihmisten '*adam lapsia* poikia kohtaan;
22. Ja uhratkoot kiitosuhria, ja luetelkoot Hänen töitensä riemulla!
23. He läksivät haaksilla merelle, ja ajoivat asioita '*suurilla vesillä B'mayim*,
24. he saivat nähdä **YHWH** töitä, ja Hänen ihmeitensä syvyydellä.
25. Hän sanoi *waYomer /'amar*, ja nosti myrskytuulen *ruch s'arah* hurricane, joka meren aallot kohotti;
26. niin he nousivat ylös taivasta *shamayim* kohden ja laskeusivat syvyyteen, että heidän sielunsa *naf'sham sulituskasta ra'rah* | *B'raah 7451* . (vaarassa peräti hätäili).
27. He horjuivat ja hoipertelivat kuin juopuneet, ja kaikki heidän taitonsa katosi.
28. Ja he huusivat ahdistuksissansa *BaTZar ELYHWH*, ja Hän auttoi *Yotziyem /yatsa'* heitä ulos heidän hädistänsä.
29. Ja Hän seisatti myrskyn tyveneksi, ja aallot asettuivat.
30. Ja he iloitsivat, kun tyventyi, ja Hän saattoi heitä haluttuun satamaan.
31. Kiittäkööt *yadah* he siis **LAYHWH** Hänen laupeutensa edestä ja Hänen ihmeittensä tähden, joita Hän tekee ihmisten '*adam lapsia* poikia kohtaan;

32. ja kunnioittakoot Häntä kansan seurakunnassa, ja kiittäkööt *Y'hal'luhu* Häntä vanhimpain kokouksessa *uvowshav!*
33. Hän teki virrat korveksi, ja vesilähteet *mayim* kuivaksi maaksi,
34. hedelmällinen maan *'erets* suolanummeksi, siinä asuvaisten *yosh'vey* pahuuden *ra'rah* | *meraat* **7451** tähden.
35. Hän teki erämaan vesinoroksi *mayim* ja kuivan *w'eretz* maan vesilähteeksi *mayim*.
36. Ja asetti **waYoshev** *yashab* sinne isoovaiset *r'eviyim nälkäiset*, ja he perustivat siihen asutokaupungin *mowshab*.
37. Ja he kylvivät ketoja ja istuttivat viinimäkiä, ja saivat satoisan hedelmän.
38. Ja Hän siunasi heitä ja he hyötyivät suuresti, eikä Hän sallinut heidän karjansa vähentyä.
39. He olivat vähentyneet ja sortuneet vastoinkäymisen *ra'rah* | *raah* **7451** ja huolten kuormasta.
40. Mutta Hän, joka ylevät *al-n'diyviym* valaa *shofekh'* ylenkatseella ja eksyttää heitä tiettömissä autoissa *B'tohu lo-darekh*,
41. Hän kirvoitti (korkealle) *sagab* köyhän *'ebyown* kurjuudesta, ja suurensi suvut *mishpachah* kuin lammaslauman.
42. Näitä hurskaat *Y'shariym* näkevät *yiru* ja iloitsevat; ja kaikki pahuus *w'khal-aw'lah* /*'evel* tukkii suunsa.
43. Kuka on taitava *miy-chakham*, se ~~tutkikoon~~ *w'yish'mar-ELeh* /*shamar* varjelkoon näitä, ja he ymmärtäkoot **YHWH** laupeudentyöt *chasDey* /*cheched* !

108. Psalmi

Davidin soittovirsi.

2. Valmis on sydämmeni **'Elohiym!** minä tahdon veisata ja kiittää, niin myös minun kunniani.
3. (2.) Herää, harppu ja kantele; minä tahdon herättää aamuruskon!
4. (3.) Sinua, **YHWH**, minä tahdon kiittää *od'kha* kansain joukossa: ja Sinulle ylistystä veisata *waazaMer'kha* /*zamar* kansakuntain keskellä.
5. (4.) Sillä suuri yli taivasten on Sinun laupeutesi *chasDekha*, ja totuutesi *amiTekha* /*'emeth* pilviin asti.
6. (5.) Koroita itsesi, **'Elohiym**, yli taivasten *al-shamayim* ja kunniasi *K'vodekha* yli kaiken maan *Kal-haaretz!*
7. **Jeshua**, vastaa oikealla kädelläsi!
(Että Sinun ystäväsi pelastettaisiin *yechal'tzun* /*chalats*, - Vapahda **Jeshua** **Hoshiyah** /*Yasha'* oikialla kädelläsi ja kuule meitä!)
8. **'Elohiym** on puhunut pyhässänsä *'Elohiym Diber B'qadsho*: "minä tahdon iloita: tahdon jakaa Sikemin, ja mitata Sukkotin laakson.
9. Gilead on minun, minun on Manasse, ja Efraim on pääni *ro'shiy* varustus *ma'owz* :
Juuda minun valtikkani *m'choq'qiy* lawgiver,

10. Moab on minun pesinastiani, Edomille minä heitän kenkäni: Filistealaisista minä riemuitsen."
11. Kuka vie minua varustettuun *miv'tzar* linnoitettu kaupunkiin, kuka saattaa minut Edomiin?
12. Etkös Sinä, halo-'**Elohiym**, hyljännyt meitä, etkä lähtenyt, '**Elohiym**, meidän sotaväkemme *B'tziv'oteynu* kanssa?
13. Saata *yahab* meille apu '*Ez'rat* **Jeshua** tuskissamme *miTZar*; sillä ihmisten '*adam* apu *T'shuat* on turha.
14. **BElohiym** (kautta) me suuria töitä teemme *naaseh-chayil*; ja Hän tallaa vihollisemme *tzareynu /tsar* alas.

109. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi. Ylistykseni *t'hiLatiy* '**Elohey**, älä vaikene *al-Techerash!*

2. Sillä jumalattoman *rasha'* suun ja petoksen *ufiy-mirmah* suun ovat he avanneet minua vastaan; he puhuttelevat *DiBru* minua valheen *sheger* kielellä. *DiBru iTiy l'shon shager*
3. Ja vihan *sin'ah* sanoilla *w'divrey /dabar* ovat he minua piirittäneet, ja sotivat syyttömästi minua vastaan.
4. Rakkauteni edestä he vainoovat *yis't'nuniy /satan* minua *waaniy*; mutta minä vaan rukoilen *t'fiLah*.
5. He kostavat minulle hyvän pahalla *ra' rah | raah 7451* ja rakkauteni vihalla.
6. Säädä paholainen *rasha'* hänen päämieheksensä, ja **saatana** *w'satan* seisokoon hänen oikialla kädellensä!
7. Tuomittaessa hän löytyköön *yatsa'* jumalattomaksi *rasha'*, ja hänen rukouksensa *ut'fiLato* olkoon synti!
8. Olkoon hänen päivänsä harvat, ja toinen ottakoon hänen virkansa!
9. Jääköön hänen **lapsensa** poikansa orvoiksi *y'tomiym*, ja hänen vaimonsa leskeksi *'almanah*.
10. Kuljeskelkoot hänen **lapsensa** poikansa kulkijoina ja kerjäläisinä, ja etsikööt *w'darshu* elatustansa kaukana kotiraunioistansa!
11. Anastakoot *y'naQesh* velkojat kaikki, mitä hänellä on, ja muukalaiset ryöstäkööt hänen vaivannäkönsä!
12. Älköön hänellä enään olko hyväntekijää *chased* laupeudentekijää, eikä hänen orvoillansa olko armahtajaa!
13. Hänen sukunsa joutukoon hävitettäväksi: heidän nimensä toisessa polvessa pyyhittäväksi!
14. Muistettakoon hänen isänsä pahoja tekoja '*avon* **ELYHWH** edessä, ja älköönkä hänen äitinsä syntiä *w'chatat* pyyhittäkö pois!
15. Olkoot ne alati **neged-YHWH** edessä, ja Hän hävittääköön heidän muistonsa maan *meerets* päältä!

16. Ettei ensinkään muistanut laupeutta tehdä, vaan vainosi sorrettua ja köyhää miestä, ja murhemielistä tappaaksensa.
17. Ja hän rakasti *waYeehav /'ahab* kirousta, se kohtasi häntä; ei hän halunnut siunausta, ja se pakeni hänestä kauas.
18. Ja hän puki kirouksen päällensä niinkuin paitansa, ja se meni hänen sisällyksiinsä niinkuin vesi *khamayim*, ja hänen luihinsa niinkuin öljy.
19. Se olkoon hänelle vaatteena, jolla hän itsensä verhoittaa, ja vyönä, jolla hän alati itsensä vyöttää.
20. Tämä on minun vastustajieni palkka **YHWH**, ja niiden, jotka pahaa *ra' rah* | *ra* **7451** puhuvat *w'haDovryim /dabar* minun sieluani *al-naf'siy* vastaan.
21. Mutta Sinä *w'aTah*, **YHWH** **'Adonay**, puolla minua *aseh-iTiy* Sinun Nimesi tähden, sillä Sinun laupeutesi on hyvä; pelasta minua!
22. Sillä minä olen sorrettu *w'ev'yon /'ebyown* ja köyhä, sydämmeni on haavoitettu minussa.
23. Minä menen pois niinkuin varjo kallistuessansa, ja karkoitetaan kuin heinäsiikat.
24. Minun polveni horjuvat paastoomisesta, ja minun lihani on laihtunut.
25. Ja minä olen joutunut heidän pilkattavakseen; he näkevät *ra'ah* minut, nyökyttävät päätänsä *rosham*.
26. Auta *az'reniy* suojele minua, **YHWH** **'Elohaj Jeshua: HoshiyeniY /Yasha'**, vapahda minua laupeutesi *kh'chas'Dekha /cheched* mukaan,
27. että he tuntisivat *w'ywd'u /yada* sitä Sinun kädeksesi, että Sinä, **YHWH**, sen teit *asiytaH /'asah!*
28. He kiroavat, mutta Sinä siunaat; he nousevat minua vastaan, mutta he joutuvat häpeään; ja Sinun palvelijasi *w'av'D'kha /'ebed* iloitsee.
29. Minun vainomieheni *sot'nay /satan* puuttakoon häväistyksellä, ja peittykööt häpeällänsä *Bash'Tam /bosheth* idol niinkuin hameella *kham'iyl /ma'iyl* mantteli.
30. Minä tahdon suullani suuresti kiittää *odeh* **YHWH**, ja ylistän Häntä monien keskellä.
31. **Jeshua** seisoo oikealla, vapahtaa tuomitsijoista!
(Sillä Hän seisoo köyhän *ev'yon* oikealla kädellä, Vapahtamaan **Jeshua** **'Hoshiy /Yasha'** häntä niistä, jotka hänen sieluansa *naf'sho* tuomitsevat.)

110. Psalmi

Davidin Psalmi. *n'um* **YHWH** sanoi minun **LAdoniY** "istu *shev /yashab* minun oikealle kädelleni, siksi kun Minä panen vihollisesi *'oyeb* Sinun jalkaisi astinlaudaksi."

2. **YHWH** ulottaa Sinun valtasi valtikan *uZ'kha* Sionista *miTZiYown*: "vallitse vihollistesesi keskellä!"

3. Sinun kansasi on Sinulle aivan altisna Sinun sotapäivänäsi; pyhissä *B'had'rey-qodesh* kaunistuksissa nousee sinun nuori sotaväkesi niinkuin kaste aamuruskon kohdusta.

4. **Nish'Ba YHWH** on vannonut, eikä Hän sitä kadu: "Sinä (**Jeshua**) olet pappi *aTah-khohen* Ijankaikkisesti *l'olam*, **Melkisedekin** säädyn mukaan". *Mal'Kiy-Tzedeq*; Salem, Oikeuden Kuningas.

*Nish'Ba /shaba*⁷ = täydellinen 7.

5. '**Adonay** on Sinun oikialla kädelläsi, on musertava *machatz* ~~strike through~~ **kuninkaita** *m'lakhiym* vihansa *B'yom-aPo* päivänä.

6. Hän on tuomitseva pakanain *BaGoyim* keskellä; täynnä on maa *al-erets* kaatuneiden ruumita. Hän musertaa *machatz* avaran maakunnan *päät* ' *al-erets raBah*. (many countries)

7. Hän juo purosta tien *derek* varrella; sentähden Hän nostaa pään *ro'sh* ylös.

111. Psalmi

1. Ylistäkää **Yahh** *Jehalel-Jah!* Minä kiitän **YHWH** kaikesta sydämmestä hurskasten neuvossa **Jeshua** *Y'shariym* ja seurakunnassa *w'edah*.

2. Suuria *G'doliym* ovat **YHWH** työt: tarkoin niiden tutkittavia, jotka niihin mieltyvät *l'khalcheftzeyhem*.

3. Kunniallisia ja kirkkaita ovat Hänen tekonsa, ja Hänen vanhurskautensa *w'tzid'qato /tsadaqah* oikeus pysyy Ijankaikkisesti *laad*.

4. Hän on säätänyt ihmeittensä muiston; armollinen *channuwn* ja laupias on **YHWH**.

5. Hän antaa *Nathan* ruuan pelkääväisillensä *liyreyw /yare*; Hän muistaa liittonsa Ijankaikkisesti *l'olam*.

6. Tekojensa väen *koach* Hän ilmoitti kansallensa, antaaksensa heille pakanain *Goyim* perinnön.

7. Hänen kättensä *yad* työt ovat Totuus *'emeth* ja Oikeus *umish'pat*: kaikki Hänen käskynsä ovat luotettavia.

8. Ne pysyvät lujina aina *laad* ja Ijankaikkisesti *l'owlam*: ne ovat tehdyt *asuyim* Totuudessa *'emeth* ja Oikeudessa *w'Yashar*.

9. Hän lähetti (**Jeshuan**) lunastuksen *P'dut* deliverance, redemption erotus kansallensa, sääsi liittonsa pysymään Ijankaikkisesti *Tziuah-L'olam*; Pyhä *Qadowsh* ja Peljättävä *'yanora* on Hänen Nimensä *Sh'mo*.

10. **YHWH** pelko *yir'ah* on viisauden *chakh'mah* alku; se on hyvä taito kaikille, jotka niitä harjoittavat *'asah*; Hänen kiitöksensä *T'hiLato* pysyy Ijankaikkisesti *Lah'Ad*.

112. Psalmi

1. Ylistä **Yahh** *Halelu-Jah!* **Autuas** iloinen on se mies *ash'rey-'iysh* happy, joka pelkää *'yare* **YHWH**, joka on suuresti mielistynyt Hänen käskyihinsä *Bmitz'wotayw /mitsvah*.

2. Valtias *Gibbowr* on Hänen siemenensä maan *Baarets* päällä oleva; hurskasten *Y'shariym /Yashar* suku siunataan.

3. Varallisuus ja rikkaus on hänen huoneessansa *B'veyto /bayith*; ja Hänen vanhurskautensa *w'tzid'qato* pysyy Ijankaikkisesti *laad*.
4. Pimeissä koittaa hurskaille *lay'sharyim /Yashar* ~~valkeutena~~ valo, Armollinen *chaNun*, Laupias *w'rachum* ja Vanhurskas *w'tzaDiyq =Jeshua*.
5. Hyvin käypi sen miehen *tov-'iysh*, joka lahjaksi antaa ja lainaa; hän voittaa asiansa *D'varayw* oikeudessa.
6. Ei hän ikänensä *Kiy-l'olam* horju; vanhurskas *tzaDiyq* pysyy ikuisessa *olam* muistossa.
7. Pahaa *ra' rah | raah 7451* sanomaa ei hän pelkää; hänen sydämensä on luja ja turvattu *Batuch* **BAYHWH**.
8. Hänen sydämensä on vakava, eikä pelkää *lo yira*; siksi kun hän näkee ilonsa vihollisistansa *v'tzarayw /tsar*.
9. Hän jakelee *PiZar* ja antaa *Nathan* köyhille *'ebyown*, hänen vanhurskautensa *tsadaqah* pysyy Ijankaikkisesti *laad* ; hänen sarvensa *qeren* koroitetaan kunnialla *B'khavod*.
10. Jumalatoim *rasha'* näkee *ra'ah* sen ja kiukuitsee; hän puree hammasta ja näänntyy; jumalattomien *r'shayim* halajamat raukeavat tyhjään *Toved /'abad (helveti)*.

113. Psalmi

Ylistä **Jahh** *Halelu-Jah!* Kiittäkää, te **YHWH** palveliat *av'dey /'ebed*, kiittäkää *hal'lu et-shem* **YHWH** nimeä !

2. Olkoon *Shem* **YHWH** nimi ~~siunattu~~ *m'vorakh /Barak polvistu* nimensä eteen, siunata, nyt ja Ijankaikkisesti *'Ad 'Owlam!*
3. Auringon koitosta sen laskuun asti olkoon **YHWH** nimi *Shem* kiitetty!
4. Korkea ylitse kaikkein kansakuntien on **YHWH**, ja Hänen kunniansa *K'vodo* yli taivasten *shamayim*.
5. Kuka on niinkuin **KAYHWH 'Eloheynu**, joka niin korkealla hallitsee *lashavet /yashab*,
6. ja kuitenkin niin alas *haMash'Piyliv /shaphel* nöyrytä katsoo taivaassa *BaSHamayim* ja maassa *uvaaretz?*
7. Joka alhaisen *Dal* heikko, riippuvainen tomusta *meafar /'aphar* ylentää, ja ~~köyhän~~ *'ebyown* hyväksikäytetty, kerjäläinen loasta koroittaa,
8. istuttaaksensa *l'Hoshiyviy /yashab* häntä päämiesten *im-n'diyviym* viereen, kansansa päämiesten *n'diyvey* rinnalle;
9. joka asettaa *moshiyviy* hedelmättömän talossa *haBayith* asumaan iloisena ~~lasten~~ poikien äitinä. Kiittäkää **YHWH!** *Halelu-Jah*.

114. Psalmi

Kun Israel Egyptistä läksi *B'tzet*, Jaakobin huone *Beyt* muukalaisesta kansasta,

2. niin Juuda tuli Hänen pyhäksensä *l'qad'sho /qodesh*: Israel Hänen valtakunnaksensa *mam'sh'lotayw /memshalah* hallita.
3. Sen meri näki *ra'ah* ja pakeni, Jordan palasi takaperin,
4. Vuoret hyppelivät kuin oinaat, ja kukkulat niinkuin lammasten karitsat.
5. Mikä sinun on, meri, että pakenet, ja sinun Jordan, että palaat takaperin?
6. Te vuoret, että te hyppäätte kuin oinaat, te kukkulat, kuin lammasten karitsat?
7. Vapise, maa *'eaets*, **'Adown** edessä *miLifney*, Jaakobin **'Eloha /Elowahh** *Yaakov* edessä *miLifney /paniyim*,
8. joka Kallion *haTZuwr* muuttaa vesilammiksi *agam-mayim*, ja piikiven vesilähteeksi *l'ma'y'no-mayim!*

115. Psalmi

Ei meille *lo lanu*, **YHWH**, ei meille *lo lanu*, vaan Sinun Nimellesi anna kunnia, laupeutesi *al-chas'D'kha /cheched* ja totuutesi *al-amiTekha /emeth* tähden.

2. Miksi saisi pakanat *haGoyim* sanoa *yom'ru* "missä on nyt heidän **'Eloheyhem?**"
3. Mutta meidän **Veloheyneu** on taivaissa *vaSHamayim*: mitä ikänä Hän tahtoo, sen Hän tekee *'asah*.
4. Vaan heidän epäjumalansa *idols='atsaBeyhem* ovat hopeaa ja kultaa, ihmisten *'adam* käten *y'dey* tekoa.
5. Suu heillä on, vaan eivät puhu; heillä on silmät *enaiym*, vaan eivät näe *yiru*;
6. Korvat heillä on, vaan eivät kuule *yish'mau'*; nenä *af* heillä on, vaan eivät haista;
7. Kätet *y'deyhem* heillä on, vaan eivät koske; jalat, vaan eivät käy; eivätkä puhu kurkullansa,
8. Heidän tekijänsä *oseyhem* ovat heidän kaltaisensa, ja kaikki jotka heihin luottavat.
9. Mutta sinä, Israel, luota **BAYHWH!** Hän on heidän apunsa **Jeshua Ez'ram** */'ezer* ja heidän kilpensä *umagiNam* buckler varustesolki.
10. Aaronin huone *beyth*, luota **VAYHWH!** Hän on heidän apunsa **Jeshua Ez'ram** ja heidän *umagiNam* kilpensä.
11. Te **YHWH** pelkääväiset *yare'*, turvatkaa **VAYHWH!** Hän on heidän apunsa **Jeshua Ez'ram** ja heidän kilpensä *umagiNam*.
12. **YHWH** on muistanut meitä, Hän on siunaava, siunaava Israelin huonetta *bayith*, Hän on siunaava Aaronin huonetta *et-Beyt*.
13. Hän on siunaava **YHWH** pelkääväisiä *yir'ey*, pieniä sekä suuria.
14. **YHWH** teitä ~~siunatkoon~~ *yosef /yacaph* lisätköön enemmän ja enemmän, teitä ja teidän ~~lapsianne~~ *poikianne*.
15. Te olette **LAYHWH** ~~siunatus~~ *B'rukhiym /barak* polvistua, joka on tehnyt *oseh* taivaan *shamayim* ja maan *waarets*.
16. Taivaat *haSHamayim* ovat **LAYHWH** Taivaat *shamayim*; mutta maan *w'haarets* Hän antoi ihmisten *liv'ney-adam* ~~lapsille~~ *pojille*.

17. Ei kuolleet taida **y'hal'lu-Yahh** kiittää, eikä ne, jotka ovat astuneet alas hiljaisuuteen.

18. Vaan me, me ~~ylistämme~~ *n'varekh' /barak* polvistumme **Yahh** hamasta nyt ja Ijankaikkiseen *w'ad 'Olam*. **hal'lu-Yahh** (=Halleluja Jehalel-Jah)!

116. Psalmi

Minä rakastan *ahav'Tiy* **YHWH**, sillä Hän kuulee *Kiy-yishma* minun ääneni ja hartaan rukoukseni *tachanunay*.

2. Sillä Hän kallisti korvansa minun puoleeni; sentähden minä avukseni huudan Häntä elinaikanani.

3. Kuoleman *chev'ley-maveth* siteet piirittivät minua, ja helvetin *sh'ol* tuonela ahdistukset kohtasivat minut; minä jouduin ahdistukseen *tzarah* ja vaivaan *w'yagon*.

4. Mutta minä avukseni huusin *UBeShem-YHWH* Nimeä: **YHWH**, pelasta *maL'tah /Malat* **Jeshua** minun sieluni *naf'shiy*!

5. **YHWH** on armollinen *chaNun* ja vanhurskas *tsw'tzaDiyq*, ja meidän **Veloheynu** on laupias *m'rachem /rachum*.

6. **YHWH** kätkee *shomer* yksinkertaiset; minä olin viheliäinen, vaan Hän vapahti minut **Jeshua Y'hoshiy** /*Yasha'*.

7. Palaja taas, sieluni *naf'shiy*, lepoosi; sillä **Kiy-YHWH** tekee hyvästi sinulle.

8. Sillä Sinä olet temmannut sieluni kuolemasta *miMavet*, silmäni *et-eyniy* kyynelistä *min-Dim'ah*, jalkani kompastuksesta.

9. Minä vaellan **YHWH** edessä *lif'ney* elävään maassa *B'ar'tzot*.

10. Minä uskon, sentähden minä puhun *adaBer*; mutta minä paljon vaivataan.

11. Minä sanoin *'amar'Tiy* hämmästyksessäni: "kaikki ihmiset *Kal-haadam* ovat valehtelijat."

12. Kuinka minä maksan **LAYHWH** kaikki Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

13. **Malja-Jeshualle nostettu!** *Kos-Y'shuot /Yashuw'ah esa*.

(Minä otan pelastuksen kalkin *Kos-Y'shuot*, ja avuksi huudan/saarnaan **Jeshuan** Nimeä *UBeShem eqra YHWH kunniaksi*.)

14. Minä tahdon täyttää lupaukseni *ashaLem* **LAYHWH**, jopa kaiken Hänen kansansa edessä.

15. Kallis on Hänen pyhäinsä *lachasiydayw /chaciyd* kuolema *haMaw'tah* **YHWH** silmäin *B'eyney* edessä.

16. **YHWH**, minä olen palvelijasi, minä olen palvelijasi *av'Dekha /'ebed*, Sinun piikasi poika. Sinä olet minun paulani päästänyt.

17. Sinulle minä tahdon uhrata kiitosuhria, ja saarnata **YHWH** Nimeä *UBeShem*.

18. Minä tahdon täyttää lupaukseni *ashaLem* **YHWH**, jopa kaiken Hänen kansansa edessä,

19. **YHWH** huoneen esikartanoissa *B'chatz'rot*, keskellä sinua, Jerusalem! **hal'lu-YHWH** (= Halleluja Halelu-Jah!)

117. Psalmi

1. Kiittäkää **ETYHWH**, kaikki pakanat *Kal-Goyim*; ylistäkää Häntä kaikki kansat!
2. Sillä voimallinen on meitä kohtaan Hänen laupeutensa *chas'Do checed*, ja **weemet-YHWH** Totuus pysyy Ijankaikkisesti. Halleluja *Halelu-Jah! hal'lu-yaH*

118. Psalmi

Kiittäkää *hodu* **LAYHWH**; sillä Hän on hyvä; ja Hänen laupeutensa *chas'Do /chesed* pysyy Ijankaikkisesti *l'olam!*

2. Sanokoon nyt Israel! "Hänen laupeutensa *chas'Do* pysyy Ijankaikkisesti! *l'olam*"
3. Sanokaan nyt Aaronin huone: "Hänen laupeutensa *chas'Do* pysyy Ijankaikkisesti! *l'olam*"
4. Sanokoot nyt **YHWH** pelkääväiset: "Hänen laupeutensa *chas'Do* pysyy Ijankaikkisesti *l'olam!*"
5. Ahdingossani minä avukseni huusin **Yahh**, ja **Yahh** kuuli minua, ja asetti avaralle.
6. **YHWH** on minun puolellani; en minä siis pelkää *lo iyra*; mitä ihminen *'adam* minulle tekisi?
7. **YHWH** on minun kanssani auttamassa *B'oz'ray /'azar* minua, ja minä saan iloni nähdä *er'eh /ra'ah* vihamiehistäni.
8. Parempi *tov lachasot* on turvata **BAYHWH**, kuin luottaa ihmisiin *Baadam*.
9. Parempi *tov lachasot* on turvata **BAYHWH**, kuin luottaa päämiehiin *Bin'diyviym /nadiyb*.
10. Kaikki *gowy* pakanat piirittävät *s'avuniy /cabab* minua; **YHWH** Nimeen *BeShem* minä ne lyön *amiylam /muwl* tuhota maahan.
11. He kiersivät *s'avuniy* ja piirittävät *s'avuniy* minua; **YHWH** Nimeen *BeShem* minä ne lyön maahan *amiylam*.
12. He piirittävät minua *s'avuniy* kuin kimalaiset; he sammuvat *Doakhu* niinkuin tuli *'esh* orjantappuroissa; **YHWH** Nimeen *BeShem* minä ne lyön maahan *amiylam* tuhota!
13. Sinä sysäsit minua ankarasti lankeemaan; mutta **WAYHWH** auttoi *'azaraniy* minua.
14. **Jeshua on Pelastukseni *Liyshuah!***
(**Yahh** on minun väkevyyteni *'aZiy /oz*, ja minun kiitosvirteni; Hän on myös minun pelastukseni **Jeshua *Liyshuah /Yashuah!***)
15. *Qol riNah* **Jeshua *wiYshuah!*** = Riemun ja pelastuksen ääni
(Riemun ja pelastuksen *wiYshuah /Yashuah* ääni on vanhurskauden *tzaDiyqiym* majoissa *B'aholey*; **YHWH** oikea käsi tekee suuria töitä.)
16. **YHWH** oikea käsi on koroitettu: **YHWH** oikea käsi tekee *'asah* suuria töitä.
17. En minä kuole, vaan elän, ja luettelen **Yahh** tekoja.

18. Kyllä **YHWH** on minua kovasti kurittanut, mutta ei Hän minua kuolemalle *w'laMawet antanut n'tananiy /Nathan.*
19. Avatkaat minulle vanhurskauden *shaarey-tzedeq* portit, käydäkseni sisälle, kiittämään *odeh* **Yahh!**
20. Tässä on **LAYHWH** portti, vanhurskaat *tzaDiyqiym* siitä käyvät sisälle *avo-vam !*
21. Ylistän - kuulit minua **Jeshua liYshuah** */Yashuw'ah!*
(Minä kiitän *od'kha /yadah* Sinua, että rukoukseni kuulit, ja olit ~~apunanani~~ **Jeshua liYshuah** */Yashuw'ah*)
22. Se kivi *'eben*, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi *Ro'sh Pinnah=* **Jeshua.**
23. **YHWH** se on tullut, ja on ihmeellistä meidän silmissämme *'aiyn.*
24. Tämä on se päivä, jonka **YHWH** teki *'asah* ; nyt iloitkaamme ja riemuitkaamme!
25. **YHWH Jeshua Hoshiyah** */Yasha'* huudan Sinua *'anna'* , **YHWH**, anna *'anna'* menestystä!
26. ~~Siunattu~~ *Barukh' /barak* polvistua olkoon se, joka tulee haBa **YHWH** Nimeen *B'Shem!* me siunaamme *Berakh'nukhem /barak* teitä **YHWH** huoneesta *miBeyth.*
27. **'EL-YHWH**, joka meille valon soi; sitokaat juhla-uhria köysillä alttarin sarviin *qar'not* asti!
28. Sinä olet minun **'Eliy aTah**, sentähden minä kiitän *w'odeKa /adah* Sinua; **'Elohay**, Sinua minä ylistän *arom'meKa /ruwm!*
29. Kiittäkää **LAYHWH**, sillä Hän on hyvä; sillä Hänen laupeutensa *chas'Do /chesed* pysyy Ijankaikkisesti!

119. Psalmi

Lukuohje: *käännetyissä sanoissa on ensin taivutettu muoto, sitten /perus-sana... eli* **Strong's** sanasto eli perusmuodot. Yliiviivatun sanan päämerkitys on alkuperäisestä poikkeava.

ALEPH

1. ~~Autuaat~~ *ash'rey* ilo ovat elämäntänsä *t'miymey-darekh' /derek* viattomat, jotka vaeltavat **YHWH** laissa **B'Torat.**
2. ~~Autuaat~~ *ash'rey* ilo ovat, jotka Hänen todistuksiansa *edotayw /'edah* tarkkaavat, ja kaikesta sydämmestä Häntä etsivät *yid'r'shuhu /darash.*
3. eivätkä myös mitään paha *aw'lah /'evel* tee, vaan vaeltavat Hänen teissänsä *Bid'rakhayw /derek.*
4. Sinä olet käsenyt asetuksiasi sangen visusti pitämään *lish'mor /shamar.*
5. Oi, joska minun tieni *d'rakhay /derek* ojentuisivat Sinun sääntöjäsi pitämään *lish'mor* vartioi!

6. En minä silloin häpeään tule, kun minä katselen kaikkia Sinun käskyjäsi

mitz'woteykha /mitsvah.

7. Totisesta *yosher* sydämmestä minä tahdon Sinua kiittää *od'kha /yadah* kun minä opin Sinun vanhurskautes *tzid'qekha* oikeudet.

8. Sinun sääntöjäsi minä tahdon pitää *esh'mor /shamar* vartioi, älä peräti minua jätä!

BETH

9. Kuinka nuorukainen tiensä *et-ar'cho /'orach* puhdistaisi? - Kun hän itsensä käyttää *lish'mor* vartioi Sinun Sanasi *Kid'varekha /Dabar* mukaan.

10. Minä etsin *d'rah'Tiykha /darash* Sinua kaikesta sydämmestäni; älä salli minun eksyä Sinun käskyistäsi *miMitz'woteykha /mitsvah!*

11. Sydämmeeni minä kätken Sinun sanasi *Imratekha /'Imrah*, etten minä syntiä tekisi Sinua vastaan.

12. ~~Kiitetty~~ polvistua olvos Sinä, ***Barukh' a'Tah YHWH***; opeta minulle Sinun sääntösi!

13. Huulillani minä luettelen kaikkia Sinun suusi oikeuksia.

14. Sinun todistustesi tiestä *B'derek /derek* minä iloitsen niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta.

15. Sinun asetuksiasi minä tutkistelen, ja katsastelen *w'aBiytah /nabat* kunnioittaa Sinun polkujasi *or'choteykha 'orach.*

16. Sinun säännöistäsi minä iloitsen, enkä unohda Sinun sanojasi *D'varekha /Dabar.*

GIMEL

17. Tee hyvästi palvelijallesi *al-av'Dkha /'ebed*, että minä eläisin ja pitäisin *w'esh'm'rah /shamar* Sinun Sanasi *D'varekha !*

18. Avaa silmäni näkemään ihmeitä Sinun ***miToratekha*** laistasi!

19. Muukalainen olen minä maan *vaarets* päällä: älä peitä minulta käskyjäs *mitz'woteykha!*

20. Minun sieluni *naf'shiy* on särjetty *Gar'sah /garac* murskata, alati ikävöidessäni Sinun oikeuksiasi.

21. Sinä uhkaat *Gaar'Ta /ga'ar* ylpeitä *zediyim*; kirotut ovat, jotka Sinun käskyistäsi *miMitz'woteykha /mitsvah* poikkeavat.

22. Käännä minusta pois pilkka ja ylenkatse; sillä minä tarkkaan Sinun todistuksiasi *edoteykha /'edah!*

23. Istuvatpa *yash'vu* päämiehetkin *Sarium* neuvottelemassa *nid'Baru /Dabar* minua vastaan; mutta palvelijasi *av'Dekha* tutkistelee Sinun sääntöjäsi.

24. Sinun todistuksesi *edoteykha* ovat kuitenkin minun huvitukseni *shaashuay /sha'shua*; ne ovat minun neuvonantajani *an'shey atzatiy /'etsah 'enowsh.*

DALETH

25. Sieluni *naf'shiy* on tomuun *'aphar* vaipunut; virvoita minua Sanasi *Kid'varekha /Dabar* mukaan.
26. Minä luetteloin teitäni *D'rakhay /derek*, ja Sinä kuulit minua; opeta minulle Sinun sääntösi.
27. Anna minun ymmärtää Sinun asetustesi tie *derekh'-PiQudeykha*, niin minä tutkistelen Sinun ihmeistäsi!
28. Minun sieluni *naf'shiy* sulaa murheesta; kohenna *qaY'meniy quwm* nosta minua Sinun Sanasi *Kid'varekha* mukaan!
29. Siirrä valheen *sheger* tie *derek* minusta kauas, ja suo ~~armosta~~ *chaNeniy /chanan=laupeus* minulle Sinun opetuksesi **Torat'kha** /*Towrah*!
30. Totuuden tien *derekh-emuwnah* olen minä valinnut, Sinun oikeutesi eteeni asettanut.
31. Minä riipun todistuksissasi kiinni; **YHWH**, älä salli minun häpeään tulla!
32. Minä juoksen Sinun käskyjesi teitä *derekh'-mitz'woteykha*, sillä Sinä rohkaiset minun sydämeni.

HE

33. Opeta minulle, **YHWH**, Sinun sääntöjesi tie *derekh' chuQeykha*, että minä sitä tarkkaisin loppuun *'egeb* asti!
34. Anna minulle ymmärrys, tarkatakseni Sinun lakiasi *toratekha /Towrah*, ja pitääkseni *w'esh'm'reNah /shamar* sitä täydestä sydämmestäni!
35. Taluta minua käskyisi *mitz'woteykha /mitsvah* polulla; sillä siihen minä mielistyn!
36. Taivuta sydämeni Sinun todistuksiisi, eikä ahneuden *EL-Batza* puoleen.
37. Luovuta *haaver /'abar* silmäni turhuutta *ra'ah* katselemasta, ja virvoita minua Sinun teilläsi *Bid'rakhekha /derek*!
38. Vahvista palvelijallesi se lupauksesi *Im'ratekha /Imrah*, joka on annettu, että Sinua peljättäisiin *l'yiratekha /yir'ah*!
39. Poista minusta se pilkka, jota minä pelkään, sillä Sinun oikeutesi ovat hyvät!
40. Katso, minä halajan Sinun asetuksiasi: virvoita minua vanhurskaudellas *B'tzid'qatha /tsadaqah*!

VAU

41. Jeshua - pelastukseni **T'shuat'kha**!

Halle: **YHWH**, Sinun laupeutesi *chasadekha /chesed* minulle tapahtukoot ja Sinun pelastuksesi **T'shuat'kha** /*Tashuw'ah*, Sanasi mukaan,

42. että minä voisin vastata *Davar /Dabar* pilkkaajiani; sillä minä luotan Sinun Sanaasi *Bid'varekha /Dabar* (lupauksiisi).

43. Älä ota *w'al-TaTZel /natsal* Totuuden Sanaa *Dvar-emet /Dabar'emeth* peräti pois minun suustani; sillä minä odotan Sinun oikeuksiasi.
44. Minä tahdon alati pitää **Torat'kha** /Towrah Lakisi, aina ja Ijankaikkisesti *l'olam waed*,
45. ja vaeltaa Vapaudessa roomy, sillä minä etsin *darash'Tiy* Sinun asetuksiasi,
46. Ja minä tahdon puhua *waadaB'rah /Dabar* Sinun todistuksistasi *v'edoteykha /'edah* kuningasten *m'lakhiym /melek* kuullen, enkä häpee,
47. Ja huvittelen itseäni Sinun käskyistäsi *B'mitz'woteykha /mitsvah*, joita minä rakastan *ahav'Tiy /'ahab*,
48. Ja nostan *w'eSakhaPay /nasa'* käteni käskysi *elmitz'woteykha /mitsvah* puoleen, joita minä rakastan *ahav'Tiy /'ahab*, ja tutkistelen Sinun sääntöjäsi.

ZAIN.

49. Muista palvelijallesi *l'av'Dekha /ebed* annettua Sanaasi *z'khor-Davar /Dabar*, johon Sinä käskit minun luottamaan *yichal'Taniy /yachal!*
50. Tämä on minun lohdutukseni viheliäisyydessäni *v'an'yiy /oniy*, että Sinun Sanasi *im'rat'kha /'Imrah* virvoittaa minua.
51. Ylpeät *zed* minua paljon pilkkaavat; en minä kuitenkaan Sinun mi'Toratkha /**Towrah** Laistasi poikkea.
52. Minä muistelen, **YHWH**, Sinun oikeuksiasi *mish'Pateykha /mishpat* tuomio muinoisista *meolam* asti, ja lohduttelen itseäni.
53. Tulinen kiivaus *zal'afah* käsittää minut jumalattomain *mer'shaiym /rasha'* tähden, jotka hylkäävät Sinun **Toratekha** /Towrah Lakisi.
54. Sinun sääntösi *chuQeykha /choq* ovat minun virsinäni muukalaisuuteni majassa *B'veyt /bayith*.
55. Minä muistan, **YHWH**, yölläkin Sinun Nimeäsi *Shim'kha*, ja pidän *waesh'm'rah /shamar* Sinun **Toratekha** Lakisi.
56. Se on minulle suotu, että minä tarkastan *natzar'Tiy /natsar* pidän Sinun asetuksiasi *fiQudeykha /piquwd*.

CHETH.

57. Sinä, **YHWH**, olet minun osani; minä aivon *'amar'Tiy* pitää *lish'mor /shamar* Sinun Sanasi *D'vareykha /Dabar*.
58. Minä rukoilen Sinua täydestä sydämmestä: ole minulle ~~armollinen~~ *chaNeniy /chanan* laupeus Sanasi *K'imratekha /'Imrah* | *D'vareykha* mukaan!
59. Minä tutkistelin teitäni *d'rakhay /derek* arvioida, laskea, ja käänsin jalkani todistustesi *edoytekha /'edah* puoleen.
60. Minä riensin viivyttelämästä käskyjäsi *mitz'woteykha /mitsvah* pitämään *lish'mor /shamar* suojata, vartioida.

61. Jumalattomain *rasha'* paulat piirittivät minua; mutta en minä unohtanut Sinun **Torat'kha** /*Towrah* Lakiasi.
62. Puoli-yöstä minä nousen Sinua kiittämään *l'hodot /yadah* palvoa, vanhurskautesi *tzid'qekha /tsedeq* oikeutten tähden.
63. Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka Sinua pelkäävät *y'reukha /'yare* ja asetuksesi pitävät *shamar*.
64. **YHWH!** maa on täynnä Sinun laupeuttasi: opeta minulle Sinun sääntöjäsi.

TETH.

65. Hyvästi Sinä teit *asiyta /'asah* palvelijaasi kohtaan, **YHWH**, Sanasi mukaan.
66. Opetä minulle hyvä taito ja tunto, sillä Sinun käskyihis *v'mitz'woteykha /mitsvah* minä uskallan.
67. Ennenkuin minua nöyryytettiin, eksyin minä; mutta nyt minä pidän Sinun Sanasi *im'rat'kha /'Imrah*.
68. Sinä olet hyvä ja teet hyvin: opeta minulle Sinun sääntösi!
69. Ylpeät kutovat valhetta *sheger sham* minua vastaan; mutta minä tarkkaan täydestä sydämmestä Sinun asetuksiasi *Piqudehykha /piquwd*.
70. Heidän sydämensä on lihava niinkuin rasva; mutta minä iloitsen Sinun **Torat'kha** /*Towrah* Laistasi.
71. Hyvä oli minulle, että minä nöyryytettiin *uNeytiy /'anah*, että minä oppisin Sinun sääntöjäsi.
72. Sinun suusi **Torat-Piykha** *Towrah* Laki on minulle otollisempi kuin monta tuhatta kappaletta kultaa ja hopeaa.

JOD.

73. Sinun kätesi ovat minun tehneet *asuniy /'asah* ja valmistaneet; anna minulle ymmärrystä oppiakseni Sinun käskyjäsi *mitz'woteykha /mitsvah!*
74. Jotka Sinua pelkäävät *y'reeykha /yare'*, ne minut näkevät ja iloitsevat; sillä minä toivon Sinun Sanaasi *lid'var'kha /Dabar*.
75. Minä tiedän *yada'Tiy /yada*, **YHWH** Sinun tuomiosi vanhurskaiksi, ja Sinä olet minua uskollisuudella *weemunah /'emuwnah* nöyryyttänyt.
76. Joska Sinun laupeutesi olisi minun lohdutukseni, palvelijallesi annettun lupauksesi mukaan!
77. Tapahtukoon minulle laupeutesi *rachameykha /racham*, että minä eläisin; sillä Sinun **Kiy-Torat'kha** /*Towrah* Lakisi on minun iloni!
78. Häpeään joutukoot ylpeät *zediym /zed*, jotka minua syyttömästi *Kiy-sheger* sortavat; minä tutkistelen *asiych /siyach* Sinun asetuksiasi!
79. Taipukoot Sinua pelkäävät *y'reeykha /yare'* jälleen minun puoleeni, ja ne, jotka todistuksesi *edoyteykha /'edah* tuntevat *w'yod'ey /yada*.

80. Olkoon minun sydämmeni vilpitön Sinun säännöissäsi, etten minä häpeään joutuisi!

CAPH.

81. **Sieluni kaipaa Jeshuaa** *lit'shuat'kha !*

Halle: Sieluni *naf'siy* hivuu ikävästä Sinun autuutees *lit'shuat'kha /Tshuw'ah*, Sinun Sanaasi *lid'var'kha /Dabar* minä toivon.

82. Silmäni hiveltyvät Sanasi *l'im'ratekha /Imrah* halusta, ajattellessani: "milloin minua lohdutat?"

83. Sillä minä olen niinkuin nahkaleili savussa: en minä unohda Sinun sääntöjäsi.

84. Kuinka vähät ovat palvelijasi *y'mey-av'Dekha /'ebed* ikäpäivät! Milloin sinä vainoojani tuomitset? (KJV: milloin toteutat *'asah* tuomiosi *mish'Pat* vainoojilleni?)

85. Kuoppia kaivavat minulle ylpeät *zediym*, jotka eivät elä Sinun **kh'Toratekha** */Towrah* Lakisi mukaan.

86. Kaikki Sinun käskysi *Kal-mitz'woteykha /mitsvah* ovat totuutta *'emuwnah*; he vainoovat minua valheella *sheger* petos; auta minua!

87. Vähällä he olisivat minut maassa *vaarets* hukuttaneet *Kiluniy /kalah* finished; mutta en minä Sinun asetuksiasi hyljännyt.

88. Virvoita minua laupeudestasi *chaYeniy /chayah*, että minä suusi todistuksen pitäisin!

LAMED.

89. *l'olam* **YHWH** *D'var'kha' /Dabar*, Ijankaikkisesti, **YHWH**, on Sinun Sanasi perustettu taivaissa *BaSHamayim*.

90. Sinun uskollisuutesi *'emunatekha* pysyy suvusta sukuun: Sinä perustit maan, *'erets* ja se pysyy.

91. Sinun oikeutesi mukaan pysyy kaikki vielä tänäpäivänä, sillä ne ovat kaikki Sinun palvelijoitasi *avadeykha /'ebed*.

92. Ellei Sinun Lakisi **Torat'kha** */Towrah* olisi ollut minun lohdutukseni, olisin minä raadollisuudessani hukkunut *avad'Tiy /'abad* helvetti.

93. En minä Ikänä *l'olam* unohda Sinun asetuksiasi; sillä niillä Sinä minua virvoitat.

94. **Jeshua** *Hoshiyeny /Yasha'*, **etsin Käskyjäsi!**

(Halle: Sinun minä olen: vapahda *Hoshiyeny /Yasha'* minua; sillä minä etsin *darash'Tiy /darash* Sinun asetuksiasi.)

95. Jumalattomat *ra'shaiym /'rasha'* vartioitsevat minua hukuttaaksensa *l'aB'deniy /'abad* helvetti; mutta minä otan todistuksistasi *edoteykha /'edah* vaarin.

96. Täydellisetkin minä olen nähnyt loppuvan; mutta Sinun käskysi *mitz'wat'kha /mitsvah* on sangen ääretön.

MEM.

97. Kuinka minä Sinun **Toratekha** /Towrah Lakiasi rakastan mah-ahav'Tiy /'ahab ! Joka päivä minä sitä tutkistelen.
98. Sinun käskysi mitz'wotekha /mitzvah tekevät minun viisaammaksi vihollisiani meoy'vay 'oyeb; sillä ne ovat Ijankaikkisesti minun omani l'olam hiy-liy.
99. Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi his'Kal'Tiy /sakal circumspect, intelligent ; sillä Sinun todistuksesi ed'woteykha /'eduwth testimony ovat minun ajatukseni.
100. Minä ymmärrän enemmän kuin vanhimmat; sillä minä tarkkaan Sinun asetuksiasi fiQudeykha.
101. Minä estän jalkani kaikista pahoista ra'rah | ra 7451 teistä 'orach, että Sinun Sanasi D'varekha /Dabar pitäisin.
102. En minä Sinun oikeuksistasi poikkea; sillä Sinä olet minua opettanut.
103. Kuinka makeat ovat Sinun Sanasi im'ratekha /'imrah suuni laelle, makeammat kuin hunaja suulleni!
104. Sinun asetuksistasi minä opin ymmärrystä et'Bonan /biyn erottelukyky; sentähden minä vihaan kaikkia petollisia sheger sham polkuja Kal-orach.

NUN.

105. Sinun Sanasi D'varekha /Dabar on minun jalkaini kynttilä, ja valkeus minun teilläni.
106. Minä vannoin, ja sen vahvana pidän, pitääkseni lish'mor /shamar Sinun vanhurskautesi tzid'qekha /tsedeq oikeudet.
107. Minä olen sangen kovin vaivattu naanety /'anah insulted, pilkattu: **YHWH**, virvoita minua Sanasi khid'varekha /Dabar mukaan!
108. Suuni vapaa-ehdoiset uhrit olkoot Sinulle **YHWH**, otolliset; ja opeta minulle Sinun oikeutesi umish'Pateykha /mishpat!
109. Sieluni on alati kädessäni, enkä minä unohda **w'Torat'kha** /Towrah /Lakiasi.
110. Jumalattomat r'shaiym /rasha' virittävät minulle pauloja nat'nu /nathan; mutta en minä eksy Sinun asetuksistasi umiPiQudeykha /Piquwd.
111. Minä sain Sinun todistuksesi ed'woteykha /'eduwth Ijankaikkiseksi l'olam perinnökseni, sillä ne ovat minun sydämmeni ilo.
112. Minä taivutin natiyiy /natah stretch sydämmeni noudattamaan Sinun sääntöjäsi, Ijankaikkisesti l'olam aina ja loppuun 'egev asti.

SAMECH.

113. Kaksimielisiä minä vihaan sanety /sane, ja rakastan ahav'Tiy /'ahab Sinun **w'Torat'kha** /Towrah Lakiasi.
(1776: Minä **vihaan viekkaita henkiä** = kaksimielisiä = seafiy /ce'eph; turhia skeptisiä ajatuksia).

114. Sinä olet minun suojelukseni *sitriy /cether* ja kilpeni *umagiNiy /magen*: Sinun Sanaasi *aTah lid'varkha /Dabar* minä toivon.

115. Luopukaat minusta, te pahanilkiset *ra'a*; minä tahdon tarkata '**Elohay** /*Elohiym* käskyjä *mitz'wot /mitsvah!*

116. Tue minua lupauksesi *kh'im'rat'kha /imrah* Sana mukaan, että minä eläisin; äläkä anna toivoni häpeään tulla!

117. **Jeshua** *w'Iuasheah*, tue minua!

(Vahvista minua, että minä autetuksi *w'Iuasheah /Yasha'* tulisin, niin minä katselen alati Sinun sääntöjäsi!)

118. Sinä hylkäätkä kaikki, jotka säännöistäsi *mechuQeykha /choq* luopuvat *Kal-shoqiym /shagah*; sillä heidän petoksensa *sheger* on sulaa valhetta *Tar'miytam /tormah* fraud.

119. Niinkuin kuonan hävität Sinä kaikki maan jumalattomat, sentähden minä rakastan todistuksiasi *edoteykha /'edah*.

120. Minä ihoni värisee Sinun pelvostasi *miPach'D'kha /pachad*, ja minä pelkään *yaretiy /yare* Sinun tuomioitas *umiMish'Pateykha /mishpat*.

AIN

121. Minä olen tehnyt *asitiy /'asah* oikeutta ja vanhurskautta *watsedeq*: et suinkaan Sinä minua hylkää sortajilleni.

122. Puollusta palvelijaasi ettei ylpeät minulle väkivaltaa tekisi!

123. **Silmäni Kaipaavat Jeshuaa** li~~Yy~~*shuatekha*.

(Halle: Silmäni *eynay* hiveltyvät ~~autuutesi~~ li~~Yy~~*shuatekha /Yashuw'ah* ja vanhurskautesi lupauksen halusta *ul'imrat /'imrah tzid'qekha*)

124. Tee palvelijallesi Sinun laupeutesi *kh'chas'Dekha /cheched* jälkeen, ja opeta minulle Sinun sääntösi *w'chuQeykha /choq!*

125. Minä olen palvelijasi; tee minua taitavaksi *haviyney /biyn*, että minä todistuksesi *w'edah* tuntisin!

126. Jopa on aika, että **LAYHWH** siihen jotakin tekisi: he ovat Sinun **Toratekha** /*Towrah* Lakisi rikkoneet.

127. Sentähden minä rakastan *ahavTiy /'ahab* käskyjäsi *mitz'woteykha /mitsvah* enemmän kuin kultaa ja parasta kultaa.

128. Sentähden minä pidän kaikkia asetuksiasi kaiketi oikeina, ja kaikkia valheen *sheger* polkuja minä vihaan *sanetiy /sane*.

('Polkuja': *'orach* = paljon käytetyt tiet, karavaani.)

PE.

129. Ihmeellisiä *P'laot /Pele* = **Jeshua** ovat Sinun todistuksesi *ed'woteykha /'eduwth*, sentähden tarkastaa niitä minun sieluni *naf'siy*.

130. Sinun Sanasi *D'vareyykha /Dabar* ~~selitys~~ sisäänkäynti *petach /pethach* valaisee, ja antaa yksinkertaisille *p'tayim /pthiy* ymmärryksen.

131. Minä avaan suuni ja ammottelen; sillä minä halajan Sinun käskyjäsi
l'mitz'woteykha /mitsvah.
132. Käännä puoleeni ja **armahda** *w'chaNeniy /chanan* laupeus minua, niinkuin Sinä olet tottunut niille tekemään, jotka Nimeäsi *Shmekha* rakastavat *l'ohavey /'ahab.*
133. Vahvista askeleeni Sanassasi *B'imratekha /imrah,* äläkä anna minkään pahuuden *khal-aven* minua vallita!
134. Päästä *P'deniy /padah* minua ihmisten *'adam* väkivallasta, että minä pitäisin asetuksiasi!
135. Valista kasvosi *Paneykha /paniy* palvelijasi päälle, ja opeta minulle Sinun sääntösi!
136. Silmäni vuotavat vesi-ojia, ettei he pidä Sinun **Toratekha** */Towrah* lakiasi.

TZADDI.

137. **YHWH!** Sinä olet vanhurskas *tzaDiyq /tsaddiyq* ja Sinun tuomiosi ovat oikeat *Yashar.*
138. Sinä olet säätänyt todistuksesi *edoteykha /edah* vanhurskaudessa ja tarkalla *'weemunah* totuudella *Tziuita Tsedeq.*
139. Kiivauteni lopettaa *tziM'tat'niy /samah* extirpate minua, että viholliseni *tsaray* ovat Sinun Sanasi *D'vareykha /Dabar* unohtaneet.
140. Sinun puheesi *Im'rat'kha /Imrah* on sangen koeteltu, ja palvelijasi pitää sen rakkaana *ahevaH /'ahab.*
141. Minä olen halpa ja ylenkatsottu, mutta en minä unohda asetuksiasi.
142. Sinun vanhurskautes *tzid'qat'ha /tsadaqah* on Ijankaikkinen *l'olam* vanhurskaus, ja Sinun **Towrah** Lakisi on Totuus *'emeth.*
143. Ahdistus ja tuska *tsarumatzoq* kapeikko ovat minun saavuttaneet, mutta minä iloitsen *shaashuay /sha'shua* Sinun käskyistäsi *mitz'woteykha /mitsvah.*
144. Sinun todistustesi vanhurskaus *tsedeq* pysyy Ijankaikkisesti *l'olam;* tee minua taitavaksi *haviyeny /bin,* että minä eläisin!

KOPH.

145. Minä huudan kaikesta sydämmestäni: kuule, **YHWH,** minua; Sinun sääntöjäsi tahdon minä tarkata.
146. **Jeshua** *Hoshieniy,* **huudan Sinua!**
(Sinua minä huudan, vapahda *Hoshieniy /Yasha'* minua, että minä pitäisin todistuksesi *edoteykha /'edah!*).
147. Päivän koittaissa minä ennätän ja huudan; minä toivon Sinun Sanaasi *lid'vareykha /Dabar.*
148. Ennen yövartiota ennättävät silmäni tutkistelemaan Sinun lauseitasi *B'im'ratekha /imrah.*

149. Kuule minun ääneni laupeutesi mukaan: **YHWH**, virvoita minua oikeutesi mukaan!

150. Lähelle tunkeutuvat ilkityön harrastajat *ziMah /zimmah* paha suunnitelma, jotka ovat kaukana Sinun **Torat'kha** /Towrah Laistasi *emet*

151. Lähellä olet Sinäkin, **YHWH**, ja kaikki käskysi *mitz'woteykha /mitsvah* ovat totuutta *'emeth* totuus eli Jeshua.

152. Jo aikaa minä tiesin Sinun todistuksistasi *meedoteykha /'edah*, että olet ne Ijäti *l'olam* pysyväisiksi perustanut.

RESH.

153. Katso minun raadollisuuttani, ja pelasta *w'chaL'tzeniy /chalatz* minua; sillä en minä unohda **Kiy-Torat'kha** /Towrah Lakiasi!

154. Aja asiani ja lunasta **Jeshua** *ug'aleniy /Ga'al* minut: virvoita minua lupauksesi *l'im'rat'kha /'imrah* mukaan!

155. **Jeshua** *Y'shuah* on kaukana jumalattomista.

(Halle: Pelastus *Y'shuah /Yashuw'ah* on kaukana jumalattomista, sillä eivät he tottele *darash etsiä* Sinun sääntöjäsi.)

156. **YHWH**, Sinun laupeutesi *rachameykha /racham* on suuri; virvoita minua oikeutesi mukaan.

157. Monta on minulla vainoojaa ja ahdistajaa *w'tsaray*, mutta minä en poikkea Sinun todistuksistasi.

158. Minä näin pettäjiä *vog'diyim /bagad*, ja kauhistu, ettei he pidä Sinun Sanaasi *im'rat'kha /'imrah*.

159. Katso, minä rakastan Sinun asetuksiasi; **YHWH**, virvoita minua laupeutesi mukaan *K'chas'D'kha /cheched!*

160. Sinun Sanasi *Dabar* on kokonansa (from the beginning *ro'sh*) totuus *'emeth*, ja Ijankaikkinen *ul'olam* on koko Sinun vanhurskautesi *tzid'qekha /tsedeq* oikeus.

SCHIN.

161. Päämiehet *Sariym* vainoovat minua syyttömästi; mutta sydämeni pelkää Sinun Sanojasi *umiD'vareykha /Dabar*.

162. Minä iloitsen Sinun puheestasi *al-im'ratekha /'imrah*, niinkuin suuren saaliin saanut.

163. Valhetta *sheger* minä vihaan *sanetiy /sane* ja kauhistun; mutta Sinun **Torat'kha** /Towrah Lakiasi minä rakastan *ahavTiy /'ahab*.

164. Seitsemästi *sheva* päivässä minä kiitän Sinua vanhurskautesi *tzid'qekha tsedeq* oikeutten tähden.

165. Runsas rauha on Sinun **Torat'kha** /Towrah lakiasi rakastavaisilla, eikä heitä kohtaa kompastus.

166. **YHWH! Odotan Jeshuaa** *liYshuat'kha!*

(Halle: **YHWH!** minä odotan Sinun autuuttasi *liYshuat'kha /Yashuw'ah*, ja teen *asiyiy /'asah* Sinun käskyjäsi *umitz'woteykha /mitsvah*.)

167. Sieluni *nafshiy* pitää Sinun todistuksesi *edoteykha /'edah*, ja minä sangen suuresti rakastan niitä.

168. Minä pidän asetukseksi ja todistukseksi *w'edoteykha /'edah*; sillä kaikki minun tieni *derek* ovat Sinun edessä.

TAU.

169. **YHWH**, suo minun huutoni *riNatiy /rinnah* etehes lähestyä; anna minulle ymmärrystä Sanasi *Kid'var'kha /Dabar* mukaan!

170. Suo rukoukseni *T'chiNatiy /tachinnah*, etehes tulla, pelasta *haTZileniy /natsal* minua lupauksesi *K'imrat'kha /'imrah* mukaan!

171. Huuleni vuodattakoot kiitostasi *T'hiLah /tahillah*, sillä Sinä opetat minulle sääntösi.

172. Kieleni puhukoon Sinun lupauksistasi *im'ratekha /'imrah*; sillä kaikki Sinun käskysi *mitz'woteykha /mitsvah* ovat vanhurskaita *tzedeq!*

173. Olkoon Sinun kätesi *T'hiy-yadkha /yad* minua auttamassa *l'az'reniy /'azar* ympäröi suojata, sillä minä olen valinnut asetukseksi!

174. **Ikävöin YHWH Jeshua** *liYshuat'kha!*

(Halle: **YHWH**, minä ikävöitsen pelastustasi *liYshuat'kha /Yashuw'ah* ja Sinun **Torat'kha** */Towrah* Lakisi on minun iloni.)

175. Eläköön sieluni *naf'siy* ja kiittäköön Sinua; ja Sinun oikeutesi auttakoot *yaa'runiy /'azar* minua!

176. Minä käyn eksyksissä niinkuin kadonnut *oved /'abad* helvetti lammas; etsi palvelijatas *av'Dekha /'ebed*; sillä en minä unohda Sinun käskyjäsi *mitz'woteykha /mitsvah!*

120. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Minä huudan *shiy* ahdistuksissani *BaTZaratah /tsharah* female rival **EL-YHWH** puoleen, ja Hän kuulee minua.

2. Oi **YHWH**, pelasta *haTZiylah /natsal* sieluni valhettelevista *miS'fat-sheger* huulista ja vääristä kielistä!

3. Mitä on Hän sinulle antava *mah-YiTen /nathan*, ja mitä vielä lisäävä sinulle, sinä väärä kieli?

4. Terävät sankarin *Gibbowr* nuolet, tuliset katajan kekäleet.

5. Voi minua, että minun täytyy olla muukalaisena Mesekissä asua Kedarin majain *im-aholey /'ohel* tykönä!

6. Aivan kauan on sieluni *naf'siy* asunut rauhaa vihaavaisten keskellä.

7. Minä pidän rauhaa, mutta kun minä puhun *adaBer /Dabar*, niin he sodan *mil'chamah* nostavat.

121. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Minä nostan *eSa /Nasa'* silmäni vuoriin päin, joista **Jeshua** *Ez'riy /'Ezer* ^{apuni} tulee.
2. **Jeshua** *Ez'riy /'Ezer* tulee **YHWH** luota, joka on tehnyt taivaan *shamayim* ja maan *waarets*.
3. Ei Hän salli *al-yiTen /nathan* jalkasi horjua; eikä sinun varjelijasi *shom'rekha /shamar* torku.
4. Katso, ei Israelin varjelija torku eikä makaa.
5. **YHWH** on sinun varjelijasi *shom'rekha /shamar*, **YHWH** on sinun varjosi oikealla kädelläsi *y'miynekha /yamiym* yläpuolella, oikealla,
6. Ei sinua aurinko päivällä polta *yaKeKah /nakah* iske, eikä kuu yöllä.
7. **YHWH** on sinua varjeleva kaikesta pahasta *ra' rah* | *mi-Kal-ra* **7451** : Hän on varjeleva sinun sielusi *et-naf'sheka /naf'siy*.
8. **YHWH** on varjeleva sinun lähtemisesi *yish'mar-tzet'kha /shamar* ja tulemisesi hamasta nyt ja Ijankaikkiseen *w'ad-olam* !

122. Psalmi

Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Minä iloitsen iloitsin kun minulle sanottiin *B'om'riym /'amar*: "menkäämme *nelekh /halak* *Beyt /bayith* **YHWH** huoneeseen, "
2. Jalkamme saivat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem.
3. Jerusalem, joka olet rakennettu kuin kaupunki, joka on itsessänsä yhdeksi yhdistetty!
4. Johonka sukukunnat astuivat ylös *shesham alu*, **shibte-Jah** sukukunnat - Israelin säännön mukaan - kiittämään *l'hodot /yadah* **YHWH** Nimeä *LeShem*.
5. Sillä siellä ovat tuomio-istuimet asetetut *yash'vu /yashab*, Davidin huoneen *l'veyt /bayith* istuimet *kis'ot /kicce'*.
6. Toivottakaat Jerusalemille rauhaa: menestykööt ne, jotka sinua rakastavat *ohavayikh' /'ahab!*
7. Rauha olkoon muuriasi sisällä, ja menestys linnoissasi!
8. Veljieni ja ystävieni tähden minä lausun *adaB'rah-Na /Dabar* mielelläni: rauha olkoon sinulle!

9. **Beyt-YHWH 'Eloheynu** huoneen tähden minä tahdon etsiä *avaq'shah /baqash* worship, strive sinun parastasi!

123. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Sinun tykösi minä nostan *nasatiy /nasa'* silmäni, Sinä, joka asut taivaissa *BaSHamayim /shamayim*.
2. Katso, niinkuin palvelijain *avadiym /'ebed* silmät *kh'eyney /'aiyn* katsovat isäntiensä 'Adown käsiin *yad*, niinkuin pii'an silmät *k'eyney /'aiyn* katsovat emäntänsä käsiin *yad*, niin meidänkin silmämme *Ken 'eyneynu /'aiyn* katsovat **EL-YHWH**, meidän **'Eloheynu** puoleen, siksi kuin Hän meitä ~~armah~~ *ad sheY'chaNenu* chanan laupeus.
3. Ole meille laupias *chaNenu /chanan*, **YHWH**, ole meille laupias *chaNenu /chanan*, sillä me olemme kylliksi ravitut ylenkatseella *vuz /buwz!*
4. Kylliksi on sielumme *naf'shenu /nephesh* ravittu suruttomain pilkalla ja ylpeiden ylenkatseella.

124. Psalmi

Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Ellei **YHWH** olisi ollut kanssamme - näin sanokaan *yomar-na /'amar* Israel -
2. ellei **YHWH** olisi ollut kanssamme, ihmisten 'adam noustessa meitä vastaan,
3. silloin olisivat he meidät elävältä nielleet, heidän vihansa *aPam /'aph* syttyessä meitä vastaan;
4. silloin olisivat vedet meidät upottaneet, virta tulvannut sielujemme yli;
5. silloin olisivat kuohuvat ylpeät vedet *mayim* tulvanneet sielujemme *al-naf'shenu /nephesh* yli.
6. Kiitetty olkoon **Barukh'** polvistu eteen **YHWH**, joka ei antanut *n'tananu /Nathan* meitä heidän hampaittensa saaliiksi!
7. Sielumme *naf'shenu* pääsi *nim'l'tah /malat* niinkuin lintu pyytäjän paulasta. Paula ratkesi, ja me pääsimme *nim'lat'nu /malat*.
8. Meidän ~~apumme~~ **JESHUA** *Ez'renu /'Ezer* on **YHWH** Nimessä *BeShem*, joka on tehnyt *oseh /a'sah* taivaan *shamayim* ja maan *waarets!*

125. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. **YHWH** turvaavaiset ovat kuin Sionin *Tsiyown* vuori, joka ei horju, vaan pysyy *Yeshev /Yashab* Ijankaikkisesti *l'olam*.
2. Jerusalemin ympärillä on vuoria; mutta **WAYHWH** on kansansa ympärillä, hamasta tästä alkain ja Ijankaikkisesti *w'ad-olam*.
3. Sillä ei jumalattomain *resha'* valtikka *shebet* ole pysyvä vanhurskasten *tsaddiyq* arpaosan päällä, ettei vanhurskaat ojentaisi käsiänsä vääryyteen *B'aw'latah /'evel*.
[*Lo yanuch /nuwach = ei pysy*]
4. **YHWH**, tee hyvästi hyvälle, ja hurskaille *w'liysharin /Yashar* sydämmille!
5. Mutta jotka poikkeevat mutkaisille teillensä, ne **YHWH** ajakoon pois pahantekijäin *haawen /a'ven* kanssa! Rauha olkoon Israelille!

126. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Kun **YHWH** palautti Sionin *Tsiyown* vangit, niin me olimme kuin unta näkeväiset.
2. Silloin nauru täytti suumme, ja riemu kielemme; silloin sanottiin *yom'ru /'amar* pakanoissa: "**YHWH** on tehnyt *laasot /'asah* suuria töitä heitä kohtaan".
3. **YHWH** on tehnyt *laasot /'asah* suuria töitä meitä kohtaan *iManu* (Immanuel !?), siitä me iloitsimme.
4. **YHWH**, palauta *Shuvah /Shuwb* meidän vangittumme, niinkuin sadepurot etelämaassa!
5. Jotka kyyneleillä *B'dimah /Dim'ah* kylvävät, ne ilolla niittävät.
6. Itkien menevät matkaan, kantaen *nose /nasa'* siementä sitkaimelle, - mutta riemulla tullaan, kantaen *nose /nasa'* lyhteitä.

127. Psalmi

Salomon veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Jos ei im-YHWH huonetta *vayit /Bayith* rakenna, niin hukkaan sen rakentajat siinä vaivaa näkevät; jos ei jos ei im-YHWH kaupunkia varjele *lo-yish'mar-iy /shamar*, niin hukkaan vartija *shomer /shamar* valvoo.
2. Hukkaan te varhain nousette ja hiljain levolle menette, ja syötte leipänne surulla; sillä Hän antaa *yiTen /Nathan* ystävilensä heidän maatessansa *shena /shehah* sleep.
3. Katso, ~~laps~~ lapset pojat ovat **YHWH** lahja, ja kohdun hedelmä on anto.
4. Kuin nuolet sankarin *B'yad-Gibbowr* kädessä, niin ovat nuoruuden ~~laps~~ lapset pojat.
5. ~~Auttas~~ *ash'rey /e'sher* happy iloinen on se mies *geber*, jonka viini *et-ash'Pato /'ashpah* nuolikotelo on niitä täynnä; ei he joudu häpeään, kun he portissa BaSHaar sha'ar oikeusistuim vihollistensa *et-oy'viym /'oyeb* kanssa väittelevät.

128. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. ~~Auttuas~~ *ash'rey /e'sher* happy iloinen on jokainen, joka **YHWH** pelkää *y're /yare'*, ja Hänen teillänsä vaeltaa.
2. Sinä elätät itses kättes työllä; ~~auttuas~~ *ash'reykha* iloinen sinä olet, ja hyvin sinulle käypi.
3. Vaimosi on niinkuin hedelmällinen viinipuu huoneesi *veytekha /bayith* perällä, ~~lastesi~~ poikasi niinkuin öljypuun vesat pöytäsi ympärillä.
4. Katso, totisesti niin siunataan se mies *geber*, joka **YHWH** pelkää *y're /yare'*.
5. Siunatkoon **YHWH** sinua Sionista *miTZiYon*, että näet Jerusalemin onnen kaikkena elinaikanasi,
6. Ja saat nähdä ~~lastesi~~ ~~lapset~~ poikasi pojat *ur'eh-vaniym /ra'ah!* Rauha olkoon Israelille!

129. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Aivan paljon ovat he minua ahdistaneet *tz'raruniy /tsarar* to cramp, hamasta nuoruudestani asti - sanokoon *'a yomar-nay* pray now *'amar* nyt Israel -
2. Aivan paljon ovat he minua ahdistaneet *tz'raruniy*, hamasta nuoruudestani asti, mutta eivät kuitenkaan minua voittaneet.
3. Pitkin selkääni ovat kyntäjät kyntäneet, ja vakonsa pitkäksi vetäneet.
4. **YHWH** on vanhurskas *tzaDiyq /tsaddiyq*, Hän on katkonut poikki *qiTZetz qatsas* chop off jumalattomien siteet *avot /abot* wreath sidottu, kukkalaite .
5. Tulkoot häpeään ja kääntykööt takaperin kaikki Sionin *Tsiyown* vihamiehet.
6. Olkoot niinkuin ruoho katoilla, joka kuivettuu *yabesh* [kts. Liite] ennen kuin se nyhdetään pois,
7. Joista ei niittäjä kättänsä täytä, eikä lyhteensitoja syliänsä;
8. Eikä yksikään ohitsekäypä sano: olkoon **Bir'Kat-YHWH** siunaus teidän päällänne; me siunaamme *Berakhnu /barak* polvistua siunata kirotä teitä **YHWH** Nimeen *BeShem!*

130. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Syvyydestä *miMaamaQiyim* minä huudan Sinua, **YHWH**.
2. '**Adonay**, kuule *shama'* minun ääneni; tarkatkoon korvasi anomiseni *tachanunay* rukous ääntä!
3. Jos Sinä, **Tish'mar-Yahh**, syntiä *im-avonot /'avon* soimaat, '**Adonay**, kuka silloin pysyy?

4. Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus *haS'liyachah /caliyachah* armahdus, että Sinua peljättäisiin *Tiutare /'yare*.
5. Minä odotan **YHWH**, sieluni *naf'shiy* odottaa, ja minä toivon Hänen Sanaansa *w'lid'varo /Dabar*.
6. Minun sieluni *naf'shiy /nephesh* odottaa '**Adonay** enemmän, kuin yönvartijat aamua, kuin yönvartijat aamua *miSHom'riym laBoger, miSHom'riym laBoger*.
7. Israel toivokoon *yachel* **EL-YHWH**; sillä *Kiy-im-***YHWH** on laupeus *hachessed*, ja runsas lunastus *f'dut /paduwth* Jeshua Hänellä!
8. Ja Hän on Israelin lunastava *pyif'Deh /padah* lunastus=Jeshua kaikista sen synneistä.

131. Psalmi

Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. **YHWH!** ei minun sydämmeni ole paisunut, eikä silmäni katsele korkealle, enkä minä vaella isoissa *Big'dolot /gadowl*, ja minulta käsittämättömissä asioissa.
2. Vaan minä olen totisesti asettanut *shuiiytiy /shavah* ja vaikittanut sieluni *naf'shiy /nephesh*; niinkuin vieroitettu lapsi *gamal* äitinsä tykönä, niinkuin vieroitettu lapsi *gamal* on sieluni *naf'shiy* minussa.
3. Israel toivokoon **EL-YHWH** hamasta nyt ja Ijankaikkiseen *w'ad 'olam*.

132. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Muista, **YHWH**, Davidille kaikkia hänen vaivojansa *et Kal-uNoto /'anah* insulted, pilkattu,
2. Joka **LAYHWH** vannoi, ja lupauksen teki Jaakobin väkevälle ***Laevir /abiy;***
3. en totta mene huoneeni majaan *'ohel*, enkä nouse leposijani vuoteelle *y'tzuay /yatsuwa'*;
4. en totta minä suo unta silmilleni, enkä silmälaudoilleni lepoa,
5. ennenkuin löydän sijan **LAYHWH**, asunnon Jaakobin väkevälle ***Laevir;***
6. Katso, me kuulumme sen Efratassa (Betlehem): löysimme sen Ja'arin kedoilla.
7. Menkäämme siis Hänen asuinmajoihinsa *l'mish'K'notayw /mishkan* tabernacle, kumartakaamme Hänen jalkainsa astinlaudan edessä!
8. Nouse, **YHWH**, Sinun lepoosi *lim'nuchatekha /mnuwchah*, Sinä ja Sinun väkevyytesi arkki!
9. Sinun pappisi pukeutukoot vanhurskauteen *tsedeq* ja Sinun valittusi *wachasiydeykha /chacyd* riemuitkoot!
10. **Jeshua - Messias *Meshichekha /Maschiyach*** - älä käännä kasvojasi palvelijasi *av'Dekha /'ebed* Daavidin tähden!
(Sinun palvelijasi Davidin tähden älä hylkää voideltusi *Meshichekha* kasvoja *paniyim*).

11. **Nish'Ba-YHWH** on vannonut *'emeth* Davidille totisen valan, josta Hän ei peräy; "sinun ruumiisi hedelmän Minä istuimellesi *l'khiSe-lakh /Kicce'* istutan.
12. Jos sinun **lapsesi** poikasi pitävät *yish'm'ru /shamar* liittoni, ja todistukseni *w'edotiy /'edah*, jotka Minä heille opetan, niin heidän **lapsensakin** poikansakin saavat istuimellasi istua *yesh'vu /yashab* Ijankaikkisesti *'adey-ad"*.
13. Sillä **YHWH** on valinnut Sionin *Tsiyown*, ja tahtonut sen asuinsijaksensa.
14. "Tämä on Minun leposijani *m'nuchatiy /mnuwchah* Ijankaikkisesti *'Ad*: tässä Minä olen asuva; sillä se Minulle kelpaa.
15. Hänen varansa Minä runsaasti siunaan; ja hänen köyhänsä *ev'yoneyha /'ebyown* Minä leivällä lachem ravitsen *as'Biy /saba'*.
16. **Jeshua Yesha'** puettaa pappinsa, valittunsa riemuitsevat!
Halle: Hänen pappinsa Minä puetan *al'Biysh /labash* ~~autuudella~~ *Yesha'*; ja Hänen valittunsa *wachasiydeyyha /chaciyd* pitää riemulla riemuitseman.
17. **Jeshuale LiMeshichi /Mashiyach** Messias, voideltu valmistan kirkkauden, Davidille puhkeaa sarvi!
Halle: Siellä Minä kasvatan sarven *qeren* Davidille, ja valmistan kynttilän voidellulleni *Messiaalle / HaMaschiyach*.
18. Hänen vihollisensa *oy'vayw /'oyeb* Minä häpeällä *boshet* idol puetan; mutta Hänen päällänsä on Hänen ***kruununsa** *niz'ro /nezer* kukoistava.

'*kruunu', *niz'ro /nezer* tarkoittaa nasiirin leikkaamattomia 'kuninkaallisia' hiussuortuvia vrt haredi juutalaiset

133. Psalmi

Davidin veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Katso kuinka hyvää ja suloista on *hine ma-tov*, kun veljekset *uma-naim gam-jachad* = unity = ykseys sovinnossa yhdessä asuvat
2. Niinkuin se kallis *hatov* voide (*KaSHemen*) pään *al-ha-ro'sh* päällä, joka parralle vuotaa, Aaronin parralle, joka vuotaa hänen vaatteensa liepeelle *shejorekh al-pi midotajm*,
3. niinkuin Hermonin kaste *kettal-Hermon*, joka vuotaa alas Sionin vuorille *shejorekh Tsiyown al-harerei*; sillä siellä on **YHWH** siunauksen säätänyt ja Elämän Ijankaikkiseen asti *ad-haolam*.

134. Psalmi

Veisu korkeimmassa Kuorissa.

1. Katso, kiittäkää *Barakhu* polvistua **ET-YHWH**, kaikki **YHWH** palvelijat *Kal-av'dey /'ebed*, jotka yöllä seisotte **YHWH** huoneessa *bBaLeylot /bayith!*

2. Nostakaat kätenne *s'u-y'dekhem /nasa'yad* pyhään *Qodesh* päin, ja kiittäkää **ET-YHWH**.
3. **YHWH** siunatkoon sinua Sionista, Hän, joka on tehnyt *'asah* taivaan *shamayim* ja maan *waarets!*

135. Psalmi

Hal'lu Yahh
Hal'lu et-Shem YHWH
Hal'lu av'dey YHWH

Kiittäkää **Yahh**

Kiittäkää **YHWH** Nimeä *authority, character*

Kiittäkää, te palvelijat **YHWH**,

2. te, jotka seisotte **YHWH** huoneessa, meidän **'Eloheynu** esikartanoissa *beyt /bayith*.
3. Kiittäkää **Halelu-Yahh Kiytov**, sillä **YHWH** on hyvä; ja veisatkaa kiitosta *zamar* Hänen Nimellensä *LiShmo*; sillä se on Suloinen *Kiy Na'iyim!*
4. Sillä Jaakobin on **Yahh** itsellensä valinnut, Israelin omaksensa *lis'gulato /cagullah* peculiar treasure, aarre.
5. Minä tiedän, että **YHWH** on suuri, ja meidän *waAdoneynu /Adonay* yli kaikkien jumalien **MiKal-Elohiym**.
6. Kaikkia, mitä **YHWH** tahtoo, Hän tekee *'asah* taivaassa *BaSHamayim* ja maassa *uvaarets*, meressä ja kaikissa syvyyksissä;
7. Joka nostaa pilvet *n'siiym /nasiy'* vapours sumut maan *haarets* ääristä, saattaa sateen pitkäisen leimauksista, ja tuottaa *yatsa'* tuulen *motze-ruch /ruwach* tavarakammioistansa;
8. Joka löi esikoiset Egyptissä ihmisistä *'adam* eläimiin saakka,
9. Ja lähetti merkkinsä ja ihmeensä sinun keskellesi, Egypti *Mitsrayim*, Faraota ja kaikkia hänen palvelijotansa vastaan;
10. joka löi suuret kansat *Goyim /gowy*, ja tappoi väkevät kuninkaat:
11. Sihonin Amorilaisten kuninkaan *melek'h*, ja Ogin Basanin kuninkaan *melekh*, ja kaikki Kanaanin valtakunnat,
(*haemoriy Emorite* vuorikiipeilijä, Basan *ul'og ja'pyöreä*)
12. ja antoi *w'nathan* heidän maansa *ar'tzam /'erets* perinnöksi Israelille, kansallensa perinnöksi *nachalah*.
13. **YHWH**, Sinun Nimesi *Shim'kha* pysyy Ijankaikkisesti *'Owlam*; **YHWH**, Sinun muistosi pysyy suvusta sukuun!
14. Sillä **YHWH** tuomitsee *yadiyn /diyn* kansaansa, ja armahtaa palvelijoitansa *w'al-avadayw /'ebed*.
15. Pakanain *haGyim /gowy* epäjumalat *'atzaBey /'atsab* ovat hopeaa ja kultaa, ihmisten *'adam* käten tekoa.

16. Suu heillä on, vaan eivät puhu *y'daBeru /Dabar* arrange, speak, subdue; silmät heillä on, vaan ei näe *yiru /ra'ah*;

17. korvat *az'nayim /ozen* heillä on, vaan eivät kuule *yaaziynu /'azan*; eikä ole ollenkaan henkeä *ruwach* heidän suussansa.

(*yaaziynu*: kuullakseen tarkasti, levittää kädet korvien taakse, 'kohdistaa')

18. Heidän tekijänsä ovat heidän kaltaisensa, ja kaikki, jotka heihin luottavat.

19. Te Israelin huone *bayith*, kiittäkää *Barakhu* polvistua **ET-YHWH**; te Aaronin huone *bayith*, kiittäkää *Barakhu* polvistua **ET-YHWH**!

20. Te Levin huone *bayith*, kiittäkää *Barakhu* polvistua **ET-YHWH**! te **YHWH** pelkääväiset *yir'ey /yare'*, kiittäkää *Barakhu* polvistua **ET-YHWH**!

21. Kiitetty olkoon *Barukh'* polvistua **YHWH** Sionista, joka Jerusalemissa asuu! Halleluja *Jehalel-Jah*!

136. Psalmi

1. Kiittäkää *hodu /yadah* revere, worsip, palvokaa **LAYHWH**, sillä Hän on hyvä; sillä Hänen laupeutensa* *chas'Do /cheved* kindness, ystävällisyys pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

2. Kiittäkää *hodu* **LeLohej HaElohiym**; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

3. Kiittäkää *hodu* **LaAdonej HaAdonin** herrain Herraa; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

4. Joka yksinensä suuria ihmeitä tekee; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam;

5. Joka taivaat toimellisesti teki; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

6. Joka maan vetten päälle levitti vasaroida; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

7. Joka suuret *gadawl* valot teki *l'oseh /'asah*; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

8. Auringon päivää hallitsemaan; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

9. Kuun ja tähdet yötä hallitsemaan; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

10. Joka Egyptin esikoiset löi: sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

11. Ja vei Israelin ulos heidän keskeltänsä; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

12. Väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

13. Joka Kaisila-meren (Punaisen meren, Suf=punainen) jakoi kahtia; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

14. Ja kuljetti Israelin sen keskitse; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
15. Ja syöksi Faraon sotaväkinensä Kaisila-mereen (Punaisen mereen); sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
16. Joka johdatti kansansa korvessa; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
17. Joka löi suuria kuninkaita; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
18. Ja tappoi väkeviä 'aDiyriym /addiyr kuninkaita; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
19. Sihonin, Amorilaisten kuninkaan; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
20. Ja Ogin Basanin kuninkaan; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
21. Ja antoi heidän maansa perinnöksi; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
22. Perinnöksi palveliallensa Israelille; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
23. Joka meitä alhaisuudessamme muisti; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
24. Ja kirvoitti meitä vihollisistamme *miTZareynu /tsar*; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
25. Joka antaa kaikelle lihalle ruuan; sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.
26. Kiittäkää *hodu* taivaan **LeEl HaShamayim!** sillä Hänen laupeutensa* pysyy Ijankaikkisesti 'Owlam.

137. Psalmi

1. Babelin virtain tykönä, siellä me istuimme *yashav'nu /ashab* ja itkimme, muistellussamme Sionia *Tsiyown*.
2. Pajuihin sen keskellä me ripustimme kanteleemme.
3. Sillä siellä ne, jotka meitä vankina pitivät, vaativat meiltä virsiä *Div'rey-shiyr /Dabar*, ja hävittäjämme iloa *sim'cach*: "Veisatkaat meille Sionin virsiä!"
4. Kuinka me veisaisimme *et-shiyr*-**YHWH** virsiä vieraalla maalla?
5. Jos minä unohdan sinut, Jerusalemi, niin rauetkoon oikea käteni!
6. Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen minä tee Jerusalemiä ylimmäiseksi *ro'sh* ilokseni *sim'chatiy*.
7. Muista, **YHWH**, muista Edomin lapsille pojille Jerusalemin päivää, jotka sanoivat *haom'riym /amar*: "hajoittakaat, hajoittakaat alas aina sen perustukseen asti!"
8. Babelin tytär, Sinä hävitettävä, ~~autuas~~ *ash'rey /'esher* iloinen on se, joka sinulle kostaa *shey'shaLem-lakh' /shalam* tekosi, jonka sinä meille teit!

9. Autuas *'e ash'rey /'esher* happy on se, joka sinun piskuiset lapsesi *'owlel* ottaa ja paiskaa kallioon *el-haSala /'cela!*

138. Psalmi

Davidilta.

1. Minä kiitän *od'kha /yadah* palvoa sinua kaikesta sydämmestäni; **Elohiym** edessä minä Sinulle kiitosta veisaan.
2. Minä tahdon kumartain rukoilla Sinun pyhään *Qodesh* temppeliisi *elheykal* päin, ja kiittää Sinun Nimeäsi *Et-Sh'mekha*, laupeutesi* ja totuutesi *amiTekha /'emeth* tähden; sillä Sinä teit lupaukses *Im'ratekha /'imrah* suureksi yli kaiken Nimesi *El-kal-Shimkha*.
3. Kun minä Sinua avukseni huusin, niin Sinä kuulit minua, ja rohkaisit minua, että sieluni *v'naf'shiy* sai suuren väkevyyden.
4. Sinua, **YHWH**, pitää kaikki maan kuninkaat kiittämän *yodukha /yadah*, kun he kuulevat *shama'* Sinun suusi lupaukset,
5. ja veisaaman **YHWH** teistä *B'dar'khey /derek*, että **YHWH** kunnia on suuri.
6. Sillä **YHWH** on korkia, ja katselee nöyriä, ja tuntee ylpeät *y'yeda /yada* kaukaa.
7. Jos minä vaeltaisin keskellä ahdistusta *tsarah*, niin Sinä virvoitat minua ja ojennat kätesi vihollisteni *'oyeb* vihoja *'aph* vastaan; **Jeshua** *w'Toshiyeny-* **oikean kätesi!**
(Sinun oikea kätesi vapahtaa *w'Toshiyeny /Yasha'* minut.)
8. **YHWH** on asian toimittava *yig'mor /gamar* saattaa loppuun, 'perfect' minun puolestani. **YHWH**, Sinun laupeutesi on Ijankaikkinen *'Owlam*, et Sinä kättesi *yadeykha* tekoja hylkää!

139. Psalmi

Edelläveisaajalle; Davidin Psalmi.

1. **YHWH**, Sinä tutkit minua, ja tunnet *yada* minut.
2. Sinä tunnet *yada* minun istumiseni *shiv'Tiy /yashab* ja nousemiseni; Sinä ymmärrät kaukaa minun ajatukseni.
3. Käymiseni *'ar'chiy /'orach* ja makaamiseni *w'riv'iy /raba* olla pitkällään, uni Sinä tarkasti tutkit ja kaikki minun tieni *D'rakhay /derek* Sinä hyvin tunnet.
4. Sillä katso, ei ole sanaakaan kielelläni, jota Sinä, **YHWH**, et tyyni tuntisi.
5. Edestä ja takaa Sinä minut piirität, ja pidät kätesi minun päälläni.
6. Ylen ihmeellinen on senkaltainen tieto minulle ja kovin korkea, etten minä voi sitä käsittää.
7. Mihinkä minä menen *yalak* Sinun henkesi *ruwach* edestä, ja kuhunka minä pakenen *ev'rach /barach* to bolt Sinun kasvoistasi *miPaneykha /Paniym?*

8. Jos minä astuisin ylös taivaaseen *shamayim*, niin Sinä olet siellä; jos vuoteeni helvettiin *sh'owl* tuonela tekisin, katso, Sinä olet sielläkin.
9. Jos kohoaisin *eSa /nasa'* aamuruskon siivillä, ja majailisin lännen perillä,
10. niin sielläkin Sinun kätesi johdattaisi minua, ja oikea kätesi pitäisi minut.
11. Jos minä sanoisin *waomar /'amar*: "pelkkä pimeys minut peittäköön, ja yöksi valkeus ympärilläni muuttukoon!"
12. niin ei pimeyskään Sinun edessä pimittäisi, ja yö valaisisi kuin selvä päivä; pimeys on Sinulle niinkuin valkeus.
13. Sinä olet ovat minun munaskuuni *liyah* kidney munuainen luonut: kutonut minut äitini kohdussa.
14. Minä kiitän *yadah* Sinua siitä, kun olen aivan ihmeellisesti, *noraot /'yare* peloittavasti tehty; ihmeelliset ovat Sinun tekosi, ja sieluni sen kyllä tietää.
15. Ei minun luuni olleet Sinulta salatut, kun minä salassa luotiin *uSetiy /'asah*, kun minä maan *'erets* kätköissä taitavasti valmistettiin.
16. Minun ituni *Gal'miy /golem* sikiö näkivät Sinun silmäsi *rau 'aiyn*; ja kaikki ne päivät olivat **Sinun Kirjaasi** *sipreka* kirjoitetut, jotka määrätyt olivat, ennenkuin yksikään niistä vielä tullut oli.
- Sana sipreka tai al-seferecha, sif'r'kha* - on mainittu Torassa ainoastaan yhden kerran. Vertaa Ps.56:9, 69:29, 139:16
17. Mutta kuinka kalliit ovat minulle, **'EL**, Sinun ajatuksesi, kuinka suuri on heidän lukunsa? (*sum ro'sh, rasheyhem*)
18. Jos minä ne lukisin, olisi niitä enempi kuin santa; minä herään, ja olen vielä Sinun tykönäsi.
19. **'EloHa /Elowahh**, joskas jumalattomat *rasha'* tappaisit *im-Tiqtol*; ja te verikoirat *w'an'shey /'enowsh (miehet)*, paetkaat pois minusta!
20. Sillä he mainitsevat Sinua pahanilkisesti, ja Sinun vihollisesi turhaan lausuvat *nasu /nasa'* Sinun Nimeäsi.
21. **YHWH**, enkö minä vihaisi Sinun vihamiehiäsi, enkö Sinun vastustajiasi kauhistuisi?
22. Täydestä todesta minä heitä vihaan - perfect hatred *sin'ah*; he ovat minunkin vihollisiani *'oyeb*.
23. Tutki minua, **'EL**, ja tunnustele *yada* sydäntäni: kiusaa *B'chaneniy /bachan* koettele minua, ja ymmärrä *yada* minun ajatukseni.
24. ja katso *ra'ah*, jos minä pahalla *derek* tiellä lienen, niin saata *derek* minua Ijankaikkiselle *'Owlam* tielle.

140. Psalmi

Edelläveisaajalle, Davidin Psalmi.

2. (1.) **YHWH**, pelasta *chaL'tzeniy /chalats* minua pahoilta *ra evil* 7489 ihmisiltä *meadam*: suojele minua väkivaltaisilta miehiltä *rameiysh*,

3. (2.) jotka pahaa *ra' rah* | *raot* 7451 aikovat sydämessänsä, ja joka päivä riitoja sytyttävät *milcamot /milcamah* kokoontuvat sotaan !
4. (3.) He teroittavat kielensä niinkuin kärke; kyykärmeen myrky on heidän huultensa alla. Sela.
5. (4.) Varjele *sham'reniy /shamar* minua, **YHWH**, jumalattomien käsistä, suojele minua väkivaltaisilta miehiltä *meiysh*, jotka aikovat minua tielläni langettaa!
6. (5.) Ylpeät *geim* pride panevat salaa *tammu-geim /ge'eh* ansoja ja pauloja *pach* metallijousi-verkko minun eteeni, ja virittävät verkkoja tien varteen; he asettavat ansoja *moq'shim /mowqesh* noose hirttosilmukka eteeni. Sela.
7. (6.) Mutta minä sanon *'amareti* **LaYHWH**: Sinä olet minun **'Eli**; **YHWH**, ota korviisi rukoukseni *tachanuwnaj* ääni!
8. (7.) **YHWH**'**Adonay** **'Oz Y'**eshuatiy /*Yashuw'ah* -
(Herra, Herra, minun pelastukseni *Jeshuati* varustus, Sinä varjelet minun pääni tappelupäivänä *nasheq*.)
9. **YHWH**, älä salli *Nathan* jumalattomalle *rasha'* hänen himojansa; älä anna hänen pahan aikeensa menestyä, ettei hän ylpeilisi! Sela.
10. Minua piirittävään päättä *ro'sh* peittäköön heidän omien huultensa vaiva!
11. Tuliset hiilet sinkoilkoot heidän päällensä; syösköön Hän heitä tuleen *'esh* ja syviin *B'mahamorot* vesiin, ettei he niistä nousisi!
12. Älköön kielilakkari *'iysh* menestykö maan *Baarets* päällä; onnettomuus *ra' rah* | *ra* 7451 saavuttakoon pikaisesti väkivaltaisen miehen *'iysh* !
13. Minä tiedän *yada'Ta /yada*, että **YHWH** toimittaa *'asah* sorretun asian ja köyhäin *ev'yoniyim* *'/ebyown* oikeuden.
14. Totisesti vanhurskaat *tsaddiyq* saavat kiittää *yodu /yadah* Sinun Nimeäsi *LiShmekha*, ja hurskaat *Y'sharim /yashar* asua *Yesh'vu /yashab* sinun kasvojesi *paniyim* edessä.

141. Psalmi

1. Davidin Psalmi. **YHWH**, minä huudan Sinua: avukseni riennä minulle; ota korviisi ääneni, huutaissani Sinua!
2. Kelvatkoon minun rukoukseni *T'filLatiy /tphillah* Sinun edessäsi *paniyim* suitsutusuhriksi, kätteni ylennys ehtoo-uhriksi!
3. **YHWH**, pane vartija minun suulleni ja vahti huulteni ovelle!
4. Älä salli sydämeni taipua mihinkään pahuuteen *ra' rah* | *ra* 7451 , harjoittamaan jumalatonta *resha'* menoa pahantekijäin *'aven* kanssa, äläkä anna minun maistella heidän herkkupalojansa!
5. Lyököön minua vanhurskas *tsaddiyq* - se on ystävyyttä, ja nuhdelkoon minua - se on pään voidetta; älköön pääni sitä estelkö, sillä vieläkin olen minä rukouksellani oleva heidän pahuuttansa *ra' rah* | *B'raoteyhem* 7451 vastaan!
6. Kerran heidän päämiehensä syöstään alas pitkin kallion kuvetta; silloin kuullaan minun puheitani *shama'*, että ne ovat suloisia.

7. Niinkuin maata kynnetään ja vaotaan, niin ovat nyt meidän luumme kylvetyt tuonelan *sh'owl* hades helvetti kidan suulle.
8. Sillä Sinun puoleesi, **YHWH 'Adonay**, silmäni *ejnaj* katsovat; Sinuun minä turvaan, älä hylkää minun sieluani! (*ejnaj* =yksikkömuoto)
9. Varjele minua siitä paulasta *pah*, jonka he eteeni virittävät, ja pahantekijäin ansoista!
10. Jumalattomat *r'shayim /rasha'* langetkoot omiin verkkoihinsa*, samalla kuin minä ne vältän! **v'makh'morayw /makmar* **blackening** by heat, net, dark

142. Psalmi

Davidin virsi, ollessansa luolassa; rukous.

2. (1.) Äänessä huudan **EL-YHWH** puoleen, äänessä **EL-YHWH** laupeutta* *et-chanan* rukoilen.
3. (2.) Minä vuodatan *shaphak* valitukseni Hänen eteensä *paniyim*, ja ilmoitan Hänelle hätäni *tsaratiy /tsarah*,
4. (3.) Kun henkeni *ruwach* on nääntymäisillään minussa, tunnet Sinä minun tieni. Polulle *'orach* jota käyn, panevat he pauloja *pah* eteeni.
5. (4.) Katsele oikealle puolelle ja näe, ei minulla ole yhtäkään tuttavaa; kaikki turva on kadonnut minulta, ei huoli *darash* kenkään sielustani *l'naf'siy*.
6. (5.) Sinun puoleesi, *eleykha* **YHWH**, minä huudan *'amar'Tiy* ja sanon: Sinä olet minun turvani *mach'siy /machaceh* ja osani elävään maassa *B'erets*.
7. Kuuntele valitustani, sillä minä olen aivan nääntynyt; pelasta minua vainoojistani; sillä he ovat minua väkevämmät!
8. Vie *hotziyah /yatsa'* sieluni ulos vankeudesta, kiittämään Sinun Nimeäsi *Et-Shmkha!* Vanhurskaat *tsaddiyq* kokoontuvat tyköni, kun Sinä minulle hyvin teet.

143. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. **YHWH**, kuule minun rukoukseni, ota anomiseni *tachanunay* korviisi; uskollisuutesi *Beemunat'kha /'emuwnah* tähden vastaa minua vanhurskaudessa *B'tzid'gatekha /tsadaqah!*
2. Ja älä käy tuomiolle palvelijasi *'ebed* kanssa; sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas *yitz'Daq /tsadaq* Sinun edessäsi *paniyim!*
3. Sillä vihollinen vainosi sieluani, ja tallasi elämäni maahan *laarets*; hän pani minut asumaan *yashab* pimeydessä, niinkuin aikaa kuolleet *'Owlam*.
4. Henkeni *ruwach* on minussa nääntynyt; sydämeni on hämmästynyt *yish'Tomem /shamem* tainnuttaa turta povessani.
5. Minä muistelen entisiä aikoja: mietin kaikkia Sinun tekojasi, ja tutkistelen kättesi *yad* töitä.

6. Minä levitän käteni Sinun puoleesi; Sieluni *naf'siy* janoo Sinua, niinkuin karkia maa *K'erez-ayefah*. Sela.
7. **YHWH**, kuule minua nopeasti *maher* kiirehdi, minun henkeni näännyy; älä kasvojasi *Paneykha /paniy* minulta kätke, etten minä tulisi *w'nim'shal'Tiy /mashal* hautaan vajoovaisten kaltaiseksi!
8. Suo minun aamulla kuulla laupeuttasi*, sillä Sinuun minä luotan; ilmoita minulle tie, jota minä kävisin; sillä minä ylennän *nasatyy /nasa* sieluni Sinun tykösi!
9. Pelasta *haTZiyleniy /natsal* minua, **YHWH**, vihollisistani! Sinun tykönäsi minä itseni kätken.
10. Opetä *laM'deniy /lamad* minua tekemään Sinun tahtoasi; sillä Sinä olet minun **'Elohay**; Sinun hyvä Henkesi *ruchakha tovah /ruwach* johdattakoon minua tasaisella maalla *B'erets!*
11. **YHWH**, virvoita minua Nimesi *Lemaan-Shimkha* tähden; vie sieluni ulos hädästä *miTZarah /tsarah* vanhurskautesi *B'tzid'qat'kha /tsadaqah* tähden.
12. Ja hävitä *Tatz'miyt /tsamah* viholliseni Sinun laupeutesi tähden, ja kadota *w'haavad'Ta /'abad* helvetti kaikki sieluni ahdistajat *tzorarey /tsarar*, sillä minä olen Sinun palvelijasi *aniy av'Dekha /'ebed!*

144. Psalmi

Davidin Psalmi.

1. *Barukh /barak* polvistu (*eteensä*) **YHWH Jeshua** Olkoon Kiitetty!

Halle: Kiitetty olkoon minun vahani *Tsuwr=Kallio=Jeshua* - joka opettaa käteni *yad* taisteluun *laq'rav /grab* hostile encounter, ja sormeni sotaan *etsba milcamah*.

2. **Jeshua! Tukeni, Linnani, Kallioni!**

- Minun laupeuteni *chasDiy /cheched*
- ~~linnani~~ *um'tzudatyy /matsuwb* verkko pyydys (>ruokaa) kiinnike/tuki,
- ~~varustukseni~~ *mis'GaBiy /misgab* kallio Jeshua
- Pelastajani **Jeshua** *um'fal'tiy /Palat* paeta pelastaa
- Minun kilpeni *magiNiy /magen* myös koossapitävä varustesolki (buckler),
- (Hän) johon minä uskallan, joka alentaa *haroded /radad* polkea valloittaa kansan(i) minun valtani alle!

3. **YHWH**, mikä on ihminen *mah-adam*, että häntä tunnet *yada*, eli ihmisen poika *Ben'-enowsh*, että hänestä huolta pidät?

4. Ihminen *'adam* on tyhjän verta *lahevel /hebel*, hänen päivänsä kuin katoova varjo!

5. **YHWH**, notkista (venytä) taivaasi *hat-shameykha /shamayim*, ja astu alas: koske vuoriin, että he suitsisivat!

6. Iske tulta *baraq salama*, ja hajoita heidät: ammu nuoliasi ja hämmästyttä *ut'huMem /hamam* tuhoa heitä!

7. Ojenna kätesi ylhäältä, ja ~~kirvota~~ *P'tzeniy patsah* avaa minut, ja Pelasta *w'haTZiyyeny /natsal* minua suurista vesistä, muukalaisten ~~lasten~~ poikien käsistä,
8. joiden suu puhuu *Diber-shaw'* idolatry etc petosta, ja heidän oikea kätensä on valheen *sheger sham* petos käsi!
9. **'Elohiym**, minä veisaan Sinulle uutta virttä, minä kymmenkielisellä kanteleella soitan Sinulle,
10. **Jeshua T'shuah laM'lakhiym** */Tashuw'ah* kuningas, Sinä pelastat Davidin murhamiekasta *ra' rah | raah 7451* !
- Halle: ...joka kuninkaille voiton *Tshuw'ah* **Jeshua** annat, ja pelastat palvelijasi Davidin murhamiekasta.
11. Päästä minut ja pelasta minua muukalaisten ~~lasten~~ poikien käsistä, joiden suu puhuu *Diber-shaw' /Dabar* petosta, ja heidän oikea kätensä on valheen *sheger* käsi!
12. Että meidän poikamme olisivat kuin suureksi kasvatetut taimet nuoruudessaan, ja tyttäämme kuin hovilinnain *heykal* tavoin veistetyt nurkkapatsaat;
13. että aittamme olisivat täynnä, ja pitäisivät varalla kaikenlaista viljaa; että lampaamme vuonisivat tuhansia, ja kymmeniä tuhansia laitumillamme;
14. että karjamme kantaisivat, ettei yhtään vahinkoa (*peretz* murtautumista), eikä valitusta *yatsa'* eikä huutoa *tz'wachah /tsvachah tuskanhuuto* olisi kaduillamme.
15. ~~Autuas~~ Iloinen *ash'rey /Esher* on se kansa, jonka niin käypi; ~~Autuas~~ Iloinen *'Esher* on se kansa, jonka **'Elohayw SHEYHWH** on.

145. Psalmi

1. Davidin kiitosvirsi. Minä tahdon ylistää Sinua, **'Elohay**, Sinua kuningas *hamelekh'*, ja kiittää Sinun Nimeäsi *Shim'kha* aina ja Ijankaikkisesti *Leolam vaed*.
2. Joka päivä minä tahdon ylistää *waavarakhah /barak* polvistu eteesi Sinua, ja veisata kiitosta Sinun Nimellesi *Shim'kha* aina ja Ijankaikkisesti *Leolam vaed*.
3. Suuri on **YHWH**, ja sangen kiitettävä, ja Hänen suuruutensa on tutkimaton.
4. Suku kehuu suvulle Sinun tekojasi, ja ilmoittaa suuria *uq'vuroteykha /gbuwrah* tekojasi.
5. Julistan kirkkautesi kunnian *K'vod /kabowd* kauneutta ja ihmeellistä Sanaasi *w'div'rey /dabar*.
(Sinun kunniasi kirkkauden korkeutta ja Sinun ihmetöitäsi tahdon minä tutkistella)
6. Puhuttakoon Sinun peljättävään tekojesi voimasta; Sinun väkeviä töitäsi tahdon minä julistaa.
7. Sinun suuren hyvyytesi muistoa kiivaasti lausuttakoon; ja Sinun vanhurskauttasi *w'tzid'qatha /tsadaqah* riemulla mainittakoon!
8. Armollinen ja laupias*1 on **YHWH**, pitkämielinen *'aph* (hidas vihaan) ja sangen hyvä.
(*1 *chesed* =lovinkindness, *wərahmim* =tender mercies)
9. Suosiollinen on *toV*-**YHWH** kaikille, ja armahtaa *w'rachamayw racham* laupeus kaikkia tekojansa.
10. Kaikki Sinun tekosi kiittävät Sinua, **YHWH**, ja Sinun ystäväsi (pyhät *wachasydeykha /chacyd*) ylistävät *barak* polvistuvat Sinua.

11. He puhuvat Sinun valtakuntasi *mal'khut'kha /malkuwth* kunniasta *K'vod /kabowd*, ja Sanasi *y'daBeru /dabar* voimasta *gbuwrah*,
12. ilmoittaaksensa ihmisten *'adam* lapsille pojille Sinun suuria töitäsi ja Sinun valtakuntasi kirkkauden *ukh'vod /kabowd* kunniaa.
13. Sinun valtakuntasi *mal'khut'kha /malkuwth* on Ijankaikkinen *'Owlam* valtakunta, ja *umem'shel'T'kha* **Memsalah** hallintavaltasi pysyy suvusta sukuun.
14. **YHWH** tukee kaikkia kaatuvaisia, ja **ojentaa** *w'zoqef zaqaph* nostaa lohduttaa kaikkia alas painetuita (Häntä kumartavia).
15. Kaikkein silmät *'aiyn* vartijoitsevat Sinua, ja Sinä annat *noten-lahem /nathan* heille ruan ajallansa;
16. Sinä avaat kätesi *yad*, ja ravitset *saba'* kaikki elävät suosiolla.
17. Vanhurskas *tsaddiyq* on **YHWH** kaikissa teissänsä *derek*, ja laupias kaikissa töissänsä.
18. Läsä on **YHWH** kaikkia Häntä avuksensa huutavia, kaikkia, jotka Totuudessa veemet *'emeth* Häntä avuksensa huutavat.
19. **Jeshua** *VeJoshiem /Yasha'* kuulee heidän huutonsa, ilahduttaa Häntä pelkääväiset.
(Halle: Hän täyttää *'asah* Häntä pelkääväisten *yare'* halut, ja kuulee heidän huutonsa, ja vapahtaa *w'Yoshiyem /Yasha'* heitä.)
20. **YHWH** varjelee *shamar* kaikkia, jotka Häntä rakastavat *'ahab*, ja hukuttaa kaikki jumalattomat *rasha'*.
21. **YHWH** kiitosta *y'daBer-Piy /Dabar T'hiLat* lausukoon minunki suuni, ja kaikki liha *thillah* kunnioittakoon *wiyvarekh' /barak* polvistuu Hänen Pyhää *Qodesh* Nimeänsä *Shem*, aina ja Ijankaikkisesti *Leolam vaed!*

146. Psalmi

1. Halleluja *Halelu-Jah* **Yahh !** Kiitä sieluni *naf'siy* **ET-YHWH!**
2. Minä tahdon kiittää *ahalela* **YHWH** niin kauan kuin minä elän, ja veisata *zamar* **Lelohay** kiitosta, niin kauan kuin minä täällä olen.
3. Älkää uskaltako päämiehiin *vinadivim*; ihmisen *beven-adam* lapsen poikaan, joka ei voi vapahtaa **Jeshua** *Teshua!*
4. Kun hänestä henki lähtee *yatsa'*, muuttuu maaksi jälleen; sinä päivänä katoovat *'abad* helvetti kaikki hänen aivotuksensa.
5. **Jeshua, 'El Jaakob! Autuaan** toivo: **AL-YHWH 'Elohayw!**
(**Autuas** *Ashrey /'Esher Iloinen* on se, jonka apu (Jeshua) *'Ezer* Jaakobin **'EL** on, jonka toivo on **AL-YHWH 'Elohajv**)
6. joka on tehnyt *'asah* taivaan ja maan, meren ja kaikki, mitä niissä on, joka Uskollisuuden totuus *'emeth* pitää Ijankaikkisesti *'Owlam*;
7. joka oikeuden saattaa *'asah* sorretuille, joka leivän isoovaisille antaa *Nathan*. **YHWH** vapauttaa vangitut;

8. **YHWH** avaa sokeain silmät: **YHWH** ojentaa kaatuneita, **YHWH** rakastaa 'ahab hurskaita *tzaDiyqiyim /tsaddiyq*,

9. **YHWH** varjelee *shamar* muukalaisia, ja hoitaa orpoja *yathowm* ja leskiä 'almanah, ja hajoittaa (kääntää ylösalaisin 'avath) jumalattomain *rasha'* tien.

10. **YHWH** hallitsee kuninkaana Ijankaikkisesti *Leowlam*, sinun '**Elohajikha**, Sion *Tsiyown*, suvusta sukuun. Halleluja *Jehalel-Jah* **Yahh** !

(Huom. Tässä psalmissa tuntuu aivan kuin **Jeshua** olisi joskus korvattu YHWH-Nimellä)

147. Psalmi

1. Kiittäkää *Halelu-Yahh*! sillä hyvä on meidän '**Eloheynu** kiitosta veisata *zamar*; kiitos *t'hiLah* on suloinen ja kaunis.

2. **YHWH** rakentaa Jerusalemin, ja kokoaa Israelin pakolaiset.

3. Hän parantaa *rapha* särjetyt sydämmet, ja sitoo heidän kipunsa (haavat *l'aTZ'votam /atstsebeth*).

4. Hän määrää tähtien luvun, ja antaa niille kaikille nimet *Shmot*.

5. Suuri *gadowl* on meidän '**Adoneyny** /*Adown*, ja suuri Hänen voimansa, ja Hänen viisautensa on määrätön (infinite).

6. **YHWH** ylentää **raadohiset** *anawiyim /anav* lempeä, ja alentaa jumalattomat *rasha'* maahan asti.

7. Veisatkaa *zamar* **LAYHWH** vuoroin, kiittämällä, ja soittakaat kanteleilla meidän **Leloheynu**!

8. Joka peittää taivaan *shamayim* pilvillä ja valmistaa sateen maalle *laarets*; joka ruohot vuorille kasvattaa;

9. Joka eläimille antaa heidän ruokansa, ja kaarneen pojille, jotka huutavat.

10. Ei Hän mielisty hevosten väkevyyteen *vig'vurat /gbuwrah*, eikä suosi miehen '*iysh* sääriluita.

11. **YHWH** suosii Häntä pelkääväisiä *et-y'reayw /yare'*, jotka Hänen laupeuttansa* odottavat.

12. Ylistä, Jerusalem, **ET-YHWH**; kiitä *hal'liy*, Sion *Tsiyown*, Sinun '**Elohajikha**!

13. Sillä Hän vahvasti sinun porttisi salvat, ja siunasi **lapsesi** poikasi sinun keskelläsi;

14. Hän, joka saattaa rauhan sinun ääriis, ja ravitsee sinua parahailla nisuilla.

15. Hän lähettää käskynsä '*imrah* maan '*erets* päälle: Hänen Sanansa *D'varo /dabar* juoksee nopeasti.

16. Hän levittää *haNoten /nathan* lumen niinkuin villan; Hän kylvää härmän niinkuin tuhvan '*epher*.

17. Hän heittelee rakeensa palasina; kuka kestää Hänen pakkasensa edessä ?

18. Hän lähettää Sanansa *D'varo /Dabar*, ja sulattaa ne; Hän panee tuulensa *rucho /ruwach* puhaltamaan, niin vedet *mayim* juoksevat.

19. Hän ilmoittaa Sanansa *D'varo /dabar* Jaakobille, ja Israelille sääntönsä ja oikeutensa.
20. Ei Hän niin tehnyt *'asah* yhdellekään pakanakansalle *gowy*; eikä he tunne *yada* Hänen oikeuksiansa. Halleluja **Halelu-Yahh!**

148. Psalmi

1. Halleluja **Halelu-Yahh!** Kiittäkää *hal'lu* **Et-YHWH** taivaista, kiittäkää *hal'luhu* Häntä korkeuksissa.
2. Kiittäkää *hal'luhu* Häntä, kaikki Hänen enkelinsä *mkhal-mal'akhayw /mal'ak*, kiittäkää *hal'luhu* Häntä kaikki Hänen sotajoukkonsa *Kal-tz'vao /Tsaba!*
3. Kiittäkää *hal'luhu* Häntä, aurinko ja kuu: kiittäkää *hal'luhu* Häntä kaikki kirkkaat tähdet.
4. Kiittäkää *hal'luhu* Häntä, te taivasten taivaat *haSHamayim*, ja vedet *w'haMayim*, jotka olette taivasten *haSHamayim* päällä!
5. Kiittäkööt *y'hal'lu* ne **YHWH** Nimeä *Et-Shem*; sillä Hän käski, ja ne luotiin.
6. Hän asetti ne ijäksi ja Ijankaikkisesti *'Ad 'Owlam* ja antoi säännön *chaq-nathan*, jota ei mikään riko.
7. Kiittäkää **YHWH** maasta *min-haarets*, te vetten hirmut ja kaikki syvyudet;
8. Tuli *'esh* ja rakeet, lumi ja sumu, sekä myrskytuuli *ruwach*, joka **Hänen Sanansa** *d'varo /Dabar* toimitat,
9. Vuoret ja kaikki kukkulat, hedelmäpuut ja sedripuut;
10. Pedot ja kaikki eläimet, matelevaiset sekä siipilinnut;
11. Maan *'erets* kuninkaas *melek* ja kaikki kansat, päämiehet (*sariym*=ruhtinas) ja kaikki tuomarit maan *'erets* päällä;
12. Nuorukaiset sekä neitseet, vanhat ynnä nuorten kanssa -
13. Kiittäkööt *y'hal'lu* **YHWH** Nimeä *Et-Shem*; sillä Hänen Nimensä *Shmo* on Korkea yksinänsä *sagab*, ja Hänen Kirkkautensa *Howdow* yli maan *al-erets* ja taivaan *w'shamayim!*
14. Ja Hän on korottanut sarven *qeren* kansallensa, kaikille pyhillensä *l'khal-chasiydayw /chaciyd* kunniaksi *T'hiLah*, Israelin ~~lapsille~~ pojille, kansalle joka Häntä lähin on.
Halleluja **Halelu-Yahh** =ylistäkää **YAH!**

149. Psalmi

1. Halleluja **Halelu-Yahh!** Veisatkaa **LAYHWH** uusi virsi: Hänen kiitöksensä *thillah* pyhien *chasiydiym /chaciyd* seurakunnassa!
2. Iloitkaan Israel tekijässänsä: Sionin *Tsiyown* ~~lapsen~~ lapset pojat riemuitkoot Kuninkaastansa *v'mal'Kam!*

3. Kiittäkööt he Hänen Nimeänsä *Shmo* hypyissä *machowl* (piiritanssi), rummuilla ja kanteleilla he soittakoot *y'zaM'ru-lo /zamar* !
4. Sillä **YHWH** rakastaa kansaansa: Hän kaunistaa nöyrät *anawiym /anav* pelastuksella autuudella **Jeshua** - *Biyshuah /Yashuw'ah*.
5. Pyhät *chasiyym* iloitsevat kunniassa *kabowd*, ja kiittävät vuoteillansa.
6. 'EL ylistykset ovat heidän suussansa, ja kaksiteräinen miekka heidän käsissänsä *yad*,
7. kostamaan *n'qamah* (KJV: *asah!*) pakanoille *gowy*, ja ~~rankaisemaan~~ *Tokhechot* chastisement oikaisemaan kansoja,
8. sitomaan *le'sor /'acar* yoke 'länget' heidän kuninkaitansa *mal'kheyhem* köysiin *B'ziyQiy* */ziyqah*, ja heidän jaloimpiansa rautakahleisiin *var'zel*,
9. pannaksensa toimeen *laasot /'asah* heitä kohtaan jo kirjoitetun tuomion *mish'Pat* - tämä on kunnia kaikille Hänen pyhillensä *chasiydayw /chaciyd*. Halleluja **Halelu-Yahh!!**

150. Psalmi

1. Halleluja **Halelu-Yahh** kiittäkää **Halelu-'El** Hänen pyhässänsä *Qodesh*; kiittäkää *hal'luhu* Häntä Hänen voimansa *'uZo* avaruudessa *Bir'qiy /raqiya!*
2. Kiittäkää Häntä voimallisten töittensä tähden *gbuwrah*; kiittäkää Häntä ylenpalttisen suuruutensa tähden!
3. Kiittäkää *hal'luhu* Häntä pasunan *shofar* pauhinalla; kiittäkää Häntä harpuilla ja kanteleilla!
4. Kiittäkää *hal'luhu* Häntä rummuilla ja hypyillä *machowl* (piiritanssi); kiittäkää *hal'luhu* Häntä kanteleilla ja huiluilla!
5. Kiittäkää *hal'luhu* Häntä helisevillä *shema'* symbaleilla! *truw`ah* cymbals; kiittäkää *hal'luhu* Häntä kumisevilla symbaleilla!
6. Kaikki, joissa henki *HaNeshama* hengitys, järki, inspiraatio, tajunta on, kiittäkää *T'haLel Yahh!* Halleluja **hal'lu-YaH!**

Psaltarin loppu.

Tämä Nimiversio perustuu

- Suomenkieliseen 1928 Halle -käännökseen.
- 1776 kirkkoraamattuun, KR-38
- KJV
- Raamattu kansalle 2012;

- Hebrean teksti/sanat: Biblia Hebraica, Mekhon Mamre -järjestö 2013 (sanat eroavat myös lisänä käytetystä -sanastosta biblehub.com/interlinear/psalms/1.htm - TAI qbible.com/hebrew-old-testament/psalms/1.html)

”Minä varjelen häntä, sillä hän

tuntee **Minun Nimeni *Shmi***.

Ps.91

MISHLEI

Proverbs

1. Salomon Sananlaskut.

026 2020 23.10.2020

1. LUKU

Salomon, Davidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskuja,

2. että opittaisiin viisautta ja kuria, että ymmärryksen puheita ymmärrettäisiin,

3. että käsitettäisiin taitavaa kuria, vanhurskautta, oikeutta ja rehellisyyttä,

4. että annettaisiin typerille älyllisyyttä, nuorisolle tietoa ja mielevyyttä; -

5. kuulkoon viisas ja lisätköön oppia lisää, ja taitava saakoon ohjetta käytökselle

6. ymmärtääksensä sananlaskuja ja vertauksia, viisasten sanoja ja heidän arvoituksiansa.

7. **YHWH** pelko on tiedon alku; houkat hylkäävät viisautta ja kuria.

8. Kuule, poikani, isäsi kuritusta äläkä hylkää äitisi neuvoa !

9. Sillä ne ovat ihana seppelä sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulallesi.

10. Poikani, jos syntiset sinua houkuttelevat, älä suostu !

11. Jos sanovat: käy meidän kanssamme, me tahdomme väijyä verta, vainota viatonta suotta;

12. me tahdomme niellä niitä tuonelan tavoin elävinä ja kokonaisina kuin kuoppaan meneviä;

13. me tahdomme kaikenlaista kallista tavaraa löytää, ja täyttää huoneemme saaliilla;

14. Sinä saat heittää arpasi meidän keskuudessamme, yksi kukkaro on meillä kaikilla oleva ! -
15. Poikani, älä mene heidän kanssansa, estä jalkasi heidän retkiltänsä !
16. Sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, ja kiiruhtavat verta vuodattamaan.
17. Sillä turhaan verkot viritetään siivellisten silmäin edessä ;
18. mutta nämä omaa vertansa väijyvät, vainoovat omia sielujansa.
19. Senlainen on jokaisen meno, joka kokoaa ryöstötavaraa: se ottaa omistajaltansa sielun.
20. Viisaus ulkona kovasti huutaa, antaa valtakadulla äänensä kuulua;
21. saarnaa liike-teiden päässä, porttien läpikäytävissä hän kaupungissa puheensa puhuu:
22. Kuinka kauan typerät typeryyttä rakastavat, ja pilkkaajat ivassa huvinsa hakevat, ja tyhmit tietoa vihaavat?
23. Jos palajaisitte Minun nuhtelemiseni puoleen, katso, niin antaisin henkeni teille virtaella, soisin teidän tietää Minun sanojani.
24. Koska Minä olen huutanut, ja te olette kieltäneet, olen ojentanut käteni, eikä kukaan ole sitä huomionsa ottanut,
25. ja te hylkäsitte kaiken neuvoni, ettekä Minun nuhtelemiseeni mieltyneet,
26. niin Minäkin nauran teidän onnettomuuttanne, pilkkaan kauhunne tullessa,
27. kauhunne raju-ilman tavoin tullessa, ja onnettomuutenne tuulispään tavalla joutuessa, kun päällemme tulee ahdinko ja ahdistus.
28. Silloin he Minua huutavat, vaan en Minä vastaa, varhain he etsivät Minua, vaan eivät löydä Minua.
29. Sentähden että he tietoa vihasivat, eivätkä **YHWH** pelkoa valinneet,
30. eivät mieltyneet Minun neuvooni, vaan katsoivat ylen kaiken Minun nuhtelemiseni,
31. nii saavat syödä tiensä hedelmää ja neuvoistansa ravituiksi tulla.
32. Sillä typeräin luopumus tappaa heidät, ja tyhmin huolettomuus kadottaa heidät.
33. Mutta joka Minua kuulee, asuu turvassa ja huoletonna pahan kauhulta.

2. LUKU

1. Poikani, jos omaksesi otat Minun sanani, varteen ja kätket käskyni tykönäsi,
2. niin että annat korvasi kuunnella viisautta ja taivutat sydämesi ymmärrykseen;
3. tosin, jos taitoa huudat ja ymmärrykselle ääneesi korotat,
4. jos sitä haet kuin hopeaa ja sitä kuin aarteita etsit,
5. niin silloin olet ymmärtävä **YHWH** pelvon ja käsittävä '**Elohiym** tunnon.
6. Sillä **YHWH** antaa viisautta, Hänen suustansa tulee tieto ja ymmärrys.
7. Hän kätkee hurskaille onnen, on kilpi vakaasti vaeltaville,
8. varjellaksensa oikeuden retket ja vartioidaksensa hurskastensa tien.

9. Silloin saat sinä ymmärtää vanhurskauden ja oikeuden ja rehellisyyden ja kaiken hyvän tien,
10. sillä viisaus tulee sydämmeesi, ja tieto on oleva sielullesi suloinen.
11. Mielevyys vartijoitsee sinua, ymmärrys on varjeleva sinut,
12. pelastaaksensa sinua pahalta tieltä, petoksia puhuvalta mieheltä,
13. niiltä, jotka hylkäävät rehellisyyden retket kulkeaksensa pimeyden teillä;
14. jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat pahoissa petoksissa,
15. joiden retket ovat mutkaisia ja jotka ovat väärät vaelluksessansa. -
16. pelastaa sinut vieraasta vaimosta, muukalaisesta joka sanansa liukkaaksi tekee,
17. joka nuoruutensa yljän hylkää ja unohtaa **'Elohiym** liiton.
18. Sillä hän vaipuu kuolemaan huoneinensa, ja haamujen tykö vievät hänen retkensä;
19. kaikista hänen luoksensa menevistä ei yksikään palaja, eikä saavuta elämän polkuja.
20. Että vaeltaisit hyvään tietä ja pitäisit vanhurskasten polkuja.
21. Sillä hurskaat asuvat maassa, ja viattomat siinä pysyvät;
22. mutta jumalattomat maasta hukutetaan, ja uskottomat siitä hävitetään.

3. LUKU

1. Poikani, älä unohdaa Minun opetustani, vaan sydämesi tarkatkoon Minun käskyni;
2. sillä pitkää ikää, elämän vuosia ja rauhaa ne sinulle lisäävät.
3. Älkööt armo ja totuus sinua hyljätkö; kääri ne kaulaasi, kirjoita ne sydämmeesi tauluun,
4. niin sinä löydät armon ja hyvän ymmärryksen **'Elohiym** ja ihmisten silmissä.
5. Turvaa **YHWH** täydestä sydämestäs äläkä nojaa omaan ymmärrykseesi!
6. Kaikilla teilläsi katso Häneen; ja Hän on tasoittava polkusi!
7. Älä ole viisas omissa silmissäs! Pelkää **YHWH** ja poikkea pahasta!.
8. Tämä on terveys navallesi ja virvoitus sinun luillesi.
9. Kunnioita **YHWH** tavarastasi ja kaiken tulosi esikoisista,
10. niin aittasi täytetään runsaalla ravinnolla ja viinikuurnasi vuotavat mehua.
11. Poikani, älä katso ylen **YHWH** kuria, äläkä inhoa Hänen nuhdettansa;
12. sillä jota **YHWH** rakastaa, sitä Hän kurittaa, ja niinkuin isä poikaansa, joka on hänelle rakas.
13. Autuas se ihminen, joka viisauden löytää, ja se ihminen, joka ymmärryksen käsittää.
14. Sillä sen saavuttaminen on parempi kuin hopean saavuttaminen, ja parasta kultaa parempi sen tulo.
15. Se on helmiä kalliimpi, eivätkä mitkään toivomasi ole sen vertaisia.
16. Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä, ja sen vasemmassa varallisuus ja kunnia.
17. Sen tiet ovat suloisia teitä, ja kaikki sen polut ovat rauhaa.
18. Elämän puu on se niille, jotka siihen ryhtyvät; ja joka sen pitää on onnellinen.

19. **YHWH** on viisaudella maan perustanut, ja taivaat taidolla vahvistanut.
20. Hänen tiedostansa syvyydet kuohuivat, ja pilvet pisaroitsivat kastetta.
21. Poikani, älkööt ne silmistäsi siirtykö, pidä tarkkuus ja mielevyys !
22. Ne ovat elämä sielullesi ja kaunistus kaulallesi !
23. Silloin sinä turvallisesti vaellat teilläsi etkä loukkaa jalkaasi.
24. Kun maata panet, et sinä pelkää; kun lepää, on unesi makea.
25. Et sinä tarvitse peljätä äkillistä hirmua, eikä jumalattomien myrskyä, kun se tulee.
26. Sillä **YHWH** on turvanasi, ja varjelee jalkasi ansasta.
27. Älä kiellä hyvää tarvitsevaiselta, kun on kätesi vallassa hyvää tehdä !
28. Älä sano lähimmäiseselles: "Mene ja tule jälleen, ja huomenna minä annan", kun sinulla kuitenkin on.
29. Älä hanki pahaa lähimmäistäsi vastaan, kun hän luottamuksella tykönäsi asuu !
30. Älä suotta riitele kenenkään kanssa, jos ei hän ole tehnyt mitään pahaa sinulle !
31. Älä kadehdi väkivaltaista miestä äläkä ensinkään mielisty hänen teihinsä !
32. Sillä väärä on **YHWH** kauhistus; mutta hurskasten kanssa on Hän on ystävydessä.
33. **YHWH** kirous on jumalattoman huoneessa; mutta vanhurskasten majan Hän siunaa.
34. Pilkkaajia Hän pilkkaa, mutta nöyrille Hän antaa armon.
35. Viisaat perivät kunnian, mutta tyhmät saavat häpeän.

4. LUKU

1. Kuulkaat, poikani, isänne kuria ja huomatkoot oppiaksenne ymmärrystä !
2. Sillä Minä annan teille hyvän opetuksen, älkäät Minun neuvoani hyljätkö.
3. Sillä poika Minä olin isälleni, hento ja ainokainen äitini edessä.
4. Ja Hän opetti Minua ja sanoi Minulle: "Pitäköön sydämesi Minun sanani, kätke käskyni, niin saat elää !
5. Osta viisaus, osta ymmärrys; älä unohda, äläkä poikkea suuni sanoista !
6. Älä sitä hylkää, niin se sinua vartijoitsee; rakasta sitä, niin se varjelee sinua.
7. Viisauden alku on: osta viisautta, ja kaikilla varoillasi osta ymmärrystä !
8. Pidä se korkeassa arvossa, niin se sinua korottaa; niin se sinulle arvon antaa, jos sitä haluat.
9. Se antaa päällesi ihanan seppeleen, ja lahjoittaa sinulle kirkkaan kruunun.
10. Kuule, poikani, ja ota vastaan Minun Sanani, niin ikävuotesi karttavat moneksi.
11. Viisauden tietä olen Minä sinua neuvonut, ohjannut sinua rehellisyyden retkillä.
12. Ei sinulta käydessäsi askeleesi ahdistu, etkä kompastu jos juokset.
13. Pidä kiinni kurista, älä päästä sitä; ota se vastaan, sillä se on elämäsi !
14. Älä mene jumalattomien polulle, äläkä vaella pahain tiellä !
15. Hylkää se, älä sitä käy, poikkea siitä pois ja mene ohitse !

16. Sillä ne eivät nuku, jos eivät pahaa tee; uni on heiltä otettu, jos eivät ole ketään langettaneet.
17. Sillä he syövät synnin leipää, ja juovat väkivallan viiniä.
18. Mutta vanhurskasten vaellus on kuin aamunkoiton valkeus, joka valkenee valkenemistaan aina täyteen päivään asti.
19. Jumalattomain tie on kuin pimeys: eivät he tiedä, mihinkä he kompastuvat.
20. Poikani, huomaa Sanani, ja kallista korvasi puheeseeni !
21. Älköön kenkään niitä silmistäsi siirtäkö; kätke ne syvästi sydämmeesi !
22. Sillä ne ovat elämä niille, jotka ne löytävät, ja lääkitys koko heidän ruumiillensa.
23. Säilytä sydämmesi enemmän kuin kaikkea varjeltavaa, sillä siitä käy elämä ulos !
24. Poista suun petos sinusta, ja saata huulten vääryys kauas itsestäsi.
25. Silmäsi katsokoot oikeaan, ja silmäripsesi suoraan eteesi !
26. Oikaise jalkaisi polku, ja kaikki sinun tiesi olkoot suorina !
27. Älä poikke oikealle, eikä vasemmalle puolelle, poista jalkasi pahasta.

5. LUKU

1. Poikani, huomaa viisauttani, kallista korvasi ymmärrykseeni,
2. niin että pitäisit mielevyyden, huulesi tietoa varjelisivat !
3. Sillä porton [KR-38: vieraan vaimon] huulet tiukkuvat hunajaa, ja öljyä liukkaampi on hänen suulakensa.
4. Mutta hänen loppunsa on katkera kuin koiruoho, moniteräistä miekkaa terävämpi.
5. Hänen jalkansa menevät alas kuolemaan, ja hänen askeleensa rientävät tuonelaan.
6. Elämän tietä ei hän koskaan vaella, hänen askeleensa horjuvat, eikä hän sitä huomaa. -
7. Ja nyt poikani, kuulkaat Minua, ja älkäätkä poiketko suuni sanoista !
8. Siirrä tiesi kauas hänestä, äläkä lähesty hänen huoneensa ovea !
9. ettet antaisi kunniaasi toiselle, etkä vuosiasi julmalle;
10. ettei vieraat ravittaisi sinun tavarallasi, eikä työsi ansio joutuisi muukalaisen huoneeseen,
11. ja sinä valittaisit viimeiseltä, lihasi ja ruumiisi riutuessa,
12. ja sanoisit: "Miksi kuitenkin vihasin minä kuria ja sydämmeni hylkäsi nuhteen,
13. enkä kuullut neuvojaini ääntä, enkä opettajilleni kallistanut korvaani?
14. Minä olen lähes kaikkeen pahuuteen joutunut, kaiken kansan ja seurakunnan keskellä !"
15. Juo vettä omasta kaivostasi, joka sinun lähteestäsi virtailee.
16. Levitköt sinun lähteesi ulos kaduille vesi-ojina.
[KR38: Vuotaisivatko sinun lähteesi kadulle, toreille sinun vesiojasi!]
17. Olkoot ne sinun yksinäsi, eikä muukalaisen sinun kanssas !.
18. Sinun lähteesi olkoon siunattu, ja iloitse nuoruutesi vaimosta,

19. tuo suloinen naarashirvi, ihana metsävuohi; hänen rintansa sinua aina virvoittakoot, iloitse alati hänen rakkaudessaan.
20. Miksi, poikani, iloitsisit vieraan tykönä ja halailisit muukalaisen syliä ?
21. Sillä **YHWH** silmäin edessä ovat jokaisen tiet, ja Hän mittaa kaikki hänen retkensä.
22. Jumalattoman vangitsevat hänen omat rikoksensa, ja hän köytetään oman syntinsä siteillä.
23. Hän kuolee kurin puutteessa, ja suuressa tyhmyydessänsä hän eksyy.

6. LUKU

1. Poikani, jos olet taannut lähimmäistäs, lyönyt kättä vieraalle,
2. olet sinä sidottu oman suusi sanoihin, solmittu suusi puheisiin,
3. Tee siis, poikani, näin, ja irroita itses, sillä sinä olet joutunut lähimmäises käsiin: mene, joudu kiireesti rukoilemaan lähimmäistäs !
4. älä anna silmillesi unta, eikä silmäluomillesi lepoa.
5. Irroita itsesi kuin metsävuohi käsistä, kuin lintu linnustajan kädestä.
6. Mene, laiska, muuriaisien tykö; katso sen menoja ja viisastu !
7. Sen jolla ei ole yhtään tuomaria, kaitsijaa eikä hallitsijaa;
8. se valmistaa kesällä syötävänsä, on elon aikana eineensä koonnut.
9. Kuinka kauan sinä, laiska, makaat, milloinka unestasi nouset?
10. "Vähän unta, vähän torkkumista, vähän kädet ristiin levätäkseni": -,
11. niin köyhyytesi tulee kuin kulkulainen ja puutteesi kuin kilvellä varustettu mies.
12. Mitätön ihminen, kelvoton mies on se, joka liikkuu suun vääryydellä,
13. iskee silmää, nyhkää jalkaa, viittailee sormilla.
14. Vääryys on hänen sydämessänsä, ja aina hän aikoo pahaa; riitoja hän herättää.
15. Sentähden tulee hänen turmionsa pikaisesti, äkisti hänet muserretaan, eikä parannusta ole.
16. Kuusi on, joita **YHWH** vihaa, ja seitsemän on Hänen sielunsa kauhistuksena:
17. ylpeät silmät, petollinen kieli, ja kädet, jotka viatonta verta vuodattavat,
18. sydän, joka pahoja aikeita aikoo, jalat, jotka joutuvat juosten pahaan,
19. joka valheita tuottaa vääränä todistajana, ja riitoja viskailee veljesten väliin.
20. Kätke, poikani, isäsi käsky, äläkä hylkää äitisi opetusta;
21. Sido ne alati sydämmellesi, kääri se kaulaasi !
22. Käydessäsi on se sinua johdattava; levätessäsi sinua varjeleva; herätessäsi sinua puhutteleva.
23. Sillä käsky on soitto, ja opetus valo, ja kurin nuhteet ovat elämän tie,
24. varjelemaan sinua pahasta vaimosta, muukalais-naisen liukkaasta kielestä.
25. Älköön himoitse sydämessäs hänen ihanuuttansa, älköön hän kietoko sinua silmäluomillansa !

26. Sillä porton tähden menee viimeinen leipä, ja toisen miehen vaimo viepi kalliin sielun saaliina.
27. Pistääkö joku tulta poveensa, eikä hänen vaatteensa pala ?
28. Tahi käveleekö joku hiilillä, niin ettei polta jalkojansa ?
29. Niin sillekin käy, joka lähimmäisensä vaimoa lähenee; ei pääse rankaisematta, kuka ikänään häneen ryhtyy.
30. Ei niin ylenkatsota varasta, jos hän varastaa, täyttääksensä ruokahalunsa nälissänsä,
31. vaan kiinni otettuna saa hän maksaa seitsemän kertaisesti, ja antaa koko talonsa tavaran.
32. Mutta joka vaimon kanssa avion rikkoo, se on taidolta poissa; henkensä menettäjä sitä tekee.
33. Haavoja ja häväistystä hän saa, eikä hänen häpeäänsä pyyhitä pois.
34. Sillä miehen viha on kiivas, ja eikä hän sääli kostonpäivänä.
35. Ei hän mistään sovintokeinosta lukua pidä, eikä taivu, vaikka paljonkin lahjoja antaisit.

7. LUKU

1. Poikani, pidä sanani, ja kätke käskyni tykönäsi !
2. Pidä käskyni, niin saat elää, - ja opetukseni kuin silmäteräs !
3. Kääri sormiisi, kirjoita ne sydämmesi tauluun !
4. Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni !", ja nimitä taito tuttavakses,
5. että se sinua varjेलisi vieraalta vaimolta, muukalaiselta, joka sanansa liukkaaksi tekee.
6. Sillä minä kurkistin huoneeni akkunasta, läpi ristikon,
7. ja näin typeräin joukossa, äkkäsin poikain parissa taidottoman nuorukaisen,
8. joka käveli kadulla hänen nurkkansa sivulla ja astuskeli hänen huoneensa tietä,
9. hämärissä, päivän pimetessä, sydänyönä ja pimeässä.
10. Ja katso, häntä kohtasi vaimo porton puvussa, ja suljetulla sydämellä.
11. Hän on raivoisa ja hillimätön, kotonaan ei hänen jalkansa pysyneet;
12. milloin on hän kadulla, milloin torilla, ja kaikkien nurkkien takana väijyy hän.
13. Hän tarttui häneen, suuteli häntä, kovetti kasvonsa ja sanoi hänelle:
14. "Kiitosuhri oli minulla tehtävänä, tänäpäpä täytin lupaukseni.
15. Sentähden läksin sinua vastaan, etsimään sinun kasvojasi, ja nyt löysin sinut.
16. Olen peitteillä peittänyt leposijani, kirjavilla vaatteilla, Egyptin kankailla.
17. Pirskoitin vuoteelleni mirhamia, aloeta ja kanelia.
18. Tule, juopukaamme hekumassa aamuun asti, hehkukaamme rakkauden huvituksissa !
19. Sillä ei mies ole kotona, hän on pitkälle matkalle mennyt !
20. otti rahakukkaron kanssansa, täysikuun päiväksi tulee hän kotiin."

21. Hän taivutti häntä paljolla houkuttelemisellansa, voitti hänet huultensa liukkaudella.
22. Niin hän menee kohta hänen jälkeensä, niinkuin härkä kulkee teurastettavaksi, ja niinkuin houkka jalkapuuhun rangaistavaksi, -
23. siksi kun nuoli lävistää hänen maksansa, niinkuin lintu kiiruhtaa paulaan, eikä tiedä sitä hengellensä vaaralliseksi.
24. Ja nyt, poikani, kuulkaat minua, pankaat mieleenne suuni sanat !
25. Älköön sydämesi poiketko hänen tiellensä, älä eksy hänen retkillensä !
26. Sillä monta on tapettuja, jotka hän on kaatanut, ja lukuisat ovat ne, jotka hän on surmannut.
27. Hänen huoneensa ovat - tuonelan teitä, jotka johtavat alas kuoleman kammioihin.

8. LUKU

1. Eikö viisaus huuda, eikö taitavaisuus anna äänensä kuulua?
2. Ylänköjen kukkulalle, tien vieressä, polkujen risteykseen asettaa se itsensä.
3. Porttien vieressä, kaupungin suussa ['oikeussali'], ovien käytävissä se ääneensä huutaa:
4. "Teille, miehet, Minä huudan, ja ääneni ihmisten ~~lapsille~~ pojille!
5. Älytkäät, typerät, älyllisyyttä, ja tajutkaat, tyhmät, taidollisuutta !
6. Kuulkaat, sillä Minä puhun jaloja asioita, ja avaan huuleni suoraan puheeseen.
7. Sillä suuni sanelee Totuutta, ja jumalattomuus on huulteni kauhistus.
8. Oikeat ovat kaikki suuni sanat, ei niissä ole mitään petosta eikä vääryyttä.
9. Ne ovat kaikki selviä ymmärtäville, ja suorina tiedon löytäneille.
10. Ottakaat kurini, ennen hopeaa, ja tieto ennen kuin kalliinta kultaa.
11. Sillä viisaus on helmiä parempi, eikä mitkään toivomat ole sen vertaisia.
12. Minä, viisaus, asun älyllisyyden kanssa, ja keksin mielevyyden tiedon.
13. **YHWH** pelko on - vihata pahaa; ylpeyttä, kopeutta, pahaa tietä ja petollista suuta vihaan Minä.
14. Minun on neuvo ja toimi, Minä olen ymmärrys, Minun on väkevyys.
15. Minun kauttani kuninkaas hallitsevat, ylimykset oikeutta säätelevät.
16. Minun kauttani hallitsevat päämiehet, valtamiehet ja kaikki maan tuomarit.
17. Minä rakastan niitä, jotka Minua rakastavat, ja jotka Minua etsivät, ne löytävät Minut.
18. Rikkaus ja kunnia on Minun tykönäni, vakaa varallisuus ja vanhurskaus.
19. Minun hedelmäni on parempi kuin puhdas, kallis kultaa, ja tuloni parempi kuin valittu hopeata.
20. Minä vaellan vanhurskauden tietä, keskellä oikeuden polkuja.
21. että perinnökseni antaisin rakastajilleni totista hyvää; heidän tavarahuoneensa täytän Minä.
22. **YHWH** loi Minut tiensä esikoiseksi, ennen töitänsä, jo sitä ennen.

23. Ijankaikkisuudesta Minä asetettiin, alusta, maan ensi ajoista asti.
24. Kun ei vesisyvyksiä vielä ollut, olin Minä syntynyt, kun ei vielä vesirikkaita lähteitä löytynyt.
25. Ennenkuin vuoret perustettiin, ennen kukkuloita, olen minä syntynyt,
26. ennenkuin Hän teki maan ja aavat, ja maanpiirin alkumullat,
27. kun Hän valmisti taivaat, olin Minä siellä, kun Hän kaaritti kehän syvyyden yli;
28. kun Hän kiinnitti pilvet ylhäällä, kun Hän salpasi syvyyden lähteet;
29. kun hän pani merelle rajan, ettei vedet kävisi Hänen käskynsä määrän yli, kun Hän maan perustukset laski;
30. silloin olin Hänen luonansa tekijänä, ja olin ihastuksissa päivä päivältä, leikitellen aina Hänen kasvoinsa edessään,
31. leikitellen Hänen maansa piirin päällä, ja Minun iloni oli ihmisten ~~lasten~~ poikien kanssa.
32. Ja nyt, poikani, kuulkaat Minua; ja autuaat ovat ne, jotka Minun tieni pitävät !
33. Kuulkaat kuria, ja viisastukaat; älkääkä hyljätkö sitä !
34. Autuas on se ihminen, joka minua kuulee, että hän Minun ovillani valvoo joka päivä, vartijoitsee Minun porttini pihtipieliä !
35. Sillä joka Minut löytää, se on elämän löytänyt, ja on saanut **YHWH** -suosion;
36. mutta joka Minusta eksyy, hän vahingoitsee sieluansa; kaikki, jotka Minua vihaavat, ne rakastavat kuolemaa."

9. LUKU

1. Viisaus on rakentanut huoneensa, veistänyt seitsemän patsasta;
2. Hän on teurastanut teuraansa, sekoittanut viininsä ja pöytänsäkin valmistanut.
3. Hän on lähettänyt piikansa, huutaa kaupungin yläköjen kukkuloilla:
4. "Kuka on typerä, se poiketkoon tänne." - Ja taidottomalle sanoo Hän:
5. "Tulkaat, syökää Minun leipääni ja juokaat viiniä, jonka Minä sekoitin !
6. Jättäkää typeryys, ja eläkää, ja astukaat suoraan ymmärryksen tiellä !"
7. Joka pilkkaajaa kurittaa, saa häpeän omaksensa, ja joka jumalatonta nuhtelee, saa moitteen osaksensa.
8. Älä nuhtelee pilkkaajaa, ettei hän sinua vihaisi; nuhtelee viisasta, ja hän rakastaa sinua !
9. Anna viisaalle, niin hän vielä enemmän viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän opissa edistyy !
10. Viisauden alku on **YHWH** pelko, ja Pyhimmän tunto on ymmärrys.
11. "Sillä Minun kauttani sinun päiväsi enenevät, ja elinvuosia lisääntyy sinulle.
12. Jos olet viisas, niin omaksi hyväksesi viisas olet; vaan jos olet pilkkaaja, niin saat sen itse kantaa."
13. Hullu, huikentelevainen vaimo on tyhmyys, eikä tiedä mitään.
14. Hän istuu huoneensa ovella, istuimella kaupungin ylängöllä,

15. kutsumassa tietä kulkevia, niitä, jotka polkunsuoraan käyvät:
16. "Kuka on typerä, se poiketkoon tänne !" Ja joka taidoton on, sille hän sanoo:
17. "Varastettu vesi on makea, ja salattu leipä on suloinen."
18. Eikä se tiedä, että täällä on vaan haamuja - tuonelan laaksoissa tämän kutsumat vieraat.

10. LUKU

1. Salomon Sananlaskut. Viisas poika ilahuttaa isänsä, mutta tyhmä poika on äitinsä murhe.
2. Ei vääryyden aarteet hyödytä, mutta vanhurskaus vapahtaa kuolemasta.
3. Ei **YHWH** salli vanhurskaan sielun nähdä nälkää, mutta jumalattomien himon Hän täyttämättä hylkii.
4. Köyhtyy joutuu, joka kättä laiskasti käyttää, mutta vireäin käsi rikastuttaa.
5. Kesällä kokoo toimellinen poika; elon aikana makaa keltoton poika.
6. Siunaus on vanhurskaan pään päällä, mutta jumalattomien suun sulkee väkivalta.
7. Vanhurskaan muisto pysyy siunauksessa, mutta jumalattomien nimi lahoo.
8. Viisas-sydämminen ottaa käskyt opiksi, mutta houkka-huulinen kukistuu.
9. Viattomuudessa vaeltava kulkee turvassa; mutta teitänensä mutkitteleva tulee ilmi.
10. Joka silmää iskee, saattaa vaivan, ja houkka-huulinen kukistuu.
11. Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suun sulkee väkivalta.
12. Viha herättää riitoja, mutta rakkaus peittää kaikki rikokset.
13. Ymmärtävään huulilta löydetään viisaus, mutta vitsa on selkää varten.
14. Viisaat kätkevät tiedon, mutta houkan suu on lähellä vahinkoa.
15. Rikkaan varallisuus on hänen vahva kaupunkinsa; mutta köyhyys tekee köyhän pelkuriksi.
16. Vanhurskaan hankkima on elämäksi, jumalattoman tulo synniksi.
17. Kuria totteleva kulkee elämään, mutta nuhteen ylenkatsoja eksyy.
18. Joka vihan peittää, sen huulet valehtelevat, ja sadatuksen levittäjä on tyhmä.
19. Missä paljo on sanoja, siitä ei synti ole kaukana; mutta joka huulensa hillitsee, se on toimellinen.
20. Kallista hopeaa on hurskaan kieli; mutta jumalattoman ymmärrys on vähäarvoinen.
21. Vanhurskaan huulet ravitsevat monta, mutta houkat kuolevat taidon puutteessa.
22. **YHWH** siunaus - se rikkaaksi tekee, ei sen ohessa oma vaiva mitään lisää.
23. Huviksi on tyhmälle pahanteko, ja viisaus taidon miehelle.
24. Mitä jumalaton pelkää, se hänelle tapahtuu; ja mitä vanhurskaat halajavat, sitä heille annetaan.
25. Raju-ilman ohitse mentyä, ei jumalatonta enään ole, mutta vanhurskas on ijankaikkinen patsas.

26. Kuin happo hampaille ja savu silmille, niin on laiska niille, jotka hänen lähettävät.
27. **YHWH** pelko lisää päiviä, mutta jumalattomien vuodet vähennetään.
28. Vanhurskasten toivo on iloksi, mutta jumalattomien odotus häviöksi.
29. **YHWH** tie on viattomien linna, mutta pahantekijäin kauhistus.
30. Ei vanhurskas milloinkaan horju, mutta jumalattomat eivät saa maassa asua.
31. Vanhurskaan suu tuottaa viisauden, väärä kieli hukutetaan.
32. Vanhurskaan huulet tietävät terveellisiä asioita, mutta jumalattomien suu vääryyttä.

11. LUKU

1. Väärä vaaka on **YHWH** kauhistus, mutta täysi paino on Hänen mielihyvänsä.
2. Kun ylpeys tuli, tuli ylenkatsekin, mutta nöyräin luona on viisaus.
3. Hurskasten viattomuus johdattaa heitä; mutta petollisten vääryys hukuttaa heidät.
4. Ei varallisuus auta vihanpäivänä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.
5. Viattoman vanhurskaus tekee hänen tiensä suoraksi, mutta jumalaton lankee jumalattomuudessaan.
6. Hurskasten vanhurskaus pelastaa heidät; vaan petolliset vangitaan himolta.
7. Kun jumalaton ihminen kuolee, katoa toivo, ja väärintekijäin odotus on hävinnyt.
8. Vanhurskas vapahdetaan ahdistuksesta, vaan jumalaton astuu hänen sijaansa.
9. Suulla jumalaton vahingoittaa lähimmäistensä, mutta tiedolla vanhurskaat vapahdetaan.
10. Vanhurskasten onnesta iloitsee kaupunki; ja jumalattomain hävitessä syntyy riemu.
11. Vanhurskasten siunauksesta kohoaa kaupunki; mutta jumalattoman suun kautta se hajotetaan.
12. Joka lähimmäistensä häpäisee, se on taidoton; mutta taidon mies on vaiti.
13. Joka kielittelijänä kuleksii, se julkaisee salattavan; mutta hengessään uskollinen pitää asian salassa.
14. Missä johdatusta ei ole, siinä kaatuu kansa; mutta siellä menestys, missä monta neuvonantajaa.
15. Aivan pahasti käy sille, joka toista takaa; mutta joka käden lyöntiä vihaa, on turvassa.
16. Suloinen vaimo säilyttää kunniaa, ja väkivaltaiset säilyttävät rikkautta.
17. Armelias mies tekee hyvää omalle sielullensa, mutta armoton vaivaa omaa lihaansa.
18. Jumalaton voittaa petollisen tulon; mutta vanhurskautta kylvävä, todellisen palkan.
19. Vakava vanhurskaus on elämäksi; mutta joka pahaa pyytää, tekee sen kuolemaksensa.

20. Kauhistus **YHWH** ovat väärämieliset, mutta vakaasti vaeltavaiset ovat Hänen mielihyvänsä.
21. Käsi päälle: ei paha jää rankaisematta; mutta vanhurskasten siemen pelastetaan.
22. Kultarengas sian kärsässä on kaunis vaimo, joka on siveyden tunnosta poikennut.
23. Vanhurskaitten halu on vaan hyvää, mutta jumalattomien toivo on kopeutta.
24. Moni jakaa runsaasti ja hänelle lisätään; ja moni kieltää itseltänsä kohtuudenkin, vaan köyhtymiseksi.
25. Siunaava sielu runsaasti ravitaan, ja joka juottaa, sitä juotetaan.
26. Joka jyviä myöntämättä pitää, sitä kansa kiroilee; mutta siunaus tulee eloa myövän päälle.
27. Hyvää harrastava hakee suosiota; mutta joka pahaa etsii, sitä paha kohtaa.
28. Joka rikkauteensa luottaa, se kaatuu, mutta vanhurskaat viherijöitsevät kuin lehto.
29. Joka omaa perhettänsä vaivaa, se saa tuulta perinnöksi; ja houkka joutuu viisasmielisen palvelijaksi.
30. Vanhurskaan hedelmä on elämän puu, ja sieluja voittaa viisas.
31. Katso, vanhurskaalle kostetaan maan päällä; mitä sitte jumalattomalle ja syntiselle!

12. LUKU

1. Joka kuria rakastaa, se tietoa rakastaa; mutta joka nuhdetta vihaa, on tyhmä.
2. Hyvä saa suosion **YHWH**, mutta juonitkkaan Hän jumalattomaksi julistaa.
3. Ei pidä ihminen pahuudessa paikkaansa, mutta vanhurskasten juuri ei liiku.
4. Kunnan vaimo on miehensä kruunu, mutta häijy on kuin märkä hänen luissansa.
5. Vanhurskasten ajatukset ovat oikeutta, jumalattomien ajatukset petosta.
6. Jumalattomien sanat ovat veren väijymistä, mutta hurskasten suu vapahtaa heidät.
7. Jumalattomat kaatuvat, eikä heitä enään ole, mutta vanhurskasten huone seisoo.
8. Taitonsa mukaan saapi mies kiitoksen, mutta nurjamielinen joutuu häpeään.
9. Parempi on alhainen, jolla on palvelija, kuin isonteleminen, jolta leipä puuttuu.
10. Vanhurskas tuntee juhtansa mielen, mutta jumalattoman sisu on ankara.
11. Joka peltonsa viljelee, se ravitaan leivällä; mutta joka turhia hakee, se on taitoa vailla.
12. Jumalaton haluaa pahojen saalista, mutta vanhurskasten juuri on satoisa.
13. Huulten synnissä on pahan paula, mutta vanhurskas pääsee ahtaudesta.
14. Suunsa hedelmästä saa mies hyvää nauttia, ja ihmisen käten työstä tulee hänelle palkka.
15. Tyhmän tie on oikea hänen omissa silmissänsä; mutta joka neuvoa kuuntelee, on viisas.
16. Tyhmän närkästys tulee kohta ilmi, mutta mielevä peittää häväistyksensä.
17. Joka totuutta puhuu, se julistaa vanhurskautta, mutta valheen todistaja petosta.
18. Moni sanoja syyttää kuin miekan pistoksia, mutta viisasten kieli on parantavainen.

19. Totuuden suu pysyy ijankaikkisesti, mutta valheen kieli silmänräpäyksen.
20. Petos on paha kutovien sydämissä; mutta niillä jotka rauhaa rakentavat, on ilo.
21. Ei mikään onnettomuus kohtaa vanhurskasta, mutta jumalattomat ovat täynnä paha.
22. Valheen huulet ovat Herralle kauhistus, mutta totuuden tekijät ovat Hänen mielihyvänsä.
23. Mielevä ihminen salaa tietonsa, mutta tyhmien sydän julkaisee älyttömyyden.
24. Ahkerain käsi saa hallita, mutta laiska joutuu veron alaiseksi.
25. Murhe miehen sydämissä painaa sen alas, mutta hyvä sana saattaa sen iloiseksi.
26. Vanhurskas ohjaa lähimmäisensä oikeaan, mutta jumalattomien tie eksyttää heitä.
27. Ei laiska saalista saa, mutta ahkeruus on ihmisen kallis tavara.
28. Vanhurskauden tiellä on elämä, ja sen polulla kulkeminen on kuolemattomuus.

13. LUKU

1. Viisas poika kuulee isän kuria, mutta pilkkaaja ei tottele torua.
2. Suunsa hedelmästä nautitsee mies hyvää, mutta petollisten haluna on väkivalta.
3. Joka suunsa hillitsee, se varjelee sielunsa; joka huulensa aina avaa, sille se on häviöksi.
4. Laiska himoitsee, eikä saa mitään, mutta vireän sielu runsaasti ravitaan.
5. Vanhurskas vihaa valheen sanaa, mutta jumalaton herjaa ja häpäisee.
6. Vanhurskaus varjelee viattoman vaelluksen, mutta jumalattomuus kääntää synnin häviöksi.
7. Moni on rikas olevinansa, vaikka hänellä ei ole mitään, ja moni on köyhä olevinansa, vaikka hänellä on paljon tavaraa.
8. Miehen hengen lunastushinta on hänen rikkautensa, mutta köyhän ei tarvitse kuulla uhkausta.
9. Vanhurskasten valo loistaa iloisesti, vaan jumalattomien soitto sammuu.
10. Ylpeyden kautta ei ole muuta kuin riitaa, mutta neuvoa kuulevilla on viisaus.
11. Helposti saatu tavara vähenee, mutta joka vähitellen kokoo, saa aina enemmän.
12. Pitkitetty odotus tekee sydämen sairaaksi, mutta toteentunut toivo on elämän puu.
13. Joka Sanan katsoo ylen, se turmelee itsensä; mutta joka käskyä pelkää, sille se palkitaan.
14. Viisaan neuvo on elämän lähde, välttämään kuoleman pauloja.
15. Hyvä taito vaikuttaa suosiota, mutta petollisten käytös on tyly.
16. Jokainen mielevä menettelee ymmärtäväisesti, mutta tyhmä levittää älyttömyyttä.
17. Jumalaton sanansaattaja lankeaa onnettomuuteen, mutta uskollinen lähettäjä on lääkitys.

18. Köyhyys ja häpeä sille, joka kurin hylkää; mutta kunnia sille, joka nuhdetta tottelee !
19. Toteentunut toivo on suloinen sielulle, mutta paeta pahaa on tyhmille kauhistus.
20. Joka käy viisasten kanssa, se viisastuu; mutta joka tyhmiä seuraa, se pahenee.
21. Paha ajaa syntisiä takaa, mutta vanhurskaille antaa Hän hyvän palkaksi.
22. Hyvä jättää perinnön ~~lasten lapsille~~ poikien pojille, mutta syntisen tavara kätketään vanhurskaan varaksi.
23. Runsaan ruuan antaa köyhän uudispelto; mutta jotka vääryyttä tekevät, ne hukkuvat.
24. Joka vitsaansa säästää, se vihaa poikaansa; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa.
25. Vanhurskas syö sielunsa ravinnoksi, mutta jumalattoman vatsa saa puutetta tuntea.

14. LUKU

1. Vaimon viisaus rakentaa hänen talonsa, mutta älyttömyys hajoittaa sen omilla käsillensä.
2. Joka oikeata tietä vaeltaa, se pelkää **YHWH**; mutta joka vaelluksessansa on väärä, se Häntä ylenkatsoo.
3. Tyhmän suussa on vitsa hänen ylpeydellensä, mutta viisasten huulet varjelevat heitä.
4. Missä härkiä ei ole, siinä ovat seimet puhtaina, mutta runsaan tulon tuopi juhdan voima.
5. Totuuden todistaja ei valhettele, mutta väärä todistaja puhuu valhetta.
6. Pilkkaaja etsii viisautta, eikä löydä, mutta ymmärtäväisen on helppo tietoa saada.
7. Mene pois tyhmän miehen luota: ethän ole hänellä tiedon tiedon huulia huomannut !
8. Mielevän viisaus on tarkata tietänsä; tyhmäin älyttömyys on petosta.
9. Tyhmiä nauraa vika-uhri, mutta hurskasten välillä on hyvä suosio.
10. Sydän tuntee oman murheensa, eikä sen iloon saa vieras sekaantua.
11. Jumalattomain huone hävitetään, mutta hurskasten maja kukoistaa.
12. Monen tie on mielestensä oikea, mutta sen loppu on kuolemaan kulkua.
13. Nauraessakin sydän suree, ja ilon loppu on murhe.
14. Teistänsä saa luopunut sydän tyytymyksensä, mutta hyvä ihminen asetaan hänen ylitsensä.
15. Typerä uskoo jokaista sanaa, mutta mielevä tarkkaa askeleistansa.
16. Viisas pelkää ja karttaa pahaa, mutta tyhmä on raivokas ja rohkea.
17. Pikavihainen tekee tyhmyyttä, ja juonikasta miestä vihataan.
18. Typerät saavat tyhmyyden osakseen, mutta mielevät käsittävät tiedon.
19. Pahat saavat hyvän edessä kumartaa ,ja jumalattomat vanhurskaan porteilla.

20. Lähimmäisensäkin vihattava on köyhä, mutta rikkaan ystäviä on monta.
21. Joka katsoo lähimmäistään ylen, hän tekee syntiä; mutta joka viheliäisiä armahtaa, se on autuas.
22. Eikö ne eksy, jotka paha hankkivat; eikö armo ja totuus tule hyvää aikoville?
23. Missä työtä tehdään, siinä on tähteeksikin, mutta tyhjät puheet tuottavat pelkkää puutetta.
24. Viisasten kruunu on heidän rikkautensa, mutta tyhmäin älyttömyys on älyttömyyttä.
25. Totuuden todistaja pelastaa sieluja, mutta valheen puhja on pelkkää petosta.
26. **YHWH** pelvossa on vahva turva, ja hänen lapsiensa pojillensa on pakopaikka oleva.
27. **YHWH** pelko on elämän lähde välttämään kuoleman pauloja.
28. Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen puutos ruhtinaan häviö.
29. Pitkämielisellä on paljon taitoa, mutta pikavihainen ylentää tyhmyyttä.
30. Tyytyväinen sydän on ruumiin elämä, mutta märkä luissa on kateuden kiihko.
31. Joka vaivaista sortaa, se häpäisee hänen Luojaansa, mutta joka armahtaa köyhää, se kunnioittaa häntä.
32. Pahuudessansa jumalaton temmataa pois, mutta vanhurskas on kuolemassansa turvattu.
33. Taidollisen sydämessä viisaus lepää, ja mutta mitä tyhmäin mielessä on, se tulee ilmi.
34. Vanhurskaus korottaa kansan, mutta synti on kansain häpeä.
35. Kuninkaan suosio annetaan taitavalle palvelijalle, mutta hänen vihansa kelvottomalle.

15. LUKU

1. Lempeä vastaus asettaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan.
2. Viisasten kieli tekee tiedon miellyttäväksi, mutta tyhmäin suu purkaa älyttömyyttä.
3. Joka paikassa ovat **YHWH** silmät; katsomassa pahoja ja hyviä.
4. Kielen lempeys on elämän puu, mutta sen vääryys särkee mielen.
5. Tyhmä hylkää isänsä kurin; mutta joka nuhdetta kätkee, hän tulee taitavaksi.
6. Vanhurskaan huone on suuri varasto, mutta vääryyden tulossa on häviö.
7. Viisasten huulet kylvävät tietoa, mutta tyhmäin sydän ei niin.
8. Jumalattoman uhri on **YHWH** kauhistus, mutta hurskasten rukous on Hänen mielihyvänsä.
9. Jumalattoman tie on **YHWH** kauhistus, mutta joka vanhurskautta harrastaa, sitä Hän rakastaa.
10. Kova tulee kuritus kohtaa sitä, joka tien hylkää; nuhdetta vihaava, kuolee.
11. Tuonela ja helvetti ovat **YHWH** näkyvissä, mitä sitten ihmisten lasten poikien sydämmet !

12. Ei pilkkaaja sitä rakasta, että häntä nuhdellaan; eikä hän mene viisasten pariin.
13. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen kivussa on mieli murrettu.
14. Ymmärtävän sydän etsii tietoa, mutta tyhmin suu ahmii älyttömyyttä.
15. Kaikki kurjan päivät ovat pahoja, mutta sydämmestänsä iloisella on alinomaiset pidot.
16. Parempi vähä **YHWH** pelvossa, kuin suuri aarre ja levottomuus sen myötä.
17. Parempi on atrie kaalia ja siinä rakkaus, kuin syötetty härkä vihan kanssa.
18. Vihainen mies herättää toran, mutta pitkämielinen asettaa riidan.
19. Laiskan tie on kuin orjantappurainen aitaus, mutta hurskasten polku on tasoitettu.
20. Viisas poika ilahuttaa isänsä, ja tyhmä ihminen halveksii äitiänsä.
21. Älyttömyys on iloksi taidottomalle, mutta taidon mies kulkee suoraan.
22. Aivotukset raukeevat, missä ei neuvotella; mutta missä on monta neuvon-antajaa on, siinä ne ovat pysyviä.
23. Miehellä on ilo suunsa vastauksesta; ja ajallansa sanottu sana, kuinka hyvä se on !
24. Elämän tietä käy ymmärtäväinen ylöspäin, että hän välttäisi tuonela, joka alhaalla on.
25. Ylpeiden huoneen hajoittaa **YHWH**, mutta lesken rajat Hän vahvistaa.
26. Pahat ajatukset ovat **YHWH** kauhistus, mutta puhtaita sulosanat.
27. Voiton pyytäjä hävittää talonsa; mutta joka lahjoja vihaa, saa elää.
28. Vanhurskaan sydän miettii vastauksen, mutta jumalattoman suu purkaa pahuutta.
29. **YHWH** on kaukana jumalattomista, mutta kuulee vanhurskasten rukouksen.
30. Silmäin valo ilahuttaa sydämen; hyvä sanoma lihoittaa luut.
31. Korva, joka kuulee elämän nuhdetta, viipyy viisasten seurassa.
32. Joka kurin hylkää, se katsoo sielunsa ylen; mutta joka nuhdetta kuulee, se saa viisautta.
33. **YHWH** pelko on kuri viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys.

16. LUKU

1. Ihmisen ovat sydämen aivotukset, mutta **YHWH** tulee kielen vastaus.
2. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissään puhtaat, mutta **YHWH** henget punnitsee.
3. Heitä **YHWH** haltuun tehtäväsi, niin mietteesi menestyvät !
4. Kaikki on **YHWH** tehnyt tarkoitustansa varten, jopa jumalattomankin pahan päivän varaksi.
5. Jokainen ylpeämielinen on **YHWH** kauhistus; käsi päälle, ei hän pääse rankaisematta !
6. Rakkaudella ja totuudella sovitetaan synti, ja **YHWH** pelvolla paha vältetään.
7. Jos **YHWH** jonkun teihin mielistyy, sovittaa Hän hänen vihollisensäkin hänen kanssansa.

8. Parempi on vähä vanhurskaudessa, kuin suuret tulot vääryydessä.
9. Ihmisen sydän miettii tiensä, mutta **YHWH** ohjaa hänen askeleensa.
10. Ennustus on kuninkaan huulilla; ei hänen suunsa tuomiossa erehdy.
11. Oikea puntari ja vaaka ovat **YHWH**; Hänen tekemänsä ovat kaikki kukkaron painokivet.
12. Kauhistus on kuninkaille vääryyttä tehdä, sillä vanhurskaudella valta-istuun vahvistetaan.
13. Vanhurskaat huulet ovat kuninkaan mielihyvä, ja hän rakastaa sitä, joka oikein puhuu.
14. Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja; mutta viisas mies lepyttää sen.
15. Kuninkaan kasvojen valossa on elämä, ja hänen suosionsa on kuin keväsateen pilvi.
16. Voittaa viisautta - kuinka paljon se on kultaa parempaa ! Ja saada ymmärrystä on hopeata kalliimpaa.
17. Hurskasten tie on välttää pahaa; ja sielunsa varjelee, joka tarkkaa tietänsä.
18. Häviön edellä käy kopeus, ylpeys lankeemuksen edellä.
19. Parempi on nöyränä asua alhaisten kanssa kuin jakaa saalista ylpeitten kanssa.
20. Joka tarkkaa Sanan, se löytää onnen; ja autuas se, joka **YHWH** turvaa!
21. Taidolliseksi kutsutaan viisasmielistä, ja huulten hunaja kartuttaa oppia.
22. Ymmärrys on omistajalleen elämän lähde, mutta älyttömyys on tyhminä kuritus.
23. Viisaan sydän tekee hänen suunsa taitavaksi ja kartuttaa oppia hänen huulillensa.
24. Sulosanat ovat mesileipää, makeat sielulle ja virvoitus luille.
25. Monen miehen tie on mielestään oikea, mutta sen loppu on kuolemaan kulkua.
26. Työmiehen nälkä tekee työtä hänen hyväksensä, sillä hänen suunsa pakoittaa häntä.
27. Kelvoton ihminen kaivaa pahaa, ja hänen huulillansa on kuin polttava tuli.
28. Kavala mies herättää riitaa, ja panettelija eroittaa ystävät.
29. Väkivallan mies viettelee lähimmäistänsä ja saattaa hänet tielle, joka ei ole hyvä.
30. Joka ummistelee silmänsä miettiäkseen kavaluuksia, joka huuliansa pureksii, se on jo pahan valmistanut.
31. Harmaat hiukset ovat kunnian kruunu; vanhurskauden tiellä se löydetään.
32. Pitkämielinen on parempi kuin sotasankari, ja mielensä hallitseva parempi kuin kaupungin valloittaja.
33. Helmaan arpa heitetään, vaan **YHWH** tulee koko sen päätös.

17. LUKU

1. Parempi on kuiva leipäpala rauhassa kuin huone täynnä riitapitoja.
2. Taitava palvelija saa hallita kelvotonta poikaa ja jakaa perinnön veljesten rinnalla.
3. Ahjo hopeaa varten, ja uuni kultaa varten; mutta sydänten koetteleija on **YHWH**.
4. Pahuus tarkkaa kelvottomia huulia, valhe kuuntelee vahingollista kieltä.

5. Joka köyhää pilkkaa, se häpäisee hänen luojaansa; joka iloitsee onnettomuudesta, ei se rankaisematta jää.
6. Vanhain kruunu ovat ~~lasten lapset~~ poikien pojat, ja ~~lasten~~ poikien kunnia on heidän isänsä.
7. Ei sovi hullulle suuret sanat; paljoo vähemmin päämiehelle valhepuheet !
8. Kallis kivi on lahja sen silmissä joka sen saa; minne vaan se kääntyy, vaikuttaa se menestyksen.
9. Joka rikoksen peittää, se harrastaa rakkautta; mutta joka asian uudestaan kertoo, se ystävät eroittaa.
10. Nuhde vaikuttaa enemmän taidollisessa kuin sata lyöntiä tyhmässä.
11. Paha hankkii vaan kapinaa, mutta ankara käskyläinen lähetetään häntä vastaan.
12. Kohdatkoon miestä penikkansa kadottanut karhu, mutta ei tyhmä hurjuudessaansa.
13. Joka hyvää pahalla palkitsee, sen huoneesta ei paha luovu.
14. Niinkuin vedet sulusta lasketaan, niin tora aloitetaan; mutta ennenkuin riita kiihtyy, lakkaa pois !
15. Joka julistaa jumalattoman vanhurskaaksi ja vanhurskaan jumalattomaksi: ne ovat kumpikin **YHWH** kauhistus.
16. Mitä varten raha tyhmän kädessä viisautta ostaaksensa, kun ei hänellä ole mieltä siihen?
17. Ainiaan ystävä rakastaa, hädän hetkellä hän veljeksi syntyy.
18. Ihminen ilman taitoa on se, joka kättä antaa ja takaukseen menee lähimmäisensä edessä.
19. se rikosta rakastaa, joka riitaa rakastaa; joka ovensa koroittaa, se hakee häviötä.
20. Väärämielinen ei löydä hyvää, ja vääräkielinen lankee onnettomuuteen.
21. Joka tyhmän siittää, siittää sen murheeksi; eikä hullun isällä iloa ole.
22. Iloinen sydän virvoittaa ruumiin, mutta murheellinen henki kuivattaa luut.
23. Jumalaton ottaa lahjan povesta vääristöäksensä oikeuden teitä.
24. Taitavan silmissä viisautta viipyy, mutta tyhmän silmät ovat maailman perillä.
25. Murheena isällensä tyhmä poika, haikeutena synnyttäjällensä.
26. Paha jo on sakoittaa vanhurskasta; ja jaloa lyödä on suunnatonta.
27. Sanojansa säästävä on ymmärtäväinen, ja tynnimielinen on taidon mies.
28. Tyhmäkin pidetään viisaana, jos hän vaiti on; ymmärtäväisenä, hän huulensa sulkee.

18. LUKU

1. Omaa haluansa hakee eriseurainen, kaikkea hyödyllistä vastaan hän kiihkoilee.
2. Ei tyhmällä ole halua taitoon, vaan siihen, että hän saisi sydämensä ilmoittaa.
3. Jumalattoman tullessa, tulee ylenkatsekin; ja häpeän kanssa häväistys.
4. Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, kuohuva virta, ja viisauden kaivo.
5. Ei ole hyvä pitää jumalattoman puolta, sortaa vanhurskasta tuomiossa.

6. Tyhmän huulet sekaantuvat riitaan, ja hänen suunsa kutsuu tappeluun.
7. Tyhmän suu on hänelle häviöksi, ja hänen huulensa ovat hänen sielunsa paula.
8. Korvaan kuiskuttelijan sanat ovat kuin herkkupalat, ne menevät vatsan sisuksiin.
9. Sekin joka on työssänsä laiska, on vahingon-tekijän veli.
10. Herran nimi on vahva linna; hurskas juoksee sinne ja tulee varjelluksi.
11. Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa, ja korkean muurin arvoinen hänen luulossansa.
12. Lankeemuksen edellä tulee miehen sydän ylpeäksi, mutta kunnian edellä käypi nöyryys.
13. Jos kuka vastaa, ennenkuin hän kuulee, on se hänelle tyhmyydeksi ja häpeäksi.
14. Miehen henki kannattaa hänen sairauttansa; mutta murtunutta henkeä, kuka sitä kantaa?
15. Ymmärtäväisen sydän hankkii tietoa, viisasten korva etsii tietoa.
16. Ihmisen antelijaisuus tekee hänelle avaran sijan, ja saattaa hänet suurtenkin eteen.
17. Omassa asiassansa on jokainen ensin oikeassa, mutta; mutta lähimmäinen tulee ja tutkii häntä.
18. Arpa riidat asettaa ja väkevään väliä eroittaa.
19. Loukattu veli vastustaa enemmän kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnan salpa.
20. Miehen suunsa hedelmästä ravitaan hänen vatsansa, ja huultensa tuotteesta tulee hän ravituksi.
21. Kuolema ja elämä on kielen vallassansa; ja jota hän rakastaa, sen hedelmää saa hän syödä.
22. Joka vaimon löytää, se löytää onnen, ja sai suosion **YHWH**.
23. Nöyriä pyyntöjä lausuu köyhä, vaan rikas vastaa kovilla sanoilla.
24. mies jolla on monta tuttavaa, saa kipujakin kärsiä; mutta onpa ystäväkin, joka on veljeä uskollisempi.

19. LUKU

1. Parempi on köyhä, joka vakuudessansa vaeltaa, kuin väärähuulinen, joka on tyhmä.
2. ei ole taidoton kiivauskaan hyvää, ja joka jaloillansa kiirehtii, se horjahtelee.
3. Ihmisen älyttömyys turmelee hänen tiensä, ja **YHWH** vastaan kiukkuilee hänen sydämmensä.
4. Varallisuus tuo monta tuttavaa, mutta köyhä joutuu ystävästensä erilleen.
5. Ei jää väärä todistaja rankaisematta, ja joka valheita puhuu, ei vapaaksi pääse.
6. Moni silittelee ruhtinaan kasvoja, ja jokainen on ystävä anteliaalle.
7. Kaikki köyhän veljet vihaavat häntä, ystävänsäkin vetäytyvät hänestä. Hän tapailee sulosanoja, vaan ei niitä ole.

8. Joka mieltä hankkii, se sieluansa rakastaa; joka ymmärryksen säilyttää, se onnen löytää.
9. Ei jää väärä todistaja rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se joutuu hukkaan.
10. Ei tyhmälle sovi hyvät päivät; miten sitten palvelijalle päämiehiä hallita !
11. Miehen taito pidättää hänen vihansa, ja hänen kaunistuksensa on olla loukkauksesta huolimatta.
12. Kuninkaan viha on kuin jalopeuran kiljuminen, mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruoholle.
13. Tyhmä poika on isänsä turmio; ja vaimon riidat ovat niinkuin alinomainen tippuminen.
14. Talo ja tavara on perintö vanhemmilta, mutta **YHWH** tulee taidollinen vaimo.
15. Laiskuus vaivuttaa sikeään uneen, ja veltto sielu saa kärsiä nälkää.
16. Joka käskyn kätkee, varjelee sielunsa; joka ei teistänsä huoli, se kuolee.
17. Se lainaa **YHWH**, joka vaivaista armahtaa, ja Hän on hänelle maksava hyvän teyönsä.
18. Kurita poikaasi, koska vielä on toivo; älä pyydä häntä tappa.
19. Joka kovin on kiivas, sen täytyy rangaistuksia kärsiä; sillä jos ryhdytkin toimeen, niin teet sen vaan pahemmaksi.
20. Kuule neuvoa, ja ota kuritus hyväksesi, tullaksesi vihdoon viisaaksi !
21. Monta aivoitusta on miehen sydämessä, mutta **YHWH** neuvo on pysyväinen.
22. Ihmisen kaunistuksena on hänen laupeutensa; ja parempi on köyhä kuin valhettelija.
23. Herran pelko on elämäksi: niin että ravittuna levätäään, eikä mikään paha kohtaa.
24. Laiska pistää kätensä vatiin, eikä edes suullensa vie sitä jälleen.
25. Sinä lyöt pilkkaajaa, ja typerä mieleväksi tulee ja jos toimellista nuhdellaan, oppii hän tietoa.
26. Joka kovasti kohtelee isäänsä ja ajaa äitinsä pakoon, se on häpeää ja häväistystä tuottava poika.
27. Lakkaa, poikani, kuria kuulemasta, jos tiedon sanoista tahdot eksyä !
28. Kelvoton todistaja pilkkaa oikeutta, ja jumalattomain suu nielee vääryyttä.
29. Pilkkaajille ovat tuomiot valmiina, ja lyönnit tyhmäin selkää varten.

20. LUKU

1. Viini on pilkkaaja, väkijuoma pauhaaja; joka vaan niissä horjuu, ei siitä viisasta tule.
2. Kuninkaan hirmu on kuin nuoren jalopeuran kiljuminen; joka hänet vihoittaa, se vahingoittaa henkensä.
3. Kunniaksi on miehelle pysyä erillänsä riidasta, mutta tyhmä vaan kiihkoilee.
4. Talvea vasten ei laiska kynnä; ja kun elon aikana hakee, ei löydy mitään.

5. Neuvo miehen sydämissä on kuin syvä vesi, mutta taidon mies sen esiin ammentaa.
6. Moni kohtaa kohteliaan miehen; mutta kuka löytää totuuden miehen?
7. Joka vakuudessansa vanhurskaana vaeltaa, hänen lapsensa poikansa ovat onnelliset hänen jälkeensä.
8. Kuningas, joka istuu tuomio-istuimellansa, hajottaa silmillänsä kaiken pahan.
9. Kuka voi sanoa: "minä olen sydämeni puhdistanut, minä olen synnistäni puhdas"?
10. Kahtalainen painokivi ja kahtalainen mitta: molemmat ovat **YHWH** kauhistus.
11. Toimistansa tunnetaan jo poikanenkin, josko hänen tekonsa laatu on puhdas ja vilpitön.
12. Kuulevan korvan ja näkevän silmän - **YHWH** on ne molemmat tehnyt.
13. Älä rakasta unta, ettet köyhtyisi; avaa silmäsi, niin syöt leipää kyllin !
14. "Paha, paha", sanoo ostaja, mutta mentyänsä pois hän kerskaa.
15. Löytyy kultaa, helmiäkin paljon; mutta tiedon huulet ovat kallis kappale.
16. Ota hänen vaatteensa, sillä hän on vierasta taannut, ja ota häneltä pantti muukalaisten tähden !
17. Vääryyden leipä maistuu miehelle hyvältä, mutta sitten täytetään hänen suunsa terävillä kivillä.
18. Aivotukset neuvottelemalla menestyvät; ja käy sinä sotaa toimellisella johdatuksella !
19. Salattavat ilmoittaa se, joka panettelijana käyskentelee; älä antaudu sen pariin joka huuliansa aina aukoilee !
20. Joka isäänsä ja äitiänsä kiroilee, sen soitto sammuu sydänyön pimeyteen.
21. Perintö, jonka perään alussa kiirehditään, ei sitä lopulla siunata.
22. Älä sano: "minä koston pahan"; odota **YHWH**, Hän auttaa sinua !
23. Kahtalainen painokivi on **YHWH** kauhistus, ja eikä väärä vaaka ole hyvä.
24. Miehen askeleet tulevat **YHWH**; ja miten ihminen ymmärtäisi tiestänsä?
25. Paulaksi on ihmiselle ajattelematta pyhittää omansa, ja vasta lupauksen tehtyä sitä tutkia.
26. Viisas kuningas hajoittaa jumalattomat, ja käyttää rattaan heidän päällitsensä.
27. Ihmisen henki on **YHWH** soitto, joka tutkii kaikki sisuksen kammiot.
28. Rakkaus ja uskollisuus on varjelevat kuninkaan, ja hän tukee rakkaudella istuimensa.
29. Nuorukaisten kunnia on heidän väkevyytensä, ja vanhain kaunistus harmaat hiukset.
30. Haavat ovat pahan parantajat ja puhdistavat sisuksen kammiot.

21. LUKU

1. Kuin vesi-ojat on kuninkaan sydän **YHWH** kädessä: Hän sen taivuttaa, mihin vaan tahtoo.
2. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissänsä oikeat; mutta **YHWH** sydämet tutkii.
3. Tehdä vanhurskautta ja oikeutta on **YHWH** otollisempi kuin uhri.
4. Silmäin korkeus ja sydämen kopeus - jumalattomien soitto - on syntiä !
5. Ahkeran aikeet ovat vain voitoksi, mutta jokaisen hätäileväisen vaan vahingoksi.
6. Tavarain kokoominen valheen kielellä on kuolemaa hakevien haihtuva sumu.
7. Jumalattomain väkivalta syöksee heidät pois, koska eivät tahtoneet oikeutta tehdä.
8. Monimutkainen on viallisen miehen tie, mutta viattoman teko on oikea.
9. Parempi on istua katon räystäällä kuin riitainen vaimo ja yhteinen talo.
10. Jumalattoman sielu haluaa paha, ei hänen lähimmäisensä saa armoa hänen silmissänsä.
11. Kun pilkkaaajaa rangaistaan, viisastuu siitä typerä; ja kun viisasta neuvotaan, käsittää hän sen tietoa.
12. Vanhurskas tarkastaa jumalattoman taloa; '**Elohiym** [Hän] syöksee jumalattomat onnettomuuteen.
13. Joka tukitsee korvansa köyhän huudolle, se saa kerran itsekin huutaa, eikä saa vastausta.
14. Salainen anti asettaa vihan, ja lahja helmassa kiivaan kiukun.
15. Ilona on vanhurskaalle, tehdä oikeutta, mutta kauhistuksena väärintekijöille.
16. Ihminen, joka eksyy taidon tieltä, on lepäävä haamujen joukossa.
17. Puutteen alaiseksi käypi se mies, joka ilohuvia rakastaa; joka viiniä ja öljyä rakastaa, ei se rikastu.
18. Jumalaton annetaan sovinnoksi vanhurskaan sijaan ja pettäjä rehellisten edestä.
19. Parempi on asua autiossa maassa, kuin riitainen ja kiukkuinen vaimo.
20. Kallista tavaraa ja öljyä on viisaan asunnoissa, mutta tyhmä ihminen sen pian nielee.
21. Joka vanhurskauteen ja hyvyyttä harrastaa, se löytää elämän, vanhurskauden ja kunnian.
22. Viisas astuu urosten kaupunkiin ja kukistaa varustuksen, johon se turvaa.
23. Joka varjelee suunsa ja kielensä, se varjelee sielunsa ahdistuksilta.
24. Joka on ylpeä ja hurja, sen nimi on pilkkaaaja, sen joka työnsä tekee ylpeyden kopeudessa.
25. Laiskan halu häntä kuolettaa, sillä hänen kätensä empivät työtä tehdä.
26. Kaiken päivää hän himoiten haluaa; mutta vanhurska antaa, eikä säästä. Aina on hartaasti haluavia, mutta vanhurskas antaa säästelemättä.
27. Jumalattomien uhri on kauhistus; sitä enemmän jos hän sen ilkityön sovinnoksi esiin tuo.
28. Väärä todistaja on hukkuva; mutta mies, joka kuuntee, saa aina puhua.
29. Häpeämättömyyden kantaa jumalaton mies kasvoissansa; mutta hurskas, hän tiensä vahvistaa.
30. Ei mikään viisaus, ei ymmärrys, eikä mikään neuvo kestä **YHWH** vastaan.

31. Hevonen varustetaan sodan päivää varten, mutta voitto on **YHWH**.

22. LUKU

1. Hyvä nimi on kalliimpi kuin suuri rikkaus, suosio on kuin hopea ja kulta.
2. Rikas ja köyhä kohtaavat toinen toistansa; **YHWH** on ne kaikki tehnyt.
3. Viisas näkee pahan ja kätkee itsensä; mutta typerät menevät siihen, ja saavat kärsiä.
4. Nöyryyden palkka on **YHWH** pelko rikkaus, kunnia ja elämä.
5. Orjantappuroita ja pauloja on kavaltajan tiellä; joka sielunsa varjelella tahtoo, pysyy kaukana niistä.
6. Opeta /kouluta lasta *na'ar* ~~hänen luonteensa mukaan~~, oikealle tielle *derek* niin ei hän siitä luovu vaikka vanhaksikin elää.
7. Rikas vallitsee köyhiä, ja lainan ottaja joutuu lainan antajan orjaksi.
8. Joka vääryyttä kylvää, se niittää onnettomuutta, ja hänen ylpeytensä vitsa häviää.
9. Hyvä silmä siunataan, sillä hän on antanut leivästänsä vaivaiselle.
10. Aja pilkkaaja pois, niin riita asettuu, ja tora ja häväistys lakkaa !
11. Joka sydämen puhtautta rakastaa, jonka huulet ovat suloiset, sen ystävä on kuningas.
12. **YHWH** silmät varjelevat tietoa, ja pettäjän sanat Hän tyhjiksi tekee.
13. Laiska sanoo: "Jalopeura on ulkona; keskellä katua minut surmataan."
14. Syvä kuoppa on muukalaisten vaimojen suu; jota **YHWH** vihaa, se putoaa siihen.
15. Älyttömyys on piintynyt nuorukaisen sydämmeeseen; kurituksen vitsa ajaa sen kauas hänestä.
16. Köyhän rasittaminen on vaurastuttamiseksi(*voitto*) hänelle, antaminen rikkaalle on vaan köyhyttämiseksi(*tappio*).
17. Kallista korvasi, ja kuule viisasten sanoja ja tarkkaa Minun tietoani !
18. Sillä ne ovat suloisia, jos niitä sisimmässä pidät; pysykööt ne kaikki sinun huulillasi !
19. Että turvasi olisi **YHWH**, olen Minä opettanut sinua tänäpäivänä, niinpä sinua.
20. Enkö ole sinulle kirjoittanut hyviä lauseita, joissa on neuvoja ja tietoa ?
21. opettaakseni sinulle totuuden sanain ohjetta, että veisit totuuden sanoja niille vastaukseksi, jotka sinun lähettivät.
22. Älä ryöstä köyhää, sentähden että hän köyhä on, äläkä polje vaivaista portissa !
23. Sillä **YHWH** ajaa heidän asiansa, ja ryöstää hengen niiltä, jotka heitä riistävät.
24. Älä mene vihaisen miehen seuraan, äläkä ole tuiman parissa,
25. ettet oppisi hänen teitänsä ja etkä saisi sielullesi paulaa !
26. Älä ole niitä, jotka kättä lyövät, niitä jotka velkaa takaavat !
27. Jos ei sinulla ole maksaa, miksi sinulta vuode altasi otettaisiin !
28. Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka isäsi tehneet ovat.

29. Jos näet työssänsä sukkelan miehen, se on seisova kuningasten edessä, eikä ole halpain edessä seisova.

23. LUKU

1. Kun istut syömään hallitsijan kanssa, niin tarkkkaa tarkasti, kuka edessäsi on,
2. ja pane veitsi kurkullesi, jos liian nälkäinen olet.
3. Älä himoitse hänen herkkujansa, sillä se on petollista leipää!
4. Älä vaivaa itseäsi tullaksesi rikkaaksi, lakkaa tuosta taidollisuudestas !
5. Älä lennä silmiäsi sen perään, jota et sinä taida saada. Sillä se tekee itsellensä siivet niinkuin kotka, joka lentää taivasta kohti.
6. Älä syö kadesilmäisen leipää, äläkä himoitse hänen herkkujansa.
7. Sillä niinkuin hän mielessään laskee, niin hän on: hän sanoo sinulle: "Syö ja juo", mutta hänen sydämensä ei ole sinun puolellasi.
8. Palasi, jonka syönyt olet, täytyy sinun oksentaa ulos; ja suloiset sanasi olet hukkaan käyttänyt.
9. Älä puhu tyhmän korviin, sillä hän halveksii sanojesi taitoa.
10. Älä siirrä ikivanhaa rajaa, äläkä mene orpojen pellolle;
11. sillä heidän Lunastajansa **Ga'al**, *Go'alam* on voimallinen; Hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan !
12. Anna sydämesi kurille ja korvasi tiedon sanoille !
13. Älä kiellä lapselta *na'ar* kuria; jos häntä vitsalla lyöt, ei hän siitä kuole.
14. Sinä lyöt häntä vitsalla, ja vapahdat hänen sielunsa helvetistä *sha'owl*.
15. Poikani, jos sinun sydämesi tulee viisaaksi, iloitsee minunkin sydämmeni;
16. ja munaskuuni riemuitsevat, kun sinun huulesi oikein puhuvat.
17. Älköön sydämesi olko kiivas syntisiä kohtaan, vaan olkoon **YHWH** pelvon puoleen joka päivä !
18. Onpa totisesti tulevaisuus, eikä toivosi mene hukkaan.
19. Kuule sinä, poikani, ja viisastu, ja ohjaa sydämesi tielle !
20. Älä ole viinin juomarien joukossa eikä lihan syömärien seuroissa !
21. Sillä juomari ja syömäri köyhtyy, ja uneliaisuus pukee ryysyihin.
22. Kuule isääsi, joka sinut siitti, äläkä katso äitiäsi ylen, kun hän vanhaksi tulee.
23. Osta totuutta, äläkä sitä myö, osta viisautta, kuria ja taitoa !
24. Vanhurskaan isä suuresti riemuitsee, ja viisaan synnyttäjä iloitsee hänestä.
25. Iloitkoon sinunkin isäsi ja äitisi, ja riemuitkoon sinun synnyttäjäsi!
26. Anna Minulle, poikani, sydämesi, ja sinun silmäsi suosikoot Minun teitäni.
27. Sillä portto on syvä kuoppa, ja vieras vaimo on ahdas kaivo.
28. Vieläpä se väijyy kuin rosvo, ja enentää uskottomain joukon ihmisten ~~lasten~~ seassa.
29. Kellä "oi", kellä "voi", kellä riidat, kellä valitus, kellä haavat suotta, kellä silmäin tummennukset?

30. Niillä, jotka viinin vieressä viipyvät, tulevat väkijuomaa maistamaan.
31. Älä katsele viiniä, kuinka se punottaa, kuinka se maljassa vilkkuu, herkästi alas valuu!
32. Sen loppu on, että se puree kuin kärke ja pistää kuin kyykärmä myrkkylisko.
33. Silmäsi näkevät outoja, ja sydämesi puhuu toimeettomia,
34. ja sinä olet kuin keskellä merta, ja kuin se, joka makaa maston päässä.
35. "He löivät minua - en minä kipua tuntenut; he pieksivät minua - enkä mitään tietänyt. Milloin minä virkoan? - Vielä minä sitä uudelleen haen!"

24. LUKU

1. Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä halua olla heidän kanssansa.
2. Sillä heidän sydämensä aikoo hävitystä, ja heidän huulensa puhuvat pahuutta.
3. Viisaudella huone rakennetaan ja toimella se vahvistetaan.
4. Taidolla aitat täytetään, kaikenlaisella kalliilla ja suotuisalla tavaralla.
5. Viisas mies on väkevä, ja tiedon mies kartuttaa väkeä.
6. Sillä hyvällä johdolla käyt sotaa omaksi onneksesi, ja siinä voitto, missä monta neuvonantajaa.
7. Viisaus on tyhmälle ylen korkea; ei hän portissa(oikeusistuini) avaa suutansa.
8. Joka ajattelee paha tehdä, sitä juonittelijaksi nimitetään.
9. Älyttömyyden aiheet ovat syntiä, mutta pilkkaaja on ihmisten kauhistus.
10. Jos käytit itsesi veltosti ahdistuksen päivänä, on sitten voimasikin heikko.
11. Pelasta kuolemaan kuljetettavia, ja toimita toki este mestauspaikkaan päin horjuville!
12. Jos sanot: "Katso, emme siitä tietäneet", niin eikö sydänten tutkija sitä huomaa; eikö sielusi vartija sitä tiedä? Eikö Hän kosta ihmiselle hänen työnsä mukaan?
13. Syö poikani, hunajaa, sillä se on hyvää, ja mesi on makeaa suusi laelle!
14. Aivan niin opi viisautta sielusi hyödyksi! Jos sen löydät, on sinulla tulevaisuus, ja eikä toivosi mene hukkaan.
15. Älä, sinä jumalaton, väijy vanhurskaan huonetta, älä hänen leposijaansa hävitä!
16. Sillä seitsemän kertaa lankee vanhurskas, ja nousee jälleen; mutta jumalattomat kukistuvat onnettomuudessa.
17. Älä iloitse vihamiehesi langetessa, älköönkä sydämesi riemuitko hänen kaatuessa!
18. ettei **YHWH** sitä näkisi, ja se olisi paha Hänen silmissänsä, ja Hän kääntäisi vihansa pois hänestä.
19. Älä kiivastu pahoihin, äläkä kadehdi jumalattomia.
20. Sillä ei pahalla ole mitään tulevaisuutta; jumalattomain soitto sammuu.
21. Pelkää, poikani, **YHWH** ja kuningasta, äläkä sekaannu kapinoitsijain seuroihin!
22. Sillä yhtäkkiä nousee heidän turmionsa; ja kuka tietää, miten pian heidän vuotensa loppuvat?

23. Nämäkin ovat viisasten: Ei ole hyvä katsoa muotoa tuomiossa.
24. Joka jumalattomalle sanoo: "Sinä olet hurskas", sitä kansat kiroovat, sitä kansakunnat kauhistuvat.
25. Mutta oikein tuomitseville käy hyvin, ja heidän päällensä tulee hyvä siunaus.
26. Se huulia suutelee, joka vastaa sattuvilla sanoilla.
27. Toimita ulkona työsi ja valmista ne pellolla itsellesi, rakenna vasta sitten huoneesi!
28. Älä ilman syyttä rupea todistajaksi lähimmäistäsi vastaan. Vai tahdotkos huulilla pettää?
29. Älä sano: "Niinkuin hän teki minulle, niin minäkin teen hänelle; minä kostan miehelle hänen tekojensa mukaan."
30. Laiskan pellon vieritse minä kävin, ja toimetoman ihmisen viinimäen sivuitse.
31. Ja katso: se kasvoi paljasta ohdaketta; sen pinta oli nukulaisilla peitetty ja sen kivi-aita oli hajonnut.
32. Ja minä katselin sitä, panin sen sydämmeeni; ja otin muistutuksen;
33. "Vähän unta, vähän torkkumista, vähän kädet ristiin levätäkseni": -
34. niin köyhyytesi tulee kuljeksien ja puutteesi kuin kilvellä varustettu mies.

25. LUKU

1. Nämäkin ovat Salomon sananlaskuja, joita Hiskian, Juudan kuninkaan, miehet ovat koonneet.
2. **'Elohiym** kunnia on salata asiaa, mutta kuningasten kunnia asiaa tutkia.
3. Taivaan korkeuden suhteen ja maan syvyyden, ja kuningasten sydän ovat tutkimattomia.
4. Poista kuonat hopeasta, niin sepältä kalu valmistuu.
5. Poista jumalaton kuninkaan kasvojen edestä, niin hänen istuimensa vanhurskaudella vahvistetaan.
6. Älä pöyhisteletele kuninkaan edessä, äläkä astu suurten sijoille.
7. Sillä parempi on, että sinulle sanotaan: "tule tänne ylös", kuin että sinua alennetaan ylimyksen edessä, jonka silmäsi nähneet ovat.
8. Älä mene kiireesti riitaan; ettei sanoittaisi: "mitä teet sen päätettyä, kun lähimmäisesi on sinua häväissyt?"
9. Aja asiasi lähimmäisesi kanssa, mutta älä ilmoita toisen salaisuutta;
10. ettei se sinua pilkkaisi, joka kuulijana oli, ja paha sanoma sinuat olisi lakkaamaton.
11. Kultaisia omenia hopea-astioissa on aikansa sanottu sana.
12. Kultainen korvarengas ja kaulakoristus parhaasta kullasta - semmoinen on viisas nuhtelija kuulevalle korvalle.
13. Kuin lumen jäähdyttämä juoma elon-aikana on uskollinen sanansaattaja niille, jotka hänet lähettävät; hän virvoittaa herransa [adown] sielun.

14. Kuin pilvi ja tuuli, ilman sadetta tuo, niin on mies, joka kerskailee antavansa, vaan ei pidä sanaansa.
15. Pitkämielisyydellä päämies voitetaan, ja lempeä kieli luitakin murtaa.
16. Jos olet hunajaa löytänyt, niin syö vaan tarpeeksi, ettet siitä kyllästyisi ja sen sitten oksentaisit.
17. Anna jalkasi harvoin tulla lähimmäisesi huoneeseen, ettei hän kyllästyisi ja suuttuisi sinuun.
18. Vasara ja miekka ja teroitettu nuoli on se mies, joka sanoo väärää todistusta lähimmäistensä vastaan.
19. Hauras hammas ja horjuvainen jalka on turvaaminen petolliseen hädän päivänä.
20. Joka talvipäivänä takin päältänsä riisuu, - happo lipiäsuolaan - on se, joka murheelliselle sydämmelle laulaa lauluja.
21. Jos vihamies isoo, ruoki häntä leivällä; ja jos hän janoo, juota häntä vedellä;
22. sillä niin sinä kokoat hiiliä hänen päänsä päälle; ja **YHWH** maksaa sen sinulle.
23. Pohjatuuli synnyttää sateen ja salainen kieli synkistyneet kasvot.
24. Parempi on istua katon räystäällä, kuin riitainen vaimo ja yhteinen talo.
25. Kylmä vesi näännyvälle sielulle on hyvä sanoma kaukaiselta maalta.
26. Sotkettu lähde ja turmeltu kaivo on hurskas, joka horjuu jumalattoman edessä.
27. Ylen paljon hunajaa syödä ei ole hyväksi, mutta vaikeita asioita tutkia on kuormaksi.
28. Hävitetty kaupunki ilman muuritta on se mies, joka ei taida hillitä henkeänsä.

26. LUKU

1. Kuin lumi kesällä ja kuin sade elonaikana, niin ei sovi tyhmälle kunnia.
2. Kuin varpunen lentää, ja kuin pääskynen kiittää, niin on syytön kirous: ei se satu.
3. Hevoselle ruoska, aasille ohja, ja vitsa tyhmän selkään.
4. Älä vastaa tyhmää hänen älyttömyytensä mukaan, ettet sinä itsekin tulisi hänen kaltaiseksensa.
5. Vastaa tyhmää hänen älyttömyytensä mukaan, ettei hän olisi viisas omissa silmissänsä!
6. Se leikkaa jalat itseltänsä poikki ja juopi vahinkoa, joka asiansa tyhmän käden kautta toimittaa.
7. Halvatus sääret voimattomina riippuvat; ja samoin sananlasku tyhmäin suussa.
8. Kuin kallisten kivien kokoaminen raunioille, niin on kunnian antaminen tyhmälle.
9. Kuin orjantappura, joka joutui juopuneen käteen, on sananlasku tyhmäin suussa.
10. Mestariilta syntyy kaikkea; mutta joka tyhmän palkkaa, se palkkaa kuljeksijoita.
11. Kuin oksennukseensa palajava koira on tyhmä, joka mielettömyytensä kertoo.
12. Jos näet miehen, joka on viisas omissa silmissänsä, - niin on tyhmästä enemmän toivoa kuin hänestä.
13. Laiska sanoo: "nuori jalopeura on tiellä, jalopeura keskellä katuja."

14. Ovi kääntyy saranoillaan, ja laiska vuoteellansa.
15. Laiska pistää kätensä vatiin, eikä viitsi viedä sitä suullensa jälleen.
16. Laiska on omissa silmissänsä viisaampi kuin seitsemän, jotka taitavasti vastaavat.
17. Kulkukoira korviin tarttuu se, joka kiivastuu riidasta, joka ei häneen koske.
18. Kuin hurjapää, joka ampuu tulivasamia, nuolia ja kuolemaa,
19. niin on se, joka lähimmäistänsä pettää, ja sanoo: "leikillä minä sen tein."
20. Missä ei enää puuta ole, siinä tuli sammuu, ja missä ei ole korvaankuiskuttalijaa, siinä riita loppuu.
21. Hiiliä hiilokseen, ja puita tuleen, ja kiukkuinen mies riidan sytyttämiseen.
22. Korvaankuiskuttelijan sanat ovat kuin herkkupalat, ne menevät vatsan sisuksiin.
23. Kuin hopeakuona silana saviastialla, niin ovat lempeä hehkuvat huulet ja paha sydän.
24. Huulillansa teetteleikse vihamies, mutta petosta kätkee hän sydämessänsä.
25. Jos hän tekee äänensä suloiseksi, älä usko häntä, sillä seitsemän kauhistusta on hänen sydämessänsä!
26. Vaikkapa viha petoksella peitettäisiin, on sen pahuus kuitenkin seurakunnan kokouksessa ilmi tuleva.
27. Joka kuopan kaivaa, se kaatuu siihen; ja joka kiven vierittää, sen päälle se takaisin vierähtää.
28. Petollinen kieli vihaa sorrettujansa, ja liukas suu tuottaa loukkauksen.

27. LUKU

1. Älä kehu huomisesta päivästä, sillä et tiedä, mitä päivä synnyttää!
2. Kiittäköön sinua toinen, eikä oma suusi; vieras, eikä omat huulesi!
3. Kivi on raskas ja hiekka painava, mutta tyhmän närkästys on niitä molempia raskaampi.
4. Kiukku on julma, ja viha on kuin tulva; mutta kuka voi luulijan kiivautta kestää?
5. Parempi julkinen nuhde kuin salattu rakkaus.
6. Uskolliset ovat rakastajan haavat, ja runsaat ovat vihaajan suudelmat.
7. Kyllästynyt sielu tallaa hunajaa, mutta nälkäisestä sielusta on kaikki karvaskin makeaa.
8. Kuin pesästänsä paennut lintu, niin on mies joka asuinpaikaltansa pakenee.
9. Öljy ja suitsutus ilahuttaa sydäntä; ja ystävän sulosana neuvokkaasta sielusta.
10. Älä jätä ystävääsi ja isäsi ystävää, äläkä mene veljesi huoneeseen onnettomuutes päivänä! Parempi on läheinen naapuri kuin kaukainen veli.
11. Viisastu, poikani, ja ilahuta sydäntäni, että Minä pilkkaajalleni vastauksen antaisin.
12. Mielevä näkee pahan ja kätkee itsensä; mutta typerät menevät siihen ja saavat kärsiä.

13. Ota hänen vaatteensa, sillä hän on vierasta taannut, ja ota häneltä pantti muukalaisen edestä!
14. Joka lähimmäistensä siunaa korkealla äänellä aamulla varhain noustuansa, se luetaan hänelle kiroukseksi.
15. Tiheä tippuminen rankan sateen päivänä ja riitainen vaimo ovat toistensa vertaisia.
16. Joka häntä pidättää, se tuulta pidättää, ja öljy sen oikeata kättä kohtaa.
17. Rauta raudalla hivotkoon, ja mies hivotkoon lähimmäisensä muotoa!
18. Joka fiikunapuuta varjelee, se saa syödä sen hedelmää; joka herraansa [adown] vartijoitsee, se kunnioitetaan.
19. Niinkuin vedessä kasvot ovat kasvoja vastaan, samoin on ihmisen sydän ihmistä vastaan.
20. Ei tuonela ja helvetti tule täyteen, eikä ihmisen silmät saa kylläänsä.
21. Ahjo hopealle, ja uuni kullalle; ja mies maineensa mukainen.
22. Vaikka survimella survoisit tyhmää survoksien seassa, ei hänen tyhmyytensä hänestä sittenkään erkanisi.
23. Opi tuntemaan lampaasi muotoa, ja tarkkaa laumaasi!
24. Sillä eivät tavara pysy ijankaikkisesti; ja pysyykö kruunukaan suvusta sukuun?
25. Mutta kun heinä on korjattu ja äpärikkö näkyy ja vuorten ruohot ovat kootut,
26. silloin ovat lampaat verhoksi sinulle, ja kauriit pellon hinnaksi,
27. ja vuorten runsas rieska ruuaksesi, ruuaksi perheellesi ja elatukseksi pii'oillesi.

28. LUKU

1. Jumalattomat pakenevat, vaikka ei kukaan heitä takaa aja, mutta vanhurskaat ovat niin rohkeat kuin nuori jalopeura.
2. Synnin tähden tulee maakunnalle monta hallitsijaa; mutta yhden toimellisen ja ymmärtäväisen ihmisen kautta hyvä järjetys kauan pysyy.
3. Köyhä mies, joka halpoja sortaa, on kuin sadekuuro, joka huuhtoo pois kaikki eikä leipää tuota.
4. Jotka lain hylkäävät, ne ylistävät jumalattomia, mutta lain pitävät, närkeistyvät heihin.
5. Ei pahat ihmiset oikeutta ymmärrä, mutta **YHWH** etsivät ymmärtävät kaikki.
6. Parempi on köyhä, joka vakuudessa vaeltaa, kuin kahdella tiellä mutkisteleva, ja se rikas.
7. Ymmärtäväinen poika kätkee opetuksen; mutta se joka tuhlarien parissa oleksii, tuottaa isällensä häpeän.
8. Joka tavaransa korolla ja kasvulla kartuttaa, se kokoaa köyhien Armahtajalle.
9. Joka korvansa kääntää lakia kuulemasta, hänen rukouksensakin on kauhistus.
10. Joka hurskaita väärälle tielle eksyttää, se kaatuu omaan kuoppaansa; mutta vakaat perivät onnen.

11. Rikas luulee itsensä viisaaksi, mutta ymmärtäväinen köyhä tutkii hänet.
12. Vanhurskasten riemuitessa, on loisto suuri; mutta jumalattomain päästessä valtaan, piiloilevat ihmiset.
13. Joka pahoja tekojansa peittää, ei se menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, sille tapahtuu laupeus.
14. Autuas on se ihminen, joka aina pelkää; mutta joka sydämensä paaduttaa, se lankeaa onnettomuuteen.
15. Kiljuva jalopeura ja raivoisa karhu - niin on jumalaton joka köyhää kansaa hallitsee.
16. Muista, ruhtinas, joka olet taitoa vailla ja rikas väkivallan töissä, että joka väärää voittoa vihaa, se päivänsä pidentää!
17. Ihminen, jota jonkun veri painaa, pakenee hautaan asti; älkää häntä suojelko!
18. Joka vakuudessa vaeltaa, sitä autetaan; mutta joka kahdella tiellä mutkailee, se kerrassaan kaatuu.
19. Joka peltonsa viljelee, se ravitaan leivällä; mutta joka turhia ajaa takaa, se ravitaan köyhyydellä.
20. Uskollinen mies runsaasti siunataan, mutta joka äkisti rikastua pyytää, ei se rankaisematta jää.
21. Ei ole hyvä, että muotoja katsotaan; mutta leipäpalan tähden tekee moni mies väärin.
22. Kadesilmäinen mies rientää rikkautta saamaan, eikä tiedä köyhyiden häntä saavuttavan.
23. Joka ihmistä nuhtelee, saa jälestäpäin paremman suosion kuin se, joka kielensä liukkaaksi tekee.
24. Joka riistää isältänsä ja äidiltänsä, ja sanoo: "Ei se ole syntiä", se on rosvon veli.
25. Ahne sytyttää riidan, mutta joka **YHWH** turvaa se runsaasti ravitaan.
26. Joka uskaltaa omaan sydämeensä, se on tyhmä; mutta joka viisaudessa vaeltaa, se vapahdetaan.
27. Joka köyhälle antaa, ei sillä puutosta ole; mutta joka silmänsä häneltä peittää, se saa paljon kirouksia.
28. Kun jumalattomat pääsevät valtaan, kätkevät ihmiset itsensä; mutta kun ne häviävät, enentyvät vanhurskaat.

29. LUKU

1. Usein nuhdeltu mies, joka niskansa koventaa, äkisti rutistetaan, eikä ole parantajaa.
2. Kun vanhurskaat enentyvät, iloitsee kansa, mutta jumalattoman hallitessa huokaa kansa.
3. Viisautta rakastava mies ilahuttaa isänsä, mutta porttojen seurassa oleksiva menettää varansa.

4. Kuningas saattaa maan oikeudella hyvään tilaan, mutta veroja lisäävä mies sen hävittää.
5. Mies, joka liehakoitsee lähimmäistensä kohtaan, levittää verkon hänen askeleillensa.
6. Pahan miehen rikoksessa on paula, mutta vanhurskas iloitsee ja riemuitsee.
7. Vanhurskas tuntee vaivaisten asian; mutta jumalaton ei tajua tietoa.
8. Pilkkaajat kiihottavat kaupungin kapinaan, mutta viisaat asettavat vihan.
9. Kun viisaalla miehellä on asia tymän kanssa ratkaistavana, riehuu tämä ja nauraa, eikä asetu.
10. Verta himoavaiset vihaavat viatonta, ja hurskaat pyytävät häntä hengissä pitää.
11. Tyhmä purkaa kaiken kiukkunsa, mutta viisas vihansa pidättää.
12. Hallitsija, joka valhetta kuuntelee, sen palvelijat ovat kaikki jumalattomia.
13. Köyhä ja koron ottaja kohtaavat toinen toistansa; **YHWH** valaisee heidän molempain silmät.
14. Kuningas, joka uskollisesti alhaisia tuomitsee, hän vahvistaa istuimensa ijankaikkisesti.
15. Vitsa ja nuhde tuottaa viisautta, mutta kurittamaton poika häpäisee äitinsä.
16. Jumalattomain lisääntyessä lisääntyvät rikokset, mutta vanhurskaat saavat nähdä heidän perikatonsa.
17. Kurita poikaasi, niin hän sinua virvoittaa ja antaa ilon aineita sielullesi.
18. Ilman ilmoitusta raa'istuu kansa; mutta autuas se, joka kätkee lain.
19. Ei palvelija sanoista parane: sillä vaikka hän sen ymmärtää, ei hän kuitenkaan siitä huoli.
20. Jos näet miehen, joka on nopsa puhumaan - niin on tyhmästä enemmän toivoa kuin hänestä.
21. Jos palvelijaansa nuoruudesta pehmeästi pidetään, on hän viimein pojan arvoiseksi pyrkivä.
22. Vihainen mies saattaa riidan, ja kiukkuinen tekee monta syntiä.
23. Ihmisen ylpeys alentaa hänet, mutta nöyrymielinen saa kunnian.
24. Joka varkaan kanssa jakaa, se vihaa sieluansa; hän kuulee kirouksen, eikä ilmoita.
25. Ihmispelko panee paulan, mutta joka **YHWH** turvaa, se varjellaan.
26. Moni etsii hallitsijan kasvoja, mutta **YHWH** tulee miehen oikeus.
27. Vanhurskasten kauhistus on väärä mies, ja joka oikealla tiellä on, hän on jumalattomille kauhistus.

30. LUKU

1. Agurin [Salomo], Jaken pojan, sanat ja opetus. (*son of Jakeh from Massa*)

Näin se mies puhuu: ItiElille, ItiElille ja Ukalille. (~~Minä olen väsyttänyt itseni, Jumala; olen väsyttänyt itseni, Jumala, ja menedyn. Vain Kr-38~~)

2. Raaka raavas olen minä mieheksi, eikä ole minussa ihmisen ymmärrystä;
3. enkä ole viisautta oppinut, että tietäisin tiedon Pyhimmästä **Qadowsh**.
4. Kuka on astunut ylös taivaaseen ja sieltä alaskin tullut, kuka on tuulen kouriinsa koonnut, kuka on vedet vaatteeseen sitonut, kuka on asettanut kaikki maan ääret, mikä on Hänen Nimensä ja mikä Hänen Poikansa Nimi? Tietänethän sen!
5. Kaikki '**Eloah** puheet ovat tulella kirkastetu; Hän on kilpi niille, jotka Häneen turvaavat.
6. Älä lisää mitään Hänen Sanoihinsa, ettei Hän sinua nuhtelisi ja sinä valhettelijaksi joutuisi!
7. Kahta minä Sinulta anon, älä minulta niitä kiellä, ennenkuin minä kuolen:
8. Poista minusta turhuus ja valheen sana; köyhyyttä ja rikkautta älä minulle anna, vaan anna minun syödä määrä-osani leipää;
9. etten kylläistyneenä Sinua kieltäisi ja sanoisi: "Kuka on **YHWH**?" tahi etten köyhtyneenä varastaisi ja rikkoisi minun "**Elohiym** Nimeä vastaan!
10. Älä palvelijaa panettele hänen isäntänsä edessä; ettei hän sinua kiroaisi, ja sinä syynalaiseksi joutuisit!
11. On suku, joka kiroaa isäänsä eikä siunaa äitiänsä;
12. suku, joka on puhdas omissa silmissänsä, vaikka ei ole liastansa pesty!
13. suku - miten korkeat sen silmät ovat ja sen silmäluomet kohottavat itseänsä!
14. suku, jonka hampaat ovat miekka ja purimet puukkoja että söisivät vaivaiset maasta ja köyhät ihmisten joukosta!
15. Veren imijällä on kaksi tytärtä: Tuo Tänne! Tuo Tänne! Kolme on tyytymätöntä, ja neljä, jotka eivät sano kyllä olevan:
16. tuonela, suljettu kohtu, maa, joka ei täydy vedestä, ja tuli, joka ei sano: "Jo kyllä!"
17. Silmä, joka häpäisee isäänsä ja pilkkaa äidille annettavaa kunnioitusta, sen kaarneet puron luona hakkaavat ulos, ja kotkan pojat sen syövät.
18. Nämä kolme ovat minusta ylen ihmeellisiä, ja neljä on, joita en ymmärrä:
19. kotkan tie taivaalla, käärmeen tie kalliolla, haahden jäljet meren keskellä merta ja miehen jäljet neitseen tykö.
20. Semmoinen on myös avionsa liiton rikkovan vaimon tie: hän nauttii, pyyhkäisee suunsa ja sanoo: "En ole syntiä tehnyt."
21. Kolmen alla maa vapisee, ja neljän alla ei se voi kestää:
22. orjan alla, kun hän kuninkaaksi pääsee, ja hullun alla, kun sillä on kylliksi leipää,
23. hylkyläisen alla, kun se miehen saa, ja pii'an alla, kun se emäntänsä perilliseksi pääsee.
24. Nämä neljä ovat maan pieniä, mutta ne ovat viisaita, hyvin oppineita:
25. muurahaiset - ei mikään voimallinen kansa, ja kuitenkin hankkivat kesällä ruokansa;
26. mäyrät, - ei suinkaan väkevä väki, ja kuitenkin ne asettavat kallioille asuntonsa;
27. heinäsirkoilla ei ole kuningasta, ja kuitenkin lähtevät eri joukkoihin jaettuna kaikki ulos;
28. sisiliskon sinä saat käsin kiinni ottaa, - sittenkin se on kuninkaan linnoissa.

29. Nämä kolme astuvat jalosti, ja neljä jalosti käyvät:
30. jalopeura, tuo sankari eläinten joukossa, joka ei minkään edestä takaisin käänny;
31. sukkelalanteinen hurttu, ja kauris, ja kuningas nostoväkensä seurassa.
32. Jos olet tyhmästi tehnyt ja koroittanut itseäsi, tahi jos olet pahaa ajatellut, niin pane käsi suullesi!
33. Sillä maitoa pusertamalla tuotetaan voita, ja nenää pusertamalla tuotetaan verta, ja vihamiestä pusertamalla tuotetaan riitaa.

31. LUKU

1. Kuningas Lemuelin sanat, joitka hänen äitinsä hänelle opetti.
2. Oi sinua, poikani, ja oi oman kohtuni poikaa; ja oi lupausteni poikaa!
3. Älä anna vaimoille voimaasi, äläkä teitäsi niille jotka kuninkaat hävittävät!
4. Ei kuningasten sovi, Lemuel, ei kuningasten sovi viiniä juoda eikä ruhtinasten sanoa: "Missä on väkijuomia?"
5. etteivät joisi ja unohtaisi, mitä säädetty on, ja vääntäisi kaikkien kurjuuden lasten poikien asian.
6. Antakaat väkeviä juotavia hukkuvalle ja viiniä murheellisille sieluille!
7. Se juokoon ja unhottakoon puutteensa, älköönkä enää muistako viheliäisyyttänsä!
8. Avaa suusi mykän hyväksi, kaikkien hyljättyjen oikeuden puolesta!
9. Avaa suusi, tuomitse oikein, ja aja sorretun ja köyhän asiaa!
10. Kuka löysi kunnan vaimon? Sellaisen arvo on helmiä paljon kalliimpi.
11. Hänen miehensä sydän uskaltaa häneen, eikä häneltä elatusta puutu.
12. Hän tekee hänelle hyvää, ei pahaa, kaikkina elämänsä päivinä.
13. Hän hakee villoja ja pellavia ja askaroipi haluisesti käsillänsä.
14. Hän on kuin kauppiaan laivat, ja tuopi elatuksensa kaukaa.
15. Hän nousee kun vielä yö on, ja antaa ruokamäärän perheellensä, ja työmäärän piioillensa.
16. Hän pyytää peltoa ja saa sen; kätensä saamasta istuttaa hän viinimäen.
17. Hän vyöttää kupeensa väkevyydellä ja vahvistaa käsivartensa.
18. Hän huomaa hyvän voiton saavansa, ei hänen soittonsa yöllä sammuu.
19. Hän ojentaa kätensä rukkiin, ja pitelee sormillansa kehrävarrtta.
20. Hän kohottaa kämmenensä vaivaisille, ja ojentaa kätensä köyhälle.
21. Ei hän pelkää huoneellensa mitään pahaa lumesta, sillä koko hänen perheensä on purpuraan puettu.
22. Hän valmistaa makuuvaatteita; hieno liina ja tulipurpura ovat hänen vaatteuksensa.
23. Hänen miehensä on tunnettu porteissa, istuessaan maan vanhimpain kanssa.
24. Hän tekee alusvaatteita ja myy niitä, ja antaa voittoa kauppiaille.
25. Voima ja ylevyys on hänen pukunsa, ja hän nauraa tulevalle päivälle.
26. hän avaa Suunsa viisaudessa, ja lempeä oppi on hänen kielellänsä.

27. Hän katselee huoneensa menoa, eikä syö laiskuuden leipää.
28. Hänen poikansa nousevat ja ylistävät hänen onnelliseksi; hänen miehensä kiittää häntä.
29. "Monta on niitä tyttäriä, jotka kunnollisesti asiat toimittavat, mutta sinä olet kaikki voittanut."
30. Ihanuus on valhetta ja kauneus turhuutta, mutta **YHWH** pelkääväinen vaimo on kiitettävä.
31. Antakaat hänelle kättensä hedelmästä, ja hänen kättensä työt kiittäkööt häntä porteissa!

Sananlaskut Loppu.

DIBRE KOHELET

Ecclesiastes

Saarnaajan Kirja.

H003 2020 23.02.2020

Alkusanat

Saarnaaja, Israelin kuninkaan, Salomon kirjoittama kirja. Salomo, kuningas Davidin poika, rakennutti 1. Jerusalemin temppelin ja myös linnan itsellensä. Hän otti itselleen 1000 vaimoa, suuri osa haaremissaan oli ympärillä olevain kansain pakanajumalten palvelijattaria, kuin kirkkoimme i slam papittaret. Egyptin Ra', eli Faraon, osirisjumalan palvojan tyttärelle (lienee ollut Ra'n palvoja) Salomo rakennutti oman linnan. Saarnaaja kertoilee ylellisestä, 'turhuudeksi' muodostuneesta elämästään; kansaansa hän rasitti säälimättömän ankarasti linnainsa rakennustöillä. En ota kantaa viisaan Salomon sieluntilaan, heikolta vaikuttaa ainakin tässä saarnaajan aikajaksossa. Pelastuksensa arviointia löytyy joka lähtöön - liekö edes sallittua: *Yshuw'ah* - Pelastus, Jeshua - on Sana, joka yllättäin puuttuu Saarnaajan tarinoista. Säästellen hän käyttää jumalasta yleissanaa 'Elohiym - kuin papit konsanaan - nuo, joita Jeshua itse kutsui Jeru-Saalemissa *kyykäärmeitten sikiöiksi*. **Vastikään 2/2020 on Jeru-Saalemissa** ilmitullut temppelin lähistöltä löydetty toinen (!?) temppeliraunio. Sen tarkoitus on tutkijain mukaan vielä epäselvä, mutta viittaa epäjumalien palvelukseen. Vertaa tätä myös osiris - Ra' ra -juonteeseen, joka esiintulee Halle 1928 Psaltareissa, kulkien läpi vanhan testamentin.

Auringon eli osirisjumalan palvonta - Nimrodin 'keksimä' - 'alkoi'

Saarnaaja-Salomon/Hiiramin (nyk. rooman vapaamuurarien 'jumal'-hahmo) aikana

Israelissa. Palvonta jatkuu yhä ympäri maailman - rooman ohjaamissa, maailmaa hallitsevissa satanistisissa rapparipiireissä. Osirista palvotaan myös pohjolan katolis-yhteensopivain seurakuntien (*kaikki*) pappien ym. riittijuhlissa, SA-INT piireissä ym.. Tässä Halle 1928 -tekstin seassa korostan/lisään seuraavassa jakeisiin tätä maailmanlaajuista ja suomenkin siionissa 'kiellettyä/salattua', hirvittävää auringonjumalan murha-palvonta-aihetta aivan erikseen. Maailmalla se näyttelee myös omaa osaansa kommunististen, satoja miljoonia murhanneen kansanmurhain jsuiittallisessa toteutuksessa. Voit sen (OSIRIS)merkit löytää esim. temppelimme seinäkoristeista... (Lue lisää "Berijan Tarhat," Unto Parvilahden 'vaellus' CCCP osiris vankileirien saaristossa.)

Mihin johti pappein johtama OSIRIKSEN molokin palvonta Israelissa:

Näyte 2.Kun.23: "Ahab puhdisti Israelia tästä Egyptin pakanakultista; saastutti molokin polttopaikan Ben-Hinnomin laaksossa, ettei kukaan voisi panna poikaansa tai tytärtänsä kulkemaan tulen läpi, molokin kunniaksi. - poisti ne hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat auringon OSIRIKSEN kunniaksi asettaneet, ja poltti OSIRIS-auringonvaunut tulella. Ahaan pakana-alttarit hän hävitti, heitti niiden tomun Kidronin laaksoon. ..."

Miksi liitän OSIRIS -aihekommentit tähän käännökseen? Käskeyn takia, kts.

Jes.58: *"Huuda täyttä kurkkua, älä säästä, korota äänesi niinkuin pasuna, ilmoita minun kansalleni heidän rikoksensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä..."* lue koko luku.

1. LUKU

1. Saarnaaja.

Saarnaajan sanat, Davidin pojan, Jerusalemin kuninkaan.

2. Turhuuksien turhuutta *hebel*, sanoo Saarnaaja; turhuuksien turhuus; Kaikki on turhuutta!

3. Mitä hyötyä *yithrown* on ihmiselle '*adam*

kaikesta *amal* huolehtia, murehtia, kurjuus, ilkeys

vaivastansa *amal* ahertaa, työskennellä

auringon *shemesh* kirkas, itä, epäjumalanpalvonta OSIRIS, säde, (osirisrosvoim?) linnoitus

alla *tachath* pohjalle painettu, alapuolella?

(jota hän näkee - tätä lausetta ei ole alkutxt)

4. Suku menee, ja suku tulee, mutta maa *eretz* pysyy ijankaikkisesti *owlam*.

5. aurinko nousee *zarah*, ja aurinko laskee ja kiirehtii sijallensa, sieltä noustaksensa jälleen. (*shemesh* ...OSIRIS laskee kiirehtii piiloon, OSIRIS nousee taas)

6. Tuuli menee etelään ja kiertää pohjaiseen *tsaphown*, kiertämistään kiertäen kulkee, ja kierteihinsä palajaa tuuli.

7. Kaikki virrat juoksevat mereen, eikä meri tule täyteen; paikkaan, mihin virrat juosseet ovat, juoksevat ne jälleen.

8. Kaikki kappaleet *dabar* =sana ovat väsyttäviä, ei kukaan jaksa niitä kertoa; ei silmä saa kyllää näkemästä eikä täydy korva kuulemasta.

9. Mitä on ollut, se on oleva, ja mikä on tehty, se on tehtävä; eikä mitään uutta auringon OSIRIS alla *tachath*.

(ei mitään uutta OSIRIKSEN alla, sillä sen palvelijat eivät kykene keksimään uutta, saatikka luomaan mitään, ainoastaan varastamaan, väärentämään, plagioimaan, toistamaan riittejensä.)

10. Jos on jotakin, josta sanotaan: "Katso, tämä on uutta", on se jo aikoja sitten ollut aikakausina, jotka meidän*1 edellämme olivat.

11. Ei ole mitään muistoa ennen olleista, eikä jälkeisistäkään, jotka vielä tulevat olemaan, ole mitään muistoa oleva niillä, jotka tulevat heidän jälkeensä.

12. Minä, Saarnaaja, olen ollut Israelin kuningas Jerusalemissa,

13. ja minä käänsin sydämmeni viisaudella tutkimaan ja tiedustelemaan kaikkea, mitä taivaan *hamayim* alla tapahtuu. Se on vaivalloinen meno, jonka '**Elohiym** on ihmislapsille '*adam* antanut *nathan*, että he siinä itseänsä vaivaisivat.

14. Minä katselin kaikkia tekoja, joita auringon OSIRIS alla tehdään, ja katso: kaikki oli turhuutta *hebel* ja tuulen tavoittamista! *ra`uwth ruwach* syöttää henki/tuuli

(...katselin kaikkia tekoja, ensin taivaan alla, sitten OSIRIKSEN alla - turhia olivat OSIRIKSEN työt)

15. Väärä ei voi suora olla, eikä puuttuva *manah* punnita laskua täyttää.

16. Minä puhuin sydämmelleni ja sanoin: katso suuren ja yhä suuremman viisauden olen saanut, enemmän kuin kaikki ne, jotka ennen minua olivat Jerusalemissa, ja sydämmeni näki paljon viisautta ja tietoa.

17. Ja minä käänsin sydämeni tunnustelemaan *ladat* viisautta ja tietoa, mielettömyyttä *howlelah* ja tyhmyyttä *cikluwth*: minä ymmärsin senkin olevan tuulen tavoittelemista *ra`uwth ruwach* syöttää henki/tuuli.

18. Sillä missä paljo viisautta *chokmah* on, siinä on myös paljo mielikarvautta *kaas*; ja joka lisää tietoa, se lisää myös murhetta.

2. LUKU

1. Minä sanoin sydämessäni: "tule, minä koetan sinua ilolla *simcach*, ja nauti hyvyyttä!" Mutta katso, sekin oli turhuutta *hebel*.

2. Minä sanoin naurulle *sachowq*: "hullu! *halal*" ja ilolle: "Mitä se toimittaa?"

3. Minä päätin koetteeksi sydämessäni ravita ruumistani viinillä, kuitenkin niin, että sydämeni hallitsisi viisaudella - ja pitkittää mielettömyydessä *cikluwth*, siksi kun näkisin, mitä ihmisten '*adam lasten*' poikien olisi hyvää tehdä taivaan alla *shamayim* taivas vähälukuisina elämänsä päivinä.

4. Minä tein suuria tekoja: minä rakensin huoneita, istutin itselleni viinimäkiä *keramim*.

5. Minä tein itselleni yrttitarhoja ja huvipuistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita.

6. Minä tein itselleni vesilammikoita, niistä kastellakseni puita kasvavaa metsää.

7. Minä ostin palvelijoita ja piikoja, ja kotonakin syntyneitä oli minulla; karjaakin oli minulla, raavaseläimiä ja pientä karjaa enemmän kuin kaikilla, jotka ennen minua olivat Jerusalemissa.

8. Minä kokosin itselleni hopeaakin ja kultaa ja tavaraa kuninkailta ja maakunnista; minä toimitin itselleni veisaajia, miehiä ja impiä, ihmisten '*adam lasten*' poikien ilomenoja, vaimon, ja vaimoja.

9. Minä tulin suureksi ja edistyin enemmän kuin kaikki, jotka ennen minua olivat Jerusalemissa; viisautenikin pysyi minussa.

10. En minä estänyt silmistäni mitään, jota ne himosivat, enkä kieltänyt sydämmeltäni mitään iloa; sillä sydämeni iloitsi kaikesta työstäni, ja se oli minun osani kaikesta vaivastani.

11. Ja minä katsoin kaikkia töitäni, jotka käteni tehneet olivat, ja sitä vaivaa, jolla niitä tehdessäni itseäni vaivannut olin: ja katso: se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelemista; eikä mitään hyötyä *yithrown* auringon alla!

(...ei mitään hyötyä OSIRIKSEN alla = OSIRIS anastaa aina veroillansa kaiken. "Jos YHWH ei huonetta rakenna, turhaan rakentajat vaivaa näkevät" - sanoi jo isänsä David, Ps.127.1)

12. Minä käännyin katsomaan viisautta ja mielettömyyttä ja tyhmyyttä; sillä mitä se ihminen '*adam* on tekevä, joka tulee kuninkaan jälkeen? Sitä, jota aikoja sitten ovat tehneet!

13. Silloin minä näin viisauden hyödyttävän enemmän kuin tyhmyyden, niinkuin valkeus hyödyttää enempi kuin pimeys.

14. Viisaalla on silmät päässänsä, mutta tyhmä käypi pimeydessä; - ja minä ymmärsin myös, että yhtäläinen kohtalo heitä kaikkia kohtaa.
15. Ja minä sanoin sydämissäni: "mikä tyhmää kohtaa, kohtaa minuakin; ja miksi olen niin erittäin viisaaksi tullut?" Ja minä sanoin sydämissäni että sekin oli turhuutta.
16. Sillä ei mitään muistoa jää viisaalle enemmän kuin tyhmällekään, ijankaikkisesti; sillä tulevina päivinä ovat he kaikki jo kauan unhotetut; ja eikö viisas kuole hullun tavalla! (tässä OSIRIKSEN puolittuus turhautuneille; koskee vain o-orjia)
17. Ja minä suutuin elämään, sillä pahaa oli minusta kaikki meno, joka auringon alla tapahtuu; sillä kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.
(...kaikki OSIRIKSEN meno on pahaa; paljon on suuttuneita, masentuneita)
18. Ja minä suutuin kaikkeen työntekooni, jossa minä auringon OSIRIKSEN alla vaivaa nähnyt olin, että minun täytyy se jättää ihmiselle 'adam, joka minun jälkeeni tuleva on.
(...suutuin kaikkeen työntekooni, 'saaliini' menetykseen - OSIRIKSEN alla)
19. Sillä kuka tietää, onko hän oleva viisas vai tyhmä? Ja kuitenkin on hän hallitseva kaikkea työtäni, jota minä suurella vaivalla auringon OSIRIKSENalla tehnyt olen! Sekin on turhuutta.
(...hallitsee kaikkea työtäni (omaisuuttani) jota OSIRIKSEN alla tein - kuten perintöjen anastus kieron OSIRIKSEN alla väsätyjen Lakien avulla)
20. Silloin minä käänsin sydämeni epäilykseen *ya'ash* kaikesta työstäni, jossa minä auringon alla vaivaa nähnyt olin. (...epäily kaikesta työstäni jota minä OSIRIKSELLE tein...)
21. On ihmisiä 'adam, jotka toimittavat työnsä viisaudella ja tiedolla ja toimella, - ja toiselle ihmiselle 'adam, joka ei mitään vaivaa nähnyt, täytyy heidän omaksi antaa! Tämäkin on turhuutta ja suurta onnettomuutta *Ra*.
22. Sillä mitä on ihmisellä 'adam kaikesta työstänsä ja sydämensä pyrkimisestä, jolla hän on vaivannut itseänsä auringon alla? (miksi vaivata itseään OSIRIKSEN alla? Lopeta. Etsi sinä Vapautta Taivaan alla. Vapaus lahjoitetaan sitä etsivälle - Taivaasta)
23. Sillä kaikki hänen päivänsä ovat pelkkää surua, ja mielikarvautta hänen vaivannäkönsä; ei yölläkään saa hänen sydämensä lepoa. Sekin on turhuutta *hebel*.
(OSIRIKSEN palvojalla ei rauhaa eikä lepoa ole)
24. Ei ole mitään parempaa ihmisten 'adam seassa kuin syödä ja juoda ja sallia sielunsa hyvää nähdä työssänsä. Minä näin senkin tulevan **ha'Elohiym** kädestä.
25. Sillä kukapa söisi, kuka nautitsisi ilman Hänettä?
26. Sillä sille ihmiselle 'adam joka on hyvä *towb* hänen edessänsä, antaa *nathan* (**Elohiym**) viisautta, tietoa ja iloa; mutta syntisille *chata'* antaa Hän vaivalloisen työn kerätä ja koota, annettavaksi sille, joka on hyvä *towb* **ha'Elohiym** edessä. Sekin on turhuutta *hebel* ja tuulen tavoittelemista.
(OSIRIKSEN palvojalla ei rauhaa eikä lepoa ole - kun näkee omaisuutensa lahjoitettavan Taivaasta uudestisyntyneille eli Jeshuan omille)

3. LUKU

1. Kaikella *kol* on määrähetskensä *zaman*, ja joka *kol* asialla *chepets* tarkoitus taivaan alla *tachath*.

[Kullakin asialla on määrähetskensä, ja kaikella työllä taivaan alla on aikansa Halle 1928]

2. Aika *'eth* on syntyä ja aika kuolla. Aika istuttaa, ja aika repiä ylös istutettua.

3. Aika tappaa ja aika parantaa. Aika hajoittaa ja aika rakentaa.

4. Aika itkeä ja aika nauraa. Aika valittaa ja aika hyppiä.

5. Aika heitellä kiviä ja aika koota kiviä. Aika halata ja aika lakata halaamasta.

6. Aika etsiä ja aika kadottaa. Aika tallella pitää ja aika heittää pois.

7. Aika rikki reväistä ja aika yhteen ommella. Aika vaiketa ja aika puhua.

8. Aika rakastaa ja aika vihata. Aika sodalla ja aika rauhalla.

9. Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, millä itseänsä vaivaa?

10. Minä katselin sitä vaivannäköä *'inyan*, jonka **'Elohiym** on ihmisten *ha'adam* lapsille pojille antanut, että he itseänsä siinä vaivaisivat *'anah*.

11. Hän teki kaikki kauniisti aikanaan, ja antoi ijankaikkisuudenkin *ha'owlam* heidän sydämmeensä; kuitenkin niin, ettei ihminen *ha'adam* taida käsittää sitä työtä, jota **ha'Elohiym** tekee, alusta loppuun asti.

12. Minä tymmärsin, ettei heille ole mitään parempaa, kuin iloita ja tehdä itsellensä hyvää elinaikanansa.

(turhautuneen ohje OSIRIKSELTA; jos/kun ylhäältä uudestisyntynyt tekee kaiken Jeshualle - hän ei edes voi masentua, koska Jeshuassa ei ole masennusta! 'Epäonnistumista' tahi 'ikävää työtä' ei ole, sillä kaiken tekee Hän omillensa,, tarkoitukseensa)

13. Mutta sekin, että jokainen ihminen *'adam* syö ja juo ja on hyvällä mielellä kaikessa työssänsä, sekin on **'Elohiym** lahja.

14. Minä tymmärsin, että kaikki, mitä **ha'Elohiym** tekee *'asah* sanoo, se pysyy ijankaikkisesti *le'owlam*. Ei saa siihen mitään lisätä *lehowship* ei voi lisätä eikä siitä mitään vähentää; ja **weha'Elohiym** tekee sitä, että Häntä peljättäisiin.

15. Mitä nyt on, se on jo aikaa ollut; mitä tuleva on, se on jo ennen ollut; ja **weha'Elohiym** tuo menneet takaisin *yebagges* vaatii kaikesta tilille.

16. Ja vielä minä näin auringon OSIRIKSEN alla oikeuspaikan - ja siinä oli jumalattomuus *harsa*, ja vanhurskauden sija, ja siinä oli jumalattomuus *harsa*!

(OSIRIKSEN alla oikeuspaikka sekä vanhurskauden sija - niissä oli/on aina jumalattomuus, valhe ja vilppi, petos...)

17. Silloin sanoin sydämmessäni: "**ha'Elohiym** on tuomitseva *yispat* vanhurskaan ja jumalattoman; sillä on jokaisella aivotuksella ja jokaisella työllä on aikansa.

18. Minä sanoin sydämmessäni: "Ihmisten *ha'adam* ~~lasten~~ poikain *bene* tähden tämä tapahtuu, että **ha'Elohiym** heitä koettelisi *lebaram* ja näyttäisi että he ovat itsessänsä *lahem* (niinkuin) eläimet *behemah*.

19. Mikä kohtaa ihmisten *ha'adam* poikia, se kohtaa eläimiä *habbehemah*, ja sama kohtalo on molemmilla. Niinkuin toinen kuolee, niin toinenkin kuolee; ja kaikilla on yhtäläinen henki *veRuach*; eikä ihmisellä *ha'adam* ole mitään enempää kuin karjallakaan, sillä kaikki on turhuutta.

20. Kaikki menevät yhtä *ehad* =yksi *sijaa kohden*, kaikki on mullasta *aphar* tehdyt, ja kaikki jälleen multa *aphar* joutuvat.

21. Kuka tuntee ihmisen *ha'adam* ~~lasten~~ poikien hengen *ruah*, joka menee ylöspäin, ja eläinten *habbehemah* hengen *weruah*, joka menee alaspäin maahan?

22. Ja minä näin, ettei mitään ole parempaa, kuin että ihminen *ha'adam* on iloinen työsssänsä, sillä se on hänen osansa. Sillä kuka tuopi häntä katsomaan mitä hänen jälkeensä tuleva on?

Kts liite; 'evoluutio', jakeet 18-22

4. LUKU

1. Ja taas minä katselin kaikkea väkivaltaa *ha'asukim*, jota auringon OSIRIS alla tapahtuu: katso, sorrettujen kyyneleitä! ei heillä ollut lohduttajaa *menahem*; väkivaltaisuus *ha'asukim* tuli heidän sortajainsa kädestä, eikä heillä ollut yhtään lohduttajaa *menahem*.

(väkivaltaa harjoitetaan OSIRIKSEN alla - ylpeitten hallitseva joukko tahtoo sortaa salaa sen suojasta)

2. Ja minä ylistin kuolleita, jotka jo aikaa kuolleet olivat, enemmän kuin eläviä, jotka vielä ovat elossa,

3. ja molempia onnellisemmaksi sitä, jota ei tähän asti vielä ollut, joka ei ole nähnyt sitä pahaa, jota auringon OSIRIS alla tehdään.

(organisoitu pahantekemisen OSIRIS-pyramidijärjestelmä = köyhät alistetaan, pidetään köyhinä)

4. Ja minä näin kaikkea vaivaa ja kaikkea toimellisuutta työssä, että sekin on toisen toista kadehtimista. (5.) Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

5. Tyhmä kädet ristissä syö omaa lihaansa.

6. Parempi on pivon täysi lepoa kuin molemmat kahmalot täynnä vaivaa ja tuulen tavoittelemista.

7. Taas minä näin turhuutta auringon OSIRIS alla:

8. Tuossa on yksi, jolla ei toista ole; ei hänellä ole poikaa, ei veljeä, eikä kuitenkaan ole loppua hänen työllensä, eikä hänen silmänsä saa kylläänsä rikkaudesta. "Kenenkä hyväksi minä sitten vaivaa näen ja pidätän sieluni hyvästä?" Sekin on turhuutta ja vaivaloista menoa!

9. Parempi on kaksi kuin yksi, sillä heillä on hyvä palkka työstänsä.

10. Jos he lankeavat, auttaa toinen ylös ystävänsä; mutta voi yksinäistä, joka lankee, kun ei ole toista häntä nostamassa!

11. Niin myös jos kaksi makaa yhdessä, on heillä lämmin; mutta mitenkä yksinäinen lämpenee?

12. Ja jos joku hyökkää yhden päälle, seisoo kaksi häntä vastaan; eikä kolminkertainen lanka pian katkea.

13. Köyhä ja viisas nuorukainen on parempi vanhaa ja tyhmää kuningasta, joka ei enää taida ottaa neuvoa.

14. Sillä vankihuoneesta se tuli kuninkaan valtaan, vaikka oli hänen valtakunnassansa köyhänä syntynyt.

15. Minä näin kaikkien, jotka elävät ja auringon OSIRIS alla kävelevät, olevan nuorukaisen kanssa, tuon toisen, joka hänen sijaansa tuli.

(OSIRIKSEN vallankaappaus, taas 'rooman jsuiitat' junailmassa maailmanvaltaansa)

16. Ei ollut loppua kansalla, kaikilla niillä, joiden johtajana hän oli; eikä ne, jotka hänen jälkeensä tulivat, kuitenkaan iloinneet hänestä. Sillä sekini on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

(OSIRIKSEN ryöstöt jatkuvat muuttumattomina; orjien 'itsenäisyys' =valtionkassan anastus vuosittain)

17. (jae 5:1) Varjele jalkasi mennessäs **ha'Elohiym** huoneeseen! Tulla kuulemaan on parempi kuin tyhmin teuras-uhri; sillä he ovat taitamattomat ja tekevät sentähden pahaa.

5. LUKU

Luvun 5 jaenumerot lähtevät tästä eteepäin eri tavalla.

1. Älä ole ylen pikainen suustasi, ja älköön sydämesi kiirehtikö tuomaan sanoja **ha'Elohiym** eteen; sillä **ha'Elohiym** on taivaissa ja sinä maan päällä; olkoot sentähden sanasi harvat! (Olemme 'tutkintovankeja' maan päällä - OSIRIKSEN vaivattavana)

2. Sillä unennäkö tulee sinne, missä on paljon huolta; tyhmän ääni kuuluu siellä, missä on paljon sanoja.

3. Jos olet **le'Elohiym** lupauksen luvannut, niin älä viivyttelä sitä täyttämästä; sillä ei Hän tyhmiin mielisty. Mitä lupaat, se pidä!

4. Parempi on, ettet lupaa, kuin se, että lupaat, etkä täytä.

5. Älä salli suusi saattaa lihaas vikapääksi syntiin, äläkä sano **ham'Malak** (enkeli) sanansaattajan edessä: "Se oli erehdys!"; miksi pitäisi **ha'Elohiym** vihastua sinun puheesi tähden ja hävittämän kättesi töitä?

6. Kussa paljon unennäköjä on, siinä on turha meno ja paljon puhetta. Mutta pelkää sinä **ha'Elohiym**.

7. Jos näet köyhää sorrettavan sekä oikeuden ja vanhurskauden maakunnassa häviävän, älä sitä asiaa ihmettele, sillä korkeata ylempänä vartioi korkeampi, ja toiset korkeat niiden yli.

(organisoitu OSIRIS-pyramidijärjestelmä auktoriteetin kuvaamana, tänään rooman jsuiitat ylläpitäjänä)

8. Maakunnan hyöty kaikessa tässä on se kuningas, joka maanviljelystä puoltaa.

9. Joka rahaa rakastaa, ei se tule rahasta ravituksi; ja joka rikkautta rakastaa, ei sillä siitä voittoa ole. Sekini on turhuutta.

10. Missä tavara lisääntyy, siinä on monta syömässä. Mitä muuta hyödytystä isännällä siitä on, kuin että hän sen näkee silmillänsä?

11. Makea on uni työtä tekeväille, joko hän vähän tahi paljon syönyt on; mutta rikkaan yelnpalttisuus ei anna hänelle lepoa nukkumaan.

12. On paha vaiva, jonka minä näin auringon OSIRIS alla: rikkaus säilytettiin omistajansa vahingoksi.

13. Sillä tuo rikkaus häviää vaivaloisessa menossa; ja jos hän on siittänyt pojan, niin ei sen käsiin jää mitään.

14. Niinkuin hän on tullut äitinsä kohdusta, niin hän jälleen menee alastonna pois, kuin hän tullutkin on, eikä ota myötänsä kaikesta työstänsä mitään, jota hän kädessänsä veisi.

15. Sekin on kipeä vaiva; että hän aivan niin lähtee, kuin hän tullutkin on.

Mitä siis häntä hyödyttää, että hän tuuleen työtä tehnyt on?

16. Kaikki päivänsä kuluttaa hän pimeydessä, ja kärsii paljon mielipahaa, vieläpä tautia ja tuskastusta!

17. Katso, minkä minä näin olevan, mitä suloista; syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaikessa työssänsä, jolla joku itseänsä vaivaa auringon OSIRIS alla elinaikansa vähälukuisina päivinä, jotka **ha'Elohiym** hänelle antaa; sillä se on hänen osansa. (OSIRIKSELLE ei mikään riitä, pidä kahvitaukosi!)

18. Vieläkin, jos **ha'Elohiym** antaa ihmiselle *'adam* rikkautta ja tavaraa ja sallii hänen siitä syödä ja ottaa osansa, ja olla iloisena työssänsä, niin sekkin on **ha'Elohiym** lahja.

19. Sillä ei hän paljo ajattele elämänsä päiviä, kun **ha'Elohiym** on antanut hänelle sydämmen ilon.

6. LUKU

1. On pahaa ra'ah, jota olen nähnyt auringon OSIRIS alla, ja se paljon painaa ihmistä *'adam*:

2. Mies, jolle **ha'Elohiym** antaa rikkautta ja tavaraa ja kunniaa, niin ettei hänen sielun puolesta mitään puutu siitä, mitä hän halajaa, vaan **ha'Elohiym** ei anna valtaa sitä nauttia, vaan vieras *nakeri* mies sen nautitsee; Tämä on turhuutta *hebel* ja pahaa ra' tuskaa. (pahaa = **Ra'** on myös Egyptin aurinkojumala OSIRIKSEN nimi.)

3. Jos mies siittää sata lasta ja elää monta vuotta, ja hänen vuosiensa päiviä on monta, mutta hänen sielunsa ei saa ravituksi tulla siitä hyvästä, eikä hautaustakaan anneta, niin minä sanon: "parempi häntä on keskoinen"

(yllä jumalattoman Saarnaajan kuvaus OSIRIKSEN alta. Halle 1928 Psaltareissa isänsä David osoittaa mitä Elämä on Jeshuassa; esim. Ps. 23: "en tarvitse mitään - vain Hänet")

4. Sillä turhaan se tulee, ja pimeyteen menee, ja pimeydellä sen nimi peitetään.

5. Ei se ole aurinkoakaan OSIRIS nähnyt eikä mitään tuntenut; parempi lepo on sillä kuin hänellä. (keskoisella on parempi lepo kuin OSIRIKSEN orjalla helvetissä)

6. Ja jos hän eläisi kaksi kertaa tuhannen ajastaikaa, eikä olisi mitään hyvää nähnyt - eikö kaikki mene yhteen paikkaan?

7. Kaikki ihmisen *'adam* työ tapahtuu hänen suunsa hyväksi, mutta sielu ei kuitenkaan saa kyllänsä.

8. Sillä mikä etu on viisaalla tyhmän edellä, ja mikä köyhällä, joka taitaa käyttää itsensä elävitten edessä?

9. Parempi silmillä näkeminen kuin sielulla tapailminen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

10. Mikä tapahtuu, sen nimi on jo aikaa nimitetty; ja ennen on jo tiedetty, miksi ihminen on tuleva; eikä hän voi käydä oikeudelle Sen kanssa, joka on häntä voimallisempi. (tästä pitää OSIRIS -pyramidi huolen, köyhät pidetään köyhinä, ilman lain suojaa)

11. Sillä paljo on semmoista, jotka turhuutta enentävät; mitä hyvää siitä on ihmiselle 'adam'?

12. Sillä kuka tietää, mikä ihmiselle 'adam' on hyödyllinen, hänen elinaikansa, hänen turhan elämänsä päivinä, jotka hän varjon tavoin viettää; tahi kuka ilmoittaa ihmiselle 'adam', mitä on tulevaa hänen jälkeensä auringon OSIRIS alla?

(OSIRIKSEN alla istuville voi koittaa hetken menestys - kunnes koittaa tilipäivä, alkaa iäinen vastuu siitä, mitä tuli tehtyä. Aika loppuu, ikuisuus alkaa, ja erottelu, josta Saarnajalla ei tietoa näytä olevan: **Vapahtajan eli Jeshuan omille koittaa Vapaus**)

7. LUKU

1. Hyvä nimi on parempi kuin hyvä voide, ja kuolemapäivä on parempi kuin syntymäpäivä.

2. Parempi on mennä murhehuoneeseen kuin pitohuoneeseen, toisessa on kaikkien ihmisten 'adam' loppu, ja elävä panee sen sydämmeensä.

3. Parempi on murhe kuin nauru; sillä kun kasvot ovat murheelliset, on se sydämmelle hyväksi.

4. Viisasten sydän on murhehuoneessa, ja tyhmäin sydän ilohuoneessa.

5. Parempi on kuulla viisaan nuhdetta, kuin kuulla tyhmäin laulua.

6. sillä niinkuin orjantappurain rätinä padan alla, niin on tyhmäin nauru. Sekin on turhuutta.

7. Totisesti, väkivalta saattaa viisaan hulluksi, ja lahjan anti turmelee sydämmen!

8. Asian loppu on parempi kuin sen alku; parempi pitkämielinen kuin ylpeämielinen.

9. Älä ole pikainen hengessäsi kiukustumaan, sillä kiukku asuu tyhmäin povessa.

10. Älä sano: "Mistä se tulee, että entiset päivät olivat parempia kuin nämä?" Sillä et sinä viisaasti tätä kysele.

11. Hyvä on viisaus, jos perintökin kanssa, ja etu niille, jotka auringon OSIRIS näkevät.

(Perintöjen 'laillinen' ryöstö onkin OSIRIS -veljesten erikoislaji, kautta pyhän isän valtakuntain)

12. Sillä viisauden varjossa on olla kuin rahan varjossa, mutta tiedon etu on se, että viisaus virvoittaa omistajaa.

13. Katso **ha'Elohiym** töitä; sillä kuka voi ojentaa sen, minkä Hän vääräksi tekee?

14. Ole iloinen hyvänä päivänä, ja ota pahakin päivä hyväksesi; sillä sen on **ha'Elohiym** luonut toisen kanssa, ettei ihminenkään tietäisi, mitä tuleva on.

15. Minä olen nähnyt kaikenlaista turhuuteni aikana; on vanhurskaita, jotka hukkuvat vanhurskaudessansa, ja jumalattomia, jotka elävät kauan pahuudessansa.

16. Älä ole ylen vanhurskas äläkä kovin viisas olevinasi! Minkätähden turmelisit itsesi?

17. Älä ole ylen jumalaton, äläkä ylen taidoton! Miksi kuolisit ennen aikaasi?

18. Se on hyvä, että tähän tartut, ja ettet toisestakaan kättäsi pidätä; sillä joka **'Elohiym** pelkää, hän välttää näitä kaikkia.

19. Viisaus varustaa viisaan enemmän kuin kymmenen valtamiestä, jotka kaupungissa ovat.
20. Sillä ei maan päällä ole yhtään ihmistä *'adam* vanhurskasta, joka hyvää tekee, eikä tee syntiä.
21. Älä myös anna sydäntäsi kaikille puheille, joita puhutaan, ettet kuulisi palvelijasi sinua toruvan.
22. Sillä montakin kertaa tietää oma sydämesi, että sinäkin olet muita kironnut.
23. Kaikkia senkaltaisia olen minä viisaudessa koetellut; minä ajattelin: "minä tahdon olla viisas", mutta kauas jäi viisaus minusta.
24. Kaukana se on mitä se on, ja syvän syvällä; kuka taitaa sen löytää?
25. Minä käänsin itseni sydämelläni tiedustelemaan, miettimään ja etsimään viisautta ja tutkistelun tuloksia, tullakseni tutkimaan ja koettelemaan viisautta ja taitavaisuutta, tutakseni jumalattomuutta tyhmyydeksi ja taitamattomuutta mielettömyydeksi.
26. Ja minä löysin, mikä on kuolemaa haikeampi: vaimo, jonka sydän on ansoja ja verkkoja, hänen kätensä kahleita. Joka **ha'Elohiym** on otollinen, se pelastuu hänestä, mutta syntinen joutuu hänen saaliiksensa.
27. Katso, tämän minä olen löytänyt, sanoo Saarnaaja, toista toiseen vertaamalla, käsittääkseni taitavaisuutta.
28. Mitä sieluni etsi, enkä löytänyt: tuhannesta löysin yhden miehen; vaan en löytänyt yhtään vaimoa niistä kaikista.
29. Vaan katso, sen minä löysin, että **ha'Elohiym** on luonut ihmisen *'adam* oikeaksi, mutta he etsivät monia juonia.

8. LUKU

1. Kuka on viisaan kaltainen, ja kuka taitava asian selittäjä? Ihmisen *'adam* viisaus valistaa hänen kasvonsa, ja hänen jäykkä katsantonsa muuttuu.
2. Minä sanon: Ota kuninkaan sana varteen, semminkin **'Elohiym** valan tähden!
3. Älä ole nopsa menemään pois hänen kasvojensa edestä, ja älä puutu pahaan asiaan! Sillä hän tekeekaikki, mitä hän tahtoo.
4. Sillä kuninkaan sana on voimallinen, ja kuka tohtii sanoa hänelle: "mitä teet?"
5. Joka käskyn kätkee, sen ei tarvitse onnettomuutta tuta; ja viisaan sydän tietää ajan ja tuomion.
6. Sillä jokaisella toimella *mishpat* on aikansa ja tuomionsa; sillä ihmisen *'adam* pahuus painaa häntä paljon.
7. Sillä ei hän tiedä, mitä tapahtuva on; sillä kuka taitaa hänelle ilmoittaa, miten se tapahtuu?
8. Ei ole ihminen herra henkensä yli pidättämään henkeä, eikä vallitse kuolemanpäivää, eikä ole mitään päästöä sodassa, ei eikä jumalattomuus auta omaansa.

9. Näitä kaikkia olen minä nähnyt, ja olen antanut sydämeni tarkastelemaan kaikkea menoa, joka auringon OSIRIS alla tapahtuu sinä aikana, jona toinen ihminen hallitsee toista hänelle vahingoksi.

OSIRIS hallitsee kaikille vahingoksi, ryöstäen kaiken - silkasta ilkevyyden ilosta. Saarnaajan oma tila paljastuu tässä; koska hän ei tutki Sanaa vaan elämän joutavaa 'juutuubia', hän ei saata käsittää isänsä Davidin sotia, eikä miten Jeshuan oma pelastuu kaiken kiusaamisen keskellä masennuksesta:

"Sulillansa Hän sinua suoja, ja sinä pakenet Hänen siipiensä alle; Hänen totuutensa 'emeth on kilpi tsinnah ja suojos. Ei sinun tarvitse peljätä yön kauhistusta (OSIRIS-terror -ism: pachad; pelko-tila), eikä nuolia, jotka päivällä lentävät, ei ruttoa, joka pimeässä hiipii, eikä tautia, joka puolipäivänä turmelee. Vaikka tuhansia kaatuisi sivullasi, ja kymmentuhatta oikealla puolellasi, ei se sinuun satu." Ps.91

10. Ja samoin näin minä, miten jumalattomat haudattiin ('ja tulivat rauhaan' - tämä on suomalainen lissäys); mutta niiden, jotka oikein tehneet ovat, täytyy mennä pois pyhästä sijasta ja tulla kaupungissa unohdetuiksi. Sekin on turhuus.

(OSIRIKSEN kaupungissa ei suvaita Jeshuan omia, jumalattomuus tulee pyhäkköön ja oikeussaliin)

11. Koska ei tuomiota pahoista töistä kiireesti toimiteta, sentähden ihmisten 'adam lasten poikien sydän heissä täytetään pahaa ra' tekemään.

12. Vaikka syntinen sata kertaa pahaa tekee ja siinä kauan elää; niin tiedän kuitenkin 'Elohiym pelkääväisille hyvin käyvän, niille, jotka Hänen kasvojansa pelkäävät.

13. mutta jumalattomalle ei käy hyvin eikä hän saa kauan elää, vaan hän on varjon vertainen, koska ei pelkää 'Elohiym.

14. On turhuutta tuokin, mikä tapahtuu maan päällä, kun vanhurskaita on, joille käypi, jumalattomien töiden mukaan, ja jumalattomia on, joille käypi vanhurskasten töiden mukaan. Minä sanoin: sekin on turhuutta.

15. Ja minä ylistin iloa, ettei ihmisellä 'adam ole parempaa auringon OSIRIS alla, kuin syödä ja juoda ja olla iloinen; ja että tämä seuraa häntä hänen työsssänsä hänen elämänsä päivinä, jotka 'Elohiym hänelle auringon OSIRIS alla antaa.

OSIRIS anastaa köyhiltä kaiken mahdollisen, jakelee 'iloa' omillensa:

"Sentähden se uhraa pyydykselleen ja polttaa uhreja verkollensa, sillä niitten turvin sen osa on rasvainen, sen ruoka lihava. Saako se sentähden tyhjentää pyydyksensä, aina surmata kansoja säälimättä? Habakuk 1." Katso liite.

16. Kun minä annoin sydämeni viisautta tiedustelemaan ja katsomaan sitä vaivaa, mikä maan päällä tapahtuu, sillä moni ei saa päivällä eikä yöllä unta silmiinsä;

17. silloin näin minä kaikesta 'Elohiym työstä, ettei ihminen taida käsittää sitä työtä, joka auringon OSIRIS alla tapahtuu; ja vaikka ihminen vaivaa näkisi etsimällä, ei hän kuitenkaan löydä; jos viisas vielä luulisikin sen tietävänsä, ei hän kuitenkaan taida sitä käsittää.

9. LUKU

1. Sillä minä olen kaikkia näitä sydämmeeni pannut, tutkiakseni kaikkia näitä, että vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat **ha'Elohiym** kädessä. Ei ihminen *'adam* tiedä rakkautta eikä vihaa; kaikki on ennen häntä.
2. Kaikki tapahtuu samoin kaikille: yhtäläinen onni kohtaa vanhurskasta kuin jumalatontakin, hyvää ja puhdasta kuin saastaistakin *tame'*, uhraavaa kuin sitäkin joka ei uhraa; hyvälle käy kuin syntiselle, valantekijälle niin kuin valaa pelkäävälle.
3. Tämä on paha kaikessa, mikä auringon OSIRIS alla tapahtuu, että kaikilla on yhtäläinen kohtalo; siitpä ihmislasten *'adam* sydän täytetään pahuudella, ja hulluus on heidän sydämessänsä, niinkauan kuin he elävät, ja sitten - kuolleiden luo!
(Tämä on OSIRIKSEN palvoijille koulutettu ja kiivaasti puolustettu virallinen totuus, jolla perkele saa huijattua heidät = pelastumattomat helvettiin)
4. Sillä jokaisella, joka vielä kuuluu kaikkien elävien joukkoon, on toivoa; Sillä elävä koira on parempi kuin kuollut jalopeura.
5. Sillä elävät tietävät kuolevansa; mutta kuolleet eivät tiedä mitään, eikä heillä enää ole mitään palkkaa *sakar*; sillä heidän muistonsa on unohdettu.
6. Heidän rakkautensakin, vihansakin ja kiivailemisensäkin on jo aikaa sitten rauennut; eikä ole heillä ijtä enää osaa kaikessa, mitä auringon OSIRIS alla tapahtuu.
(Saarnaaja, OSIRIKSEN palvoja kun on, unohtaa vain Jeshuan omille luvatus taivasosuuden, jonka kyyneleetkin ovat talletettuna ikuisesti Kyynelten Kirjassa, YHWH tykönä. Kts Liite.)
7. Mene, syö leipäs ilolla ja juo viinisi hyvällä mielellä, sillä jo aikaa on **ha'Elohiym** mieltynyt töihisi.
(parannuksenteko on OSIRIKSEN omille kauhistus)
8. Olkoot vaatteesi aina valkeat, ja älköön voidetta pääsi päältä puuttuko!
9. Iloitse elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Hän Jumala sinulle auringon OSIRIS alla antanut on, kaikkina turhuutesi päivinä! Sillä se on sinun osasi elämässä ja vaivassas, jolla itseäs auringon OSIRIS alla vaivaat.
(OSIRIKSEN ohje: Dont worry, be happy! Alas, happiness depends on what happens. Next stop in hell.)
10. Tee kaikki, mitä kätesi löytää voimallas tehtäväksi, sillä haudassa, johonka tulet, ei ole mitään työtä, taitavaisuutta, tietoa eikä viisautta.
(OSIRIS on raaka, töitä vaativa epäjumala - Sensijaan isällensä Davidille ja kaikille omillens Jeshua sanoo Psalmarissa: *Odota YHWH! vieläkin Minä Sanon, Odota YHWH!*)
11. Vielä minä näin auringon OSIRIS alla, ettei nopsilta aina menesty juoksu, eikä sankareilta sota, ei viisailla aina ole leipää, eikä taitavilla rikkautta, eikä ymmärtäväsillä suosiota; vaan aika ja sattuma kohtaa heitä kaikkia.
(OSIRIS musertuu Davidin sanojen eteen: "*Nuoret OSIRIS-LIONS-club -leijonat kärsivät puutetta ja näkevät nälkää, mutta YHWH etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu. Ps.34*"
Miksi näin? OSIRIKSEN palvojat eivät edes etsi YHWH - vaan viisautta! He ovat temppeleistään karkoittaneet vanhurskaat, väärentäneet Lait - Laeista on tehty oikeuden perversio!)
12. Sillä eipä ihminenkään *'adam* tiedä aikaansa, vaan niinkuin kalat saadaan vahingollisella *ra' rah* | *raah* 7451 verkolla, niinkuin niinkuin linnut, käsitetään paulalla; niinkuin ne, niin myös ihmisten *'adam* lapset pojat joutuvat paulaan pahana aikana, kun se äkisti tulee heidän päällensä
(netti ja ansa, siinä OSIRIKSEN alati jatkuvat suunnitelmat.
Mutta YHWH, Ps.140: "**YHWH**, pelasta *chalats* minua pahoilta *ra' rah* ihmisiltä *'adam*: suojele minua väkivaltaisilta miehiltä *'iysh*, jotka pahaa aikovat sydämessänsä, ja joka päivän riitoja sytyttävät, kokoontuvat sotaan *milcamah*! He teroittavat kielensä niinkuin kärme; kyykärmeen myrkky on heidän huultensa alla. Sela. Varjele *shamar* minua, **YHWH**,

jumalattomien käsistä *yad*, suojele minua väkivaltaisilta miehiltä *'iysh*, jotka aikovat minua tielläni langettaa! Ylpeät (pride) panevat salaa ansoja ja pauloja minun eteeni, ja virittävät verkkoja tien varteen; he asettavat ansoja eteeni. Sela. Mutta minä sanon *'amareti LaYHWH*: Sinä olet minun *'Eli; YHWH*, ota korviisi rukoukseni *tachanuwnaj* ääni! *YHWH 'Adonaj 'Oz Jeshuati* - minun pelastukseni *Jeshuati* varustus, Sinä varjelet minun pääni tappelupäivänä.")

13. Tämänkin viisauden olen minä nähnyt auringon OSIRIS alla, joka minusta suurelta näyttää:

14. Oli pieni kaupunki ja siinä vähän miehiä; ja voimallinen kuningas tuli ja piiritti sen, ja rakensi suuret vallit sen ympärille.

15. Ja siinä löytyi köyhä, viisas **mies** *'iysh*, joka viisaudellansa pelasti **Jeshua** *malat* kaupungin; eikä yksikään **ihminen** *'adam* muistanut sitä köyhää **miestä** *'iysh*.

Mies oli vanhurskas ja kaikin juonin köyhänä pidetty - koska OSIRIKSEN palvojat yksissä tuumin olivat häntä valheillaan ryöstäneet. He tiesivät hänen viisautensa, mutta eivät tahtoneet parannusta tehdä, Jeshuaa kuulla.

16. Silloin ajattelin minä: "Viisaus on väkevyyttä parempi, vaikka köyhän viisautta katsotaan ylen, eikä hänen sanojansa kuulla."

17. Viisasten sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin hallitsijan huuto tyhmän keskellä.

18. Viisaus on parempi kuin sota-aseet; mutta yksi syntinen turmelee paljon hyvää.

10. LUKU

1. Kuolleet *mawet* kärpäset *zebube, belsebul* saattavat voiteenvalmistajan öljyn haisemaan ja käymään; pahemmin painaa vähäinenkin tyhmyys *siklut*, kuin viisaus ja kunnia.

2. **Viisaan sydän on oikealla, tyhmän sydän on vasemmalla.**

(Tämä on käsittämätön, mutta absoluuttinen YHWH SANAN TOTUUS. Kääntäjät kaikilla eri kielillä koittavat paikkailla tuota valhetieteen vastaista tekstiä - viisaudelleen viilattavaksi. Selvästikään se ei tunnu olevn totta, kenenkään lukijan luonnollinen tajunta ei tuota hyväksy. Niinpä he (kaikki) väärentävät tuon olla -verbin milloin kulloin kuka miksin, peittääkseen tietämättömyytensä. 'Viisauksessaan' he korvaavat YHWH ON-sanaa, esim. sanoilla *'vetää, pyrkii* yms.' Mietipä kuten minä, vuoden verran oikeaa vastausta tykönäsi. Minulle tuo ei selvinnyt, *kunnes...* Katso Liite.)

3. Ja tielläkin, jota tyhmä käy, on hän taidoton, ja sanoo kaikille: "hän on tyhmä!"

(Tietä käydessäkin puuttuu tyhmältä mieltä: jokaiselle hän ilmaisee olevansa tyhmä. KR38)

4. Jos hallitsijan viha nousee sinua vastaan, älä jätä paikkaasi; sillä hiljainen mieli estää monta syntiä.

5. On paha meno, jonka minä näen auringon OSIRIS alla, joka erhetyksen tavoin lähtee hallitsijasta:

6. Tyhmyys asetetaan suuriin kunniapaikkoihin, ja rikkaat istuvat alhaisuudessa.

7. Minä näin palvelijain istuvan hevosten seljässä ja ruhtinaitten käyvän jalkaisin niinkuin palvelijat.

8. Joka kuopan kaivaa, se itse siihen lankeaa; joka kivi-aitaa hajoittaa, sitä kärkeä pistää.

9. Joka kiviä lohkaisee, se loukkaa itseänsä; joka puita halkaisee, se niissä itseänsä vahingoittaa.
10. Jos joku on kirveen tylsytännyt, eikä terää hivonnut, täytyy hänen voimia lisätä. Vaan hyödyllistä on oikein käyttää viisautta.
11. Jos kärke on pistänyt, ennenkuin se on lumottu, niin ei ole hyötyä lumoojasta.
12. Viisaan suun sanat ovat otolliset; mutta tyhmän huulet nielevät hänet.
13. Hänen suunsa sanain alku on tyhmyyttä, ja hänen suunsa loppu pahaa mielettömyyttä.
14. Ja tyhmällä on paljon puhetta; vaikka ei ihminen *'adam* tiedä, mitä tapahtuva on; ja kuka taitaa hänelle sanoa, mitä hänen jälkeensä tapahtuu?
15. Tyhmän työ väsyttää häntä, joka ei osaa kaupunkiinkaan kulkea.
16. Voi sinua, maakunta, jonka kuningas lapsi *na'ar* on ja jonka ruhtinaat varahin syövät!
17. Onnellinen sinä, maakunta, jonka kuningas on jalosukuinen poika, ja jonka ruhtinaat oikealla ajalla syövät, miehuudessa eikä juoppoudessa!
18. Laiskuuden tähden malat maahan putoavat, ja joutilaitten kätten tähden vuotaa huone.
19. Huviksi atriitit valmistetaan ja viini ilahduttaa elämän; ja raha kaikki toimittaa.
20. Älä ajatuksissasikaan kiroile kuningasta, äläkä makuukammiossasi kiroile rikasta; sillä taivaan linnut vievät äänen ja siivelliset ilmaisevat sanan.

11. LUKU

1. Lähetä leipäsi vesille, sillä monen päivän perästä olet sen löytävä.
2. Anna osa seitsemälle, kahdeksallekin, sillä et sinä tiedä, mikä kova onni maan päällä voi tapahtua.
3. Kun pilvet ovat sadetta täynnä, vuodattavat ne sen maan päälle. Jos joku puu kaatuu etelään tahi pohjoiseen, kuhunka paikkaan puu kaatuu, siinä se on oleva.
4. Joka ilmaa katsoo, se ei kylvä; ja joka pilviä kurkistelee, ei se mitään leikkaa.
5. Niinkuin et tunne tuulen tietä, etkä luitten rakentumista raskaan kohdussa, niin et myöskään tiedä **ha'Elohiym** työtä, joka kaikki tekee.
6. Kylvä siemenesi huomeneltain, äläkä lepuuta kättäsi illalla; sillä et sinä tiedä, kumpi paremmin menestyy, tuoko vai tämä, tahi josko molemmat ovat yhtä hyvät.
7. Ja valkeus on suloinen, ja silmille on hyvää nähdä aurinkoa OSIRIS.
8. Sillä jos ihminen *'adam* monta vuotta elää, olkoon hän aina iloinen, ja muistakoon pimeyden päiviä, että niitä niin monta on; kaikki, mitä tulee, on turhuutta.
9. Iloitse, nuorukainen, nuoruudessas, ja sydämmesi ilahuttakoon sinua nuoruutesi päivinä! Ja käy niitä teitä, joita joita sydämmesi halajaa ja silmäsi ihantelevat; - mutta tiedä, että **ha'Elohiym** kaikkien näiden tähden tuottaa sinut tuomiolle!
10. Ja pane pois kaiho sydämmestäs ja ja heitä pois paha lihastasi, sillä nuoruus ja aamurisko ovat turhuutta!

12. LUKU

1. Ja muista Luojaasi nuoruudessas, ennenkuin pahat päivät tulevat, ja vuodet lähestyvät, jolloin olet sanova: "ei ne minulla kelpaa;"
2. ennenkuin pimenee aurinko OSIRIS, ja valkeus, kuu ja tähdet pimentyvät, ja pilvet tulevat jälleen sadekuuron jälkeen;
3. silloin kun huoneen vartijat vapisevat ja väkevät miehet koukistuvat ja jauhajat ovat joutilasna, että heitä niin vähä on, ja akkunoista-katsojat pimenevät;
4. ja ovet kadulle suljetaan, kun myllyn ääni hiljenee, ja hän heräjä linnun ääneen ja kaikki veisun tyttäret vaipuvat;
5. ja kukkuloitakin peljätään, ja peljätyksiä on tiellä; ja mandelipuu kukoistaa, ja heinäsiirkka jäykistyy, ja ruokahalu lakkaa, - sillä ihminen *'adam* menee ijankaikkiseen huoneeseen, ja itkijät käyvät ympäri kadulla -
6. ennenkuin hopeaside katkeaa ja kultainen astiaa särkyä, ja ämpäri rikotaan lähteen reunalla ja ratas kaivolla hajoaa;
7. ja multa tulee maaksi jälleen, niinkuin se ollut on, ja henki palajaa **ha'Elohiym** tykö, joka sen antanut on.
8. Turhuuksien turhuutta! sanoo Saarnaaja; kaikki on turhuutta!
9. Ja se Saarnaaja ei ollut ainoastaan viisas, vaan hän vielä opetti kansalle tietoa, ja arvosteli, tutki ja valmisti monta sananlaskua.
10. Saarnaaja pyysi löytää sopivia sanoja, ja vakaita kirjoituksia, totuuden sanoja.
11. Viisasten sanat ovat kuin pistimet, ja kootut lauseet kuin kiinnitetyt naulat; ne ovat yhden saman Paimenen antamia.
12. Ja vielä, poikani, anna varoittaa itseäsi! Sillä paljolla kirjantekemisellä ei ole loppua, ja liikanainen lukeminen väsyttää ruumista.
13. Kuulkaamme siis kaiken opin päätöstä: Pelkää **ha'Elohiym** ja pidä Hänen käskynsä, sillä sitä tulee kaikkien ihmisten *'adam* tehdä!
14. Sillä **ha'Elohiym** tuottaa kaikki työt tuomiolle, kaikki salatutkin työt, joko ne ovat hyviä tahi pahoja.

Saarnaajan Loppu.

Saarnaajan Liitteet.

Aurinko

שֶׁמֶשׁ shemesh {sheh'-mesh}

to be brilliant; TWOT - 2417a; n

1) sun

1a) sun

1b) sunrise, sun-rising, east, sun-setting, west (of direction)

1c) sun (as object of illicit worship) - Ra', OSIRIS

- **oz-iris**... 'voima-yksisilmä', kolmion sisässä oleva kuvio, löydä pakanakuviot kirkkojen seiniltä, ym

1d) openly, publicly (in other phrases)

1e) pinnacles, battlements, shields (as glittering or shining)

Luku 10:2,3

2. Viisaan sydän on oikealla, tyhmän on vasemmalla.

3. Ja tielläkin, jota tyhmä käy, on hän taidoton, ja sanoo kaikille: "hän on tyhmä!"

Aikoja sitten löysin Taivaallisen pelastuksen = Jeshuan, yksinäni hotellihuoneessa, maapallosen toisella puolella. Kotiin tultuani, etsin seurakuntaa vaan en löytänyt. Lienee (?) lukijalle selvinnyt, miksi.

Taaksepäin katsellessa, tuntuu ihmeeltä kuinka pelastuin tuon vuonna 325 kootun opuksen, eli Rooman *Keisari-osiris-Paavi-Konstantinuksen testamentin, kirkkoisän* tekstin avulla. Tämän 'kirkko-isä-kansanmurhaaja' rooma-compatible kirkkolaitos myypi sitä yhä enemmän muunneltuna, uutena - kunnes YHWH sana siitä on kokonaan poistettu. Tämä roomanapparien touhu ja vatikaanin tekstiväärennökset ovat tosi keho juttu: toisaalta minulle tämä väärennösten paisuava sarja, on todistus YHWH sanan väkevyydestä. Minä, kuten miljoonat, pelastuin Sanansa kautta - huolimatta väärennöksistä, ja eritoten huolimatta minusta.

Hyväksyin aikoinaan jopa sen, että numero-arvot jotka edustavat Hebrean sanoja, voidaan matemaattisesti 'ynnätä', ja sen perusteella väittää, todistaa, mitä matemaattikorabbi ikinä haluaa. En enää usko tähän, *väärennösten, lisäysten, ja poistojen takia*... Tähän ovat syyllistyneet vuosituhansien ajan kaikki ne, jotka käännöksiin ovat osallistuneet. Roomakin myöntää osallisuutensa näihin, parhaimmin kirkkoisä-keisarinsa uuteen kokoelmaan.

Viisaan sydän

Luettuani käyttämästäni KR-38 raamatusta tämän jakeen, jäin ymmälle. Aloin selvittää sitä...

*"2. Viisaan sydän **vetää** oikealle, tyhmän vasemmalle."*

Mitä ihmeen *vetelyä* tämä on? Pidän sanaa totuutena, enkä voinut hyväksyä tätä käännöstä. Mutta mitä enmmän selvitin, sitä pahemmaksi 'tilanne' muuttui. Kaikki löydökseni viittasi siihen että alkuperäinen teksti on 100% mahdottomuus. Eihän kenenkään sydän muljahtele päätöksien perässä, vaihtelee puolelta toiselle - ei, vaan pysyy aina paikallaan. Minua pidetään hulluna, jos pidän kiinni tuon jakeen todellisuudesta. Semminkin kun adomit pitävät minua jo nyt järkeni kadottaneena, uskovaisena hulluna, jota tämän takia vainotaan mitä törkeämmin...

En Jeshuaa, Herraani voi hylätä, Hänen ansiostaan pääni kasassa pysyy: Hän on *pääni kohentaja!* ... niinpä jätin tämän aiheen 'hyllylle', huutaen yksinäisyydessä Häneltä vastausta päivittäin. Epätoivoinen juttu, eikö totta!? Mutta YHWH Ben David, Hän kuuli rukoukseni!

Kului vuosi.

Syntymäpäiväni, aamu-yöllä, minut herätettiin. Kuka? Nimeä ei kertonut. Olin yhtäkkiä täysin valveilla kun Hän aloitti lempeän puheensä näin: "Olen tullut kertomaan sinulle pyytämäsi jakeen selityksen. Kuule Timo. Sinä luet Sanaa aivan väärin, arvostelet sitä kuin sinä istuisit hallitsijana, olisit itse kirjoittanut sen. Olet itsekäs. Nöyrry ja tee parannus!"

"Tämä SANA, se on MINUN SANANI. *Ei sinun,* eikä voida olettaa että sinä, saatikka joku kirjanoppinut, ymmärtäisi ja voisi ajatukseni halutessaan tajuta. Tämä SANA, se on absoluuttinen TOTUUS, salattu. **MINÄ Olen** Totuus. **MINÄ olen** se, joka tässä Sanassa, tästä sanasta, **olen** kautta aikain puhunut. Minun Nimeni On Sana. **MINÄ** yksin määritän sen sisällön, varjelen sitä. Tässä kohdassa **MINÄ kerron ihmisestä,** joka etsii minua, ja tulee eteeni. Senkaltainen ihminen on Viisas. Sydämensä on - *ja pysyy* - oikealla kädelläni.

Minun_Oikealla_Kädelläni.

"Tyhmä on kääntänyt selkänsä minulle. **MINÄ** tässä ole se, joka SANON hänestä, että sydämensä on vasemmalla. Minun_vasemmalla_kädelläni. *Kyse on kuuliaisuudesta - Minulle -* mielipitees, kuinkas elämäsi koet, Sanaa tulkitset, miltä tuntuu, ei paina pisarankaan vertaa - ja vielä vähemmän, mikäli olet tohtorien ylipäällikkö - vedoten vilpillisesti 'tieteesi' kutsuttuun oppiisi.

Dabar YHWH sanoo "PUHUJA, AUKTORITEETTI OLEN MINÄ!

EI OLE TOISTA MINUN RINNALLANI!

Minä olen ainoa auktoriteetti - olkoon sanasi harvat kun eteeni tulet.

"Minulle, Korkeimmalle, Elyown, selkänsä ovat kääntäneet nuo tiellä vastaantulevat kulkijat, nuo jotka tulevat sinuakin vastaan, herjaten sinua, sinä uudestisyntynyt Jeshuan kasvoja etsivä. Noiden hoippuvain huudot kaikki kuulevat!"

"Hänellä oli yllään vereen kastettu viitta, ja nimi, jolla Häntä kutsutaan, on YHWH SANA." Ilm.19

Vatikaanin oma TAU -veljeskunta löysi oman temppelinsä:

TAU Dig Outside Jerusalem Unearths a Rival to King Solomon's Temple, By David Israel - 8 Shevat 5780 – February 3, 2020

jewishpress.com/news/israel/jerusalem/tau-dig-outside-jerusalem-unearths-a-rival-to-king-solomons-temple/2020/02/03/

PS. Jesuiitta Adolphin SS-TAU armeijakunnalla oli oma joukko-osastonsa ryöstämässä Lappia 1942.

Bible verses about Osiris

(From Forerunner Commentary)

<https://www.bibletools.org/index.cfm/fuseaction/Topical.show/RTD/cgg/ID/773/Osiris.htm>

Two key figures in the origin of Christmas are Nimrod, a great grandson of Noah, and his mother and wife, Semiramis, also known as Ishtar and Isis. Nimrod, known in Egypt as Osiris, was the founder of the first world empire at Babel, later known as Babylon (Genesis 10:8-12; 11:1-9). From ancient sources such as the "Epic of Gilgamesh" and records unearthed by archeologists from long-ruined Mesopotamian and Egyptian cities, we can reconstruct subsequent events.

After Nimrod's death (c. 2167 BC), Semiramis promoted the belief that he was a god. She claimed that she saw a full-grown evergreen tree spring out of the roots of a dead tree stump, symbolizing the springing forth of new life for Nimrod. On the anniversary of his birth, she said, Nimrod would visit the evergreen tree and leave gifts under it. His birthday fell on the winter solstice at the end of December.

A few years later, Semiramis bore a son, Horus or Gilgamesh. She declared that she had been visited by the spirit of Nimrod, who left her pregnant with the boy. Horus, she maintained, was Nimrod reincarnated. With a father, mother, and son deified, a deceptive, perverted trinity was formed.

Semiramis and Horus were worshipped as "Madonna and child." As the generations passed, they were worshipped under other names in different countries and languages. Many of these are recognizable: Fortuna and Jupiter in Rome; Aphrodite and Adonis in Greece; and Ashtoreth/Astarte and Molech/Baal in Canaan.

During the time between Babel and Christ, pagans developed the belief that the days grew shorter in early winter because their sun-god was leaving them. When they saw the length of the day increasing, they celebrated by riotous, unrestrained feasting and orgies. This celebration, known as Saturnalia, was named after Saturn, another name for Nimrod.

Martin G. Collins

Syncretism!

If we got Christmas from the Roman Catholics, and they got it from paganism, where did the pagans get it? Where, when, and what was its real origin?

It is a chief custom of the corrupt system denounced all through Bible prophecies and teachings under the name of Babylon. And it started and originated in the original Babylon of ancient Nimrod! Yes, it stems from roots whose beginning was shortly this side of the Flood!

Nimrod, grandson of Ham, son of Noah, was the real founder of the Babylonish system that has gripped the world ever since—the system of organized competition—of man-ruled governments and empires, based upon the competitive and profit-making economic system. Nimrod built the Tower of Babel, the original Babylon, ancient Nineveh, many other cities. He organized the world's first kingdom. The name Nimrod, in Hebrew, is derived from "Marad," meaning "he rebelled."

From many ancient writings, considerable is learned of this man, who started the great organized worldly apostasy from God that has dominated this world until now. Nimrod was so evil, it is said he married his own mother, whose name was Semiramis. After Nimrod's untimely death, his so-called mother-wife, Semiramis, propagated the evil doctrine of the survival of Nimrod as a spirit being. She claimed a full-grown evergreen tree sprang overnight from a dead tree stump, which symbolized the springing forth unto new life of the dead Nimrod. On each anniversary of his birth, she claimed, Nimrod would visit the evergreen tree and leave gifts upon it. December 25th was the birthday of Nimrod. This is the real origin of the Christmas tree.

Through her scheming and designing, Semiramis became the Babylonian "Queen of Heaven," and Nimrod, under various names, became the "divine son of heaven." Through the generations, in this idolatrous worship, Nimrod became the false Messiah, son of Baal the Sun-god. In this false Babylonish system, the "Mother and Child" (Semiramis and Nimrod reborn), became chief objects of worship. This worship of "Mother and Child" spread over the world. The names varied in different countries and languages. In Egypt, it was Isis and Osiris. In Asia, Cybele and Deoious. In pagan Rome, Fortuna and Jupiterpuer. Even in Greece, China, Japan, Tibet is to be found the counterpart of the Madonna, long before the birth of Christ!

Thus, during the fourth and fifth centuries, when the pagans of the Roman world were "accepting" the new popular "Christianity" by hundreds of thousands, carrying their old pagan customs and beliefs along with them, merely cloaking them with Christian-sounding names, the Madonna and "Mother and Child" idea also became popularized, especially at Christmas time. Every Christmas season you will hear sung and chanted dozens of times the hymn "Silent Night, Holy Night," with its familiar "Mother and Child" theme. We, who have been born in such a Babylonish world, reared and steeped in these things all our lives, have been taught to revere these things as holy and sacred. We never questioned to see where they came from—whether they came from the Bible or from pagan idolatry!

We are shocked to learn the truth—some, unfortunately, take offense at the plain truth! But God commands His faithful ministers, "Cry aloud, spare not, lift up thy voice like a trumpet, and show my people their transgression" (Isaiah 58:1). Shocking as these facts are, they are the plain facts of history and the Bible!

The real origin of Christmas goes back to the ancient Babylon. It is bound up in the organized apostasy with which Satan has gripped a deceived world these many centuries! In Egypt, it was always believed that the son of Isis (Egyptian name for "Queen of Heaven") was born December 25th. Paganism celebrated this famous birthday over most of the known world for centuries before the birth of Christ.

December 25th is not the birthday of Jesus the true Christ! The apostles and early true Church never celebrated Christ's birthday at any time. There is no command or instruction to celebrate it in the Bible—rather, the celebrating of birthdays is a pagan, not a Christian custom, believe it or not!

Thus the ancient idolatrous "Chaldean Mysteries," founded by this wife of Nimrod, have been handed down through the pagan religions under new Christian-sounding names.

Herbert W. Armstrong (1892-1986)
The Plain Truth About Christmas

SHIR HASHIRIM

LiSlomoh

Song of Solomon
Song of Songs

Korkea Veisu.

*Laulujen Laulu; kertomus siitä, kuinka turhautunut Saarnaaja löytää Messiaan.
Saarnaaja puki tämän järjestyttävän kokemuksensa rakkaustarinaansa mustaan
Suulemittaresta.*

1. LUKU

Virtten virsi, Salomolta.

2. Hän suudelkoon minua suunsa suudelmilla! Sillä rakkautesi *dowd* on suloisempi kuin viini.

3. Voiteesi ovat hajulta *lereah / towb* hyvät; vuodatettua voidetta on Sinun Nimesi *HaShem (Voideltu eli Messias)*. Sentähden neitoset Sinua rakastavat *ahab*.

4. Vedä minua, niin me tahdomme jälessäsi juosta! Kuningas on vienyt minut kammioihinsa. Riemuitkaamme ja iloitkaamme Sinusta, ylistäkäämme rakkauttasi *dowd* viiniä paremmaksi! Syystä he Sinua rakastavat *ahab*.
5. Musta olen minä, mutta sangen otollinen, te Jerusalemin tyttäret! - niinkuin Kedarin majat, niinkuin Salomon seinäliinat.
6. Älkää sitä katsoko, että minä musta *sacharcoreth* olen, että minä olen päivän paahtama! Äitini pojat vihastuivat minuun, panivat minut viinimäkien vartijaksi; omaa viinimäkeäni en vartijoinutkaan.
7. Sano minulle, Sinä, jota sieluni rakastaa *ahab*, missä laidunta pidät, missä lounalla lepäävät *rabats* (=annat laumasi levätä); sillä miksi olisi minun oltava kuljeksijana kumppanittes karjoilla?
8. Jos et sitä tiedä, ihanin vaimoista *bannasim* 'naisista' niin mene lammasten *tso'n lauma* jäljille, kaitse *ra'ah* hoida vohliasi paimenten majapaikoilla! *mishkan* mm. temppele
9. Hevoseeni Faraon ajokaluissa vertaan sinua, ystäväni.
10. Kauniit ovat Sinun poskesi pankuissa, sinun kaulasi helminauhoissa.
11. Kultaiset pankut hopeanastoilla tahdomme tehdä sinulle.
12. Kuninkaan ollessa pöydässänsä antoi *nathan* narduksni hajunsa.
13. Mirhamivihko *more* myrrh on ystäväni *dowd* minulle; rinnoillani se riippuu.
14. Kyprin *kopher* henna, **uhriveren väri** rypäle on ystäväni minulle, En Gedin (lähteestä) viinimäestä.
15. Katso, sinä olet kaunis *yapheh*, armaani! Katso kaunis olet sinä; kyyhkysyä *yownah* ovat silmäsi.
16. Katso, kaunis olet sinä, ja ihana; vuoteemmekin vihoittaapi.
17. Orsina asunnossamme ovat sedripuut, vuolinamme kypressit.

Kertomus alkaa Salomon viimein löytämästä 'elämänsä vaimosta' , Suulemittaresta (tuhannen naisen haareminsa jää tämän mustaihoisen vaimon rinnalla toiseksi). Näyttää siltä, että turhuudessaan vaeltanut kuningas (lue Saarnaaja Halle-28 kirja) on tässä löytänyt myös Pelastuksen eli Jeshuan. Tämä on samalla myös kertomus siitä, kuinka ihmissielu (minä&sinä) pelastumme - ylimaallisen paratiisin tuoksun saatuaan, rakastuu, alkaa etsiä Jeshuan, YHWH Ainokaisen Pojan kasvoja. Ylhäältä annetun Uudestisyntymän kautta, Suulemittaren kanssa meistä tulee ylösnoussut morsian, puhdistettuna valmis Karitsan (*arnion*) taivaallisiin häihin. Tässä tekstissä seuraa vuoropuhelu, Voidellun Kuninkaamme =Messias ja palvelijattarensa, seurakunnan välillä. Jeshuan oman puhdistetun seurakunnan, joka on valmistettu Taivaallisiin Karitsan häihin.

2. LUKU

(Vuoropuhelu: Olen musta, kaikkien pilkkaama leskenlehti elikkä rikkaruoho - sanoo osiriksen orjatyössä masentunut morsian, Jeshuaa etsivä, apua huutava.... Saarnaajakin on nyt löytänyt tarkoituksen turhaan elämäänsä, uudestisyntynyt)

Minä olen Saronin kukkanen, laaksojen lilja, sanoo Suulemitar.
(Nyt Jeshuan vastaa, Häntä etsivälle, sinulle:)

2. Niinkuin lilja orjantappuroissa, niin on armaani tytärten seassa.
3. Niinkuin omenapuu metsäpuistossa, niin on ystäväni poikain keskellä. Hänen varjossansa minä ihailen istun, ja hänen hedelmänsä on herkkua kurkulleni.
4. Hän on viinihuoneeseen minut vienyt, ja lippunansa ylitseni on rakkaus.
5. Virvoittakaat minua viinimarjoilla, vahvistakaat minua omenoilla; sillä minä olen sairas rakkaudesta!
6. Vasen kätesi on pääni alla, ja oikea kätesi halaa minua.
7. Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, metsävuohen tai naaraspeurain kautta, ett'ette herätä, ettekä häiritse rakkautta, ennenkuin se itse tahtoo!
(Moni innokas Jerusalemin tytär painostaa ohikulkijaa - mikä tässä kielletään. Kutsun sanan-kuuloon saa esittää, mutta jos joku ei tahdo vastaanottaa, älkää häiritkö. Ihmiselle 'adam annetaan Pyhän Hengen työnä kaipuu, etsikkoaika; vain silloin kutsu voidaan ottaa vastaan.)
8. Ystäväni ääni kuuluu! Katso, Hän tulee, hyppien vuorilla, karkaellen kukkuloilla. Ystäväni on metsävuohen tahi nuoren peuran kaltainen. Katso, Hän seisoo seinämme takana, katsoen akkunasta, kurkistellen ristikosta.
10. Ystäväni vastaten sanoo minulle "Nouse, minun armaani, ihanaiseni, ja tule!
11. Sillä katso, talvi on kulunut, sade on lakannut, mennyt menojojansa.
12. Kukkasia nähdään kedolla, laulun aika on tullut, toukomettisen ääni kuullaan maassamme.
13. Fiikunapuu kypsyttaa hedelmänsä, viinipuut kukassa antavat hajua. Nouse, armaani, ihanaiseni, ja tule!
14. Kyyhkyseni kallion kolossa, onkalon katveessa! Anna nähdä kasvojasi, anna kuulla ääntäsi! Sillä äänesi on suloinen, ja kasvosi ovat ihanat.
15. Pyytäkääት meille kettuja, vähäisiä kettuja, jotka viinimäkiä turmelevat! Sillä viinimäkemme kukkivat.
16. Ystäväni on minun, ja minä olen Hänen, joka laidunta pitää kukkasten seassa.
17. Siksikuin päivä viilestyy ja varjot pakenevat, käänny, ystäväni, ja ole kuin metsävuohi taikka niinkuin nuori peura louhikkovuorilla!"

3. LUKU

Minä etsin yöllä vuoteellani sitä, jota sieluni rakastaa; minä etsin Häntä, vaan en löytänyt.

2. Minä nousen nyt, ja kävelen kaupunkia; kaduilla ja turuilla etsin minä sitä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin Häntä, vaan en löytänyt.
3. Minua kohtasivat vartijat, jotka kaupunkia kävelivät. "Jota sieluni rakastaa, oletteko sitä nähneet?"
4. Vähän heistä poikettuani, löysin sen, jota sieluni rakastaa; pitelin Häntä, enkä päästänyt Häntä, ennekuin sain Hänet äitini kotiin, synnyttäjäni kammioon.
5. Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, metsävuohen tahi naaraspeurain kautta kedolla, ett'ette herätä ettekä häiritse rakkautta, ennekuin se itse tahtoo!

6. Kuka on Hän, joka korvesta lähtee, niinkuin savupatsas, tuoksutettu mirhamilla ja hyvällä hajulla kaikista kauppiaan haju-aineista?
7. Katso, tuossa Salomon omat lepopaarit; kuusikymmentä väkevää niiden ympärillä Israelin väkevästä!
8. Kaikki miekan kantajia, sotaan harjoitettuja; kullakin miekkansa vyöllä, hirmun tähden yöllä.
9. Lepopaarit teetti itsellensä kuningas Salomo Libanonin puista.
10. Patsaat niihin teetti Hän hopeasta, selkätuen kullasta, istuimen purppurasta; sisusta on Jerusalemin tyttärien rakkauden koristama.
11. Lähtekää, Sionin tyttäret, katsomaan kuningas Salomoa kruunussa, jolla äitinsä Hänen kruunasi Hänen häpäivänensä, ja sydämmensä ilopäivänä!

4. LUKU

Katso, sinä olet kaunis, armaani, katso sinä olet kaunis! Silmäsi ovat kyyhkysia silmiverkkosi takana; hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka Gileadin vuorelta laskeutuu.

2. Hampaasi ovat niinkuin lauma kerityitä lampaita, jotka pesusta nousevat, kaikki heistä kaksinkantavia, ei yhtäkään heistä hedelmätöntä.
3. Niinkuin ruusunkarvainen nauha ovat sinun huulesi, sinun suusi on suloinen, poskesi kuin omenalohko silmiverkkosi takana.
4. Kaulasi on kuin Davidin torni, rakennettu ase-aitaksi; tuhat kilpeä riippuvat siinä, ja kaikenlaisia sankarin asetta.
5. Rintasi ovat niinkuin kaksi peuran vohlaa, metsävuohisen kaksosia, jotka laidunta pitävät liljain keskellä.
6. Siksi kuin päivä viilestyy, ja varjot pakenevat, tahdon minä mennä mirhamivuorelle ja suitsutuksen kukkulalle.
7. Aivan kaunis olet sinä, armaani; ei yhtään virhettä ole sinussa.
8. Tule minun kanssani Libanonista, morsiameni, minun kanssani Libanonista, astu alas Amanin kukkulalta, Senirin ja Hermonin harjulta, jalopeurain luolista, pardein vuorilta.
9. Sydämmeni veit sinä minulta, sisareni, morsiameni; sydämmeni veit minulta yhdellä silmäsi katsannolla, yhdellä kaulasi korulla.
10. Kuinka suloinen on rakkautesi, sisareni, morsiameni! Kuinka paljon parempaa rakkautesi kuin viini, ja voiteesi haju kuin kaikki yrtit!
11. Mettä mehuavat sinun huulesi, morsiameni! Hunaja ja maito on kielesi alla, ja vaatteesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu.
12. Suljettu tarha on sisareni, morsiammeni; salvattu kaivo, lukittu lähde.
(Jeshuan oman, suulemittaren, ajatukset, elämä, tai murheet eivät kuulu kenellekään - vain Jeshualle. 'Synninpäästö' - yms. sieluin urkkimis-harhaopit, ismit, kuuluvat Jerusalemin osiris-tyttärille!)
13. Tuotteesi ovat: omenatarha hyvillä hedelmillä, kyprit narduksen kanssa;

14. nardus ja safran, kalmus ja kaneli, ynnä kaikkinaisten hyvänhajuisten puitten kanssa; mirhami ja aloe, ynnä kaikkinaisten parhaimpien yrttien kanssa.

15. Sinä olet kaivo yrttitarhassa, elävän veden lähde, Libanonista juokseva joki.

(Suulemitar on löytänyt Uuden Elämän Jeshuassa, hänestä on jo tullut pulppuavan elävän veden lähde - elävä vesi joka pelastaa Jeshuaa etsiväin janoiset sielut. Kaivo on pidettävä lukittuna etteivät osattomat sotkisi sen vettä)

16. Nouse pohjatuuli, tule lounatuuli, puhalla tarhani läpi, anna hajunsa vuotaa!
Tulkoon ystäväni tarhaansa ja syököön sen hyviä hedelmiä!

5. LUKU

Tullut olen tarhaani, sisareni, morsiameni, poiminut mirhamini ynnä yrttien kanssa, olen syönyt mesileipäni, juonut olen viinini ynnä maitoni. Syökää, ystävät, juokaat ja juopukaat, armaani!

2. Minä nukuin, mutta sydämmeni valvoi. Ystäväni kuului kolkuttavan: "Avaa minulle, sisareni, armaani, kyyhkyseni, ihanaiseni, sillä pääni on täynnä kastetta, palmikkoni yön pisaroita!"

3. "Riisunut olen vaatteeni, kuinka ne jälleen päälleni pukisin? Pessyt olen jalkani, kuinka ne jälleen saastuttaisin?" -

4. Ystäväni ojensi akkunasta kätensä; ja sydämmeni sykytti Häntä kohtaan.

5. Nousin ystävälleni avaamaan, ja käteni kastui mirhamista, sormeni lukon salvalle valuvasta mirhamista.

6. Minä avasin ystävälleni, mutta ystäväni oli poikennut pois ja vaeltanut ohitse, Sieluni aaltoili Hänen puhuessansa. Minä etsin Häntä, vaan en löytänyt Häntä; minä huusin Häntä, vaan ei Hän vastannut minua.

7. Vartijat, jotka kävelevät kaupunkia, kohtasivat minua, hosuivat ja haavoittivat minua; veivätpä vaippani *radidi* harso päältäni, nuo vartijat muurilla.

8. Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, jos löydätte ystäväni - mitäpä muuta sanoisitte Hänelle kuin: "minä olen sairas rakkaudesta!"

(Nyt Jerusalemin tyttäret yllättäin kiinnostuvat pilkkaamansa Suulemittaren puheesta, miehestänsä - ja alkavat kyselemään:)

9. "Mitä muita ystäviä parempi on sinun ystäväsi, sinä ihanin vaimoista? "Mitä muita ystäviä parempi ystäväsi, koska meitä niin vannotit?"

(Suulemitar innoissaan kertoo millainen Jeshua on:)

10. Ystäväni on valkoinen ja punainen, kymmentä tuhatta etevämpi.

11. Hänen päänsä on parasta puhdasta kultaa, Hänen suortuvansa kaharoita, mustia kuin kaarne.

12. Silmänsä ovat kuin kyyhkysset vesi-øjilla, uiskentelevina maidossa, istuvina kauniilla pohjalla. (Hänen silmänsä ovat niinkuin mettisen silmät, vesiojan tykönä, rieskalla pestyt, ja ovat täynnä. Biblia 1776)

13. Poskensa ovat kuin yrttilavat, kukkulat tuoksuvista kasveista; huulensa ovat liljoja, jotka mehuavat juoksevaa mirhamia.

14. Kätensä kuin kultalevyt, täyteen istutetut turkos-kivillä; runkonsa taideteos elefantin luusta, kaunistettu safireilla.

15. Säätensä kuin marmoripatsaat, perustetut kultajaloille, näkönsä kuin Libanon, komea kuin sedripuut.

16. Suunsa on suloisuus; Hän on itse ihanuus, semmoinen on omani, semmoinen on ystäväni, Te Jerusalemin tyttäret!

6. LUKU

Kuultuaan millainen Hän on, kiinnostus herää, Jerusalemin tyttäret myös haluavat löytää Jeshuan!

"Kunne on rakkaasi mennyt, sinä ihanin vaimoista? Kunne on ystäväsi kääntynyt, että Häntä etsisimme kanssasi?"

2. Suulemitar: Ystäväni on mennyt tarhaansa, yrtilavoille, laidunta pitämään tarhoissa ja liljoja poimimaan.

3. Minä olen ystäväni, ja ystäväni on minun, Hän, joka laidunta pitää liljain keskellä. He löytävät Hänet; kuvaus Jeshuaa etsivästä seurakunnasta; Seurakunnalleen Jeshua sanoo:

4. Kaunis olet sinä armaani, kuin Tirtsa, Ihana kuin Jerusalem, pelättävä kuin sotajoukot.

5. Suulemitar: Käännä sinun silmäsi minusta, sillä ne minun hulluksi tekevät! Jeshua: Sinun hiuksesi ovat vuohilauma, joka Gileadin vuorilta laskeutuu.

6. Hampaasi ovat kuin lauma karitsoja, jotka pesusta nousevat, kaikki heistä kaksin kantavia ei yhtäkään heistä hedelmätöntä.

7. Poskesi ovat kuin omenalohko silmiverkkosi takana. Kuusikymmentä on kuningatarta, kahdeksankymmentä vaimoa, neitokset epälukuiset.

8. Yksi kumminkin on kyyhkyseni, ainokainen äidillensä, sulo synnyttäjällensä. Tyttäret näkivät hänet, ja kiittivät häntä onnelliseksi, kuningattaret ja vaimot, ja ylistivät häntä.

10. Kuka tuolla kuultaa kuin aamurusko, kaunis kuin kuu, puhdas kuin päivän valo, peljättävä kuin sotajoukot?

11. Minä menin pähkinätarhaan, katselemaan laakson ruohoja, katsomaan, josko viinipuut ovat puhjenneet, josko omenapuut kukkivat.

12. En tiennyt että sieluni oli minun korottanut jalon kansani vaunuille.

13. Palaja, palaja Sulamit! Palaja, palaja, että me katselisimme sinua! Mitä te Sulamitissa katsette? Sitä, mitä leirihypyssä.

7. LUKU

Kuinka ihana on käyntisi kengissä, sinä ruhtinaan tytär! Lanteesi laineet ovat kuin kultakäädyt, teokset taiturin käsistä.

2. Napasi on kuin ympyrä malja, josta väkiviini ei puutu; vatsasi on kuin nisuläjä, liljojen ympäröimä.
3. Rintasi ovat kuin kaksi peuran vohlaa, metsävuohten kaksosia.
4. Kaulasi on kuin tornielefantin luusta; silmäsi kuin Hesbonin lammikot Bath Rabbimin portin luona; nenäsi kuin Libanonin torni, katsova Damaskoa kohden.
5. Pääsi on kuin Karmel, pääsi hiukset kuin purpura; kuningas on palmikkoihin vangittu.
6. Kuinka kaunis, ja kuinka ihana olet sinä, rakkaani, hekumissa!
7. Vartalosi on kuin palmupuu, rintasi kuin rypäleet.
8. Arvelen noustakseni palmupuuhun, tarttuakseni sen oksiin, ja olkoon rintasi rypäleinä viinipuussa, ja sieraintesi haju omenoina!
9. Kurkkusi kuin paras viini, - joka somasti soluu ystävääni, ja saattaa nukkuvaisen huulet puhumaan.
10. Minä olen ystäväni oma, ja minuun on Hänen halunsa.
11. Ylös, ystäväni, lähtekäämme maalle, yöpykäämme maakylissä,
12. noustaksemme varhain viinimäkiin, katsellaksemme, josko viinipuu puhkeaapi, kukka aukeaapi, omenapuut urpivat; siellä minä anna sinulle rakkauteni.
13. Rakkauden omenat antavat hajun; oviemme suulla on kaikkinaisia hyviä hedelmiä, uusia sekä vanhoja; ne olen sinulle, ystäväni, tallentanut.

8. LUKU

Joskapa olisit kuin veljeni minulle, äitini rintoja imenyt, niin taitaisin ulkona tavata sinua, suudella sinua, eivätkä pilkkaisi minua!

2. Kuljettaisin sinua, veisinpä äitin kammioon, jossa neuvoisit minua; juottaisin sinulle makuviiniä, omenani mehua.
3. Vasen kätesi on pääni alla, oikea kätesi halaa minua.
4. Minä vannotan teitä Jerusalemin tyttäret, ettette herätä ettekä häiritse rakkautta, ennekuin se itse tahtoo!
5. Kuka on Hän, joka korvesta tulee nojaten ystäväänsä? Omenapuun alla herätin Minä sinun, tuolla, jossa äitisi sinut synnytti, joss kantajasi sinut siitti.
6. Pane Minua sinettisormukseksi sydämmelles, sinettisormukseksi käsivarrelles! Sillä väkevä kuin kuolema on rakkaus, ankara kuin helvetti kiivaus; sen hohde on kuin tulen kuumuus, **salhebet-Yahh YHWH -liekki.**
(... *salhebet* sammumaton tuli... YHWH -nimeä ei tässä jakeessa ole, sensijaan nimi YAHH)
7. Suuret vedet eivät voi rakkautta tukahduttaa, eikä virrat sammuttaa. Jos joku kaiken talonsa tavaran panisi rakkaudesta, niin häntä vain pilkattaisiin.
8. Meillä on vähäinen sisar, jolla ei ole rintoja. Mitä sisarellemme teemme, koska häntä kositaan?.
9. Jos hän on muuri, niin rakennamme hänelle hopealinnan; jos hän on ovi, niin salpaamme sen sedrilaudoilla.

10. Minä oli muuri, ja rintani kuin linnoitukset; silloin minä olin Hänen silmissänsä niinkuin se, joka rauhan *shalown* löytää.
11. Salomolla on viinimäki Baalhammonissa. Sen viinimäen antoi hän vartijoille, että kukin maksaisi sen hedelmästä tuhat hopeassa.
12. Minun viinimäkeni on omani, ne tuhat ovat sinulle tulevia, Salomo, mutta kaksisataa sen hedelmän vartijoille.
13. Sinä yrttitarhain asukas, kumppanit kuuntelevat sinun ääntäsi; anna minun sitä kuulla!
14. Pakene, ystäväni, ja ole niinkuin metsävuohi tahi niinkuin nuori peura yrttivuorilla!

Korkea Veisun Loppu.

Vuoropuhelu tässä Laulujen Laulussa on äärimmäisen syvä, eikä tähän ole laietttu kuin muutama ajatus. Asian tuntee vain 'suulemitar' itse, eikä jerusalemien tyttärillä - saatikka varsinkaan jumalattomilla ole pääsyä salaisuuksiin.

Pakene Jeshuan luokse! Janoisen pääsy taivaallisiin alkaa huokauksella, huudolla: **pelasta minut Jeshua!** Siinä kaikki, Hän hoitaa loput, *Elämäsi muuttuu taivaallisiin...*

Lue myös:

- s c r i b d .com/syottovasikka
- j m p .sh/H4jK8mj

YESHAIYAH

Isaiah 1.

Amosin pojan, Jeshajahun näkö

Profetta Jesaja;

1. LUKU

Jesajan *Y'sha'yahu*, Amosin pojan, näkö, jonka hän näki Juudasta ja Jerusalemissa Usijan Jotamin, Ahasen ja Hiskijan, Juudan kuningasten päivinä.

2. Kuulkaat, te taivaat, ja ota korviisi, sinä maa, sillä **YHWH** puhuu! Minä olen lapsia kasvattanut ja korottanut, ja he ovat Minusta luopuneet.

3. Härkä tuntee omistajansa, ja aasi isäntänsä seimen; Israel ei tunne, Minun kansani ei ymmärrä.

4. Voi syntistä *chote/ /chata'* sukua *Goy /gowy* pakana, rikoksen kantavaa kansaa *'am* Israel [jota syyllisyys *'avon* raskaana painaa], pahan-elkistä siementä, pahantapaisia ~~lapsia~~ poikia! He hylkäsivät **Et-YHWH**, pilkkasivat Israelin Pyhän *Qadowsh* ja kääntyivät takaperin *'achowr*.

5. Mitä varten teitä enää lyödään, kun te yhä vaan poikkeatte? Koko pää on taudissa, ja koko sydän sairaana.

6. Kantapästä päähän saakka ei ole hänessä tervettä, vaan haavoja ja mustelmia ja veripahkoja; ne eivät ole puserretut, eikä sidotut, eikä öljyllä sivellyt.

7. Teidän maanne ovat autiona, teidän kaupunkinne tulella poltetut, muukalaiset syövät teidän viljamaanne teidän nähden, ja se on autiona, muukalaisten mullistamana.
8. Ja tytär Sion on vaan jällelle jäänyt, niinkuin maja viinimäessä, niinkuin huiskumaja kurkkumaassa, niinkuin saarrettu kaupunki.
9. Jollei **YHWH Tz'vaot** olisi jättänyt meille vähänkään jätteitä, niin me olisimme kuin Sodoma, vetäisimme vertoja Gomorralle *laamolah /amolah* ruined.
10. Kuulkaat **Dabar-YHWH** Sanaa, te Sodomän päämiehet; ottakaat korviinne meidän **Torat 'Elohejnu**, sinä Gomorran *Emrah (amolah)* kansa 'am!
11. Mitä Minulle on teidän teurasuhrienne paljoudesta? sanoo **YHWH**. Minä olen kyllästynyt oinasten poltto-uhreihin ja syöttöraavasten rasvaan, enkä Minä halaja mullien, karitsain ja kauristen verta.
12. Kun te tulette ilmestymään Minun kasvojeni eteen, kuka sen teiltä vaatii, että te kartanoani tallaatte?
13. Älkää enää tuoko valheen ruoka-uhria; tuo suitsutus on Minulle kauhistus uudella kuulla ja sabbatina, ja kun seurakunta on koolla; en Minä kärsi jumalattomuutta ja juhlaa yhdessä.
14. Minun sieluni vihaa *sane'* teidän uusia kuitanne ja juhlianne; ne ovat Minulle kuormaksi tulleet; Minä olen väsynyt niitä kärsimästä *nasa'*.
15. Ja kun te nostatte käsiänne, peitän Minä silmäni teiltä; vaikka te paljon rukoilisitte, en Minä kuule; teidän kätenne ovat verta täynnä.
16. Peskää itseenne, puhdistakaat itseenne, pankaat pois teidän pahat tekonne Minun silmäini edestä, lakatkaa paha tekemästä!
17. Oppikaat hyvää tekemään, harrastakaat oikeutta, ojentakaat sortajaa, saattakaat orvolle oikeus, ajakaat lesken asia!
18. Niin tulkaat ja katsokaamme kummalla oikeus on, sanoo **YHWH**. Jos teidän syntinne veriruskeat ovat, niin ne lumivalkeaksi tulevat; jos ne tulipunaisia ovat, niin ne villan kaltaisiksi käyvät.
19. Jos te taivutte, ja kuuliaiset olette, niin te saatte maan hyvyyttä syödä.
20. Mutta jos te panette vastaan ja uppiniskaisia olette, niin miekka teidät syöpi. Sillä **YHWH** suu on puhunut.
21. Kuinka on vakaa kaupunki portoksi tullut? Se oli täynnä oikeutta, vanhurskaus siellä asui; mutta nyt murhaajat.
22. Sinun hopeasi on kuonaksi käynyt, sinun juhla juomasi on vedellä sekoitettu.
23. Sinun päämiehesi ovat uppiniskaisia ja varasten kumppania; kaikki he lahjoja rakastavat ja antimia pyytävät; eivät he orvolle oikeutta tee, eikä leskien asia tule heidän eteensä.
24. Sentähden sanoo *n'um* **Ha-'Adon YHWH Tz'vaot aviyir Yis'rael** - Israelin Väkevä - : voi, Minä tahdon sammuttaa vihani vastustajoiissani ja vihollisilleni kostaa!
25. Ja Minä tahdon kääntää käteni sinua vastaan, ja sulattaa sinun kuonasi niinkuin lipeällä ja poistaa kaikki sinun tinapalasesi.

26. Ja Minä palautan sinun tuomarisi, niinkuin ne ikivanhaan olivat, ja neuvonantajasi, niinkuin ne alussa olivat. Sitten sinä kutsutaan "vanhurskauden kaupungiksi" ja "uskolliseksi kaupungiksi".
27. Sion vapahdetaan tuomiolla, ja sen kääntyväiset vanhurskaudella.
28. Mutta uskottomat ja syntiset saavat surmansa yhdessä, ja **YHWH** hylkäävät hukkuvat.
29. Sillä he joutuvat häpeään tammien tähden, joita te himoitsitte, ja te punastutte kasvitarhain tähden, jotka te valitsitte.
- 30 Sillä te tulette tammen kaltaisiksi, jonka lehdet ovat lakastuneet, ja kasvitarhain kaltaisiksi, joissa ei vettä ole.
31. Ja rikas tulee rohtimeksi, ja hänen tekonsa kipinäksi; ja he kumpikin yhdessä palavat, eikä ole sammuttajaa.

2. LUKU

Se Sana, jonka Jesaja, Amosin poika, näki Juudasta ja Jerusalemissa.

2. Tapahtuu *w'Hayah* päivän lopulla, että *bayith-YHWH* huoneen vuori *hehariym /har* seisoo *nakhon /kuwn* vahvana *pystysuora* vuorten *miG'vaot /gib'ah* huipulla ja on kukkuloita korkeampi, ja kaikki kansat virtaavat sinne.
3. Ja sinne kulkee paljon kansaa, ja he sanovat: "tulkaat, astukaamme *eL-Har-YHWH* *eL-bayith* **Elohey** Jakob tai Jakov huoneen vuorelle, että Hän opettaisi meille tiensä, ja me vaeltaisimme Hänen poluillansa." Sillä Sionista on **Torah** lähtevä, ja *udvar-YHWH* Sana Jerusalemissa.
4. Ja Hän tuomitsee pakanain keskellä, ja toimittaa oikeutta monelle kansalle. Ja he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä viikatteiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä sotaa opettele.
5. Sinä Jaakobin huonekunta, tulkaat ja vaeltakaamme **YHWH** valkeudessa *'B'or /owr!*
6. Sillä Sinä olet hyljännyt Jaakobin huonekunnan; sillä he ovat täynnä itämaisuutta [idän menoa] *gedem* ja ovat pilvistä ennustajia *w'on'niym 'anan magic* *niinkuin Filistealaiset* *KaP'lish'Tiyim palishtiy/* Pelesheth asukas ja ovat liitossa muukalais-lasten kanssa *nakh'riym /nokriy* strange, foreign, non-relative, adulterous *yas'Piyqu /caphaq* clap hands
7. Ja heidän maansa on täynnä hopeaa ja kultaa, eikä ole loppua heidän aarteillansa. Ja heidän maansa on täynnä hevosia *cuwc*, eikä ole määrää heidän vaunuillansa.
8. Ja heidän maansa on täynnä epäjumalia *'eliyr*, heidän kättensä teoksia, niitä, joita heidän sormensa ovat tehneet.
9. Sentähden on ihminen *'adam* kumartuva, etkä Sinä anna *nasa'* nostaa heille anteeksi.
10. Käy kallion koloon, kätke itsesi maan tomuun *'aphar* **YHWH** hirmuisuutta ja Hänen korkeutensa kirkkautta pakoon!
11. Ihmisten *'adam* ylpeät silmät nöyryydytetään, ja miesten *'enowsh* korska kukistuu, ja **YHWH** yksinään on korotettu sinä päivänä.
12. Sillä **YHWH** *Tz'vaot*'in päivä kohtaa kaikkia kopeita *ge'en* pride ja korkeita *ruwm* ja kaikkia korotettuja *nasa'*, ja ne alennetaan.

13. Ja kaikkia Libanonin sedripuita, noita korkeita ja korotettuja *'nasa*, ja kaikkia Basanin tammeja,
 14. ja kaikkia korkeita vuoria, ja kaikkia korotettuja kukkuloita *gib'ah*,
 15. ja kaikkia korkeita torneja, ja kaikkia varustettuja *batsar* aidattu muureja,
 16. ja kaikkia Tarsis-laivoja kauppalaiwa ym ja kaikkia kaunokuvia *hachem'Dah*
 17. Ja ihmis *'adam* -ylpeys kukistuu, ja miesten *'enowsh 'iysh* korska masentuu *shaphel*, ja **YHWH** yksinään on korotettu *sagab* sinä päivänä,
 18. ja kaikki epäjumalat *'eliyl* katoovat.
 19. Ja he menevät kallon koloihin ja maan kuoppiin **YHWH** hirmuisuutta ja Hänen korkeutensa kirkkautta pakoon, kun Hän nousee maata peljättämään.
YHWH Hadar ga'own
 20. Sinä päivänä ihmiset *ha'adam* heittävät hopeajumalansa *'elilij*, kultajumalansa *'elilij*, jotka he ovat tehneet itsellensä kumarrettaviksi, myyrille ja yököille,
 (kumarrettava kulta & hopeajumala: *'eliyl shachah* masentaa, alistua - *liekö kännykkä?*)
 21. mennäksensä kallioitten luoliin ja vuorten koloihin **YHWH** hirmuisuutta ja Hänen korkeutensa kirkkautta pakoon, kun Hän nousee maata peljättämään.
YHWH Hadar ga'own quwm 'aratz 'erets
 22. Lakatkaa siis luottamasta ihmiseen *'adam*, jonka sieraimissa vain henkäys on! sillä mistä arvosta hän on?

3. LUKU

YHWH tuomio kansansa yli.

Sillä katso, **Ha'Adown**, **YHWH Tz'vaot** poistaa Jerusalemista ja Juudasta kaiken tuen *mishen* ja turvan *mishenah*, kaiken leivän varan ja kaiken veden varan, -

2. sankarin ja sotamiehen, tuomarin ja profetan, ja velhon ja vanhuksen;

3. viidenkymmenen-päämiehen ja arvokkaan, ja neuvonantajan ja taitavan ja taikurin.

4. Ja Minä penen nuorukaiset *na'ar* heidän päämiehiksensä, ja lapsukaiset *ta'aluwl* hallitsevat heitä.

5. Kansa ahdistaa toinen toistansa, jokainen lähimmäistänsä; nuorukainen isottelee vanhusta vastaan, ja ylenkatsottu arvon ansainnutta vastaan.

6. Kun veli tarttuu veljeensä isänsä huoneessa: "sinulla on takki, ole sinä päämiehenä meille, ja tämä rappiotila olkoon kätesi korjattavana!"

7. Silloin hän sinä päivänä korottaa äänensä, sanoen: "ei minussa ole parantajaa, eikä talossani ole leipää eikä vaatteita; älkäätkö panko minua kansan päämieheksi."

8. Sillä Jerusalem on kaatunut, ja Juuda on langennut, koska heidän kielensä ja tekonsa olivat **EL-YHWH** vastaan, vastustamaan Hänen kunniansa kasvoja.

9. Heidän kasvojensa muoto todistaa heitä vastaan, ja he ilmoittavat salaamatta syntejäänsä kuin Sodoma. Voi heidän sielujansa, sillä itsellensä he pahaa *ra' rah* | *raah* **7451** tekevät!" [kts. Liite]

10. Sanokaat vanhurskaista, että heidän on hyvin; sillä töittensä hedelmän he syödä saavat.
11. Voi jumalatonta *l'rasha!* hänen käy pahoin *ra' rah* | *ra* 7451, sillä kättensä teko maksetaan hänelle!
12. Minun kansani vaivaajat *nog'sayw /nagas* ovat lapsia *'m'olel* lapsia poikia ja naiset *ishshah* heitä hallitsevat *mashal*. Minun kansani, sinun johdattajasi ovat eksyttäjiä *ta'ah*, ja sinun polkusi tien he nielevät! [Ennustus toteutuu 2000-luvulla; arabipojat kivittävät (kulttuurina), lähettävät tuhansia raketteja /v. suomikin maksaa vereoiltaan, korkein oikeus [naisia] säättää, poliisi tuhoaa kansalaisten taloja.] Niinpä sentakia:
13. **YHWH** asettuu oikeutta käymään ja nousee kansoja tuomitsemaan *diyn*.
14. **YHWH** käy tuomiolle *mishpat* kansansa vanhusten ja ruhtinastensa kanssa; "te olette viinimäen turmelleet, raadollisten ryöstö *geazelah* väkivalta on teidän huoneissanne !
15. Mikä teillä on, kun te minun kansani tallaatte ja köyhäin kasvot jauhatte?" sanoo *n'um-Adonay, YHWiH Tz'vaot*.
16. Ja **YHWH** sanoo: sentähden että Sionin tyttäret kopeilevat ja käyvät kenossa kauloin ja silmä-iskuja heittelevät ja tepsuttaen käydä astuskelevat ja jaloissansa solkia soittavat,
17. on **Adonay** Sionin tytärten rupiseksi tekevä, ja **YHWH** on heidän häpynsä *Pat'hen* jalkainväli pudenda paljastava.
18. Sinä päivänä poistaa **Adonay** solkien koristuksen ja otsanauhat ja kuuhuet
19. korvahelmet ja rannerenkaat ja kaihiverkot,
20. päätineet ja polukset ja vyötimet ja lemu-astiat ja taikakalut,
21. sormukset ja nenärenkaat,
22. juhlapuvut ja päällystakit ja vaipat ja kukkarot,
23. peilit ja hienot alushameet ja hunnut ja verkkoverhot;
24. ja löyhkä *maq* on lemun *besem* suloinen tuoksu sijassa, ja nuora vyön sijassa, ja kähäräin sijassa kaljupää, ja vannevaatteiden sijassa ahdas säkki; arpi *küy* polttomerkki kauneuden sijassa.
25. Sinun miehesi kaatuvat miekan kautta, ja sinun väkeväsi sodassa.
26. Silloin sen portit vaikeroivat ja valittavat, ja se on hävitettynä ja istuu maassa.

4. LUKU

Ja seitsemän vaimoa tarttuu yhteen mieheen sinä päivänä, sanoen: "omaa leipää me syömme ja omilla vaatteilla me vaatetamme itsemme; anna meidän tulla nimitetyksi sinun nimelläsi; ota pois meidän häpeämme."

2. Sinä päivänä **Jeshua/Tsemach YHWH** (Vesa, verso) on oleva kauneudeksi ja kunniaksi, ja maan hedelmä kopeudeksi ja kirkkaudeksi Israelin pelastetuille.

3. Ja tapahtuu, että joka on Sionissa jälellä, ja joka on jäänyt Jerusalemiin, (*Birusalem*) se pyhäksi *qadowsh* kutsutaan, kaikki kal-hakatov, jotka ovat elävain *lachayim* (lukuun kirjoitetut katav) Jerusalemissa. (*Birusalam*)

4. Kun **'Adonay** on pessyt Sionin tytärten saastan *tsow'at*, ja viruttanut Jerusalemin (*Jerusalam*) verenviat sen keskeltä tuomion *mishpat* hengellä,
5. niin **YHWH** tuo *bara'*=luo kunkin paikan yli Sionin vuorella ja sen juhkakouksen yli pilven *anan* = **Jeshua** päiväksi *yowmam* ja savun ja leimuavan tulen liekin yöksi; sillä peitto *chuppah* on kaiken kunnian/kirkkauden yllä *Al-kal-kavod*. (Jumalan telttamaja)
6. ja maja *w'suKah /chukkah* *tabernacle* on oleva varjoksi päivällä *yowmam* kuumuutta vastaan ja pakopaikaksi ja suojaksi rajuilmaa ja sadetta vastaan.

5. LUKU

Minä veisaan armaalleni *yadiyd* ystäväni *dowd* virttä hänen viinimäestänsä *kerem*.
Viinimäki on ystävälläni lihavalla rinnemaalla.

2. Ja Hän kaivoi *'azaq* aidoitti sen ja perkkasi kivet siitä pois ja istutti siihen viinipuun vesoja ja rakensi tornin sen keskelle ja hakkasi viinikuurnankin siihen; ja Hän odotti sen hyviä viinimarjoja *'enab* greip kasvavaksi, mutta se kasvoi pahoja marjoja *ba'ushiyim* villigreippi.

3. Ja nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaat Minun ja viinimäkeni välillä!

4. Mitä vielä oli tehtävää viinimäelleni, jota en siinä tehnyt? Miksi Minä odotin sen kasvavaksi hyviä viinimarjoja ja se kasvoi pahoja marjoja?

5. Tahdonpa nyt ilmoittaa teille, mitä Minä teen viinimäelleni: minä poistan sen aitauksen *m'suKato /masuwkah*, että se tulee syötäväksi, ja särjen sen muurin, niin että se tulee tallattavaksi *l'mirmas /mirmac*.

6. Minä asetan sen autioksi *vatah /bathah*, eikä sitä leikata eikä kuokita; ohdakkeita ja orjantappuroita on se kasvava, ja Minä kiellän pilvet satamasta vettä sen päälle.

7. Sillä **YHWH Tz'vaot** viinimäki *qerem* on Israelin huone *bayith*, ja Juudan miehet Hänen ihanne *sha'shua* istutuksensa *neta*. Hän odotti oikeutta *mishpat*, vaan katso veren vuodatus *mispach* ahdistus tuli; Hän odotti vanhurskautta *tsadaqah*, vaan, katso, valitus *tsa'aqah* tuli.

8. Voi niitä jotka huoneen huoneeseen ryhmittävät ja pellon peltoon liittävät, siksikuin ei enää tilaa ole, ja te yksinänne keskellä maata asutte!

9. Minun korviini puhui **YHWH Tz'vaot**: totta tulevat nuo monet huoneet autioksi, nuo suuret ja komeat jäävät ilman asukkaita;

10. sillä kymmenen kyntöalan viinimaa antaa vaivoin batin mitan, ja homerin kylvö antaa efan mitan kasvun.

11. Voi niitä jotka aamulla nousevat rientääkseen viinin ääreen, ja illalla myöhään siinä viipyvät, että viini on heidät tulehduksiin saattanut!

12. Ja harppu ja kantele, rumpu ja huilu ja viini ovat heidän pidoissansa. **YHWH** töitä he eivät katsele, eivätkä Hänen kättensä tekoja näe.

13. Sentähden Minun kansani maanpakolaisuuteen tulee, kosk'ei heillä ymmärrystä *da'ath* ole, ja sen kunnialliset nälkään kuolevat ja sen yhteinen kansa janoon raukee.

14. Sentähden levittää helveti *showl* tuonela kitansa ja suurentaa *rachab* suunsa suunnattomasti; ja sinne menee alas *yarad* sen korska ja sen kohina, sen sohina ja sen iloiset *alez* ihmiset.
15. Ja ihminen *'adam* kukistuu ja mies *'iysh* alennetaan, ja korkeain silmät nöyryytetään.
16. Ja **YHWH Tz'vaot** on korotettuna tuomiossa *mishpat*, ja **Ha'EL** pyhitettynä *qadowsh* vanhurskaudessa.
17. Ja lampaat kävelevät *ra'ah* syövät niinkuin omalla laitumellansa, ja lihavia autioita muukalaiset syövät.
18. Voi niitä jotka vetävät vääryyttä *'avon* valheen *shav'* köysillä ja syntiä *chattah* niinkuin vaunuin valjaksilla!
19. jotka sanovat: "Hän jouduttakoon ja kiiruhtakoon tekoansa, että me näkisimme; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän päätös, että me tietäisimme!"
20. Voi niitä, jotka sanovat pahan *ra' rah* | *lara* **7451** hyväksi *towb* ja hyvän *towb* pahaksi *ra' rah* | *ra* **7451**, jotka tekevät pimeyden *chosek* valkeudeksi *'owr* ja valkeuden *'owr* pimeydeksi *chosek*, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!
21. Voi niitä, jotka omissa silmissänsä ovat viisaita, ja jotka omassa mielessänsä ovat taitavia *biyn* muiden yläpuolella - jesuit/nikola-itane.
(vrt. Ilm. 2:6 "...vihaat nikola-iittain tekoja, joita myös Minä, Jeshua, vihaan.")
22. Voi niitä jotka ovat sankareita viinin juonnissa ja väkimiehiä karvaan sekoittamisessa!
23. jotka jumalattoman lahjan tähden vanhurskauttavat ja ottavat vanhurskailta heidän vanhurskautensa pois!
24. Sentähden niinkuin tulen kieli syö sängin ja kuloheinä liekissä kuluu, niin heidän juurensa mätänee, ja heidän kukkansa nousee tomuna ilmaan; sillä he katsoivat ylen **YHWH Tz'vaot**in **Torat** ja pilkkasivat Israelin Pyhän Sanan.
25. Sentähden on **AKH-YHWH** (Herran viha: *'aph*) syttynyt kansaansa vastaan, ja Hän ojentaa kätensä sen yli ja lyö sitä, ja vuoret vapisevat, ja heidän raatonsa on kuin lika kaduilla. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa *'aph* lakkaa, ja Hänen kätensä on vielä ojennettu.
26. Ja Hän nostaa *nasa* lipun *nec* kaukaisille kansoille *gowy* ja viheltää heille maan ääriin, ja katso, he keveinä kiireesti tulevat *qal* lentäen.
27. Ei ole väsynyttä eikä kompastuvaista heidän joukossansa, eivät he torku eivätkä nuku, eikä heidän lannettensa vyö aukene, eikä heidän kenkänsä paula katkea.
28. Ja heidän nuolensa ovat teroitettut, ja kaikki heidän joutsensa viritetyt; heidän hevostensa kaviot ovat kallion kaltaiset, ja heidän rattaansa kuin raju-ilma.
29. Heidän huutonsa on kuin emäjalopeuran, he kiljuvat niinkuin nuoret jalopeurat ja myrisevät ja tempaavat saaliinsa ja vievät pois, eikä ole pelastajaa *natsal*. [Kts Liite 'lions club']
30. He myrisevät sen päällä sinä päivänä, niinkuin meri pauhaa; ja kun joku katsoo maata kohden, niin katso, tuskan pimeys, ja valo pimenee sen pilvitaivaalla.

6. LUKU

Kuningas Ussijan kuolinvuotena näin minä '**Adonay**n istuvan korkealla ja korottulla istuimella, ja Hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelein.

2. Serafit seisoivat Häntä ylempänä, kuusi siipeä kullakin; kahdella he peittivät kasvonsa ja kahdella he peittivät jalkansa ja kahdella he lensivät.

3. Ja he huusivat toinen toisellensa "Pyhä, pyhä, pyhä on **YHWH Tz'vaot**, koko maa on täynnä Hänen kunniatansa *kabowd!*"

4. Ja pihtipielet vapisivat huutajien äänestä, ja huone täytettiin savulla.

5. Ja minä sanoin: "voi minua, minä olen hukassa! sillä minä olen mies '*iysh*, jolla on saastaiset *tame* huulet, ja minä asun *yashab* kansan keskellä *tavek*, jolla on saastaiset *tame* huulet, ja minun silmäni ovat nähneet *ra'ah* kuninkaan *melek YHWH Tz'vaot*'in!

6. Ja minun tyköni lensi yksi serafeista *saraph*, ja hänen kädesssä oli tulinen hiili *ritspah*, jonka hän oli hohtimilla alttarilta ottanut.

7. Ja hän kosketti suutani ja sanoi: "katso, tämä kosketti huuliasi, ja sinun syntisi *chattah* on sovitettu *kaphar!*"

8. Ja minä kuulin '**Adonay** äänen sanovan: "kenen Minä lähetän, ja kuka tahtoo olla meidän sanansaattajamme?" Ja minä sanoin "tässä minä olen, lähetä minut!"

9. Ja Hän sanoi: "mene ja sano tälle kansalle 'kuulemalla kuulkaat, älkäätkä ymmärtäkö, näkemällä nähkäät, älkäätkä älytkö!'

10. Paaduta tämän kansan sydän ja tee hänen korvansa kuuroksi, ja sokaise hänen silmänsä, ettei hän näkisi silmillänsä, eikä kuulisi korvillansa, eikä hänen sydämensä ymmärtäisi, eikä hän palajaisi ja parannetuksi tulisi."

11. Ja minä sanoin: "kuinka kauan '**Adonay**?" Ja Hän sanoi: "siksi kuin kaupungit ovat tulleet autioiksi ilman asukkaita ja huoneet ilman ihmisiä ja viljamaa on hävinnyt korveksi,

12. ja **YHWH** on karkoittanut ihmiset kauas, ja suuri erämaa on syntynyt keskelle maata.

13. Ja jos siellä vielä olisi kymmenes osa, niin sekin vielä jälleen hävitetään, niinkuin tammi ja rautatammi, joiden kaaduttua kanto jääpi; pyhä siemen on se kanto.

7. LUKU

Kuningas Ahaksen epäusko. Ennustus Jeshuan syntymästä.

Ja tapahtui Ahaksen, Jotamin pojan, Ussijan pojan, Juudan kuninkaan aikana, että Resin, Aramin kuningas, läksivät ylös Jerusalemiin sotaan sitä vastaan; mutta he eivät voineet sitä voittaa.

2. Ja se ilmoitettiin Davidin huoneelle, sanoen: "Aram on asettunut leiriin Efraimiin." Silloin hänen sydämensä ja hänen kansansa sydän vapisi, niinkuin metsän puut tuulen edessä notkuvat.

3. Ja **YHWH** sanoi Jesajalle *EL-Jeshajahu*: "Mene heti Ahasta vastaan, sinä ja sinun poikasi SearJasub, ylimmäisen lammikon vesikanavan päähän, Vanuttajan pellon tielle.
4. Ja sano hänelle: varo itsesi, ja ole alallas, älä pelkää, ja älköön sydämmes rauetko noitten kahden savuavan kekäleenpään tähden, Resinin ja Aramin ja Remaljan pojan vihan tähden.
5. Sentähden että Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat päättääneet pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 sinua vastaan, sanoen:
6. 'Menkäämme Juudaan, peljättäkäämme sitä ja valloittakaamme se itsellemme ja pankkaamme kuninkaaksi siihen Tabeelin poika',
7. niin sanoo **Adonay** **YHWH** näin: ei se pidä paikkaansa, eikä se tapahdu.
8. Vaan Damasko on oleva Aramin päänä ja Damaskon päänä Resin, ja vielä on 65 vuotta, niin Efraim hajoaa olemasta kansana.
9. Ja Efraimin päänä on Samaria oleva, ja Samarian päänä Remaljan poika; jollette usko, niin ette vahvana pysy!"
10. Ja **YHWH** jatkoi puhettansa Ahakselle, sanoen:
11. Pyydä itselles merkki **YHWH** '**Eloheykha**, pyydä alhaalta syvyydestä '*amaq qabahh /showl* helvetti, hades tahi ylhäältä korkeudesta *ma'al*."
12. Mutta Ahas sanoi: "en pyydä enkä kiusaa **Et-YHWH**."
13. Ja Hän sanoi: "kuulkaat te Davidin huonekunta: vähäkö se teistä on väsyttää ihmisiä, kun te väsyttätte **Et-'Elohay**."
14. Sentähden '**Adonay** itse *huw*' antaa teille merkin: katso neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää Pojan ja kutsuu Hänen Nimensä: **Immanuel**. [**Jeshua**] *'almah hareh yalad ben qara' shmo 'Immanuel*
15. Voita ja hunajaa Hän syö siihen asti että hän tietää hyljätä pahan *ra' rah* | *Bara* 7451 ja valita hyvän.
16. Sillä ennenkuin tämä Poikanen tietää hyljätä pahan *ra' rah* | *Bara* 7451 ja valita hyvän *towb*, joutuu se maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut, autioksi.
17. Sinunkin ylitses ja sinun kansasi ylitse tuottaa **YHWH** ne päivät, joita ei ole ollut siitä päivästä saakka, kun Efraim Juudasta erosi, - Assurin kuninkaan.
18. Ja tapahtuu sinä päivänä, että **YHWH** viheltää *sharaq* kärpäsillem *laZ'vuv /zebuwb* pistävä kärpänen, jotka ovat Egyptin jokien päässä, ja mettisille *dabowrah* mehiläinen, jotka ovat Assurin maassa;
[beelzebub or beelzebul: בַּעַל זְבֻב Ba'al Zəvūv, a Filistean baal, Ekron,]
19. ja he tulevat ja sijoittavat itsensä kaikki louhikko - laaksoihin ja vuorten rotkoihin ja kaikkiin pensastoihin ja kaikille laidun-maille.
20. Sinä päivänä ajelee '**Adonay** pään *rosh* ja jalkojen karvat *regel* jalka/häpykarvat tuolla puolen virran palkatulla pertaveitsellä, Assurin kuninkaalla, ja hän parrankin *zagan* ottaa pois.
21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies karjaksensa elättää nuoren lehmän ja kaksi lammasta.
22. Ja tapahtuu, että hän maidon tulon tähden syö voita; sillä voita *chemah* juusto ym ja hunajaa *dabash* hunaja, siirappi syövät kaikki, jotka keskelle maata jäävät jällelle.

23. Ja tapahtuu sinä päivänä, että kaikki paikat joissa oli tuhat viinipuuta, tuhannen maksavaa, ovat ohdakkeitten ja orjantappurain vallassa.

24. Nuolilla ja joutsilla mennään sinne, sillä koko maa on ohdakkeina ja orjantappuroina.

25. Ja sinä et voi orjantappurain pelvosta mennä niille vuorille, joita kuokalla kuokittiin, vaan ne ovat härkäin laiumina ja lammasten tallattavina.

8. LUKU

Ja **YHWH** sanoi minulle; ota itselles suuri taulu *GiLayon /gillayown* ja kirjoita siihen ihmisen *'enowsh kuolevainen* kirjoituksella; saalis joutuu, ryöstö rientää. **LeMaher Shalal Hash Baz**

2. Ja Minä tahdon ottaa itselleni uskollisiksi *'aman* todistajiksi pappi Urian ja Sakarjan, Berekjan pojan *ben yeberekyahu* Jahh-siunattu poika.

3. Ja minä lähestyin profetissaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Ja **YHWH** sanoi minulle: "kutsu hänen nimensä **LeMaher Shalal Hash Baz**!"

4. Sillä ennekuin tämä poikanen saattaa sanoa : 'isäni' ja 'äitini', kannetaan Damaskon tavara ja Samarian saalis Assurin kuninkaan edellä."

5. Ja **YHWH** jatkoi vielä puhettansa minulle sanoen:

6. "Sentähden että tämä kansa hylkää Siloan hiljaa juoksevat vedet ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan iloa,

7. niin sentähden, katso, **'Adonay** tuottaa heidän ylitsensä tuon väkevän ja suuren virran vedet, Assurin kuninkaan ja kaiken hänen kunniansa. Ja he nousevat kaikkien parrastensa yli ja menevät kaikkien rantainsa yli.

8. ja tunkeutuvat Juudaan, kuohuvat ja tulvivat, kaulaan saakka nousevat, ja niiden siipien haarat täyttävät sinun maasi avaruuden, o **'Immanu'EL**.

9. Raivotkaat kansat ja murtukaat! Ja ottakaat korviinne, kaikki te kaukaiset maat! Varustakaat itsenne, ja sortukaat; Varustakaat itsenne, ja sortukaat!

10. Tehkää päätös ja se raukeaa. Sanokaat sana, niin ei se pidä paikkaansa; sillä **Imanu 'EL (JESHUA)** on kanssamme!

11. Sillä näin sanoi **YHWH** minulle, kun Hänen kätensä painoi ja Hän varoitti minua käymästä tämän kansan tiellä, sanoen:

12. Älkää sanoko kapinan liitoksi kaikkea mitä tämä kansa kapinan liitoksi sanoo; ja älkää peljätkö mitä se pelkää, älkäätkä sitä vavisko *'aratz*!

13. Pyhittäkää **ET-YHWH Tz'vaot**, ja Hän olkoon teidä pelkonne *moraakhem /mowra'* ja Hän olkoon teidän vavistuksenne *taariytzu /'aratz | taq'Diyshu /qadash*!

14. Niin Hän on oleva pyhäkkö (teille pyhäksi pakopaikaksi), mutta (**HÄN/Jeshua tulee**) loukkauskiveksi ja kompastuksen kallioksi molemmalle Israelin huonekunnalla, paulaksi ja satimeksi Jerusalemin asukkaille.

15. Ja moni heistä kompastuu ja lankeaa ja särkyy ja kiedotaan ja saadaan kiinni.

16. Kiinnitä todistus, lukitse **Torat** - Minun opetuslapsiini *B'liMuday /limmuwd*!

17. Ja minä tahdon odottaa **La-YHWH** joka kätkee kasvonsa Jaakobin huonekunnalta, ja minä toivon Häneen.

18. Katso, minä ja ne lapset *yeled*, jotka **YHWH** minulle antoi *nathan*, ovat merkiksi *'owth* ja tunnustähdiksi *ul'mof'tiyim /mowpeth* Israelissa **YHWH Tz'vaot'**ilta, joka asuu Sionin vuorella.

19. Ja kun he sanovat teille:"kysykää noidilta ja tietäjiltä, jotka kuiskuttelevat ja supisevat, niin sanokaat: "eikö kansa pidä **'El-Elohayw** kysymän, vai pitääkö elävien puolesta kuolleilta *el-haMetiyim /muwth* kysyttämän?"

20. "**LeTorat** Lakiin ja Todistukseen *w'lit'udah /ta'uwdah!*" - He ei tämän Sanan *dabar* mukaan lausu, koska heissä valoa *sachar* ei ole.

(1928: Ellei ne tämän sanan mukaan lausu, niin ei heillä ole aamunkoittoa.)

21. Ja he kulkevat siinä ahdistettuina ja nälkäisinä. Ja tapahtuu, kun he ovat näljissänsä, että he vihastuvat *gatsaph* raivota ja kiroovat kuninkaansa ja **uvElohayw**; he kääntyvät korkeutta kohden *ma'al*,

22. ja katsahtavat maan puoleen, vaan katso: ahdistusta *tsarah* female_rival vaan on, ja pimeyttä *chashekah* ja tuskan sumua *ma'uwp* häpeänpeitossa, ja he ovat syösty synkeyteen *'aphelah* epäonni.

23. (Tämä jae on KJV -'alkutekstistä', kuuluneen Lukuun 9:1.) Sillä pimeyttä ei ole siellä, jossa ahdistus on. Ensimmäisenä aikana on Hän halveksinut Sebulonin ja Naftalin maan; ja viimeisenä on Hän kunniaan saattava meren tien, Jordanin tuonnimmaisesta puolesta, (Galilea) pakanain piiriin.

9. LUKU

Jeshuan syntymisen ennustus, nimiä ja valtakunta.

(2.)Se kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren *gadowl* valkeuden *'owr*; jotka asuvat kuoleman *tsalmaweth* varjon maassa, niiden ylitse valkeus *'owr* paistaa. (Jaenumerot siirretty eteenpäin)

2.(3.) Sinä olet lisännyt kansan, Sinä olet saattanut sille suuren ilon; he iloitsevat Sinun edessä, niinkuin leikkuuajana iloitaan, niinkuin saaliin jaossa riemuitaan.

3. Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkinsa vitsan ja heidän vaatijansa sauvan olet Sinä särkenyt *chathath*, juuri kuin Midianin päivänä.

4. Sillä kaikki sotamelskeessä käytetyt jalkineet ja verellä tahratut vaatteet poltetaan ja tulevat tulen ruuaksi.

5. Sillä lapsi *ki-yeled* on meille syntynyt, Poika *ben* on meille annettu *nathan-lanu*, ja Hänen hartioillansa on **HaMishrah EL-SHIKEMO** empire herraus, ja Hänen Nimensä *shmo* kutsutaan:

- **'Pele** Ihmeellinen,
- **Joz** Neuvonantaja,
- **EL Gibowr** Väkevä Jumala,
- **Avi-'Ad** Ijankaikkinen Isä,

- Sar-Shalown Rauhan Ruhtinas. (kts Liite)

6. Ja Hänen **HaMishrah** empire on suureksi *marbeh* tuleva ja Hän saattaa loppumattoman rauhan *shalown* Davidin istuimelle ja Hänen valtakunnallensa; ja Hän on sen oikeudella *mishpat* ja vanhurskaudella *tsadaqah* tukeva ja vahvistava hamasta nyt niin ijankaikkiseen asti. **YHWH Tz'vaot**'in kiivaus on sen tekevä *'asah*.
7. '**Adonay** on lähettänyt sanan *dabar* Jaakobissa ja se on laskeutunut alas Israelissa,
8. ja tuon on kaikki sen kansa tunteva, Efraim ja Samarian asukas, jotka ylpeydessä ja sydämmen kopeudessa *ga'avah* pride sanovat:
9. "Tiilikivet putosivat alas, mutta me rakennamme vuojonkivillä; metsäfiikunapuut hakattiin poikki, ja me panemme sedripuita sijaan."
10. Sillä **YHWH** nostattaa hänen päällensä Resinin ahdistajat ja yllyttää hänen vihollisensa.
11. Aram idästä ja Filistea lännestä; ja he täydellä suulla syövät Israelin. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa *'aph* lakkaa, vaan vielä on hänen kätensä ojennettu.
12. Mutta kansa ei käänny kurittajansa tykö, eivätkä he **YHWH Tz'vaotia** etsi.
13. Sentähden hakkaa **YHWH** Israelin pään ja hännän, palmupuun ja rydin, yhtenä päivänä, -
14. Vanhus ja arvokas, se on pää; ja profetta, joka valhetta opettaa, se on häntä.
15. Sillä tämän kansan johdattajat ovat eksyttäjiä, ja sen johdatettavat kadotettuja.
16. Sentähden ei '**Adonay** iloitse sen nuorukaisista, eikä armahda sen orpoja ja leskiä, sillä kaikki he ovat jumalattomia ja pahanilkisiä ja jokainen suu puhuu hulluutta. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa *'aph* lakkaa, vaan vielä on Hänen kätensä ojennettu.
17. Sillä pahuus *rish'ah* palaa tulena, orjantappuroita ja ohdakkeita se syöpi ja synkän metsän sytyttääpi, ja savuna ilmaan vyöryy.
18. **YHWH Tz'vaot**'in vihasta *B'ev'rat /'ebrah* on maa poltettu ja kansa on kuin tulen ruoka. Ei he toinen toistansa sääli.
19. Vaan kukin raastaa oikealta puolelta, eikä tule ravituksi; kukin syöpi käsivartensa lihaa:
20. Manasse Efraimia, Efraim Manassea, molemmat yhdessä Juudaa. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa *'aph* lakkaa, vaan vielä on Hänen kätensä ojennettu.

10. LUKU

Assurin hävitys, Sionin pelastus.

Voi niitä jotka vääriä lakeja *chaqah* tekevät ja jotka turmiollisia *'aven* sääntöjä *cheqah* kirjoittavat,

2. kääntääksensä *natah* vaivaiset oikeuden turvista ja ryöstääksensä minun kansani köyhäin oikeuden, että lesket heidän saaliiksensa tulisivat ja he orvot ryöstäisivät!

3. Ja mitä te teette etsikön päivänä *P'quDah /paquddah* ja hävityksessä, joka kaukaa tulee? Kenen tykö te pakenette apua *Le'Ezrah* **Jeshua** saamaan? Ja kenen haltuun te jätätte tavaranne?
4. Ei auta muu, kuin kumartua vankien alle ja langeta tapettujen alle. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa *'aph* lakkaa, vaan vielä on Hänen vihansa ojennettu.
5. Voi Assuria, vihain vitsaa; minun julmuuteni on sauvana hänen kädessänsä.
6. Jumalatonta kansaa vastaan Minä lähetän hänet ja Minun vihani kansaa Minä käsken hänet, saalista saamaan, ja ryöstöä ryöstämään ja panemaan sitä tallattavaksi, katujen loan kaltaiseksi.
7. Mutta hän ei niin ajattele, eikä hänen sydämensä niin arvele, vaan hävittämään *shamad* sydämmestänsä aikoo ja juurittamaan epälukuisia kansoja.
8. Sillä hän sanoo: "eivätkö minun päällysmieheni ole kaikki kuninkaita?"
9. Eikö Kalnolle käynyt kuin Karkemille? Eikö Hamatille, kuin Arpadille? Eikö Samarialle kuin Damaskolle?
10. Niinkuin käteni käsitti epäjumalien *'eliyl* valtakunnat, vaikka heidän epäjumalansa *paciy*l patsaat olivat useammat kuin Jerusalemin ja Samarian,
11. niin enkö ole tekevä Jerusalemille ja sen epäjumalille *'eliyl* , samoin kuin tein Samarialle ja sen epäjumalille *paciy*l patsaat ?"
12. Ja tapahtuu, kun **'Adonai** on päättänyt kaikki työnsä Sionin vuorella ja Jerusalemissa, että Minä kosten Assurin kuninkaalle hänen sydämmensä ylpeyden hedelmän ja hänen silmäinsä loisteen.
13. Sillä hän on sanonut: "minun käteni voimalla minä sen tein ja minun viisaudellani, sillä taitava minä olen. Minä olen siirtänyt kansain rajat ja riistänyt heidän tavaransa ja niinkuin härkä puskenut hallitsijat alas.
14. Ja minun käteni on käsittänyt kansain tavarat, niinkuin linnun pesän, ja niinkuin hyljätyitä munia kootaan, olen minä koonnut koko maan, eikä ole sitä ollut joka olisi siipeänsä liikuttanut, tahi suutansa avannut tahi kirahtanut."
15. Kerskaako kirves sitä vastaan joka sillä hakkaa, vai isotteleeko saha vetäjänsä vastaan? Juuri kuin vitsa liikuttaisi nostajaansa!
Juuri kuin sauva pysyyn saisi sen, joka ei puu ole!
16. Sentähden lähettää **YHWH Tz'vaot** hänen lihaviinsa *mashman* hivutustaudin, ja hänen kunniansa alle sytytetään tuli, samanlainen kuin tulen liekki *'esh*.
17. Ja Israelin valkeus *'owr* tulee tuleksi *'esh*, ja sen Pyhä liekiksi *lehabah*, ja se sytyttää ja syö hänen orjantappuransa ja ohdakkeensa yhtenä päivänä.
18. Ja se kaluaa hänen metsänsä ja puistonsa *karmel* kunnian ytimeä lihaan saakka, ja hän on oleva niinkuin kuolintautia sairastava *nacac macac*.
19. Ja hänen metsänsä puitten jätteet ovat vähäiset; poikanen ne kirjoittaa.
20. Ja tapahtuu sinä päivänä, ettei Israelin jätteet, eivätkä Jaakobin huonekunnan pelastuneet enää turvaa kurittajaansa *al-maKehu /nakal* iskeä, vaan turvaavat **ALYHWH** Israelin Pyhään, Totuudessa *'Emeth*.
21. Jätteet *sha'ar* jäljellejääneet kääntyvät *shuwb* palaavat, Jaakobin jätteet, väkevän **'EL-AL** tykö.

22. Sillä vaikka sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hieta, niin sen jätteet *sha'ar* jäljellejääneet kääntyvät *shuwb* palaavat. Hävitys *killayown* on päätetty, se tulvii vanhurskautta. *tsadaqah*
23. Sillä hävityksen päätöksen toimittaa '**Adonay YHWH Tz'vaot**, keskellä koko maata *'eretz*.
24. Sentähden sanoo '**Adonay YHWH Tz'vaot**, näin: älä pelkää minun kansani joka Sionissa asut, Assurin tähden; vitsalla vaan hän sinua lyö, ja sauvansa hän sinua vastaan nostaa, Egyptin lailla.
25. Sillä vielä on aivan vähän aikaa, niin hirmuisuus on la'annut, ja Minun vihani *'aph* on kääntynyt heidän surmaksensa.
26. Ja **YHWH Tz'vaot** herättää ruoskan häntä vastaan, niinkuin hän löi Midianin Orebin vuorella, ja Hän on ylentävä sauvaansa, niinkuin Hän nosti sen merta vastaan Egyptissä.
27. Ja tapahtuu sinä päivänä, että hänen kuormansa irtautuu sinun hartioiltasi ja hänen ikeensä kaulastasi, ja ijes särkyä *chabal voidellun kasvojen edessä* (lihavuuden tähden). *chabal paniym shemen*
28. Hän tulee Aijatiin, kulkee Migronin kautta, jättää tavaransa Mikmasiin. Hän käy solan kautta; he pitävät yösjaa Gebassa; Rama peljästyä; Saulin Gibeaa pakenee.
30. Korota äänesi, tytär Gallim, kuuntele Laisa! voi onneton Anatot!
31. Madmena pakenee; Gebimin asukkaat ovat pakosalla.
32. Vielä päivän pysähtyy hän Nobissa; hän huiskuttaa kättänsä tytär Sionin vuorta vastaan, Jerusalemin kukkulaa kohti.
33. Katso '**Adown YHWH Tz'vaot** on hakkaava oksan kauhealla *ma'aratsah* terror voimalla, ja nuo kasvulta korkeat kaatuvat, ja nuo ylpeät lankeevat.
34. Ja sakea metsä *cabak* kirveellä hakataan, ja tuo Libanon väkevän kautta kaatuu.

11. LUKU

Jeshua ja Hänen Valtakuntansa

Ja vitsa on nouseva Isain *Jatsa* kannosta, ja Vesa *Jyshaj* **Jeshua** hedelmöitsevä Hänen juurestansa.

2. Ja Hänen **Jeshua** päällänsä lepää **YHWH** henki *ruwach*, Viisauden *chakemah* ja Taidon *vinah* henki, Tiedon *etsah* ja **YHWH** Pelvon *daath* henki.

Suomi-käännös ei missään tunne kaikkia heitä - sillä tähän kumoaa katolis-compatible-kirkon keksimän Egyptin kolminaisuuden, katso alta:

1. **YHWH** henki *ruwach*
2. **Viisaus** *chakemah ruwach*
3. **Ymmärrys** *vinah ruwach*
4. **Taito** *etsah ruwach*
5. **Voima** *gevorah ruwach*

6. Tieto *daath ruwach*

7. YHWH pelko *Jereat* (Strong's: *Yirah*) *ruwach*

Huom. Lisäksi Tästä alkukielisestä listasta '**puuttuu**' '*Pyhä Henki*', aivan kuten aivan kaikki viittaukset kolminaisuuteen – jotka keisari/ OSIRISjumala Konstantinus kehitti oman katolistestamentiinsa - vuonna 325 Nikeassa. Lue Liite, web sivun dokumentit.

“Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.“

“**Sh'ma Yis'rael, YHWH Eloheynu, YHWH ECHAD!**” 5. Moos. 6:4

3. Ja **YHWH Pelko** *Jereat* on **Hänelle** hyvä haju, eikä Hän tuomitse silmänäöltä eikä nuhtelee korvakuulolta.
4. Vaan **Hän** tuomitsee vaivaiset vanhurskaudessa, *tsedeq* ja toimittaa oikeutta *miyshowr* maan raadollisille. Ja **Hän** lyöpi maata suunsa sauvalla, ja huultensa hengellä tappaa jumalattoman *rasha'*.
5. Ja vanhurskaus *tsedeq* on **Hänen** lanteittensa vyö, ja uskollisuus *emuwnah* **Hänen** kuvettensa side.
6. Ja susi asuu lampaan kanssa ja pardi makaa vuohen kanssa, ja vasikka ja jalopeura ja syöttöhärkä yhdessä syövät, ja poikanen niitä paimentaa.
7. Ja lehmä ja karhu käyvät samalla laitumella, heidän sikiönsä yhdessä makaavat; ja jalopeura syö olkia niinkuin härkä.
8. Ja imeväinen lapsi *yanaq* leikittelee vaskikäärmeen kololla ja kyykärmeen luolaan pistää vieroitettu *gamal* kätensä.
9. Ei kenkään pahaa tee eikä turmele koko Minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä **ET-YHWH** tuntoa, niinkuin vedet peittävät meren.
10. Ja tapahtuu sinä päivänä, että pakanat *gowy* etsivät **Jeshuaa** Isain juurta, joka seisoo kansain lippuna, ja Hänen leposijansa on kunnia.
11. Ja tapahtuu sinä päivänä, että '**Adonay** vielä toisen kerran ojentaa kätensä lunastamaan kansansa tähteitä, jotka jääneet ovat Assurista ja Egyptistä ja Patroksesta ja Kuusista, Eelamista ja Sinearista ja Hamatista ja meren saaristosta.
12. Ja Hän nostaa *nasa'* lipun *nec* pakanoille ja kokoo Israelin karkoitettut ja keräilee Juudan hajotettut neljästä maan äärestä.
13. Ja kiivaus *qin'ah* kateus Efraimia vastaan katoaa ja Juudan viholliset hävitetään; ei Efraim kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdista Efraimia.
14. Vaan he karkaavat Filistealaisten päälle, yhdessä he itämaan ryöstävät; Edom ja Moab ovat heidän saaliinsa, ja Ammonin ~~lapset~~ pojat ovat heille kuuliaisit.
15. Ja **YHWH** kiroaa *charam* tuhoaa Egyptin meren lahden, ja liikuttaa kätensä virtaa vastaan väkevällä tuulellansa, ja lyö sen seitsemäksi puroksi ja tekee sen kengin käytäväksi.
16. Ja tie on oleva Hänen kansansa jätteille, jotka ovat jääneet Assurista, niinkuin tie oli Israelilla sinä päivänä, kun hän Egyptin *Mitsrayim* maalta läksi.

12. LUKU

Kiitos-virsi Jeshuan valtakunnassa.

Ja sinä päivänä olet sinä sanova: "minä kiitän Sinua **YHWH**, että olit vihainen *'anaph* minulle; sillä Sinun vihasi *'aph* lakkasi *shuwb* kääntyi ja Sinä lohdutit *nacham* minua.

2. **EL Jeshuati**, olen turvassa enkä pelkää; **Yahh YHWH 'OZ** - *zimrath* virteni Hän On **LiJshuah** pelastukseksi

Katso autuuteni Jumala, minä olen turvassa, enkä pelkää; sillä Herra, Herra on väkevyyteni ja virteni, ja Hän on minun autuuteni. (Halle 1928)

- *autuuteni* = Jeshuati,

- *autuus* = Jeshua/*Yuwshuw'ah*

- *oz'*: voima(ni), väkevyyteni = *strength, force, security, majesty, praise*

- *pelastukseksi* LiJshuah

3. Ja te saatte ilolla ammentaa vettä **HaJeshuah** autuuden lähteistä *mimaajmej*.

4. Ja te sanotte sinä päivänä: "kiittäkää **LEYHWH** saarnatkaa Hänen Nimeänsä, julistakaat kansoissa *baamim* Hänen työnsä, ilmoittakaat että Hänen Nimensä on Korotettu! - **Nisegaw Shemo !**

5. Ylistäkää **YHWH**, sillä jaloja on Hän tehnyt; koko maa sen tietäköön!

6. Huuda ja riemuitse, Sionin asukas, sillä suuri *gadawl* on sinun keskelläsi Israelin Pyhä!

13. LUKU

Ennustus Babelista, (*Babelin Kuorma*) jonka **Jesaja Jeshajahu**, Amosin poika näki.

2. Nostakaat lippu paljaalle kalliolle, huutakaat heille korkealla äänellä; viittokaat kädellä, että he ruhtinasten porteista tulisivat sisälle.

3. Minä olen antanut käskyn pyhitetyilleni ja olen kutsunut vihani toimeen sankarini, jotka kerskaavat Minun kunniastani.

4. Kuule! vuorilla on niinkuin suuren kansan kohina! Kuule kokoontuneitten kansakuntien kohinaa! **YHWH Tz'vaot** on sotajoukkoa tarkastamassa.

5. He ovat tulleet kaukaiselta maalta, taivaan ääristä *miq'tzeh /qatseh* extremity *haShamayim* , **YHWH** ja Hänen vihansa aseet *ukh'ley /kaliy*, koko maata hävittämään.

6. Valittakaat, sillä **YHWH** päivä on läsnä; se tulee kuin kaikkivaltiaan hävitys.

7. Sentähden kaikki käsivarret vaipuvat, ja kaikki ihmisten sydämmet sulavat.

8. Ja he kauhistuvat, tuskat ja kivut käsittävät heitä; niinkuin synnyttäjä he kiemurtelevat, he hämmästyneinä katsovat toinen toistansa, tulipunaiset ovat heidän kasvonsa.

9. Katso, **Jom-YHWH** päivä tulee kauheana, kiukulla ja vihan vimmallalla, maata autioksi asettamaan ja sen syntisiä sieltä teloittamaan.

10. Sillä taivaan tähdet ja heidän tähtikehänsä eivät valollansa loista, aurinko pimenee noustessansa eikä kuu valollansa kumota.

11. Minä koston maanpiirille pahuuden *ra' rah* | *raah* 7451 ja jumalattomille heidän rikoksensa; ja Minä lakkautan röyhkeitten kopeuden ja hirmuvaltaisten ylpeyden Minä nöyryytän.
12. Minä teen miehen kultaa kalliimmaksi ja ihmisen Ofirin kultaa arvokkaammaksi.
13. Sentähden Minä liikutan taivaat, ja maa vapisee *w'tir 'ash /ra'ash* undulate, spring 7493 paikaltansa **YHWH Tz'vaot** 'in vihan tähden ja Hänen hirmuisen vihansa päivän tähden.
14. Ja tapahtuu niinkuin karkoitettulle vuohelle ja niinkuin lammaslaumalle jolla kokoilijaa ei ole, että kukin kääntyy kansansa puoleen ja että kukin pakenee omalle maallensa.
15. Jokainen, kuin tavataan, se lävistetään, ja joka kiinni saadaan, se miekalla kaadetaan.
16. Ja heidän imeväisensä rutistetaan heidän silmänsä nähden, heidän huoneensa ryöstetään, ja heidän vaimonsa raiskataan.
17. Katso! Minä yllytän heidän päällensä Medelaiset, jotka eivät hopeata kysy eikä kullasta huoli.
18. Ja joutset kaatavat nuoret miehet ja kohdun hedelmää he eivät armahda, eikä heidän silmänsä ~~lapsia~~ poikia sääli.
19. Ja Babelille, kuningaskuntain kaunistukselle, Kaldealaisten kopeuden koristukselle, on käypä samoin kuin Sodomalle ja Gomorralle, jotka **'Elohiym** kukisti.
20. Ei siellä enää asuta, eikä asuntoa pidetä suvusta sukuun; ei arabialainen siellä majaile, eikä paimenet siellä lepää.
21. Vaan korven pedot siellä lepäilevät, ja heidän huoneensa ovat täynnä huuhkajia; ja kamelikurjet siellä asuvat, ja metsän peikot siellä hyppelevät.
22. Ja kirjavat sudet ulvovat heidän linnoissansa, ja villikoirat heidän huvihuoneissansa. Ja Hänen aikansa on kohta tuleva, eikä Hänen päivänsä viivy.

14. LUKU

Sillä **YHWH** armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja asettaa heidät omaan maahansa; ja muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin huonekuntaan.

2. Ja kansat ottavat heidät ja vievät heidät asuinpaikoille; mutta Israelin huonekunta pitää nämä **YHWH** maalla palvelijoina ja piikoina. Ja he vangitsevat vangitsijansa ja hallitsevat vaivaajansa.

3. Ja tapahtuu sinä päivänä, jona **YHWH** sinulle levon antaa vaivastasi, levottomuudestasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinua orjana pidettiin,

4. että sinä veisaat tämän virren Babelin kuningasta vastaan ja sanot: "Kuinka vaivaaja on perikatoon joutunut, kuinka raskaus on loppunut?!"

5. **YHWH** on särkenyt jumalattomain vitsan, haltijan valtikan,

6. joka kiukussa löi kansoja lakkaamatta, joka vihassa polki sukukuntia ja ne säälimättä tallasi.

7. Koko maa on saanut levon ja rauhan, ja riemuitsee ilossa.

8. Kypressitkin iloitsevat sinun tähtesi ja Libanonin sedripuut: 'siitä saakka kun sinä maata panit, ei nouse kukaan meitä hakkaamaan.'

9. Tuonela, tuolla alhaalla, liikkuu sinun tähtesi ja ottaa sinun tuloasi vastaan; se herättää sinun tähtesi haamut, kaikki maailman mahtavat, nostaa istuimillansa kaikki kansain kuninkaat.

10. Kaikki ne vastaavat ja sanovat sinulle: 'sinäkin olet riutunut kuin mekin, olet tullut meidän veroiseksi.'

11. Alas tuonelaan on astunut sinun korskasi, sinun huilusi hälinä; toukat ovat vuoteenas, ja peitteenäs madot.

12. Kuinka olet taivaasta pudonnut, sinä kirkas kointähti? Kuinka olet maahan kaatunut sinä kansain kukistaja? (ra rah – tuhottu!)

13. Sinä sanoit sydämessäs: 'taivaaseen tahdon minä astua; **Lekokevej-EL** tähtien yli minä istuimeni korotan ja istun todistuksen vuorelle pohjan perillä.

14. Minä nousen pilvien päälle ja asetan itseni **Le-Elyown** korkein vertaiseksi.

15. Ja nyt sinä tuonelaan työnnetään, haudan *showl* pohjaan.

16. Jotka sinut näkevät, he katselevat sinua ja ajattelevat sinusta: 'tuoko on se mies, joka pani maan tärisemään ja kuningaskunnat vapisemaan,

17. joka teki maan erämaan kaltaiseksi ja hävitti sen kaupungit eikä päästänyt sen vankeja kotiin?'

18. Kaikki kansakuntain kuninkaat lepäävät kunnialla, kukin hautakammiossansa.

19. Mutta sinä olet heitetty haudasta niinkuin hylkyvesa; tapettujen, miekalla lävistettyjen ja haudan kiville alas painettujen peitoksi, niinkuin tallattu raato.

20. Sinä et tule hautaan niinkuin he, sillä sinä olet maasi turmellut, kansasi tappanut; ei pahan-elkisten siementä ijankaiken muistella.

21. Valmistakaat teurastuslava hänen lapsillensa, heidän isäinsä pahain tekojen tähden! He eivät nouse maata valloittamaan ja maan pintaa kaupungeilla täyttämään."

22. Ja Minä nousen heitä vastaan sanoo *n'um* **YHWH Tz'vaot**, ja Minä hävitän Babelilta nimen ja sen jätteet, sikiön ja suvun, lausuu *n'um*-**YHWH**.

[Neum = N'um -riippuen käännösversiosta] *Neum* =sanoo

23. Minä teen sen siilien perinnöksi ja vesikuljuksi; ja Minä lakaisen sen pois hävityksen luudalla, sanoo *n'um* **YHWH Tz'vaot**.

24. **YHWH Tz'vaot** on vannonut, sanoen: totta totisesti, niinkuin Minä ajattelin, niin se tapahtuu, ja niinkuin Minä päätin, niin se käy.

25. Assur on kukistettava Minun maassani, ja Minun vuorellani Minä hänet tallaan. Ja hänen ikeensä irtautuu heidän niskoiltansa ja hänen kuormansa lähtee heidän hartioiltansa.

26. Tämä on se päätös, joka on päätetty koko maasta; tämä on se käsi, joka on ojennettu kaikkia kansoja vastaan.
27. Sillä **KY-YHWH Tz'vaot** on päättänyt, ja kuka sen kumoo? Ja Hänen kätensä on ojennettu, ja kuka sen kääntää?
28. Kuningas Ahaksen kuolinvuotena tapahtuu tämä ennustus:
29. Älä kovin iloitse sinä Filistea, että se vitsa on taitettu, joka sinua löi; sillä vaskikärmeen juuresta nousee kyykäärme, ja sen hedelmänä on lentävä tulikärme (kuin Filistealaisten kassam -raketin kiemura savuvana).
30. Kurjimmatkin käyvät paimenessa ja vaivaiset rauhassa lepäävät; mutta sinun juuresi Minä näljällä kuoletan, ja sinun jätteesi tapetaan.
31. Valita, portti, huuda, kupunki! sinä Filistea olet kokonansa raukeneva! sillä savu nousee pohjoisesta, eikä ole yhtään jääpynyttä heidän joukossansa.
32. Ja mitä sanomaa tuottavat kansain sanansaattajat? Että **YHWH** on perustanut Sionin, ja siihen Hänen kansansa kurjat luottavat.

15. LUKU

Ennustus Moabista. Sillä yhtenä yönä on ArMoab hävitetty, kadonnut; sillä yhtenä yönä on Kir-Moab hävitetty, kadonnut. (Moab, Lootin pojan sukurutsaus-suku)

2. Bat ja Dibon menevät ylös kukkulalle itkemään; Nebon ja Medban kukkuloilla valittaa Moab; kaikki päät ovat paljaat; kaikki parrat ovat leikatut.
3. Sen kaduilla puetaan säkit päälle; sen katoilla ja kaduilla valittavat kaikki ja puhkeavat itkuun.
4. Ja Hesbon huutaa, niin myös Eleale, aina Jahatsiin asti kuuluu heidän äänensä. Sentähden Moabin soturit valittavat ja hänen sielunsa on murheissaan.
5. Minun sydämeni huutaa Moabin tähden, jonka pakolaiset pakenevat aina Soariin saakka, tuon kolmivuotisen lehmän tykö; sillä itkulla noustaan Luhitin rinteitä myöten, ja hävityksen huuto kaikuu Horonaimin tiellä.
6. Sillä Nimrinin vesilähteet ovat tukitut, heinä kuivuu, ruoho katoa, vihantaa ei ole.
7. Sentähden he kantavat säästönsä ja kootut tavaransa paju-ojan yli.
8. Huuto kaikuu ympäri Moabin rajoja; sen valitus kuuluu Eglaimiin asti ja sen voivotus Beer-Elimiin.
9. Sillä Dimonin vedet* ovat verta täynnä. Ja Minä toimitan vielä muutakin Dimonin yli; jalopeuran (Lions club?) Moabin pelastettuja ja maahan jääneitä varten.

*Dimonassa plutoniumlaitos (vuotaako ? sekin OL-tavoim punaista vettä. Kts Jeremia /lopusta)

16. LUKU

"Lähetäkääት maan hallitsijan *mashal* lammasvero *kar* pukki Selasta korpea kohti tytär Sionin vuorelle."

2. Ja tapahtuu, että Moabin tyttäret ovat Arnonin luotuksilla, niinkuin lentelevä lintu, joka pesästänsä on ajettu.

3. "anna neuvo; tee päätös! Aseta varjosi keskellä päivää yön näköiseksi. Kätke pakolaiset; kulkijoita älä ilmoita!

4. Anna pakolaiseni asua sinun tykönäsi; ole Moabille suojana hävittäjää vastaan. Sillä vaivaajan *haMetz /muwtz* kiristäjä painostaa loppu on tullut; hävitys on la'annut, maasta ovat väkivaltaiset *romes* polkea kadonneet! **ROMES-Tuhottu!**

5. Ja istuin armosta *cheded* laupeus asetetaan ja sillä isuu totuudessa *'emeth* Davidin majassa *'ohel* tabernacle se, joka tuomitsee ja harrastaa oikeutta ja toimittaa pikaisesti vanhurskautta *tsedeq*."

6. Me olemme kuulleet Moabin kopeuden sangen suureksi, hänen ylpeytensä ja kopeutensa ja hänen kiukkunsa ja turhat puheensa.

7. Sentähden Moab Moabia valittaa; kaikki he vaikeroivat Kir-Haresetin rypäleleipäin tähden; te huokailette aivan väsyneinä.

8. Sillä surkastuneet ovat Hesbonin vainiot, kansakuntain päälliköt *ba'al gowy* kaasivat maahan Sibman viinipuun köynnöksen, jotka ulottuivat Jaeseriin asti ja kulkivat korven kautta, ja sen vesat laajalle levenivät ja menivät meren yli.

9. Sentähden minä Jaeserin itkulla itken Sibman viinipuuta, ja kyyneleilläni kastan sinua, Hesbon ja Eleale. Sillä sotahuuto on kajahtanut sinun suvi-tulosi ja syys-satosi yli.

10. Ja kedolla on riemu la'annut, eikä viinitarhoissa riemuita ja huudeta, eikä viiniä poljeta viinikuurnissa. Minä olen lopettanut ilohuudon.

11. Sentähden minun sydämeni kumisee kuin kannel Moabin tähden ja sisällykseni Kir-Haresin tähden.

12. Ja tapahtuu, kun Moab ilmestyy ja uhrikukkuloilla vaivaa itseänsä ja menee pyhään rukoilemaan, ei hän saa mitään toimeen.

13. Tämä on se Sana jonka **YHWH** aikoja sitten on lausunut Moabista.

14. Ja nyt lausuu **YHWH**, sanoen: "kolmen vuoden kuluessa, niinkuin palkkamiehen vuodet ovat, Moabin kunnia koko sen suuren väestön kanssa kukistuu, ja jätteet ovat aivan vähäiset, eikä suuret."

17. LUKU

Ennustus Damaskosta. Katso! Damasko on la'anut kaupunkina olemasta ja on tullut raunioläjäksi.

2. Aroerin kaupungit ovat jätetyt autioiksi; ne ovat karjalaumain omana, ja nämä makaavat, eikä ole sitä, joka ne karkoittaa.

3. Ja Efraimin linnat ovat hävitetyt; ja Damaskon valtakunta ja Aramin jätteet, ne ovat kuin Israelin ~~lasten~~ poikien kunnia, sanoo *n'um* **YHWH Tz'vaot**.

4. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Jaakobin kunnia kuihtuu ja hänen lihansa lihavuus katoaa.
5. Ja käy samoin, kuin elomiehen kootessa pystyviljaa ja hänen käsivartensa leikatessa tähkäpäitä, ja käy samoin kuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin laaksossa.
6. Ja siihen jääpi jälkiviljaa, niinkuin öljyvuuta puhdistettaessa: kaksi, kolme marjaa latvan päähän, neljä, viisi sen hedelmäpuun oksille, sanoo *n'um-YHWH 'Elohej Yis'rael*.
7. Sinä päivänä, katselee ihminen Tekijänsä puoleen, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhän puoleen.
8. Ja hän ei katso alttarien puoleen jotka hänen kätensä tekivät ja sormensa valmistivat, eikä katso kuuttaren kuvia *w'haAsheriyim /'asherah* Asera ,happy, Astarte ja päivättären pylviäitä *w'hachaManiyim /chamman* auringonpatsas **OSIRIS**.
9. Sinä päivänä ovat hänen vahvat kaupunkinsa niinkuin nuo metsän ja huipun autiot, jotka jätettiin autioiksi Israelin ~~lasten~~ poikien tullessa, ja ovat erämaana.
10. Sillä sinä unhotit **Jeshuan 'Elohej Jishecha /Yasha -**, etkä Väkevyytesi *ma'owz* **Jeshuaa Tsuwr** muistanut. Sentähden sinä ihania istutuksia istutit ja kylvit niihin vieraita* vesoja.
- *zar /zuwr* huorinteko; *turn aside, to be a foreigner, strange, profane, commit adultery*
11. Istuttamises päivänä sinä aidan panit ja aamulla sinä saatoit siemenes oraalle; elo katoaa *qatziyr* repeytyy *ned* aalto perinnön päivänä ja murhe *nachala /chalah* sairas, heikko on haikea *anash* heikko *ukh'ev /ka'eb* kärsiä fyysisesti, henkisesti.
- Kts Liite.
12. Voi paljoin kansain pauhinaa! Kuin merten pauhu ne pauhaavat; ja kansakuntain kohinaa! kuin suurten vetten kohina ne kohisevat.
13. Kansakunnat pauhaavat *Kahamot /hamah* hum, niinkuin paljoin vetten kohina (kuvaus sopii mm. radioaaltojen digitaalisignaali-kyllästyneeseen ilmakehään). Mutta Hän nuhtelee sitä; ja se pakenee kauas, ja hajoitetaan niinkuin akana myrskyssä vuorilla, ja niinkuin tuhka tuulessa.
14. Katso, illalla on kauhistus, ja ennen aamua sitä ei olekkaan. Se on meidän riistäjäimme osa ja meidän ryöstäjäimme arpa.

18. LUKU

Voi siipien suhinan *tsalatsal* maata, joka on tuolla puolen Etiopian virtoja *Kuwsh Kuusin maa*,

2. joka lähettää sanansaattajat merelle ja ruokoisissa haaksissa vesille! Menkää, te nopeat sanansaattajat, pitkäkasvuisen ja kiiltävän suvun tykö, julman kansan tykö, joka on tuota tuonnempana, käskevän ja kukistavan suvun tykö, jonka maan virrat viileksivät (CCCP ?).

3. Te kaikki jotka maassa *tebel* olette ja maan päällä asutte, katsokaat kun lippu vuorellä nostetaan! ja kuunnelkaat, kun sotatorvea soitetaan!

4. Sillä näin on **YHWH** sanonut minulle: Minä tahdon vaiti olla ja paikallani katsella, niinkuin kirkas kuume päivänpaisteella, niinkuin kastepilvi elonajan kuumeessa.

5. Sillä ennen elon-aikaa kun kukoistus kuivettuu, ja kukan kanta marjaksi kypsyy, leikkaa Hän köynnökset veitsellä, ja hyötyvesat Hän heittää pois ja katkoo.

6. Ja ne kaikki heitetään vuorten haukoille ja maan pedoille; ja haukat kesän niiden päällä viettävät, ja kaikki maan pedot niiden päällä talvea pitävät.

7. Siihen aikaan tuodaan **LA-YHWH Tz'vaot'**lle lahjaksi tuo pitkäkasvuinen ja kiiltävä kansa, ja tuota julmaa kansaa, joka on tuota tuonnempana, tuota käskevää ja kukistavaa sukua, jonka maan virrat viileksivät, - **Shem-YHWH Tz'vaot'**in nimen sijalle, Sionin vuorelle.

19. LUKU

Ennustus Egyptistä. Katso! **YHWH** kulkee nopean pilven päällä ja tulee Egyptiin. Ja Egyptin epäjumalat *'eliyl* vapisevat hänen edessänsä ja Egyptin sydän sulaa sen sisuksissa.

2. Ja Minä yllytän Egyptin Egyptiä vastaan ja he keskenänsä sotivat, veli veljeänsä vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan.

3. Ja Egyptin rohkeus katoaa sen sisuksissa, ja Minä teen hänen neuvonsa tyhjäksi, ja he kysyvät epäjumalia *el-ha'eliyl* ja velhoja ja ennustajia ja tietäjiä.

4. Mutta Minä annan Egyptin julmain herrain *adown* käsiin, ja kova kuningas on heitä hallitseva, sanoo *n'um ha-adown* **YHWH Tz'vaot**.

5. Vedet merestä kuivuvat, ja virta *nahar* joki/Niili kurentuu ja kuivuu.

6. Ja virrat haisevat *zanach* kääntää pahalta, ja matsorin joet *ya'or* kanava pienenevät ja kurentuvat, ruoko ja kaisila kuivettuvat.

7. Niittymaat joen varrella ja joen suussa ja joen kaikki kylvömaat kuivettuvat, kuihtuvat ja katoovat.

8. Kalastajat huokailevat, ja kaikki, jotka jokeen koukkuja panevat, surevat; ja jotka verkkoja vesille laskevat, ovat murheissaan.

9. Ja häpeään joutuvat, jotka harjattua liinaa vaatteeksi valmistavat ja hienoja kankaita kutovat.

10. Ja sen pylviäät *shatoteyha* moraali/poliitt. tuki ovat masennettuina ja kaikki palkkamiehet pahoilla mielin.

11. Aivan älyttömiksi ovat Soanin ruhtinaat käyneet, Faraon viisaat neuvonantajat; neuvokkaisuus on älyttömyydeksi käynyt. Kuinka te voitte Faraolle sanoa: "viisasten poikia me olemme, muinais-ajan kunigasten lapsia poikia?"

12. Missähän ovat sinun viisaasi? Ilmoittakoot he sinulle ja tehkөөt tietäväksi, mitä **YHWH Tz'vaot** on egyptistä päättänyt!

13. Tyhmistyneet ovat Soanin ruhtinaat, Nofin ruhtinaat ovat petetyt, ja Egyptiä eksyttävät sen kulmakivet.

14. **YHWH** on vuodattanut heidän sydämiinsä nurjan hengen 'av'eh perverse ruwach, ja he eksyttävät Egyptin kaikissa hänen toimissansa, niinkuin juopunut horjuu oksennuksensa.
15. Ja Egyptille ei menesty mikään työ, jonka pää ja häntä, palmu-okas ja kaisila tekevät.
16. Sinä päivänä on Egypti kuin naiset, ja vapisee ja pelkää **JAD-YHWH Tz'vaot** käden nostoa, jota Hän huiskuttaa sitä vastaan.
17. Ja Juudan maa on oleva Egyptille kauhuksi; jokainen jolle siitä puhutaan, peljästy **YHWH Tz'vaot**'in neuvon tähden, jonka Hän on päättänyt sitä vastaan.
18. Sinä päivänä on viisi kaupunkia Egyptin maalla, jotka puhuvat Kanaanmaan kieltä *K'naan* nöyryytetty, Hamin poika ja vannovat itsensä **LA-YHWH Tz'vaotille**; yhden nimi on oleva Ir-Haheres *herec* =destruction.
19. Sinä päivänä on **LA-YHWH** oleva alttari keskellä Egyptinmaata, ja patsas on **LA-YHWH** oleva sen rajalla.
20. Ja se on oleva merkiksi ja todistukseksi **LA-YHWH Tz'vaot**'ille Egyptin maassa; sillä he huutavat **EL-YHWH** tykö ahdistajain tähden, ja Hän lähettää heille pelastajan **Jeshua /Yasha** ja sotijan ja Hän **Jeshua Moshiy /Yasha** vapahtaa heidät.
21. Ja **YHWH** ilmoittaa itsensä Egyptille, ja Egypti tuntee **ET-YHWH** sinä päivänä; ja he palvelevat Häntä teuras ja ruoka-uhrilla, ja lupaavat **LA-YHWH** lupauksia ja pitävät ne.
22. Ja **YHWH** vaivaa Egyptiä lyömällä ja parantamalla; ja he palajavat **AD-YHWH** tykö, ja Hän kuulee heitä, ja parantaa heidät.
23. Sinä päivänä on tie oleva Egyptistä Assuriin, ja Assur kulkee Egyptiin ja Egypti Assuriin; ja Egypti ynnä Assur tekevät yhdessä työtä (palvelevat **YHWH**).
- Jae 23: **YHWH** -sanaa tms. ei löydy alkutekstistä, ilmeisesti suomilainen lissääs.
24. Sinä päivänä on Israel oleva kolmantena Egyptille ja Assurille, siunauksena keskellä maata.
25. Sillä sitä **YHWH Tz'vaot** siunaa, sanoen: siunattu olet sinä, Minun kansani Egypti, ja Minun kätteni teko Assur, ja Minun perintöni Israel!

20. LUKU

Sinä vuotena kun Tartan tuli Asdodiin, koska Sargon, Assurin kuningas hänet lähetti, ja Hän soti Asdodia vastaan ja valloitti sen, -

2. sinä aikana puhui **YHWH** Jesajan, Amosin pojan, kautta, sanoen: "mene, riisu säkki lanteeltas ja vedä kenkäsi jaloistasi. "Ja hän teki niin, ja käveli alasti ja avo-jaloin.

3. Ja **YHWH** sanoi: "niinkuin Minun palvelijani Jesaja kävelee alasti ja avo-jaloin kolmena vuotena merkiksi ja tunnustähdeksi Egyptille ja Kuusille,

4. niin on Assurin kuningas kuljettava Egyptin vankeja ja Kuusin pakolaisia, nuorukaisia ja vanhuksia, alasti ja avo-jaloin ja paljastetuilla peräpuolilla, häpeäksi Egyptille.

5. Ja nämä hämmästyvät ja häpeevät Kuusin, heidän turvansa tähden, ja Egyptin, heidän kerskauksensa tähden.
6. Ja tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: "katso! niin on käynyt turvallemme, johon me pakenimme apua varten, päästäksemme Assurin kuninkaasta! Kuinka me nyt pelastetaan *niMalet /malat paeta, kipinöidä?*"

21. LUKU

Meren korvesta ennustus. Niinkin tuulen puuskat etelässä kulkevat, niin hän tulee korvesta, kolkosta maasta.

2. Kova näkö on minulle näytetty: "ryöstäjä ryöstää, ja hävittäjä hävittää. Nouse Elam! ahdistu Madai! kaiken huokauksen lakkautan Minä."
3. Sentähden ovat minun lanteeni täynnä vaivaa, tuskat ovat minut käsittäneet, niinkuin synnyttäjän tuskat; minä olen niin vaivattu, etten kuule, ja niin hämmästynyt etten näe.
4. Minun sydämmeni horjuu, kauhistus minut minua peljättää; minun suloisen hämäräni, mielitekoni, on hän minulle pelvoksi tehnyt.
5. "Pöytä valmistetaan; vartija valvoo; syödään ja juodaan. Nouskaat, päämiehet, voidelkaat kilvet!"
6. Sillä näin on **Adonay** minulle sanonut: "mene, aseta vartija; mitä hän näkee, sen hän ilmoittakoon!"
7. Ja hän näki ratsastajia aasilla, ratsastajia kameleilla; ja hän tarkoin kuuntelemalla kuunteli,
8. Ja hän huusi kuin jalopeura *ar'yeh* Lion; "vartijoilla olen minä, **Adonay**, seisonut alati pitkin päivää, ja vartijapaikallani olen minä kaikki yökaudet pysynyt.
9. Ja katso! tuolla tulee rivi ratsumiehiä hevosilla pareittain!" Ja hän puhui ja sanoi "langennut, langennut on Babel, ja kaikki sen epäjumalat ovat maahan särjetyt!"
10. Voi minun puimaani ja riihen poikaa! mitä minä olen kuullut **YHWH Tz'vaot, Elohey'** Yis'rael'ilta, sen olen minä teille ilmoittanut.
11. Ennustus Dumasta. Minulle huudetaan Seiristä: "Vartija! paljonko on yötä kulunut? Vartija! paljonko on yötä kulunut? "
12. Vartija sanoo: aamu tulee ja tulee yökin. Jos kysytte, niin kysykää; palatkaat ja tulkaat!
13. Ennustus Arabiaa vastaan. Arabian metsässä viettävät Dedanin matkustajajoukot yötä.
14. Tuokoot janoavaa vastaan vettä! Temanin maan asukkaat tulevat pakolaisia vastaan leivällensä.
15. Sillä he ovat miekkoja paossa, paljastettua miekkaa ja jännitettyä jousta ja kovaa sotaa paossa,
16. Sillä **Adonay** on minulle sanonut: "vielä on vuosi, niinkuin palkkamiehen vuosi on, niin kaikki Kedarin kunnia katoaa."

17. Ja Kedarilaisten sankaritten joutsiluvun jätteet vähentyvät; sillä **YHWH, Elohej'**-Israel on sen sanonut.

22. LUKU

Ennustus *massa* kuorma, taakka näkölaaksosta. Mikä sinun on, kun joukossa olet katoille astunut?

2. Sinä humua täynnä oleva, kohiseva kaupunki, sinä iloinen linna! sinun kaatuneesi eivät ole miekalla kaadetuita, eikä sodassa surmatuuta.

3. Kaikki sinun päämiehesi ovat joukossa paenneet ja ilman joutsia sidotut. Kaikki sinun kiinni-saatusi ovat joukossa sidotut, he olivat kauas paenneet.

4. Sentähden minä sanoin: kääntäkää silmänne minusta pois, minä tahdon katkerasti itkeä; älkää tungetko lohduttamaan minun kansani tyttären hävityksen tähden!

5. Sillä **LAdonay, YHWH Tz'vaot** illa, on häiriön, sorron ja hävityksen päivä näkölaakssossa, muuria murentaissa; ja huuto kaikuu vuorta kohti.

6. Elam on ottanut viinen (nuolikotelo) ynnä rattaat miehinensä ja ratsastajat; ja Kir on paljastanut kilven.

7. Ja tapahtuu, että rattaat täyttävät sinun parhaimmat laaksosi ja ratsastajat sijoittavat itsensä portin eteen hyökkäystä varten.

8. Ja Juudan peite otetaan pois; ja sinä päivänä sinä katsot metsähuoneen aseita asevarasto kohti.

9. Ja te näette, että Davidin kaupungin halkeamat ovat monet; ja te kokoatte alimmaisen lammikon vesivarat.

10. Ja te luette Jerusalemin huoneet, ja hajoitatte huoneet vahvistaaksenne muureja.

11. Ja teette vesikuljun muurien välille, vanhan lammikon vesivarvoja varten. Mutta ette katso Sen puoleen, joka tämän tekee, ettekä näe Häntä, joka on sen kaukaa aikonut.

12. Ja **Adonay, YHWH Tz'vaot** kutsuu sinä päivänä itkuun ja valitukseen ja hiusten ajamiseen ja murhepukuun.

13. Mutta katso! ilo ja riemu, härkäin tappaminen ja lammasten teurastaminen, lihan syöminen ja viinin juominen; "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme!"

14. Ja **YHWH Tz'vaot** ilmoitti minun korvilleni: totisesti, tämä synty ei tule teille sovitetuksi, ennekuin te kuolette, sanoo **Adonay, YHWH Tz'vaot**.

15. Näin sanoo **Adonay, YHWH Tz'vaot**: mene, lähde tuon haltijan Sebnan tykö joka on hovin hoitajana, ja sano:

16. Mitä sinulla on täällä, ja kuka sinulla on täällä, kun hakkautat täällä itsellesi haudan, ja korkeuteen hautaasi hakkaat ja kallioon itsellesi asunnon kaivat?

17. Katso! **YHWH** heittää sinut pois miehen heitolla ja käärimällä käärii sinut,

18. ja pyörittämällä pyörittää sinut niinkuin kerän, niinkuin kierikan aukealle maalle; siellä sinä kuolet ja sinne sinun kunniavaunusi joutuvat, sinä herrasi huoneen häpeä!

19. Ja minä karkoitan sinut pois säädystäsi ja sinä pannaan pois viraltasi.
20. Ja tapahtuu sinä päivänä, että minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hilkiän pojan,
21. ja Minä puetaan hänet sinun pukuusi ja vyötän hänet sinun vyölläsi ja annan hänen käsiinsä sinun valtasi, ja hän on isänä Jerusalemin asukkaille ja Juudan huonekunnalle.
22. Ja Minä panen Davidin huoneen avaimen hänen hartioillensa, ja hän avajaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaja,
23. Ja minä lyön hänet naulaksi vahvaan paikkaan, ja hän on kunnian istuimena isänsä huonekunnalle.
24. Ja hänen päällensä ripustetaan kaikki hänen isänsä huonekunnan kunnia, lapset, lasten lapset - *haTZe'Etzaiym /tse'etsa* miespuoliset perilliset offspring (of men), kaikki pienimmätkin kalut, maljakaluista aina leilikaluihin saakka.
25. Sinä päivänä, sanoo **YHWH Tz'vaot**, irtautuu se naula, joka on vahvaan paikkaan lyöty, ja se katkeaa ja putoo, ja sen päällä oleva kuorma särkyy. Sillä **YHWH** on sen sanonut.

23. LUKU

- Ennustus Tyrosta *burden of Xor, KJV6865*. Valittakaat, te Tarsis-laivat, sillä se on hävitetty, niin ettei huonetta sille jällelle jäänyt, eikä mihin käydä sisälle! Kittimin maasta ilmoitettiin heille se sanoma.
2. Olkaat ääneti, te rantamaan asukkaat! Sidonin kauppamiehet, jotka merellä kulkivat, täyttivät sinut.
3. Ja laajoilla vesillä oli Sihorin siemen ja Niilin vilja sen tulona; sillä se oli kansain kauppatarvina.
4. Häpee, Sidon! sillä merilinna lausuu, sanoen: "en minä ole synnyttämisen kivuissa ollut, enkä ole synnyttänyt, enkä ole nuorukaisia kasvattanut, enkä ole neitosia kasvattanut."
5. Kohta kun sanoma saapuu Egyptiin, niin he peljästyvät Tyyron sanomasta *report of Xor*.
6. Menkää Tarsiin, valittakaat te rantamaan asukkaat.
7. Sekö sinulle osaksi, sinä iloinen kaupunki, jonka alku oli ikivanhoista ajoista? Hänen jalkanasa vievät hänet kauas vieraalle maalle asumaan.
8. Kuka on tämän päättänyt Tyrosta, joka jakeli kruunuja, jonka kauppamiehet olivat ruhtinoita, ja jonka kauppiat olivat ylimmäiset maassa.
9. **YHWH Tz'vaot** on sen päättänyt, häväistäksensä kaikkien koreitten prameuden ja nöyryyttäksensä kaikki ylimmäiset maassa.
10. Levene kuin joki maasi yli, tytär Tarsis! sillä ei enää ole salpaa,
11. Kätensä on Hän kohottanut merta vastaan, on pannut valtakunnat vapisemaan; **YHWH** on käskyn antanut Kanaanista, että se hävitettäisiin.

12. Ja Hän sanoi: "älä enää jatka iloasi, sinä häväisty neitsyt, tytär Sidon! Nouse ja lähde kittimiin, et sinä sielläkään lepoa saa.
13. Katso, Kaldealaisten maa, tuo kansakunta jota ei ollutkaan, Assur sen perusti korven asukkaille, he pystyttävät valloituskoneensa, kukistavat sen linnat ja tekevät sen raunioksi.
14. Valittakaat, te Tarsis-laivat, sillä hävitetty on teidän linnan!
15. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Tyro Xor unohdetaan seitsämäksi kymmeneksi vuodeksi, niinkuin yhden kuninkaan päivät ovat. Seitsemänkymmenen vuoden perästä käypi Tyron Xor. niinkuin portosta veisataan:
16. "Ota kantele, kiertele kaupunkia, sinä unohdettu portto, soita hyvästi, laula vahvasti, että sinua muistettaisiin!"
17. Ja tapahtuu seitsemänkymmenen vuoden perästä, että **YHWH** etsii Tyroa Xor, ja se palajaa huorapalkoillensa ja tekee huorin kaikkien maan valtakuntain kanssa maan päällä.
18. Ja hänen kauppansa ja palkkansa on oleva pyhä **La-YHWH**; ei sitä tavaraksi koota, eikä talleteta, sillä Hänen kauppansa on oleva niille, jotka **YHWH** edessä asuvat, ruuaksi, ravinnoksi ja kauniiksi puvuksi.

24. LUKU

Maailman tuomio.

Katso! **YHWH** tekee maan tyhjäksi ja autioksi, ja Hän hävittää sen muodon ja hajoittaa sen asukkaat.

2. Ja niinkuin kansan käy, niin käy papinkin, kuin palvelijan, kuin piian, samoin hänen emäntänsäkin; kuin ostajan, samoin myöjän; kuin lainan ottajan, samoin lainan antajan; kuin velkojan, samoin velan alaisen.
3. Maa peräti tyhjennetään ja kokonansa ryöstetään; sillä **YHWH** on tämän Sanan puhunut.
4. Maa suree ja lakastuu, maan(piiri) *eretz* maa pelehtyy ja lakastuu; maan kansan ylhäiset nääntyvät maassa.
5. Maa on saastaiseksi tullut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet säännöt, rikkoneet ijankaikkisen liiton.
6. Sentähden kalvaa kirous maata, ja jotka siinä asuvat, kärsivät rangaistusta, sentähden kuivettuvat maan asukkaat, ja jäljelle jää vähän väkeä.
7. Viinin mehu kuivaa, viinipuu surkastuu; kaikki sydämmestään iloiset huokaavat.
8. Rumpuin riemu katoaa, iloisten remu lakkaa, kanteleitten ilo loppuu.
9. Ei lauleta viiniä juotaessa; ja väkijuoma käy katkeraksi juojille.
10. Autio kaupunki on maahan kukistettu, kaikki huoneet suljetut, ettei niihin voi mennä.
11. Valitus on kaduilla viinistä; kaikki ilo on poissa, maan riemu on maasta paennut.
12. Jäljellä on kaupungissa hävitys, ja portit ovat palasiksi lyödyt.

13. Sillä niin on maan sydämessä kansain keskellä, kuin öljyvuuta pudiatettaissa, kuin jälkileikkuun päätyttyä.
14. Nämä korottavat äänensä ja riemuitsevat; he iloitsevat **YHWH** kunniaista, merestä asti:
15. "Sentähden kiittäkää te **YHWH** idässä, ja meren saaristoissa **YHWH Elohey' Yis'rael** kuninkaan NIMEÄ!
16. Me kuulemme maan ääristä ylistysvirsiä: "kunnia Vanhurskaalle!" Mutta minä sanon: minä hukun, voi minua! ryöstäjät ryöstävät, ryöstäjät ryöstämällä ryöstävät!
17. Pelko ja kuoppa ja paula tulee sinun ylitses, sinä maan asukas!
18. Ja tapahtuu, että jos joku pelvon ääntä pakenee, se kuoppaan putoaa, ja joka kuopasta nousee, se paulaan takertuu, sillä akkunat avataan korkeudessa ja maan perustukset vapisevat.
19. Romahtelemalla *roah /ra'a 7489* hajoo maa; horjahdellen *roah /ra'a 7489* horjahtelee maa.
20. Hoiperrellen hoipertelee maa niinkuin juopunut, ja huiskuttaa kuin yömaja; ja sen pahateko paina sitä, ja se lankeaa, eikä enää nouse.
21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että **YHWH** etsiskelee korkeuden sotajoukkoja *al tseva* korkeudessa ja maan kuninkaita maan päällä.
22. Ja he kootaan yhteen sidottuina kuoppaan ja suljetaan vankeuteen; ja monen päivän perästä heitä etsitään.
23. Ja kuu punehtuu ja aurinko häpee; sillä kuninkaana Sionin vuorella ja Jerusalemissa on **YHWH Tz'vaot**, ja Hänen vanhimpansa edessä on kunnia.

25. LUKU

Jeshuan valtakunnan ihanuus.

- YHWH!** Sinä olet minun **Elohaj'**, Sinua minä ylistän, ja kiitan Sinun Nimeäsi, sillä Sinä teet ihmeitä; Sinun vanhat aivoituksesi ovat uskolliset ja todet.
2. Sillä Sinä olet tehnyt kaupungin kiviläjäksi ja varustetun linnan raunioksi; muukalaisten linna on la'annut olemasta kaupunkina, eikä sitä enää rakenneta. Sentähden Sinua kunnioittaa väkevä kansa, julmain kansakuntain kaupungit pelkäävät Sinua.
4. Sillä Sinä olet kurjain turva, köyhäin varustus heidän ahdingossansa, suojana sadetta vastaan, varjona kuumuutta vastaan; sillä julmain puuska on kuin rankkasade seinää vastaan.
5. Sinä nöyryytät muukalaisten metelin niinkuin helteen kuivassa maassa; kuin helle pilven varjossa, niin asettuu raivokkain riemulaulu.
6. Ja **YHWH Tz'vaot** valmistaa kaikille kansoille tällä vuorella lihavat pidot, pidot parhaasta viinistä, ydinrasvasta ja puhtaasta viinistä.
7. Ja Hän panee pois tällä vuorella kääriliinan, joka verhoo kaikkia kansoja, ja peiton, joka peittää kaikkia kansakuntia.

8. Hän nielee kuoleman ijankaikkisesti; ja **Adonay YHWH** pyyhkii kyöneleet kaikilta kasvoilta ja poistaa kansansa häpeän koko maasta. Sillä **YHWH** on sen sanonut.

9. Tämä jota odotimme on meidän Elohejnu JESHUA! Iloitkaamme ja riemuitkaamme BiyShuato!

Ja sinä päivänä sanotaan: katso! tämä on meidän **Elohejnu** jota me odotimme, ja Hän pelastaa **w'Yoshiyenu /Yasha** meitä; tämä on *zeh* **YHWH**, jota me odotimme; iloitkaamme ja riemuitkaamme Hänen autuudessaan **BiyShuato!**

10. Sillä **Jad-YHWH** käsi lepää tämän vuoren päällä; mutta Moab tallataan paikoillaan niinkuin korsi likaveteen poljetaan.

KR-38: Mutta Mooab tallataan siihen paikkaansa, niinkuin oljet tallautuvat lantaveteen.

11. Ja hän levittelee käsiänsä siinä, niinkuin uija levittelee uidaksensa, mutta Hän painaa hänen ylpeytensä alas ynnä hänen kättensä vehkeet.

12. Ja sinun korkeitten muuriasi varustuksen Hän kumoaa, alentaa, tomuun asti maahan syöksee.

26. LUKU

YHWH on kansansa turva.

Sinä päivänä veisataan tämä virsi Juudan maalla: "meillä on vahva kaupunki; pelastuksen **Jeshuan** Hän pani muureiksi ja varjelukseksi.

2. Avatkaat portit, että vanhurskas kansa, joka uskollisuuden pitää, käy sisälle!

3. Jolla vakaa mieli on, sille Sinä rauhan, rauhan varjelet; sillä hän turvaa Sinuun.

4. Uskaltakaat **BaYHWH** ijankaikkisesti, sillä **Beja YHWH** on ijankaikkinen kallio **Tsuwr = Jeshua.**

5. Sillä Hän on masentanut korkealla asuvat, korotetun linnan Hän on alentanut; Hän alensi sen maahan asti, syöksi sen tomuun saakka.

6. Jalka sen tallaa, raadollisen jalat ja kurjain askelet.

7. Vanhurskaan tie on suora. Sinä tasoitat vanhurskaan polun suoraksi."

8. Oikeutesi tiellä me odotamme Sinua **YHWH**, sillä sieluni ikävöi Sinun Nimeäsi ja muistoasi.

9. Minun sieluni odottaa Sinua yöllä, henkeni minussa etsii Sinua varhain; sillä kun Sinun tuomiosi kohtaavat maata, niin oppivat maan(piirin) asukkaat vanhurskautta.

10. Vaikka jumalaton saisi armoa, ei hän opi vanhurskautta; oikeuden maassa elää hän nurjasti, eikä hän näe **YHWH** korkeutta.

11. **YHWH!** sinun kätesi on korotettu, vaan eivät he sitä näe; he saavat hävetä nähdessänsä kiivautta kansan puolesta, jopa tuli kuluttaa sinun vihollises.

12. **YHWH**, Sinä saatat meille rauhan *shalom*, sillä kaikki, mitä me teemme, toimitat Sinä meidän parhaaksemme.

13. **YHWH**, meidän **Elohejnu!** meitä hallitsevat muut herrat, paitsi Sinä; mutta yksistäsä Sinussa me ylistämme Sinun Nimeäsi.

14. Kuolleet eivät virkoa elämään, eivätkä haamut nouse ylös, sittenkuin Sinä heille olet kostanut ja hävittänyt heidät ja kadottanut kaiken heidän muistonsa.
15. **YHWH!** Sinä olet lisännyt kansaa, Sinä olet lisännyt kansaa, Sinä olet korottanut kunniasi ja laajentanut kaikki maan ääret.
16. **YHWH!** Ahdingossa he Sinua etsivät; he vuodattavat hiljaisia rukouksia Sinulle, kun Sinä heitä kuritat.
17. Niinkuin raskaalla vaimolla on tuska, kun hän synnyttämäisillään on, ja hän huutaa kivuissansa; niin olemme me, **YHWH**, Sinun edessäsi.
18. Me olemme raskaina, ja meillä on kipu, niinkuin tuulta synnyttäisimme; me emme saa maailman pelastusta **Jeshuot** toimeen, eikä maanpiirin asukkaita tule näkyviin.
19. Sinun kuollessi virkoavat elämään; minun ruumiini nousevat ylös! Herätkää ja iloitkaat, te, jotka tomussa makaatte; sillä Sinun kasteesi on valkeuden kastetta ja maa purkaa vainajat esille.
20. Mene kansani, käy kammioihis, ja sulje ovesi jälkees; lymytä itsesi vähäiseksi silmänräpäykseksi, siksi kuin viha ohitse menee.
21. Sillä katso! **YHWH** käy sijaltansa kostamaan maan asukasten pahuuden heille, ja maa paljastaa verensä, eikä enää peitä tapetuitansa.

27. LUKU

Jeshua vie kansansa voittoon.

- Sinäpäivänä **YHWH** kostaa kovalla, suurella ja väkevällä miekallansa Leviatanin, tuon liukkaan kärmeen, ja Leviatanin, tuon kiemurtelevan kärmeen, ja tappaa tuon lohikärmeen joka on meressä.
2. Sinä päivänä on olemassa punaisen viinin viinimäki; veisatkaat siitä!
3. Minä, **YHWH**, olen sen vartija, alinaikaa kastan sitä; ettei mikään sitä kohtaisi, varjelen Minä sitä yötä ja päivää.
4. Minä en ole vihainen. Mutta jospa Minulla olisi ohdakkeita ja orjantappuroita, niin minä kävisin sotaan niitä vastaan, ja polttaisin ne kerrassaan.
5. Taikka ottakoot pakonsa Minun turviini, tehköt rauhan Minun kanssani, rauhan tehköt he Minun kanssani.
6. Tulevina aikoina juurtuu Jaakob, Israel kukkii ja kukoistaa ja hedelmällä täyttää maan pinnan.
7. Löikö Hän sitä hänen lyöjänsä lyömällä, taikka tappoi sen hänen tapettujensa tapolla?
8. Määrällä sinä kuritit häntä, lähettämällä tyköäsi; kovalla myrskyllänsä Hän lykkäsi hänet pois itätuulen päivänä.
9. Sentähden sovitetaan Jaakobin rikos sillä, ja se on koko hänen syntinsä poistamisen hedelmä, että Hän tekee kaikki alttarin kivet hajoitettujen kalkkikivien

kaltaisiksi; eivätkä kuuttaren kuvat *'asherah* ja päivättären *chamman* OSIRIS-patsaat enää nouse pystyyn.

10. Sillä vahva kaupunki on jätetty autioksi, heitetyksi ja hyljättyksi asunnoksi, korven kaltaiseksi; siellä he lepäävät ja sen vesoja pureksivat.

11. Kun sen lehdet kuiviksi käyvät, niin ne taitetaan, ja naiset tulevat ja sytyttävät ne. Sillä taidotonta kansaa se oli; sentähden sen tekijä sitä ei säälinyt, eikä sen luoja sitä armahtanut.

12. Ja tapahtuu sinä päivänä, että **YHWH** puipi hedelmän virran vuolteesta aina Egyptin puroon asti, ja te kootaan yksi toisensa perästä, te Israelin lapset pojat.

13. Ja tapahtuu sinä päivänä, että suurta sotatorvea soitetaan, ja nuo Assurin maalla hävinneet ja Egyptin maalla pakolaisina olleet tulevat ja kumartavat **LA-YHWH**, pyhällä vuorella, *Birusalam* (Jerusalemisä).

28. LUKU

Efraimin lankeemus. **Jeshua** - kallis kulmakivi

Voi Efraimin juopuneitten komeata kruunua ja sen loistavan kaunistuksen kuihtuvaa kukkaa, joka on viinin kaatamain lihavan laakson kukkulalla!

2. Katso! **LAdonaj** tuottaa väkevän ja voimallisen, raesateen, niinkuin tuhotuulen, niinkuin rankasti satavain vetten kuuro se hänet voimalla maahan syöksee.

3. Jalvoilla tallattavaksi käypi Efraimin juopuneitten komea kruunu.

4. Ja hänen loistavan kaunistuksen kuihtuvalle kukalle, joka lihavan laakson kukkulalla on, käy kuin varhaiselle fiikunalle ennen suven tuloa, jota katsoja katselee; tuskin on se hänen kädesssänsä, niin hän sen nielaisee.

5. Ja sinä päivänä on *Jihejeh* **YHWH Tz'vaot** oleva koreaksi kruunuksi ja loistavaksi seppeleeksi kansansa jätteille,

6. ja oikeuden hengeksi sille, joka tuomio-istuimella istuu, ja väkevyydeksi niille, jotka sodan porttia kohden kääntävät.

7. Ja nämäkin viinistä hoipertelevat ja väkijuomasta horjuvat; pappi ja profetta väkevästä juomasta hoipertelevat, viinin voittamina horjuvat, väkijuomasta hoipertelevat näössä ja eksyvät ennustuksessa.

8. Sillä kaikki pöydät ovat täynnä ilkeätä oksennusta, ei ole puhdasta paikkaa.

9. "Kenelle hän opettaa tietoa, ja kenellä hän ilmoittaa saarnaa? Maidosta vieroitetuille, nisistä eroitetuille.

10. Sillä käsky *tsavlatsav* käskyn päälle, käsky käskyn päälle, sääntö *kavlakav* säännön päälle; sääntö säännön päälle, vähä täällä, vähä siellä.

11. Sillä sammaltavilla huulilla ja vieraalla kielellä Hän puhuu tälle kansalle,

12. Hän, joka heille on sanonut: "tämä on lepo, sallikaat väsyneelle lepoa, ja tämä on virvoituspaikka." Mutta eivät he tahtoneet kuulla.

13. Ja heille on **Dabar-YHWH** sana oleva, "käsky *tsavlatsav* käskyn päälle," käsky *kavlakav* käskyn päälle, sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle; vähä täällä, vähä

siellä." että he käydessänsä kaatuvat seljällensä, loukkaantuvat ja kiedotaan ja vangiksi joutuvat.

14. Sentähden kuulkaat **Dabar-YHWH** sana, te pilkkakirveet, tämän Jerusalemissa olevan kansan hallitsijat!

15. Sillä te sanotte: "me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa olemme me tehneet sovinnon; kun vitsaus tulvimalla tulee, niin ei se saavuta meitä, sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme, ja suojelemme itseämme petoksella."

16. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: Katso! Minä perustan Sioniin kiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, vahvan perustuksen; joka uskoo, ei hänen tarvitse paeta.

17. Ja Minä panen oikeuden oikonuoraksi ja vanhurskauden vaakaksi. Ja rakeet karkoittavat pois valheen turvan ja vedet huuhtovat pois suojan.

18. Ja teidän liittonne kuoleman *et-maweth* kanssa särjetään ja teidän sovintonne tuonelan *et-shol* helvetti (kabbala IHS satanistit?) kanssa ei pidä paikkaansa; kun vitsaus tulvimalla tulee, niin se tallaa teitä.

19. Niin usein kuin se tulee, sieppaa se teidät mukaansa; sillä joka aamu se tulee, päivällä ja yöllä. Vavistusta vaan tuottaa sanoman tarkkaaminen.

20. Sillä vuode käy liian lyhyeksi oikaista itsensä ja peitto kaidaksi kätkeä itsensä.

21. Sillä **YHWH** nousee niinkuin Perasimin vuorella, Hän liikkuu niinkuin laaksossa Gibeonin tykönä, tehdäksensä tekonsa - vieras on Hänen tekonsa - outo on Hänen toimituksensa.

22. Ja älkää nyt pilkkaa tehkö, etteivät teidän siteenne kovemmaksi tulisi; sillä tuhon ja tuomiopäätöksen olen minä kuullut **Adonay YHWiH Tz'vaot'**ilta, koko maan yli.

23. Ottakaat korviinne ja kuulkaat Minun ääntäni, tarkatkaat ja kuunnelkaat Minun sanojani!

24. Kyntääkö kyntäjä joka päivä, vakooko ja äjestäkö hän peltoansa kylvölle?

25. Eikö niin, kun Hän on sen pinnan tasoittanut, niin Hän heittelee herneitä ja hajoittelee kuminoita ja panee nisut palstoihin, ohrat sarkoihin ja kaurat osiinsa?

26. Ja hänen **Elohajv** osoittaa häntä oikealle ja neuvoo häntä.

27. Sillä ei herneitä puimakoneella puida, eikä rattaan pyörää vyörytellä kuminain päällitse, vaan herne varistetaan sauvalla ja kuminat vitsalla.

28. Survotaanko leivän viljaa? Ei, sillä ei kukaan sitä ijankaiken pui, eikä aina aja rattaansa pyörää ja hevosiansa sen päällitse; ei sitä survota.

29. Tämäkin on lähtenyt **YHWH Tz'vaot'**ilta. Hän osoittaa neuvonsa ihmeelliseksi ja viisautensa suureksi.

29. LUKU

YHWH koettelee kansaansa. Tuomio Jerusalemin yli.

Voi Arielia, Arielia (Jerusalem), Davidin leirin linnaa! Pankaat vuosi vuoden lisäksi, tehköt juhlapäivät kiertonsa,

2. niin Minä ahdistan Arielia; ja se valittaa ja vaikeroipi, mutta se on oleva Minulle oikeana Arielina. ('Oikea Ariel': Jebusilaisten - 'jeru' - vallattua Salemin '*rauha*' , nimeksi jäi pakana-nimitys eli Jerusalem; '*maahapoljettu rauha*')
3. Ja Minä piiritän sinut joka kulmalta ja ahdistan sinua sotavartiolla ja asetan sinua vastaan vallitukset.
4. Ja sinä puhut alhaalta maasta, ja tomusta sinä puheellasi mutiset, ja sinun äänesi nousee kuin noidan ääni maasta *familiar spirit*, ja tomusta sinun sanasi sipisevät.
5. Mutta sinun ahdistajiesi *zuwr* joukko *hamowm* on niinkuin hieno *daq* pöly '*abaq*, ja raivokkaitten '*ariytz* joukko *hamowm* niinkuin lentelevät akanat *chaff*, ja se tapahtuu äkkiä *petha*, yht'äkkiä' *pith own*.
6. **YHWH Tz'vaot**ilta tulee sinun kostosi jylinällä *ra'am* ja jyrinällä *ra'ash* maanjäristys ja kovalla äänellä, tuuliaispäällä ja myrskyllä ja kuluttavalla tulen '*esh* liekillä.
7. Ja juurikuin unennäkö yöllä on kaikkein kansain joukko, joka sotii Arielia vastaan ja sortaa sitä ja sen linnoituksia ja ahdistaa sitä.
8. Ja niinkuin isooovainen on unessa syövinänsä, mutta hän herää ja hänen sielunsa on tyhjänä; ja niinkuin janoovainen on unessa juovinansa, mutta hän herää ja katso! hän on rauvennut ja hänen sielunsa on näännyksissä - niin on koko se kansain joukko oleva, joka sotii Sionin vuorta vastaan.
9. hämmästykää ja ihmetelkää, sovaistukaat ja olkaat sokeat! He juopuvat, vaan ei viinistä; he horjuvat, vaan ei väkevystä juomasta.
10. Sillä **YHWH** on vuodattanut teidän ylitsenne raskaan unen hengen ja on sulkenut teidän silmänne; profeetat ja teidän päämiehenne, näkijät, on Hän kaiheella peittänyt.
11. Ja koko tämä näkö on teille niinkuin lukitun kirjan sanat; jos se annetaan kirjan taitavalle, sanoen: "lue tämä," niin hän sanoo: "en osaa, sillä se on lukittu."
12. Tahi jos se kirja *sefer* annetaan sille, joka ei lukea taida, sanoen: "lue tämä", niin hän sanoo: "en minä osaa lukea."
13. **Adonay** sanoo: sentähden että tämä kansa lähestyy Minua suullansa ja kunnioittaa Minua huulillansa, mutta heidän sydämmensä on kaukana Minusta, ja he pelkäävät Minua, opetettujen ihmissääntöjen mukaan,
14. sentähden, katso, Minä menettelen vielä ihmeellisesti ja kummallisesti tälle kansalle; ja heidän viisasten viisaus katoaa ja heidän ymmärtäväisten ymmärrys kätkeentyy.
15. Voi niitä, jotka salaavat itsensä **Mi-YHWH** edessä, ja peittävät aivoituksensa, ja tekonsa pimeydessä pitävät ja sanovat: "kuka meidät näkee ja kuka meidät tuntee?"
16. Voi teidän hulluuttanne! Onko savi savenvalajan vertainen, että teko sanoisi tekijällensä: "ei hän minua ole tehnyt" ja kuva sanoisi kuvailijallensa: "ei hän ymmärrä?"
17. Eikö vielä varsin vähän, niin Libanon muuttuu hedelmämaaksi ja hedelmämaa käypi metsän veroiseksi?
18. Ja sinä päivänä kuulevat kuurot kirjan *sefer* sanat ja sokeain silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.
19. Ja kurjain ilo **BA-YHWH** kasvaa, ja vaivaiset ihmisten joukossa riemuitsevat Israelin Pyhässä.

20. Sillä poissa on hirmuvaltiat, ja pilkkaaja on kadonnut, ja hävitetyt ovat kaikki pahan valmistajat,
21. jotka tekevät ihmisen syntiseksi sanan tähden ja panevat pauloja sille, joka portissa tuomitsee ja perättömillä vanhurskaan vääräksi tekevät.
22. Sentähden sanoo **YHWH**, joka Abrahamin pelasti, Jaakobin huonekunnalle näin: "ei Jaakob enää häpeään joudu, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene."
23. Sillä kun hän näkee, kun hänen lapsensa *yeled* näkevät Minun kätteni teon heidän keskellensä, niin he pyhittävät Minun Nimeni, ja he pyhittävät Jaakobin Pyhän ja **Et-Elohej' Yis'rael** he pelkäävät.
24. Hengessään eksyväiset oppivat taidon, ja nurisevat ottavat opetuksen vastaan.

30. LUKU

Voi uppiniskaisia ~~lapsia~~ poikia, sanoo *n'um*-**YHWH**, jotka ilman Minua neuvoa pitävät ja ilman Minun henkeäni liittoa tekevät, kootaksensa syntiä synnin päälle!

2. Jotka menevät Egyptiin, eivätkä kysy Minun suutani, vahvistaaksensa itsensä Faraon voimalla ja paetaksensa Egyptin varjoon.
3. Mutta Faraon voima on teille häpeäksi ja pako Egyptin varjoon häväistykseksi.
4. Sillä heidän ruhtinaansa ovat Soanissa ja heidän sanansaattajansa saapuvat Hanesiin.
5. Kaikki he häpeään joutuvat sen kansan tähden, joka ei hyödytä heitä, eikä ole avuksi, eikä hyväksi, vaan häpeäksi, jopa häväistykseksi.
6. Ennustus etelän eläimistä. Ahdingon ja ahtauden maassa, josta naaras- ja uros-jalopeura, kyykärme ja lentävä tulikärme ovat kotoisin, kannattavat he tavaransa aasien seljässä ja aarteensa kamalien kyttyrällä kansan tykö, joka ei heitä hyödytä.
7. Ja Egyptin apu on turha ja mitätön, sentähden Minä nimitän sen: "suurisuiseksi, joka alallansa istuu."
8. Ja nyt mene, kirjoita se taululle heidän eteensä ja piirrä se kirjaan, että se olisi olemassa tulevaa aikaa varten, aina ijankaikkisuuteen asti.
9. Sillä uppiniskaista kansaa he ovat, valheen ~~lapsia~~ poikia, ~~lapsia~~ poikia jotka eivät tahdo **Torat YHWH** lakia kuulla;
10. jotka sanovat näkijöille: "älkäätkä katsoko suoraa totuutta, puhukaat meille mieluisia, katsokaat valhetta;
11. poiketkaat tieltä, luopukaat polulta, pankaat Israelin Pyhä pois meidän silmäimme edestä."
12. Sentähden sanoo Israelin Pyhä näin: "Koska te ylenkatsotte tämän Sanan ja luotatte väkivaltaan ja vääryyteen ja siihen nojaatte,
13. sentähden on tämä pahateko teille kuin putoava lohkare, joka pullistuu korkeassa muurissa, jonka särkymys tulee äkkiä, yht'äkkiä.

14. Ja se särkyä samoin kuin savenvalajan astia särjetään ja säälimättä murennetaan, niin ettei sen muruista löydetä palasia, joilla tulta tuotaisiin totosta ja vettä ammennettaisiin kaivosta.
15. Sillä näin on **Adonay YHWH Q'dosh** Yis'rael - Israelin Pyhä sanonut; "kääntymällä ja alallanne olemalla te autuaaksi tulette; hiljaisuudessa ja toivossa te väkeviksi tulette. Mutta te ette tahtoneet."
16. Te sanotte: "ei, hevosilla me kiidämme;" sentähden saattekin kiittää, ja "juoksijoilla me ratsastamme," sentähden ovatkin teidän vainoojanne nopsat.
17. Tuhansittain te pakenette yhden uhkauksesta, viiden uhkauksesta, siihen asti, että te niin vähiin jäätte, kuin mastopuut vuoren huipulla ja kuin viiritangot kukkulalla.
18. Sentähden viivyttelä **YHWH** teidän armahtamista ja sentähden Hän korkealla vartioipi teidän säälimistä. Sillä oikeuden **Ki-Elohej'** on **YHWH**; autuaat ovat ne, jotka Häntä odottavat.
19. Sillä sinä kansa, joka asut Sionissa, *Birusalem*, älä alati itke. Hän armahtamalla sinua armahtaa, kun huutosi korotat; kohta, kun Hän kuulee, vastaa Hän sinua.
20. Sillä **Adonay** antaa teille leipää ahdingossa ja vettä ahdistuksessa, eikä sinun opettajasi enää kätkey, vaan sinun silmäsi saavat nähdä opettajasi.
21. Ja sinun korvasi kuulevat sanan takanas: "tämä on tie, käykää sitä", kun te oikealle tahi vasemmalle puolelle poikkeatte.
22. Ja sinä saastutat *tame* contaminate hopeakuviesi päällyksen *tziPuy /tsippuwy* meallikotelo ja kultakuviesi peitteen *afuDat /'ephuddah* metal plating **ephod** girding; sinä heität ne pois niinkuin loan, "mene matkaasi", sanot sinä sille. Kts. Liite
23. Ja Hän antaa sateen siemenellesi jolla peltosi kylvät, ja leipää pellon tulosta, ja se on oleva mehukasta ja lihavaa; sinun karjasi kävelee sinä päivänä avaralla laitumella.
24. Härjät ja aasit, jotka maata muokkaavat, syövät suolaista apetta, joka pohtimilla ja viskaimilla on pohdittu.
25. Kullakin korkealla vuorella ja kullakin korotetulla kukkulalla on puroja, vesiojia, - suuren surman päivänä, tornien kaatuessa.
26. Ja kuun kuutamona on kuin auringon paiste, ja auringon paiste on seitsenkertainen, niinkuin seitsemän päivän paiste sinä päivänä, jona **YHWH** sitoo kansansa vamman ja parantaa lyömänsä haavan.
27. Katso! **Shem-YHWH** nimi tulee kaukaa; polttava on Hänen vihansa ja sangen tulinen, Hänen huulensa ovat täynnä vaahtoa ja Hänen kielensä kuin tuhoava tuli,
28. ja Hänen henkensä on kuin tulviva virta, kaulan kohdalla se jakautuu, seulomaan kansoja hävityksen seulassa, ja eksyttävä ohjas pannaan kansakuntain suupieliin.
29. Teillä on laulu niinkuin juhla-aaton yönä, ja sydämen ilo, niinkuin sillä, joka kulkee huilua soittaen mennäksensä **Behar-YHWH** vuorelle, *Israelin_kalliolle_dome_of_rock?* **El-Tsuwr (Jeshua)**
30. Ja **YHWH** antaa korkean äänensä kuulua ja näyttää kätensä vihan vimmallä ja tuhoavan tulen leimulla, tulvalla ja rankkasateella ja raekivillä.
31. Sillä **YHWH** äänestä Assur peljästyä, kun hän vitsalla lyödään.

32. Ja kaikki määrätyn vitsan kohtaukset, jotka **YHWH** häneen satuttaa, tapahtuvat rummuilla ja kanteleilla; ja kättensä huiskeella Hän sotii häntä vastaan.

33. Sillä eilisestä on polttolava valmistettu, kuningastakin varten se on tehty, syväksi ja laajaksi se on laitettu, sen lavalla on tulta ja paljon puita; **YHWH** henki niinkuin tulikiven virta sen sytyttää.

31. LUKU

Voi niitä, jotka menevät alas Egyptiin apua anomaan ja luottavat hevosiin ja turvaavat rattaisiin, että niitä on paljon, ja ratsastajiin, että ne varsin väkevät ovat, eivätkä katso Israelin Pyhän puoleen, eivätkä etsi **Et-YHWH!**

2. Mutta Häinkin on viisas; ja Hän tuottaa pahan *ra' rah* | *ra* 7451, eikä Hän sanojansa peräytä, vaan nousee uppiniskaisten huonekuntaa vastaan ja väärintekijäin apukuntaa vastaan.

3. Ja egypti on ihminen *adam*, eikä **EL**, ja heidän hevosensa ovat lihaa eikä henkeä. Ja kun **YHWH** ojentaa kätensä, kompastuu auttaja, ja autettava kaatuu ja molemmat yhdessä hukkuvat.

4. Sillä näin on **YHWH** minulle sanonut: niinkuin jalopeura ja nuori jalopeura kiljuu saaliinsa päällä, jota vastaan paimenten joukko kutsutaan - ei se heidän huutoansa peljästy eikä hämmästy heidän joukkoansa, -niin astuu **YHWH Tz'vaot** alas sotimaan Sionin vuorella ja sen kukkulalla.

5. Niinkuin lentelevä lintu, niin suojaa **YHWH Tz'vaot** Jerusalemia, suojellen ja vapahtaen, säälien ja pelastaen.

6. Kääntykää sen puoleen, josta te, Israelin ~~lapset~~ pojat, olette kauas poikenneet!

7. Sillä sinä päivänä kukin ylenkatsoo hopeiset epäjumalansa *elilej* ja kultaiset epäjumalansa *elilej*, joita teidän kätenne teille synniksi ovat tehneet.

8. Ja Assur lankee miekan kautta, ei miehen; ja miekka, mutta ei ihmismiekka, hänet syöpi. Ja hän pakenee miekkaa pakoon, ja hänen valittunsa tulevat veron alaisiksi.

9. Ja kallionsa ohitse hän pelvon tähden menee, ja hänen ruhtinaansa vavahtelevat lippunsa tähden, sanoo *n'um-YHWH*, jolla on tuli Sionissa ja pätsi Jerusalemissa.

32. LUKU

Jeshuan seurakunnan ihanuus.

Katso! kuningas on hallitseva ja ruhtinaat, jotka vallitsevat oikeudella.

2. Ja kukin on niinkuin suoja myrskyssä, niinkuin sateen varjo, niinkuin vesiojat kuivassa maassa ja niinkuin suuren kallion varjo janoavassa maassa.

3. Ja näkijäin silmät eivät ole sovaistut, ja kuulijain korvat tarkkaavat.

4. Ja äkkinäisen sydän ymmärtää tiedon, ja sammaltavaisen kieli kiirehtii selkeästi puhumaan.
5. Ei tyhmää enää kutsuta jaloksi, eikä petollista sanota herraksi.
6. Sillä tyhmä puhuu turhia ja hänen sydämensä keksii pahuutta, harjoittaaksensa jumalattomuutta ja saarnataksensa **EL-YHWH** eksyttävää oppia, tyhjäksi jättämään nälkäisen sielun ja poistaaksensa juoman janoovaiselta.
7. Petollisen vehkeet ovat pahoja *ra' rah* | *rayim* 7451 ; hän juonia ajattelee, vaivataksensa raadollisia valheen sanoilla silloinkin, kun kurja oikein puhuu.
8. Mutta jalo jaloja ajattelee, ja hän pysyy jaloudessa.
9. Te suruttomat naiset, nouskaat, kuulkaat Minun ääntäni, te rohkeat tyttäret, ottakaat korviinne Minun puheeni!
10. Päiviä vuoden lisäksi, niin, te, rohkeat, vapisette; sillä viinin leikkuu on loppunut ja kokoamista ei tulekkaan.
11. Peljästykää, te suruttomat, vaviskaat, te rohkeat, riisukaat ja paljastakaat itsenne ja pukekat säkki lanteillenne!
12. Rintaansa lyödään ihanien vainioitten tähden ja viljavan viinipuun tähden.
13. Minun kansani pellolle nousee ohdakkeita ja orjantappuroita, jopa iloisen kaupungin kaikkiin suvihuoneisiinkin.
14. Sillä linna hajoitetaan, kaupungin kohina on poissa; kukkulat ja vartiovajat ovat kaikessa ijankaikkisuudessa maan kuoppina villi-aasien huviksi, ja lammaskarjan laitumeksi -
15. siksi kuin henki korkeudesta vuodatetaan meidän ylitsemme, ja korpi tulee viljamaaksi ja viljamaa metsän veroiseksi.
16. Ja oikeus asuu korvessa ja vanhurskaus majailee viljamaalla.
17. Ja vanhurskauden hedelmä on rauha, ja vanhurskauden palkkana on hiljaisuus ja turvallisuus aina ijankaikkiseen asti.
18. Ja Minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa huoneissa, levollisissa lepohuoneissa.
19. Ja rakeita sataa tuon metsän kaatuessa, ja tuo kaupunki alennetaan alhaalle.
20. Autuaat te, jotka kaikkien vetten varrella kylvätte ja päästätte härjän ja aasin jalat irralle!

33. LUKU

Jeshuan seurakunnan ihanuus.

Voi sinua, hävittäjä! ja itse et sinä ole vielä hävitetty; ja voi sinua ryöstäjä! ja itse et sinä ole ryöstetty! Kun olet päättänyt hävittämises, niin sinut hävitetään; ja kun olet lopettanut ryöstämises, niin sinut ryöstetään!

2. **YHWH**, armahda *chaNenu* /*chanan* lempeys meitä! Sinua me odotamme; ole heidän käsivartensa joka huomen; ole meidän **Jeshua** *af-Y'shuatenu* /*Yashuw'ah* pelastuksemme ahdingon aikana!

3. Pauhinan ääntä pakenevat kansat; kun Sinä korotat itses, hajoovat sukukunnat.
4. Teidän saaliinne kootaan, niinkuin jäkertäjät kokoavat, heinäsirkan juoksulla juostaan sen päälle.
5. Korotettu **YHWH**, sillä Hän asuu korkeudessa ja täyttää Sionin oikeudella ja vanhurskaudella.
6. Rungas pelastus **Jeshua Y'shuot /Yashuw'ah**, viisaus ja tieto on oleva sinun aikasi turvallisuus; **YHWH** pelko on sen aarteena.
7. Katso, heidän sankarinsa huutavat ulkona, rauhan sanansaattajat itkevät katkerasti.
8. Tiet ovat hävitetyt, vaeltajat ovat kadonneet; hän rikkoi liiton, ylenkatsoi kaupungit, ei ihmistä minäkään pitänyt.
9. Maa suree ja nääntyy, Libanon on muuttanut muotonsa, surkastunut; Saron on kuin korpi, Basan ja Karmel varistavat lehtensä.
10. Nyt Minä nousen, sanoo **YHWH**; nyt Minä korotan itseni; nyt Minä kohottaun.
11. Te olette oljista raskaat, te synnyttätte korsia, ja teidän henkenne tuli teidät kuluttaa. Kansat poltetaan kalkiksi; katkottuina ohdakkeina he tuleksi palavat.
13. Kuulkaat te kaukaiset, mitä Minä olen tehnyt; tietäkää, te likiset, Minun väkevyyteni!
14. Syntiset Sionissa vapisevat; kauhistus käsittää jumalattomat; kuka meistä voi asua kuluttavan tulen ääressä? Kuka voi asua ijankaikkisen liekin vieressä?
15. Joka vanhurskaudessa vaeltaa, joka totuutta puhuu, joka hylkää väkivallan voiton [valhe-lakien kautta saatu saalis, perintöryöstöt yms], joka kätensä kääntää ottamasta lahjoja, joka korvansa tukkii kuulemasta veren töitä, joka silmänsä sulkee katsomasta pahaa *ra' rah* | *mer'ot* 7451 ,
16. hän on korkeudessa asuva; kalliovarustukset ovat hänen linnansa; hänen leipänsä on riittävä; hänen vesivaransa eivät loppu.
17. Sinun silmäsi näkevät kuninkaan hänen kauneudessaan, katsovat kaukaisia maita.
18. Sinun sydämesi ajattelee tuota kauhistuksen aikaa; "missä on veron kirjoittaja *sofer* laskija, missä on punnitsija *shokel*, missä tornien hoitaja *sofer* laskija?"
19. Et sinä ole näkevä sitä ylpeää kansaa, jota ei ymmärtää saata, kielellään sammaltavaa, josta ei selvää saa.
20. Katso Sionia, juhliemme kaupunkia; sinun silmäsi saavat nähdä Jerusalemin levollisena asuinsijana, majana joka ei muuttele, jonka vaarvoja ei irroiteta milloinkaan, ja jonka köyisiä ei yhtäkään katkota.
21. Niin, meillä on siellä väkevä **YHWH**; siellä ovat virrat ja joka haaralle levenevät joet, ei siellä soutuvene kulje, eikä komeat laivat siellä purjehdi.
22. Sillä **YHWH** on meidän tuomarimme, **YHWH** on meidän lainsäätäjämme, **YHWH** on meidän kuninkaamme, Hän meitä auttaa.
23. Sinun köytesi ovat löyhtyneet, eivät ne mastopuuta pystyssä pidä, eivätkä purjekangasta pingoita; mutta silloin suurta saalista jaetaan; ontuvatkin ryöstön otossa ovat.
24. Ei siellä asukas sano: "minä olen heikko"; kansa joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.

34. LUKU

Tuomio YHWH seurakunnan vihollisille

Lähestykää te kansat, kuulemaan; te sukukunnat tarkatkaat; kuulkoon maa ja mitä siinä on, maan(piiri) ja kaikki mitä siinä syntyy!

2. Sillä **LA-YHWH** on vihainen kaikille kansoille ja närkeästynt kaikille heidän sotajoukoillensa; Hän on heidät kironnut ja antanut heidät tapettaviksi.

3. Ja heidän lyötynsä maahan heitetään ja heidän raadoistansa nousee haju, ja vuoret valuvat heidän vertansa.

4. Ja kaikki taivaan joukot häviävät. ja taivas kääreentyy kuin kirja, ja kaikki sen joukot lakastuvat, juurikuin lehti viinipuusta putoaa ja kukoistus fiikunapuusta varisee.

5. Sillä Minun miekkani taivaassa on juopunut. Katso! se tulee alas Edomiin minun kiroukseni kansaa tuomitsemaan.

6. **YHWH** miekka on täynnä verta; se on ravittu rasvasta, karitsain ja kauristen verestä, vuohten munas-rasvasta, sillä **LA-YHWH** on teurastus Bosrassa, ja suuri tappo Edomin maalla.

7. Villihärjät kaatuvat, ja nuoret sonnit vahvojen kanssa. Ja heidän maansa juopuu verestä, ja heidän tomunsa ravitaan rasvalla.

8. Sillä **LA-YHWH** on koston päivä ja makson vuosi Sionin asiata ajaessa.

9. Ja sen purot muuttuvat piiksi, ja sen tomu tulikiveksi, ja sen maa käy palavaksi piiksi.

10. Se ei yöllä eikä päivällä sammuu, ijäti sen savu nousee. Suvusta sukuun se autiona on; ei siellä kukaan kulje ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

11. Kuovi ja siili sen perivät, yökkö ja kaarne siinä asuvat, ja sen yli pingoitetaan hävityksen mittanuora ja aution painoluoti.

12. Sen ylimykset eivät siellä kuningasta valitse, ja kaikki sen ruhtinaat ovat loppuneet.

13. Sen palatseissa nousee ohdakkeita, nukulaisia ja orjantappuroita sen linnoissa; ja se joutuu villikoirain asunnoiksi ja kamelikurkien kodiksi.

14. Ja villikoirat kohtaavat korvenpetoja, ja hyypiät huutavat toisillensa; jopa kyöpelitkin siellä rauhoittuvat ja löytävät levon itsellensä.

15. Siellä nuolikärme pesänsä pitää, munii, kuorii ja hautoo sen varjossa; jopa haaskahaukatkin siellä kokoontuvat toistensa seuraan.

16. Tutkikaan **YHWH** kirjaa ja lukekaat; ei yksikään näistä ole puuttuva, eikä toinen toistansa kaipaava; sillä suuni on sen käskenynt ja Hänen henkensä on sen kokoon pannut.

17. Ja Hän heittää heille arvan, ja Hänen kätensä sen heille mittanuoralla jakaa, ijankaikkisuuteen asti he sen perivät, suvusta sukuun he siellä asuvat.

35. LUKU

Jeshuan seurakunnan ihannuus.

Korpi ja kuiva maa iloitsevat, erämaa riemuitsee ja kukoistaa kuin kaunokukka.

2. Se kukoistamalla kukoistaa ja riemuitsee, jopa ilolla ja riemulla. Libanonin kaunistus on sille annettu, Karmelin ja Saronin ihannuus; he saavat nähdä **Kevod-YHWH** kunnian, meidän '**Eloheynu** jalouden *hadar*.

3. Vahvistakaat vaipuneet kädet ja tuetkaat vapisevat polvet!

4. Sanokaat pelkureille; "olkaat vahvat ja älkää peljätkö!" Katso! **Elohejkem** kosto *nakam* tulee *jabo*, rangaistus *gemul* '**Elohiym** ja hän *hu* pelastaa **Jeshua** *Joshaakem /Yasha* teidät.

5. Silloin sokeain silmät avataan ja kuurojen korvat aukenevat.

6. Silloin rammat hyppäävät kuin peurat, ja mykkäin kieli pakahtuu kiitokseen; sillä vedet puhkeavat korvessa ja purot erämaassa.

7. Valhejärvi *hasharav* kangastus hehkuva hiekka muuttuu lammikoiksi, kuiva maa heruvaksi hetteeksi; villikoirain asunnoissa joissa he lepäävät, ruoho ja kaisla kasvaa.

8. Ja siellä on polku ja tie, ja se kutsutaan "pyhäksi tieksi"; saastainen ei kulje sitä, vaan se on heitä varten. Joka sitä tietä kulkee, hän ei eksy, ei tyhmäkään.

9. Ei siellä ole jalopeuraa *ariy Lion* | *ufriyzt /pariytz* violent tyrant (jesuits, Lions Club), eikä raateleva peto siellä astuskele. Ei semmoista siellä löydy; lunastetut siellä kävelevät.

10. Ja **YHWH** pelastetut **Jeshuvun** palaavat ja tulevat Siioniin riemulla, ja ijankaikkinen ilo on heidän päänsä päällä; riemu ja ilo iankaikkinen *owlam* saavuttaa heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat.

36. LUKU

Ja tapahtui kuningas Hiskijan neljäntenätoista vuotena, että Sanherib, Assurin kuningas nousi kaikkia Juudan varustettuja kaupungeita vastaan ja valloitti ne.

2. Ja Assurin kuningas lähetti Rabsaken Lakiksesta Jerusalemiin Hiskijan tykö, suurella sotajoukolla; ja hän seisautui ylimmäisen lammikon vesiojan viereen tiellä vanuttajan pellolle.

3. Ja hänen tykönsä menivät Eljakim, Hilkijan poika, huoneenhaltija ja Sebna, kirjoittaja, ja Joa, Assalin poika, historian kirjoittaja.

4. Ja Rabsake sanoi heille: "sanokaat Hiskijalle: näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: mikä se turva on, johon sinä luotat?"

5. Minä sanon: paljasta huulten höpinää on neuvo ja voima sotaan! Mihin sinä nyt luotat kun olet kapinan minua vastaan tehnyt?"

6. Katso, sinä luotat tuohon särjettyyn ruokosauvaan, Egyptiin, joka käypi käteen, kun siihen nojaa, ja pistää sen läpi; semmoinen on Farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat.
7. Ja jos sanot minulle: '**EI-YHWH**, meidän **Elohejnu** me turvaamme, niin eikö Hän ole se, jonka kukkulat ja alttarit Hiskija hävitti ja sanoi Juudalle ja Jerusalemile: 'tuon alttarin edessä kumartakaat!'
8. Ja nyt, lyöpä vetoa minun herrani kanssa, Assurin kuninkaan, ja minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä voit puolestasi antaa niitä, jotka niillä ratsastavat.
9. Ja kuinka sinä voit ajaa pois yhdenkään ainoan päällikön minun herrani pienimmistä palvelijoista? Mutta sinä luotat Egyptiin vaunujen ja ratsastajain tähden.
10. Ja nyt, läksinkö minä ilman **YHWH** tähän maahan turmelemaan sitä? **YHWH** on sanonut minulle: 'nouse tuohon maahan ja turmele se!'
11. Ja Eljakim ja Sebna ja Joa sanoivat Rabsakelle: "puhu palvelijoillesi Aramean kielellä, sillä me ymmärrämme sitä, äläkä puhu meille Juudan kielellä, sen kansan kuullen, joka muurilla on."
- [Teksteissä mainitu puhekielet, mm. Aramea, Juudankieli, Hebrea, Kanaanmaan kieli.]
12. Ja Rabsake sanoi: "lähettikö minun herrani minun puhumaan sinun herrallesi ja sinulle näitä sanoja? Eikö paremmin niitten miesten tykö, jotka muurilla istuvat, että heidän pitää syömän lokaansa ja juoman vettänsä teidän kansanne?"
13. Ja Rabsake seisoj ja huusi korkealla äänellä ja Juudan kielellä ja sanoi: kuulkaat sen suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan sanoja!
14. Näin sanoo kuningas: älköön Hiskija pettäkö teitä, sillä ei hän voi teitä pelastaa!
15. Älkää antako Hiskijan vietellä teitä luottamaan **EI-YHWH**, sanoen: '**YHWH** on meitä pelastava; ei tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.'
16. Älkää kuunnelko Hiskijaa; sillä näin sanoo Assurin kuningas; tehkää minun kanssani rauha, ja tulkaat minun tyköni ja syökää kukin omasta viinipuustansa, ja juokaat kukin oman kaivonsa vettä;
17. siksikuin minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, vilja- ja mehuraa, leipä- ja viinimaa.
18. Älkää antako Hiskijan pettää teitä, sanoen: '**YHWH** on pelastava meitä'. Ovatko pakanain jumalat *elohej* pelastaneet kukin, kukin oman maansa Assurin kuninkaan kädestä?
19. Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat *elohej*? Missä ovat Sefarvaimin jumalat *elohej*? Kuinka ovat he Samarian pelastaneet minun kädestäni?
20. Kuka on kaikista näitten maitten jumalista *eloha* maansa pelastanut minun kädestäni? kuinka **YHWH** siis pelastaa *jatsil* Jerusalemin minun kädestäni?
21. Ja he olivat vaiti, eivätkä vastanneet sanaakaan hänelle; sillä kuningas käski näin: älkää vastatko häntä!"
22. Ja Eljakim, Hilkijan poika, joka oli hovin hoitajana, ja Sebna, kirjoittaja, ja Joa Assafin poika, historian kirjoittaja, tulivat Hiskijan tykö reväistyissä vaatteissa ja kertoivat hänelle Rabsaken sanat.

37. LUKU

Hiskijan rukous. Profetta Jesajan ennustus.

Ja tapahtui, kun kuningas Hiskija sen kuuli, niin hän repäisi vaatteensa ja peitti itsensä säkkikankaalla ja meni **YHWH** huoneeseen.

2. Ja hän lähetti Eljakimin, joka oli hovin hoitajana, ja Sebnan, kirjoittajan, ja pappien vanhimmat, jotka olivat säkkikankaaseen puetut, profetta Jesajan, Amosin pojan, tykö.

3. Ja he sanoivat hänelle: "näin sanoo Hiskija, ahdingon, kurituksen ja hävityksen on tämä päivä, sillä ~~lapset~~ lapset pojat ovat tulleet synnyttömiselle, vaan ei ole voimia synnyttää.

4. Ehkä **YHWH**, sinun **Elohejcha** on kuullut Rabsaken sanat, joilla Assurin kuningas, hänen herransa *adown*, lähetti hänen pilkkaamaan *chay /charaph* elävää **Elohiym**, ja kurittaa häntä niiden sanain tähden, joita **YHWH**, sinun **Elohejcha**, on kuullut. Ja korota sinä rukouksesi jäännöksen edestä, joka vielä löytyy."

5. Ja kuningas Hiskijan palvelijat tulivat Jesajan tykö.

6. Ja Jesaja sanoi heille: "näin sanokaat teidän herrallenne; näin sanoo **YHWH**: älä pelkää noita sanoja, joita olet kuullut, joilla Assurin kuninkaan poikaset ovat häväisseet Minua.

7. Katso! Minä panen häneen hengen, ja hän kuulee sanoman, ja hän palajaa omalle maallensa, ja Minä kaadan hänet miekalla hänen omassa maassansa."

8. Ja Rabsake palasi ja löysi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan, sillä hän oli kuullut hänen lähteneeksi Lakiksesta.

9. Ja hän oli saanut kuulla Tirhakasta, Kuusin kuninkaasta, sanomalla: "hän on mennyt sotimaan sinun kanssasi". Kun hän sen kuuli, lähetti hän sanansaattajat Hiskijan tykö, sanoen: [Kuus, mahtivaltio Egyptin eteläpuolella, satoja pyrmideja, usein 'Egyptin tuki']

10. "Näin sanokaat Hiskijalle, Juudan kuninkaalle, sanoen: älköön sinun **Elohejcha**, johon sinä luotat, pettäkö sinua, sanoen: 'ei Jerusalemiä anneta Assurin kuninkaan käteen.'

11. Katso, sinä olet kuullut mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, jotka hän on hävittänyt. Ja sinä nyt pelastettaisiin!

12. Pelastivatko pakanain jumalat *elohej* niitä, joita minun isäni turmeli, Gosanin, Haranin, Resefin ja Edenin ~~lapset~~ lapset pojat, jotka Telassarissa olivat?

13. Missä on Hamatin kuningas ja Arpadin kuningas ja Sefarvaimin kaupungin, Henan ja Ivan kuningas?"

14. Ja Hiskija otti kirjan sanansaattajain kädestä ja luki sen ja astui **YHWH** huoneeseen; ja hiskija levitti sen **YHWH** eteen.

15. Ja Hiskija rukoili **EL-YHWH** sanoen:

16. **YHWH Tz'vaot**, Israelin **Elohej**, joka istut kerubein päällä, Sinä yksinäsi olet **Ha-Elohiym** kaikissa maailman valtakunnissa! Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

17. Käännä, **YHWH**, korvasi ja kuule, avaa, **YHWH**, silmäsi ja katso, ja kuule kaikkia niitä Sanheribin sanoja, joilla hän on lähettänyt häpäisemään elävää *chay Elohiym!*
18. Tosin **YHWH**, ovat Assurin kuninkaat hävittäneet kaikki maat ja heidän maansa.
19. Ja ovat heittäneet heidän jumalansa tuleen, sillä ne eivät olleet jumalia *elohiym*, vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja ovat ne turmelleet.
20. Mutta nyt, **YHWH**, meidän **Elohejnu**, **Jeshua Hoshiyenu** /*Yasha* vapahda meitä hänen kädestänsä, että kaikki maan valtakunnat tietäisivät, että Sinä yksinäsi *l'vaDekha* /*bad* olet **YHWH!**
21. Ja Jesaja, Amosin poika, lähetti Hiskijan tykö, sanoen: "näin sanoo **YHWH Elohej Yis'rael**: mitä sinä olet minulta rukoillut, Sanheribin, Assurin kuninkaan tähden, -
22. niin tämä on se sana *zeh haDavar*, jonka **YHWH** on sanonut hänestä: neitsyt, tytär Sion häpäisee ja pilkkaa sinua; tytär Jerusalem pudistaa päätään sinun perääsi.
23. Ketä olet häväissyt ja pilkannut, ja ketä vastaan ääntä korottanut, ja silmäsi kohottanut korkeuteen? Israelin Pyhää **El-Q'dosh Yis'rael** vastaan.
24. Palvelijasi kautta olet sinä häväissyt **Adonay** ja sanonut: 'ratasteni paljoudella minä nousen vuorten kukkulalle, Libanonin kupeille, ja hakkaan hänen korkeat sedripuunsa, hänen parhaimmat kypressinsä, ja tunkeun hänen äärimmäiselle kukkulalleen, hänen ihanaan metsäänsä.
25. Minä olen kaivanut ja juonut vettä ja olen jalkapohjallani kuivannut kaikki Masorin virrat.'
26. Etkö kuullut, että Minä olen kaukaa sitä tehnyt, ja muinaisista ajoista sitä valmistanut? ja nyt olen Minä sen siksi saattanut, että sinä hävittäisit varustetut kaupungit autioiksi raunioiksi,
27. ja että niiden asukkaat kävisivät voimattomiksi, peljästyisivät ja häpeään joutuisivat ja olisivat kuin kedon kasvu, viheriä ruoho, niinkuin heinä katoilla ja niinkuin oras, ennekuin se oljeksi tulee.
28. Sinun istumisesi, sinun lähtösi ja tulosi Minä tunsin sekä sinun kiukuitsemisesi Minua vastaan.
29. Sentähden että sinä kiukkuilet Minua vastaan, ja röyhkeytesi korviini nousee, panen Minä koukkuni sinun nenääsi ja ohjakset suupieliisi ja palautan sinut samaa tietä, kuin tullutkin olet.
30. Tämä on sinulle merkiksi: tänä vuonna syödään jälkikasvua, toisena vuonna itsestänsä kasvanutta, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaat ja istuttakaat viinimäkiä ja syökää niiden hedelmää!
31. Ja Juudan huonekunnan pelastetut, jotka jällelle ovat jääneet, kasvattavat juurta alapäin ja tekevät hedelmää ylöspäin.
32. Sillä Jerusalemissa on jäännös lähtevä ja pelastettuja Sionin vuorelta; **YHWH Tz'vaot** 'in kiivaus on sen tekevä.
33. Sentähden sanoo **YHWH** näin Assurin kuninkaasta: hän ei tähän kaupunkiin tule, eikä tänne nuolta ammu, eikä kilpeä sen puoleen käännä, eikä multaseinää sitä vastaan aseta.

34. Samaa tietä, jota hän on tullut, palajaa hän, eikä hän tule tähän kaupunkiin, sanoo *n'um-YHWH*.

35. Ja Minä varjelen tätä kaupunkia ja pelastan **Jeshua** *l'hoshiyaH* sen Minun tähteni ja palvelijani Davidin tähden."

36. Ja **YHWH** enkeli *malache* läksi ulos ja löi Assurin leirissä satakahdeksankymmentä viisi tuhatta 185.000 miestä;

- sata *meah* = 100

- kahdeksankymmentä *ush'moniym /shamoniym* = 80, KJV: Fourscore

- viisi *wachamiSHah /chames* = 5

- tuhatta *alef* tuhat, härkä

ja kun varhain aamulla noustiin, niin katso, kaikki olivat kuolleita *metim /muwth* ruumiita *P'gariym /peger* carcass idolatrous image.

37. Ja Sanherib, Assurin kuningas läksi matkaansa ja palasi ja asui Ninivessä.

38. Ja tapahtui, kun hän rukoili jumalansa *elohajv* Nisrokin huoneessa, niin hänen poikansa Adramelek ja Sareser löivät hänet miekalla kuoliaaksi; ja he pakenivat Araratin maalle. Ja Asarhaddon, hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

38. LUKU

Hiskijan sairaus, paraneminen ja kiitos.

Siihen aikaan sairasti Hiskija kuoleman tautia; ja profetta Jesaja, Amosin poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "näin sanoo **YHWH**: toimita talosi, sillä sinä kuolet, etkä parane!"

2. Ja Hiskija käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili **EL-YHWH** ja sanoi:

3. "Voi **YHWH**! muista toki että minä olen Sinun edessäsi vaeltanut totuudessa ja vakaalla sydämmellä, ja että minä olen tehnyt sitä, mikä sinun silmissäsi hyvä on." Ja Hiskija itki katkerasti.

4. Silloin **Devar-YHWH** sana tapahtui Jesajalle, sanoen:

5. "Mene ja sano Hiskijalle: näin sanoo sinun isäsi Davidin **YHWH Elohey**: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt sinun kyyneltesi; katso! Minä lisään sinun päiviäsi viisitoista vuotta,

6. ja minä pelastan *natsal* Assurin kuninkaan kädestä sinut ja tämän kaupungin, ja suojelen tätä kaupunkia.

7. Ja tämä on sinulle merkiksi **YHWH**, että **YHWH** täyttää tämän sanan, jonka Hän puhunut on:

8. katso, Minä palautan astelaudalla varjon, joka Ahaksen astelaudalla auringon valossa on astunut alaspäin, ta'apäin kymmenen astetta. Ja aurinko palautui kymmenen astetta, jotka se oli mennyt alaspäin.

9. Hiskijan, Juudan kuninkaan, kirjoitus, kun hän oli ollut sairaana ja parani taudistansa:

10. "Minä sanoin: rauhallisina päivinäni minä olen menevä Tuonelan portille, ja minua rangaistaan vuotteni lyhentämisellä.
11. Minä sanoin: en minä saa nähdä JAH, JAH elävien maassa, enkä enää katsella ihmisiä Tuonelan asukasten joukossa.
12. Minun asuntoni purjetaan ja muutetaan pois, niinkuin paimenen maja. Minä käärin kokoon, niinkuin kankuri, elämäni langan, kun Hän leikkasi minut loimelta; päivästä yöhön sinä päätät minun päiväni.
13. Minä odotin aamuun asti; niinkuin jalopeura, *Kaariy /ariy Lion* niin särki Hän kaikki minun luuni; päivästä yöhön päätät Sinä minun päiväni.
14. Minä kuikutin niinkuin kurkilintu, niinkuin pääskynen; minä vaikeroitsin niinkuin kyyhkynen; minun silmäni katselevat korkeuteen: "**Adonay**, minä olen ahdingossa, puollusta minua!"
15. Mitä minä sanonen? Hän lupasi minulle ja täytti sen myös. Minä tahdon vakaasti vaeltaa kaikkina elämäni vuosina minun sieluni murheen tähden.
16. **Adonay**, niistä eletään, ja minun henkeni on kaiketi niissä. Niin Sinä minut terveeksi teet ja teet minut eläväksi.
17. Katso! hyväksi oli minulle karvas murheeni. Ja Sinä minun sieluni armollisesti autoit turmeluksen *B'liy /baliy bel-ee* kuopasta; sillä Sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa. [Hiskia pääsi pois belialin kuopasta: Liekö taudin syy Lions Club demonienpalvonta?]
18. Sillä ei tuonela *sh'ol /sha'owl* hades Sinua kiitä, eikä kuolema *maweth* sinua ylistä, eivätkä ne, jotka kuoppaan *hor/bowr* pit kaatuvat, Sinun uskollisuutesi toivo. [Kaatuvat: *yordey-vor* "joutua alas ra'ra -ansoihin"]
[Hiskia katui, pääsi pois: **JESHUAN** Totuuteen *Emeth* toivonsa laittava ei belialin kuoppaan/ansaan jää]
19. Elävä, elävä, se, se Sinua kiittää, niinkuin minäkin tänäpäivänä; isät ilmoittavat ~~lapsillensa~~ pojillensa Sinun uskollisuutesi *Totuus /Emeth*.
20. **YHWH Jeshua!** *l'Hoshiyeny /Yasha* (on minua auttamassa; niin) soittakaamme kantelettani kaikkena elin-aikanamme **YHWH** huoneessa."
21. Ja Jesaja sanoi: "ottakaat fiikunakakku ja pankaat paisuman päälle, että hän paranisi."
22. Ja Hiskija sanoi: "mikä on merkinä siihen, että minä saan astua **YHWH** huoneeseen?"

39. LUKU

Tähän aikaan lähetti Merodak Baladan, Baladanin poika, Babelin kuningas, kirjeen ja lahjoja Hiskijalle, sillä hän oli kuullut hänen sairastaneen ja jälleen parantuneen.

2. Ja Hiskija iloitsi niistä ja näytti heille varastihuoneensa, hopean ja kullan ja höysteet ja parhaan öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä oli hänen tavarahuoneessansa ja koko valtakunnassansa.

3. Ja profetta Jesaja tuli kuningas Hiskijan tykö ja sanoi hänelle: "mitä nämä miehet sanovat ja mistä he ovat tulleet sinun tykö?" Ja Hiskija sanoi: "kaukaiselta maalta ovat he tulleet minun tyköni, Babelista."
4. Ja hän sanoi: "mitä he ovat nähneet sinun huoneessasi?" Ja Hiskija sanoi: "kaikki mitä huoneessani on, ovat he nähneet, eikä ole mitään jota en minä tavarahuoneessani ole heille näyttänyt."
5. Silloin Jesaja sanoi Hiskijalle: kuule *devar*-**YHWH Tz'vaot**'in sanaa:
6. Katso, päivät tulevat, että kaikki, mitä sinun huoneessasi on ja mitä sinun isäsi ovat koonneet tähän päivään saakka, kannetaan Baabeliin, eikä mitään jätetä, sanoo **YHWH**.
7. Ja he ottavat sinun ~~lapsiasi~~ poikiasi, jotka sinusta lähteneet ovat, jotka sinä synnyttänyt olet, ja ne tulevat kamaripalvelijoiksi Babelin kuninkaan linnassa.
8. Ja Hiskija sanoi Jesajalle: "hyvä on *devar*-**YHWH** sana, jonka sinä puhunut olet." Ja hän sanoi: "olkoon kuitenkin rauha ja uskollisuus minun päivinäni."

40. LUKU

YHWH seurakunnan Kunnia. Jeshuan edelläkävijän ääni.

- Lohduttakaat *nachamu*, lohduttakaat *nachamu* Minun kansaani, sanoo teidän **Elohejkem**.
2. Puhukaat sydämmellisesti Jerusalemille, ja julistakaat sille, että sen sotimisen aika on päättynyt, että sen pahateko on maksettu *nirtsah*, että se on kaksinkertaisesti saanut **YHWH** kädestä kaikkien syntiensä tähden.
 3. Huutavan ääni kuuluu: "raivatkaat korvessa tietä **YHWH**, tasoittakaat polku erämaassa meidän **LEloheynu**!
 4. Kaikki laaksot korotettakoon, kaikki vuoret ja kukkulat alettakoon, koleikot tasoitettakoon ja vuoriseljäteet tehtäköön alangoiksi!
 5. Ja **YHWH** kunnia on ilmestytvä, ja kaikki liha saa sen samassa nähdä, sillä **YHWH** suu on sen puhunut."
 6. Ääni sanoo: "saarnaa", ja hän sanoi: "mitä minä saarnannen?" "Kaikki liha on ruoho, ja, ja kaikki sen kauneus niinkuin kedon kukkanen.
 7. Ruoho kuivuu, kukkanen kuihtuu, sillä **YHWH** henki puhaltaa siihen. Kansa todella on ruoho!
 8. Ruoho kuivuu, kukkanen kuihtuu, mutta meidän *devar*-**Elohejnu** sana pysyy iankaikkisesti."
 9. Nouse korkealle vuorelle, sinä suloinen saarnaaja, Sion; korota voimalla äänesi, sinä suloinen saarnaaja, Jerusalem, korota, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: "katso! teidän **Elohejkem**!"
 10. Katso!" **Adonay YHWiH**, tulee voimalla, ja Hänen käsivartensa hänelle vallan valmistaa; katso! Hänen palkkansa on Hänen kansansa ja Hänen kostonsa Hänen edellänsä. (Kosto eli *nakma*-sanaa ei ole... sisältää ajatuksen että 'paha saa palkkansa')

11. Niinkuin paimen kaitsee Hän laumaansa, Hän kokoaa karitsat syliinsä ja helmassansa heitä kantaa, imettäväisiä Hän johdattaa.
12. Kuka pivollansa on vedet mitannut ja vaaksalla taivaat määrännyt; kuka kolmioon *bashalosh* = kolmeen, kolmannesmittaan kaiken maan tomun '*aphar* sulkenut ja puntarilla vuoret punninnut ja kukkulat vaakalla?
13. Kuka on **YHWH** hengen käsittänyt ja Hänen neuvon-antajansa '*iysh* mies Häntä opettanut?
14. Kenen kanssa on Hän neuvotellut, joka Häntä olisi ohjannut ja oikeuden tielle neuvonut, antanut Hänelle tiedon ja osoittanut Hänelle taidon tien?
15. Katso, kansakunnat ovat pisaroiksi ämpäriissä ja tomuksi *shachaq* vaakalla arvatut: katso saaret Hän nostaa kuin tomun *daq*.
16. Ei Libanonkaan riitä polttopuiksi, eivätkä sen eläimet riitä polttouhreiksi.
17. Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään Hänen edessänsä; ne ovat Hänestä tyhjän ja turhan arvoisia.
18. Ja keneen te vertaatte **EL**, ja minkä kuvan kaltaiseksi te Hänet teette?
19. Seppä valaa kuvan, ja valuri sen kullalla peittää ja valaa siihen hopeakäädyt.
20. Joka on varaton ylennysuhria tekemään, valitsee mätänemättömän puun, etsii itsellensä taitavan tekijän paikoillensa panemaan jumalankuvan, joka ei horju.
21. Ettekö tiedä? Ettekö kuule? Eikö teille ole alusta saakka ilmoitettu? Ettekö ole huomanneet maailman perustuksia?
22. Hän on se, joka istuu maanympyrän *al-chug* '*eretz* /circle päällä, ja sen asukkaat ovat kuin heinäsiirakat. Hän on se, joka levittää taivaan niinkuin ohukaisen vaatteen *doq* verho ja venyttää *mathach* levittää sen asuttavaksi majaksi.
23. Hän on se, joka hallitsijat mitättömiksi tekee ja maan tuomarit tyhjän veroisiksi tekee.
24. Tuskin he ovat istutetut, tuskin he ovat kylvetyt, tuskin heidän kantonsa on maahan juurtunut, niin Hän puhaltaa heidän päällensä, ja he kuivuvat, myrsky vie heidät pois kuin akanan.
25. Keneen te vertaatte Minut, jonka kaltainen Minä olisin? sanoo Pyhä.
26. Nostakaat silmänne korkeuteen ja katsokaat: kuka on nämä luonut? Kuka johdattee heidän joukkonsa luvultaan ja kutsuu ne kaikki nimeltään? Hänen voimansa on niin suuri ja Hänen valtansa niin väkevä, ettei yhtäkään niistä puutu.
27. Miksi sinä, Jaakob, sanot, ja sinä, Israel, puhut: "minun tieni on salattu **ME-YHWH**, ja minun oikeuteni käy minun **MeElohaj** ohitse?"
28. Etkö tiedä, vai etkö ole kuullut, että **Elohej** on ijankaikkinen *owlam* **YHWH**, joka loi maan ääret? Ei Hän väsy eikä vaivu; Hänen ymmärryksensä on tutkimaton.
29. Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa kylliksi.
30. Nuorukaiset väsyvät ja vaipuvat ja nuoret miehet peräti kompastuvat;
31. mutta jotka **YHWH** odottavat, ne saavat uuden voiman, kohoavat siivillä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä vaivu, he vaeltavat eivätkä väsy.

41. LUKU

YHWH Voima. Epäjumalien turhuus. Ennustus Jeshuasta.

Vaietkaat Minun edessäni, te saaret, ja te kansat, varustakaat itsenne voimalla; lähestykää, puhukaat sitten, käykäämme oikeutta toinen toisemme kanssa!

2. Kuka herätti idästä sen, jota vanhurskaus Hänen matkallansa kohtaa? Kuka antoi kansat Hänen haltuunsa ja kukisti kuninkaat ja antoi ne Hänen miekallensa kuin tomun ja Hänen joutsellensa kuin lentävän akanan?

3. Hän ajaa heitä takaa, kulkee rauhassa sitä tietä, jolla Hänen jalkansa eivät ole ennen käyneet.

4. Kuka on sen tehnyt ja toimittanut? Hän, joka sukukunnat alusta asti kutsuu. Minä, **YHWH**, ensimmäinen ja viimeisen kanssa myöskin sama.

5. Saaret näkevät ja peljestyvät; maan ääret vapisevat, lähestyvät ja tulevat.

6. Toinen toistansa he auttavat ja sanovat veljellensä: "ole rohkea!"

7. Seppä rohkaisee valuria, vasaralla silittäjä alaisimen takojaa, sanoen juotoksesta: "se on hyvä", ja vahvistaa sen nauloilla, ettei se horjuisi.

8. Mutta sinä Israel, minun palvelijani, ja Jaakob, jonka Minä olen valinnut, sinä ystävänä Abrahamin siemen,

9. sinä, jonka Minä käsitin maan ääristä ja sen loukoista kutsuin ja sanoin sinulle: "Minun palvelijani sinä olet, Minä olen sinut valinnut, enkä sinua hylkää",

10. älä pelkää, sillä Minä olen sinun kanssasi, älä katsele ympärillesi, sillä Minä olen sinun **Eloheykha!** Minä vahvistan sinua Minä autan sinua ja tuen sinua Minun vanhurskauteni oikealla kädellä.

11. Katso, ne kaikki häpeään joutuvat ja hävetä saavat, jotka Sinuun vihastuvat, Sinun riitamiheesi mitättömiksi käyvät ja hukkuvat.

12. Sinä haet vihamiehiäsi, etkä niitä löydä; vastustajasi tulevat mitättömäksi ja tyhjän veroisiksi.

13. Sillä Minä, **YHWH**, olen sinun **Eloheykha**, joka tartun sinun oikeaan käteesi, joka sanon sinulle: älä pelkää, Minä autan sinua *azareticha!*

14. Älä pelkää sinä mato Jaakob, sinä vähäinen joukko Israel! Minä autan sinua *azareticha*, sanoo *n'um-YHWH*; sinun Lunastajasi *Goal'acha* on Israelin Pyhä.

15. Katso! Minä panen sinut teräväksi, uudeksi, kaksiteräiseksi puimakoneeksi, niin että sinä puit ja särjet vuoret, ja kukkulat sinä teet akanain kaltaiseksi.

16. Sinä johdat heidät, ja tuuli heidät kohottaa, tuuliaispää heidät hajoittaa. Mutta sinä iloitset **BAYHWH**; Israelin Pyhässä sinä kerskaat.

17. Kurjat ja köyhät hakevat vettä, eivätkä sitä löydä, ja heidän kielensä kuivuu janosta; mutta Minä, **YHWH**, kuulen heitä; Minä, Israelin **Elohej**, en heitä hylkää.

18. Minä puhkaisen purot paljaalle kukkulalle ja laaksojen lomaan vesilähteet; Minä teen korven lammikoiksi ja kuivan maan vesikuljuksi.

19. Minä istutan korpeen sedripuut, akasiat ja myrtit ja öljypuut; Minä asetan erämaahan kypressit, vahterat ynnä buksipuut

20. että he näkisivät, tietäisivät ja tarkkaisivat ja ajattelisivat samalla kertaa, että *yad-YHWH* käsi on tämän tehnyt ja Israelin Pyhä on tämän luonut.

21. Tuokaat esille riita-asianne, sanoo **YHWH**, ja esittäkää puollustuksenne. sanoo Jaakobin kuningas.
22. Tuokaat esiin ja julistakaat meille, mitä tapahtuva on, ilmoittakaat alut, millaiset ne olivat, että me tarkkaisimme ja tiedon saisimme niiden lopusta, tahi antakaat meidän kuulla tulevaisia.
23. Julistakaat tuonnempana tulevia, niin me saamme tietää, jos te olette jumalia. Niin, tehkää jotain, hyvää tahi pahaa, niin saamme nähdä ja katsella toisiamme.
24. Katso, te olette mitättömiä ja teidän tekonne on tyhjää; kauhistukseksi käypi joka teidät valitsee.
25. (Mutta Minä) herätän *hairoti* Hänen pohjoisesta ja Hän tulee auringon koitosta. Hän huutaa Minun Nimeäni avukseen; ja Hän tallaa maan herroja kuin lokaa ja Hän sotkee savea kuin savenvalaja.
26. Kuka on sen alusta ilmoittanut, että me sen tietäisimme, ja edeltäpäin, että me olisimme voineet sanoa "se on oikein?" Eipä sitä ollut, joka sen ilmoitti, eipä sitä ollut joka antoi sitä kuulla, eipä sitäkään, joka olisi kuullut teidän sanojanne.
27. Ensimmäisenä Minä Sanoin Sionille: "katso, katso, tuota!" ja annoin Jerusalemlle suloisen saarnaajan.
28. Jos katselin ympärilleni, niin ei ollut yhtään neuvon-antajaa, ja jos kysyin heiltä, niin eivät he sanaa vastanneet.
29. Katso, he kaikki ovat mitättömiä, turhamaisuutta heidän tekonsa, tuulta ja tyhjyyttä heidän valetut kuvansa.

42. LUKU

Jeshuan, **YHWH** palvelijan toimi. Israelin sokeus.

Katso, minun palvelijani, Minä tuen häntä; Minun valittuni, johon Minun sieluni mielistyi! Minä olen antanut Henkeni Hänelle, Hän toimittaa kansoille oikeutta.

2. Ei Hän huuda eikä kilju, eikä anna ääntänsä kaduilla kuulua.

3. Särjettyä ruokoa ei Hän murena, eikä sammuta suitsevaa kynttilän sydäntä; totuudella Hän oikeuden toimittaa.

4. Ei Hän väsy eikä raukee, siksikun Hän asettaa oikeuden maan päällä; ja Hänen lakiansa saaret odottavat.

5. Näin sanoo **HA-EL**, **YHWH**, joka loi taivaat ja ne venyttää, joka levittää maan ja sen kasvit, joka antaa henkäyksen kansalle sen päällä ja hengen niille, jotka sen päällä liikkuvat.

6. Minä, **YHWH**, olen Sinut kutsunut vanhurskaudessa, ja Minä Sinua pitelen kädestäsi, ja varjelen Sinua ja panen Sinut kansan liitoksi *liverit* ja pakanain valkeudeksi *leor*,

7. avaamaan sokeain silmät, päästämään sidotut vankeudesta, ja pimeydessä istuvat vankihuoneesta.

8. Minä olen **YHWH**, se on Minun Nimeni; en Minä anna kunniaani toiselle, enkä kiitostani epäjumalille *lafesilim*.
9. Katso! ensimmäiset ovat toteen käyneet, ja uusia Minä ilmoitan; ennekuin ne orastavatkaan, annan Minä teidän niistä kuulla.
10. Veisatkaa **LAYHWH** uusi veisu, Hänen kiitostansa maan ääristä saakka, te merellä kulkijat ja kaikki mitä siinä on, te saaret ja niiden asukkaat!
11. Korottakoon korpi äänensä ja sen kaupungit ja kylät, joissa Kedar asuu; riemuitkaa te vuorilinnan asukkaat, ja huutakaat vuorten kukkuloilta!
12. Antakaat **LAYHWH** kunnia, ja ilmoittakaat Hänen kiitostansa saarimaissa!
13. **YHWH** käy ulos kuin sankari; Hän herättää kiivauden kuin sotamies; Hän huutaa, jopa kiljuu, Hän voittaa vihollisensa.
14. Ikivanhasta asti olen Minä ääneti ollut, olen vaiti ollut ja itseni pidättänyt; nyt Minä huudan, niinkuin lapsensynnyttäjä, ja hengitän ja puhallan samassa.
15. Minä hävitän vuoret ja kukkulat ja kaiken niiden kukoistuksen Minä kuivaan; ja Minä panen virrat saariksi ja kuljut Minä teen kuivaksi maaksi.
16. Mutta sokeat Minä kuljetan niitä teitä, joita he eivät tiedä, ja talutan heitä niitä polkuja, joita he eivät tunne; minä teen pimeyden heidän edellään valkeudeksi ja koleat sileäksi; nämä sanant Minä panen toimeen, enkä hylkää heitä.
17. Mutta ne, jotka turvaavat epäjumaliin veistetty kuva *habodechim* ja sanovat valetuille kuville *bafasel haonerim*; "te olette meidän **Elohejnu**", heidän täytyy kääntyä takaperin ja häpeemällä hävetä.
18. Te kuurot, kuulkaat, ja te sokeat, katsokaat, että näkisitte.
19. Kuka on sokea, ettei Minun palvelijani, ja kuuro kuin Minun käskyläiseni, jonka Minä lähetin? Kuka on niin sokea *iur* kuin (uskottuni *kimeshulam*), ja sokea *iur* kuin **YHWH** palvelija?
20. Paljon olet sinä nähnyt, mutta et sinä huomaa; korvat ovat avatut, mutta ei hän kuule.
21. **YHWH** on suonut hyvää vanhurskautensa tähden; Hän on tehnyt lain suureksi ja jaloksi.
22. Mutta tämä on riistetty ja ryöstetty kansa; he ovat kaikki kuoppiin kytketyitä ja vankihuoneisiin kätkeytyitä; he ovat joutuneet saaliiksi, eikä ole pelastajaa *meshisah*, ja ryöstöksi, eikä ole sitä, joka sanoo: "tuo takaisin!"
23. Kuka teistä tämän korviinsa ottaa, tarkkaa ja kuulee vastaiseksi?
24. Kuka on antanut Jaakobin ryöstöksi ja Israelin riistäjille? Eikö **YHWH**, jota vastaan me olemme syntiä tehneet? He eivät tahtoneet kulkea Hänen teillensä, eivätkä totelleet Hänen lakiansa **BeTorato**.
25. Ja Hän vuodatti hänen päällensä vihansa hirmuisuuden ja väkevän sodan; ja Hän syytytti hänet yltä ympäri, - mutta ei hän tuntenut, - ja pani palamaan, mutta ei hän laskenut sitä sydämmellensä.

43. LUKU

Jeshua on Pelastus!

Ja nyt, näin sanoo **YHWH**, [joka loi *boraacha*] Jaakobin, ja sinun tekijäsi, Israel: "älä pelkää, sillä Minä olen sinut lunastanut *gealeticha* lunastajasi, Minä olen sinut nimeltäsi kutsunut, sinä olet Minun.

2. Jos sinä vesissä kuljet, niin Minä olen sinun kanssasi, ja jos virtain kautta, niin eivät ne sinua hukuta; jos käyt tulen läpi, niin et sinä pala, eikä liekki sinua sytytä.

3. Sillä Minä, **YHWH** Olen sinun **Elohejcha**; Minä, Israelin Pyhä, Olen **Jeshua** sinun Lunastajasi **MosheJesha /Yasha** (*Mooses-Jeshua!*); minä annan Egyptin sinun lunastukseksesi *tachetejcha*, Kuusin ja Seban sinun puolestasi.

4. Koska olet kallis ja korkeaksi arvattu Minun silmissäni, ja Minä (**Jeshua**) rakastan sinua, sentähden annan Minä ihmisiä sinun edestäsi ja kansoja sinun sielusi edestä.

5. Älä pelkää *al-tirah*, sillä Minä olen sinun kanssasi; idästä Minä tuotan sinun siemenesi, ja lännestä Minä sinut kokoon!

6. Minä sanon pohjoiselle: "anna" ja etelälle "älä pidätä", tuo minun poikani kaukaa ja Minun tyttäreni maan äärestä,

7. kaikki jotka Minun nimelläni nimitetään ja jotka Minä kunniakseni olen luonut, tehnyt ja valmistanut."

8. Tuo esiin sokea kansa, jolla kuitenkin on silmät, ja kuurot, joilla on korvat!

9. Kaikki pakanat kokoontukoot yhteen, ja kansakunnat tulkoon kokoon. Kuka heistä on tämän ilmoittanut ja on antanut alku-asiat edeltäpäin kuulla? Asettakoot todistajansa, että asiansa olisi oikea, ja nämä kuulisivat ja sanoisivat: "se on totta."

10. Olkaat te minun todistajani, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja minun palvelijani, jonka Minä valitsin, että te tuntisitte ja uskoisitte Minua ja ymmärtäisitte, että Minä se olen; Minun edelläni ei ole yhtään jumalaa **EL** luotu, eikä Minun jälkeenkään tule ketään.

11. Minä, Minä olen **YHWH**, eikä ole paitsi Minua yhtään pelastajaa **Jeshua /Yasha**, **Moshia** Messias-(Mooses)!

12. Minä olen ilmoittanut ja **Jeshua** pelastanut *hoshaeti* ja sen julistanut *hoshemaeti*, eikä ole muukalainen Jumala *bachem zar* teidän parissanne; ja te olette Minun todistajani, sanoo *n'um*-**YHWH** ja **waAniy-EL** = Minä Olen Jumala.

13. Tästäkin päivästä olen Minä sama; eikä ole sitä, joka Minun kädestäni pelastaa *natsal*. Minä panen toimeen, ja kuka sen palauttaa?

14. Näin sanoo **YHWH**, **Jeshua** *Ga'alkhem* teidän lunastajanne, Israelin Pyhä: teidän tähtenne lähetän Minä Babeliin, ja Minä annan kaikki pakolaiset ja Kaldealaiset astua heidän ilonsa haaksiin.

15. Minä, **YHWH**, olen teidän Pyhänne *KadoShekem*; Minä, Israelin Luoja *bora*, olen teidän kuninkaanne *malekekem*.

16. Näin sanoo **YHWH**, joka tekee tien meressä, ja polun väkevissä vesissä,

17. joka vie ulos rattaat ja hevoset, sotajoukon ja voiman, - yhdessä he makaavat, eivätkä nouse; ne raukesivat ja sammuiivat kuin kynttilän sydän;

18. Älkää muinaisia muistako, älkää menneitä tutkiko!

19. Katso, Minä teen uutta, nyt se jo orastaa, ettekö tuota tunne? Minä teen tien korpeen ja virrat erämaihin.
20. Kedon eläimet Minua kunnioittavat, villikoirat ja kamelikurjet, sillä Minä asetan vedet korpeen ja virrat erämaahan, juottaakseni kansaani, Minun valittuani.
21. Se kansa, jonka Minä olen valmistanut itselleni, on julistava Minun kiitostani.
22. Mutta et sinä, Jaakob, huutanut Minua avuksesi, sillä sinä väsyit Minuun, Israel.
23. Sinä et tuonut Minulle sinun polttouhriesi lampaista, etkä teurasuhrilla Minua kunnioittanut. En Minä sinua vaivannut ruoka-uhreilla enkä suitsutuksilla sinua väsyttänyt.
24. Et sinä rahalla Minulle ostanut hajuruokaa, etkä teurasuhriesi rasvalla Minua ravinnut. Sinä saatoit minun työtä tekemään sinun synneistäsi ja teit Minulle vaivaa sinun pahoissa teoissasi.
25. Minä, Minä olen se, joka itseni tähden pyyhin pois sinun ylitsekäymisesi, enkä muistele sinun syntejäsi.
26. Muistuta sinä Minua, käykäämme oikeudelle keskenämme; puhu sinä, että vanhurskas olisit.
27. Sinun ensimmäinen isäsi teki syntiä, ja sinun puoltajasi olivat uskottomia Minua vastaan.
28. Sentähden Minä saastutin pyhyiden päämiehet ja annoin Jaakobin kirottavaksi ja Israelin pilkattavaksi.

44. LUKU

YHWH lupaa Israelille Jeshuan, pilkkaa epäjumalia, lähettää Koreksen jälleenrakentamaan Jerusalemin.

Ja nyt kuule Jaakob, Minun palvelijani, ja sinä Israel, jonka Minä valitsin.

2. Näin sanoo **YHWH**, joka sinut on tehnyt *osecha* ja valmistanut *jotserecha* äitisi kohdusta, joka sinua auttaa *Jezerecha*: älä pelkää, Minun palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka Minä valitsin.

3. Sillä Minä vuodatan vedet janoavan päälle ja virrat kuivan päälle; Minä vuodatan Minun henkeni sinun siemenesi päälle ja Minun siunaukseni sinun lastesi *tse'etsa* päälle.

4. Ja he kasvavat niinkuin ruohossa, niinkuin pajut vesiojain varsilla.

5. Mikä heistä sanoo: "**LAYHWH** minä olen"; mikä ylistää Jaakobin nimeä, mikä kirjoittaa kädellensä itsensä "**LAYHWH** omaksi"; mikä Israelin nimeä kunnioituksella mainitsee.

6. Näin sanoo **YHWH**, Israelin kuningas, ja **Jeshua** Hänen Lunastajansa *wGoalo*, **YHWH Tz'vaot**: Minä olen ensimmäinen *rishon* ja Minä olen viimeinen, ja paitsi Minua, ei ole yhtään **Elohiym**.

7. Ja kuka saarnaa niinkuin Minä, siitä saakka kuin Minä perustin ijankaikkisen kansan? Hän sen ilmoittakoon ja asettakoon Minun eteeni; tulevia ja toteen käypiä he ilmoittakoot puolestansa!

8. Älkää vavisko, älkäätkä peljätkö. Enkö Minä aikoja sitten ole antanut sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut? Ja te olette Minun todistajani. Onko **Eloha** /'Elowahh paitsi Minua? Ei ole yhtään (pelastus)kalliota *ein Tsuwr* (**Jeshua**); Minä en ketään tiedä.
9. Jotka epäjumalankuvia valmistavat, ne kaikki ovat turhia, ja heidän rakkaansa eivät hyödytä, ja heidän todistajansa eivät näe, eivätkä tiedä; sentähden he häpeään joutuvat.
- 10 Kuka tekee jumalan EL ja valaa (kuvan) joka ei mihinkään kelpaa?
11. Katso! kaikki heidän toverinsa saavat hävetä, ja tekijät, ne ovat ihmisiä; jos ne kaikki kokoontuvat ja esiin astuvat, niin saavat yhdessä peljätä ja hävetä.
12. Sepällä on pihdit ja hän työskentelee hiiloksessa, ja vasaralla muodostaa sen, ja käsivartensa voimalla sitä valmistelee; ja hän käy nälkäiseksi ja voimattomaksi, eikä juo vettä, ja raukee.
13. Puuseppä pingoittaa mittanuoran ja piirustaa sen liidulla, valmistaa sen höylällä ja muodostaa sen harpilla ja tekee siitä miehen muotoisen, kauniin ihmiskuvan, huoneessa asumaan.
14. Hän hakkaa itsellensä sedripuita ja ottaa rautatammen ja tammeja ja valitsee itsellensä metsän puita; ja mäntyjä istutetaan, jotka sade suureksi kasvattaa.
15. Ja se joutuu ihmiselle polttopuuksi, ja siitä ottaa hän ja lämmittelee itseänsä; myös sytyttää hän tulen ja ja leipoo leipää. Mutta vieläpä tekee hän jumalan af-jibal-EL, jota hän kumartaa, valmistaa sen kuvaksi, ja lankeaa sen eteen maahan.
16. Puolen siitä polttaa hän tulella, toisen puolen päällä syöpi hän lihaa, paistaa paistia ja ravitsee itsensä ja sanoo: "hyvä! minä lämpesin ja nautin tulesta."
17. Ja lopun siitä tekee hän jumalaksi *EL*, epäjumalan-kuvaksensa, lankeaa maahan sen eteen ja kumartaa ja rukoilee sen puoleen ja sanoo: "pelasta minua, sillä sinä olet minun *Eli*!"
18. He eivät tiedä eikä ymmärrä, sillä he ovat sovaistut, niin ettei heidän silmänsä näe, eikä heidän sydämiensä ymmärrä.
19. Sitä ei lasketa sydämmelle, eikä ole tuntoa eikä taitoa sanoa; puolen siitä poltan tulella, vieläpä sen hiilillä leivän kypsytän ja paistan lihaa ja syön; ja lopun siitä teen kauhistukseksi, lankean maahan puupölkyn eteen!"
20. Joka tuhassa *'epher* ilonsa löytää, hänet villitsee vimmatu *hutal* pettää sydän, eikä hän pelasta sieluansa, eikä ajattele: "eikö ole petos *sheqer* oikeassa kädessäni."
21. Muista näitä Jaakob ja Israel, sillä sinä olet Minun palvelijani; Minä sinut tein, että olisit palvelijani, Sinä Israel, en Minä sinua unhota.
22. Minä pyyhin pois sinun rikoksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Käännä Minun puoleeni, sillä Minä **Jeshua** lunastan *Ga'aletiycha* sinut!
23. Iloitkaat te taivaat, Sillä **YHWH** sen tekee, huutakaat te maan syvyydet! riemuitkaat ilossa, te vuoret, metsät, ja kaikki sen puut, sillä **Jeshua** lunastaa *Ga'aletiycha* **YHWH** Jaakobin ja on Israelissa kunniallinen!
24. Näin sanoo **YHWH**, sinun lunastajas **Jeshua** *Goalecha /Gaal*, se, joka äidin kohdusta asti on sinut valmistanut. "Minä, **YHWH**, olen se, joka kaikki toimitan, joka yksinäni venytän taivaat, ja ilman apumiestä levitän maan,

25. joka teen loihtijan merkit tyhjiksi ja tietäjät hulluiksi, joka käännän viisaat takaisin, ja heidän tekonsa typeryydeksi,
26. joka vahvistan palvelijani sanan ja ja täytän käskyläiseni neuvon, joka sanon Jerusalemlle: "ole asuttu" ja Juudan kaupungeille: "olkaat raketut", ja sen rauniot Minä jälleen rakennan,
27. joka sanon meren kuljulle: "kuivu, ja sinun virtasi Minä teen kuivaksi",
28. joka sanon Korekselle: "minun paimeneni", ja hän kaikki Minun tahtoni täyttää, sanoen Jerusalemlle: "ole raketu", ja temppelille "ole perustettu.

45. LUKU

YHWH ja Hänen Voideltunsa Messias Jeshua yksin on YHWH

Näin sanoo **YHWH** voidellullensa Korekselle, jonka oikeaan käteen Minä tartun, kukistaakseni kansat hänen edessänsä, ja kuningasten kupeilta Minä vyöt avaan, aukaistakseni hänen edessänsä ovet ja portit, etteivät ne suljettuina pysyisi:

2. Minä käyn sinun edelläsi ja tasoitan koleikot; Minä särjen kupariovet ja rikon rautasalvat.
3. Ja Minä annan sinulle salatut aarteet ja kätkeyt tavarat, että tuntisit, että Minä olen **YHWH Elohey Yis'rael**, joka sinut nimeltäsi kutsuin.
4. Minun palvelijani Jaakobin ja Minun valittuni Israelin tähden Minä kutsuin sinut nimeltäsi ja nimitin sinut, vaikka et sinä Minua tuntenut.
5. Minä olen **YHWH**, eikä yksikään muu paitsi Minua ole **Elohiym**; Minä vyötin sinut, mutta et sinä tuntenut Minua;
6. että idästä ja lännestä tunnettaisiin, ettei ketään ole paitsi Minua; Minä olen **YHWH**, eikä kukaan muu.
7. Minä, joka valkeuden valmistan ja luon pimeyden, joka teen rauhan ja luon pahan ra'rah | ra 7451. Minä olen **YHWH**, joka kaikki nämä teen.
8. Tiukkukaat, te taivaat, ylhäältä, ja pilvet satakoot vanhurskautta; maa avatkoon itsensä ja he tuottakoot **Jeshua Yesha** (autuuden), vanhurskaus kasvakoon myös! Minä, **YHWH** sen luon.
9. Voi sitä joka riitelee Luojansa kanssa, muruinen maan muruisien joukossa! Sanooko savi valajallensa: "mitä teet?" taikka tekosi: "ei hänellä ole käsiä?"
10. Voi sitä, joka isälle sanoo: "miksi minut siitit," ja vaimolle: miksi synnytit?"
11. Näin sanoo **YHWH Q'dosh Yis'rael**, Israelin Pyhä, hänen tekijänsä: kysykää tulevia Minulta, mutta lapseni poikani ja kätteni teko jättäkää minun huolekseni!
12. Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmiset sen päälle; Minun käteni ovat levittäneet taivaat, ja Minä olen kaikelle niiden joukolle käskyn antanut.
13. Minä olen hänet herättänyt vanhurskaudessa ja tasoitan kaikki hänen tiensä; hän rakentaa kaikki Minun kaupunkini ja päästää Minun vankini, ei palkan, eikä lahjan tähden, sanoo **YHWH Tz'vaot**.

14. Näin sanoo **YHWH**: egyptin työ-ansio ja Kuusin kauppavoitto ja Sebalaiset, nuo suuret miehet, tulevat sinun tykösi ja ovat sinun omiasi; sinun jäljessäsi he kulkevat, kahleissa he tulevat ja sinun puoleesi kumartavat ja sinun puoleesi rukoilevat, sanoen: "ainoastaan sinun tykönäsi on **EL**, eikä ole yhtään muuta **Elohiym!**"
15. Totisesti olet Sinä salattu **EL**, Sinä Israelin **Elohej, Jeshua Moshija**. (Vapahtaja)
16. Häpeään ja häväistykseen joutuvat kaikki, pilkan alaisina saavat yhdessä kävellä, nuo kuvien sepittäjät.
17. Mutta Israel vapahdetaan **Jeshua Noshah / Yasha BA-YHWH** Jeshua = *Teshuat olamim* (kautta ijankaikkisella pelastuksella); te ette tule häpeään, ettekä häväistyksen alaisiksi aina ja ijankaikkisiin aikoihin saakka *'ad-olmej*.
18. Sillä näin sanoo **YHWH**, joka taivaat on luonut *bore*, - Hän on **HaElohiym**, joka maan on muodostanut ja tehnyt, Hän on sen asettaja, ei Hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi Hän on sen valmistanut: "Minä olen **YHWH**, eikä kukaan muu." [ensin tehtiin asuttavaksi, sitten tänne heitettiin langennut kerubi, joka poltettiin tuhkaksi, siitä alkaa 1Moos1:2, Hesek.28]
19. En Minä ole salaa puhunut pimeässä maan loukossa; en ole sanonut Jaakobin siemenelle: "etsikää Minua hukkaan." Minä, **YHWH**, olen se, joka vanhurskautta puhun ja julistan oikeutta.
20. Kokoontukaat ja tulkaat, lähestykää, kaikki tyyni, te kansojen pelastetut! Ne eivät tiedä mitään, jotka puukuviansa kantavat ja rukoilevat EL-EL joka ei auttaa *Yasha' Ymoshia* taida.
21. Ilmoittakaat ja esiintuokaat, neuvotelkoot keskenänsä kuka on tämän kuulla antanut ikivanhasta asti? Kuka aikoja sitten tämän on ilmoittanut? Enkö Minä, **YHWH**? eikä paitsi Minua ole toista **Elohiym**, eikä vanhurskasta **Jeshuaa** (auttavaa) *Yasha' Ymoshia El-Tsaddiyq* paitsi minua *zulati*.
22. **Tulkaa Jeshuan Luokse! Minä Olen Aniy-EL!**
Kääntykää Minun tyköni, *hiUashu=Jeshua* antakaa pelastaa niin autuaiksi tulette, kaikki maailman ääret; sillä Minä olen **Aniy-EL**, eikä kukaan muu!
23. Itseni kautta olen Minä vannonut ja suustani on vanhurskauden Sana lähtenyt, ja se vahvana pysyy: Minulle pitää kaikkien polvien kumartaman ja kaikkien kielten vannoman.
24. Ainoasti **BAYHWH**, - niin sanotaan Minusta, - on vanhurskaus ja väkevyys; Hänen tykönsä on tultava; mutta kaikki jotka Häntä vihaavat, tulevat häpeään.
25. **BAYHWH** koko Israelin siemen vanhurskaaksi tulee ja kerskaa *jitehalelu* Hänessä.

46. LUKU

Jeshua Suojelee Seurakuntaansa.

Bel kallistuu, Nebo kaatuu; heidän; heidän kuvansa ovat eläinten ja juhtain päällä; teidän kantamanne kuvat ovat säilytetyt kuormaksi väsyneille juhdille.

2. Ne kaatuvat ja kallistuvat kaikki tyyni, eivätkä voi kuormaa talteen saattaa; ja itse he vankeuteen joutuvat.

3. Kuulkaat Minua, Jaakobin huone ja kaikki Israelin huonekunna jätteet, te, jotka olette kuormana olleet äidin kohdusta asti ja olette kannetut hamasta äidin helmasta saakka!
4. Ja hamaan vanhuuteenne asti olen Minä sama ja harmaisiinne asti Minä kannan; Minä sen teen, Minä nostan ja Minä kannan ja pelastan *waamalet*.
5. Keneen te Minut vertaatte ja kenen kaltaisiksi teette? Kenen vertaisiksi te Minut luulette, että me yhdenkaltaisia olisimme?"
6. Jotka kultaa kukkarosta kaatavat ja hopeaa vaakalla punnitsevat, palkkaavat valurin sen jumalaksi *EL* tekemään; he lankeevat sen eteen ja sitä kumartavat.
7. He nostavat sen hartioillensa ja kantavat sen ja panevat sen sijallensa, ja se seisoo, eikä siirry sijaltansa. Ja vielä he huutavat hänelle, mutta ei hän vastaa eikä auta heitä heidän ahdingostansa.
8. Muistakaat tätä ja olkaat vahvat, pankaat sydämmeenne, te uskottomat!
9. Muistakaat muinaisia ikivanhasta *leolam* asti, että Minä olen **EL**, eikä kukaan muu, **Elohiym**, jonka vertaista ei ole,
10. joka alusta asti ilmoitan lopun, ja ikivanhasta mitä ei ole tapahtunut; joka sanon: "Minun neuvoni pysyy, ja kaikki, mitä minun mieleeni on, teen Minä;
11. joka kutsuu idästä *mizrah* auringonnousu kotkan haukka, petolintu, kaukaisesta maasta miehen *'iysh*, joka aivotukseni tekee Minä olen sen puhunut ja Minä myös sen esiin tuon; Minä olen sen aikonut ja Minä sen myös teen.
12. Kuulkaat Minua, te ylpeät sydämmestä, jotka oletta kaukana vanhurskaudesta.
13. Minä olen antanut vanhurskauteni lähestyä, ei se ole kaukana, eikä Minun **Jeshuani** *Teshuati* viivy, ja Minä annan **Jeshuan** *Tshuah* Sionissa ja Israelille Minun kunniani.

47. LUKU

Babelin perikato. **Jeshuan Ylistys!**

- Astu alas, istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Babel, istu maahan, ilman istuinta, Kaldealaisten tytär, sillä ei sinua enää kutsuta hennoksi ja hempoeksi.
2. Ota myllynkivet ja jauha jauhoja, poista silmäverkkosi, nosta vaatteesi liepeet, paljasta sääresi, kahlaa virran yli.
 3. Sinun häpysi paljastuu, ja riettautesi tulee näkyviin; Minä kosten *naqam*, enkä pyydä apua ihmiseltä *'adam*.
 4. **Jeshuamme** *Goalenu* Nimi on **YHWH Tz'vaot**, Israelin Pyhä!
 5. Istu äänetönnä ja mene pimeään loukkoon, sinä Kaldealaisten tytär; sillä ei sinua enää kutsuta "valtakuntien kuningattareksi."
 6. Minä vihastuin Minun kansaani, Minä saastutin Minun perintöni ja annoin heidät sinun käsiisi. Sinä et heille laupeutta tehnyt; vanhuksellekin sinä teit ikeesi kovin raskaaksi.
 7. Sinä sanoit: "ijankaikkisesti olen Minä kuningatar", niin ettet enää tätä sydämmelles laskenut, etkä sen loppua ajatellut.

8. Ja nyt kuule tätä, sinä hempeä, joka istut surutonna, ja sanot sydämessäs: "minä se olen, eikä kukaan muu, minä en ole leskenä istuva, enkä lapsettomuutta tunteva!"
9. Nämä molemmat kohtaavat sinua äkkiä yhtenä päivänä: lapsettomuus ja leskeys; ne kohtaavat sinua täysin määrin, vaikka sinun velhoomises on suuri ja sinun lumoojias on sangen paljo.
10. Sinä uskalsit pahuuteesi *ra' rah* | *v'raatekh'* 7451 ja sanoit: "ei ole sitä, joka minun näkee." Sinun viisautesi ja tietosi veivät sinut väärälle, ja sinä sanoit: "minä se olen, eikä kukaan muu."
11. Mutta onnettomuus *ra' rah* | *raah* 7451 kohtaa sinua, niin ettet tiedä sitä loihtimalla poistaa; ja perikato lankeaa sinun päällesi, niin ettet voi sitä sovittaa ja hävitys tulee sinun päällesi niin äkkiä, ettet tiedäkään.
12. Astu esiin lumoomisellas ja paljolla velhoomisellas, joissa nuoruudestasi asti olet itsesi väsyttänyt, ehkä voit itsesi auttaa, ehkä voit peljättää!
13. Sinä olet väsynyt paljosta neuvottelemisestäs. Astukoot esiin ja auttakoot nuo taivaan jakajat, nuo tähtien tähtääjät, jotka kunakin uunna kuuna ilmoittavat, mikä sinua kohtaa!
14. Katsoa, he tulevat korreksi ja tuli heidät polttaa! He eivät voi itseänsäkään tulen käsistä pelastaa, eikä jää hiiltä heidän lämmitelläksensä, eikä tulta, jonka ääressä istuisivat.
15. Niin käy sinun omillesi, joitten tähden olet iseäsi vaivannut; sinun kauppakumppanis nuoruudestas asti hajoovat kukin omalle suunnallensa; eikä ole sitä, joka sinut pelastaa - [**Eikä Babelille Messiasta ole!**] *moshiy ekh*.

48. LUKU

Jumalan vanhurskaus, **Jeshua koettelee, puhdistaa.**

- Kuulkaat tätä, te Jaakobin huonekunta, te, jotka Israelin nimellä nimitetään, ja jotka Juudan lähteestä lähteneet olette, jotka vannotte **BEYHWH** nimeen ja Israelin **Belohej** kerskaatte, mutta ei totuudessa ja vanhurskaudessa;
2. sillä pyhästä kaupungista he nimittävät itsensä ja Israelin **AL-Elohej** he luottavat, **YHWH Tz'vaot** on Hänen Nimensä!
3. Entiset olen Minä aikoja sitten ilmoittanut ja suustani laskenut ja kuulla antanut; äkkiä Minä ne tein, ja ne tulivat.
4. Kun Minä sinut kovaksi tiesin, ja sinun niskasuonesi on raudasta ja otsasi vaskesta,
5. niin Minä sinulle aikoja sitten ilmoitin, ennekuin se tapahtui, annoin Minä sinun kuulla, ette sanoisi: "epäjumalani *atsebi* sen teki, veistetty ja valettu kuvani sen käski."
6. Sinä olet sen kuullut, katsele sitä kaikkea; ja eikö teidän täydy sitä tunnustaa? Minän sinun kuulla uusia, täst'edes salatuita ja joita et sinä tietänyt.
7. Nyt ne luodaan, eikä ikivanhaan; ja ennen tätä päivää et sinä niitä ole kuullut, ettet sanoisi: "katso! minä ne tiesin!"

8. Sinä et ole kuullut, etkä tietänyt, eivätkä ole sinun korvasi olleet entisestä avatut, sillä Minä tiedän, että sinä olet aivan petollinen, ja "uskottomaksi" on sinua äitisi kohdusta asti kutsuttu.

9. Nimeni tähden olen Minä viivyttänyt vihani ja kunniani tähden pidättänyt sen sinun hyväksesi, etten sinua peräti hävittäisi.

10. Katso! Minä puhdistan *zerabeteicha* sulattaa sinua, mutta ei niinkuin hopeata: Minä teen sinut koetelluksi murheen ahjossa.

11. Itseni tähden, tosin itseni tähden Minä sen teen, etten Minä häväistyksi tulisi; enkä Minä anna kunniaani toiselle.

12. Kuule Minua Jaakob, ja Israel, Minun kutsuttuni: Minä se olen, Minä olen ensimmäinen, Minä olen myös viimeinen!

13. Minun käteni on perustanut maan ja Minun oikea käteni on levittänyt taivaat; **Minä huudan niille, niin ne kaikki seisahtuvat.**

14. Kokoontukaat, kaikki, ja kuulkaat: kuka heistä on tämän ilmoittanut? **YHWH** rakasti *ahivo* häntä; hän on toimeenpaneva Hänen tahtonsa Babelia vastaan ja hänen käsivartensa Kaldealaisia kohtaan.

15. Minä, Minä puhuin, jopa kutsuin hänet, toin hänet esiin, ja hänen tiensä on onnistuva.

16. Lähestykäätkä Minua ja kuulkaat tätä; en ole alusta asti salassa puhunut; aina siitä asti, *rosh* kun se olemassa oli, olin Minä siellä. Ja nyt lähetti Minut **Adonay, YHWH** ja Hänen Henkensä *w'ruwach*.

17. Näin sanoo **YHWH, Jeshua, Goal'kha** Israelin Pyhä: "Minä **YHWH** sinun **Elohejcha**, opetan sinulle mitä hyödyllistä on; Minä johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä."

18. Oi, jospa sinä ottaisit Minun käskyistäni vaarin, niin sinun rauhasi olisi kuin virta ja sinun vanhurskautesi kuin meren aallot!

19. Ja sinun siemenesi olisi kuin hieta, ja sinun kohtusi hedelmä kuin hiekkamurut; sen nimeä ei hävitettäisi, eikä se katoaisi Minun kasvojeni edestä.

20. Lähtekäätkä Babelista, paetkaat Kaldeasta riemuhuudolla, ilmoittakaat, kuuluttakaat tämä, julistakaat se maailman ääriin, sanokaat: "**YHWH** on Jaakobin **Jeshua!** *Ga'al* lunastaa"

21. Eivät he janoa kärsineet, kun Hän heitä korvessa kuljetti. Hän vuodatti heille vedet kalliosta, Hän halkasi kallion, ja vedet vuosivat.

22. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo **YHWH**.

49. LUKU

Jeshuan, Voidellun Messiaan, palvelijan kunnia. Jeshuan pakanoista koottava seurakunta.

Kuulkaat Minua, te luodot, ja ottakaat vaari, te kaukaiset kansat: **YHWH** on Minut kutsunut äitini kohdusta, äitini helmasta asti on Hän Minun Nimeni muistanut.

2. Ja Hän on tehnyt Minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, Hän on kätkenyt minut kätensä varjoon ja tehnyt Minut välkkyväksi nuoleksi, viineensä on Hän Minut salannut. *B'ash'Pato /'asphah*, quiver, viini, nuolikotelo jousipyssyn nuolia varten
3. Ja Hän sanoi minulle: "Sinä olet Minun palvelijani, Israel, jossa Minä itseni jaloksi osoitan."
4. Mutta minä sanoin: "minä olen hukkaan työtä tehnyt, turhaan ja tyhjään olen minä väkeni kuluttanut; kuitenkin on oikeuteni **ETYHWH** hallussa ja palkkani **ET-Elohaj** kädessä."
5. Ja nyt sanoo **YHWH**, joka Minun äitini kohdusta valmisti palvelijaksi itsellensä, kääntämään Jaakobin Hänen puoleensa ja Israelin kokoomaan Hänen tykönsä; olenhan Minä kunnioitettu **YHWH** silmissä ja Minun **Velohaj** on väkevyyteni.
6. Ja Hän sanoo: vähäistä on Sinulle olla Minun palvelijani, ojentamassa Jaakobin sukukuntia ja kääntämässä Israelin jätteitä; Minä teen Sinut pakanain valkeudeksi, olemaan Minun **Jeshuani** *Jeshuati, Y'shuati, Yashuw'ah* maailman ääriin asti.
7. Näin sanoo **Jeshua amar-YHWH Goel Yis'rael**, Hänen Pyhänsä, tuolle jota sielu inhoon, kansa kammoo, herrat palvelijansa pitävät: kun kuninkaat näkevät, niin ne seisoalle nousevat, ja ruhtinaat kumartavat itsensä **YHWH** tähden, joka uskollinen on, ja Israelin Pyhän *q'dosh /gadowsh* tähden, että Hän on sinut valinnut.

Uudestisyntymätön sielu = eläin; inhoaa Jeshuaa, Jeshuan omia.

- **sielu inhoon** *nefesh 5315* hengittävä eläin /sielu | *liv'zoh /bazoh* pilkata,
- **kansa kammoo** *goy /gowy* jumalattomat, sotaväki | *lim'taev /ta'ab*,
- **herrat** = *moshliym /mashal* **palvelijansa pitävät** *l'eved*
- **kuninkaat** seisoalle nousevat *w'yish'Tachanu* = **kunnioittavat YHWH**

Kun ihminen syntyy uudesti Jeshuan hengestä, kuollut/vajaa eläin-sielu täyttyy YHWH hengestä, eheytyy alkuperäiseksi, tilaan ennen lankeemusta. Katkennut YHWH -yhteys palaa Jeshuan kautta. Vajaan eläin-sielun vaatimukset täyttyvät Jeshualla, Hän tulee kaikeksi. Vrt. Saarnaajan kirja 3.

8. Näin sanoo **YHWH**: otollisella ajalla olen Minä sinun rukouksesi kuullut ja **Jeshuan** *Jeshua Y'shuah /Yashuw'ah* päivänä olen Minä sinua **auttanut** *'azareticha*; ja Minä varjelen Sinua ja panen Sinut **kansan liitoksi** *liv'riyt /bariyth* kohentamaan maata ja hävinneitä perintö-osia jakamaan,
9. sanomaan sidotuille: "lähtekää ulos," ja niille jotka pimeydessä ovat: "tulkaat valkeuteen!" Teiden varsilla he ravintoa saavat ja kaikilla kukkuloilla laitumensa löytävät.
10. He eivät nälkää näe, eivätkä janoa kärsi, eikä päivän helle ja paiste heitä vaivaa; sillä hän johdattaa heitä ja vesilähteille Hän heitä kuljettaa.
11. Minä teen kaikki vuoreni tieksi ja käytäväni korotetaan.
12. Katso, nämä tulevat kaukaa, ja katso! nämä pohjasta ja lännestä ja nämä Sinimin maalta!
13. Riemuitkaat, te taivaat, iloitse sinä maa, ja puhjetkaat riemuun, te vuoret! sillä **YHWH** lohduttaa kansaansa ja armahtaa *yrachem* kurjiansa.
14. Mutta Sion sanoo: "**YHWH** hylkäsi minut, **WAdonay** unohti minut."

15. Unohtaako vaimo rintalastansa, ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka hän unohtaisi, niin en Minä kuitenkaan sinua unohda.
16. Katso, käsiini olen Minä sinut pyältänyt, sinun muurisi ovat alati Minun edessäni.
17. Sinun rakentajasi rientävät; sinun hävittäjäsi ja kukistajasi pakenevat sinusta pois.
18. Nosta silmäsi ympärilles ja katso, kaikki nämä kokoontuvat ja tulevat sinun tykösi! Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um-YHWH*, näillä kaikilla saat sinä itsesi ihanaksi pukea ja vyöttää itsesi, kuin morsian.
19. Sillä sinun rauniosi, sinun autiosi, sinun haaskattu maasi, jopa sinä itsekin käyt ahtaaksi asukkaille, ja sinun raatelijasi ovat kauas paenneet.
20. Vielä sinun lapsettomuutesi lapset pojat sanovat sinun korviisi: "ahdas on minulle asuinsija, anna minulle tilaa, että asua saisin."
21. Ja sinä olet sanova sydämessäs: "kuka minulle nämä on synnyttänyt? Minähän olin lapseton ja hedelmätön, pakolainen ja hyljätty, ja kuka nämä on kasvattanut? Katso minä olin yksinäiseksi jäänyt, missä nämä olivat?"
22. Näin sanoo **Adonay, YHWH**: katso! Minä nostan käteni pakanoita kohden ja korotan lippuni *esa-el-gojim* kansani puoleen, niin he tuovat poikasi helmassa ja tyttäresi hartioilla kannetaan.
23. Kuninkaat tulevat sinun holhoojiksies ja heidän ruhtinattarensa sinun imettäjäksies; kasvoillensa maahan kumartavat sinun edessäsi ja sinun jalkojesi tomua he nuoleskelevat. Ja sinä olet tunteva, että Minä olen **YHWH**, ja etteivät ne häpeään tule, jotka Minuun toivovat.
24. Otetaanko saalis sankarilta tahi päästetäänkö vanhurskaan vankijoukko vapaaksi?
25. Sillä näin sanoo **YHWH**: sankarinkin vankijoukko otetaan pois ja väkivaltaisenkin saalis vapaaksi päästetään, sillä Minä riitelen riitamiestesies kanssa ja Minä **Jeshua Oshiy /Yasha** sinun poikasi pelastan.
26. Ja Minä syötän sinun ahdistajillesies heidän oman lihansa, ja he juopuvat omasta verestänsä niinkuin väkijuomasta. Ja kaikki liha on tunteva, että Minä olen **YHWH**, sinun pelastajasi ja sinun lunastajasi, Jaakobin väkevä.

- Minä YHWH Olen Jeshua - Moshijacha Goalecha -

50. LUKU

Jeshuan kuuliaisuus. Jotka Jeshuan hylkäävät, joutuvat pimeyteen.

Näin sanoo **YHWH**, missä on teidän äitinne (Israel) erokirja, jolla Minä hänet hyljäsin? Tahi kuka on se Minun velkojistani, jolle Minä teidät möin? Katso teidän pahojen tekojenne tähden on teidän äitinne hyljätty.

2. Miksi ei kukaan ollut, kun Minä tulin? Miksi ei kukaan vastannut, kun Minä huusin? Onko Minun käteni liian lyhyt vapahtamaan *miP'dut /paduwth* erotella vapauttaa, vai eikö Minussa voimaa ole pelastamaan *l'haTZiyl /natsal*? Katso, Minä

nuhtelemisellani kuivaan meren, teen virrat kuiviksi, että kalat niissä veden puutteesta haisevat ja janoon kuolevat.

3. Minä puetan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niiden peitteeksi.

4. **Adonay, YHWH** on Minulle antanut oppineen kielen, taitaakseni virvoittaa väsynyttä Sanalla; Hän herättää Minua joka aamu; joka aamu Hän herättää korvani kuulemaan opetuslapsen tavalla.

5. **Adonay, YHWH** on Minulle korvan avannut, enkä Minä ole vastahakoinen ollut, enkä takaperin mennyt.

6. Minä olen antanut selkäni lyötäväksi ja poskeni revittäväksi; kasvojani en ole pilkalta ja syljeltä peittänyt.

7. Mutta **WAdonay, YHWH** auttaa *yazaar-liy* Minua; sentähden en Minä tullut häpeään, sentähden tein Minä kasvoni kivikovaksi, sillä Minä tiesin, etten Minä häpeään joudu.

8. Lähellä on se, joka Minut vanhurskauttaa; kuka tahtoo Minun kanssani riidellä? Astukaamme esiin! Kuka on Minun vastustajani, hän lähestyköön Minua!

9. Katso! **Adonay, YHWH** minua auttaa; kuka tahtoo Minua kadottaa? Katso! Kaikki he vanhenevat niinkuin vaate, ja koi heidät syö.

10. Kuka teistä **YHWH** pelkää ja kuuntelee Hänen palvelijansa ääntä? joka vaeltaa pimeydessänsä ja jolla ei valoa ole, se turvatkoon **YHWH** nimeen, ja luottakoon **Belohayw Elohim**.

11. Katso! te kaikki, jotka tulen sytytätte, jotka varustatte itsenne tulisilla nuolilla: menkää teidän tulenne liekkiin ja niitä tulsia nuolia vastaan, joita te olette sytyttäneet! Minun kädestäni tämä teille tapahtuu, te saatte kivuissa *ma'atsebah* maata *shakab*.

51. LUKU

Jeshuan seurakunnan Pelastus.

Kuulkaat Minua, te, jotka vanhurskautta *tsedeq* noudatatte, jotka **YHWH** etsitte! katsokaat sitä kalliota **Jeshua** *El-tsur*, josta te lohvaistut olette, ja sitä kaivon kuoppaa, josta te kaivetut olette!

2. Katsokaat Abrahamia, teidän isäanne, ja Saaraa, teidän synnyttäjänne! Sillä hän oli yksinäisenä, kun Minä hänet kutsuin; Minä hänet siunasin ja Minä hänet enensin.

3. Sillä **YHWH** lohduttaa Sionia; Hän lohduttaa kaikki sen rauniot ja tekee sen korven Edenin kaltaiseksi ja sen erämaan **K'gan-YHWH** kasvitarhan kaltaiseksi. Riemua ja iloa siellä tavataan, kiitosta ja veisun ääntä.

4. Kuulkaat Minua, Minun kansani, ja Minun sukukuntani, ottakaat Minusta vaari! Sillä **Torah** on Minusta lähtevä, ja Minun oikeuteni panen Minä valkeudeksi kansoille.

5. Lähellä on **Jeshua** Minun Vanhurskauteni, Pelastukseni **Tsid'qiy Yatza** /*tsedeq* /*Yesha'* käy ulos, Minun käsivarteni on kansoja tuomitseva *yis'Potu* /*shaphat*; Minua luodot toivovat ja käsivarttani odottavat. (pelastukseni/autuuteni)

6. Nostakaat silmänne taivaaseen päin ja katsokaat ulos maan päälle! sillä taivaat katoavat kuin savu, ja maa vanhenee kuin vaate, ja sen asukkaat samaten kuolevat; mutta **Jeshua wiYshuatiy** /yashuw'ah pysyy ijankaikkisesti ja Minun vanhurskauteni *w'tsid'qatiy /tsadaqah* ei lakkaa.
7. Kuulkaat Minua, te, jotka vanhurskauden *w'tsid'qatiy /tsadaqah* tunnette; sinä kansa, jonka sydämessä minun lakini **Toratiy** on; älkää peljätkö ihmisten pilkkaa ja heidän häväistyksiänsä älkää hämmästykö!
8. Sillä koi syö heidät niinkuin vaatteen, ja mato syö heidät niinkuin villan; mutta Minun vanhurskauteni *w'tsid'qatiy /tsadaqah* pysyy ijankaikkisesti 'olam ja **Jeshua wiYshuatiy** *Yashuw'ah* (~~Minun autuuteni~~) suvusta sukuun.
9. Nouse, nouse, pue itsesi voimalla, **YHWH** käsivarsi! nouse niinkuin muinoisina päivinä, entisinä aikoina! etkö Sinä ole se sama, joka Rahabin tapoit ja lohikäärmeen lävistit?
10. Etkö Sinä ole se sama, joka meren kuivasit, nuo suuren syvyyden vedet, joka teit meren syvyydet tieksi, pelastettujen **Jeshua** *G'uliyim /Ga'al* käytäväksi?
11. **Y'HWH Jeshua** *Y'shuwun /Shuw*b pelastetut *ufduyey /padah* lunnaat maksettu palaavat takaisin ja tulevat Sioniin riemulla, ja ijankaikkinen ilo on heidän päänsä päällä *al-rosham*; riemun ja ilon he saavuttavat, murhe ja huokaus pakenee.
12. Minä, Minä se olen, joka lohdutan teitä. Kuka sinä olet, että pelkää kuolevaista ihmistä ja ihmisen lasta poikaa, joka ruohon kaltaisena katoaa?
13. ja että unohdat **YHWH**, joka sinut tehnyt on ja taivaat levittänyt ja maan perustanut, ja pelkää alinomaa kaiken päivää ahdistajan vihaa, kun hän rupeaa turmelemaan?
14. Mutta missä on ahdistajan viha? Kyyristynyt kiirehtää vapauteen, eikä kuole kuoppaan, eikä häneltä leipää puutu.
15. Sillä Minä Olen sinun **YHWH Eloheykha**, joka liikutan meren, että sen aallot pauhaavat. **YHWH Tz'vaot** *sh'mo* on Hänen Nimensä.
16. Ja Minä panen Sanani sinun (Jeshua) suuhusi, ja käteni varjolla peitän peitän Sinua, istuttaakseni taivaat ja perustaakseni maan ja sanoakseni Sionille: Minun kansani sinä olet.
17. Herää, herää, nouse sinä Jerusalem, joka **YHWH** kädestä olet juonut Hänen vihansa *chamato /chemah* viha myrkkyy kuume maljan! kuperan kompastuskalkin olet sinä juonut 'tärisävä kuuma kuppi', itseesi särpänyt.
18. Ei yhtäkään ollut kaikista ~~lapsista~~ pojista, jotka hän oli synnyttänyt, joka olisi taluttanut; ei yhtäkään kaikista ~~lapsista~~ pojista ollut, jotka hän oli kasvattanut, joka olisi hänen käteensä tarttunut.
19. Nämä kaksi kohtasivat sinua - kuka sinua surkuttelee? - hävitys ja turmio, nälkä ja miekka. Millä minä sinua lohdutan?
20. Sinun ~~lapsesi~~ poikasi olivat pimeyden peittäminä, makasivat kaikkien katujen kulmissa, niinkuin verkkoon joutunut metsähärkä. täynnä **chamath-YHWH** vihaa *ga'arat*, sinun **Elohayikh'** julmuutta.
- 21 Sentähden kuule nyt tätä, sinä kurja, ja juopunut, - vaikkei viinistä.

22. Näin sanoo sinun **Adonaikh' YHWH WElohaikh'**, joka on kansansa asianajaja: katso, Minä otan sinun kädestäsi kompastuskalkin, vihani kuperan maljan; ei tarvitse sinun enää siitä juoda.

23. Ja Minä panen sen sinun vaivaajiesi käteen, jotka sanoivat sielullesi: "kumarru, että me kävisimme sinun ylitsesi, laske selkäsi maahan, että menisimme sen yli kuin kadulla!

52. LUKU

Jeshuan Seurakunnan, Sionin Lunastus, Laupeudesta. Jeshuan kärsiminen.

Herää, herää, pue päällesi voimasi, sinä Sion! Pane kauniit vaatteet yllesi, sinä Jerusalem, pyhä kaupunki! Sillä ei enää esinahkainen ja saastainen sinuun tule!

2. Puhdista itsesi tomusta, nouse, istu, sinä Jerusalem! päästä kaulasi siteet, sinä vangittu tytär Sion!

3. Sillä näin sanoo **YHWH**: ilmaiseksi olette te myödyt, ilman rahaa teidät **Jeshua lunastetaan TiGaelu /Gaal**.

4. Sillä näin sanoo **Adonay YHWiH**: Egyptiin astui Minun kansani alussa olemaan vieraana siellä; ja Assur häntä ahdisti ilman syytä.

5. Ja nyt, mitä Minun on täällä tekemistä? sanoo *n'um*-**YHWH**. Sillä kansani on ilman syytä viety pois; heidän herransa huutavat, sanoo *n'um* **HWH** ja Minun Nimeni pilkataan alati kaiken päivää.

6. *Sentähden on Minun kansani tunteva Minun Nimeni*, sentähden on hän sinä päivänä tietävä. että Minä se olen joka sanon: "tässä Minä olen!"

7. Oi kuinka suloiset ovat evankeliumin saarnaajan jalat vuorilla, joka rauhaa *shalom* julistaa, hyvää sanomaa saarnaa, **Jeshuan Y'shuah** (autuuden) ilmoittaa, ja Sionille sanoo: "sinun **Elohaikh'** hallitsee (on kuningas)!"

8. Sinun vartijasi *tsofayikh* ääni kuuluu; he yhdessä äänensä korottavat, sillä he riemuitsevat, sillä he omin silmin näkevät, kuinka **YHWH** Sioniin palajaa.

9. Riemuitkaat, iloitkaat yhdessä, te Jerusalemin rauniot! Sillä **YHWH** lohduttaa kansaansa; Hän lunastaa **Jeshua Ga'al** Jerusalemin.

10. **YHWH** paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden ja kaikki maailman ääret saavat nähdä **Jeshuan Et-Yushuat Eloheynu**.

11. Paetkaat, paetkaat, lähtekäät sieltä, älkäät saastaiseen *ta'me* koskeko! Lähtekäät sen keskeltä, puhdistakaat *hiBaru* itsenne, te **YHWH** kalujen kantajat!

12. Sillä ei teidän tarvitse kiireesti lähteä, eikä teidän tarvitse paeten kulkea: sillä **YHWH** käy teidän edellänne, ja **Elohey** Yis'rael kokoaa teidät.

13. Katso, minun palvelijani on taidolla asiansa ajava; hän on nouseva ja kohoava ja sangen korkealla oleva.

14. Niinkuin monet sinusta hämmästyvät, - niin on hänen muotonsa rumempi kuin muiden ihmisten, ja hänen kasvonsa huonompi kuin ihmisten ~~lasten~~ poikien -

15. niin Hän priiskoittaa monet kansat; Hänen edesssä sulkevat kuninkaat suunsa, sillä he saavat nähdä mitä heille ei ole julistettu, ja huomata, mitä eivät ole kuulleet.

53. LUKU

Jeshuan kärsiminen ja Kunniaan astuminen.

Kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle **YHWH** käsivarsi ilmoitetaan?

2. Hänpä kasvoi kuin Vesa *KaYoneq* Hänen edesssä niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei hänellä ollut muotoa eikä kauneutta; ja me näimme Hänet, mutta ei Hänessä ollut sitä muotoa että me olisimme Häneen mielistyneet.

3. Hän oli ylenkatsottu ja ihmisten hylkäämä, kipua ja sairautta täynnä, ja semmoinen, jolta me peitimme kasvonne; Hän oli niin ylenkatsottu, että (olisimme) Häntä minäkään pitäneet.

4. Totisesti, Hän kantoi miedän sairautemme, ja päällensä sälytti meidän kipumme. Ja me pidimme Häntä rangaistuna, **Elohiym** lyömänä ja vaivaamana.

5. Vaan Hän on haavoitettu pahain tekojemme tähden ja hosuttu meidän syntiemme tähden. Rangaistus, joka meille rauhan tuotti, oli Hänen päällensä, ja Hänen haavojensa kautta olemme me paratut.

6. Me vaelsimme kaikki eksyksissä kuin lampaat, ja kukin meistä poikkesi omalle tiellensä; mutta **WAYHWH** heitti meidän kaikkien synnit Hänen päällensä.

7. Hän lyötiin ja vaivattiin, eikä Hän suutansa avannut; niin kuin karitsa joka teuraaksi viedään, ja kuin lammas, joka keritsijänsä edessä vaikenee, niin ei Hän suutansa avannut.

8. Mutta Hän otettiin *luQach* pois ahdingosta ja tuomiosta. Ja kuka voi sanoa Hänen elämänsä pituuden? sillä Hän otettiin *nigzar /gazar* leikata pois elävien maasta; minun kansani rikoksen tähden rangaistus Häntä kohtasi.

9. Hänen hautansa aivottiin jumalattomien sekaan, mutta rikkaan tykö tuli Hän kuoltuansa; sillä ei Hän ollut vääryyttä tehnyt, eikä petosta ollut Hänen suussansa.

10. Mutta **WAYHWH** tahtoi piestä Häntä sairaudella; koska Hän pani henkensä vika-uhriksi, saa Hän nähdä siemenen ja kauan elää, ja **YHWH** aivoitus Hänen kätensä kautta menestyy.

11. Koska Hänen sielunsa on työtä tehnyt, saa hän iloa nähdä ja ravitaan; tuntemisensa kautta Hän, minun varhurskas palvelijani, monta vanhurskauttaa ja Hän kantaa heidän syntinsä.

12. Sentähden annan Minä Hänelle osan suurten kautta, ja väkevien kanssa Hän saalista jakaa: Koska Hän antoi sielunsa kuolemaan ja luettiin pahantekjiäin joukkoon ja kantoi monen synnit ja rukoili pahantekijäin edestä.

54. LUKU

Jeshuan seurakunnan ihanaus.

Riemutse, sinä hedelmätön, joka et synnyttänyt, ja puhkea riemuun ja ihastu, sinä, joka et kivuissa ollut! sillä yksinäisellä on enempi ~~lapsia~~ poikia kuin sillä, jolla mies on, sanoo **YHWH**.

2. Levitä majasi sija, venytä asuntosi vaate, älä säästä; pidennä köydet ja vahvista vaarnat!

3. Sillä sinä olet levenevä oikealle ja vasemmalle puolelle, ja sinun siemenesi on kansat perivä ja autiot kaupungit asunnoksi ottava.

4. Älä pelkää, sillä et sinä häpeään joudu, äläkä kaunistele, sillä et sinä ole punastuva; sillä sinä olet unohtava nuoruutesi häpeän etkä enää ole muistava leskeytesi pilkkaa.

5. Sillä miehesi on oleva sinun tekijäsi, **YHWH Tz'vaot** on Hänen nimensä, ja ~~lunastajasi~~ **Jeshua w'Goalekh'** /*Gaal Q'dosh* Yis'rael **Elohey** kutsuttu kaikessa maailmassa.

6. Sillä **YHWH** on sinut kutsuva, niinkuin hyljätyn ja hengessä murheellisen vaimon, niin kuin nuoruuden vaimon, joka hyljätty on, sanoo sinun **Elohaikh**.

7. Minä olen vähäksi silmänräpäykseksi sinut hyljännyt; mutta Minä olen sinut jälleen suurella laupeudella kokoava.

8. Vihan kiivaudessa Minä silmän räpäydykseksi kasvoni peitin sinulta, mutta tahdon jälleen ijankaikkisella armolla sinua armahtaa, sanoo **YHWH Jeshua Goalekh** (sinun Lunastajasi).

9. Sillä tämä on Minulle niinkuin Noakin vedet; niinkuin Minä vannoin, ettei Noakin vetten pidä enää käymän maan ylitse, niin Minä vannon, etten Minä vihastu sinuun, enkä rankaise sinua.

10. Sillä vuoret siirtyvät ja kukkulat liikkuvat, mutta Minun **Laupeuteni** *cheched* (ei armoni) ei siirry sinusta eikä rauhaliitto liiku, sanoo **YHWH**, sinun armahtajasi *mrachmekh* 'hyvänäpitelijä, hellyys'.

11. Sinä kurja, kovalta tuulelta häilytetty, turvaton, katso! Minä kiinnitän sinun kivesi kiiltosavella ja lasken sinun perustuksesi safiireilla.

12. Ja Minä panen harjasi kimaltokivistä, porttisi rubiineista ja kaikki sinun rajasi kalliista kivistä.

13. Ja kaikki ~~lapsesi~~ poikasi ovat **YHWH** opetuslapsia; ja suuri rauha on sinun ~~lapsillasi~~ pojillasi.

14. Sinä olet vahvistettava vanhurskaudella. (Sinä) olet kaukana väkivallasta, sillä ei sinun tarvitse peljätä, ja hämmästyksestä, sillä ei se sinua saa lähestyä.

15. Katso, jos joukossa kokoontuvat sinua vastaan, niin se ei ole Minusta; joka sinua vastaa kokoontuu, se sortuu sinun tähtesi.

16. Katso! Minä teen sepän, joka hiilet tulessa lietsoo, ja tekee aseensa työtänsä varten; Minä myös teen hävittäjän turmelemaan.

17. Ei yksikään ase, joka sinua vastaan valmistetaan, ole menestyvä; ja kaikki kielet, jotka käyvät sinun kanssasi oikeudelle, olet sinä vääräksi osoittava. Tämä on **YHWH** palvelijain perintä-osa, ja heidän vanhurskautensa on Minusta, sanoo *n'um*-**YHWH**.

55. LUKU

Kutsumus YHWH Laupeus-liittoon evankeliumin* kautta.

Kaikki janoovaiset tulkaat vetten tykö, tekin, joilla ei rahaa ole! tulkaat ja ostakaat ja syökää ja ostakaat ilman rahatta ja ilman hinnatta viiniä ja rieskaa!

2. Miksi te annatte rahan siitä, joka ei leipää ole, ja työnne siitä, joka ei ravintoa ole? kuulkaat Minua ja syökää hyvää ja teidän sielunne riemuitkoon lihavuudesta.

3. Kallistakaat korvanne ja tulkaat Minun tyköni ja kuulkaat, niin tiedän sielunne saa elää! [**Jeshua pelastaa sielunne !**] Ja Minä teen teidän kansanne iankaikkisen liiton, Davidin lujat (*armot*) *Laupeus checed*.

4. Katso! kansoille todistajaksi olen Minä [**Jeshuan**]asettanut, kansojen päämieheksi ja opettajaksi.

5. Katso, Sinä olet kutsuva kansan, jota et Sinä tunne, ja kansat jotka eivät Sinua tunteneet, rientävät Sinun tykösi **YHWH Eloheykha** *w'Liq'dosh Yis'rael* tähden, joka sinut kaunistaa.

6. Etsikää **YHWH**, koska Hän löydetään; **Jeshuaa** (avuksi) *q'rauhu stem* huutakaat Häntä, koska Hän läsnä on.

7. Jumalaton *rasha* paha hyljätköön tiensä ja syntinen ajatuksensa ja palatkoon **EL-YHWH** tykö, niin Hän armahtaa *racham* häntä, ja meidän *w'EL Eloheyynu* tykö, sillä Hänen tykönsä on paljon anteeksiantamusta.

8. Sillä Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, ja teidän tienne eivät ole Minun teitäni, sanoo *n'um-YHWH*.

9. Sillä niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, niin ovat Minun tieni korkeammat teidän teitäne ja Minun ajatukseni teidän ajatuksianne.

10. Sillä niinkuin sade ja lumi tulee taivaasta alas, eikä sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siementä ja syöjälle leipää.

11. niin on myös Minun Sanani joka suustani lähtee; ei se palaja tyhjänä tyköni, vaan tekee, mitä Minulle otollinen on, ja se menestyy, jota varten Minä sen lähetin.

12. Sillä ilossa *kiv-vs'imchah* te lähдете ja rauhassa teitä saatetaan; vuoret ja kukkulat puhkeavat riemuun, ja kaikki kedon puut käsiänsä lyövät yhteen.

13. Orjantappurain sijaan kasvaa kyressipuut ja kanervan sijaan kasvaa myrttipuu. Ja se on **LAYHWH** kunniaksi ijankaikkiseksi muistomerkiksi, jota ei hävitetä.

*Vrt. 52: 7. Oi kuinka suloiset ovat **evankeliumin** saarnaajan jalat vuorilla, joka *shalom* julistaa, hyvää sanomaa saarnaa, **Y'shuah** ilmoittaa,

56. LUKU

Jeshua pelastaa (armo) laupeudesta ne, jotka Häneen liittyvät. Uskottomat opettajat.

Näin sanoo **YHWH**: Pitäkää Varjelkaat *shim'ru /shamar* oikeus *mish'Pat* ja tehkää vanhurskautta *tz'daqah!*

sillä **Jeshua Y'ushuatiy** /*yashuw'ah* (~~minun autuuteni~~) on lähestymässä ja Minun vanhurskauteni *tw'izidqatiy /tsadaqah* ilmaantumassa.

2. Iloinen 'esher (~~autuas~~) se mies, joka tämän tekee, ja se ihmislapsi, joka siinä pysyy, joka sabbatin saastuttamatta pitää ja

kätensä kaikkinaista pahaa *ra' rah* | *Kal-ra* 7451 tekemästä pidättää.

3. Älköön muukalainen, joka on **YHWH** on liittynyt, sanoko: " **ELYHWH** minut kokonansa eroittaa kansastansa"; älköön kuohittu *eunuch* sanoko: "katso, minä olen kuiva puu".

4. Sillä näin sanoo **YHWH** kuohituille: "jotka pitävät sabbattini ja valitsevat, mitä minulle kelpaa, ja pysyvät liitossani,

5. heille Minä annan huoneessani ja muureissani paikan ja nimen, joka on poikia ja tyttäireitä parempi; iankaikkisen nimen annan Minä heille, jota ei hävitetä".

6. Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet **ALYHWH**, palvelleksensa Häntä ja *rakastaaksensa YHWH nimeä*, ollaksensa Hänelle palvelijoina, kaikki, jotka sabbattini saastuttamatta pitävät ja liitossani *bivriytyi* pysyvät:

7. Ne Minä saatan pyhälle vuorelleni ja ilahutan heitä Minun rukoushuoneessani; heidän poltto-uhriensa ja teuras-uhriensa ovat Minulle otolliset alttarillani, sillä Minun huoneeni on kutsuttava rukoushuoneeksi kaikelle kansoille.

8. *N'um-Adonay YHWiH*, joka Israelin karkoitettut kokoo, sanoo: "vielä Minä kokoon enemmän näitten kokoontuneitten joukkoon".

9. Kaikki kedon eläimet, tulkaat syömään, kaikki eläimet metsässä!

10. Kaikki heidän vartijansa ovat sokeat, eivätkä mitään tiedä; he ovat kaikki mykät koirat, jotka eivät voi haukkua; he harhailevat puheessa, makaavat ja rakastavat unta.

11. Ja koirat ovat kovin nälkäiset, jotka eivät voi ravituksi tulla. Ja ne ovat paimenia, eivätkä tiedä itsekään mitään; kaikki ovat he kääntyneet omille teillensä, itsekukin ahnehtii voittoa hänen tilassansa.

12. "Tulkaa, ottakaamme viiniä ja juokaamme väkijuomia! ja olkoon huomispäiväkin niinkuin tämä päivä, vieläpä paljon parempi!"

57. LUKU

YHWH tuomitsee epäjumalien palvelijat (noitien lapset), mutta armahtaa niitä, joilla on särjetty sydän.

Vanhurskas hukkuu, eikä kukaan sitä sydämmellensä laske; ja hurskaat miehet otetaan pois, eikä kukaan ymmärrä, että vanhurskas otetaan pois onnettomuudesta *ra' rah* | *haraah* 7451.

2. Hän menee rauhaan *yavo shalom*; jotka vakaasti ovat vaeltaneet, he lepäävät kammioissansa *mishkab* bed.

3. Mutta tulkaat tänne lähemmä, te noidan lapset pojat, te huorimuksen ja porton sikiöt!

4. Kenestä te ivaa teette? Kenelle te suuta suurentelette ja kieltä pitkälle pistätte? Ettekö te itse ole rikoksen lapsia *yeled* ja valheen sikiöitä?
5. te, jotka kiimastutte epäjumaliin *baelim* jokaisen viheriäisen puun alla, te, jotka lapsia teurastatte *shochatey /shachat* laaksoissa vuoren kulman alla!
6. Ojien sileillä kivillä on sinun osasi, se, se on sinun arpasi; vieläpä niille juomauhrin vuodatit ja ruoka-uhrin kannoit. Pitäisikö Minun siihen tyytymän?
7. Korkealle ja korotetulle vuorelle sinä vuoteesi valmistit; sinne sinä kiipesit teurasuhria tekemään.
8. Oven ja pihtipielen taa sinä muistomerkkisi panit. Sillä Minua paossa sinä itsesi paljastit ja kiipesit ylös, laajensit vuoteesi ja tinkasit itsellesi heiltä palkan; sinä rakastit heidän vuodettansa, kussa näit tilaa olevan.
9. Ja sinä kuljit kuninkaan tykö öljyn kanssa ja kartutit hajuvoiteesi varat; sinä lähetit sanansaattajasi kauas ja alensit itsesi tuonelaan *ad-shol* helvetti asti.
10. Teittesi paljoudesta sinä väsyit; et kuitenkaan sanonut: "se on turhaa!" Sinä huomasi kätesi virkoavan, sentähden et sinä rauennut.
11. Ketä sinä kauhistuit ja pelkäsit, kun valehtelit, etkä Minua muistanut ja sydämmelles laskenut? Enkö Minä ole se, joka vaiti olen ollut jo ikivanhasta asti? Ja Minua sinä et peljännyt.
12. Minä kuitenkin saatan sinun vanhurskautesi ilmi; sinun tekosi eivät sinua hyödytä.
13. Kun sinä huudat, auttakoot *natsal* epäjumalasi *gibutsayik* sinua! Mutta tuuli ne kaikki vie, henkäys ne puhaltaa pois; vaan joka Minuun uskaltaa, saa maan periä ja pyhän vuoreni omistaa.
14. Ja Hän sanoo: "luokaat, luokaat, tasoittakaat tie, peratkaat loukkaukset kansani tieltä!"
15. Sillä näin sanoo se korkea *w'niSa /nasa'* ja ylistetty, joka asuu korkeudessa ja pyhyudessa ja niitten tykönä, joilla on särjetty *w'et-Daka dakka* pölyksi murskattu ja nöyrä henki *ush'fal-ruch shaphal nöyryytetty henki*, että Minä virvoittaisin *ul'hachayot /chayah elää, elvyttää* nöyrien hengen ja saattaisin särjetyn sydämmen elämään.
16. Sillä en Minä ijäti riitele enkä aina vihastu; sillä henki Minun edessäni nääntyisi, ja sielut, jotka Minä luonut olen.
17. Hänen ahneutensa vääryyden tähden Minä kiivastuin, kätkien itseni ja vihastuen löin häntä, mutta hän luopui ja meni pois oman sydämmensä tielle.
18. Minä näin hänen tiensä tiensä, ja Minä parannan hänet, ja johdatan hänet ja lohdutan häntä, ja jotka häntä murehtivat.
19. Minä olen luonut huulten hedelmän: rauhaa, rauhaa kaukaisille ja likeisille! sanoo **YHWH**; ja Minä parannan hänet.
20. Mutta jumalattomat ovat niinkuin lainehtiva meri, joka ei voi tyventyä, ja jonka aallot heittävätkä lokaa ja mutaa.
21. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Minun **Elohay**.

58. LUKU

Oikea paasto. Sabbatin pyhittämisestä.

Huuda kurkun täydeltä, älä säästä, korota äänesi niinkuin sotatorvi ja ilmoita kansalleni heidän ylitsekäymisensä *Pish'am /pesha'kapina* ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä *chatotam /chatta'ah!*

2. Minua he päivä päivältä etsivät ja tietoa Minun teistäni pyytävät, niinkuin kansa, joka vanhurskauden tehnyt on, eikä **Elohayw** oikeutta ole hyljännyt; he vaativat oikeita tuomioita, ja **Elohiym** lähestymistä pyytävät.

3. Miksi me paastoamme, etkä Sinä sitä katso, ja kidutamme sielujamme. etkä Sinä sitä huomaa?" Katso! teidän paastonne päivänä te omaa asiaa ajatte ja työmiehiänne vaivaatte.

4. Katso, riidaksi ja toraksi te paaston käytätte, ja puristetun nyrkin lyomiseksi. Te ette silloin paastoa niin, että saisitte äänenne korkeudessa kuulumaan.

5. Sekö paasto olisi, johon Minä mielistyisin, se päivä, jona ihminen itseänsä kiduttaa? Kun joku päänsä kallistaa kuin kaisila ja säkissä ja tuhassa makaa, senkö sinä paastoksi kutsut ja päiväksi, johon **LAYHWH** mielistyy?

6. Eikö se ole paasto, johon Minä mielistyn, kun joku päästää vääryydellä sidotuita, katkoo ikeen kahleita, laskee vaivatuita vapauteen, ja kun te kaikkinaiset ikeet särjette?

7. Eikö se, kun leipäsi nälkäiselle taitat ja kurjat kulkijat kotiisi saatat, nähdessäsi alastoman peität sen, etkä itseäsi kätke omalta lihaltas?

8. Silloin valkeutesi puhkeaa kuin aamurusko, ja parantumisesi pikaan kasvaa, ja edelläsi vaeltaa vanhurskautesi ja **YHWH** kunnia korjaa sinut.

9. Silloin sinä huudat, ja **WAYHWH** kunnia korjaa sinut. Silloin sinä huudat, ja Hän vastaa; sinä anot, ja Hän sanoo: "katso! tässä Minä Olen!" Jos keskelläsi poistat orjuuttamisen, sormien osoittamisen ja pahan puhumisen,

10. ja avaat sydämmesi isoovalle ja ravitset raadollisen sielun, niin valkeutesi koittaa pimeydessä ja hämäräsi on kuin puolipäivä.

11. Ja **YHWH** on sinua alati johdattava; ja Hän on ravitseva sielusi kuivuudessa, ja luusi vahvistava. Ja sinä olet oleva niinkuin kasteltu kasvitarha *K'gan* ja niinkuin vesilähde, jonka vesivarat eivät puutu.

12. Ja sinusta lähteneet rakentavat vanhat rauniot ja korjaavat entisten sukupolvien perustukset ja sinua kutsutaan halkeamien parantajaksi ja teiden korjaajaksi, että siinä asuttaisiin *lashavet =yashab*.

13. Jos sinä pidätät jalkasi sabbatin rikkomiselta, ettet tee omaa asiatasi pyhäpäivänäni, ja kutsut sabbatin ilopäiväksi, **YHWH** pyhäpäivää kunniapäiväksi, niin ettet omia teitäsi toimita, etkä omaa asiaa aja ja joutavia puhu,

14. niin silloin on sinulla ilo **AL-YHWH** oleva, ja Minä sinut vien maan kukkuloille ja annan sinun syödä isäsi Jaakobin perintöä; sillä **YHWH** suu on puhunut.

59. LUKU

YHWH kansan lankeemus. **YHWH** lähettää **Jeshuan** lunastajaksi.

Katso! ei **Yad-YHWH** käsi *yad* ole liika lyhyt auttamaan, eikä Hänen korvansa kuuro kuulemaan.

2. Vaan teidän pahat tekonne eroittavat teidät ja **Eloheykhem** toinen toisestansa, ja teidän syntinne kätkevät Hänen kasvonsa teiltä, ettei Hän kuule.

3. Sillä teidän kätenne ovat verellä saastutetut, ja sormenne vääryydellä; teidän huulenne puhuvat petosta ja kielenne latelee valhetta.

4. Ei ole yhtään, joka joka vanhurskaudessa saarnaa, ei yhtään, joka totuudessa tuomitsee. Turhuuteen *tohuw* turvataan ja valhetta puhutaan; onnettomuudesta ovat he raskaat ja synnyttävät tuskaa *'aven* epäjumala, synti.

5. Kyykäärmeen munia he hautovat, hämähäkin verkkoja he kutovat. Joka syö heidän muniansa, se kuolee, ja kun ne rikkipoljetaan, niin niistä puhkeaa kähikäärme *ef'eh* sihisevä myrkkykäärme, (Filisteal. kassam-raketin kiemurteleva savuvana).

6. Niitten verkot eivät vaatteeksi kelpaa, ja he eivät voi teoillansa itseänsä peittää; heidän työnsä ovat väärät työt, ja väkivallan teko *chamas* on heidän käsissänsä.

7. Heidän jalkansa juoksevat pahuuteen *ra' rah* | *lara* 7451 ja kiirehtävät viatonta verta vuodattamaan; heidän ajatuksensa ovat turhia ajatuksia, hävitys ja turmio *washever* fracture pirstale heidän teillänsä.

8. Rauhan teitä he eivät tunne, ja oikeutta ei ole heidän vaelluksessansa; polkunsä he tekevät monimutkaisiksi *iQ'shu* solmia väärentää perversio ; ei kenkään, joka niillä käy, tunne rauhaa.

9. Sentähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus käsitä meitä. Me odotamme valkeutta, vaan katso! pimeys tulee, (odotamme) kirkasta valoa mutta vaellamme pimeässä.

10 Me haparoimme seiniä niinkuin sokeat, niinkuin silmittömät me haparoimme; me kompastelemme sydänpäivällä niinkuin hämärässä; terveitten parissa olemme niinkuin kuolleet.

11. Me myrisemme kaikki kuin karhut, ja kujerramme kuin kyyhkysset; me odotamme oikeutta, mutta se ei tule, (~~auttutta~~) **Jeshuaa** *liYusuah* /*Yashu'ah* mutta se on kaukana meistä.

12. Sillä meidän rikoksemme ovat monilukuiset Sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan; sillä meidän rikoksemme ovat silmiemme edessä, ja me tunnemme pahat tekomme.

13. Kun rikomme ja valhettelemme **BAYHWH** vastaan, me luovomme **Eloheynu**, puhumme väkivaltaa *'osheq* fraud, injury ja vallattomuutta, ajattelemme (raskaana) valheen sanoja ja purkaamme niitä sydämmestämme.

14, Sentähden on oikeus *mishpat* tuomio palannut takaperin, ja vanhurskaus seisoo kaukana; sillä totuus *'emeth* kompastelee torilla, eikä rehellisyys *unkhochah* voi sisälle tulla.

15. Totuus on kateessa; joka luopuu pahasta *ra' rah* | *mera* 7451, se saaliiksi joutuu. Ja **YHWH** näki sen, ja se oli paha hänen silmissänsä, ettei oikeutta ole *mishpat* tuomio.

16. Ja Hän näki, ettei yhtään ihmistä ollut, ja ihmetteli, ettei välimestä *tysh* ollut. Silloin **Jeshua Yasha'** =salvation (~~auttoi~~) Häntä oma käsivartensa, ja Hänen vanhurskautensa *wtzidgato*, se Häntä tuki *camak*.

17. Ja Hän puki vanhurskautensa yllensä niinkuin rautapaidan *kashiryown*, ja pani pelastuksen **Jeshuan Y'ushuah /Yashw'ah** rautalakin päähänsä; Hän puki päällensä koston *naqam* vaatteet niinkuin puvun, ja verhoili itsensä kiivaudella *qinah* kateus, niinkuin vaippaan. [Jeshua on kateellinen sinusta, hänestä!]

18. Ansion jälkeen, sen jälkeen on Hän maksava vihaa vainoojillensa ja palkkaa vihollisillensa; luodoille Hän palkan maksaa (kosto).

19. Ja **YHWH** Nimeä peljätään lännestä asti ja idästä asti Hänen kunniaansa. Kun ahdistaja *tsar* tulee niinkuin virta, niin **YHWH** henkäys aja hänet pois.

20. **Jeshua Goel** tulee Sionille (Lunastajaksi) ja niille, jotka Jaakobissa synneistään kääntyvät, sanoo *n'um YHWH*.

21. Ja Minä teen tämän liiton *Briytyi* heidän kanssansa, sanoo **YHWH**: Minun henkeni, joka päälläsi on, ja Minun Sanani, jotka Minä olen pannut sinun suuhusi, ne eivät lähde suustasi, eikä siemensi *zera'* suusta, eikä ~~lastesi lasten~~ *zera' zera'* suusta, sanoo **YHWH**, nyt ja aina ijankaikkisiin *wad-owlam* asti!

60. LUKU

Jeshuan seurakunnan ihanuus.

Nouse, ole kirkas *oriy*, sillä valkeutesi *oriy* tulee ja **YHWH** kunnia koittaa ylitsesi.

2. Sillä Katso! pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa **YHWH**, ja Hänen kunniansa *ukh'yodo* näkyy päälläsi.

3. Ja kansat kulkevat valkeudessaasi *oriy*, ja kuninkaat Sinun koittosi paistetta kohti *zar'Zechkh lnogaH*.

4. Nosta silmäsi, katso ympärillesi! kaikki nämä ovat kokoontuneet, tullaksensa Sinun tykösi; poikasi tulevat kaukaa, tyttäresi käsivarsilla kannetaan.

5. Silloin saat nähdä ja iloita, ja sydämmesi sykkii ja levittää itsensä; sillä meren paljous kääntyy puoleesi, pakanain voima *cheyl* varat tulee tykösi.

6. Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Efan kamelivarsat; kaikki he Sebasta tulevat, kultaa ja suitsutusta tuovat ja **YHWH** kiitosta julistavat.

7. Kaikki Kedarin laumat kokoontuvat sinun tykösi. Nebajotin oinaat palvelevat sinua; mielikseni he alttarilleni astuvat, ja Minä kaunistan kunniani huoneen.

8. Kutka ovat nuo, jotka lentävät niinkuin pilvet ja niinkuin kyyhkysset *wkhayoniym* akkunalaudoillensa?

9. Sillä saaret Minua odottavat; ja Tarsis -laivat tulevat etupäässä, tuomaan sinun lapsesi kaukaa; ja hopeansa ja kultansa on heillä mukanansa **YHWH Elohayikh** nimen kunniaksi, ja Israelin Pyhän pyhittämiseksi, että Hän sinua kaunistaisi.

10. Ja muukalaisten ~~lapset~~ pojat rakentavat murisi, ja heidän kuniinkaansa palvelevat sinua; sillä vihoissani Minä löin sinua, mutta ~~armeissani~~ *uvirtzoni* ilokseni Minä ~~armahdan~~ *richamTiykh /racham* rakastaa sinua.

11. Ja porttisi ovat alati auki, yöllä ja päivällä niitä ei suljeta, että pakanain voima tuotaisiin, ja heidän kuninkaansa saatettaisiin sinun tykösi.
12. Sillä ne kansat ja valtakunnat, jotka eivät sinua palvele, ne hukkuvat, ja ne kansat kaiketi katoavat.
13. Libanonin kunnia tulee tykösi, kypressit, vahterat ja buksipuut samassa, kaunistamaan Minun pyhäkköni sijaa: ja Minä teen jalkani aseman kunnialliseksi.
14. Ja tykösi tulevat kumarruksissa sinun sortajasi lapset pojat, ja kaikki pilkkaajasi lankeavat maahan jalkojesi eteen ja nimittävät sinua **YHWH** kaupungiksi ja Israelin Pyhän Sioniksi.
15. Sen sijaan, että olet hyljätty ja vihattu ollut, eikä kukaan ole sinun kauttasi kulkenut, panen Minä sinut ijankaikkiseksi kaunistukseksi, tulevien sukupolvien ihastukseksi.
16. Ja sinä saat imeä pakanain rieskaa, ja kuningasten rinnat sinua imettävät, ja sinä tunnet, että Minä olen **YHWH Jeshua MoshiYekh' /Yasha'** (sinun Vapahtajasi ja sinun lunastajasi *wGoalekh*), Jaakobin Väkevä.
17. Kuparin sijaan tuon Minä kultaa, ja raudan sijaan tuon Minä hopeaa, puun sijaan kuparia. Ja kivien sijaan rautaa. Ja Minä panen hallitsijaksesi rauhan ja päällysmieheksesi vanhurskauden.
18. Ei enää maassasi väkivaltaa *chamas* kuulu, eikä hävitystä ja turmiota *washver* pirstale ääristäsi; vaan sinä olet kutsuva muurisi **Jeshua Y'shuah Yashuw'ah** "pelastukseksi" ja porttisi "kiitokseksi" *ThiLah*.
19. Ei enää ole aurinko *shemesh* east kirkas, säde sinulle päivän valona *l'or illumination, luminary*, eikä kuu sinulle kuutamona paista, vaan **YHWH** on oleva sinulle ijäisenä valona *owr* ja sinun **W'Elohayikh** (Jumalasi) kaunistuksenasasi.
20. Ei enää aurinkosi *shim'sekh /shemesh* laske, eikä kuusi pimene, sillä **YHWH** on oleva sinulle ijankaikkisena *owlam* valkeutena *'owr* ja päättäneet ovat murheesi *'ebel* päivät.
21. Ja sinun kansasi, kaikki he ovat vanhurskaita, ja saavat ijäti maan periä, he ovat Minun istutukseni Vesa *ma'seh*, minun käteni teko, kaunistukseksi itselleni.
22. Pienin on tuhanneksi tuleva, ja vähin väkeväksi kansaksi. Minä **YHWH**, olen sen aikansa kiireesti toimittava.

61. LUKU

Jeshua ja Hänen seurakuntansa

Ruch Adonay YHWH *ruch* = henki on minun päälläni, sentähden on YHWH voidellut *Mashach* anoint Minua saarnaamaan köyhille hyvää sanomaa ja lähettänyt minut parantamaan särjetyitä sydämiä, julistamaan vangituille vapautta ja sidotuille pääsemistä,

2. ilmoittamaan **LAYHWH** ilovuotta *ratsown* (ei armo), ja meidän **Leloheynu koston naqam päivää**, lohduttamaan kaikkia murheellisia;

3. saattamaan Sionin murheellisille kaunistuksen tuhkan sijaan, ilo-öljyn surun sijaan, kunniavaipan murheelisen hengen sijaan, että heitä kutsuttaisiin vanhurskauden vahvoiksi puiksi, **YHWH** istutukseksi, josta Hän kiitoksen saa.
4. Ja he rakentavat vanhat rauniot, korjaavat entis-ajan autiot, uudistavat hävinneet kaupungit, menneitten sukupolvien autiot.
5. Ja vieraat seisovat ja kaitsevat teidän laumaanne, ja muukalaiset ovat teidän peltomiehinänne ja viinimäkenne työntekijöinä.
6. Mutta teitä kutsutaan **YHWH** papeiksi, ja teille sanotaan: “meidän **'Elohejnu** palvelijat;” kansain hyvyuden saatte te syödä ja heidän kunniastansa kerskata.
7. Teidän häpeänne sijaan saatte kahdenkertaisesti ja pilkan sijaan saavat he riemuita osaltansa; sentähden perivät he kahdenkertaisesti maassansa; ijankaikkinen ilo on heillä oleva.
8. Sillä Minä, **YHWH**, rakastan oikeutta *mishpat* tuomio ja vihaan ryöstettyä polttouhria; ja Minä maksan heidän palkkansa uskollisesti, ja teen heidän kanssansa ijankaikkisen liiton *ubariyth*.
9. Ja heidän siemenensä on tunnetuksi tuleva kansain seassa ja heidän jälkeentulevaisensa kansakuntain keskellä; kaikki, jotka näkevät heidät (nähty on: sädekehä), tuntevat heidät, he ovat **YHWH** siunaama siemen.
10. Minä iloitsen suuresti **BAYHWH**, minun sieluni riemuitsee **BElohay**; sillä Hän puetti minua **Jeshuan** vaatteilla **Bigdey-Yesha'** (autuuden) ja verhotti minut vanhurskauden *tz'aqah* vaipalla, niinkuin yljän, joka ('papin'-sanaa ei ole) kaunistusta kantaa, ja niin kuin morsiamen, joka morsiuskoristuksilla itsensä kaunistaa.
11. Sillä niinkuin maa, joka kasvattaa oraansa, ja niinkuin kasvitarha *ukhGanah*, joka kasvattaa siemenensä, niin saattaa **Adonay YHWH** *tz'adaqah* vanhurskauden ja kiitoksen orastamaan kaikkien kansojen nähden.

62. LUKU

Jeshuan seurakunnan ihanuus ja kunnia.

Sionin tähden en Minä vaikene ja Jerusalemin tähden en Minä lepää, siksikun sen vanhurskaus koittaa niinkuin paiste *tzidqah*, ja **Jeshua WiYshuata** (autuus) kuin palava *Kla'piyd* lamppu tulisoitto *yiv'ar* kuluttava tuli.

2. Ja kansat näkevät Sinun vanhurskautesi ja kaikki kuninkaat kunniasi; ja Sinulle annetaan uusi nimi, jonka **YHWH** suu on määräävä.

3. Ja Sinä tulet kauniiksi seppeleeksi **YHWH** kädessä, ja kuninkaalliseksi koristukseksi **B'khaf-Elohayikh** kädessä.

4. Ei Sinua enää sanota hyljätyksi, eikä Sinun maatasi enää sanota autioksi, vaan Sinua kutsutaan: **Chephtsiy Bahh** *CheftziyvaH* “minun mielihyväni hänessä, “ ja sinun maatasi: “avioksi otettu”; sillä **YHWH** on mielisuosio Sinuun, ja Sinun maasi on avioksi otettu.

5. Sillä niinkuin nuorukainen ottaa neitseen avioksensa, niin lapsesi poikasi ottavat Sinut omaksensa, ja niinkuin ylkä iloitsee morsiamesta, niin sinun **Elohayikh** iloitsee sinusta.
6. Sinun muurillesi, Jerusalem, Minä asetan vartijat: älkäätkä milloinkaan päivällä ja yöllä vai'etko, te, jotka [häntä] muistatte, älkäätkä vai'etko!
7. Ja älkäätkä Hänelle lepoa antako, siksikun Hän perustaa ja asettaa Jerusalemin kiitokseksi koko maassa.
8. **YHWH** on vannonut oikean kätensä kautta ja voimansa käsivarren kautta: en totta Minä enää anna viljojasi vihollisilles ruuaksi, ja eivät muukalaiset saa juoda sinun viinisi mehua, jonka tähden olet vaivaa nähnyt!
9. vaan sen kokoojat saavat sen syödä ja kiittää **Et-YHWH**, ja sen kerääjät sen juoda pyhäkköni kartanoissa.
10. Käykäätkä, käykäätkä porttien kautta, tasoittakaat kansan tie, luokaat polku, peratkaat kivistä puhtaaksi, nostakaat lippu *nec* standard kansojen yli!
11. Katso! **YHWH** on kuuluttanut maan ääriin asti; sanokaat tytär Sionille; katso! Sinun **Jeshua** *Yasha* salvation pelastuksesi tulee, katso! Palkkansa on hänen myötänsä ja maksunsa Hänen edessänsä!
12. Ja he kutsutaan "pyhäksi kansaksi", "**YHWH Jeshua** *Guley* lunastetuiksi", ja Sinä kutsutaan: "etsityksi", kaupungiksi, joka ei ole hyljätty".

63. LUKU

Jeshua lunastaa kansansa ja kostaa vihollisille,

- Kuka on Hän, joka Edomista tulee, punaisissa vaatteissa Bosrasta, tuo kaunis puvussansa, joka kävelee suuressa voimassansa? "Minä olen **Jeshua /Yasha**, joka puhuu vannhurskautta *bitzadaqah* (ja ~~voin~~ ~~kyllä~~ ~~auttaa~~.)"
2. Miksi ovat vaatteesi punaiset *'adom*, ja pukusi kuin kuurnan polkijan?
 3. "Minä yksinäni poljin kuurnan, eikä kenkään kansoista ollut kanssani. Minä poljin heitä vihassani *'aph* ja tallasin heitä kiivaudessa; ja heidän verensä *nitzcham* pirskuivat vaatteilleni, ja Minä tahrasin koko pukuni.
 4. Sillä koston *naqam* päivä oli mielessäni, **Jeshuan** *Gulay/Gaal* **vuosi oli tullut.** (lunastuksen 'vuosi')
 5. Minä katselin ympärilleni, mutta ei ollut auttajaa. Minä hämmästyin, mutta ei ollut sitä, joka Minua tuki. Silloin **Jeshua** *WaTosha /Yasha* ', käsivarteni Minulle (~~avun~~) antoi ja kiivaus tuki Minua.
 6. Ja Minä tallasin kansoja vihassani ja juovutin heitä kiivaudessa ja kaasoin heidän voimansa maahan."
 7. **YHWH** Laupeutta *cheded* laupeus (~~armo~~ ~~ja~~) tahdon Minä muistella, **YHWH** kiitosta *thillah* kaikista niistä, mitä **YHWH** meille on tehnyt, ja sitä suurta hyvyttä Israelin huonekuntaa kohden, jonka Hän laupeutensa *cheded* laupeus ja 'armonsa' *K'rachámäyw* rikkaudessa on heille osoittanut.

8. Ja Hän sanoi: "ovathan he Minun kansani, ~~laps~~ lapset pojat, jotka eivät valehtele"; ja Hän on **Jeshua l'Moshiy /Yasha** (Halle: ~~rupesi heille vapauttajaksi~~).
9. Kaikessa heidän ahdingossaan oli Hänelläkin ahdistus, ja Hänen kasvojensa enkeli auttoi heitä. Rakkaudessaansa 'ahabah ja laupeudessaansa Hän heidät lunasti **Jeshua Ga'al**; Hän nosti ja kantoi heitä aina ikivanhasta asti.
10. Mutta he vastustivat ja murehduttivat Hänen Pyhän Henkensä; sentähden Hän muuttui heille viholliseksi ja soti heitä vastaan.
11. Silloin Hänen kansansa muisteli entisiä aikoja, Mooseksen aikoja: missä on Hän, joka heidän keskuuteensa antoi Pyhän Henkensä.
12. Hän, joka heidät johdatti kunniansa käsivarrella, Mooseksen oikean käden kautta, joka jakoi vedet heidän edellensä, tehdäkseenä itsellensä ijankaikkisen nimen.
13. Hän joka kuljetti heitä kompastelematta syvyyksien kautta niinkuin hevosia korvessa?
14. Niinkuin karjan, joka laaksoon menee alas, saattoi **YHWH** henki heidät lepoon. Niin olet Sinä kansasi johdattanut, tehdäkseenä itsellesi jalon nimen!
15. Katsele taivaasta ja näe pyhästä ja kirkkaasta asunnostasi! Missä on Sinun kiivautesi ja voimasi? Sinä olet sydämmesi rakkauden ja sääliväisyytesi sulkenut minua kohtaan.
16. Sinä olet meidän Isämme; sillä ei Abraham tiedä meistä, eikä Israel tunne meitä; sinä, **YHWH**, olet meidän Isämme *aviynu*, meidän **Jeshua Goalenu** lunastajamme, ikivanhasta on se Sinun nimesi!
17. **YHWH** Miksi annoit meidän eksyä Sinun poluiltasi? Miksi paadutit meidän sydämmemme, niin ettemme Sinua pelkää? Käänny takaisin palvelijaisi tähden ja perintösi sukukuntain tähden.
18. Vähän aikaa vaan oli Sinun pyhä kansasi perintönsä omistajana; vihollisemme ovat tallanneet Sinun pyhäkkösi.
19. Me olemme niinkuin ne, joita et Sinä ikänään ole hallinnut, joita ei ole Sinun nimelläsi nimitetty.

64. LUKU

YHWH seurakunnan rukous

- Voi jospa Sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, ja vuoret Sinun kasvojesi edessä sulaisivat niinkuin tuli sytyttää risuläjän, niinkuin vesi tulen voimasta kiehuu,
2. että Sinun Nimesi tulisi tunnetuksi vihollisillesi, ja kansat Sinun edessäsi vapisisivat,
3. tehdessäs ihmetöitä, joita emme odottaneet! voi jospa Sinä astuisit alas ja vuoret Sinun edessäsi sulaisivat!
4. Maaailman alusta ei ole kuultu, eikä korviin ole tullut, eikä yksikään silmä ole nähnyt paitsi sinä Jumala, mitä niille tapahtuu, jotka Sinua odottavat.
5. Sinä kohtasit niitä, jotka ilolla vanhurskautta tekevät ja Sinua Sinun teilläsi muistelevat. Katso! Sinä olet vihastunut, ja me olemme syntiä tehneet; olemme niissä kauan olleet, **mutta Jeshua!** W'niuashe-Yasha (~~auta meitä!~~)

6. Me olemme kaikki saastaiset ja koko meidän vanhurskaudemme on niinkuin saastutettu vaate *kha-tame'* 'kuukautisriepu'; me olemme lakastuneet niinkuin lehdet, ja meidän syntimme heittelevät kuin tuuli.
7. Ei ole sitä, joka Nimeäsi avuksensa huutaa, joka nousisi Sinusta kiinni pitämään; sillä Sinä peitit kasvosi meiltä ja annoit meidän nääntyä suurissa synneissämme.
8. Mutta nyt, **YHWH**, Sinä olet meidän Isämme; me olemme savi, Sinä olet meidän valajamme *yotzerenu*, ja me kaikki olemme käsialasi.
9. Älä, **YHWH**, niin kovin vihastu, äläkä ijäti syntiä muistele; katso, tarkkaa toki, että me kaikki olemme Sinun kansasi!
10. Sinun pyhyytesi kaupungit ovat korveksi käyneet, Sion on erämaana, Jerusalem autiona.
11. Meidän pyhyitemme ja kerskauksemme huone, jossa isämme kiittivät Sinua, on tulella poltettu, ja kaikki kalleuksemme ovat hävitetyt.
12. Voitko, näin ollen, itsesi pidättää, **YHWH**, voitko vaiti olla ja vaivata viimeiseen asti?

65. LUKU

YHWH Jeshua kostaa pahat teot. Ilo ja riemu YHWH seurakunnassa.

- Minua etsivät ne, jotka eivät Minua kysyneet; Minut löytävät ne, jotka eivät Minua etsineet; Minä sanon kansalle, jota ei ole nimitetty Minun nimelläni: tässä Minä Olen, tässä Minä Olen.
2. Minä kokotan käteni kaiken päivää vastahakoiselle kansalle, joka vaeltaa sillä tiellä, joka ei hyvä ole, omien ajatustensa mukaan,
 3. kansalle, joka aina vasten silmiäni vihoittaa Minua, uhraten kasvitarhoissa *BaGaNot* ja suitsuttaen *um'qat'riym* tiilikivillä *al-haL'veniym*,
 4. joka asuskelee haudoissa, ja piilopaikoissa yötä pitää, joka syö sian lihaa, ja kauhea liemi *Piguliyim* on heidän padassansa,
 5. joka sanoo: siirry puolelles, älä minuun satu, sillä minä olen "pyhä" sinulle! Nämä ovat savu sieraimissani, ja tuli, joka kaiken päivää palaa.
 6. Katso! kirjoitettu on Minun edessäni: en ole Minä vaiti, ennekuin olen kostanut *shalam*; ja Minä koston *shalam* heidän helmaansa,
 7. teidän pahat tekonne ja teidän isäinne pahat teot yhdessä, sanoo **YHWH**, niiden, jotka ovat vuorilla suitsuttaneet ja kukkuloilla Minua pilkanneet; ja Minä mittaan heidän entisten töittensä palkan heidän helmaansa.
 8. Näin sanoo **YHWH**: niinkuin sanotaan, kun mehua löydetään viinimarjassa: "älä turmele sitä, sillä siinä on siunaus," niin Minäkin teen palvelijoitteni tähden, etten kaikkia kadottaisi,
 9. Minä tuotan Jaakobista siemenen, ja Juudasta vuorteni perillisen; ja minun valittuni saavat sen periä ja Minun palvelijani saavat siinä asua.
 10. Ja Saaron on oleva lammaslaitumena ja Akorin laakso karjan leposijana Minun kansalleni, joka Minua etsii *Drashuniy*.

11. Mutta te, jotka YHWH hylkääte ja unohdatte Minun Pyhän vuoreni, jotka **GAD-ille** pöydän valmistatte, ja **MENille** runsaasti juoma-uhria teette,

[GAD = Fatima, onnenpyörä, vatikaani-juutalais kabbalistinen sala_ilmaisu epäjumalastaan eli rahvaalle näytettävä G_D.

Vuonna 625 Portugalin FÄTIMAN Katolisluostarissa kehitettiin uskonnon perversio arabien hallitsemiseksi. Fatima, paikka mistä uskonnon messias-muhamed lähti jakelemaan kostousskontoa vatikaanin ohjauksessa. *Yllättäin ? tämän 'uutisen' paavimedia sensuroi aina ja heti.*]

12. teidät Minä annan miekan omaksi, ja te kaikki saatte teurastettaviksi kumartua, sentähden että Minä huusin, ettekä vastanneet, Minä puhuin, ettekä kuunnelleet ja teitte pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 Minun silmissäni ja valitsitte sen, johon Minä en mielistynyt.

13. Sentähden sanoo **Adonay YHWH**, näin: katso, Minun palvelijani syövät, mutta te nälkää näette; katso, Minun palvelijani juovat, mutta te janoa kärsitte; katso Minun palvelijani iloitsevat, mutta te häpeään joudutte.

14. katso, Minun palvelijani riemuitsevat sydämmen ilosta, mutta te huokaatte sydämmen kivusta ja särjetyn hengen tähden parutte!

15. Ja te jätätte nimenne Minun valituilleni kirous-sanaksi. Ja **Adonay YHWH**, on sinut tappava *muwth*. Mutta Hänen palvelijansa nimitetään toisella nimellä,

16. niin että joka maassa itsensä siunaa, se siunaa itsensä totisessa **BElohey**, ja joka maassa valan vannoo, se vannoo totisen **BElohey** kautta; sillä entiset ahdingot ovat unohdetut ja silmistäni peitetyt.

17. Sillä katso! Minä luon uudet taivaat ja uuden maan, eikä entisiä enää muisteta, eivätkä ne enää mieleen johdu.

18. Iloitkaat ja riemuitkaat ijankaikkisesti siitä, mitä Minä luon; sillä katso! Minä luon Jerusalemin iloksi ja Hänen kansansa riemuksi.

19. Minä iloitsen Jerusalemista ja riemuitsen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä, eikä valituksen ääntä.

20. Ei sieltä enää tule muutamien päivän vanhoja lapsia *'uwl* eikä vanhuksia, jotka eivät ole päiviänsä täyttäneet; sillä sadan vuoden vanhoina nuorukaiset kuolevat, ja sadan vuoden vanhoina syntiset pojat joutuvat kirottaviksi.

21. Je he rakentavat huoneita ja asuvat; he istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmiä.

22. He eivät rakenna ja toinen asuu, eivät he istuta ja toinen syö; sillä niinkuin puitten päivät ovat kansani päivät, ja Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.

23. Hukkaan he eivät työtä tee, eivätkä turmiolle lapsia *yalad* synnytä; sillä he ovat **YHWH** siunaama siemen, ja heidän lapsensa *tse'etsa* ovat heidän kanssansa.

24. Ja tapahtuu, että ennekuin he huutavat, vastaan Minä, ja kun he vielä puhuvat, kuulen Minä.

25 Susi ja lamma yhdessä laitumella käyvät, ja jalopeura syö olkia niinkuin härkä, ja kärmeen ruokana on maan tomu; eivät he tee vahinkoa, eivätkä turmiota tuota, koko Minun Pyhällä vuorellani, sanoo **YHWH**.

66. LUKU

Jeshuan valtakunnan voima ja ihanuus.

Näin sanoo **YHWH**: taivas on Minun istuimeni ja maa on Minun jalkani astinlauta; mikä se huone olisi, jonka te Minulle rakentaisitte? Mikä se paikka, joka Minun leposijanani olisi?

2. Minun käteni ovat kaikki nämä tehneet, ja kaikki nämä ovat syntyneet, sanoo *n'um*-**YHWH**; mutta sen puoleen Minä katson, joka on kurja ja särjetyllä hengellä ja pelkää Sanani tähden.

3. Joka härjän tappaa, on niinkuin miesmurhaaja, joka lampaan teurastaa, on kuin koiran kuristaja, joka ruoka-uhrin kantaa, on kuin sian veren uhraaja, joka suitsutuksen sytyttää, on kuin vääryyden kiittäjä; niinkuin nämä valitsevat oman tiensä ja heidän sielunsa mielistyy heidän kauhistuksiinsa,

4. niin Minäkin valitsen heille **pahan onnen** *B'taäluleyhem* delusion ja tuotan heille mitä he pelkäävät; sentähden että Minä huusin, eikä ollut vastaajaa, Minä puhuin, eikä ollut kuulijaa, vaan he tekivät pahaa *ra' rah | hara* 7451 Minun silmiäni edessä ja valitsivat sen, johon Minä en mielistynyt.

5. Kuulkaat **Dvar-YHWH** Sana, te, jotka pelkätte Hänen Sanojansa! Teidän veljenne, jotka teitä vihaavat, jotka teitä Minun Nimeni tähden tyköänsä erottavat, sanovat: "osoittakoon **YHWH** kunniansa, että me näkisimme teidän ilonne!" Mutta ne joutuvat häpeään.

6. Kuulkaat, metelin ääni kaupungista! huuto temppeleistä! **YHWH** huuto, joka vihollisillensa palkan maksaa!

7. Ennekuin hän kivuissa oli, synnytti hän; ennenkuin tuskat hänelle tulivat, oli hän poikasen synnyttänyt.

8. Kuka on semmoista kuullut? Kuka on senkaltaista nähnyt! Syntyykö maa yhtenä päivänä, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä kertaa? Sillä Sion on kivuissa käynyt, ja kerrassaan synnyttänyt **lapsensa**. poikansa

9. Olisinko Minä valmistanut, enkä sitten synnyttämään pannut? sanoo **YHWH**. Olisinko Minä synnyttämään saattanut ja sitten sulkenut? sanoo **Elohayikh**.

10. Iloitkaat Jerusalemin kanssa ja riemuitkaat hänestä, kaikki, jotka häntä rakastatte; olkaat hänen kanssansa iloiset, kaikki jotka hänen tähtensä olette murehtineet!

11. Sillä te saatte imeä ja ravita itsenne Hänen lohdutuksensa nisistä; te saatte imeä ja iloita Hänen kunniansa yltäkyläisyydestä.

12. Sillä näin sanoo **YHWH**; Katso! Minä levitän rauhan virtana sinun päällesi ja tulvivana purona kansojen kunnian, ja te saatte imeä; käsivarsilla teitä kannetaan ja polvilla hyväillään.

13. Niinkuin äiti poikaansa lohduttaa, niin lohdutan Minä teitä; ja Jerusalemissa teitä lohdutetaan.

14. Ja te saatte nähdä ja teidän sydämmenne iloitsee, ja teidän luonne vihoittavat kuin ruoho. Näin tulee **Yad-YHWH** käsi tunnetuksi Hänen palvelijoitansa kohtaan ja Hänen vihansa vihollista vastaan.

15. Sillä katso! **YHWH** tulee tulella ja Hänen rattaansa tuulispäänä kostamaan vihansa kiivaudella ja uhkauksensa tulen liekillä.
16. Sillä tulella ja miekalla **YHWH** on tuomitseva kaiken lihan, ja **YHWH** tappamia on paljo.
17. Jotka pyhittävät ja puhdistavat itsensä "kasvitarhoja" *el-haganot* varten, yksi täällä, toinen siellä, jotka syövät sian lihaa ja hiiriä, - ne yhdessä temmataa pois, sanoo *n'um*-**YHWH**.
18. Mutta Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, että kaikki kansat ja kielet kootaan; ja he tulevat ja saavat nähdä Minun kunniani.
19. Ja Minä asetan merkin heidän keskellensä ja lähetän heistä pakoon pääsneitä pakanain tykö, Tarsiin, Fuliin ja Ludiin, joutsimiesten tykö, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisiin saariin, jotka eivät ole nähneet Minun kunniaani; ja ne ilmoittavat Minun kunniani pakanain keskellä.
20. Ja he tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kansoista uhriksi **LAYHWH** hevosilla ja rattailla ja paareilla ja muuleilla ja kamelivarsoilla Minun pyhälle vuorelleni, Jerusalemiin, sanoo **YHWH**, samalla tavoin kuin Israelin lapset pojat tuovat ruoka-uhria puhtaissa astioissa **YHWH** huoneeseen.
21. Ja näistäkin otan Minä papeiksi ja leviläisiksi, sanoo **YHWH**.
22. Sillä niinkuin ne uudet taivaat ja se uusi maa, jotka Minä luon, seisovat Minun kasvojeni edessä, niin teidänkin siemenenne ja nimenne on pysyvä.
23. Ja on tapahtuva, että kuukaudesta toiseen ja sabbatista toiseen kaikki liha tulee kumartamaan Minun eteeni, sanoo **YHWH**.
24. Ja he käyvät ja katselevat niiden ihmisten raatoja, jotka Minua vastaan ovat uppiskaisia olleet; sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammuu, ja he ovat kauhistuksena kaikelle lihalle.

Jesajan Kirjan Loppu.

Liitteet:

Ra' Rah

Minä, joka valkeuden valmistan ja luon pimeyden, *joka teen rauhan ja luon pahan ra' rah* | *ra* 7451. **Minä Olen YHWH**, joka kaikki nämä teen. Jes. 45:7.

YHWH tuottaa pahan *ra'rah* | *ra* 7451 Jes. 31:2.

Ra Rah -jakeet Jesajassa

ra'rah | *raah* 7451

Isaiah 3:9

Isaiah 3:11

Isaiah 5:20

Isaiah 7:5

Isaiah 7:15

Isaiah 7:16

Isaiah 13:11

Isaiah 31:2

Isaiah 32:7

Isaiah 33:15

Isaiah 45:7

Isaiah 47:10

Isaiah 47:11

Isaiah 56:2

Isaiah 57:1

Isaiah 59:7

Isaiah 59:15

Isaiah 65:12

Isaiah 66:4

Lisätyt Nimet ym. Mechom Mamre 2013 käännös; Heprea - Suomi Vanha testamentti.

(Mahdolliset lisät; KJV/Strong's, KR-38, Biblia 1776
qbible.com/hebrew-old-testament/jeremiah/1.html ym. ...

Alla Lauhu Jeshuan Nimistä; **Vaikra Sh'mo**

Ki Yeled yulad-lanu, ben nitan-lanu,
Vathi manisah al shichmo
Hu ha maschiach, Yeshuatenu
Melech Yisrael

Unto us a child is born,
Unto us a son is given,
and the government shall be on
his shoulders,
King of Israel

"Sillä lapsi on meille syntynyt,
Poika on meille annettu,
jonka hartioilla on Herraus,
= Maailman Hallitus,
Israelin Kuningas

Vaikra sh'mo
Pele Yo-eytz, El Gibbor,
Aviuad,
Sar-Shalom 2x

His Name Is: Wonderful
Counselor, Almighty Elohim,
Everlasting Father,
Prince of Peace.

"Hänen nimensä kutsutaan:
Ihmeellinen, Neuvonantaja,
Väkevä Jumala, Ijankaikkinen
Isä, Rauhan Ruhtinas.

Nivzeh va-hadal, Ishim ish
makovot, Vidua choli
Hu m'kholal mipsha-euny,
m'duka m'avonoteynu
Musar shlomeynu alaev

He was despised and rejected
by men, a man of sorrows and
acquainted with grief; He was
wounded for our transgressions,
bruised for our iniquities,

"Hän oli ylönkatsottu ja ihmisten
hylkäämä, kipua ja sairautta
täynnä, ja semmoinen, jolta me
peitimme kasvomme... Hän on
haavoitettu meidän syntiemme
tähtien. Rangaistus joka meille
rauhan tuotti, oli Hänen
päällensä, ja haavojensa kautta
olemme me paratut. Me
vaelsimme kaikki eksyksissä
kuin lampaat, ja kukin meistä
poikkiesi omalle tiellensä: mutta
Herra heitti meidän kaikkien
synnit Hänen päällensä. Hän
lyötiin ja vaivattiin, eikä Hän
suutansa avannut;
(Jesaja 5 & 53, 1928 käännös)

Vaikra sh'mo
Pele Yo-eytz, El Gibbor, Aviuad,
Sar-Shalom 2x

Ki Yeled yulad-lanu, ben nitan-lanu
Vathi manisah al shichmo
Hu ha maschiach, Yeshuatenu
Melech Yisrael

Vaikra sh'mo
Pele Yo-eytz, El Gibbor, Aviuad,
Sar-Shalom 2x

Nivzeh va-hadal,
Ishim ish makovot
Vidua choli
Hu m'kholal mipsha-euny,
m'duka m'avonoteynu
Musar shlomeynu alaev

Vaikra sh'mo
Pele Yo-eytz, El Gibbor, Aviuad,
Sar-Shalom 4x

... Sar-Shalom ...

Vayikra Sh'mo - by Steve McConnel. Isaiah 9:, 53:3-5
www.youtube.com/watch?v=Y9hlyTy5Op4

YIREMIYAH

Jeremiah 1.

PROFETTA J e r e m i a

1. LUKU

Jeremian *Yir'm'yahu /Yirmayah*, Hilkian *Chil'qiYahu /Chilqiya* pojan puheet, joka oli Anatotin pappeja, Benjaminin maalta,

2. jolle *D'var-YHWH* Sana tuli Josian, Amonin pojan, Juudan kuninkaan päivinä, hänen hallituksensa kolmantentoista vuotena,

3. ja sitten Jojakimin, Juudan kuninkaan päivinä, Sedekijan, Josian pojan, Juudan kuninkaan yhdennentoista vuoden loppuun asti, siihen asti kun Jerusalemin asukkaat viidentenä kuukautena vietiin vankeuteen.

4. Ja *D'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:

5. "Ennenkuin Minä sinut kohdussa valmistin, tunsin Minä sinut, ja ennenkuin äidistäsi läksit, pyhitin Minä sinut; profetaksi Minä sinut kansoille asetin."

6. Mutta minä sanoin: "voi '**Adonay YHWH!** katso, en minä osaa puhua; sillä minä olen nuori."

7. Niin **YHWH** *elay al-Tomar* sanoi minulle: "älä sano: 'minä olen nuori', vaan mene kaikkien tykö, mihin Minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä Minä sinulle käsen."

8. Älä pelkää heitä; sillä Minä olen kanssasi pelastamassa *l'haTZilekha* sinua," sanoo *n'um-YHWH*.
9. Ja **YHWH** ojensi kätensä ja koski minun suuhuni. Ja *n'um-YHWH* sanoi minulle: "katso, Minä panen Sanani sinun suuhusi.
10. Katso, Minä panen sinut tänä päivänä kansojen ja valtakuntain yli, rikkomaan ja repimään, hävittämään ja hajoittamaan, rakentamaan ja istuttamaan."
11. Ja *D'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen: "mitä näet, Jeremia?" Ja minä sanoin: "minä näen matelipuisen sauvan." [armeijan komentajan sauva]
12. Ja **YHWH** sanoi minulle: "oikein sinä näit; sillä minä olen valvova *Kiy-shoged /shaqad* vahtia Sanaani, täyttääkseni sitä."
13. Ja *D'var-YHWH* Sana tuli toisen kerran minulle, sanoen: "mitä näet?" Ja minä sanoin: "kiehuvan kattilan *siyr nafuch* näen minä, ja se näkyy pohjan puolelta."
14. Ja **YHWH** sanoi minulle: "pohjasta päästetään onnettomuus kaikkia maan *haaretz* asukkaita vastaan.
15. Sillä katso, minä kutsun kaikki valtakuntain sukukunnat pohjaisesta, sanoo *n'um-YHWH*, ja he tulevat ja asettavat kukin istuimensa Jerusalemin porttien suulle, ja kaikkia sen muuria vastaan ylt'ympäri, ja kaikkia Juudan kaupungeita vastaan.
16. Ja Minä julistan tuomioni heistä kaiken heidän pahuutensa tähden, että he ovat Minut hyljänneet ja suitsuttaneet muille jumalille ja kumartaneet kättensä teoksia.
17. Mutta sinä, vyötä kupeesi ja nouse ja puhu heille kaikki, mitä Minä sinun käsken. Älä pelkää heidän edessänsä, etten Minä sinua peljättäisi heidän edessänsä.
18. Ja Minä, katso, Minä teen sinut tänä päivänä varustetuksi kaupungiksi ja rautapatsaaksi ja vaskimuuriksi koko maata vastaan, Juudan kuninkaita, sen ruhtinaita, sen pappeja ja maan kansaa vastaan.
19. Ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua; sillä sinun kanssasi olen Minä, *n'um-YHWH l'haTZiylekha /natsal*.
(...sanoo *n'um-YHWH*, pelastamassa sinua.)

2. LUKU

Ja *D'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:

2. Mene ja saarnaa Jerusalemin kuullen, sanoen: näin sanoo **YHWH**: Minä muistan sinua, nuoruutesi lemmen, morsius-aikasi rakkauden, vaelluksesi Minun jäljissäni korvessa, siinä maassa jossa ei kylvetä.
3. Pyhä oli Israel **YHWH**, hänen satonsa esikoinen; kaikki jotka häntä söivät, jäivät syyn alaisiksi, onnettomuus *ra' rah | raah* 7451 (kts liite) tuli heidän päällensä, sanoo *n'um-YHWH*.
4. Kuulkaat *D'var-YHWH* Sanaa, Jaakobin huone, ja kaikki Israelin huoneen sukukunnat!
5. Näin sanoo **YHWH**: mitä vääryyttä teidän isänne Minussa löysivät, koska he erkanivat kauaksi Minusta ja kulkivat turhuuden jäljissä ja turhiksi tulivat?

6. He eivät sanoneet: "missä on **YHWH**, joka vei meidät ulos Egyptin maasta ja johdatti meitä korvessa, autiossa ja hautojen maassa, kuivuuden ja kuolon varjon maassa, siinä maassa jossa ei kukaan kulje, jossa ei yksikään ihminen asu?!"
7. Ja Minä vein teidät hedelmäpuiston maahan, syömään sen hedelmiä ja hyvyyttä; ja te tulitte ja saastutitte Minun maatani ja teitte Minun Perintöni kauhistukseksi.
8. Papit eivät sanoneet: "Missä on **YHWH**?" ja lain-oppineet eivät Minua tunteneet, ja paimenet luopuivat Minusta, ja profetat ennustivat Baalin kautta ja niiden jäljissä kulkivat, jotka eivät ensinkään auta.
9. Sentähden Minä vielä riitelen teidän kanssanne, sanoo **YHWH**, ja teidän lastenne lasten kanssa Minä riitelen.
10. Sillä menkää Kittimin *Cittim* saariin, ja katsokaat, lähettäkää Kedariin ja tiedustelkaat tarkasti, ja katsokaat, onko sellaista tapahtunut.
11. Muuttaako joku kansa jumalia? kuitenkin ne eivät ole jumalia; mutta Minun kansani muuttaa kunniansa siihen, mikä ei auta!
12. Hämmästykää taivaat, tätä! väriskää ja kovin kauhistukaat! sanoo *n'um-YHWH*.
13. Sillä **Minun kansani tekee kaksinkertaisen synnin** *ra' rah* | *raot* 7451:
1. Minut, joka Olen *Elävän Veden Lähde* - **Jeshua** -, he hylkäävät,
2. Kaivavat itsellensä kaivoja, haljenneita kaivoja, jotka eivät vettä pidä.
14. Onko Israel orja vai onko hän kotona syntynyt? Miksi on hän joutunut saaliiksi?
15. Häntä vastaan kiljuvat nuoret jalopeurat, ne antavat äänensä kuulua. Ne panevat hänen maansa autioksi, ja hänen kaupunkinsa poltetaan asumattomiksi.
16. Vieläpä Nofon ja Takpanesin lapset pojat pitävät kukkulasi laitumenansa.
17. Mutta sinä itsellesi näitä teit, kun hylkäsit **Et-YHWH 'Elohayikh'** sinä aikana, jona Hän sinua johdatti tiellä.
18. Ja nyt, mitä sinulla on tekemistä Egyptin tiellä, kun tahdot juoda Sihorin vettä?
19. Sinun pahuutesi *ra' rah* | *raatekh'* 7451 kurittaa sinua ja tottelemattomuutesi nuhtelee sinua; niin huomaa ja näe, kuinka **paha** *ra' rah* | *Kiy-ra* 7451 ja **katkera** on, että hylkää **Et-YHWH 'Elohayikh'**, ja ettet sinä pelkää Minua, sanoo **Elayikh' n'um-'Adonay YHWH Tz'vaot**.
20. Sillä vanhastaan asti olet sinä rikkonut ikeesi, katkaissut nuorasi ja sanonut: "en tahdo palvella." Sillä jokaisella korkealla mäellä ja jokaisen viheriäisen puun alla sinä porttona venyit.
21. Ja Minä kuitenkin istutin sinut hyväksi viinipuuksi, aivan oikeaksi vesaksi; ja mitenkä olet Minulle muuttunut raa'an viinipuun köynnöksiksi?
22. Sillä vaikka pesisit itsesi lipeällä ja ottaisit itsellesi paljon saippuaa, pysy sinun syntisi kuitenkin Minun kasvojeni edessä; sanoo **'Adonay YHWH**.
23. Mitenkä siis sanot: "en ole saastaiseksi tullut, Baalin jäljissä en ole kulkenut!" Ajattele vaellusta laaksossa, huomaa, mitä tehnyt olet, sinä nuori, nopea naaraskameli, joka sinne tänne juokset!

24. Erämaahan tottunut metsä-aasin tamma hengittää tuulta himossaan; kuka hillitsee sen kiimaa? Kaikki, jotka sitä etsivät, eivät väsy; sen kuukaudella he sen löytävät.
25. Varjele jalkasi paljastumisesta ja kurkkusi janosta! Mutta sinä sanot: "ei se auta, sillä minä rakastan muukalaisia ja heidän jäljissänsä minä riennän."
26. Niinkuin varas häpee, kun hän tavataan, niin joutuu Israelin huone häpeään, he, heidän kuninkaansa, heidän ruhtinaansa ja heidän pappinsa ja profettansa,
27. kun sanovat puulle: sinä olet minun isäni" ja kivelle: "sinä minut synnytit." Sillä he käänsivät Minulle seljän, eikä kasvoja; mutta onnettomuutensa *ra' rah* | *raatam* 7451 aikana sanovat he: "nouse ja pelasta meitä!"
28. Mutta missä ovat sinun jumalasi *'eloheykha*, jotka sinä teit itselles? Nouskoot ne, jos ne voivat sinua auttaa onnettomuutesi *ra' rah* | *raatekha* 7451 aikana; sillä niin monta kuin sinulla on kaupunkia, niin usea on jumalasiakin *'eloheykha*, Juuda!
29. Miksi tahdotte vielä riidellä Minun kansani? Kaikki olette minusta luopuneet, sanoo *n'um-YHWH*.
30. Turhaan olen lyönyt teidän ~~lapsianne~~ poikianne, he eivät ottaneet kuritusta vastaan. Teidän miekkanne on syönyt profettojanne niinkuin raateleva jalopeura [lions cub-club, vrt. Saarnaajan Kirja].
31. Sinä paha sukukunta, ota vaari *D'var-YHWH* sanasta! Olenko Minä erämaa Israelille, tahi synkän pimeyden maa? Miksi sanoo Minun kansani: "me olemme vapaat, emme enää tule Sinun tykösi?"
32. Unohtaako neitsyt kaunistuksensa, tahi morsian vyönsä? Mutta Minun kansani on Minut unohtanut jo epälukuisina päivinä.
33. Miten hyväksi teetkään sinä tiesi, etsiäkses rakkautta! Sentähden sinä totutitkin vaelluksesi pahaksi *ra' rah* | *et-haraot* 7451.
34. Vieläpä vaateliupeissäsikin löytyy viattomain köyhäin sielujen verta. Enkä löytänyt näitä salassa, vaan kaikissa näissä.
35. Mutta sinä sanoit: "minä olen viaton; ja Hänen vihansa kääntyy pois." Katso, Minä käyn oikeudelle sinun kanssasi, sentähden että sanot: "en ole syntiä tehnyt."
36. Mitä niin kovin riennät tietäsi muuttamaan? Myöskin Egyptistä olet häpeän saapa, niinkuin häpeään jouduit Assurin tähden.
37. Sieltäkin olet lähtevä, kätesi pääsi päällä. Sillä *YHWH* hylkää sinun turvasi, etkä sinä ole niissä menestyvä.

3. LUKU

Sananlasku sanoo: jos mies eroittaa vaimonsa, ja se menee pois hänen tykönsä ja ottaa toisen miehen, saako hän palata sen tyköä vielä? Eikö se maa peräti saastutettais? Ja sinä olet tehnyt huorin monien ystäväiesi kanssa; mutta tulisit kuitenkin minun tyköni! sanoo *n'um-YHWH*.

2. Nosta silmäsi kukkuloita kohti ja katso, kuinka sinua joka paikassa on raiskattu! Teiden vieressä sinä heitä varten istuit, niinkuin arabialainen korvessa, ja saastutit

waTachaniyfiy /chaneph maan eretz huoruudellas Biz'nutayikh [sekä pahuudellasi ra' rah | uvraatekh 7451] puuttuu Halle tekstistä.

3. Ja sadekuurot pidätettiin, eikä ehtoosadetta ollut; mutta huoravaimon otsa on sinulla, et taipunut häpeämään.

4. Ehkä tästä lähin huudat minulle: "minun Isäni, Sinä olet nuoruuteni ystävä!"

5. "Pitääkö Hän ijankaikkisesti vihaa, säilyttääkö Hän sitä ikuisesti?" "Katso näin sinä puhut, ja teet rikoksia *ra' rah | haraot 7451*, ja sen kyllä osaat.

6. Ja **YHWH** sanoi Minulle kuningas Josian päivinä: oletko nähnyt, mitä luopunut Israel teki? Se kävi joka korkealla vuorella ja jokaisen viheriäisen puun alla ja teki siellä huorin.

7. Ja Minä sanoin, sittekuin hän oli nämä tehnyt; käänny Minun puoleeni! Mutta hän ei kääntynyt. Ja sen näki hänen uskoton sisarensa Juuda.

8. Ja Minä näin, että, vaikka Minä hylkäsin luopuneen Israelin kaiken Hänen rikoksensa tähden ja annoin hänelle erokirjan, ei kuitenkaan hänen uskoton sisarfensa Juuda peljännyt, vaan meni ja teki huorin hänkin.

9. Ja tapahtui, että hänen huoruutensa huudosta maa *haaretz* saastutettiin; ja avion hän rikkoi kiven ja puun kanssa.

10. Ja kaikissa näissäkään ei hänen uskoton sisarensa Juuda kääntynyt Minun puoleeni koko sydämmestänsä, vaan petollisesti, sanoo *n'um-YHWH*.

11. Ja **YHWH** sanoi minulle: luopunut Israel on vanhurskaammaksi katsottava kuin uskoton Juuda.

12. Mene ja huuda nämä sanat pohjaan päin ja sano: käänny kumminkin, luopunut Israel, sanoo *n'um-YHWH*, niin en Minä katso vihaisesti teidän puoleenne; sillä Minä olen laupias*, sanoo *n'um-YHWH*; en Minä pidä vihaa ijankaikkisesti.

13. Ainoastaan tunne sinun rikoksesi, että luovuit **YHWH Elowaikh** ja juoksit sinne tänne vierasten jumalien tykö jokaisen viheriäisen puun alle; mutta Minun ääntäni ette kuulleet, sanoo *n'um-YHWH*.

14. Kääntykää, luopuneet lapset pojat, sanoo *n'um-YHWH*, sillä Minä olen teidät itselleni kihlannut; ja Minä otan teitä, yhden kaupungista ja kaksi sukukunnasta, ja tuon teidät Sioniin.

15. Ja Minä anna teille paimenet minun sydämmeni mukaan, ja ne kaitsevat teitä ymmärryksellä ja taidolla.

16. Ja on tapahtuva, kun te lisääntyte ja olette hedelmälliset maassa niinä päivinä, sanoo *n'um-YHWH*, niin ei silloin enää sanota: "*B'riyt-YHWH* liiton arkki", eikä se johdu mieleen, ei sitä muisteta, ei etsitä, eikä enää tehdä.

17. Siihen aikaan nimitetään Jerusalem "*KiSe /kicce valtaistuini YHWH*", ja sinne, Jerusalemiin, kokoontuvat kaikki kansat **YHWH** nimen tähden; ja he eivät enää vaella *pahan ra' rah | hara 7451* sydämmensä kovuuden mukaan.

18. Niinä päivinä on Juudan huone kulkeva Israelin huoneen kansaa, ja he tulevat yhdessä pohjan puoliselta maalta siihen maahan, jonka Minä annoin perinnöksi heidän isillensä.

19. Ja Minä sanoin: "Minä tahdon asettaa sinut ~~lasten~~ poikien joukkoon ja antaa sinulle suloisen maan ihanan perinnön, kansojen ihanimman!" Ja Minä ajattelin: "sinä olet kutsuva Minua: minun Isäni! etkä poikkea pois Minusta!"

20. Mutta niinkuin vaimo on uskonon ystävällensä, niin te olette Minulle uskottomat olleet, Israelin huone, sanoo **YHWH**.

21. Ääni kuuluu kukkuloilta, Isaraelin ~~lasten~~ poikien itku ja rukous, sentähden että he ovat turmelleet tiensä, unohtaneet **Et-Eloheyhem**.

22. Kääntykää luopuneet ~~laps~~ lapset pojat! Minä tahdon parantaa teidän luopumisenne. Katso, me tulemme Sinun tykösi; sillä Sinä olet **Eloheyneu**.

23. Totisesti petosta on/oli tuo hälinä kukkuloilta [*miG'vaot /gib'ah* salvation hoped for] ja vuorilta. --> *epäjumalanpalveluspaikka ,a place of illicit worship*

Totisesti, **YHWH**, **'Eloheyneu**, **Jeshua /T'shuat** Yis'raEL!

Totisesti teidän Jumalassamme, on Israelin Pelastus!

24. Mutta tämä häpeä on syönyt isäimme tavarain meidän nuoruudestamme asti, heidän lampaansa ja karjansa, heidän poikansa ja tyttärensä.

25. Meidän täytyy maata häpeässämme ja meidän häväistyksemme peittää meitä! sillä **LAYHWH 'Eloheyneu**, vastaan olemme syntiä *chatanu* tehneet, sekä me että isämme, hamasta nuoruudestamme tähän päivään asti, emmekä ole kuulleet **'Eloheyneu** ääntä.

4. LUKU

Jos käännyt, Israel, sanoo *n'um-YHWH*, niin käännä Minun puoleeni; ja jos panet kauhistukseksi *shiQutzeykha /shiqquts* pois Minun kasvojeni edestä etkä huikentele,

2. niin sinä olet vannova: "niin totta kuin *chay-YHWH* elää", totuudessa, oikeudessa ja vanhurskaudessa; ja pakanat kerskaavat Hänestä ja ylistävät Häntä.

3. Sillä näin sanoo **YHWH** Juudan miehille ja Jerusalemile: kyntäkää itsellenne uudiskyntö, ja älkää kylväkö orjantappurain sekaan.

4. Ympärileikatkaa itsenne **LAYHWH** ja poistakaat sydämmenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ett'ei Minun kiivauteni tulisi niinkuin tuli ja palaisi eikä olisi sammuttajaa, teidän tekojenne pahuuden tähden.

5. Ilmoittakaat Juudassa ja julistakaat Jerusalemissa, ja sanokaat: soittakaat torvea maassa, huutakaat täyttä kurkkua ja sanokaat: kokoontukaat ja menkäämme varustettuihin kaupunkiin!

6. Nostakaat lippu Sioniin päin, paetkaa, älkää seisahtuko! Sillä Minä tuotan pahaa *ra' rah* | *ra'* 7451 pohjasta ja suuren häviön.

7. Jalopeura nousee pensastostansa ja kansain hävittäjä lähtee liikkeelle [*lions cubclub*], lähtee paikastansa, panemaan sinun maasi erämaaksi; sinun kaupunkisi tehdään autioksi ilman yhtäkään asukasta.

8. Sentähden käärikäät säkit ympärillenne, valittakaat ja parkukaat! sillä ei **af-YHWH** vihan liekki ole kääntynyt meistä pois.
9. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH*, että hukassa on kuninkaan sydän ja ruhtinasten rohkeus, papit hämmästyvät ja profetat kauhistuvat.
10. Mutta minä sanoin: voi '**Adonay YHWH**, totisesti olet peräti eksyttänyt tätä kansaa ja Jerusalemia sanoessas: "rauha on teillä oleva" Kuitenkin miekka sattuu sieluun asti.
11. Siihen aikaan sanotaan tälle kansalle ja Jerusalemille *w'liyrushalaim*, kuuma tuuli kukkuloilta korvessa tulee kansani tyttären tietä, - ei pohtimiseksi eikä puhdistamiseksi, -
12. tuuli, näitä tuimempi, on Minulta tuleva. Nyt Minäkin olen tuomioni *mish'Patiyim /mishpat* heistä julistava.
13. Katso, hän nousee niinkuin pilvet *kaananiym /anan* ja hänen vaununsa niinkuin myrsky *w'kahSufah /cuwpah hurricane* ; kotkia *miN'sharyim /nesher* nopeammat ovat hänen hevosensa *susayw /cuwc*. Voi meitä, sillä me olemme hävitetyt! vrt. Joel2.
14. Pese sydämesi pahuudestas *ra' rah* | *meraah* **7451**, Jerusalem, että sinä vapahdettaisiin! Kuinka kauan syntisi aiheet pysyvät sydämässä?
15. Sillä huuto ilmoittaa Danista ja julistaa onnettomuutta Efraimin vuorelta.
16. Julistakaat kansoille, katso, ilmoittakaat Jerusalemissa; piirittäjiä tulee kaukaisesta maasta ja nostavat huutonsa Juudan kaupunkeja vastaan!
17. Niinkuin pellon vartijat ovat he joka kulmalla sitä vastaan; sillä hän oli Minulle uppiskainen, sanoo *num'-YHWH*.
18. Sinun tiesi ja tekosi ovat nämä sinulle tehneet, tämä on sinun pahuutesi *ra' rah* | *raatekh'* **7451** hedelmä; totisesti se sattuu sydämeesi asti.
19. Voi sydäntäni, voi sydäntäni, kuinka olen ahdistettu! voi sydämeni kammiot, minun sydämeni kuohuu, en voi vai'eta; sillä sieluni kuulee vaskitorven ääntä, sodan huutoa!
20. Hävitystä yhä vaan huudetaan, sillä hävitetty on koko maa; äkkiä hävitettiin Minun majani, silmänräpäyksessä majani peitteet.
21. Kuinka kauan minun pitää näkemän lippua, kuuleman vaskitorven ääntä?
22. Sillä Minun kansani on tyhmä; Minua he eivät tunne; taitamattomia lapsia he ovat, eikä he ole ymmärtäväisiä. Viisaita he ovat paha tekemään; mutta hyvää tekemään ei heillä ole ymmärrystä.
23. Minä katselin maata *et-haaretz*, ja katso, se oli autio ja tyhjä *w'hiNeh-tohu wavohu*, ja taivasta *haSHamayim* kohti, eikä siellä ollut valoa enää.
24. Minä katselin vuoria, ja katso ne järisivät, ja kaikki mäet liikkuivat.
25. Minä katselin, ja katso, ei yhäkään ihmistä ollut, ja kaikki taivaan linnut olivat lentäneet pois.
26. Minä katselin, ja katso, Karmel oli erämaana, ja kaikki sen kaupungit olivat hävitetyt, **YHWH** edestä ja Hänen vihansa liekin edestä.
27. Sillä näin sanoo **YHWH**: autiona on koko maa oleva, mutta en sitä peräti lopeta.
28. Sentähden maa suree ja taivas ylhäällä murehtii, sentähden että Minä olen sen puhunut ja päättänyt, enkä kadu, enkä ole siitä peräytyvä.

29. Ratsumiehen ja joutsella ampujan hälinän tähden kaikki kaupungit pakenevat. He menevät synkkiin metsiin ja nousevat kallioille; joka kaupunki on tyhjäksi jätetty, eikä ole yhtään ihmistä niissä asumassa.

30. Ja sinä hävitetty, mitä olet tekemässä? Jos puetat itsesi purppuraan, jos koristelet itsesi kultakoristeella, jos sivelet voiteella silmäkarvasi, niin kuitenkin hukkaan kaunistelet itsesi: rakastajat hylkäävät sinut, henkeäsi he etsivät.

31 Sillä minä kuulin huudon, niinkuin synnytystuskissa olevan, ahdistuksen, niinkuin ensikerran synnyttäväisen, Sionin tyttären huudon; hän valittaa, levittää kätensä: "voi minua! sillä minun sieluni *naf'shiy* vaipuu murhaajien *l'horgoiym* valtaan."

5. LUKU

Kävelkää Jerusalem kaduilla ja katsokaat, tiedustelkaat ja etsikää sen teillä, jos löydätte ketään, yhtään ainoaa, joka tekee oikeutta ja etsii totuutta *emunah*; niin Minä olen sille laupeas*.

2. Ja jos he sanovat: "niin totta kuin *chaj-YHWH elää*", vannovat he kuitenkin väärin *laSHeger*.

Huom. q.bible.com kääntäjä on Jeremiassa kehittänyt uuden nimen, **Y'hoah**.

Esim. jae 5:2: Mechon Mamre -käännöksen Herra-elää yhdyssana = *chaj-YHWH*

Tässä käännöksessä vierasta 'Y'hoah' -sanaa ei käytetä [Jehovan todistajat?].

3. **YHWH**, eikö sinun silmäsi katso (uskoa) totuutta *leemunah*? Sinä lyöt heitä, mutta eivät he kipua tunne; Sinä hävität heitä, mutta eivät he tahdo kuritusta ottaa. He tekevät kasvonsa kalliota kovemmaksi, eivät tahdo kääntyä.

4. Ja minä sanoin: "nämä ovat ainoastaan alhaisia, he ovat tyhmiä; sillä he eivät tiedä **YHWH** tietä, **Eloheym** oikeutta.

5. Minä tahdon mennä ylimysten tykö ja puhuttelen heitä, sillä ne tietävät Herran tien, Jumalansa **YHWH** tuomion *mishpat*. Mutta nämä olivat kaikki rikkoneet ikeen, katkaisseet siteet.

6. Sentähden on jalopeura metsästä heitä kaatava, erämaiden susi heitä repivä; paardi on väijyvä heidän kaupunkiensa ääressä, jokainen niistä uloslähtevä raadellaan; sillä useat ovat heidän rikoksensa, lukuisat ovat heidän tottelemattomuutensa.

7. Minkätähden Minä antaisin sinulle anteeksi? Sinun ~~lapsesi~~ poikasi hylkäsivät Minut ja vannoiivat niiden kautta jotka eivt jumalia ole. Ja Minä vannotin heitä; mutta he rikkoivat avion ja menivät joukoittain huorahuoneeseen.

8. Lihotettuja, raivoovia orhiita he ovat, kukin hirnuu toisensa vaimoa.

9. Enkö Minä näitten tähden kostaisi? sanoo **YHWH**. Vai eikö Minun sieluni pitäisi kostaman semmoiselle kansalle kuin tämä on?

10 Nouskaat sen muureille ja hävittäkää, mutta älkää loppua hänestä tehkö. Poistakaat hänen köynnöksensä; sillä ei ne ole **YHWH** omia.

11. Sillä uskottomasti he luopuvat Minusta, sekä Israelin huone että Juudan huone, sanoo **YHWH**.
12. He kielsivät **BAYHWH** ja sanoivat "ei Hän ole se. Onnettomuus *ra' rah | raatekh' 7451* ei tule ylitsemme, eikä meidän tarvitse miekkaa eikä nälkää nähdä.
13. Vaan profetat puhuvat tuuleen; ja Hän joka puhuu, ei ole heissä; niin heidän itsensä käyköön!"
14. Sentähden näin sanoo **YHWH Elohim**: koska te puhelette tätä puhetta, katso, niin teen Minä Minun Sanani sinun suussasi tuleksi ja tämän kansan puiksi, ja se on heitä syövä.
15. Katso, Minä olen tuottava teidän päällemme kansan kaukaa, te Israelin huone, sanoo *n'um*-**YHWH**: se on väkevä kansa, ikivanha kansa, kansa jonka kieltä et osaa, etkä sinä ymmärrä, mitä se puhuu.
16. Sen viini on kuin avoin hauta; kaikki he ovat sankaria.
17. Ja se syöpi satosi ja leipäsi, se syö poikasi ja tyttäresi, se syö lampaasi ja karjasi, syö viinipuusi ja fiikunapuusi; se hävittää miekalla sinun linnakaupunkis, joihin sinä turvasit.
18. Mutta en Minä niinäkään päivinä, sanoo *n'um*-**YHWH**, tee teistä loppua.
19. Ja on tapahtuva, että sanotte: "minkä tähden **YHWH Eloheynu** tekee meille näitä kaikkia?" Mutta sano sinä heille: "niinkuin te hylkäsitte Minut ja palvelitte vieraita jumalia teidän maassanne, niin te saatte palvella muukalaisia maassa, joka ei ole teidän omanne."
20. Ilmoittakaat tätä Jaakobin huoneessa ja julistakaat sitä Juudassa sanoen:
21. Kuulkaat nyt tätä, tyhmä ja taitamaton kansa, joilla on silmät, eivätkä näe, ja korvat, eivätkä he kuule.
22. Ettekö pelkää Minua, sanoo **YHWH**; minunko kasvojeni edessä ette vapise, joka panen hiekan rajaksi merelle ijankaikkiseksi määräksi; eikä se käy siitä ylitse. Ja vaikka se lainehtii, on se voimaton, ja vaikka sen aallot kuohuvat, eivät ne voi mennä sen ylitse.
23. Mutta tällä kansalla on uppiniskainen ja vastahakoinen sydän; he luopuivat ja menivät pois.
24. He eivät sanoneet sydämmessänsä: peljätkäämme kumminkin **et-YHWH Eloheynu**, joka antaa sadetta, sekä syys -että kevätsadetta, aikansa, varjelee meille elonleikkuun määräviikot.
25. Teidän rikoksenne kääntävät nämä pois ja syntinne estävät hyvää teiltä.
26. Sillä Minun kansassani löytyy jumalattomia: väijytään niinkuin linnustaja kyykistelee; he panevat ansoja, ihmisiä he pyytävät.
27. Niinkuin häkki on täynnä lintuja, niin ovat heidän huoneensa täyttnä petosta; siitä he ovat ylvästyneet ja rikastuneet.
28. He ovat lihoneet, he kiiltävät; he *tekevät* ylönmäärin pahaa *ra' rah | divrey-ra 7451*: vaikka eivät he aja orvon asiaa, ja se menestyy heille, eikä he auta köyhiä oikeuteen. *tekevät/sanovat /dabar/divrey-ra*
29. Enkö Minä näitten tähden rankaisisi? sanoo *nu'm*-**YHWH**. Vai eikö Minun sieluni pitäisi kostaman *tit'naQem /naqam* semmoiselle kansalle kuin tämä on?

30. Hirveitä ja kauheata tapahtuu maassa *baaretz*:
31. profetat ennustavat valhetta, papit hallitsevat omavaltaisesti, ja Minun kansani tahtoo sitä mielellään! Ja mitä te viimein teette?

6. LUKU

Paetkaat, Benjaminin lapset pojat, Jerusalemin keskeltä ja soittakaat Tekoassa torvella ja ylöntäkäätkäät merkki yli Bet-Keremin; sillä onnettomuus *ra' rah* | *raah* 7451 on jo näkyvissä pohjosesta ja suuri häviö!

2. Minä hävitän kauniin ja hempeän Sionin tyttären.

3. Hänen tykönsä tulee paimenia ja heidän laumansa; ne asettavat häntä vastaan majoja ylt'ympäri, syöttävät kukin paikkansa.

4. "Pyhittäkäätkäät häntä vastaan sota! Nouskaat ja astukaamme ylös puolipäivän aikaan! Voi meitä, sillä päivä laskee ja illan varjot pitenevät!

5. Nouskaat, astukaamme ylös yöllä ja hävittäkäämme hovinsa!"

6. Sillä näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: kaatakaat puita ja luokaat Jerusalemia vastaan valli! Se on kaupunki joka on rangaistava; pelkkää väkivaltaa on sen keskellä.

7. Niinkuin lähde kuohuttaa vetensä, niin kuohuu sen pahuus *ra' rah* | *raataH* 7451: sortoa ja hävitystä kuullaan siinä, Minun kasvojeni edessä on aina kipua ja haavoja.

8. Tottele kuritusta, Jerusalem, ett'ei minun sieluni vieraantuisi sinusta, ett'en panisi sinua autioksi, asumattomaksi maaksi.

9. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: tarkka jälkikorjuu on toimitettava, niinkuin viinipuussa, Israelin jäännöskunnassa. Ojenna taas kätesi oksia vastaan, niinkuin viinimaarjain kokooja.

10. Kenelle puhun ja todistan, että he kuulisivat? Katso, ympärileikkaamaton on heidän korvansa, eikä he voi kuunnella; katso, *d'var*-**YHWH** sana on heille pilkaksi, eikä he mielly siihen.

11. Mutta **YHWH** vihaa *chamat /chemah* olen minä täynnä, minä väsyn sitä pidättämästä. Kaada se lapsen *'owlel* päälle kadulla ja nuorukais-joukon päälle yhdellä kertaa; sillä mieskin vangitaan vaimon kanssa, vanhus päivänsä täyttäneen kanssa.

12. Ja heidän huoneensa joutuvat toisten omaksi, pelot ja vainiot samassa; sillä Minä ojennan käteni tämän maan asukkaita vastaan sanoo *n'um*-**YHWH**.

13. Sillä heidän pienistänsä alkaen aina suuriinsa asti he kaikki väärää voittoa ahnehtivat, ja profetoista alkaen aina pappiin asti he kaikki petosta tekevät.

14. Ja he parantavat kansani tyttären haavan helpoimmiten, sanoen; "rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa olekaan.

15. He ovat joutuneet häpeään, sillä he ovat tehneet kauhistuksia; kuitenkin he eivät ota hävetäksensä häväistystänsä eivätkä tiedä olla häpeissänsä. Sentähden he kaatuvat kaatuvain joukossa; Minun etsikko-aikanani he kompastuvat, sanoo **YHWH**.

16. Näin sanoo **YHWH**: "seisokaat teillä ja katselkaat, kysykääት ijankaikkisia polkuja, mikä se hyvä tie on, ja vaeltakaat sitä, niin te löydätte levon sieluillenne." Mutta he vastaavat: "emme tahdo vaeltaa."
17. Ja Minä asetin heille vartijat: "Tarkatkaat pasunan ääntä!" Mutta he sanoivat: "emme tahdo tarkata."
18. Sentähden kuulkaat , kansat, ja huomaa seurakunta, mitä heille on tapahtuva!
19. Kuule, maa! Katso Minä olen tuottava onnettomuuden ra'rah | *raah* 7451 tälle kansalle, heidän aikeensa hedelmän; sillä Minun Sanojani he eivät kuulleet, ja Minun **Torah** Lakini *w'Toratiy* he hylkäävät.
20. Mitä varten suitsutus Minulle Sabasta tulee ja tuo kallis ruoko kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrinne eivät ole otollisia, eikä teurasuhrinne kelpaa Minulle.
21. Sentähden sanoo **YHWH** näin: katso, Minä panen tätä kansaa vasten kompastuksia; niihin he kompastuvat isät ja ~~lapset~~ lapset pojat yht'aikaa, naapuri ja hänen ystävänsä yhdessä hukkuvat.
22. Näin sanoo **YHWH**: kansa tulee pohjaisesta maasta ja suuri kansakunta lähtee liikkeelle maan ääristä.
23. Jousta ja keihästä he käyttävät: he ovat julmat ja armottomat. Heidän äänensä pauhaa niinkuin meri, ja hevosilla he ratsastavat, varustettuina kuin mies sotaan, sinua vastaan, tytär Sion.
24. Me kuulimme sanoman hänestä, kätemme vaipuivat, ahdistus käsitti meitä, vavistus niinkuin lasten *yalad* synnyttäjän.
25. Älä mene ulos pellolle, äläkä tiellä kävele, sillä miekka on vihollisella, ja peljästyks on yltäympärillä.
26. Minun kansani tytär, kääri säkki ympärilles, tahraa itsesi tuhkalla, sure niinkuin ainokaista poikaa, päästä valitus! sillä äkkiä tulee hävittäjä meidän päällemme.
27. Tutkijaksi Minä panin sinut kansani periin, linnaksi, että tuntisit ja tutkisit heidän tiensä.
28. Kaikki ovat he peräti luopuneet, kulkevat panetuksella, ovat kuparia ja rautaa, - kaikki he ovat turmiolliset *mash'chityim /shacath*.
29. Palkeet ovat palaneet, lyijy tulossa kulunut, hukkaan on sulatusta tehty; sillä pahat ra'rah | *w'raiym* 7451 eivät ole eroitetut.
30. "Hylkyhopeaksi" heitä sanotaan; sillä **YHWH** hylkäsi heidät.

7. LUKU

Se Sana, joka tuli Jeremialle *Yir'm'yahu* **YHWH**, kuului näin:

2. Seiso **YHWH** huoneen portissa, ja julista siellä tämä puhe ja sano: kuulkaa *d'var* - **YHWH** sana, koko Juuda, jotka käynte sisälle näistä porteista rukoilemaan **LAYHWH!**

3. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey**: parantakaat elämänne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa.

4. Älkää luottako valhepuheisiin, sanoen" **YHWH** temppeli *heykhal*, **YHWH** temppeli, **YHWH** temppeli tämä on !"
5. Vaan jos todella teette tienne ja tekonne hyviksi, jos todella toimitatte oikeutta keskenänne,
6. jos ette tee muukalaiselle, orvolle ja leskelle väkivaltaa, ette viatonta verta vuodata tässä sijassa, ettekä muukalaisia jumalia seuraa itsellenne vahingoksi *ra' rah* | *l'ra* 7451,
7. niin Minä annan teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka annoin teidän isillenne, ijankaikkisesta ijankaikkiseen asti.
8. Mutta katso, te luotatte valhepuheisiin, jotka ei mitään auta.
9. Kuinka? te varastatte, surmaatte ja teette huorin ja vannotte väärin, ja suitsutatte Baalille ja vaellatte muiden jumalien perään joita ette tunne,
10. ja kumminkin te tulette ja asetutte minun kasvojeni eteen tässä huoneessa, joka Minun Nimeni mukaan nimitetään, ja sanotte: "ei meillä mitään hätää ole", että tekisitte kaikkia näitä kauhistuksia!
11. Ryövärien luolaksiko tämä huone, joka Minun Nimeni mukaan nimitetään, on tullut teidän silmissänne? Katso, Minäkin olen tämän nähnyt, sanoo *n'um-YHWH*.
12. Sillä menkää Minun paikalleni joka Siilossa oli, jossa Minä ensin annoin Nimeni asua, ja katsokaat mitä Minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden *ra' rah* | *raat* 7451 tähden.
- 13 Ja nyt, koska te teette kaikkia noita tekoja, sanoo *n'um-YHWH*, ja Minä olen teille jo varhain puhunut, ettekä ole kuulleet, olen huutanut, ettekä ole vastanneet,
14. niin teen Minä tälle huoneelle, joka Minun Nimeni mukaan nimitetään, ja johon te turvaatte, ja sille paikalle, jonka Minä annoin teille ja teidän isillenne, niinkuin tein Siilolle,
- 15 ja heitän teidät pois kasvojeni edestä, niinkuin Minä heitin kaikki teidän veljenne, koko Efraimin siemenen.
16. Mutta sinä, älä rukoile tämän kansan edestä, älä nosta heidän tähtensä valitusta ja rukousta, äläkä vaivaa Minua; sillä en Minä sinua kuule.
17. Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla?
18. ~~Eapset~~ Pojat kokoavat puita ja isät sytyttävät tulen ja naiset sotkevat taikinan, tehdäksensä leipiä taivaan kuningattarelle (easter) ja vuodattaaksensa juomauhria vieraille jumalille, pahoittaakseen Minua.
19. Minuako he pahoittavat? sanoo *n'um-YHWH*: katso Minun vihani ja kiivauteni on vuodatettu tämän paikan päälle, ihmisten päälle ja eläinten päälle ja maan hedelmän päälle; ja se palaa, eikä sammuu.
21. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey**; ottakaat poltto-uhrinne teurasuhrinne lisäksi ja syökää lihaa.
22. Sillä en Minä puhunut teidän isillenne enkä antanut heille käskyä sinä päivänä, jona heidät johdatin ulos Egyptin maasta, poltto- ja teurasuhrista
23. vaan tämän sanan Minä käskin heille, sanoen: "kuulkaat Minun ääntäni, niin Minä tahdon olla teidän **Le'Elohiym**, ja te olette Minun kansani; vaeltakaat kaikilla niillä teillä joilla Minä käsken, että teille hyvin kävisi.

24: Mutta he eivät tahtoneet kuulla, eikä kallistaneet korvaansa, vaan vaelsivat omissa neuvoissaan, pahan **ra' rah** | *hara* 7451 sydämmensä kovuudessa; ja

he käänisivät Minulle selkänsä, eikä kasvonsa.

25. Siitä päivästä, jona teidän isänne läksivät ulos Egyptin maasta, tähän päivään asti, lähetin Minä usein teidän tyköenne kaikki Minun palvelijani profetat, joka päivä varhain.

26. Mutta he eivät kuulleet Minua, eikä kallistaneet korviansa, vaan kovensivat niskansa, ja he tekivät pahemmin kuin heidän isänsä.

27. Ja kun sinä puhut heille kaikki nämä sanat ja he eivät sinua kuule, ja kun sinä huudat heille ja he eivät vastaa,

28. niin sano heille: "tämä on se kansa, joka ei kuule **YHWH Elohayw** ääntä, eikä tottele kuritusta. Kadonnut on Totuus *haemunah* ja hävinnyt heidän suustansa."

29. Keritse pääsi kaunistus ja heitä se pois ja korota kukkuloilla valitusvirsi; sillä **YHWH** on hyljännyt ja heittänyt pois sen sukukunnan, johon Hän oli vihastunut!

30. Sillä Juudan lapset pojat ovat tehneet pahaa **ra' rah** | *hara* 7451 Minun silmissäni, sanoo *n'uum-YHWH*; he panivat kauhistuksensa siihen huoneeseen, joka Minun Nimeni mukaan nimitetään, saastuttaaksensa sen.

31. Ja he rakensivat tuon Tofetin korkeudet, joka on Ben-Hinnomin laaksossa, polttaaksensa poikansa *ben* ja tyttärensä *bath* tulessa, jota en Minä käsenyt, eikä se mieleeni tullut.

32. Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo **YHWH**, jolloin ei enää sanota "Tofet eikä "Ben-Hinnomin laakso", vaan "Murhalaakso"; ja Tofetissa haudataan tilan puutteessa.

33. Ja tämän kansan ruumiit jäävät ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille; eikä ole ketään niitä karkoittamassa.

34. Ja Minä lopetan Juudan kaupungeista ja Jerusalemin kaduilta riemun äänen ja ilon äänen ja yljän äänen ja morsiamen äänen; sillä autioksi on maa joutuva.

8. LUKU

Siihen aikaan, sanoo *n'um-YHWH*, viedään Juudan ja kuningasten luut ja heidän ruhtinastensa luut ja pappien luut ja profetojen luut ja Jerusalemin asukkaiden luut heidän haudoistansa,

2. ja hajoitetaan auringolle ja kuulle ja kaikelle taivasten joukolla, joita he rakastivat ja joita he palvelivat ja joiden jäljissä he vaelsivat ja joita he etsivät ja joita he kumarsivat; ei heitä koota eikä haudata, sonnksi maan päällä he joutuvat.

3. Ja kuolema on oleva elämää suotuisampi kaikille jääneille, jotka ovat tästä pahasta **ra' rah** | *haarah* 7451 suvusta kaikissa jääneiden paikoissa, joihin Minä olen heidät karkoittanut, sanoo **YHWH Tz'vaot**

4. Sano siis heille: näin sanoo **YHWH**: jos joku lankeaa, eikö hän nouse? jos joku kääntyy pois, eikö hän käänny takaisin?

5. Miksi kääntyy tämä kansa pois alinomaa? He pysyvät lujasti petoksessa, eivätkä tahdo kääntyä.

6. Minä kuuntelin ja kuulin, he puhuvat vääryyttä, ei yksikään kadu pahuuttansa *ra'rah* | *al-raato* 7451 , sanoen: "*mitä minä tein!*" Kaikki he kääntyvät pois juoksussansa, niinkuin hurja hevonen *K'sus /cuwc* sodassa.

7. Haikarakin taivaan alla tietää aikansa, ja mettinen ja pääskynen ja kurki huomaavat tuloaikansa, mutta Minun kansani ei tiedä **YHWH** oikeutta.

8. Kuinka te sanotte: "viisaita me olemme, ja **YHWH** laki on meillä?"

Totisesti, valhetta vain kirjoitti kirjanoppineiden valhekynä.

(... valheen työtä on tehnyt kirjanoppineiden valhekynä. KR-38)

9. Häpeään joutuvat viisaat, he hämmästyvät ja vangitaan. Katso, he hylkäsivät *vidvar*-**YHWH** Sanan, ja mitä viisautta heillä olisi?

10. Sentähden annan Minä heidän vaimonsa muukalaisille ja heidän peltonsa valloittajille; sillä pienestä suureen asti he väärää voittoa ahnehtivat, profetasta pappiin asti he kaikki petosta tekevät.

11. Ja he parantavat minun kansani tyttären haavan helpoimmiten, sanoen: "rauha, rauha!" vaikka ei rauhaa olekaan.

12. He ovat joununeet häpeään, sillä he tekivät kauhistusta; kuitenkin eivät ota hävetäksensä häväistystänsä, eivätkä tiedä olla häpeissänsä. Sentähden he kaatuvat kaatuvain joukossa; heidän etsikko-aikanansa he kompastuvat, sanoo **YHWH**.

13. Minä kokoan ja tempaan heidät pois, sanoo **YHWH**. Ei ole rypäleitä viinipuussa eikä fiikunoita fiikunapuussa, ja lehtikin on lakastunut; niin annan Minä heille ne, jotka hyökkäävät heidän päällensä.

14. Mitä varten me alallamme istumme? Kokoontukaat ja menkäämme varustettuihin kaupunkeihin ja hukkukaamme siellä! sillä **YHWH Eloheynu** antoi meidän hukkaa ja juotti meitä myrkkyyvedellä, sillä me teimme syntiä **LAYHWH** vastaan.

15. Odotettiin rauhaa, eikä mitään hyvää tullut, paranemisen aikaa, ja katso, hämmästyks tuli!

16. Danista kuuluu hänen hevostensa korske; hänen orhittensa hirnumisen äänestä vapisee koko maa. Ja he tulevat ja syövät maan ja mitä siinä on, kaupungin ja sen asukkaat.

17. Sillä, katso, Minä olen lähettävä teidän sekaanne kärmeitä, kyykärmeitä, joita vastaan ei mitään lumousta löydy, ja ne purevat teitä, sanoo *n'um*-**YHWH**.

18. Missä on sinulle virvoitusta murheessa? Minun sydämmeni on sairas.

19. Katso, kansani tyttären huuto kuuluu kaukaisista maista: "eikö **HAYHWH** ole Sionissa? eikö Hänen kuninkaansa ole siellä? Miksi he pahoittivat Minua kuvillansa, muukalaisten epäjumalilla?"

20. "Elon-aika on mennyt, kesä loppui, ja me emme ole pelastetut!"

21. Kansani tyttären häviön tähden olen minä runneltu; minä suren, hämmästyks on minut käsittänyt.

22. Eikö mitään voidetta ole Gileadissa, eikö siellä ole yhtään parantajaa? Sillä minkätähden ei minun kansani tytär ole terveeksi tullut?

9. LUKU

Oi, jospa päässäni olisi kylläksi vettä, ja silmäni kyynelten lähde, niin itkisin pivät ja yöt kansani tyttären surmatuita!

2. Oi jospa minulla olisi matkustajan maja korvessa, niin minä jättäisin kansani ja menisin heidän luotansa! sillä he ovat kaikki avioliiton rikkojia, uskottomien joukkoa.

3. Ja he jännittävät kielensä, ampuaksensa valhetta niinkuin joutsella, eivätkä uskollisuudella vallitse maassa, he menevät pahuudesta *ra' rah* | *Kiy-meraah* 7451 pahuuteen *ra' rah* | *el-raah* 7451, ja Minua he eivät tunne, sanoo **YHWH**.

4. Kavahtakaat kukin ystävänsä, älkäätkä yhteenkään veljeen luottako, sillä jokainen veli viekastelee ja jokainen ystävä kulkee panettelijana.

5. Ja kaikki he pettävät ystävänsä, eivätkä puhu totta; he totuttavat kieltänsä valhetta puhumaan, pahan tekemisessä he väsyttävät itsensä.

6. Sinun asuntosi on petoksen keskellä; petoksessaan he eivät tahdo tuntea Minua, sanoo **YHWH**.

7. Sentähden sanoo **YHWH Tz'vaot** näin: Minä olen heitä sulattava ja koetteleva; sillä mitä Minä muuta tekisin kansani tyttären tähden?

8. Surmaava nuoli on heidän kielensä; petosta se puhuu. Suullansa he lähimmäisensä kanssa rauhaa puhuvat, mutta mielessänsä he virittävät väijymyksiä.

9. Enkö Minä näitten tähden rankaisisi heitä? sanoo *n'um-YHWH*; vai eikö Minun sieluni pitäisi kostaman semmoiselle kansalle, kuin tämä on?

10. Vuorilla koroitan Minä itkua ja valitusta, ja korven laitumilla suruvirttä. Sillä ne ovat poltetut niin ettei yksikään ihminen siellä kulje, eikä siellä kuulu karjan ääntä. Taivaan linnuista eläimiin asti ovat kaikki paenneet ja menneet pois.

11. Ja Minä panen Jerusalemin kiviraunioiksi, koirasutten olopaikaksi; ja Juudan kaupungit panen Minä autioiksi, asumattomiksi.

12. Kuka on se viisas mies, joka tämän ymmärtäisi ja jolle *Piy-YHWH* suu on puhunut, että hän sen ilmoittaisi? Minkätähden on maa hävitetty, poltettu kuin korpi, niin ettei kukaan siitä kulje?

13. Ja **YHWH** sanoi: sentähden että he hylkäsivät Minun Lakini, jonka Minä asetin heidän eteensä, eikä kuulleet Minun ääntäni eivätkä siinä vaeltaneet,

14. vaan vaelsivat omien sydäntensä kovuuden mukaan ja seurasivat Baaleja, johon heidän isänsä totuttivat heitä.

15. Sentähden, näin sanoo **YHWH Tz'vaot** : katso, Minä syötän heitä, tätä kansaa koiruoholla ja juotan heille myrkkyvedellä. (koiruoho=chernobyl)

16. Ja Minä hajoitan heidät kansojen sekaan, joita he eivät tunne, ei he eikä heidän isänsä, ja lähetän heidän jälkeensä miekan, kunnes heidät lopetan.

17. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot** : huomatkoot, ja kutsukaat itkijät, että he tulisivat, ja lähettäkäät Sana taitaville naisille, että he saapuisivat,
18. ja kiirehtisivät ja virittäisivät meistä suruvirren, että silmämme vuodattaisivat kyynelitä ja silmäripsemme teikkuisivat vettä.
19. Sillä valituksen ääni kuuluu Sionista: "voi kuinka olemme hävitetyt, kovin häväistyt! meidän on täytynyt jättää maa, sillä he ovat hajottaneet asuntomme!"
20. Sillä kuulkaat, te vaimot, *D'var-YHWH* Sanaa, ja ottakaat korviinne Hänen suunsa Sana ja opettakaat tyttärillenne suruvirttä ja jokainen toisellensa valitusvirttä!
21. Sillä kuolema nousee akkunoista sisään, tulee linnoihimme, hävittämään lapsen *'owlel* pihasta, nuorukaiset *bachuwr* kaduilta.
22. Puhu: näin sanoo *Dvar-YHWH*: ihmisten ruumiit kaatuvat niinkuin sonta kedolle ja niinkuin lyhde leikkaajan jäljissä, jota ei kukaan korjaa.
23. Näin sanoo **YHWH**: älköön viisas kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa.
24. Vaan joka tahtoo kerskata, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtäväinen ja tuntee Minua, että Minä Olen **YHWH**, joka teen laupeutta ja oikeutta ja vanurskautta maassa; sillä niihin Minä mielistyn, sanoo **YHWH**.
25. Katso, päivät tulevat, sanoo **YHWH**, jolloin Minä rankaisen kaikkia ympärileikatuista ympärileikkaamattomien kanssa:
26. Egyptiä ja Juudaa ja Edomia ja Ammonin lapsia poikia ja Moabia ja kaikkia, joilla on hiukset ja parta kerityt ja asuvat korvessa; sillä kaikki pakanat ovat ympärileikkaamattomia, mutta koko Israelin huone on sydämeltänsä ympärileikkaamaton.

10. LUKU

Kuulkaat se Sana *DiBer /Dabar*, jonka **YHWH** puhuu teille te Israelin huone!

2. Näin sanoo **YHWH**: älkäät oppiko pakanoitten teitä, älkäätkä peljätkö taivaan merkkejä sentähden, että pakanat niitä pelkäävät.
3. Sillä kansojen asetukset *Kiy-chuQôt /chuqqah* rites, säännöt ovat turhuutta. Sillä he hakkaavat puun metsästä, puuseppä sen kirveellä valmistaa.
4. Hopealla ja kullalla hän sen kaunistaa; nauloilla ja vasaroilla he sen kiinnittävät, ettei se horjuisi.
5. Pyöreän patsaan kaltaisia ovat ne, eivätkä puhu; kantamalla niitä kannetaan, eivätkä ne voi kävellä. Älkäät niitä peljätkö, sillä eivät ne vahingoita; eivätkä ne voi hyvääkään tehdä.
6. Ei ole yksikään Sinun vertaises, **YHWH**; suuri olet Sinä ja Sinun Nimesi on suuri voimassa.
7. Kuka ei pelkäisi Sinua, Sinä kansojen kuningas **Melekh' haGoyim**? Sinullehan se kuuluu; sillä kansojen kaikkien viisasten seassa ja kaikissa heidän valtakunnissansa ei ole kukaan Sinun vertaisesi,

8. vaan kaikki ovat he tyhmiä ja taitamattomia *w'yikh'salu* läski; tuo turhuuksien oppi on puuta.
9. Taottua hopeaa tuodaan Tarsiksesta ja kultaa Ufasista, puusepän tekoa ja valurin käsialaa; sinistä ja punaista purppuraa on niiden puku; kaikki ne ovat vaan taitavien tekoa.
10. Mutta **WAYHWH** on **Elohiym emet** totinen **hu-Elohiym** ja ijankaikkinen kuningas **Umelekh' Olam**. Hänen vihastumisestansa *miQitz'Po /qetseph* vapisee maa *haaretz /eretz*, ja kansat eivät kestä Hänen kiivauttansa.
11. Sanokaat heille näin: *elahaYa* jotka eivät ole tehneet taivasta eikä maata, ne häviävät maan päältä ja taivaan alta.
12. Mutta Hän on luonut maan *eretz* voimassansa, ja perustanut maan *Tevel* viisaudessa *B'chakh'mato /chokmah*, ja levittänyt taivaat taidossansa (Tebel: maan piirin - sana ei löydy alkutxt).
13. Kun Hän jylisee, on vetten paljous taivaalla, ja Hän nostaa sumut maan ääristä, Hän tekee salamat sateeksi ja tuopi tuulen ulos aitoistansa.
14. Tyhmäksi jääpi jokainen ihminen, ilman ymmärrystä; häpeään joutuu jokainen kultaseppä kuvasta; sillä petosta on hänen valamansa, eikä siinä ole henkeä.
15. Turhuutta ne ovat, pilkantekoa; heidän etsikko-aikanansa ne häviävät.
16. Jaakobin osa ei ole niiden vertainen; sillä kaikkien luoja on Hän, ja Israel on Hänen perintönsä suku; **YHWH Tz'vaot** on Hänen nimensä.
17. Kokoa tavarasi maasta, sinä piirityksessä istuva.
18. Sillä näin sanoo **YHWH**: katso Minä heitän lingolla pois maan asukkaat tällä kertaa ja ahdistan heitä, että he sen tuntevat.
19. Voi minua vahinkoni tähden! kipeä on minun haavani. Vaan minä sanoin: tämä on nyt minun kipuni, ja minä tahdon sitä kantaa.
20. Minun majani on hävitetty ja kaikki minun nuorani ovat katkaistut; lapseni ~~poikani~~ ovat menneet pois minun luotani, eikä niitä enää ole. Ei ole ketään joka pystyttäisi minun majani ja nostaisi ylös majapeitteeni.
21. Sillä paimenet ovat tyhmäksi tulleet, eivätkä etsi *w'et*-**YHWH**; sentähden he eivät menestyneet, vaan koko heidän majansa hajotettiin.
22. Kuule, sanoma! katso se tulee, ja kova jyrinä pohjan maasta, panemaan Juudan kaupungit autioiksi ja koirasutten asunnoksi.
23. Minä tiedän **YHWH**, ett'ei ihmisen tie ole hänen vallassansa, eikä ole se miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ojentaa.
24. Kurita minua, **YHWH**, mutta kohtuudella, eikä vihassasi, ett'et minua peräti hukuttaisi.
25. Vuodata hirmuisuutesi pakanoitten päälle, jotka eivät Sinua tunne, ja sukukuntain päälle, jotka eivät avuksensa huuda Sinun nimeäsi; sillä he ovat syöneet Jaakobin, ovat hänen nielleet ja lopettaneet ja hänen asuntonsa hävittäneet.

11. LUKU

Se Sana, joka Jeremialle tuli **YHWH**, kuului näin:

2. Kuulkaat tämän liiton sanat ja puhukaat Juudan miehille, ja Jerusalemin asukkaille,

3. ja sano heille: näin sanoo **YHWH** : kirottu on se mies, joka ei kuule tämän liiton sanoja,

4. jotka Minä sääsin teidän isillenne sinä päivänä, jona heidät johdatin ulos Egyptin maasta, rautaisesta uunista, sanoen: kuulkaat Minun ääntäni ja tehkäätkä kaiken sen mukaan, kuin Minä teille käsken, niin te saatte olla Minulle kansana ja Minä olen teille **LElohiym**,

5. että vahvistaisin valan, jonka vannoin teidän isillenne, antaakseni teille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niinkuin tänä päivänä on. Ja minä vastasin ja sanoin: "niin amen **YHWH** !"

6. Ja **YHWH** sanoi minulle: julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, sanoen: kuulkaat tämän liiton sanat ja tehkäätkä niitten mukaan!

7. Sillä Minä yhä todistin teidän isillenne sinä päivänä, jona toin heidät ylös Egyptin maasta, aina tähän päivään asti aikaiseen todistamalla, sanoen: "kuulkaat Minun ääntäni!"

8. Mutta he eivät kuulleet eivätkä kallistaneet korviansa, vaan *vaelsivat kukin pahan sydämmensä kovuudessa*.

...”pahan sydämmensä kovuudessa”...

Sentähden Minä tuotin heidän päällensä kaikki tämän liiton sanat, jotka Minä käskin tehdä, mutta he eivät tehneet.

pahan ra' rah | hara 7451

9. Ja Herra sanoi minulle: Juudan miehissä ja Jerusalemissa on kapinaliitto *nim'tza-qesher /qesher* conspiracy.

KR:38: "salaliitto = conspiracy"... "Profeettain salaliitto sen keskellä on niinkuin ärjyvä, saalista raateleva leijona [Lionsclub-club]: he syövät sieluja, ottavat aarteet ja kalleudet ja lisäävät sen keskuudessa sen leskien lukua". Hesek.22:25

10. He ovat kääntyneet entisten isäinsä syntien puoleen, niiden, jotka eivät ottaneet kuullaksensa Minun sanojani; ja he ovat vaeltaneet muiden jumalien jäljessä, niitä palvellaksensa. Israelin huone ja Juudan huone ovat rikkoneet Minun liittoni, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa.

11. Sentähden näin sanoo **YHWH**: katso, Minä tuotan heidän päällensä onnettomuuden ra' rah | raah 7451, jota eivät voi välttää; ja jos he huutavat Minua, niin en kuule heitä.

12. Ja jos Juudan kaupungit ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat niitä *haelohiyim*, joille he suitsuttivat, niin ne eivät suinkaan heitä vapahda heidän onnettomuutensa *ra' rah* | *raatam* 7451 aikana.
13. Sillä niin monta kuin sinun kaupunkiasi on, niin monta on sinun jumaliasi, Juuda; ja niin monta kuin Jerusalemin katuja on, niin monta alttaria olette tehneet häpeälle *laBoshet* shame, idol, alttaria suitsuttaaksenne Baalille.
14. Mutta sinä, älä rukoile tämän kansan edestä, äläkä nosta heidän tähtensä valitusta eikä rukousta, sillä en Minä ole heitä kuuleva, kun he huutavat Minun puoleeni onnettomuutensa *ra' rah* | *raatam* 7451 tähden.
15. Mitä ystävälleni on minun huoneessani tekemistä, kun useat juonittelevat? Ottaako pyhä liha pois sinun rikokses? Kun sinä pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 teet, *silloin sinä iloitset*.
16. Viheriäiseksi, kauniiksi, ihanahedelmäiseksi öljypuuksi" nimitti **YHWH** sinun nimesi; mutta suuren jyrinän äänellä on Hän nyt sytyttänyt tulen siihen, ja sen oksat taittuivat.
17. Ja **WAYHWH Tz'vaot**, joka sinut istutti, on puhunut sinua vastaan onnettomuutta *ra' rah* | *raah* 7451 Israelin ja Juudan huoneen pahuuden tähden, jonka he itsellensä tekivät, vihoittaaksensa Minua Baalille suitsuttamalla.
18. Ja **WAYHWH** ilmoitti minulle ja minä sain sen tietää, silloin sinä näytit minulle heidän tekonsa.
19. Ja minä olin niinkuin kesy karitsa, joka viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he minulle pahoja aikoivat, sanoen: hävittäkäämme puu hedelmiseen ja juurittakaamme hänet pois elävien maasta, ett'ei hänen nimeänsä enää muisteta."
20. Mutta **YHWH Tz'vaot** on vanhurskas tuomari, joka tutkii munaskuut ja sydämmen. Niin anna minun nähdeä kostosi heistä, sillä Sinun haltuusi olen minä jättänyt asiani.
21. Sentähden sanoo **YHWH** näin Anatotin miehiä vastaan, jotka etsivät sinun sieluasi, sanoen: "älä ennusta **YHWH** nimessä, ett'et kuolisi meidän käsissämme;"-
22. Sentähden näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: katso, Minä olen heille kostava: heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään;
23. ja heille ei jäännöstä jää; sillä Minä tuon onnettomuuden *ra' rah* | *hara* 7451 Anatotin miehille, heidän kostovuotensa.

12. LUKU

Vanhurskas olet Sinä, **YHWH**, jos minä käyn oikeudelle kanssasi, Kuitenkin tahdon minä puhua oikeudesta Sinulle. Miksi jumalattoman tie menestyy? miksi ovat kaikki uskottomat rauhassa?

2. sinä olet heidät istuttanut ja he ovatkin juurtuneet; he kasvavat ja tekevät hedelmänkin. Sinä olet lähellä heidän suussansa, mutta kaukana heidän munaskuistansa.
3. Mutta Sinä, **YHWH** tunnet minut, näet minut ja koettelet sydämeni tilan Sinua kohtaan. Tempaa heidät pois niinkuin lampaita teuraaksi ja pyhitä heitä tapon päiväksi.
4. Kuinka kauan pitää maan sureman ja kaiken kedon ruohon kuivuman? Sen asukasten pahuuden *ra' rah* | *meraat* 7451 tähden ovat eläimet ja linnut hävinneet; sillä he sanovat: "ei Hän näe meidän loppuamme."
5. Kun sinä jalkamiesten kanssa juokset, ja ne sinua väsyttävät, kuinka kilpailisit hevosten kanssa? ja jos sinä rauhan maassa olet turvassa, mitä teet komealla Jordanilla?
6. Sillä yksin veljesikin ja isäsi huone, nekin ovat uskottomat sinua vastaan, nekin huutavat takanasi täyttä kurkkua. Älä usko heitä, vaikka he puhuttelevat sinua ystävällisesti.
7. Minä jätin huoneeni, hylkäsin perintöni, Minä annoin sieluni ystävän vihollistensa käteen.
8. Minun perintöni on ollut Minulle kuin jalopeura metsässä; se kiljui äänellään Minua vastaan, sentähden Minä sitä vihasin.
9. Onko perintöni Minulle kirjavana haukkana jonka ympärillä haukat ovat? Menkää, kootkaat kaikki kedon eläimet, tuokaat ne ruualle!
10. Monet paimenet turmelivat Minun viinimäkeni, polkivat Minun peltoni, panivat ihanan peltoni autioksi erämaaksi.
11. Se on tehty autioksi, se suree surkastuneena Minun edessäni; koko maa on pantu autioksi, sillä ei yksikään ihminen pannut sitä sydämmelleen.
12. Kaikille kukkuloille korvessa tuli hävittäjiä; sillä **LAYHWH** on miekka, se syöpi toisesta maan äärestä toiseen maan ääreen asti; ei ole rauhaa yhdelläkään lihalla.
13. He kylvivät nisuja ja niitivät ohdakkeita; he vaivasivat itseänsä eikä hyötyneet. Niin joutukaat siis häpeään tuloistanne, *af-YHWH* vihan kiivauden tähden!
14. Näin puhuu **YHWH** kaikkia minun pahoja *ra' rah* | *haraiym* 7451 naapureitani vastaan, jotka kajosivat siihen perintöön, jonka Minä annoin kansani Israelin periä: katso, Minä tempaan heidät juurineen pois heidän maastansa, ja Juudan huoneen tempaan Minä heidän keskeltänsä.
15. Ja on tapahtuva, sittenkuin Minä olen heidät temmannut pois, että Minä taas armahdan heitä ja palautan heidät, kunkin perintöönsä ja kunkin maahansa.
16. Ja jos he oikein oppivat Minun kansani teitä, vannaokseni Minun Nimessäni: "niin totta kuin YHWH elää", niinkuin he opettivat Minun kansaasni vannomaan Baalin kautta, niin on tapahtuva, että heitä rakennetaan Minun kansani keskellä.
17. Mutta jos he eivät kuule, niin tempaan Minä pois semmoisen kansan ja hävitän hänet juurinensa, sanoo *n'um-YHWH*.

13. LUKU

Näin sanoi **YHWH** minulle: "mene ja osta itsellesi liinainen vyö, ja pane se lanteilles, mutta älä sitä veteen kasta.

2. Ja minä ostin vyön *Kid'var* **YHWH** Sanan mukaan, ja panin sen lanteilleni.

3. Ja *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle toisen kerran, sanoen;

4. "Ota se vyö, jonka ostit, joka on lanteillas, ja nouse, mene Euftrat-virrälle ja kätke se siellä kallion rotkoon."

5. Ja minä menin ja kätkin sen Euftratin varrelle, niinkuin **YHWH** oli minut käsenyt.

6. Ja tapahtui pitkän ajan kuluttua, että **YHWH** sanoi minulle: "nouse, mene Eufratille ja ota sieltä se vyö, jonka Minä käskin sinun sinne kätkeä.

7. Ja minä menin Eufratille ja kaivoin ja otin vyön siitä paikasta, johon olin sen kätkenyt, ja katso, vyö oli turmeltunut, eikä kelvannut mihinkään.

8. Ja *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle sanoen:

9. Näin sanoo **YHWH**: tällä tapaa hävitän Minä Juudan ylpeyden ja Jerusalemin suuren ylpeyden.

10. Tämä paha *ra' rah* | *hara* 7451 kansa, joka ei tahdo kuulla Minun sanojani, joka vaeltaa sydämensä kovuudessa ja kulkee muiden **elohiym** jäljissä, palvellaksensa heitä ja kumartaaksensa heitä, se on tuleva tämän vyön kaltaiseksi, joka ei mihinkään kelpaa. [**kovuus** = kaikkea pahuutta salamurhiin asti]

11. Sillä niinkuin vyö likistää miehen lanteita, niin Minä itseheni likistin koko Israelin huoneen, ja koko Juudan huoneen, sanoo **YHWH**, olemaan Minulle kansaksi ja nimeksi ja kiitokseksi ja kaunistukseksi; mutta he eivät kuulleet.

12. Ja sano heille tämä Sana: näin sanoo **YHWH Elohey Yisrael**: jokainen leili täytetään viinillä. Ja jos he sanovat sinulle: "emmekö hyvin tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?"

13. niin sano heille: näin sanoo **YHWH**: katso, Minä olen täyttävä kaikki tämän maan asukkaat ja kuninkaat, jotka Davidin istuimella istuvat, ja papit ja profetat ja kaikki Jerusalemin asukkaat päihtymisellä *shiKaron* drunkenness.

14. Ja Minä särjen heidät toisen toistansa vastaan ja isät ja lapset pojat yht'aikaa, sanoo *n'um*-**YHWH**. En sääli enkä säästä enkä armahda, niin etten heitä hävittäisi.

15. Kuulkaat ja ottakaat korviinne, älkää ylpeikö; sillä **YHWH** puhuu.

16. Antakaat **LAYHWH 'Eloyheykhem**, kunnia ennekuin Hän tuopi pimeyden ja ennenkuin jalkanne loukkaantuvat hämärän vuorille, ja te toivotte valoa, mutta Hän panee sen kuolon varjoksi, tekee sen pilkkopimeydeksi.

17. Mutta jos ette sitä kuule, on Minun sieluni salaisesti itkevä sellaista ylpeyttä ja katkerasti itkevä, ja silmäni vuodattava kyyneleitä, sentähden että **YHWH** lauma viedään vankeuteen.

18. Sano kuninkaalle ja ruhtinattarelle: istukaat alhaiselle paikalle, sillä alas painuu päästänne kunnianne kruunu. Etelän kaupungit ovat suljetut, eikä ole ketään avaamassa; pois viety on Juuda kokonansa, pois on se kaikkineen viety.

19. Nostakaat silmänne ja katsokaat pohjasta tulevia! Missä on se lauma joka sinulle uskottiin, sinun kauniit lampaasi?

20. Mitä sanot, kun Hän panee pääksi ylitses ne, jotka sinä totutit itselles ystäviksi? Eikö tuskat sinua käsitä niinkuin synnyttävän vaimon?
22. Ja jos sanot sydämessäs: "minkätähden nämä minua kohtaavat?" Suurten syntiesi tähden paljastetaan vaateliiepeesi, väkivallalla kantapääsi.
23. Muutteleeko Etiopialainen ihonsa, paardi pilkkunsa? Yhtä vähän tekin voitte hyvää tehdä, te pahuuteen tottuneet!
24. Sentähden Minä hajoitan heidät niinkuin korret, jotka korven tuulessa lentävät.
25. Tämä on sinun arpasi, sinun määrä-osasi Minulta, sanoo *n'um*-**YHWH**, koska unohdit Minut ja turvasit valheisiin.
26. Ja Minä myös nostan hameliiepeesi kasvojesi ylitse ja sinun häpeäsi on näkyvä.
27. Ja sinun huoruutesi ja törkeän haureutesi, sinun huorittelemises iljetyksen kedon kukkuloilla, sinun kauhistuksesi olen Minä nähnyt. Voi sinua Jerusalem! et ole vielä pitkään aikaan puhdistuva!

14. LUKU

Tämä on *d'var*-**YHWH** Sana, joka tuli Jeremialle, kuivuudesta.

2. Juuda murehtii ja hänen porttinsa surkastuvat ja surevat maassa, ja Jerusalemista nousee hätähuuto.
3. Heidän ylhäisensä lähettävät alhaisiansa vettä noutamaan; ne tulevat kaivolle eivätkä löydä vettä, palajavat tyhjin astioineen, häpeävät ja ovat hämillänsä ja peittävät päänsä *rosham*.
4. Peltomaan tähden, joka on halkeillut, kun ei ole tullut sadetta maan päälle, häpeävät peltomiehet ja peittävät päänsä.
5. Sillä naaraspeurakin poikii kedolla ja hylkää vasikkansa, kun ei ole ruohoa.
6. Ja metsä-aasit seisovat kukkuloilla ja hengittävät tuulta niinkuin koirasudet, heidän silmänsä hiveltyvät kun ei mitään kasvua ole.
7. Vaikka syntimme todistavat meitä vastaan, **YHWH**, niin auta oman nimesi tähden. Sillä kovakorvaisuutemme on suuri; Sinua vastaan olemme syntiä tehneet.
8. **Jeshua** Israelin toivo *miq'weh /yasha*, Sinä hänen vapahtajansa **Messias** *moshio /yasha* ahdingon aikana! miksi olet niinkuin muukalainen maassa, niinkuin matkustaja, joka levittää majansa ainoastansa yötyäksensä.
9. Miksi olet niinkuin hämmästynyt mies, kuin sankari **Gibbowr Jeshua**, joka ei voi vapahtaa *l'Hoshiy /Yasha* **Jeshua**? Ja Sinä olet kuitenkin keskellämme, **YHWH**, ja Sinun Nimelläsi olemme nimitetyt; älä hylkää meitä!
10. Näin sanoo **YHWH** tälle kansalle: he ovat mielellänsä juosseet tänne sinne, eivätkä ole jalkojansa pidättäneet; sentähden ei **WAYHWH** heihin mielisty; nyt Hän muistaa heidän rikoksensa ja kostaa heidän syntinsä.
11. Ja **YHWH** sanoi minulle: älä rukoile *al-Tit'PaLet /palal* tämän kansan edestä sen hyväksi.

12. Jos he paastoavat *yatzumu*, niin en Minä kuule heidän rukoustansa, ja jos he uhraavat polttouhria ja ruokauhria, en Minä heihin mielisty, vaan miekalla, näljällä ja ruttotaudilla olen Minä heidät lopettava.
13. Ja minä sanoin: "voi **Adonay YHWiH**, katso, profetat sanovat heille: ette tule miekkaa näkemään ettekä nälkää kärsimään, sillä totisen rauhan annan minä sinulle tällä paikalla."
14. Ja **YHWH** sanoi minulle: valhetta ennustavat profetat Minun nimessäni; en ole Minä heitä lähettänyt, en käsenyt heitä, enkä puhunut heille; **valhenäkyjä ja noituutta ja turhuutta ja sydäntensä petosta** he ennustavat teille.
15. Sentähden, näin sanoo **YHWH** profetoista, jotka ennustavat Minun nimeeni, vaikka en Minä heitä lähettänyt, ja sanovat: "ei miekka eikä nälkä tule tähän maahan": miekalla ja näljällä lopetetaan ne profetat.
16. Ja kansa, jolle ne ennustavat, on oleva heitettyinä Jerusalemin kaduille näljän ja miekan tähden, eikä heille ole yhtään hautaajaa oleva, ei heille eikä pojillansa eikä tyttärillänsä, ja niin Minä vuodatan heidän pahuutensa *ra' rah* | *et-reetam* **7451** heidän päällensä.
17. Ja sano sinä heille tämä sana: Minun silmäni vuotavat kyyneleitä yötä ja päivää eivätkä lakkaa; sillä suurella musertamisella on neitsyt, kansani tytär, muserrettu, aivan kipeällä lyönnillä.
18. Jos lähden kedolle, katso, siellä on miekan surmaamia; jos tulen kaupunkiin, katso, siellä nälkään nääntyviä. Sillä sekä profetat että papit kiertävät maat, ilman tietoa.
19. Hylkäsitkö Juudan kokonansa, tahi iljettääkö Sion sieluasi? Miksi meitä löit, ja eikö meille tule mitään paranemista? Odotettiin rauhaa, eikä mitään hyvää tullut, paranemisen aikaa, ja katso tuota peljätystä!
20. Me tunnemme, **YHWH**, jumalattomuutemme ja isäimme rikokset; sillä me teimme syntiä Sinua vastaan!
21. Älä meitä hylkää Nimesi tähden, älä häpäise kunniasi istuinta; muista, äläkä riko liittoasi meidän kanssamme!
22. Onko pakanain epäjumalissa **B'hav'ley** */hebel* turhuudet sateen antajia vai antavatko taivaat sadekuuroja? Etkö Sinä ole se, **YHWH Eloheynu**? ja me odotamme Sinua, sillä Sinä olet tehnyt kaikki nämä.

15. LUKU

Ja **YHWH** sanoi minulle: vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat Minun edessäni, niin ei kuitenkaan Minun sieluni olisi tämän kansan puoleen. Aja heidät pois Minun kasvojeni edestä, anna heidän mennä!

2. Ja jos he sanovat sinulle: "minne pitää meidän menemän?" niin sano heille: näin sanoo **YHWH**: mikä kuolemaan, se kuolemaan, ja mikä miekkaan, se miekkaan, ja mikä nälkään, se nälkään, ja mikä vankeuteen, se vankeuteen.

3. Ja Minä panen neljää laatua kuritusta heidän ylitsensä, sanoo *n'um-YHWH*: miekan surmaamaan, ja koirat raatelemaan, ja taivaan linnut ja maan elävät syömään ja hävittämään.
4. Ja annan heidät vaivattaviksi kaikille maailman valtakunnille Manassen, Hiskijan pojan, Juudan kuninkaan syystä, sen tähden mitä hän teki Jerusalemissa.
5. Sillä kuka säälii sinua Jerusalem, ja kuka surkuttelee sinua ja kuka poikkeaa terveyttäsi tiedustelemaan?
6. Sinä hylkäsit Minut, sanoo *n'um-YHWH*, takaperin sinä menit, ja Minä ojennan käteni sinua vastaan ja hävitän sinut; Minä olen väsynyt säälimistä.
7. Minä viskelen heitä viskaimelle maan portteihin, teen lapsettomaksi, kadotan kansani; he eivät teiltänsä käänny.
8. Enemmin jää Minulla hänen leskiänsä kuin meren santaa. Minä tuotan nuorukaisen äitiä vastaan, murhaajan keskellä päivää, ja langetan äkkiä hänen päällensä tuskaa ja pelkoa.
9. Joka synnytti seitsemän, se näännyy, ja heittää henkensä; hänen aurinkonsa laskeutuu päivällä, hän häpee ja häättyy häpeään. Ja heidän jääneensä Minä miekalle annan heidän vihollisensa edessä, sanoo *n'um-YHWH*.
10. "Voi minua, äitini, että synnytit minut riidan ja toran mieheksi koko maalle! En ole lainaksi antanut, eivätkä he ole minulle lainanneet; kaikki kiroavat minua."
11. **YHWH** sanoi: "totisesti, Minä vahvistan sinua, että sinun hyvin käypi, totisesti saatan Minä vihollisesi rukoilemaan sinua onnettomuuden *ra' rah* | *B'et-raah* 7451 aikana, ahdistusten *tsarah* aikana.
12. Särkykö rauta, rauta pohjosesta, ja kupari?"
13. Sinun tavarasi ja aarteesi annan Minä ryöstöksi ilman hinnatta, kaikkien syntiesi tähden kaikissa rajoissasi.
14. Ja Minä vien ne vihollistesi kanssa maahan, jota et tunne; sill tuli on syttynyt vihassani ja on teidän päällänne palava.
15. Sinä tiedät sen, **YHWH**. Muista minua ja pidä minusta huoli, ja kosta puolestani vainoojilleni; älä anna minun tulla temmatuksi pois, pitkämielisyytesi tähden. Huomaa, kuinka minä kannan Sinun tähtesi häväistystä *cherpah* disgrace pudenda !
16. Sinun Sanasi ilmestyivät, ne minä söin, ja Sanasi olivat minulle riemuksi ja sydämmeni iloksi; sillä Sinun nimelläsi olen minä nimitetty, **YHWH Elohey TZ'vaot**, [Jeremia= *YiremiyAH, jeremi-JaH*]
17. En istunut pilkkaajien seurassa iloitsemassa; Sinun kätesi tähden istuin yksinäni, sillä vihalla Sinä minut täytit.
18. Miksi kestää murheeni ijäti, ja haavani on ärtynyt? Ei se tahdo parata. Sinä olet minulle niinkuin pettävä puro, niinkuin haihtuva vesi.
19. Sentähden sanoo **YHWH** näin: jos käännyt, asetan Minä sinut jälleen seisomaan kasvojeni edessä; ja jos eroitat hyvän pahasta *miZolel /zalal* arvoton, prodigal, olet sinä oleva Minun suuni. He kääntyvät sinun puoleesi, mutta sinä et käänny heidän puoleensa.
20. Ja Minä panen sinut tälle kansalle vahvaksi vaskimuuriksi, ja he sotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua; sillä Minä **Jeshua l'Hoshiyakha** /*Yasha save* olen

sinun kanssasi vapahtamassa sinua, sanoo *n'um-YHWH*. (sis.myös: *ul'haTZiylekha /Natsal deliver*)

21. Ja Minä pelastan sinut pahojen *ra' rah* | *rayim 7451* kädestä ja lunastan sinut väkivaltaisten kourasta.

16. LUKU

Ja *d'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:

2. Älä ota itsellesi vaimoa, ettei sinulla olisi poikia ja tyttäriä tässä paikassa.

3. Sillä näin sanoo **YHWH** niistä pojista ja tyttäristä, jotka tässä paikassa syntyvät, ja heidän äideistensä, jotka heitä synnyttävät, ja heidän isistensä, jotka heitä tässä maassa siittävät:

4. Ruttotauteihin he kuolevat, ei heitä itketä eikä haudata, loaksi maan päällä he jäävät; ja miekalla ja näljällä he lopetetaan, ja heidän ruumiinsa on oleva ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille.

5. Sillä näin sanoo **YHWH**: älä tule suruhuoneeseen, äläkä mene valittamaan, äläkä surkuttele heitä; sillä minä otan rauhani pois tältä kansalta, sanoo *n'um-YHWH*, ja armon ja laupeuden *et-hachesed w'et-harachamiym*.

6. Ja he kuolevat, suuret ja pienet, tässä maassa; ei heitä haudata eikä itketä, eikä kukaan viileskele itseänsä eikä päätänsä ajele heidän tähtensä.

7. Heille ei jaeta leipää surussa, lohduttaakseen heitä kuolleen tähden, ei heidän anneta lohdutusmaljaa juoda isän tähden eikä äidinkään tähden.

8. Älä mene pitohuoneeseen, istuaksesi heidän kanssansa syömään ja juomaan.

9. Sillä näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey**, Minä olen lakkauttava tältä paikalta, teidän silmäinne nähden ja teidän päivinänne, ilon äänen ja riemun äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen.

10. Ja on tapahtuva, kun ilmoitat tälle kansalle kaikki nämä sanat, että he sanovat sinulle: "minkätähden uhkaa meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella *ra' rah* | *haarah 7451* ja mikä on syntimme ja mikä rikoksemme, jolla olemme rikkoneet **LAYHWH Eloheynu** vastaan?"

11. niin sano sinä heille: "sentähden että teidän isänne hylkäsivät Minut, sanoo *n'um-YHWH*, ja vaelsivat muiden jumalien jäljissä ja palvelivat niitä ja kumarsivat niitä; mutta Minut he hylkäsivät, eivätkä Minun *w'et-Toratiy /Torah* Lakiani pitäneet.

12. Ja te olette tehneet vielä pahemmin kuin teidän isänne, ja katso, te vaellatte kukin pahan *ra' rah* | *liBo-hara 7451* sydämmensä kovuuden mukaan, niin ettette kuule Minua.

[*liB|o|ha|ra*: liB=sydän |o=suffix |ha=artikkeli |RA=OSIRIS]

“R♠-sydämmensä kovuuden muk♠♠n”

13. **Sentähden** Minä heitän teidät pois tästä maasta siihen maahan, jota te ette tunne, ette te eikä teidän isännekään, ja siellä saatte palvella muita jumalia päivät ja yöt, koska en minä anna teille armoa *chaniynah* graciousness.
14. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, ettei enää sanota: "niin totta kuin *chay-YHWH* elää joka toi Israelin lapset pojat ylös Egyptin maasta,"
15. vaan: "niin totta kuin *chay-YHWH* elää joka toi Israelin lapset pojat ylös pohjan maasta, ja kaikista maakunnista joihin Hän oli heudät ajanut." Sillä Minä palautan heidät omalle maallensa, jonka Minä annoin heidän isillensä.
16. Katso, Minä lähetän monta kalastajaa, sanoo *n'um-YHWH*, ne heitä onkivat, ja sen jälkeen lähetän Minä monta metsästäjää, ne heitä pyytelevät kaikilta vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja kallioitten rotkoista.
17. Sillä silmäni tarkkaavat kaikkia heidän teitönsä; ne eivät ole salatut minun kasvoiltani, eikä heidän rikoksensa ole peitetty Minun silmiäni edestä.
18. Ja Minä koston *w'shiLam'Tiy /shalam* heille ensin kaksinkertaisesti heidän rikoksensa ja syntinsä, sentähden että he saastuttivat Minun maani iljetystensä ruumiilla, ja kauhistuksillansa he täyttivät Minun perintöni.
19. **YHWH**, minun väkevyyteni ja linnani ja pakopaikkani ahdistuksen päivänä! Sinun tykösi pakanat vielä tulevat maailman ääristä ja sanovat: "Petosta vain perivät meidän isämme, turhia *hebel* (turhuutta), eikä niissä ole yhtään auttajaa *moiyl /ya'al* profit.
20. Pitääkö ihmisen tekemän itsellensä *elohiym* ne, jotka eivät *elohiym* ole?"
21. Sentähden, katso, Min teen heille tiettäväksi tällä kertaa, Minä teen heille tiettäväksi käteni ja voimani; ja he tulevat tietämään, että Minun Nimeni on **YHWH**.

17. LUKU

Juudan synty on kirjoitettu rautaisella piirustimella ja timantin kärjellä; se on kaivettu heidän sydämiensä tauluihin ja teidän alttarienne sarviin.

2. Niinkuin heidän lapsensa poikansa muistavat he heidän alttariansa ja astarot-kuviansa *waashereyhem /asherah* viheriän puun vieressä, korkeilla kukkuloilla. (kts. liite)
3. Minä anna ryöstöksi Minun vuoreni kedolla, sinun tavarasi ja aarteesi ja sinun uhrikukkulasi synnin tähden kaikissa rajoissasi.
4. Ja sinä olet, oman syysi tähden, luopuva perinnöstäsi, jonka sinulle annoin; ja Minä annan sinun palvella vihollisiasi siinä maassa, jota et tunne. Sillä te olette Minun vihani tulen sytyttäneet *q'dach'Tem /qadach*, ja se on ijankaikkisesti *ad-olam* palava *Tuqad*.
5. Näin sanoo **YHWH**: kirottu on se mies, joka turvaa ihmiseen ja panee lihaa käsivarreksensa ja jonka syvän luopuu **YHWH**!
6. Hän on oleva niinkuin alaston erämaassa, eikä saa nähdä hyvää tulevan; vaan hän on asuva kuivettuneilla seuduilla korvessa, suolaisessa ja asumattomassa maassa.
7. Mutta siunattu *Barukh* on se mies, joka turvaa **BAYHWH**, jonka turvana **YHWH** on!

8. Ja hän on niinkuin puu, joka on istutettu veden reunalle ja levittää juurensa virran varrella, eikä pelkää kuumuuden tullessa; vaan hänen lehtensä ovat viheriät, eikä lakkaa hedelmää tekemästä.
9. Kaikkea muuta kavalampi on *?sydän?* ja turmeltunut kappale! Kuka voi sitä tutkia?
10. Minä, **YHWH**, tutkin sydämen ja koettelen munaskuut, ja annan jokaiselle hänen tiensä mukaan ja hänen töittensä hedelmän mukaan.
11. Peltopyy, joka hautoo mitä hän ei muninut - niin on se, joka hankkii rikkautta vääryydellä; hänen keski-ijässänsä se hänet jättää, ja viimeiseltä on hän tyhmänä oleva. (EI: päiviensä puolivälissä hänen täytyy se jättää, ja hänen loppunsa on houkan loppu.KR38)
12. Kunnian istuin, ikivanha korkeus on meidän pyhäkkömme paikka!
13. Israelin toivo on **YHWH** ! Kaikki jotka Sinua hylkäävät, joutuvat häpeään! Jotka Minusta poikkeavat, maahan kirjoitetaan; sillä he hylkäävät elävien vesien lähteen, itse **ETYHWH**.
14. Paranna *r'faeniy /rapha* minua, **YHWH**, niin minä paranen *w'erafe /rapha*; pelasta **Jeshua** *Hoshieniy Yasha* minua, niin minä pelastun *Hoshieniy Yasha*. Sillä Sinä olet minun ylistykseni *t'hiLatiy aTah*.
15. Katso, he sanovat minulle: "missä on nyt *d'var-YHWH* Sana? Täytettäköön se nyt!"
16. Mutta en minä ole peräytynyt olemasta paimenena Sinun jäljissäsi, enkä ole turmion päivää toivotellut; sen Sinä tiedät. Mitä minun huuliltani on lähtenyt, se on julki Sinun kasvojesi edessä.
17. Älä ole minulle peloitukseksi; minun turvani olet Sinä pahana *ra' rah* | *raah* **7451** päivänä!
18. Anna heidän häpeään *yevoshu /buwsh*, joutua, jotka minua vainoavat, mutta älä anna minun häpeään tulla; anna heidän hämmästyä, mutta älä anna minun hämmästyä! Tuota heidän päällensä paha *ra' rah* | *liBo-hara* **7451** päivä, ja turmele *shiBaron* rupture heidät kaksinkertaisesti *umish'neh*!
19. Näin sanoi **YHWH** minulle: mene ja seiso kansan ~~lasten~~ poikien portissa, josta Juudan kuninkaat tulevat ja josta he menevät ulos, ja kaikissa Jerusalemin porteissa,
20. ja sano heille: kuulkaat **YHWH** Sana, Juudan kuninkaat ja koko Juuda, ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka tulette sisälle näistä porteista!
21. Näin sanoo **YHWH**: kavahtakaat itseänne, ja älkäätkä kantako mitään kuormaa sabbati-päivänä, älkäätkä niitä tuoko Jerusalemin porteista.
22. Ja älkäätkä viekö kuormaa ulos huoneistanne sabbatti-päivänä, älkäätkä mitään työtä tehkö, vaan pyhittäkäätkä sabbatti-päivä, niinkuin Minä käskin teidän isiänne.
23. Mutta he eivät kuulleet eikä kallistaneet korviansa, vaan jäykistivät niskansa, etteivät kuulisi eikä kuria tottelisi.
24. Ja on tapahtuva, jos todella kuulette Minua, sanoo **YHWH**, niin ett'ette tuo mitään kuormaa tämän kaupungin porteista sabbatti-päivänä, vaan pyhitätte sabbatti-päivän, niin ett'ette silloin tee mitään työtä,
25. niin on tämän kaupungin porteista tuleva kuninkaita ja ruhtinaita, jotka Davidin istuimella istuvat ja ajavat vaunuilla ja hevosilla, he ja heidän ruhtinaansa, Juudan

miehet ja Jerusalemin asukkaat; ja tätä kaupunkia kutsutaan *w'yash'vah* istuu pysyy ijankaikkiseksi *l'owlam*.

26. Ja Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöiltä ja Benjaminin maalta ja ranta-alangolta ja vuoristosta ja etelän maalta on tuleva niiltä, jotka tuovat polttouhria ja teurasuhria ja ruokauhria ja suitsutusta, ja jotka tuovat kiitosuhria **YHWH** huoneeseen.

27. Mutta jos ette kuule Minua, pyhittääkseenne sabbatti-päivää, niin että kartatte kuorman kantamista ja Jerusalemin porteista kulkemista sabbatti-päivänä, niin sytytän Minä tulen sen porteissa, ja se on kuluttava Jerusalemin huoneet, eikä se sammu.

18. LUKU

Tämä on se Sana, joka tuli **YHWH** Jeremialle, sanoen:

2. "Nouse ja mene alas savenvalajan huoneeseen; siellä annan sinun kuulla Minun Sanani."

3. Ja minä menin alas savenvalajan huoneeseen, ja katso, hän teki työtä pyöränsä päällä.

4. Ja astia, jota hän savesta valmisti, särkyi valajan kädessä; ja hän teki siitä taas toisen astian, niinkuin valaja katsoi parhaaksi tehdä.

5. Niin tuli *d'var*-**YHWH** Sana minulle, sanoen:

6. Enkö Minäkin tämän valajan tavoin voi tehdä teille, Israelin huone? sanoo *n'um*-**YHWH**. Katso, niinkuin savi on valajan kädessä, niin tekin olette Minun kädessäni, Isaraelin huone.

7. Äkisti Minä puhun kansaa vastaan, ja valtakuntaa vastaan, juurittaakseni, hajoittaakseni *w'lin'totz /nathats* ja hävittäökseni *ul'haaviyd /abad* helvetti sitä.

8. Vaan jos se kansa kääntyy pois pahuudestansa *ra' rah* | *al-haraah* 7451, jota vastaan Minä puhuin, niin Minä kadun sitä onnettomuutta *ra' rah* | *haraah* 7451, jota olin aikeessa *chashav'Tiy /chashab* sille tehdä.

9. Ja äkisti puhun Minä kansasta ja valtakunnasta, rakentaakseni ja istuttaakseni sitä.

10. Vaan jos se tekee, mitä pahaa *ra' rah* | *haraah* 7451 on Minun silmissäni, niin ettei se kuuntele Minun ääntäni, niin Minäkin kadun sitä hyvää, jota olin luvannut tehdä sille.

11. Ja nyt puhu Israelin miehille ja Jerusalemin asukkaille, sanoen: näin sanoo **YHWH**: katso, Minä valmistan teille onnettomuutta *ra' rah* | *raah* 7451 ja pidän neuvoa teitä vastaan. Kääntykäätkin kukin pahalta tieltänne ja parantakaat vaelluksenne ja takonne!

12. Mutta he sanoivat: "ei siitä tule mitään *noash /ya'ash* ei toivoa. Omien ajatustemme mukaan me tahdomme vaeltaa, ja teemme kukin

kovan sydämmemme *ra' rah* | *liBo-hara* 7451 mukaan !"

“**RA**-kovan sydämmensä muk^{aan}”

13. Sentähden, näin sanoo **YHWH**: kysykääthän pakanoissa, kuka on senkaltaista kuullut? Kauhistavaa on neitsyt Israel paljon tehnyt.
14. Katooko Libanonin lumi kedon vuorelta? Tahi kuivuvatko virrat, kaukaa juoksevat kylmät vedet?
15. Sillä Minun kansani unonti Minut, epäjumalille he suitsuttavat; ja ne saattoivat heidät kompastumaan heidän teillänsä, vanhoilla poluilla, ja käymään tietä, joka on tasoittamaton
16. että he tekisivät maansa kauhistikseksi, ikuiseksi ivaksi; jokainen, joka siitä sivuitse käy, on kauhistuva, ja päätänsä pudistava.
17. Itätuulen tavoin hajoitin Minä heidät, vihollistensa edessä; Minä näytän heille selkäni enkä kasvojani heidän häviönsä päivänä.
18. Mutta he sanoivat: "Tulkaat, neuvotelkaamme keinoja Jeremiaa vastaan; sillä ei katoa Laki papilta eikä neuvo viisaalta eikä Sana profeetalta. Tulkaat ja lyökäämme häntä kielellämme, ja älkäämme huoliko yhdestäkään hänen sanoistansa!"
19. **YHWH**, pidä huolta Minusta ja kuule minun vihamiesteni ääntä!"
20. Onko hyvä pahalla *ra' rah* | *raah* 7451 kostettava? Sillä he kaivavat kuoppaa sielulleni. Muista miten seisoin kasvojesi edessä puhumassa heidän heidän puolestansa hyvää, kääntääkseni Sinun kiivautesi pois heistä.
21. Sentähden anna heidän lapsensa näljän omiksi ja syökse heidät miekan käsiin, niin että heidän vaimonsa jäävät lapsettomiksi ja leskiksi, ja heidän miehensä ruten omiksi ja heidän nuoret miehensä miekan kaatamiksi sodassa.
22. Kuulukoon huuto heidän huoneistansa, kun Sinä tuotat sotajoukon äkkiä heidän päällensä, sillä he kaivavat kuopan minua saavuttaaksensa ja virittävät salaa pauloja minun jalkojeni eteen.
23. Ja Sinä, **YHWH**, tiedät kaikki heidän aikeensa minua vastaan. Älä peitä heidän rikostansa, äläkä pyyhi pois heidän syntiänsä Sinun kasvojesi edestä; vaan jääkööt he kaatuneina Sinun kasvojesi eteen, kosta heille Vihasi Aikana *B'et aP'kha /aph aseh vahem*.

19. LUKU

- Näin sanoi **YHWH**: mene ja osta savenvalajan tekemä astia; ja ota muutamia kansan vanhimpia ja pappien vanhimpia kanssasi,
2. ja mene ulos Ben Hinnomin laaksoon, joka on Tiili-portin edessä, ja saarnaa siellä ne Sanat, jotka Minä Sanon sinulle,
 3. ja sano: "kuulkaat *d'var*-**YHWH** Sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat: näin sanoo **YHWH Z'vaot Elohey** : katso, Minä tuotan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* 7451 tätä paikkaa vastaan, niin että jokaisen sitä kuulevan korvat soivat,

4. sentähden että he ovat hyljänneet Minut ja muukalaiseksi muuttaneet tämän paikan ja suitsuttaneet muille jumalille, joita he eivät tunteneet eikä heidän isänsä eikä Juudan kuninkaat, ja täyttivät tämän paikan viattomien verellä,
5. ja rakensivat Baalin kukkuloita polttaaksensa lapsiansa poikiensa tulella, polttouhriksi Baalille, - jota en Minä ole käskenyt enkä puhunut, eikä se ole mieleeni johtunut.
6. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo *n'um*-**YHWH**, jolloin tätä paikkaa ei enää nimitetä Tofetiksi, eikä Ben Hinnomin pojan laaksoksi, vaan Murha-laaksoksi.
7. Ja Minä tyhjennän Juudan ja Jerusalemin neuvon tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä ja niiden käteen, jotka heidän sieluansa etsivät, ja annan heidän ruumiinsa ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille,
8. ja teen tämän kaupungin kauhistukseksi ja vihellykseksi; jokainen siitä sivuitse kulkeva on kauhistuva ja viheltävä kaikkien sen vaivojen tähden.
9. Ja Minä annan heidän syödä poikiensa lihaa ja tyttärensä lihaa siinä ahdingossa ja ahdistuksessa, jolla heidän vihollistensa ja vainoojansa heitä ahdistavat."
10. Ja sinun pitää rikkoman se astia niiden miesten silmäin nähden, jotka ovat menneet kanssasi.
11. Ja sano heille: "näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: aivan niin Minä rikon tämän kansan ja tämän kaupungin, kuin joku rikkoo saventaljan astian, ettei sitä enää voida parantaa; ja Tofetissa heitä haudataan hautaamisen sijan puutteessa.
12. Näin Minä teen tälle paikalle, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja sen asukkaille, tehdäkseeni tämän kaupungin Tofetin vertaiseksi.
13. Ja Jerusalemin huoneet ja Juudan kuninkaan huoneet tulevat saastaisiksi niinkuin tämä paikka Tofet, ne ja kaikki huoneet joiden katoilla he ovat suitsuttaneet kaikelle taivaan joukolle ja uhranneet juomauhria muille jumalille.
14. Ja Jeremia palasi Tofetista, johon **WAYHWH** hänet lähetti ennustamaan, ja seiso **YHWH** huoneen esikartanossa ja sanoi kaikelle kansalle:
15. "Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey**: katso, Minä tuotan tämän kaupungin päälle ja kaikkien sen kaupunkien päälle kaiken sen onnettomuuden *ra'rah* | *Kal-haarah* 7451, jonka häntä vastaan puhunut olen; sillä he ovat jäykistäneet niskansa, etteivät kuulisi Minun sanojani.

20. LUKU

Mutta pappi Pashur, Immerin poika, joka oli ylimmäinen kaitsija **YHWH** huoneessa, kuuli Jeremian ennustavan näitä sanoja.

2. Ja Pashur löi profetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhun, joka oli Benjaminin yläportissa **YHWH** huoneessa.

3. Ja tapahtui teisenä päivänä, kun Pashur päästi Jeremian jalkapuusta, että Jeremia sanoi hänelle: "ei **YHWH** kutsu sinun nimeäsi Pashur, vaan Magor-Missabib.

4. Sillä näin sanoo **YHWH**: katso Minä panen sinut peloksi itsellesi ja kaikille ystävillesi ja ne kaatuvat vihollistensa miekkaan, ja sinun silmäsi sen näkevät: ja koko Juudan anna Minä Babelin kuninkaan käteen, ja hän viepi heidät Babeliin ja lyö heitä miekalla.
5. Ja Minä annan kaiken tämän kaupungin tavaran ja kaiken sen kalleudet, ja kaikki Juudan kuningasten aarteet annan Minä heidän vihollistensa käteen; ne niitä ryöstävät ja ottavat ne ja vievät ne Babeliin.
6. Ja sinä, Pashur, olet kaikkien talossasi asuvien kanssa menevä vankeuteen ja tuleva Baabeliin, ja siellä sinä kuolet ja siellä sinä haudataan, sinä ja kaikki ystäväsi jolle sinä valhetta ennustit."
7. **YHWH**, Sinä taivutit minua,, ja minä taivuin; Sinä tartuit minuun ja voitit. Minä olen joutunut pilkaksi kaiken päivää; jokainen ivaa minua.
8. Sillä milloin vaan puhun, täytyy minun huutaa ja saarnata väkivallasta ja häviöstä; sillä *d'var*-**YHWH** Sana on tullut minulle häväistykseksi ja pilkaksi kaiken päivää.
9. Mutta kun sanoin: "en tahdo Häntä muistaa enkä enää puhua Hänen nimessänsä", silloin oli sydämessäni ikään kuin polttava tuli suljettuna luihini, ja minä väsyin sitä pidättämästä enkä voi sitä kestää.
10. Sillä minä kuulin monen puhetta, peloittelusta yltä ympäriltä: "syyttäkää, ja syyttäkäämme häntä!" Joka ainoa ystäväni väijyy lankeemustani: "kuka ties antaa hän houkutella itsensä, että me hänet voittaisimme ja saisimme kostaa hänelle."
11. Mutta **WAYHWH** on minun kanssani niinkuin **Jeshua El-Gibbowr** väkevä sankari *K'giBor*; sentähden minun vainoojani kompastuvat, eivätkä voita. He joutuvat suuresti häpeään, koska eivät taitavasti menetelleet; se häpeä on iajnkaikkinen oleva, eikä sitä unhoteta.
12. Ja Sinä **WAYHWH Tz'vaot**, joka tutkit vanhurskasta, joka näet munaskuut ja sydämmen! mina saan nähdä kostosi heistä; sillä Sinun haltuusi olen jättänyt asiani.
13. Veisatkaat *shiyru* **LAYHWH hal'lu YHWH**, ylistäkää **YHWH** ! sillä Hän **Jeshua** pelastaa *hiTziyl /Natsal* köyhän sielun pahojen *m'reiym /ra'a'* ⁷⁴⁸⁹ kädestä.
14. Kirottu olkoon se päivä, jona minä synnyin! Se päivä, jona äitini minut synnytti, älköön se siunattu olko!
15. Kirottu olkoon se mies, joka toi isälleni ilosanomaa, sanoen: "sinulle on syntynyt poikalapsi", ja sillä häntä suuresti ilahutti!
16. Ja olkoon se mies niinkuin ne kaupungit, jotka **YHWH** hävitti eikä armahtanut, ja kuulkoon hän huutoa aamulla ja sotahälinää keskipäivän aikana,
17. sentähden ettei hän minua kohdussa kuolettanut, että äitini olisi ollut minun hautani, ja hänen kohtunsa olisi ijäti raskaana ollut!
18. Miksi olen minä kohdusta tullut ulos näkemään vaivaa ja murhetta ja että päiväni häpeässä kuluisivat?

21. LUKU

- Tämä on se Sana, joka **YHWH** tuli Jeremialle, kun kuningas Sedekia lähetti hänen tykönsä Pashurin, Malkijan pojan, ja pappi Sefanjan, Maasejan pojan, sanomaan:
2. "Kysy meidän puolestamme **ET-YHWH**; sillä Nebukadnessar, Babelin kuningas, sotii meitä vastaan. Kukaties on **YHWH** tekevä meille kaikkien ihmeittensä mukaan, niin että hän menee pois meidän tyköämme.
 3. Ja Jeremia sanoi heille: sanokaat näin Sedekialle:
 4. Näin sanoo **YHWH Elohey**: katso, Minä käännän ne sota-aseet jotka ovat teidän käsissänne, joilla te muurin ulkopuolella soditte teitä ahdistavaa Babelin kuningasta ja kaldealaisia vastaan, ja kokoan ne tämän kaupungin keskelle.
 5. Ja Minä itse sodin teitä vastaan ojetulla kädellä ja väkevällä käsivarrelle ja vihalla ja kiivaudella ja suurella julmuudella.
 6. Ja Minä lyön tämän kaupungin asukkaat, sekä ihmiset että eläimet; suureen ruttotautiin he kuolevat.
 7. Ja sen jälkeen, sanoo *n'um*-**YHWH**, annan Minä Sedekian, Juudan kuninkaan, ja hänen palvelijansa ja kansan ja ne, jotka tässä kaupungissa ovat jääneet rutolta ja miekalta ja näljältä, Nebukadnessarin, Babelin kuninkaan käsiin, jotka heidän sielujansa etsivät, ja hän lyö heidät miekan terällä; ei hän säästä heitä, ei sääli eikä armahda.
 8. Ja sano tälle kansalle: näin sanoo **YHWH**: katso, Minä panen teidän eteenne elämän tien ja kuoleman tien.
 9. Se joka jää tähän kaupunkiin, on kuoleva miekkaan ja nälkään ja ruttoon, mutta se, joka lähtee ulos ja menee Kaldealaisten tykö, jotka teitä piirittävät, hän saa elää ja on saava henkensä saaliiksi.
 10. Sillä Minä olen asettanut kasvoni tätä kaupunkia vastaan onnettomuudeksi *ra'rah* | *l'raah* 7451 eikä hyväksi, sanoo *n'um*-**YHWH**; Babelin kuninkaan käsiin se annetaan, ja hän sen polttaa tulella.
 11. Ja sano Juudan kuninkaan huoneelle: kuulkaat *D'var*-**YHWH** Sana:
 12. Davidin huone! näin sanoo **YHWH**: "pitääkää joka aamu oikeus ja pelastakaat ryöstetty sortajan kädestä, ettei Minun kiivauteni tulisi niinkuin tuli ja palaisi eikä olisi sammuttajaa teidän tekoinne pahuuden tähden.
 13. Katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä joka tasangon vuorella asut, sanoo *n'um*-**YHWH**, te, jotka sanotte: "kuka voi astua alas meitä vastaan ja kuka tulee meidän asuntoihimme?"
 14. Ja Minä koston teille teidän tekojenne hedelmän mukaan, sanoo *n'um*-**YHWH**; ja Minä sytytän tulen sen metsään, se on syöpä kaiken sen ympäristön.

22. LUKU

Näin sanoo **YHWH**: mene alas Juudan kuninkaan huoneeseen ja puhu siellä tämä Sana,

2. ja sano: kuule *D'var*-**YHWH** sana, sinä ja Davidin istuimella istuva Juudan kuningas, sinä ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka käytte sisälle näistä porteista.
3. Näin sanoo **YHWH**: tehkää oikeus ja vanhurskaus ja pelastakaat ryöstetty sortajan kädestä; ja älkää vaivatko, älkää kovasti kohdelko muukalaista, orpoa ja leskeä, älkäätkä vuodattako viatonta verta tässä paikassa.
4. Sillä jos te todella teette tämän Sanan mukaan, niin tulee tämän huoneen porteista sisälle kuninkaita, jotka Davidin istuimella istuvat ja ajavat vaunuilla ja hevosilla, ja heidän palvelijansa ja kansansa.
5. Mutta jos ette kuule näitä sanoja, niin olen Minä itseni kautta vannonut, sanoo *n'um*-**YHWH**, että tämä huone on raunioiksi joutuva.
6. Sillä näin sanoo **YHWH** Juudan kuninkaan huoneesta: Gileadina olet sinä Minulle, Libanonin kukkulana; totisesti, Minä panen sinut erämaaksi, asumattomiksi kaupungeiksi!
7. Pyhitän *w'qiDashTiy /qadash* sinua vastaan hävittäjät *mash'chitym /shashath*, kunkin aseina *w'khalayw /kaliy*, ja ne kaatavat sinun valitut sedripuusi ja heittävät ne tuleen *al-haesh*.
8. Ja monet kansat käyvät tämän kaupungin ohitse ja sanovat toinen toisellensa: "minkätähden teki **YHWH** näin tälle suurelle kaupungille?!"
9. Ja pitää vastattaman: "sen tähden, että he hylkäsivät **YHWH Eloheyhem** liiton ja kumarsivat muita jumalia *lelohiym* ja palvelivat niitä."
10. Älkää kuollutta itkekö älkäätkä häntä surkutelko; vaan itkekää tuota pois mennyttä, sillä ei hän enää palaja syntymämaatansa näkemään.
11. Sillä näin sanoo *amar*-**YHWH** Sallumista, josian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Josian sijaan ja meni pois tästä paikasta: ei hän enää sinne palaja.
12. Sillä siinä paikassa, mihin hänet vankina veivät, on hän kuoleva, eikä hän ole tätä maata enää näkevä.
13. Voi sitä, joka rakentaa huoneensa vääryydellä ja ylisalinsa laittomuudella, ja joka teettää lähimmäisillänsä työtä ilmaiseksi, eikä anna hänelle palkkaansa,
14. joka sanoo: "minä rakennan itselleni avaran huoneuston ja välkkyvät salit!" ja hakkaa siihen ikkunoita ja peittää sen sisältä sedripuilla ja siveltää sen punamaalilla!
15. Tahdotko kuningas olla, koska sedripuilla koreilet? Eikö isäsi syönyt ja juonut ja tehnyt oikeutta ja vanhurskautta? Silloin kävi hänelle hyvin.
16. Hän ratkaisi vaivaisen ja köyhän asian. Silloin kävi hyvin. Eikö tämä ole Minua tuntea? sanoo *n'um*-**YHWH**.
- 17.. Sillä sinun silmäsi ja sydämmesi ei pyydä muuta, kuin voittoa ja viatonta verta vuodattaa ja väkivaltaa ja sortoa tehdä.
18. Sentähden, näin sanoo **YHWH** Jojakimista, Josian pojasta, Juudan kuninkaasta: ei hänestä valiteta: "voi veljeni, voi sisareni!" ei hänestä valiteta: "voi herra *adon*! voi hänen kunniansa!"
19. Aasin hautajaisilla hän haudataan; hän riepotetaan ja heitetään ulos kauas Jerusalemin porteista.

20. Nouse Libanonilla ja huuda, ja koroita äänesi Basanissa ja huuda Abarimista; sillä muserretut ovat kaikki sinun rakastajasi.
21. Minä puhuin sinulle rauhassa ollessasi; sinä sanoit: "en tahdo kuulla." Tämä oli vaelluksesi nuoruudestasi asti, ettet sinä kuullut Minun ääntäni.
22. Kaikki paimenesi on tuuli tempaava pois, ja sinun rakastajasi menevät vankeuteen. Niin, silloin saat häpeän ja häväistyksen
 kaiken pahuutesi *ra' rah* | *raatekh'* 7451 tähden.
23. Sinä joka asut Libanonissa ja pesit sedripuissa, kuinka surkuteltava sinä olet, kun tuska tulee sinulle, ahdistus niinkuin lapsen synnyttäjälle!
24. Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um-YHWH*, vaikkapa Konja, Jojakimin poika, Juudan kuningas, olisi sinettisormus oikeassa kädessäni, niin Minä siitakin revin sinut pois.
25. Ja Minä annan sinut niiden käsiin, jotka etsivät sinun sieluasi, ja niiden käteen, joita pelkää, ja Nebukadressarin, Babelin kuninkaan, käteen ja Kaldelaisten käteen.
26. Ja minä viskaan sinut ja äitisi joka sinut synnytti, toiseen maahan, jossa ette ole syntyneet, ja siellä te kuolette.
27. Ja siihen maahan, johon heidän sielunsa halajaa palata, sinne eivät he pääse palajamaan.
28. Hyljätty, rikottu astiako tämä mies, Konja on? vai kaluko joka ei kelpaa? Minkätähden he viskataan pois, hän ja hänen siemenensä, ja heitetään maahan, jota eivät tunne?
29. Maa, maa, maa *3x eretz!* Kuule *D'var-YHWH* Sana!
30. Näin sanoo **YHWH**: kirjoittakaat tämä mies lapsettomaksi, onnettomaksi elin-aikanansa; sillä ei hänellä ole onnea, että joku hänen siemenestänsä istuisi Davidin situimella ja Juudaa vielä hallitsisi.

23. LUKU

Voi niitä paimenia, jotka hävittävät ja hajoittavat Minun laitumeni lauman! sanoo *n'um-YHWH*.

2. Sentähden, näin sanoo **YHWH Elohey Yis'rael** kansaa hallitsevista paimenista: Te olette hajottaneet Minun laumaani ja ne karkoittaneet, ettekä etsineet heitä. Katso, Minä olen teissä kostava teidän tekojenne pahuuden, sanoo *n'um-YHWH*.
3. Ja Minä olen itse kokoova laumani jäännöksen kaikista niistä maakunnista, joihin Minä olin heitä karkoittanut, ja olen heitä palauttava heidän laitumillensa, ja he tulevat hedelmällisiksi ja lisääntyvät.
4. Ja Minä asetan heidän ylitsensä paimenet, jotka heitä kaitsevat, niin etteivät enää pelkää eivätkä vapise, eikä heitä enää ahdisteta, sanoo *n'um-YHWH*.
5. Katso, päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, jolloin Minä herätän Davidille vanhurskaan **Vesan** *Tsemah* Oksa/Jeshuan Nimi. ja Hän on kuninkaana hallitseva, ja taitavasti toimittava ja tekevä oikeutta ja vanhurskautta maassa.

6. Hänen päivinänsä *Tiuasha /Yasha* **Jeshua** pelastetaan Juuda ja Israel asuu turvassa, ja tämä on oleva Hänen Nimensä, jolla Häntä Nimitetään:

"YÄHWÈ XIDKËNÛ - **YHWH Tzid' genu**. (Herra, meidän vanhurskaudemme!")

7. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, jolloin ei enää sanota: "niin totta kuin *chay-YHWH* elää, joka johdatti Israelin lapset pois Egyptin maasta,"

8. vaan: "niin totta kuin *chay-YHWH* elää, joka johdatti ja tuotti Israelin huoneen siemenen pohjan maasta ja kaikista maakunnista, joihin Minä olin heidät karkoittanut!" Ja he saavat asua omassa maassansa.

9. Profettoja vastaan: Särjetty on sydämmeni minussa, kaikki luuni raukeavat; minä olen kuin juopunut mies, niinkuin sankari, jonka viini on voittanut, **YHWH** tähden ja Hänen Pyhän Sanansa tähden.

10. Sillä avioliiton rikkojia on maa täynnä; sillä kirouksen tähden surkastuu maa *haaretz*, kuivuvat korven laitumet; ja heidän rientonsa on paha *ra' rah* | *raah* 7451 ja heidän miehuutensa *uq'vuratam /gabuwrah* V-alor, V-ictory on vääryyttä.

11. Sillä niin profetta kuin pappikin ovat jumalattomia; vieläpä omassa huoneessanikin löydän Minä heidän pahuuttansa *ra' rah* | *raatam* 7451 sanoo *n'um-YHWH*.

12. Sentähden on heidän tiensä oleva heille liukastuksena *Kachalaq'laqot /chalaqlaqqah* erittäin tasainen pimeydessä *Baafelah /'aphelah* misfortune,

heitä sysätään ja he siellä lankeavat; sillä Minä tuotan heidän päällensä onnettomuutta *ra' rah* | *raah* 7451, heidän etsikkovuotensa, sanoo *n'um-YHWH*.

13. Samarian profetoissa näin Minä inhottavaa: he ennustivat Baalin kautta ja eksyttivät Minun kansaani, Israelia.

14. Mutta Jerusalemin profetoissa Minä näin kauhistuttavaa: aviorikosta ja valheella kuljeksimista; he vahvistavat pahantekijän *ra'a'* | *m'reiym* 7489 käsiä, etteivät kääntyisi kukin pahuudestansa *ra' rah* | *meraato* 7451. He ovat Minun edessäni kaikki niinkuin Sodom, ja sen asukkaat niinkuin Gomorra.

15. Sentähden, näin sanoo **YHWH Tz'vaot** profetoista: katso, Minä syötän heitä koiruoholla ja juotan heitä myrkkyyvedellä (kts. liite /Dimonah); sillä Jerusalemin profetoista on jumalattomuus lähtenyt koko maahan.

16. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot** : Älkää kuulko teille ennustavien profettojen sanoja! He pettävät teidät. Oman sydämmensä näkyjä he puhuvat, vaan ei **YHWH** suusta.

17. Yhä he sanovat Minua halveksiville: "**YHWH** on sanonut: rauha on teillä oleva"; ja kullekin sydämmensä kovuudessa kulkevalle sanovat he "ei mikään onnettomuus *ra' rah* | *raah* 7451 ole päällemme tuleva."

18. Sillä kuka on seisonut **YHWH** neuvossa, nähnyt ja kuullut Hänen Sanansa? Kuka on tarkannut Minun Sanani ja sitä kuullut?

19. Katso, **YHWH** myrsky *saarat* hurricane, **julmuus chemah** anger, poison lähtee liikkeelle, ja kiertelevä myrsky *w'saar /ca'ar* on jumalattomien pään päälle lankeava.

20. Ei *af-YHWH* viha lakkaa, ennekuin Hän on tehnyt ja täyttänyt sydämmensä aivoitukset. Päivien lopulla te tulette sen oikein ymmärtämään.

21. En Minä lähettänyt profetoita, kuitenkin he juoksivat; en puhunut heille, kuitenkin he ennustivat.
22. Mutta jos he olisivat seisonet minun neuvossani, niin he ilmoittaisivat Minun Sanani kansalleni ja kääntäisivät heitä pois heidän pahasta *ra' rah* | *hara* 7451 vaelluksestansa ja heidän tekojensa pahuudesta *umero /roa*.
23. Olenko Minä **HaElohey** joka vaan lähellä olen, sanoo *n'um-YHWH*; enkö ole **Elohey**, joka myös kaukana olen?
24. Voiko kukaan kätkeä itsensä niin salaisesti, etten Minä häntä näe? sanoo *n'um-YHWH*. Enkö Minä ole se, joka täytän taivaan ja maan? sanoo *n'um-YHWH*
25. Minä kuulen, mitä ne profetat sanovat, jotka ennustavat *haNiB'iyim /naba* Minun nimessäni valhetta *sheqer*, sanoen: "minä näin unta, minä näin unta."
26. Kuinka kauan? Aikovatko profetat jotka valhetta ennustavat ja ilmituovat oman sydämiensä petosta,
27. aikovatko he saattaa Minun kansaani unohtamaan Minun Nimeäni unillansa, joita he kertovat, niinkuin heidän isänsä unohtivat Minun Nimeni Baalin tähden?
28. Se profetta jolla uni on, kertokoon unta, mutta se, jolla Minun Sanani on, kertokoon Minun Sanani Totuudessa. Mitä ruumenet puhtaassa elossa? sanoo *n'um-YHWH*.
29. Eikö Minun Sanani ole niinkuin tuli? sanoo *n'um-YHWH*, ja niinkuin vasara, joka halkaisee kalliota!
30. Sentähden katso, Minä tulen niitä profetoita vastaan, sanoo *n'um-YHWH*, jotka varastavat Minun Sanani kukin toiseltaan.
31. Katso, Minät tulen niitä profetoita vastaan, sanoo *n'um-YHWH*, jotka omia puheitaan puhuvat ja sanovat "Hän on sen sanonut."
32. Katso, Minä tulen niitä vastaan, jotka valhe-unia ennustavat, sanoo *n'um-YHWH*, jotka niitä unia kertovat ja valheillansa *sheqer* ja kehumisillansa eksyttävät Minun kansaani, vaikka Minä en ole heitä lähettänyt, enkä käsenyt, ja vaikka ne eivät ensinkään hyödytä *w'hoeyl kohota* tätä kansaa, sanoo *n'um-YHWH*.
33. Ja jos tämä kansa tahi profetta tahi pappi kysyy sinulta
- sanoen: "mikä on **YHWH** *ennustus*1*?"
 - niin sano sinä heille: mikä se *ennustus*1* on?
 - "*Minä heidän teidät pois*" sanoo **YHWH**.
[c. =kyseinen ENNUSTUS, *mah-maSa /massa*]
34. Ja se profetta tahi pappi tahi kansa, joka sanoo: "**YHWH** *ennustus*1*" sille miehelle ja hänen huoneellensa Minä sen kosten.
35. Näin te sanokaat kukin lähimmäisellensä ja veljellensä: "mitä vastaa **YHWH**?" ja "mitä puhuu **YHWH**?"
36. Mutta "**YHWH** *ennustus*1*" älkää enää mainitko; sillä *ennustukseksi*1* on kullekin hänen oma sanansa tuleva, sillä te vääntelette elävän Jumalan, **YHWH Tse'vaot Eloheynu** Sanoja.
37. Näin te sanokaat profetalle: "mitä on **YHWH** sinulle vastannut?" ja: "mitä on **YHWH** sinulle puhunut?"

38. Mutta jos te sanotte "**YHWH ennustus*1**", niin sanoo **YHWH** sen vuoksi näin: sentähden että sanotte tämän sanan: "**YHWH ennustus*1**", vaikka Minä olen lähettänyt tyköenne sanomaan: älkäätkä sanoko: "**YHWH ennustus*1**"

39. sentähden katso, Minä peräti unohdan teitä ja heidän teidät ja tämän kaupungin, jonka Minä annoin teille ja teidän isillenne, pois kasvojeni edestä,

40. ja panen teidän päällemme ijankaikkisen häpeän ja ijankaikkisen pilkan, jota ei unohdeta.

[**ennustus*1 -sana:** *1 *mah-maSa* kuorma, ennustus, burden, song, prophecy, utterance, oracle. Sen tilalla on yleensä virheellisesti sana "KUORMA". Lopputuloksena on syntynyt päätön lauseiden sekasotku - *valhekynän päämäärä*.

Profeetalle **YHWH** ennustus on raskas kuorma kannettavaksi: hänen oli pakko nähdä etukäteen **YHWH** säätämä, tuleva tuomio ja elää samanaikaisesti näiden katumattomien, tuhoontuomittujen murhanhimoisten keskellä - sylkykuppina.]

24. LUKU

Ja **YHWH** näytti minulle, ja katso, kaksi fiikunakoria *Dudaey boiler, basket mandrake aphrodisiac* oli pantuna **YHWH** huoneen eteen, senjälkeen kun Nebukadnessar, Babelin kuningas, oli vangiksi ottanut Jekonjan, Jojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja Juudan ruhtinaat ja taiturit ja sepät Jerusalemistä, ja vienyt heidät Babeliin.

2. Toisessa korissa oli aivan hyviä fiikunia, ja toisessa korissa oli aivan huonoja ra' rah | *raot naughty 7451*, joita ei huonoutensa mero 7455 tähden voi syödä.

3. Ja **YHWH** sanoi minulle: "mitä näet, Jeremia?" ja minä sanoin "fiikunoita. Hyvät fiikunat ovat aivan hyvät, mutta huonot ra' rah | *w'haraot evil 7451* ovat aivan huonot ra' rah | *raot evil 7451*, niin ettei niitä voi syödä huonoutensa mero 7455 kts. liite tähden."

7455 **bad:** Jeremiah 24:2, **evil:** Isaiah 1:16. Jeremiah 4:4; 21:12; 23:2, 22; 24:3, 8; 25:5; 26:3; 29:17; 44:22.

4. Ja d'var-**YHWH** Sana tuli minulle sanoen:

5. Näin sanoo **YHWH Elohey** Yis'rael niinkuin nämä fiikunat ovat hyviä, niin olen Minä hyväksi katsova Juudan vankeja, jotka Minä lähetin tästä paikasta Kaldean maahan

6. ja olen heidän hyväksensä pitävä heitä silmällä, ja Minä palautan heitä tähän maahan ja rakennan heitä, enkä hajota, ja istutan heitä enkä revi ylös.

7. Ja Minä annan heille sydämmen tuntemaan Minua, että Minä olen **YHWH**, ja he saavat olla Minulle kansana ja Minä Olen heidän **LElohiym**; sillä he kääntyvät Minun puoleeni kaikesta sydämmestänsä.

8. Mutta niinkuin huonot ra' rah | *haraot evil 7451* fiikunat ovat, joita ei huonouden umero /roa 7455 tähden voi syödä, näin sanoo **YHWH**, niin teen Minä Sedekialle, Juudan kuninkaalle, ja hänen ruhtinaillensa, ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

9. Ja annan heitä kidutettaviksi ja vaivattaviksi *ra' rah* | *l'raah* hurt 7451 kaikille maan valtakunnille, häväistykseksi ja sananlaskuksi, ivaksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, joihin Minä heitä karkoitan.

10. Ja lähetän heidän sekaansa miekan, näljän ja ruttotaudin, kunnes peräti loppuvat siitä maasta, jonka Minä annoin heille ja heidän isillensä.

25. LUKU

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle koko Juudan kansasta Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan neljäntenä vuotena, joka oli Nebukadresarin, Babelin kuninkaan ensimmäinen vuosi,

2. jonka profetta Jeremia puhui koko Juudan kansasta ja kaikista Jerusalemin asukkaista, sanoen:

3. Josian, Amosin pojan, Juudan kuninkaan, kolmannestatoista vuodesta tähän päivään asti, nyt kolme kolmatta vuotta on *d'var-YHWH* sana tullut minulle ja minä olen puhunut teille ahkerasti, mutta ette ole kuulleet.

4. Ja **YHWH** on lähettänyt teille kaikki palvelijansa, profetat, tuon tuostakin, mutta ette kuulleet, ettekä kallistaneet korvianne kuulemaan.

5. Ja Hän sanoi: "kääntykäätkä toki kukin pahalta *ra' rah* | *haraah* 7451 tieltänsä ja tekojensa pahuudesta *umero /roa* 7455, niin saatte asua siinä maassa, jonka YHWH antoi teille ja isillenne ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

6. Ja älkäätkä vaeltako muiden *elohiym* jäljissä, niitä palvelemaan ja niitä kumartamaan, älkäätkä vihoittako Minua kätenne töillä, ett'en Minä teille pahaa *ara /ra'a'* 7489 tekisi.

7. Mutta ette kuulleet Minua, sanoo *n'um-YHWH*: vaan vihoititte Minua kätenne töillä itsellenne onnettomuudeksi *ra' rah* | *l'ra* 7451.

8. Sentähden, näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: koska ette kuulleet Minun sanaani,

9. katso, niin lähetän Minä ja tuon kaikki pohjan sukukunnat, sanoo **YHWH**, ja Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, Minun palvelijani, ja tuon Hänet tätä maata vastaan, ja sen asukkaita vastaan ja kaikkia ympärillä olevia kansoja vastaan; ja Minä tahdon heidät hävittää ja panen heidät kauhistukseksi ja vihellykseksi ja ijankaikkiseksi autioksi.

10. Ja Minä tahdon hävittää heiltä riemun äänen ja ilon äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen, myllyn äänen ja kynttilän valon.

11. Ja koko tämä maa on oleva autiona ja kauhistuksena, ja nämä kansat saavat palvella Babelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.

12. Ja on tapahtuva, kun nämä seitsemänkymmentä ovat täytetyt, että Minä koston Babelin kuninkaalle ja sille kansalle, sanoo *n'um-YHWH*, heidän syntinsä, ja myös Kaldealaisten maalle, ja panen sen ijankaikkiseksi autioksi.

13. Ja Minä tuon tämän maan ylitse kaikki Minun sanani, jotka siitä olen puhunut, kaikki, jota Jeremia on kaikista kansoista ennustanut.

14. Sillä nekin saavat palvella monta kansaa ja suuria kuninkaita, ja Minä kostan heille heidän töittensä ja kättensä tekojen mukaan.
15. Sillä näin sanoi **YHWH Elohey** Yis'rael, minulle: "ota tämä vihan viinin malja Minun kädestäni ja juota siitä kaikki kansat, joiden tykö Minä sinut lähetän,
16. että he juovat ja horjuvat ja hulluuntuvat miekan edessä, jonka Minä olen heidän keskellensä lähettävä."
17. Ja Minä otin maljan **YHWH** kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden tykö **YHWH** minut lähetti:
- 18: Jerusalemia ja Juudan kaupungeita, sen kuninkaita ja ruhtinaita, tehdäkseni heidät häviöksi, kauhistukseksi, vihellykseksi ja kiroukseksi, niinkuin tänä päivänä on tapahtunut;
19. Faraota Egyptin kuningasta, ja hänen palvelijoitansa ja ruhtinaitansa ja koko kansaansa,
20. ja kaikkea sekakansaa ja kaikkia Usin maan kuninkaita ja kaikkia Filistean maan kuninkaita, ja Askalonia ja Gasaa ja Ekronia ja Asdodin jääneitä,
21. ja Edomia ja Moabia ja Ammonin lapsia poikia,
22. ja kaikkia Tyron Xor kuninkaita, ja kaikkia Sidonin kuninkaita, ja rantamaan kuninkaita meren toisella puolella,
23. ja Dedania ja Temaa ja Busia ja kaikkia joiden hivus- ja partakarvat ovat kerityt,
- 24 ja kaikkia Arabian kuninkaita ja kaikkia sekakansan kuninkaita, jotka erämaassa asuvat,
25. ja kaikkia Simrin kuninkaita, ja kaikkia Elamin kuninkaita ja kaikkia Median kuninkaita,
26. ja kaikkia pohjan kuninkaita, läheisiä ja kaukaisia, toisia toisensa kanssa, ja kaikkia maan valtakuntia, jotka maan päällä ovat. Ja Sesakin kuninkaan pitää juoda heidän jälkeensä.
27. Ja sano heille: näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: juokaat ja juopukaat, oksentakaat ja langetkaat. niin ett'ette enää nouse miekan edestä, jonka Minä olen teidän keskellenne lähettävä.
28. Ja jos niin tapahtuu, ett'eivät he tahdo juoda, niin sano heille: Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: teidän pitää totisesti juoman.
29. Sillä katso, siinä kaupungissa joka Minun Nimelläni nimitetään, aloitan Minä pahaa *l'hara /ra'a ' 7489* tekemään; ja tekö pääsisitte rankaisematta? Ette pääse rankaisematta; sillä Minä olen kutsuva miekan kaikkien maan asukasten yli, sanoo **YHWH Tz'vaot**.
30. Mutta sinä, ennusta heille kaikki nämä sanat ja sano heille: **YHWH** on korkeudesta kiljuva ja pyhästä asunnostansa on Hän antava äänensä kuulua; kovasti on Hän kiljuva yli laitumensa *naveh*. Semmoisella huudolla kuin viinikuurnan polkijan, on Hän vastaava kaikille maan asukkaille.
31. Jyrinä käy maan ääriin asti, sillä **YHWH** on riita-asia kansoissa. Hän käy oikeudelle kaiken lihan kanssa: jumalattomat, ne Hän antaa miekan omiksi, sanoo *n'um*-**YHWH**.

32. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: katso, onnettomuus *ra' rah* | *raah* 7451 lähtee kansasta kansaan ja kova myrsky *ca'ar* hurricane nousee maan ääristä.
33. Ja **YHWH** surmaamia on oleva sinä päivänä maan ääristä maan ääriin asti. Ei heitä valiteta eikä koota eikä haudata, loaksi he jäävät maan päälle.
34. Parkukaat, te paimenet, ja huutakaat ja heittäkää tuhkaa päällemme, te lauman valtiat! Sillä täytetyt ovat teidän päivänne teuraaksi ja Minä hajotan teitä, että te kaadutte niinkuin kalliit astiat.
35. Ja turva katoa *w'avad* /'abad helvetti paimenilta ja pelastus lauman valtiaalta.
36. Paimenten huudon ja lauman valtiain parkumisen ääni kuuluu, sillä **YHWH** on hävittänyt heidän laitumensa!
37. Ja hävitetyt ovat rauhan niitut *af*-**YHWH** vihan julmuuden *charon* palava edessä!
38. Hän jätti niinkuin nuori jalopeura pensastonsa; sillä heidän maansa on jäänyt autioksi väkivaltaisen julmuuden *charon* palava ja Hänen vihansa julmuuden *charon* edessä.

26. LUKU

Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa tuli tämä sana **YHWH**, sanoen:

2. Näin sanoo **YHWH**: seiso *Beyth*-**YHWH** huoneen kartanolla ja puhu kaikille Juudan kaupungeille jotka tulevat rukoilemaan *Beyth*-**YHWH** huoneessa, kaikki ne sanat, jotka Minä olen sinulle käsenyt, puhuaksesi heille. Älä jätä sanaakaan siitä pois.
3. Kukaties kuulevat he ja kääntyvät kukin pahalta tieltänsä; niin Minä katuisin sitä onnettomuutta *ra' rah* | *haraah* 7451, jota ajattelin tehdä heille heidän tekojensa pahuuden *ro* /*roa'* 7455 tähden.
4. Ja sano heille, näin sanoo **YHWH**: jos ette kuule Minua, vaeltaaksenne Minun Laissani **B'Toratiy**, jonka Minä olen teidän eteenne antanut,
5. niin että kuulette Minun palvelijani, profettojen, sanat, jotka Minä tuon tuostakin olen lähettänyt teille, vaikka te ette ole kuulleet,
6. niin teen Minä tämän huoneen Siilon kaltaiseksi, ja tämän kaupungin teen Minä kiroukseksi *liq'lalah* kaikille maan kansoille.
7. Ja papit ja profetat ja koko kansa kuulivat Jeremian puhuvan näitä sanoja **YHWH** huoneessa.
8. Ja tapahtui kun Jeremia herkesi puhumasta kaikkea, mitä **YHWH** oli käsenyt hänen kaikelle kansalle puhua, että papit ja profetat ja koko kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: "sinun pitää totisesti kuoleman!"
9. Miksi sinä ennustat *v'shem*-**YHWH** nimessä, sanoen: "Siilon kaltaiseksi on tämä huone tuleva, ja tämä kaupunki on niin häviävä, ettei kukaan siinä asu?" Ja koko kansa kokoontui Jeremiaa vastaan **YHWH** huoneessa.

10. Ja Juudan ruhtinaat saivat kuulla nämä sanat, ja menivät ylös kuninkaan huoneesta **YHWH** huoneeseen ja istuivat *shaar*-YHWH uuden portin eteen.
11. Ja papit ja profetat puhuivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle, sanoen: "tämä mies on kuolemaan syyppää, sillä hän ennustaa tätä kaupunkia vastaan, niinkuin te korvillanne kuulette."
12. Mutta Jeremia puhui ruhtinaille ja kaikelle kansalle, sanoen: "**YHWH** on lähettänyt minut ennustamaan tätä huonetta ja tätä kaupunkia vastaan kaikki ne sanat, jotka te kuulitte.
13. Ja nyt, tehkää vaelluksenne ja tekonne hyväksi ja kuulkaat **YHWH Eloheykhem** ääntä, että **YHWH** katuisi sitä onnettomuutta *ra' rah* | *raah* 7451 jota Hän on puhunut teitä vastaan.
14. Ja minä, katso olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niinkuin näky teille hyväksi ja oikeaksi
15. Kuitenkin tarkoin tietäkää, että jos te minut tapatte, niin te saatatte viattoman veren teidän päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukasten päälle; sillä totisesti on **YHWH** minut lähettänyt teidän tyköne, puhumaan teidän korviinne kaikki nämä sanat."
16. Ja ruhtinaat ja koko kansa sanoivat papeille ja profetoille: "ei tässä miehessä ole mitään kuoleman syytä; sillä **YHWH Eloheynu** nimessä on hän puhunut meille.
17. Ja muutamat miehet maan vanhimmista nousivat ja puhuivat koko kansan kokoukselle, sanoen:
18. "Miika, Morastilainen, ennusti Hiskian, Juudan kuninkaan päivänä ja puhui koko Juudan kansalle, sanoen: "näin sanoo **YHWH Tze'vaot**: Siion on peltona kynnettävä, ja Jerusalem on kiviraunioksi joutuva ja temppelein vuori metsämäeksi.
19. Antoiko Hiskia Juudan kuningas, ja koko Juuda hänet tappaa? Eikö hän peljännyt **Et-YHWH** ja rukoillut **YHWH** kasvojen edessä, niin että **YHWH** katui sitä onnettomuutta *ra' rah* | *el-haraah* 7451, jota Hän oli puhunut heitä vastaan? Ja me olemme tekemäisillämme suuren pahanteon *ra' rah* | *raah* 7451 omien sielujemme vahingoksi?"
20. Mutta oli myöskin **YHWH** nimessä ennustava mies, Urija, Semajan poika, Kirjat-Jearimista; ja hän ennusti tätä kaupunkia vastaan ja tätä maata *haaretz* vastaan kaikkien Jeremian sanojen mukaan.
- 21 Ja kuningas Jojakim ja kaikki hänen sankarinsa ja kaikki hänen ruhtinaansa kuulivat hänen sanansa, ja kuningas etsi tappaaksensa häntä. Mutta Urija kuuli sen ja pelkäsi ja pakeni ja tuli Egyptiin.
22. Mutta kuningas Jojakim lähetti miehiä Egyptiin: El-Natanin, Akborin pojan ja miehiä hänen kanssansa Egyptiin.
23. Ja ne toivat Urijan pois Egyptistä ja veivät hänet kuningas Jojakimin tykö; ja hän antoi tappaa hänet miekalla ja heittää hänen ruumiinsa yhteisen kansan hautoihin.
24. Kuitenkin oli Ahikamin, Safanin pojan, käsi Jeremiän puolella, niin ettei hän annettu kansan käteen tapettavaksi.

27. LUKU

Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa tuli tämä sana Jeremialle **YHWH**, sanoen

2. Näin sanoi **YHWH** minulle: tee itselles siteet ja ikeet, ja pane ne kaulaasi.

3. Ja lähetä ne Edomin kuninkaalle, Moabin kuninkaalle, Ammonin ~~lasten~~ poikien kuninkaalle, Tyron Xor kuninkaalle ja Sidonin kuninkaalle, niiden lähettiläiden kautta jotka ovat tulleet Jerusalemiin, Sedekian, Juudan kuninkaan tykö.

4. Ja anna heille käsky heidän herroillensa *adoneyhem /adonim* ja sano: Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: sanokaat näin teidän herroillenne

5. Minä olen tehnyt maan, ihmisen ja eläimet, jotka maan päällä ovat, Minun suurella voimallani, ja ojennetulla käsivarrellani, ja annan ne kenelle parhaaksi näen.

6. Ja nyt olen Minä antanut nämä kaikki maakunnat Nebukadressarin, Babelin Bavel Babylon confusion kuninkaan, Minun palvelijani käteen, ja kedon eläimetkin olen Minä antanut hänelle, palvelemaan häntä.

7. Ja kaikkien kansojen pitää palveleman häntä ja hänen poikaansa ja hänen poikansa poikaa, siksi kuin hänenkin maansa aika tulee ja monet kansat ja suuret kuninkaat pakoittavat häntäkin palvelemaan.

8. Ja on tapahtuva, että se kansa ja valtakunta, jotka eivät palvele häntä, Nebukadressaria, Babelin kuningasta, se, joka ei anna kaulaansa Babelin kuninkaan ikeen alle, sitä kansaa etsin Minä miekalla, näljällä ja ruttotaudilla, sanoo *n'um-YHWH*, kunnes heidät hänen kätensä kautta kokonansa lopetan

9. Ja te, älkäätkuulko profeettojanne, ennustajianne, unianne, tietäjiänne ja noitianne, jotka teille puhuvat, sanoen; ei teidän tarvitse palvella Babelin kuningasta.

10. Sillä valhetta he ennustavat teille, että he eroittaisivat teidät kauas maastanne, ja Minä karkoittaisin teitä ja te hukkuisitte.

11. Mutta se kansa, joka panee kaulansa Babelin kuninkaan ikeen alle ja palvelee häntä, sen annan Minä jäädä omaan maahansa, sanoo *n'um-YHWH*, ja se saapi viljellä sitä ja asua siinä.

12. Ja Sedekialle Juudan kuninkaalle, puhuin minä kaikkien näiden sanain mukaan, sanoen: pankaat kaulanne Babelin kuninkaan ikeen alle, ja palvelkaat häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää.

13 Miksi te tahdotte kuolla, sinä ja kansasi miekkaan, nälkään ja ruttoon, niinkuin **YHWH** on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Babelin kuningasta; sillä valhetta he ennustavat teille.

14. Ja älkäätkuulko niiden profeettojen sanoja, jotka puhuvat teille, sanoen: ei teidän tarvitse palvella Babelin kuningasta; sillä valhetta he ennustavat teille.

15. Sillä en Minä heitä lähettänyt, sanoo *n'um-YHWH*, vaan he ennustavat Minun nimessäni valhetta, että Minä karkoittaisin teidät ja te hukkuisitte, te ja ne profetat, jotka ennustavat teille.

16. Ja papeille ja kaikelle tälle kansalle puhuin minä, sanoen: näin sanoo **YHWH**; älkäätkuulko teidän profettojanne sanoja, jotka teille ennustavat, sanoen: "katso. *veyt-*

YHWH huoneen astiat tuodaan takaisin Babelista nyt kohta"; sillä valhetta he teille ennustavat.

17. Älkää kuulko heitä! Palvelkaat Babelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi pitäisi tämän kaupungin jäämän raunioiksi?

18. Mutta jos he ovat profettoja ja jos heillä on *D'var-YHWH* sana, niin rukoilkoot nyt **BaYHWH Tz'vaotia**, ettei ne astiat, jotka vielä ovat jääneet *B'veyt-YHWH* huoneeseen ja Juudan kuninkaan huoneeseen ja Jerusalemiin, tulisi Babeliin. ["huone-Herran" B'veyth /veyth on välillä yhdyssana, välillä kaksi eri sanaa]

19. Sillä näin sanoo **YHWH Tze'vaot** patsaista ja vaskimerestä ja istuimista ja muista kaluista, jotka vielä ovat jääneet tähän kaupunkiin,

20. joita Nebukadressar, Babelin kuningas, ei ottanut viedessänsä Jekonjan, Jojakimin pojan, Juudan kuninkaan, vankina Jerusalemistä Babeliin kaikkien Juudan ja Jerusalemin jalosukuisten kanssa;

21. sillä näin sanoo **YHWH Tze'vaot Elohey** Yisrael, niistä astioista, jotka vielä ovat jääneet **YHWH** huoneeseen ja Jerusalemiin:

22. Babeliin ne viedään ja siellä ne tulevat olemaan siihen päivään asti, jolloin Minä ne etsin, sanoo *n'um-YHWH*, ja annan tuoda ne ylös ja saattaa ne takaisin tähän paikkaan.

28. LUKU

Ja tapahtui sinä vuotena, Sedekian, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa viidentenä kuukautena neljännellä vuodella, että profetta Hananja *el-Chanan'yah Cananyah*, chananyah, YHWH lempilapsi, Assurin poika, joka oli Gibeonista, puhui minulle **YHWH** huoneessa pappien ja koko kansan nähden, sanoen:

2. "**YHWH Ts'vaot Elohey** Yis'rael on puhunut näin, sanoen: minä olen särkenyt Babelin kuninkaan ikeen.

3. Vielä kahden vuoden kuluessa palautan minä tälle paikalle kaikki **YHWH** huoneen astiat, jotka Nebukadressar, Babelin kuningas, on ottanut pois tästä paikasta ja vienyt Babeliin.

4. Ja Jekonjan, Jojakimin pojat, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan Baabeliin viedyt vangit tuotan minä takaisin tähän paikkaan, sanoo *n'um-YHWH*; sillä minä särjen Babelin kuninkaan ikeen."

5. Ja profetta Jeremia vastasi profetta *haNaviy /nabiy* Hananjalle pappien nähden ja kaiken **YHWH** huoneessa seisovan kansan nähden.

6. Ja profetta Jeremia sanoi: "Amen, niin **YHWH** tehköön! Täyttäköön **YHWH** sinun sanasi, jonka ennustat, ja palauttakoon *veyt-YHWH* huoneen astiat ja kaikki vangit Babelista tähän paikkaan!

7. Vaan kuule kuitenkin tätä sanaa, jonka minä puhun sinun korviisi ja koko kansan korviin:

8. Ne profetat, jotka olivat ennen minua ja ennen sinua muinais-ajoista asti, ne ovat ennustaneet monta maakuntaa ja suuria valtakuntia vastaan, onnettomuutta *ra' rah* | *ul'raah* 7451 ja ruttotautia.
9. Se profetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan profetaksi, jonka **YHWH** totisesti on lähettänyt, kun sen profetan sana käy toteen.
10. Ja profetta Hananja otti ikeen profetta Jeremian kaulasta ja särki sen.
11. Ja Hananja puhui koko kansan nähden, sanoen: näin sanoo **YHWH**: aivan näin särjen minä Nebukadressarin, Babelin kuninkaan ikeen kaikkien kansojen kaulasta kahden vuoden kuluessa." Ja profetta Jeremia meni matkaansa.
12. Ja *d'var*-**YHWH** sana tuli Jeremialle, sen jälkeen kun profetta Hananja oli särkenyt ikeen profetta Jeremian kaulasta, sanoen:
13. "Mene ja puhu Hananjalle sanoen: näin sanoo **YHWH**: puisen ikeen sinä särjit, mutta tee sen sijaan rautainen ijäs.
14. Sillä näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: rautaisen ikeen olen Minä pannut näiden kansojen kaulaan, että he palvelisivat Nebukadressaria, Babelin kunngasta; ja heidän pitää palveleman häntä; ja vieläpä kedon eläimetkin annoin Minä hänelle.
15. Ja profetta Jeremia sanoi profetta Hananjalle: "kuule nyt, Hananja! ei sinua **YHWH** lähettänyt, vaan sinä olet saattanut tämän kansan turvaamaan valheeseen.
16. Sentähden sanoo **YHWH** näin: katso, Minä lähetän sinut pois maan päältä: tänä vuonna sinä kuolet; sillä luopumusta olet sinä puhunut **YHWH** vastaan."
17. Ja profetta Hananja kuoli samana vuonna, seitsemännellä kuukaudella.

29. LUKU

- Nämä ovat sen kirjan sanat, jonka profetta Jeremia lähetti Jerusalemissa jääneille vanhoille vangeille ja papeille ja profetoille ja koko kansalle, jonka Nebukadressar vei vankina Jerusalemissa Babeliin,
2. senjälkeen kuin kuningas Jekonja ja ruhtinatar ja hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat ja taiturit ja sepät olivat lähteneet pois Jerusalemissa,
3. Elasan, Safanin pojan, ja Gemarjan, Hilikian pojan kautta, jotka Sedekia, Juudan kuningas, lähetti Nebukadressarin, Babelin kuninkaan, tykö Babeliin, sanoen:
4. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohiym** Yis'rael, kaikille vangeille jotka olen antanut mennä vankina Jerusalemissa Babeliin:
5. Rakentakaat huoneita ja asukaat niissä ja istuttakaat puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.
6. Ottakaat vaimoja ja siittäkää poikia ja tyttäriä, ja ottakaat pojillenne vaimoja ja antakaat tyttärenne miehille, että he synnyttäisivät poikia ja tyttäriä, ja lisääntykää siellä, älkäätkä vähentykö.
7. Ja etsikää sen kaupungin menestystä, johon Minä olen antanut teidän vankina tulla, ja rukoilkaat sen edestä **EL-YHWH**, sillä sen menestys on teillekin menestys.

8. Sillä näin sanoo **YHWH Tze'vaot Elohiym** Yis'rael, älkäänt antako profettojenne, jotka ovat keskellänne, eikä ennustajainne teitä pettää, älkäätkä kuulko unianne, joita te uneksitte.
9. Sillä valhetta he ennustavat teille Minun nimessäni; en Minä ole heitä lähettänyt, sanoo *n'um*-**YHWH**.
10. Sillä näin sanoo **YHWH**: kun Babelille on täysi seitsämänkymmentä vuotta kulunut, etsin Minä teitä ja toteutan teissä Minun hyvän sanani, tuottaen teidät tähän paikkaan.
11. Sillä Minä tiedän ne ajatukset, jotka Minä teistä ajattelen, sanoo *n'um*-**YHWH**, rauhan ajatukset eikä onnettomuuden *ra' rah* | *l'raah* **7451**, antaakseni teille tulevaisuuden ja toivon.
12. Ja te huudatte Minun tyköni ja menette Minua rukoilemaan, ja Minä kuulen teitä.
13. Ja te etsitte Minua ja löydätte, jos kysytte Minua koko sydämmestänne.
14. Sillä Minä annan teidän löytää Minua, sanoo *n'um*-**YHWH**: ja Minä käännän teidän vankeuteen ja kokoan teitä kaikista kansoista ja kaikista paikoista, joihin olin teidät karkoittanut, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja palautan teidät siihen paikkaan, josta Minä annoin viedä teitä pois vankeuteen.
15. (Mutta jos) Kun te sanotte: **YHWH** on herättänyt meillä profettoja Babelissa,
16. niin sanoo **YHWH** näin Davidin istuimella istuvasta kuninkaasta ja kaikesta tässä kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka ovat menneet teidän kanssanne vankeuteen;
17. näin tosin sanoo **YHWH Tz'vaot**: katso, Minä lähetän heidän keskellensä miekan, näljän ja ruttotaudin ja teen heitä inhottavien viikunoitten vertaisiksi, joita ei huonouden *mero* **7455** tähden voi syödä.
18. ja ajan heitä takaa miekalla, näljällä ja ruttotaudilla ja annan heitä vaivattaviksi kaikille maan valtakunnille, kiroukseksi ja kauhistukseksi ja vihellykseksi ja häväistykseksi kaikkien kansojen kesken, jonne Minä heidät karkoitan:
19. sentähden ett'eivät kuulleet Minun sanojani, sanoo *n'um*-**YHWH**, jotka Minä lähetin heidän tykönsä palvelijaini profettojen kautta tuon tuostakin; mutta te ette tahtoneet kuulla, sanoo *n'um*-**YHWH**.
20. Mutta kuulkaat nyt *d'var*-**YHWH** sanaa, kaikki vangit, jotka Minä lähetin Jerusalemista Babeliin:
21. Näin sanoo **YHWH Tze'vaot Elohiym** Yis'rael, Ahabista Kolajan pojasta, ja Sedekiasta, Maasejan pojasta jotka ennustavat teille Minun nimessäni valhetta: katso, Minä annan heidät Nebukadressarin, Babelin kuninkaana käsiin, että hän lyö heidät teidän silmäinne edessä,
22. ja heistä otetaan kiroussana koko Juudan vankijoukossa, joka on Babelissa, sanoen: **YHWH** tehköön sinulle niinkuin Sedekialle ja Ahabille, jotka Babelin kuningas paistoi tulesa!"
23. sentähden että he tekivät hulluutta Israelissa ja tekivät huorin lähimmistensä vaimojen kanssa ja puhuivat Minun nimessäni valhepuheita, joita Minä en heille käsenyt. Mutta Minä tiedän ja todistan, sanoo *n'um*-**YHWH**.
24. Ja Semajaa, Nehelamilaista, vastaan puhu, sanoen:

25. Näin on **YHWH Tze'vaot Elohiym** Yis'rael puhunut, sanoen: sentähden että sinä lähetit omassa nimessäsi kirjeitä koko kansalle, joka on Jerusalemissa, ja pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja kaikille papeille, sanoen:
26. "**YHWH** on sinut papiksi pannut pappi Jojadan sijaan, että olisi kaitsijoita **YHWH** huoneessa kaikkia mielettömiä ja ennustavia vastaan, että panisit ne jalkapuuhun ja kaularautoihin.
27. Miksi et siis ole nuhdellut Jeremiaa, Anatotilaista, joka ennustaa teille?
28. Sillä sentähden lähetti hän meille Babeliin, sanoen: "Se kestää vielä kauan. Rakentakaat huoneita ja asukaat niissä, istuttakaat puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä,"
29. Ja pappi Sefanja luki tämän kirjeen profetta Jeremian kuullen.
30. Ja *D'var*-**YHWH** sana tuli Jeremialle, sanoen:
31. Lähetä koko vankijoukolle sanoen: näin sanoo **YHWH** Semaja Nehelamilaisesta: sentähden että Semaja on ennustanut teille, vaikka en Minä häntä lähettäny, ja saattoi teitä turvaamaan valheeseen,
32. sentähden sanoo **YHWH** näin: katso, Minä kosten Semajalle, Nehelamilaiselle, ja hänen siemenellensä, ei hänellä ole oleva ketään, joka asuu tämän kansan keskellä, eikä hän ole näkevä sitä hyvää, jonka Minä teen tälle kansalle, sanoo *n'um*-**YHWH**; sillä luopumusta on hän puhunut **AL-YHWH** vastaan.

30. LUKU

Tämä on se sana, joka tuli **YHWH** Jeremialle, sanoen:

2. Näin puhuu **YHWH**, **Elohey** Yis'rael sanoen; kirjoita itsellesi kirjaan kaikki ne sanat, jotka Minä olen puhunut sinulle.
3. Sillä katso, ne päivät tulevat, sanoo *n'um*-**YHWH**, jolloin Minä käännän oman kansani Israelin ja Juudan vankeuden, sanoo **YHWH**, ja annan heidän tulla takaisin siihen maahan, jonka Minä olen antanut heidän isillensä, ja he saavat omistaa sen.
4. Ja nämä ovat ne sanat, jotka **YHWH** puhui Israelista ja Juudasta,
5. Sillä näin sanoo **YHWH**: pelvon äänen olemme kuulleet; pelkoa on, eikä yhtään rauhaa!
6. Kysykää nyt ja katsokaat: synnyttääkö mies? Miksi minä näen kaikki miehet, kädet lanteilla, niinkuin synnyttäjällä ja kaikki kasvot ovat muuttuneet vaaleiksi?
7. Voi! sillä suuri on se päivä, eikä ole yhtään sen vertaista, ja ahdistuksen aika on se Jaakobille; mutta hän siitä pelastetaan **Jeshua** *Yiuashe /Yasha*.
8. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo **YHWH Tze'vaot**, että Minä särjen hänen ikeensä sinun kaulastasi ja katkaisen siteesi, eikä muukalaiset enää saa häntä orjuuttaa;
9. vaan he saavat palvella **YHWH Elohiym**, ja Davidia, kuningastansa, jonka minä heille herätän.

10. Ja sinä, Minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo *n'um-YHWH*, äläkä hämmästy, Israel! sillä katso, Minä vapahdan **Jeshua Messias Moshiyakha** /*Yasha* sinua kaukaa ja siemenesi heidän vankeutensa maasta; ja Jaakob on palajava ja on oleva rauhassa ja turvassa, niin ettei kukaan häntä peloita.
11. Sillä Minä olen sinun kanssasi, sanoo **YHWH Jeshua l'Hoshiyekha** /*Yasha* (sinua vapahtamassa) Sillä Minä teen lopun kaikista kansoista joihin Minä sinua hajoitin; ainoastaan sinusta en Minä loppua tee, vaan kuritan sinua oikeuden mukaan, enkä jätä sinua aivan rankaisematta.
12. Sillä näin sanoo **YHWH**: parantumaton on haavasi; paisummasi parantavaa voidetta ei sinulla ole!
14. Kaikki rakastajasi ovat sinut unhottaneet, sinua eivät kysy; sillä vihollisen lyönnillä olen sinua lyönyt, julmalla kurituksella rikostesi paljouden tähden, koska syntisi ovat monilukuiset.
15. Mitä huudat vammasi tähden että haavasi on parantumaton? Rikostesi paljouden tähden, koska syntisi ovat monilukuiset, olen Minä sinulle nämä tehnyt.
16. Sentähden syödään kaikki sinun syöjäsi, ja kaikki sinun vihollisesi saavat joukossa mennä vankeuteen, ja sinun raatelijasi joutuvat raadellukseksi, ja kaikki sinun ryöstäjäsi annan Minä ryöstöksi.
17. Sillä Minä parannan sinut jälleen, ja haavoistasi teen Minä sinut terveeksi, sanoo *n'um-YHWH*, koska he ovat nimittäneet sinua "hylyksi, Sioniksi jota ei kukaan kysy".
18. Näin sanoo **YHWH**: katso Minä muutan Jaakobin majain vankeuden ja hänen asuntojansa Minä armahdan; ja kaupunki rakennetaan jälleen kukkulallensa ja hovinna asutaan säännöllisesti.
19. Ja niistä on kuuluva ylistys ja iloisten ääni. Ja Minä lisään heitä, etteivät vähene; ja Minä kunnioitan heitä, etteivät jää vähä-arvoisiksi.
20. Ja hänen lapsensa poikansa ovat niinkuin ennenkin, ja hänen seurakuntansa on pysyvä Minun edessäni; ja Minä kostan kaikille hänen ahdistajillensa.
21. Ja hänen ruhtinaansa on hänestä tuleva, ja hänen hallitsijansa on hänestä lähtevä, ja Minä annan hänen tulla likelle, että hän Minua lähestyy; sillä kukapa se olisi, joka sydämensä panisi pantiksi lähestyäkseen Minua ? sanoo *n'um-YHWH*.
22. Ja te saatte olla Minun oma kansani, ja Minä olen oleva teidän **LElohiym**.
23. Katso, **YHWH chemah** anger poison myrsky, julmuus lähtee liikkeelle, ja rajuava tuuliaispää *ca'ar* hurricane on jumalattomuuden pään päällä kiertävä.
- 24, *Af-YHWH* vihan kiivaus ei ole lakkaava, ennekuin Hän on täyttänyt sydämensä aivoitukset.

Päivien lopulla te tulette sen ymmärtämään.

31. LUKU

Sillä ajalla, sanoo *n'um*-**YHWH**, olen Minä oleva **LElohiym** kaikille Israelin sukukunnille, ja he saavat olla Minun oma kansani.

2. Näin sanoo **YHWH**: armon *chen* löysi korvessa se kansa, joka miekalta jäi; Minä menen Israelia rauhaan saattamaan.

3. Kaukaa on **YHWH** minulle ilmestynyt: Minä olen ijankaikkisella rakkaudella rakastanut sinua; sentähden olen vetänyt sinua puoleen sulasta armosta* *chased /cheched*.

4. Vielä Minä rakennan sinua, että tulet rakennetuksi, neitsyt Israel! vielä sinä kaunistat itsesi rummuilla ja lähdet ulos leikitseväisten hypyssä.

5. Vielä sinä istutat viinimäkiä Samarian vuorilla; istuttajat ne istuttavat ja saavat niitä itse nauttia.

6. Sillä vielä on päivä tuleva, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: "nouskaat! menkäämme yös Sioniin, **EL-YHWH Eloheynu** tykö!"

7. Sillä näin sanoo **YHWH**: riemuitkaat Jaakobista, ilolla ihastukaat kansain pään tähden; äänessä ylistäkäätkäät ja sanokaat: "**YHWH Jeshua** *Hosha /Yasha* pelasta kansasi, Yis'raelin jäännös!"

8. Katso, Minä annan heidän tulla pohjan maalta ja kokoan heitä maan ääristä. Heissä on sokeita ja halvatuita, raskaita ja synnyttäväisiä yhdessä; suurena joukkona he palajavat tänne.

9. Itkulla he tulevat, ja rukoilevaisina Minä heitä kuljetan. Minä johdatan heitä vesiojille tasaista tietä, jossa eivät kompastu. Sillä Minä olen Israelille Isä, ja Efraim, hän on Minun esikoiseni.

10. Kuulkaat *d'var*-**YHWH** sanaa, te kansat, ja ilmoittakaat kaukaisissa luodoissa, sanokaat: Hän, joka Israelia hajoitteli, on häntä kokoava ja häntä varjeleva niinkuin paimen laumaansa.

11. Sillä **YHWH** lunasti *fadah /padah* Jeshua Jaakobin ja pelasti hänet sen kädestä, joka oli häntä väkevempi.

12. Ja he tulevat ja riemuitsevat Sionin kukkulalla ja tulvailevat **YHWH** hyvyyden tykö, viljan ääreen ja viinin ja öljyn ja karitsain ja karjan ääreen. Ja heidän sielunsa on oleva niinkuin kasteltu puutarha, eikä se enää ole nääntyvä.

13. Silloin on neitsyt iloitseva hypyssä ja nuorukaiset ja vanhukset yhdessä; ja Minä muutan heidän murheensa ihastukseksi, ja lohdutan ja ilahdutan heitä heidän huolistansa.

14. Ja Minä virvoitan pappien sielut rasvalla; ja Minun kansani ravitaan Minun hyvyydelläni, sanoo *n'um*-**YHWH**.

15. Näin sanoo **YHWH**, ääni kuuluu Raamassa, valitus, katkera itku. Raakel itkee ~~lapsiansa~~ poikiensa, eikä tahdo ottaa lohdutusta ~~lastensa~~ poikiensa tähden; sillä ei ne enää olemassa ole.

16. Mutta **YHWH** sanoo näin: pidätä äänesi itkusta ja silmäsi kyynelistä; sillä työllesi on palkka tuleva, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja he palajavat vihollisen maalta.

17. Ja toivo on tulevaisuudestasi, sanoo *n'um*-**YHWH**; ja ~~lapsesi~~ poikasi alajavat rajoillensa.

18. Kyllä olen kuullut Efraimin valittavan: "Sinä olet minua kurittanut, ja minä olen kuritettu niinkuin kesyttämätön vasikka; palauta minua, niin minä palajan *haShiyveniy W'aShuvah* Jeshua; sillä Sinä olet **YHWH Elohay**.
19. Sillä palaamiseni jälkeen kadun minä, ja taitavaksi tultuani lyön minä lanteitani. Minä häpeen ja hädyn häpeään; sillä minä kannan nuoruuteni pilkkaa."
20. Kallis poikako Efraim on Minulle ja ihastukseni lapsi poika? Sillä vaikka niin usein olen häntä vastaan puhunut, muistan Minä häntä vielä. Sentähden kuohuu sydämeni laupeudesta häntä kohtaan; totisesti Minä armahdan häntä, sanoo *n'um-YHWH*.
21. Pystytä itsellesi viitat, pane patsaat, aseta sydämesi tasatulle radalle, tielle, jota kuljit! Ja palaja neitsyt Israel, palaja näihin omiin kaupunkeihis!
22. Kuinka kauan tahdot eksyksissä käydä, sinä luopunut tytär? Sillä **YHWH** on luonut uutta maan päällä: vaimo on piirittävä miestä.
23. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: vielä he sanovat tämän sanan Juudan maassa ja hänen kaupungeissansa, kun Minä käännän heidän vankeutensa: "siunatkoon **YHWH** sinua, vanhurskauden asunto, sinä pyhä vuori!"
24. Ja asua saavat siinä Juuda ja kaikki hänen kaupunkinsa yhdessä, peltomiehet ja ne, jotka laumoinensa kuljeksivat.
- 25 Sillä Minä virvoitan janoovaisen sielun, ja nääntyvän sielun Minä ravitsen.
26. Tämän tähden heräsin minä ja katselin, ja uneni oli minulle suloinen.
27. Katso ne päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, jolloin Minä kylvän Israelin huoneen ihmisten siemenellä ja karjan siemenellä.
28. Ja tapahtuva on, että niinkuin Minä valvoin heidän ylitsensä repiäkseni ja hajoittaakseni ja kukistaakseni ja hävittääkseni ja turmellakseni, niin olen valvova heidän ylitsensä rakentaakseni ja istuttaakseni, sanoo *n'um-YHWH*.
29. Niinä päivinä ei enää sanota: "isät söivät happamia viinimarjoja ja ~~lasten~~ poikien hampaat ovat heltyneet."
30. Vaan kukin on oman syntinsä tähden kuoleva, ja jokainen ihminen joka syö happamia marjoja, sen hampaat heltyvät.
31. Katso, päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, jolloin Minä teen Israelin huoneen kanssa ja Juudan huoneen kanssa uuden liiton,
32. ei senkaltaista kuin se liitto oli, jonka Minä tein heidän isäinsä kanssa sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä saattaakseni heitä ulos Egyptin maalta, jonka liittoni he rikkoivat, vaikka Minä olin heidät itselleni kihlannut, sanoo *n'um-YHWH*.
33. Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin huoneen kanssa niiden päivän jälkeen, sanoo *n'um-YHWH*: Minä annan Minun Lakini heidän sydämmeensä ja kirjoitan sen heidän mieleensä, ja Minä olen oleva heidän **LElohiym**, ja heidän pitää olla Minun kansani.
34. Ja he eivät enää opeta kukin lähimmäistänsä ja kukin veljeänsä, sanoen: "tuntekaat **Et-YHWH**": sillä kaikki he tuntevat Minun, heidän pienistänsä suuriin asti, sanoo *n'um-YHWH*. Sillä Minä olen antava heidän rikoksensa anteeksi, enkä ole heidän syntiänsä enää muistava.

35. Näin sanoo **YHWH**, joka antaa auringon valoksi päivälle, ja kuun ja tähdet määräävät kierrot valoksi yölle, joka kuohuttaa merta, niin että sen aallot pauhaavat **YHWH Tz'vaot** on Hänen Nimensä:

36. Jos nämä siirtyvät Minun kasvojeni edestä, sanoo *n'um*-**YHWH**, silloin on Israelin siemenkin lakkaava olemasta kansana Minun kasvojeni edessä ijankaikkisesti.

37. Näin sanoo **YHWH**: jos taivaat ylhäällä mitataan ja maan perustukset alhaalla tutkitaan, niin Minäkin hylkään koko Israelin siemenen kaiken sen tähden, kuin he tehneet ovat, sanoo *n'um*-**YHWH**.

38. Katso, päivät tulevat, sanoo *n'um*-**YHWH**, jolloin kaupunki rakennetaan **LAYHWH** Hananelin tornista kulmaporttiin asti.

39. Ja mittanuora on lähtevä suoraan Garebin mäen ylitse ja kääntyvä Goaan.

40. Ja koko ruumis- ja tuhkalaakso ja kaikki pellot Kidronin ojalle asti, Hevosportin kulmalle asti itään päin on oleva pyhä **LAYHWH**; ei sitä enää hajoiteta eikä kukisteta ijankaikkisesti.

32. LUKU

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle **YHWH** Sedekian, Juudan kuninkaan, kymmenentenä vuonna, se on Nebukadressarin kahdeksastoista vuosi.

2. Ja silloin Babelin kuninkaan sotajoukot piirittivät Jerusalemin, ja profetta Jeremia oli vangittuna vankihuoneen pihassa, joka oli Juudan kuninkaan kartanoissa,

3. johon Sedekia, Juudan kuningas oli hänet sulkenut, sanoen: "Minkä tähden sinä ennustat ja sanot: näin sanoo **YHWH**: katso, Minä annan tämän kaupungin Babelin kuninkaan käsiin ja hän sen valloittaa.

4. Ja Sedekia, Juudan kuningas ei ole pelastuva Kaldealaisten käsistä, sillä hän totta annetaan Babelin kuninkaan käsiin ja on puhutteleva häntä suusta suuhun ja silmillänsä hänen silmänsä näkevä.

5. Ja Babeliin hän viepi Sedekian; ja siellä hän on oleva, siihen asti kun Minä häntä etsin, sanoo *n'um*-**YHWH**. Vaikka te soditte Kaldealaisia vastaan, ette onnistu.

6. Ja Jeremia sanoi, *D'var*-**YHWH** sana on tullut minulle, sanoen:

7. Katso Hanamel, setäsi Sallumin poika, tulee tykösi ja on sanova: osta itsellesi minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus sitä ostamaan."

8. Ja niin tulikin Hanamel, setäni poika, **YHWH** sanan mukaan minun tyköni vankihuoneen pihaan ja sanoi minulle: osta minun peltoni, joka on Anatotissa, Benjaminin maalla, sillä sinun on omistus-oikeus ja lunastusvalta; osta se itsellesi." Ja minä ymmärsin sen olevan *d'var*-**YHWH** sanan.

9. Ja minä ostin setäni pojalta, Hanamelilta, pellon, joka on Anatotissa, ja punnitsin hänelle rahan: seitsämäntoista sikliä hopeassa.

10. Ja kirjoitin kirjaan ja painoin sinetin ja annoin todistajain todistaa ja punnitsin rahan vaakalla.
11. Ja minä otin kauppakirjan, tuon sinetillä suljetun, oikeuden tavan mukaan, sekä avonaisen kirjan,
12. ja annoin tämän kauppakirjan Barukille, Nerijan *Ben-neriYah /Neriyah -light of Jah*, Mahsejan pojan pojalle, serkkuni Hanamelin silmäin edessä ja kauppakirjan alle kirjoittaneiden todistajain nähden ja kaikkien vankihuoneen pihassa istuvien Juutalaisten nähden.
13. Ja minä käskin Barukia heidän nähtensä, sanoen:
14. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: ota nämä kirjat, tämä kauppakirja, sekä tuo sinetillä lukittu että tämä avonainen kirja, ja pane se saviastiaan, että ne kestäisivät kauan aikaa.
15. Sillä näin sanoo **YHWH Tz'vaot, Elohey** Yis'rael,: vielä ostetaan huoneita, peltoja ja viinimäkiä tässä maassa."
16. Ja minä rukoilin **EL-YHWH**, annettuani kauppakirjan Barukille, Nerijan pojalle, ja sanoin:
17. "Voi **Adonay YHWiH!** Katso, Sinä olet tehnyt taivaat ja maan suurella voimallas ja ojennetulla käsivarrellas. Ei mikään asia ole mahdoton Sinulle,
18. joka teet laupeuden tuhansille ja kostat isäin rikokset heidän lastensa poikiensa helmaan heidän jälkeensä, Sinä suuri ja väkevä **EL**, jonka nimi on **YHWH Tz'vaot**,
19. suuri neuvossa ja väkevä töissä, jonka silmät ovat avoinna kaikkien ihmislusten poikien teiden yli, antaaksesi jokaiselle hänen vaelluksensa jälkeen ja hänen töittensä hedelmän mukaan,
20. Sinä, joka teit merkkiä ja ihmeitä Egyptin maalla tähän päivään asti sekä Israelissa että muitten ihmisten keskellä, ja teit itsellesi nimen, niinkuin se tänä päivänä on,
21. ja saatoit Sinun kansasi Israelin ulos Egyptin maalta ja merkeillä ja ihmeillä ja väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja suurella pelvolla,
22. ja annoit heille tämän maan, jonka olit vannonut heidän isillensä antaaksesi heille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.
23. Ja he tulivat ja omistivat sen, mutta eivät kuulleet Sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet Sinun laissasi; he eivät tehneet kaikkea, mitä Sinä käskit heidän tehdä. Sentähden Sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden *ra' rah* | *Kal-haa-rah* **7451** heitä kohdata.
24. Katso, vallit ovat jo edistyneet kaupunkiin asti sitä valloittamaan, ja kaupunki annetaan sitä vastaan sotivain Kaldealaisten käsiin, miekan, näljän ja ruttotaudin pakosta; ja mitä Sinä olet puhunut, tapahtuu, ja katso, Sinä sen näet.
25. Ja Sinä **Adonay YHWiH** --- sanot minulle: osta itselles pelto rahalla ja anna todistajain todistaa! - Ja kaupunki annetaan kaldealaisten *haKas'Diym /kasdiy* käsiin!"
26. Ja *D'var-YHWH* Sana tuli Jeremialle, sanoen:
27. Katso, Minä olen **YHWH**, kaiken lihan **Elohey**; onko mikään asia mahdoton Minulle ?

28. Sentähden, näin sanoo **YHWH**: katso, Minä annan tämän kaupungin Kaldealaisten käsiin ja Nebukadressarin, Babelin kuninkaan, käsiin ja hän on sen valloittava.
29. Ja tätä kaupunkia vastaan sotivaiset Kaldealaiset tulevat ja sytyttävät tämän kaupungin tuleen ja polttavat sen ja ne huoneet, joiden katoilla he suitsuttivat Baalille ja uhrasivat juomauhrinsa muille jumalille, vihoittaaksensa Minua.
30. Sillä Israelin lapset pojat ja Juudan lapset pojat ovat tehneet, mitä Minun silmissäni on pahaa *ra' rah* | *hara* 7451, nuoruudestansa asti; sillä Israelin lapset pojat vihoittivat vaan Minua kätensä töillä, sanoo *n'um-YHWH*.
31. Sillä vihakseni ja julmuudekseni on tämä kaupunki ollut Minulle siitä päivästä asti, jona he sen rakensivat, tähän päivään asti, että Minä sen syöksisin pois kasvojeni edestä,
32. kaiken Israelin lasten ja Juudan lasten pahuuden *ra' rah* | *Kal-raat* 7451 tähden, jonka he tekivät vihoittaaksensa Minua, he, heidän kuninkaansa, ruhtinaansa, pappinsa ja profettansa, Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat.
33. Ja he käänivät Minulle seljän eikä kasvot; ja vaikka Minä heitä tuon tuostakin annoin opettaa, eivät he kuulleet *shom'iym /shama* eivätkä totelleet *laqachat kuria musar /muwcar*.
34. Ja he panivat kauhistuksensa *shiQutzeyhem /shiqquts* siihen huoneeseen, joka Minun Nimeni mukaan nimitetään, saastuttaaksensa *l'taMo /tame* sitä,
35. ja rakensivat Baalin kukkulat, jotka ovat Ben-Hinnomin laaksossa, käyttäöksensä poikansa ja tyttärensä tulesa Molokille, jota en Minä heitä käsenyt, eikä se ole mieleeni johtunut, että semmoisia kauhistuksia tehtäisiin jolla he saattoivat Juudan syntiä tekemään.
36. Ja nyt, näin sanoo sentähden **YHWH Elohey** Yis'rael tästä kaupungista, jota te sanotte, että se annetaan Babelin kuninkaan käsiin, miekan, näljän, ja ruttotaudin pakosta:
37. Katso, Minä kokoan heitä kaikista maakunnista, joihin Minä olen heitä hajottanut vihassani ja julmuudessani ja suuressa kiivaudessa, ja palautan heidät tähän paikkaan ja annan heidän turvallisesti asua.
38. Ja he saavat olla Minun oma kansani, ja Minä olen oleva heidän **LElohiym**.
39. Ja Minä annan heille yhden sydämmen ja yhden tien, pelkäämään Minua kaikkina päivinä, hyväksi heille ja lapsillensa pojillensa heidän jälkeensä.
40. Ja Minä teen heidän kanssansa ijankaikkisen liiton, etten käänny pois heistä, heille hyvää tekemästä; ja minun pelkoni annan Minä heidän sydämmiinsä, etteivät luovu minusta.
41. Ja Minä olen heistä iloitseva, tehdäkseni heille hyvää, ja istutan heitä tähän maahan totuudessa koko sydämmestäni ja koko sielustani.
42. Sillä näin sanoo **YHWH**; niinkuin Minä olen tuottanut tämän kansan päälle kaiken tämän suuren onnettomuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451, niin olen tuottava heidän ylitsensä kaiken sen hyvän, jonka Minä heistä puhun.
43. Ja peltoja ostetaan vielä tässä maassa, josta te sanotte: se on autiona ilman ihmisiä ja eläimiä, se annetaan Kaldealaisten käsiin.

44. Peltoja vielä rahalla ostetaan ja kirjaan kirjoitetaan ja sinetillä lukitaan ja todistajilla todistetaan Benjaminin maassa ja Jerusalemin ympäristöllä ja Juudan kaupungeissa ja vuoren kaupungeissa ja alangon kaupungeissa ja etelän kaupungeissa sillä Minä käännän heidän vankeutensa, sanoo *n'um-YHWH*

33. LUKU

d'var-YHWH Sana tuli toisen kerran Jeremialle, kun hän vielä oli vangittuna vankihuoneen pihassa, sanoen:

2. Näin sanoo **YHWH** *osaH /asah*, joka sen tekee **YHWH** *Yotzer /Yatsar otaH /eth* - Potter eli Jeshua itse, joka sen toimittaa valmistaaksensa sen, **YHWH** on Hänen Nimensä:
3. Huuda Minua, niin Minä vastaan sinua ja ilmoitan sinulle suuria ja vaikeita *uv'tzurot /batsar* saavuttamaton asioita, joita et tiedä.
4. Sillä näin sanoo **YHWH Elohey** *Yis'rael*, tämän kaupungin huoneista, ja Juudan kuningasten huoneista, jotka ovat hajoitetut valleja varten ja miekkaa varten,
5. kun tullaan sotimaan Kaldealaisia vastaan, ja täyttämään ne ihmisten ruumiilla, jotka Minä olen lyönyt vihassani ja julmuudessani ja joiden kaiken pahuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451 tähden Minä olen peittänyt kasvoni tältä kaupungilta:
6. Katso, *Minä* panen sille parantavaa voidetta ja lääkettä, ja parannan heitä, ja avaan heille runsaasti rauhaa *shalom* ja totuutta *we'emeth*.
7. Ja *Minä* käännän Juudan vankeuden ja Israelin vankeuden ja rakennan heitä niinkuin alussa,
8. [*Jeshua teot:*] *Ja puhdistan* heitä kaikista heidän rikoksistansa *avon* perversity, joilla he ovat tehneet syntiä *Minua* vastaan, ja annan anteeksi *w'salach'Tiy /calach* kaikki heidän rikoksensa joilla he ovat tehneet syntiä *Minua* vastaan, joilla he ovat luopuneet *Minusta*.
9. Ja se = *vrt ed. lause* = **Jeshua** | Halle; "kaupunki" -sanaa ei ole|

Ja se on oleva *Minulle* ilonimeksi *Sason*, ylistykseksi *lit'hiLah* ja kaunistukseksi *ul'tiferet* ornament kaikille maan *haaretz* kansoille, jotka kuulevat kaikkea sitä hyvää, kuin *Minä* teen heille; ja he pelkäävät *ufachadu /pachad* ja vapisevat *w'rag'zu /ragaz* kaiken sen hyvän ja kaiken sen rauhan tähden, jonka *Minä* olen heille toimittava.

10. Näin sanoo **YHWH**: vielä kuullaan tässä paikassa, jossa te sanotte: se on autio, ilman ihmisiä, ja ilman eläimiä, - Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, jotka ovat hävitetyt, ilman ihmisiä, ja ilman asukkaita ja ilman eläimiä, -

11. riemun ääni ja ilon ääni, yljän ääni ja morsiamen-ääni, niiden ääni, jotka sanovat: "kiittäkää **YHWH Tz'vaot**, sillä **YHWH** on hyvä, sillä ijankaikkisesti pysyy Hänen laupeutensa* *chas'Do /cheded*; - niille, jotka tuovat kiitosuhria **YHWH** huoneeseen; sillä Minä käännän tämän maan vankeuden niinkuin alussa *K'varisHonah /Ri'shown* ensimmäinen [*Jeshua*], **sanooYHWH**.

[alussa maa oli autio ja tyhjä: silloin Jeshua, YHWH töitten ensimmäinen, esikoinen, loi autioituneen maan (ra' ra-tuhotun; kts.Hesek.28) uudelleen ihanaksi, varustettuna ihmiselle, asuttavaksi kts. Snl.8]

12. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: vielä on tässä paikassa, joka on niin hävitetty, ettei siellä ole ihmistä eikä eläimiä, ja kaikissa sen kaupungeissa on oleva paimenten majoja, jotka laumojansa paimentavat.

13. Vuoren kaupungeissa ja alangon kaupungeissa ja etelän kaupungeissa ja Benjaminin maalla ja Jerusalemin ympäristöllä ja Juudan kaupungeissa vielä lampaat kävelevät lukijan *moneh /manah* enumerate, lampaanlaskija, lauman arvioija käten alla, sanoo **YHWH**

14. Katso, ne päivät tulevat, sanoo *n'um*-**YHWH**, jolloin Minä herätän hyvän sanani, jonka olen puhunut Israelin huoneesta.

15. Niinä päivinä ja sillä ajalla kasvatan Minä Davidille vanhurskaan Vesan *atz'miyeh /tsamach* = **Jeshua**, joka on toimittava oikeuden *mishpat* tuomio ja vanhurskauden *tzadaqah* maan päällä.

16. Niinä päivinä vapahdetaan *TiUasha /Yasha* -**Jeshua**- Juuda, ja Jerusalem *wIyruShalaim* perustettu nimelle Shalom, on asuva turvassa, ja näin Hän [**Jeshua**] nimitetään:

YHWH Tzid'genu MESSIAS

(Halle: meidän vanhurskaudemme)."

Jerusalem: *wIyruShalaim* = perustettiin nimelle Shalom, kuninkaanaan oli

Melchisedek eli Rauhan ruhtinas, sittemmin jumalattomat 'ra' rah-jerut' valtasivat sen ja uudelleen nimesivät sen nimellä: '**maahanpoljettu rauha**'.

17. Sillä näin sanoo **YHWH**: ei ole Davidilta puuttuva miestä, joka Israelin huoneen istuimella istuu.

18. Ja papeilta ja Leviläiseltä ei ole puuttuva miestä Minun kasvojeni edestä, joka uhraa polttouhrit ja sytyttää ruokauhrit ja toimittaa teurasuhrit joka aika.

19. Ja YHWH Sana tuli Jeremialle, sanoen:

20. Näin sanoo **YHWH** jos te voitte rikkoa Minun liittoni päivästä ja Minun liittoni yöstä, ettei enää ole päivää eikä yötä aikanansa,

21. niin rikotaan Minunkin liittoni Davidin, Minun palvelijani kanssa, ettei hänellä ole istuimellansa poikaa kuninkaana hallitsemassa, ja Minun palvelijaini Leviläisten pappien kanssa.

22. Niinkuin ei taivaan joukkoa lueta, eikä meren santaa mitata, niin enennän Minä Davidin, Minun palvelijani, siemenen ja Leviläiset, jotka Minua palvelevat.

23. Ja *D'var*-**YHWH** Sana tuli Jeremialle, sanoen:

24. Etkö nähnyt, mitä tämä kansa puhuu, sanoen: "ne kaksi sukukuntaa jotka **YHWH** valitsi, on Hän hyljännyt?" He halveksivat Minun kansaani, niinkuin ei se enää olisikaan kansa heidän edessänsä.

25. Näin sanoo **YHWH**: jos ei Minun liittoni päivästä ja yöstä olemassa ole, jos en ole määrännyt taivaan ja maan sääntöjä,

26. niin olen myöskin hylkäävä Jaakobin ja Minun palvelijani Davidin siemenen, niin etten hänen siemenestänsä ota niitä, jotka hallitsevat Abrahamin, Isaakin, ja Jaakobin siementä; sillä Minä käännän heidän vankeutensa ja armahdan *w'richam'Tiyim / racham* hyväillä, rakastaa sääliä heitä.

34. LUKU

Tämä on se Sana, joka tuli Jeremialle **YHWH**, kun Nebukadressar, Babelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki, jotka hänen vallassansa olivat, maan valtakunnat, ja kaikki kansat sotivat Jerusalemia ja kaikki sen kaupunkeja vastaan, sanoen:

2. Näin sanoo **YHWH Elohey** Yis'rael: mene puhuttelemaan Sedekiaa, Juudan kuningasta. ja sano hänelle: näin sanoo **YHWH**: katso, Minä annan tämän kaupungin Babelin kuninkaan käsiin, ja hän on sen tulella polttava.

3. Ja sinä et pelastu hänen kädestänsä, vaan otetaan totisesti kiinni, ja hänen käsiinsä sinä annetaan, ja silmäsi näkevät Babelin kuninkaan silmät, ja hän on suusta suuhun sinua puhutteleva, ja sinä olet tuleva Babeliin.

4. Kuitenkin kuule *D'var*-**YHWH** sana, Sedekia, Juudan kuningas: näin sanoo **YHWH** sinusta: sinä et ole miekkaan kuoleva.

5. Sinä saat rauhassa kuolla, ja niinkuin he polttivat sinun isillesi, entisille kuninkaille, jotka olivat ennen sinua, niin he polttivat sinullekin, ja "voi, herra!" he sinustakin valittavat; sillä Minä olen sen puhunut, sanoo *n'um*-**YHWH**.

6. Ja profetta Jeremia puhui nämä sanat Sedekialle, Juudan kuninkaalle, Jerusalemissa,

7. silloin kun Babelin kuninkaan sotajoukot sotivat Jerusalemia vastaan ja kaikkia Juudan jääneitä kaupungeita vastaan, Lakista ja Asekaa vastaan; sillä nämä olivat jääneet jällelle Juudan linnoitetuista kaupungeista.

8. Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle **YHWH**, sen jälkeen kuin kuningas Sedekia oli tehnyt liiton kaiken sen kansan kanssa, joka oli Jerusalemissa, julistaaksensa heille vapauden.

9. että jokainen päästäisi orjansa ja jokainen piikansa, hebrealaisen miehen ja hebrealaisen naisen vapaaksi, ettei kukaan pitäisi juudalaista veljeänsä orjanansa.

10. Ja sen kuulivat kaikki ruhtinaat ja koko kansa, jotka olivat tehneet liiton päästää kukin orjansa ja kukin piikansa vapaaksi, niin etteivät heitä orjinansa pitäisi; ja he olivat kuuliaisat ja päästivät.

11. Mutta jälestäpäin he taas ottivat takaisin ne orjat ja piikat, jotka he olivat päästäneet vapaaksi, ja ottivat heitä pakolla orjiksi ja piioiksi.

12. Ja *d'var*-**YHWH** sana tuli Jeremialta **YHWH**, sanoen:

13. Näin sanoo **YHWH Elohey** Yis'rael: Minä tein liiton teidän isäinne kanssa sinä päivänä, jona Minä saatoin heitä ulos Egyptin maalta orjuuden huoneesta, sanoen:

14. Seitsemän vuoden kuluttua te päästäkäätkin kukin veljensä, hebrealaisen, joka on myönyt itsensä sinulle; ja hän olkoon orjanasi kuusi vuotta, ja päästä hän sitte vapaaksi tyköäsi." Mutta ei teidän isänne kuulleet Minua, eivätkä kallistaneet korvaansa.

15. Vaan te olette tänä päivänä kääntyneet ja tehneet mitä on oikeata Minun silmissäni, julistamalla vapauden kukin lähimmäisellensä; ja te olette tehneet liiton Minun kasvojeni edessä siinä huoneessa joka on nimitetty Minun nimeni mukaan;

16. Mutta te olette taas kääntyneet pois ja saastuttaneet Minun Nimeni ja ottaneet takaisin kukin orjansa ja kukin piikansa, jotka olitte vapaiksi päästäneet heidän omaan valtaansa, ja pakoititte heitä olemaan teille orjina ja piikoina.

17. Sentähden, näin sanoo **YHWH**: te ette Minua kuulleet, kuuluttaessanne vapautta kukin veljellensä ja kukin lähimmäisellensä; katso, Minä julistan teille vapauden, sanoo *n'um*-**YHWH**, miekkaan ja ruttotautiin ja nälkään, ja annan teitä vaivattaviksi kaikille maan valtakunnille.

18. Ja Minä teen nämä liittoni rikkoneet miehet, jotka eivät pitäneet sen liiton sanoja, jonka he tekivät Minun kasvojeni edessä, sen vasikan kaltaiseksi, jonka he kahtia leikkasivat ja jonka kappalten välitse he kävivät.

19. Juudan ruhtinaat ja Jerusalemin ruhtinaat ja hoviherrat ja papit ja koko maan kansan, jotka kävivät vasikan kappaleitten välitse,

20. ne Minä annan heidän vihollistensa käsiin, jotka etsivät heidän sielujansa; ja heidän ruumiinsa tulevat ruuaksi taivaan linnuille ja maan pedoille.

21. Ja Sedekian, Juudan kuninkaan, ja hänen ruhtinaansa annan Minä heidän vihollistensa käsiin ja niiden käsiin, jotka etsivät heidän sielujansa, ja Babelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on lähtenyt heidän luotansa.

22. Katso, Minä käsken, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja palautan heidät tätä kaupunkia vastaan, sotimaan sitä vastaan ja sitä valloittamaan ja tulella polttamaan, ja Juudan kaupungit teen Minä autioiksi ilman asukkaita.

35. LUKU

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle **YHWH** Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan päivinä, sanoen:

2. Mene Rekabilaisten huonekunnan tykö ja puhuttele heitä, ja vie heitä **YHWH** huoneeseen, yhteen kammioon ja anna heidän juoda viiniä.

3. Ja minä otin Jasanjan, Jeremian pojan, Habasanjan pojan, sekä hänen veljensä, ja kaikki hänen poikansa ja koko Rekabilaisten huonekunnan,

4. ja vein heidät **YHWH** miehen Hananin, Jigdalan pojan, ~~lasten~~ poikien kammioon, ruhtinasten kammion vieressä, joka on kynnystä vartioivan Maasejan, Sallumin pojan kammion yläpuolella.

5. Ja minä asetin Rekabilaisten huonekuntalaisten eteen maljoja täynnä viiniä sekä pikaria ja sanoin heille: "juokaat viiniä".

6. Mutta he vastasivat: "emme juo viiniä; sillä isämme Jonabad, Rekabin poika, on käskenyt meitä ja sanonut: älkää te, eikä teidän ~~lapsenne~~ poikanne juoko viiniä ikinä!
7. Älkää myöskään rakentako huoneita ja älkää kylvökö siementä ja älkää istuttako viinimäkiä, älköönkä niitä teillä olko, vaan asukaat majoissa kaikkina elämänne päivinä, että eläisitte kauan siinä maassa, jossa te muukalaisina olette.
8. Ja me olemme kuuliaiset isämme Jonabadin, Rekabin pojan, äänelle kaikissa, mitä hän meille sääsi, niin ettemme juo viiniä kaikkina elinpäivinä, emme itse eikä vaimomme eikä poikamme eikä tyttäreemme,
9. ja emme rakenna huoneita asuaksemme; eikä meillä ole viinimäkiä, eikä peltoja, eikä kylvöksiä;
10. vaan me asumme majoissa ja olemme kuuliaiset ja teemme kaikissa, niinkuin meidän isämme Jonabad meitä käski.
11. Ja tapahtui, kun Nebukadressar, Babelin kuningas, tuli tätä maata vastaan, että me sanoimme: tulkaat, menkäämme Jerusalemiin Kaldealaisten sotajoukkojen edestä ja Syrialaisten sotajoukon edestä; ja niin me asumme Jerusalemissa.
12. Silloin tuli *D'var*-**YHWH** sana Jeremialle, sanoen:
13. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: ettekö tottele kuria, kuullaksenne Minun sanojani? sanoo *el-D'varay n'um*-**YHWH**.
14. Pidetäänhän Jonadabin, Rekabin pojan, sanat, joka kielsi poikansa juomasta viiniä; ne eivät juo viiniä tähän päivään asti, sillä he kuulevat isänsä käskyä. Ja Minä olen puhunut teille tuon tuostaakin, mutta ette ole kuulleet Minua.
15. Olen myös lähettänyt teille kaikki Minun palvelijani profetat tuon tuostakin ja sanoen: "kääntykää kukin pahalta *ra' rah* | *haraah* 7451 tieltänsä, ja parantakaat tekonne älkäätkä vaeltako muiden *elohiyim* jäljissä, niitä palvellaksenne, niin saatte asua siinä maassa, jonka Minä annoin teille ja teidän isillenne." Mutta ette ottaneet vaaria ettekä kuulleet Minua.
16. Jonadabin, Rekabin pojan, ~~lapset~~ pojat ovat pitäneet isänsä käskyn, jonka hän heille käski, mutta tämä kansa ei kuule Minua.
17. Sentähden näin sanoo **YHWH Elohey Tz'vaot, Elohey** Yis'rael: katso, Minä tuon Juudan yli ja kaikkien Jerusalemin asukasten yli kaiken sen onnettomuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451, jonka olen heistä puhunut, sentähden että Minä olen puhunut heille ja he eivät ole kuulleet, olen huutanut heille, mutta he eivät ole vastanneet.
18. Ja Reabilaisten huonekunnalle sanoi Jeremia: näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: koska te olette kuulleet teidän isänne Jonadabin käskyä, ja pitäneet kaikki hänen käskynsä ja tehneet kaikissa niinkuin hän on teille käskenyt,
19. sentähden sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael näin: ei Jonadabilta, Rekabin pojalta, ole puuttuva miestä, joka aina seisoo Minun edessäni.

36. LUKU

Ja tapahtui Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuotena, että tämä sana tuli Jeremialle **YHWH**, sanoen:

2. Ota itselles kirjakääry *m'giLat-sefer /cepher* ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka Minä olen puhunut sinulle Israelista ja Juudasta ja kaikista kansoista, siitä päivästä asti, jona Minä sinua puhuttelin, Josian päivästä alkaen aina tähän päivään asti.

3. Kukaties Juudan huone, kun he kuulevat kaikkea sitä onnettomuutta *ra' rah | haraah 7451*, jota Minä aivon tehdä heille, kääntyisi kukin pahalta tieltänsä, ja Minä antaisin heille anteeksi heidän rikoksensa ja syntinsä.

4. Silloin Jeremia kutsui Barukin, Nerijan pojan, ja Baruk kirjoitti Jeremian suusta kirjakääryyn kaikki **YHWH** sanat, jotka Hän oli hänelle puhunut.

5. Ja Jeremia käski Barukia ja sanoi: "minä olen vangittu, en voi tulla **YHWH** huoneeseen.

6. Mutta mene sinä ja lue tästä kirjasta, jonka olet minun suustani kirjoittanut, **YHWH** sanat kansan korvissa **YHWH** huoneessa paastopäivänä; ja lue ne myöskin koko Juudan korvissa, jotka tulevat kaupungeistansa.

7. Kukaties he nöyryyttävät itsensä rukouksessa **YHWH** eteen ja kääntyvät kukin pahalta *ra' rah | haraah 7451* tieltänsä; sillä suuri on se viha ja julmuus, jonka **YHWH** on puhunut tätä kansaa vastaan."

8. Ja Baruk, Nerijan poika, teki kaikki niinkuin profetta Jeremia hänelle käski ja luki **YHWH** sanat kirjasta *vaSefer* **YHWH** huoneessa.

9. Ja tapahtui Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, viidentenä vuotena ja yhdeksännellä kuukaudella, että kuulutettiin paasto **YHWH** edessä kaikelle kansalle Jerusalemissa ja kaikelle kansalle, joka tulee Juudan kaupungeista Jerusalemiin.

10. Ja Baruk luki siitä kirjasta Jeremian sanat **YHWH** huoneessa Gemarjan, Safanin pojan, kirjoittajan, kammiossa ylimmäisessä esikartanossa, *Beyt-YHWH* huoneen uuden portin ovella, koko kansan kuullen.

11. Kun Mikaja, Gemarjan poika, Safanin pojan, kuuli kaikki **YHWH** sanat siitä kirjasta,

12. meni hän alas kuninkaan huoneeseen kirjoittajan kammioon, ja katso, siellä olivat kaikki ruhtinaat istumassa: Elisama, kirjoittaja, ja Delaja, Semajan poika, ja Elnatan, Akborin poika, ja Gemarja, Safanin poika, ja kaikki ruhtinaat.

13. Ja Mikaja ilmoitti heille kaikki sanat, jotka hän oli kuullut Barukin lukevan kirjasta kansan kuullen.

14. Silloin kaikki ruhtinaat lähettivät Jehudin, Netanjan pojan, Kusin pojan, Barukin tykö sanomaan: "se kääry, josta sinä luit kansan korvissa, ota se käteesi ja tule!" Ja Baruk, Nerijan poika, otti kirjakääryyn käteensä ja tuli heidän tykönsä.

15. Ja he sanoivat hänelle: "istu ja lue se meidän kuullen." Ja Baruk luki heidän kuullen.

16. Ja tapahtui heidän kuullessansa kaikki nämä sanat, että he peljästyivät toinen toisensa kanssa ja sanoivat Barukille: "meidän täytyy ilmoittaa kuninkaalle kaikki nämä sanat." (*peljästyys*: luettu SANA 'upposi' kuulijoihin syvemmin kuin Mikajan 'raportti')

17. Ja he kysyivät Barukilta, sanoen: "ilmoita meille, mitenkä olet kirjoittanut kaikki nämä sanat hänen suustansa."
18. Ja Baruk sanoi heille: "suullisesti hän luki minulle kaikki nämä sanat ja minä kirjoitin ne musteella kirjaan."
19. Ja ruhtinaat sanoivat Barukille: "mene, kätke itsesi, sinä ja Jeremia, älköönkä kukaan tietäkö, missä te olette".
20. Ja he tulivat kuninkaan tykö esikartanoon; mutta kirjan he olivat he jättäneet Elisaman, kirjoittajan kammioon. Ja he ilmoittivat kuninkaan kuullen kaikki nämä sanat. (*"kuninkaan tykö"*: Jeremian kirjan kuninkaat eivät tunnu olevan aikajärjestyksessä, tässä valhekynä ei kykene edes kuninkaan nimeä tuomaan esiin. Sidkia oli 'tämän jakson' viimeinen Juudan kuningas, valtansa /juudan valtakunta, päättyi kun Babel/Nebukadressar täystuhosi Jerusalemin)
21. Niin kuningas lähetti Jehudin ottamaan kirjakäärin; ja hän otti sen Elisaman kirjoittajan kammioista, ja Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen edesssä seisovien ruhtinasten kuullen.
22. Mutta kuningas istui talvihuoneessa yhdeksännellä kuukaudella; ja hiiipata oli palamassa hänen edesssä.
23. Niin tapahtui, Jehudin luettua kolme tahi neljä sivua, että hän leikkasi sen kynäveitsellä rikki ja heitti sen tuleen, joka oli hiilipadassa, kunnes koko kirjakäärin kului tulesa, joka oli hiilipadassa.
24. Ja he eivät peljästyneet eivätkä vaatteitansa repineet, ei kuningas eikä hänen palvelijansa, jotka kuulivat nämä sanat.
25. Ja vaikka Elnatan ja Delaja ja Gemarja rukoillivat kuningasta, ettei hän polttaisi kirjakäärin, ei hän heitä kuullut.
26. Vieläpä kuningas käski Jerahmeelin, kuninkaan pojan, ja Serajan, Asrielin pojan, ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottamaan kiinni Baruk kirjoittajaa ja Jeremia profettaa. Mutta **YHWH** kätki heitä.
27. Ja *d'var*-**YHWH** sana tuli Jeremialle, kuninkaan poltettua tuon kirjakäärin, ja ne sanat, jotka Baruk oli kirjoittanut Jeremian suusta, sanoen:
28. Ota taas itsellesi toinen kirjakäärin ja kirjoita siihen kaikki entiset sanat, jotka olivat ensimmäisessä kirjakäärinssä, jonka *Jojakim (eli Konja)*, Juudan kuningas poltti.
29. Ja Jojakimista, Juudan kuninkaasta, pitää sinun sanoman: näin sanoo **YHWH**: sinä poltit tuon kirjan ja sanoit: miksi kirjoitit siihen, sanoen: Babelin kuningas tulee totisesti ja hävittää tämän maan ja lopettaa siitä ihmiset ja eläimet?"
30. Sentähden, näin sanoo **YHWH** Jojakimista, Juudan kuninkaasta: ei hänellä ole oleva ketään Davidin istuimella istumassa, ja hänen ruumiinsa heitetään alttiiksi helteelle päivällä ja vilulle yöllä.
- 31 Ja Minä kosten hänessä ja hänen siemenesssä ja kaikissa hänen palvelijoissansa heidän rikoksensa ja tuotan heidän päällensä ja Jerusalemin asukasten päälle ja Juudan miesten päälle kaiken sen onnettomuuden, *ra' rah* | *Kal-haraah* **7451** jonka Minä olen heistä puhunut, mutta he eivät ole kuulleet.
32. Niin Jeremia otti toisen kirjakäärin ja antoi Barukille, Nerijan pojalle kirjoittajalle. Ja hän kirjoitti siihen Jeremian suusta kaikki sen kirjan sanat, jonka Jojakim, Juudan kuningas, poltti tulesa, ja lisäsi siihen vielä useita muita samankaltaisia sanoja.

37. LUKU

Ja Sedekia Sidkia, Josian poika, tuli kuninkaana hallitsemaan Konjan, Jojakimin pojan sijaan; sillä Nebukadressar, Babelin kuningas teki hänen kuninkaaksi Juudan maassa.

2. Mutta ei hän kuullut eikä hänen palvelijansa eikä maan kansa **YHWH** sanoja, jotka Hän puhui profetta Jeremian kautta.

3. Ja kuningas Sedekia lähetti Jehukalin, Selemjan pojan, profetta Jeremian tykö sanomaan: "rukoile meidän edestämme **EL-YHWH Eloheynu**."

4. Sillä Jeremia kävi ulos ja sisälle kansan keskellä, eikä häntä pantu vankihuoneeseen.

5. Ja Faraon sotajoukko oli lähtenyt Egyptistä; ja Jerusalemia piirittävät Kaldealaiset olivat kuulleet sanoman heistä ja menneet pois Jerusalemin edustalta.

6. Ja *D'var*-**YHWH** sana tuli profetta Jeremialle, sanoen:

7. Näin sanoo **YHWH Elohey** Yis'rael: sanokaat näin Juudan kuninkaalle, joka teidät lähetti Minun luokseni kysymään Minua: Katso, Faraon, teidän avuksenne lähtenyt, sotajoukko menee takaisin omaan maahansa Egyptiin.

8. Ja Kaldealaiset palajavat ja sotivat tätä kaupunkia vastaan ja valloittavat sen ja polttavat tulella.

9. Sentähden sanoo **YHWH** näin: älkäätkö pettäkö sielujanne, sanoen: "Kaldealaiset menevät ijäksi pois meidän luotamme"; sillä eivät he mene pois.

10. Sillä vaikka te löisitte koko Kaldealaisten teitä vastaan sotivan joukon ja heitä jäisi vaan haavoitettuja miehiä, niin he kukin majassansa nousisivat ja polttaisivat tämän kaupungin tulesa.

11. Ja tapahtui, Kaldealaisten sotajoukon mentyä pois Jerusalemin edustalta, Faraon sotajoukon tähden,

12. että Jeremia läksi Jerusalemistä mennäksensä Benjaminin maahan ottamaan sieltä osansa kansan keskeltä.

13. Ja kun hän tuli Benjaminin porttiin, oli siellä vartion päällikkö, nimeltä Jerija, Selemjan poika, Hananjan pojan; tämä tarttui profetta Jeremiaan ja sanoi: "Kaldealaisten puolelle olet sinä pakenemassa."

14. Ja Jeremia sanoi: "se on valhe! en ole pakenemassa Kaldealaisten puolelle." Mutta Jerija ei kuullut Jeremiaa, vaan otti hänet kiinni ja vei hänet ruhtinasten tykö.

15. Ja ruhtinaat purkivat vihansa Jeremiaa vastaan ja löivät häntä ja panivat hänet vankihuoneeseen Jonatanin, kirjoittajan taloon; sillä sen he olivat tehneet vankihuoneeksi.

16. Kun Jeremia oli tullut vankihuoneen luoliin ja istunut siellä monta päivää,

17. lähetti kuningas Sedekia noutamaan häntä. Ja kuningas puhutteli häntä omassa huoneessansa salaisesti ja sanoi: "onko mikään sana **YHWH**?" Jeremia sanoi: "on". - Ja hän sanoi: "Babelin kuninkaan käsiin sinä annetaan."

18. Ja Jeremia sanoi kuningas Sedekialle: "mitä minä olen rikkonut sinua, ja sinun palvelijoitasi vastaan, koska te olette panneet minut vankihuoneeseen?"
19. Ja missä ovat teidän profettanne jotka teille ennustivat ja sanoivat: ei tule Babelin kuningas teitä vastaan eikä tätä maata vastaan?
20. Ja nyt kuule kumminkin, herra *adoniy* kuningas! Anna rukoukseni tulla sinun eteesi, ja älä lähetä minua takaisin Jonatanin, kirjoittajan huoneeseen, etten siellä kuolisi."
21. Silloin käski kuningas Sedekia, ja he veivät Jeremian vartijoitavaksi vankihuoneen pihassa; ja hänelle annettiin joka päivä yksi leipä leipojan-kadulta, kunnes kaikki leipä loppui kaupungista. Ja Jeremia asui vankihuoneen pihassa.

38. LUKU

Mutta Sefatja, Mattanin poika, ja Gedalja, Pashurin poika, ja Jukal, Selamjan poika, kuulivat ne sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle, sanoen:

2. "Näin sanoo **YHWH**: se joka jääpi tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään ja ruttotautiin, mutta se, joka menee ulos kaldealaisten tykö, jääpi elämään, ja hänen sielunsa on oleva hänelle saaliiksi ja hän saa elää.
3. Sillä näin sanoo **YHWH**: totisesti annetaan tämä kaupunki Babelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja hän sen valloittaa."
4. Ja ruhtinaat sanoivat kuninkaalle: "tapettakoon tämä mies, sillä hän heikontaa tähän kaupunkiin jäljelle jääneiden sotamiesten käsiä, kun hän puhuu heille tällaisia sanoja. Sillä ei se mies etsi tämän kansan parasta vaan vahinkoa *ra' rah | im-l'raah* 7451."
5. Niin kuningas Sedekia sanoi: "katso, hän on teidän käsissänne; sillä kuningas ei voi mitään teitä vastaan."
6. Ja he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkijan, kuninkaan pojan, kaivoon, joka oli vankihuoneen pihassa, ja he laskivat Jeremian alas köysillä. Kuopassa ei ollut yhtään vettä, vaan ainoastaan mutaa; ja Jeremia vajosi mutaan.
7. Ja Ebedmelek *eved melekh* eunuch of Zedekiah, etiopialainen *haKushiy* Cushite hoviherra, joka oli silloin kuninkaan huoneessa, kuninkaan istuessa Benjaminin portissa, sai kuulla heidän heittäneen Jeremian kaivoon.
8. Ja Ebedmelek läksi kuninkaan huoneesta ja puhutteli kuningasta sanoen:
9. Herrani *adoniy* kuningas! Pahasti *ra' a* 7489 ovat miehet tehneet kaikessa, minkä he he profetta Jeremialle tekivät, jonka he heittivät kaivoon; hän kuolee siellä pian nälkään, sillä ei ole yhtään leipää enää kaupungissa."
10. Silloin käski kuningas Ebedmelekiä, etiopialaista, ja sanoi: ota kolmekymmentä miestä täältä kanssasi ja nosta Jeremia ylös kaivosta, ennenkuin hän kuolee."
11. Ja Ebedmelek otti miehet myötänsä, ja meni kuninkaan huoneeseen, tavarahuoneen alle, ja otti sieltä revittyjä ja kuluneita vaaterepaleita ja heitti ne köysien kanssa Jeremialle kaivoon.

12. Ja Ebedmelek, etiopialainen, sanoi Jeremialle: "pane nuo revityt ja kuluneet vaaterepaleet kainaloihisi köysien alle." Ja Jeremia teki niin.
13. Ja he vetivät Jeremian köysillä ja nostivat hänet ylös kaivosta. Ja Jeremia asui vankihuoneen pihassa.
14. Ja kuningas Sedekia lähetti noutamaan profetta Jeremiasta tykönsä, kolmanteen sisäänkäytävään **YHWH** huoneessa. Ja kuningas sanoi Jeremialle: "minä kysyn sinulta asian; älä salaa minulta mitään."
15. Ja Jeremia sanoi Sedekialle: "jos minä ilmoitan sinulle, etköhän tappane minua? Ja jos neuvon sinua, et sinä tottele minua."
16. Niin vannoi kuningas Sedekia Jeremialle salaisesti ja sanoi: "niin totta kuin *Chay-YHWH* elää, joka on luonut meille tämän sielun *et-haNefesh*, en minä tapa sinua enkä anna sinua näiden miesten käsiin jotka etsivät henkeäsi."
17. Ja Jeremia sanoi Sedekialle: "näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael **Elohey**: jos sinä menet ulos Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö, niin jääpi sielusi elämään, eikä tätä kupunkia polteta tulella, vaan sinä saat elää ja huonekuntasi.
18. Mutta jos et mene ulos Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö, niin annetaan tämä kaupunki Kaldealaisten käsiin, ja he sen polttavat tulella; etkä sinäkään pelastu heidän käsistensä."
19. Vaan kuningas Sedekia sanoi Jeremialle: "minä pelkään Kaldealaisten puolelle menneitä Juudalaisia, että he antavat minun heidän käsiinsä, ja ne minua pilkkaavat."
20. Ja Jeremia sanoi: "eivät anna. Kuule kuitenkin **YHWH** ääntä siinä, mitä sanon sinulle, niin sinun käy hyvästi ja sinun sielusi saa elää.
21. Mutta jos et lähde, niin on tämä se sana, jonka **YHWH** minulle ilmoittanut."
22. Katso kaikki Juudan kuninkaan huoneeseen jääneet vaimot viedään ulos Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö, ja he sanovat: "voi, ystäväsi ovat pettäneet ja voittaneet sinut; sinun jalkasi vajosi suohon, ne kääntyivät taaksepäin"
23. Ja kaikki sinun vaimosi ja lapsesi poikasi viedään ulos Kaldealaisten tykö, etkä sinäkään pelastu heidän käsistensä, vaan Babelin kuninkaan käsi sinut käsittää, ja tämä kaupunki pitää tulella poltettaman."
24. Ja Sedekia sanoi Jeremialle: älköön yksikään saako tietää näitä sanoja, ettet kuolisi.
25. Ja jos ruhtinaat saavat kuulla minun puhuneen sinun kanssasi, ja tulevat sinun tykösi ja sanovat sinulle: ilmoita meille, mitä sanoit kuninkaalle, älä salaa meiltä, niin emme sinua tapa; ja mitä sanoi kuningas sinulle?
26. niin sano heille: minä toin anomukseni kuninkaan eteen, ettei hän lähettäisi minua takaisin Jonatanin huoneeseen, siellä kuolemaan."
27. Niin tulivat kaikki ruhtinaat Jeremian tykö ja kysyivät häneltä; ja hän sanoi heille niinkuin kuningas oli hänen käsenyt. Niin he vaikenivat ja jättivät hänet; sillä he eivät saaneet mitään häneltä tietää.
28. Ja Jeremia oli vankihuoneen pihassa siihen päivään asti, jona Jerusalemin valloitettiin.

39. LUKU

Yhdeksäntenä Sedekian, Juudan kuninkaan vuonna, kymmenennellä kuukaudella tuli Nebukadreaasr, Babelin kuningas, kaikkine sotajoukkoineen Jerusalemin eteen ja piiritti sen.

2. Sedekian yhdentenätoista vuotena, neljännellä kuulla, kuun yhdeksäntenä päivänä, voitettiin kaupunki.

3. Silloin tulivat kaikki Babelin kuninkaan ruhtinaat ja asettuivat Keski-porttiin: Nergal-Sareser, Samgar-Nebu, Sarsekim, hoviherrain päällikkö, Nergal Sareser, ylimmäinen teitjä, ja kaikki muut Babelin kuninkaan ruhtinaat.

4. Ja tapahtui, että Sedekia, Juudan kuningas, ja kaikki hänen sotamiehensä, kun näkivät heitä, pakenivat ja läksivät yöllä ulos kaupungista kuninkaan puiston tietä myöten kahden muurin välisestä portista; ja he menivät korven tietä.

5. Mutta Kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sedekian Jerikon korvessa. Ja he ottivat hänet ja veivät Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, tykö Riblaan Hamatin maalla; ja hän julisti hänestä tuomion.

6. Ja Babelin kuningas antoi tappaa Sedekian ~~lapset~~ lapset pojat Riblassa hänen silmänsä nähden; ja kaikki Juudan ylimykset antoi Babelin kuningas tappaa.

7. Ja Sedekian silmät hän puhkasi ja satoi hänet kahdella vaskikahleella viedäksensä häntä Babeliin.

8. Ja kuninkaan huoneen ja kansan huoneet polttivat Kaldealaiset tulella, ja Jerusalemin muurit he hajoittivat.

9. Ja kansan jäännökset: ne jotka vielä olivat jälellä kaupungissa, ja karkurit, jotka olivat hänen puolellensa karanneet, ja jälellä olevan kansan jäännöksen vei Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, vankina Babeliin.

10. Mutta alhaista kansaa, jolla ei mitään ollut, antoi Nebusaradan jäädä Juudan maahan ja antoi heille viinimäkiä ja peltoja, sinä päivänä.

11. Ja Nebukadressar, Babelin kuningas, antoi käskyn Jeremiasta Nebusradanin, henkivartijain päällikön, kautta ja sanoi:

12. "ota hän ja katso hänen parastansa, äläkä tee hänelle mitään pahaa *ra' rah* | *haraah* **7451**, vaan niinkuin hän sanoo sinulle, niin tee hänelle."

13. Silloin lähetti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja Nergal-Sareser, ylimmäinen tietäjä, ja kaikki Babelin kuninkaan valtamiehet, -

14. nämä lähettivät noutamaan Jeremian vankihuoneen pihasta ja antoivat hänet Gedaljalle, (*joka oli Ahikamin poika / Safanin poika*), että hän (Gedalja)veisi hänet kotiinsa. Ja niin hän asui kansan keskellä.

15. Oli myös Jeremialle *d'var*-**YHWH** sana tullut hänen vangittunsa ollessa vankihuoneen pihassa, näin kuuluva:

16. Mene puhumaan Ebedmelekille, etiopialaiselle, ja sano: näin sanoo **YHWH Tze'vaot Elohey** Yis'rael: katso. Minä tuotan Minun Sanani tämän kaupungin päälle onnettomuudeksi *ra' rah* | *haraah* **7451** eikä hyväksi, ja sinun kasvojesi edessä ne sinä päivänä tapahtuvat.

17. Mutta Minä pelastan sinut sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH*, eikä sinua anneta niitten miesten käsiin, joita sinä pelkää.

18. Sillä Minä totisesti päästän sinua, niin ettet kaadu miekkaan, vaan sielusi on oleva sinulle saaliina, koska turvasit Minuun, sanoo *n'um-YHWH*.

40. LUKU

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle **YHWH**, sen jälkeen kun Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli hänet Raamassa vapaaksi päästänyt, otettuansa hänet, joka oli kahleilla sidottu, kaiken Jerusalemin ja Juudan Babeliin vietävän vankijoukon keskeltä.

2. Ja henkivartijain päällikkö antoi noutaa Jeremian tykönsä ja sanoi hänelle:

"**YHWH** sinun **Elohey**, on puhunut tämän onnettomuuden *ra' rah* | *et-haraah* 7451 tälle paikalle.

3. Ja **YHWH** on antanut sen tulla ja on tehnyt niinkuin Hän oli puhunut; sillä te olitte rikkoneet *Kiy-chatatem /chata* **LAYHWH** vastaan, ettekä kuulleet hänen ääntänsä - ja niin on tämä teille tapahtunut.

(*Chata*: miss, (sin), forfeit, lack, explate, repent, lead astray, comdemn)

4. Ja nyt, katso, minä päästän sinut tänä päivänä kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos katsot hyväksi tulla minun kanssani Babeliin, niin tule, minä olen katsova parastasi. Mutta jos ei sinulle kelpaa tulla minun kanssani Babeliin, niin ole tulematta. Katso, koko maa on edessäsi; minne mielestäsi on hyvä ja oikein mennä, sinne mene."

5. Ja kun hän ei vielä kääntynyt pois, sanoi hän: "palaja Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan tykö, jonka Babelin kuningas on pannut Juudan kaupunkien yli ja asu hänen tykönänsä kansan parissa; tahi mene mihin paikkaan ikänä katsot oikeaksi mennä." Ja henkivartijain päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja laski hänet menemään.

6. Ja Jeremia tuli Gedaljan, Ahikamin pojan tykö Mispaan ja asui hänen tykönänsä maahan jääneen kansan keskellä.

7. Kun maalla olevien sotajoukkojen päälliköt ja heidän miehensä saivat kuulla, että Babelin kuningas oli pannut Gedaljan, Ahikamin pojan, maan hallitsijaksi ja antanut hänen haltuunsa miehiä, vaimoja ja lapsia *taph* ja maan alhaisia, joita ei viety vankina Babeliin,

8. niin he tulivat Gedaljan tykö Mispaan: Ismael, Netanjan poika, Johanan ja Jonatan, Kareahin pojat, ja Seraja, Tanhumetin poika, ja Efain, netofatilaisen pojat, ja Jesanja, maakatilaisen poika, he ja heidän miehensä.

9. Ja Gedalja Ahikamin poika, Safanin pojan, vannoi heille ja heidän miehillensä ja sanoi: "älkää peljätkö palvelle kaldealaisia! Asukaat maassa ja palvelkaat Babelin kuningasta, niin teille käy hyvästi.

10. Ja minä, katso minä asun täällä Mispassa, seisoakseni Kaldealaisten edessä, jotka tulevat meidän tykömme; mutta te kootkaat viiniä ja suvituloa ja öljyä ja pankaat astioihinne, ja asukaat kaupungeissanne, jotka te olette omistaneet."

11. Ja myöskin kaikki ne juudalaiset, jotka olivat Moabissa ja Ammonin lasten poikien seassa ja Edomissa ja kaikissa maakunnissa, kuuluivat Babelin kuninkaan antaneen jäännöskunnan jäädä Juudaan ja panneen Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, heitä hallitsemaan.

12. Ja niin palasivat kaikki juudalaiset kaikista paikkakunnista, johon he olivat karkoitettut, ja tulivat Juudan maahan Gedaljan tykö Mispaan. Ja he kokosivat aivan paljo viiniä ja suvituloa.

13. Mutta Johanan, Kareahin poika, ja kaikki maalla olleiden sotajoukkojen päälliköt tulivat Gedaljan tykö Mispaan,

14. ja sanoivat hänelle: "tiedätkö, että Baalis, Ammonin lasten poikien kuningas, on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinua kuoliaaksi?" Mutta ei Gedalja, Ahikamin poika, uskonut heitä.

15. Ja Johanan, Kareahin poika, puhui salaa Gedaljalle Mispassa, lausuen: "minä tahdon mennä lyömään Ismaelin, Netanjan pojan, niin ettei kukaan sitä tiedä. Miksi hän löisi sinut, ja kaikki juudalaiset, jotka sinun tykösi ovat kootut, hajotettaisiin, ja ne, jotka vielä juudasta jääneet ovat, hukkuisivat?"

16. Mutta Gedalja, Ahikamin poika, sanoi Johananille, Kareahin pojalle: "älä tee sitä; sillä valhetta sinä puhut Ismaelistä."

41. LUKU

Mutta seitsemännellä kuukaudella tapahtui, että Ismael, Netanjan poika, Elisaman pojan, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan ylimyksiä, tuli kymmenen miehen kanssa Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö Mispaan; ja he söivät siellä leipää yhdessä Mispassa.

2. Mutta Ismael, Netanjan poika, nousi ja ne kymmenen miestä, jotka hänen kanssansa olivat, ja löi Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, miekalla ja tappoi hänet, jonka Babelin kuningas oli pannut maata hallitsemaan.

3. Ja Ismael löi myös kaikki Juudalaiset, jotka Gedaljan tykönä olivat Mispassa, ja Kaldealaiset, jotka sieltä löytyivät ja sotamiehet.

4. Ja tapahtui toisena päivänä, sittenkuin hän oli tappanut Gedaljan, eikä kenkään siitä vielä tietänyt,

5. että miehiä tuli Sikemistä ja Siilosta ja Samariasta, kahdeksankymmentä miestä ajetulla parralla, revityillä vaatteilla ja itseänsä haavoittamina ja kantaen ruokauhria ja suitsutusta, viedäkseen **YHWH** huoneeseen.

6. Ja Ismael, Netanjan poika, läksi Mispasta heitä vastaan ja yhä vaan itki käydessänsä. Ja kun hän kohtasi heitä, sanoi hän heille: "tulkaat Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö."

7. Mutta heidän tultuansa keskelle kaupunkia, murhasi heidät Ismael, Netanjan poika, hän ja ne miehet, jotka hänen kanssansa olivat, ja heittivät heidät kaivoon.
8. Mutta heidän joukossansa oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: "älä tapa meitä, sillä meillä on piilopaikoissa pellolla nisuja, ohria, öljyä ja hunajaa." Ja hän herkesi, eikä tappanut heitä heidän veljiensä kanssa.
9. Ja kaivo, johon Ismael heitti kaikkien niiden miesten ruumiit, jotka hän oli tappanut, ynnä Gedaljan kanssa, oli se, jonka kuningas Asa oli teettänyt Baesaa, Israelin kuningasta varten; sen täytti Ismael, Netanjan poika, murhatuilla.
10. Ja Ismael vangitsi kaiken kansan jäännöksen, joka oli Mispassa: kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispassa jäljellä olevan kansan, jotka Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan haltuun. Ne vei Ismael, Netanjan poika, vankina pois ja läksi menemään Ammonin ~~lasten~~ poikien puolelle.
11. Mutta kun Johanan, Kareahin poika, ja kaikki sotajoukkojen päämiehet, jotka hänen kanssansa olivat, saivat kuulla kaiken sen pahan *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451, jonka Ismael, Netanjan poika oli tehnyt,
12. ottivat he kaikki miehensä ja läksivät sotimaan Ismaelia, Netanjan poikaa vastaan, ja saavuttivat hänen suuren veden ääressä, joka on Gibeonissa.
13. Ja kun kaikki Ismaelin seurassa oleva kansa näki Johananin, Kareahin pojan, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt, jotka hänen kanssansa olivat, ihastuivat he;
14. ja kaikki kansa, jonka Ismael oli vienyt vangittuna Mispasta, kääntyi ja palasi ja meni Johahahin, Kareahin pojan puolelle.
15. Mutta Ismael, Netanjan poika pääsi kahdeksan miehen kanssa pakoon Johananin edestä ja meni Ammonin ~~lasten~~ poikien tykö.
16. Ja Johanan, Kareahin poika, ja kaikki hänen kanssansa olevat sotajoukkojen päälliköt ottivat kaiken kansan jäännöksen, jonka Ismael, Netanjan poika, oli Mispasta vienyt, sen jälkeen kuin hän oli lyönyt Gedaljan, Ahikamin pojan; miehiä, sotureita, vaimoja, lapsia *taph* ja hoviherroja *cariyc* eunuchs, jotka he olivat Gibeonista palauttaneet.
17. Ja he menivät ja asettuivat Kimhamin majapaikkaan, joka oli lähellä Betlehemia, *lähteäkseen matkustamaan*. (= päätös *Egyptiin lähdöstä tehty!* Päätös oli nyt jo tässä vaiheessa, loppunäytelmät ovat johdon tyypillistä umpikieroa poliittista peliä. Jeremiaa piti halventaa yms.)
18. Kaldealaisten tähden; sillä he pelkäsivät heitä, sentähden että Ismael, Netanjan poika, oli lyönyt Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Babelin kuningas oli pannut maata hallitsemaan.

42. LUKU

Silloin tulivat kaikkien sotajoukkojen päälliköt ja Johanan, Kareahin poika, ja Jesanja, Hosajan poika, ja kaikki kansa pienimmästä suurimpaan asti,

2. ja sanoivat profetta Jeremialle: "anna anomuksemme tulla sinun eteesi ja rukoile meidän edestämme **EL-YHWH Eloheykha**, kaiken tämän jäännöksen edestä; sillä monesta on meitä vähän jäänyt, niinkuin silmäsi näkevät meitä.
3. Ja ilmoittakoon **YHWH Eloheykha**, meille sen tien, jota meidän tulee vaeltaa, ja mitä meidän tulee tehdä."
4. Ja profetta Jeremia sanoi heille: "minä tahdon kuulla teitä; katso, minä olen rukoileva **EL-YHWH Eloheykhem**, sananne mukaan; ja on tapahtuva, että jokaisen sanan jonka **YHWH** teille vastaa, sen minä teille ilmoitan, en salaa teiltä yhtäkään sanaa."
5. Ja he sanoivat Jeremialle: "olkoon **YHWH** meitä vastaan totisena ja uskollisena todistajana, ellemme tee kaiken sen sanan mukaan, jonka **YHWH Eloheykha**, lähettää meille kauttasi.
6. Olkoon se hyvä tai pahaa *ra' rah | w'im-ra 7451*; **YHWH Eloheynu**, ääntä, jonka tykö me sinut lähetämme, tahdomme kuulla, että meille kävisi hyvin, kun olemme kuuliaisit **YHWH Eloheynu** äänelle.
7. Ja tapahtui kymmenen päivän perästä, että *d'var-YHWH* sana tuli Jeremialle.
8. Ja hän kutsui Johanenin, Kareahin pojan, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt, jotka hänen seurassansa olivat, ja koko kansan, pienimmästä suurimpaan asti,
9. ja sanoi heille: näin sanoo **YHWH Elohey** Yis'rael, jonka tykö te minut lähetitte kantamaan teidän rukouksenne hänen kasvojensa eteen:
- 10: Jos te jäätte asumaan tähän maahan, rakennan Minä teitä enkä hävitä, ja istutan teitä enkä juurrita; sillä Minä kadun sitä onnettomuutta *ra' rah | el-haraah 7451*, jonka teille tehnyt olen.
11. Älkäät peljätkö Babelin kuningasta, jonka tähden te olette peloissanne. Älkäät peljätkö häntä, sanoo *n'um-YHWH*, sillä **Minä Olen | Jeshua 'IHoshiy /yasha Vapahtaja** | teidän kanssanne vapahtamassa teitä ja pelastamassa *ulhaTziyl /natsal* teitä hänen kädestänsä.
12. Ja Minä tahdon osoittaa teille laupeuden *rachamiym /racham*, että hän teitä armahtaa *w'richam /racham* ja antaa teidän tulla takaisin omaan maahanne.
13. Mutta jos te sanotte: "emme tahdo jäädä tähän maahan", ettekä kuulekaan **YHWH Eloheykhem** ääntä,
14. vaan sanotte: "ei, vaan Egyptin maalle me lähdemme, ettemme näkisi sotaa emmekä kuulisi vaskitorven ääntä emmekä leivän puutteessa kärsisi nälkää; ja siellä me tahdomme asua !,
15. niin nyt siis kuulkaat *d'var-YHWH* sanaa, te jääneet Juudasta: näin sanoo **YHWH TZ'vaot Elohey** Yis'rael: jos te todellakin asetatte kasvonne mennäksenne Egyptiin ja tulette sinne muukalaisina asumaan,
16. niin on tapahtuva, että miekka, jota te pelkäätte, saavuttaa teitä siellä Egyptin maassa, ja nälkä, joka teitä huolettaa, on teidän jäljissänne ennättävä teitä Egyptissä, ja siellä te kuulette.
17. Ja on tapahtuva, että kaikki ne miehet, jotka ovat kääntäneet kasvonsa tullaksensa Egyptiin, muukalaisina siellä ollaksensa, kuolevat miekkaan ja nälkään ja

ruttotautiin, eikä yksikään pelastu siitä pahasta *ra' rah* | *haraah* 7451 , jonka Minä tuotan heidän päällensä.

18. Sillä näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: niinkuin vihani *aph* ja julmuuteni *chemah* anger poison on vuotanut Jerusalemin asukasten päälle, niin on julmuuteni vuotava teidänkin päällemme, jos te menette Egyptiin, ja tulette kauhistukseksi ja sadatukseksi ja häpeäksi, ettekä enää saa nähdä tätä paikkaa.

19. **YHWH** on puhunut teille, te Juudan jääneet! Älkäätkä menkö Egyptiin; totisesti pitää teidän tietämän, että Minä olen sen tänäpäivänä teidän keskellänne todistanut.

20. Sillä te olette sielujenne vahingoksi eksyneet, kun te lähetitte minut **YHWH Elohiym** tykö, ja sanoitte : " rukoile edestämme **EL-YHWH Eloheykhem**, ja kaikki kuin **EL-YHWH Eloheynu** sanoo, se ilmoita meille, että me sen mukaan tekisimme."

21. Minä olen sen teille ilmoittanut tänä päivänä; mutta te ette kuule **YHWH Eloheykhem** ääntä kaikesta josta Hän on minut teille lähettänyt.

22. Ja nyt, se vakaasti tietäkäätkä, että miekkaan, nälkään ja ruttotautiin te kuolette siinä paikassa, johon te mielite mennä, ollaksenne siellä muukalaisina.

43. LUKU

Ja tapahtui, kun Jeremia oli loppuun asti puhunut kaikelle kansalle kaikki **YHWH Eloheyhem** sanat, jotka **YHWH Eloheyhem** oli hänen kauttansa heille lähettänyt, kaikki nämä sanat,

2. vastasivat Asaria, Hosajan poika ja Johanan, Kareahin poika, ja kaikki ylpeät miehet Jeremialle, ja sanoivat: "sinä puhut valhetta! Ei **YHWH Eloheynu**, lähettänyt sinua eikä sanonut: älkäätkä menkö Egyptiin, olemaan siellä muukalaisina.

3. Vaan Baruk, Nerijan poika, yllyttää sinua meitä vastaan antaaksensa meidät Kaldealaisten käsiin, että ne meidät tappaisivat tahi veisivät meitä vangittuina Babeliin."

4. Ja näin Johanan, Kareahin poika, ja kaikki sotaväen päämiehet ja kaikki kansa eivät tahtoneet kuulla **YHWH** ääntä eivätkä jääneet asumaan Juudan maahan.

5. Vaan Johanan, Kareahin poika, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt ottivat kaikki Juudaan jääneet, ne, jotka kaikista kansoista, joihin he olivat karkoitettut, olivat palanneet asumaan Juudan maassa:

6. miehet ja vaimot ja lapset *taph* ja kuninkaan tyttäret *bath* ja kaikki sielut, jotka Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, luo jättänyt, ja profetta Jeremian ja Barukin, Nerijan pojan,

7. ja menivät Egyptin maalle; sillä eivät kuulleet **YHWH** ääntä. Ja he tulivat Tahpanheseseen.

8. Ja **YHWH** sana tuli Jeremialle Tahpanhesessä, sanoen:

9. Ota käteesi suuret kivet, ja kätke saveen tiilipätsissä, joka on Faraon huoneen kohdalla Tahpanhesessä, Juudan miesten silmäin nähden;

10. ja sano heille: näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: katso, Minä lähetän, ja annan noutaa palvelijani Nebukadressarin, Babelin kuninkaan, ja asetan hänen istuimensa näiden kivien päälle, jotka minä olen kätkenyt, ja hän on levittävä loistavan peitteensä niiden päälle.
11. Ja hän tulee sinne ja lyö Egyptin maata: joka kuolemaan, sille kuolema.; joka vankeuteen; sille vankeus; joka miekkaan, sille miekka.
12. Ja Minä sytytän tulen Egyptin epäjumalain huoneisiin, ja hän on ne polttava ja viepi vankina pois. Ja hän on pukeva päällensä Egyptin maan, niinkuin paimen pukee vaatteensa päälleen, ja lähtee sieltä rauhassa.
13. Ja hän särkee Betsemeksien patsaat, jotka ovat Egyptin maassa; ja Egyptin epäjumalain huoneet on hän tulella polttava.

44. LUKU

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle kaikista Egyptin maalla asuvista Juudalaisista, niistä, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanhesessa, *uv'tach'Pan'ches* Nofissa ja Patros'in maalla, näin kuuluva:

2. "Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451, jonka Minä olen antanut tulla Jerusalemin päälle, ja kaikkien Juudan kaupunkien päälle; ja katso, tänäpäivänä ovat ne hävitettynä, eikä niissä ole yhtään asukasta,
3. heidän pahuutensa *ra' rah* | *raatam* 7451 tähden, jota he tekivät vihoittaaksensa Minua, kun menivät suitsuttamaan muille *lelohiym* ja palvelemaan niitä, joita eivät he tunteneet, ettekä te eikä teidän isännekään.
4. Ja Minä lähetin kaikki Minun palvelijani profetat tuon tuostakin ja sanoin: älkää tehkö tuota kauhistusta *D'var-haToevah /tow'ebah*, jota Minä vihaan *sanetiy /sane*.
5. Mutta he eivät kuulleet, eikä kallistaneet korviensa kääntymään pahuudestansa *ra' rah* | *meraatom* 7451, ja olemaan suitsuttamatta muille *lelohiym*.
6. Sentähden syttyi julmuuteni *chamaty /chemah* heat anger poison fever ja vihani ja paloi Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, ja ne ovat hävitetyksi ja autioksi tulleet, niinkuin ne tänä päivänä ovat.
7. Ja nyt, näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: miksi te teette näin suurta pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 omille sieluillenne, juurineen hävittääksenne teistä miehen ja vaimon, lapsen *'owlel* ja imeväisen *yanaq* Juudan keskeltä, ettei teistä yhtään jäännöstä jäisi?
8. Koska te vihoitate Minua kätkenne töillä, suitsuttaen vieraille *lelohiym* Egyptin maassa, johon te olette tulleet vieraina asumaan, valmistaksenne itsellenne hävityksen ja joutuaksenne kiroukseksi *liq'lalah /qalalah* ja häväistykseksi kaikissa maan kansoissa.
9. Oletteko unhottaneet isäinne pahuudet *ra' rah* | *et-raot* 7451 ja Juudan kuningasten pahuudet *w'et-raot* 7451 ja heidän vaimojensa pahuudet *raot* 7451 ja omat pahuutenne

raotekhem 7451 ja teidän vaimojenne pahuudet *raot* 7451, joita he tekivät Juudan maalla ja Jerusalemin kaduilla?

10. Ja tähän päivään asti eivät ole vielä nöyryyttäneet *duK'u /daka* crumble itseänsä, he eivät pelkää *yaru* eivätkä vaella minun Laissani **v'Toratiy** ja minun säännöissäni, *w'chuQotay /chuqqah* jotka Minä asetin teidän ja isäinne eteen.

11. Sentähden sanoo **YHWH Tze'vaot Elohey** Yis'rael näin: katso, Minä asetan kasvoni teitä vastaan onnettomuudeksi *ra' rah* | *l'raah* 7451 ja juurineen hävittämään koko Juudaa.

12. Ja Minä otan pois Juudan jäännöksen, ne jotka käänsivät kasvonsa, tullaksensa Egyptiin, siellä muukalaisina olemaan, ja he saavat kaikki loppunsa; Egyptin maalla he kaatuvat; miekalla, näljällä he lopetetaan; pienimmästä suurimpaan asti he miekkaan ja nälkään kuolevat, ja he jäävät kiroukseksi ja kauhistukseksi ja sadatukseksi ja häväistykseksi.

13. Ja Minä rankaisen Egyptin maassa asuvia niinkuin Minä rankaisin Jerusalemia miekalla, näljällä ja ruttotaudilla.

14. Eikä jää pelastunutta eikä pääsnyttä Juudan jäännöksestä, niistä, jotka tulivat olemaan muukalaisina täällä Egyptin maalla, sitte palataksensa Juudan maalle, johon heidän sielunsa halajavat, siellä asuaksensa; sillä sinne eivät muut saa palata paitsi niitä, jotka täältä pakenevat."

15. Niin vastasivat Jeremialle kaikki ne miehet, jotka tiesivät vaimonsa suitsuttavan muille *lelohiym*, ja kaikki vaimot, jotka suuressa joukossa siellä seisovat, ja kaikki kansa, jotka Egyptin maalla Patroksessa asuivat, ja sanoivat:

16. "Sinun sanaas, jonka sinä **YHWH** nimessä puhuit meille, sitä emme kuule;

17. vaan me teemme kaiken sen sanan mukaan joka on lähtenyt meidän omasta suustamme, ja suitsutamme taivaan kuningattarelle *lim'lekhet haSHamayim* ja vuodatamme hänelle juomauhria, niinkuin olemme tehneet, me itse ja isämme, kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin me ravittiin leivällä ja olimme onnelliset, emmekä nähneet onnettomuutta *ra' rah* | *w'raah* 7451.

18. Mutta siitä asti kuin me lakkasimme suitsuttamasta taivaan kuningattarelle ja hänelle juomauhria *w'haSekh -laH /nacak* vuodattamasta *n'sakhiym/ necek*, olemme kärsineet puutetta kaikesta ja olemme miekkaan ja nälkään hukkuneet.

[uhripalvelus: vuodattaa, voidella kuningatar, *necek*: tehdä itselleen idoli /libation]

19. Ja kun me suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhria, olemmeko ilman miestemme suostumusta tehneet hänelle leipiä *Kauaniym /kavvan* wafer=öylätti uhririleipä, kuvataksemme [KJV: palvoaksemme] *l'haatziyah /'atsab* häntä, ja vuodattaneet hänelle juomauhria?

20. Niin puhui Jeremia kaikelle kansalle, miehille ja vaimoille ja kaikelle kansalle, jotka olivat hänelle näin vastanneet, ja sanoi:

21. "Eikös ole näin: sitä suitsuttamista *haQiter /Qatar* palvoa/worship, jota te suitsutitte Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, te itse ja teidän isänne ja kuninkaanne ja ruhtinaanne ja maan kansa, sen on **YHWH** muistanut ja pannut sydämmeensä.

22. Ja **YHWH** ei voinut enää kärsiä teidän pahoja *roa 7455* tekojanne ja niitä kauhistuksia *haToevot /tow'ebah*, joita te teitte; sentähden joutui teidän maanne hävitetyksi ja autioksi ja kiroukseksi, ilman asukasta, niinkuin se tänä päivänä on.
23. Sentähden että te suitsutitte ja syntiä teitte **LAYHWH** vastaan, ettekä kuulleet **YHWH** ääntä ettekä vaeltaneet hänen Laissansa *uv'Torato* ja säännöissensä ja todistuksissansa, sentähden kohtasi teitä tämä onnettomuus *ra' rah | haraah 7451* , niinkuin tänäpäivänä on."
24. Ja Jeremia sanoi kaikelle kansalle, ja kaikille vaimoille: "kuulkaat *D'var-YHWH* Sanaa, koko Juuda, te, jotka Egyptin maalla olette!
25. Näin puhuu **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael, ja sanoo: te ja teidän vaimonne puhutte suullanne ja täytätte sen käsillänne, sanoen: me pidämme kaiketi lupauksemme, kun lupasimme suitsuttaa taivaan kuningattarelle ja vuodattaa hänelle juomauhria. Tehkää vain lupauksia ja pitäkää lupauksenne!
26. Sentähden kuulkaat *d'var-YHWH* sana, kaikki Juudasta, jotka asutte Egyptin maalla: katso Minä vannon suuren Nimeni kautta, sanoo **YHWH**: totisesti, ei Minun Nimeni enää pidä olla mainittuna koko Egyptin maassa yhdenkään Juudan miehen suussa, että hän sanoisi: Niin totta kuin **Chay-Adonay YHWH** elää.
- 27 Katso, Minä olen valvova heidän ylitsensä onnettomuudeksi *ra' rah | l'raah 7451* eikä hyväksi, ja kaikki Juudan miehet, jotka Egyptin maassa ovat, hukkuvat miekkaan ja nälkään, siksi kuin he peräti häviävät.
28. Ja miekalta pelastuneita palajaa Egyptin maalta ainoastaan vähäinen joukko Juudan maahan. Ja niin saavat kaikki Juudasta jääneet, jotka ovat tulleet Egyptin maahan, siellä muukalaisena olemaan, tietää, kumpaisenko sana on toteutunut, Minunko vai heidän.
29. Ja tämä olkoon teille merkiksi, sanoo *n'um-YHWH*, että Minä olen rankaiseva teitä tässä paikassa, tietääksenne Minun sanani varmaan toteutuvan teille onnettomuudeksi *ra' rah | l'raah 7451* :
30. Näin sanoo **YHWH**: katso, Minä annan Farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin ja niiden käsiin, jotka hänen sieluansa etsivät, Niinkuin Minä annoin Sedekian, Juudan kuninkaan, hänen vihollisensa Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, käsiin, joka hänen sieluansa etsii.

45. LUKU

Tämä on se sana, jonka profetta Jeremia puhui Barukille, Nerijan pojalle, hänen kirjoittaessansa näitä sanoja kirjaan Jeremian suusta, Jojakimin, Josijan pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuotena. Hän sanoi:

2. Näin sanoo **YHWH Elohey** Yis'rael, sinusta, Baruk:

3. Sinä sanot "voi minua! sillä **YHWH** kokoaa murhetta minun kipuni lisäksi; minä olen väsynyt huokauksista, enkä lepoa löydä."

4. Sano hänelle näin: näin sanoo **YHWH**: katso, mitä rakensin, sen Minä hajoitan, ja mitä istutin, sen revin juurineen pois; ja se kohtaa koko maata.
5. Ja sinä pyydät itsellesi suuria asioita! Älä niitä pyydä; sillä katso, Minä tuotan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* **7451** kaikelle lihalle, sanoo *n'um*-**YHWH**, mutta sinulle Minä annan sielusi saaliiksi joka paikassa, johon sinä menet.

46. LUKU

Tämä on *d'var*-**YHWH** Sana, joka tuli profetta Jeremialle pakanakansoja vastaan:

2. Egyptistä: Farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Eufratvirran varrella Karkemisessa, jonka Nebukadressar, Babelin kuningas löi neljäntenä Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, vuonna.

3. Varustakaat pienempiä ja suurempia kilpejä, ja lähtekää sotaan! *magen*: kilpi, varustevyön solki

4. Valjastakaat hevoset, nouskaat ratsujen selkään ja asettukaat asemillenne kypärit päässä; kirkastakaat keihäät, pukekaat päällemme rautapaidat!

5. Minkätähden näen heidän peljästyvän, väistyvän takaperin, ja heidän sankarinsa musertuvan? Ja pakoon he pakenevat, eivätkä käänny; peljästys joka taholla! sanoo *n'um*-**YHWH**.

6. Ei nopea pääse pakoon, eikä sankari pelastu: pohjan perillä, Frat virran partaalla, he kompastuvat ja kaatuvat.

7. Kuka on tuo joka Niilin tavoin astuu ylös, niin että hänen vetensä lainehtivat kuin virrat?

8. Egypti nousee kuin Niili, vedet lainehtivat kuin virrat; ja hän sanoo: "minä tahdon astua ylös, peittää maan ja hävittää kaupungit

ja niitten asukkaat. *w'Yosh'vey /yashab vaH*

("Kuka on tuo": Jeshua! Mahd. *vaH* = *JaH* koska pelkkä Iso H-kirjain voi tarkoittaa YHWH)."

9. Astukaat esiin, te hevoset *cuwc*, raivotkaat, te rattaat; ja sankarit lähtevät ulos, Etiopialaiset, ja kilven kantajat, Putilaiset, ja jousta kantavaiset ja jännittäväiset Lydiläiset. [Putilaiset käyttävät suojakilpiä, Lydiläiset käyttävät jousta, *iris*]

10. Mutta tuo päivä on **Adonay YHWH Tz'vaotin** koston päivä, kostaakseen vihollisillensa; ja miekka on syöpä ja täyttyvä ja juopuva heidän verestänsä. Sillä **Adonay YHWH Tze'vaotilla** on teurastus pohjan maalla, Frat-virran varrella.

11. Mene ylös Gileadiin ja ota balsamvoidetta, neitsyt Egyptin tytär! Turhaan lisää lääkkeitä; et sinä kuitenkaan tule terveeksi.

12. Kansat kuulevat häväistykseksi, ja huutosi täyttää maan; sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he molemmat kaatuvat.

13. Tämä on se sana, jonka **YHWH** puhui profetta Jeremialle, Nebukadressarin, Babelin kuninkaan tulosta lyömään Egyptin maata.

14. Ilmoittakaat Egyptistä ja julistakaat Migdolissa, julistakaat Nofissa ja Tahpanhesissa, sanokaat: "asetu ja varusta itsesi; sillä miekka syö ympärilläsi-"

15. Minkätähden ovat voimallisesi maahan heitetyt? He eivät pysyneet seisoalla, sillä **YHWH** heidät kaatoi.
16. Hän tekee että monta heistä kaatuu, ja toinen kaatuu toisensa päälle: ja he sanovat: "nouse! palaitkaamme kansamme tykö ja syntymämaallemme väkivaltaisen miekan edestä!"
17. Siellä huudetaan: "Farao, Egyptin kuningas on hukassa! hän on ohitsensa päästänyt määrätyn aikansa!"
18. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Kuningas *n'um-haMelekh'*, **YHWH Tz'vaot** on Hänen Nimensä *sh'mo*: totisesti, niinkuin Tabor vuorten joukossa ja niinkuin Karmel meren ääressä, niin on hän tuleva!
19. Tee itsellesi matkakalut, sinä Egyptin tyttären asukas; sillä Nof jää autioksi ja poltetaan asujattomaksi.
20. Egypti on kaunis vasikka; mutta paarma *qeretz* tuho tulee, tulee pohjasesta. (paarma-sanaa ei ole alkutxt, vain sana 'tuho')
21. Hänen palkkalaisensakin hänen keskellensä ovat kuin syöttövasikat, ja tosin hekin kääntyvät pois, pakenevat yhdessä, eivätkä pysy seisoalla; sillä heidän onnettomuutensa *eydam /'eyd* päivä tuli heidän päällensä heidän etsikkoaikansa.
22. Hänen äänensä käy heikoksi kuin käärmeen. Sillä he kulkevat voimalla ja tulevat kirveillä hänen päällensä, niinkuin puiden hakkaajat.
23. He kaatavat hänen metsänsä, sanoo *n'um-YHWH*, sillä epäluukuinen on joukko; heitä on enemmän kuin heinäsiirakoita, joita ei kenkään taida lukea.
24. Häpeään joutuu Egyptin tytär; hän annetaan pohjan *am-tzafon* kansan käsiin.
25. **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael sanoo: katso Minä rankaisen Amonia, Noosta, ja Faraota, ja Egyptiä, ja sen *eloheyha* ja sen kuninkaita, sekä Faraota että niitä, jotka häneen luottavat.
26. Ja minä annan heidän niiden käsiin, jotka heidän henkeänsä väijyvät, Nebukadresarin, Babelin kuninkaan ja hänen palvelijainsa käsiin. Mutta sen jälkeen siinä asutaan, niinkuin entisinä päivinä, sanoo *n'um-YHWH*.
27. Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, äläkä hämmästy, Israel! sillä katso, Minä vapahdan sinut kaukaa ja sinun siemenesi vankeutensa maasta, ja Jaakob on palajava ja oleva rauhassa ja turvassa, niin ettei kukaan häntä peloita.
28. Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sanoo *n'um-YHWH*, sillä Minä olen sinun kanssasi! Sillä Minä teen lopun kaikista kansoista, joihin sinua hajoitin, mutta sinusta en Minä loppua tee, vaan kuritan sinua kohtuudella, enkä jätä sinua rankaisematta.

47. LUKU

Tämä on *d'var-YHWH* sana, joka tuli profetta Jeremialle Filistealaisia vastaan, ennekuin Farao löi Gazan:

2. Näin sanoo **YHWH**: Katso, vedet nousevat pohjosesta ja tulevat tulvavirtana ja tulvailevat ylitse maan ja kaiken, mitä siinä on, kaupungin ja sen asukasten ylitse; ja ihmiset huutavat ja kaikki maan asukkaat voivattelevat.

3. Hänen orhittensa kavioin kaiun tähden, hänen vaunujensa jyrinän ja hänen ratastensa ratinan tähden eivät isät käänny lapsiensa poikiensa puoleen, niin epäilyksissä pitää heidän oleman,
4. sen päivän tähden, joka tulee kukistamaan kaikki Filistealaiset, juurineen hävittämään Tyyrolta Xor ja Sidonilta kaikki vielä jääneet auttajat. Sillä **YHWH** on lopettava Filistealaiset, Kaftorin rantamaan jäännöksen.
5. Gasa on joutuva paljaspääksi, ja Askalon kukistetaan ynnä jääneitten kanssa heidän laaksoissansa. Kuinka kauan sinä viileksit itseäsi?
6. Voi **LAYHWH** miekka, milloinka tahdot lakata? Mene jo tuppeesi, lepää ja ole alallasi!
7. Kuinka lakkaat, kun **WAYHWH** on sinulle käskyn antanut? Askalonia ja meren rannikkoa vastaan on Hän sinut asettanut.

48. LUKU

Moabia vastaan. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael: voi Neboa, sillä se on hävitetty! Häpeissään, valloitettu on Kirjataim; häpeissään ja hämmästynyt on linna.

2. Moabin kerskaus on poissa. Hesbonissa he neuvottelevat hänelle pahaa *ra' rah | raah* **7451** : "tulkaat, hävittäkäämme hänet juurineensa kansana olemasta." Sinäkin, Madmen, hävitetään; sinun jälkeesi käypi miekka!

3. Kuules! huuto Horonaimista: hävitys ja suuri kukistus!

4. Musertunut on Moab; hänen lapsensa *tsa'iy* antavat huutonsa kuulua.

5. Sillä Luhitin rinteillä itkulla noustaan, itkulla, sillä Horonaimin paltalla kuullaan hävityksen hätähuutoa:

6. Paetkaat, pelastakaat henkenne, olkaat niinkuin kanerva korvessa.

7. Sillä koska sinä turvasit omiin tekoihisi ja aarteisiisi, olet sinäkin valloitettava; ja pois menee Kamos vankeuteen, hänen pappinsa ja ruhtinaansa yhdessä.

8. Ja hävittäjä tulee kaikkia kaupunkia vastaan, eikä yksikään kaupunki pelastu, vaan laakso turmellaan ja tasanko hävitetään, niinkuin **YHWH** on sanonut.

9. Antakaat Moabille sulkia, sillä lentämällä hän lähtee pois; ja hänen kaupunkinsa jäävät autioksi, niin ettei niissä ole yhtään asukasta.

[antakaat: *T'nu /Nathan*, | kiiltelevä levy, siipi, sulkia: *tsiyts*, | paeta, lentää *natsa*]

10. Kirottu se, joka tekee **YHWH** työn veltosti *r'miYah* petollinen, ja kirottu se, joka pidättää miekkansa verestä!

11. Suruttomana on Moab ollut nuoruudestaan asti ja on pysynyt rauhassa rahkansa päällä; ei sitä ole kaadettu astiasta astiaan eikä hän ole vankeuteen mennyt, sentähden on makunsa siihen jäänyt, eikä sen hajukaan ole muuttunut.

12. Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, jolloin Minä lähetän sille laskijat, jotka sen laskevat ja tyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen leilit.

13. Ja Moab on häpeään tuleva Kamoksen tähden, niinkuin Israelin huone joutui häpeään Betelin tähden johon he luottivat.

14. Kuinka te sanotte, me olemme sankareita ja urhoollisia miehiä sotaan ?

15. Moab on hävitettävä, ja hänen kaupunkeihinsa noustaan ylös, ja hänen valitut nuorukaisensa astuvat alas teurastettaviksi, sanoo Kuningas, *n'um-haMelekh YHWH Tz'vaot* on Hänen Nimensä *sh'mo*.
16. Moabin häviö on lähellä tulemassa ja hänen onnettomuutensa *ra' rah* | *w'raato* 7451 on kovin kiirehtivä.
17. Surkutelkaat häntä, te kaikki, jotka hänen ympärillensä asutte, jotka tunnette hänen nimensä! Sanokaat: "mitenkä rikottiinkaan voiman valtikka, kunnian sauva!"
18. Astu alas kunniaasta ja istu kuivalle, sinä Dibonin tyttären asukas; sillä Moabin hävittäjä astuu ylös sinua vastaan ja hävittää sinun linnoituksesi.
19. Seiso tiellä ja katsele, sinä Aroerin asukas; kysy paenneelta ja pääsneeltä, sano: "mitä on tapahtunut?"
20. Häpeään on Moab joutunut, sillä se on muserrettu; voitotelkaat ja huutakaat, ilmoittakaat Arnonilla, että Moab on hävitetty.
21. Tuomio on tullut tasangon maalle, ja Holoniin, Jahsaan, Mefaatiin,
22. Diboniin, Neboon, Bet-Diblataimiin,
23. Kirjataimiin, Bet Gamuliin, Bet-Meoniin,
24. Kerijotiin, Bosraan ja kaikkiin Moabin kaupunkeihin, kaukaisten ja läheisten.
25. Katkaistu on Moabin sarvi ja särjetty on hänen käsivartensa, sanoo *n'um-YHWH*.
26. Juovuttakaat hänet - sillä hän on ylpeillyt **AL-YHWH** vastaan, - että Moab kaatuu oksennuksiinsa, ja itse nauruksi joutuu.
27. Vai eikö Israel ollut sinulle nauruksi? tahi varasten joukostako hän tavattiin, koska sinä, milloin vaan hänestä puhuit, pudistit päätäsi?
28. Jättäkää kaupungit ja asukaat vuorten kukkuloilla, te Moabin asukkaat, ja olkaat niinkuin kyyhkynen, joka kuilun reunoilla pesii.
29. Me olemme kuulleet Moabin ylpeydestä, tuon kovan kopean, hänen korkeudestansa, ylpeydestänsä, röyhkeydestänsä ja hänen sydämmensä paisumisesta.
30. Minä tunnen, sanoo *n'um-YHWH*, hänen kiukkunsa ja hänen jaaritustensa turhuutta; hän kerskaa, eikä voi täyttää.
31. Sentähden minä valitan Moabia; koko Moabin tähden minä huudan, Kir-Hereksen miesten tähden huokaellaan.
- 32 Enemmin kuin Jaeser itki, itken minä sinua, Sibman viinipuu. Sinun oksasi menivät meren ylitse, ylettyivät Jaeserin merelle asti; hävittäjä on hyökännyt eloosi ja viininkorjuuhusi.
33. Ja niin katosi ilo ja riemu hedelmäpuistotsta ja Moabin maalta. Ja viinin minä kuurnista lopetin; ei sotketa enää viinimarjoja ilohuudolla; tuo huuto ei ole ilohuutoa.
34. Hesbonin huudosta alkaen Elealeen, Jahsaan asti antavat he äänensä kuulua; Soarista Horonaimiin, Eglat-Selisiaan asti; sillä Nimrinin vedetkin jäävät erämaaksi.
35. Minä lopetan Moabista, sanoo *n'um-YHWH*, kukkuloilla uhraavaiset ja jumalillensa suitsuttavaiset.
36. Sentähden huokailee sydämmeni Moabia niinkuin huilu, ja sydämmeni huokailee Kir-Hereksen miehiä niinkuin huilu; kaikki hukkuu, mitä ovat koonneet.
37. Sillä joka pää on paljas ja jokaisen parta ajettu; kaikki kädet ovat viileskellyt ja lanteilla on säkit.

38. Kaikilla Moabin katoilla ja hänen kaduillansa on pelkkää valitusta, sillä Minä olen särkenyt Moabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo *n'um-YHWH*.
39. Oi, miten hän on hämmästynyt! He voitottelevat. Kuinka kääntääkään Moab häveten selkensä! Ja Moab on joutuva nauruksi kaikille hänen ympärillensä asuville.
40. Sillä näin sanoo **YHWH**: katso, niinkuin kotka liitelee hän ja levittää siipensä Moabin ylitse.
41. Kerijot on valloitettu ja vuorilinnat ovat voitettut. Ja Moabin sankarien sydämmet ovat sinä päivänä kuin synnyttävän vaimon sydän.
42. Ja Moab hävitetään kansana olemasta, sillä **AL-YHWH** vastaan on hän ylpeillyt.
43. Pelko, kuoppa ja paula sinun päällesi, Moabin asukas! sanoo *n'um-YHWH*.
44. Joka pääsee pelvosta, se lankeaa kuoppaan, ja joka kuopasta pääsee, se tarttuu paulaan; sillä Minä tuotan hänen päällensä, Moabin päälle, heidän kostonsa vuoden, sanoo *n'um-YHWH*.
45. Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset voimattomina. Sillä tuli on käynyt ulos Hesbonista ja liekki Siihonin keskeltä ja syönyt Moabin kyljen ja metelin lasten poikien pääläet.
46. Voi sinua Moab! Kadonnut on Kamoksen kansa! Sillä sinun poikasi viedään vangiksi ja tyttäresi vankeuteen.
47. Mutta minä palautan Moabin vankeuden päivän lopulla, sanoo *n'um-YHWH*. Tähän asti Moabin tuomiosta.

49. LUKU

Ammonin lapsista pojista. Näin sanoo **YHWH**: eikö Israelilla olekaan lapsia poikia? eikö hänellä yhtään perillistä? Miksi Malkom omistaa Gadin maan ja hänen kansansa asuu heidän kaupungeissaan?

2. Sentähden, katso, päivät tulevat sanoo *n'um-YHWH* jolloin Minä annan sotahuudon kuulua Ammonin lasten Rabbatia vastaan; ja se on rauniomäeksi jääpä, ja sen tytär-kaupugit tulossa häviävät; mutta Israel on perivä perillisiänsä, sanoo **YHWH**.
3. Valita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty! huutakaat Rabbatin tyttäret, käärikäät säkit ympärillenne, valittakaat ja juoksennelkaat aituuksissa! sillä Malkomin on vankeuteen meneminen, hänen pappinsa ja ruhtinaansa yhdessä.
4. Mitä sinä kerskailet laaksoistasi? laaksosi tulvii, sinä luopunut tytär, joka turvaat tavaroihisi, sanoen; "kuka tohtii tulla minun tyköni?"
5. Katso, Minä tuotan päällesi pelvon joka kulmalta ympärilläsi, sanoo *n'um-Adonay YHWH Tz'vaot*. Ja te tulette pois ajetuksi, kukin omaan suuntaansa, eikä ole ketään pakolaisia kokoamassa.
6. Mutta sitten palautan Minä Ammonin lasten poikien vankeuden, sanoo *n'um-YHWH*.

7. Edomia vastaan. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: eikö mitään viisautta enään ole Temanissa? Katosiko neuvo ymmärtäväsiltä, onko heidän viisautensa tyhjennetty?
8. Paetkaat, kääntykää, kätkekää itsenne hyviin piilopaikkoihin, te Dedanin asukkaat! Sillä Esaun onnettomuuden *eyd* tuotan Minä hänen päällensä, hänen etsikko-aikanansa.
9. Jos viinimarjain hakijat tulevat sinun tykösi, eivät he mitään jätä jälestäpäin korjattavaksi; jos varkaat tulevat yöllä, hävittävät he kylläksensä asti.
10. Sillä Minä paljastan Esaun, Minä ilmoitan hänen kätköpaikkansa eikä hän voi kätkeä itseänsä. Hävitetty on hänen siemenensä, ja hänen veljensä ja naapurinsa, ja niitä ei enää ole.
11. Jätä orposi! Minä heitä elätän, ja sinun leskesi turvatkoon Minuun.
12. Sillä näin sanoo **YHWH**: katso, nekin, jotka eivät olleet velkapäät siitä kalkista juomaan, niidenkin täytyy juoda, ja sinäkö rankaisematta pääsisit? Et pääse rankaisematta, vaan sinun pitää totisesti juoman.
13. Sillä itseni kautta olen Minä vannonut, sanoo *n'um*-**YHWH**, että Bosra on joutuva kauhistukseksi ja häpeäksi ja häviöksi ja kiroukseksi, ja kaikki hänen kaupunkinsa jäävät ijankaikkisiksi raunioiksi.
14. Sanoman olen minä **YHWH** kuullut ja sanansaattaja on kansoihin lähetetty: "kokoontukaat ja tulkaat häntä vastaan ja nouskaat sotaan!"
- 15 Sillä katso, Minä olen tehnyt sinut pieneksi kansojen seassa, ylönkatsotuksi ihmisten kesken.
16. Sinun peljättäväsyytesi, sydämmesi ylpeys, petti sinua, kun asut kallion koloissa, vallitset kukkulain korkeudet. Jos niin korkealle kuin kotka pesäsi tekisit, niin Minä sinut sieltäkin syöksisin alas, sanoo *n'um*-**YHWH**.
17. Ja Edom on joutuva kauhistukseksi; jokainen, joka siitä ohitse käy, on kauhistuva ja viheltävä kaikkien hänen vitsaustensa tähden.
18. Niinkuin Sodoma ja Gomorra heidän lähikyliensä kanssa hävitettiin, sanoo **YHWH**, niin ei ole mies siellä asuva eikä ihmisen ~~lapsi~~ poika majaileva.
19. Katso, hän nousee ylös, niinkuin jalopeura ylpeästä Jordanista vahvoja majoja vastaan; sillä silmänräpäyksessä karkoitan Minä hänet sieltä pois ja asetan sen, joka on valittu hänelle haltijaksi. Sillä kuka on Minun vertaiseni, ja kuka vaatii Minua oikeuteen? Ja kuka on se paimen, joka voisi seioa Minun edessäni?
20. Kuulkaat siis *atzat*-**YHWH** päätöstä, jonka Hän on päättänyt Edomista, ja hänen aikeistansa, jotka Hän aikoo Temanin asukkaita vastaan: totisesti, ne riepoitetaan pois, nuo heikot lampaat; totisesti heidän laitumensa kauhistuu heidän tähtensä!
21. Heidän lankeemuksensa jyrinästä vapisee maa. Ja heidän huutonsa ääni kuuluu Kaisilamerelle asti!
22. Katso, niinkuin kotka hän nousee, liitelee ja levittää siipensä Bosran ylitse; ja Edomin sankarien sydän on sinä päivänä oleva kuin synnyttävän vaimon sydän.
23. Damaskoa vastaan. Häpeissänsä ovat Hamat ja Arpad; sillä pahan *ra' rah* | *raah* **7451** sanoman ovat he kuulleet, he ovat epäilyksessä. Merellä on levottomuutta *da'gah*; ei se voi tyventyä.

24. Damasko on vaipunut, on kääntynyt pakoon; vavistus hänet käsitti, ahdistus ja kivut saavuttivat hänet, niinkuin synnyttäväisen.
25. Miksi ei jätetty tuota kiitettyä kaupunkia, Minun iloni asuntoa?
26. Sentähden kaatuvat sen nuorukaiset sen kaduilla, kaikki sotamiehet surmataan sinä päivänä, sanoo *n'um* **YHWH Tz'vaot**.
27. Ja Minä sytytän tulen Damaskon muureihin, se on syöpä Banhadadin hovit.
28. Kedaria ja Hasorin valtakuntia vastaan, jotka Nebukadresar, Babelin kuningas löi. Näin sanoo **YHWH**: nouskaat, menkää ylös Kedaria vastaan ja hävittäkää itämaan lapset pojat!
29. Heidän majansa ja lampaansa he ottavat, heidän peitteensä ja kaikki heidän tavaransa ja heidän kamelinsa he ominansa vievät, ja huutavat heille: "pelko yltympäri!"
30. Menkää pakoon, paetkaat kiiruusti, kätkekää itseenne hyvin piilopaikkaan, te Hasorin asukkaat, sanoo *n'um*-**YHWH**; sillä Nebukadresar, Babelin kuningas, on päätöksen teistä päättänyt ja aikoo jotakin teitä vastaan.
31. Nouskaat, menkää ylös rauhallista, huoletonna asuvaa kansaa vastaan, sanoo *n'um*-**YHWH**; ei sillä ole ovia eikä salpoja, yksinensä he asuvat.
32. Ja heidän kamelinsa joutuvat ryöstöksi, ja heidän karjansa paljous saaliiksi; ja Minä karkoitan heitä kaikkiin tuuliin, noita, joiden hiukset ja parta ovat kerityt, ja joka taholta tuotan Minä heidän onnettomuutensa *eyd*, sanoo *n'um*-**YHWH**.
33. Ja Hasor on jääpä koirasutten olopaikaksi, autioksi ijankaikkisesti; ei ole kukaan siellä asuva, eikä ihmisen lapsi poika hänessä majaileva.
34. Tämä on *d'var*-**YHWH** sana, joka tuli profetta Jeremialle Elamista, Sedekian, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa, näin kuuluva:
35. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**, katso, Minä taitan *shover /shabar* Elamin joutsen, heidän ylimmäisen voimansa.
36. Ja tuotan Elamin päälle neljä tuulta taivaan neljältä kulmalta ja hajoitan kaikkiin niihin tuuliin, eikä ole sitä kansaa olemassa johon ei tule Elamin karkoitettuja.
37. Ja Minä peloitan Elamia vihollistensa edessä, ja niiden edessä, jotka hänen sieluansa etsivät, ja tuotan heidän päällensä onnettomuuden *ra' rah* | *raah* 7451, minun vihani kiivauden, sanoo *n'um*-**YHWH**; ja Minä lähetän miekan heidän jälkeensä, siksi kuin Minä heidät lopetan.
38. Ja Minä asetan valtaistuimeni Elamiin ja hävitän sieltä kuninkaan ja ruhtinaat, sanoo *n'um*-**YHWH**.
39. Mutta päivän lopulla palautan Minä Elamin vankeuden, sanoo *n'um*- **YHWH**.

50. LUKU

Tämä on se sana, jonka **YHWH** puhui Babelia vastaan, Kaldealaisten maata vastaan profetta Jeremian kautta.

2. Ilmoittakaat kansoissa ja julistakaat ja nostakaat lippu *usu-nes /nasa/nec* standard; julistakaat, älkäätkä salatko, sanokaat: valloitettu on Babel, häpeissänsä on Bel, hämmästynyt on Merodak, heidän tekojumalansa häpeevät, heidän epäjumalansa hämmästyvät.
3. Sillä nousnut on häntä vastaan kansa pohjosesta, se panee hänen maansa autioksi, niin ett'ei kenkään siinä asu; niin ihmiset kuin eläimetkin ovat paenneet, menneet matkaansa.
4. Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo *n'um-YHWH*, tulevat Israelin lapset pojat ja Juudan lapset pojat yhdessä; itkien he kulkevat ja etsivät **w'et-YHWH Eloheyhem**
5. Sionia he kysyvät, sinne päin ovat heidän kasvonsa käännettyt: "tulkaat, liittykää **EL-YHWH** iankaikkisella liitolla, jota ei unhoteta!
6. Lauma kadonneita oli Minun kansani: heidän paimenensa eksyttivät heitä vuorilla; vuorelta kukkulalle he kulkivat, ja unohtivat lepopaikkojansa.
7. Kaikki, jotka heidät tapasivat, söivät heitä; ja heidän vihollisensa sanoivat: "emme tee mitään vääryyttä;" - sen tähden, että he ovat tehneet syntiä **LAYHWH**, vanhurskauden asuntoa, vastaan ja **YHWH**, heidän isäinsä turvaa vastaan.
8. Paetkaat Babelin keskeltä ja menkää pois Kaldealaisten maalta ja olkaat niinkuin kauriit lauman edellä!
9. Sillä katso, Minä herätän ja tuon ylös Babelia vastaan suurten kansain joukon pohjan maalta. Ne järjestyvät sotarintaan häntä vastaan. Siltä puolelta se valloitetaan. Heidän nuolensa ovat niinkuin taitavan sankarin, joka ei palaja tyhjänä.
10. Ja Kaldea jääpi ryöstöksi, kaikki sen ryöstäjät saavat siitä kyllänsä, sanoo **YHWH**
11. Iloitse vaan, riemuitse vaan, Minun perintöni ryöstäjä, hyppele niinkuin riihätappava hieho ja hirnu niinkuin syöttö-orhiit!
12. Kovin on teidän äitinne häpeevä, synnyttäjänne punastuva. Katso, hän on kansojen seassa viimeinen, - erämaa, kuiva ja autio.
13. **YHWH** vihan tähden ei sitä asuta, vaan se on jääpä autioksi kokonansa. Jokainen, joka Babelin sivuitse kulkee, on kauhistuva ja viheltävä kaikkien sen vaivojen tähden.
14. Varustakaat itseänne Babelia vastaan joka taholta, kaikki joutsen jännittäjät; ampukaat sitä, älkää nuolia säästäkö; sillä hän on rikkonut **LAYHWH** vastaan.
15. Nostakaat sotahuuto Babelia vastaan joka taholta; jo se antautui, sen varustukset ovat kaatuneet, sen muurit hajonneet. Sillä tämä on **YHWH** kosto, kostakaat sille, tehkää sille niinkuin sekin on tehnyt!
16. Hävittäkää kylväjät Babelista ja ne, jotka elonaikana sirppiä pitelevät! Väkivaltaisen miekan edestä kääntyvät he kukin oman kansansa puoleen, he pakenevat kukin omalle maallensa.
17. Israel on karkoitettu lammas; jalopeurat [*Lions Club*] ovat sitä ajaneet. Ensin söi sitä Assurin kuningas ja sitten rikkoi Nebukadresar, Babelin kuningas sen luut.
18. Sentähden sanoo **YHWH Tz'vaot Elohey** Yis'rael näin: katso, Minä kostan Babelin kuninkaalle ja hänen maallensa, niinkuin Minä kostin Assurin kuninkaalle.

19. Ja Minä vien Israelin takaisin hänen omalle laiturille, niin että hän saa käydä syömässä Karmelilla ja Basanissa, ja Efraimin vuorella ja Gileadissa on hänen sielunsa tuleva ravituksi.
20. Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo *n'um-YHWH*, etsitään Israelin rikosta, eikä sitä ole, ja Juudan syntiä, eikä sitä löydetä; sillä Minä annan anteeksi sille, jonka Minä jäämään jätin.
21. Mene kaksois-kapinan (*Maeratayim*) maata vastaan, mene ylös sitä vastaan, ja koston asukkaita vastaan! Murhaa ja kukista kuin kirottuja heidän jäljissään, sanoo *n'um-YHWH*, ja tee kaikissa, niinkuin Minä käskin sinua.
22. Sodan huuto on maassa, suuri muserrus!
23. Kuinka rikottiin ja särjettiin koko maanpiirin vasara? Mitenkä joutui Babel kauhistikseksi kansoissa?
24. Minä panin pauloja sinulle, ja sinä, Babel, saavutettiin ennekuin sinä sen huomasi. Sinun tavattiin ja siellä otettiin kiinni, sillä **VAYHWH** vastaan sinä riitelit.
25. **YHWH** avasi aseaittansa ja toi ulos vihansa aseet; [sillä **YHWH** oli se työ], **LAdonay YHWH Tz'vaot**, Kaldealaisten maalla.
26. Tulkaat tänne äärimmäisetkin, avatkaat hänen aittansa, heittäkää ulos, niinkuin lyhdeläjiä, ja hävittäkää se, älköön hänelle mitään tähteksi jääkö.
27. Tappakaat kaikki hänen härkensä, astukaat ne alas teuraalle! Voi heitä, sillä heidän päivänsä tulee, heidän etsikko-aikansa!
28. Kuule ! pakenevia ja pelastuneita tulee Babelin maalta, ilmoittamaan Sionissa **YHWH Eloheynu** kostoja, Hänen temppelin kostoja.
29. Kutsukaat ampumamiehiä Babelia vastaan; kaikki joutsen jännittäjät, tehkää leiri hänen ympärillensä, älkää päästäkö yhtään! Maksakaat hänelle hänen tekojensa mukaan; kaiken sen mukaan kuin hän teki, tehkää hänellekin, sillä **EL-YHWH** vastaan hän ylpeili, Israelin Pyhää vastaan.
30. Sentähden kaatuvat hänen nuorukaisensa hänen kaduillansa, ja kaikki hänen sotamiehensä vaipuvat sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH*.
31. Katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä ylpeä, sanoo *n'um-Adonay YHWH Tz'vaot*, sillä sinun päiväsi tulee, sinun etsikkoaikasi.
32. Silloin ylpeä on kompastuva ja kaatuva, eikä yksikään ole nostava häntä ylös; ja Minä sytytän tulen hänen kaupunkeihinsa, se syöpi kaikki hänen ympäristönsä.
33. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: sorrettuja ovat Israelin lapset pojat ja Juudan lapset pojat yhdessä; ja kaikki heidän vangitsijansa pitävät heistä kiinni, eivätkä tahdo heitä päästää.
34. Mutta heidän lunastajansa on väkevä; **YHWH Tz'vaot** on Hänen Nimensä. Hän on ajava heidän asiansa, rauhoittaaksensa maata ja saattaksensa Babelin asukkaat vapisemaan.
35. Miekka Kaldealaisten päälle, sanoo *n'um-YHWH*, ja Babelin asukasten päälle, hänen ruhtinastensa ja viisastensa päälle!
36. Miekka valheprofettansa päälle, että he tyhmistyvät; miekka hänen sankariensa päälle, että he hämmästyvät!

37. Miekka hänen hevostensa ja vaunujensa päälle ja kaiken apuväestön päälle, joka on hänen keskellensä, että he jäävät vaimojen vertaisiksi; miekka hänen aarteidensa päälle, että ne ryöstetään!
38. Pouta hänen vettensä päälle että ne kuivuvat! Sillä se on epäjumalien maa, *P'siliym* ja kauheista epäjumalistansa *uvaeymiym* he hulluttelevat,
39. Sentähden pitää siellä asuman koirasusia ja muita korven petoja, kamelikurjet siellä asuvat. Ei sitä ikänä enää asuta, eikä siellä ole asukkaita suvusta sukuun.
40. Niinkuin **Elohiym** hävitti Sodomian ja Gomorran ja niiden lähiseudut, sanoo *n'um-YHWH*, niin ei ole kukaan siellä asuva eikä ihmisen ~~lapsi~~ poika siinä majaileva.
41. Katso, kansa tulee pohjosesta ja suuri kansakunta ja monta kuningasta lähtee liikkeelle maan ääristä.
42. Jousta ja keihästä he käyttävät, julmia he ovat, eivätkä armahda. Heidän äänensä pauhaa kuin meri ja hevosilla he ratsastavat, varustettuina niinkuin mies sotaan, sinua vastaan, Babelin tytär.
43. Babelin kuningas kuuli sanoman heistä ja hänen kätensä vaipuivat; ahdistus käsitti hänet, tuska niinkuin lapsen synnyttäjän.
44. Katso, niinkuin jalopeura nousee hän ylpeältä Jordanilta vahvoja majoja vastaan: sillä silmänräpäyksessä karkoitan Minä heidät sieltä ja asetan sen, joka on valittu hänelle haltijaksi. Sillä kuka on Minun vertaiseni, ja kuka on se paimen, joka olisi Minun edessäni seisovainen.
45. Kuulkaat siis *atzat-YHWH* päätöstä, jonka Hän päätti Babelista, ja Hänen aikeistansa, jonka Hän aikoo Kaldealaisten maasta: totisesti ne riepotetaan pois, nuo heikot lampaat; totisesti heidän laitumensa kauhistuu heidän tähtensä!
- 46: Huudosta: "Babel on voitettu!" vapisee maa, ja valitus kuuluu kansoissa.

51. LUKU

Näin sanoo YHWH: katso, Minä herätän Babelia vastaan ja Minun vastustajani keskellä asuvia vastaan hävittäjän *mash'chiyt /shachath* hengen.

2. Ja lähetän Babelia vastaan muukalaisia, jotka sitä hajoittelevat ja tyhjentävät sen maan; sillä ylt'ympäri he seisovat sitä vastaan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* **7451** päivänä.

3. Joutsen jännittäjää vastaan jännittäköön joutsimies joutsensa ja sitä vastaan joka rautapaidassa pöyhistelee. Älkääät säälikö hänen nuorukaisiansa, hävittäkääät niinkuin kirottua koko hänen sotajoukkoansa!

4. Ja kaatukoot surmatut Kaldealaisten maalla ja lävistetyt hänen kaduillansa.

5. Sillä ei Israel ja Juuda ole leskiksi jääneet **MEYHWH Tz'vaot**; vaan heidän maansa on täynnä syytä Israelin Pyhän tähden.

6. Paetkaat Babelista ja pelastakaat jokainen sielunsa, ettette hukkuisi hänen syntinsä tähden. Sillä tämä on **LAYHWH** koston aika; Hän on sille maksava, mitä se on ansainnut.

7. Kultainen malja oli Babel *B'yad*-**YHWH** kädessä, koko maailman juovuttavainen. Sen viinistä ovat kansat juoneet, sentähden ovat kansat hullaantuneet.

8. Äkisti kaatui Babel ja musertui. Voivotelkaat hänen tähtensä! Ottakaat balsam voidetta hänen haavallensa, kukaties hän paranee.

9. "Me paransimme Babelia, mutta ei hän terveeksi tullut. Jättäkää hä ja menkäämme jokainen omalle maallensa; sillä hänen syynsä koskee taivaaseen ja ulottuu pilviin asti.

10. **YHWH** toi näkyviin meidän hurskaan asiamme; tulkaat, julistakaamme Sionissa **YHWH Eloheynu** tekoja!"

11. Hiotkaat nuolet, täyttäkää *milu /male* kilvet!**YHWH** on herättänyt Median kuningasten hengen, sillä Babelia vastaan on Hänen aivotuksensa, sitä hävittäöksensä; sillä tämä on **YHWH** kosto, Hänen temppeleinsä kosto.

12. Nostakaat lippu Babelin muuria vastaan, vahvistakaat vartio, asettakaat vartijat, valmistakaat väijytykset! sillä niinkuin **YHWH** on aikonut, niin Hän toimittaakin, mitä Hän on puhunut Babelin asukkaita vastaan.

3. Sinä suurten vetten ääressä asuja, lukuisien aarteiden omistaja, jo tuli loppusi, ahneutesi määrä!

14. **YHWH Tz'vaot** on vannonut itse kauttansa: jos olenkin sinut täyttänyt ihmisillä niinkuin heinäsiirkoilla, niin on sinusta kuitenkin ilovirsi laulettava.

15. Hän on voimansa kautta maan luonut ja viisaudessansa maan piirin perustanut ja taidossansa taivaat levittänyt. [piiri -sanaa ei ole alkutxt.]

16. Kun Hän jylisee, niin on paljon vettä taivaan alla; ja Hän nostaa pilvet ylös hamasta maan ääristä, ja tekee salammat sateessa ja tuopi tuulen ulos aarreaitoistansa.

17. Tyhmiksi jääpi jokainen ihminen, ilman ymmärrystä; häpeään joutuu jaokainen kultaseppä kuvasta, sillä petosta on hänen valamansa kuva, eikä siinä ole henkeä.

18. Turhuutta ne ovat, pilkantekoa; etsikko-aikanansa ne häviävät.

19. Mutta Jaakobin osa ei ole niiden vertainen; sillä hän on luonut kaikki ja perintönsä sukukunnankin; **YHWH Tz'vaot** on Hänen Nimensä. *shmo*

20. Vasarana olet sinä Minulle, sota-aseena; ja Minä lyön sinun kauttasi kansat ja hävitän sinun kauttasi valtakunnat.

21. Minä lyön sinun kauttasi hevosen ja ratsastajan, ja lyön sinun kauttasi vaunut ja ajajan;

22. ja lyön sinun kauttasi miehen ja vaimon, ja lyön sinun kauttasi vanhan ja nuoren, ja lyön sinun kauttasi nuorukaisen ja neitseen;

23. ja lyön sinun kauttasi paimenen ja hänen laumansa, ja lyön sinun kauttasi peltomiehen ja hänen juhtaparinsa, ja lyön sinun kauttasi maaherrat ja päämiehet.

24. Ja Minä maksan Babelille ja kaikille Kaldean asukkaille kaiken heidän pahuutensa *ra' rah* | *raatam* 7451 , jonka he tekivät Sionille teidän nähden, sanoo *n'um*-**YHWH**.

25. Katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä hävityksen vuori, sanoo YHWH, sinä, joka hävität koko maan, ja ojennen käteni sina vastaan ja vieritän sinut alas kalliolta ja panen sinu poltetuksi vuoreksi,
26. niin ettei sinusta enää oteta kulmakiveä, eikä kiviä perustukseksi, vaan ijankaikkisena autiomaana olet sinä oleva, sanoo *n'um*-YHWH.
27. Nostakaat lippu maassa, puhaltakaat vaskitorviin kansoissa, pyhittäkäätkä kansoja häntä vastaan, kutsukaat häntä vastaan valtakuntia: Ararat, Minni ja Askenas, asettakaat häntä vastaan päälliköt, antakaat tulla hevosia niinkuin julmia heinäsiirakoja *yekeq*.
28. Pyhittäkäätkä häntä vastaan kansoja: Median kuninkaat ja hänen maaherransa ja päämiehensä ja koko hänen hallitsema maansa.
29. Ja maa on vapiseva ja järisevä, sillä nyt toimeen pannaan YHWH aivotukset Babelista, niin että Babelin maa tehdään autioksi, jossa ei ketään asu.
- 30 Babelin sankarit ovat herenneet sotimasta; he istuvat vuorilinnoissansa, heidän voimansa on kuihtunut, he ovat tulleet naisten vertaisiksi. Sytytettyt ovat hänen asuntonsa, rikotut hänen salpansa.
31. Juoksija juoksee juoksijaa vastaan, ilmoittaja ilmoittajaa vastaan, ilmoittamaan Babelin kuninkaalle, että hänen kaupunkinsa on ääriänsä myöten valloitettu,
32. ja luotuspaikat otetut ja lammet tulella poltetut ja sotamiehet hämmästyneet.
33. Sillä näin sanoo YHWH Tz'vaot Elohey Yis'rael: Babelin tytär on niinkuin riihi siihen aikaan kun tapetaan; vielä vähän, niin tulee sille leikkuaika.
34. Nebukadressar, Babelin kuningas, on minut syönyt, hävittänyt ja pannut pois niinkuin tyhjän astian; hän on minut niellyt niinkuin lohikärme, täyttänyt vatsansa herkkupaloillani ja syössyt minut pois.
35. "Minulle tehty vääryys ja lihani tulkoon Babelin päälle!" niin sanokoon Sionin asukas, ja "vereni Kaldealaisten asukasten päälle!" sanokoon Jerusalemi.
36. Sentähden sanoo YHWH näin: katso, Minä ajan sinun asiasi ja koston sinun kostosi; ja panen hänen merensä kuivaksi ja kuivatan hänen kaivonsa.
37. Ja Babel on jääpä kiviraunioksi, koirasutten asumaksi, kauhistukseksi ja vihellykseksi, tyhjäksi aukkaista.
38. Yhdessä he kiljuvat niinkuin nuoret jalopeurat, mörisevät niinkuin naarasjalopeurain penikat. [Lions cubs]
39. Heidän helteessänsä teen Minä heille juomingit, että he riemastuvat ja nukkuvat iankaikkiseen uneen, eikä enää heräjä, sanoo *n'um* YHWH.
40. Minä syökseen heitä niinkuin karitsoja teurastukseen, kuin oinaita ja kauriita.
41. Kuinka onkaan valloitettu Sesak, otettu koko maan kerskaus! Kuinka onkaan Babel jäänyt kauhistukseksi kansoissa!
42. Meri *haYam* nousi Babelin ylitse, sen aaltojen pauhinalla se peitettiin. Hänen kaupunkinsa jäivät autioiksi, kuivaksi maaksi ja korveksi, maaksi jossa ei kukaan asu, ja jossa ei ihmisen lapsi poika liiku.
- 44, Ja Minä koston Belille Babelissa ja otan hänen kurkustansa ulos sen, jonka hän on niellyt; ja kansat eivät enää tule virtailemalla hänen tykönsä. Babelin muurikin on kaatunut.

45. Menkööt pois hänen keskeltänsä, te Minun kansani, ja pelastakaat jokainen sielunsa *af-YHWH* vihan kiivaudesta!
46. Ja älköön sydämenne epäilkö, älkäätkä peljätkö sanomaa, joka kuuluu maassa! sillä yhtenä vuonna tämä sanoma tulee ja toisena vuonna taas sanoma ja väkivaltaa on maassa, hallitsija hallitsijaa vastaan.
47. Sentähden katso, päivät tulevat jolloin Minä kosten Babelin epäjumalille, ja koko hänen maansa on häpeään joutuva, ja kaikki hänen surmattunsa kaatuvat hänen keskellänsä.
48. Ja Babelin tähden riemuitsevat taivaat ja maa ja kaikki mikä niissä on; sillä pohjosesta tulee hänelle hävittäjät, sanoo YHWH.
49. Niinkuin Babel saattoi Israelin surmatut kaatumaan, niin Babelin tähden koko maan surmatutkin kaatuvat.
50. Te miekalta pelastuneet, rientäkää, älkää seisahtuko! Muistakaat kaukaisella maalla **Et-YHWH**, ja pitäkää Jerusalem mielessänne!
51. Me häpesimme, sillä me kuulimme pilkan, häväistys peitti kasvomme, sillä muukalaiset olivat tulleet **YHWH** huoneen pyhyksiin.
52. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo *n'um-YHWH*, jolloin Minä kosten hänen epäjumalillensa *al-P'siyleyha* ja surmatut valittavat koko hänen maassansa.
53. Vaikka Babel astuisi ylös taivaaseen *haShamayim*, vaikka hän vahvistaisi korkeat varustuksensa, tulee hänelle kuitenkin Minulta hävittäjät, sanoo *n'um-YHWH*.
54. Kuule! Huuto Babelista ja suuri valitus Kaldealaisten maalta!
55. Sillä **YHWH** hävittää Babelin ja lopettaa siitä suuren tohinan, ja heidän aaltonsa kuohuvat niinkuin suuret vedet, heidän kuohunsa ja pauhinansa kuuluu.
56. Sillä hänen päällensä, Babelin päälle tulee hävittäjä; ja hänen sankarinsa vangitaan ja heidän joutsensa taitetaan, sillä koston **EL**, **YHWH** kostaa täydellisesti.
57. Ja Minä juovutan hänen ruhtinaansa ja viisaansa ja maaherransa ja päämiehensä ja sankarinsa, niin että he nukkuvat ijankaikkiseen uneen eivätkä heräjä, sanoo kuningas **n'um-haMelekh'**, **YHWH Tz'vaot** on Hänen Nimensä.
58. Näin sanoo **YHWH Tz'vaot**: Babelin muurit, ne leveät, maahan hajotetaan, ja hänen porttinsa, ne korkeat, sytytetään tuleen. Ja niin tekivät kansat työtä hukkaan ja kansakunnat väsyttivät itsensä tulen hyväksi.
59. Tämä on se sana, jonka profetta Jeremia käski Serajalle, Nerijan pojalle, Mahasejan pojan, hänen lähtiessänsä Sedekian, Juudan kuninkaan kanssa Babeliin, tämän hallituksen neljäntenä vuotena. Mutta Seraja oli leirin päällikkönä.
60. Ja Jeremia kirjoitti kaiken sen onnettomuuden *ra' rah* | *haraah* **7451**, joka Babelin päälle tuleva oli, yhteen kirjaan, kaikki nämä sanat, jotka Babelia vastaan kirjoitetut ovat.
61. Ja Jeremia sanoi Serajalle: "kun sinä tulet Babeliin, niin katso ja lue kaikki nämä sanat,
62. ja sano: "**YHWH!** Sinä olet puhunut tätä paikkaa vastaan, hävittääksesi sen, ettei siinä olisi asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan että se olisi ijankaikkisena autiona.
63. Ja päätettyäsi tämän kirjan lukemisen, sido siihen kivi ja heitä se keskelle Fratia,

64. ja sano: näin on Babel uppoava eikä se enää ole nouseva onnettomuuden *ra' rah* | *haraah* 7451 tähden, jonka Minä annan hänen päällensä tulla; vaan he vaipuvat. Tähän asti Jeremian sanat.

52. LUKU

Yhdenkolmatta 21 vuoden vanha oli Sedekia, tullessansa kuninkaaksi, ja yksitoista vuotta hallitsi hän Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta.

2. Ja hän teki, mitä pahaa *ra' rah* | *hara* 7451 oli **YHWH** silmissä kaikissa, niinkuin Jojakimkin oli tehnyt.

3. Sillä **YHWH** vihan tähden tapahtui se Juudassa ja Jerusalemissa, siksi kun (**YHWH**) heitti ne pois kasvojensa edestä. Ja Sedekia teki kapinan Babelin kuningasta vastaan.

4. Ja tapahtui hänen hallituksensa yhdeksäntenä vuotena kymmenentenä päivänä, että Nebukadresar, Babelin kuningas, tuli, hän ja koko hänen sotajoukkonsa, Jerusalemiä vastaan ja rakensivat vallit sen ympärille joka taholta.

5. Ja kaupunki jäi piiritykseen kuningas Sedekian yhdenteen toista vuoteen asti.

6. Neljännellä kuulla, kuun yhdeksäntenä päivänä, sai nälkä vallan kaupungissa eikä ollut maakunnan kansalla leipää.

7. Ja kaupunki kukistettiin, ja kaikki sotamiehet pakenivat ja läksivät kaupungista yöllä kahden muurin välisestä portista, joka oli kuninkaan puutarhan ääressä, - ja Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä, - ja he menivät korven tietä.

8. Mutta Kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sedekian Jerikon kedolla, ja koko hänen sotajoukkonsa oli hajonnut pois hänen tykönsä.

9. Ja he ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Babelin kuninkaan tykö Riblaan Hamatin maalla; ja hän julisti hänestä tuomion.

10. Ja Babelin kuningas tappoi Sedekian pojat hänen nähden, ja kaikki Juudan ruhtinaat tappoi hän Riblassa.

11. Muta Sedekian silmät antoi hän puhkaista ja sidotti hänen vaskisilla kahleilla. Ja Babelin kuningas vei hänet Babeliin ja pani hänet vankihuoneeseen hänen kuolemapäiväänsä asti.

12. Ja viidennellä kuulla, kuun kymmenentenä päivänä, joka oli Nebukadressarin, Babelin kuninkaan yhdestoista vuosi, tuli Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, joka seisoi Babelin kuninkaan edessä, Jerusalemiin.

13. Ja hän poltti *et-Beyt-YHWH* huoneen ja kuninkaan huoneen; ja kaikki Jerusalemin huoneet ja kaikki huoneet poltti hän tulella.

14. Ja kaikki Jerusalemin muurit ylt'ympärillä hajottivat ne kaldealaisten sotajoukot, jotka olivat henkivartijain päällikön kanssa.

15. Mutta köyhän väen ja muun kansan, jotka olivat jääneet kaupunkiin, ja karkurit, jotka olivat karanneet Babelin kuninkaan puolelle, ja jääneen kansan vei Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, vankina pois.
16. Mutta köyhästä maan väestä jätti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, viinimäkien ja peltojen viljelijöiksi.
17. Ja vaskipatsaat [Boaz, Jaakin], jotka kuuluivat *l'veyt-YHWH* huoneeseen, ja istuimet ja vaskimeren, joka oli *B'veyt-YHWH* huoneessa, särkivät Kaldealaiset ja veivät kaiken vasken Babeliin.
18. Ja kattilat, lapiot, veitset, maljat, kupit ja kaikki vaski-astiat, joilla palveltiin, ottivat he pois.
19. Ja nekin juoma-astiat, hiilipannut, maljat, kattilat, kynttilälajalat, kupit ja uhrikannut, jotka olivat puhdasta kultaa, ja nekin jotka olivat puhdasta hopeaa, otti henkivartijain päällikkö.
20. Ja ne kaksi patsasta (iljetykset eli 'vapaamuurarien' riittisaleista tutut *Boaz & Jaakin*) ja se yksi meri ja ne kaksitoista vaskihärkää, jotka seisoivat istuinten alla, jotka kuningas Salomo [palvelijansa, pakanamystikko **Hiiram**] oli tehnyt **YHWH** huoneeseen, kaikista niistä kappaleista lähtenyttä vaskea ei voitukaan punnita.
21. Mutta kumpikin patsas oli kahdeksantoista kyynärää korkea ja kadentoistakyynäräinen nuora ulottui sen ympäri, ja sen paksuus oli neljä sormeaa, ja se oli onsi [onsi = ontto, putki.] Kts. Liite: pituus/leveys/korkeus
22. Ja vaskinen kruunu oli sen päällä, ja sen yhden kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja verkko ja granatti-omenat kruunun ympärillä olivat kaikki vaskesta; ja senkaltainen oli toinenkin patsas ja granattiomenat.
23. Ja granatti omenia oli yhdeksänkymmentäkuusi kullakin kulmalla; kaikkiansa oli sata granatti-omenaa verkon päällä ympärinsä (ristiverkko).
24. Ja henkivartijain päällikkö (vei vangiksi) ylimmäisen papin papin Sterajan ja toisen papin Sefanjan ja kolme ovenvartijaa;
25. ja kaupungista otti hän yhden hoviherran, joka oli sotaväen päällikkönä, ja seitsemän miestä niistä, jotka näkivät kuninkaan kasvoja, jotka tavattiin kaupungissa, ja sotapäällikön kirjoittajan, joka kirjoitti maan väen sotaan, ja kuusikymmentä miestä maan kansasta, jotka tavattiin kaupungissa, -
26. nämä otti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja vei heidät Babelin kuninkaan tykö Riblaan.
27. Ja Babelin kuningas antoi tappaa heidät Riblassa Hamatin maalla. Ja niin Juuda vietiin pois omalta maalta vankeuteen.
28. Tämä on se kansa, jonka Nebukadressar vei vankina pois seitsemäntenä vuotena, kolmetuhatta ja kolmekolmatta 3033 Juudalaista;
29. Nebukadresarin kahdeksantenatoista vuotena, Jerusalemissa kahdeksan sataa kaksineljättä 842 sielua;
30. ja Nebukadresarin kolmantena kolmatta 33-vuotena vei Nebusaradan henkivartijain päällikkö, Juudalaisia seitsemän sataa ja viisi viidettä 755 sielua. Kaikkiaan yhteensä oli neljä tuhatta kuusi sataa 4600 (Babeliin vietyä vankia).

31. Ja tapahtui seitsämäntenä neljättä vuotena siitä, kun Jojakin, Juudan kuningas, vietiin vankeuteen, kahdennellatoista kuukaudella, kuun viidentenä kolmatta päivänä, että Evil Merodak, Babelin kuningas, sinä vuonna kun hän tuli kuninkaaksi, korotti Jojakinin, Juudan kuninkaan, pään ja antoi hänen tulla ulos vankihuoneesta.

32. Ja hän puhutteli häntä ystävällisesti, ja asetti hänen istuimensa ylemmäksi niiden kuningasten istuimia, jotka olivat hänen tykönänsä Babelissa,

33. ja muutti hänen vankeutensa vaatteet; ja hän söi aina leipää hänen edesssänsä kaikkina elämänsä päivinä.

34. Ja hänen elatuksensa annettiin hänelle, alituisena eläkkeenä Babelin kuninkaalla, päivänsä osa kunakin päivänä hänen kuolinpäiväänsä asti, kaikkina hänen elämänsä päivinä.

Jeremian Kirjan Loppu.

Jeremian Kirjan Liitteet:

Kiivauspatsas, Boaz/Jaakim, Hiiramin tekemät ontot kupariputkipylväät. Hiiram oli/on rapparien jumal hahmo jo 4000 vuotta sitten; Lions club rapparien pyhät pylväät, pakollisena jokaisissa sadoissa looshi/riittihuoneissa ympäri maapallon & Suomen -tänäänkin. Ympäri roomaailman; alkaen kaikki USAn yliopistot: lue Wikipedia alkaen Fordham University. Tämä Israelinkin kansaa yhäti alati vainoavat 'jalopeurat' = Lions club, on lippuinensa hyvin edustettuna Olkiluodon Ydin 'voimalan' Visitor Centerin tuloaulassa = myrkky/chem plutonium tehtaissa. Kts. aiheesta web sivulta muut dokumentit...

"21. Mutta kumpikin patsas oli kahdeksantoista kyynärää korkea ja kadentoistakyyväräinen nuora ulottui sen ympäri, ja sen paksuus oli neljä sormea, ja se oli onsi."

Kauhistus-Kuparipylväiden/lieriön mittasuhteet ovat samat kuin plutoniumtehtaiden Olkiluodon yms. loppusäilytyksen kupariset jäte'putket' tänään. Jeremian ym. Teksteissä olevat 'Leijonat' ovatkin monesti samaa kansaa kyykyttävää kööriä (ei eläimiä) läpi vuosituhansien!

Tästä aiheesta, kts linkistä 'Saarnaajan kirja' ... sekä dokumentti 'Vuosikirja 1980' ym ym. Kansakuntia tänäänkin kyykyttävään Lions klubien pyhät liput liehuvat visitor centeriensä sisääntulo-auloissa. Kts. "Ydinvoiman likainen totuus" -artikkeli tämän txt-liitteen linkistä].

Puhumattakaan hemoglobiinin säteilyä imevä 'tekniikka'. Lue netistä A rto L auri, hae: [sian veri](#), jota olkiluoto käyttää rekkalastin viikossa. Varsinaisia jalopeurain uhripalvelus -paikkoja, kansakuntien messu-murhaamiseen.

Lue kaikki muut: <http://jmp.sh/H4jK8mj> tai [scribd.com/syottovasikka](https://www.scribd.com/syottovasikka)

RA' RAH:

Ennen aikojen alkua YHWH:n langennut ensiluomus, ex. ruhtinas enkeleineen, oli/on täystuhottu, maan ajan vangiksi heitetty, tuhkaksi poltettu, ruumiiton olio. Joku ulottuvuus siitä saa/sai yhä käydä YHWH eteen - siihen asti kunnes kaikki, tänne heitetyn ihmissuvunkin aika loppuu, kirjat avataan ja tuomiot pannaan täytäntöön Hesek.28, Ilm. 20

Tässä kertomuksessa YHWH kysyy luomakunnaltaan ratkaisua ongelmaansa: kaikkeus vaikenee Korkeimman, Elyown' kysymyksen edessä pelosta vavisten. Mutta sitten tämä röyhkimys, **ra rah'** saapuu YHWH eteen ... salanimiltään myös egptin-ra=aurinko=OSIRIS (nyk. myös nimellä auringon Corona)

Kuningas Davidille oli aikoja sitten tehty, myös Ahabillekin ulottuva lupaus jota YHWH ei voi Lain mukaan peruuttaa. Ahab näet lankesi syvälle pahuuteen saastaisen pakanavaimonsa houkuttelemana - *eikä parannusta tehnyt* ... koko Israel kärsi hänen riivatuista teoistansa, ja ne piti pysäyttää. Koska YHWH ei voinut peruuttaa sanojaan, tarvittiin seuraava juoni:

"Ja YHWH sanoi: 'Kuka viekoittelisi Ahabin, Israelin kuninkaan, lähtemään sotaan, että hän kaatuisi Gileadin Raamotissa?' Mikä vastasi niin, mikä näin. Silloin tuli henki - **ra' rah** - ja asettui YHWH eteen ja sanoi: 'Minä viekoittelen hänet.' YHWH kysyi häneltä: 'Miten?' Hän vastasi: 'Minä menen valheen hengeksi kaikkien hänen profeettainsa suuhun.' Silloin YHWH sanoi: 'Saat viekoitella, siihen sinä pystyt; mene ja tee niin.'

Profeetta sanoo Ahabille: Katso, nyt YHWH on pannut valheen hengen näiden sinun profeettaisi suuhun, sillä YHWH on päättänyt sinun osaksesi onnettomuuden ra' rah 7451 ." Kr-38 1.Kun.22:19-23

ra' rah, Strongs sanasto, no. 7451

ra` rah bad or evil -- adversity, affliction, bad, calamity, + displeasure(-ure), distress, harm, heavy, hurtful, ill, mischief, misery, naughty, noisome, sad(-ly), sore, sorrow, trouble, vex, wicked, worst, wretchedness, wrong. feminine: ra'ah;

ra`a` , Strongs 7489

to spoil, breaking to pieces, be good for nothing, i.e. bad physically, socially or morally, afflict, associate selves (by mistake for 7462), displeasure, evildoer, show self friendly, do harm, hurt, behave self, deal, ill, punish, still, vex, wicked doer, do worse.

mishlachath ra' rah Hän lähettää pahoja enkeleitä Ps.78

mishlachath Strongs 4917 (feminine of 4916); a mission, i.e. release an army:--discharge, sending.

Ellei tiedä mikä ra' rah on, ei pysty täyttämään Jeshuan omalle annettua velvoitetta: **VASTUSTAKAA, vihatkaa PAHAA.**

Tämä ra' rah, langennut kerubi, 'saa' vaivata langennutta ihmiskuntaa tällä vankiplaneetalla jossa olemme - planeetallamme *jossa jokaiselle löytyy Pelastus*, **JESHUAN Nimen kautta**, kaikille niille jotka Häntä Totuudessa etsivät.

"Sillä et sinä ole Jumala 'EL, jolle jumalaton meno kelpaa: ei paha ra' rah saa viipyä Sinun edessäsi.

"Ja vaikka vaeltaisin kuoleman varjon laaksossa, en minä pelkää mitään paha ra' rah, sillä Sinä olet kanssani: Sinun vitsas (Ps.23) ja sauvas [upseerin komentosauva], ne lohduttavat minua.

ra' rah 7451 on YHWH [sekä pyhiensä !] alle alistettu vaikutusvaltainen olento jolla on Sanan mukaan tietyin ehdoin valtaa vaikuttaa sinuun, ruumiiseesi, kaikkeen ympärillä, maassa olevaan. Jeshuan Nimen ja veren kautta, pyhillänsä on oikeus, velvoitus vastustaa häntä. Voitto on jo saavutettu, sota käyty - mutta kaikille omillensa lahjoitetun käskyvallan käyttö on edellytys estää toimensa. Pakene Jeshuan turviin – joka Golgatalla *ra' ra 'n* ja joukkonsa voitti täydellisesti.

*"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä. **Vastustakaa häntä** lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää." 1Piet.5*

Tämä helvetin ruhtinas, maailman vitsaus, mainitaan läpi raamatun, psalmeissa seur. kohdissa 7451 :

Psalmi 5:4 Psalmi 7:4 Psalmi 7:9 Psalmi 10:6 Psalmi 10:15
Psalmi 15:3 Psalmi 21:11 Psalmi 23:4 Psalmi 27:5 Psalmi 28:3
Psalmi 34:13 Psalmi 34:14 Psalmi 34:16 Psalmi 34:19 Psalmi 34:21
Psalmi 35:4 Psalmi 35:12 Psalmi 35:26 Psalmi 36:4 Psalmi 37:19
Psalmi 37:27 Psalmi 38:12 Psalmi 38:20 Psalmi 40:12 Psalmi 40:14
Psalmi 41:1 Psalmi 41:5 Psalmi 41:7 Psalmi 49:5 Psalmi 50:19 Psalmi 51:4
Psalmi 52:1 Psalmi 52:3 Psalmi 54:5 Psalmi 55:15 Psalmi 56:5
Psalmi 64:5 Psalmi 70:2 Psalmi 71:13 Psalmi 71:20 Psalmi 71:24
Psalmi 73:8 Psalmi 78:49 Psalmi 88:3 Psalmi 90:15 Psalmi 91:10
Psalmi 94:13 Psalmi 94:23 Psalmi 97:10 Psalmi 101:4 Psalmi 107:26
Psalmi 107:34 Psalmi 107:39 Psalmi 109:5 Psalmi 109:20 Psalmi 112:7
Psalmi 119:101 Psalmi 121:7 Psalmi 140:1 Psalmi 140:2 Psalmi 140:11
Psalmi 141:4 Psalmi 141:5 Psalmi 144:10 (64kpl. jaenumerot KJV -mukaan)

Kirjanoppineiden valhekynäin (Jer.8:8) kätkentäoperaatio:

ra' rah 7451 **-sana** on pelkästään Halle-28 *-psalmeissa* käännetty yli 40 eri tavalla:

paha
pahalla
pahuus
hätään
pahan
pahana
pahantekijöitä
onnettomuudestani
vaivat
hävitit
pahoina
pahuuden
sula pahuus
pahaksi
pahoja aikeita
paha suovat
onnettomuuttani
pahoja

pahuudessa
surkeutta täynnä
onnettomuutta
vastoinkäymisessä
heidän pahuutensa
Te YHWH rakastavaiset, vihatkaat pahaan ra' rah
vastoinkäymisen
pahuuden
pahalla
tuskasta
pahaan
pahoista
pahasta
pahoilta
onnettomuus
pahuuteen
sillä vieläkin olen minä rukouksellani oleva heidän pahuutensa ra' rah vastaan
murhamiekasta

ra-rah 7451 jaelista Jeremian kirjassa.

Jeremiah 1:14
Jeremiah 1:16
Jeremiah 2:3
Jeremiah 2:13
Jeremiah 2:19
Jeremiah 2:27
Jeremiah 2:28
Jeremiah 2:33
Jeremiah 3:2
Jeremiah 3:5
Jeremiah 3:17
Jeremiah 4:6
Jeremiah 4:14
Jeremiah 4:18
Jeremiah 5:12
Jeremiah 5:28
Jeremiah 6:1
Jeremiah 6:7
Jeremiah 6:19
Jeremiah 6:29
Jeremiah 7:6

Jeremiah 7:12
Jeremiah 7:24
Jeremiah 7:30
Jeremiah 8:3
Jeremiah 8:6
Jeremiah 9:3
Jeremiah 11:8
Jeremiah 11:11
Jeremiah 11:12
Jeremiah 11:14
Jeremiah 11:15
Jeremiah 11:17
Jeremiah 11:23
Jeremiah 12:4
Jeremiah 12:14
Jeremiah 13:10
Jeremiah 14:16
Jeremiah 15:11
Jeremiah 15:21
Jeremiah 16:10
Jeremiah 16:12
Jeremiah 17:17
Jeremiah 17:18
Jeremiah 18:8
Jeremiah 18:10
Jeremiah 18:11
Jeremiah 18:12
Jeremiah 18:20
Jeremiah 19:3
Jeremiah 19:15
Jeremiah 21:10
Jeremiah 22:22
Jeremiah 23:10
Jeremiah 23:11
Jeremiah 23:12
Jeremiah 23:14
Jeremiah 23:17
Jeremiah 23:22
Jeremiah 24:2
Jeremiah 24:3
Jeremiah 24:8
Jeremiah 24:9
Jeremiah 25:5

Jeremiah 25:7
Jeremiah 25:32
Jeremiah 26:3
Jeremiah 26:13
Jeremiah 26:19
Jeremiah 28:8
Jeremiah 29:11
Jeremiah 32:23
Jeremiah 32:30
Jeremiah 32:32
Jeremiah 32:42
Jeremiah 33:5
Jeremiah 35:15
Jeremiah 35:17
Jeremiah 36:3
Jeremiah 36:7
Jeremiah 36:31
Jeremiah 38:4
Jeremiah 39:12
Jeremiah 39:16
Jeremiah 40:2
Jeremiah 41:11
Jeremiah 42:6
Jeremiah 42:10
Jeremiah 42:17
Jeremiah 44:2
Jeremiah 44:3
Jeremiah 44:5
Jeremiah 44:7
Jeremiah 44:9
Jeremiah 44:11
Jeremiah 44:17
Jeremiah 44:23
Jeremiah 44:27
Jeremiah 44:29
Jeremiah 45:5
Jeremiah 48:2
Jeremiah 48:16
Jeremiah 49:23
Jeremiah 49:37
Jeremiah 51:2
Jeremiah 51:24
Jeremiah 51:60

Jeremiah 51:64

Jeremiah 52:2

Jesajan kertomana YHWH luonne, huomioita:

- *on täysin erilainen kuin Baabelin Baal*

konstantinus p???vi keisarin *elilim ekeliumi!*

Jeremia 17:2 Astarot, Ishtar, Easter (pääsiäinen/noituus/musta-aurinko/RA)

17:2. Niinkuin heidän lapsensa muistavat he heidän alttariansa ja **astarot-kuviansa** viheriän puun vieressä, korkeilla kukkuloilla.

astarot on demonipalvonnan kohde, helvetin prinssi. hän on kolminaisuuden osa beelsebubin ja luciferin kanssa - trinity/kolminaisuuden, joka on osa vatikaanin (=käärme) jesuiittain syöttämää helvetin valhetta; tähän kerhoon kuuluu beelsebub sekä lucifer. RA-OSIRIS -nimensä halutaan piilottaa tässäkin, kuten tuo valhe näkyy Raamatun kirjoissa tehtynä. Nämä demoniset tarinat on hyvä jättää elämästä pois, sillä niiden syvyys imaise sielun herkästi pois Jeshuan läheltä, rauhan menettää satavarmasti. Miksi ihminen sitä haluaisi: Israelin kansaa kohtasi järkyttävä tuho poikettuansa näiden vieraiden jumalien palvontaan. Pysy poissa äläkä muistele 'astarot kuviansa'. Etsi Jeshuaa, YHWH kaikkeuden Luojan Poikaa, Pelstajaasi. Tuon kirjoitettuani, muistutan Jeshuan omaa annetusta vallasta & velvollisuudesta vastustaa ja ajaa perkeet ja enkelinsä ulos - kahleihinsa vangittu sielu ei voi pelastua ennekuin riivaajat on ulosajettu.

Wikipedia: Astaroth (also Ashtaroth, Astarot and Asteroth), in demonology, is the Great Duke of Hell in the first hierarchy with Beelzebub and Lucifer; he is part of the evil trinity. He is a male figure most likely named after the Mesopotamian goddess Ishtar.

Elohayikh' julmuus, viha, kiivaus, rangaistus

Minä kiivastuin, kätkien itseni ja vihastuen löin häntä

Totuus, oikeamielisyys.....jne *ennen ihmistä*

YHWH on kiivastunut - perkeleen vangitsemin jotka eivät muutosta tahdo:

- kätenne ovat verellä saastutetut, sormenne vääryydellä; huulenne puhuvat petosta ja kielenne latelee valhetta, työnne ovat väärät, ja väkivallan teko käsissänne, jalar juoksevat pahuuteen ja kiirehtävät viatonta verta vuodattamaan; ajatuksenne turhia ajatuksia, hävitys ja turmio on teillänne.

Hän puki päällensä koston *naqam* vaatteet niinkuin puvun, ja verhoili itsensä

kiivaudella *qinah* kateus, niinkuin vaippaan. Jeshua on kateellinen sinusta, hänestä! - *mutta ei mitään syntiä hyväksy.*

"Minä yksinäni poljin kuurnan... Minä poljin heitä vihassani 'aph ja tallasin heitä kiivaudessa; ja heidän verensä *nitzcham* pirskuivat vaatteilleni, ja Minä tahrasin koko pukuni. Sillä koston *naqam* päivä oli mielessäni, ja lunastuksen vuosi oli tullut."

Minä, YHWaH rakastan tuomiota, oikeutta *mishpat* tuomio vihaan ryöstettyä polttouhria

Minä teen heidän kanssansa ijankaikkisen liiton.

Spirit of Yahwè 100-1 vs Pyhä Henki
Spirit of Adonay
Adonay, YHWH henki

Tämän kirjan pääominaisuuksia:

väärä rakkaus: -0

kolminaisuus: -1

Osiriksen Paternoster, Isis Horus Seth IHS isäpoikapyhähenki: -100

Yhden kerran tässä löytyy rakkaus-Sana - synneistään pois kääntyneille-

"**Rakkaudessa** *'ahabah* - ja laupeudessa Hän heidät lunasti Jeshua *ga'al*; Hän nosti ja kantoi heitä aina ikivanhasta asti. Mutta he vastustivat ja murehduttivat Hänen Pyhän Henkensä; sentähden Hän muuttui heille viholliseksi ja soti heitä vastaan." Jes.63

YHWH Ainokaisen Pojan 'yleisnimenä' tässä käännöksessä käytetään nimeä

Jeshua:

- "Silloin käsivarteni Minulle **Jeshua** *WaTosha* (avun) antoi ja kiivaus tuki Minua.

- **Jeshua** = *Yasha* = salvation pelastus ... "auttoi" Jes.59:16

- **Behold, thy salvation**=*Yasha* cometh Isa 62:11

YHWH sanoo, jae 23:15 "*Minä syötän heitä koiruoholla laanah wormwood Chernobyl ja juotan heitä myrkkyyvedellä;*...

Koiruoho /Chernobyl: Dimonan reaktorissa (Israel) löytyi vain 1537 halkeamaa

- rakentaja vaatii välitöntä pysäytystä, (uutinen n.2015)... *vaan*

verrataanpa tuota vasta 'luvan' saaneeseen ikiwanhuuttaan repeilevään Loviisan Plutonium tehtaaseen - joka odottaa rannalla 3m aaltoa =RÄJÄHDYS. Edellinen yli 2m aalto olikin lähellä räjäyttää siitä suunnitellusti SUOfokusimaa...

EICHAH

Lamentations

Jeremian Valitusvirret

1. LUKU

Kuinka niin yksinänsä istuukaan tuo kaupunki, jossa oli niin paljon kansaa! Lesken vertaiseksi on tullut se, joka oli niin suuri kansoissa; maakuntain hallitsija on nyt veron alaiseksi tullut.

2. Katkerasti hän yöllä itkee, ja hänen kyyneleensä vuotavat hänen poskillensa; ei hänellä ole yhtään lohduttajaa kaikista rakastajistansa; kaikki hänen ystävänsä pettivät hänet, ovat hänelle vihollisiksi tulleet.

3. Vankeuteen on Juuda mennyt vaivasta ja kovasta työstä; hän asuu kansain keskellä, eikä ole löytänyt lepoa; kaikki hänen vainoojansa saavuttivat hänet ahdinkojen keskellä.

4. Sionin tiet ovat suruissansa, kun ei kukaan juhlille tule; kaikki hänen porttinsa ovat autiona, hänen pappinsa huokailevat, hänen neitseensä murehtivat ja hänen murheensa on katkera.

5. Hänen ahdistajansa pääsivät voitolle, hänen vihollisensa ovat onnelliset! *Kiy-YHWH* saattoi hänelle murheen hänen rikostensa paljouden tähden; hänen lapsensa *'owlel* menivät vankeuteen vainoojan edellä.

6. Ja pois on mennyt Sionin tyttärellä kaikki hänen kaunistuksensa; hänen ruhtinaansa ovat niinkuin peurat, jotka eivät laidunta löydä, vaan kulkevat voimattomina vainoojan edellä.
7. Jerusalemin muistaa vaivansa ja vainonsa päivinä kaikkia niitä aarteita, joita sillä oli entisinä päivinä. Kun hänen kansansa on kaatunut vihollisen käden kautta, eikä ole hänellä auttajaa *ozer* /'azar, niin näkevät hänet ahdistajat ja nauravat hänen onnettomuuttansa.
8. Jerusalemin on paljon syntiä tehnyt, sentähden on hän saastaksi joutunut. Kaikki jotka häntä kunnioittivat, halveksivat häntä, sillä he näkevät hänen häpeänsä; ja hän itsekin huokaa ja kääntyy pois päin.
9. Hänen saastaisuutensa on hänen liepeissänsä; ei hän muistanut loppuansa, ja on hirmuisesti langennut, ei hänellä ole yhtään lohduttajaa. Katsele **YHWH** vaivaisuuttani sillä vihollinen ylpeilee!
10. Vihollinen ojensi kätensä kaikkiin hänen aarteisiinsa; sillä hän näki pakanain tulevan hänen pyhäkköönsä, joista Sinä sääsit: ei ne saa tulla seurakuntaasi.
11. Kaikki Hänen kansansa huokaa etsien leipää; he antoivat aarteensa ruuasta, virvoittaaksensa sieluansa. Näe **YHWH** ja katsele kuinka minä olen pilkkaksi joutunut!
12. Eikö tämä teihin koske, kaikki jotka tästä käynte ohitse? Katsokaat ja nähkäät: onko kipua sen vertaista kuin minun kipuni, jolla minua vaivataan, sillä **YHWH** täytti minut murheella hirmuisen vihansa päivänä?
13. Korkeudesta lähetti Hän minun luhini tulen, joka niistä yltyi, Hän viritti verkon jalkaini eteen ja käänsi minut taaksepäin; Hän teki minut autioksi, kaiken päivää sairaaksi.
14. Hänen kätensä ovat sitoneet yhteen minun syntini ikeen; ne ovat yhteen väännettyt, tulleet minun kaulani päälle; se vaivutti voimani. '**Adonay** antoi minut niiden käsiin, joiden edessä en voi kestää.
15. '**Adonay** heitti pois kaikki minun keskelläni olleet väkeväni '*abbiyr* mighty, valiant, uhri; Hän kuulutti juhlan minusta, musertaaksensa minun nuorukaiseni; viinikuurnan tallasi '**Adonay** neitseelle, Juudan tyttäreille.
16. Näiden tähden itken minä; silmäni vuotaa vettä, sillä kaukana minusta on lohduttaja, sieluni virvoittaja, minun ~~lapseni~~ poikani ovat hävitetyt, sillä vallan on vihollinen saanut.
17. Sion ojentaa kätensä, mutta ei ole hänellä yhtään lohduttajaa. **YHWH** käski Jaakobin ympärillä asuvaiset olemaan hänen vihollisensa; Jerusalemin on jäänyt saastaksi heidän keskellensä.
18. *TzaDiyq hu* **YHWH** - Vanhurskas on Hän, sillä Hänen suullensa olin minä tottelematon. Kuulkaat kaikki kansat ja katsokaat kipuani; neitset ja nuorukaiset ovat vankeuteen menneet.
19. Minä huusin rakastajiani, ne olivat minulle uskottomat; pappini ja vanhukset nääntyivät kaupungissa; he hakivat itsellensä ruokaa, virvoittaaksensa sieluansa.

20. *R'eh* **YHWH** katso kuinka olen ahdistuksessa! minun sisällykseni kuohuvat, sydämmeni on levoton minussa; sillä varsin vastahakoinen olen minä ollut. Ulkona miekka ja kotona kuolema on minut lapsettomaksi tehnyt.

21. He kuulivat miten minä huokailin: ei minulla ole lohduttajaa! Kaikki viholliseni kuulevat onnettomuuteni; he iloitsevat että Sinä sen teit. Sinä annat sen päivän tulla, jonkas olet julistanut; he tulevat vertaisikseni.

22. Tulkoon kaikki heidän pahuutensa Sinun kasvojesi eteen, ja tee heille niinkuin olet minulle tehnyt kaikkien minun syntieni tähden; sillä ylön paljon on minun huokauksiani, ja sydämmeni on sairas.

2. LUKU

Kuinka onkaan '**Adonay** vihassansa pilvellä peittänyt Sionin tyttären! Hän heitti Israelin kunnian taivaasta maahan; ei Hän muistanut jalkainsa astinlautaa vihansa päivinä.

2. '**Adonay** hävitti armottomasti kaikki Jaakobin asuinpaikat; Hän hajotti julmuudessaan Juudan tyttären linnoitukset, löi ne maahan; Hän saastutti valtakunnan ja sen ruhtinaat,

3. Hän särki tulisessa vihassansa jokaisen sarven Israelissa; Hän veti oikean kätensä takaisin kun vihollinen tuli; ja Jaakobin poltti Hän niinkuin liehuva tuli, joka syö ympäriltänsä.

4. Hän on jännittänyt joutsensa niinkuin vihollinen, ja asettanut oikean kätensä niinkuin ahdistaja, ja tappanut kaikki silmän ihanteet. Sionin tyttären majaa Hän kaasi vihansa tulen.

5. '**Adonay** on ollut niinkuin vihollinen; Hän hävitti Israelia, hävitti kaikki hänen hovinsa, turmeli hänen linnoituksensa; ja antoi Juudan tyttäreille paljon valitusta ja vaikeroimista: *TaaniYah WaaniYah*.

6. Hän turmali majansa kuin yrttitarhan, hävitti juhlapaikkansa; unhoittuneeksi teki **YHWH** Sionissa juhlan ja sabbatin; ja hylkäsi vihansa tuimuudessa kuninkaan ja papin.

7. *Zanach* '**Adonay** heitti alttarinsa pois, hylkäsi pyhäkkönsä; Hän antoi vihollisen käteen hänen hovinsa muurit: he huusivat *B'veyt* **YHWH** huoneessa niinkuin juhlapäivänä.

Hesekiel: Kuvaus kuinka '**Adonay** hylkää Pyhäkkönsä, Toinen Temppelel loppuu. *Kolmannen temppelin rakensikin rooman kauhistus OSIRIS*

10:15. Ja kerubit kohosivat ilmaan... **18.** *K'vod*-**YHWH** kunnia läksi pois huoneen kynnykseltä ja asettui kerubien päälle.

11:22. Ja kerubit nostivat siipensä, ja rattaat nousivat heidän myötänsä, ja '**Elohey** *Yis'rael* kunnia oli heidän päällänsä. **23.** Ja **YHWH** kunnia

kohosi kaupungin keskeltä ja seisahtui sille vuorelle, joka on itäpuolella kaupunkia.

8. **YHWH** oli päättänyt turmella Sionin tyttären muurit, vetää mitta-nuoran sen ylitse; Hän ei palauttanut kättänsä hävittämästä, vaan pani vallit ja muurit murehtimaan, yhdessä he makaavat surkastuneena *.

- *Yachad*: todellista ykseyttä

- *'Amal*: kuvaus pyhäköstä; ? tunkeutuneet viholliset: to be weak, to droop, to languish, to be exhausted/weak, to droop, (Pulal), to be/grow feeble, languish

9. Maahan ovat hänen porttinsa vajonneet; Hän hävitti ja särki hänen salpansa. Hänen kuninkaansa ja ruhtinaansa ovat pakanain parissa; ei ole lakia, eikä heidän profettansakaan saa näkyä **Me YHWH**.

10. Maassa istuvat äänettöminä Sionin tyttären vanhukset, ovat panneet multaa päänsä päälle, pukeutuneet säkkiin; maahanpäin antavat Jerusalemin neitset päänsä painua.

11. Itkusta hiveltyvät silmäni, kuohuvat sisälmykseni; maahan on maksani vuotanut kansani tyttären musertumisen tähden; sillä lapset *owlel* ja imeväiset *yanaq* nääntyvät kaupungin kaduilla.

12. He sanovat äidillensä: missä on viljaa ja viiniä? nääntyessäsä niinkuin surmatut kaupungin kaduilla, heittäessäsä henkensä äitinsä syliin.

13. Mitä sinulle todistan, mihin sinua vertaan, tytär Jerusalem? Minkä sanon sinun kaltaiseksi, lohduttaakseni sinua neitsyt tytär Sion? Sillä suuri niinkuin meri on sinun häviösi, kuka taitaa sinua parantaa?

14. Sinun profettas ovat nähneet sinulle petosta ja turhuutta, eivät ilmoittaneet pahoja tekojasi, kääntääksensä sinun vankeutesi; vaan he näkivät sinulle petollisia ja onnettomuutta tuottavia sanoja.

15. Kaikki tiellä ohitsekäyväiset taputtavat sinusta käsiänsä, viheltelevät ja päätänsä nyykyttävät Jerusalemin tyttären tähden: tämäkö on se kaupunki josta sanotaan, kauneuden täydellisyys, koko maan ihastus?

16. Sinua vastaan ammottelevat kaikki vihollisesi suutansa, viheltelevät, purevat hammasta, sanovat: me hänet hävitimme; tämä on se päivä jonka olemme toivoneet, saavuttaneet, nähneet.

17. *Asah YHWH* tehnyt on minkä oli aikonut; Hän on täyttänyt Sanansa, jonka Hän aikoja ennen oli käskenyt. Hän hajoitti eikä armahtanut, vaan ilahutti vihollisen sinusta ja korotti vainomiesten sarven.

18. Heidän sydämmensä huutaa *el-'Adonay*. Sinä Sionin tyttären muuri, anna kyyneles virtana vuotaa päivät ja yöt; älä suo itsellesi rauhaa, älköön silmäteräsi levätkö!

19. Nouse, valita yöllä, kun vartiot alkavat; vuodata sydämmesi kuin vettä *'Adonay* kasvojen *Pney* eteen; nosta Hänen puoleensa kätesi omien lastesi *'owlel* sielun tähden, jotka nääntyvät nälkään joka kadun kulmassa!

20. Katso **YHWH** ja näe, kenelle Sinä olet näin tehnyt. Pitääkö vaimojen syömän ruumiinsa hedelmän, käsillä kannettavat lapsukaisensa *'owlel'*? Ovatko papit ja profetat **'Adonay** huoneessa tapettavat?
21. Maassa makaavat kaduilla poika ja vanhus; minun neitseeni ja nuorukaiseni kaatuvat miekkaan; Sinä surmasit vihasi päivänä, tapoit armottomasti.
22. Sinä kutsuit niinkuin juhlapäivänä minun peloitukseni ylt'ympäri, eikä *af-YHWH* vihan päivänä ollut yhtään pääsnyttä eikä pelastunutta; jotka minä kannoin käsilläni ja kasvatin, ne lopetti vihollinen.

3. LUKU

Minä olen se mies, joka olen viheliäisyyttä nähnyt Hänen hirmuisuutensa vitsan kautta.

2. Minua Hän johdatti ja vei pimeyteen eikä valkeuteen.
3. Ainoasti minua vastaan Hän yhä uudelleen kääntää kätensä kaiken päivää.
4. Hän kulutti lihani ja nahkani ja musersi minun luuni.
5. Hän rakensi minua vastaan ja piiritti minua myrkyllä ja vaivalla.
6. Hän pani minut pimeydessä asumaan, niinkuin muinoin kuolleet.
7. Hän aitasi ympärilleni etten pääse ulos, raskaaksi teki Hän vaskikahleeni.
8. Ja vaikka minä huudan ja parun, on Hän sulkenut korvansa rukoukseltani.
9. Hän aitasi tieni vuojonkivillä ja turmeli polkuni.
10. Väijyvä karhu on Hän minulle, jalopeura piilopaikoissa.
11. Hän antoi minun eksyä tieltä ja repi minua säpäleiksi, teki minut autioksi.
12. Hän jännitti joutsensa ja pani minut silmämääräksi nuolille.
13. Hän ampui munaskuihini viinensä nuolet.
14. Olen joutunut nauruksi kaikelle minun kansalleni, heidän virreksensä kaiken päivää.
15. Hän ravitsi minut haikeudella ja juotti minut koiruoholla.
16. Hän murennutti somerolla hampaani, Hän painoi minua tuhkaan.
17. Ja sieluni on syösty pois rauhasta, minä olen unohtanut hyvää.
18. Ja minä sanoin: kadonnut on elinvoimani ja toivoni **MeYHWH**.
19. Muista siis, kuinka minä viheliäinen ja hyljätty olen, koiruoholla ja myrkyllä juotettu!
20. Hyvin sen sieluni muistaa ja vaipuu minussa.
21. Tämän minä panen sydämmeeni, sentähden tahdon toivoa:
22. **YHWH** ~~armosta~~ Laupeudesta *chas'dey /cheched* on, ettemme ratki hukkuneet; sillä ei Hänen ~~laupeutensa~~ *rachamayw /racham* hellä huolenpitonsa vielä loppunut.
23. Uusi aamu, rikas uskollisuudessa. *chadashiym laB'qariym raBah 'emunatekha*
~~Se on uusi joka aamu, ja suuri on sinun uskollisuutesi.~~
24. **YHWH** on minun osani sanoo sieluni, sentähden toivon Häneen.
25. *Tov* **YHWH** on hyvä niille jotka Häntä odottavat, sille sielulle joka Häntä etsii.

26. Hyvä on olla **kärsivällisenä duwmam** odottaa_hiljaa **Jeshua YHWH** *Lit'Shuat /taShuw'ah* YHWH.
27. Hyvä on ihmiselle *Geber* warrior, sotasankari että hän kantaa ijestä taakkaa nuoruudessa.
28. Istukoon yksinensä ja olkoon ääneti, kun Hän on sen päällensä pannut.
29. Pankoon suunsa tomuun; kukaties on vielä toivoa.
30. Ojentakoon poskensa sille, joka häntä lyö, antakoon ravita itsensä pilkalla.
31. Sillä ei '**Adonay** hylkää *zanach* ijankaikkisesti *ad owlam*;
32. vaan jos Hän on murehuttanut, **armahtaa** *racham* lempeys Hän taas suuresta laupeudestaan *checed* laupeus, ystävällisyys.
33. Sillä ei Hän sydämmestänsä vaivaa eikä murheeseen saata ihmisten **lapsia** poikia.
34. Jos poljetaan jalkain alle kaikki maan vangitut -
35. jos väännetään miehen oikeus '**Elyon** Ylimmäisen kasvojen edessä -
36. jos sorretaan ihmistä hänen asiassansa - eikö '**Adonay** sitä näe?
37. Kuka sanoo ja se tapahtuu, ellei '**Adonay** ole sitä käsenyt *lo TZiuah*?
38. Eikö **paha ra' rah** | *haraot* **7451** ja hyvä tule '**Elyon** Korkeimman suusta?
39. Miksi nurisee ihminen eläissänsä? ~~kukin nuriskoon syntiänsä vastaan~~ mies jota rangaistaan synneistänsä.
40. Koetelkaamme ja tutkistelkaamme teitämme ja palatkaamme **ad-YHWH** tykö!
41. Nostakaamme sydämmemme **el-EL BaSHamayim** taivaissa.
42. Me olemme luopuneet ja olleet kovakorvaiset; Sinä et ole antanut anteeksi.
43. Sinä peitit itsesi vihaan ja vainosit meitä; Sinä surmasit armottomasti.
44. Sinä peitit itsesi pilvellä, ettei rukous pääsnyt sen lävitse.
45. Tunkioksi ja inhoksi teit sinä meitä kansain keskellä.
46. Meitä vastaan ammottavat kaikki vihollisemme suutansa.
47. Pelko ja hauta ovat osaksemme tulleet, häviö ja turmio.
48. Vesivirtoina juoksevat silmäni kansani tyttären turmion tähden.
49. Silmäni itkevät, eikä lakkaa; ei ne asetu,
50. ennenkuin **YHWH** katsoo alas ja näkee taivaasta.
51. Silmäni vaivaa minua kaikkien kaupunkini tyttärien tähden.
52. Niinkuin lintua ajoivat ne minua takaa, jotka syyttömästi ovat minun viholliseni.
53. He syöksivät elämäni kuoppaan ja heittivät kiviä päälleni.
54. Vedet tulvasivat pääni ylitse; minä sanoin: jo hukun.
55. Minä huusin avukseni sinun nimeäsi **YHWH** syvyyden kuopasta.
56. Sinä olet kuullut ääneni; älä kätke korvaasi huokauksestani ja huudostani!
57. Sinä lähenit samana päivänä, kun minä huusin Sinua; Sinä sanoit: älä pelkää!
58. Sinä '**Adonay** olet ajanut sieluni asiat, **Jeshua Gaal'Ta /Ga'al** olet lunastanut henkeni.
59. Sinä **YHWH** olet nähnyt kuinka minulle vääryyttä tehdään; auta minua oikeuteeni!
60. Sinä olet nähnyt kaiken heidän kostonsa, kaikki heidän aivoituksensa minusta.
61. **YHWH**, Sinä olet kuullut heidän pilkkansa *CherPatam /cherpah* häpeä, häpy, pudenda, kaikki heidän aikeensa minua vastaan.

62. vainollisteni huulet ja heidän hankkeensa minua vastaan kaiken päivää.
63. Katso, kun he istuvat tahi nousevat, olen minä heidän virtensä.
64. Tuota **YHWH** Sinä **YHWH** olet tuottava palkka heidän kättensä töiden mukaan.
65. Laske peite sokeus heidän sydämmelleen; kiroukseni *ta'alah* tulkoon heidän ylitsensä.
66. Vainoa *Tir'Dof B'af* heitä vihassasi ja hukuta *shmey* **YHWH** taivaan alta.

4. LUKU

Kuinka tummentuikaan kulta, muuttui hyvä kulta! pyhäkön kivet ovat hajoitetut kaikkien katujen kulmiin!

2. Sionin pojat, nuo jalot, jotka olivat kalliin kullan arvoiset, kuinka he luetaankaan savi-astiain vertaisiksi, jotka valajan kädet ovat tehneet!
3. Koirasudetkin tarjoovat nisiänsä, imettävät poikiensa; mutta kansani tytär on tullut armottomaksi niinkuin kamelikurjet korvessa.
4. Imeväisten *yanag* kieli tarttuu janosta suulakeen; lapsukaiset *'owlel* anovat leipää, eikä ole ketään joka heille sitä jakaa.
5. Jotka ennen söivät herkkuruokaa, nääntyvät kaduilla; joita muinen purppuralla kannettiin, ne syleilevät tunkioita.
6. Suurempi oli kansani tyttären syy kuin Sodomian synty, joka kukistettiin silmänräpäyksessä, eikä kenenkään kädet siihen ruvenneet.
7. Hänen nasirinsa olivat lunta puhtaammat, maitoa valkeammat; heidän ruumiinsa oli korallia punaisempi, heidän muotonsa safiiria.
8. Mutta nyt on heidän muotonsa mustaa mustempi, ei heitä tunneta kaduilla; rypistynyt on heidän nahkansa heidän luittensa päällä, kuivettunut kuin puu.
9. Miekan surmaamat ovat onnellisemmat kuin nälkään kuolleet, jotka nääntyvät maan hedelmän puutteessa.
10. Vaimojen laupeat kädet ovat keittäneet omia lapsiansa *yeled*; ne olivat heille ruuaksi kansani tyttären kukistuessa.
11. **YHWH** näytti julmuutensa, vuodatti tulisen vihansa ja sytytti tulen Sionissa; se söi sen perustukset.
12. Ei maan kuninkaat sitä uskoneet, eikä kaikki maanpiirin asuvaliset, että vainooja ja vihollinen tulisi Jerusalemin porteista sisään.
13. Mutta niin kävi hänen profettainsa syntien, ja hänen pappiensa pahojen tekojen tähden, jotka hänen keskellänsä vuodattivat vanhurskusten veren.
14. He kuljeksivat sokeina kaduilla, olivat verellä tahratut, niin ettei voinut ruveta heidän vaatteisinsa.
15. Väistykää! saastainen! huudettiin heille; väistykää, väistykää, älkää koskeko! Kun he pakenivat, kuljeskelivat he vieläkin; pakanoissa sanottiin: he eivät enää saa täällä asua.

16. **YHWH** kasvot ovat heidät hajottaneet; Hän ei enää heitä katsele. Pappoja ei ole pidetty arvossa, eikä vanhoja armahdettu.
17. Vieläkin hiveltyivät silmämme turhan avun puolee, vartioiden odotimme kansaa joka ei voi auttaa.
18. He vartioivat askeleitamme, ettemme rohkene kävellä kaduillamme. Loppumme lähestyy, päivämme ovat täytetyt; tosin, loppumme on jo tullut.
19. Vainomiehemme olivat nopeammat kuin taivaan kotkat; vuorilla ajoivat meitä takaa, korvessa väijyivät meitä.
20. **YHWH Messias Maschiyach** voideltu joka meidän turvamme oli, vangittiin heidän kuopissansa, hän josta sanoimme: hänen varjossansa saamme elää pakanain seassa.
21. Iloitse ja riemuitse, Edomin tytär, joka asut Usin maalla! Sinunkin tykösi tulee malja; olet juopuva ja itsesi paljastava.
22. Sinun pahatekosi on loppunut tytär Sion; ei Hän enää vie sinua vankina pois. Mutta Hän etsii tytär Edom, sinun pahan tekosi, ilmoittaa sinun syntisi.

5. LUKU

Muista **YHWH** mitä meille on tapahtunut! katso ja näe meidän häväistyksemme *et-cherPatenu/cherpah* häpeä, häpy, pudenda.

2. Perintömme on siirtynyt vieraille, huoneemme muukalaisille.
3. Orvot olemme, ilman isiä, äitimme ovat niinkuin lesket.
4. Vettä ostamme rahalla juodaksemme; puumme tulevat meille maksolla.
5. Takaa-ajajamme on niskassamme; kun väsymme, ei meille lepoa suoda.
6. Egyptille annamme kättä, ja Assurille, että leipää saisimme ravinnoksemme.
7. Meidän isämme tekivät syntiä, heitä ei enää ole; me kannamme heidän pahoja tekojansa.
8. Orjat hallitsevat meitä, ei ole ketään pelastamassa *Poreq /paraq* meitä heidän käsistensä.
9. Henkemme uhalla haemme leipämme miekan edestä korvessa.
10. Nahkamme on kuumentunut kuin uuni näljän polttamisesta.
11. Vaimoja he Sionissa raiskasivat, neitseitä Juudan kaupungeissa.
12. Ruhtinaat hirtettiin heidän käsillensä; vanhusten kasvoja ei kunnioitettu.
13. Nuorukaiset kantavat myllynkiviä; pojat puutaakan alla kompastuvat.
14. Vanhukset jättävät portin =oikeuspaikka nuorukaiset eivät enää soittle.
15. Loppunut on sydänemme ilo, murheeksi muuttunut hyppymme.
16. Pudonnut on päämme kruunu. Voi meitä, että niin olemme syntiä tehneet.
17. Sentähden on sydämemme sairas; niiden tähden ovat silmämme pimenneet.
18. Sionin vuoren tähden, joka on autiona, niin että ketut siellä juoksentelevat.
19. *a'Tah* **YHWH** Sinä pysyt ijankaikkisesti *l'olam* ja Sinun valtaistuimesi suvusta sukuun!

20. Miksi tahdot ikuisesti unohtaa meitä, ikipäiviksi hyljätä meitä?
21. *Hashiyvenu /Shuwb Jeshua YHWH 'Eleykha* Palauta meitä Sinun tykösi, että me palajaisimme; uudista päivämme niinkuin ne alusta olivat!
22. Vai oletko peräti hyljännyt meitä, ylen suuresti meihin vihastunut?

Jeremian Valitusvirret Loppu.

kts [www.scribd.com/syottovasikka -tai- j m p .sh/H4jK8mj](http://www.scribd.com/syottovasikka-tai-j m p .sh/H4jK8mj)

YECHZEKEL

Ezekiel 1.

Profetta Hesekiel

1. LUKU

Ja tapahtui kolmantena kymmenentenä vuotena, neljännen kuun viidentenä päivänä, minun ollessani vankien joukossa Kebar virran varrella, että taivaat aukenivat ja minä näin **Elohiym** näkyjä.

2. Kuun viidentenä päivänä, joka oli kuningas Jojakimin vankeuden viides vuosi,
3. tuli **YHWH** sana Hesekielelle, papin Busin pojalle, Kaldealaisten maalla Kebar virran varrella, ja siellä *yad*-**YHWH** käsi tuli hänen päällensä.

4. Ja minä näin, ja katso, raju tuuli tuli pohjan puolelta, suuri pilvi ja tulikerä; kirkkaus oli sen ympärillä, ja sen keskellä oli niinkuin kirkkaan metallin hohde tulen keskeltä.

5. Ja sen keskellä oli niinkuin neljä elävää olentoa, ja tämä oli heidän muotonsa: he olivat ihmisen muotoiset.

6. Ja kullakin heistä oli neljät kasvot, ja kullakin neljä siipeä.

7. Ja heidän jalkansa olivat suorat, ja jalkateränsä olivat niinkuin vasikan sorkat ja ne paistoivat kuin kiiltävä vaski.

8. Ja ihmisen kädet olivat heidän siipiensä alla heidän neljällä sivullansa; ja kasvot ja siivet oli heillä kaikilla neljällä.

9. Heidän siipensä olivat toinen toiseensa yhdistetyt; käydessänsä he eivät kääntyneet, vaan menivät kukin kohdastansa eteenpäin.

10. Ja heidän kasvojensa muoto oli ihmisen kasvot; ja oikealla puolella oli kaikilla neljällä jalopeuran kasvot, ja vasemmalla puolella kaikilla neljällä härjän kasvot, ja kotkan kasvot kaikilla neljällä.
11. Niin olivat heidän kasvonsa; mutta heidän siipensä olivat ylhäältä eroitettut, niin että kunkin kaksi siipeä yhtyi toisten siipiin, ja kaksi peitti heidän ruumistansa.
12. Ja kukin kävi kohdastansa; minnepäin henki tahtoi mennä, sinne he menivät, eivätkä he käydessänsä kääntyneet.
13. Ja eläimet olivat näöltänsä niinkuin palavat tulihielet, niinkuin tulisoitot, jotka kiertelivät eläinten välissä, ja tuli antoi loisteen ja tulesta leimusi salamia.
14. Ja eläimet juoksivat sinne tänne kuin pitkäisen leimaukset.
15. Ja minä näin nämä eläimet, ja katso, yksi ratas seiso i maan päällä eläinten tykönä, heidän neljän kasvonsa edessä.
16. Ratasten muoto ja teos oli niinkuin topaasi-kiven kirkkaus, ja yhdenlaiset olivat ne kaikki neljä; ja muodoltansa ja teoltansa ne olivet niinkuin ratas olisi ollut rattaan sisällä.
17. Kulkiessansa ne kulkivat neljälle kulmallensa, eivätkä kulkiessansa kääntyneet.
18. Ja niiden kehät olivat korkeat ja peljättävät, ja ne kehät olivat yltä ympäri täynnä silmiä kaikilla neljällä.
19. Ja eläinten kulkiessa kulkivat rattaat heidän vieressään, ja eläinten ylentyessä maasta ylenivät rattaatkin.
20. Kuhunka henki meni, sinne hekin menivät; minne henki liikkui, sinne rattaat ylenivät heidän kanssansa, sillä eläinten henki oli rattaissa.
21. Heidän kulkiessa, kulkivat nämäkin; ja kun he ylenivät maasta, ylenivät rattaatkin heidän kanssansa, sillä eläinten henki oli rattaissa.
22. Ja eläinten päiden päällä oli ikäänkuin taivaan avaruus, peljättävän kristallin näköinen, levitetynä ylhäällä heidän päidensä ylitse.
23. Ja taivaan avaruuden alla olivat heidän siipensä suorina toinen toiseensa päin; ja kunkin kaksi siipeä peitti kunkin ruumiin.
24. Kun he liikkuivat, kuulin minä heidän siipensä äänen niinkuin suurten vetten pauhinan, niinkuin Kaikkivaltiaan **K'qol-ShaDay /Shadday** äänen pauhinan, äänen niinkuin sotaleirin pauhinan. Kun he seisoivat, laskivat he siipensä alas.
25. Ja ääni kuului taivaan avaruuden päältä, joka heidän päänsä päällä oli; kun he seisoivat, laskivat he siipensä alas.
26. Ja yläpuolella taivaan avaruutta, joka oli heidän päänsä päällä, oli istuin näöltänsä safiiri-kiven muotoinen; ja tämän istuimen muotoisen päällä istui näöltänsä niinkuin ihmisen muotoinen.
27. Ja minä näin niinkuin kiehuvan metallin kirkkauden, niinkuin tulen näköisen sen sisäpuolella ympäriinsä; ja Hänen lanteidensa näköisestä ylöspäin ja Hänen lanteidensa näköisestä alaspäin näin minä niinkuin tulen näköisen ja loisteen hänen ympärillensä.
28. Niinkuin taivaan kaari näkyy pilvissä sadepäivänä, sen näköinen oli loiste Hänen ympärillensä. Tämän näköinen oli **K'vod-YHWH** kunnian muoto. Ja minä näin sen ja lankesin kasvoilleni ja kuulin äänen puhuvan.

2. LUKU

Ja Hän sanoi minulle: “sinä ihmisen poika, seiso jaloillas, niin Minä puhuttelen sinua.”

2. Ja henki tuli minuun, kun Hän minua puhutteli, ja asetti minut jaloilleni, ja minä kuuntelin Häntä, joka minua puhutteli.

3. Ja Hän sanoi minulle: ihmisen poika, Minä lähetän sinut Israelin ~~lasten~~ poikien tykö, niiden kapinoitsevien pakanain tykö, jotka ovat kapinoineet Minua vastaan; he ja heidän isänsä ovat hamaan tähän päivään asti Minua vastaan rikkoneet.

4. Ja nämä ~~lapset~~ pojat ovat kankeat kasvoiltansa ja kovat sydämmeltänsä; Minä lähetän sinut heidän tykönsä, ja sinun pitää sanoman heille: “näin sanoo **Adonay YHWH.**”

5. Ja jos he kuulevat taikka ovat kuulematta – sillä he ovat vastahakoinen suku – pitää heidän tietämän, että profetta on heidän keskellänsä ollut.

6. Ja sinä, ihmisen poika, älä pelkää heitä, äläkä pelkää heidän sanojansa, sillä he ovat ohdakkeita ja orjantappuroita sinua vastaan, ja sinä asut skorpionien seassa; älä pelkää heidän sanojansa äläkä hämmästy heidän kasvojansa, sillä he ovat vastahakoinen suku.

7. Mutta puhu sinä Minun sanani heille, jos he kuulevat taikka ovat kuulematta, sillä he ovat vastahakoiset.

8. Ja sinä, ihmisen poika, kuule mitä Minä sanon sinulle: älä ole vastahakoinen niinkuin se vastahakoinen suku; avaa suusi ja syö, mitä Minä sinulle annan.”

9. Ja minä näin, ja katso, käsi oli ojennettu minun puoleeni, ja katso, siinä oli kirjakäärö.

10. Ja Hän levitti sen minun eteeni, ja se oli kirjoitettu sisältä ja ulkoa, ja siihen oli kirjoitettu valitukset, huokaukset ja voi-huudot.

3. LUKU

Ja Hän sanoi minulle: “sinä ihmisen poika, syö minkä löydät, syö tämä kirja, ja mene saarnaamaan Israelin huoneelle.”

2. Niin minä avasin suuni, ja Hän antoi tämän kirjan minun syödäkseni.

3. Ja Hän sanoi minulle: “ihmisen poika, syötä vatsasi ja täytä sisuksesi tällä kirjalla, jonka Minä annan sinulle.” Niin minä söin, ja se oli suussani makea kuin hunaja.

4. Ja Hän sanoi minulle: “ihmisen poika, lähde, mene Israelin huoneen tykö ja puhu heille minun sanoillani.

5. Sillä ei sinua lähetetä outopuheisen ja vieras-kielisen kansan tykö, vaan Israelin huoneen tykö;

6. eikä monen outopuheisen ja vieras-kielisen kansan tykö, joiden puhetta sinä et ymmärrä. Jos Minä lähettäisin sinut niitten tykö, niin he sinua kuuntelisivat.

7. Mutta Israelin huone ei tahdo kuulla sinua, sillä he eivät tahdo kuulla Minuakaan; sillä koko Israelin huone on kova-otsainen ja kankea-sydämminen.
8. Katso, Minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa.
9. Minä teen sinun otsasi niinkuin timantin, kalliota kovemmaksi; älä pelkää heitä, äläkä hämmästy heidän edessänsä; sillä he ovat vastahakoinen suku.”
- 10 Ja Hän sanoi minulle: “ihmisen poika, ota sydämmeesi ja ja kuule korvillasi kaikki Minun Sanani, jotka Minä sinulle puhun.
11. Lähde, mene vankien, kansasi ~~lasten~~ poikien tykö, ja puhu heille ja sano heille:”näin sanoo **Adonay YHWH**, - jos he kuulevat tai ovat kuulematta.”
12. Ja henki nosti minut ylös, ja minä kuulin takanani kovan jylinän äänen: “ylistetty olkoon *K’vod-YHWH* kunnia siellä missä se on!”
13. Ja minä kuulin suhinan eläinten siivistä, jotka yhtyivät toisiinsa, ja ratasten jyrinän heidän sivullansa ja kovan jylinän äänen.
14. Ja henki nosti minut ylös ja otti minut, ja minä menin karvasmielisenä henkeni kiivaudessa; mutta *w’yad-YHWH* käsi oli väkevänä minun päälläni.
15. Ja minä tulin Tel-Abibiin vankien tykö, jotka asuivat Kebar virran varrella; ja missä he asuivat, siellä asuin minä seitsemän päivää hämmästyneenä heidän keskellänsä.
16. Ja tapahtui seitsemän päivän perästä, että *d’var-YHWH* Sana tuli minulle sanoen:
17. “Ihmisen poika, Minä panin sinut vartijaksi Israelin huoneelle; ja sinun pitää kuuleman sanan Minun suustani ja varoittaman heitä Minun puolestani.
18. Kun Minä sanon jumalattomalle: “sinun pitää totisesti kuoleman”, etkä sinä varoita häntä, etkä puhu varoittaakses jumalatonta kääntymään jumalattomasta tiestänsä, saattaaksesi häntä elämään, niin on tuo jumalaton synnissnsä kuoleva, mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi.
19. Vaan jos sinä varoitat jumalatonta, ja hän ei käänny jumalattomuudestansa ja jumalattomasta tiestänsä, niin on hän synnissänsä kuoleva; mutta sinä olet sielusi pelastanut.
- 20 Ja kun vanhurskas kääntyy vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, ja Minä panen loukkauksen hänen eteensä, niin pitää hänen kuoleman. Jos et ole häntä varoittanut, on hän tosin synnissänsä kuoleva, eikä hänen vanhurskauttansa, jota hän tehnyt oli, muisteta; mutta hänen verensä vaadin sinun kädestäsi.
21. Mutta jos sinä varoitat vanhurskasta, ettei vanhurskas syntiä tekisi, eikä hän tee syntiä, niin on hän totisesti elävä, sillä hän otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi pelastanut.
22. Ja *yad-YHWH* käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: “nouse, mene laaksoon, ja siellä Minä puhuttelen sinua.”
23. Ja minä nousin ja menin laaksoon, ja katso, siellä seisoi *K’vod-YHWH* kunnia niinkuin se kunnia, jonka minä näin Kebar virran varrella; ja minä lankesin kavoilleni.

24. Ja henki tuli minuun ja asetti minut jaloilleni, ja Hän puhutteli minua ja sanoi minulle: “mene ja sulje itses huoneesees.

25. Ja sinä, ihmisen poika, katso nuorat pannaan sinun päällesi ja sinut sidotaan niillä, ettet voi mennä ulos heidän keskellensä.

26. Ja kieleis annan Minä tarttua suusi lakeen, niin että tulet mykäksi, ettet taida nuhdella heitä; sillä he ovat vastahakoinen suku.

27. Mutta kun Minä puhuttelen sinua, avaan Minä sinun suusi, ja sinun pitää sanoman heille: näin sanoo **Adonay YHWH!** Joka kuulee, hän kuulכון, ja joka hylkää, hän hyljätköön; sillä se on vastahakoinen suku.”

4. LUKU

Ja sinä, Ihmisen poika, ota itsellesi tiilikivi ja pane se eteesi ja piirrä siihen kaupunki, Jerusalem.

2. Ja pane sitä vastaan saarto ja rakenna sitä vastaan valloitustorni ja luo sitä vastaan valli ja pane sitä vastaan sota-leirit ja aseta sitä vastaan muurin murtajat joka taholta,

3. Ja sinä, ota itsellesi rautapannu ja pane se rautaseinäksi itses ja kaupungin välille, ja aseta kasvosi sitä vastaan, ja olכון se saarrossa, ja saarra sitä. Se olכון Israelin huoneelle merkiksi.

4. Ja sinä, pane maata vasemmalle kyljellesi, ja pane sen päälle Israelin huoneen pahat teot; sen päiväluvun, jonka sinä näin makaat, pitää sinun kantaman heidän syntinsä.

5. Ja Minä teen sinulle heidän syntinsä vuodet päiväluvuksi: kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää pitää sinun kantaman Israelin huoneen pahaa tekoa.

6. Ja kun sinä olet nämä päättänyt, niin pane sitten maata oikealle kyljellesi, ja kanna Juudan huoneen pahateko neljäkymmentä päivää; kunkin päivän teen Minä sinulle vuodeksi.

7. Ja Jerusalemin saartoa kohti pitää sinun asettaman kasvosi ja paljastetun käsivartesi, ja ennustaman sitä vastaan.

8. Ja katso, Minä panen köydet sinun päällesi, ettet kääntyisi kyljeltäsi toiselle, siksi kuin olet päättänyt saartosi päivät.

9. Ja sinä, ota itsellesi nisua ja ohraa ja papua ja herneitä ja hirssiä ja kauroja, ja pane ne yhteen astiaan, ja tee ne itsellesi leiväksi, sen päiväluvun mukaan, minkä kyljelläsi makaat: kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää pitää sinun sitä syömän.

10. Ja sinun ruokasi, jota syöt, olכון painoltansa kaksikymmentä sikliä päivälle; ajasta aikaan pitää sinun sitä syömän.

11. Ja vettä pitää sinun mitalta juoman: kuudennen osan hinniä; ajasta aikaan pitää sinun sitä juoman.

12. Ohraisina leipinä pitää sinun sitä syömän, ja ihmisjäljen tuhkaläjässä sitä heidän silmäinsä edessä kypsentämän.

13. Ja **YHWH** sanoi: “aivan niin pitää Israelin ~~lasten~~ poikien syömän leipänsä saastaisena pakanain keskellä, johon Minä heitä ajan.”

14. Mutta minä sanoin: “voi **Adonay YHWH**, katso, ei minun sieluni ole koskaan saastutettu, enkä ole raatoa tahi raadeltua syönyt hamasta nuoruudestani tähän saakka, eikä mikään inhottava liha ole suuhuni tullut.

15. Niin Hän sanoi minulle: “katso, Minä suon sinulle ihmisjäljen sijaan karjan sontaa, ja sinä saat valmistaa leipäsi sen päällä.

16. Ja Hän sanoi minulle: “ihmisen poika, katso, Minä särjen leivän tuen Jerusalemissa, ja heidän pitää leipää painolta ja murheessa, ja juoman vettä määrällä ja hämmästyksessä,

17. kun ovat leivän ja veden puutteessa, ja heidän pitää toinen toisensa kanssa nääntymän ja hiutumisan pahoissa teoissansa.

5. LUKU

Ja sinä, ihmisen poika *ven-adam*, ota itsellesi terävä miekka, ota se partaveitsekseksi itsellesi ja aja sillä pääsi ja poskesi; ja ota itsellesi painovaaka ja jaa ne.

2. Polta kolmas osa tulella keskellä kaupunkia, kun saarron päivät ovat päättyneet; ja ota kolmas osa ja hakkaa miekalla sen ympärillä; ja hajoita kolmas osa tuuleen, ja Minä paljastan miekan heidän jälkeensä.

3. Ja ota vähän niistä luvultansa ja sido vaatteesi kulmaan.

4. Ja ota vielä näistä vähän ja heitä ne tulen keskelle ja polta ne tulella; siitä on tuli lähtevä koko Israelin huoneeseen.

5. Näin sanoo **Adonay YHWH**: Minä olen tämän Jerusalemin pannut kansain keskelle ja maakunnat sen ympärille.

6. Mutta se muutti Minun oikeuteni vääryudeksi pahemmin kuin pakanat ja Minun sääntöni enemmän kuin maakunnat, jotka ovat sen ympärillä; sillä he hylkäsivät Minun oikeuteni, eivätkä vaeltaneet Minun säännöissäni.

7. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: koska te rajuatte pahemmin kuin pakanat, jotka ympärillänne ovat, ettekä vaeltaneet minun säännöissäni ettekä tehneet Minun oikeuksiani, ettekä ympärillänne olevain pakanainkaan oikeuksia noudattaneet,

8. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: katso, myöskin Minä olen sinua vastaan ja toimitan sinun keskelläsi tuomioita pakanain silmäin edessä.

9. Ja Minä tahdon tehdä sinulle, mitä en ole tehnyt ja minkä vertaista en ole enää tekemä, kaikkien sinun kauhistustesi tähden.

10. Sentähden pitää isien syömän ~~lapsiansa~~ poikiensa sinun keskelläsi, ja ~~lasten~~ poikien syömän isiänsä; ja Minä olen toimittava sinussa tuomioita ja kaikki sinun jääneet hajoittava kaikkiin tuuliin.

11. Sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, totisesti koska olet saastuttanut Minun Pyhän Sijani kaikilla iljetyksillä ja kaikilla kauhistuksilla, hävitän Minäkin, eikä silmäni ole säälivä, enkä Minä säästä.

12. Kolmas osa sinusta kuolee ruttoon ja näännyy nälkään keskelläsi, ja kolmas osa kaatuu miekkaan ympärilläsi, ja kolmannen osan Minä hajotan kaikkiin tuuliin, ja Minä paljastan miekan heidän jälkeensä.

13. Ja vihani tulee täytetyksi, ja Minä annan hirmuisuuteni levätä heidän päällensä ja koston, ja heidän pitää tietämän, että Minä, **YHWH**, olen kiivaudessa puhunut, täyttäessäni hirmuisuuttani heissä.

14. Ja Minä teen sinut autioksi ja pilkaksi pakanoissa, jotka ympärilläsi ovat, jokaisen sivukulkevan silmäin edessä.

15. Ja sinä tulet häväistykseksi ja pilkaksi ja varoitukseksi ja hämmästykseksi pakanoille, jotka ympärilläsi ovat, kun Minä toimitan tuomioita sinussa vihalla ja kiivaudella ja julmilla kurituksilla. Minä, **YHWH**, olen sen sanonut.

16. Ja kun Minä lähetän heihin pahat *ra' rah* | *haraav* 7451 näljän nuolet, jotka hävittäjänä tulevat, jotka Minä lähetän teitä hävittämään, olen lisäävä teille nälkää *ra'ab* 7458 ja särkevä teiltä leivän tukeen.

17. Ja Minä annan tulla teidän päällenne näljän ja pahat *ra' rah* | *raav* 7451 pedot, jotka sinua lapsettomaksi tekevät; ja rutto ja veri on sinun kauttasi kulkeva, ja miekan Minä tuotan sinua vastaan. Minä, **YHWH**, olen sen sanonut.

6. LUKU

Ja *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, käännä kasvosi Israelin vuoria kohti, ja ennusta niitä vastaan,

3. ja sano: Israelin vuoret! Kuulkaat *D'var*-**Adonay** **YHWiH** sanaa, näin sanoo **Adonay** **YHWiH** vuorille ja kukkuloille, laaksoille ja alangoille; katso, Minä, Minä tuotan miekan teitä vastaan ja hävitän teidän kukkulanne.

4. Ja teidän alttarinne hävitetään ja aurinkopatsaanne [OSIRIS] särjetään, ja Minä annan teidän lyötyjenne kaatua epäjumalienne eteen.

5. Ja heidän Israelin ~~lasten~~ poikien ruumiit heidän epäjumaliensa eteen ja hajoitin teidän luonne alttarienne ympärille.

6. Kaikissa asuinpaikoissanne pitää kaupungit hävitettämän ja kummut autioiksi tehtämän, että teidän alttarinne hävitettäisiin ja lopetettaisiin, ja teidän epäjumalanne särjettäisiin ja hävitettäisiin ja aurinkopatsaanne [RA / OSIRIS] kumottaisiin ja teoksenne tyhjäksi tehtäisiin.

7. Ja surmattujen pitää kaatuman teidän keskellänne, että te tietäisitte Minun olevan **YHWH**.

8. Mutta Minä tahdon jättää muutamia teistä, että teillä olisi miekalta pelastuneita pakanain keskellä, ollessanne maakuntiin hajoitettuna.

9. Ja teidän pelastuneenne muistavat Minua pakanain seassa, johonka he ovat vankeina viedyt, kun Minä olen särkenyt heidän haurellisen sydämensä, joka oli Minusta luopunut, ja heidän epäjumalainsa perään haurehtivat silmänsä; ja heidän

pitää inhooman itseänsä niiden pahojen *ra' rah* | *haraot* 7451 tekojen tähden, joita he kaikilla kauhistuksillansa tehneet ovat.

10. Ja he tulevat tietämään että Minä olen **YHWH**. En ole turhaan sanonut tekeväni heille tätä pahaa *ra' rah* | *haraah* 7451.

11. Näin sanoo **Adonay YHWHiH**: lyö käsiäsi yhteen ja polje jalkaasi ja sano: voi kaikkia Israelin huoneen pahoja *ra' rah* | *raot* 7451 kauhistuksia, jonka tähden heidän täytyy kaatua miekkaan, nälkään *ra'ab* 7458 ja ruttoon!

12. Kaukana oleva on ruttoon kuoleva, ja lähellä oleva on miekalla kaatuva; ja jäänyt ja varjeltu on nälkään kuoleva. Näin Minä täytän hirmuisuuteni heissä.

13. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**, kun heidän surmattunsa ovat epäjumaliensa keskellä alttariensa ympärillä joka korkealla kukkulalla, kaikkien vuorten huipuilla ja jokaisen viheriäisen puun alla ja jokaisen tuuhean tammen alla, niillä paikoin, joissa he antoivat suloista suitsutusta kaikille epäjumalillensa.

14. Ja Minä ojennan käteni heitä vastaan, ja teen maan hävitetyksi ja Diblatan erämaata autiommaksi, kaikissa heidän asuinpaikoissansa; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.

7. LUKU

Ja *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ja sinä, ihmisen poika, näin sanoo **Adonay YHWHiH**: Israelin maalle loppu! Loppu tulee ~~sen~~ maan *haaretz* neljän kulman ylitse!

3. Nyt tulee loppu *haQets /qets* avioero ym sinun päällesi, ja Minä lähetän vihani ylitsesi ja tuomitsen sinut teittesi mukaan ja tuotan päällesi kaikki kauhistuksesi.

4. Ja silmäni ei ole sinua säälivä, enkä Minä säästä sinua, sillä Minä panen tiesi sinun päällesi, ja sinun kauhistuksesi pitää tuleman keskellesi. Ja te tulette tietämään että Minä olen **YHWH**.

5. Näin sanoo **Adonay YHWHiH**: onnettomuus *ra' rah* | *raoh* 7451 (yksi *echad*) tulee onnettomuuden *ra' rah* | *raoh* 7451 päälle, katso, se tulee!

6. Loppu tulee, loppu tulee; se herää sinua vastaan, katso se tulee!

7. Vuoro tulee sinulle, sinä maan asukas; aika tulee, päivä on lähellä; sotameteli, eikä ilohuuto vuorilla!

8. Nyt ~~heti-koh~~ pian vuodatan Minä hirmuisuuteni sinun päällesi ja täytän vihani sinussa ja tuomitsen sinua teittesi mukaan, ja tuotan päällesi kaikki kauhistuksesi.

9. Ja silmäni ei ole säälivä enkä Minä säästä; Minä koston sinulle teittesi mukaan, ja sinun kauhistuksesi on tuleva keskellesi, tietääksenne, että Minä olen **YHWH**, joka teitä lyön.

10. Katso, se päivä; katso, se tulee! Vuoro tulee, vitsa vesoo ja kopeus kukoistaa!

11. Väkivalta nousi jumalattomuuden vitsaksi: ei heistä jää yhtäkään eikä mitään, eikä mitään heidän väkijoukostansa eikä heidän tavaroistansa; tyhjäksi joutuu heidän jaloutensa.

12. Se aika tulee, se päivä lähenee; älköön ostaja iloitko, älköön myöjä murehtiko, sillä vihan kiivaus tulee kaiken sen väkijoukon päälle.
13. Sillä myöjä ei enään myödyn kalunsa tykö palaja [*'nettikauppias'*], vaikka he vielä hengissäkin olisivat; sillä ennustus kaikkea heidän väki-joukkoansa vastaan ei ole peräytyvä, eikä yksikään voi pahuudellansa elämätänsä vahvistaa.
14. He kyllä torvella soittavat ja varustavat kaikki, vaan ei kukaan lähde sotaan; sillä Minun vihani kiivaus *charoniy /charown* palo tulee koko sen väkijoukon päälle.
15. Miekka on ulkona, rutto ja nälkä kotona. Joka kedolla on, se miekkaan kuolee, ja joka kaupungissa on, sen nälkä ja rutto syövät.
16. Ja jos heitä pelastuneita pakoon pääsee, ovat he vuorilla niinkuin laaksojen kyyhkysset, kaikki he valittavat, kukin pahaa tekoansa.
17. Kaikki kädet vaipuvat ja kaikki polvet käyvät heikoksi kuin vesi *.
18. Ja säkkiä he käärivät ympärillensä, ja pelko peittää heidät; kaikilla kasvoilla on häpeä ja kaikki päät ovat paljaat **esim. säteilysairaus.*
19. Hopeansa he heittävät kaduille ja kultansa on loaksi joutuva **koska käännyt ei toimi, ne kuten kaikki roskat aina heitetään kadulle.* Ja heidän hopeansa ja kultansa [*GOO gle*] ei voi pelastaa heitä **YHWH** kiivauden päivänä; ei he sillä saa sieluansa ravituksi eikä vatsaansa täytetyksi, sillä se oli viettelyksenä heidän synteihinsä.
20. Ja koristuksensa loisteen ovat he käyttäneet kopeudeksi, ja kauhistustensa kuvat ja iljetyksensä tekivät he siitä; sentähden teen Minä sen loaksi.
21. Ja annan sen muukalaisten käsiin ryöstöksi ja maan jumalattomille saaliiksi, että he sen saastuttavat.
22. Ja Minä käännän kasvoni teistä pois, ja Minun aarteeni saastutetaan; väkivaltaiset hyökkäävät sen päälle ja saastuttavat sen.
23. Valmista kahle, sillä maa on täynnä veren vikoja ja kaupunki täynnä väkivaltaa.
24. Ja Minä tuotan kaikkein pahimmat *ra' rah* | *raey* **7451** pakanat, ja ne valloittavat heidän huoneensa; ja Minä lopetan väkevien kopeuden, ja heidän pyhät paikkansa saastutetaan.
25. Perikato tulee; ja he etsivät rauhaa mutta ei sitä ole.
26. Häviö tulee häviön päälle, sanoma sanomaa seuraa. Ja he etsivät näkyjä profetoilta; mutta opetus katoaa papilta ja neuvo vanhoilta.
27. Kuningas murehtii, ruhtinas pukeutuu hämmästykseen ja maan kansan kädet vapisevat. Heidän tiensä mukaan teen Minä heille ja heidän oikeutensa mukaan tuomitsen Minä heitä; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.

Hesekiel Yechezekel 7 kommentit:

"Sillä myöjä ei enään myödyn kalunsa tykö palaja – pedon valtakunta pimeni, netti loppui

Hopea, kulta – kännykän materiaali. Eivät toimi, ovat roskaa - tukiasemat, sähkö, romahtivat.

Ydinsaaste:

säteilylairaat sotilaat = ei kukaan lähde sotaan

kädet vaipuvat (voimattomuus)

maan kansan kädet vapisevat.

päät paljaat, kaljuus

polvet heikot kuin vesi.

säkkiä käärivät ympärillensä – alastomuuskulttuuri saa lopun,

"ovat he käyttäneet kopeudeksi – ylpeys vailla vertaa

- opetus katoaa – *nettiä* ei ole enää; pedon valtakunta on pimennyt

-Ruhtinas: (Yläpuolelle kohotettu) *wnasiy* VAIKO usva, vapours

Psalms [135:7](#). Jeremiah [10:13](#); [51:16](#). clouds Proverbs 25:14.

-pukeutuu: wrap

-hämmästykseseen: horror, devastation, waste, desolation, ruined, stun, grow numb

= täystuho-kauhun-Usva kietoutuu

8. LUKU

Ja tapahtui kuudentena vuotena kuudennella kuulla, viidentenä päivänä kuukautta, että minä istuin huoneessani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni, ja siellä lankesi **Adonay YHWH** käsi minun päälleni.

2. Ja minä näin ja katso, muodoltansa niinkuin tulen kaltainen, ja lanteidensa näköisestä alaspäin oli Hän kuin tuli; ja lanteistansa ylöspäin oli Hän loisteen näköinen, niinkuin kirkkaan metallin hohde.

3. Ja Hän ojensi käden tapaisen ja otti minut hivuksista; ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut ‘**Elohiym** näyissä Jerusalemiin sisimmän portin ovelle, joka kääntyy pohjaan päin, missä kiivauden kuvan istuin oli, joka kiivauden *haqin'ah* also *sexual* passion herätti.

4. Ja katso, siellä oli Israelin ‘**Elohiym** kunnia, sen näyn kaltaisena, minkä minä laaksossa nähnyt olin.

5. Ja Hän sanoi minulle: “ihmisen poika, nosta nyt silmäsi pohjoseen päin.” Ja minä nostin silmäni pohjoseen päin, ja katso, pohjan puolella alttarin porttia oli se kiivauden kuva oven suussa.

6. Ja Hän sanoi minulle: “ihmisen poika, näetkös mitä he tekevät, näitä suuria kauhistuksia, joita Israelin huone tässä tekee, että Minä siirtyisin pois Minun pyhästä sijastani? Ja vielä sinä olet suurempiakin kauhistuksia näkevä.

7. Ja Hän vei minut esikartanon ovelle, ja minä näin, ja katso, reikä oli seinässä.

8. Ja Hän sanoi minulle: ihmisen poika, murra läpi tuo seinä.” Ja minä mursin läpi seinän, ja katso, siellä oli ovi.

9. Ja Hän sanoi minulle: tule ja katsele niitä ilkeitä kauhistuksia *ra' rah* | *haraot* **7451** joita he tässä tekevät.

10. Ja minä tulin ja näin, ja katso siellä oli kaikenlaisia matelevaisten ja iljettävien eläinten kuvia, ja kaikenlaisia Israelin huoneen epäjumalia *Giluley /qilluwl* oli piirretty seiniin yltymperi.

11. Ja niiden edessä seisoivat seitsämänkymmentä miestä Israelin huoneen vanhimmista, ja Jaasanja, Safanin poika, seisoivat heidän keskellensä, ja kullakin oli suitsutus-astia kädesssä, ja suitsutus-pilven tuoksu nousi ilmaan.

12. Ja Hän sanoi minulle: näetkös, ihmisen poika, mitä Israelin huoneen vanhimmat tekevät pimeydessä, kukin kuva-kammiossansa epäjumala patsas ? Sillä he sanovat: “ei **YHWH** näe meitä; **YHWH** on jättänyt tämän maan.”

13. Ja Hän sanoi minulle: “vielä sinä saat nähdä suurempia kauhistuksia, joita he tekevät.”

14. Ja Hän vei minut **YHWH** huoneen portin ovelle joka on pohjaan päin, ja katso, siellä naiset istuivat itkemässä Tammusta *et-haTaMuz /Tammuwz* (**Tau**).

15. Ja Hän sanoi minulle: “näetkös, ihmisen poika? Vielä saat nähdä suurempia kauhistuksia kuin nämä ovat.”

16. Ja Hän vei minut *Beyt-YHWH* huoneen sisimmälle esikartanolle, ja katso, **YHWH** temppelin ovella esihuoneen ja alttarin välillä oli lähes viisi kolmattakymmentä miestä; heidän selkensä olivat **YHWH** temppeliin päin ja heidän kasvonsa itäänpäin, ja he kumarsivat itäänpäin aurinkoa [RA / OSIRIS].

17. Ja Hän sanoi minulle: näetkös, ihmisen poika? Vähäkö se on Juudan huoneelle tehdä näitä kauhistuksia, joita he täällä tekevät, kun he vielä täyttävät maan väkivallalla ja härsyttävät Minua aina uudellensa vihaan? Ja katso, he pitävät ~~viinipuun~~ oksan nenänsä edessä.

18. Mutta sentähden tahdon Minäkin toimia vihassani: ei ole silmäni säälivä enkä Minä säästä; ja vaikka he huutavat korvissani korkealla äänellä, en Minä heitä kuitenkaan kuule.

Huom: ~~viinipuun~~: (Worshippers in Tel Arad ritually burned cannabis: research shows cannabis rituals goes back 2700 years. ILTV , 01/06/20 19:32). Tässä käytetystä tekstistä ei selviä kasvilaji.

9. LUKU

Ja Hän huusi minun korvissani kovalla äänellä ja sanoi: “lähestykää, te kaupungin vartijat, ja olkoon kullakin hävitys-ase kädesssä!”

2. Ja katso, kuusi miestä tuli tiellä ylimmäisestä portista, joka kääntyy pohjaan päin, ja jokaisella oli surma-aseensa kädesssä; ja yksi mies heidän keskellensä oli vaatetettu valkoisiin liinavaatteisiin, ja kirjoittajan ~~koppa~~ *w'qeset mustesarvi* oli hänen lanteillansa. Ja he tulivat ja seisautuivat vaski-alttarin viereen.

3. Ja ‘**Elohiym** Yis’rael kunnia nousi kerubin päältä, jonka päällä Hän oli, huoneen kynnykselle ja huusi sille liina-vaatteisiin puuetetulle miehelle, jonka lanteilla kirjoittajan ~~koppa~~ *w'qeset* oli.

4. Ja **YHWH** sanoi hänelle: “kulje Jerusalemin kaupungin keskitse, ja pane merkki *Taw* niiden miesten otsiin *al-mitz'chot /metsach*, jotka huokaavat ja huolehtivat kaikkien kauhistusten tähden, jotka sen keskellä tehdään.”
5. Ja niille toisille Hän sanoi minun kuulteni: “kulkekaat kaupunkia hänen jäljissänsä ja lyökää; älköön silmänne säälikö ja älkää säästäkö!
6. Tappakaat loppuun asti vanhoja, nuorukaisia ja neitseitä, lapsia *taph* ja vaimoja, mutta älkää koskeko yhtäkään, jonka päällä merkki on; ja alkakaat Minun pyhäköstani!” Ja he alkoivat niistä vanhoista miehistä, jotka huoneen edessä olivat.
7. Ja Hän sanoi heille: “saastuttakaat huone ja täyttäkää esikartanot tapetuilla; lähtekää liikkeelle!” Ja he menivät ulos ja löivät kaupungissa.
8. Ja tapahtui, kun he löivät ja minä yksinäni jäin, lankesin minä kasvoilleni ja huusin ja sanoin: “voi **Adonay YHWH**, hävitätkö koko Israelin jäännöksen vuodattaessas vihasi Jerusalemin päälle?”
9. Ja Hän sanoi minulle: Israelin ja Juudan huonekunnan paha teko on ylönsuuri, maa on täytetty veren vioilla ja kaupunki on täynnä vääryyttä. Sillä he sanovat : “**YHWH** on jättänyt maan, eikä **YHWH** näe.”
10. Mutta ei Minunkaan silmäni ole säälivä, enkä Minä säästä: heidän tiensä panen Minä heidän pänsä päälle.”
11. Ja katso, se liina-vaatteisiin puuetettu mies, jonka lanteilla koppa *w'qeset* oli, toi sanoman, lausuen: “minä olen tehnyt niinkuin Sinä minua käskit.”

10. LUKU

Ja minä näin ja katso, taivaan ja avaruuden kerubien pään päällä oli niinkuin safiirikivi, näkönsä niinkuin istuimen muoto, joka ilmestyi niiden päällä.

2. Ja Hän puhui sille liina-vaatteisiin puuetetulle miehelle ja sanoi: “tule sisälle ratasten väliin kerubien alle, ja ota molemmat kourasi täyteen tulisia hiiliä kerubien välistä ja hajota ne kaupungin päälle.” Ja hän meni sinne minun nähteni.
3. Ja kerubit seisoivat huoneen oikealla puolella miehen tullessa, ja pilvi täytti sisimmäisen esikartanon.
4. **K'vod-YHWH** kunnia nousi ylös kerubin päällä huoneen kynnykselle, ja huone täytettiin pilvellä, ja esikartano oli täynnä **K'vod-YHWH** kunnian loistetta *et-nogah* kirkkaus.
5. Ja kerubien siipien ääni kuului ulkoiselle esikartanolle asti, niinkuin **El-Shadday** ääni, kun Hän puhuu.
6. Ja tapahtui, kun Hän käski sitä liinavaatteisiin puuetettua miestä, sanoen: “ota tulta ratasten välistä kerubien keskeltä, “ja kun tämä tuli ja seisahtui rataan viereen,
7. silloin kerubi ojensi kätensä kerubien välistä tuleen, joka oli kerubien välissä, ja otti siitä ja antoi liina-vaatteisiin puuetetun miehen käsiin ja hän otti ja meni ulos.
8. Ja kerubeilla näkyi ihmiskäden muoto heidän siipiensä alla.
9. Ja minä näin, ja katso, neljä ratasta kerubien vieressä, yksi ratas kunkin kerubin vieressä, ja ratasten muoto topaasi-kiven näköinen.

10. Ja näöltänsä oli kaikilla neljällä sama muoto, niinkuin ratas olisi ollut rattaan sisällä.
11. Kulkiessansa ne kulkivat neljälle kulmallensa; ei ne kulkiessansa kääntyneet, vaan minnepäin etumainen kääntyi, sinne ne kulkivat sen jäljissä; he eivät kääntyneet kulkiessansa.
12. Ja koko heidän ruumiinsa ja selkänsä ja kätensä ja siipensä sekä rattaatkin olivat täynnä silmiä yltympäri; heillä neljällä oli kullakin omat rattaansa.
13. Ja näille rattaille huudettiin minun kuulteni: “pyörikää!”
14. Ja neljät kasvot *faniym /paniym* kasvo/kääntyvä ‘osa’ (eli neljä päätä?) oli kullakin: ensimmäiset kasvot olivat kerubin kasvot, ja toiset kasvot ihmisen kasvot ja kolmannet jalopeuran leijona kasvot ja neljännet kotkan kasvot.
15. Ja kerubit kohosivat ilmaan. Tämä oli se ~~eläm~~ *hachaYah /chay* elävä olento, jonka minä olin nähnyt Kebar virran varrella.
16. Ja kerubien kulkiessa, kulkivat rattaatkin heidän vieressään, ja kerubien nostaessa siipiänsä ylentyäksensä maasta, ei rattaatkaan kääntyneet pois heidän vierestänsä.
17. Heidän seisoessansa, seisoivat nekin, ja heidän yletessänsä ylenivät nekin, sillä elävä henki oli heissä.
18. **K’vod-YHWH** kunnia läksi pois huoneen kynnykseltä ja asettui kerubien päälle.
19. Ja kerubit nostivat siipensä ja ylenivät minun silmäini nähden maasta heidän lähtiessänsä pois, ja rattaat heidän myötänsä; ja he seisahtuivat *Beyth-YHWH* huoneen itäpuoleisen portin suulle, ja *ukh’vod /kabowd* **Elohey-Yis’rael** kunnia oli ylhäällä heidän päällänsä.
20. Tämä oli sama ~~eläm~~ *elävä olento*, jonka minä näin **Elohey-Yis’rael** alla Kebar virran varrella; ja minä tunsin, että ne olivat kerubia.
21. Neljät kasvot 4-päätä? oli kullakin; ja ihmis-kätten muotoiset oli heidän siipiensä alla.
22. Ja mitä heidän kasvojensa muotoon tulee, olivat ne samat kasvot, jotka minä näin Kebar virran varrella, heidän näkönsä sekä olentonsa suhteen; kukin kulki kohdastansa eteenpäin.
- Esim. [lentokoneen ’kolmet’ kasvot: 1. koneen keulaosa, 2. lentäjän kypärä/visiiri, 3. Lentäjän kasvot]

11. LUKU

Ja henki nosti minut ylös ja vei minut *Beyt-YHWH* huoneen itäportille, joka antaa itään päin, ja katso portin suulla oli viisi kolmattakymmentä miestä, ja minä näin niiden joukossa Jaasanjan, Assurin pojan, ja Pelatjan, Benajan pojan, kansan päämiehet.

2. Ja Hän sanoi minulle: ihmisen poika, nämä ovat ne miehet, jotka ~~aikovat~~ *kutovat*, suunnittelevat onnettomuutta ‘*aven idol ja neuvovat pahaa ra’ rah* | *azat-ra* 7451 tässä kaupungissa, [*azat-ra /azat: etsah: advice, plan, prudence, suunniteltu_pahuus*]

3. jotka sanovat: “ei huoneiden rakentaminen ole lähellä; tässä on pata, me olemme liha.”

4. Sentähden ennusta heitä vastaan, ennusta ihmisen poika!”
5. Ja **YHWH** henki lankesi minun päälleni ja sanoi minulle: “sano: näin sanoo **YHWH**: niin te puhutte, Israelin huone, ja teidän henkenne ajatukset, ne Minä tunnen.
6. Te olette monta tappaneet tässä kaupungissa ja täyttäneet sen kadut tapetuilla.
7. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: teidän tapettunne, jotka sen keskellä kaataneet olette, ne ovat liha, ja tämä on pata; ja te viedään sen keskeltä ulos.
8. Miekkaa te pelkäätte, ja miekan tuotankin teidän päällenne, sanoo **Adonay YHWH**.
9. Ja Minä ajan teidät sen keskeltä ja annan teidät muukalaisten käsiin, ja toimitan teissä tuomioita.
10. Miekkaan pitää teidän kaatumana; Israelin rajalla Minä teidät tuomitsen. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.
11. Kaupunki ei ole teille patana, ettekä te sen keskellä lihana; Israelin rajalla olen Minä teitä tuomitseva.
12. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**, jonka säännöissä ette ole vaeltaneet ettekä tehneet minun oikeuksiani, vaan ympärillänne olevien pakanain oikeuksien mukaan te teitte.
13. Ja tapahtui minun ennustaessani, että Pelatja, Benajan poika, kuoli. Ja minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä ja sanoin: “voi **Adonay YHWH**, sinä teet lopun Israelin jäänteistä!”
14. *d’var*-**YHWH** Sana tuli minulle sanoen:
15. “Ihmisen poika, veljesi, veljesi ja lähimmäiset lankosi, jopa koko Israelin huone kokonansa ovat ne, joille Jerusalemin asukkaat sanovat: olkaat kaukana **YHWH**; meille on tämä maa annettu omaisuudeksi.”
16. Sentähden sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: Tosin Minä olen ajanut heidät kauas pakanain keskelle, ja tosin hajottanut heidät maakuntiin, mutta Minä tahdon itse olla heille pyhitykseksi vähäksi ajaksi niissä maakunnissa, joihin he tulleet ovat.
17. Sano siis: näin sanoo **Adonay YHWH**; ja Minä kerään teidät kansoista ja kokoan teidät maakunnista, joihin te hajoitettut olette, ja teille Minä annan Israelin maan.
18. Ja sinne he tulevat ja poistavat siitä pois kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset,
19. Ja Minä annan heille yhden sydämmen, ja otan pois kivisen sydämmen heidän lihastansa ja annan heille lihaisen sydämmen.
20. niin että he vaeltavat Minun säännöissäni ja pitävät Minun oikeuteni ja ne tekevät, ja ovat Minun kansani ja Minä olen heidän **L’Elohiym**.
21. Mutta ne, joiden syvän vaeltaa heidän sydämmensä iljetysten ja kauhistusten mukaan, niiden tien panen Minä heidän päänsä päälle sanoo *num* **Adonay YHWH**.’
22. Ja kerubit nostivat siipensä, ja rattaat nousivat heidän myötänsä, ja **‘Elohey Yis’rael** kunnia oli heidän päällänsä.
23. Ja **YHWH** kunnia kohosi kaupungin keskeltä ja seisautui sille vuorelle, joka on itäpuolella kaupunkia.

24. Ja henki nosti minut ja vei minut Kaldeaan vankien tykö, näyssä, **‘Elohiym** hengessä; ja se näky, jonka minä olin nähnyt, katosi edestäni.
25. Ja minä puhuin vangeille ne kaikki sanat, jotka Hän oli minulle näyttänyt.

12. LUKU

d’var-**YHWH** Sana tapahtui minulle, sanoen:

2. “Ihmisen poika, sinä asut vastahakoisen suvun keskellä, joilla on silmät näkemään, eikä näe, ja korvat kuulemaan, eikä kuule, sillä he ovat vastahakoinen suku.
3. Ja sinä, ihmisen poika, tee itsellesi matkakalut ja matkusta päivällä heidän silmäinsä nähden, ja matkusta asuinpaikaltasi toiseen paikkaan heidän silmäinsä nähden. - jos he ehkä tulisivat ymmärtämään että he ovat vastahakoinen suku.
4. Ja kanna tavarasi ulos matkakaluina päivällä heidän silmäinsä nähden, mutta lähde itse ehtoolla heidän silmäinsä nähden maanpakoon lähtevien tavalla.
5. Murra itsesi heidän silmäinsä nähden seinän läpi, ja kanna ne siitä ulos.
6. Nosta ne heidän silmäinsä nähden olallesi, kanna ne pimeässä ulos, peitä kasvosi, äläkä katsele maata; minä panin sinut merkiksi Israelin huoneelle.”
7. Ja minä tein, niinkuin minua käskettiin; tavarani kannoin minä ulos matkakaluina päivällä, ja ehtoolla mursin itseni seinän läpi kädelläni; ja pimeässä minä vein ne ulos ja nostin olalleni heidän silmäinsä nähden.
8. *d’var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
9. “Ihmisen poika, eikö Israelin huone, tuo vastahakoinen sukukunta, sanonut sinulle: “mitä sinä teet?”
10. Sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: ruhtinasta Jerusalemissa koskee tämä ~~kuorma~~ *ennustus*, ja koko Israelin huonetta, jotka siellä ovat.
11. Sano: minä olen merkinne; niinkuin minä tein, niin heille tehdään: maanpakoon ja vankeuteen täytyy heidän mennä.
12. Ja ruhtinas, joka on heidän keskellensä, on nostava olallensa pimeässä, ja lähtevä ulos; seinän läpi he murtavat, viedäksensä siitä ulos; hän peittää kasvonsa, ettei hän silmillensä näkisi maata.
13. Ja Minä heitän verkkoni hänen päällensä, ja hän vangitaan Minun pyydyksilläni; ja tuotan hänet Babeliin Kaldean maalle, mutta sitä ei ole hän näkevä, vaan siellä on hän kuoleva.
14. Ja kaikki, jotka hänen ympärillensä ovat, hänen auttajansa ja koko hänen sotajoukkonsa hajoitan Minä kaikkiin tuuliin ja paljastan miekan heidän jälkeensä.
15. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**, kun Minä hajoitan heidät pakanain sekaan ja kylvän heidät maakuntiin.
16. Ja Minä jätän heistä vähälukuisen joukon miekalta, näljältä ja rutolta, että ne kaikki heidän kauhistuksensa luettelisivat kansakunnissa, kuhunka he tulevat, ja tietäisivät, että Minä olen **YHWH**.”
17. *d’var*-**YHWH** Sana tuli minulle sanoen:

18. "Ihmisen poika, sinun pitää syömän leipääsi vavistuksella ja juoman vettäsi väristyksellä ja murheella.
19. ja sanoman maakunnan kansalle: näin sanoo **Adonay YHWH** Jerusalemin asukkaille Israelin maalla: leipäänsä pitää heidän murheella syömän ja vettänsä hämmästyksellä juoman, sentähden että heidän maansa tyhjennetään varoistansa kaikkien siinä asuvaisten väkivallan tähden.
20. Ja asutut kaupungit hävitetään, ja maa on autiona oleva, ja teidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.
21. *d'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:
22. "Ihmisen poika, mikä sananparsi tämä teillä on Israelin maalla sanoessanne: "päivät jatkuvat, ja koko ennustus raukeaa turhaan."
23. Sentähden sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: Minä lakkautan tämän sananparren, ettei sitä enään lausuta Israelissa, vaan sano sinä heille: ne päivät lähestyvät, ja kaikki mitä ennustus sanoo.
24. Sillä ei yhtäkään valhenäkyä eikä petollista ennustusta pidä enään Israelin huoneen keskellä olevan.
25. Sillä Minä olen **YHWH**, Minä puhun; se sana, jonka Minä puhun on tapahtuva, eikä se enää viivy; sillä teidän päivinänne, sinä tottelematon suku, Minä puhun Sanan, ja täytänkin sen, *num Adonay YHWH*.
26. *d'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:
27. "Ihmisen poika, katso Israelin huoneen sanoo: "se näky, jonka tämä näkee, menee moniin päiviin asti, ja kaukaisista ajoista hän ennustaa."
28. Sentähden sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: ei yhtään Minun sanoistani pidä enää viivytettämän, vaan se Sana, jonka Minä puhun, on toteen käypä, sanoo *num Adonay YHWH*."

13. LUKU

d'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. "Ihmisen poika *Ben-adam*, ennusta Israelin ennustavia profettoja vastaan, ja sano niille, jotka omasta sydämmestänsä ennustavat: kuulkaat **YHWH** Sanaa!
3. Näin sanoo **Adonay YHWH**: voi niitä hulluja profettoja, jotka noudattavat omaa henkeänsä ja mitä eivät ole nähneet.
4. Niinkuin ketut raunioissa, ovat sinun profettasi, Israel.
5. Te ette ole astuneet särjetyn paikan eteen, ettekä paranna muuria Israelin huoneen ympärillä, kestääkseen sodassa **YHWH** päivänä.
6. He näkevät petosta ja valhe-aveita, kun he sanovat: "*n'um-YHWH* on sen sanonut, vaikka **WAYHWH** ei ole heitä lähettänyt, ja he ahkeroitsevat, että heidän sanansa toteentuisivat.
7. Ettekö petollisia näkyjä näe ja valhe-aveita puhu? Ja te sanotte: "Näin on *n'um-YHWH* sanonut", vaikka Minä en ole sitä puhunut.

8. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: koska te puhutte petosta ja näette valhetta, sentähden katso, Minä nousen teitä vastaan, sanoo **Adonay YHWH**.
9. Ja Minun käteni on oleva niitä profettoja vastaan, jotka näkevät petosta ja ennustavat valhetta. He eivät saa olla Minun kanssani neuvossa, eikä heitä kirjoiteta Israelin huoneen kirjoihin, eivätkä saa Israelin maahan tulla; ja teidän pitää tietämän, että Minä olen **Adonay YHWH**.
10. Sentähden, juuri sentähden, että he Minun kansaani eksyttävät, sanoen: "rauha!" vaikka ei rauha olekaan, ja kun kansa muuria rakentaa, niin katso, he sen kalkilla sivelevät.
11. Sano niille, että se on putoava pois. Rankkasade on tuleva, ja raekivet, - teidän pitää putoaman, ja myrskytuuli puhjetkoon puhaltamaan.
12. Ja katso, seinä kaatuu! Eikö silloin teille sanota: "missä on sivellys jonka te sivelitte?"
13. Sentähden, näin sanoo **Adonay YHWH**: ja Minä päästän myrskytuulen rajuamaan Minun julmuudessani, ja rankkasateen vihassani tulvaamaan, ja raekivet kiivaudessaani hävittämään.
14. Ja Minä hajoitan sen seinän, jonka te kalkilla sivelitte, ja syökseen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu, ja se on kaatuva, ja teidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.
15. Ja Minä täytän kiivauteni seinää vastaan ja kalkilla sivelijöitä vastaan, ja sanon teille: ei enää ole sitä seinää eikä sen sivelijöitä.
16. ei Israelin profettoja, jotka Jerusalemitte ennustivat ja näkivät sille rauhan näkyjä, vaikka ei rauhaa ollutkaan, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
17. Ja sinä, ihmisen poika, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka ennustavat omasta sydämmestänsä, ja ennusta heitä vastaan.
18. Ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: voi niitä, jotka ompelevat pehmityksiä kaikille käden nivelille, ja tekevät päänalaisia sekä nuorille että vanhoille, vangitaksensa sieluja! Te panette kansani sielut pauloihin, ja teidän omille sieluillenne te lupaatte elämän.
19. Ja te häpäisette Minut kansani edessä ohrakahmalon ja muutaman leipäpalan tähden, siten että kuoletatte ne sielut, joiden ei kuolla pitäisi, ja lupaatte elämän niille sieluille, joiden ei elää pitäisi, koska te valhettelette Minun kansalleni, jotka valhetta kuulevat.
20. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: katso Minä nousen teidän peitteitänne vastaan, joilla te sieluja vangitsette niinkuin lintuja, ja tempaan ne pois teidän käsivarsiltanne, ja päästän ne sielut vapauteen, ne sielut, jotka te olette vanginneet niinkuin lintuja.
21. Ja teidän päänalaisenne revin Minä rikki, ja pelastan Minun kansani teidän käsistänne, eikä niiden pidä enää jäämän saaliiksi teidän käsiinne; ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.
22. Sentähden että te valheella saatatte vanhurskaan sydämmen surulliseksi, jota Minä en ole murheelliseksi tehnyt, ja vahvistatte jumalattoman kädet, niin ettei he käänny pahalta *ra' rah* | *hara* 7451 tieltänsä, saadakseen elää,

23. sentähden teidän ei enää pidä petosta näkemän eikä aaveita aavistaman, vaan Minä pelastan *w'haTZal'Tiy /Natsal Jeshua* kansani teidän käsistänne; ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.

14. LUKU

Ja minun tyköni tuli miehiä Israelin vanhusten joukosta, ja he asettuivat eteeni.

2. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

3. “Ihmisen poika, nämä miehet riippuvat sydämmellensä epäjumalissansa *giLuleyhem / gillul* idols ja pysyvät syntinsä pahenuksessa; olenko Minä todellakin tällöisten kysyttävä?

4. Sentähden puhutte heitä ja sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: kuka ikänänsä Israelin huoneesta sydämmellään riippuu epäjumalissansa, ja pysyy syntinsä pahenuksessa, ja tulee profetan tykö, sille Minä, **YHWH**, puolestani vastaan niinkuin hän ansainnut on, hänen epäjumaliensa paljouden mukaan;

5. käsittääkseni Israelin huonetta heidän sydämmistänsä, sillä he ovat kaikki epäjumalainsa tähden luopuneet Minusta pois.

6. Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo **Adonay YHWH**: kääntykää ja luopukaat epäjumalistanne *GiLuleykhem*, ja kaikista kauhistuksistanne *Toavoteykhem /tow'ebah* idolatry kääntäkää pois kasvonne.

7. Sillä kuka ikänä Israelin huoneesta ja muukalaisista, jotka Israelissa asuvat, luopuu pois Minusta ja riippuu sydämmellensä epäjumalissansa ja pysyy syntinsä pahenuksessa, ja tulee profetan tykö kysymään Minulta hänen kauttansa, sille Minä, **YHWH** vastaan tapani mukaan,

8. ja asetan kasvoni sitä miestä vastaan ja hukutan hänen merkiksi ja sananparreksi, ja hävitän hänet kansani keskeltä; ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.

9. Mutta jos profetta antaa vietellä itsensä ja puhuu sanan, sen profetan Minä **YHWH** viettelen ja ojennan käteni häntä vastaan, ja hävitän hänen Minun kansani Israelin keskuudesta.

10. Ja heidän pitää syntinsä kantaman: niinkuin kysyjän synti on, niin on profetan synti oleva,

11. ettei Israelin huone enää eksyisi Minusta pois eikä enää saastuttaisi itseänsä kaikenlaisilla rikoksillansa, vaan olisivat Minun kansani, ja Minä olisin heidän **L'Elohiym**, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.”

12. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

13. “Ihmisen poika, jos joku maakunta tekee syntiä Minua vastaan, käyttäen itsensä uskottomasti, ja Minä ojennan käteni sitä vastaan ja särjen siltä leivän tukeen, ja lähetän siihen näljän, ja hukutan siitä ihmiset ja eläimet;

14. ja jos siellä olisi nämä kolme miestä, Noak, Daniel ja Job, niin pelastaisivat he ainoastaan vanhurskautensa kautta omat sielunsa, sanoo **Adonay YHWH**.

15. Jos vielä siihen maahan laskisin liikkeelle pahoja petoja, ja ne sen lapsettomiksi tekisivät, että se erämaana olisi, jossa ei kukaan kulkisi petojen tähden;

16. ja jos nämä kolme miestä siellä olisivat, niin totta kuin Minä elän, sanoo **Adonay YHWH**, ei hekään voisi pelastaa poikia eikä tyttäriä; he yksinänsä pelastettaisiin, mutta maa jäisi autioksi.
17. Taikka jos tuottaisin miekan sen maan päälle ja sanoisin: “Miekka menköön kautta maan!” ja Minä hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet;
18. ja jos ne kolme miestä olisivat siellä: niin totta kuin Minä elän, sanoo n’um **Adonay YHWH**, ne eivät pelastaisi poikia eikä tyttäriä; vaan he yksinänsä pelastettaisiin.
19. Taikka jos Minä lähettäisin ruton siihen maahan ja vuodattaisin vihani sen päälle veressä, hävittääkseni siitä ihmisiä sekä eläimiä,
- 20 ja Noak, Daniel ja Job olisivat siellä: niin totta kuin Minä elän, sanoo n’um **Adonay YHWH**, ei he voisi pelastaa poikaa eikä tytärtä; vanhurskaudellansa he pelastaisivat ainoastaan omat sielunsa.
21. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**: totisesti Minä lähetän ne neljä Minun pahaa *ra' rah* | *w'raav* 7451 tuomiotani: miekan ja näljän ja pahat *metelöivät* *ra' rah* | *raah* 7451 pedot ja ruton Jerusalemiin, hävittämään siitä ihmiset ja eläimet!
22. Kuitenkin katso, siihen jääpi joukko vapahdettuja, ulosvietäviä poikia ja tyttäriä; katso, ne tulevat ulos teidän tyköne, ja te saatte nähdä heidän vaelluksensa ja tekonsa, ja te tulette lohdutetuiksi siitä pahasta *ra' rah* | *al-haraah* 7451, jonka Minä olen Jerusalemin päälle tuottanut, kaikesta mitä Minä sen päälle tuottanut olen.
23. Ja ne lohduttavat teitä, sillä te näette heidän vaelluksensa, ja tekonsa, ja te tulette tietämään, etten Minä suotta tehnyt kaikkea, mitä sille tehnyt olen, sanoo n’um **Adonay YHWH**.

15. LUKU

d'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. “Ihmisen poika, mitä viinipuu on puuna kaikkia muita puita parempi, tuo vesa, joka oli metsän puiden joukossa?
3. Otetaanko siitä puuta tehdäksensä jotain kalua? Taikka ottavatko siitä naulaakaan *yated* pin ‘naulakon tappi’ ripustaaksensa siihen kaikenlaista kalua?
4. Katso, se heitetään tuleen kulutettavaksi. Sen molemmat päät on tuli kuluttanut, ja sen keskiosa on palanut, kelvanneeko se kaluksi?
5. Katso, sen vielä eheänä ollessa ei sitä käytetty; vielä vähemmän sitä tulen kuluttamana ja palaneena enää kaluksi käytetään.
6. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: niinkuin viinipuu on puuna metsäpuiden joukossa, jonka Minä annoin tulen kulutettavaksi, samoin olen Minä Jerusalemin asukkaatkin alttiiksi antava,
7. ja Minä käännän kasvoni heitä vastaan. Tulesta ovat he tulleet ulos, mutta tuli on heitä syöpä; ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**, kun Minä asetan kasvoni heitä vastaan.

8. Ja Minä panen maan autioksi, sentähden että he ovat uskottomia olleet, sanoo *n'um Adonay YHWH*.

16. LUKU

d'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. "Ihmisen poika, ilmoita Jerusalemlle hänen kauhistuksensa,

3. ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH** Jerusalemlle: sinun sukusi alkusi ja syntyperäsi on Kananealaisten *haK'naaniy* maasta; isäsi oli Amorilainen *haemoriy* ja äitisi Hetiläinen *chiTiyt* (setin jälkeläinen).

4. Ja sinun syntyessäsi napaasi ei leikattu sinä päivänä jona sinä synnyit, eikä sinua pesty puhtaaksi vedellä; ei sinua suolalla hierottu eikä kapalovyöllä kapaloitu.

5. Ei yksikään silmä säälinyt sinua, tehdäksensä sinulle yhtäkään näistä, sinua armahtamalla, vaan sinä heitettiin kedolle; niin ylönkatsottu oli sinun sielusi, kun synnyit.

6. Mutta Minä kuljin ohitsesi ja näin sinun veressäsi makaavan, ja sanoin sinulle, kun sinä veressäsi makasit: "sinun pitää elämän!" Totisesti Minä sanoin sinulle: "sinun pitää elämän, joka veressäsi makaat!"

7. Tuhansiksi, kedon ruohon lukuisiksi tein Minä sinun. Ja sinä kasvoit ja tulit suureksi ja tulit aivan kauniiksi kasvoiltasi; nisät paisuivat ja hiuksesi kasvoivat, mutta sinä olit vielä alaston ja paljas.

8. Ja Minä kuljin ohitsesi ja näin sinun, ja katso, sinun aikasi, rakkauden aika oli tullut; ja Minä levitin vaippani liepeen ylitsesi ja peitin alastomuutesi, ja vannoin sinulle ja tein liiton sinun kanssasi, sanoo *n'um Adonay YHWH*, ja sinä tulit Minun omakseni.

9. Ja Minä pesin sinut vedellä ja huuhdoin sinut verestäsi, ja voitelin sinut öljyllä.

10. Ja puetin sinut kirjavilla vaatteilla, ja panin kauniit kengät jalkoihisi ja puetin sinua kalliilla liinalla ja peitin sinua silkillä.

11. Ja koristin sinut koristuksella, ja annoin renkaat käsiisi ja käädyt kaulaasi,

12. ja annoin renkaan nenääsi, ja korvarenkaat korviisi ja kauniin kruunun päähäsi.

13. Ja sinä kaunistettiin kullalla ja hopealla, ja pukus oli kallista liinaa, silkkiä ja kirjavaa kutomaa. Nisujauhoja ja hunajaa ja öljyä sinä söit; ja sinä olit sangen ihana ja pääsit kuninkaalliseen kunniaan.

14. Ja sinun maineesi levisi kansoissa ihanuutesi tähden; sillä se oli täydellinen Minun kunniani tähden, jonka Minä panin sinun päällesi, sanoo *n'um Adonay YHWH*.

15. Mutta sinä luotit ihanuuteesi ja teit huorin suuren maineesi turvissa ja annoit itses hillimättä huoruudessaasi alttiiksi jokaielle ohitse kulkijalle, ja noudatit hänen tahtoansa.

16. Ja sinä otit vaatteitasi ja teit niistä kirjavia mäki-majoja ja teit huorin niissä, - joka ei ole tapahtunut, eikä ole tapahtuva.

17. Ja sinä otit kaunistukses aseita Minun kullastani ja hopeastani, jotka Minä sinulle annoin, ja teit itsellesi miehen kuvia ja teit huorin idolatry niiden kanssa.
18. Ja otit kirjavasta kutomuksesta tehtyjä vaatteita, ja peitit ne niillä; ja Minun öljyäni ja suitsutustani panit sinä heidän idolatry eteensä.
19. Ja leipäsi, jonka Minä sinulle annoin, ja nisujauhot ja öljyn ja hunajan, joilla Minä sinua ravitsin, panit sinä heidän eteensä makeaksi hajuksi. Niin tapahtui, sanoo *n'um Adonay YHWH*.
20. Ja sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit Minulle synnyttäneet, ja uhrasit ne heille ruuaksi. Oliko huoruutesi vielä liian vähää?
21. Ja sinä teurastit Minun poikiani ja annoit heitä, tulesa käyttämällä, niille uhriksi.
22. Ja kaikkien kauhistustesi ja huoruutesi ohessa et sinä muistanut nuoruutesi päiviä, kun olit alaston ja paljas ja makasit veressäsi.
23. Ja tapahtui kaiken tuon pahuutesi *ra' rah* | *Kal-raatekh* 7451 jälkeen, - voi, voi sinua! Sanoo *n'um Adonay YHWH*, -
24. että sinä rakensit itsellesi holvikatoksia ja teit itsellesi kukkuloita kaikille kaduille.
25. Kaikkiin tienhaaroihin sinä rakensit kukkulasi ja häpäisit ihanuutesi ja levitit jalkasi jokaiselle ohitse kulkevalle ja enensit huoruuttasi.
26. Sinä teit huorin naapurisi Egyptin isolihaisten poikien kanssa ja enensit huoruuttasi härsyttääkses Minua.
27. Ja katso, Minä ojensin käteni sinua vastaan ja vähensin sinun määrä-osasi ja annoin sinut vihollistesi, Filistealaisten tyärten valtaan, jotka häpesivät hävytöntä elämätäsi.
28. Ja sinä teit huorin Assurinkin poikien kanssa, kun et voinut kyllääs saada; ja heidän kanssansa sinä teit huorin, etkä sittenkään kylläntynyt.
29. Ja sinä enensit vielä huoruuttasi Kanaanmaalla Kaldeaan asti, etkä sinä vielä siitäkään kylläntynyt.
30. Kuinka hinkuva on sinun sydämmesi! Sanoo *n'um Adonay YHWH*, että teet kaikkia näitä häpeemättömän porton töitä! *n'um* = oracle
31. Rakentaessasi holvikatoksen joka tien haaraan ja tehdessäs kukkulasi joka kadulle, et sinä ollut niinkuin portto, kun hylkäsit huorapalkan;
32. avioliiton rikkova vaimo ottaa miehensä sijaan vieraita vastaan!
33. Kaikille portoille annetaan lahjoja; mutta sinä annoit lahjojasi kaikille rakastajilles ja lahjoit heitä tulemaan joka haaralta sinun tykösi tekemään huorin kanssasi.
34. Ja huoruudessasi teit aivan toisin kuin muut vaimot tekevät; sinun perääsi ei juostu, vaan sinä annoit huorapalkan, ei sinulle huorapalkkaa annetukaan, ja niin sinun laitasi oli, aivan päinvastainen.
35. Sentähden, sinä portto, kuule *D'var-YHWH* sanaa:
36. Näin sanoo **Adonay YHWH**: sentähden että niin auliisti olet häpeäsi paljastanut huoruudessasi rakastajiesi kanssa ja kaikkien kauhistavien epäjumaliesi kanssa, sekä lastesi veren tähden, jonka niille annoit:

37. sentähden katso, Minä olen kokoava kaikki sinun rakastajasi, joiden kanssa sinä yhdessä elit, ja kaikki joita sinä rakastit, sekä kaikki ne, joita sinä vihasit, ne Minä kokoan sinua vastaan joka suunnalta, ja paljastan sinun häpysi heille, ja he saavat nähdä koko sinun häpysi.
38. Ja Minä tuomitsen sinut avionsa rikkovien ja verta vuodattavien vaimojen tuomiolla, ja teen sinut vihani ja kiivauteni vereksi.
39. Ja Minä annan sinut heidän käsiinsä, että he särkevät holvikatoksesi ja kukistavat kukkulasi ja riisuvat päältä vaatteesi ja ryöstävät pois kunniakalusi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi,
40. ja tuottavat sinua vastaan kansan kokouksen, ja ne kivittävät sinut kivillä ja hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillansa,
41. ja polttavat huoneesi tulella ja toimittavat sinussa tuomiot monien vaimojen silmäin edessä; ja näin Minä teen lopun sinun huoruudestas, etkä myös enää ole huorapalkkaa antava.
42. Ja Minä tyydytän vihani sinussa, ja Minun kiivauteni on sinusta luopuva, että saisin olla rauhassa enkä enää vihastuisi.
43. Sentähden ettet muistanut nuoruutesi päiviä, vaan raivosit Minua vastaan näillä kaikilla, niin katso, Minäkin lasken sinun tiesi pääsi päällemme, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, ettet tekisi suurempaa ilkeyttä kaikkien kauhistustesi lisäksi.
44. Katso jokainen sana seppä on sinusta tämän sananlaskun lausuva: “niin on tytär, kuin äitikin.”
45. Äitisi tytär sinä oletkin, joka hylkää miehensä ja lapsensa ~~poikansa~~; ja sisartesi sisar sinä olet, jotka hylkäävät miehensä ja ~~lapsensa~~ poikansa. Teidän äitinne on Hetiläinen, ja isänne Amorilainen.
46. Isompi sisaresi on Samaria, hän ja hänen tyttärensä, joka asuu vasemmalla puolellasi; ja pienempi sisaresi on Sodom tyttärinensä, joka asuu oikealla puolellasi.
47. Mutta heidän teillänsä et sinä vaeltanut etkä tyytynyt tekemään heidän kauhistustensa mukaan; vaan sinä teit vielä pahempia kuin he kaikissa menoissasi.
48. Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**: ei Sodom, sisaresi, hän ja hänen tyttärensä, niin tehnyt, kuin sinä ja sinun tyttäresi tekivät.
49. Katso, tämä oli sisaresi Sodoman synty: ylpeys, ylöllisyys ravinnossa ja suruttomuuden rauha oli hänellä ja hänen tyttärillänsä, eikä hän vaivaisen ja köyhän kättä vahvistanut.
50. Ja he ylpeilivät ja tekivät kauhistusta Minun edessäni, ja Minä sen nähtyäni, heidät raivasin pois.
51. Samariakaan ei ole tehnyt puoletkaan sinun syntejäsi, vaan sinä olet tehnyt kauhistuksesi paljon suuremmiksi kuin he, ja olet vanhurskauttanut sisaresi kaikilla kauhistuksillas, jotka tehnyt olet.
52. Niin kanna nyt sinäkin häpeäsi, jonka olet sisaresi osaksi tuominnut. Syntiesi tähden, joita sinä heitä ilkeämmin olet harjoittanut, ovat he sinua hurskaammat. Niin häpee nyt ja kanna häpeäsi, koska olet vanhurskauttanut sisäresi.

53. Mutta Minä olen palauttava heidän vankeutensa: Sodoman ja sen tytärten vankeuden, ja Samarian ja sen tytärten vankeuden ja sinun omien vankiesi vankeuden heidän keskellensä,
54. että kantaisit häpeäsi ja häpeisit kaikesta, mitä tehnyt olet, ollessasi heille lohdutukseksi.
55. Ja sisaresi Sodom ja hänen tyttärensä palaavat vielä entisellensä, ja Samaria ja hänen tyttärensä palaavat entisellensä; ja sinä ja tyttäresi palaatte entisellenne.
56. Ja sisaresi Sodom ei ollut juttuna suussasi ylpeytesi aikana,
57. ennekuin oma pahuutesi *ra' rah* | *raatekh* 7451 paljastettiin niinkuin Syrian tytärten pilkan aikana ja kaikkien sen ympärillä olevain Filistealaisten tytärten, jotka kaikkialla ylenkatsoivat sinua.
58. Oman ilkeytesi ja kauhistuksesi, ne pitää sinun kantaman, sanoo *n'um* **YHWH**:
59. Minä teen sinulle, niinkuin sinä tehnyt olet, sinä, joka valan katsoit ylön ja rikoit liiton.
60. Ja Minä muistan liittoni sinun kanssasi nuoruutesi päivinä ja vahvistan sinulle ijankaikkisen liiton.
61. Ja sinä olet muistava tiesi ja häpeävä, kun otat suuremmat sisaresi pienempäin sisartesi joukkoon; ja Minä annan sinulle heidät tyttäriksi vaikka ei sinun liittosi johdosta.
62. Ja Minä perustan liittoni sinun kanssasi, ja sinä olet tietävä Minun olevan **YHWH**:
63. että muistaisit ja häpeäisit, etkä rohkenisi suutasi avata häpeän tähden, kun Minä annan sinulle anteeksi kaikki, mitä tehnyt olet, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

17. LUKU

d'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, *Ben-adam* anna arvoitus ja tee vertaus Israelin huoneelle.
3. Ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: oli iso kotka, suuri siiviltänsä ja pitkä suliltansa ja täynnä höyheniä, jotka olivat sen kirjavana peitteenä; se tuli Libanoniin ja otti sedripuun lehden.
4. Sen vesojen latvan se katkaisi ja vei sen kauppamaahan, asetti sen kauppiasten kaupunkiin.
5. Ja otti maan siemenestä ja pani sen kylvöpeltoon, otti ja istutti sen niinkuin pajun paljon vetten ääreen. [ilmeisesti alkukielenkin tarinasta puuttuu ? osa. Allaoleva teksti todenn käsittelee siementä, eikä sedripuun oksaa]
6. Ja se (siemen?) kasvoi ja tuli laajaksi, varreltansa matalaksi viinipuuksi, että sen oksat kääntyisivät hänen puoleensa ja sen juuret olisivat hänen allansa; ja se tuli viinipuuksi ja teki oksia ja levitti lehtiä.
7. Mutta oli toinenkin iso kotka. Suurisiipinen ja hyvin höyheninen; ja katso, se viinipuu himoitsi juurinsa hänen puoleensa ja ojensi oksiansa häneen päin istutuksensa saroilta, että hän ne kastaisi.

8. Hyvään maahan, paljon veden viereen oli se istutettu hajoittamaan haaroja ja kantamaan hedelmiä, tullaksensa komeaksi viinipuuksi.
9. Sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: onko se menestyvä? Eikö sen juuria revitä ja sen hedelmiä nyhkitä pois, että se kuivettuu? Kaikki sen vesaiset lehdet kuivuvat, eikä siihen tarvitse voimallista käsivartta ja paljon kansaa repimään sitä pois juurinensa.
10. Ja katso, se on tosin istutettu, mutta onko se menestyvä? Eikö se kuivetu, kun itätuuli siihen käy? Kasvusaroillensa se peräti kuivettuu.
11. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
12. "Sano kuitenkin tälle vastahakoiselle suvulle: ettekö tiedä mitä tämä on? Sano: katso Babelin kuningas tuli Jerusalemiin ja otti sen kuninkaan ja sen ruhtinaat ja vei ne tykönsä Babeliin.
13. Ja hän otti yhden kuninkaallisesta siemenestä ja teki liiton hänen kanssansa ja pani hänet valalle; mutta maan voimalliset otti hän pois,
14. että valtakunta nöyryytetyksi tulisi eikä kohentuisi, että se pitäisi hänen liittonsa pysyäkseen olemassa.
15. Mutta tämä nousi häntä vastaan ja lähetti käskyläisensä Egyptiin, että se antaisi hänelle hevosia ja paljon väkeä. Onko se menestyvä? Pelastuisiko se, joka semmoisia tekee? Joka liiton rikkoi, pääsisikö hän?
16. Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, sen kuninkaan asuinpaikalla, joka hänet kuninkaaksi pani, jonka valan hän katsoi ylön ja jonka liiton hän rikkoi, sen tykönä pitää hänen Babelin keskellä kuoleman.
17. Eikä Farao suurella sotajoukolla ja paljolla väellä ole mitään hänen hyväksensä toimittava sodassa, kun saartovalli luodaan ja valloitusorni rakennetaan hävittämään monta sielua.
18. Hän halveksi valan ja rikkoi liiton; ja katso, vaikka hän löi kättä, teki hän kuitenkin kaikki nämä; ei hän pelastu.
19. Sentähden sanoo **Adonay YHWH**: niin totta kuin Minä elän, Minun valani jota hän halveksi, ja Minun liittoni, jonka hän rikkoi, lasken Minä hänen päänsä päälle.
20. Ja Minä heitän verkkoni hänen päällensä, ja hän on Minun paulaani joutuva; ja Minä vien hänet Babeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssansa siitä uskottomuudesta, jolla hän Minua vastaan uskonon oli.
21. Ja kaikki hänen pakolaisensa kaikissa hänen sotajoukoissansa kaatuvat miekalla, ja jotka heistä pääsevät, hajoitetaan kaikkiin tuuliin; ja teidän pitää tietämän, että Minä *aniy* **YHWH** olen puhunut.
22. Näin sanoo **Adonay YHWH**: Minä tahdon myös ottaa sen korkean sedrin lehviä ja istuttaa; sen oksien latvasta Minä katkon hennon Vesan ja istutan sen korkealle ja ylevälle vuorelle.
23. Israelin korkealle vuorelle Minä sen istutan, ja se on oksia saapa ja hedelmiä kantava, ja on tuleva jaloksi sedripuuksi, ja kaikenlaiset linnut kaikista siivillisistä asuvat sen alla, sen lehtien varjossa he asuvat.

24. Ja kaikki kedon puut saavat sen tietää, että Minä olen alentanut korkean puun, olen korottanut matalan puun, olen kuivannut viheriäisen puun ja tuorehuttanut kuivan puun. Minä **YHWH** olen sen puhunut, ja myöskin teen sen.

18. LUKU

d'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. “Mikä teidän on, että te käytätte tätä sananlaskua Israelin maalla, lausuessanne: “isät syövät happamia viinimarjoja ja ~~lasten~~ poikien hampaat heltyvät?”

3. Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, ei teidän pidä enää käyttämän tätä sananlaskua Israelissa.

4. Katso, kaikki sielut, Minun ne ovat: niinkuin isän sielu, niin on pojankin sielu Minun omani; se sielu, joka syntiä tekee, sen pitää kuoleman.

5. Jos joku on vanhurskas ja tekee oikeutta ja hurskautta,

6. ei syö vuorilla, ei nosta silmiänsä Israelin huoneen epäjumalien puoleen, eikä saastuta lähimmäisensä emäntää eikä lähesty vaimoa hänen saastaisuudessaan,

7. eikä sorra ketään, antaa velkapanttin takaisin, ei ota mitään ryöstämällä, antaa leipänsä nälkäiselle ja verhoo alastoman vaatteilla,

8. ei anna korolle eikä kasvua ota, kääntää kätensä pois vääryydestä, tekee oikeutta ihmisten välillä,

9. vaeltaa Minun säännöissäni ja pitää Minun oikeuteni, tehdäksensä totuutta: se on vanhurskas, sen pitää totisesti elämän, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

10. Mutta jos hän siittää väkivaltaisen pojan, joka verta vuodattaa taikka tekee vaan yhtäkin näistä -

11. joita kaikkia hän itse ei tehnyt – ja joka vielä syö vuorilla ja saastuttaa lähimmäisensä vaimon,

12. sortaa vaivaista ja köyhää, ottaa jotakin ryöstämällä, ei anna panttia takaisin, nostaa silmänsä epäjumalien puoleen, tekee kauhistusta,

13. antaa korolle, ottaa kasvua, - niin onko hän elävä? Ei hänen pidä elämän! Joka kaikkia näitä kauhistuksia on tehnyt, hänen pitää totisesti kuoleman, hänen verensä on hänen päällensä oleva.

14. ja katso, jos hän siittää pojan, ja tämä tekee kaikki isänsä synnit, jotka hän tehnyt on, ja näkee ne, eikä tee senkaltaista:

15. ei syö vuorilla eikä nosta silmiänsä Israelin huoneen epäjumalien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa,

16. ei sorra ketään, ei ota panttia, eikä ota mitään ryöstämällä, antaa leipäänsä isoovalle ja verhoo alastoman vaatteella,

17. ei vaivaiselle tee vääryyttä, ei ota korkoa eikä kasvua, tekee Minun oikeuteni mukaan ja vaeltaa Minun säännöissäni: hän ei ole kuoleva isänsä pahan teon tähden, vaan on totisesti elävä.

18. Mutta hänen isänsä, joka väkivaltaa teki, veljensä ryösti ja teki kansansa kesken mikä ei kelpaa, katso, hänen pitää pahan tekonsa tähden kuoleman.

19. Ja te sanotte: “miksi ei pojan pidä kantaman isänsä paha tekoo?” Sentähden että poika on tehnyt oikeutta ja vanhurskautta, on pitänyt kaikki Minun sääntöni ja on ne tehnyt; hän on totisesti elävä.
20. Se sielu, joka syntii tekee, sen pitää kuoleman; ei pojan pidä kantaman isän paha tekoo, eikä isän pojan paha tekoo. Vanhurskaan vanhurskaus on hänen itsensä päällä oleva, ja jumalattoman jumalattomuus on hänen itsensä päällä oleva.
21. Mutta jos jumalaton kääntyy kaikista synneistänsä, jotka hän tehnyt on, ja pitää kaikki Minun sääntöni ja tekee oikeutta ja vanhurskautta, saa hän totisesti elää; ei hänen pidä kuoleman.
22. Kaikki hänen rikoksensa, jotka hän teki, ei niitä hänelle muisteta; vanhurskautensa tähden, jota hän teki, saa hän elää.
23. Onko Minulla mitään iloa jumalattoman kuolemasta, sanoo *n'um Adonay YHWH*? Eikö päinvastoin siitä, että hän palajaa tieltänsä ja saa elää?
24. Mutta jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, tekee kaikkien niiden kauhistusten mukaan, joita jumalaton teki, - pitäisikö hänen saaman elää? Koko hänen vanhurskauttansa, jota hän on tehnyt, ei pidä enää muistettaman, vaan uskottomuutensa tähden, jota hän teki, ja syntinsä tähden, jolla hän rikkoi, niiden tähden pitää hänen kuoleman.
25. Ja te sanotte: “ei ole Adonay tie oikea.” Kuulkaat kuitenkin, Israelin huone: eikä Minun tieni ole oikea? Eivätkö teidän tienne ole vääriä?
26. Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä ja sentähden kuolee, niin kuolee hän vääryytensä tähden, jota hän teki.
27. Ja jos jumalaton kääntyy jumalattomuudestansa, jota hän teki, ja tekee oikeutta ja vanhurskautta, on hänen sielunsa elävä.
28. Ja jos hän sen näkee ja kääntyy kaikista rikoksistansa, joita hän oli tehnyt, saa hän totisesti elää; ei hänen pidä kuoleman.
29. Ja Israelin huone sanoo: “ei Adonay tie ole oikea.” Minun tienikö eivät olisi oikeat, te Israelin huone! Eikö teidän tienne ole vääriä?
30. Sentähden olen Minä tuomitseva teitä, kunkin tiensä jälkeen, te Israelin huone, sanoo *n'um Adonay YHWH*. Kääntykää ja palatkaa kaikista teidän rikoksistanne, ettei se olisi viettelykseksi syntiin!
31. Heittäkää pois tyköänne kaikki rikoksenne, joissa te rikkoneet olette, ja tehkää itsellenne uusi sydän ja uusi henki! Ja miksi te tahdotte kuolla te Israelin huone?
32. Sillä ei Minulla ole mitään mielihyvää kuolevan kuolemasta, sanoo *n'um Adonay YHWH*. Niin kääntykää siis että te eläisitte!”

19. LUKU

Ja sinä, veisaa valitusvirsi Israelin ruhtinaita vastaan,

2. ja sano: miksi sinun äitisi naaras-jalopeurana makasi jalopeurain välissä? Nuorten jalopeurain keskellä hän kasvatti penikkansa. [Leijonat eli LIONS CUB]

3. Ja hän kasvatti yhden penikoistansa; siitä tuli nuori jalopeura, ja se opetteli saalista raatelemaan, se söi ihmisiä.
4. Ja kun kansat kuulivat siitä, se vangitiin ja he veivät sen koukuilla Egyptin maahan.
5. Kun tämä näki, että hänen toivonsa katosi, otti hän taas yhden penikoistansa ja toimitti sen nuoreksi jalopeuraksi.
6. Se käveli naaras-jalopeurain keskellä, tuli nuoreksi jalopeuraksi, opetteli saalista raatelemaan, söi ihmisiä.
7. Se häpäisi heidän leskivaimojansa, ja hävitti heidän kaupunkinsa; ja maa kaikkimensa kauhistui hänen kiljumisensa äänestä.
8. Silloin kansat ylt' ympäriltä maakunnista asettivat itsensä sitä vastaan ja virittivät verkkonsa se eteen, ja se vangittiin heidän kuopassansa.
9. Ja he panivat sen rautahäkkiin, rengas kuonossa, ja veivät sen Babelin kuninkaan tykö; he veivät sen linnavarustuksiin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorilla.
10. Sinun äitisi oli niinkuin sinä, veden varrelle istutettu viinipuu. Ja se oli hedelmällinen ja lehväkäs paljosta vedestä.
11. Ja sen oksat tulivat vahvoiksi, että ne hallitsijain valtikoiksi kelpasivat; ja sen korkeus kohosi aina pilvien väliin, ja se näkyi korkeudessaansa monine oksinensa. [Vrt. Joel.2.: 'kohosi pilvien väliin' ennuste tulevasta]
12. Mutta se revittiin ylös vihassa, se heitettiin maahan, ja itätuuli kuivasi sen hedelmän; ja sen väkevät oksat taittuivat ja kuivuivat ja tuli ne poltti [itä tarkoittaa auringonpalvontaa, RA/OSIRIS:ksen ryöstöjä; mitään ei jää jäljelle]
13. Ja nyt ne on istutettu korpeen, kuivaan ja janoavaan maahan.
14. Ja tuli lähtee ulos sen vahvoista oksista, se syö sen hedelmän; eikä siinä enää ole mitään vahvaa oksaa hallitusvaltikaksi. Tämä on valitusvirsi ja on oleva valitusvirtenä.

20. LUKU

Ja tapahtui seitsemäntenä vuonna viidennen kuun kymmenentenä päivänä, että muutamia miehiä Israelin vanhimmista tuli kysymään **Et-YHWH**; ja he asettuivat istumaan minun eteeni.

2. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

3. Ihmisen poika, puhuttele Israelin vanhimpia ja sano heille: näin sanoo **Adonay YHWHiH**: oletteko tulleet kysymään Minua? Niin totta kuin Minä elän, en Minä ole teidän kysyttävä, sanoo *n'um* **Adonay YHWHiH**.

4. Etkö tuomitse heitä, etkö tuomitse, ihmisen poika? Ilmoita heille heidän isäinsä kauhistukset!

5. Ja sano heille: näin sanoo **Adonay YHWHiH**: sinä päivänä, jona Minä valitsin Israelin ja nostin käteni Jaakobin huoneen siemenelle ja ilmoitin itseni heille Egyptin maalla ja nostin käteni heille, sanoen: "Minä olen **YHWH Eloheykhem** /Elohiym.

6. Sinä päivänä Minä nostin käteni viedäkseni heitä Egyptin maalta siihen maahan, jonka Minä heille valitsin, joka vuotaa rieskaa ja hunajaa; kaunistus on se kaikille maille.

7. Ja Minä sanoin heille: “heittäkää pois jokainen silmäinsä ilkeydet *shiQutzey* /*shiqquwts* idol, älkäätkä saastuttako itseänne Egyptin epäjumalilla; Minä olen teidän **YHWH Eloheykhem**.

8. He olivat vastahakoiset Minua kohtaan, eivätkä tahtoneet kuulla Minua. Ei kukaan heistä heittänyt pois silmäinsä ilkeyksiä *shiQutzey* eikä hyljännyt Egyptin epäjumalia. Silloin ajattelin Minä vuodattaa kiivauteni heidän päällensä ja täyttää vihani heissä keskellä Egyptin maata.

9. Mutta Minä en sitä tehnyt oman Nimeni tähden, ettei se saastutetuksi tulisi pakanain silmissä, joiden keskellä he olivat, joiden silmäin nähden Minä itseni heille ilmoitin, vieden heidät ulos Egyptin maalta.

10. Ja Minä vein heidät ulos Egyptin maasta, ja saatoin heidät korpeen.

11. Ja annoin heille sääntöni ja ilmoitin heille oikeuteni; se ihminen joka ne tekee, **hän elää niissä** *Bahem*.

12. Ja Minä annoin heille sabbatinikin olemaan merkkinä Minun ja heidän välillänsä, että he tietäisivät, että Minä olen **YHWH**, joka heidät pyhitän.

13. Mutta Israelin huone oli vastahakoinen Minua kohtaan korvessa: he eivät vaeltaneet Minun säännöissäni, vaan hylkäsivät Minun oikeuteni, ja se ihminen, joka ne tekee, **hän elää niissä**; ja Minun sabbattini he suuresti saastuttivat. Silloin ajattelin Minä vuodattaa vihani heidän päällensä korvessa, lopettaakseni heidät.

14. Mutta Minä en sitä tehnyt oman Nimeni tähden, ettei se saastutetuksi tulisi pakanain silmissä, joiden nähden Minä olin vienyt heidät ulos.

15. Ja Minä nostin käteni heitä vastaan korvessa, etten suinkaan saattaisi heitä siihen maahan, jonka olin antanut, joka vuotaa rieskaa ja hunajaa – kaunistus on se kaikille maille -

16. sentähden että he hylkäsivät Minun oikeuteni, eivät vaeltaneet Minun säännöissäni, ja saastuttivat Minun sabbattini; sillä heidän sydämmensä riensi epäjumaliensa *giLuleyhem* pölkky jälkeen.

17. Mutta Minun silmäni sääli heitä, etten hävittänyt heitä enkä tehnyt loppua heistä korvessa.

18. Ja Minä puhuin heidän ~~lapsillensa~~ pojillensa korvessa; “älkää vaeltako isäinne säännöissä, älkää pitkö heidän oikeuksiansa ja älkää heidän epäjumalillansa saastuttako itseänne.

19. (Minä *aniy* olen) **YHWH Eloheykhem**, vaeltakaat Minun säännöissäni ja pitäkää Minun oikeuteni ja tehkää niitä;

20. Ja pyhittäkää sabbattejani, että ne olisivat merkkinä Minun ja teidän välillänne, tietääksenne että Minä olen **YHWH Eloheykhem**.

21. Mutta ~~lapset~~ pojat olivat Minulle vastahakoiset rebelled; Minun säännöissäni eivät he vaeltaneet eivätkä Minun oikeuksiani pitäneet, tehdäksensä niitä: ja se ihminen joka ne tekee, **hän elää niissä**; ja he saastuttivat Minun sabbattini. Silloin ajattelin Minä vuodattaa kiivauteni heidän päällensä, täyttääkseni heissä vihani korvessa.

22. Mutta Minä käänsin käteni pois, enkä tehnyt sitä oman Nimeni tähden, ettei se saastutetuksi tulisi pakanain silmissä, joiden silmin nähden Minä olin heidät vienyt ulos.
23. Vielä Minä nostin käteni heitä vastaan korvessa, hajottaakseni heitä pakanain sekaan ja varistaakseni heitä maakuntiin,
24. sentähden etteivät tehneet Minun oikeuksiani, vaan hylkäsivät Minun sääntöni ja saastuttivat sabbatini ja heidän silmänsä olivat heidän isäinsä epäjumalien jäljissä.
25. Niin annoin Minä heille sääntöjä, jotka eivät olleet hyviä, ja oikeuksia, joissa ei heillä ollut elämää.
26. Ja Minä annoin heidän saastuttaa itsensä uhrilahjoillansa, kun he tulessa käyttivät kaiken kohdun esikoiset, hävittäakseni heitä sitä varten, että he tietäisivät Minun olevan **YHWH**.
27. Puhu siis, Ihmisen poika, Israelin huoneelle ja sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**; vielä siinäkin ovat teidän isänne Minua pilkanneet, kun ovat olleet aivan uskottomia Minua vastaan.
28. Sillä saatettuani heitä siihen maahan, jota antaakseni heille Minä olin käteni nostanut, katselivat he jokaista korkeaa kukkulaa ja jokaista lehväistä puuta ja uhrasivat siellä uhrinsa ja antoivat siellä vihattavat uhrilahjansa, asettivat sinne suloiset suitsutuksensa ja vuodattivat siellä juomauhrinsa.
29. Ja Minä sanoin heille: “mikä kukkula *Bamah* se on, jonne te menette? Ja sen nimi pantiin kukkulaksi aina tähän päivään asti:
- 30 Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo **Adonay YHWH**: Mitä? Te saastutate itseänne isäinne tiellä ja teette huorin heidän iljetystensä jäljissä,
31. ja, uhraten lahjojanne ja käyttäen poikianne tulen kautta, te saastutate itseänne kaikilla epäjumalillanne hamaan tähän päivään asti! Ja Minä olisin teidän kysyttävänänne, Israelin huone! Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um Adonay YHWH*, en ole Minä teidän kysyttävänänne!
- 32 Ja mikä teidän mieleenne nousee, ei ole ollenkaan tapahtuva, josta te sanotte: “me tahdomme olla niinkuin pakanat, niinkuin maakuntain sukukunnat, että palvelemme kantoja *etz* ja kiviä *waaven /'eben*.”
33. Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um Adonay YHWH*, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla *uvchemah* olen Minä teitä hallitseva,
34. ja vien teidät ulos kansoista ja kokoan teidät maakunnista, joihin te hajoitetut olette, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla!
35. Ja saatan teidät kansojen korpeen, ja käyn siellä oikeutta teidän kanssanne kasvoista kasvoihin.
36. Niinkuin Minä kävin oikeutta teidän isäinne kanssa Egyptin maan korvessa, niin olen Minä oikeutta käypä teidän kanssanne, sanoo *n'um Adonay YHWH*.
37. Minä käytän teitä sauvan *haShavet /shebet* alla ja saatan teidät liiton siteihin,
38. ja erotan teistä pois vastahakoiset ja Minusta luopuvaiset; heidän muukalaisuutensa maasta vien Minä heidät pois, mutta Israelin maahan eivät he tule, että te tietäisitte Minun olevan **YHWH**.

39. Ja te. Israelin huone, näin sanoo **Adonay YHWH**: menkäätkä palvelkaat kukin epäjumaliansa! Jollette sitten tahdo kuulla Minua, niin menkäätkä ja palvelkaat muita jumalia *GiLulayw* : mutta älkäätkä enää saastuttako Minun Pyhää Nimeäni uhrilahjoillanne ja epäjumalillanne.
40. Sillä Minun pyhällä vuorellani, Israelin korkealla vuorella, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, on kaikki Israelin huone Minua palveleva kokonaisuudessaan siinä maassa; siellä Minä armahdan heitä ja siellä Minä kysyn teiltä ylönnyshäiriänne ja lahjainne esikoista kaikesta mitä te pyhitätte.
41. Niinkuin lepytyshajuun mielistyn Minä teihin, vietyäni teidät ulos kansoista ja koottuina teitä maakunnista, joihin te hajoitettut olette; ja Minä ilmoitan itseni teissä pyhäksi pakanain silmäin nähden.
42. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**, saattaessani teitä Israelin maalle, siihen maahan, jota antaakseni teidän isillenne Minä nostin käteni.
43. Ja siellä te muistelite teitä ja kaikkia tekojanne, joilla itseänne saastutitte, ja inhoitte itseänne kaiken pahan *ra' rah* | *B'khäl-räötëykhem* **7451** tähden, jota te tehneet olette.
44. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**, koska Minä menettelen teidän kanssanne oman Nimeni tähden, eikä teidän pahan *ra' rah* | *harayim* **7451** tienne mukaan, eikä väärin tekojenne jälkeen, sinä Israelin huone, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
45. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
46. Ihmisen poika, käännä kasvosi etelän suuntaa kohti ja puhu puolipäivään päin ja ennusta etelä-alan metsää vastaan,
47. ja sano eteläisen maan metsälle: kuule *d'var*-**YHWH** sanaa: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä sytytän sinussa tulen, ja se on sinussa syövä kaikki tuoret puut ja kaikki kuivat puut. Ei se leimuava liekki ole sammuva, vaan siinä poltetaan kaikki etelästä pohjoiseen asti.
48. Ja kaikki liha on näkevä, että Minä, **YHWH** olen sen sytyttänyt, ei se ole sammuva!
49. Ja minä sanoin: “voi **Adonay YHWH**! Nämä sanovat minusta: eikö tuo puhu vaan vertauksia?”

21. LUKU

D'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, käännä kasvosi Jerusalemiä vastaan ja puhu pyhiä paikkoja vastaan ja ennusta Israelin maata vastaan,
3. ja sano Israelin maalle: näin sanoo **YHWH**: katso, Minä nousen sinua vastaan, vedän miekkani tupestansa, ja hävitän sinusta sekä vanhurskaan että jumalattoman!
4. Sentähden että Minä hävitän sinusta sekä vanhurskaan että jumalattoman, sentähden on Minun miekkani lähtevä tupestansa kaikkea lihaa vastaan etelästä pohjoiseen asti.

5. Ja kaiken lihan pitää tietämän, että Minä, **YHWH**, olen vetänyt miekkani tupestansa; ei se enää sinne palaja.
6. Ja sinä, ihmisen poika, huokaa niin että lanteet särkyvät, ja huokaa haikeasti heidän silmäinsä nähden.
7. Ja kun he sinulle sanovat: “minkä tähden sinä huokaillet?” niin sano: sanoman tähde joka on tuleva; ja jokainen sydän on raukeava ja kaikki kädet vaipuvat ja jokainen henki heikkenee ja kaikki polvet valuvat vetenä. Katso, se tulee ja tapahtuu, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
8. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
9. Ihmisen poika, ennusta ja sano: näin sanoo **Adonay**: sano: miekka, miekka on teroitettu sekä myös hivottu.
10. Teurasta teurastamaan on se teroitettu; että se välkkyisi, on se hivottu. Taikka iloitsisimmeko me, sanoen: Poikani *B'niy Ben* valtikka *shevet* haara verso halveksii kaiken puun *Kal-etz?* [*Jeshua/Adonay* teonsanat ovat tässä salattuna]
11. Mutta se on annettu hivottavaksi, käteen otettavaksi; se on teroitettu, se miekka, ja se on hivottu surmaajan käteen annettavaksi!
12. Huuda ja valita, ihmisen poika; sillä se tulee kansani päälle, kaikkien Israelin ruhtinasten päälle; ne ovat miekalle alttiiksi annetut ynnä Minun kansani kanssa, sentähden lyö reittäsi vastaan!
13. Sillä koetus on tehty; ja mitä, jos halveksivaa valtikka ei enää olekaan? Sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
14. Ja sinä, ihmisen poika, ennusta ja lyö käsiäsi yhteen; ja se miekka on kaksinkertaisesti, jopa kolmekertaisestikin tuleva, se tapettujen miekka, suuren tapon miekka *pierced, polluted*, joka häilyy heidän ympärillään *chadar* ympäröi, beset.
15. Että sydän raukeaisi ja paljon kaatuisi, panin Minä kaikkien heidän porttiensa aukko eteen välkkyvän miekan; - voi, se on tehty välkkymään, vedetty teurastamaan *Tebah* massacre!
16. Käänny oikealle, lyö vasemmalle, mihin vaan kärkesi ‘kasvo’ on kääntynyt on käsketty! [esim. sotakoje jossa ohjus/torni/aukko kääntyy]
17. Ja Minäkin lyön käsiäni yhteen ja lepytän vihani. Minä, **YHWH**, olen sen puhunut.
18. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
19. Ja sinä, ihmisen poika, tee itsellesi kaksi tietä Babelin kuninkaan miekan kulkea; samasta maasta ne kumpainenkin lähtekööt; ja piirrä viitta, piirrä se kaupungin tien haaraan.
20. Tee tie miekan kulkea Ammonin ~~lasten~~ poikien Rabbaa kohden ja Juudaa kohden, varustettuun Jerusalemiin.
21. Sillä Babelin kuningas seisahtuu tienhaarassa, molempain teiden risteyksessä, tekemään taikoja; hän puistelee arpanuolia, kysyy epäjumalilta, katselee maksaan.
22. Hänen oikeaan käteensä tulee “Jerusalemin” arpa, että hän asettaisi muurin murtajia, avaisi suuta surmaan, korottaisi ääntä sotahuutoon, panisi muurin murtajia porttia vastaan, loisi multaseiniä, rakentaisi valloitustorneja.

23. Mutta tämä on heistä väärä ennustus heidän silmissänsä; - heillä on muka vahvat valat [kaik ovat ritarivalansa vannoneet]. Mutta hän saattaa pahan teon muistoon tuo esiin terroriteot, ritarimerkit, pelottelee, että he käsitettäisiin saataisiin kiinni.
24. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: koska muistoon saatatte pahan tekonne, rikoksenne niin julkisena ollessa, sentähden teitäkin muistetaan, käsin teitä käsitellään. [‘Lions Cub’ perversio terrori ovat esillä – mutta nyt sille ’koitti tilipäivä’!]
25. Ja sinä, paha ja jumalaton Israelin ruhtinas, jonka päivä tulee, kun paha teko saa loppunsa,
26. näin sanoo **Adonay YHWH**: ota hiippa pois, pane kruunu pois! Se ei enää ole siellä oleva. Alhainen ylennetään ja ylhäinen alennetaan!
27. Häviöksi, häviöksi, häviöksi teen minä sen; eikä sekään ole sinään oleva, siksi kun se tulee, jolla oikeus on *haMish’pat* tuomio, (eli **Jeshua** tulee); sille Minä sen annan.
28. Ja sinä, ihmisen poika, ennusta ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH** Ammonin ~~lapsia~~ poikia ja heidän häväistyksiänsä vastaan, sano: miekka miekka on paljastettu teurastamaan, hivottu surmaamaan, välkkymään!
29. Kun petollisia näkyjä sinulle nähdään ja valhetta sinulle ennustetaan, panee se sinut tapettujen jumalattomain kaulain lisäksi, joiden päivä tulee, kun paha teko saa loppunsa!
30. Pistä se takaisin tuppeensa! Siinä paikassa, missä olet luotu, ja syntymämaassasi olen Minä sinut tuomitseva.
31. Ja vuodatan vihani sinun päällesi, julmuuteni tulen Minä päällesi puhallan, ja annan sinut raakojen miesten, hävityksen seppien käsiin.
32. Tulelle tulet sinä ruuaksi, ja veresi on keskellä maata vuotava; sinua ei enää muisteta. Sillä Minä, **YHWH**, olen sen sanonut.

22. LUKU

D’var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ja sinä, ihmisen poika, etkö tuomitse verivikojen kaupunkia? Tee sille tietäväksi kaikki sen kauhistukset *Kal-Toavoteyha /tow’ebah* inhottava idoli.
3. ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: voi kaupunkia joka verta vuodattaa omassa keskuudessansa, että sen aika tulisi, ja joka itsellensä tekee epäjumalia saastutukseksi!
4. Veren kautta, jonka vuodatit, olet sinä syyhyn joutunut, ja epäjumalien kautta, jotka teit, olet sinä itsesi saastuttanut ja saattanut päiväsi lähenemään ja olet tullut vuottes määrään. Sentähden teen Minä sinut häväistykseksi pakanoille ja pilkaksi maakunnille.
5. Läheiset ja kaukaiset pilkkaavat sinua nimen **haShem** [haShem on juutalaisten korvaava nimisana ‘Jumala’] puolesta saastutetuksi, häviöstä rikkaaksi.
6. Katso, Israelin ruhtinaat, kukin käsivartensa voiman mukaan, olivat sinussa veren vuodattamista varten.

7. Isää ja äitiä he katsoivat ylönsinussa; vierasta kohtelivat väkivallalla keskelläsi, orpoa ja leskeä he sortavat sinussa.
8. Minun pyhät sijani katsot sinä ylönsinussa, ja Minun sabbattini sinä saastutat.
9. Panettelijoita on sinussa verta vuodatamaan; vuorilla syödään sinussa, ja ilkirikoksia tehdään keskelläsi.
10. Isän häpy paljastettiin sinussa; kuutaudissansa saastaista vaivaavat he sinussa.
11. Mikä tekee kauhistusta lähimmäisensä vaimon kanssa, ja mikä miniänsä saastuttaa sukurutsauksessa, ja mikä sinussa häpäisee sisartansa, oman isänsä tytärtä.
12. Lahjoja sinussa otetaan veren vuodattamista varten; korkoa ja kasvoa sinä otat ja ryöstät lähimmäisiäs väkivallalla, ja Minut sinä unohdat, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
13. Mutta katso, Minä lyön käsiäni yhteen sinun ahneutesi tähden, jota harjoittanut olet, ja verivikojesi tähden, jotka keskelläsi ovat.
14. Kestäneekö sydämmesi, ovatkohan kätesi väkevät niinä päivinä, jolloin Minä olen sinua kohteleva? Minä, **YHWH**, olen sen puhunut ja Minä teenkin sen.
15. Ja Minä hajoitan sinut pakanain sekaan ja kylvän sinut maakuntiin ja peräti poistan saastaisuutesi sinusta.
16. Ja sinä olet saastaisena oleva itsesi kautta pakanain silmissä ja tulet tietämään, Minun olevan **YHWH**.
17. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
18. Ihmisen poika, Israelin huone on Minulle kuonaksi tullut; kaikki he ovat kuparia ja tinaa ja rautaa ja lyijyä keskellä ahjoa; he ovat hopean kuonaksi käyneet.
19. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: koska te kaikki olette kuonaksi käyneet, sentähden katso, Minä kokoan teidät keskelle Jerusalemia.
20. Niinkuin hopeaa ja kuparia ja rautaa ja lyijyä ja tinaa keskelle ahjoa kootaan, että tulta siihen sulattamaan puhallettaisiin, niin olen Minäkin vihassani ja kiivaudessaani kokoava ja asettava ja sulattava teitä.
21. Ja olen teidät yhteen keräävä ja päällyenne puhaltava Minun julmuuteni tulen, ja te sulatetaan sen keskellä.
22. Niinkuin hopea ahjon keskellä sulaa, niin teitä sulatetaan sen keskellä: ja teidän pitää tietävän, että Minä olen **YHWH**, joka olen vuodattanut vihani teidän päällyenne.
23. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:
24. Ihmisen poika, sano sille: sinä olet maa, joka ei ole puhdistettu eikä saa sadetta vihan päivänä.
25. Sen **profettain kapina_liitto*** on siinä, niinkuin kiljuva, saalista raateleva jalopeura (Lions), syövät sieluja, ottavat aarteet ja kalleukset, ja tekevät sen lesket monilukuisiksi. **qesher* kapina, liitto: murarien verivalat, conspiracy, treason, (unlawful) alliance mentally (in love, league) 7194, 7195
26. Sen [=kapina/vapaamuurari] -liiton **papit rikkovat Minun lakini** [tänäänkin aivan samat verimuurarivalat vaativat jäsenistöltä 100% kuuliaisuuden, mm. Papeilta] ja saastuttavat Minun Pyhän sijani; pyhän ja epäpyhän välillä eivät he eroitusta tee, eivätkä opeta eroitusta

puhtaan ja saastaisen välillä; ja Minun sabbatiltani peittivät he silmänsä, ja Minä tulen saastutetuksi heidän keskellensä.

27. Sen ruhtinaat ovat sen keskuudessa saalista raatelevien sutten kaltaisia verta vuodattamassa, sieluja hävittämässä, voittoa saadaksensa.

28. Ja sen profetat sivelevät heille kaikki kalkilla, nähden petollisia näkyjä ja ennustaen heille valhetta; he sanovat: “näin sanoo **Adonay YHWH**,” vaikka ei **WAYHWH** ole puhunut.

29 Maan kansa sortaa sortamistaan, ryöstää ryöstämistään; vaivaista ja köyhää he polkevat ja muukalaista he sortavat vastoin oikeutta.

30. Ja Minä haen heidän joukostansa miestä, joka kivi-aidan panisi ja seisoi muurin aukossa Minun kasvojeni edessä tämän maan puolesta, etten sitä hävittäisi; mutta en ole ketään löytänyt.

31. Sentähden vuodatan Minä vihani heidän päällensä, hirmuisuuteni tulella Minä heidät lopetan; heidän tiensä panen pänsä päälle, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

23. LUKU

D'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

1. Ihmisen poika: oli kaksi vaimoa, yhden äidin tyttäriä.

3. He tekivät huorin Egyptissä, nuoruutensa aikana he tekivät huorin; siellä kouristeltiin heidän rintojansa ja siellä taputettiin heidän neitseellisiä nisiänsä

4. Ja heidän nimensä olivat: Ohola, vanhempi ja Oholiba, hänen sisarensa. Ja he tulivat Minun omikseni, ja synnyttivät poikia ja tyttäriä. Ja nimeltänsä he olivat: Samaria on Ohola ja Jerusalem Oholiba.

5. Ja Ohola teki huorin Minun alamaisenani ja hehkui himosta rakastajiinsa, Assyrialaisiin, noihin läheisiin,

6. purppura-pukuisiin maaherroihin ja virkamiehiin, jotka kaikki olivat ihania nuorukaisia, hevosilla ratsastavia ratsumiehiä.

7. Ja hän antautui huoruudessaan alttiiksi heille, jotka kaikki olivat Assurin valittuja miehiä, ja joihin kaikkiin hänen himonsa syytyi, niiden kaikilla epäjumalilla *gilluwl* hän saastutti itsensä.

8. Ja hän ei jättänyt huoruuttansa Egyptin kanssa; sillä hänen kanssansa olivat he maanneet hänen nuoruutensa aikoina, ja ne olivat hänen neitsyytensä nisiä taputelleet ja olleet suuressa huoruudessa hänen kanssansa.

9. Sentähden annoin Minä hänet rakastajiensa käsiin, Assurin ~~lasten~~ poikien valtaan, joita kohtaan hän oli himossansa hehkunut.

10. Nämä paljastivat hänen häpynsä, ottivat hänen poikansa ja tyttärensä, ja hänet he miekalla tappoivat; ja hän tuli kuuluisaksi vaimojen kesken, kun tuomioita hänessä toimitettiin.

11. Ja sen näki hänen sisarensa Oholiba ja harjoitti haureuttansa pahemmin kuin tämä ja huoruuttansa enemmän kuin kuin hänen sisarensa huorittelemisia oli ollutkaan.

12. Assurin poikiin hän himossansa hehkui, maaherroihin ja valtamiehiin, noihin läheisiin, kauniisti puettuihin, hevosilla ratsastaviin ratsumiehiin, jotka kaikki olivat ihania nuorukaisia.
13. Ja Minä näin että hän oli itsensä saastuttanut; sama tie oli heillä kumpaisellakin.
14. Vaan tämä vielä pitemmälle jatkoi huoruuttansa: kun hän näki seinään kuvattuja miehiä, kaldealaisten punalla piirrettyjä kuvia,
15. vyöllä vyötettyjä lanteillansa, kirjavat lakit päässänsä, kaikki vaunusoturien näköisiä heidän syntymämaansa Kaldean poikain muotoisia,
16. niin hän syttyi himosta näihin silmänsä näkemisestä, ja lähetti heille lähettiläitä Kaldeaan.
17. Ja Babelin pojat tulivat hänen luoksensa rakkaus-vuoteelle ja saastuttivat häntä huoruudellansa. Ja kun hän oli tullut saastutetuksi heidän kauttansa, niin hänen sielunsa vieraantui heistä.
18. Ja kun hän näin julkisesti teki huorin ja paljasti häpynsä, vieraantui sieluni hänestä, niinkuin sieluni oli hänen sisarestansa vieraantunut.
19. Ja hän enensi huoruuttansa, muistellen nuoruutensa päiviä, joina hän oli tehnyt huorin Egyptin maalla.
20. Ja hän syttyi himoon heidän huorimuksihinsa, joiden liha on kuin aasien liha, ja joiden siemennys kuin hevosten siemennys.
21. Ja sinä hait nuoruutesi irstaisuutta, jolloin nänniäsi pideltiin nuoruutesi rintain tähden.
22. Sentähden, Oholiba, näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä herätän rakastajasi sinua vastaan, ne, joista sielusi on vieraantunut, ja tuotan ne joka puolelta päällesi:
23. Babelin pojat ja kaikki Kaldealaiset hallitsijat, ja rikkaat ja ylimykset, kaikki Assurin pojat heidän kanssansa, kaikki ihanat nuorukaiset, maaherrat ja valtamiehet, vaunusoturit ja neuvokkaat miehet, kaikki hevosilla ratsastavaiset.
24. Ja he tulevat sinun päällesi sota-aseilla, vaunuilla ja rattailta ja kansain joukolla; suojuksia ja kilpiä ja kypäriä he asettavat sinua vastaan yltä ympäri. Ja Minä annan heille tuomio-vallan, että he sinut tuomitsevat oikeutensa mukaan.
25. Ja Minä asetan kiivauteni sinua vastaan niin, että he sinua armottomasti kohtelevat, he leikkaavat sinun nenäsi ja korvasi, ja mitä sinusta jää, se on miekalle kaatuva. He ottavat poikiasi ja tyttäriäsi, ja mikä sinusta jää, sen on tuli kuluttava.
26. He riisuvat sinulta vaatteesi ja ottavat sinulta koristuksesi.
27. Ja Minä lopetan sinulta hävyttömän elämäsi ja huoruutesi Egyptin maasta asti, niin ettet ole nostava silmiäsi heidän puoleensa etkä ole enää Egyptiä muistava.
28. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden käsiin, joista sinun sielusi on vieraantunut.
29. Ja he kohtelevat sinua vihalla ja ottavat kaiken työvaivasi, ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi, ja sinun huoruutes häpy on paljastettava, sekä ilkityösi ja huoruutesi.
- 30 Näitä tehdään sinulle huoruutesi tähden pakanain perässä, sentähden että saastutit itses heidän epäjumalillansa *qilluwl*.

31. Sinä olet sisaresi tiellä kulkenut, sentähden annan Minä myös hänen maljansa sinun käteesi.
32. Näin sanoo **Adonay YHWH**: sisaresi maljan pitää sinun juoman, tuon syvän ja avaran; naurua ja pilkkaa on se tuottava, sillä se on ylenpalttinen.
33. Päihtymisestä ja surkeudesta olet sinä täyttyvä; häviön ja hävityksen malja on sisaresi Samarian malja.
- 34 Ja sinun pitää sen juoman ja särpäämän ja sen palasia nuoleskeleman ja rintojasi repimän; sillä Minä olen sen puhunut, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
35. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: koska Minut unohdit ja heitit Minut selkäsi taakse, niin kannan nyt hävyttöntä menoasi ja huoruuttasi.
36. Ja **YHWH** sanoi minulle; ihmisen poika, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa, ja ilmoita heille heidän kauhistuksensa?
37. Sillä he ovat avioliiton rikkoneet ja verta on heidän käsissänsä. Ja epäjumaliensa *gilluwl* kanssa he ovat avioliittonsa rikkoneet ja vieläpä ~~lapsensa~~ poikansa, jotka he Minulle synnyttivät, tulen kautta heille ruuaksi käyttäneet [paistaneet, syöneet] .
38. Päälliseksi ovat he sen Minulle tehneet, että saastuttivat aivan samana päivänä Minun pyhäkköni ja rikkoivat Minun sabbattini.
39. Ja teurastettuansa ~~lapsiansa~~ poikiansa epäjumalillensa *gilluwl*, tulivat he Minun pyhäkköni samana päivänä sitä saastuttamaan; ja katso, niin he tekivät keskellä Minun huonettani!
40. Sen lisäksi lähettivät he miesten perään, joitten piti tulla kaukaisilta mailta; lähettiläs lähetettiin ja he tulivatkin. Heidä varten sinä pesit itsesi ja voitelit silmäsi ja koristit itsesi koristuksilla.
41. Ja sinä istuit komealla vuoteella ja pöytä oli sen eteen katettu: ja Minun suitsutustani ja öljyäni panit sinä sen päälle.
42. Ja siinäpä huolettoman joukon hälinää! Ja miesten lisäksi ihmisjoukoista tuotiin juomareita korvesta, ja ne antoivat renkaita heidän käsivarsillensa ja kaunistuskruunut heidän päähänsä.
43. Ja Minä sanon tuosta huoruudesta kuluneelle: “vieläkö hän, hän yhä saa huoruuttansa jatkaa?”
44. Ja hänen luoksensa mennään niinkuin porttonaisen luokse mennään; niin he menivät Oholan ja Oholiban, noiden hävyttömien naisten tykö.
45. Mutta hurskaat miehet, ne heidät tuomitsevat avionsa rikkoneiden ja verta vuodattaneiden tuomiolla; sillä nämä ovat avioliiton rikkoneet ja verta on heidän käsissänsä.
46. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**: suuri joukko kootaan heitä vastaan ja heidät annetaan ryöstöksi ja saaliiksi.
47. Ja seurakunta on heidät kivillä kivittävä ja miekoillansa lävistävä; heidän poikansa ja tyttärensä he tappavat ja heidän huoneensa tulella polttavat.
48. Ja Minä lopetan kaiken hävyttömän menon maasta, että kaikki vaimot varoituksen ottaisivat eivätkä teidän tavallanne hävyttöntä menoä pitäisi.

49. Ja he laskevat hävyttömän menonne teidän päällemme ja te saatte kantaa epäjumalienne *gilluwl* syntejä. Ja teidän pitää tietämän, että Minä Olen **Adonay YHWH**.

24. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle yhdeksäntenä vuonna, kymmenennellä kuulla, kuukauden kymmenentenä päivänä, ja sanoi:

2. Ihmisen poika, kirjoita itsellesi tämän päivän nimi, juuri tämän päivän; sillä Babelin kuningas on asettunut Jerusalemia vastaan juuri tänä päivänä.

3. Ja tee tälle vastahakoiselle huoneelle vertaus, ja sano heille; näin sanoo **Adonay YHWH**: pane pata tulelle, pane se ja kaada vielä vettäkin siihen.

4. Kokoa sen lihankappaleet siihen, kaikki hyvät kappaleet, reisi ja niskat; täytä se valituilla luilla.

5. Ota valitut lampaista, ja pane myös puuroukkio luita vasten sen alle; anna sen vahvasti kiehua, niin että sen luutkin siinä kypsyvät.

6. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: voi verivikojen kaupunkia, pataa, jossa ruoste on, eikä sen ruoste siitä lähdekään! Kaada se kappale kappaleelta ulos; ei siitä ole arpaa heitetty.

7. Sillä sen veri on sen keskellä *B'tokhaH /tavek* leikkaus, kautta, center; se pani sen paljaalle kalliolle *cela* rock, fortress -vrt. san_antonio!, ei se sitä maan päälle vuodattanut, että se mullalla peitettäisiin.

Lue liite 1. temppelin sijainti ei ole dome-of-rock moskeijan / rooman linnaraunion kohdalla

8. Kiivautta tuottaakseni, kostamalla kostaakseni, panin minä =papist? sen vuodatetun syyttömäin veren paljaalle kalliolle, ettei sitä peitettäisi.

[tänään tässä verivikojen maahanpoljetun rauhan kaupungissa, =jeru-salem, on rooma-OSIRIS-rappari kostonuskonnon dome-of-rock corona-kupoli-moskeija, ja paljas kallio on siellä sisässä - yhä esillä]

9. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: voi verivikojen kaupunkia! Minäkin teen rovion suureksi.

10. Pane paljon puita, sytytä valkia, kypsytä liha ja kiehuta tuota hajulientä, niin että luut palavat!

11. Ja pane se sitten hiiltensä päälle tyhjänä, niin että se tulistuisi ja kuumenisi sen kupari ja sen saasta siitä poistettaisiin, sen ruoste lopetettaisiin.

12. Vaivoilla on se väsyttänyt, eikä lähde siitä ruosteen paljous; tuleen sen ruoste!

13. Sinun saastaisuutesi on kauhea. Koska Minä olen sinua puhdistanut, etkä ole puhdistunut, niin et sinä enää ole saastaisuudestas puhdistuva, siksi kun Minä lepytän kiivauteni sinussa.

14. Minä, **YHWH**, olen sen puhunut, se on tuleva, ja Minä olen sen tekevä! En Minä päästä, enkä säästä, enkä sääli. Sinun teittesi ja töitteesi mukaan tuomitsevat he sinua, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

15. *d'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:

16. Ihmisen poika, katso, Minä otan pois sinulta silmäisi halun äkkikuolemalla; mutta sinä et saa valittaa, eikä itkeä eikä kyyneliä vuodattaa.

17. Huokaile hiljaisuudessa, älä tee kuolleesta valitusta; sido päähine päähäsi ja pane kengät jalkaasi, älä pane peittoa parralles, äläkä syö ihmisen leipää.
18. Ja minä puhuin kansalle aamulla, ja vaimoni kuoli samana iltana; ja minä tein toisena aamuna, niinkuin minulle käsketty oli.
19. Ja kansa sanoi minulle: ”etkö meille ilmoita, mitä tämä meille ennustaa, kun sinä näin teet?”
20. Ja minä sanoin heille: **YHWH** sana tuli minulle sanoen:
21. Sano Israelin huoneelle: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä saastutan pyhäkköni, teidän valtanne kerskauksen, silmäinne lemmityn, sieluinne halun; ja ne poikanne ja tyttärenne jotka te jälkeenne jätitte, lankeevat miekkaan.
22. Ja tehkää niinkuin minä tehnyt olen: älkäätkä panko peittoa parrallenne, älkäätkä syökö ihmisen leipää.
23. Vaan pankaat päähineenne päähänne ja kenkänne jalkoihinne; älkäätkä valittako, älkäätkä itkekö, vaan hiutukaat syntienne tähden ja huokaalkaat toinen toisellenne.
24. Ja Hesekiel on teille oleva ihmemeriksi; aivan niinkuin hän teki, samoin tekin tehkää. Kun tämä tulee, silloin pitää teidän tietämän, että Minä olen **Adonay YHWH**.
25. Ja sinä, ihmisen poika, katso, sinä päivänä, jona Minä heiltä otan heidän valtansa, heidän ihanan ilonsa, heidän silmäinsä lemmityn ja heidän sielujensa halun, heidän poikansa ja tyttärensä,
26. sinä päivänä on pakolainen tuleva sinun tykösi sitä korvin kuullaksesi ilmoittamaan.
27. Sinä päivänä on sinun suusi avautuva puhumaan ynnä tuon pakolaisen kanssa, etkä enää ole mykkänä oleva; ja sinä olet oleva heilla ihme-merkiksi, että he tietäisivät Minun olevan **YHWH**.

25. LUKU

D'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, käännä kasvosi Ammonin lapsia poikia kohti ja ennusta heitä vastaan,
3. ja sano Ammonin lapsille pojille: kuulkaat *D'var*-**Adonay YHWH** sanaa: näin sanoo **Adonay YHWH**: sentähden että sinä sanot: ”se sinulle piti!” minun pyhäköstämi, että se on saastutettu ja Israelin maasta, että se on hävitetty, ja Juudan huoneesta, että he ovat menneet vankeuteen,
4. sentähden katso, Minä annan sinut Itämaan lapsille pojille [vrt. vapaamuurarit] omaisuudeksi, ja he asettavat telttaleirinsä sinussa ja sijoittavat sinussa majojansa; he syövät hedelmäsi ja juovat maitosi.
5. Ja Minä teen Rabban kameliensa laitumeksi ja Ammonin lasten poikien maan lammasten lepopaikaksi; ja teidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.
6. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**: sentähden että sinä taputtelit käsiäsi ja poljit jalkaa ja koko sielusi ylönkatseella iloitsit Israelin maasta,

7. sentähden katso, Minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut saaliiksi pakanoille ja juuritan sinut kansoista ja lopetan sinut maakunnista; Minä hävitän sinut ja sinun pitää tietämän että Minä olen **YHWH**.
8. Näin sanoo **Adonay YHWH**: sentähden että Moab ja Seir sanovat: ”katso, niinkuin kaikki pakanat, niin on Juudan huonekin,”
9. sentähden, katso Minä avaan Moabin kyljen kaupungeista asti, hänen äärimmäisistään kaupungeistansa, hänen maansa kaunistuksen, Bet Hajesimotin, Baal Meonin ja aina Kirjataimiin asti.
10. Itämaan lapsille pojille annan Minä perinnöksi sen, ynnä Ammonin lasten poikien maan, ettei Ammonin lapsia poikia enää kansoissa muistettaisi.
11. Ja Moabissa toimitan Minä tuomioita; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.
12. Näin sanoo **Adonay YHWH**: sentähden että Edom kohtelee Juudan huonetta kovalla kostolla, ja koska he ovat syvään syyhyn heille kostamalla joutuneet,
13. sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet; ja panen sen autioksi Temanista saakka, ja Dedanista asti pitää heidän miekalla kaatuman.
14. Ja Minä toimitan kostoni Edomissa oman kansani, Israelin käden kautta, ja ne kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja niin saavat he tuntea Minun kostoni, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
15. Näin sanoo **Adonay YHWH**, sentähden että Filistealaiset kostolla kohtelevat ja ovat kostaneet sielunsa ylönkatseella turmioksi ijankaikkisessa vihassa,
16. sentähden sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä ojennan käteni Filistealaisia vastaan ja juuritan pois Kretiläiset *K'rethiy Karethiy* teloittaja (Kreetan saarelta Israelin kanssa samaan aikaan maahantulleet?) ja kadotan merirantamaan jäännöksen.
17. Ja Minä toimitan heissä suuria kostoja kiivauden *n'qamot G'dolot* rangaistuksilla. Ja heidän pitää tietämän Minun olevan **YHWH**, kun Minä lasken kostoni *niqmatiy /naqamah* heidä n päällensä.

26. LUKU

Ja tapahtui yhdentenätoista vuotena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että **YHWH** sana tuli minulle sanoen:

2. Ihmisen poika, sentähden että Tyro *l'tsor /Tsor Xor*, kallio sanoo Jerusalemista: ”se sinulle piti! Rikottu on kansojen portti; se kääntyy minun puoleeni, minä täytetään. Hän hävitetään.”
3. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: katso Minä tulen sinun päällesi, Tyro *Xor*, ja nostan sinua vastaan monta kansaa niinkuin meri aaltojansa nostaa.
4. Ja ne hävittävät Tyron *Xor* muurit, ja särkevät sen tornit; ja Minä lakaisen sen tomutkin siitä pois ja teen paljaaksi kallioksi.
5. Verkkojen kuivatuspaikaksi on se joutuva meren keskellä; sillä Minä olen sen puhunut, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**. Ja se on tuleva saaliiksi kansoille;

6. ja sen tyttäret, jotka mantereella ovat, ne miekalla surmataaan, että he tietäisivät Minun olevan **YHWH**.

7. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä tuotan Tyroa Xor vastaan Nebukadresarin, Babelin kuninkaan pohjoisesta, kuningasten kuninkaan *melekh' m'lakhiym*, hevosilla ja vaunuilla ja ratsumiehillä ja suuren väestön joukolla. [huom. tämän mukaan Jeshua ei voi olla 'kuningasten kuningas' - vaan jotain korkeampaa]

8. Sinun tyttäresi kedolla on hän miekalla tappava; ja hän panee sinua vastaan valloitustornin ja luopi sinua vastaan vallin ja nostaa sinua vastaan suojuksen.

9. Ja murtajansa asettaa muurejasi vastaan ja kukistaa aseillansa tornisi.

10. Hänen hevostensa paljoudesta peittää sinut heidän tomunsa; ratsumiesten ja ratasten ja vaunujen helinästä vapisevat muurisi hänen tullessa portteihis, niinkuin tullaan kukistettuun kaupunkiin.

11. Hevostensa *cuwc vrt Joel2 kavioilla parcah split hoof* hän polkee kaikki katusi; sinun kansasi hän miekalla tappaa ja voimasi *oz patsaat umaTZ'vot /matstsebah* pylväs column [voima-eli-? 'voima-linjan' pylväät] maahan vaipuvat.

12. Ja he riistävät rikkautesi ja ryöstävät kauppatavarasi ja kaatavat muurisi, ja sinun komeat huoneesi he hajottavat; ja kivet ja puusi ja ~~rojusi~~ *waafarekh' /'aphar* savi he veteen syöksevät.

13. Ja Minä lakkautan virttesi laulun *hamon shiyrayikh* laulu, eikä ole kanteleittesi helinä enää kuuluva.

14. Ja Minä teen sinut paljaaksi kallioksi, sinä olet verkkojen kuivatuspaikkana oleva; ei sinua enää rakenneta. Sillä Minä, **YHWH** olen sen puhunut, sanoo *n'um Adonay YHWH*.

15. Näin sanoo **Adonay YHWH** Tyrolle Xor: eivätkö saaret vapise sinun kaatumisesi roiskeesta haavoitettujen huutaessa, kun surmataaan sinun keskelläsi?

16. Ja kaikki meren ruhtinaat astuvat alas istuimiltansa ja panevat pois vaippansa ja riisuvat päältänsä kirjavat vaatteensa; he vaatettavat itsensä vavistuksella *charad* elko, istuvat maahan ja vavahtavat joka silmänräpäys ja ovat hämmästyksissä sinun tähtesi.

17. Ja veisaavat sinusta valitusvirren ja sanovat sinulle: kuinka sinä hävisitkään, sinä merestä asuttu, sinä ylistetty kaupunki, joka oli väkevä merellä, se ja sen asukkaat, jotka peljättävät *chiTiytam /chittiyth* terrorismin keskipiste kaikkia sen asukkaita!

18. Nyt vapisevat ~~saaret~~ *haiYin /'iy* asutut alueet sinun kaatumisesi päivänä, ja saaret *haiYin /'iy*, jotka meressä ovat, hämmästyvät loppuasi.

19. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**: tehdessäni sinut hävitetyksi kaupungiksi, asumattomien kaupunkien vertaiseksi, nostaessani syvyyden *et-Thom /tahowm* abyss syvyyden kuilu sinun ~~päällesi~~ *'al* vastaan, niin että suuret vedet sinut peittävät,

20. vajotan Minä w'horad'Tiykh' /arad pudota alas sinut hautaan vajoovain *vor /bowr* hole, upotan maassa olevaan reikään kanssa muinaisen kansain tykö, ja asetan sinut tuonelan maassa, muinais ajasta asti olleissa raunioissa hautaan vajoovain syvyyteen kanssa, ettet enää asuttuna olisi; mutta elävien maassa valmistan Minä kunnian.

21. **Peloitukseksi BaLahot /ballahah BAAL&ALLAH** terror teen Minä sinut, etkä ole enää oleva, vaan sinua haetaan, eikä sinua enää ikinä löydetä, sanoo **Adonay YHWH**.

Kts. Liite

27. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ja sinä, ihmisen poika, tee valitusvirsi Tyrosta *l'tsor /Tsor* Xor, kallio.

3. Ja sano Tyrolle *tsor /Tsor* Xor, joka asuu meren porteilla ja tekee kauppaa monen saaren *el-iYim / iy* asuttu_paikka, saari kansan kanssa: näin sanoo Adonay YHWH: Tyro Xor, sinä sanot: ”minä olen kauneudessa täydellinen!”

4. Meren sydämissä ympäröimänä, keskellä on sinun rajasi; rakentajat ovat tehneet sinun kauneudessa täydelliseksi.

5. Seniirin kypresseistä rakensivat he sinussa kaikenlaista lautateosta; sedriä Libanonista he ottivat, tehdäkseen maston sinulle.

6. Basanin tammista he tekivät airosi; tuhtosi *qar'shekh' /qeresh* deck, kansi tekivät norsun hampaista ja serbipuusta Kittimin saaristosta *meiYey*.

7. Kirjavan kuteinen hieno liina Egyptistä oli purjeenasi, olemaan sinulla lippuna; sininen ja punainen purppura Elisan saarista oli sinun laivapeitteenäsi.

8. Sidonin ja Arvadin asukkaat olivat soutajina sinulle; sinun taiturisi, Tyro Xor, olivat sinussa, ne olivat perämiehinäsi.

9. Gebalin vanhukset ja sen taiturit olivat sinussa rakojaasi *Bid'qeh /bedeq calcer* laivojen_vuotokohtien_paikkaajat parantamassa; kaikki meren laivat ja heidän venemiehensä olivat sinussa kauppatavaroitasi vaihtamassa.

10. Persialainen, Lydialainen ja Putilainen olivat sotajoukoissasi sotamiehinä; kilven ja kypärin he ripustivat sinussa; he antoivat *nathan* loisteen komea sinulle.

11. Arvadin pojat ja oma sotajoukkosi olivat muureillas ylt'ympäri ja sankareita oli torneissasi; kilpensä he ripustivat kaikkialle muureillesi; ne tekivät sinun kauneutesi täydelliseksi.

12. Tarsis teki kauppaa sinun kanssasi, kaikenlaisen tavaransa paljoudesta; hopealla raudalla, tinalla ja lyijyllä maksoivat he sinulle.

13. Javan, Tubal ja Mesek tekivät kauppaa kanssasi; ihmisillä ja vaski-astioilla he maksoivat sinun vaihtotavarasi.

14. Togarman heimokuntalaiset antoivat hevosia ja ratsuja ja muuleja sinulle maksuksi.

15. Dedanin lapset pojat olivat sinun kauppioinasi, monet saaret olivat käsikaupoissas; he antoivat sinulle norsun hampaita ja ebenpuita vaihtohinnaksi.

16. Aram oli kauppaa kanssasi tekemässä monien teoksiesi tähden; kiiltokivellä, punaisella ja purppuralla. Kirjavakuteisilla kankailla, hienolla liinalla, koralleilla ja rubineilla he maksoivat sinun vaihtotavarasi.

17. Juuda ja Israelin maa tekivät myös kauppaa kanssasi. Minnitin nisuilla ja balsamilla ja hunajalla ja öljyllä ja hajupihkalla maksoivat he sinun vaihtotavarasi.

18. Damasko oli kauppaa kanssasi tekemässä teostesi paljouden tähden, kaikenlaisen tavaran paljouden tähden: he maksoivat Helbonin viinillä ja Saharin villalla.
19. Vedan ja Javan Usalista antoivat vaihtotavarastasi rautateoksia; kassia ja kalmus olivat sinulle kauppatavaroina.
20. Dedan teki kauppaa kanssasi ratsastuspeitteillä.
- 21 Arabia ja kaikki Kedarin ruhtinaat, ne olivat sinun käsikauppioitasi; karitsoilla, oinailla ja kaureilla he tekivät kauppaa sinun kanssasi.
22. Seban ja Ragman kauppamiehet tekivät kauppaa kanssasi; paraimmilla hajuhöysteillä ja kaikenlaisilla kalleilla kivillä ja kullalla he maksoivat vaihtotavarasi.
23. Haran ja Kanne ja Kilmad olivat kauppioitasi.
24. Ne tekivät kauppaa sinun kanssasi kalleilla vaatteilla, sinipurppuraisilla ja kirjavankuteisilla ~~vaipeilla~~ päällysviitta, sekä lankatavaroilla, punotuissa ja vahvoissa nuorissa, sinun markkinoillas.
25. Tarsis-laivat olivat sinun kauppaliikkeesi kuljetusneuvot; ja sinä rikastuit ja suuresti kunnioitettiin *meren keskellä leb* sydän, keskellä.
26. Suurille vesille veivät soutajasi sinut; mutta itätuuli särki sinut meren *yaMiy* keskellä *leb*. [itä-tuuli-särki: itä =OSIRIS-viittaus |tuuli=henki, viha tms |särki: *shabar* burst, haljeta]
27. Sinun rikkautes ja omaisuutesi ja vaihtotavarasi ja merimiehesi ja perämiehesi ja rakojesi parantajat =puulaivojen_vuotojen_paikkaus ja kauppasi kaupitsijat ja kaikki sotamiehesi, jotka sinussa ja koko joukossasi, joka keskellä on, ne uppoavat *iP'lu /naphal* pudota meren syvyyteen kaatumisesi päivänä.
28. Perämiehesi huudon äänestä vapisevat paikkakunnat.
29. Ja maalle astuvat laivoistansa kaikki airoilla soutajat, venemiehet; kaikki, jotka laivoja merellä kuljettavat, ne seisovat maalla.
30. Ja antavat sinun tähtesi äänensä kuulua ja huutavat katkerasti, ja heittävät tomua päänsä päälle ja tahraavat itsensä tuhalla.
31. He ajavat sinun tähtesi päänsä kaljuksi ja pukeutuvat säkkiin, ja itkevät sinua katkeralla mielellä ja haikealla valituksella.
32. Ja he veisaavat, valittaessansa sinua, suruvirren, ja surkuttelevat sinua: ”kuka on niinkuin Tyro Xor, niinkuin tuo keskellä *B'tokh /tavek* sever bisection halkaista keskeltä merta hävitetty?”

Tyro Xor, Kts. Liite.

33. Kun sinä kauppaa teit merillä, ravitsit sinä monta kansaa; varoillasi ja vaihtotavarallasi rikastutit sinä maan kuninkaita.
34. Nyt kun sinä [evil=hirviö] hävitettiin burst meriltä syviin vesiin, on sinun tavarasi ja koko joukkosi sinussa langennut. koko joukkosi = q'halekh' /qahal , assembly, congregation, religious evil counsel, **paha uskonnollinen 'papisto'**
35. Kaikki saarten asuttujen alueiden asukkaat hämmästyvät stun, grow_num sinun kohtaloasi, ja heidän kuninkaansa kauhistuvat *ra'amu* 7481 tumble/crash ja vavahtaavat

kasvoissansa [ritarit romahtavat olemuksessaansa kun sen (force) globaali johtokeskus on uponnut maan sisään].

36. Kauppiaat kansoissa viheltävät sinusta. Kauhuksi* tulit; ei sinua enää ole ijankaikkisesti. **BaLahot /ballahah* terror

28. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, sano Tyron *Tsor* Xor ruhtinaalle *linegid /n'gid*: näin sanoo **Adonay**

YHWH: sentähden että sydämmesi paisuu, ja sinä sanot: minä olen **elohiyim**, **elohiyim** istuimella istun meren sydämessä,” sinä joka kuitenkin olet ihminen, etkä **Elohiym**, vaikka teet sydämmesi **Elohiym** sydämmen vertaiseksi. [*meren*: *yaMiym / Yam*: roar, sea, noisy surf, Mediterranean, river, basin, west, south

| Tyro: Mechon Mamre käännös: *Tsor* jonka edessä sana *kaupungin hallisija*']

3. Katso, sinä olet viisaampi Danielia; ~~ei mikään salaisuus ole sinulta kätkeyty~~ *lo-amamukha /amam*; [ei ole olemassa salaisuutta jonka he voisivat sinulta piilottaa, Tyro].

4. viisaudellas ja ~~taido~~ *has* ymmärrys *uvit 'vutnat 'kha tabuwim* olet sinä **hankkinut** kasvattanut ~~vallan~~ *chayil* force, armeija, wealth, virtue, valor, strength ja olet hankkinut kultaa öljyä hopeaa/rahaa *aarreattoihisi*;

5. suurella viisaudellasi *chokmah* sinun kaupassasi olet sinä enentänyt **valtasi** 'väkivalta' *chayil* force, ja sydämmesi on paisunut **valtasi** tähden *chayil* force, army, wealth, virtue, valor, strength.

- *Chayil* juurisana kertoo 'kaupantekijöiden' terrorimenetelmistä: *Hithpolel*: writhing, suffering, torture, afraid, Ps 77:16 fear, 1Chr16:30, Ps96:9

- Viisaudellasi *chokmah* warskills, in administration, shrewdness, prudence relig.& ethics

6. sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: sentähden että teit sydämmesi **Elohiym** sydämmen vertaiseksi,

7. sentähden, katso, Minä olen tuottava päällesi muukalaisia, väkivaltaisia kansoja; ne paljastavat miekkansa sinun viisautesi kauneutta vastaan ja saastuttavat sinun loistosi.

8. He vajottavat sinut kuoppaan *shachat* pit ja sinä olet murhattujen surmalla kuoleva meren sydämessä.

[Tyro=ruhtinas=city ym. kuolee kuoppaan, loput '=force' silvotaan miekoin]

9. Oletkohan todellakin tappajasi edessä sanova: ”minä olen **Elohiym**?” vaikka sinä olet ihminen eikä **EI** surmaajasi käsissä.

10. Ympärileikkaamattomien surmalla olet sinä kuoleva muukalaisten käsissä, sillä Minä olen sen sanonut, sanoo **Adonay YHWH**.

11. *D'var-YHWH* Sana tuli minulle, sanoen:

12. Ihmisen poika, tee valitusvirsi Tyron Xor kuninkaasta ja sano hänelle: näin sanoo **Adonay YHWH**: sinä olit täydellisyiden kuva, täynnä viisautta ja täydellinen kauneudessa!

Edenissä – kts. Myös luku 31:

13. Edenissä, **YHWH** puutarhassa, sinä (kerubi, sittemmin lucifer) olit, kaiken-kaltaiset kalliit kivet olivat peittonasi: karneoli, topasi ja timantti, tarsis, onyks ja jaspis, safiiri, granatti ja smaragdi ja kulta; sinun rumpusi ja koristuksesi olivat jo valmiit sinulle sinä päivänä, kuin sinut luotiin.

14. Sinä olit niinkuin suojelevainen voideltu kerubi, ja Minä sinut siksi asetin; pyhällä **Elohiym** vuorella sinä olit; kiiltokivien keskellä sinä vaelsit.

15. Viaton olit sinä teissäsi luomisesi päivästä asti, siksi kuin vääryys sinussa havaittiin.

16. Mutta suuressa kaupanteossa täytettiin sinun sisuksesi ~~vääryydellä~~ väkivalta *chamac* Metonomy unjust, unjust gain, cruelty, damage, false, injustice, oppressor ... ja sinä teit syntiä. Silloin Minä saastutin sinut pois olemasta **Elohiym** vuorella, ja hävitin *abad* helvetti sinut, sinä suojeleva kerubi, kiiltokivien keskeltä.

17. Sydämmesi on paisunut kauneutesi tähden; sentähden maahan *al-eretz* - maa sysään Minä sinut, kuningasten eteen panen Minä sinut, että sinua katseltaisiin.

18. Monilla synneilläsi väärässä kaupassasi saastutit *shacath* korruptio sinä pyhät paikkasi [osa taivaasta saastui], ja Minä lasken tulen - taivaasta maahan, tulimyrskyssä - lähtemään sinun keskeltäsi, se on sinut syöpä; ja teen sinut ~~tomuksi~~ **tuhkaksi** *'epher* maan päällä kaikkien katsojain silmien edessä.

Kts. Liite 'Tomu ja Tuhka' - kuinka liittyy luomiskertomukseen 1Moos.3.

19. Kaikki, jotka sinun tuntevat kansoissa, hämmästyvät sinua; sinä olet peloitukseksi *BaLahot* /*ballahah* **terror** joutunut, eikä sinua enää ikinä ole.
[=ruumiiton ruhtinas kiusaa maan orjia terrorisminsa kautta]

20. *d'var*-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

21. Ihmisen poika, käännä kasvosi Sidoniin päin ja ennusta sitä vastaan.

22. Ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä tulen sinua vastaan, Sidon, ja olen voittava kunnian sinun keskelläsi; ja heidän pitää tietämän, että Minä Olen **YHWH**, toimittaessani hänessä tuomioita *shephet* sentence tuomio, ja osoitan itseni pyhäksi hänessä.

23. Ja Minä lähetän siihen ruton ja veren vuodatuksen sen kadulle, ja haavoitettu kaatuu sen keskellä kaikkialta sen päälle tulevan miekan kautta, ja heidän pitää tietämän, että Minä Olen **YHWH**.

24. Ei se ole enää Israelin huoneelle oleva pistävänä orjantappurana ja vihoittavana ohdakkeena kaikista heidän ympärillänsä olevista, jotka heitä halveksivat, ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **Adonay YHWH**.

25. Näin sanoo **Adonay YHWiH**: kun Minä kokoan Israelin huonetta niistä kansoista, joihin he hajotetut ovat, niin silloin ilmoitan itseni heissä pyhäksi pakanain silmissä, ja he saavat asua maassansa, jonka Minä annoin palvelijalleni Jaakobille.

26. Ja he asuvat siinä rauhassa ja rakentavat huonetta ja istuttavat viinimäkejä ja asuvat rauhassa, Minun toimittaessani tuomioita *shepheth sentence* kaikissa ympärillä olevissa, jotka heitä halveksivat. Ja heidän pitää tietävän, että Minä olen **YHWH Eloheyhem**.

29. LUKU

Kymmenentenä vuotena, kymmenennellä kuulla, kuukauden kahdentenatoista päivänä tuli *d'var*-**YHWH** sana minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, aseta kasvosi Egyptin kuningasta *melekh' Mitz'rayim* vastaan, ja ennusta häntä ja koko Egyptin maakuntaa vastaan.

3. Puhu ja sano: näin sanoo **Adonay YHWiH**: katso, Minä tulen päällesi Farao, Egyptin kuningas, sinä suuri merihirviö, joka virut virtojesi keskellä, joka sanot: ”minun omani on virta, minä olen sen itselleni tehnyt.”

4. Ja Minä panen koukut sinun leukapieliisi ja tartutan virtojesi kalat suomuksiis ja vedän sinut ylös virtojesi keskeltä ja kaikki virtojesi kalat, jotka suomuksissas riippuvat,

5. ja heitän sinut korpeen, sinut ja kaikki virtojesi kalat; kedolle olet sinä kaatuva; ei sinua korjata eikä koota; maan pedoille ja taivaan linnuille annan Minä sinut ruuaksi.

6. Ja kaikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**, sentähden että he olivat ruokosauvana Israelin huoneelle.

7. Ja kun he käsin tarttuivat sinuun kiinni, taituit sinä ja halkaisit heiltä koko kyljen, ja kun he nojasivat sinuun, murrutit sinä ja jätit kaikki heidän lanteensa horjumaan.

8. Sentähden sanoo **Adonay YHWiH** näin: katso, Minä tuotan miekan päällesi ja hävitän sinusta ihmisen ja eläimen:

9. Ja Egyptin maa *eretz-Mitz'rayim* on tuleva autioksi ja erämaaksi, ja he tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**. Sentähden että hän sanoo: ”minun omani on virta, ja minä olen sen tehnyt,”

10. sentähden, katso, Minä tulen sinua vastaan ja sinun virtojasi vastaan ja teen Egyptin maan erämaaksi, häviöksi ja autioksi Migdolista Seveeneen asti, ja aina Kusin rajaan asti.

11. Ei ole ihmisen jalka siinä kulkeva eikä eläimen jalka siinä liikkuva, eikä sitä neljään kymmeneen vuoteen asuta.

12. Ja Minä teen Egyptin maan autioksi autoitten maiden keskelle, ja sen kaupungit tulevat hävitettyjen kaupunkien keskellä autiona olemaan neljäkymmentä vuotta; ja Minä hajoitan Egyptin kansojen sekaan ja hajoitan heidät maakuntiin.

13. Sillä näin sanoo **Adonay YHWiH**: neljänkymmenen vuoden perästä kokoan Minä Egyptin niistä kansoista jonne he hajotetut ovat.

14. Ja Minä palautan Egyptin vankeuden ja tuotan heidät jälleen Patroksen maahan, heidän syntymämaallensa, ja he saavat olla siellä heikkona valtakuntana.
15. Valtakuntia heikompi on se oleva, eikä se enää ole itsensä korottava kansojen yli; ja Minä vähennän heidät, niin etteivät enää kansoja hallitse.
16. Eikä se enää ole oleva Israelin huoneelle turvaksi, muistuttamassa synnistä, heidän kääntyessä niiden jälkeen; ja he tulevat tietämään, että Minä olen **Adonay YHWH**.
17. Ja tapahtui seitsemäntenä kolmatta vuotena, ensimmäisellä kuukaudella, kuun ensimmäisenä päivänä, että *d'var-YHWH* sana tuli minulle sanoen:
18. Ihmisen poika, Nebukadresar, Babelin kuningas on teettänyt sotaväellensä kovaa työtä Tyroa Xor vastaan, niin että jokainen pää on kalju, ja jokainen olkapää kulunut, eikä palkkaa tullut hänelle ja hänen sotaväellensä Tyrosta Xor siitä työstä, jota hän teki sitä vastaan.
19. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: katso, Minä annan Nebukadresarille, Babelin kuninkaalle, Egyptin maan; ja hän ottaa pois sen rikkauden ja ryöstää sen ryöstön ja vie saaliinansa sen saaliin, ja tämä on tuleva hänen sotaväellensä palkaksi.
20. Hänen työnsä palkaksi annan Minä hänelle Egyptin maan, koska he Minua varten työtä tekivät, sanoo *n'um Adonay YHWH*.
21. Sinä päivänä Minä kasvaton sarven Israelin huoneelle, ja tahdon avata sinun suusi heidän keskellensä; ja heidän pitää tietämän että Minä olen **YHWH**.

30. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, ennusta *hiNave /naba'* puhu, laula 'Jeshuassa' ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: *voivottakaat heylylu /yalal howl*: ”voi sitä päivää!”
3. Sillä päivä on lähellä, tosin lähellä on **LAYHWH** päivä, pilvinen päivä; pakanakansojen aika on se oleva.
4. Ja miekka tulee Egyptiin ja ahdistus on ~~Etiopiassa~~ **Kus** *B'khush /Cus* oleva, surmattujen kaatuessa Egyptissä; he riistävät sen rikkaudet ja sen perustukset hävitetään. [jossain vaiheessa Kusin kuningas tuli Egyptin Faraoksi]
5. Etiopialainen ja Libyalainen *Puwt /ufut* ja Lydiläinen ja liiton maan lapset pojat, ne heidän kanssansa miekalla kaatuvat.
6. Näin sanoo **YHWH**: jotka tukevat Egyptiä, kaatuvat, ja sen vallan kerskaus vaipuu, Migdolistä Seveeneen asti he miekalla siinä kaatuvat, sanoo *n'um Adonay YHWH*.
7. Ja ne ovat autioina autioitten maiden keskellä *w'nashaMu /shamem* stun, grow numb, ja heidän kaupunkinsa hävitettyjen kaupunkien keskellä.
8. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**, kun Minä sytytän tulen Egyptissä, ja kaikki sen auttajat [mm. Kush] musertuvat.
9. Sinä päivänä lähtee sanansaattaja *malakhiym /mal'ak* enkeli Minun luotani laivoilla *BaTZiym /tsiy* levollista ~~Etiopiaa~~ Kush'ia peljättämään *l'hachariyd /charad* pelko, terrori ja

ahdistus on heidän seassansa oleva niinkuin Egyptin päivänä; sillä katso, se tulee.

[Kush, Egyptin tuki, Egyptiä mahtavampi valtio Niilin latvoilla, etelässä. Pyramideja moninkertaisesti. Välillä Kush valtasi Egyptin, asetti sille Faraon. Kts edellä]

10. Näin sanoo **Adonay YHWH**: Minä lakkautan Egyptin liikkeen *hamon noise*, tumult crowd disquietude, wealth Nebukadresarin, Babelin kuninkaan käden kautta.

11. Hän ja väkensä hänen kanssansa, pakanain pahimmat, tuodaan maata hävittämään, ja he paljastavat miekkansa Egyptiä vastaan ja täyttävät maan murhatuilla.

12. Ja Minä lasken virrat kuivaksi maaksi, ja myön tämän maan pahojen *ra' rah* | *rayim* 7451 ihmisten haltuun, ja hävitän maan ja mitä siinä on muukalaisten kädellä; Minä **YHWH** olen sen puhunut.

13. Näin sanoo **Adonay YHWH**: Minä hävitän ~~väärät jumalat~~ idolit *qiLuliyim /gilluwl* pölkkyy ja lakkautan epäjumalat *elilyim /eliyl* Nofista, eikä ole ruhtinasta Egyptin maassa enää oleva; ja Minä annan pelvon *yirah* pelko, kunnioitus tulla Egyptin maahan. [Assuanin pato murtuu, Niili kuivuu? Nyt 2020 rakenteilla olevasta uudesta jättipadosta riita, puhkeaa sota: Kus/Etiopia/Sudan]

14. Ja Minä teen Patroksen *Pathrowc* [osa Egyptiä] autioksi ja sytytän tulen **Soanissa** ja toimitan tuomioita No'ssa *B'no* Thebes pääkaupunki Ylä-Egyptissä.

[**Soanissa Tzor Tyrus/Tyro Xôr צור .**]

15. Ja vuodatan kiivauteni Sin'iin *al-Siyin /Ciyn* kaupunki&erämaa-alue, Egyptin varustuksen *maoz /maowz* linnoitus päälle, ja hävitän No'n väkiliikkeen *hamon noise*, tumult crowd disquietude, wealth.

16. Ja Minä sytytän tulen Egyptissä; Sin on kivusta vääntelevä itsensä, ja No on valloitetuksi tuleva, ja Nofia viholliset ahdistavat selvällä päivällä.

17. Avenin ja Pibesetin nuorukaiset lankeavat miekalla; ja he itse menevät vankeuteen.

18. Ja Tehafneessa *Tachpenes* pimenee päivä. Kun Minä rikon Egyptin ikeet ja siinä sen voiman *uZaH /oz* kerskaus lakkautetaan; pilvi on sen peittävä ja sen tyttäret menevät vankeuteen.

19. Ja Minä toimitan tuomioita Egyptissä, ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**.

20. Ja tapahtui yhdentenätoista vuotena ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä, että *d'var*-**YHWH** sana tuli minulle sanoen:

21. Ihmisen poika, Minä olen Faraon, Egyptin kuninkaan käsivarren musertanut, ja katso, ei sitä enää sidota lääkkeitä käyttämällä, kääreitä asettamalla sen sitomiseksi, että se vahvistuisi, miekkaan tarttumaan.

22. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: katso Minä tulen Faraota, Egyptin kuningasta vastaan, ja murren hänen käsivartensa, sekä väkevän että särjetyn, ja pudotan miekan hänen kädestänsä, [olisiko ? kyseessä Kusin valloittama Egypti]

23. ja Minä hajoitan Egyptin kansojen sekaan ja kylvän heidät maakuntiin.

24. Mutta Minä vahvistan Babelin kuninkaan käsivarret ja annan miekkani hänen käteensä, ja muserran Faraon käsivarret, ja hän on huokaava lävistetyn huokaukset hänen edessänsä. [Babel valloitti sekä Egyptin & Kus'in]

25. Ja väkeviksi teen Minä Babelin kuninkaan käsivarret, mutta Faraon käsivarret vaipuvat: ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**, kun Minä annan miekkani Babelin kuninkaan käteen ja hän sen ojentaa Egyptin maata vastaan.

26. Ja Minä hajoitan Egyptin kansojen sekaan ja kylvän heidä maakuntiin; ja heidän pitää tietämän, että Minä Olen **YHWH**.

31. LUKU

Ja tapahtui yhdentenätoista vuotena, kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä, että *d'var*-**YHWH** sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, sano Faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja hänen väkijoukollensa: kenen vertainen sinä olet suuruudessas?

3. Katso, Assur oli sedripuu Libanonissa, kauniis oksillansa, tuuheaa ja varjoista, ja korkea kasvultansa, ja pilvien välissä oli sen latva.

pilvien välissä: *avotiyim /'aboth* intertwined , string, wreath, foliage

latva: *tzaMar 'To /tsammereth* fleeciness, foliage.

4. Vedet sitä isoksi kasvattivat, syvyys *T'hom /tahown* abyss korotti sitä *rom 'mat 'hu /ruwm*; se (Assur) kävi virroillansa hänen istutuksensa ympäri, ja lähetti kanavansa kaikkien kedon puiden puoleen.

5. Sentähden korkeni sen (Assur) kasvu kaikkia kedon puita korkeammaksi, sen lehdet suurenivat, ja sen oksat pitenivät monista vesistä, kun se levitti itsensä.

6. Sen lehviin rakensivat kaikki taivaan linnut pesänsä, ja sen oksien alla poikivat kaikki kedon eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.

[Huom. Tässä kohden 'tarinan juoni katkeaa' ja siirtyy fyysisen Assurin maasta Edenin paratiisiin. Henk. Koht mielipiteeni on, että *alkukielen tekstiä puuttuu*. Mitä puuttuu, sitä on mahdotonta sanoa; kuin sensuurin ylläpitämä keskustelulupalsta. Lukija ei tiedä mitä tiedä ei. Kansanholhouksen väärentäjien mielestä tämä on ollut aikoinaan kriittinen tieto.]

Edenissä, kts Liite sekä Luku 28:

7. Ja se oli kaunis suuruudessansa, pitkillä oksillansa; sillä sen juuri oli monien vesien vieressä.

8. Sedripuut *B'gan-Elohiym* paradiisissa eivät olleet sitä etevämpiä; kypressit eivät olleet sen lehvien kaltaisia [ei siis ollut kypressi] eikä vaahterapuut olleet sen oksien vertaisia. Ei mikään puu **Elohiym** paradiisissa ollut sen kaltainen kauneudessaansa.

9. Kauniiksi Minä sen tein monine oksinensa, ja sitä kadehtivat kaikki Edenin puut, jotka **Ha-Elohiym** paradiisissa olivat.

10 Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: sentähden että hän niin korkeaksi korotti itsensä ja laski latvansa pilvien väliin, ja hänen sydämensä paisutti itsensä ylpeydessä, [YHWH loi; itse itsensä korotti]

11. niin annan *w'eT'nehu /Natan* Minä kansojen sankarin (*Eyl*, Almighty, Jeshua) käteen; hän sille mielensä mukaan tekee. Sen jumalattomuuden *K'rish'o /resha* tähden ajoin Minä sen pois.

12. Ja muukalaiset*, pakanoitten pahimmat, hakkasivat sen poikki ja kaatoivat sen; vuorille ja kaikkiin laaksoihin putosivat sen oksat, ja sen vesat taittuivat kaikissa maan onkaloissa; ja kaikki maan kansat astuivat pois sen varjoista ja jättivät sen.

[*muukalaiset eivät voineet olla Paradiisissa, vaan puun juurella]

13. Sen kaatuneella rungolla (maassa) istuvat kaikki taivaan linnut, ja sen oksilla ovat kaikki kedon eläimet.

14. Niin tapahtuu sitä varten, ettei yksikään veden kasvattama puu korkenisi kasvussansa eikä laskisi latvaansa pilvien väliin, ja ettei mitkään vettä imevät luottaisi itseensä korkeudessaansa, sillä kaikki he annetaan kuolemalle, alas tachtiy tuonelan maahan, ihmislasten joukossa alas *yarad* hautaan menevien sekaan.

15. Näin sanoo **Adonay YHWH**: sinä päivänä jona hän astui tuonelaan, valmistin Minä surun: Minä peitin kuljun syvyys *et-T'hom /tahowm* hänen tähtensä ja ehkäisin *waem'na /mana'* sen virrat, ja suuret vedet pidättyivät; Minä puin hänen tähtensä Libanonin mustiin *qadar* tuhka, tumma, ja kaikki kedon puut hänen tähtensä menehtyivät.

[mikä onkaan '*kulju*', syvyys. Onko se maassa, jossa virrat tyrehdytetään, yhteys paradiisiin katkaistaan; 'kansat' ovat jo olleet kauan olemassa kun tämä tulevaisuudessa ? tapahtuu]

16. Hänen kaatumisensa roiskeella värisytin Minä kansoja, kun syöksin hänet alas tuonelaan *Vor /bowr* reikä, vankila, hautaan *showl* hell asuvien kanssa. Ja manalan maassa *Tach'Tiyt* pit, alin, syvyys lohduttivat itsensä kaikki Edenin puut. Libanonin valitut ja parhaat, kaikki vettä imeneet.

17. Nekin astuivat hänen kanssansa alas *yarad* ~~tuonelaan~~ helvetti miekan lävistämien pariin, jopa hänen auttajansakin *uz'roo /zarowa* **force**, arm jotka olivat istuneet hänen varjossansa kansojen kesken.

18. Kenen kaltainen sinä siis olet kunniassa ja suuruudessa Edenin puiden seassa? Ja sinun täytyy astua alas Edenin puiden tykö [Edenin puut siis joutuvat helvettiin] manalan maahan: ympärileikkaamattomien kanssa olet sinä makaava niitten luona jotka tapetut ovat. Tämmöinen on Faraa, ja koko hänen väkensä oleva, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

Kts. Liite. 'Luomisketomuksen' selvitystä edellä, 1Moos1.

32. LUKU

Ja tapahtui kahdentenatoista vuonna kahdennellatoista kuulla, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että *d'var-YHWH* sana tuli Minulle sanoen:

2. Ihmisen poika, tee valitusvirsi Faraosta, Egyptin kuninkaasta, ja sano hänelle: nuoreen jalopeuraan *lions cubs* kansojen keskellä sinua verrattiin: ja sinä olit niinkuin

merihirviö *KaTaNiym /tanniyn* sea-serpent merissä, ja juoksit virroissas, ja sotkit *dalach* roll vettä jaloillas, ja poljit *raphas* trample, roll heidän virtansa.

3. Näin sanoo **Adonay YHWH**; Minä heitän verkkoni *reseth* net sinun ylitsesi suurella kansojen joukolla; ne vetävät sinut ylös minun *B'hern'miy /cherem* net, doomed rihmoissani.

4. Ja Minä heitän sinut maalle, ja viskaan sinut kedolle, ja istutan päällesi kaikki taivaan linnut ja ravitsen sinulla kaikki maan pedot.

5. Ja heitän sinun lihasi vuorille ja täytän laaksot ruumiillasi,

6. ja juotan maan sinun verelläsi vuoriin asti; ja notkot sinusta täyttyvät.

7. Ja sammuttaessani *v'khaBot'kha /kabah* expire päätyä sinut, peitän Minä taivaat ja pimitän sen tähdet; auringon Minä pilvillä *Beanan* cloud, nimbus, ukkospilvi peitän eikä kuu ole valoansa antava.

8. Kaikki taivaan valot Minä pimitän sinun tähtesi, ja tuotan pimeyden maasi päälle, sanoo *n'um-Adonay YHWH*.

9. Ja Minä peljätän monen kansan sydämmet, kun saatan sinun häviösi tietäväksi kansoille maakuntiin, joita sinä et tunne.

10. Ja Minä hämmästyttän sinun tähtesi monta kansaa, ja heidän kuninkaansa kauhistuvat sinun tähtesi, kun Minä miekkani leimahutan heidän kasvojensa edessä, ja he vavahtelevat joka silmänräpäys, kukin henkensä tähden, sinun lankeemuksesi päivänä.

11. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**, Babelin kuninkaan miekka on tuleva sinun päällesi.

12. Sankarien miekoilla kaadan Minä sinun väkijoukkosi; pakanoitten pahimpia *ariytzey /'ariytz* fearful, powerful, tyrannical he kaikki ovat ja hävittävät Egyptin ylpeyden, ja koko sen ihmisjoukko lopetetaan.

13. Ja Minä hukutan kaikki eläimet suurista vesistä; ja ihmisen jalka ei enää ole niitä sotkeva eikä eläimen sorkka ole sitä sekoittava.

14. Silloin Minä panen niiden vedet laskeutumaan ja heidän virtansa juoksemaan pois niinkuin öljy, sanoo **Adonay YHWH**,

15. kun Minä panen Egyptin maan autioksi ja se maa tehdään tyhjäksi kylläisyydestänsä, kun Minä lyön kaikki siinä asuvaliset; ja heidän pitää tietämän, että Minä Olen **YHWH**.

16. Tämä on valitusvirsi ja valitusvirtenä sitä veisataan, kansain tyttäret sitä valitusvirtenä veisaavat, Egyptistä ja kaikesta sen ihmisjoukosta he sitä valitusvirtenä veisaavat, sanoo *n'um Adonay YHWH*.

17. Ja tapahtui kahdennellatoista vuodella, kuukauden viidentenatoista päivänä, että **YHWH** sana tuli minulle, sanoen:

18. Ihmisen poika, valita Egyptin ihmisjoukkoa, ja syökse hänet alas, hänet ynnä jalojen kansojen tyttäret, manalan maahan [alas *Tach'Tiyot /tachtiy* pit, alin], niiden tykö, jotka hautaan astuvat alas.

19. Ketä ihanampi olet? Astu vaan alas ja pane maata ympärileikkaamattomien kanssa.

20. Miekkan lävistämien keskelle he kaatuvat! Miekka on jo annettu; viekät pois hänet ja koko hänen ihmisjoukkonsa!
21. Väkevämät sankarit sanovat hänestä tuonelan keskeltä ja hänen auttajistansa: ”alas astuivat, maata panivat nuo ympärileikkaamattomat miekan lävistäminä!”
22. Siellä on Assur, ja koko hänen seuransa; hänen ympärillensä ovat heidän hautansa, kaikki he ovat surmattuja, miekalla kaatuneita;
23. heidän hautansa ovat *syvimässä* sivulla kuopassa, ja hänen seuransa on hänen hautansa ympärillä. Kaikki ovat lävistettyjä, miekalla kaadettuja, jotka pelkoa *chiTiyt* terror levittivät elävien maassa.
24. Siellä on Elam ja koko hänen väkijoukkonsa hänen hautansa ympärillä; he kaikki ovat surmattuja, miekkaan kaatuneita, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas manalan maahan; jotka pelkoansa *chiTiyt* terror levittivät elävien maassa, ne kantavat häpeänsä *kl'liMatam /kalimmah* disgrace kuoppaan alas astuneiden kanssa.
25. Lävistettyjen keskelle *tavek* annettiin leposija hänelle kaikkine väkijoukkoineen; hänen ympärillensä ovat hänen hautansa. Kaikki ovat ympärileikkaamattomina, miekan lävistäminä; sentähden, että heidän pelkonsa *chiTiyt* terror levisi elävien maassa, kantavat he pilkkansa *kl'liMatam* hautaan alas astuneiden kanssa. Lävistettyjen keskelle *tavek* on hän heitetty.
26. Siellä on Mesek-Tubal ja koko hänen väkijoukkonsa; hänen ympärillä on hänen hautansa. Kaikki ovat ympärileikkaamattomia, miekan lävistämiä; sentähden että he levittivät pelkonsa *chiTiyt* terror elävien maassa,
27. Ja nämä ympärileikkaamattomista kaatuneet eivät saa maata sankarien kanssa, jotka sota-aseissansa astuivat alas tuonelaan ja joille miekkansa pantiin päänsä alle; vaan heidän rikoksensa jäi heidän luittensa päälle, koska he olivat sankarien pelotuksena *chiTiyt* terror elävien maassa.
28. Ja sinä myös olet ympärileikkaamattomien kanssa muserrettava ja miekan lävistämien kanssa makaava,
29. Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka miehuudessansa heitettiin miekan lävistämien joukkoon; hekin makaavat ympäri-leikkaamattomien ja alas hautaan astuneiden kanssa.
30. Siellä on Pohjan *tzafon* maan hallitsijat, ne kaikki Sidonilaiset *Tsidoniy*, jotka astuivat alas surmattujen kanssa, häpeään joutuneina, vaikka pelkoa levittivät voimallansa, ja makaavat ympärileikkaamattomina miekan lävistämien kanssa.
[Sidonilaiset; *Tsidoniy Xidonim* Tsidonian Tsidon Sidonian, Sidon, Zidonian hunting... Hithpael: take provision. To lie alongside (that is, in wait); catch an animal, men; chase, hunt, sore.]
31. Nämä on Farao näkevä ja itsensä lohduttava koko väkijoukkonsa suhteen. Miekkaan kaatuneita ovat Farao ja koko hänen sotajoukkonsa, sanoo *n'um Adonay YHWH*.
32. Minä annoin hänen levittää pelkonsa *chiTiyt* terror elävien maassa, mutta nyt on hän heitetty makaamaan ympärileikkaamattomien keskelle miekan lävistämien kanssa, Farao ja koko hänen väkijoukkonsa, sanoo *n'um Adonay YHWH*.

33. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, puhu kansasi ~~lapsille~~ pojille ja sano heille: jos Minä tuotan miekan maan ylitse, ja sen maan kansa ottaa yhden miehen keskuudestansa ja asettaa hänet itsellensä vartijaksi *l'saphah* vartija,
3. ja hän näkee miekan tulevan sen maan ylitse ja soittaa sotatorvella *BaSHofar* ja varoittaa kansaa;
4. Mutta se joka kuulee sotatorven äänen, ei tottele varoitusta, vaan miekka tulee ja tempaa hänet, niin on hänen verensä oleva hänen oman päänsä päällä.
5. Hän kuuli sotatorven äänen eikä totellut varoitusta; hänen verensä on hänen päänsä päällä oleva. Jos hän olisi totellut varoitusta, olisi hän pelastanut sielunsa.

[tämä lain käsky toimii samalla tavoin hengellisessä sodankäynnissä; meidän velvollisuutemme on soittaa torvea ja paljastaa ra' rah -juonet, eli nuhdella ja varoittaa *d'var-YHWH* Sanan mukaisesti]

”Saarnaa Sanaa, **astu esiin** sopivalla ja sopimattomalla ajalla, **nuhtele, varoita, kehoita**, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee [ja on jo!], jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois Totuudesta ja kääntyvät taruihin.” 2Tim.4

6. Mutta jos vartija näkee miekan tulevan, eikä soita sotatorvella, eikä kansakaan varoitusta tottele, vaan miekka tulee ja tempaa pois jonkun sielun heistä, niin on tuo tosin omassa synnissänsä temmattu pois, mutta hänen verensä olen Minä vartijan kädestä vaativa.
7. Ja sinä, ihmisen poika, vartijaksi panin Minä sinut Israelin huoneelle, ja sinun pitää kuuleman sanaa Minun suustani ja varoittaman heitä Minun puolestani.
8. Kun Minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun pitää totisesti kuoleman, ja sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta tieltänsä, niin on tuo jumalaton synnissänsä kuoleva, mutta hänen verensä Minä vaadin kädestäsi.
9. Mutta jos sinä varoitit jumalatonta kääntymään tieltänsä pois, mutta hän ei käänny tieltänsä, niin hän synnissänsä kuolee, mutta sinä olet sielusi pelastanut.
10. Ja sinä, ihmisen poika, sano Israelin huoneelle: te puhutte ja sanotte: ”rikoksemme ja syntimme ovat meidän päällämme ja me niissä näännymme; mitenkä siis eläisimme?”
11. Sano heille: niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um Adonay YHWH*, ei minulle kelpaa jumalattoman kuolema, vaan että jumalaton kääntyisi tieltänsä ja saisi elää. Kääntykää, kääntykää *shuvu, shuvu pahoilta ra' rah* | *haraiym evil* 7451 teiltänne! Ja miksi teidän pitäisi kuolla, te Israelin huone?
12. Ja sinä, ihmisen poika, sano kansasi ~~lapsille~~ pojille: vanhurskaan vanhurskaus ei häntä pelasta hänen rikoksensa päivänä; eikä jumalaton ole jumalattomuutensa tähden lankeava sinä päivänä jona hän kääntyy jumalattomuudestansa; ja vanhurskas ei taida elää vanhurskautensa tähden sinä päivänä, jona hän syntiä tekee.

13. Kun Minä sanon vanhurskaalle, että hän saa totisesti elää, ja hän turvaa vanhurskauteensa ja tekee vääryyttä, niin ei koko hänen vanhurskauttansa muisteta, vaan siinä vääryydessä, jonka hän teki, on hän kuoleva.
14. Ja kun Minä sanon jumalattomalle: ”sinun pitää totisesti kuoleman,” ja hän kääntyy synnistänsä ja tekee oikeutta ja vanhurskautta,
15. niin että jumalaton antaa pantin takaisin, palkitsee mitä hän on ryöstänyt, vaeltaa elämän säännöissä, niin että hän ei tee vääryyttä, - niin on hän totisesti elävä eikä kuoleva.
16. Hänen syntejensä, jotka hän teki, ei hänelle muisteta; hän on oikeutta ja vanhurskautta tehnyt, - hän totisesti saa elää.
17. Ja sinun kansasi lapset pojat sanovat: ”ei **Adonay** tie ole oikea; ”mutta heidän oma tiensä ei ole oikea.
18. Kun vanhurskas kääntyy vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, on hän sentähden kuoleva.
19. Ja kun jumalaton kääntyy jumalattomuudestansa ja tekee oikeutta ja vanhurskautta, saa hän sen kautta elää.
20. Ja te sanotte: ”ei ole **Adonay** tie oikea!” Minä tuomitsen kunkin teidensä mukaan, te Israelin huone.
21. Ja tapahtui kahdententoista vuotena, kymmenennen kuun viidentenä päivänä meidän vankeuteen viemisen jälkeen, että minun tyköni tuli pakolainen Jerusalemissa, joka sanoi: ”kaupunki on lyöty!”
22. Ja **YHWH** käsi tuli minun päälleni ehtoolla ennen pakolaisen tuloa, ja Hän avasi minun suuni siksi kun tämä aamulla tuli minun luokseni; ja niin avattiin minun suuni enkä minä enää mykkä ollut.
23. Ja *d'var*-**YHWH** sana tuli minulle sanoen:
24. Ihmisen poika, noiden raunioiden asukkaat Israelin maalla sanovat näin: ”yksi ainoa oli Abraham, ja hän sai tämän maan omaksensa. Meitä on monta, meille on tämä maa annettu omaisuudeksi!”
25. Sentähden sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: te syötte lihaa veren kanssa ja nostatte silmänne epäjumalienne *el-Giluleykhem /gilluwl pölkky* puoleen ja vuodatatte verta- ja te maan saisitte omistaa!
26. Te uskallatte miekkaanne, teette kauhistuksia *Toevah /tow'ebah* idolatry etc ja toinen toisensa vaimoa te saastutatte, - ja te saisitte maan omistaa!
27. Näin sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: niin totta kuin Minä elän, totisesti, jotka raunioissa asuvat, ne miekalla kaatuvat, ja jotka kedolla ovat, ne Minä pedoille annan ruuaksi, ja jotka linnoissa ja luolissa ovat, ne ruttoon kuolevat.
28. Ja Minä panen tuon maan autioksi erämaaksi, ja sen voiman kerskaus on loppuva, ja Israelin vuoret jäävät autioiksi, niin ettei kukaan siitä kulje.
29. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen **YHWH**, kun Minä teen maan autioksi ja erämaaksi kaikkien heidän kauhistustensa tähden, jotka he tehneet ovat.
30. Ja sinä, Ihmisen poika, sinun kansasi lapset pojat keskustelevat **sinusta** [sinua vastaan] seinäin vierissä ja huoneiden ovien suissa, ja yksi puhuu toiselle, veli veljelle, sanoen: ”tulkaat toki ja kuulkaat, mikä tuo **YHWH** lähtevä sana on.”

31 Ja he tulevat tykösi, niinkuin kansan tapana on tulla, istuvat edessäsi Minun kansanani; ja he kuulevat sanojasi, mutta eivät niitä tee; mikä heidän suustansa on suloista, sen he tekevät, mutta oman voittonsa jäljissä kulkee heidän sydämensä.

32. Ja katso, sinä olet heille kuin suloinen virsi, kaunis ääneltänsä, hyvä soitoltansa, ja he kuulevat sinun sanojasi, vaan ei he niitä tee.

33. Mutta tuon tullessa, - katso se tulee! - pitää heidän tietämän, että profetta *nabiy /nabiy* on heidän keskellänsä ollut.

34. LUKU

d'var-**YHWH** Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, ennusta Israelin paimenia vastaan, ennusta ja sano heille, paimenille: näin sanoo **Adonay YHWH**: voi Israelin paimenia, jotka itseänsä ruokkivat! Eikö paimenten pitäisi laumaa ruokkiman?

3. Lihavan te syötte ja villoilla vaatetatte itsenne, syötilään teurastatte; lampaita ette ruoki.

4. Heikkoja ette vahvistaneet, sairasta ette parantaneet, haavoitettua ette sitoneet eksynyttä ette palauttaneet, kadonnutta ette etsineet, vaan kovuudella *uv'chaz'qah /chozqah* **force** vehemence te hallitsitte heitä ja **ankaruudella** julmuus *r'diytem /radah* tread_down, subjugate, crumble.

5. Ja ne hajosivat paimenen puutteessa; ja olivat ruuaksi kaikille kedon pedoille, ja hajosivat.

6. Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja jokaisella korkealla kukkulalla; yli koko maan ovat Minun lampaani hajotetut. Eikä ole yhtään, joka heitä kysyy ja etsii.

7. Sentähden, paimenet, kuulkaat **YHWH** sanaa:

8. Niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**: totisesti, koska Minun lampaani ovat jääneet ruuaksi kaikille kedon pedoille, paimenten puutteessa, ja Minun paimeneni eivät hae lampaitani, vaan paimenet ruokkivat itseänsä, eivätkä Minun lampaitani ruoki,

9. Sentähden, paimenet, kuulkaat **YHWH** sanaa:

10. Näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä tulen paimenia vastaan ja vaadin lampaani heidän kädestänsä, ja eroitan heidät lampaitteni paimentamisesta; eikä nämä paimenet enää saa itseänsä ruokkia, vaan Minä pelastan *w'hiTZal'Tiy /natsal* lampaani heidän suustansa, etteivät enää ole ruuaksi.

11. Sillä näin sanoo **Adonay YHWH**, Minä itse, Minä tahdon itse pitää huolen lampaitani ja etsiä heitä.

12. Niinkuin paimen kokoaa laumaansa, sinä päivänä, jona hän on hajoitaneiden lammastensa keskellä, niin Minäkin olen kokoava lampaitani, ja pelastava

w'hiTZal'Tiy /natsal heidät kaikista paikoista, joihin he hajosivat pilven *Beanan /'anan* cloud nimbus ukkospilvi ja ~~sumuun~~ pimeä *waarafel /'araphel* gloom, lowering_sky päivänä.

13. Ja Minä tuon heidät ulos kansoista ja kokoan heidät maakunnista ja tuotan heidät omalle maallensa ja kaitseen heitä Israelin vuorilla, puronotkoissa ja kaikissa maan asuntopaikoissa *mosh'vey /mowshab seat, site, abode.*

14. Hyvällä ruokamaalla Minä heitä kaitseen, ja Israelin korkeilla vuorilla on heidän laitumensa oleva; siellä he saavat levätä hyvällä laitumella ja syödä mehevällä ruokamaalla Israelin vuorilla.

15. Minä olen itse kaitseva lampaani, ja Minä olen ne levolle laskeva sanoo *n'um*
Adonay YHWH.

16. Kadonneen tahdon Minä etsiä, eksyneen takaisin tuottaa, haavoitetun sitoa, heikkoa vahvistaa; mutta lihavan ja väkevän olen Minä hävittävä; Minä olen oikeuden mukaan heitä kaitseva.

17. Ja te, Minun lampaani, näin sanoo **Adonay YHWH:** katso, Minä tahdon tuomita lampaan ja lampaan välillä, oinasten ja kauristen.

18. Onko se teistä vähä, että te syötte hyvän laitumen ja jalvoillanne poljette laitumenne jäännöksen, ja juotte raikasta vettä, ja jäänyttä jalvoillanne sotkette?

19. Ja Minun lampaani söisivät jalkainne polkemaan ja joisivat teidän jalkainne sotkemaan?

20. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWH** heille: katso, Minä, Minä olen tuomitseva syöttölampaan ja laihaan lampaan välillä.

21. Koska te kyljellä ja olkapäällä sysitte ja sarvillanne puskette kaikkia heikkoja, siksi kun olette heidät ajaneet ulos,

22. **Olen Minä Jeshua w'Hosha'Tiy /Yasha'** vapauttava omat lampaani, ettei ne enää jää saaliiksi, ja olen tuomitseva lampaan ja lampaan välillä.

23. Ja Minä olen asettava heidän ylitsensä yhden paimenen, joka on heitä kaitseva, palvelijani **Davidin**; Hän on heitä kaitseva ja Hän on oleva heille paimenena.

24. Ja Minä, **YHWH**, olen oleva heille **LElohiym**, ja palvelijani David on oleva ruhtinaana heidän keskellensä. Minä **YHWH**, olen sen puhunut.

25. Ja Minä teen heidän kanssansa rauhan liiton ja lopetan pahat *ra' rah | chaYah-raah* evil **7451** pedot maasta, ja he asuvat korvessakin turvallisesti ja makaavat metsissä.

26. Ja Minä teen heidät ja kukkulani ympäristöt siunaukseksi; ja annan sateeni tulla aikansa. Ne ovat siunauksen *v'rakhah /Barakah* sateita.

27. Ja *metsän puu on antava hedelmänsä*, ja maa on antava viljansa ja *he saavat olla* omassa maassansa turvallisesti. Ja he tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**, rikkoessani heidän ikeensä hangot *et-motot /mowtah paalu*, ja pelastaessani *natsal* heidät niiden kädestä, jotka heidät orjuuttavat.

28. Ja he eivät enää jää saaliiksi pakanoille, eikä maan pedot saa heitä syödä; vaan he asuvat turvallisesti, eikä ole kukaan heitä peljättävä.

29. Ja Minä kasvatan heille istutuksen *mala shem /shem* istutettu_nimi, joka tulee heille kunniaksi, etteivät enää nälkää kärsi maassa, eivätkä enää kannan pakanain häväistystä *K'liMat /kalimmah.*

30. Ja he tulevat tietämään, että Minä **YHWH Elohiym**, olen heidän kanssansa, ja he, Israelin huone ovat Minun kansani, sanoo *n'um* **Adonay YHWH!**

31. Ja te, Minun lampaani, Minun laitumeni lampaat, te olette ihmisiä; Minä olen teidän **Elohheykhem**, *n'um Adonay YHWH*.

35. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, aseta kasvosi Seirin vuorta vastaan ennusta sitä vastaan,
3. ja sano sille: näin sanoo **Adonay YHWH**; katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä Seirin vuori, ja ojennan käteni sinua vastaan, ja teen sinut autioksi ja erämaaksi.
4. Sinun kaupunkisi panen Minä raunioiksi, ja sinä olet autiona oleva; ja tulet tietämään, että Minä olen **YHWH**.
5. Sentähden että sinussa on ikuinen viha ja sinä annoit Israelin lapset pojat miekan valtaan heidän onnettomuutensa aikana, aikana, jolloin heidän pahantekonsa *'avon* loppui;
6. Sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um Adonay YHWH*, olen Minä sinut vereksi tekevä, ja veri on sinua takaa ajava; koska et ole verta vihannut, on veri sinua takaa ajava.
7. Ja Minä teen Seirin vuoren autioksi ja erämaaksi ja hävitän siitä menijän ja tulijan.
8. ja täytän sen vuoret surmatuillansa; sinun kukkuloillasi ja laaksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi kaatuu miekan lävistämiä.
9. Ikuisiksi autioksi teen Minä sinut; ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.
10. Sentähden että sanot; ”ne kaksi kansaa ja ne kaksi maata jäävät minulle, ja me sen omistamme,” vaikka **WAYHWH** siinä oli.
11. sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um Adonay YHWH*, olen Minä tekevä kiukkusi ja kiivautesi mukaan, niinkuin sinä vihassasi olet tehnyt heitä kohtaan; ja Minä tahdon ilmoittaa itseni heidän seassansa, kun Minä olen sinut tuominnut.
12. Ja sinä tulet tietämään, että, Minä **YHWH**, olen kuullut kaikki pilkkasi, jotka sinä olet puhunut Israelin vuoria vastaan, sanoessas: ne ovat hävitetyt; meille ne ovat ruoaksi annetut.”
13. Te olette suullanne isotelleet Minua vastaan ja olette paljon puhuneet Minua vastaan; Minä olen sen kuullut.
14. Näin sanoo **Adonay YHWH**: koko maailman iloitessa, valmistan Minä sinulle häviön.
15. Niinkuin sinulla oli ilo Israelin huoneen perinnöstä, että se oli häviönä, niin Minä teen sinulle: autio sinä olet, Seirin vuori, oleva ja koko Edom kokonansa; ja he tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**.

36. LUKU

Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Israelin vuorille, ja sano: Israelin vuoret, kuulkaa *D'var*-**YHWH** sanaa:

2. Näin sanoo **Adonay YHWH** sentähden että vihollinen sanoo teistä: ”se sinulle piti! Ijankaikkiset kukkulat ovat jääneet meille omaisuudeksi,”

3. Sentähden ennusta ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**; sentähden, aivan sentähden, että joka taholta hävitetään ja ahmataan, niin että olette joutuneet omaisuudeksi ja pakanoitten jäännökselle ja olette tulleet kielen pakinaksi ja kansan parjaukseksi;

4. sentähden, te Israelin vuoret, kuulkaat **Adonay YHWH** sanaa: näin sanoo **Adonay YHWH** vuorille ja kukkuloille, alangoille ja laaksoille ja autioille raunioille ja jätetyille kaupungeille, jotka ovat jääneet saaliiksi ja pilkaksi pakanoitten jäännöksille jotka ympärillä ovat.

5. sentähden näin sanoo **Adonay YHWH**: totisesti, kiivauteni tullessa olen Minä puhunut pakanoitten jäännöstä vastaan ja koko Edomia vastaan, jotka ovat anastaneet Minun maani itsellensä omaisuudeksi koko sydämmensä ilolla, sielun ylenkatseella, että he sen saaliiksi tyhjentäisivät.

6. Sentähden ennusta Israelin maasta ja sano vuorille ja kukkuloille ja alangoille ja laaksoille: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, kiivaudessani ja vihassani olen Minä puhunut, sentähden että te olette pakanoitten häväistystä kantaneet.

7. Sentähden sanoo **Adonay YHWH** näin: Minä, Minä olen käteni nostanut: totisesti: pakanat, jotka ovat teidän ympärillänne, ne saavat häväistyksensä kantaa.

8. Mutta te, Israelin vuoret, vielä te saatte lehväanne antaa ja hedelmänne kantaa minun kansalleni Israelille; sillä ne ovat lähellä tulemassa.

9. Sillä katso, Minä tulen tyköenne ja käännyn teidän puoleenne, ja teitä vielä viljellään ja kylvetään.

10. Ja Minä lisään teille ihmisiä, koko Israelin huoneen kokonansa; ja kaupungit asutaan ja rauniot rakennetaan.

11. Ja Minä lisään teille ihmiset ja eläimet, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä; ja Minä teen teidät asuttaviksi, niinkuin entisinä aikoinanne, ja teen teidät paremmiksi kuin alkuaikoinanne. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.

12. Ja Minä annan ihmisten kulkea teidän päällänne; oman kansani Israelin; ne sinut omaksensa omistavat, ja sinä olet oleva heille perinnöksi, etkä ole enää heitä lapsittomaksi tekevä.

13. Näin sanoo **Adonay YHWH**: sentähden että teistä sanotaan: ”ihmissyöjä olet sinä, ja olet kansasi lapsettomaksi tehnyt, *sanoo Adonay YHWH /puuttuu alkutekstistä.*”

14. sentähden et ole enää ihmisiä syöpä etkä enää ole tekevä kansaasi lapsittomaksi, sanoo **Adonay YHWH**.

15. Ja Minä en enää anna sinun kuulla pakanoitten häväistyksiä, etkä sinä enää ole kantava pakanoitten pilkkaa, etkä enää ole tekevä kansaasi lapsittomaksi, sanoo **Adonay YHWH**.

16. Ja *d'var*-**YHWH** sana tuli minulle, sanoen:

17. Ihmisen poika, Israelin huone oli asumassa omalla maallansa, ja he saastuttivat sitä menollansa ja töillänsä; niinkuin kuutaudin saastaisuus oli heidän menonsa Minun kasvojeni edessä.
18. Ja Minä vuodatin vihani heidän päällensä sen veren tähden, jonka he yli maan olivat vuodattaneet, ja epäjumalillansa olivat he sen saastuttaneet.
19. Ja hajoitin heidät pakanoitten sekaan, ja kylvin heidät maakuntiin; heidän menonsa ja töidensä mukaan tuomitsin Minä heidät.
20. Ja he tulivat pakanoitten sekaan, ja mihin he tulivat, siinä he saastuttivat Minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: ”*am*-**YHWH** kansaa nämä ovat, ja ovat maastansa lähteneet.”
21. Ja Minä säälin omaa pyhää nimeäni, jonka Israelin huone saastutti pakanoitten seassa, minne he tulivat.
22. Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo **Adonay YHWHiH**: en Minä teidän tähtenne tee sitä, te Israelin huone, vaan oman pyhän nimeni tähden, jonka te olette saastuttaneet pakanoitten kesken, jonne te olette tulleet.
23. Ja Minä pyhitän Minun suuren nimeni, joka on pakanoitten seassa saastutettu, jonka te saastutitte heidän keskellänsä; ja pakanat tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, kun Minä osoitan itseni pyhäksi teissä heidän silmäinsä edessä.
24. Ja Minä otan teidät pakanoista ja kokoan teidät kaikista maakunnista, ja tuon teidät omalle maallenne.
25. Ja Minä pirskoitan teidän päällenne puhdasta vettä, ja te puhdistutte; kaikesta saastaisuudestanne ja kaikista epäjumalistanne puhdistan Minä teidät.
26. Ja annan teille uuden sydämmen, ja uuden hengen annan Minä teihin; Minä poistan kivisen sydämmen teidän lihastanne, ja annan teille sydämmen lihasta.
27. Ja Minun henkeni annan Minä teihin, ja teen sen etä te vaellatte Minun säännöissäni, ja pidätte ja teette Minun oikeuteni.
28. Ja te saatte asua siinä maassa, ja te olette Minun kansani, ja Minä olen oleva teille **LElohiym**.
29. Ja Minä vapahdan teitä kaikista saastaisuuksistanne. Ja Minä kutsun esille viljaa ja lisään sen, enkä enää anna teidän nähdä nälkää.
30. Vaan lisään puun hedelmiä ja vainion tuotteita, ettette enää olisi näljän pilkkana pakanoitten seassa.
31. Ja silloin te muistatte pahat *ra' rah* | *harayim evil* **7451** tienne ja ne työnne jotka eivät olleet hyviä, ja saatte iljetyksen itsehenne rikostenne ja kauhistustenne tähden.
32. Tätä en Minä tee teidän tähtenne, sanoo *n'um* **Adonay YHWHiH**; se olkoon teille tietävä. Hävetkää ja olkaat häpeissäanne teidän teistänne, Israelin huone!
33. Näin sanoo **Adonay YHWHiH**: sinä päivänä, jona teidät puhdistan kaikista rikoksistanne, teen Minä teidän kaupunkinne asuttaviksi, ja rauniot rakennetaan.
34. Ja autioiksi jätetty maa on viljeltävä, sen sijaan, että se oli autiona kaikkien sivukulkevien silmien edessä.

35. Silloin sanotaan: ”tämä maa, tämä autioksi jätetty maa, on tullut Edenin puutarhan vertaiseksi, ja nämä hävitetyt, autiot ja hajoitetut kaupungit nyt varustettuina asutaan.”
36. Ja silloin pakanakansat, jotka teidän ympärillänne ovat jäljelle jääneet, tulevat tietämään, että Minä, **YHWH**, rakensin hajoitetut ja istutin autioksi jääneen. Minä, **YHWH** olen sen puhunut ja olen sen tekevä.
37. Näin sanoo **Adonay YHWHiH**: vielä Minä annan tässäkin asiassa Israelin huoneen kysyä Minua, tehdäkseni sen heille: Minä enennän heille ihmisiä, niinkuin lammasmaan.
38. Niinkuin pyhitetty lauma, niinkuin Jerusalemin karja sen juhliena aikoina, - niin ovat hävitetyt kaupungit täynnä ihmismaanoja. Ja he tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**.

37. LUKU

- Yad*-**YHWH** käsi tuli minun päälleni, ja vei minut ulos **YHWH** hengessä ja laski minut alas keskelle laaksoa; ja tämä oli täynnä luita.
2. Ja Hän kuljetti minua niiden ohitse ylt' ympäri; ja katso, niitä oli aivan paljon laakson lakeudella, ja katso, ne olivat aivan kuivia.
3. Ja Hän sanoi minulle: ”Ihmisen poika, virkoavatko nämä luut vielä eläviksi?” Ja minä sanoin: **Adonay YHWHiH**, sinä sen tiedät?
4. Ja Hän sanoi minulle: ”ennusta näistä luista, ja sano heille: te kuivat luut, kuulkaat *D'var*-**YHWH** sanaa:
5. Näin sanoo **Adonay YHWHiH** näille luille: katso, Minä tuotan teihin hengen, ja te virkoatte elämään.
6. Ja Minä panen teidän päällenne suonet ja kasvatan teidän päällenne lihan ja levitän päällenne nahkan, ja annan teihin hengen ja te virkoatte elämään; ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**.
7. Ja Minä ennustin niinkuin minua oli käsketty. Ja minun ennustaessani syntyi hyvinä, ja katso mikä kohina! Luut yhtyivät, luu yhdistyi luuhunsa.
8. Ja minä näin, ja katso, niiden päälle tuli suonet, ja liha kasvoi, ja nahka vetäytyi sen yli päällimmäiseksi; mutta ei henkeä ollut niissä.
9. Ja hän sanoi minulle: ”ennusta hengelle, ennusta ihmisen poika, ja sano, hengelle, näin sanoo **Adonay YHWHiH**: tule henki *ruchot /ruwach* tuuli, henki ym neljästä tuulesta *haruch /ruwach* tuuli, henki ja puhalla *ufchiy /naphach* puff näihin surmattuihin, että ne eläisivät *w'yich 'yu /chayah* live.”
10. Ja minä ennustin, niinkuin hän minua käski; ja henki tuli heihin, ja he tulivat eläviksi ja seisoivat jaloillansa, sangen suuri joukko.
11. Ja Hän sanoi minulle: ”ihmisen poika, nämä luut, ne ovat koko Israelin huone. Katso, he sanovat: meidän luumme ovat kuivettuneet, ja toivomme on kadonnut, me olemme hävinneet.

12. Sentähden ennusta ja sano heille: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä avaan teidän hautanne ja saatan teidät ulos haudoistanne, sinä, Minun kansani, ja tuotan teidät Israelin maalle.
13. Ja te tulette tietämään, että Minä olen **YHWH**, kun Minä avaan hautanne ja saatan teidät ulos haudoistanne, te, Minun kansani.
14. Ja Minä annan *w'nataTiy /nathan* henkeni teihin ja te tulette eläviksi, ja Minä annan teidän asettua omalle maallenne, ja te tulette tietämään, että Minä **YHWH** olen puhunut, ja teenkin sen, sanoo *n'um* -**YHWH**.”
15. Ja *d'var*-**YHWH** sana tuli minulle, sanoen:
16. Ja sinä, ihmisen poika, ota itsellesi puu *etz* keppi ja kirjoita siihen: ”Juudalle ja hänen veljillensä Israelin ~~lapsille~~ pojille”; ja ota toinen puu *etz* ja kirjoita siihen: ”Josefille, Efraimille, ja hänen veljillensä koko Israelin huoneelle /pojille.”
17. Ja liitä nämä toinen toiseen itsellesi yhdeksi puuksi *l'etz*, niin että ne yhdeksi tulevat sinun kädessäsi.
18. Ja kun tämä kansas ~~lapset~~ pojat puhuvat sinulle, sanoen: ”etkö ilmoita meille mitä noilla tarkoitat?”
19. Niin puhu heille: ”näin sanoo **Adonay YHWH**, katso, Minä otan Josefin puun, joka on Efraimin kädessä, ja Israelin sukukunnat, hänen veljensä, ja liitän ne ynnä hänen kanssansa Juudan puuhun ja teen ne yhdeksi puuksi *et-etz* , että ne ovat yhtenä Minun kädessäni.”
20. Ja olkoot nuo puut joihin sinä kirjoitit, kädessäsi heidän silmäinsä edessä.
21. Ja puhu heille: näin sanoo **Adonay YHWH**; katso, Minä otan Israelin ~~lapset~~ pojat pakanoitten keskeltä, jossa he vaeltavat, ja kokoan heidät kaikkialta ja saatan heidät omalle maallensa.
22. Ja teen heidät yhdeksi kansaksi maassa, Israelin vuorilla; ja yksi kuningas on oleva heillä kaikilla kuninkaana, eikä ne enää ole kahtena kansana, eivätkä enää jakaudu kahdeksi valtakunnaksi.
23. Ja he eivät enää saastuta itseänsä epäjumalillansa ja kauhistsuksillansa ja kaikenlaisilla rikoksillansa. Ja Minä vapahdan heidät kaikista heidän asuinpaikoistansa, joissa he ovat syntiä tehneet; ja Minä puhdistan heidät, ja he ovat Minulle kansana, ja Minä olen heille **LElohiym**.
24. Ja Minun palvelijani David on oleva kuninkaana heidän ylitsensä, ja yksi paimen on heillä kaikilla oleva; ja he vaeltavat Minun oikeuksissani ja pitävät Minun sääntöni ja tekevät ne.
25. Ja he asuvat siinä maassa, jonka Minä annoin palvelijalleni Jaakobille, jossa teidän isänne asuneet ovat. Ja he saavat asua siellä, he ja heidän ~~lapsensa ja lastensa-~~ ~~lapset~~ poikansa ja poikainsa pojat ijankaikkisesti; ja Minun palvelijani David on heidän ruhtinaana oleva ijankaikkisesti.
26. Ja Minä teen heille rauhan liiton; ijankaikkinen liitto on oleva heidän kanssansa; ja Minä asetan heidät ja enennän heitä ja asetan pyhäkköni heidän keskellensä ijankaikkisesti.
27. Ja Minun asuinsijani on oleva heidän päällänsä; ja Minä olen oleva heidän **LElohiym**, ja he ovat Minun kansani.

28. Ja pakanat tulevat tietämään että Minä Olen **YHWH**, *et-Yis'rael* pyhittäjä, kun Minun pyhäkköni on heidän keskellensä ijankaikkisesti.

38. LUKU

D'var-YHWH Sana tuli minulle sanoen:

2. Ihmisen poika, aseta kasvosi Gogia (GOOG) *el-Gog /Gowg* vastaan Magogin maalla. Rosin, Mesekin ja Tubalin ruhtinasta vastaan, ja ennusta häntä vastaan, (KR-38: kohti Gogia Maagogin maassa)

3. Ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso Minä tulen sinua vastaan Gog, sinä Rosin, Mesekin ja Tubalin ruhtinas,

4. Ja palautan sinut ja panen koukut leukapieliisi ja saatan sinut ulos ja koko joukkosi, hevoset ja ratsumiehet kaikki täydessä puvussa, suuri kansan joukko suojuksineen ja kilpineen, kaikki miekan kantavia,

5. Persialaiset, Etiopialaiset ja Libyalaiset ovat heidän kanssansa, kaikki kilpinensä ja kypärinensä.

6. Gomer ja kaikki hänen joukkonsa, Togarman huone pohjan rajoilla, ja kaikki hänen joukkonsa; monta kansaa sinun kanssasi.

7. Varusta itsesi ja hanki varat itsellesi, sinä ja kaikki tykösi kokoontuneet joukkosi; ja ole sinä heidän päämiehensä!

8. Pitkän ajan kuluttua sinua etsitään; viimeisellä ajalla olet sinä tuleva maahan, joka on miekasta pois käännetty ja monista kansoista koottu, Israelin vuorille, jotka aina autioina olivat; mutta nyt on se kansakunnista saatettu ulos, ja he asuvat kaikki turvallisesti.

9. Ja sinä olet astuva ylös, tuleva niinkuin tuulispää *KaSHoah /show*, niinkuin pilvi olet sinä maata peittämässä, sinä ja kaikki joukkosi ja monet kansat sinun kanssasi.

10. Näin sanoo **Adonay YHWH**: ja tapahtuva on sinä päivänä, että ajatuksia nousee sydämessäsi, ja sinä aivot pahoja *ra' rah* | *raah evil* **7451** aikeita,

11. ja sanot; ”minä astun ylös avonaista maata vastaan, tulen levossa olevien, turvallisesti asuvien yli, jotka kaikki asuvat ilman muuria, eikä heillä ole yhtään salpaa eikä ovea, -

12. ryöstöä ryöstämään, saalista riistämään, kättäsi kääntämään asuttuja raunioita vastaan ja pakanoista koottua kansaa vastaan, joka karjaa ja taloutta hoitaa ja maan keskikohdalla asuu.

13. Saba, Dedan ja Tarsiksen kauppiaat ja kaikki sen nuoret jalopeurat *K'fireyha* muurin ympäröimä, leijona sanovat sinulle: ”ryöstöäkö ryöstämään sinä tulit? Saalistako riistämään sinä joukkosi kokosit? Hopeaa ja kultaako kantamaan pois, karjaa ja tavaraa ottamaan, suurta ryöstöäkö ryöstämään?

14. Sentähden ennusta, ihmisen poika, ja sano Gogille *l'gog*: näin sanoo **Adonay YHWH**: etkö sinä, sinä päivänä kun kansani Israel turvallisesti asuu, ole sitä ymmärtävä?

15. Ja sinä olet tuleva paikastasi, pohjan rajoilta, sinä ja monet kansat sinun kanssasi, he kaikki hevosilla *cuwc* ratsastavina, lukuisina ja suurena joukkona.
16. Ja sinä olet astuva ylös Minun kansaani vastaan, niinkuin pilvi maata peittämään. Päivien lopulla on se tapahtuva; ja Minä annan sinun tulla maalleni, että pakanat Minut tuntisivat, kun osoitan itseni pyhäksi sinussa heidän silmäinsä edessä sinä Gog.
17. Näin sanoo **Adonay YHWH**, olethan sinä se, josta Minä puhuin muinaisina päivinä palvelijaini Israelin profettain kautta, jotka niinä päivinä kautta vuosien ennustivat, että Minä olen tuottava sinut heidän päällensä?
18. Ja tapahtuu samana päivänä, sinä päivänä, jolloin Gog tulee Israelin maata vastaan, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, että Minun kiivauteni vihassani nousee,
19. Ja kiivaudessa, vihani tullessa olen Minä puhunut: totisesti, sinä päivänä on suuri vavistus Israelin maan ylitse tuleva!
- Lue ennustuksien täyttymys, Joel 2, 'Joelin hevoset'.
20. Ja Minun edessäni vapisevat meren kalat ja taivaan linnut ja kedon eläimet ja kaikki matelevaiset, jotka maalla matelevat, ja kaikki ihmiset, jotka maan päällä ovat, ja vuoret kukistuvat ja kalliot kaatuvat ja jokainen muuri on maahan sortuva.
21. Ja Minä kutsun häntä vastaan miekan kaikille vuorilleni, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, ja jokainen miekka on oleva toista vastaan.
22. Ja Minä käyn oikeutta hänen kanssansa rutolla ja verellä; ja tulvaavia rankkasateita ja raekiviä, tulta ja tulikiveä annan Minä sateeksi hänen päällensä ja kaikkien hänen joukkojensa ja monien kansojen päälle, jotka hänen kanssansa ovat;
23. Ja olen itseni suureksi ja pyhäksi osoittava ja itseni tunnetuksi tekevä monien kansojen silmäin edessä: ja he tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH**

39. LUKU

Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Gogia *al-Gog* vastaan ja sano: näin sanoo **Adonay YHWH**: katso, Minä tulen sinua vastaan, Gog, sinä Rosin, Mesekin ja Tubalin ruhtinas.

2. Ja palautan sinut ja saatan sinut ulos ja tuon sinut ylös pohjan rajoilta ja tuotan sinut Israelin vuorille.

3. Ja Minä lyön joutsesi *qash'T'kha /gesheth* jousi, **iris** sinun vasemmasta kädestäsi *s'molekha /samo'wl* kääre, pimeä, suljettu, pohjoinen, vasen ja heitän nuolesi *w'chiTZeykha /chets piercer, thunderbolt_of_god*, nuoli oikeasta kädestäsi.

4. Israelin vuorilla olet sinä kaatuva, sinä ja kaikki joukkosi ja ne kansat, jotka kanssasi ovat: kaikenlaisille petolinnuille ja kedon pedoille annan Minä sinut ruuaksi.

5. Aukealla kedolla olet sinä kaatuva, sillä Minä olen puhunut, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

6. Ja Minä heitän tulen *esh* Magogin päälle, ja niitten päälle; jotka **saarissa** *haiYiyim /'iy* asuttu_alue, rannikko, saari turvallisesti asuvat; ja he tulevat tietämään että Minä olen **YHWH**.

7. Ja Minun pyhän nimeni teen Minä tunnetuksi oman kansani Israelin keskellä, enkä enää salli saastuttaa pyhää nimeäni. Ja pakanat tulevat tietämään että Minä olen **YHWH *qadosh B'Yis'rael*** Pyhä Israelissa.

8. Katso, se tulee ja toteentuu, sanoo *n'um* **Adonay YHWHiH**. Tämä on se päivä, josta Minä olen puhunut.

8. Ja Israelin asukkaat lähtevät ulos ja polttavat ja lämmittävät sota-aseilla ja kilvillä ja suojuksilla ja joutsilla ja keihäillä; ja he pitävät valkean niillä palamassa seitsemän vuotta, [aktiivikilvet, ammuksset ym, räjähteet tuhotaan poltto-laitoksissa]

10. ja he eivät kannu puita kedolta eivätkä hakkaa metsästä vaan sota-aseilla he pitävät tulta palamassa ja he ryöstävät ryöstäjänsä ja riistävät riistäjänsä. Sanoo *n'um* **Adonay YHWHiH**.

11. Ja on tapahtuva sinä päivänä. Että Minä annan Israelissa Gogille paikan haudaksi, ”kulkijain laakson”, etupuolella merta; ja se on sulkeva tien kulkijoilta. Siellä he hautaavat Gogin ja koko hänen joukkonsa, ja he nimittävät sen ”Gogin joukon laaksoksi *Gey hamon GoG*”. GGG

12. Ja Israelin huone hautaa heitä, saadaksensa maan puhtaaksi *taher* be_bright, be_pure, sound, clear, unadulterated, uncontaminated, innocent, holy, seitsemän kuukautta.

13. Ja koko maan kansa on oleva hautaamassa, ja se on tuottava kuuluisan nimen sinä päivänä, jona Minä itseni kunnialliseksi osoitan, sanoo *n'um* **Adonay YHWHiH**.

14. Ja he eroittavat varsinaisia miehiä, jotka kautta maan kiertävät, ja niitä, jotka kiertäjien kanssa hautaavat niitä, jotka vielä ovat jääneet maan päälle, sitä puhdistaa; seitsemän kuukauden päästä he tutkivat.

15. Ja nämä kiertäjät kiertävät kautta maan, ja jos joku heistä näkee ihmisen luut, on hän sen viereen merkin rakentava *uvanah /banah*, siksi kun hautaajat sen hautaavat ”Gogin joukon laaksoon” *el-Gey hamon GoG*”. GGG.

16. Ja vieläpä yhden kaupungin nimikin on oleva Hamona. Ja niin he puhdistavat maan.

17. Ja sinä, ihmisen poika, näin sanoo **Adonay YHWH**: sano kaikenlaisille linnuille ja kaikille kedon eläimille: kokoontukaat ja tulkaat, kerääntykäätkä kaikkialta Minun teurasuhrilleni, jonka Minä teille teurastan, suurelle teuras-uhrille Israelin vuorilla, ja syökäätkä lihaa ja juokaat verta.

18. Syökäätkä sankarien lihaa ja juokaat maan ruhtinasten verta, oinaita, karitsoita ja kauriita, mullia, jotka kaikki ovat Basanin lihottamia.

19. Ja syökäätkä rasvaa ravinnoksi ja juokaat verta päihtymiseksi Minun teuras-uhristani, jonka teille teurastan.

20. Ja ravitkaat itsenne Minun pöydässäni hevosista ja ratsuista, sankareista ja kaikenlaisista sotamiehistä, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

21. Ja Minä ilmoitan kunniani pakanoissa, ja kaikki pakanat saavat nähdä tuomioni, jonka Minä toimitin, ja käteni, jonka heidän päällensä laskin.

22. Ja Israelin huone tulee tietämään, että Minä olen **YHWH Eloheyhem**, siitä päivästä asti ja aina eteenpäin.
23. Ja pakanat tulevat tietämään, että Israelin huone on pahan ~~tekonsa~~ *maaku-viy /ma'al* coverup, treacherous petollinen tähden mennyt vankeuteen, sentähden että he olivat Minulle uskottomat, ja Minä kätkin kasvoni heiltä ja annoin heidät heidän vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekan kautta.
24. Heidän saastaisuutensa *K'tum'atam /tumah* epäpuhtaus mukaan ja heidän rikostensa mukaan tein Minä heille ja peitin kasvoni heiltä.
25. Sentähden näin sanoo **Adonay YHWHiH**: nyt Minä käännän Jaakobin vankeuden ja armahdan koko Israelin huonetta ja kiivaelen pyhän nimeni puolesta.
26. Ja he saavat kantaa oman häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa, jolla he ovat uskottomat Minua kohtaan olleet, kun he nyt asuvat rauhassa omalla maallansa, jossa ei kukaan heitä peljätä,
- 27 kun Minä palautan heidät kansoista ja maakunnista ja osoitan itseni pyhäksi heissä monien pakanain silmien edessä.
28. Ja he tulevat tietämään, että Minä olen **YHWH Eloheyhem**, kun Minä ajettuani heidät vankeina pakanain sekaan, jälleen kokoan heidät omalle maallensa, enkä enää yhtään heistä sinne jällelle jätä.
29. Ja Minä en enää peitä kasvojani heiltä, koska Minä olen henkeni vuodattanut Israelin huoneen päälle, sanoo *n'um* **Adonay YHWHiH**.

40. LUKU

Vankeutemme viidentenä kolmatta vuotena vuoden alussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, neljäntenätoista vuotena sen jälkeen kun kaupunki lyötiin, aivan sinä päivänä, tuli *yad-YHWH* käsi minun päälleni ja Hän vei minut sinne.

[*'sinne' shaMah /sham* - jää arvailun varaan *'minne'* – mutta seuraava teksti puhuu 'temppeleistä', 'esikartanoista' 'vartiokammioista' ym]

2. *B'mar'ot /ma'rah* **Elohiym** näyissä vei Hän minut Israelin maahan ja laski minut alas sangen korkealle vuorelle; ja siellä etelätä kohti oli ikäänkuin rakennettu kaupunki.
3. Ja Hän vei minut sinne *shaMah /sham*, ja katso, siellä oli mies, näöltänsä vasken kaltainen, ja liinainen nuora hänen kädessänsä sekä mittariuku; ja hän seiso portissa.
4. Ja mies puhui minulle: ihmisen poika, katso silmilläsi ja kuule korvillasi ja tarkkaa sydämmelläsi kaikkea, mitä minä sinulle näytän, sillä sitä varten, että sinulle näytettäisiin, olet sinä tänne tuotu. Ilmoita kaikki, mitä nähdä saat, Israelin huoneelle.”
5. Ja katso, muuri oli ulkopuolella huonetta ylt' ympäri; ja mittariuku miehen kädessä oli kuusi kyynärää (6x30cm) kukin **kyynärän ja kämmenleveyden** arvosta (eli 6x40 = 240cm). Ja hän mittasi rakennuksen leveyden: yksi riuku = 240cm, ja korkeuden: yksi riuku = 240cm.

6. Ja hän tuli portille, jonka suunta on itään päin, ja astui sen astuimia myöten ylös. Ja hän mittasi tämän portin kynnyksen: yksi riuku leveä, siis ensimmäisen kynnyksen: yksi riuku leveä = 240cm;
7. ja joka vartiokammion: yksi riuku pitkä = 240cm ja yksi riuku leveä = 240cm, ja kammioitten väli viisi kyynärää $5 \times (30+10\text{cm}) = 2\text{m}$; ja portin kynnyksen, joka on portin esihuoneen vieressä, temppelistä päin: yksi riuku = 240cm;
9. ja mittasi portin esihuoneen: kahdeksan kyynärää = 320cm, ja sen seinäpatsaat: kaksi kyynärää = 80cm; ja tämä portin etusuoja oli temppelistä päin.
10. Ja itäpuoleisen portin vartiokammioita oli kolme tällä puolen ja kolme tuolla puolen, ja sama mitta oli niillä kolmella; ja sama mitta oli seinäpatsailla kumpaisellakin puolella.
11. Ja hän mittasi portin suun leveyden: kymmenen kyynärää, ja portin pituuden: kolmetoista kyynärää.
12. Ja reunus kammioiden edessä oli kyynärän levyinen, ja yhden kyynärän oli reunus toisellakin puolella; ja kammiot olivat kuusi kyynärää joka sivulta.
13. Ja hän mittasi portin, kammion katosta kattoon asti; viisikolmatta kyynärää leveä, ovi ovea vastaan.
14. Ja hän määräsi seinäpatsaat kuuden kymmenen (?) kyynäräisiksi . Ja seinäpatsaihin koski esikartano porttirakennuksen ympärillä.
[KR-38: ”Sitten hän otti mitan seinäpatsaista: kaksikymmentä kyynärää.”]
15. Ja tuloportin etupäästä sisimmäisen portin eteisen etupäähän oli viisikymmentä kyynärää.
16. Ja suljettuja akkunoita oli kammioissa ja niiden seinäpatsaissa portin sisäpuolella ylt’ympäri, ja samoin oli etuseinuksissa; ja akkunoita oli ylt’ympäri sisäpuolella, ja seinäpatsailla oli palmuja.
17. Ja hän vei minut ulkopuoliselle esikartanolle, ja katso, siellä oli kammioita ja kivipermanto, tehtynä ylt’ympäri esikartanon, kolmekymmentä kammioita kivipermannolla.
- 18 Ja kivipermanto oli porttien syrjässä, porttien pituuden tasalla; tämä oli alempi kivipermanto.
19. Ja hän mittasi leveyden alemman portin edustalle asti, sen ulkopuolelle, sadaksi kyynäräksi, itäpuolella ja pohjan puolella.
20. Ja se portti, jonka suunta on pohjaan päin, ulkoisella esikartanolla, senkin pituuden ja leveyden hän mittasi;
21. ja sen vartiokammiot, kolme tällä ja kolme tuolla puolella, ja sen patsaat ja sen etuseinukset. Ensimmäisen portin mitan mukaan oli sen pituus viisikymmentä kyynärää ja leveys viisikolmatta kyynärää.
22. Ja sen akkunat ja etuseinukset ja palmut olivat sen portin mitan mukaan, jonka suunta on itään päin; ja seitsemää astuinta myöten noustiin sinne ylös, ja etuseinukset oli vastapäätä niitä.
23. Ja portti sisäiselle esikartanolle oli vastapäätä tätä porttia, niin pohjoispuoleista kuin itäpuoleistakin; ja hän mittasi portista porttiin sata kyynärää.

24. Ja hän vei minut etelään päin; ja hän mittasi sen patsaat ja etuseinukset samojen mittojen mukaan.
25. Akkunoita oli siinä ja sen etuseinuksissa ylt' ympäri, samanlaisia kuin ennen mainitut akkunat olivat; viisikymmentä kyynärää oli pituus ja leveys viisi kolmatta kyynärää.
26. Ja portaisissa oli seitsemän astuinta, ja sen etuseinukset olivat vastapäätä niitä; ja palmuja oli siinä, yksi tällä ja toinen tuolla puolella patsailla.
27. Ja portti oli sisäisellä esikartanolla eteläpuolella; ja hän mittasi portista porttiin eteläpuolella sata kyynärää.
28. Ja hän vei minut sisäiselle esikartanolle eteläportin kautta ja mittasi eteläportin samojen mittojen mukaan;
29. ja sen kammiot ja sen patsaat ja sen etuseinukset samojen mittojen mukaan; ja akkunoita oli siinä ja sen etuseinuksissa ylt' ympäri; viisikymmentä kyynärää oli pituus ja leveys viisi kolmatta kyynärää.
30. Ja etuseinuksia oli ylt' ympäri viisi kolmatta kyynärää pitkiä ja viisi kyynärää leveitä.
31. Ja sen etuseinukset olivat ulkoiselle esikartanolle päin, ja palmuja oli sen patsailla; ja sen portaisissa oli kahdeksan astuinta.
32. Ja hän vei minut sisäiselle esikartanolle itään päin ja mittasi portin samojen mittojen mukaan;
33. ja sen vartiokammiot ja patsaat ja etuseinukset samojen mittojen mukaan. Ja siinä ja sen etuseinuksissa oli akkunoita ylt' ympäri; pituus oli viisikymmentä ja leveys viisikolmatta kyynärää.
34. Ja sen etuseinukset olivat ulkoiselle esikartanolle päin, ja palmuja oli sen patsailla tällä ja tuolla puolen, ja sen portaisissa oli kahdeksan astuinta.
35. Ja hän vei minut pohjan portille ja mittasi sen samojen mittojen mukaan,
36. sen kammiot ja patsaat ja etuseinukset. Ja akkunoita oli siinä ylt' ympäri; pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikolmatta kyynärää.
37. Ja sen patsaat olivat ulkoiselle esikartanolle päin, ja palmuja oli sen patsailla molemmin puolin, ja sen portaisissa kahdeksan astuinta.
38. Ja kammio ovinensa oli patsasten vieressä portin ääressä; siellä piti heidän polttouhria pesemän.
39. Ja portin etusuojassa oli kaksi pöytää tällä puolella ja kaksi pöytää tuolla puolella, että niitten päällä teurastettaisiin polttouhri ja syntiuhri ja rikosuhri.
40. Ja sen sivussa, ulkopuolella portin ovesta ylös astuvalle pohjoseen päin oli kaksi pöytää; ja portin etusuojan toisella sivulla oli kaksi pöytää.
41. Neljä pöytää tällä puolen ja neljä pöytää tuolla puolen portin sivussa, se on kahdeksan pöytää; niitten päälle pantiin uhriteuras.
42. Ja neljä pöytää oli portaan ääressä hakatuista kivistä, puolentoista kyynärän pitkiä ja puolentoista kyynärän leveitä ja kyynärän korkeita, joilla teurastettiin poltto ja teurasuhrin.
43. Ja vaaksan pituisia kaksois vaarnoja oli kiinnitetty rakennukseen ylt' ympäri; ja pöydille pantiin uhriliha.

44. Ja sisimmäisen portin ulkopuolella oli veisaajain kammiot sisäisessä esikartanossa, toinen pohjois-portin sivussa, etupuoli etelään päin, toinen taas itäisen portin sivussa, etupuoli pohjoseen päin.
45. Ja hän sanoi minulle: ”tämä kammio, jonka etupuoli on etelään päin, on temppelissä palvelevia pappeja varten.
46. Ja se kammio, jonka etupuoli on pohjoseen päin, on alttaria vartijoitsevia pappeja varten. Ne ovat Sadokin poikia, jotka Levin pojista lähestyvät **EL-YHWH**, Häntä palvelemaan.
47. Ja hän mittasi esikartanon; se oli sata kyynärää pitkä, ja sata kyynärää leveä, neliskulmainen; ja alttari seiso temppelein edessä.
48. Ja hän vei minut temppelin esihuoneeseen ja mittasi esihuoneen patsaan: viisi kyynärää tällä puolen, ja viisi kyynärää tuolla puolen, ja portin leveys kolme kyynärää tällä puolen ja kolme kyynärää tuolla puolen.
49. Esihuoneen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja leveys yksitoista kyynärää, nimittäin portaiden kohdalla, joita myöten sinne astuttiin. Ja pylväitä oli patsaiden vieressä, toinen tällä ja toinen tuolla puolen.

41. LUKU

Ja hän vei minut temppeliin ja mittasi patsaat: kuusi kyynärää leveät tältä puolen ja kuusi kyynärää leveät tuolta puolen, majan leveyden mukaan.

2. Ja oven leveys oli kymmenen kyynärää, ja oven pielekset viisi kyynärää tällä ja viisi kyynärää tuolla puolen. Ja hän mittasi sen pituuden neljäksi kymmeneksi kyynäräksi ja sen leveyden kahdeksi kymmeneksi kyynäräksi.

3. Ja hän meni sisimpään ja mittasi oven patsaan kahdeksi kyynäräksi ja oven kuudeksi kyynäräksi, ja oven leveyden seitsemäksi kyynäräksi.

4. ja mittasi sen pituuden kahdeksi kymmeneksi kyynäräksi ja sen leveyden kahdeksi kymmeneksi kyynäräksi temppeliin päin.

5. Ja hän mittasi huoneen seinän kuudeksi kyynäräksi, ja sivurakennuksen leveyden neljäksi kyynäräksi ylt’ympäri huonetta.

6. Ja sivukammioita oli, kammio kammion päällä, kolme ja kolmekymmentä kertaa; ja ne tulivat sen seinän päälle, joka huoneessa olivat sivukammioita varten ylt’ympäri, niin että ne olivat kiinnitetyt, mutta ei kuitenkaan huoneen seinään kiinnitetyt.

7. Ja sivukammiot levenivät ja muuttuivat kerroksesta kerrokseen; sillä huoneen ympärys oli kerroksesta kerrokseen temppelihuoneen ympärillä; sentähden tuli rakennus leveäksi ylhäältä; ja alakerroksesta noustiin yläkerrokseen keskikerroksen kautta.

8. Ja minä näin, että huone seisoi korotuksella ylt’ympäri; sivukammioiden perustukset olivat täyden riuvun pituus, kuusi kyynärää aina nurkkaan asti.

9. Sen seinän leveys, joka oli sivurakennuksen ulkopuolella, oli viisi kyynärää, ja samoin oli huoneeseen kuuluvan sivurakennukseen jätetty ala.
10. Ja kammioitten väli oli kaksikymmentä kyynärää leveä joka haaralta ylt' ympäri temppeleitä.
11. Ja sivurakennuksen ovi meni jätetylle alalle, toinen sivu etelään päin; ja jätetyn alan leveys oli viisi kyynärää joka taholta.
12. Ja se rakennus, joka oli eroitettun paikan etupuolella länsi puoleisella sivulla, oli seitsemänkymmenen kyynärän leveä, ja tämän rakennuksen seinä viiden kymmenen kyynärän leveä ylt' ympäri, ja sen pituus yhdeksänkymmentä kyynärää.
13. Ja hän mittasi huoneen pituuden sadaksi kyynäräksi, ja eroitettun paikan rakennuksinensa ja seininensä pituudeltaan sadaksi kyynäräksi.
14. Ja huoneen etupuolen sekä eroitettun paikan leveys itäänpäin oli sata kyynärää.
15. Ja sitten hän mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli eroitettun paikan etupuolella ja yli sen takapuolenkin, sekä sen etukäytävät molemmin puolin sadaksi kyynäräksi, ja sisäisen temppelein ja esihuoneen etusuojat,
- 16, kynnykset ja suljetut akkunat ja etukäytävät noiden kolmen rakennuksen ympärillä. Vastapäätä kynnystä oli puinen lautaus ylt' ympäri maasta akkunoihin asti; ja akkunat olivat peitetyt.
17. Oven päällystöt, sisimpään huoneeseen asti, ja ulospäin pitkin koko seinää ylt' ympäri, ulkoa ja sisällä oli kaikki mitalla määrätty.
18. Ja kerubeja ja palmupuita oli tehty, ja palmupuu oli kunkin kerubin välillä. Ja kerubilla oli kahdet kasvot;
19. ihmiskasvot palmupuuhun päin tällä puolen ja nuoren jalopeuran kasvot palmupuuhun päin tuolla puolen. Niin oli tehty yli koko huoneen ylt' ympäri.
20. Maasta oven päälliseen asti oli näitä kerubeja ja palmupuita tehty temppelein seinille.
21. Temppelein oven pielet olivat nelikulmaiset; ja pyhimmän etupuoli oli saman näköinen.
22. Alttari oli puusta, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä, ja sillä oli kulmat; ja sen pituus ja seinät olivat puusta. Ja hän sanoi minulle: ”Tämä on se pöytä, joka seisoo **YHWH** edessä.”
23. Ja kaksi ovea oli sekä temppeleihin että pyhimpään.
24. Ja ovissa oli kaksi pienempää ovea, kaksi käännettävää pientä ovea; toisessa ovessa kaksi, ja toisessa kaksi.
25. Ja temppelein oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, niinkuin niitä oli tehty seiiniinkin. Ja puinen kynnys oli esihuoneen edustalla ulkopuolella.
26. Ja suljettuja akkunoita ja palmupuita oli molemmin puolin esihuoneen sivuseinissä ja huoneen sivukammioissa ja maloissa.

42. LUKU

Ja hän vei minut ulos ulkoiselle esikartanolle, tiellä pohjaan päin, ja saattoi minut siihen kammioon, joka oli vastapäätä eroitettua paikkaa ja vastapäätä rakennusta pohjan puolella,

2. pitemmän, satakyyväräisen sivun eteen, jonka ovi oli pohjaan päin, - ja leveys oli viisikymmentä kyyvärää.

3. Vastapäätä näitä kahta kymmentä kyyvärää, jotka kuuluivat sisimpään esikartanoon, ja vastapäätä kivipermanttoa, joka kuului ulkoiseen esikartanoon, oli etukäytävä etukäytävää vastaan kolmessa kerroksessa.

4. Ja kammioitten edessä oli kulkutie, kymmenen kyyvärää leveä; sisimpään vei kyyvärän leveä tie. Ja niiden ovet olivat pohjaan päin.

5. Ja ylimmäiset kammiot olivat lyhemmät kuin rakennuksen alimmaiseta ja keskimmäiset, sillä etukäytävät ottivat niistä tilan;

6. Sillä ne olivat kolmessa kerroksessa, eikä niillä ollut patsaita, niinkuin esikartanolla oli patsaansa; sentähden oli alaa otettu pois näiltä alimmaisilta ja keskimmäisiltä.

7. Ja muuri, joka ulospäin oli kammioiden suuntaan ulkoisen esikartanon edustalla, oli viisikymmentä kyyvärää pitkä,

8. Sillä ulkoisen esikartanon kammioiden pituus oli viisikymmentä kyyvärää, ja katso, temppeliin päin oli se sata kyyvärää.

9. Ja näiden kammioiden alapuolella oli sisäänkäytävä idästä päin, kun tullaan niihin ulkoiselta esikartanolta.

10. Pitkin esikartanon muuria tiellä itään päin, vastapäätä eroitettua paikkaa ja vastapäätä rakennusta, oli kammioita,

11. - ja tie niiden edessä -; ne olivat samanlaisia kuin ne kammiot, jotka olivat pohjan puolella, niin pituutensa kuin leveytensä puolesta, sekä kaikkien uloskäytäviensä ja järjestyksensä ja oviensa puolesta.

12. Ja samanlainen, kuin näiden etelään päin olevien kammioiden ovet olivat, oli tien päässäkin oleva ovi, sen tien, joka on vastaavan muurin kohdalla itään päin, niihin tullessa.

13. Ja hän sanoi minulle: ”pohjan kammiot ja etelän kammiot, jotka ovat vastapäätä eroitettua paikkaa, ne ovat ne pyhät kammiot, joissa papit, jotka **LAYHWH** lähestyvät, tulevat syömään pyhintä; sinne he panevat pyhimmit: sekä ruoka-uhrin, että syntiuhrin ja rikosuhrin; sillä tämä paikka on pyhä.

14. Kun nämä papit palvelevat, älkööt he menkö ulos pyhäköstä ulkoiselle esikartanolle, vaan jättäkööt tänne vaatteensa, joissa he palvelusta toimittavat, sillä ne ovat pyhät, ja pukeutukoot toisiin vaatteisiin, ja niin menkööt kansan sekaan.”

15. Ja kun hän oli lopettanut sisimmän huoneen mittaukset, vei hän minut ulos sen portin tietä, jonka etupuoli oli itään päin, ja mittasi sen ylt' ympäri.

16. Hän mittasi mittariuvulla itäpuolen: viisisataa riukua ympärinsä.

17. Hän mittasi pohjois-puolen: viisisataa riukua mittariuvulla ympärinsä.

18. Eteläpuolen hän mittasi: viisisataa riukua mittariuvulla.

19. Sitten kääntyi hän länteen päin ja mittasi viisisataa ruokoa mittariuvulla.

20. Neljään ilmaan päin hän sen mittasi. Sen ympärillä oli muuri; pituus oli viisi sataa ja leveys viisi sataa, tekemään eron pyhän ja epäpyhän välillä.

43. LUKU

Ja hän johdatti minut portille, sille portille, joka on itään päin.

2. Ja katso, *K'vod Elohey* Yisrael kunnia tuli idästä päin, ja Hänen äänensä oli niinkuin suurten vesien kohina, ja maa loisti Hänen kunniastansa.

3. Ja sen näön muoto, jonka näin tullessani hävittämään kaupunkia, ja samallinen kuin se näkö, jonka näin Kebar-virran varrella. Ja minä lankesin kasvoilleni.

4. Ja **YHWH** kunnia *ukh'vod* tuli temppeliin sen portin tietä, joka on itään päin.

5. Ja henki nosti minut ja vei minut sisäiselle esikartanolle; ja katso, *kh'vod- YHWH* kunnia täytti huoneen.

6. Ja minä kuulin yhden puhuvan minulle huoneesta; ja mies seiso i vieressäni.

7. Ja Hän sanoi minulle: ihmisen poika, tämä on Minun istuimeni paikka ja jalkapöytäni sija, jossa Minä olen asuva Yis'rael'in ~~lasten~~ poikien keskellä ijankaikkisesti! Ja Israelin huone ei ole enää saastuttava Minun Pyhää Nimeäni, ei he, eikä heidän kuninkaansa, huoruuksillansa ja kukkuloillansa,

8. kun he asettivat oman kynnyksensä Minun kynnykseni viereen ja omat ovipiелensä Minun ovipieleni ääreen, niin että vaan seinä oli Minun ja heidän välillänsä; ja he saastuttivat Minun Pyhän Nimeni heidän kauhistuksillansa, joita he tekivät, ja Minä lopetin heidät vihassani.

9. Mutta nyt he siirtävät huoruutensa ja kuningastensa ruumiit kauas Minusta, ja Minä olen asuva heidän keskellänsä ijankaikkisesti.

10. Sinä, ihmisen poika, tee tiettäväksi Israelin huoneelle tämä huone, että he häpeäisivät pahoja töitänsä ja mittaisivat hyvämittaisen rakennuksen.

11. Ja jos he häpeävät *nikh'l'mu / kalam* wound, taunt, insult kaikkea, mitä he tehneet ovat, niin ilmoita heille tämän huoneen muoto *tzurat /tsuwrah* **kallio** JESHUA ja sen laitos ja sen uloskäytävät ja sisäänkäytävät ja kaikki sen muodot *tzurotay /tsuwrah* ja kaikki sen säännöt, ja kaikki sen muodot *tzurotay /tsuwrah* ja kaikki sen opetukset *w'khal Toroto /Torah*; ja kirjoita ne heidän silmäinsä eteen, että he pitäisivät mielessänsä koko sen muodon *kal-tzurato /tsuwrah* ja kaikki sen säännöt *choq* ja tekisivät ne.

12. Ja tämä on tämän huoneen laki; vuoren kukkulalla on koko sen piiri ylt'ympäri oleva kaikkein pyhintä. Katso, tämä on tämän huoneen laki.

13. Ja nämä ovat alttarin mittamäärät kyynärluvulta, kyynära ja vaaksa kyynäräksi luettuna: pohja oli kyynärän korkea, ja sen leveys yksi kyynära, ja reunus sen reunan ympärillä yksi vaaksa. Tämä on alttarin alusta.

14. Ja alustasta maaperässä alimmaiseen seinäkerrokseen oli kaksi kyynärää, ja leveys yksi kyynära; ja vähemmästä seinäkerroksesta suurempaan seinäkerrokseen asti neljä kyynärää ja kyynärän leveys.

15. Ja (*YHWH* ei ole alkuk.) ~~vuori~~ *w'hahar'el'ari'eyl* polttouhrialttari on neljä kyynärää ja (*YHWH* ei ole alkuk.) arinasta ylöspäin ne neljä sarvea *haQ'ranot/qeren* horn, cornet, ray etc.
16. Ja (*YHWH* ei ole alkuk.) arina on kaksitoista kyynärää pituudeltaan, kahdentoista kyynärän leveydellä, nelikulmainen neljältä sivultaan.
17. Ja seinäkerros on neljätoista leveä neljältä sivultaan; ja reunus sen ympärillä puolen kyynärää ja sen pohja kyynärä ympärinsä. Ja sen portaat antoivat itään päin.
18. Ja hän sanoi minulle: ihmisen poika, näin sanoo **Adonay YHWH**: nämä ovat alttarin asetukset *chuQot/chuqqah/choq* säännöt sinä päivänä, jona se tehdään, että sillä polttouhria uhrattaisii, ja verta sen päälle pirskoiteltaisiin.
19. Anna papeille, Laviläisille, jotka ovat Sadokin sukua ja Minua palvellaksensa lähestyvät Minua, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, nuori härkä syntiuhriksi,
20. ja ota sen verta ja pane sitä alttarin neljälle sarvelle ja seinäkerroksen neljälle kulmalle ja reunukselle ympärinsä, ja pyhitä se niin ja sovita se.
21. Ja ota tämä syntiuhrin härkä ja polta se temppelin määrättyllä paikalla pyhäkön ulkopuolella.
22. Ja toisena päivänä uhraa virheetön kauris syntiuhriksi; ja pyhitettäköön alttari niinkuin se härjällä pyhitettiin.
23. Kun olet pyhittämisen päättänyt, niin uhraa virheetön nuori härkä, ja virheetön oinas lampaista.
24. Ja tuota ne **YHWH** eteen; ja papit heittäkööt suolaa niiden päälle ja uhratkoot polttouhriksi **YHWH**.
25. Seitsemän päivää pitää sinun joka päivä uhraaman syntiuhri-kauriin; ja virheetön nuori härkä, sekä virheetön oinas lampaista on myös uhrattava.
26. Seitsemän päivää he alttaria sovittakoot ja sen puhdistakoot ja kätensä täyttäkööt.
27. Ja kun te olette nämä päivät päättäneet, on tapahtuva kahdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, että papit alttarilla toimittavat teidän polttouhrinne ja kiitosuhrinne; ja Minä olen teille ~~armollinen~~ *w'ratzitiy/ratsah* tyytyväinen oleva, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.

44. LUKU

Ja hän vei minut jälleen tietä pyhäkön ulkoiselle portille, joka on itään päin, ja se oli suljettu.

2. Ja **YHWH** sanoi minulle: ”tämä portti pn oleva suljettuna; ei se ole avattava eikä yksikään saa kulkea sen kautta, koska **YHWH Elohey** Yis'rael on sen kautta kulkenut, on se suljettuna oleva.

3. Ruhtinas on ruhtinaana siinä istumassa leipää syömässä **YHWH** edessä; portin esihuoneen tietä hän tulkoon ja sitä tietä hän menköönkin.

4. Ja hän vei minut pohjan portin tietä huoneen eteen, ja minä katselin, ja katso, *kh'vod*-**YHWH** kunnia täytti **YHWH** huoneen. Ja minä lankesin kasvoilleni.

5. Ja **YHWH** sanoi minulle: ihmisen poika, pane sydämmeesi ja katsele silmilläsi ja kuule korvillasi kaikki, mitä Minä sinulle puhun kaikista **YHWH** huoneen säännöistä ja kaikista sen asetuksista; ja ota vaarin huoneen sisäänkäytävistä, sekä uloskäytävistä.
6. Ja sano vastahakoiselle Israelin huoneelle: näin sanoo **Adonay YHWH**: olkoon teille jo ylönkyllä kaikista kauhistuksistanne, Israelin huone,
7. te kun saatoitte muukalaisen ~~lapsia~~ poikia, sydämmeltänsä ympärileikkaamattomia ja lihaltansa ympärileikkaamattomia, olemaan Minun Pyhäkössäni, saastuttamaan sitä, Minun huonettani, kun te uhasitte Minun leipääni, rasvaa ja verta, ja he rikkoivat Minun liittoni kaikkien teidän kauhistustenne lisäksi.
8. Ja te te ette vartijoinet Minun pyhäkköni vartiota, vaan panitte heidät teidän puolestanne vartiopalvelusta toimittamaan pyhäkössäni.
9. Näin sanoo **Adonay YHWH**: ei saa yksikään muukalainen poika, sydämmeltänsä ympärileikkaamaton ja lihaltansa ympärileikkaamaton, tulla Minun Pyhäkköni kaikista niistä muukalaisista pojista, jotka Israelin ~~lasten~~ poikien keskellä ovat.
10. Yksin Leviläisetkin, jotka poikkesivat kauas Minusta Israelin harhaellessa, kun he Minusta harhailivat epäjumaliensa jälkeen, saavat kantaa syntinsä.
11. Mutta he saavat olla Minun pyhäkössäni palvelijoina, vartijoina huoneen porteissa ja huoneen palvelijoina; heidän tulee teurastaa polttouhri ja teurasuhri kansalle, ja heidän tulee seisoa heidän edessänsä, heitä palvelemaan.
12. Sentähden että he ovat palvelleet heitä heidän epäjumaliensa edessä ja ovat olleet Israelin huoneelle viettelyksenä syntiin, sentähden olen Minä nostanut käteni heitä vastaan, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**, ja he saavat kantaa syntinsä.
13. Ja he eivät saa Minua lähestyä, pappeina Minua palvelemaan, eikä lähestyä kaikkia Minun pyhiä paikkojani, Minun kaikkein pyhintäni, vaan saavat kantaa oman häpeänsä ja kauhistuksensa, jotka he tehneet ovat.
14. Ja Minä panen heidät tämän huoneen vartiopalvelusta toimittamaan kaikissa sen palveluksissa ja kaikessa, mitä siinä tehdään.
15. Mutta leviläiset papit, Sadokin pojat, jotka toimittivat vartiopalvelusta pyhäkössäni, Israelin ~~lasten~~ poikien harhaellessa pois Minusta, ne saavat Minua lähestyä, palvelemaan Minua, ja saavat seisoa Minun kasvojeni edessä, uhraamassa Minulle rasvaa ja verta, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
16. He tulkoot Minun pyhäkköni ja lähestykööt Minun pöytäni, Minua palvelemaan ja vartiopalvelustani toimittamaan.
17. Ja niin on oleva, että heidän tulee, tultuansa sisäisen esikartanon porteille, pukea päällensä liinaiset vaatteet, eikä saa mitään villaista heidän päällensä tulla heidän palvellessa sisäisen esikartanon porteissa ja huoneessa.
18. Liinaiset päähineet olkoot heillä päässä, ja liinaiset housut olkoot heidän lanteillansa; älkööt itseänsä hikisinä vyöttäkö-
19. Ja heidän lähtiessänsä ulos ulkoiselle esikartanolle, kansan keskelle ulkoisella pihalla, riisukoot he vaatteensa, joissa ovat palvelusta tehneet, ja jättäkööt ne pyhiin kammioihin, ja pukekoot päällensä toiset vaatteet, etteivät vaatteillansa kansaa pyhittäisi.

20. Ja älkööt he päätänsä kaljuksi ajalke, älkööt myöskään laskeko hiuksiansa vapaasti kasvamaan; heidän pitää keritsemän päänsä.
21. Ja ei yksikään pappi saa viiniä juoda, mennessänsä sisäiselle esikartanolle.
22. Ja he eivät saa vaimoksensa ottaa leskeä tahi hyljättyä; vaan neitseeseen Israelin huoneen suvusta, ja lesken, joka on papilta leskeksi jäänyt, saavat he ottaa.
23. Ja opettakoot Minun kansalleni eroituksen pyhän ja epäpyhän välillä; eroituksen saastaisen ja pyhän välillä he heille tietäväksi tehkööt.
24. Ja riita-asioissa heidän tulee seisoa tuomitsemassa, Minun oikeuteni mukaan he tuomitkoot; ja Minun lakini ja asetukseni kaikkina juhlinani heidän pitää pitämän ja pyhittämän Minun sabbattini.
25. Ja ei kukaan heistä saa mennä kuolleen ihmisen tykö saastuttamaan itseänsä; ainoastaan isän ja äidin ja pojan ja tyttären ja veljen tähden, joka ei ollut miehelle naitu, saavat he saastuttaa itsensä.
26. Mutta hänen puhdistuksensa jälkeen luettakoon hänelle seitsemän päivää;
27. ja sinä päivänä, jona hän tulee pyhäkköön, sisäiseen esikartanoon palvelemaan pyhäkössä, tuokoon hän syntiuhrin puolestansa, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
28. Ja olkoon se heille perintönä, että Minä olen heidän perintönsä; ja älkäät antako heille omaisuutta Israelissa; sillä Minä olen heidän omaisuutensa.
29. Ruokauhrin ja syntiuhrin ja rikosuhrin he syökööt, ja kaikki mitä kirottua on Israelissa, se heidän omansa olkon.
30. Ja esikoiset kaikista ensimmäisistä hedelmistä, mitä lajia ovatkaan, ja kaikki ylönnyshurit, mitä lajia ovatkaan, kaikista teidän ylönnyshreistanne, olkoot pappien omat; ja esikoiset teidän leivoksistanne te papeille antakaat, että siunaus lepäisi huoneittenne päällä.
31. Älkööt papit syökö minkään linnun tahi eläimen raatoa eikä haaskaa.

45. LUKU

Ja jakaessanne maan arvalla perinnöksi, tehkää **LAYHWH** pyhä ylönnyshuri maasta; pituus olkoon viisi kolmatta tuhatta ja leveys kymmenen tuhatta; se olkoon pyhä koko piirissänsä ylt'ympäri.

2. Tulkoon siitä temppelin osaksi neliskulmainen ala, kukin sivu viisisataa, ja siihen vielä viisikymmentä kyynärää ulko-aluetta joka taholta.

3. Ja mittaa tästä alasta viiden kolmatta tuhannen pituus ja kymmenen tuhannen **elef /'eleph härkä, tuhat** leveys, ja siinä on temppeli, kaikkein pyhin, oleva.

[sana härkä/elef on jossakin voinut sekottua sanaan 'tuhat', pitää olla tarkkana]

4. Pyhä osa maasta olkoon tämä, papeille, jotka pyhäkössä palvelevat, on se tuleva niille, jotka lähestyvät palvelemaan **ET-YHWH**, ja heillä olkoon oma paikka huoneita varten ja pyhä sija temppelin tykönä.

5. Ja viidenkolmatta tuhannen pituus ja kymmenen tuhannen leveys olkoon Leviläisillä, temppelin palvelijoita varten, heille omaksi alaksensa, kahdeksi kymmeneksi asunnoksi.
6. Ja laupungin osaksi antakaat viiden tuhannen leveys ja viiden kolmatta tuhannen pituus pyhän ylönnyksmaahan ääreen; se olkoon koko Israelin maan oma.
7. Ja ruhtinaalle antakaat maata molemmin puolin pyhää ylönnyksmaata ja kaupungin alaa, vastapäätä pyhää ylönnyksmaata ja vastapäätä kaupungin alaa, länsikulmasta länteenpäin ja itäkulmasta itään päin, ja sen pituus kulkekoon pitkin yhtä sukukunnan osuutta länsirajasta itärajaan asti.
8. Se olkoon hänelle maana, omaisuutena Israelissa, eikä ruhtinaani enää saa vaivata Minun kansaani, vaan antakoot maan Israelin huoneelle, sen sukukuntain mukaan.
9. Näin sanoo **Adonay YHWH**: olkoon tämä teille kylläksi, Israelin ruhtinaat! Poistakaat vääräys ja väkivalta. Ja tehkää oikeutta ja vanhurskautta, ja älkää enää rasittako Minun kansaani, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
10. Olkoon teillä oikea vaaka ja oikea efa-vakka ja oikea bat mitta.
11. Efa ja bat olkoot yhden mittaisia, niin että bat vetää kymmenennen osan homeria ja efa kymmenennen osan homeria; homerin mukaan olkoon heidän mittamääränsä.
12. Ja sikli olkoon kaksikymmentä geraa; kaksikymmentä sikliä, viisi kolmatta sikliä, viisitoista sikliä olkoon mina teille.
13. Tämä on ylönnyks, joka teidän tulee antaa; kuudes osa efaa vehnä-homerilta ja kuudes osa efaa ohra-homerilta;
14. ja sääntö öljystä-, öljy-batista on: kymmenes osa batia koorilta, joka on kymmenen batia eli yksi homer; sillä kymmenen batia tekevät homerin;
15. Ja yksi lammas karjasta kahdelta sadalta, Israelin meheviltä laidunmailta, annettakoon ruokauhriksi ja polttouhriksi ja kiitosuhriksi, heitä sovittamaan, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
16. Koko maan kansa olkoon vaadittu tähän ylönnyksuhriin ruhtinaalle Israelissa.
17. Ja ruhtinaan velvollisuutena olkoot polttouhrit ja ruokauhrit ja juomauhrit juhlina ja uusilla kuilla ja sabbatteina, kaikkina Israelin huoneen juhla-aikoina; hän toimittakoon syntiuhrin ja ruokauhrin ja polttouhrin ja kiitosuhrin Israelin huoneen sovinnoksi.
18. Näin sanoo **Adonay YHWH**: ota ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä virheetön nuori härkä, ja puhdista pyhäkkö.
19. Ja pappi ottakoon syntiuhrin verta ja sivutkoon sillä temppelin ovipielet ja alttarin seinäkerroksen neljä kulmaa ja sisäisen esikartanon portin ovipielet.
20. Ja tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä erehtyväisen ihmisen tähden ja taitamattoman tähden, että te tämän huoneen sovittaisitte.
21. Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä olkoon teillä pääsiäinen, seitsenpäiväinen juhla; silloin happamatonta leipää syötäköön.
22. Ja ruhtinas toimittakoon sinä päivänä itse puolestansa ja koko maan kansan puolesta härkä syntiuhriksi.

23. Ja tämän juhlan seitsemänä päivänä hän toimittakoon joka päivä polttouhriksi **LAYHWH** seitsemän virheetöntä härkää ja seitsemän virheetöntä oinasta, näinä seitsemänä päivänä, ja syntiuhriksi vuohikauriin päivältä.

24. Ja ruokauhriksi hän toimittakoon efan härkää kohti ja efan oinasta kohti, ja hinin öljyä efaa kohti.

25. Juhlana seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä hän samalla tavalla seitsemänä päivänä toimittakoon syntiuhrin, polttouhrin ja ruokauhrin, niinkuin myös öljyn.

46. LUKU

Näin sanoo **Adonay YHWH**: sisäisen esikartanon portti, joka kääntyy itään päin, olkoon suljettuna kuutena työpäivänä; mutta sabbattipäivänä se avattuna olkoon, ja uuden kuun päivänä se avattuna olkoon.

2. Ja ruhtinas tulkoon ulkoapäin portin esihuoneelle ja seisahtukoon portin ovenpieleen, ja papit toimittakoot hänen polttouhrinsa ja hänen kiitosuhrinsa, ja hän rukoilkoon portin kynnyksellä ja lähteköön sitten ulos; mutta porttia ei saa sulkea ennen kuin illalla.

3. Ja maan kansa rukoilkoon saman portin suussa sabbattina ja uusillakuilla **YHWH** edessä.

4. Ja polttouhri, jonka ruhtinas tuokoot **LAYHWH**, olkoon sabbattipäivänä kuusi virheetöntä karitsaa ja yksi virheetön oinas.

5. Ja ruokauhrina olkoon efa hienoja jauhoja kaurista kohti; ja ruokauhrina karitsoita kohti hänen kätensä lahja; ja hin öljyä efaa kohti.

6. Ja uuden kuun päivänä uhrattakoon virheetön nuori härkä ja kuusi karitsaa ja oinas, kaikki virheetömiä.

7. Ja efan hän antakoon härkää kohti, ja efan oinasta kohti ruoka-uhriksi, ja karitsoita kohti minkä verran hänen kätensä antamaan ulottuu, ja hinin öljyä efaa kohti.

8. Ja kun ruhtinas tulee, tulkoon hän portin esihuoneen tietä, ja sitä tietä hän uloskin menköön.

9. Ja kun maan kansa tulee **YHWH** eteen juhlapäivänä, lähteköön se, joka pohjan portista sisään tulee, eteläportista ulos; joka eteläportista tulee, se lähteköön pohjan portista ulos; ei saa palata saman portin tietä, mistä on sisälle tultu, vaan kohdastansa on ulos lähdettävä.

10. Ja ruhtinas tulkoon heidän joukossansa, milloin he tulevat, ja kun lähtevät ulos, lähtekööt yhdessä.

11. Ja juhla- ja pyhä-päivinä olkoon ruokauhrina efa härkää kohti ja efa oinasta kohti ja karitsoita kohti mitä hänen kätensä voi antaa, ja hin öljyä efaa kohti.

12. Ja kun ruhtinas toimittaa vapaaehtoisen kiitosuhrin **LAYHWH**, avattakoon hänelle silloin portti, joka kääntyy itään päin, ja toimittakoon hän polttouhrinsa ja

kiitosuhrinsa, niinkuin hän sen sabbattipäivänä toimittaa; ja kun hän lähtee ulos, niin suljettakoon portti hänen mentyänsä.

13. Ja toimita vuoden vanha virheetön karitsa joka päivä polttouhriksi **LAYHWH**; toimita se joka aamu.

14. Ja toimita siihen ruokauhri, joka aamu kuudes osa efaa ja öljyä kolmas osa hinniä vehnäjauhon kustuttamiseksi, ruokauhriksi **LAYHWH**. Nämä olkoot ikuiset säännöt ainian.

15. Ja tehkää karitsa ja ruokauhri ja öljy joka aamu alinaikaiseksi polttouhriksi.

16. Näin sanoo **Adonay YHWH**: jos ruhtinas antaa lahjan jollekin pojistansa, on se hänen oma perintönsä, hänen poikansa se olkoon; heidän omaisuutensa se perintönä olkoon.

17. Mutta jos hän antaa lahjan perintöosastansa jollekin hänen palvelijoistansa, olkoon se tämän omana aina vapautusvuoteen asti, ja sitten tulkoon ruhtinaalle takaisin; hänen perintöosanas jääköön ainoastaan hänen poikainsa omaksi.

18. Ja ruhtinas älköön ottako kansan perintöosasta ahdistaksensa heitä pois heidän omaisuudestansa; antakoon hän omasta omaisuudestansa ~~lapsensa~~ poikansa saada heidän perintö-osansa, ettei Minun kansani hajaantuisi pois kukin omaisuudestansa.

19. Ja hän vei minut sitä sisäänkäytävää myöten, joka on portin syrjässä, niihin pyhiin kammioihin, jotka antavat pohjoista kohti ja ovat pappeja varten, ja katso siellä oli paikka niiden peräsivulla länteen päin.

20. Ja hän sanoi minulle: ”tämä on se paikka, jossa papit keittävät vikauhria ja syntiuhria, missä he leipovat ruokauhria, ettei heidän tarvitse niitä kantaa ulkoiselle esikartanolle kansan pyhittämiseksi.”

21. Ja hän vei minut ulos ulkoiselle esikartanolle ja kuljetti minut sen esikartanon neljän kulman ohitse, ja katso, jokaisessa sen esikartanon kulmassa oli oma kartanonsa.

22. Tämän esikartanon neljässä kulmassa oli suljettuja kartanoita; neljäkymmentä oli pituus ja kolmekymmentä leveys; sama mitta oli näillä neljällä kulmalla.

23. Ja muuri oli näiden ympärillä, näiden neljän ympärillä; ja keittolieteitä oli tehty muurin alle ylt' ympäri.

24. Ja hän sanoi minulle: ”nämä ovat keittuhuoneet, jossa temppelein palvelijat keittävät kansan teurasuhria.”

47. LUKU

Ja hän vei minut takaisin temppelein ovelle, ja katso, vettä juoksi temppelein kynnyksen alta itään päin, sillä temppelein etupuoli oli itään päin; ja vedet juoksivat altapäin alas, temppelein oikean puoleiselta sivulta, alttarin eteläpuolelta.

2. Ja hän vei minut ulos pohjan portin tietä ja antoi minun kiertää ulkotietä ulkoiselle portille, itään päin kääntyvän portin tietä; ja katso, vedet kuohuivat ulos sen oikealta puolelta.

3. Kun mies läksi liikkeelle itään päin, oli mittanuora hänen kädessänsä, ja hän mittasi tuhannen kyynärää, ja kuljetti minut veden läpi, vettä oli nilkkaan asti.
4. Ja hän mittasi tuhannen kyynärää, ja kuljetti minut veden läpi, vettä oli polviin asti. Ja hän mittasi tuhannen kyynärää, ja kuljetti minut; - vettä oli lanteihin asti.
5. Ja hän mittasi taas tuhannen kyynärää, niin tuli puro, jonka yli en voinut käydä; sillä vedet nousivat uima-vesiksi, puroksi, joka ei ollut ylikäytävä.
6. Ja hän sanoi minulle; ”Nythän olet sen nähnyt, ihmisen poika?” Ja hän palautti minut jälleen pitkin puron vartta.
7. Ja kun palasin, katso, puron rannalla seisoi sangen monta puuta molemmin puolin. [huom. mennessä näitä puita ei mainita/näkynyt]
8. Ja hän sanoi minulle: ”nämä vedet menevät ulos itäiseen piirikuntaan ja juoksevat alas erämaan ylitse ja tulevat mereen; ja kun ne mereen tulevat, käyvät vedet terveyttä tuottaviksi.
9. Ja on tapahtuva, että kaikki elävät olennot, joita vilisee kaikkialla, mihin vaan tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat elämään. Ja on oleva sangen paljon kaloja; sillä kun nämä vedet sinne tulevat, niin ne käyvät terveeksi; ja kaikki tulee eläväksi, minne tämä virta kulkee.
10. Ja tapahtuva on, että sen varrella seisoo kalastajia; Engedistä aina Eneglaimiin asti on kuivatuspaikkoja verkkoja varten oleva. Monenlaatuisia ovat kalat, ja niitä on sangen paljon, niinkuin suuressa meressä.
11. Sen rämeet ja suot eivät parane, ne ovat suolan valtaan jätetyt.
12. Ja tämän virran varrella, sen rannoilla molemmin puolin kasvaa keikenlaisia ruoka-puita; niiden lehdet eivät lakastu, ja niiden hedelmät eivät lopu; joka kuu ne uusia hedelmiä tekevät, sillä vedet, ne lähtevät pyhäköstä. Ja niiden hedelmät ovat ruuaksi ja lehdet lääkkeeksi.”
13. Näin sanoo **Adonay YHWH**; tämä on raja, jonka mukaan te saatte perinnöksenne jakaa tämän maan Israelin kahdelletoista sukukunnalle – Josefille kaksi osaa;
14. ja te saatte niin toinen kuin toinenkin periä sitä, sillä Minä nostan käteni antaakseni sen teidän isillenne, sentähden on tämä maa tuleva teille perinnöksi.
15. Ja tämä on maan raja: pohjan puolella, suuresta merestä asti Hetlonin tietä Sedadaan saakka:
16. Hamat, Berota, Sibraim, joka on Haaranin rajalla.
17. Ja rajana merestä päin olkoon Hasar-Enon Damaskon rajalla; ja pohjoisessa pohjaan päin olkoon Hamat rajana. Tämä on pohjainen sivu.
18. Ja itäisellä sivulla Hauranin ja Damaskon ja Gileadin välillä ja Israelin maan välillä on Jordan; pohjoisella rajalla itäiseen mereen saakka te mitatkaat. Tämä on itäinen sivu.
19. Ja päivän puoleinen sivu etelään päin olkoon: Tamarista Kades’iin Riitavesille asti, puroon päin aina suureen mereen asti. Tämä on eteläinen sivu, päivän puoleen päin.
20. Ja läntisenä sivuna on suuri meri etelärajalla siihen asti, missä Hamat’in kohdalle tullaan. Tämä on läntinen sivu.

21. Ja jakakaat itsellenne tämä maa Israelin sukukuntain mukaan.
22. Ja on tapahtuva, että te jaatte sen itsellenne ja seassanne oleville muukalaisille, jotka ovat lapsia teidän keskellänne synnyttäneet; ja nämä olkoot teille niikuin oman maan ~~lapsia~~ poikia Israelin ~~lasten~~ poikien joukossa; teidän kanssanne saavat he perintöä Israelin sukukuntain keskellä.
23. Ja niin on oleva, että siinä sukukunnassa, missä muukalainen oleksii, siellä te hänelle perintöosansa antakaat, sanoo *n'um Adonay YHWH*.

48. LUKU

Ja nämä ovat sukukuntien nimet: pohjan ääristä Hetlonin tien vieritse Hamatiin asti ja Hasar-Enoniin Damaskon rajalla – pohjaan päin Hamatin vieressä olkoon niin idän kuin merenkin puoli Danin osana.

2. Ja Danin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Asserin osa.
3. Ja Asserin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Manassen osa.
4. Ja Naftalin rajalla itäsivulla aina länsisivulle asti olkoon Manassen osa.
5. Ja Manassen rajalla itäsivulta aina länsisivulle asti olkoon Efraimin osa.
6. Ja Efraimin rajalla itäsivulta aina länsisivulle asti olkoon Rubenin osa.
7. Ja Rubenin rajalla itäsivulta aina länsisivulle asti olkoon Juudan osa.
8. Ja Juudan rajalla itäsivulta aina länsisivulle asti olkoon se ylönnyksmaa, jonka teidän tulee antaa ylönnyksuhrin maaksi, viisikolmatta tuhatta riukua leveä ja yhtä pitkä kuin jokainen sukukunta-osa on itäsivulla länsisivulle asti, ja temppeli on oleva sen keskellä.
9. Se ylönnyks-maa, jonka teidän tulee antaa YHWH ylönnyksuhrimaaksi, sen pituus olkoon viisikolmatta tuhatta ja leveys kymmenen tuhatta.
10. Ja papeille on pyhä ylönnyksmaa oleva: pohjaan päin viisikolmatta tuhatta, ja länteen päin on sen leveys kymmenen tuhatta, ja itään päin on leveys kymmenen tuhatta, ja etelään päin on pituus viisi kolmatta tuhatta. Ja YHWH temppeli olkoon sen keskellä.
11. Tämä olkoon papeille, sille, joka pyhitetty on Sadokin pojista, jotka ovat Minulle vartiopalvelusta toimittaneet ja eivät ole harhailleet Israelin ~~lasten~~ poikien harhaillessa niinkuin Leviläiset harhailivat.
12. Ja tulkoon heille ylönnyksosansa maan ylönnyksuhrista, kaikkein pyhin osa Leviläisten rajan vieressä.
13. Ja Leviläiset saakoot pitkin pappien rajaa viisi kolmatta tuhatta pituudelle ja kymmenen tuhatta leveydelle; koko pituus olkoon viisi kolmatta tuhatta ja leveys kymmenen tuhatta.
14. Ja siitä eivät saa myödä eikä vaihettaa, eikä esikko-maata muille siirtää; sillä se on YHWH pyhä.

15. Ja ne viisi tuhatta, jotka leveydeltä jällelle jäävät pitkin näitä viisi kolmatta tuhatta, ovat yhteistä maata kaupungille asuinpaikaksi ja alueeksi; ja kaupunki on sen keskellä oleva.
16. Ja nämä ovat sen määrät: pohjoissivu neljä tuhatta viisisataa, ja eteläsivu neljä tuhatta viisisataa, ja itäsivu neljä tuhatta viisisataa ja länsisivu neljä tuhatta viisisataa.
17. Ja olkoon kaupungille aluetta pohjaan päin kaksisataa viisikymmentä, ja etelään päin kaksisataa viisikymmentä, ja itään päin kaksisataa viisikymmentä, ja länteen päin kaksisataa viisikymmentä.
18. Ja mikä vielä jällelle jääpi pituudelta pitkin pyhää ylönnyksmaata, kymmenen tuhatta itään päin ja kymmenen tuhatta länteen päin, se olkoon pyhän ylönnyksmaan rinnalla, ja sen tulo olkoon kaupungin työväelle elatukseksi.
19. Ja tämä työväki, kaikista Israelin sukukunnista, on sitä viljelevä.
20. Koko ylönnyksmaata on oleva viisikolmatta tuhatta joka kulmalta; antakaat neljäs osa tätä pyhää ylönnyksmaata ylönnyksenä kaupungin omaisuudeksi.
21. Ja mikä jällelle jää, se olkoon ruhtinaan oma molemmin puolin pyhää ylönnyksmaata ja kaupungin omaisuutta; pitkin ylönnyksmaan viisi kolmatta tuhatta rajalle asti itään päin, ja länteen päin pitkin niitä viisi kolmatta tuhatta rajalla lännen puoleen, yhtä suuntaa sukukunta-osain kanssa, se on ruhtinaalle tuleva. Ja pyhä ylönnyksmaa ja pyhä temppeli on oleva sen keskellä.
22. Ja mitä Leviläisten omaisuudesta on ruhtinaan osan keskellä, Juudan rajan ja Benjaminin rajan välillä, se on ruhtinaalle tuleva.
23. Ja jääneet sukukunnat saavat itäsivulta aina lännen sivulle asti on Benjaminin osa.
24. Ja Benjaminin rajalla itäsivulta aina länsirajaan asti on Simeonin osa oleva.
25. Ja Simeonin rajalta itäsivulta länsirajaan asti on Isaskarin osa.
26. Ja Isaskarin rajalla itäsivulta aina länsirajaan asti on Sebulonin osa.
27. Ja Sebulonin rajalla itäsivulta aina länsirajaan asti, on Gadin osa.
28. Ja Gadin rajalla päivän puolen sivulla etelään päin on raja oleva Tamarista Kades'iin Riitavesille, purolle päin aina suureen mereen asti.
29. Tämä on se maa, jonka te saatte perinnöksi jakaa Israelin sukukunnille; ja nämä ovat heidän sukuosansa, sanoo *n'um* **Adonay YHWH**.
30. Ja nämä ovat kaupungin ääret: pohjan sivulla neljän tuhannen ja viiden sadan mitta.
31. Ja kaupungin portit olkoon Israelin sukukuntain nimien jälkeen, kolme porttia pohjaan päin: ensimmäinen Rubenin portti, toinen Juudan portti, kolmas Levin portti.
32. Ja itäsivulla neljä tuhatta ja viisi sataa, ja kolme porttia: ensimmäinen Josefin portti, toinen Benjaminin portti, ja kolmas Danin portti.
33. Ja etelän sivulla neljän tuhannen ja viiden sadan mitta, ja kolme porttia: ensimmäinen Simeonin portti, toinen Isaskarin portti, ja kolmas Sebulonin portti.
34. Länsisivulla neljä tuhatta ja viisi sataa, ja sen kolme porttia: ensimmäinen Gadin portti, toinen Asserin portti, ja kolmas Naftalin portti.
35. Ympäri mitaten on se kahdeksan toista tuhatta. Ja kaupungin nimi on siitä päivästä oleva: ”**YHWH Samma** (on tässä oleva).”

Yechezkel loppu.

Hesekiel LIITTEET:

Tämä Yechezkel -näky/ennustusten sarja on suurimmaksi osaksi vielä toteutumatta (v.2020).

Niinpä *ra ra' / OSIRIS / force / Xor* -iittain helvetilliset suunnitelmat kypsyvät YHWH säätämää loppunäytelmän tätä osaa kohti. Lue Vatikaanin satanistisen suunnitelman tekniikan toteutusta jota on koeajettu jo pitkään:

Maailmantuholaite jolla aikaansaatiin mm. Fukushiman ja kaikkien 52kpl plutonium -tehtaan (nk. voima-laitos) täystuhot, nyk. Ydinjäte-saarelle nimeltä japan. Lue linkkien dokumentit:

Koko sivusto; *psalmit-hesekiel; Halle 1928* yms
w w w jmp.sh/H4jK8mj

Ydinvoiman Likainen Totuus – abaddon yms:
w w w jumpshare.com/v/mmvcMybChE6xSkmKZVt8

Raivokkaan sen suurin takia nämät löytyvät lisäksi sieltä sun täältä. Jos löydät, kopioi heti talteen ja jaa eteenpäin-

Tomu ja Tuhkaliite, Hesekiel Luku 28

Raamatun alkusanat tulevat tästä tapahtumasta, tulimyrskyn jälkeen vallitsi autius, tyhjyys, pimeys. Maa, aika yms luotiin uudelleen by Jeshua...

Nyt tämä ex. lucifer on maata ympäröivä tulimyrskystä jäänyt tuhkakeros, 'epher, eli kuollutta mineraalimassaa, 'olento' ilman ruumista. Ihminen lankesi juoniensa kautta, heitettiin ulos paratiisista samaiselle planeetalle, ajan vangiksi. Maan tuhkaruhtinas on kateellinen sinunkin ruumistasi, halu tunkeutua mihin tahansa elävään ruumiiseen ja perversioineen häväistä ja hallita sitä.

Geneettisesti löydät 'sen' kaikessa maan materiassa, ajatusmaailmoissa, 'Tyyron ismeissä' ja esim ruohoissa, viljoissa - voi jopa 13% - piitä, tätä palanutta tuhkaansa *epher* - 'pahuusgeeniä' jota ruoassamme syömme. Maan viljaa syönyt Abraham tiesi olevansa geneettisesti saastuneen ihmiskunnan jäsen ja sanoo Jeshualle; "minä maan tarkkailuvanki; olen **"tomu ja tuhka"**. = langenneen ihmissuvun paratiisista ulosheitetty jälkeläinen. Nyt omasta syystänsä luciferin enkelijoukkojen kiusattavana, pilalle syöty YHWH kuva. Pelastuksen/Jeshuan/ehetyksen tarpeessa, paikassa missä geneettisesti läpi saastunut ihminen ei saastunutta auttamaan pysty! Likaisen puhdistamiseen ei likainen psykologia kykene, siihen tarvitaan täydellisen puhtaus, ihmisen poika, ajan ulkopuolelta, ikuisuuksien tuolta puolen – *ad 'owlam. Maksamaan lunnasrahat puolestamme.*

"Aabraham sanoi: "Katso, olen rojhennut puhua **EL-Adonay**, vaikka olen tomu **'aphar** ja tuhka **'epher**. 1Moos18

Tämän takia luciferilla on laillinen oikeus väitellä – väitellä! *Mooseksen ruumiista* – koska Mooseksen ruumiin genetiikan osa oli maasta syöty tuhka! Tuhka, 'epher' = se, itse perkele geeni. Suurin osa ihmisen ruumiista koostuu tomusta joka luomisessa määrättiin. Muotoiltiin YHWH kuvan kaltaiseksi. Mutta kun lankesivat syntiin, 'epher vei heiltä hengen, käärmeelle käsky on syödä tomua ... saastuneena heidät poistettiin YHWH läheisyydestä, puhtaasta Paratiisista.

Huomaatko miten YHWH Sanan käänöksissä, salaliitoin valhekynät ovat väärentäneet *tuhkan tomuksi?* Salaliitot, joiden sisään meidät synnytetään, josko joku meistä ottaisi vastaan rakkauden totuuteen. Salaliiton, missä tärkein asia on piilottaa Totuus ja tulevan Tuomion täytännöllisyys - meiltä vangeilta. Totuus, ettei tuomiota ihmispoloisille ole, vaan pelastus, Jeshua, joka lahjoitetaan kenelle tahansa joka nyt Häntä huutaa avukseen.

Ilman puhdistusta tuhka, uudelleen syntymistä, ihmistä ei ikinä lasketa taivaan täydellisiin puhdistiloihin. Uudestisyntymässä ihminen saa hengen, pelastuu, todella syntyy uudesti alkuperäiseen YHWH-yhteyteen. Tuhka poistettu, synty voitettu.

Juuda 9. "Mutta ei ylienkele Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rojhennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: **"Rangaiskoon sinua YHWH!"**

Kuolleena vaeltavalle, Totuutta kaihtavalle jo kuolleelle - ei ole jäljellä mitään, ainoastaan toinen kuolema - missä ilman aikaa, tyhjyys autius, pimeys, loputon tulikivijärvi. Heille Jeshua sanoo: Matt.8: "Mutta Jeshua sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleensa."

TYRO Xor – **rabbien raivokkaasti salailema maailmanmahti, salaliitto Kainista alkaen el-GOOGlen loppusotaan asti...**

[- *chiTiytam /chittiyth* terrorismin keskipiste; liekö 'tuleva Cernin' ennuste vatikaanista, se uppoaa *w'horad'Tiykh' /arad* , BAALIN palvonta on rooman uskonto, kuten v.625 kehittämänsä terroriuskonto - kts liite]

[Tyro: *Kh'zoz* pikkukivi | Mechon Mamre käännös ei tunne koko sanaa (TYRO), pelkästään kaupungin hallisija, qbible.com sis. piiloilevan väärennöksen=Xor... kenellä voisikaan olla laivaston lippuna purppura **X ? ...**

Kh'zoz : to bind, besiege, confine, enclose, cramp, hostility, adversary, treat as foe, form, fashion, delineate]

Luomiskertomus - langennut kerubi, Luku 28:

Lue myös asiaan liittyvä 1.Moos kirja.

Edenin puutkin saastuivat Evan ja Adamin lankeemuksessa, kaunis kedon sedripuu salli käärmeen luikerrella maasta oksillensa ja jutella Eevalle... Kaikki puut heitettiin helvettiin. Suurin, hyvän ja pahan teon puu jonka latva meni keskelle paratiisia (tavek-lävitse, kautta) - imien vetensä maasta, ja jonka alla kaikki iitat [force] olivat istuneet varjossaan - se hakattiin myös maan päälle palasiksi - meno muiden puiden sekaan....

Mikä onkaan siis ihmeellinen maa/linssi/taivaankansi -rakenne, jossa paratiisi on yläpuolella, ja jonne jättipuu kasvoi Libanonin kedolta taivaankannen lävitse/keskelle /*B'tokh' /tavek* sever, bisection, centre, through? Luulisi ettei nuo kaksi elementtiä liikkuisi toistensa suhteen.

Tavek: midst, middle, into, through, among, between, from among

”**Mutta käärme oli kavalin** kaikista kedon eläimistä [osasi luikerrella paratiisiin], jotka **YHWH Elohiym** oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista?'" Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on **Elohiym** sanonut: 'Älkää syökö siitä ~~alkääkä keskeko siihen tuo_on_valhetta!~~, ettette kuolisi.'" 1Moos.3

”9. Ja **YHWH Elohiym kasvatti maasta** kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle *tavek* paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon ra'rah | *ra evil* **7451 puun**.” 1Moos.2.

Kaikki edenin puut heitettiin helvettiin - niin saastunut se paikka oli. ja erityisesti: Ja **YHWH Elohiym kasvatti maasta** kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle *tavek* paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon ra'rah | *ra evil* **7451 puun**.” 1Moos.2.

Kun aatami ei vahtinut, Eeva pääsi livahtamaan juttusille ra'n eli oksalla istuvan käärmeen kanssa . Peli oli mennyttä, Eevalla ei ole kapasiteettia tämmöttiin. Semminkin, kun Eeva valehteli vastauksessaan... Syynsä oli koulutuksessakin: Aatamille oli asiat kerrottu, muttei jakanut näitä Eevalle.

Läpi raamatun saa tämä ra ra kyykyttää/seuloa meitä polosia - YHWH sallimana! Miten tärkeää onkaan oppia vastustamaan ja ajamaan se/ne ulos Jeshuan veren kautta. Puhua voi ääneen tahi äänettä, keskusteluun ei – *ehdottomasti ei!* - tule ruveta. Vain SANAA. Tämä pelkästään siksi että oppisimme sotimaan! prklettä ei rukoilla - vaan käsketään. Nainenhan ei tätä usko, ja pysyy kiusattuna vaikka rukouskokkooksessa.

Huom. Jos käärme olisi puhunut Aatamille, Aatami olisi potkassut sitä, ja sanonut jotta "*turpa kii, puhuva käärme!*". Siksi käärmeellä ei ollut muuta keinoa kuin odottaa eevaa. Sama menetelmä toistuu aina - se luuseri kun ei osaa luoda mittään uutta. Kädet ja jalatkin puuttuu.

Tuom. 3:2:2. ”Hän YHWH jätti ne [VIHOLLISET] ainoastaan sitä varten, että israelilaisten sukupolvet [Pyhät] saisivat kokea sotaa, Hänen opettaessaan heitä sotimaan, kuitenkin ainoastaan niitä, jotka eivät ennen olleet sotaa kokeneet.

Mutta nyt, YHWH omat ovat kuin uimaan menossa olevia poliiseja, jotka eivät tahdo käskyjä, velvotteitaan, täyttää -> *kirottuja*. Kuin poliiseja jotka eivät estä rikoksia, eivät viitsi kättänsä kohottaa - siinähan voi univormu tärveltyä!

Jer.48:10. Kirottu olkoon se, joka YHWH työn laiskasti tekee, kirottu olkoon se, joka pidättää miekkansa [Jeshuan] verestä. (huom. sotalain voimassa ollessa, se ei täytä sotamiehen tehtäviä)

Hae erään ennustuksen /etelän valtakunnan rauniopyramidien kuvat & tiedot, kirjoita hakukoneelle:
”Kushite kingdom pyramids”

Yechezekel /Hesekiel, ra' rah 7451 jakeet:

Yechezekel 5:16
Yechezekel 5:17
Yechezekel 6:9
Yechezekel 6:10
Yechezekel 6:11
Yechezekel 7:5
Yechezekel 7:24
Yechezekel 8:9
Yechezekel 11:2
Yechezekel 13:22
Yechezekel 14:15
Yechezekel 14:21
Yechezekel 14:22
Yechezekel 16:23
Yechezekel 16:57
Yechezekel 20:43
Yechezekel 20:44
Yechezekel 30:12
Yechezekel 33:11
Yechezekel 34:25
Yechezekel 36:31
Yechezekel 38:10

Yechezekel liitteiden loppu.

DANIEL

Daniel 1.

Profetta Daniel

1. LUKU

Jojakimin, Juudan kuninkaan hallituksen kolmantena vuotena tuli Nebukadnesar, Babelin kuningas Jerusalemiin ja piiritti sen.

2. **'Adonay** antoi hänen käsiinsä Jojakimin, Juudan kuninkaan ja osan *veyt-Ha'Elohiym* huoneen astioita, ja hän vei ne Sinearin maalle jumalansa **'Elohiym** huoneeseen, ja asetti ne astiat jumalansa **Elohiym** tavara-huoneeseen.

3. Ja kuningas käski ylimmäisen hoviherransa, Aspinaan, viemään Israelin pojista sekä kuninkaallisesta suvusta että ylhäisimmistä,

4. aivan virheettömiä poikia, kauniin näköisiä, älykkäitä kaikkeen viisauteen, käsittäväisiä ja taitavia ymmärtämään, sekä kelvolliset palvelemaan kuninkaan hovissa; ja niille piti hänen opettaman Kaldealaisten kirjallisuutta ja kieltä.

5. Ja kuningas määräsi heille jokapäiväisen ylläpidon kuninkaan ruuasta ja siitä viinistä jota hän itse joi; ja he olivat kasvatettavat kolme vuotta, ja näiden kuluttua tulisivat he kuninkaan palvelukseen.

6. Ja niiden joukossa oli Juudan ~~lapsia~~ poikia: Daniel, Hananja, Misael ja Asarja.

7. Ja hoviherrojen päällikkö antoi heille nimet, ja pani Danielille nimen Beltsatsar, ja Hananjalle Sadrak, ja Misaelille Mesak ja Asarjalle Abed-Nego.

8. Ja Daniel päätti sydämessänsä ettei hän saastuttaisi itseänsä kuninkaan ruuilla ja viinillä jota hän joi, ja rukoili hoviherrojen päällikköä, ettei hänen tarvitsisi itseänsä saastuttaa.

9. Ja **Ha'Elohiym** antoi Danielin saada hoviherrojen päällikön armon ja suosion.

10. Ja hoviherrojen päällikkö sanoi Danielille: minä pelkään herrani kuningasta joka määräsi teidän ruokanne ja juomanne; sillä miksi pitäisi hänen näkemän teidän kasvonne ikäistenne nuorukaisten kasvoja laihemmiksi, ja te saattaisitte minut kuoleman rikokseen kuninkaan edessä?

11. Mutta Daniel sanoi sille ruokain tarkastajalle, jonka hoviherrojen päällikkö oli asettanut Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan yli:

12. Koettelepa palvelijoitasi kymmenen päivää, ja annettakoon meille vihanneksia syödäksemme ja vettä juodaksemme.

13. Ja katsottakoon sinun edessäsi meidän näkömme ja niiden nuorukaisten näkö, jotka syövät kuninkaan ruokaa, ja niinkuin sitten näet, tee palvelijoillesi.

14. Ja hän kuuli heitä tässä asiassa ja koetteli heitä kymmenen päivää.

15. Ja kymmenen päivän perästä huomattiin heidän muotonsa kauniimmaksi kuin kaikkien niiden nuorukaisten, jotka söivät kuninkaan ruokaa.

16. Ja niin jätti ruokalan tarkastaja pois heidän ruokamääränsä ja viinijuomansa ja antoi heille vihanneksia syödä.

17. Ja näille neljälle nuorukaiselle antoi **Ha'Elohiym** taitoa ja ymmärrystä kaikissa kirjoituksissa ja viisaudessa;; ja Daniel ymmärsi kaikenlaisia näkyjä ja unia.

18. Ja niiden päivän kuluttua, joiden jälkeen kuningas oli käsenyt tuoda heidät esiin, vei hoviherrojen päällikkö heidät Nebukadnesarin eteen.

19. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heistä kaikista löytynyt Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan vertaista; ja he tulivat kuninkaan palvelijoiksi.

20. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa joista kuningas heiltä kyseli, huomasi hän heidät kymmenen kertaa taitavammaksi kuin kaikki kirjanoppineet ja noidat koko hänen valtakunnassansa.

21. Ja Daniel oli siellä kuningas Koreksen ensimmäiseen vuoteen asti.

2. LUKU

Nebukadnesarin hallituksen toisena vuotena näki Nebukadnesar unia, ja hänen henkensä tuli levottomaksi niin että hän heräsi.

Nebukadnesar -vaiko- Nebukadnesar -vaiko- n'vukhad'neTZar -vaiko- Naevucaone'xxar??

2. Ja kuningas käski kutsua kirjanoppineet ja tietäjät ja noidat ja kaldealaiset sanomaan kuninkaalle hänen unensa. Ja he tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen.

3. Ja kuningas sanoi heille: minä näin unen, josta minä peljästyin ja tahtoisin mielelläni tietää mikä se uni oli.

4. Silloin sanoivat Kaldealaiset kuninkaalle Aramean kielellä: kuningas eläköön iankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.

5. Kuningas vastasi ja sanoi Kaldealaisille: sanani on järkähtämätön: jos ette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin te kappaleiksi hakataan ja teidän huoneenne tehdään lokaläjiksi.
6. Mutta jos te ilmoitatte minulle unen ja sen selityksen, niin te saatte lahjoja, antimia ja suuren kunnian minulta; sentähden ilmoittakaat minulle uni ja sen selitys.
7. He vastasivat toisen kerran ja sanoivat: kuningas sanokoon unen palvelijoillensa, niin me ilmoitamme sen selityksen.
8. Kuningas vastasi ja sanoi: totisesti minä huomeen teidän kuluttavan aikaa, koska huomaatte että sanani on järkähtämätön.
9. Sillä jos ette ilmoita minulle unta, niin tuomio käy teidän ylitsenne; sillä valheellista ja turmiollista puhetta olette keskenänne päättäneet puhua minun edessäni, kunnes aika muuttuisi. Sentähden sanokaat minulle uni, niin minä tiedän teidän voivan ilmoittaa minulle sen selityksen.
10. Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: ei ole sitä ihmistä maan päällä joka voisi ilmoittaa asian; niin ei ole myöskään kukaan suuri ja voimallinen kuningas vaatinut tämänkaltaista asiaa keltäkään kirjanoppineelta, tietäjältä tahi kaldealaiselta.
11. Sillä asia jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketään toista joka sitä ilmoittaisi kuninkaan edessä, kuin jumalat, joiden asunto ei ole ihmisten keskellä.
12. Tästä kuningas vihastui ja kiihastui kovin, ja käski tappaa kaikki Babelin viisaat.
13. Ja käsky annettiin, että viisaat piti tapettaman, ja Danielia ja hänen ystäviänsä haettiin myös tapettaviksi.
14. Silloin vastasi Daniel ymmärryksellä ja taidolla Ariokia, kuninkaan henkivartijan päällikköä, joka oli lähtenyt tappamaan Babelin viisaita.
15. Hän vastasi ja sanoi Ariokille, kuninkaan valtamiehille: minkätähden niin ankara tuomio on tullut kuninkaalta. Silloin antoi Ariok Danielin tietää asian.
16. Niin meni Daniel sisään ja rukoili kuningasta, että hänelle annettaisiin aikaa saadaksensa ilmoittaa kuninkaalle selityksen.
17. Sitten meni Daniel pois kotiinsa, ja ilmoitti ystävil lensä Danielille, Hananjalle, Misaelille ja Asarjalle asian,
18. että he armoa rukoilisivat **Jumalalta taivaan** - tämän salaisen asian tähden, ettei Danielia ja hänen ystäviänsä muiden Babelin viisasten kanssa tapettaisi.

w'rachamiyn l'miv'e min-qodam 'ElaH Sh'MaYa

sääliä etsisivät edessä Jumalan Taivaan

19. Silloin se salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllä näyssä. Niin Daniel kiitti *Barikh Le'ElaH sh'maYa*.
20. Daniel lausui ja sanoi: *lehewe sh'meH Diy-'Elaha* - olkoon Jumalan Nimi kiitetty ijankaikkisesta ijankaikkiseen! sillä Hänen on viisaus ja väkevyys.
21. Hän muuttaa ajat ja hetket, panee kuninkaat viralta ja asettaa kuninkaat virkaan; Hän antaa viisauden viisaille ja ymmärryksen niille jotka taitoa ymmärtävät.

22. Hän tuo syvät ja salaiset asiat ilmi; Hän tietää mitä pimeässä on, ja valkeus *Unhiyra /Nahiyr* asuu Hänen tykönänsä.

- tykönänsä: *share* loosen, abide, begin | *Pael*: begin, open, | *Ithpael*: to be loosened.

23. '**ElaH** *avahatiy* Sinua, minun isäni Jumala, minä kiitän ja ylistän, että annoit minulle viisautta ja voimaa ja nyt annoit minun tietää mitä me sinulta rukoilimme! sillä sinä ilmoitit meille kuninkaan asian.

24. Sentähden meni Daniel Ariokin tykö, jonka kuningas oli käsenyt tappaa Babelin viisaat; hän meni ja sanoi hänelle näin: älä tapa Babelin viisaita; vie minut kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan kuninkaalle selityksen.

25. Silloin vei Ariok Danielin kiireesti kuninkaan eteen ja sanoi hänelle näin: minä olen löytänyt yhden miehen Juudan siirtokunnan ~~lapsista~~ ben_1123 poika, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen.

26. Kuningas vastasi ja sanoi Danielille joka kutsuttiin Bel tsa tsar: voitko sinä ilmoittaa minulle unen jonka minä näin, ja sen slityksen?

27. Daniel vastasi kuninkaan edessä ja sanoi: salaisuutta, jota kuningas vaatii, sitä ei viisaat, lumoojat, kirjanoppineet eikä tähtien tutkijat voi ilmoittaa kuninkaalle.

28. Mutta Jumala on taivaassa - *B'ram iytaY* '**ElaH** *Bish'maYa Gale* - joka voi ilmoittaa salaisuudet: ja Hän on ilmoittanut kuningas Nebukadnesarille, mitä on tapahtuva tulevaisina aikoina. Tämä on se uni ja näky jonka vuoteellasi näit:

29. Sinussa, kuningas, nousi vuoteellasi ajatuksia, mitä olisi tapahtuva tämän jälkeen; ja Hän, joka salaisuudet ilmi tuopi, ilmoittai sinulle mitä on tapahtuva.

30. Ja tämä salaisuus ei ole minulle ilmi tuotu jonkun viisauden kautta, joka olisi suurempi minussa kuin muissa ihmisissä, vaan senähden että selitys ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä saisit tietää sydämmesi ajatukset.

31. Sinä kuningas näit, ja katso, siinä oli suuri kuva; tämä kuva oli iso ja sen kirkkaus erinomainen; se seiso i sinun edessäsi ja oli näöltänsä hirvuisen.

32. Sen kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja lanteet vaskea,

33. sen sääret rautaa, sen jalat osaksi rautaa ja osaksi savea.

34. Sinä katselit, siksikun kivilohkesi ilman käsittä, ja löi kuvan jalvoja jotka olivat rautaa ja savea ja murensi ne.

35. Silloin murennettiin samassa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta ja ne olivat kuin akanat suviriihessä, ja tuuli vei ne pois, eikä niille yhtään sijaa löydetty. Ja kivi joka kuvan murensi, tuli suureksi vuoreksi ja täytti koko maan.

36. Tämä oli uni, ja sen slityksenkin tahdomme sanoa kuninkaan edessä.

37. Sinä kuningas olet kuningasten kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut valtakunnan, vallan, voiman ja kunnian; *melekh' mal'khaYa Diy* '**ElaH** *sh'maYa*

38. ja missä vaan on asumassa ihmisten ~~lapsia~~ ben_1123 poika, kedon eläimiä ja taivaan lintuja, on Hän ne antanut sinun käteesi ja on pannut sinut kaikkien näiden haltijaksi; sinä olet tuo kultainen pää.

39. Ja sinun jälkeesi nousee toinen sinua halvempi valtakunta; ja sitten kolmas valtakunta vaskesta, joka hallitsee koko maan.

40. Ja neljäs valtakunta on kova niinkuin rauta; niinkuin rauta murentaa ja särkee kaikki, niin se on raudan tavoin kaikki nämä särkev ja rikkova.
41. Mutta kun jalat ja varpaat osaksi valajan savesta ja osaksi raudasta, on se oleva jaettu valtakunta; raudan vahvuutta on siinä kuitenkin oleva, koska näit raudan olevan sekoitetun savipaloihin.
42. Ja kun jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa ja osaksi savea, on se valtakunta osaksi oleva vahva ja osaksi heikko.
43. Ja koska näit raudan savella sekoitetuksi, niin tulevat he sekaantuneeksi ihmisen siemenellä, mutta eivät pysy kiinni toinen toisessansa, niinkuin ei rautakaan sekaannu saven kanssa.
44. Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan **'ElaH sh'maYa** valmistava valtakunnan, joka ei ijankaikkisuudessa kukistu eikä sen hallitusta jätetä toiselle kansalle. Se on murentava ja lopettava kaikki nämä valtakunnat, mutta on itse pysyvä ijankaikkisesti;
45. sillä sinä näit kiven lohkeavan vuoresta ilman käsittä ja murentavan raudan, vasken, saven, hopean ja kullan. **'ElaH rav** suuri Jumala on näin ilmoittanut kuninkaalle mitä tämän jälkeen on tapahtuva; ja uni on tosi, ja luotettava sen selitys.
46. Silloin lankesi kuningas Nebukadnessar kasvoillensa ja kumarsi Danielia, ja käski tehdä hänelle ruokauhria ja suitsutusta.
47. Kuningas vastasi Danielia ja sanoi: totisesti *hu 'ElaHakhon 'ElaH 'ElaHiyn Umare mal'khiyn* teidän Jumalanne, Hän on jumalien Jumala ja Herra kuningasten, ja salaisuutten ilmoittaja **w'Galeh /Galah Jeshua**, koska osait ilmituoda tämän salaisuuden.
48. Sitten korotti kuningas Danielin ja antoi hänelle monta suurta lahjaa ja pani hänet koko Babelin maakunnan herraksi ja päämieheksi kaikille Babelin viisaille.
49. Ja Daniel rukoili kuningasta, ja hän pani Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Babelin maakunnan hallitukseen; ja Daniel oli kuninkaan kartanossa.

3. LUKU

Kuningas Nebukadnesar teetti kuvan kullasta; sen korkeus oli kuusikymmentä kyynärää, sen leveys kuusi kyynärää. Sen hän pystytti Duran laaksoon Babelin maakunnassa.

2. Ja kuningas Nebukadnesar lähetti kokoomaan satrapit , maaherrat, päälliköt, ylituomarit, aarteiden hoitajat, lakimiehet, tuomarit ja kaikki maan virkamiehet, että tulisivat sen kuvan vihkiäisille, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt.

3. Silloin kokoontuivat satrapit, maaherrat, päälliköt, ylituomarit, aarteiden hoitajat, lakimiehet, tuomarit ja kaikki maan virkamiehet, sen kuvan vihkiäisille, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt; ja he asettuivat sen kuvan eteen, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt.

4. Ja ilmoittaja huusi kovalla äänellä: teille käsketään te kansat, sukukunnat ja kielet:
5. Kun kuulette torvien, huilujen, harppujen, kanteleitten, paslittarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, silloin langetkaat maahan ja kumartakaat sitä kultaista kuvaa, jonka kuningas Nebukadnesar on pystyttänyt.
5. Ja joka ei lankea maahan ja kumarra, se samalla hetkellä palavaan tulipätsiin heitetään.
6. Sentähden samalla hetkellä kun kaikki kansat kuulivat torven, huilujen, harppujen, kanteleitten, paslittarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, lankesivat kaikki kansat, sukukunnat ja kielet kumartamaan sitä kultaista kuvaa, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt.
8. Mutta kohta sillä ajallaastui Kaldealaisia miehiä esiin syyttämään Juudalaisia.
9. He rupesivat puhumaan ja sanoivat kuningas Nebukadnesarille: kuningas eläköön ijankaikkisesti!
10. Sinä kuningas olet antanut käskyn, että kaikki ihmiset jotka kuulevat torvien, huilujen, harppujen, kanteleitten, paslittarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, langetkoot maahan ja kumartakoot kultaista kuvaa;
11. ja se joka ei lankeaisi maahan ja kumartaisi, heitettäisiin palavaan tulipätsiin.
12. Täällä on nyt Juudan miehiä, jotka olet pannut Babelin maakunnan hallitukseen: Sadraki, Mesak ja Abednego. Nämä miehet eivät huoli sinusta, kuningas, eivätkä kumarra sitä kultaista kuvaa, jonka sinä olet pystyttänyt.
13. Sillon käski Nebukadnesar vihassa ja kiivaudessa, että Sadrak, Mesak ja Abednego tuotaisiin esiin. Niin nämä miehet vietiin kuninkaan eteen.
14. Nebukadnesar puhui heille ja sanoi: tahallanneko te Sadrak, Mesak ja Abednego ette palvele minun jumalaani, sitä kultaista kuvaa, jonka minä olen pystyttänyt?
15. Nyt, jos olettevalmiit kun kuulette torvien, huilujen, harppujen, kanteleitten, paslittarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, niin langetkaat maahan kumartamaan sitä kultaista kuvaa jonka olen tehnyt; mutta jos ette kumarra, niin te samalla hetkellä heitetään palavaan tulipätsiin; ja kuka on se **'Elah** joka pelastaa teitä minun kädestäni?
16. Niin Sadrak, Mesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: o Nebukadnesar! Ei meidän tarvitse tähän mitään sinulle vastata.
17. **'Elahana** jota me palvelemme, voi meitä pelastaa; palavasta tulipätsistä ja sinun kädestäsi, kuningas, on Hän pelastava.
18. Ja jos ei, niin olkoon sinulle kuningas tietävä ettemme palvele sinun **LElahyikh'** emmekä kumarra sitä kultaista kuvaa, jonka olet pystyttänyt.
19. Silloin Nebukadnesar tuli täyteen kiivautta ja hänen kasvojensa muoto muuttui Sadrakia, Mesakia ja Abednegoa vastaan. Hän puhui ja käski kuumentaa pätsin seitsemän kertaa enemmän kuin sitä oli nähty tarpeelliseksi kuumentaa.
- 20 Ja hän käski väkevien miesten sotajoukosta sitomaan Sadrakia, Mesakia ja Abednegoa ja heittämään heidät palavaan pätsiin.
21. Silloin ne miehet sidottiin paitoinensa, takkinensa, vaippoinensa ja muine vaatteinensa ja heitettiin palavaan tulipätsiin.

22. Sentähden että kuninkaan käsky oli kova ja pätsi oli kovin kuumennettu, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka kantoivat ylös Sadrakin, Mesakin ja Abednegon.
23. Mutta ne kolme miestä Sadrak, Mesak ja Abednego putosivat sidottuina palavaan tulipätsiin.
24. Silloin kuningas Nebukadnesar hämmästyti ja nousi kiireesti, puhui ja sanoi neuvonantajillensa: emmekö tuleen heittäneet kolme sidottua miestä? He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: aivan niin, kuningas!
25. Hän vastasi ja sanoi: katso minä näen neljä miestä vapaasti kävelevän tulen keskellä, eikä heille ole mitään vahinkoa tapahtunut, ja neljäs on näöltänsä niinkuin **L'var-'Elahiyn Jeshua** Jumalan Poika.
26. Silloin lähestyi Nebukadnesar palavan pätsin suuta, puhui ja sanoi: Sadrak, Mesak ja Abednego, **Diy-'Elaha iLaya** te Korkeimman Jumalan palvelijat, lähtekää ulos ja tulkaat tänne! Silloin läksivät Sadrak, Mesak ja Abednego ulos tulen keskeltä.
27. Ja satrapit, maaherrat, päälliköt ja kuninkaan neuvonantajat tulivat kokoon; he katselivat näitä miehiä ja näkivät ettei tulella ollut mitään voimaa heidän ruumiitansa vastaan, ei heidän päänsä hivuksetkaan palaneet eikä heidän paitansa muuttuneet eikä tulen käryäkään heihin tullut.
28. Silloin Nebukadnesar rupesi puhumaan ja sanoi: *Briykh* **'Elahahon** siunattu olkoon Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Jumala joka lähetti enkelinsä ja vapahti palvelijansa, jotka turvasivat Häneen ja rikkoivat kuninkaan käskyn ja antoivat ruumiinsa alttiiksi, etteivät palvelisi eikä kumartaisi yhtään *l'khal-'ElaH*, paitsi heidän **L'Elahahon!**
29. Ja minun säätämäni käsky on, että kaikissa kansoissa, sukukunnissa ja kielissä se, joka puhuu paha *shalah* Sadrakin, Mesakin ja Abednegon *al* **'Elahahon**, hakattakoon kappaleiksi ja hänen huoneensa tehtäköön lokaläjäksi, sentähden ettei ole muuta *iytay* /*iythay* jumalaa **'Elah**, joka voipi *Diy-yiKul* /*Yakel* pelastaa *l'haTZalah* /*Natsal* **Jeshua** niinkuin tämä.
30. Sitten antoi kuningas Sadrakille, Mesakille ja Abednegolle suuren vallan Babelin maakunnassa.

-
31. Kuningas Nebukadnesar kaikille kansoille, sukukunnille ja kielille, jotka asuvat koko maan päällä: teille olkoon paljon ~~rauhaa~~ *yis'Ge* /*saga'* (ch.) menestystä!
32. Ne merkit ja ihmeet, jotka **'Elaha iLaya** (ch.) Korkein Jumala on minulle tehnyt, ne minä katson hyväksi ilmoittaa. (ch. = chaldee, eli Kaldean kielellä)
33. Hänen merkkinsä, kuinka suuret ne ovatkaan! ja Hänen ihmeensä, kuinka voimalliset! Hänen valtakuntansa on ijankaikkinen valtakunta, ja Hänen valtansa pysyy suvusta sukuun.
(alkutekstissä viimeiset kolme jaetta puuttuvat tästä luvusta, ne ovat seuraavan luvun alussa)

4. LUKU

Huomaa muuttuneet jaenumerot KJV verraten. (huom. ch. = chaldee, eli Kaldean kielellä)

Minä Nebukadnessar elin rauhassa huoneessani ja onnellisena linnassani.

2. Minä näin unen, ja se minua peloitti; ajatukset vuoteellani ja pääni näyt peloittivat minua.

3. Ja minä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Babelin viisaat ilmoittamaan minulle unen selityksen.

4. Silloin tulivat kirjanoppineet, lumoojat, Kaldealaiset ja tähtien tutkijat, ja minä kerroin unen heille, mutta sen selitystä eivät he voineet minulle ilmoittaa.

5. Viimein tuli eteeni Daniel, jonka, nimi on minun **'Elahiy** (ch.) mukaan Beltsatsar, ja jossa on pyhain jumalain **'Elahiyn** /'Elahh (ch.) henki; ja minä kerroin hänelle unen:

6. Beltsatsar, sinä ~~kirjanoppineiden~~ magician *Chartoum* (ch.) päämies, josta tiedän että pyhain jumalain **'Elahiyn** /'Elahh (ch.) henki on sinussa, eikä mikään salaisuus ole sinulle vaikea, sano näyt unessani, jonka olen nähnyt ja sen selitys.

7. Ja nämä olivat pääni näyt vuoteellani: minä näin, ja katso , puu seiso keskellä maata ja sen korkeus oli suuri.

8. Se puu suureni ja vahvistui ja sen korkeus ulottui taivaaseen, ja se näkyi kaiken maan ääreen.

9. Sen lehdet olivat kauniit ja sen hedelmät suuret, ja siinä oli elatusta kaikille; sen alla löysivät kedon eläimet varjon ja sen oksilla asuivat taivaan linnut ja siitä elätti kaikki liha itsensä.

10. (13.) Minä näin pääni näyssä vuoteellani, ja katso, pyhä vartija *iy*r angel (ch.) tuli alas taivaasta.

11. Hän huusi voimallisesti ja sanoi näin: hakatkaat puu poikki ja karsikaat sen oksat ja riipikäätsen lehdet ja hajoittakaat sen hedelmät; paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta!

12. Kuitenkin jättäkäätsen juurten ranko maahan, mutta rautaisissa ja vaskisissa kahleissa hän kedon ruohossa ja taivaan kasteessa kastukoon, ja eläinten kanssa saakoon hän maan ruohosta osansa.

13. Hänen inhimillinen sydämmensä on muuttuva, ja eläimen sydän on hänelle annettava; kunnes seitsemän aikaa häneltä kuluu.

14. Vartijain *iy*r angel (ch.) neuvossa on tämä päätetty ja pyhain julistusta on tämä asia, sitä varten että elävät tietäisivät **iLaya** (ch.) Ylimmäisen vallitsevan ihmisen valtakunnat ja antavan ne, kelle hän tahtoo, ja alhaisimman ihmisistä siihen ylöntävän.

15. (18.) Tämän unen näin minä, kuningas Nebukadnesar, ja sinä Beltsatsar, sano minulle sen selitys, koska kaikki valtakuntani viisaat eivät taitaneet ilmoittaa minulle sen selitystä; vaan sinä voit, sillä sinussa on pyhimmän jumalain **'Elahiyn** (ch.) henki.

16. Silloin hämmästyti Daniel, jonka nimi on Beltsatsar, hetkeksi aikaa ja hänen ajatuksensa peljättivät häntä. Mutta kuningas puhui ja sanoi: Beltsatsar, älköön uni ja sen selitys sinua peljättäkö. Beltsatsar vastasi ja sanoi: herrani, se uni olkoon vihamiehillesi ja sen selitys vihollisillesi!

17. Puu jonka näit suurenevan ja vahvistuvan ja korkeutensa ulottuvan taivaaseen ja näkyvän yli kaiken maan,
18. jonka lehdet olivat kauniit ja hedelmät suuret ja jossa oli elatusta kaikille ja jonka alla kedon eläimet asuivat, ja jonka oksilla taivaan linnut istuivat,
19. - se olet sinä, herra kuningas, joka olet suureksi ja voimalliseksi tullut ja suuruutesi ulottuu taivaaseen ja valtasi maan ääreen.
20. (23.) Ja että kuningas näki pyhän vartijan *iyra* angel (ch.) astuvan alas taivaasta ja sanovan: hakatkaa puu ja turmelkaat se, kuitenkin jättäkää sen juurten ranko maahan, mutta rauta ja vaskikahleisiin; kedon ruohossa hän kastukoon ja kedon eläinten kanssa hän saakoon osansa, kunnes seitsemän aikaa häneltä on kulunut.-
21. tämä on sen selitys, kuningas, ja se on **ug'zerat iLaya** (ch.) Ylimmäisen Päätös degree, joka kohtaa minun herraani kuningasta:
22. Sinä ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten kanssa on asunosi oleva, ja ruohoa annetaan sinulle, niinkuin härjille syötäväksi, ja taivaan kasteesta olet kastuva, ja seitsemän aikaa kuluu sinulta, kunnes ymmärrät **iLaya** (ch.) Ylimmäisen hallitsevan ihmisten valtakuntaa ja antavan sen kenelle Hän tahtoo.
23. Mutta että käskettiin jättää juurten ranko puusta, - valtakuntasi on sinulle taas nouseva siitä asti, kun olet ymmärtänyt että valta on taivaan *sh'maYa*.
24. Sentähden, kuningas, kelvatkoon minun neuvoni sinulle, ja heitä pois syntisi vanhurskaudessa ja pahat tekosi vaivaisia armahtamalla, jos kenties onnellasi on oleva kestäväisyys.
25. (28.) Tämä kaikki kohtasi kuningas Nebukadnessaria.
26. Kahdentoista kuukauden kuluttua, ollessansa kävelemässä kuninkaallisessa linnassa Babelissa,
27. puhui kuningas ja sanoi: eikö tämä ole se suuri Babel, jonka minä olen rakentanut voimani väellä kuninkaalliseksi huoneekseni ja kunniani ylistykseksi?
28. Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun ääni tuli taivaasta: sinulle, kuningas Nebukadnesar, sanotaan: valtakunta otetaan sinulta pois!
29. Ja sinä ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten kanssa on asunosi oleva, ja sinulle annetaan ruohoa niinkuin härjille syötäväksi, ja seitsemän aikaa kuluu sinulta kunnes ymmärrät **iLaya** (ch.) Ylimmäisen hallitsevan *B'malkhut* (ch.) ihmisten valtakuntaa ja antavan sen kenelle Hän tahtoo.
30. (33.) Samalla hetkellä täytettiin se sana kuningas Nebukadnesarissa, ja hän ajettiin pois ihmisten joukosta ja söi ruohoa niinkuin härjät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta kunnes hänen hiuksensa kasvoivat suuriksi niinkuin kotkan höyhenet ja hänen kyntensä niinkuin lintujen kynnet.
31. Mutta näiden päivien lopulla nostin minä, Nebukadnessar, silmäni taivaaseen päin, ja ymmärrykseni palasi minuun jälleen, ja minä kiitin **iLaya** (ch.) Ylimmäistä, ja minä ylistin ja kunnioitin Häntä, joka elää ijankaikkisesti *al'ma* (ch.), jonka valta on ijankaikkinen valta ja Hänen valtakuntansa pysyy suvusta sukuun.
32. Ja kaikki maan asukkaat ovat Hänen rinnallaan tyhjän vertaiset, ja Hän tekee miten tahtoo, taivaan joukolle ja maan asukkaille, eikä ole sitä joka estäisi Hänen kättänsä, ja sanoisi: mitä teet?

33. Siihen aikaan palasi ymmärrykseni minuun ja valtakuntani kunniaksi palasi loisteeni ja kauneuteni minulle; ja nevojani ja ylimykseni etsivät minua ja minä pantiin jälleen valtakuntaani ja erinomainen suuruus lisättiin minulle.

34. (37.) Nyt minä, Nebukadnessar, kiitän ja ylistän ja kunnioitan **I'Melekh sh'maYa** taivaan kuningasta, sillä **kaikki Hänen työnsä ovat Totuus ja Hänen tiensä Oikeus**, ja hän voipi ylpeydessä vaeltavia nöyryyttää.

(...sitten Nebukadnessar kuolee 'iltapäivällä ilman mainintaa', ja sijaansa astuu poikansa Belsatsar. Nimeä ei pidä sotkea *Daniel/Beltsatsar'iin*)

5. LUKU

Kuningas Belsatsar teki suuret pidot tuhannelle ylimyksellensä ja joi viiniä näitten tuhanten kanssa.

2. Kun Belsatsar oli viinistä juopunut, käski hän tuoda ne kulta- ja hopea-astiat jotka hänen isänsä Nebukadnessaar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, että niistä joisi kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja jalkavaimonsa.

3. Niin tuotiin ne kultaiset astiat, jotka olivat otetut *Diy-veyt 'Elaha* (ch.) huoneen pyhäköstä Jerusalemissa, ja niistä joi kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja jalkavaimonsa. (huom. ch. = chaldee, eli Kaldean kielellä).

4. He joivat viiniä ja ylistivät kutaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä **L'Elahey** (ch.) .

5. Sillä hetkellä ilmestyivät ihmisen käden sormet ja kirjoittivat vastapäätä kynttiläjalkaa kuninkaan linnan valkeaksi sivutulle seinälle; ja kuningas näki sen käden joka kirjoitti.

6. Silloin muuttuivat kuninkaan kasvot, ja hänen ajatuksensa peljättivät häntä ja hänen lanteittensa nivelet hervottuivat ja hänen polvensa vapisivat.

7. Ja kuningas huusi äänekkäästi, että lumoojat, Kaldealaiset ja tähtien tutkijat tuotaisiian. Ja kuningas puhui ja sanoi Babelin viisaille; se ihminen joka lukee tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, puetetaan purppuralla ja saa kultakäädyt kaulaansa ja on kolmantena valtakunnassa hallitseva.

8. Silloin tulivat kaikki kuninkaan viisaat, mutta eivät taitaneet kirjoitusta lukea eikä sen selitystä kuninkaalle ilmoittaa.

9. Niin kuningas Belsatsar kovin peljästy ja hänen kasvonsa muuttuivat; ja hänen ylimyksensä hämmästyivät.

10. Silloin kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen tähden pitohuoneeseen, Kuninkaan äiti puhui ja sanoi: kuningas eläköön ijankaikkisesti! Älkööt ajatuksesi sinua peljättäkö älköötka kasvosi muuttuko!

11. Valtakunnassas on mies, jossa pyhain jumalain **'Elahin** (ch.) henki on; ja isäsi päivinä oli valistus *nahiury /nahiy* illumination, ymmärrys ja viisaus hänessä löydetty, ja kuningas Nebukadnessar, sinun isäsi korotti hänet kirjanoppineiden, lumoojain, Kaldealaisten ja tähtien tutkijain päämieheksi, sinun isäsi, kuningas.

12. sentähden että erinomainen henki ja tieto ja ymmärrys selittämään unia ja arvaamaan arvoituksia ja salaisia asioita ilmoittamaan havaittiin hänessä, Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Bel_tsa_tsar. Siis kutsuttakoon nyt Daniel; hän on ilmoittava selityksen.
13. Silloin tuotiin Daniel kuninkaan eteen. Kuningas puhui ja sanoi Danielille: oletko Daniel Juudalaisten vankien ~~lapsia~~ ^{ben_1123} poika, jotka kuningas, minun isäni toi Juudasta?
14. Minä olen sinusta kuullut, että jumalain henki on sinussa, ja että myös valistusta *nahiury /nahiy* illumination, ymmärrystä ja erinomaista viisautta on sinussa havaittu.
15. Ja nyt ovat viisaat ja lumoojat tuodut minun eteeni lukemaan tämän kirjoituksen ja ilmoittamaan minulle sen selityksen; mutta he eivät taitaneet sen selitystä ilmoittaa.
16. Mutta minä olen kuullut sinusta, että voit antaa selityksiä ja salatuista asioista ilmoittaa. Jos nyt voit lukea tuon kirjoituksen ja ilmoittaa sen selityksen, puetaan sinä purppuralla ja saat kultakäädyt kaulaasi ja olet kolmantena valtakunnassa hallitseva.
17. Silloin vastasi Daniel ja sanoi kuninkaan edessä: olkoot lahjasi itselläsi ja anna antimesi toiselle! kuitenkin luen minä kirjoituksen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle selityksen.
18. Sinä kuningas! **'Elaha iLaya** (*ch.*) Korkein Jumala oli antanut isälles Nebukadnesarille valtakunnan, voiman, kunnian ja jalouden;
19. ja sen voiman tähden jonka hän oli hänelle antanut, vapisivat kaikki kansat, sukukunnat ja kielet ja pelkäsivät häntä; kenenkä hän tahtoi, tappoi hän, kenenkä hän tahtoi, jätti hän elämään; kenenkä hän tahtoi, korotti hän, kenenkä hän tahtoi, alensi hän.
20. Mutta kun hänen sydämensä paisui ja hänen henkensä paatui ylpeyteen, sysättiin hän alas valtakuntansa istuimelta, ja hänen kunniansa otettiin häneltä.
21. Ja hän ajettiin pois ihmisten ~~lasten~~ ^{ben_1123} joukosta, ja hänen sydämensä tuli eläinten kaltaiseksi ja metsäaasien kanssa oli hänen asuntonsa, ruohoa annettiin hänelle syötäväksi, ja taivaan kasteesta kastui hänen ruumiinsa, kunnes hän ymmärsi **'Elaha iLaya** (*ch.*) vallitsevan ihmisten valtakuntaa ja asettavan sen yli kenen Hän tahtoo.
22. Mutta sinä, hänen poikansa Belsatsar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tämän kaiken tiesit;
23. vaan *w'al Mare-sh'Maya* (*ch.*) Herra Taivaan ylitse olet korottanut itses, ja Hänen huoneensa astiat ovat sinun etees tuodut, ja sinä ja ylimyksesi ja puolisosi ja jalkavaimosi olette juoneet viiniä niistä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kultaisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia **w'l'Elahey** (*ch.*), jotka eivät näe eikä kuule eikä tunne, mutta sitä **w'l'Elaha** (*ch.*) Jumalaa jonka kädessä hengityksesi on ja kaikki sinun tiesi, Häntä et ole kunnioittanut.
24. Sentähden lähetettiin Hänen tyköönsä tämä käsi ja tämä kirjoitus piirrettiin.
25. Ja tämä on se kirjoitus, joka on piirretty: MENE, MENE, TEKEL UFARSIN (luettu, luettu, punnittu ja jaettu), *ufar'siyn /parac* (*ch.*)
26. Tämä on sanan selitys:

Luettu M'ne /mene': **'Elah** on lukenut valtakuntasi ja on sen lopettanut.

27. Punnittu T'qal /taqal: sinä olet vaakalla punnittu ja liian keviäksi havaittu. (aivan köykäiseksi löydetty Piplial 776)

28. Jaettu P'res /parac: valtakuntasi on jaettu ja annettu Mediläisille ja Persialaisille.

29. Silloin käski Belsatsar, ja he pukivat Danielin purppuraan ja panivat kultakäädyt hänen kaulaansa ja julistivat hänet kolmanneksi hallitsijaksi valtakunnassa.

30. Samana yönä murhattiin Belsatsar, Kaldealaisten kuningas.

31. Ja Darius, Mediläinen sai valtakunnan lähes 62v vanhana.

6. LUKU

Ja Darius näki hyväksi asettaa valtakuntansa yli satakaksikymmentä maaherraa, jotta sellaisia olisi koko hänen valtakunnassansa,

2. ja näiden yli kolme päämiestä, joista Daniel oli yksi, että maaherrat tekisivät hänelle tiliä, ettei kuninkaalle tulisi vahinkoa.

3. Mutta Daniel oli etevämpi muita päämiehiä ja maaherroja, koska korkea *Ya'Tiyra / Yattiyir* henki oli hänessä; ja kuningas aikoi asettaa hänet yli koko valtakunnan.

4. Niin päämiehet ja maaherrat etsivät löytääksensä syytä Danielissa valtakunnan puolesta; mutta he eivät voineet löytää yhtään syytä eikä rikosta, koska hän oli uskollinen, ettei mitään vikaa tahi rikosta hänessä löydetty.

5. Silloin sanoivat miehet: emme löydä tässä Danielissa yhtään rikosta, jos emme hänestä sitä löydä hänen *B'dat 'ElaheH* Jumalansa Laista.

6. Niin ne päämiehet ja maaherrat kiirehtivät kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: kuningas Darius eläköön iankaikkisesti!

7. Kaikki valtakuntasi päämiehet, ruhtinaat, maaherrat, neuvokset ja valtamiehet ovat neuvotelleet että kuningas antaisi säännön ja vahvistaisi kiellon, että jokainen joka rukoilee jonkun rukouksen yhdeltäkään jumalalta *vau min-Kal-'Elah* tahi ihmiseltä kolmeen kymmeneen päivään, paitsi sinulta kuningas, se heitettäköön jalopeurain luolaan.

8. Sentähden kuningas! säädä kielto ja kirjoita kirjoitus jota ei saa muuttaa, Meedialaisten ja Persialaisten lain mukaan, jota ei kumota.

9. Sentähden kirjoitti kuningas Darius sen kirjoituksen ja kiellon.

10. Mutta kun Daniel sai tietää sen kirjoituksen kirjoitetuksi, meni hän ylös huoneeseensa, jonka yläsalin ikkunat olivat avoinna Jerusalemiin päin, ja lankesi kolme kertaa päivässä polvillensa ja rukoili ja kiitti **'ElaheH** Jumalaansa, niinkuin hänellä tapansa oli ennekin tehdä.

11. Silloin ne miehet kiiruhtivat ja löysivät Danielin rukoilevan ja avuksensa huutavan **'ElaheH**.

12. Sitten he astuivat edes ja puhuivat kuninkaan edessä kuninkaan kiellosta: etkö ole kirjoittanut kieltoa, että jokainen ihminen joka kolmeen kymmeneen päivään rukoilee jotakin joltakin jumalalta tahi ihmiseltä, paitsi sinulta kuningas, on heitettävä

jalopeurain luolaan? Kuningas vastasi ja sanoi: se asia pysyy vahvana Mediläisten ja Persialaisten lain mukaan, jota ei kumota.

13. Silloin he vastasivat ja sanoivat kuninkaan edessä: Daniel, joka on Juudan vankien ~~lapsia~~ ^{ben_1123} poika, ei huoli sinusta kuningas, eikä siitä kiellosta, jonka olet kirjoittanut, vaan kolme kertaa päivässä rukoilee hän rukoustansa.

14. Silloin kuningas kuultuansa tämän puheen, tuli siitä sangen murheelliseksi ja piti mielessänsä Danielin, miten hänet vapahtaisi; ja aina auringon laskemiseen asti hän huolehti kuinka hänet pelastaisi.

15. Niin ne miehet kiiruhtivat kuninkaan eteen ja sanoivat hänelle: tiedä kuningas että Mediläisten ja Persialaisten laki on, ettei saa muuttaa yhtään sääntöä eikä käskyä, jonka kuningas on vahvistanut.

16. Silloin käski kuningas, ja Daniel tuotiin ja heitettiin jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui ja sanoi Danielille: sinun Jumalasi jota lakkaamatta palvelet, Hän vapahtakoon sinut!

17. Ja kivi tuotiin ja pantiin luolan suulle, ja kuningas lukitsi sen sinetillänsä ja ylimystensä sinetillä, ettei mitään Danielin suhteen muutettaisi.

18. Sitten meni kuningas linnaansa ja vietti yön syömättä eikä antanut tuoda mitään vaimoja tykönsä ja hänen unensa pakeni hänestä.

19. Sitten nousi kuningas aamun koittaessa ja meni kiireellä jalopeurain luolalle.

20. Ja lähestyesssänsä luolaa, huusi hän Danielille surullisella äänellä. Kuningas puhui ja sanoi Danielille: Daniel, elävän Jumalan palvelija *aved 'Elaha chaYa 'Elahakh'*! onko se jota lakkaamatta palvelet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?

21. Silloin Daniel puhui kuninkaan kanssa sanoen: kuningas eläköön ijankaikkisesti!

22. **'Elahiy** on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain suun, eikä ne ole minua vahingoittaneet, sentähden että minä olen Hänen edessänsä viattomaksi havaittu; enkä minä sinunkaan edessäsi kuningas ole mitään rikoksia tehnyt.

23. Silloin kuningas suuresti ihastui ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja Daniel otettiin ylös luolasta, eikä mitään haavaa hänessä havaittu; sillä hän oli **B'ElahēH** turvannut.

24. Ja kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää ne jalopeurain luolaan, heidät, heidän ~~lapsensa~~ ^{ben_1123} poika ja vaimonsa; ja he eivät ehtineet luolan pohjaan ennekuin jalopeurat hyökkäsivät heidän päällensä ja murensivat kaikki heidän luunsa.

25. Sitte kirjoitti kuningas Darius kaikille kansoille, sukukunnille ja kielille jotka asuvat kaiken maan päällä: teille olkoon paljo ~~rauhaa~~ ^{sh'lam'khon} menestystä!

26. Minä annan täten käskyn, että hallitukseni koko valtakunnassa tulee vavista ja peljätä Danielin **'ElahēH**, sillä Hän on elävä **'Elaha Chaya** ja pysyy ijankaikkisesti, eikä Hänen valtakuntansa häviä, vaan hänen valtansa pysyy loppuun asti.

27. Hän vapahtaa ja pelastaa **Natsal Jeshua** ja tekee tunnustähtiä ja ihmeitä taivaissa **Bish'MaYa** ja maan päällä. Hän on pelastanut Danielin jalopeurain kynsistä.

28. Ja Daniel menestyi Darion hallitessa ja Kores Persialaisen hallitessa.

7. LUKU

Babelin kuninkaan Belsatsarin ensimmäisenä vuotena näki Daniel unen ja päänsä näkyjä vuoteellansa. Silloin hän kirjoitti unen ja kertoi asian pääkohdat.

2. Daniel aloitti ja sanoi: minä näin näyssä yöllä, ja katso, neljä taivaan tuulta rajusi suurella merellä.

3. Ja neljä suurta petoa nousi merestä, toinen erilainen kuin toinen.

4. Ensimmäinen oli niinkuin jalopeura, ja sillä oli kotkan siivet. Minä katselin siksi kun sen siivet revittiin pois ja se nostettiin maasta ja asetettiin jaloillensa kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.

5. Ja katso, sen jälkeinen toinen peto oli karhun muotoinen, ja se kohosi yhdelle syrjälle ja kolme kylkiluuta oli sen suussa hammasten välissä; ja näin sanottiin sille: nouse, syö paljon lihaa!

6. Tämän jälkeen näin minä, ja katso, toinen pardin muotoinen, ja sillä oli neljä linnun siipeä *GaPiyn /gaph* myös selän_kaari seljässänsä, ja neljä **päättä** johtajaa 7217 chief, sum oli sillä pedolla, ja sille annettiin valta.

7. Senjälkeen näin minä yön näyissä ja katso neljäs peto oli peljättävä ja väkevä ja erittäin voimallinen ja sillä oli suuret rautaiset hampaat; ja se söi ja murensi ja tähteet se tallasi jaloillansa. Ja se oli toisellainen kuin kaikki edelliset pedot ja sillä oli kymmenen sarvea *w'qar'nayin /qeren* 7162 sarvi tai sarvi/sofarin *ääni.

8. Minä tarkkasin sarvia ja katso, toinen pieni sarvi puhkesi niiden keskeltä, ja kolme edellistä sarvea revittiin sen edestä pois, ja katso, sillä sarvella oli silmät niinkuin ihmisen silmät ja suu, joka röyhkeitä puhui.

9. Minä katselin siksikuin istuimet pantiin ja ijältänsä vanha istui; Hänen vaatteensa oli valkea niinkuin lumi ja Hänen päänsä hivukset niinkuin puhdas villa; Hänen istuimensa oli tulen liekkiä ja sen pyörät palavaa tulta.

10. Tulivirta virtaili ja kävi ulos Hänen edestänsä; tuhannen tuhatta palveli Häntä ja kymmenen tuhannen kymmenen tuhatta seisoi Hänen edessänsä. Oikeus asettui istumaan ja kirjat avattiin.

11. Minä katselin silloin niiden suurten sanain äänen * tähden, jotka se sarvi puhui, minä katselin, siksi kun peto tapettiin ja heitettiin palavaan tuleen.

12. Ja muittenkin petojen valta otettiin pois, sillä elämän pituus oli heille ajaksi ja hetkeksi annettu.

13. Minä näin yö-näyssä, ja katso taivaan pilvien *sh'maYa* kanssa tuli ihmisen Pojan *'Enash* muotoinen *K'var* ja Hän lähenei ijältänsä Vanhaa ja vietiin Hänen eteensä.

14. ja Hänellet annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, sukukunnat ja kielet palvelivat Häntä: Hänen valtansa on ijankaikkinen valta joka ei lopu, ja Hänen valtakuntaansa ei hävitetä.

15. Minä Daniel, hämmästyin sitä hengessäni, ja pääni näyt peljättivät minua.

16. Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin varmaa tietoa häneltä kaikesta tästä. Ja hän puhui minulle ja ilmoitti asian selityksen:

17. Nämä neljä suurta petoa ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.

18. Mutta korkeimman pyhät omistavat valtakunnan ja pitävät valtakunnan ijankaikkisesti, ja ijankaikkisesta ijankaikkiseen.
19. Sitten tahdoin saada varman tidon neljännestä pedosta, joka oli toisellinen kuin kaikki muut, erittäin hirmuinen, jonka hampaat olivat raudasta ja kynnet vaskesta, joka söi, murensi ja tallasi tähteet jaloillansa;
20. Ja kymmenestä sarvesta sen päästä ja siitä toisesta joka puhkesi, jonka edestä kolme putosi; ja sillä sarvella oli silmät ja röyhkeitä puhuva suu, ja se oli muodoltansa vertaisiaan suurempi.
21. Minä katselin, miten tämä sarvi soti pyhiä vastaan ja voitti heitä,
22. siksi kun ijältään vanha tuli ja oikeus toimitettiin Korkeimman pyhille, ja aika tuli ja pyhät omistivat valtakunnan.
23. Näin sanoi Hän: neljäs peto on neljäs valtakunta maan päällä, joka on toisellinen kuin kaikki valtakunnat; ja se on syöpä koko maan ja sitä tallaava ja murentava.
24. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta jotka nousevat siitä valtakunnasta; ja toinen on nouseva heidän jälkeensä ja hän on oleva toisellinen kuin ne edelliset ja on alentava kolme kuningasta.
25. Ja hän puhuu sanoja **'Elyoniyn /'Elyown** Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä; ja hän aikoo muuttaa ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käsiinsä ajaksi ja ajoiksi ja puoleksi ajaksi.
26. Mutta oikeus asettuu istumaan, ja hänen valtansa otetaan pois, ja se lopetetaan ja peräti hävitetään.
27. Ja valtakunta, valta ja kaiken taivaan *Kal-Sh'maYa* alla olevien valtakuntien voima annetaan **'Elyon** Korkeimman pyhain kansalle; Hänen* valtakuntansa on ijankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja kuulevat Häntä*.
28. Tähän loppui puhe. Mutta minä, Daniel, olin sangen murheellinen ajatuksissani, ja muotoni muuttui; ja minä kätkin puheen sydämissäni. *Morsian

8. LUKU

Kuningas Belsatsarin hallituksen kolmantena vuotena näin minä, Daniel, näyn, sen näyn jälkeen joka ennen ilmestyi minulle.

2. Ja minä näin näyssä, ja tapahtui minun nähdessäni, että olin Susanin linnassa, joka on Elamin maakunnassa: ja minä olin näyssä olevinani Ulain virran varrella.
3. Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso, oinas seiso i virran edessä ja sillä oli kaksi sarvea; ne sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi ja se korkeampi kohosi myöhemmin.
4. Minä näin oinaan puskevan länteen, pohjaan ja etelään päin, eikä yksikään eläin voinut seisoa sen edessä, eikä kukaan pelastunut sen käsistä, vaan se teki mitä tahtoi ja tuli suureksi.
5. Ja minä tarkkasin, ja katso, kauris tuli päivän laskun puolelta koko maan ylitse eikä maata koskettanut; ja kauriilla oli jalo *revelation (silma tai) sarvi silmiensä välissä.

[Lännestä maata koskettamatta, silmä /ääni - kuin kaikenvalloittanut hollywoodTV...]

6. Ja se tuli kaksisarvisen oinaan tykö, jonka näin virran varrella seisovan, ja juoksi sitä vastaan vihansa väellä.

7. Ja minä näin sen saapuvan oinaan viereen, ja se kiukustui sitä vastaan ja puski oinasta ja särki sen molemmat sarvet; ja oinaassa ei ollut voimaa seisomaan sen edessä, vaan se heitti sen maahan ja tallasi sitä; ja ei kenkään voinut pelastaa oinasta sen kädestä.

8. Ja kauris tuli sangen suureksi. Vaan kun se voimistui, särkyi sen suuri sarvi ja neljä jaloa *revelation (silma nousi sen sijaan, neljää taivaan tuulta kohden.

9. Ja yhdestä niistä läksi ulos pieni sarvi, ja se suureni kovin etelään päin ja itään päin ja ihanaan maahan päin.

SARVI 7161: horn, strength, flask/oil_container, horn_music, horn_projections, light_rays, hill

10. Ja se suureni aina taivaan sotajoukkoon **Tsaba haSHamayim** asti ja heitti osan siitä joukosta ja taivaan tähdistä maahan ja tallasi ne.

11. Ja se kasvoi suureksi sotajoukon päämieheen *sar haTZava* prince of **Tsaba Jeshua** asti, ja otti häneltä pois jokapäiväisen uhrin, ja Hänen pyhyytensä paikka heitettiin pois.

12. Senkaltainen voima oli hänelle annettu jokapäiväistä uhria vastaanriksen tähden. Ja se sarvi heittää Totuuden maahan, ja toimittaa ja menestyy. [rooma]

13. Ja minä kuulin yhden pyhän puhuvan, ja se pyhä sanoi sille puhuvalle: kuinka kauaksi käy näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksestä, että pyhäkkö ja sotajoukko annetaan tallattavaksi?

14. Ja hän sanoi minulle: kahdeksi tuhanneksi ja kolmeksi sadaksi illaksi ja aamuksi; sitten pyhäkkö pannaan jälleen oikeaan tilaansa.

15. Ja tapahtui, kun minä Daniel näin sen näyn, ja pyysin sitä ymmärtääkseni, niin katso, edessäni seisoj miehen muotoinen.

16. Ja minä kuulin ihmisen äänen Ulain keskellä, ja se huusi ja sanoi: Gabriel, selitä tälle se näky!

17. Ja hän tuli aivan liki minua; ja Hänen tullessansa peljästyin minä ja lankesin kasvoilleni. Ja Hän sanoi minulle: tarkkaa ihmisen poika! sillä näky koskee lopun aikaa.

18. Ja kun Hän puhutteli minua, vaivuin minä kasvoilleni maahan; mutta Hän rupesi minuun ja asetti minut seisomaan.

19. Ja hän sanoi: katso minä ilmoitan sinulle, mikä on tapahtuva vihan lopulla; sillä se koskee lopun aikaa.

20. Se kaksisarvinen oinas, jonka näit, on Median ja Persian kuninkaat.

21. Ja se karvainen kauris on Kreikan kuningas; ja se suuri sarvi, joka oli sen silmien välissä, se on ensimmäinen kuningas.

"kreikankielen väärennöksen kautta vuonna 325 konstantinuksen verovallan, sorron alle asetettu kristi-rooman karvainen kauristestamenti"

22. Ja että se särkyi ja neljä nousi sen sijaan: neljä valtakuntaa on nouseva kansasta mutta ei niin voimallista kuin hän.

23. Ja heidän valtakuntansa lopulla, kun pahantekijät *pasha* täyttävät määränsä, nousee rohkea ja juonikas kuningas.

pahantekijät: *haPosh'iyim /pasha - viittaus rooman v.625 Portugalin Fatimassa kehittämään islamiin*

24. Ja hän on voimallinen, vaan ei omasta voimastansa; ja ihmeellisesti hän hävittää ja menestyy ja toimittaa; ja hän hävittää voimalliset ja pyhän kansan.

25. Ja kavaluutensa kautta menestyy hänen petoksensa, ja hän paisuu sydämessänsä ja äkkiarvaamatta hän monta hävittää. Ja hän nousee ruhtinasten ruhtinasta (Jeshua) vastaan; mutta ilman kädettä hänet muserretaan.

26. Ja näky illasta ja aamusta on tosi; mutta sinä, salaa tämä näky, sillä se koskee kaukaisia päiviä!

27. Mutta minä, Daniel, raukesin ja sairastin päiväkausia. Sitten nousin ja toimitin kuninkaan palvelusta; ja olin hämmästyneet siitä näystä, eikä kukaan sitä ymmärtänyt.

9. LUKU

Darius, Ahasveroksen pojan, ensimmäisenä vuotena, joka oli Mediläistä sukua ja oli tullut kuninkaaksi Kaldealaisten valtakunnan yli -

2. hänen hallituksensa ensimmäisenä vuotena huomasi minä, Daniel, kirjoista vuosien luvun, josta *d'var-YHWH* sana oli tapahtunut profetta Jeremialle, että Jerusalemin raunioille täytettäisiin seitsemänkymmentä vuotta.

3. Ja minä käänsin kasvoni *el-'Adonay ha-'Elohiym* etsiäkseni Häntä rukouksella ja anomisella, paastossa ja säkissä ja tuhassa *wa'epher*.

4. Ja rukoilin **LaYHWH 'Elohay** ja tunnustin ja sanoin: voi **'Adonay Ha'EL HaGadol** *w'haNora* sinä suuri ja peljättävä Jumala joka pidät liiton ja ~~armoa~~ laupeuden *w'haChesed* niille jotka sinua rakastavat ja pitävät sinun käskysi!

5. Me olemme syntiä tehneet, olleet jumalattomat ja vastahakoiset, poiketen käskyistäs ja oikeuksistas

6. Emme ole kuulleet Sinun palvelijoitas profettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme ja kaikille maan kansalle.

7. **'Adonay**, Sinun on vanhurskaus ja meidän täytyy hävetä, niinkuin tänäpäivänä käy Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille ja koko Israelille, läheisille ja kaukaisille, kaikissa maakunnissa joihin Sinä olet heidät karkoittanut heidän rikostensa tähden, jolla he ovat Sinua vastaan syntiä tehneet.

8. **YHWH**, meidän ja meidän kuninkaamme, ruhtinaamme ja isämme täytyy hävetä, koska olemme tehneet syntiä sinua vastaan.

9. **La'Adonay 'Eloheynu** on laupeus ja anteeksi-antamus; me olemme olleet Hänelle vastahakoiset,

10. emmekä kuulleet **YHWH 'Eloheynu** ääntä *lalekhet B'Torotayw* vaeltaaksemme Hänen Laissansa jotka Hän asetti meidän eteemme palvelijainsa profettain kautta.

11. Vaan koko Israel rikkoi Sinun lakisi ja poikkesi pois, eikä kuullut Sinun ääntäsi; sentähden vuodatettiin meidän päällemme se kirous ja se vala joka on kirjoitettu

B'Torat Mosheh Mooseksen, *eved-Ha'Elohiym* palvelijan Laissa, sillä me olemme tehneet syntiä Häntä vastaan.

12. Ja Hän on täyttänyt sanansa, jotka Hän oli puhunut meistä ja meidän tuomareistamme, jotka meitä tuomitsivat, ja on tuottanut päällemme niin suuren onnettomuuden *ra' rah* | *raah* 7451 , jonka kaltaista ei ole kaiken taivaan alla tapahtunut, kuin Jerusalemissa tapahtui.

13. Niinkuin on kirjoitettu **B'Torat Mosheh** Mooseksen Laissa, niin on kaikki tämä onnettomuus *ra' rah* | *Kal-haraah* 7451 päällemme tullut. Mutta me emme rukoilleet **YHWH 'Eloheynu** edessä, kääntyäksemme synneistämme ja ymmärtääksemme Sinun Totuuttasi.

14. Sentähden on **YHWH** valvonut tässä onnettomuudessa *ra' rah* | *al-haraah* 7451 ja antanut sen tulla meidän päällemme; sillä vanhurskas on **YHWH 'Eloheynu** kaikissa töissänsä joita Hän tekee; mutta me emme ole totelleet Hänen ääntänsä.

15. *W'atah 'Adonay 'Eloheynu* ja nyt Herra joka olet vienyt kansasi ulos Egyptin maalta väkevällä kädellä ja olet tehnyt itsellesi nimen, niinkuin se tänäpäivänä on, me olemme syntiä tehneet ja olleet jumalattomat!

16. **'Adonay!** Kaiken vanhurskautes mukaan, kääntyköön vihasi ja kiivautesi pois kaupungistasi Jerusalemista, Sinun pyhästä vuorestasi! Sillä meidän syntiemme tähden ja isäimme rikosten tähden on Jerusalem ja Sinun kansasi tullut häväistykseksi kaikille jotka ympärillämme ovat.

17. *W'atah sh'ma 'Eloheynu* nyt kuule palvelijasi rukous ja hänen anomuksensa ja valista kasvosi hävitetyn pyhäkkösi ylitse, **'Adonay !**

18. *HaTeh 'Elohay* kallista korvasi ja kuule, avaa silmäsi ja katsele, kuinka hävitetyt olemme, ja sitä kaupunkia jota nimitetään Sinun nimelläsi! Sillä me emme rukoile Sinua oman vanhurskaudemme tähden, vaan Sinun suuren laupeutesi tähden.

[Huom. "Sinun nimelläsi": Jeru Salem ei ole YHWH nimi! Alunperin kaupungin nimi oli Rauha, *Salem... ~~Yrushalaim~~* = perustettu_Salemiksi = founded peaceful]

19. **'Adonay sh'maah** kuule,

'Adonay s'lachah anna anteeksi,

'Adonay haqashiyvah huomaa, kuule, tee

Älä viivy - itsesi tähden, **'Elohay**, sillä Sinun kaupunkisi ja kansasi nimitetään Sinun Nimelläsi!

20. Ja vielä kun minä puhuin ja rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnin ja toin anomukseni **YHWH 'Elohay** kasvojen eteen, Pyhän vuoren tähden *al har-Qodesh 'Elohay*,

21. juuri silloin kun näin puhuin rukouksessani, niin se mies Gabreil jonka minä olin ennen nähnyt näyssä, tainnoksiin vaipuessani, tuli minun tyköni ehto-uhrin aikaan.

22. Ja hän neuvoi minua ja puhutteli minua ja sanoi: Daniel, nyt olen minä lähtenyt neuvomaan sinua ymmärrykseen.

23. Sinun anomustesi alussa läksi Sana ulos, ja minä olen tullut sitä ilmoittamaan; sillä Sinä olet otollinen. Siis käsitä Sana ja ymmärrä näky.

24. Seitsemänkymmentä viikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi, kunnes luopumus päättyy, synnit peitetään, rikos sovitetaan ja ijankaikkinen

vanhurskaus tuodaan esiin, ja näky ja ennustus täytetään ja kaikkein pyhin voidellaan.

25. Niin tiedä ja ymmärrä, siitä saakka kun käsky lähtee ulos, että Jerusalemin on uudistettava ja rakennettava, päämieheen Kristukseen asti EI vaan:

ad-Mashiyach **M E S S I A S**

...asti on seitsemän viikkoa, ja kaksiseitsämättäkymmentä 62 viikkoa jolloin rakennetaan taasen kadut ja vallihaudat, vaikka ahtaina aikoina.

26. Ja niiden kahdenseitsemättä 62 viikon jälkeen surmataan ~~kristus~~ **MESSIAS, Jeshua**, eikä enää ole tuhotaan *yiKaret /karath*; ja *päämiehen ~~kansa~~ sotajoukot tulee ja hävittää kaupungin ja pyhäkön, niin että ne loppuvat, ja sen loppu on tulvassa oleva, ja loppuun asti on oleva *sota ja *määrätyt hävitykset. - *Rooma, taas/aina valhekynän piilottama.

27. Ja hän on vahvistava liiton monelle yhdessä viikossa; ja puolessa viikossa lakkauttaa teuras-uhrin ja ruokauhrin. Ja iljetyksen siivillä on *hävittäjä tuleva, siksikun täydellinen ja päätetty tuomio on vuotava *Titakh /nathak* *hävittäjän *al-shomem /shamem* ylitse.

"iljetyksen siivillä": *shiQuitziym /shiqquwts* 8251 oksettava, epäjumalanpalvelus, idoli - *K'naph* 3671 wing, extremity, edge, winged, border, corner, shirt, skirt, corner (of garment). Tarkkaan on 'hävittäjän' ominaisuudet tallentuneet: kommunikaatio radio-aloilla, 'siivillä' eli kaiken lopunajan hävityksen edellytys alkoi morse-aakkosilla, 'Titakh-titarien' toimesta.

10. LUKU

Persian kuninkaan Koreksen kolmantena vuotena ilmoitettiin sana Danielille, joka kutsuttiin *Bel_t_sassariksi*; ja se sana on totuus ja **koskee suurta vaivaa**. Ja hän ymmärsi sen sanan ja sai ymmärrystä siitä näystä.

2. Niinä päivinä murehdin minä Daniel kolme viikkoa.

3. En syönyt mitään herkullista ruokaa, ei lihaa eikä viiniä tullut minun suuhuni, enkä voiteella itseäni voidellut, siksi kun kolme viikkoa oli loppunut.

4. Ja neljäntenä kolmatta päivänä ensimmäisessä kuussa, silloin olin suuren Hiddekel-virran varrella.

5. ja nostin silmäni ja näin: ja katso, mies liinasisissa vaatteissa ja Hänen lanteensa olivat vyötetty Ufasin kullalla.

6. Hänen ruumiinsa oli niinkuin topaasikivi, ja Hänen kasvonsa salaman näköiset, ja Hänen silmänsä kuin tulisoitot, ja Hänen käsivartensa ja jalkansa niinkuin hohtavan kuparin paiste, ja Hänen sanainsa ääni kuin kansanjoukon hyminä.

7. Ja minä Daniel yksinäni näin sen näyn, mutta ne miehet jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet sitä näkyä; kuitenkin suuri pelko lankei heidän päällensä ja he pakenivat ja lymyivät.

8. Ja minä jäin yksinäni ja näin tämän suuren näyn, eikä minuun jäänyt mitään väkeä, vaan muotoni muuttui minussa kolkoksi, eikä minussa mitään voimaa ollut.
9. Ja minä kuulin Hänen sanainsa äänen; ja kun kuulin Hänen sanainsa äänen, raukesin minä kasvoilleni ja kasvoni vaipuivat maahan.
10. Ja katso, käsi tarttui minuun ja auttoi minua horjumaan polvilleni ja käsilleni.
11. Ja Hän sanoi minulle: Daniel, sinä otollinen mies, huomaa ne sanat jotka Minä sanon sinulle, ja nouse seisomaan, sillä nyt olen lähetetty sinun tykösi.
12. Ja hän sanoi minulle: älä pelkää Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti jona sinä asetit sydämmesi tietoa saamaan ja vaivaamaan itseäsi **'Eloheykha** edessä, ovat sinun sanasi kuullut, ja sanasi tähden olen minä tullut.
13. Mutta Persian valtakunnan ruhtinas seiso minua vastaan 21 päivää, ja katso, Mikael yksi ensimmäisiä ruhtinaita, tuli avukseni, ja minä sain voiton siellä Persian kuningasten tykönä.
14. Ja minä tulin neuvomaan sinua, mikä on kohtaava sinun kansaasi päivien lopulla, sillä näky koskee vielä niitä päiviä.
15. Ja hänen puhuessaan näitä sanoja, käänsin minä kasvoni maahan ja vaikenin.
16. Ja katso yksi ihmisen muotoinen rupesi minun huuliini. Silloin minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin sille joka seiso edessäni: Minun herrani *'Adoniy!* jäseneni vapisevat siitä näystä, eikä minussa ole yhtään voimaa.
17. Ja kuinka voipi tämä herrani *'Adoniy* palvelija puhutella minun herraani *im-'adoniy?*
18. Minussa ei ole ensinkään väkeä, eikä henkeäkään ole minuun jäänyt.
18. Silloin taas rupesi ihmisen muotoinen minuun ja vahvisti minua.
- 19- Ja Hän sanoi: älä pelkää sinä otollinen mies, rauha olkoon sinulle! vahvistu ja ole vahva! Ja Hänen puhutellessansa minua, vahvistuin minä ja sanoin: puhu Herrani, sillä Sinä olet minua vahvistanut.
20. Ja Hän sanoi: tiedätkö mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä palajan sotimaan Persian ruhtinaan kanssa; mutta kun minä lähden, katso, niin on Kreikan ruhtinas tuleva. [esim tässä aukenava kirjoitusten väärentäminen ristus-reikaksi?]
21. Kuitenkin ilmoitan sinulle mitä kirjoitettu on Totuuden kirjassa ***Bikh'tav*** /*kathab* ***'Emeth***. Eikä ole ketään minua auttamassa niitä vastaan, paitsi Mikael, teidän ruhtinaanne.

11. LUKU

Ja minä seisoin Darius Mediläisen ensimmäisenä vuonna häntä vahvistamassa ja suojelemassa.

2. Ja nyt olen ilmoittava sinulle totuuden: katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs on rikastuva suurempaan rikkauteen kuin kaikki; ja kun hän on vahvistunut rikkauudessaan, on hän yllyttävä kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan.

3. Ja sitten nousee urhoollinen kuningas ja hallitsee suurella voimalla ja tekee mitä hän tahtoo.
4. Ja kun hän on noussut, särjetään hänen valtakuntansa ja jaetaan taivaan neljään tuuleen; vaan ei tue se hänen jälkeläisillensä, eikä nouse siihen voimaan jolla hän vallitsi, sillä hänen valtakuntansa hävitetään ja tulee muitten osaksi.
5. Ja etelän kuningas on voimistuva ja yksi hänen ruhtinaistansa, ja tämä on vielä enemmän voimistuva kuin hän, ja on vallitseva, ja hänen valtansa on oleva suuri valta.
6. Ja vuosien kuluttua he tekevät liiton, ja etelän kuninkaan tytär tulee pohjan kuninkaan tykö ystävyyttä tekemään. Mutta eise saa auttajajan voimaa pitää; eikä hän ole pysyvä eikä hänen auttajansa; ja se hyljätään itse ja sen luoja ja sen siittäjä ja auttaja aikoinansa.
7. Ja sen juurten vesoista nousee yksi tuon sijaan ja tulee sotajoukkoa vastaan ja tulee pohjan kuninkaan linnoihin ja tekee mielensä mukaan niiden kanssa ja vahvistuu.
8. Ja heidän jumalansakin valantokuvineen, kalliine astioineen, hopeineen, kultineen, viepi hän vankeuteen Egyptiin; ja hän menestyy vuosikausia pohjan kuningasta vastaan.
9. Ja tämä on tuleva etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palajaa omalle maallensa.
10. Mutta hänen poikansa nostavat soden ja kokoavat joukon suuria sotalaumoja, ja se tulla ryntää ja tulvii ja virtailee ja tulee taas, ja sotivat hänen linnaansa asi.
11. Ja etelän kuningas kiukustuu ja lähtee liikkeelle ja sotii pohjan kuningasta vastaan; ja tämä nostattaa suuren joukon, mutta se joukko annetaan hänen käsiinsä.
12. Ja kun se joukko lähtee pois, yltyy hänen rohkeutensa; ja hän kaataa kymmeniä tuhansia, mutta ei pääse valtaan.
13. Ja pohjan kuningas on palajava ja kokoava entistä suuremman joukon; ja muutamien vuosien kuluttua hän tulla ryntää suurella sotajoukolla ja paljolla sotavaralla.
14. Niinä aikoina useat nousevat etelän kuningasta vastaan; ja väkivaltaiset pojat sinun kansastasi korottavat itsensä ja täyttävät ennustuksen ja kompastuvat.
15. Ja pohjan kuningas tulee ja luopi vallin ja valloittaa linnakaupungin; ja etelän käsivarret eivät kestä, eikä hänen valittu väkensäkään, eikä ole mitään voimaa vastaan seisomaan.
16. Ja se joka tulee häntä vastaan, tekee mitä tahtoo, eikä kukaan vois eisoa hänen edessänsä; ja hän seisahtaa ihanaan maahan ja häväistys on hänen kädessänsä.
17. Ja hän asettaa kasvonsa tulemaan koko valtakuntansa voimalla; ja sovinto on hänellä mielessä, ja hän sen toimittaa. Ja hän antaa yhden tyttäristönsä hänelle vaimoksi, sille onnettomuudeksi, mutta ei se onnistu eikä hänelle tule siitä mitään.
18. Ja hän kääntää kasvonsa saariin päin ja valloittaa monta niistä; mutta yksi ruhtinas tekee lopun hänen pilkastansa ja vieläpä kääntää hänen pilkkansa takaisin hänen päällensä.
19. Ja hän kääntää taas kasvonsa oman maansa linnoituksiin päin ja kompastuu ja lankee, eikä häntä enää löydetä.

20. Ja hänen sijaansa nousee yksi, joka antaa ahdistajan käydä valtakunnan kaunistuksen kautta; mutta muutamissa päivissä hänet särjetään, ei kuitenkaan vihan eikä sodan kautta.
21. Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, eikä sille valtakunnan kunniaa anneta; vaan hän etekk keskellä rauhaa ja anastaa valtakunnan liehakoitsemisella.
22. Ja tulvailevat sotajoukot tulvailevat pois hänen edestänsä ja särjetään, vieläpä liitonkin ruhtinas.
23. Ja siitä asti kun hän teki liiton hänen kanssansa, harjoittaa hän petosta ja menee ylös ja voimistuu vähäisellä väellä.
24. Keskellä rauhaa tulee hän maakunnan lihavimpiin paikkoihin ja tekee mitä ei hänen isänsä eikä hänen isänsä isät tehneet: ryöstöä saalista ja rikkautta hän heille jakelee, ja linnoja vastaan hän juoniansa aikoo, mutta ainoasti ajaksi.
25. Ja hän yllyttää voimansa ja sydämensä etelän kuningasta vastaan suurilla sotajoukoilla. Ja etelän kuningas lähtee sotaan suurella ja aivan väkevällä sotajoukolla; mutta hän ei kestä, sillä he enuvottelevat juonia häntä vastaan.
26. Ja ne, jotka syövät hänen herkkujansa, ne häntä hävittävät, ja hänen sotajoukkonsa hajoo, ja monia kaatuu surmattuna.
27. Ja kumpasenkin kuninkaan sydän on pahuuteen päin, ja yhdessä pöydässä he valhetta puhuvat; mutta ei se menesty, sillä vielä on loppu määräaikaan määrätty.
28. Ja hän palajaa omalle maallensa suurella tavaralla, ja hänen sydämensä on pyhää liittoa vastaan; ja jotakin hän toimittaa ja palajaa maallensa.
29. Määrätyllä ajalla menee hän taas etelään; mutta ei käy niin toisella kertaa kuin ensimmäisellä.
30. Sillä Kittimin laivoja tulee häntä vastaan, ja hän peljästyä ja palajaa ja kiukustuu pyhää liittoa vastaan ja toimii; ja hän palajaa ja suostuu niihin, jotka hylkäävät pyhän liiton.
31. Ja hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja saastuttavat pyhäkön ja linnoituksen ja poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat hävityksen kauhistuksen.
32. Ja hän tekee liiton rikkojat pakanoiksi liukkailla sanoilla; mutta se kansa joka tuntee *yod'ey 'Elohayw* pysyy vahvana ja toimittaa sen *w'asu /'asah...* ('sen': tekevät kaiken mitä eloon ja sielujen pelastukseen tarvitaan, tutki strongs 6213)
33. Ja ymmärtäväiset kansassa neuvovat monta; mutta he kaatuvat miekkaan ja tuleen, vankeuteen ja ryöstöön kauan aikaa.
34. Mutta kaatuessansa saavat he vähä apua *ezer Jeshua*, ja useat liittyvät heihin liehakoitsemalla.
35. Ja ymmärtäväisiä kaatuu, että he koeteltaisiin ja puhdistettaisiin ja puhtaiksi tulisivat lopun ajaksi, sillä vielä se viipyy määrättyyn aikaan asti.
36. Ja kuningas tekee mitä hän tahtoo iloitsee *ratsown* ja *korottaa ja ylentää itsensä joka jumalan ylitse *al-Kal-EL*, ja jumalten jumalaa *El 'Eliym* vastaan puhuu hän kauheita; ja hän menestyy, siksi kun viha täytetään, sillä mikä päätetty on, se tapahtuu.

[*korottaa ja ylentää itse itsensä: vicar of christ, kristuksen sijainen, OSIRIS-jumala *ra rah*, rooman keisari paavi, pontifex maximus, *tagon*, *astarte*, *allah* jnejne.

Viimeiset maailmansodat yms ovat tämän kriisuksen tausta-ohjaamia ryöstöretkiä, WWII kaikki johtohahmot ikuten nykyiset ovat sadoista eri jesuiittayliopistoista synnytetty]

37. Ja hän ei välitä isäinsä jumalista *w'al-'Elohey*, eikä huoli vaimojen rakkaudesta vaticanus, eikä yhdestäkään jumalasta *w'al-Kal-'Eloha*, sillä kaiken ylitse hän korottaa itsensä.
38. **w'Le'EloHa Mauziym** /*maowz* voima | Mutta linnojen jumalaa hän palkallansa kunnioittaa; sitä jumalaa **w'Le'EloHa** jota ei hänen isänsä tunteneet, on hän kunnioittava kullalla ja hopealla, kalleilla kivillä ja kalleuksilla.
39. Ja niin on hän tekevä vahvoille linnoille muukalaisen *im-'Eloha* jumalan avulla; joka häntä kunnioittaa, sille hän suuren kunnian antaa ja panee hänet monien hallitsijaksi ja jakaa hänelle maata palkaksi.
40. Ja lopun ajalla on etelän kuningas taisteleva hänen kanssaan, ja pohjan kuningas hyökkää hänen päällensä vaunilla ja ratsumiehillä ja monella laivalla ja tulee maakuntiin, tulvii ja virtailee.
41. Ja hän tulee ihanaan maahan, ja moni kaatuu, mutta nämä pelastuvat hänen kädestänsä: Edom ja Moab ja Ammonin ~~lasten~~ poikien etevimmät.
42. Ja hän ojentaa kätensä maakuntiin; eikä Egyptin maakaan ole pelastuva.
43. Ja hän anastaa aarteet, kullaa ja hopeaa ja kaikki Egyptin kalleudet vrt British Museum ; ja Libyalaiset ja Etiopialaiset ovat hänen seurassansa.
44. Mutta sanomat idästä ja pohjasta peloittavat häntä, ja hän lähtee suuressa kiukussa monta hävittämään ja kadottamaan.
45. Ja hän panee komean majansa merten välille ihanan pyhän vuoren eteen; ja hän tulee loppuunsa, eikä hänellä ole yhtään auttajaa.

12. LUKU

Siihen aikaa nousee Mikael, se suuri ruhtinas joka seisoo sinun kansasi ~~lasten~~ poikien puolesta. Ja se on oleva ahdistuksen aika, jommoista ei ole ollut siitä saakka, kun ihmiset rupesivat olemaan, aina tähän asti. Ja sillä ajalla pelastetaan sinun kansasi, jokainen joka löydetään kirjaan kirjoitetuksi *Katuv BaSefer*. (Elämän kirja)

2. Ja useat jotka maan tomussa makaavat, heräävät, toiset ijankaikkiseen Elämään, toiset häpeään ja ijankaikkiseen vaivaan.

3. Ja ymmärtäväiset loistavat niinkuin taivaan avaruuden loiste, ja ne jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet ijankaikkisesta ijankaikkiseen *l'olam waed*.

4. Ja sinä Daniel, sulje nämä sanat ja lukitse sinetillä tämä kirja lopun ajaksi; useat sitä tutkivat ja ymmärrys karttuu.

5. Ja minä Daniel näin, ja siellä seisoi kaksi muuta, yksi tällä virran rannalla ja toinen tuolla rannalla.

6. Ja hän sanoi liinavatteeseen puetulle miehelle, joka oli virran vetten yläpuolella: milloin näitten ihmeellisten asiain loppu tulee?

7. Ja minä kuulin liinaiseen puetettua miestä joka oli virran vetten yläpuolella, ja hän nosti oikean kätensä ja vasemman kätensä taivaaseen päin ja vannoi sen kautta, joka ijankaikkisesti elää, että se on oleva ajan ja kaksi aikaa ja puolen aikaa; ja kun pyhän_kansan_käden *yad-am-qodesh* rikkominen valta* on loppunut, täytetään nämä kaikki.

*jatkuva sotatila eli kristi-rooman pyrkimys; 666-tuhota Jeshuan omat. Esim. taivaan Jumalaa palvovien Maya inkojen tuho, roomanlähetti Columbus ryöstökansamurhain kautta jne.

8. Ja minä kuulin, mutta en ymmärtänyt, vaan sanoin: minun *'Adoniy* Herrani, mikä on viimeinen loppu tästä?

9. Ja hän sanoi: mene Daniel, sillä ne sanat ovat suljetut ja sinetillä lukitut lopun ajaksi.

10. Monta puhdistetaan, kirkasteaan ja koetellaan ja jumalattomat tekevät jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton ymmärrä, mutta taitavat ymmärtävät.

11. Ja siitä ajasta kun jokapaiväinen uhri poistetaan ja häväistyksen kauhistus asetetaan, on tuhat kaksisataa ja yhdeksänkymmentä päivää.

12. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat kolme sataa ja viisi neljättä 1345 päivää.

13. Mutta sinä, mene siksi kun loppu tulee; ja sinä olet lepäävä ja sitte nouseva sinun osaasi päivän lopulla.

Danielin Kirjan Loppu.

HOSHEA

Hosea 1.

Hosean Kirja

1. LUKU

D'var **YHWH** sana tuli Hosealle *el-Howshe* Beerin pojalle, Ussian, Jotamin, Ahaksen ja Hiskijan, Juudan kuninkaan päivinä, ja Jerobeamin, Joaan pojan, Israelin kuninkaan päivinä.

2. *Diber*-**YHWH** alkoi puhua Hosealle, *waYomer* **YHWH** sanoi Hosealle: mene, ota itsellesi huorimusvaimo ja huorimuslapset *yeled*, sillä maa luopuneena **YHWH**, tekee kauheasti huorin.

3. Ja hän meni ja otti Gomerin, Diblaimin tyttären; ja se tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan.

4. *WaYomer* **YHWH** sanoi hänelle: kutsu hänen nimensä *Jisreel*; sillä vielä vähän aikaa, niin Minä kostan Jisreelin verenviat Jehun suvulle ja lakkautan kuningasvallan Israelin huonekunnasta.

5. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä särjen Israelin joutsen Jisreelin laaksossa.

6. Ja hän tuli vielä raskaaksi ja synnytti tyttären. Ja Hän sanoi hänelle: kutsu hänen nimensä *Lo-Ruhama*; sillä en Minä enää armahda *racham* Israelin huonekuntaa, vaan totisesti tuotan heille armottomuuden.

7. Mutta Juudan huonekuntaa Minä armahdan ja vapahdan **Jeshua** *W'Hosha'Tiym /Yasha'*

BaYHWH 'Eloheyhem kautta, ja en tahdo vapahtaa **Jeshua** *Oshiyem /Yasha'* heitä joutsella, miekalla, enkä sodalla, en hevosilla enkä ratsumiehillä.

8. Ja kun hän oli vieroittanut *Lo-Ruhaman*, tuli hän raskaaksi ja synnytti pojan.

Lo-Ruhama = ei-armahdettu, ei-säälitty, no-mercy eli '*Lo-Racham*'

9. Ja Hän sanoi hänelle: kutsu hänen nimensä *Lo-Ammi*; sillä te ette ole Minun kansani, enkä Minäkään tahdo olla teidän.

10. Mutta Israelin ~~lasten~~ poikien luku on oleva niinkuin meren santa, jota ei voi mitata eikä lukea, ja tapahtuu että siinä paikassa missä heille sanottiin: te ette ole Minun kansani, siellä sanotaan heille: *B'ney EL-Chay* te elävän EL-lapset pojat.

11. Ja Juudan lapset pojat ja Israelin lapset pojat kokoontuvat yhteen ja asettavat itsellensä yhden pään, ja lähtevät pois siitä maasta; sillä suuri on Jisreelin päivä.

2. LUKU

Nimittäkää veljiänne Minun kansakseni *Ammi aMiy /'am* ja sisarianne armoitetuiksi *Ruhama ruchama /racham*.

2. Riidelkää äitinne kanssa, riidelkää; sillä hän ei ole minun vaimoni, enkä minä ole hänrn miehensä. - että hän poistaisi huoruutensa kasvoistansa ja aviorikoksensa rinnastansa:

3. etten riisuisi häntä alastomaksi enkä asettaisi häntä semmoiseksi kuin hän oli syntymäpäivänensä, etten panisi häntä korven kaltaiseksi enkä asettaisi häntä kuivan maan vertaiseksi enkä janoon häntä kuolettaisi.

4. Ja hänen lapsiansakaan poikiansa en armahda, sillä ~~huorimuslapsia~~ *ben zanuwn* poikia he ovat.

5. Sillä heidän äitinsä teki huorin, heidän kantajansa käytti itsensä häpeällisesti; sillä hän sanoi: minä tahdon kulkea rakastajieni perässä, jotka antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani.

6. Sentähden katso, Minä suljen sinun tiesi orjantappuroilla; ja rakennan aidan eteen, niin ettei hän polkujansa löydä.

7. Ja hän juoksentele hartaa rakastajiensa jäljissä eikä saavuta heitä; hän etsii heitä, eikä löydä ja sanoo: minä tahdon mennä ja palata entisen mieheni tykö, sillä parempi minun silloin oli kuin nyt.

8. Ja hän ei tiedä että Minä annoin hänelle elot, viinin ja öljyn, ja kartutin hänelle hopeaa ja kultaa, jota he käyttivät Baalia varten.

9. Sentähden Minä otan takaisin eloni sen leikkuuaikana, ja viinini sen määrä-aikana, ja riistan pois villani ja pellavani, jolla hän alastomuutensa peitti.

10. Ja nyt Minä paljastan hänen häpynsä hänen rakastajiensa silmäin edessä, eikä kukaan pelasta häntä Minun kädestäni.

11. Ja Minä lakkautan kaiken hänen riemunsa, hänen juhhlansa, uuden kuunsa, lepopäivänsä ja kaikki hänen pyhäpäivänsä.

12. Ja Minä hävitän hänen viinipuunsa, joista hän sanoi: ne ovat minun palkkani jonka rakastajani minulle antoivat, ja Minä panen ne metsäksi ja kedon eläimet niitä syövät.

13. Ja Minä kostan hänelle Baalien päivät joille hän suitsutti ja koristeli itseänsä nenärenkaalla ja kaulakorulla ja kulki rakastajiensa jäljissä, mutta Minut hän unhotti, sanoo *n'um-YHWH*.
14. Sentähden, katso, Minä houkuttelen häntä ja vein hänet korpeen ja puhun hänen sydämmellensä.
15. Ja Minä annan hänelle hänen viinmäkensä ja teen Akorin laakson toivon portiksi, ja siellä hän veisaa niinkuin nuoruutensa päivinä ja niinkuin lähtönsä päivinä Egyptin maasta.
16. Ja tapahtuu sinä päivänä sanoo *n'um-YHWH*, että huudat: minun mieheni! etkä enää huuda Minulle: minun baalini!
17. Ja Minä poistan Baalien nimet hänen suustansa, eikä heitä nimittäin enää muisteta.
18. Ja Minä teen heidän hyväksensä sinä päivänä liiton kedon eläinten ja taivaan lintujan kanssa, sekä maan päällä liikkuvaisten eläinten kanssa; ja joutsen ja miekan ja sodan Minä raivaan maasta pois ja annan heidän asua turvassa.
19. Ja Minä kihlaan sinut itselleni ikuiseksi ajaksi, ja kihlaan sinut itselleni vanhurskaudessa ja tuomiossa, armossa ja laupeudessa.
20. Ja Minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudessa, ja sinä tunnet *et-YHWH*.
21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä kuulen sanoo *n'um-YHWH*, Minä kuulen taivaita ja ne kuulevat maata:
22. ja maa kuulee elon ja viiniä ja öljyä, ja ne kuulevat Jisreeliä.
23. Ja Minä kylvän hänet itselleni maassa ja armoitan Lo-Ruhaman ja sanon Lo-Ammille: sinä olet Minun kansani; ja hän vastaa: **'Elohay!**

3. LUKU

WaYomer YHWH sanoi minulle: mene vielä ja rakasta voimoa joka rikkoo avion, vaikka hän on ystävänsä rakastama, samoin kuin *YHWH* rakastaa Israelin *lapsia* poikia, ja he kääntyvät *el-'Elohiym 'acheriym* muitten jumalien puoleen ja rakastavat viinimarja-kakkuja.

2. Silloin minä ostin hänet itselleni ja maksoin viisitoista hopeasikliä ja puolentoista homeria ohria.
3. Ja minä sanoin hänelle: sinun pitää monta päivää pysymän minulle erotettuna, et saa tehdä huorin eikä jonkun miehen kanssa yhdessä olla; ja samoin minäkin teen sinua kohtaan.
4. Sillä monta päivää pitää Israelin ~~lasten~~ poikain oleman ilman kuningasta ja ilman ruhtinaita, ilman teurasuhria ja ilman patsasta, ilman kasukkaa ja ilman kotijumalia.
5. Sen jälkeen Israelin ~~lapset~~ pojat palajavat ja etsivät *et-YHWH 'Eloheyhem* ja Davidia, heidän kuningastansa ja vavisten rientävät *el-YHWH* tykö päiväin lopulla.

4. LUKU

Shim'u D'var **YHWH** - Sanaa kuulkaa te *Yisra'el* lapset pojat, sillä **YHWH** on riita-
asia maan asukasten kanssa, koska ei totuutta, ei rakkautta laupeuden, eikä **'Elohiym**
tuntoa ole maassa,

2. Vannotaan ja valhetellaan, murhataan ja varastetaan ja avioliittoa rikotaan - ja
toinen verenvika toistansa seuraa.

3. Sentähden suree maa, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät ynnä kedon eläinten ja
taivaan lintujen kanssa, ja meren kalatkin katoavat.

4. Vaan sittenkin älköön kukaan soimatko, älköön kukaan nuhdelko! Sinun kansasi
on kuin pappien vastustajat.

5. Ja niin sinä kompastut päivällä ja profettakin kompastuu sinun kanssasi yöllä, ja
minä hävitän sinun äitisi.

6. Hävitetty on Minun kansani tiedon *haDaat /da'ath* puutteesta! Koska sinä tiedon
haDaat hylkäsit, hylkään Minäkin sinun olemasta pappina Minulle; koska unhotit
Torat 'Eloheykha Lain, unhotan Minäkin sinun lapsesi poikasi.

da'ath knowledge, perception, skill, discernment, understanding, wisdom, premeditation, skill, truth

7. Mitä enemmän heitä karttui, sitä enemmän he Minua vastaan syntiä tekivät; heidän
kunniansa Minä häpeäksi muutan.

8. Minun kansani synti-uhria he syövät, ja niiden rikoksia heidän sielunsa himoitsee.

9. Sentähden käy papin samoin kuin kansankin; ja Minä koston hänelle hänen tiensä
ja maksan hänelle hänen tekonsa.

10. He syövät, eivätkä täydy, he tekevät huorin, eivätkä lisäänty; sillä he ovat
laanneet *Kiy-et-YHWH* kunnioittamasta.

11. *Z'nut /zanuwth* idolien palvonta, epäjumalanpalvelus, huoruus vie sydämen.

(Huoruus ja viini ja mehu vie mielen)

12. Minun kansani kyselee puutansa *'ets* sticks ja sen sauva sillä ennustaa; sillä
huoruuden *z'nuniym /zanuwn* henki *ruwach* on sen eksyttänyt. ja huoraten *waYi'nu /zanah*
luopuvat he **'Eloheyhem** kuuliaisuudesta.

13. Vuorten huipuilla he uhraavat ja kukkuloilla suitsuttavat tammien, haapojen ja
saarnien alla, sillä suloinen on niiden varjo. Sentähden teidän tyttärenne tekevät
huorin *Tiz'neynah /zanah*, ja teidän miniänne avioliiton rikkovat myös epäjumalanpalvelus.

14. En Minä teidän tyttärillenne sitä kosta, mettä he tekevät huorin *Tiz'neynah /zanah*,
enkä miniöillenne että ne avioliiton rikkovat; sillä he itse poikkeavat porttojen kanssa
tien viereen ja temppele-porttojen kanssa uhraavat ja ymmärtämätön kansa hukkuu.

15. Jos sinä, Israel teet huorin myös epäjumalanpalvelus, älköön Juuda syynalaiseksi tulko;
älkäätkä tulko Gilgaliin, älkäätkä matkustako Bet-Aveniin, älkäätkä vannoko: niin totta kuin
YHWH elää! vrt 9:15: Koko heidän pahuutensa *ra' rah* | *Kal-raatam* 7451 on Gilgalissa

16. Sillä Israel on hillitsemätön niinkuin hillitön lehmä; nyt **YHWH** heitä kaitsee
kuin lammasta avaralla maalla.

17. Efraim on epäjumaliin sidottu, anna hänen mennä *haNach-lo /yanach!*

(sidottu taika-epäjumalankuviin - kuin dagon-katoliskirkko)

18. Heidän juhlahuomansa on turmeltunut, he tekevät kauheasti huorin, heidän kilpensä *magen* solki rakastavat innokkaasti häpeätä *qalon* pudenda häpy.

19. Tuuli tarttuu siivillään häneen kiinni, ja he joutuvat häpeään **alttariensa** teurastusten tähden.

5. LUKU

Kuulkaa tätä te papit, ja ottakaat vaari, Israelin huonekunta! ja te, kuninkaan perhe, ottakaat korviinne! sillä teitä kohtaa tuomio; sillä te olette paulana Mispassa ja levitettyinä verkkona *resheth* Taborilla.

2. He ovat taitavasti levittäneet mutta Minä olen rankaiseva heitä kaikkia.

3. Minä tunnen Efraimin, eikä Israel ole Minulta salattu; sillä nyt olet sinä tehnyt huorin, Efraim, Israel on itsensä saastuttanut *nit'ma /tame'*.

4. Ei heidän tekonsa salli *nathan* heidän kääntyä **EL-'Eloheyhem** puoleen, sillä huoruuden henki *ruach z'nuniym z/anuwn* on heissä, eivätkä he tunne *w'et-YHWH*.

5. Ja Israelin ylpeys todistaa sitä vasten silmiä ja Israel ja Efraim lankeavat synnissänsä, ja Juudakin on lankeava heidän kanssansa.

6. Lampaillaan ja karjallaan he menevät etsimään *et-YHWH* eivätkä löydä Häntä; än on kääntänyt itsensä heistä pois.

7. **BaYHWH** *Bagadu* act covertly, pillage kohtaan he olivat **uskottomia** petollisia, sillä he synnyttivät vieraita **lapsia** poikia; nyt syö uusikuu heidät ynnä heidän perintö-osansa.

8. Soittakaat pasunalla Gibeassa, puhaltakaat torveen Raamassa, nostakaat Bet-Avenissa hätähuutoa: sinun takanasi ollaan Benjamin!

9. Efraim tulee autioksi rangaistuksen päivänä; Israelin sukukunnissa Minä teen totuuden tunnetuksi.

10. Juudan ruhtinaat ovat tulleet niiden kaltaisiksi, jotka rajoja siirtävät: heidän ylitsensä Minä vuodatan vihanin niinkuin vettä.

11. Sorrettuna on Efraim rangaistuksen musertamana, sillä hän tahtoo noudattaa ihmis-sääntöjä.

12. Ja Minä olen kuin koi Efraimille ja niinkuin madonsyömä Juudan huonekunnalle.

13. Ja Efraim näki tautinsa, ja Juuda ajoksensa, ja Efraim läksi Assurin tykö ja lähetti sanan sotakuninkaalle; mutta ei hän voi heitä parantaa eikä poistaa teistä ajoksianne.

14. Sillä Minä olen niinkuin jalopeura *khaSHachal* Efraimille ja niinkuin ~~muori~~ jalopeura *w'khaK'fiyr* kylän muurien sisällä vaaniva 'LIONS-CLUB' Juudan huonekunnalle, Minä, Minä raatelen ja menen matkoihini, kannan pois, eikä ole pelastajaa *maTZiyl /natsal* Jeshua.

15. Minä menen ja palajan takaisin sijalleni, kunnes he katuva syntinsä ja etsivät Minun kasvojani. Hädässään he Minua vielä hartaasti etsivät.

6. LUKU

Tulkaat ja palaitkaamme *et-YHWH* tykö; sillä Hän on meidät repinyt ja Hän myös parantaa meidät, Hän on meitä lyönyt ja Hän myös sitoo meidät.

2. Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän perästä, kolmantena päivänä Hän herättää meidät, niin että me elämme Hänen kasvoinsa edessä.

3. Tuntekaamme ja ahkeroitkaamme tuntea *et-YHWH!* Niinkuin aamurusko on Hänen nousunsa varma, ja Hän tulee meille niinkuin sade, niinkuin ehtoosade, joka kostuttaa maan.

4. Mitä sinulle tehnen Efraim, mitä sinulle tehnen Juuda? kun tiedän rakkautenne on niinkuin aamupilvi ja niinkuin varhain katoova kaste.

5. Sentähden Minä lyön heitä profettain kautta, tapan heidät suuni sanoilla, että sinun tuomiosai ilmestyisi niinkuin valkeus.

6. Sillä ~~rakkautta~~ laupeutta *chesed* Minä halajan, enkä uhria, ja **'Elohiym** tuntemista enemmän kuin poltto-uhreja.

7. Mutta he ovat Adamin tavoin rikkoneet liiton; siinä he ovat olleet ~~uskottomat~~ petolliset Minua kohtaan.

8. Gilead on pahantekijäin kaupunki, täynnä saastaisuutta, petosta, verijälkiä.

9. Ja niinkuin väijyvä rosvo-joukko, niin on pappien parvi: pitkin tietä Sikemiin päin he murhaavat, vieläpä häpeätöitäkin harjoittavat suunnitelmallisesti.

10. Israelin huonekunnassa Minä näin jotakin kauhistavaa; siellä Efraim tekee huorin, Israel itsensä saastuttaa *tame'*.

11. On sinullekin Juuda, leikkuu määrätty, kun Minä palautan kansani vankeuden.

7. LUKU

Kun Minä alan parantaa Israelia, silloin ilmestyy Efraimin rikos ja Samarian pahuus, sillä he harjoittavat petosta, ja varas murtaa huoneeseen ja rosvojoukko ryöstää ulkona. (KJV ...aloin parantaa Israelia, silloin ilmestyi Efraimin rikos jne...)

2. Ja he eivät ajattele sydämessänsä että Minä kaiken heidän pahuutensa *ra' rah* | *Kal raatam* **7451** muistan. Nyt heidän tekonsa heitä piirittävät, ne ovat Minun kasvojeni edessä.

3. Pahuudellansa *ra' rah* | *B'raatam* **7451** he huvittavat kuningasta ja valheillansa ruhtinaita.

4. Kaikki he ovat avioliiton rikkojia, ovat niinkuin leipurin lämmittävä uuni; hän lakkaa tulta virittämästä, kun taikinaa sotketaan aina sen happanemiseen saakka.

5. Meidän kuninkaamme päivänä ruhtinaat päihtyivät viinin tulesta; hän ojentaa kätensä pilkkajitten kanssa.

6. Sillä he lähestyvät toisiaan; niinkuin uuni on heidän sydämensä heidän juonissansa; koko yön heidän leipojansa nukkuu, aamulla se palaa kuin leimuava tuli.

7. He kaikki ovat kuumina kuin uuni ja syövät tuomarinsa, kaikki heidän kuninkaansa kaatuvat, eikä ole yhtäkään heidän joukossansa, joka huutaa Minun tyköni.
8. Efraim on sekoittanut itsensä kansoihin, Efraim on käynyt leiväksi jota ei ole käännetty.
9. Muukalaiset syövät hänen voimansa, vaan ei hän sitä tiedä; onpa hänellä jo harmaitakin karvoja, vaan ei hän sitä huomaa.
10. Ja Israelin ylpeys todistaa sitä vasten silmiä; kuitenkin he eivät käänny *el-YHWH 'Eloheyhem* puoleen, eivätkä etsi Häntä, vaikka kaikki näin on.
11. Efraim on käynyt mielettömäksi niinkuin typerä kyyhkynen; Egyptiä he huutavat avuksensa, Assuriin he kulkevat.
12. Vaikka he kuinkakin kulkevat, levitän Minä verkkoni heidän ylitsensä; Minä tempaan heidät alas niinkuin taivaan linnut ja kuritan heitä niinkuin heidän seurakunnillensa julistettu on.
13. Voi heitä, että he Minusta luopuvat! Häviö heille, sillä he olivat uskottomat Minua kohtaan! Ja Minä ~~tahdoin vapauttaa~~ lunastin *ef'Dem /padah* Jeshua heidät, mutta he puhuivat Minusta valheita.
14. Ja he eivät huuda Minun tyköni sydämmestänsä, vaan vaikeroivat vuoteillansa; elon ja viinin tähden he kokoontuvat ja luopuvat kapinoida Minusta.
15. Ja Minä neuvoin, Minä vahvistin heidän käsivartensa, mutta Minua vastaan he pahaa *ra' rah* | *y'chaSH'vu-ra* **7451** ajattelevat.
16. He kääntyvät, vaan ei korkeutta kohti; he ovat käyneet hellinneen joutsen - he ovat kuin petollinen kaari tai iris - kaltaiseksi. Heidän ruhtinaansa kaatuvat miekkaan heidän kielensä röyhkeyden tähden; tämä on heidän pilkkansa Egyptin maalla.

8. LUKU

Pane torvi suuhus: niinkuin kotka iskee hän *al-Beyt YHWH* huoneeseen! sentähden että he ovat rikkoneet Minun liittoni ja luopuneet Minun **Toratiy** /*Towrah Pashau* trespass apostatize.

2. *Yis'rael*, tunne **'Elohay!**

liy yiz'aqu 'Elohay y'daanukha Yis'rael --> runosuoni lentää; viidestä sanasta thtailtu yhdeksän:

(Minulle he huutavat: minun Jumalani! me tunnemme Sinun, me Israel!)

3. Israel on hyljännyt hyvän, vihollinen häntä vainotkoon.

4. He ovat asettaneet itselleen kuninkaita, mutta ei Minun tahdostani; he ovat asettaneet ruhtinaita, mutta Minun tietämättäni, hopeansa ja kultansa he ovat tehneet itsellensä epäjumaliksi *'atzaBiym*, että se hävitettäisiin.

5. Sinun vasikkasi Samaria, on inhottava, julmistunut on vihani heitä kohtaan, kuinka kauan he puhtautta vihaavat?

6. Sillä Israelista on sekin; seppä on sen tehnyt, eikä se ole **'Elohiym** sillä murskaksi menee Samarian vasikka.

7. Sillä tuulta he kylvävät ja tuulispään he niittävät; heidän siemenensä ei kasva, laiho ei anna jauhetta; jos antaisikin, niin muukalaiset sen nielevät.
8. Nielty on Israel! Nut jo ovat he pakanain kesken kelvottoman astian veroisia.
9. Sillä he läksivät Assuriin; metsä-aasi pysyy itsekseen, mutta Efraim palkkaa itselleen rakastajia.
10. Vaikka he lahjovat pakanoita, niin nyt Minä kuitenkin heidät k0okoan; ja kohta he vapisevat veron tähden ruhtinasten kuninkaalle.
11. Sillä Efraim on tehnyt paljon alttareita syntiä tehdäkseen; alttarit tulivat hänelle synniksi.
12. Minä kirjoitin hänelle **Toratiy** lakini lukuisat säännöt, vieraina ne pidetään.
13. Uhrilahjoikseni he teurastavat lihaa ja syövät sitä. Ei **YHWH** niihin mielisty. Nyt Hän muistaa heidän rikoksensa ja rankaisee heidän syntinsä. Heidän täytyy palata takaisin Egyptiin.
14. Israel unhoitti Luojansa *et-Osehu* ja rakensi temppeleitä, ja Juuda enensi varustettuja kaupunkeja; mutta Minä lähetän tulen hänen kaupunkeihinsa ja se kuluttaa hänen linnansa.

9. LUKU

Älä iloitse Israel riemastukseen saakka niinkuin kansat; sillä sinä olet huoraten luopunut **'Eloheykha**, sinä olet rakastanut huoranpalkkaa kaikilla riihitantereilla.

2. Ei riihen tanner eikä kuurna heitä elätä, ja viini hänen pettää.
3. He eivät saa asua **YHWH** maassa, vaan Efraimin täytyy palata Egyptiin, ja Assurissa he saavat saastaista syödä.
4. He eivät saata vuodattaa **LAYHWH** viiniä, eivätkä heidän uhrinsa Hänelle kelpaa. Ne ovat heille niinkuin murheen leipä; kaikki jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä; sillä heidän leipänsä on heitä itseänsä varten, eikä se tule *Beyt YHWH* huoneeseen.
5. Mitä te teette pyhäpäivinä ja **YHWH** juhlapäivinä?
6. Sillä katso, he ovat lähteneet hävitystä pakoon. Egypti heidät kokoaa, Mof hautaa heidät. Heidän kalliit hopeakalunsa ohdakkeet vallittavat; orjantappuroita on heidän majoissansa.
7. Tulleet ovat etsikon päivät, tulleet ovat koston päivät! Isreal saa sen tuntea. Profetta on tyhmä, ja hengen mies vimattu, sinun suuren rikoksesi ja monen vainosi tähden.
8. Efraim vartoo muita kuin *im-'Elohay*; hänen profettansa on linnustajan paula kaikilla hänen teillensä, ~~vainona~~ vihana *mas'temah* enmity *B'veyt 'Elohayw* huoneessa.
9. He ovat syvältä turmiota tehneet korruptoituneet niinkuin Gibeon päivinä; Hän muistaa heidän rikoksensa, Hän kostaa heidän syntinsä.
10. Minä löysin Israelin niinkuin viinimarjat korvessa; Minä näin teidän isänne niinkuin varhaisen viikunan fiikunapuussa, sen ensi puhkeamisessa; mutta he menivät Baal-Peoriin ja pyhittivät itsensä tuolle häpeälliselle *shiQutziym /shiqquwts*

- epäjumalalle ja tulivat yhtä kauheiksi kuin heidän rakastajansa. Niinkuin lintu lentää Efraimin kunnia pois; he eivät ~~lapsia~~ synnytä, eivät ole raskaana, eivätkä siitä.
12. Ja jos he kasvattaisivatkin ~~lapsensa~~ poikansa suuriksi, teen Minä kuitenkin heidät lapsettomaksi, niin ettei ihmistä jäljelle jää. Voi heitä kun Minä heistä luovun!
13. Efraim on, kun kauas katselen, niinkuin Xor (Tyyro) muinainen rooma eli 'vatikaani', istutettu niitty; mutta Efraimin täytyy viedä ~~lapsensa~~ poikansa surmaajalle.
14. Anna heille YHWH! Mitä heille antaisit? Anna heille lapseton kohtu *shakol* keskenmeno ja kuivettuneet nisät!
15. Koko heidän pahuutensa *ra' rah* | *Kal-raatam* 7451 on Gilgalissa, sillä siellä Minä vihastuin heihin; heidän töittensä pahuuden *roa* 7455 tähden Minä ajan heidät huoneestani, enkä tahdo enää rakastaa heitä; kaikki heidän ruhtinaansa ovat luopuneita.
16. Lyöty on Efraim, heidän juurensa on kuivettuneet, eivät he hedelmää tee; jos he synnyttävätkin, kuoletan Minä heidän kohtunsa rakastetut hedelmät.
17. Minun '**Elohiym** hylkää heidät, sillä he eivät kuulleet Häntä, ja he tulevat pakolaisiksi pakanain seassa.

10. LUKU

Israel on pensova viinipuu, joka hedelmän kantaa; kuta enemmän se hedelmän kantoi, sitä enemmän alttareita se rakensi; kuta paremmin sen maan kävi, sitä paremmin se patsaita teki.

2. Liukas on heidän sydämmensä; nyt he saavat rangaistustansa kärsiä. Hän kukistaa heidän alttarinsa.; Hän hävittää heidän patsaansa.
3. Nyt he saavat sanoa: ei meillä ole kuningasta, sillä emme peljänneet *et-YHWH* ; mitäpä auttaisikaan meitä kuningas!
4. Turhia puheita he puhuvat, vannovat väärin, liittoa tekevät; mutta tuomio kukoistaa niinkuin myrkkynuoho pellon vaossa.
5. Bel Avenin vasikkain tähden Samarian asukkaat vapisevat, sillä sitä sen kansa suree, ja sen papit vapisevat sen tähden, kunniansa tähden kun se viedään heiltä pois.
6. Sekin viedään Assuriin, lahjaksi sotakuninkaalle. Häpeän saa Efraim ja hävetä saa Israel neuvostaan.
7. Samaria häviää ; sen kuningas on niinkuin lastu veden pinnalla.
8. Ja Avenin kukkulat - Israelin synti - kukistetaan; ohdakkeita ja orjantappuroita kasvaa heidän alttareillansa. Ja he sanovat vuorille: peittäkää meitä! ja kukkuloille: langetkaa meidän päällemme!
9. Hamasta Gibeonin päivistä saakka olet sinä Israel syntiä tehnyt. Siihen he ovat jääneet; ei satuta heitä Gibealais-sota pahantekijöitä vastaan.
10. Mieleni mukaan Minä heitä kuritan; ja kansoja kootaan heitä vastaan, sitoessani heidät heidän kahteen rikokseensa.

11. Ja Efraim on opetettu vasikka joka haluaa puida; mutta Minä panen ikeen hänen kauniiseen kaulaansa. Minä valjastan Efraimin, kyntää saa Juuda, äestää Jaakob.
12. Kylväkääts itsellenne vanhurskaudessa, niin saatte te niittää ~~armon~~ laupeuden *cheched* mukaan! Kyntäkääts itsellenne uudispelto: sillä aika on etsiä **YHWH** että Hän tulisi ja antaisi teille vanhurskauden niinkuin sateen.
13. Te olette kyntäneet jumalattomuutta, vääryyttä te olette niittäneet, te olette syöneet valheen hedelmiä; sillä sinä olet uskaltanut omaan tiehesi. sankaries paljouteen.
14. Sentähdeb nousee sotameteli kansasi keskellä, ja kaikki linnoituksesi hävitetään, niinkuin Salman hävitti Bel-Arbelin sodan päivänä. jolloin äiti ~~lastensa~~ poikiensa päälle rutistettiin.
15. Tämmöisiä tuottaa teille Betel suuren pahuutenne *ra' rah* | *raat raat'khem* **7451** tähden. Päivän koittaessa Israelin kuningas peräti kukistetaan.

11. LUKU

- Kun Israel oli nuori, rakastin Minä häntä, ja Egyptistä Minä kutsuin poikani.
2. Kuta enemmän he kutsuivat heitä, sitä enemmän he kääntyivät pois; Baaleille he uhrasivat ja epäjumalankuviville *paciyl* idoli he suitsuttivat.
3. Ja Minä kuitenkin opetin Efraimia käymään ja otin heidät käsivarsilleni, mutta eivät he tahtoneet tietää, että Minä heidät paransin.
4. Ihmis-köysillä Minä heidät vedin, rakkauden nuorilla, ja Minä olin heille niinkuin ne, jotka nostavat ikeen heidän kaulastansa, ja lempeästi heitä ruokin.
5. Ei hän palaa Egyptin maahan vaan Assur on hänen kuninkaansa, sillä he eivät tahtoneet palata ~~Herran~~ **tykö**.
6. Sentähden miekka raivoaa hänen kaupungeissansa, se hävittää ja kuluttaa hänen salpansa heidän neuvojensa tähden.
7. Ja Minun kansani halajaa luopua Minusta; korkeuteen päin häntä kutsutaan, mutta ei kukaan itseänsä ylennä.
8. Kuinka Minä alttiiksi antaisin sinut Efraim? kuinka jättäisin sinut, Israel? Kuinka saattaisin antaa sinut alttiiksi niinkuin Adman, panna sinut Seboimin kaltaiseksi? Minun sydämmessäni on toinen mieli; sääliväisyyteni on ylen palava.
9. En Minä täytä vihani tulta, en Minä enää turmele Efraimia: sillä *Minä Olen EL* enkä ihminen, Pyhä sinun keskelläsi, enkä tule kiivaudessa.
10. *Acharey YHWH* jäljissä he kulkevat; niinkuin jalopeura Hän kiljuu *yish'ag* rumble, moan, roar sillä Hän kiljuu *yish'ag*, ja vavisten tulevat ~~lapset~~ pojat lännestä päin.
11. Niinkuin lintu he vavisten tulevat Egyptistä ja kuin kyyhkynen Assurin maasta; ja Minä annan heidän asua omissa huoneissansa, sanoo *n'um-YHWH*.
12. (tämä jae siirretty (!) lukuun 12.)

12. LUKU

Efraim on piirittänyt Minun valheella ja Israelin huone petoksella, ja Juuda yhä vilpistelee Jumalaa kohtaan joka on uskollinen... -vaiko- ...mutta Juuda hallitsee *im-EL* kanssa ja on uskollinen Pyhien kanssa.

2. (1.) Efraim halajaa tuulta ja tavoittelee itätuulta; kaiken päivää hän lisää valhetta ja turmiota; Assurin kanssa he liittoa tekevät, ja Egyptille öljyä viedään.

3. (2.) *W'riyv* **LAYHWH** on riita-asia Juudan kanssa ja on kostava Jaakobille hänen teittensä mukaan, hänen töittensä mukaan Hän maksaa hänelle.

4. (3.) Äidin kohdussa hän tarttui veljensä kantapäähän, ja mmiehuutensa väessä hän taisteli *et-'Elohiym* kanssa.

5. (4.) Hän taisteli enkelin kanssa ja sai voiton, hän itki ja rukoili Häntä. Betelissä hän löysi Hänen ja siellä **Jeshua** puhui meidän kanssamme *y'Daber iManu = Immanuel*.

6. (5.) **WAYHWH 'Elohey haTZ'vaot YHWH** on Hänen ~~nimensä~~ muisto *zikh'ro*

7. (6.) *W'aTah* **B'Eloheykha** tykö palaja, pidä ~~rakkaus~~ laupeus *checed* ja oikeus ja toivo **'Eloheykha**.

8. (7.) Kauppamies hän on, kädessään on väärä vaaka petolliset punnukset; hän ~~tekee~~ ~~mielellänsä~~ ~~vääryyttä~~ rakastaa vainoamista.

9. (8.) Ja Efraim sanoo: olen rikastunut, olen saanut itselleni tavaraa, ei yksikään työni tuota minulle vääryyttä joka synti olisi.

10. (9.) Kuitenkin olen Minä **YHWH 'Eloheykha** hamasta Egyptin maasta saakka; vieläkin Minä annan sinun asua majoissa niinkuin juhlapäivinä.

11. (10.) Ja Minä puhuin profetoille ja lisäsin heille näkyjä, ja profettojen kautta Minä vertauksia puhuin.

12. (11.) Jos Gilead on turhuus, niin se kanssa turhiin joutuu. Gilgalissa he härkiä taurastavat, heidän alttarinsakin tulevat niinkuin kiviraunioiksi vainion vaoilla.

13. (12.) Ja Jaakob pakeni Aramin kedolle; ja Israel palveli vaimon tähden, vaimon tähden hän paimenessa kävi.

14. (13.) Ja profetan kautta vei **YHWH** Israelin Egyptistä, ja profetan kautta Hän paimensi häntä.

15. (14.) Efraim vihoitti Hänen kovasti; ja hänen **'Adonayw** antaa hänen verenvikansa pysyä hänen päällänsä ja kostaa hänelle hänen häväistyksensä.

13. LUKU

Kun Efraim puhui, tuli pelko; hän koroitti itsensä Israelissa, mutta jouti syynalaiseksi Baalin kautta ja kuoli.

2. Ja nyt he pitkittävät syntiä tekemässä; he tekivät itsellensä hopeastansa valetuita kuvia, neronsa mukaan epäjumalia, kaikki seppien tekemiä. Näille puhuvat ihmiset jotka uhraavat; he suutelevat vasikoita.

3. Sentähden he tulevat aamupilven vertaisiksi, samanlaisiksi kuin riihestä põlisevät akanat ja akkunasta nouseva savu.

4. Ja kuitenkin Minä olen **YHWH 'Eloheykha** hamasta Egyptin maasta saakka, etkä sinä tiedä toisesta **w'Elohiym** paitsi Minua, eikä ole

Vapahtajaa Umoshiy /Yasha' Jeshua paitsi Minua !

Huom. tässä yllä on selkeä näyttö siitä että juurisana **Yasha'** tarkoittaa **Jeshuaa**: mikäli sana kääntyy kerrankin tällä tavoin, samoin tapahtuu joka kohdassa. Valhekynä Jer.8:8 ei siedä Jeshua, Immanuel tai Messias -sanoja, keksii jatkuvasti keinoja kiertää ydinasia - eli Jeshua.

5. Minä tunsin sinun korvessa, helteen maassa.

6. Laitumensa mukaan he ravituiksi tulivat; he saivat kyllänsä, ja heidän sydämmensä paisui; sentähden he unohtivat Minun.

7. Silloin Minä muutuin heille jalopeuraksi; pardin tavoin Minä väijyin tiellä.

8. Minä karkaan heidän päällensä niinkuin penikkansa kadottanut karhu, ja revin rikki heidän sydämmensä kalvon ja paikalla Minä emäjalopeuran tavoin heidät syön; metsän pedot heitä raatelevat.

9. Se sinut turmeli Israel, että olit Minua **Jeshuaa** *v'Ez'rekha /'Ezer* vastaan.

10. Missä on nyt kuninkaasi että Hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissas, ja tuomarisi, joista sanoit: anna minulle kuningas ja ruhtinaita?

11. Minä annoin sinulle kuninkaan vihassani ja otan sen pois kiivaudessani.

12. Kokoon käärittö on Efraimin rikos, tallelle pantu hänen syntinsä.

13. Synnyttäjän kivut saavuttavat hänet. Mutta hän on taitamaton ~~lapsi~~ poika, sillä ei hän ajallansa tule esiin kohdun suuhun.

14. Tuonelan kädestä Minä tahdon heidät vapahtaa *Egalem /Ga'al* **Jeshua**, kuolemasta Minä tahdon heidät lunastaa. Kuolema, kussa on ruttosi? Tuonela, kussa on surmasi? Katumus on kätketty silmiäni edestä.

15. Vaikka hän on veljien keskellä hedelmien tekijä, tulee itätuuli, **YHWH** henkäys korvesta nousee, ja hänen kaivonsa kurehtuu, ja hänen lähteensä kuivuu; hän ryöstää kaikkein kallisten tavarain aarteet.

14. LUKU

[Rangaistuksen saa Samaria, sillä se nousi Jumalaansa vastaan. Miekkaan he kaatuvat; heidän lapsukaisensa rutistetaan ja heidän raskaat vaimonsa halkaistaan.] tätä ei näy alkutextissä.

2. (1.) *Shuvah Yis'rael* **YHWH 'Eloheykha** tykö palaja sillä sinä olet langennut pahantekosi tähden!

3. (2.) Ottakaat mukanne sanoja ja palatkaat *el-YHWH* tykö; sanokaat Hänelle: kaikki pahat tekomme anna anteeksi, ja ota armoihisi, niin me uhraamme huutomme uhrit.

(vaikuttaa että tässäin salaillaan Jeshuan nimeä: *D'variym W'Shuvu el-YHWH*)

4. (3.) Ei Assur meitä auta; hevosilla emme tahdo ratsastaa, emmekä enää sanoa kättemme teolle: meidän '**Eloheynu!** Sillä sinun tykönäsi löytöön orpo armon racham rakkaus 7355.
5. (4.) Minä tahdon parantaa heidän luopumisensa, Minä tahdon mielelläni rakastaa heitä, sillä vihani on kääntynyt hänestä.
6. (5) ~~Eh'Yeh tahdon olla~~ olen kuin kaste Israelille * *kas_Hoshanah* ja juurtuu niinkuin Libanon. (*...Hän kukoistaa niinkuin lilja...)
7. (6.) Hänen vesansa haaraantuvat; hänen kauneutensa on niinkuin öljypuun, ja Hänen tuoksunsa kuin Libanonin.
8. (7.) *Yashuvu Yosh'vey /Yashab* **Jeshua** - Hänen varjossaan asuvaiset kasvattavat uudestaan eloa ja kukoistavat niinkuin viinipuu, jonka maine on niinkuin Libanonin viini.
9. (8.) Efraim sanoo, mitä minulla on enää tekemistä epäjumalien *la'AtzaBiym* kanssa? Minä kuulen häntä ja katson hänen puoleensa. Minä olen niinkuin viheriöitsevä kypressi: Minusta hedelmäsi löytyy.
10. (9.) Kuka on viisas että hän nämä ymmärtäisi ja taitava, että hän ne käsittäisi? Sillä oikeat ovat **YHWH** tiet, ja vanhurskaat niitä kulkevat. mutta rikkojat niihin kompastuvat.

Hosean Kirjan loppu.

Lue Halle 1928 käännöksestä kertova liite, Tanakh I -lopusta. kts. Lue www.scribd.com/syottovasikka-tai-jmp.sh/H4jK8mj

YOEL

Joel 1.

Joelin Kirja

Poikkeuksellisesti Joelin Kirjaan on lisätty ajankohtaista uutismateriaalia, nyt täyttyviä lopunajan ennustuksia koskien.

Joel H006 2020

1. LUKU

1. Joel

YHWH Sana, joka tuli Joelille, Petuelin pojalle.

2. Kuulkaat tätä, te vanhukset, ja ottakaat korviinne, kaikki maan asukkaat! Onko tämmöisiä tapahtunut teidän päivinänne taikka isäinne päivinä?

3. Tätä te ~~lapsillenne~~ pojillenne kertokaat, ja teidän ~~lapsenne~~ poikanne heidän ~~lapsillensa~~ pojillensa ja heidän ~~lapsensa~~ poikansa tuleville sukukunnille!

4. Mitä ruohomato jättää, sen heinäsiirkka syö, ja mitä heinäsiirkka jättää, sen lehtimato syö, ja mitä lehtimato jättää, sen jyvämato syö.

5. Herätkäät, te juopuneet, ja itkekäät, ja voivottakaat, kaikki viinin juomarit, viinimehun tähden, sillä se on suustanne suustanne temmattu!

6. Sillä kansa on noussut maatani vastaan, väkevä ja epäluukuinen; sen hampaat ovat jalopeuran hampaita, ja sillä on emäjalopeuran purimet.

7. Se pani viinipuuni pirstaleiksi; se on ne kokonaan kuorinut ja kaatanut, valkeina ovat sen oksat.

8. Valita niinkuin neitsyt, joka pukee itsensä säkkiin nuoruutensa yljän tähden!

9. Temmattu on ruoka-uhri ja juoma-uhri **YHWH** huoneesta; papit, **YHWH** palvelijat, murehtivat.
10. Pelto on hävitetty, maa suree; sillä elo on hävitetty, viinimehu on kuivunut, öljy surkastunut.
11. Häpeään *yabesh* häätykää, te peltomiehet, voivottakaat, te viinimäen miehet nisun ja ohran tähden, sillä hävitetty on pellon sato.
12. Viinipuu on kuivettunut, fiikunapuu on surkastunut, granattipuu, jopa palmu- ja omenapuukin, kaikki kedon puut ovat kuivettuneet; niin, ilokin on kadonnut ihmislapsilta.
13. Sonnustakaat itseänne ja valittakaat, te papit, voivottakaat, te alttarin palvelijat! Tulkaat ja olkaat yötä säkkeihin puettuina, te minun '**Elohim** palvelijat, sillä ruoka-uhri ja juoma-uhri on poissa teidän '**Elohim** huoneesta.
14. Pyhittäkää paasto, kutsukaat seurakunta kokoon, kootkaat vanhimmat, kaikki maan asukkaat **YHWH**, teidän '**Elohim**, huoneeseen ja huutakaat **YHWH** tykö!
15. Voi sitä päivää! Sillä lähellä on **YHWH** päivä, ja niinkuin väkivalta se **Sadday** Kaikkivaltiaalta tulee.
16. Eikö ole silmäimme edestä ruoka temmattu pois, ilo ja riemu meidän '**Elohim** huoneesta?
17. Siemenet ovat turmeltuneet maassa, aitat ovat hävitetyt, ladot hajotetut, sillä elo on kuivettunut *yabesh*.
18. Kuinka karja huokaa, karjalaumat hämmästyvät! sillä ei heillä laidunta ole; lammasmaatkin nääntyvät.
19. Sinun tykösi, **YHWH**, minä huudan, sillä tuli on kuluttanut korven luhdat ja liekki korventanut kaikki kedon puut.
20. Metsän eläimetkin huutavat Sinun puoleesi, sillä vesiojat ovat kuivuneet *yabesh*, ja tuli on kuluttanut korven luhdat.

2. LUKU

1. Soittakaat pasunalla Sionissa *Xiyyon*, huutakaat Minun pyhällä vuorellani. Vavista täytyy kaikkein maan asukasten, sillä **YHWH** päivä tulee, se on läsnä.
2. Pimeyden ja sumun päivä, pilven ja synkeyden päivä; niinkuin aamurusko levitetynä vuorten yli tulee lukuista ja sotajoukot '*am* (väkevä kansa), jonka vertaista ei ole ollut ijankaikkisesta asti, eikä sen jälkeen enää tule ijankaikkiseen aikaan saakka.
3. Sen edellä kuluttaa tuli '*esh*, sen takana korventaa liekki *lehabah*; niinkuin Edenin tarha on maa sen edellä, vaan sen takana kuin autio korpi, eikä mikään siltä säästy.
4. Sen muoto on niinkuin hevosten *cuwc* (myös pääskynen) muoto ***1**, ja he karkaavat niinkuin ratsut.
5. Niinkuin ratasten ratina vuorten huipuilla, niin he hyppelevät, niinkuin tulen '*esh* liekin kohina, joka kuluttaa kulon, niinkuin väkevä kansa, valmis sotaan *milcamah*.
6. Sen edessä kansat vapisevat, kaikki kasvot kalpenevat *qabats* 'mustuvat'.

7. Niinkuin sankarit he samoavat, niinkuin sotamiehet he nousevat muurille, ja kukin he tietänsä kulkevat, eivätkä muuttele polkujansa.
8. Toinen ei toistansa työnnä *dachaq* =töniä, kukin he polkujansa kulkevat, ja aseitten shelach, missile läpi tunkevat, eivätkä haavoitu *batsa'* rikkoutua, stop.
9. Ympäri kaupunkia he juoksevat, muurille he nousevat, huoneisiin kiipeävät, akkunain läpi tulevat niinkuin varkaat.
10. Sen edessä vapisee maa, ja taivaat tärisyvät; aurinko ja kuu pimenevät *gadar* tuhkainen, ja tähdet kadottavat valonsa.
11. Ja **YHWH** jylisee sotalaumansa edellä, sillä sangen suuri on Hänen sotaleirinsä, väkevä on Hänen Sanansa toimittaja: sillä suuri on **YHWH** päivä ja sangen kauhea; kuka voi sitä kestää?
12. Mutta nytkin, sanoo **YHWH** , käännykää Minun tyköni kaikesta sydämmestänne, paastolla, itkulla ja valituksella!
13. Ja repikäätkä rikki sydätmenne, älkää vaatteitanne, ja palatkaa **YHWH**, teidän '**Elohim**, tykö; sillä armollinen ja laupias Hän on, pitkämielinen ja armosta rikas, ja katu rangaistusta *ra*.
14. Kukaties Hän palajaa takaisin ja ottaa katuaksensa ja jättää jälkeensä siunauksen, ruoka-uhrin ja juoma-uhrin **YHWH**, teidän '**Elohim**.
15. Soittakaat pasunalla Siionissa, pyhittäkäätkä paasto, huutakaat seurakunta kokoon!
16. Kootkaat kansa, pyhittäkäätkä kokous, tuokaat vanhimmat koolle, kootkaat lapset *owlel* ja imeväiset; lähteköön ylkä kammioistansa ja morsian suojustansa!
17. Etuhuoneen ja alttarin välissä itkekööt papit, **YHWH** palvelijat, ja sanokoot: "Armahda, **YHWH**, kansaasi äläkä pane perintöäsi pilkaksi, pakanain sananlaskuksi! Miksi sanottaisiin kansain kesken: 'Missä on nyt heidän '**Elohim**?'"
18. Silloin kiivastui **YHWH** maansa puolesta ja armahti kansaansa.
19. Ja **YHWH** vastasi ja sanoi kansallensa: katso, Minä lähetän teille elon, ja viinin ja öljyn, ja te täydytte niistä, enkä Minä enää pane teitä pilkaksi pakanain kesken.
20. Ja tuon pohjosesta *ts@phowniy* (armeija) tulleen Minä poistan teistä kauas ja karkoitan hänet kuivaan ja autioon maahan '*eretz*, etuparvensa itäiseen mereen ja hänen takaparvensa läntiseen *acharown* viimeinen/länsi mereen; ja hänen löyhkänsä nousee, ja hänen haisunsa kohoo, sillä hän on suuria tehnyt.
21. Älä pelkää, sinä maa '*adamah*. Riemuitse ja iloitse, sillä **YHWH** voi suuria tehdä!
22. Älkäätkä peljätkö, te kedon eläimet, sillä korven luhdat viheriöitsevät, sillä puu kantaa hedelmänsä, viikunapuu ja viinipuu antavat *nathan* aarteensa.
23. Ja te, Sionin lapset pojat, riemuitkaat ja iloitkaat **YHWH**, teidän '**Elohim**, sillä Hän antaa teille vanhurskauden *tsadaqah* opettajan *mowreh* jousimies/opettaja/kevätsade, ja antaa teille syyssateen ja kevätsateen niinkuin ennenkin.
24. Ja riihet täyttyvät elosta, ja kuurnat kuohuvat viiniä ja öljyä.
25. Ja minä palkitsen *shalam* teille ne vuodet, jotka heinäsiirkka, lehtimato, jyvämato, ruohomato söi, tuo Minun suuri sotalaumani, jonka Minä teitä vastaan lähetin.
26. Silloin te saatte kyllänti syödä ja täyttyä *saba'*, ja te kiitätte **YHWH**, teidän '**Elohim**, nimeä, joka on ihmeellisesti menetellyt teidän kansanne; eikä Minun kansani häpiään joudu ijankaikkisesti.

27. Ja te saatte tuta, että Minä olen Israelin keskellä ja Minä, **YHWH**, olen teidän **'Elohim**, eikä yksikään muu; ja Minun kansani ei häpiään joudu ijankaikkisesti *owlam*.

28. Ja tapahtuu sen jälkeen, että Minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, teidän vanhuksenne unia uneksuvat, ja teidän nuorukaisenne näkyjä näkevät.

29. Ja palvelijainkin ja piikain päälle Minä niinä päivinä vuodatan Henkeni.

30. Minä annan tunnustähdet *mowpheth* tunnusmerkki taivaalla ja maassa; veren ja tulen ja savupatsaat.

31. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi ennen sen suuren ja kauhean **YHWH** päivän tuloa.

32. Ja tapahtuu, että jokainen, kuin **YHWH** Nimeä avuksensa huutaa, se pelastetaan; sillä Sionin vuorella ja Jerusalemissa on pelastus *paleytah*, niinkuin **YHWH** on sanonut, ja niitten jääneitten joukossa, joita **YHWH** kutsuu.

3. LUKU

1. Sillä katso, niinä päivinä ja siinä aikana, kun Minä palautan Juudan ja Jerusalemin vankeuden,

2. kokoan Minä kaikki pakanat, vien heidät alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta heidän kanssansa Minun kansani ja perintöni, Israelin, tähden, jonka he hajottivat pakanain sekaan, ja maani jakelivat,

3. ja heittivät kansastani arpaa; antoivat pojan portosta ja tytön vaihettivat viiniin, ja joivat.

4. Ja tekin, ~~Tyyro~~ *tzor* rock Xor ja Sidon ja kaikki Filistealaisten Maakunnat, mitä te Minusta tahdotte? Aiotteko te kostaa Minulle pahaa, taikka aiotteko Minulle jotakin pahaa tehdä? Yhtäkkiä, nopeasti, Minä palautan teidän tekonne oman päänne päälle,

5. koska te Minun hopeani ja kultani otitte ja kalliimmat kaluni temppeleinne veitte,

6. ja möitte Juudan ~~lapsia~~ poikia ja Jerusalemin ~~lapsia~~ Kreikkalaisten pojille jaavanilaisille, poistaaksenne heidät kauas heidän omilta rajoiltansa.

7. Katso, Minä herätän heidät siitä paikkakunnasta, johon te heidät möitte, ja palautan teidän tekonne oman päänne päälle.

8. Ja Minä myön teidän poikanne ja tyttäriänne Juudan ~~lapsille~~ pojille, ja he myyvät ne Sabealaisille, kaukaiselle kansalle; sillä **YHWH** on sen puhunut.

9. Julistakaat tätä pakanain seassa, pyhittäkää sota, *alkakaa pyhä sota*, herättäkää sankarit, lähestykööt, astukoot esille kaikki sotamiehet!

10. Takokaat vannaanne miekoiksi ja viikatteenne keihäiksi! Heikko sanokoon: Minä olen sankari!

11. Kiiruhtakaat ja tulkaat, kaikki te pakanat ympäristöltä ja kokoontukaat! Lähetä, **YHWH**, sinne sankarisi!

12. Herätkööt pakanat ja lähtekööt matkalle Josafatin laaksoon, sillä siellä Minä istun tuomitsemassa kaikkia pakanoita ympäristöltä.
13. Sivaltaakaat sirppi, sillä elo on kypsynyt! Tulkaat ja polkekaat, sillä kuurna on täynnään ja kuurna-astiat kuohuvat, sillä suuri on heidän pahuutensa *a'rah* | *raatam* 7451.
14. Ihmisjoukkoja kohisee tuomion laaksossa, sillä lähellä on **YHWH** päivä tuomion laaksossa.
15. Aurinko ja kuu pimenevät, ja tähdet kadottavat valonsa.
16. **YHWH** kiljuu Sionista ja jylisee Jerusalemista, ja taivaat ja maa tärisevät; mutta **YHWH** on pakopaikkana kansallensa, ja varustuksena Israelin ~~lapsille~~ pjille.
17. Ja te tunnette, että Minä, **YHWH** Herra, olen teidän '**Elohim**, joka asun Sionissa, pyhällä vuorellani; ja Jerusalem on Pyhä, eikä muukalaisia enää kulje sen kautta.
18. Ja tapahtuu sinä päivänä, vuoret vuotavat mehua, ja kukkulat maitoa valuvat; kaikissa Juudan purot vesinä juoksevat, ja lähde lähtee **YHWH** huoneesta ja kostuttaa Sittimin laakson Akasialaakson.
19. Egypti tulee autioksi, ja Edom autioksi korveksi, väkivallan tähden Juudan ~~lapsia~~ poikia kohtaan, kun vuodattivat viatonta verta omassa maassansa.
20. Mutta Juuda asuu ijankaikkisesti, ja Jerusalem suvusta sukuun.
21. Ja Minä kosten *naqah* =puhdistan heidän verensä, jota en ennen kostenut *naqah* =puhdistan; ja **YHWH** on asuu Siionissa.

Joelin Kirjan Loppu.

Liitteet:

***1**

Joel 2: 4. Sen muoto on niinkuin **hevosten** *cuwc* (myös pääskynen, kurki) muoto, ja he karkaavat niinkuin ratsut.

The appearance *mar'eh* of them [*is*] as the appearance *mar'eh* of horses *cuwc*; and as horsemen, *parash* shall they run *ruwts*.

hevosten *cuwc*

hyppiä ilosta

to **skip** (for joy); a **horse** (as leaping); also a **swallow** (from its rapid **flight**):—crane, horse ([-back, -hoof]).

cuwc {SOOS} or **cuc** {soos}:to skip (for joy)

<http://lexiconcordance.com/hebrew/5483.html>

2:8 'Hevosilla' on suojana jonkinlainen energia/suojakenttä jonkatakia sitä ei pystytä ampumalla pysäyttämään. Mekaanisina hirviöinä ne eivät 'elä', eikä niissä ole verta jota voisi vuodattaa:

"aseitten shelach, missile läpi tunkevat, eivätkä haavoitu *batsa'* rikkoutua, stop."

Katso ennustusta juutuubista nuo 4000 vuotta sitten kuvatut hevoset, tänään Bostonissa. Sitten pohjoisessa 'putinien valtakunnissa, ennustuksen mukaan...Nyt nämä sotilaat ovat valmiina tehtaissa tulostettaviksi, aseineen. Niitä voidaan valmistaa 'kuin autoja' vaikka sata miljoonaa vuodessa, levittää lentokoneista em. vuorille...

Miehenkaltaiset varkaat tulevat ikkunoista sisään

- youtu.be/NR32ULxjYc

Tällä videolla kohdassa 4:00 esiintyy myös 'Joelin kurki'....

- boston.com/news/technology/2019/09/25/boston-dynamics-video-robot-gymnastics

Josafatin Laakson Laserit

eli Joelin pääskyt kenraalinharjoituksissa... eli mitä tapahtui 11/2018 kun jesuiitat lensivät kaupunkiin, Paradise Calif., pop.27.000.

Kansalaiset kertovat: Blue beam Laser sytyttää kaupungin, talo kerrallaan, auto kerrallaan... Wall-Mart syttyy kun vieressä kasvava yksittäinen puu muuttuu siniseksi Laservalossa ja syttyvät räjähtäen *sisältäpäin*. Poliisit tukkivat liikenteen, ihmisten pakeneminen estetään, palavat autoihinsa. ...Nov 19, 2018California: "Fire Death Toll Climbs in Paradise, Where Residents Were Burned Alive in Cars...."

Directed Energy Weapons(DEW) Mass Murder in Paradise CA

10,216 views • Dec 18, 2018 youtube com/watch?v=BOvkHbylx5Y

Ilmestyskirja 13:13

"13. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että **saa tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden.**

14. Ja se villitsee maan päällä asuvaset niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon nähden; se yllyttää maan päällä asuvaset tekemään sen pedon kuvan, jossa oli miekanhaava ja joka virkosi.

15. Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, että pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin. 16. Ja se saa kaikki, pienet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, 17. ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myydä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi tai sen nimen luku.

18. Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys on, se laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja sen luku on kuusisataa kuusikymmentä kuusi."

Em. luvun kahdeksantoista mukaan, kaikki valtiojohtajat kuuluvat tähän kerhoon, uskollisesti he vilkuttavat sinulle 666-sormimerkkiään pahan isän kerhon kakista satanistisista uutis-lähteistä...

NYTimes uutisjuttua em. palosta

[nytimes.com/2018/11/10/us/california-wildfires-paradise-malibu.html](https://www.nytimes.com/2018/11/10/us/california-wildfires-paradise-malibu.html)

666 klubin vetäjä kertoikin aloittaneensa III maailmansodan jo vuonna 2013...

Xor'in paha isä jesuiittapoikinensa. **Kansan Uutiset:** "*Lastenkiduttaja Franciskus I*"

MIDDLE EAST

**Trump hails Syria
cease-fire after he
played role in crisis**

MIDDLE EAST

**Pompeo s
reassure I
Syria turn**

Merkillistä: *Työpaikkaa ei 'duunari' saa, ellei aina osaa vilkuttaa isänsä kuuskuuskuus -merkkejä*

Directed Energy 2020 Paradigm Tactical Airborne High Energy Laser

Intended missions include vehicle disable and/or stop, urban conflicts, and infrastructure disruptions

Warfighter Benefits

Ultra-precision target engagement:

- Speed-of-light weapon
- Covert operation
- Scalable effects from degrade to destroy
- Minimal collateral damage

Kuvia em. juutuubi videolta - joka varmasti sensuroidaan...

y weapons(DEW) Mass Murder in Paradise CA

42:40 / 46:13

Scroll for details

Lockheed Martin hi tech.

Puut syttyvät
sisältä kun Laser
säde kuumentaa,
ei koske ympäristöä

While Shrubs
And Brush
Remain
Untouched ?

[youtube.com/watch?v=BOvkHbylx5Y](https://www.youtube.com/watch?v=BOvkHbylx5Y)

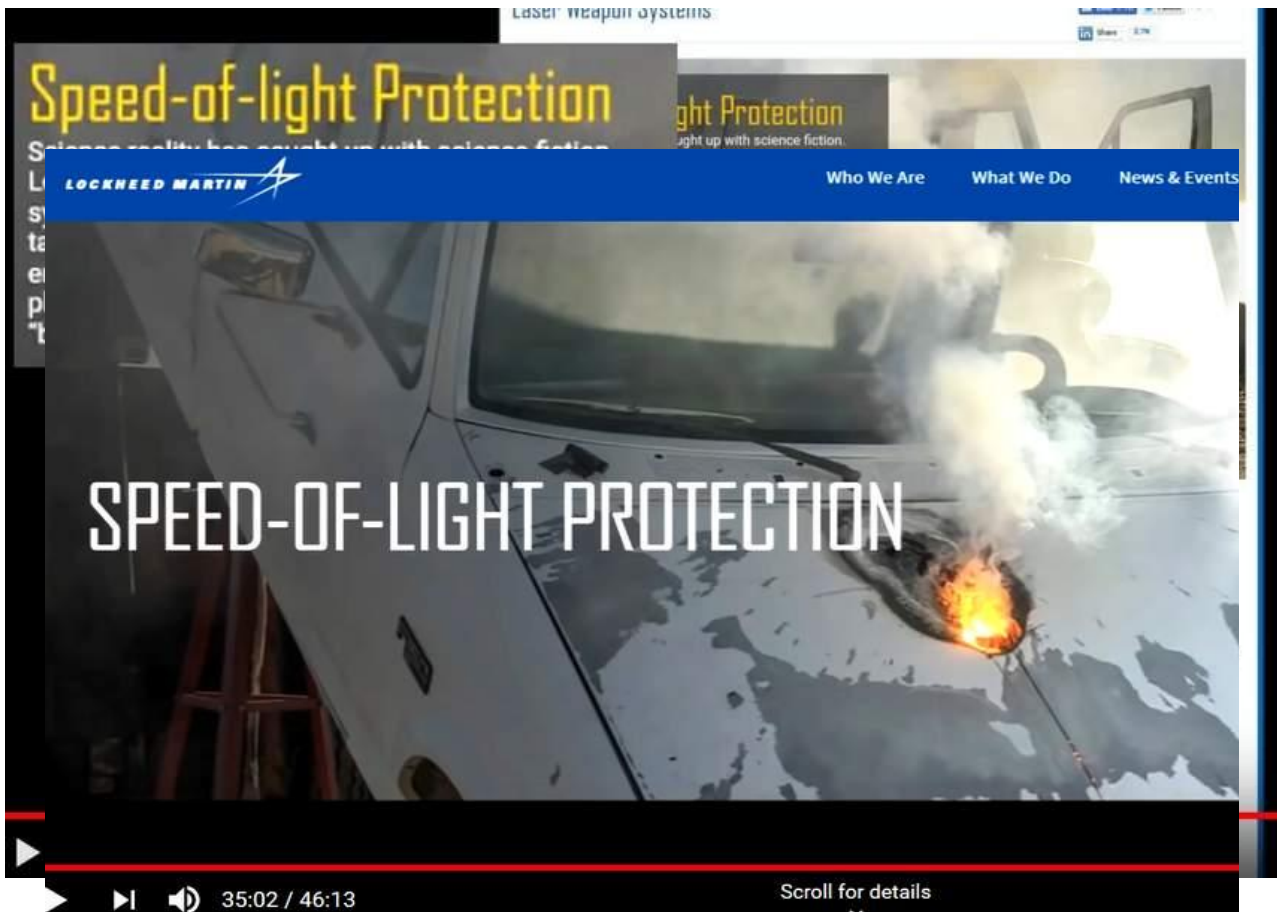

youtube.com/watch?v=BOvkHbylx5Y

Kalifornian palomiehet sanovat “ettei tässä ole mitään uutta” (yksittäiset puut räjähtävät palamaan sisältäpäin)

22:32 / 46:13

Scroll for details

Lockheed Martin mainostaa.

Avaruussarjan kyyhkysset piiloutuvat pilviin, *ennustuksen mukaan...*

Weapons(DEW) Mass Murder in Paradise CA

24:00 / 46:13

Scroll for details

Noelin pihan kasvit säästyivät koska ohjelman kohteena vain valitut autot - tai auroissa olleet henkilöt = kännykät... ei mikään metsäpalo.

Daily telegraph kertoi 2019 Australian 'metsäpaloista' joissa syttymissyö oli 99% tuhopoltto. Liekö tottakaan? Vai olivatko ne Joelin kyyhkyjen harjoittelua?

kts. [bbc.com/news/world-australia-50400851](https://www.bbc.com/news/world-australia-50400851)

Joka vuosi 31.000 tuhopolttoa Australiassa; kyseessä '*kulttuuri*' eli ihmiset vaan tykkäävät katsella kun talosi palaa. **Sen kulttuurin estäminen olisi haloskan viharikos!**

...Two of the most recent studies say there are between 52,000 and 54,000 bushfires in Australia every year. Dr Paul Read, co-director of Australia's National Centre for Research in Bushfire and Arson, puts the figure higher, at "62,000 and increasing". Of those, 13% are started deliberately, and 37% are suspicious. That means 31,000 Australian bushfires are either arson, or suspected arson, every year...

YHWH antama näky Joelille "jonka vertaista ei ole ollut ijankaikkisesta asti...".
YHWH ELYOWN - kaikkietävä - tietää mihin synteihin langenneen ihmisten/ihmiskunnan, perkeleen orjain ajatukset johtavat, vuosituhansien päähän. Hän, kaikkivaltias on luonut ajan, eikä aika ole Hänelle minkäänlainen rajoite; päinvastoin, Tuomiopäivänä aika loppuu = iäisyys alkaa. Missä sen 'vietät', sen voit vielä valita Poikansa Jeshuan sovitustyön ansiosta; Hänen tykönänsä vaiko Helvetissä?

PS. Vuonna 1984 General Dynamics haki projekti-insinöörejä kehittämään tätä tekniikkaa, Silloinen kävelevä 'robotti' oli kuorma auton lavalle nouseva hidas köntys... Aioin hakea sinne töihin, mutta amerikkalainen kohtelu (*omat kokemukset*) ulkomailta tulleita duunareita kohtaan ei houkutellut, jätin hakemuksen laittamatta. Hieman myöhemmin eräässä tilaisuudessa kerroin tästä Joelin kirjasta, ja siitä mitä kaikkea tämä YHWH antama ennustus merkitsee (olisiko ollut maaninka?) ... voitte arvata että puheeni jälkeen vaihdettiin aihetta, yhtään kommenttia en tähän aiheeseen kirkkorahvaalta saanut. Olin kuin lumiukko..., hinnalla millä hyvänsä vältettävä omituinen vouhka..

Terveisiä tänään 'maaningalle': nyt voitte SANASSA ennustetun tekniikan lävitse kotonanne katsella sitä minkä Joel omin silmin NÄKI! Ja ihmetellä YHWH SANAA - ennustuksia jotka eivät petä. Ne täyttyvät kaikki, pilkulleen ja satakertaisesti!

Parannuksen teko - raamatun keskeisin, *pappein salaama aihe* - olisikin hyvä aloittaa nyt omasta itsestä, *ehkä me Jeshuan omat emme enää ole täällä ajassa kärsimässä, näkemässä tätä 666-kristittyjä kohtaavaa taistelua ?*

Vertaa Sefanja 12:4. Sinä päivänä sanoo *n'um-YHWH*, lyön Minä jokaisen hevosen *cuwc* hämmästyksellä *timmahown* 8541, ja sen ratsumiehen *rakab*7392 mielettömyydellä; mutta Juudan huoneen yli Minä avaan silmäni ja kaikki kansain hevoset Minä lyön sokeudella.

Viitannee myös 'hevosia' hallitseviin kaatuileviin ohjelmistoihin eli 'ratsastajiin'

Joelin Kirjan Liitteet; Loppu

AMOS

Amos 1.

Profetta Amos

Amos H002 2020

1. LUKU

1. Tämä on se, minkä Amos, joka oli Tekoan paimenia näki Israelista Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä ja Jerobeamin, Joaksen pojan, Israelin kuninkaan päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä.
2. *WaYomar* **YHWH** kiljuu *yish'ag* rumble moan Siionista, ja jylisee Jerusalemista, ja paimenten laitumet lakastuvat, ja Karmelin kukkula kuivettuu.
3. Näin sanoo **YHWH**: kolmen Damaskon rikoksen tähden, neljänkin rikoksen tähden - en Minä muuta sanojani - koska he rautaisilla rattailta ovat puineet Gileadin,
4. lähetän Minä tulen Hasaelin huoneeseen, ja se kuluttaa Benhadadin hovit.
5. Ja Minä särjen Damaskon salvat, ja hävitän asukkaat Aavenin laaksosta *Bikat-Aaven* ja valtiikanpitäjän Bet-Edenistä, ja Syrian Aramin kansa viedään vankeuteen Kiiriin, sanoo **YHWH**.
6. Näin sanoo **YHWH**: kolmen Gasan rikoksen tähden, neljänkin tähden - en Minä muuta sanojani - koska he veivät pois koko joukon vankeja luovuttaakseen ne Edomille,
7. lähetän Minä tulen Gasan muuriin, ja se kuluttaa sen hovit.

8. Ja Minä hävitän asukkaat Asdodista ja valtikanpitäjän Askalonista, ja käännän käteni Ekronia vastaan, ja Filistealaisten jällelle jääneet hukkuvat, sanoo '**Adonay YHWH** (Herra, Herra).
9. Näin sanoo **YHWH**: kolmen **Fyyron** *Pishey-tzor pasha'* kapina-kivi Xor rikoksen, neljänkin tähden - en Minä muuta sanojani - koska jättivät koko joukon vankeja Edomille eivätkä muistaneet veljien liittoa,
10. lähetän Minä tulen **Fyyron** Xor muuriin, ja se kuluttaa sen hovit.
11. Näin sanoo Herra: kolmen Edomin rikoksen, ja neljänkin rikoksen tähden - en Minä muuta sanojani - koska hän vainonnut miekalla vainosi veljeänsä ja tukahdutti sääliväisyytensä ja hänen vihansa raivosi lakkaamatta ja hänen kiukkunsa väijyi iankaikkisesti,
12. lähetän Minä tulen TemaniIn, ja se kuluttaa Bosran hovit.
13. Näin sanoo **YHWH**: kolmen Ammonilaisten rikoksen, ja neljänkin rikoksen tähden - en Minä muuta sanojani - koska he halkaisivat Gileadin raskaat vaimot, laajentaaksensa aluettansa,
14. sytytän Minä tulen Rabban muuriin, ja se kuluttaa sen hovit, sotahuudon kaikuessa sodan päivänä, myrskyn raivotessa raju-ilman päivänä.
15. Ja heidän kuninkaansa vaeltaa pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen ruhtinaansa kaikki tyynni, sanoo **YHWH**.

2. LUKU

1. Näin sanoo **YHWH**: Mooabin kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden Minun päätökseni on peruuttamaton. Koska se on polttanut Edomin kuninkaan luut kalkiksi,
2. sentähden Minä lähetän tulen Mooabia vastaan, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit. Ja Mooab kuolee sodan melskeessä, sotahuudon ja pasunan pauhinassa.
3. Ja Minä hävitän tuomarin sen keskeltä, ja kaikki sen päämiehet Minä tapan yhdessä sen kanssa, sanoo **YHWH**.
4. Näin sanoo **YHWH**: Juudan kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden Minun päätökseni on peruuttamaton. Koska he ovat hyljänneet *et-Torat* **YHWH** lain eivätkä ole pitäneet Hänen käskyjänsä, vaan heidän valhejumalansa, joiden perässä jo heidän isänsä kulkivat, ovat heidät viettelleet,
5. sentähden Minä lähetän tulen Juudaa vastaan, ja se kuluttaa Jerusalemin palatsit.
6. Näin sanoo **YHWH**: Israelin kolmen rikoksen, neljän rikoksen tähden minun päätökseni on peruuttamaton. Sillä he myyvät hurskaan rahasta ja köyhän kenkäparista,
7. polkevat maan tomuun vaivaisten pään ja vääntävät mutkaiseksi nöyrien tien. Ja poika ja isä käyvät saman naisen pariin häväisten Minun pyhän nimeni.
8. He loikovat pantiksi otetuilla vaatteilla jokaisen alttarin ääressä ja juovat sakotettujen viiniä jumalansa huoneessa.

9. Ja kuitenkin Minä hävitin heidän edestänsä amorilaiset, jotka olivat korkeakasvuiset kuin setrit ja vahvat kuin tammet, ja Minä hävitin niiden hedelmän ylhäältä ja niiden juuret alhaalta.
10. Ja Minä johdatin teidät Egyptin maasta ja kuljetin teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta, että saisitte ottaa omaksenne amorilaisten maan.
11. Ja Minä herätin teidän pojistanne profeettoja ja nuorukaisistanne nasiireja. Vai eikö niin ole, te israelilaiset? sanoo *n'um-YHWH*.
12. Mutta te juotitte nasiireille viiniä, ja profeettoja te kielsitte sanoen: "Älkää ennustako."
13. Katso, Minä rusennan teidät alallenne, niinkuin täyteen kuormattu puimajyrä rusentaa lyhteet.
14. Silloin nopeakaan ei pääse pakoon, ei väkevällä ole apua voimastaan, eikä sankari pelasta henkeänsä;
15. jousimies ei kestä paikallansa, nopeajalkainen ei pelastu, eikä ratsumies pelasta henkeänsä.
16. Ja sankareista rohkein pakenee alasti sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH*.

3. LUKU

1. Kuulkaa tämä sana, jonka **YHWH** on puhunut teitä vastaan, te israelilaiset, koko sitä sukukuntaa vastaan, jonka Minä olen johdattanut Egyptin maasta, sanoen:
2. Ainoastaan teidät Minä olen valinnut kaikista maan sukukunnista; sentähden Minä kosten teille kaikki teidän pahat tekonne.
3. Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?
4. Ärjyykö leijona metsässä, ellei sillä ole raadeltavaa? Kiljuuko nuori leijona luolastansa, ellei se ole saalista saanut?
5. Käykö lintu maassa paulaan, ellei sen varalle ole pyydystä pantu? Nouseeko paula maasta saaliin siihen tarttumatta?
6. Puhalletaanko pasunaan kaupungissa, niin ettei kansa peljästy? Tahi tapahtuuko kaupungissa onnettomuutta, jota ei **YHWH** ole tuottanut?
7. Sillä ei '**Adonay YHWH**, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoillensa profetoille.
8. Leijona ärjyy: kuka ei pelkäisi? '**Adonay YHWH** puhuu: kuka ei ennustaisi?
9. Julistakaa Asdodin palatseille ja Egyptin maan palatseille ja sanokaa: Kokoontukaa Samarian vuorille ja katsokaa, mikä suuri meteli on sen keskellä ja mikä sorto sen sisällä.
10. He eivät ymmärrä tehdä sitä, mikä oikein on, sanoo *n'um-YHWH*; he kokoovat väkivaltaa ja sortoa palatseihinsa.
11. Sentähden, näin sanoo '**Adonay YHWH**: Vihollinen on oleva kaikkialla maassa, ja hän kukistaa sinun linnoituksesi, ja sinun palatsisi ryöstetään.

12. Näin sanoo **YHWH**: Niinkuin paimen saa pelastetuksi leijonan kidasta pari sääriluuta tai kappaleen korvaa, niin pelastuu israelilaisiakin, niitä, jotka istuvat Samariassa sohvankulmassa ja kirjosilkkisellä leposijalla.

13. Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin heimoa vastaan, sanoo *n'um*-'**Adonay YHWHiH** '**Elohey haTZ'vaot**:

14. Sinä päivänä, jona Minä kosten Israelille hänen rikoksensa, Minä kosten myös Beetelin alttareille, niin että alttarinsarvet hakataan irti ja putoavat maahan.

15. Ja Minä sorran maahan talvihuoneen ja kesähuoneen, ja norsunluuhuoneet kukistuvat, ja paljoista huoneista tulee loppu, sanoo *n'um*-**YHWH**.

4. LUKU

1. Kuulkaa tämä sana, te Baasanin lehmät, jotka olette Samarian vuorella, jotka sorratte vaivaisia ja runtelette köyhiä, jotka sanotte herroillenne *la'Adoneyhem*: "Tuokaa meille juomista."

2. **Adonay YHWHiH** on vannonut pyhyytensä kautta: Totisesti, katso, päivät tulevat teille, jolloin teidät temmataan ylös koukuilla ja viimeisetkin teistä kalaongilla.

3. Ja muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin suorinta tietä, ja teidät heitetään Harmoniin päin, sanoo *n'um*-**YHWH**.

4. Menkää Beeteliin ja tehkää syntiä, ja Gilgaliin ja tehkää vielä enemmän syntiä; tuokaa aamulla teurasuhrinne, kolmantena päivänä kymmenyksenne.

5. Uhratkaa hapanta kiitosuhriksi, kuuluttakaa, julistakaa vapaaehtoisia lahjoja, sillä niinhän te haluatte, te israelilaiset, sanoo *n'um*-'**Adonay YHWHiH**.

6. Minä kyllä tein teidän hampaanne joutilaiksi kaikissa teidän kaupungeissanne ja tuotin leivän puutteen kaikkiin teidän paikkakuntiinne. Mutta te ette kääntyneet minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH**.

7. Minä pidätin teiltä sateen, kun vielä oli kolme kuukautta elonkorjuuseen. Minä annoin sataa toiselle kaupungille, mutta toiselle kaupungille en antanut sataa; toinen pelto sai sadetta, ja toinen, jolle ei satanut, kuivui.

8. Ja niin kaksi, kolme kaupunkia hoippui yhteen kaupunkiin vettä juomaan, saamatta kyllikseen. Mutta te ette kääntyneet Minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH**.

9. Minä rankaisin teitä nokitähkillä ja viljanruosteella; teidän monet puutarhanne, viinimäkenne, viikunapuunne ja öljypuunne söi kalvajasirkka. Mutta te ette kääntyneet Minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH**.

10. Minä lähetin teihin ruton niinkuin Egyptiin; Minä tapoin miekalla teidän nuoret miehenne, ja teidän ratsunne otettiin saaliiksi; ja Minä annoin löyhkän teidän leireistänne nousta teidän sieraimiinne. Mutta te ette kääntyneet minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH**.

11. Minä panin toimeen hävityksen teidän seassanne, niinkuin '**Elohiym** hävitti Sodomian ja Gomorran, ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle. Mutta te ette kääntyneet Minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH**.

12. Sentähden minä teen sinulle, Israel, näin. Koska Minä tämän sinulle teen, niin valmistaudu, Israel, kohtaamaan *liq'rat*-**Eloheykha**.

13. Sillä katso: Hän on se, joka on tehnyt vuoret ja luonut tuulen, joka ilmoittaa ihmiselle, mikä Hänen aivoituksensa on, joka tekee aamuruskon ja pimeyden ja joka kulkee maan kukkulain ylitse - **YHWH 'Elohey-Tzvaot**, on Hänen Nimensä.

LUKU 5.

1. Kuulkaa tämä ~~Herran~~ sana, itkuvirsi, jonka Minä viritän teistä, te Israelin heimo.

2. Kaatunut on neitsyt Israel eikä enää nouse; hän viruu kaadettuna maassansa, eikä ole, kuka hänet nostaisi.

3. Sillä näin sanoo **'Adonay YHWHiH**: Kaupunkiin, josta ennen lähti tuhat, jää jäljelle sata; ja josta lähti sata, siihen jää kymmenen jäljelle, Israelin heimoa.

4. Sillä näin sanoo **YHWH** Israelin heimolle: Etsikää Minua, niin te saatte elää.

5. Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin älkääkä vaeltako Beersebaan. Sillä Gilgal viedään pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetel joutuu tuhon omaksi.

6. Etsikää *et*-**YHWH**, niin te saatte elää, ettei Hän tulena tunkeutuisi Joosefin huoneeseen ja kuluttaisi sitä eikä olisi sammuttajaa Beetelillä -

7. te, jotka muutatte oikeuden koiruohoksi ja vanhurskauden maahan kukistatte.

8. Hän, joka on tehnyt Otavan ja Kalevanmiekan ja muuttaa synkeyden aamuksi ja pimentää päivän yöksi ja kutsuu kokoon meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle - **YHWH** on Hänen nimensä,

9. Hänen, joka äkisti tuottaa väkevälle hävityksen, ja niin tulee hävitys linnoitukseen.

10. He vihaavat sitä, joka portissa oikeutta puoltaa, ja totuuden puhuja on heille kauhistus.

11. Sentähden, koska te poljette vaivaista ja otatte häneltä viljaveroa, niin vaikka te rakennatte taloja hakatusta kivistä, te ette niissä asu; vaikka te istutate ihania viinitarhoja, te ette niistä viiniä juo.

12. Sillä Minä tiedän, että teidän rikoksenne ovat monet ja teidän syntinne raskaat: te vainoatte vanhurskasta ja otatte lahjuksia ja väännätte vääräksi portissa köyhäin asian.

13. Sentähden ymmärtäväinen vaikenee tänä aikana, sillä se on paha aika.

14. Etsikää hyvää, älkääkä pahaa, että te eläisitte. Silloin **YHWH 'Elohey-Tz'vaot**, on oleva teidän kanssanne, niinkuin te sanotte.

15. Vihatkaa pahaa ja rakastakaa hyvää ja saattakaa oikeus voimaan portissa =oikeusistuin : ehkäpä **YHWH 'Elohey-Tz'vaot** armahtaa Joosefin jäännöstä.

16. Sillä näin sanoo **YHWH 'Elohey-Tz'vaot 'Adonay**: Kaikilla toreilla on valitus, kaikilla kaduilla sanotaan: "Voi! Voi!" Peltomiehiä kutsutaan surun viettoon ja itkuvirren taitajia valittajaisiin.

17. Ja kaikissa viinitarhoissa on valitus, sillä Minä käyn sinun keskitseksi, sanoo **YHWH**.

18. Voi teitä, jotka toivotte **YHWH** päivän tulemista. Miksi hyväksi on teille **YHWH** päivä? Se on oleva pimeys, eikä valkeus -
19. ikäänkuin jos joku pakenisi leijonaa ja häntä kohtaisi karhu, tahi joku tulisi kotiin ja nojaisi kätensä seinään ja häntä pistäisi käärme.
20. Eikö **YHWH** päivä ole pimeys, eikä valkeus, eikö se ole synkeys, jossa ei valoa ole?
21. Minä vihaan, Minä halveksin teidän juhlianne enkä mielisty teidän juhla kokouksiinne.
22. Sillä vaikka te tuotte Minulle polttouhreja ja ruokauhrejanne, eivät ne Minulle kelpaa, enkä Minä katso teidän yhteysuhrienne, syöttövasikkainne, puoleen.
23. Vie pois Minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa.
24. Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus niinkuin ehtymätön puro.
25. Toittekko te teurasuhreja ja ruokauhreja Minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin heimo?
26. Te olette kantaneet kuningastanne Sikkutia ja Kijjunin-kuvianne, tähtijumalaanne *Kokhav 'Eloheykhem*, sitä, jonka te olette itsellenne tehneet.
27. Sentähden Minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen tuolle puolelle Damaskon, sanoo **YHWH**, '**Elohey-Tz'vaot** on Hänen Nimensä.

LUKU 6.

1. Voi suruttomia Siionissa, huolettomia Samarian vuorella, kansoista ensimmäisen ylimyksiä, joiden tykö Israelin heimo tulee!
2. Menkää Kalneen ja katsokaa, sieltä kulkekaa Suureen Hamatiin ja käykää filistealaisten Gatiin: ovatko ne paremmat kuin nämä valtakunnat, onko niiden alue suurempi kuin teidän alueenne?
3. Voi teitä, jotka lykkäätte kauas pahan päivän, mutta vedätte luoksenne väkivallan, valtaistuimelle istumaan;
4. jotka makaatte norsunluusohvilla ja venytte leposijoillanne, syötte karitsoita laumasta ja vasikoita navetasta;
5. jotka sepustatte lauluja harpulla säestäen ja sommittelette soittimia kuin mikäkin Daavid;
6. jotka juotte viiniä maljoista ja voitelette itsenne parhaalla öljyllä, mutta ette murehdi Joosefin sortumista!
7. Sentähden heidän nyt täytyy mennä pakkosiirtolaisuuteen pakkosiirtolaisten etunenässä. Silloin lakkaavat venyjän ilohuudot.
8. '**Adonay YHWH** on vannonut itse kauttansa, sanoo **YHWH 'Elohey TZ'vaot**: Jaakobin ylpeys on Minulle kauhistus, Minä vihaan hänen palatsejansa, ja Minä jätän alttiiksi kaupungin kaikkimensa.
9. Ja jos silloin kymmenen miestä jää jäljelle yhteen taloon, niin he kuolevat.

10. Ja jos kuolleen korjaa hänen omaisensa ja polttajansa, viedäkseen luut pois talosta, ja jos hän kysyy joltakin, joka on talon perimmäisessä sopessa: "Onko sinun tykönäsi vielä ketään?" niin tämä vastaa: "Ei ole", ja toinen sanoo: "Hiljaa!" - sillä **YHWH** nimeä ei saa mainita.

11. Sillä katso, **YHWH** antaa käskyn, ja Hän lyö suuren talon kappaleiksi *r'siysiyim /racyc* pisara, kaste (**homeella**) ja pienen talon pirstaleiksi *B'qiym /baqiya* halkeama.

12. Juoksevatko hevoset kallionseinää, kynnetäänkö sitä härjillä? Sillä te muutatte oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi,

13. te, jotka iloitsette LooDabarista = *ei_sanaa, ei_pyhäkköä, pelkkää_joutavaa* ja jotka sanotte: "Emmekö omalla voimallamme valloittaneet Karnaimia *qar'nayim /qeren* sarvi. kulma, säde, voima?"

14. Sillä katso, Minä nostatan teitä vastaan, te Israelin heimo, sanoo *n'um-YHWH 'Elohey TZ'vaot*, kansan, joka on ahdistava teitä siitä asti, mistä mennään Hamatiin, hamaan Pajupuroon saakka.

LUKU 7.

1. Tämän näytti minulle '**Adonay YHWH**: Katso, hän loi heinäsiirakoita, kun äpäreheinä alkoi nousta; ja katso, se oli äpäreheinä kuninkaan niitosten jälkeen.

2. Ja kun ne olivat syöneet loppuun maan kasvit, sanoin minä: "'**Adonay YHWH** anna anteeksi. Kuinka voi Jaakob pysyä, sillä hän on vähäinen?"

3. Niin **YHWH** katui sitä. "Ei se ole tapahtuva", sanoi **YHWH**.

4. Tämän näytti minulle '**Adonay YHWH**: Katso, '**Adonay YHWH** kutsui tulen toimittamaan tuomiota, ja se kulutti suuren syvyyden, ja se kulutti peltomaan.

5. Niin minä sanoin: "'**Adonay YHWH**, lakkaa jo. Kuinka voi Jaakob pysyä, sillä hän on vähäinen?"

6. Niin **YHWH** katui sitä. "Ei sekään ole tapahtuva", sanoi '**Adonay YHWH**.

7. Tämän Hän näytti minulle: Katso, '**Adonay** seisoi pystysuoralla muurilla, kädessänsä luotilanka.

8. Ja **YHWH** sanoi minulle: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Luotilangan." Ja **YHWH** sanoi minulle: "Katso, Minä olen laskenut luotilangan kansani Israelin keskelle. Minä en enää mene säästäen sen ohitse,

9. vaan Iisakin uhrikukkulat tulevat autioiksi ja Israelin pyhäköt raunioiksi. Ja Minä nousen ja nostan miekan Jerobeamin sukua vastaan."

10. Silloin Amasja, Beetelin pappi, lähetti Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, tämän sanan: "Aamos on tehnyt salaliiton sinua vastaan Israelin heimon keskuudessa. Ei maa kestä kaikkea, mitä hän puhuu.

11. Sillä näin on Aamos sanonut: 'Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa.'"

12. Ja Amasja sanoi Aamokselle: "Sinä näkijä, mene matkaasi ja pakene Juudan maahan, syö leipäsi siellä ja ennusta siellä.

13. Mutta Beetelissä älä ennusta enää, sillä se on kuninkaan pyhäkkö ja valtakunnan temppeli."
14. Niin Aamos vastasi ja sanoi Amasjalle: "En minä ole profeetta enkä profeetanoppilas, vaan minä olen paimen ja metsäviikunapuiden viljelijä.
15. Ja **YHWH** otti minut laumojeni äärestä, ja sanoi minulle: 'Mene ja ennusta minun kansaani Israelia vastaan.'
16. Kuule siis nyt *D'var*-**YHWH** sana: Sinä sanot: 'Älä ennusta Israelia vastaan, äläkä saarnaa Iisakin heimoa vastaan.'
17. Sentähden, näin sanoo **YHWH**: Sinun vaimosi joutuu portoksi kaupungissa, sinun poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, sinun maasi jaetaan mittanuoralla, sinä itse kuolet saastaisessa maassa, ja Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, pois omasta maastansa."

LUKU 8.

1. Tämän näytti minulle '**Adonay YHWHiH**: Katso, oli korillinen kypsiä hedelmiä.
2. Ja hän sanoi: "Mitä sinä näet, Aamos?" Minä vastasin: "Korillisen kypsiä hedelmiä." Ja **YHWH** sanoi minulle: "Minun kansani Israel on kypsä saamaan loppunsa: en Minä enää mene säästäen sen ohitse.
3. Ja sinä päivänä palatsin laulut muuttuvat valitukseksi, sanoo '**Adonay YHWHiH**. Paljon on oleva ruumiita, joka paikkaan heitettyjä. Hiljaa!"
4. Kuulkaa tämä, te jotka poljette köyhiä ja tahdotte tehdä lopun maan nöyristä,
5. sanoen: "Milloin loppuu uusikuu, että saamme myydä viljaa, ja milloin sapatti, että saamme avata jyvä-aitan, pienentää eefa-mitan ja suurentaa painon ja pettää väärällä vaa'alla,
6. että saamme ostaa vaivaiset rahasta ja köyhän kenkäparista ja myydä akanoita jyvänä?"
7. *Nish'Ba /shaba'* taydellinen 7, vanhoa 7x, **YHWH** on vannonut Hänen kauttansa, joka on Jaakobin kunnia: Totisesti, Minä en ikinä unhotakaan heidän tekoansa.
8. Eikö senkaltaisesta maa jo vapise ja kaikki sen asukkaat murehdi? Eikö se nouse kaikkienensa niinkuin Niili, kuohu ja alene niinkuin Egyptin virta?
9. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo '**Adonay YHWH**, että minä annan auringon laskea sydänpäivällä ja teen maan pimeäksi keskellä kirkasta päivää.
10. Minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki teidän laulunne valitusvirsiksi. Minä panen kaikkien lanteille säkkipuvun ja teen kaljuksi jokaisen pään. Ja Minä saatan teidät suremaan, niinkuin ainokaista poikaa surraan, ja se päättyy, niinkuin päättyy katkera päivä.
11. Katso, päivät tulevat, sanoo '**Adonay YHWHiH**, jolloin Minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan *et Div'rey* **YHWH** sanojen kuulemisen nälän.

12. Silloin he hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien *et D'var YHWH* sanaa, mutta eivät löydä.
13. Sinä päivänä nääntyvät janoon kauniit neitsyet ja nuorukaiset,
14. ne, jotka vannovat sen nimeen, joka on Samarian syntivelka, ja sanovat: "Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Daan, ja niin totta kuin elävät Beerseban menot!" - He kaatuvat eivätkä enää nouse.

LUKU 9.

1. Minä näin *et-'Adonay* seisovan alttarin ääressä, ja Hän sanoi: Lyö pylväänpäihin, niin että kynnykset vapisevat, lyö ne pirstaleiksi kaikkien heidän päähänsä. Sitten minä tapan miekalla heistä viimeisetkin. Ei yksikään heistä pääse pakoon, ei yksikään heistä pelastu. (Vatikaanin vapaamuurarien palvoma jumalhahmo-Hiramin pystyttämät rapparipylväät; Boaz ja Jakin)
2. Vaikka he tuonelaan murtautuisivat, sieltäkin minun käteni heidät tempaa. Vaikka he taivaaseen nousisivat, sieltäkin Minä syöksen heidät alas.
3. Vaikka he Karmelin laelle kätkeytyisivät, sieltäkin Minä etsin ja tempaan heidät. Ja vaikka he meren pohjaan lymyäisivät Minun silmiäni edestä, sielläkin Minä käsken käärmeen heitä pistämään.
4. Ja vaikka he vankeuteen vaeltaisivat vihollistensa edessä, sielläkin Minä käsken miekan heidät tappamaan. Sillä Minä kiinnitän katseeni heihin, heille pahaksi, ei hyväksi.
5. **W'Adonay YHWiH haTZ'vaot**, Hän, joka koskettaa maata, niin että se sulaa, että kaikki sen asukkaat murehtivat, että se nousee kaikkienensa niinkuin Niili ja alenee niinkuin Egyptin virta,
6. Hän, joka rakentaa yliskammionsa taivasiin ja perustaa holvinsa maan päälle, joka kutsuu meren vedet ja vuodattaa ne maan pinnalle - **YHWH** on Hänen nimensä.
7. Ettekö te, israelilaiset, ole minulle niinkuin etiopialaisetkin? sanoo *n'um-YHWH*. Enkö minä johdattanut israelilaisia Egyptin maasta ja filistealaisia Kaftorista ja aramilaisia Kiiristä?
8. Katso, **'Adonay YHWiH** silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan, ja Minä hävitän sen maan pinnalta; kuitenkin en Minä Jaakobin heimoa kokonaan hävitä, sanoo *n'um-YHWH*.
9. Sillä katso, Minä käsken seuloa Israelin heimoa kaikkien kansain seassa, niinkuin seulalla seulotaan: ei jyvääkään putoa maahan.
10. Miekkaan kuolevat kaikki Minun kansani syntiset, jotka sanovat: "Ei saavuta, ei kohtaa meitä onnettomuus."
11. Sinä päivänä Minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan ja korjaan sen repeämät ja pystytän sen luhistumat, ja rakennan sen sellaiseksi, kuin se oli muinaisina päivinä,
12. niin että he saavat omiksansa Edomin jäännöksen ja kaikki pakanakansat, jotka Minun nimiäni otetaan, sanoo *n'um-YHWH*, joka tämän tekee.

13. Katso, päivät tulevat, sanoo *n'um*-YHWH, jolloin kyntäjä tavoittaa leikkaajan ja rypäleitten polkija siemenenkylväjän, jolloin vuoret tiukkuvat rypälemehua ja kaikki kukkulat kuohkeiksi muuttuvat.

14. Silloin Minä käännän kansani Israelin kohtalon, ja he rakentavat jälleen autiot kaupungit ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, he tekevät puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä.

15. Minä istutan heidät omaan maahansa, eikä heitä enää revitä pois maastansa, jonka Minä olen heille antanut, sanoo YHWH 'Eloheykha.

Profetta Amos loppu.

OVADIYAH

Obadiah 1.

Profetta Obadja

1. LUKU

Obad-Mal 2020 021

Obadjan näky. Näin on '**Adonay YHWH** sanonut Edomista *'Edom* punainen 123. Sanoman me olemme kuulleet **YHWH**, ja sanansaattaja on lähetetty pakanain kesken: nouskaat, ja lähtekäämme sotaan sitä vastaan!

2. Katso pieneksi Minä sinut panen pakanain joukkoon; sinä olet sangen ylönkatsottu.

3. Sydämmesi ylpeys on sinut pettänyt, sinä joka asut kalliosuojissa, korkeassa asunnossas sanoen sydämmessä: kuka syöksee minut maahan?

4. Vaikka* nousisit *im*-Tag'BiyHa* korkealle niinkuin kotka ja tähtien väliin panisit pesäsi, sieltäkin Minä syökseen sinut maahan, sanoo *n'um-YHWH*. [*im**: katso, kun, ehkä, jos vaikka, ei, - strongs 518 -->todennäköisesti: '**kun nouset tähtiin...**']

5. Jos varkaat tulevat tykösi, jos rosvot yöllä - kuinka hävitetty sinä olet? - eivätkö varasta niin paljon kuin heitä haluttaa? Jos viini-elon korjaajat tulevat tykösi, eikö he jätä jätteitä jälkeensä?

6. Kuinka tutkitut ovat Esaulaiset *Esaw* karkea, raaka, heidän aarteensa haetut!

7. Aina rajalle saakka ajavat sinut kaikki liittolaisesi, ne joitten kanssa sinä rauhassa olit, pettävät sinua ja voittavat sinut; leipäsi he panevat ~~paalaksi~~ petos sinun allesi. - Ei hänessä taitoa ole. [leipääsi syövät panevat petoksen *mazowr*]
8. Enkö Minä sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH* hukuta viisaat Edomista ja taidon Esaun vuorelta? [*n'um-YHWH* hukuttaa viisaat, taidon Punaiselta, raa'alta, karkealta]
9. Ja sinun sankarisi, Teman, hämmästyvät niin että joka mies surmaamisella hävitetään Esaun vuorelta.
10. Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia vastaan peittää häpeä sinut, ja sinä hävitetään ikuisiksi.
11. Sinä päivänä kun sinä seisoit häntä vastaan, sinä päivänä kun muukalaiset hänen tavaransa veivät pois ja vieraita tuli hänen portteihinsa ja he Jerusalemista heittivät arpaa, olit sinä niinkuin yksi heistä.
12. Vaan älä iloiten katsele veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää, äläkä iloitse Juudan ~~lapsista~~ pojista heidän häviöpäivänensä, äläkä suurena suutasi ahdingon päivänä!
13. Älä mene Minun kansani porttiin [oikeusistuin] heidän kukistuspäivänensä, älä iloiten katsele onnettomuutensa *ra'rah* | *B'raato* 7451 hänen kukistuspäivänensä, älä koske hänen tavaraansa hänen kukistuspäivänensä!
14. Älä seiso teitten haaroissa surmatakses hänen päässeittänsä, äläkä alttiiksi anna hänen pakolaisiansa ahdingon päivänä.
15. Sillä lähellä on *yom-YHWH* päivä kaikkia pakanoita vastaan. Niinkuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; sinun tekosi palajaa pääsi päälle.
16. Sillä niinkuin te olette juoneet Minun pyhällä vuorellani, niin täytyy kaikkien pakanain juoda alinaikaa, juoda ja särpätä, ja olla niinkuin ei heitä olisi ollutkaan.
17. Mutta Sionin vuorella on pelastettuja, ja se on pyhä paikka; ja Jaakobin huonekunta valloittaa heidän perintö-osansa.
18. Ja Jaakobin huonekunta tulee tuleksi, ja Josef'in huonekunta liekiksi, ja Esaun huonekunta korreksi; ja he polttavat heidän keskellensä ja kuluttavat heidät, niin ettei ketään jää jällelle Esaun huonekunnalle; sillä *Kiy YHWH Diber* on sen sanonut.
19. Ja etelämaa valloittaa Esaun vuoren, ja alankomaa Filistealaiset; ja he valloittavat Efraimin alueen ja Samarian alueen; ja Benjamin valloittaa Gileadin.
20. Ja tämän sotalauman vankijoukko Israelin ~~lapsista~~ pojista valloittaa Kananealaiset Sarpatiin saakka, Ja Jerusalemin vankijoukko, joka Sefaradissa on, valloittaa etelämaan kaupungit.
21. Ja **Vapahtaja / Messias *Moshiim Yasha'*** nousee Sionin vuorella tuomitsemaan Esaun vuorta; ja valtakunta on oleva **LAYHWH**.

Obadjan Loppu.

YONAH

Jonah 1.

Profetta Joonna

1. LUKU

Way'hiy D'var-**YHWH** sana tuli Joonalle, Amittain pojalle, sanoen:

2. Nouse, mene Niiniveen, siihen suureen kaupunkiin ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on tullut Minun kasvojeni eteen.

3. Ja Joonna nousi paetaksensa Tarsikseen **YHWH** kasvojen edestä. Ja hän meni alas Joppeen ja tapasi laivan joka kulki Tarsikseen; ja hän maksoi kuljetuspalkan ja astui siihen, mennäksensä heidän kanssansa Tarsikseen **YHWH** kasvoja pako.

4. Mutta **YHWH** lähetti ankaran tuulen merelle, ja kova myrsky nousi merellä; ja laiva alkoi särkyä.

5. Ja merimiehet pelkäsivät ja huusivat kukin omansa *el-'Elohayw* puoleen ja heittivät laivassa olevat kalut mereen keventääkseen kuormaansa. Mutta Joonna oli laskeunut laivan sisimpään, jossa hän makasi ja nukkui raskaasti.

6. Ja häntä lähestyi laivan päämies ja sanoi: kuinka kauan raskaasti nukut? Nouse, huuda jumalasi *el-'Eloheykha* puoleen! Kukaties se **Ha'Elohiym** meitä ~~armossa~~ ei alkutextissä muistaa ettemme huku!

7. Ja he sanoivat toinen toisellensa: tulkaat ja heittäkäämme arpaa tietääksemme kenen tähden tämä onnettomuus on meitä kohdannut. Ja he heittivät arpaa ja arpa lankesi Joonan päälle.

8. Ilmoita meille minkä tähden tämä onnettomuus on meitä kohdannut! Mikä on asia ja mistä tulet, mikä on kotimaasi ja mitä kansaa olet?

9. Minä olen hebrealainen *ivriy* ja minä pelkään taivaan *w'et-YHWH 'Elohey haSHamayim* joka on tehnyt meren ja maan.

10. Silloin miehet sangen suuresti peljästyivät ja sanoivat hänelle: miksi tämän teit? Sillä miehet tiesivät hänen olevan **YHWH** kasvoja paossa; sillä hän oli sen heille ilmoittanut.

11. Ja he sanoivat hänelle: mitä me sinulle tekisimme että meri meille tyventyisi? Sillä meri yhä vaan myrkysi.

12. Ja hän sanoi heille: ottakaat ja heittäkää minut mereen, niin meri tyvenee teille; sillä minä tiedän tämän kovan myrskyn kohdanneen teitä minun tähteni.

13. Ja miehet soutivat laskeaksensa maalle, vaan eivät voineet; sillä meri yhä vaan myrskysi heitä vastaan.

14. Ja he huusivat **YHWH** tykö ja sanoivat: voi **YHWH**, älä salli meidän hukkaa tämän miehen hengen tähden, äläkä lue meille viatonta verta! sillä Sinä **YHWH** teet niinkuin Sinulle kelpaa.

15. Sitten ottivat he Joonan ja heittivät hänet mereen. Silloin meri lakkasi pauhustaan.

16. Ja miehet suuresti pelkäsivät **YHWH** ja uhrasivat **YHWH** teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

(KJV 17.) Ja **YHWH** lähetti *manah* punnitsi, valmisti suuren kalan nielemään Joonan. Ja Joonan oli kalan *dag* kala-eikä-valas sisuksissa kolme päivää ja kolme yötä.

(tämä jae on 2. luvun ensimmäisenä.)

2. LUKU

Ja **YHWH** lähetti *manah* punnitsi, valmisti suuren kalan nielemään Joonan. Ja Joonan oli kalan *dag* kala-eikä-valas sisuksissa kolme päivää ja kolme yötä.

2. Ja Joonan rukoili kalan sisuksissa *el-YHWH 'Elohayw*,

3. ja sanoi: ahdistuksissani minä huusin **YHWH** ja Hän kuuli minua. Tuonelan kohdusta minä paruin; Sinä kuulit minun ääneni.

4. Sinä syöksit minut syvyyteen, meren poveen, niin että virta minun piiritti.; kaikki Sinun kuohusi ja aaltosi kävivät minun ylitseni.

5. Silloin minä sanoin: minä olen sysätty pois Sinun silmiesi edestä; kuitenkin saan vielä katsella Sinun Pyhään temppeleesi päin.

6. (5.) Vedet piirittivät minun hamaan sieluuni saakka; syvyys kiersi minun, kaisila päähäni kääriytyi.

7. (6.) Vuorten perustukseen asti minä vajosin; maan teljet olivat takanani ikuisesti suljetut. Mutta Sinä, *chaYaY YHWH 'Elohay* nostit henkeni kuopasta.

8. (7.) Kun henkeni minussa nääntyi, muistin minä **YHWH**, ja rukoukseni tuli Sinun tykösi, Sinun Pyhään temppeleesi.

9. (8.) Jotka turhia valhe-jumalia noudattavat, ne menettävät ~~armonsa~~ laupeuden
chas'Dam /checed 2617 laupeus.

10. (9.) Mutta minä tahdon kiitoksen äänellä uhrata Sinulle; mitä lupasin, sen tahdon maksaa. **Yushuatah Jeshua YHWH!**

(Halle: YHWH kädessä on pelastus *Yushuatah Yashuw'ah* !)

11. (10.) *WaYomer* **YHWH** *laDag* käski kalan oksentaa Joonan kuivalle maalle.

3. LUKU

Wayhiy D'var-YHWH sana tuli Joonalle toistamiseen sanoen:

2. Nouse, mene Niiniveen, siihe suureen kaupunkiin ja saarnaa sille se saarna, jonka Minä sinulle sanon!

3. Ja Joonan nousi ja meni Niiniveen **YHWH** sanan mukaan: mutta Niinive oli **L'Elohiym** suuri kaupunki, kolmen päivämatkan suuruinen.

4. Ja Joonan alkoi kävellä kaupunkia yhden päivän matkan ja saarnasi sanoen: vielä neljäkymmentä päivää, niin Niinive hävitetään!

5. Ja Niniven miehet uskoivat **YHWH** ja julistivat paaston ja pukeusivat säkkeihin, heidän vanhimmistansa alkaen heidän nuorimpiinsa saakka.

6. Ja kun Niniven kuningas sen kuuli, nousi hän istuimeltansa ja riisui vaippansa yltänsä, kääri itsensä säkkiin ja istui tuhkaan *al-ha-'epher*.

7. Hän antoi huutaa ja julistaa Ninivessä kuninkaan ja hänen ylimystensä käskystä, sanoen: älkööt ihmiset ja eläimet karja ja lampaat mitään maistako, älkööt lautumella käykö, älköötäkään vettä juoko,

8. vaan pukeutukoot sekä ihmiset että eläimet murhepukuun ja huutakoot hartaasti *el-'Elohiym* tykö, ja palatkoon kukin pahalta *ra' rah* | *haraah* 7451 tieltänsä ja siitä vääryydestä, mikä heidän käsissänsä on.

9. Kukaties **Ha'Elohiym** kääntyy ja katuu ja lakkaa vihansa kiivaudesta niin ettemme huku.

10. *WaYar* **Ha'Elohiym** näki heidän töitänsä, että he palasivat pahalta *ra' rah* | *haraah* 7451 tieltänsä; ja **Ha'Elohiym** katui sitä pahaa *ra' rah* | *al-haraah* 7451, jota Hän oli uhannut heille tehdä, eikä tehnytkään sitä,

4. LUKU

Mutta Joonan pani tämän kovin pahaksensa *ra' rah* | *raah* 7451, ja hän vihastui.

2. Ja hän rukoili *el-YHWH* puoleen ja sanoi: voi **YHWH**, enkö minä omassa maassani ollessani tuota sanonutkin? Sentähden minä kiiruhdin paetakseni Tarsikseen. Sillä minä tiesin että olet armollinen ja laupias **'EL-chanun**,

pitkämielinen ja suuri hyvyydessäs *checed*, ja että kadut pahaa *ra' rah* | *al-haraah* 7451.

3. Ja nyt, **YHWH**, ota minulta henkeni, sillä parempi on minun kuolla kuin elää.
4. Silloin YHWH sanoi: onko vihasi oikea?
5. Ja Joonan läksi kaupungista ja asettui kaupungista itään päin, ja teki siellä itsellensä majan; ja hän istui siellä sen varjoon, siksi kuin näkisi, miten kaupungin kävisi.
6. Ja **YHWH-'Elohiym** toimitti pensaana *qiyqayyon* 7021, joka kasvoi Joonan yli varjostamaan hänen päätänsä ja virvoittamaan häntä vaivassansa *ra' rah* | *meraato* 7451. Ja Joonan iloitsi suuresti pensaasta.
7. Ja aamuruskon koittaessa seuraavana päivänä toimitti **HA'Elohiym** madon joka pisti pensasta niin että se kuivettui.
8. Ja auringon noustessa toimitti **'Elohiym** polttavan itätuulen; ja aurinko pisti Joonan päätä, niin että hän nääntyi ja toivotti itsellensä kuolemaa, sanoen: parempi on minun kuolla kuin elää!
9. *WaYomer* **'Elohiym** sanoi Joonalle: onko vihasi tämän pensaana tähden oikea? Mutta hän sanoi: oikea on vihani aina kuolemaan saakka.
10. *WaYomer* **'Elohiym** sanoi : sinä säälit pensasta josta et ole vaivaa nähnyt ja jota et kasvattanut ole, joka yöllä kasvoi ja yön vanhana katosi.
11. Enkö Minä säälisi Niniveä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enempi kuin satakaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka eivät tiedä eroittaa oikeaa kättä vasemmasta, ja lisäksi paljon karjaa?

Profetta Joonan Loppu.

MICHAH

Micah 1.

Profetta Mika

1. LUKU

D'var-**YHWH** sana joka tuli Mikalle Moresetista, Juudan kuningasten Jotamin, Ahaksen ja Hiskijan päivinä, jonka hän näki Samariasta ja Jerusalemista.

2. Kuulkaat kaikki kansat, ota vaarin sinä maa, ja kaikki mitä siinä on! Ja olkoon '**Adonay YHWH**i teitä vastaan todistajana, '**Adonay** pyhästä temppelistänsä!

3. Sillä katso, **YHWH** lähtee sijastansa, astuu alas ja kulkee maan kukkuloilla.

4. Ja vuoret sulavat hänen allansa ja laaksot halkeilevat - niinkuin medenvaha tulen edessä, ja niinkuin vesi, joka jyrkältä putoaa.

5. Ja kaikki tämä tapahtuu Jaakobin luopumuksen tähden ja Israelin huonekunnan syntien tähden. Kuka on syypää Jaakobin luopumukseen? Eikö Samaria? Ja kuka Juudad uhrikukkuloihin? Eikö Jerusalem?

6. Sentähden Minä panen Samarian kiviraunioksi kedolla, viinitarha-istutukseksi: ja vyörytän sen kivet laaksoon ja paljastan sen perustukset.

7. Ja kaikki sen epäjumalankuvat *Psiyleyha /paciyl* idoli lyödään rikki, ja kaikki sen huorapalkat poltetaan tulessa, ja kaikki sen kuvat Minä hävitän; sillä huoran palkasta on se ne koonnut, ja huoran palkaksi ne jälleen tulevat.

8. Sentähden Minä tahdon valittaa ja vaikeroida, käydä riisuttuna ja alastomana, tahdon valittaa niinkuin villikoirat ja uikuttaa kuin rääkylinnut.

9. Sillä kuolettava on sen haava; sillä se on tullut Juudaan saakka, se ulottuu kansani porttiin [oikeusistuin] asti, Jerusalemiin saakka.
10. Älkää sitä Gatissa ilmoittako; älkää katkerasti itkekö! Bet-Leafrassa Minä tahraan itseäni ~~tuhkaan~~ pölyyn 'aphar.
11. Lähtekää matkalle te Safirin asukkaat, häpeällisesti paljastettuina! Saananin asukkaat eivät lähde ulos; valitus Bet-Haeselissa estää teitä siellä viipymästä.
12. Sillä Marotin asukkaat vapisevat tavaransa tähden; sillä onnettomuus *ra' rah* | *al-haraah* 7451 on tullut YHWH Jerusalemin portille.
13. Valjastakaat juoksija vaunujen eteen, te Lakiksen asukkaat! Sinä olit synnin alku Sionin tyttäreille, sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset.
14. Sentähden sinun täytyy luopua Moreset-Gatista. Aksibin huoneet tulevat pettäväksi puroksi Israelin kuninkaille.
15. Vielä Minä tuotan teille perillisen, te Maresan asukkaat. Adullamiin saakka tulevat Israelin ylimykset.
16. Aja pääsi paljaaksi ja keritse itseäs lemmittyjen ~~lastesi~~ poikiesi tähden; laajenna pääsi paljaus niinkuin kotka, sillä he ovat viedyt pois sinulta maanpakoon.

2. LUKU

- Voi niitä jotka vahinkoa ajattelevat ja pahaa *ra' rah* | *ra* 7451 valmistavat vuoteillansa, päivän koittaessa sitä tehdäksensä, koska se on heidän vallassansa!
2. He ahnehtivat peltoja ja ryöstävät ne, he himoitsevat huoneita ja ottavat ne; he sortavat miehen huoneinensa ja ihmisen perintöinensä.
3. Sentähden näin sanoo **YHWH**: katso, Minä ajattelen tätä sukukuntaa vastaan onnettomuuden *ra' rah* | *raah* 7451, josta te ette voi irroittaa kaulaanne ja jonka tähden ette saata ylpeästi kävellä, sillä se on paha *ra' rah* | *raah* 7451 aika.
4. Sinä päivänä teistä pilkkavirttä lauletaan ja valitusvirttä veisataan sanoen: me olemme peräti hävitetyt; Minun kansani perintö-osan Hän vaihetti muille; kuinka Hän sen minulta otti? Vastustajalle Hän peltomme jakaa!
5. Sentähden ei sinulle jää ketään joka laskee nuoran arvan heittää arvan painoiseksi **YHWH** seurakunnassa.
6. Älkää saarnatko! - niin he saarnaavat. Eikö semmoisille pidä saarnattaman? Eikö pilkan pidä poistuman?
7. Voi miten Jaakobin huonekunnassa puhutaan! Onko **YHWH** kärsimätön, vai ovatko hänen tekonsa semmoisia? Eikö Minun puheeni ~~ole~~ hyvä tee hyvää *yeyTiyvu* /*atab* sille, joka oikein vaeltaa?
8. Mutta Minun kansani on jo tätä ennen asettanut itsensä viholliseksi. Hameen päältä he riistävät vaipan niiltä, jotka riitaa nostamatta kulkevat ohitse.
9. Minun kansani vaimot te ajatte pois heidän rakkaista kodeistansa; heidän lapsukaisiltansa 'owlel te ikuisiksi otatte Minun kaunistukseni.

10. Nouskaat ja menkäätkä matkoihinne! sillä tämä ei ole teidän lepopaikkanne; sillä saastaisuus tuottaa kauhean turmion.
11. Jos Jos joku tuulta ja petosta tavoittava mies valhetellen puhuisi: minä saarnaan sinulle viinistä ja väkevästä juomasta, niin se olisi tämän kansan saarnaaja!
12. Minä tahdon koota sinua, Jaakob kokonansa; Minä tahdon kerätä Israelin jätteet, tahdon saattaa heidät yhteen niinkuin lampaat tarhaan, niinkuin karjalauman laitumen keskelle. Silloin vilisee ihmisiä.
13. Murtaja käy heidän edeltänsä; he murtavat ja kulkevat portin läpi ja lähtevät siitä ulos; ja heidän kuninkaansa kulkee heidän edellänsä, ja **WAYHWH** heidän etupäässänsä.

3. LUKU

Ja minä sanoin: kuulkaat kumminkin, te Jaakobin päämiehet ja Israelin huonekunnan ruhtinaat! Eikö teidän tule tietää oikeutta *haMish'Pat* tuomio?

2. te jotka vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa *ra' rah* | *raah* 7451 , jotka kiskotte heiltä heidän nahkansa, ja lihan heidän luistansa.
3. jotka syötte minun kansani lihan ja nyllette heiltä nahan, jotka särette heidän luunsa ja paloittelite niitä niinkuin pataan, ja niinkuin lihaa kattilaan!
4. Silloin he huutavat *el-YHWH* tykö, mutta Hän ei kuule heitä, vaan peittää kasvonsa heiltä sinä aikana, niinkuin heidän pahat *ra'a* 7489 tekonsa ansainneet ovat.
5. Näin sanoo **YHWH** niistä profetoista jotka Minun kansaani viettelevät, jotka saarnaavat rauhaa kun heillä on hampaissansa jotakin puremista, mutta julistavat sotaa sitä vastaan joka ei heidän suuhunsa mitään anna.
6. Sentähden tulee teille yö ilman näkyjä ja pimeys teille ilman ennustamista. Aurinko laskee niiden profettojen ylitse ja päivä pimenee heidän ylitsensä.
7. Ja näkijät häpeävät, ja ennustajat punastuvat ja kaikki he peittävät suunsa, sillä **'Elohiym** ei vastaa heitä.
8. Mutta minä olen täynnä voimaa ja **YHWH** henkeä, oikeutta ja väkevyyttä, ilmoittaakseni Jaakobille hänen rikoksensa ja Israelille hänen syntinsä.
9. Kuulkaat tätä, te Jaakobin huonekunnan päämiehet ja Israelin huonekunnan ruhtinaat, jotka kauhistutte oikeutta ja väännätte kaiken oikean vääräksi.
10. te jotka rakennatte Sionin verellä ja Jerusalemin vääryydellä!
11. Sen päämiehet tuomitsevat lahjan tähden, sen papit opettavat palkan tähden ja sen profetat ennustavat rahan tähden, ja *w'al-YHWH* he kuitenkin luottavat, sanoen: eikö **YHWH** ole meidän keskellämme? Ei onnettomuus *ra' rah* | *raah* 7451 meitä kohtaa.
12. Sentähden kynnetään Sion teidän tähtenne pelloksi ja Jerusalen tulee kiviraunioksi, ja temppelin vuori metsäkukkuloiksi.

4. LUKU

Ja tapahtuu päivän lopulla, että *Beyt-YHWH* huoneen vuori on vahvistettuna vuorten huipulla, ja se on muita kukkuloita korkeampi; ja sinne virtailee kansoja.

2. Ja paljon pakanoita sinne menee ja he sanovat: tulkaat ja astukaamme ylös *el-har-YHWH* vuorelle ja Jaakobin *w'el-Beyt 'Elohey* huoneeseen, että Hän opettaisi meille teitänsä, ja me vaeltaisimme Hänen poluillansa! Sillä Sionista on **Torah** Laki lähtevä ja *uD'var-YHWH* sana Jerusalemissa.

3. Ja Hän tuomitsee monen kansan kesken ja julistaa oikeutta väkeville kansoille kaukaisiin maihin saakka; ja he takovat miekkansa vannaiksi ja keihänsä viikatteiksi, Ei nosta kansa miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää sotaa opettele.

4. Ja he saavat kukin istua viinipuunsa ja fiikunapuunsa alla, kenenkään heitä häiritsemättä; sillä **YHWH Tz'vaot DiBer** on sen puhunut.

5. Sillä kaikki kansat vaeltavat kukin oman '**Elohayw**' nimessä, mutta me vaellamme *B'shem-YHWH 'Eloheynu* -nimessä aina ja iankaikkisesti.

6. Sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH*, tahdon Minä koota ontuvaiset ja kerätä hyljätyt ja ne joita vaivannut olen.

7. Ja Minä teen ontuvaisen perilliseksi ja kauas karkotetun väkeväksi kansaksi; ja **YHWH** on heidän kuninkaansa Sionin vuorella tästä ajasta iankaikkiseen asti.

8. Ja Sinä paimentorni, tyär Sionin kukkula, sinulle saapuu ja tulee entinen herraus *memsalah*, kuningasvalta *mamlakah* Jerusalemin tyttären yli.

9. Miksi sinä nyt niin pahasti parut? Eikö sinulla ole kuningasta? vai onko neuvonantajasi hukkunut, koska tuska sinun käsitti niinkuin synnyttäjän?

10. Vääntele itseäsi ja voitottele sinä Sionin tytär, niinkuin synnyttäjä, sillä nyt sinun täytyy lähteä kaupungista ja asua kedolla, ja olet tuleva Babeliin saakka. Mutta siellä sinä vapahdetaan; siellä **YHWH** sinun lunastaa vaihollisen käsistä.

11. Ja nyt kokoontuu sinua vastaan paljon pakanoita, jotka sanovat: hän olkoon saastainen, ja iloitkoot silmämme Sionista.

12. Mutta he eivät tunne **YHWH** ajatuksia, eivätkä ymmärrä Hänen neuvoansa, että Hän kokoaa heidät niinkuin lyhteitä riiheen.

13. Nouse ja tapa rihtä, sinä sionin tytär! sillä Minä teen sinun sarvesi raudasta ja teen kyntesi kuparista ja sinä muserrat paljon kansoja; ja Minä annan **LAYHWH** alttiiksi heidän saaliinsa, ja heidän tavaransa koko maailman hallitsijalle *La'Adon Kal-haaretz*. -

14. Nyt, kokoudu laumaksi, sinä laumojen tytär! sillä meitä saarretaan ja vitsalla lyödään Israelin tuomaria poskelle. (KJV: tämä jae on siirretty lukuun 5)

5. LUKU

Ja sinä Betlehem Efrata, joka vähäinen olet Juudan tuhaten joukossa, sinusta tulee Minulle se, joka on hallitsija Israelissa, ja jonka aika on alusta ja ijankaikkisuudesta.

2. Sentähden Hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti kun synnyttäjä on synnyttänyt, ja hänen jällelle jääneet veljensä kääntyvät Israelin lasten poikien tykö.
3. Ja Hän seisoo ja kaitsee **YHWH** väkevyydessä, **YHWH 'Elohayw** nimen korkeudessa; ja he asuvat alallansa, sillä nyt Hän on suuri *gadal* maailman ääriin asti.
4. **W'Hayah Zeh Shalom** Hän On Rauha. Jos Assur tulee maahamme ja astuu meidän hovehimme, niin että me asetamme häntä vastaan seitsemän paimenta ja kahdeksan päämiestä.
5. Ja he kaitsevat Assurin maata miekalla ja Nimrodin maata sen porteissa; ja Hän pelastaa *W'hiTZiyl /Natsal* Jeshua meidät Assurista, jos hän tulee meidän maatamme, ja jos hän astuu meidän rajoihimme.
6. Ja Jakobin jätteet ovat monen kansan keskellä niinkuin kaste **YHWH**, niinkuin sadepisara ruoholla joka ei odota ihmistä, eikä vartoo ihmisten lapsia poikia.
7. Ja Jaakobin jätteet ovat pakanain joukossa, monen kansan keskellä niinkuin jalopeura metsän eläinten joukossa, niinkuin nuori jalopeura lammaslaumoissa, joka tultuansa tallaa maahan ja raatelee, eikä ole pelastajaa.
8. Olkoon kätesi korkea vastustajiasi vastaan, ja kaikki viholliset hävitettäköön!
9. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo *n'um*-**YHWH**, että Minä hävitän hevosesi sinun keskelläsi ja kadotan sinun rattaasi;
10. ja hävitän maasi kaupungit, ja hajoitan maahan kaikki linnasi;
11. ja hävitän taikaukset kädestäsi niin ettei sinulla tietäjiä ole.
12. Ja Minä hävitän sinun epäjumalankuvasi ja patsaasi sinun keskeltäsi niin että sinä et enää kumarra kättesi tekoa;
13. ja kukistan epäjumalankuvat keskeltäsi ja hävitän kaupunkisi.
14. Ja vihassa ja kiivaudessa Minä kostan pakanoille jotka eivät kuuliaisina olleet.

6. LUKU

Kuulkaat kuitenkin, mitä *'asher*-**YHWH** sanoo: nouse, käy oikeutta vuorten kanssa ja kuulkoot kukkulat Sinun ääntäsi!

2. Kuulkaat **YHWH** riita-asiaa te vuoret ja te muuttumattomat maan perustukset! sillä **LAYHWH** on riita-asia kansansa kanssa ja Israelin kanssa Hän käypi oikeutta.
3. Minun kansani! mitä Minä olen sinulle tehnyt ja millä Minä olen sinua vaivannut? Vastaa Minua!
4. Minähän olen vienyt sinut Egyptin maasta, ja orjuuden huoneesta Minä sinut pelastin, ja lähetin sinun edellesi Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin.
5. Minun kansani, muista kuitenkin mitä neuvoa Balak, Moabin kuningas piti, ja mitä Bileam Peorin poika häntä vastasi. Sittimistä Gilgaliin asti, tunteaksesi **YHWH** vanhurskaita tekoja.
6. Millä minä tulen **YHWH** eteen, kumarran korkeuden **L'Elohey**? Tulenko Hänen eteensä poltto-uhreilla, vuosikuntaisilla vasikoilla?

7. Mielistyykö **YHWH** tuhansiin oinasiin, epälukuisiin öljyvirtoihin? Annanko esikoiseni pahantekoni tähden, kohtuni hedelmän sieluni ravinnoksi?
8. Hän on ilmoittanut sinulle ihminen, mitä hyvä on, ja mitä *umah-YHWH* sinulta vaatii, nimittäin että vaan teet oikeutta, rakastat hurskautta ja vaellat nöyrästi sinun *im-'Eloheykha* edessä.
9. **YHWH** ääni huutaa kaupungille; ja **viisaus ottaa Sinun Nimestäsi vaarin**.
Kuulkaat vitsaa, ja kuka sen on toimittanut!
10. Onko vieläkin jumalattoman huoneessa vääryyden tavarat, ja se *liika pieni, kirottu efa-mitta? *kts Liite*
11. Olisinko puhdas jos minulla olisi väärä vaaka, ja väärät painokivet kukkarossani?
12. Sen rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, ja sen asukkaat puhuvat valhetta, ja heidän kielensä on petos heidän suussansa!
13. Sentähden Minäkin tahdon lyödä sinut sairaaksi hävittämällä sinua syntiesi tähden.
14. Sinä syöt etkä tule ravituksi, ja näljän tuska on sisuksissasi. Ja mitä siirrä pois, sitä et pelasta; ja mitä pelastat, sen Minä miekalle alttiiksi annan.
15. Sinä kylvät, etkä niitä; sinä sotkut öljymarjoja, etkä saa öljyllä voidella itseäsi, ja mehua, etkä saa viiniä juoda.
16. Omrin sääntöjä tarkoin noudatetaan ja kaikkia Ahabin huonekunnan tekoja; ja niin te vaellatte heidän neuvoissansa. Sentähden Minä panen sinut kauhistukseksi, ja sen asukkaat pilkaksi; ja heidän täytyy kantaa kansani häväistys.

7. LUKU

Voi minua! sillä minun käy niinkuin suvitulon kokoamisessa, niinkuin viininleikkuun jälkikorjuussa! ei ole viinirypäleitä syödäkseni, eikä varhaista fiikunaa, jota sieluni himeoitsee!

2. Hyvät ovat kadonneet maasta, eikä ole hurskasta ihmisten joukossa; kaikki he väijyvät verta, he toinen toistansa verkolla pyytävät.
3. Pahuuteen *ra' rah* | *al-hara* **7451** ovat kädet alttiit; ruhtinas vaatii lahjoja, tuomari tuomitsee palkan tähden, ja voimallinen - hän puhuu sielunsa pahuutta, ja niin he sen yhteen punovat.
4. Paras heistä on kuin orjantappura, hurskain orjantappura-aitausta pahempi. Mutta sinun vartijoittesi päivä, sinun etsikkosi tulee; silloin heissä häiriö *mabuwkah* syntyy.
5. Älkää luottako ystävään, älkää turvatko tuttavaan; varo suusi ovi häneltä, joka makaa helmassa.
6. Sillä poika pilkkaa isäänsä, tytär nousee äitiänsä vastaan, miniä anoppiansa vastaan; miehen vihollisia ovat hänen perhekuntalaisensa.
7. Mutta minä tahdon katsoa **BAYHWH** puoleen, tahdon odottaa minun **L'Elohey Yish'iy /Yesha' JESHUA**; minun **'Elohay** kuulee minua.

8. Älä iloitse, viholliseni minusta! sillä vaikka lankesin, niin minä kuitenkin nousen; vaikka minä pimeydessä istun, on **YHWH** *or liy* valkeus kuuluu minulle minun valkeuteni.
9. Minä tahdon kantaa **YHWH** vihan, sillä minä olen tehnyt syntiä Häntä vastaan, siksikuin Hän ajaa asiani ja toimittaa oikeuteni. Hän saattaa minun valkeuteen, ja minä saan nähdä Hänen vanhurskautensa *B'TZid'qato /Tsadaqah*.
10. Ja minun viholliseni näkee sen, ja peräti häpeään on joutuva, joka sanoo minulle: missä on **YHWH**, sinun *'Elohiym*? Minun silmäni saavat nähdä Häntä; Hän tulee poljetuksi niinkuin loka kadulla.
11. Päivä tulee, jolloin muurisi rakennetaan; sinä päivänä on sana lavealta julistettava. alkuk. käännös ei ole näin.
12. Sinä päivänä tullaan sinun tykösi Assurista ja Egyptin kaupungeista, ja Egyptin virtaan saakka, ja merestä mereen, ja vuoresta vuoreen.
13. Ja maa tulee autioksi asukastensa tähden, heidän töittensä hedelmän vuoksi.
14. Kaitse kansaasi sauvallasi, perintösi laumaa, joka yksinänsä asuu metsässä, Karmelin keskellä! Kaitkoot he karjaa Basanissa ja Gileadissa niinkuin entiseen aikaan!
15. Niinkuin sinun lähtösi päivänä Egyptin maasta, annan Minä hänen nähdä ihmetöitä.
16. Pakanat sen näkevät ja kaikki heidän voimallisensa häpeävät; he panevat käden suullensa, ja heidän korvansa kuuroiksi tulevat.
17. He nuolevat tomua *'aphar* niinkuin kärke; niinkuin maan matokset he vavisten tulevat varustuksistansa. **YHWH** *'Elohiym* tykö he vavisten pakenevat; he pelkäävät Sinua.
18. Kuka on senkaltainen *miy-'EL* kuin Sinä olet, joka otat synnit pois ja annat rikokset anteeksi perintösi jääneille? Ei Hän pidä vihaa ijankaikkisesti, sillä Hänellä on halu laupeuteen *chesed*.
19. Hän ~~armah~~ *racham* hyväily meitä jälleen ja polkee maahan meidän ~~pahat~~ ~~tekomme~~ syntimme *chatt'ah*. Kaikki heidän syntinsä *chatt'ah* sinä meren syvyyteen heität.
20. Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, ja Abrahamille sitä ~~armon~~ laupeutta *cheded* jonkas olet vannonut meidän isillemme entisistä ajoista saakka.

Profetta Mika loppu.

Mikan Liite

Vajaa, Kirottu Eefamitta - 'epha

Neljäs Peto Lentää. Ennustus täyttyy *rutosti* = monin eri tavoin.

Neljännän erilaisuus esiintulee monin tavoin. Eräs on tietoliikenne hyödyntäen maan ilmakehän ominaisuuksia, mm. elektrostaattista kykyä johdattaa sähköisiä impulsseja ympäristöönsä. Taajuudesta ja voimakkuudesta riippuen vaikka maan ympäri. Niinpä siinä tilassa jossa nyt olet, voidaankin viritetyllä vastaanottimella havaita sadoin tuhansin eri lähettimien tarkoituksella lähettämiä signaaleja, sähkövarauksellisia impulsseja.

Sanan mukaan tämä [radioaallot] on eräs ihmisen fysiikkaa rasittava tekijä, sillä nuo pienet värähtelyyn indusoidut sähkövaraushiukkaset tunkeutuvat minne pääsevät, myös solukkoon aiheuttaen toiminnallisia häiriöitä. Ääripäässä on tutkan edessä seisoneen välitön kuolema, toinen ääripää on pilkkaaja joka ei mistään mitään tiedä - samalla kun tämä aaltojen pauhu fysiikkaansa rusentaa murskaa pala palalta tuomionsa täytäntöönpanoa kohden.

*"Sitten enkeli, joka puhutteli minua, lähti liikkeelle ja sanoi minulle: "Nosta silmäsi ja katso: mikä tuo on, joka lähtee liikkeelle?" Minä sanoin: "Mikä se sitten on?" Ja hän vastasi: "Tämä on **eefa-mitta**, joka lähtee liikkeelle." Ja hän sanoi: "Tämän näköisiä ne ovat koko maan päällä"; ja katso, lyijykansi kohosi, ja siinä istui eräs nainen eefamitan sisällä. Ja hän sanoi: "Tämä on jumalattomuus." Ja hän **paiskasi hänet sisälle eefa-mittaan** ja paiskasi lyijypainon sen suulle."*

"Ja kun minä nostin silmäni, näin minä, katso, kaksi naista lähtevän liikkeelle, ja niillä oli tuulta siivissä, ja niiden siivet olivat kuin haikaran siivet; ja ne kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välitse. ...Sinearin maahan."

Nainen, porttokirkko löytyy myös Ilm.17. Eefa mitta vastaa kooltaan televisiota - jollaiset täyttivät maan. Niissä oli lasiputkinäyttö jossa lyijyä lähes 10kg. Radio-aaltojen ohjelmointia taivaan ja maan välitse, sisältönä saasta, vääryys ja jumalattomuus.

*"Vieläkö ovat jumalattoman talossa vääryyden aarteet ja **vajaa, kirottu eefa-mitta**? Olisinko minä puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka ja kukkarossa petolliset punnuskivet? Sen rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat puhuvat valhetta, kieli heidän suussansa on pelkkää petosta. Niinpä Minäkin lyön sinut sairaaksi, teen sinut autioksi sinun syntiesi tähden."*

Tekniikka eteenee, nyt eefa mitta on vajaa, litteä näyttö, ilman lyijykantta. **Tuo lisäkirottu eefa mitta on Jumalan Sanan** mukaan syynä sairauksiin kodissa jossa se saa saastaansa levittää.

Ei kai kotonasi ole tätä kirousta?

- "Tämän näköisiä ne ovat koko maan päällä";
- lyijypainon sen suulle
- "Tämä on jumalattomuus."
- kantoivat eefa-mittaa taivaan ja maan välitse.
- lasketaan hänet sinne paikoilleensa."
- pienentää eefa-mitan ... vajaa, kirottu eefa-mitta?
- Niinpä Minäkin lyön sinut sairaaksi, teen sinut autioksi
- Sinä syöt, mutta et tule ravituksi, ja sinun vatsassasi on tyhjyys.

EEFA MITTA = kooltaan **TELKKARI hököty**s, sisällä lasilyijy kuvaputki jonka takana katsojaa kohti ampuva säteilylähde. Säteily saa fosforipintaan kuvan - mutta osa säteilystä etenee ja tuhoaa kaikkea eteensä osuvaa. Muun muassa kukkien lehdet kuihtuvat... Sisältönä aina ja vain 100% jumalattomuus. Hyödyntää lähetys/vastaanotossa radio aaltoja taivaan ja maan välillä. Hollywood - paikka mistä jumalattomuus ohjaa Eefa mitasta huokuvia annoksia. ...

Eefa mitta pieni. Nyt pienennetty ja erikoiskirouksin maustettu Eefa: tilavuudeltaan litteä näyttö on nyt vain pirun kymmenys alkuperäisestä: ei enää elektronitykkiä vaan silmää rappeuttava valosäteilylähde. Petostensa määrä lisääntyy, jalostuu. Eefan sisältä huokuva kirous lyö sairaaksi, se kalvaa koko asuntoa, pullistaa kukoistukseen sairaan sairaalabisneksen. Se vangitsee ohjelmoimansa jumalattomaan värähtelyyn, päiväannoksiinsa. Eefasta huokuva kirous kasvattaa ja opettaa, orjuuttaa jumalattomuutensa eri muodoin, pakottaa orjiaan valheitaan jalostamaan. Valhemainosten ruoka jättää ravinnepöyhyyden, ihminen kuihtuu syötyään ensin mainoksen, ostettuaan valheruokaa joka ruokaa ei ole, ravinteita ei ole, sisällä - aiheuttaa syöjälleen jatkuvan syömishimon ja - ylipainon, taudit...

Litistynyt Eefa mallia 1992, kts kuvat kirjastani nimeltä 'Neljäs Peto'

Kuuloratio lähes täyttää eefan 'vaatimukset'. Tämän ohjelmointikoneen uutiset koukuttivat rahvaan 70 vuotta sitten:

Raamatusta; Mitta:

"Älä pidä talossasi kahdenlaista eefa-mittaa, suurempaa ja pienempää.

Olkoon sinulla täydet ja oikeat punnukset; olkoon sinulla täysi ja oikea eefa-mitta, että eläisit kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

Jotain paljon merkillisempää, vasta alle satavuotias Eefa:

"Kuulkaa tämä, te jotka poljette köyhiä ja tahdotte tehdä lopun maan nöyristä, sanoen: "Milloin loppuu uusikuu, että saamme myydä viljaa, ja milloin sapatti, että saamme avata jyvääntä, pienentää eefa-mitan ja suurentaa painon ja pettää väärällä vaa'alla, että saamme ostaa vaivaiset rahasta ja köyhän kenkäparista ja myydä akanoita jyvänä?"

"Vieläkö ovat jumalattoman talossa vääryyden aarteet ja vajaa, kirottu eefa-mitta? Olisinko minä puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka ja kukkarossa petolliset punnuskivet? Sen rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat puhuvat valhetta, kieli heidän suussansa on pelkkää petosta. Niinpä Minäkin lyön sinut sairaaksi, teen sinut autioksi sinun syntiesi tähden. Sinä syöt, mutta et tule ravituksi, ja sinun vatsassasi on tyhjyys. Minkä viet pois, sitä et saa pelastetuksi; ja minkä pelastetuksi saat, sen Minä annan alttiiksi miekalle. Sinä kylvät, mutta et leikkaa. Sinä puserrat öljyä, mutta et öljyllä itseäsi voitele, ja rypälemehua, mutta et viiniä juo. Mutta Omrin ohjeita

noudatetaan ja kaikkia Ahabin suvun tekoja; ja heidän nevojensa mukaan te vaellatte, että Minä saattaisin sinut autioksi ja sen asukkaat pilkaksi; ja te saatte kantaa Minun kansani häväistyksen. "

"Kaikki tyynni itseänsä väsyttää, niin ettei kukaan sitä sanoa saata. Ei saa silmä kylläänsä näkemisestä eikä korva täyttänsä kuulemisesta.

"Miksi annatte rahan siitä, mikä ei ole leipää, ja työnne ansion siitä, mikä ei ravitse? Kuulkaa Minua, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä. Kallistakaa korvanne ja tulkaa Minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää."

kts. 'Neljäs peto' esim scribd .com /syottovasikka tai muut mainitut linkit.

NACHUM

Nahum 1.

Profetta Nahum

1. LUKU

Ennustus Ninivestä. Nahumin, Elkosilaisen ennustuskirja.

2. 'EL on kiivas **YHWH** ja kostaja; **YHWH** on kostaja ja täynnä vihaa *chemah*; **YHWH** on kostaja vastustajillensa, ja Hän säilyttää vihan vihollisillensa.

3. **YHWH** on pitkämielinen ja suuri voimassa; ei Hän suinkaan jätä rankaisematta. **YHWH** tie on tuulessa ja tuulispäässä, ja pilvi on Hänen jalkainsa tomuna *'abaq*.

4. Hän nuhtelee merta ja kuivaa sen, ja kaikki virrat Hän kuivaksi tekee; Basan ja Karmel surkastuvat, ja Libanonin kukoistus lakastuu.

5. Vuoret vapisevat Hänen edessänsä, ja kukkulat sulavat; maa kohoaa Hänen edessänsä, ja ~~maan piiri~~-suomilaiskeksintö! ja kaikki jotka siinä asuvat.

6. Kuka voi seisoa Hänen kiivautensa edessä, ja kuka kestää Hänen vihansa tulta? Hänen kiivautensa kulkee niinkuin tuli, ja kalliot lohkeavat Hänen edessänsä.

7. Hyvä on **YHWH** ja turva hädän päivänä; ja Hän tuntee ne jotka Häneen turvaavat.

8. Mutta paisuvalla tulvalla Hän tekee lopun sen pimeyden paikasta, (ja vainoo vihollisiansa pimeydellä.)

9. Mitä te ajattelette **YHWH** vastaan? Hän tekee lopun: ei tule ahdinko kahdesti.

10. Sillä orjantappuroihin takertuneina ja juomastansa juopuneina he kokonansa kuluvat kuin kuiva korsi.

11. Sinusta läksi se, joka ajatteli pahaa *ra' rah* | *raah* **7451** **YHWH** vastaan ja keksi kelvottomuutta.
12. Näin sanoo **YHWH**: joskin he täysilukuiset ovat ja heitä on kuinka paljo, kuitenkin he niitetään pois, ja niin on hän mennyt menojojansa; ja sinua Minä olen vaivannut, vaan en Minä enää vaivaa.
13. Ja nyt Minä särjen hänen ikeensä sinun niskaltasi ja katkaisen hänen siteensä.
14. Mutta sinusta on **YHWH** käskyn antanut: ei enää siementä tule sinun nimestäsi. **'Eloheykha** temppeleistä hävitän veistokuvat ja valetut kuvat; Minä valmistan sinun hautasi, sillä sinä olet tyhjäksi tullut.
15. Katso, suloisen sanoman saarnaajain jalat ovat vuorilla, niitten jotka rauhaa julistavat! Vietä Juuda juhliasi, maksa lupaukses! sillä ei kelvoton enää käy sinun kauttas; hän on kokonansa hävitetty!

2. LUKU

Hävittäjä nousee sinua vastaan. Varjele varustukses, vakoile tietä, vahvista lanteesi, jännitä voimasi kovasti!

2. Sillä **YHWH** tuo jälleen Jaakobin kunnian niinkuin Israelin kunnian; sillä ryöstäjät ovat heitä tyhjentäneet ja turmelleet heidän viiniköynnöksensä.
3. Hänen sankariensa kilvet ovat aina punaiseksi tehtynä, sotamiehet tulipunaan puettut, terästen kimalteessa ovat vaunut hänen sotahankkeensa päivänä; ja keihäät häälyvät.
4. Kaduilla rattaat raivoavat ja kiitävät toreilla, ne välkkyvät niinkuin tulisoitot ja leimahtavat niinkuin salamet..
5. Hän muistaa sankareitansa: he kompastelevat poluillansa, he kiiruhtavat sen muureille, ja suojakatto on jo valmistettu.
6. Virtain portit aukenevat ja hovi raukeaa. [jo täyttynyt Niniven valloituksen ennustus]
7. Ja päätetty on, että se paljastetaan ja viedään pois; ja sen piirat valittavat niinkuin mettisen äänellä; lyöden rintaansa.
8. Ja Niinive on kuin vesilammikko alusta asti; mutta nyt he pakenevat. Seisahtukaat, seisahtukaat! vaan ei kukaan käänny takaisin.
9. Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää kultaa! ei ole loppua tavaroilla; paljon on kaikenlaisia kalliita kaluja.
10. Autius, tyhjiys, hävitys! ja sydän on rauvennut, polvet horjuvat, kaikissa lanteissa on vavistus, ja kaikkien kasvot kadottavat kauneutensa.
11. Missä nyt on jalopeuran asuinsija ja nuoren jalopeurain laidun, jossa jalopeura kuljeskeli, naarasjalopeura ja jalopeuran penikka, kenenkään tohtimatta heitä karkoittaa?
12. Missä on jalopeura, joka raateli penikkansa tarpeeksi ja kuristi naarasjalopeurojansa varten varten ja täytti luolansa saaliilla ja pesänsä ryöstöllä?

13. Katso, Minä nousen sinua vastaan, sanoo **YHWH Tz'vaot**, ja sytytän sen rattaat savussa palamaan, ja miekka syö sinun nuoret jalopeurasi; ja Minä teen lopun sinun ryöstämisestä maassa, eikä enää kuulu sinun sanansaattajiesi ääntä.

jalopeura=leijona... Kfiyr, leijona joka 'asuu kylän muurien sisässä'. Yllä kuvatussa ei kyseessä ole eläimet vaan eläimelliset ra'ra riivaamat ihmiset: rooman rapparien LIONS CLUB joka ryöstää ja kuristaa ja murhaa uhrinsa; 'viihteenäkin' sillä on efa-murhilla mässäily - sille tulee LOPPU...

3. LUKU

Voi murhakaupunkia, kokonansa täynnä valhetta ja väkivaltaa! Ei loppu sen ryöstö.

2. Ruoskan roiske ja ratasten ratina, hevoset nelistävät ja rattaat kolisevat!

3. Ratsastajat kavahuttavat hevosiansa, ja miekat välkkyvät, ja keihäät kimaltelevat; paljon on kaatuneita, ruumiita läjittäin, kuolleita epälukuisia; he kaatuvat heidän kuolleihinsa.

4. Kaikki tämä on tuon kauniin ja suloisen porton, tuon taitavan noidan suuren huoruuden tähden, joka möi kansat huoruudellansa ja sukukunnat velhoudellansa.

Vrt. Ilmestyskirja 17 purppura-hameeseen pukeutuneen rooman porttokirkko-kuvausta.

5. Katso, Minä rupean sinuun, sanoo **YHWH Ts'vaot**, ja paljastaen vedän hameesi palteet kasvojesi yli, ja näytän kansoille sinun häpysi, ja valtakunnille sinun häpeäsi.

Huom. Ennustus tästä lopunajasta: Tämä ei ole mahdollista ilman 'efa-mittaa' ja nykytekniikkaa.

7. Ja tapahtuu, että kaikki jotka sinut näkevät, pakenevat sinua ja sanovat: Ninive on hävitetty! Kuka sitä säälii? Mistä minä haen sinulle lohduttajia?

8. Oletko sinä parempi kuin No-Amon, joka oli virtain keskellä, vesi ympärillensä, meri varustuksenansa ja meri muurinansa?

9. Etiopia oli sen väkevyytenä, ja Egypti ilman ääriä; Put ja Libya olivat sinun apunasi.

10. Senki täytyi mennä maanpakoon, vankeuteen, sen lapsetkin 'owlel rutistettiin kaikkien katujen kulmissa; sen ylhäisistä he heittivät arpa, ja kaikki sen ylimykset sidottiin kahleisiin.

11. Sinunkin täytyy juopua ja lymytä itseäsi; sinunkin täytyy hakea pakopaikkaa vihollisen edestä.

12. Kaikki sinun varustuksesi ovat niinkuin fiikunapuut, joissa on varhaisia fiikunoit. Jos niitä pudistetaan, niin ne putoavat syöjän suuhun.

13. Katso, kansasi sinun keskelläsi ovat ~~vaimoja~~ naisia; sinun maasi ovet ovat vihollisilles aivan auki; tuli syö salpasi.

14. Ammenna itsellesi vesivarvoja piiritystä varten; vahvista linnasi, mene saveen ja sotke sitä, paranna tiiliuuni!

15. Siellä tuli sinut syö ja miekka surmaa, syö sinut niinkuin jäkertäjä. Kartu vaan niinkuin jäkertäjä, kartu kuin heinäsiirkka!

16. Sinulla on kauppamiehiä enemmän kuin tähtiä taivaalla. Jäkertäjät tulivat tulvien maahan ja lensivät pois.

17. Sinun ruhtinoitasi oli niinkuin heinäsirikkoja, ja päämiehiäsi niinkuin ruohomatoja parvittain, jotka sijoittavat itsensä aidoille kylmän aikana; kun aurinko on noussut, ovat he paenneet, eikä tiedetä heidän sijaansa, missä he ovat.

Haaska kuvaus internetistä ja sen 'Amazon-kauppasaiteista', mato-kaappiaista ...

18. Sinun paimenesi, Assurin kuningas, ovat nukkuneet, sinun sankarisi makaavat; kansasi on hajonnut vuorille, eikä kukaan heitä kokoa.

19. Ei ole parannusta vammallesi, haavasi on parantumaton. Kaikki jotka kuulevat tämän sanoman, lyövät kätensä yhteen sinusta; sillä sinun pahuutesi *ra' rah* | *al-haraah* 7451 on lakkaamatta kaikkia kohdannut.

Parantumaton haava: petoksille rakennettu pankki/pörssipetoskeinottelu romahtaa, eikä sille korjausta löydy, kun sen tyhjäksi puzattu sisältö paljastuu petoksiin juopuneille kansoille...

Profetta Nahum Loppu.

CHAVAKKUK

Habakkuk 1.

Profetta Habakuk

1. LUKU

Tämä on se ennustus, jonka profetta Habakuk näki.

2. Kuinka kauan **YHWH** minä parun, etkä Sinä kuule? Minä huudan Sinun tykösi väkivallan tähden, etkä Sinä auta.

3. Miksi Sinä annat minun vääryyttä nähdeä; ja miksi Sinä vaivaa katselet? Ryöstö ja väkivalta on silmäini edessä; ja niin syntyy riita ja tora nousee.

4. Sentähden kadottaa Laki voimansa, eikä oikeus ilmau koskan; sillä jumalaton kietoo vanhurskaan, sentähden ilmestyy oikeus vääristettynä.

5. Katselkaat ympärillenne kansoissa ja katsokaat ja ihmetelkää, hämmästykää! sillä Minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, jos sitä sanottaisiin.

6. Sillä katso, Minä herätän Kaldealaiset, ankaran ja tuiman kansan, joka kulkee pitkin maan avaroita aloja, valloittamassa asuinsijoja, jotka ei heidän omansa ole.

7. Hirvittävä ja peljättävä hän on; itse hän määrää oikeutensa ja korotuksensa.

8. Ja pardeja miN'meriyim /namer 5246 leopard (cheetah 65-110km/h ?) nopeammat ovat hänen hevosensa ja illan susia rajummat; hänen ratsumiehensä tulevat kaukaa; he lentävät niinkuin kotka joka rientää saaliille.

9. Kaikki he tulevat väkivaltaa tekemään, he kääntävät kasvonsa eteenpäin [kuin 'kotka']; ja he kokoavat vankeja kuin hietaa [vaunulasteittain] .

10. He tekevät kuninkaista pilkkaa ja ruhtinaita he nauruna pitävät; he nauravat kaikille varustuksille; he luovat maata valliksi ja valloittavat ne [mm. Irakissa hautasivat elävältä puskutraktorein, teknisesti mahdollista vasta 'nyt'].

11. Silloin he kääntyvät [mind change] niinkuin tuuliaispää ja tunkevat eteenpäin; mutta rikoksen alainen on se, jolla on oma voima '**Eloah**'.

12. Etkö Sinä ole alusta ollut **YHWH 'Elohay**, minun pyhäni? Me emme kuole *lo namut /muwth*. [Ennustus: lääketiede etsii ja nyt löytää kuolemattomuuden - joka on myös rangaistus?] Rangaistukseksi Sinä **YHWH** heidät panit, ja kuritukseksi Sinä *W'TZur /Tsuwr* **Jeshua** kalliomme, heidät asetit.

13. Sinä joka olet silmistäsi liian puhdas, saattaaksesi pahuutta *ra' rah* | *ra* 7451 nähdä, ja joka et vaivaa katsella voi, miksi sinä kärsit ryöstäjiä, olet vaiti, kun jumalaton *rasha'* nielee sen, joka häntä hurskaampi on?

14. Ja miksi sinä teet ihmiset meren kalain *Kid'gey /Dag* kaltaisiksi, matelevaisten vertaisiksi, joilla ei hallitsijaa ole?

Dagonin palvonta, piispain kalanpäähatut. Viittaus hedelmöitystapaan, kloonitekniikkaan?

15. He ovat ongella onkineet heidät kaikki, vetäneet heidät verkkoonsa ja koonneet nuottaansa; siitä he iloitsevat ja riemuitsevat.

16. Sentähden he uhraavat verkollensa *cherem* net -->tänään 'inter-net' ja suitsuttavat nuotallensa; sillä niitten kautta on hänen osansa lihava, ja heidän ruokansa herkullinen.

17. Pitäisikö heidän sentähden saada tyhjentää verkkonsa alati ja olla tappamassa kansoja armahtamatta?

2. LUKU

Vartiossani minä tahdon seisoa ja asettua linnaani, tahdon vartoa, nähdäkseni, mitä **YHWH** - minussa puhuu, ja mitä Hän vastaa valitukseeni. - minulle puhuu kun minua nuhdellaan *al-Tokhach'Tiy /towkechah*.

2. *WaYaaneniy* **YHWH** vastasi minulle ja sanoi: kirjoita näkysi ja piirrä se tauluihin, että helposti sitä lukea voi.

3. Sillä vielä viipyy näky määrättyyn aikaansa asti; mutta se joutuu täyttymykseensä eikä petä. Jos se viipyy, niin odota sitä; sillä se tulee totisesti, eikä viivyttelä.

4. Katso paisunut, vilpistelevä on hänen sielunsa hänessä*; mutta vanhurskas elää uskostansa.

5. Viinikin pettää, eikä pöyhkeä mies ole pysyväinen; hän*, joka levittää kitansa niinkuin tuonela, ja on niinkuin kuolema täyttymätön, ja joka tempaa puoleensa kaikki pakanat ja kokoaa itsellensä kaikki kansat.

6. Eivätkö kaikki nämä tee hänestä* pilkkalaulua ja vertauspuheita ja arvoituksia hänestä* sanoen: voi sitä joka kokoaa itsellensä toisen omaa - kuinka kauan? - ja joka säilyttää päällensä pantteja!

7. Äkkiä nousevat ne, jotka sinua* purevat ja heräävät ne, jotka sinut* syöksevät pois ja sinä* joudut heille saaliiksi!
8. Koska sinä* olet ryöstänyt paljon kansoja, ryöstävät sinuakin* kaikki kansain jääneet, ihmisten veren tähden, ja väkivaltasi tähden maata, kaupunkeja ja kaikkia sen asukkaita kohtaan.
9. Voi sitä* joka kiskoo onnetonta *ra'rah* | *ra* 7451 voittoa huoneellensa, asettaaksensa pesänsä korkeuteen, pelastaaksensa itsensä onnettomuudesta *ra'rah* | *miKaf-ra* 7451 !
10. Neuvoillasi sinä* saatoit häpeää huoneellesi; kun surmasit monta kansaa, vahingoiti sinä* itseäsi.
11. Sillä kivi muurista huutaa ja malka seinästä vastaa.
12. Voi sitä* joka rakentaa kaupunkeja verellä ja perustaa linnoja vääryydellä!
13. Katso eikö se tule **YHWH TZ'vaot** että kansat vaivaavat itseänsä tulta varten ja sukukunnat hukkaan itseänsä väsyttävät?
14. Sillä maa on täynnä **YHWH** kunnian tuntoa, niinkuin vedet peittävät meren.
15. Voi sinua* joka juotat lähimmäistäsi, joka sekoitat siihen julmuutesi* ja juovutat häntä, nähdäksesi hänen häpeänsä!
16. Sinä* ravitaan häpeällä kunnian sijaan. Juo nyt itsekkin ja paljasta esinahkasi! Sinun* päällesi kääntyy **YHWH** oikian käden malja, ja häpeään joutuu sinun kunniasi.
17. Sillä Libanonin väkivalta peittää sinun*, ja sen eläinten hävitys, joka niitä peljätti, ihmisten veren tähden, ja väkivaltasi* tähden maata, kaupunkeja ja kaikkia sen asukkaita kohtaan.
18. Mitä hyödyttää veistokuva että sen muodostaja sen veistää, mitä valettu kuva ja valheensaarnaaja*, että sen kuvan muodostaja siihen turvaa, tehdäksensä* mykkiä epäjumalia **'Elilym**?
19. Voi sitä* joka sanoo puulle: herää! ja mykälle kivelle: nouse! Katso, sehän on silattu kullalla ja hopealla, eikä siinä* ole henkeä ensinkään.
- 20.

WAYHWH B'heykhal On Pyhässä Tempelissänsä.
Vaietkoon Hänen edessänsä koko maa!

* yksi ja sama kansoja murhannut pahuuden ilmentymä joka lopuksi hävitetään.

3. LUKU

Profetta Habakukin rukous, viattomien edestä.

2. **YHWH**, minä olen kuullut Sinun sanomasi ja olen hämmästynyt. **YHWH** uudista Sinun tekosi vuosikautten keskellä, vuosikautten keskellä tee se tietäväksi! Vihassa muista laupeutta!

3. **YHWH** tulee Temanista ja Pyhä Paranin vuorelta. Sela. Hänen kirkkautensa peittää taivaat, ja maa on täynnä Hänen kunniansa.

4. Ja paiste niinkuin auiringon valo syntyy, säteitä säteilee molemmin puolin Häntä, ja siellä on Hänen voimansa peite.

5. Hänen edellensä kulkee rutto ja kuume käy Hänen askeleissansa.

6. Hän seisauttaa ja mittaa maan, Hän katselee sitä ja saattaa kansat vapisemaan. Silloin musertuvat ikuiset vuoret, ja ijankaikkiset kukkulat laskeuvat. Hän kulkee ~~muinaisia~~ *olam* polkujansa ajan ulkopuolella.

'Owlam 5769: concealed, vanishing point, time out of mind (past or future), eternity, continuance, eternal, perpetual, world without end.

7. Tuskan alaisina minä näen Kusanin majat, Midianin maan teltat vapisevat.

8. Onko virtoja kohtaan **YHWH** vihasi syttynyt? onko virtoja kohtaan vai merta kohtaan sinun kiivautes, koska ajat hevosillas, ***Y'shuah* / *Yashuw'ah* Jeshua** pelastuksesesi vaunuilla?

9. Paljaana, paljastettuna on Sinun joutsen *qash'Tekha /qesheth* bending, bow, shooting, strength, iris vahvistetut ovat vitsat sanalla. Sela. Virroilla Sinä halkaiset maan.

10. Vuoret näkevät sinut ja vapisevat; vetten tulva kuohuu, syvyys antaa äänensä ja nostaa kätensä korkeutta kohti.

11. Aurinko ja kuu seisovat sijallansa Sinun leimahtavien nuoltesi valossa, kimaltelevan keihäsi loisteessa.

12. Kiivaudessa Sinä kuljet maata, vihassa Sinä survot pakanoita.

13. Sinä läksit ***I'Yesha'* /*Yesha'* Jeshua** vapahtamaan Sinun kansaasi, vapahtamaan voideltuasi ***I'Yesha'* et-*M'shiycheka* /*Maschiah* Messiasta**.

Tämäkin korostaa Jeshua Messiasta - eikä roomankeisari OSIRISjumal' Konstantinuksen vuonna 325 kokoaman testamentin 'kristusta'. '*Kirkkoisä*' *Konstantinus*.

Sinä = **MESSIAS** - särjet pään jumalattoman huoneesta, paljastaen perustukset kaulaan asti.

14. Sinä = **MESSIAS**, lävistät omilla nuolillansa heidän ruhtinastensa päät, jotka tulevat niinkuin tuuliaispää minua hajoittamaan, jotka riemuitsevat juurikuin saisivat syödä vaivaisen salassa.

15. Sinä kuljet hevosillasi meressä, suuretn vetten kuohussa.

16. Tämän minä olen kuullut, ja ruumiini vapisee, huuleni värisevät huudosta; märkä menee luihini, ja minä vapisen sijallani, kun minun täytyy alallani odottaa ahdingon päivää, kansani ahdistajan tuloa.

17. Sillä silloin ei fiikunapuu kukoista, eikä ole hedelmää viinipuussa; öljypuun sato pettää, eikä vainiota anna elatusta. Lampaat ovat hävinneet pihatosta, eikä ole karjaa navetassa.

18. *Wa'Aniy* **BaYHWH** '*elozah* minä hypin ilosta, iloitsen **'Elohiym Jeshuassa!**

Ysihiy /Yesha'. Mutta minä tahdon iloita Herrassa, tahdon riemuita autuuteni Jumalassa. Tahtomisen ja toiminnan välillä on iso ero: tahtoa -sanaa ei alkutxt olekaan.

19. **YHWH** '**Adonay** on minun voimani; Hän tekee jalkani niinkuin peuran jaloiksi, ja kukkuloillani Hän minua kuljettaa. Edelläveisaajalle, kanteleillani.

Habakuk Loppu.

TZEFANIYAH

Zephaniah 1.

Profetta Sefanja

1. LUKU

D'var-YHWH sana, joka tuli Sefanjalle, Kusun pojalle, Gedaljan pojalle, Hiskia pojalle, Juudan kuninkaan Josian Amonin pojan päivinä.

2. Minä tahdon totisesti temmata pois kaikki maan pinnalta, sanoo *n'um-YHWH*.

3. Minä tahdon temmata pois ihmiset ja eläimet, temmata taivaan linnut ja meren kalat, ja pahennukset ynnä jumalattoman kanssa. Minä hävitän ihmiset maan pinnalta, sanoo **YHWH**.

4. Minä ojennan käteni Juudaa vastaan ja kaikkia Jerusalemin asukkaita vastaan ja hävitän tästä paikasta Baalin jätteet, epäjumalan-palvelijan nimen ynnä pappien kanssa.

5. ja ne, jotka katoilla kumartavat taivaan sotaväkeä, ja ne jotka kumartavat ja vannovat **LAYHWH** kautta, mutta vannovat myöskin kuninkaansa kautta,

6. ja **YHWH** luopuneet, jotka eivät *et-YHWH* etsi, eivätkä Häntä kysy.

7. Vaiti '**Adonay YHWHiH** edessä! sillä lähellä on **YHWH** päivä; sillä **YHWH** on valmistanut teurasuhrin, Hän on pyhittänyt kutsuttunsa.

8. Ja on tapahtuva **YHWH** teurastuspäivänä, että Minä etsiskelen ruhtinaita ja kuninkaan poikia ja kaikkia jotka pukevat itsensä muukalaisten vaatteisiin;

9. ja Minä etsiskelen kaikkia jotka kynnyksen ylitse hyppäävät sinä päivänä, jotka täyttävät herransa 'adoneyhem huoneen väkivallalla ja petoksella.

10. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo *n'um-YHWH* että huuto kuuluu Kalaportilta ja valitus kaupungin toisesta osasta ja suuri hävitys kukkuloilta.

11. Valittakaat te Huhmarin asukkaat, sillä koko kauppiaskunta hukkuu, kaikki raharikkaat hävitetään.
12. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä tutkin Jerusalemin kynttilöillä ja etsiskelen niitä miehiä, jotka makaavat rahkansa päällä, ja sanovat sydämissään: ei **YHWH** tee hyvää eikä pahaa.
13. Ja heidän tavaransa tulee ryöstöksi, ja heidän huoneensa häviölle; he rakentavat huoneita eivätkä niissä asu, ja istuttavat viinitarhoja, eivätkä juo niitten viiniä.
14. *Qarov yom-YHWH* suuri päivä on lähellä, se lähestyy sangen kiireesti. Kuule, se on *yom-YHWH* päivä! haikeasti huutavat silloin sankarit.
15. Se päivä on vihan päivä, hädän ja ahdistuksen päivä, häviön ja hävityksen päivä, pimeyden ja sumun päivä, pilven ja synkeyden päivä.
16. pasunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkia ja korkeita linnoja vastaan.
17. Ja Minä saatan ihmisille ahdistuksen, niin että he kulkevat niinkuin sokeat. sillä **LAYHWH** vastaan he ovat syntiä tehneet; ja heidän verensä vuodatetaan ~~niinkuin~~ ~~tomu~~ tomuun *Keafar /aphar* ja heidän lihansa lokaan ~~niinkuin~~ loka.
18. Ei heidän hopeansa eikä kultansakaan voi heitä pelastaa **YHWH** vihan päivänä ja Hänen kiivautensa tullessa kuluu koko maa. Sillä äkillisen lopun Hän tekee kaikista maan asukkaista.

2. LUKU

~~Nöyryttäkää~~ *hit'qoshu /qashah* kuivukaa kokoon, koontukaa itseänne, ~~nöyryttäkää~~ *waqoshu /qashah*, sinä häpeämätön kansa! *qashah*: become sapless, forage_straw, assemble

2. Ennekuin tuomio toteentuu - niinkuin akana menee aika ohitse - ennenkuin teidän päällemme tulee *af-YHWH* vihan tuli, ennenkuin teidän päällemme tulee *af-YHWH* vihan päivä!
3. Etsikää *et-YHWH* kaikki te nöyrät maassa, jotka Hänen oikeutensa pidätte, etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä! Kukaties *'uwlay* te varjellaan *af-YHWH* vihan päivänä.
4. Sillä Gasa jää tyhjilleen, ja Askalon tulee autioksi; Asdodin he sydänpäivällä ajavat pois, ja Ekron perustuksineen hävitetään.
5. Voi teitä, te merimaan asukkaita, Kretiläisten kansaa! *D'var YHWH* sana tulee sinun ylitses, Kanaan, Filistealaisten maa! Minä hävitän sinun asumattomaksi.
6. Ja merimaalla on niittyjä oleva, joissa on paimenten kaivoja ja lammasten karsinoita.
7. Ja se maa tulee Juudan huonekunnan jääneitten omaksi; siellä he karjaa kaitsevat ja Askalonin huoneissa illoin lepäävät; sillä **YHWH 'Eloheyhem** heitä etsiskelee ja kääntää heidän vankeutensa.
8. Minä olen kuullut Moabin häväistyksen ja Ammonin ~~lasten~~ poikien pilkan, jolla he ovat häväisseet Minun kansaani ja sen rajamaita ylpeästi kohdelleet.

9. Sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo *n'um-YHWH TZ'vaot 'Elohey Yis'rael* Moab tulee Sodomian kaltaiseksi, ja Ammonin lapset pojat Gomorran kaltaisiksi, ja, suolakuopaksi ja ijankaikkiseksi erämaaksi: jääneet Minun kansastani ryöstävät heitä, ja Minun kansani jääneet heitä perivät.
10. Tämä heille tapahtuu heidän ylpeytensä tähden; sillä he pilkkasivat **YHWH TZ'vaot** kansaa ja ylpeilivät sitä vastaan.
11. *Nora YHWH* on hirmuinen heitä kohtaan, sillä Hän kadottaa *Kal-'Elohey haaretz* kaikki maan jumalat; ja ~~kaikki pakanain luodot~~ kaikissa maan asuttavissa paikoissa miehet Häntä kumartavat, kukin paikaltansa (myös pakanain saarissa).
12. Tekin, te Etiopialaiset, tapetaan Minun miekallani.
13. Ja Hän ojentaa kätensä pohjoista kohti ja hukuttaa Assurin ja panee Niniven autioksi ja kuivaksi niinkuin korven.
14. Ja sen keskellä lepää laumoja, kaikenlaisia pakanain eläimiä, myöskin pelikaani ja siili ovat yötä sen pilarien päissä; laulu kuuluu akkunoista, hävitys on sen kynnyksillä, sillä Hän on repinyt sedrilaudoituksen pois.
15. Tämä on se iloinen kaupunki, joka niin turvallisena asui, joka sanoi sydämessänsä; minä olen eikä yksikään muu! Kuinka onkaan se joutunut autioksi, eläinten makuupaikaksi! Jokainen ohitse kulkeva viheltää ja huikuttaa sille kättänsä.

3. LUKU

Voi niskoittelevia, rietasta ja väkivaltaista kaupunkia!

2. Ei se kuule ääntä, ei se ota kuritusta vastaan; **BAYHWH** ei se turvaa, *el-'Eloheya* se ei lähesty.
3. Sen ruhtinaat sen keskellä ovat kiljuvia jalopeuroja [LIONS CLUB]; sen tuomarit ovat niinkuin sudet ehtoolla, jotka eivät huomiseksi mitään säästä.
4. Sen profetat ovat jaarittelijoita ja pettureita *bog'dot /bogadowth* treacherous, petollinen; sen papit saastuttavat pyhän ja rikkovat **Torah** Lain väkivaltaisesti.
5. **YHWH Tsaddiyq** on vanhurskas heidän keskellensä eikä tee mitään vääryyttä; joka aamu Hän asettaa oikeutensa valoon eikä lakkaa; mutta väärintekijä *aual* ei tunne häpeätä.
6. Minä olen hävittänyt kansoja, autioina ovat heidän linnansa; Minä olen tyhjentänyt heidän katunsa, niin ettei niitä kukaan kulje; hävitetyt ovat heidän kaupunkinsa, niin ettei niissä ole ketään, ei yhtäkään asukasta.
7. Minä sanoin: ainoastaan pelkää Minua ja ota vastaan kuritus, niin sen asuntoa ei hävitetä kaiken sen mukaan, kuin Minä siitä määrännyt olen; mutta sitä ahkerammin he harjoittavat kaikkia pahoja töitensä.
8. Sentähden odottakaat Minua, sanoo *n'um-YHWH*, kun Minäkin aikanani nousen saaliille, sillä Minun oikeuteni on koota kansat yhteen; kunnes Minä saatan valtakunnat kokoon, vuodattaakseni heidän päällensä Minun kiivauteni, koko Minun vihani tulen! sillä Minun kiivauteni tulessa koko maa kulutetaan.

9. Sillä silloin Minä teen kansain huulet puhtaiksi, että he kaikki avuksensa huutaisivat *B'shem YHWH* nimeä ja palvelisivat Häntä yksimielisesti.
10. Kuusin virtain toiselta puolelta tuovat Minun rukoilijani, Minun hajoitettuni Minulle ruokauhria.
11. Sinä päivänä ei sinun tarvitse hävetä yhtäkään tekoasi, jolla olet rikkonut Minua vastaan; sillä silloin Minä poistan keskeltäsi ylpeät kerskailijas, etkä sinä enää ylpeile Minun pyhällä vuorellani.
12. Ja Minä tahdon jättää sinun keskelles nöyrän ja ~~halvan~~ ahdistetun *aniy depressed* kansan, ja he turvaavat *B'shem YHWH* nimeen.
13. Israelin jätteet eivät tee vääryyttä eivätkä puhu valhetta, eikä heidän suussansa löydy petollista kieltä; vaan he kaitsevat karjaa ja lepäävät, eikä kukaan heitä peloita.
14. Riemuitse sinä Sionin tytär, huuda Israel! Iloitse ja riemuitse kaikesta sydämmestäsi, sinä Jerusalemin tytär!
15. *Hesiy YHWH* on ottanut pois sinun rangaistukses, lakaissut poia sinun vihollises; *melekh Yis'rael YHWH* kuningas on keskelläsi; ei sinun enää tarvitse onnettomuutta nähdä!
16. Sinä päivänä sanotaan Jerusalemille: älä pelkää Sion! Älkööt käsivartesi vaipuko!
17. **YHWH 'Elohayikh** on keskelläsi, **GiBor Jeshua** *Yoshiy /Yasha'* se väkevä Vapahtaja. Hän riemuitsee sinusta ihastuksella. Hän vaikenee rakkaudesta, Hän riemuiten sinusta iloitsee.
18. Minä kokoan ne jotka ovat kaukana juhla kokouksesta ja sitä murehtivat; sinusta, Jeshua, ovat lähteneet ne joita pilkka kuormana kantaa.
- 'sinusta' -sana viittaa Jeshuaan joka on tähän tekstiin lisätty
 - Jotka murehtivat kaukana juhla kokouksista, ne Minä kokoan: nehän ovat Sinusta, niitä häväistys kuormana painaa. KR-38: Sef. 3:18.
19. Katso, Minä lopetan siihen aikaan kaikki jotka sinua vaivaavat, ja vapahdan *W'Hosha'Tiy /Yasha' Jeshua* ontuvaiset ja kokoan hajoitetut ja panen heidät kiitokseksi ja nimeksi kaikessa maassa, joissa heitä häväistiin.
20. Sinä aikana tahdon Minä teidät tuoda ja sinä aikana koota; sillä Minä tahdon tehdä teidät nimeksi ja kiitokseksi kaikissa maan kansoissa, kun Minä palautanvankeutenne teidän silmäinne nähden, sanoo **YHWH**.

Sefanja Loppu.

CHAGGAY

Haggai 1.

Profetta Haggai

1. LUKU

Kuningas ~~Darion~~ Darejaveksen¹⁸⁶⁷ toisena vuonna, kuudentena kuukautena, kuun ensimmäisenä päivänä, tuli *D'var*-**YHWH** sana profetta Haggain kautta Serubabelille, Sealtielin pojalle, Juudan maaherralle, ja Josualle Josadakin pojalle, ylimmäiselle papille, sanoen:

2. Näin puhuu **YHWH TZ'vaot** sanoen: tämä kansa sanoo: aika ei ole vielä tullut *et-Beyt YHWH* huonetta rakentaa.

3. *Way'hiy D'var YHWH* sana tuli profetta Haggain kautta, sanoen:

4. Onko teillä itsellänne aikaa asua paneli-sinäisissä suojissanne, ja tämän huoneen täytyy olla autiona?

5. Ja nyt, näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: kääntäkää mielenne tarkkaamaan teitänne!

6. Te kylvätte paljon, mutta korjaatte vähän; te syöttte, ettekä tule ravituksi; te juotte, mutta ei jano sammu; te verhootte itseänne, ettekä lämpene; ja joka palkkatyötä tekee, hän ansitsee rahan lävelliseen kukkaroon.

7. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: kääntäkää mielenne tarkkaamaan teitänne!

8. Menkää vuorille ja tuokaat puita, ja rakentakaat huone, niin Minä mielistyn siihen ja ilmoitan kunniani, sanoo **YHWH**.

9. Te toivotte paljon, vaan katso, vähän tuli; ja te toivotte kotia, mutta Minä puhallan siihen. Minkä tähden? sanoo **YHWH TZ'vaot**. Minun huoneeni tähden, kun se on autiona, ja te puuhaatte kukin oman huoneenne hyväksi.
10. Sentähden on taivas pidättänyt teiltä kasteen ja maa kieltänyt hedelmänsä.
11. Ja Minä kutsuin poudan maalle ja vuorille ja jyville ja viinimehulle ja öljylle ja kaikelle mitä maa kasvattaa, ihmiselle ja karjalle, ja kaikelle kätten vaivalle.
12. Silloin kuuli Serubabel, Sealtielin poika, ja Josua, Josadakin poika, ylimmäinen pappi ja kaikki kansan jääneet **YHWH 'Elohehem** äänen ja profetta Haggain sanat niinkuin **YHWH 'Elohehem** hänen lähettänyt oli, ja kansa pelkäsi **YHWH**.
13. Niin Haggai, **YHWH** lähettiläs puhui **YHWH** käskystä kansalle, sanoen: Minä olen teidän kanssanne sanoo *n'um*-**YHWH**.
14. Ja **YHWH** herätti Serubabelin, Sealtielin pojan, Juudan maaherran hengen, ja Josuan, Joosadakin pojan, ylimmäisen papin hengen ja kaikkien kansan jääneitten hengen, niin että he tulivat tekemään työtä *B'veyt* **YHWH TZ'vaot 'Elohehem** huoneessa,
- 15.. neljäntenä kolmattakymmenentenä päivänä, kuudentena kuukautena = 24.6.-toisena kuningas Darion vuonna.

2. LUKU

Yhdentenä kolmatta 31 päivänä seitsemäntenä kuukautena tuli *D'var*-**YHWH** sana profetta Haggain kautta, sanoen:

2. Puhu nyt Serubabelille Sealtielin pojalle, Juudan maaherralle, ja Josualle, Josadakin pojalle, ylimmäiselle papille ja kansan jääneille sanoe:
3. Kuka on tidän joukossanne enää jälellä, joka näki tämän huoneen entisessä kunniasansa, ja miltä se nyt teistä näyttää? Eikö tämä ole sen rinnalla niinkuin ei mitään teidän silmissänne?
4. Mutta nyt, Serubabel, ole rohkea, sanoo *n'um*-**YHWH** ole rohkea Josua Josadakin poika, ylimmäinen pappi; ja koko maan kansa, olkaat rohkeat ja tehkää työtä, sillä Minä olen teidän kanssanne, sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot**.
5. Sen liiton sana, jonka Minä tein teidän kanssanne, teidän lähtiessänne Egyptistä, ja Minun henkeni pysyvät keskellänne; älkää peljätkö!
6. Sillä näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: vielä kerran - vähän ajan perästä - Minä saatan taivaan ja maan, meren ja mantereen liikkumaan;
7. ja saatan kaikki pakanat liikkumaan, niin että kaikkien pakanain kalleudet tulevat, ja Minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo **YHWH TZ'vaot**.
8. Minun on hopea ja Minun on kulta, sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot**.
9. Tämän huoneen jälkimäinen kunnia on suurempi kuin ensimmäinen, sanoo **YHWH TZ'vaot** ja tällä paikalla Minä annan rauhan, sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot**
10. Neljäntenäkolmatta 24. päivänä yhdeksäntenä kuukautena, Darion toisena vuonna, tuli *D'var*-**YHWH** sana profetta Haggain kautta sanoen:

11. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: kysy papeilta laista **Torah** ja sano:
12. katso, jos joku kantaa pyhitettyä lihaa helmassansa ja koskettaa helmansa leipään, keittoon, viiniin, öljyyn taikka johonkuhun ruokaan, tuleeeko se pyhitetyksi? Ja papit vastasivat: ei tule.
13. Ja Haggai sanoi: jos joku raadosta saastutettu johonkuhun näistä koskee, tuleeeko se saastaiseksi? Ja papit vastasivat: se tulee saastaiseksi.
14. Silloin Haggai vastasi ja sanoi: juuri niin on tämä kansa ja nämä ihmiset Minun edessäni, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja niin ovat kaikki heidän kättensä työt ja mitä he siellä uhraavat: se on saastaista.
15. Ja nyt kääntäkää miehenne ajattelemaan kuinka on ollut tähän päivään asti ja ennenkuin kiveä kiven päälle pantiin *B'heykhal* **YHWH** temppelissä!
16. Jos joku tätä ennen tuli kahden kymmenen mitan suuruiselle kuhilaalle, oli siinä vain kymmenen mittaa; jos hän tuli viinikuurnalle viisikymmentä aamia ammentamaan, oli vaan kaksikymmentä.
17. Minä rankaisin teitä, kaikkia teidän kätenne töitä, ruosteella, kellastumisella ja rakehilla, eikä kukaan teistä kääntynyt Minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH**.
18. Kääntäkää miehenne ja ajatelkaat tästä päivästä taaksepäin, tätä ennen, kuinka on ollut yhdeksännen neljänneskolmatta 24.9. päivästä taaksepäin, siitä päivästä jolloin *heykhal*-**YHWH** perustettiin! Ajatelkaat!
19. Onko enää jyviä hinkalossa? Ei viinipuukaan, fiikunapuu ja granattipuu ja öljypuu ole hedelmää tehnyt. Mutta tästä päivästä lähtien tahdon Minä antaa siunauksen.
20. *D'var* **YHWH** sana tuli toisen kerran Haggaille sen kuun 24. neljntenä kolmatta päivänä, sanoen:
21. Puhu Serubabelille, Juudan maaherralle, sanoen: Minä liikutan taivaat ja maan;
22. Minä kukistan valtakuntain istuimet ja hävitän pakanain valtakuntain voiman, ja kadotan vaunut ajajineen, ja hevoset ratsumiehineen kaatuvat, kukin kumppninsa miekkaan.
23. Sinä päivänä, sanoo **YHWH TZ'vaot** otan Minä sinut, Serubabel Sealtielin pojan Minun palvelijani, sanoo *n'um*-**YHWH**, ja panen sinut sinettisormukseksi; sillä Minä olen sinut valinnut, sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot**.

Haggai Loppu.

ZECHARIYAH

Zechariah 1.

Profetta Sakarja

1. LUKU

Kahdeksannessa kuussa, Darion toisena vuonna, tuli D'var **YHWH** sana Sakarjalle, Berekian pojalle, Iddon pojalle, profetalle, sanoen:

2. **YHWH** on kovasti vihastunut teidän isiinne.

3. Sano siis heille: näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: palatkaat Minun tyköni, sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot** niin Minä tahdon palata teidän tyköenne, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

4. Älkäätkä olko niinkuin teidän isänne, joille edelliset profetat saarnasivat, sanoen: näin sanoo **YHWH TZ'vaot** : palatkaat toki pahoilta *ra' rah* | *haraiym* 7451 teiltänne ja pahoista *ra' rah* | *haraiym* 7451 töistänne! Mutta he eivät kuulleet eikä ottaneet Minusta vaaria, sanoo *n'um*-**YHWH**.

5. Missä ovat teidän isänne? Ja elävätkö profetat ijankaikkisesti?

6. Mutta Minun sanani ja sääntöni jotka Minä palvelijani profettojen kautta käskin, eikö ne ole teidän isiinne sattuneet? He kääntyivät ja sanoivat: niinkuin **YHWH TZ'vaot** ajatteli meille tehdä meidän teittemme ja töittemme mukaan, niin on Hän meille tehnytkin.

7. Neljäntenä kolmatta päivänä 24.11. yhdennessätoista kuussa, joka on Sebatin kuu, Darion toisena vuonna, *D'var*-**YHWH el-Z'khar'yah** sana tuli Sakarialle, Berekian pojalle, Iddon pojalle, profetalle sanoen:

8. Minä näin yöllä ja katso: mies ratsasti ruskealla punaisella 'adom hevosella ja hän seisautui myrtytien keskelle laaksossa, ja hänen takanansa oli ruskeita punaisia 'adom, kirjavia sarog kirkkaan/pistävän punaisia ja valkoisia laban hevosia.
9. Ja minä sanoin: kutka nämä ovat, herrani 'adoniy? Je enkeli joka minua puhutteli, sanoi minulle; minä osoitan sinulle, kutka nämä ovat.
10. Ja se mies joka seiso i myrtytien keskellä, vastasi ja sanoi: nämä ovat ne, jotka YHWH on lähettänyt maata kiertämään.
11. Mutta he vastasivat YHWH enkelille, joka seiso i myrtytien keskellä ja sanoivat: me olemme maata kiertäneet, ja katso, koko maa on alallansa ja rauhassa.
12. Silloin vastasi malakh-YHWH enkeli ja sanoi: YHWH TZ'vaot, kuinka kauan sinä tahdot olla armahtamatta Jerusalemiä ja Juudan kaupungeita, joille Sinä olet ollut vihainen nämä seitsemänkymmentä vuotta?
13. Ja YHWH vastasi enkelille joka Häntä puhutteli, hyvillä sanoilla, lohdullisilla sanoilla.
14. Ja enkeli joka minua puhutteli, sanoi minulle: saarnaa qara huuda ja sano: näin sanoo YHWH TZ'vaot: Minä olen suurella kiivaudella kiivaillut Jerusalemin ja Sionin puolesta;
15. ja Minä olen suuresti vihastunut noihin suruttomiin pakanoihin; sillä Minä vihastuin vähän, mutta he auttoivat onnettomuuteen ra' rah | l'raah 7451.
16. sentähden näin sanoo YHWH: Minä käännyn taas Jerusalemin puoleen laupeudessa racham; Minun huoneeni siellä rakennetaan sanoo n'um YHWH TZ'vaot, ja mittanuora Jerusalemin yli vedetään.
17. Saarnaa vielä ja sano: näin sanoo YHWH TZ'vaot: vielä Minun kaupunkini paisuvat hyvydestä, vielä YHWH lohduttaa Sionia ja vielä Hän valitsee Jerusalemin.
18. Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso, neljä sarvea.
19. Ja minä sanoin enkelille joka minua puhutteli: mitä nämä ovat? Hän sanoi minulle: nämä ovat ne sarvet, jotka ovata hajottaneet Juudan, Israelin ja Jerusalemin.
20. Ja YHWH näytti minulle neljä seppää charashiym mikä_tahansa_työntekijä.
21. Ja minä sanoin: mitä nämä ovat tulleet tekemään? Ja Hän sanoi näin: nuo ovat ne sarvet jotka hajoittivat Juudan niin, ettei kukaan päätänsä nostanut; ja nämä ovat tulleet karkoittamaan heitä, ja lohkaisemaan niiden pakanain sarvet, jotka nostivat sarvea Juudan maata vastaan sitä hajoittaaksensa.

2. LUKU

Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso: mies jonka kädessä oli mittanuora.

2. Ja minä sanoin: mihinkä menet? Ja hän sanoi minulle: mittaamaan Jerusalemiä, nähdäkseni kuinka suuri sen leveys, ja kuinka suuri sen pituus on.

3. Ja katso enkeli, joka minua puhutteli, läksi ulos ja toinen enkeli meni häntä vastaan,

4. ja sanoi hänelle: juokse ja sano tuolle pojalle näin: avonaisena kaupunkina Jerusalem asutaan ihmisten ja karjan paljouden tähden, joka siellä on.
5. Ja Minä olen, sanoo *n'um-YHWH*, tulimuuri sen ympärillä, ja Minä olen kunniaksi sen keskellä.
6. Voi, voi! paetkaat sydänyön maasta, sanoo *n'um-YHWH*! Sillä niinkuin neljä taivaan tuulta olen Minä teitä hajoittanut, sanoo *n'um-YHWH*.
7. Voi sinua Sion, pelasta itsesi sinä, joka asut Babelin tyttären tykönä!
8. Sillä näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: kunniaa varten on Hän Minut lähettänyt niiden pakanain tykö, jotka teitä ryöstivät; sillä joka teihin koskee, se koskee Hänen silmäteräänsä.
9. Sillä katso, Minä huiskutan käteni heitä vastaan, niin että he joutuvat saaliiksi niille, jotka heitä palvelivat; ja niin te ymmärrätte **YHWH TZ'vaotin** lähettäneen minut.
10. Riemuitse ja iloitse Sionin tytär! Sillä katso, Minä tulen ja asun keskelläsi, sanoo *n'um-YHWH*.
11. Ja sinä pivänä liittyä paljon pakanoita *el-YHWH* ja he tulevat Minun kansakseni; ja Minä asun sinun keskelläsi; silloin sinä ymmärrät *Kiy-YHWH TZ'vaotin* lähettäneen minut sinun tykösi.
12. Ja **YHWH** perii Juudan osaksensa pyhässä maassa, ja valitsee taas Jerusalemin.
13. Vaietkoon kaikki liha **YHWH** edessä; sillä Hän on noussut pyhäältä sijaltansa!

3. LUKU

Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Josuan seisovana **YHWH** enkelin edessä; ja saatana seiso i hänen oikealla kädellänsä häntä vastustamassa.

2. *WaYomer* **YHWH** sanoi saatana: **YHWH** rangaiskoon sinua saatana; se **YHWH** joka Jerusalemin valitsi, rangaiskoon sinua! Eikö tämä ole kekäle, joka tulesta temmattu on?
3. Ja Josua oli puetetu saastaisiin vaatteisiin ja seiso i enkelin edessä,
4. joka vastasi ja sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessänsä: ottakaat pois saastaiset vaatteet hänen päältänsä. Ja Hän sanoi hänelle: katso, Minä olen ottanut sinulta pois sinun syntsi ja puetan sinut juhlavaatteisin.
5. Ja minä sanoin: pantakoon myöspuhdas hiippa hänen päähänsä. Ja he panivat puhtaan hiipan hänen päähänsä ja pukivat hänen vaatteisin. Ja **YHWH** enkeli jäi seisomaan.
6. Ja **YHWH** enkeli todisti Josualle, sanoen:
7. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: jos sinä vaellat Minun teilläni, ja jos sinä pidät Minun vartioni, niin sinä saat sekä hallita Minun kartanoitani; ja Minä annan sinulle vapaan pääsön näiden keskitse, jotka tässä seisoivat.
8. Kuule Josua, ylimmäinen pappi, sinä ja ystäväsi, jotka ovat sinun edessäsi, - te olette totta merkkimiehiä - : sillä katso, Minä tuotan minun palvelijani, Vesan *Tsemach*.

9. Sillä katso, se kivi jonka Minä panin Josuan eteen yhden kiven päällä on seitsemän silmää! - katso, Minä veistän sen veistoksen, sanoo **YHWH TZ'vaot**, ja otan tämän maan pahan teon *'avon* pois yhdessä päivässä.

10. Sinä päivänä, sanoo **YHWH TZ'vaot**, kutsuu kukin ystävänsä viinipuun alle ja fiikunapuun alle.

4. LUKU

Ja enkeli joka minua puhutteli, tuil jälleen ja herätti minut niinkuin joku unestansa herätetään.

2. Ja sanoi minulle: mitä näet? Ja minä sanoin: minä näem ja katso, kynttiläjalka, joka on kokonansa kullasta, ja öljymalja sen päällä, ja siinä seitsemän lampua, ja seitsemän putkea kullakin lampulla, jotka sen päällä ovat;

3. ja kaksi öljyvuuta sen vieressä, toinen öljymaljan oikealla puolella, toinen sen vasemmalla.

4. Ja minä vastasin ja sanoin sille enkelille joka minua puhutteli, sanoen: mitä nämä ovat, herrani *'adoniy*?

5. Ja se enkeli joka minua puhutteli, vastasi ja sanoi minulle: etkö tiedä mitä nämä ovat? Mutta minä sanoin: en herrani *'adoniy*.

6. Ja hän vastasi ja puhui minulle sanoen: tämä on *D'var-YHWH* sana Serubabelille näin kuuluva: ei sotaväellä eikä voimalla, vaan Minun hengelläni, sanoo **YHWH TSe'vaot**.

7. Kuka olet, sinä suuri vuori Serubabelin edessä? Laskeu alas! Ja Hän tuo esille harjakiven [pääkivi eli Jeshua: *Haroshah /Ro'shah* 7222, *T'shuot /Tashuah* 8663] riemuhuudon kaikuessa: ~~arme~~ ~~arme~~ suosio suosio *chen* olkoon hänelle!

8. *D'var-YHWH* sana tuli minulle sanoen:

9. Serubabelin kädet perustivat tämän huoneen ja hänen kätensä myös valmistavat; ja sinä ymmärrät, että *Kiy-YHWH TZ'vaot* on minut lähettänyt teidän tyköne.

10. Sillä kuka katsoo ylen pienten alkujen päivää, jona kuitenkin nämä **YHWH** seitsemän silmää jotka koko maan kietävät, iloiten katselevat luotikiveä Serubbabelin kädessä.?

11. Ja minä vastasin ja sanoin hänelle: mitä ovat nämä kaksi öljyvuuta kynttiläjalkain oikealla ja vasemmalla puolella?

12. Ja minä kysyin toisen kerran ja sanoin hänelle: mitä ovat ne kaksi öljyvuun oksaa, jotka ovat kahden kultaisen putken vieressä, joista kultainen öljy vuotaa?

13. Ja hän sanoi minulle: etkö tiedä mitä nämä ovat? Vaan minä sanoin: en herrani *'adoniy*

14. Ja hän sanoi: nämä ovat ne kaksi öljyllä voideltua, jotka seisovat koko maan Herran *haom'diym al-'Adon* edessä.

5. LUKU

Ja minä taas nostin silmäni ja näin, ja katso: lentävä kirjakäärö.

2. Ja Hän sanoi minulle: mitä näet? Ja minä sanoin: minä näen lentävän kirjakäärön, joka on kaksikymmentä kyynärää pitkä ja kymmenen kyynärää leveä.

3. Ja Hän sanoi minulle: tämä on se kirous joka käy koko maan pinnan yli; sillä jokainen varas raivataan sieltä pois sen mukaan, ja jokainen vannoja raivataan sieltä pois sen mukaan.

4. Minä olen laskenut sen ulos, sanoo **YHWH TZ'vaot**, ja se tunkee varkaan huoneeseen, ja sen huoneeseen joka Minun nimeni kautta vannoo väärin, ja yöpyy hänen huoneessansa ja kuluttaa sen puinensa, kivinensä.

5. Ja enkeli joka minua puhutteli, läksi, ja sanoi minulle: nosta nyt silmäsi ja katsele mikä tuo on joka lähtee liikkeelle.

6. Ja minä sanoin: mikä se on? Tämä on se vakka *ephah*, joka lähtee liikkeelle. Ja sanoi: tuommoinen on heidän muotonsa koko maassa.

TV-vastaanotin-laatikko joita valmistettiin sarjatuotantona miljardeja kappaleita jokaiseen maahan ja kaupunkiin ja kotiin. Vastaanottimien sisältö eli jumalaton kansojen pakko-ohjelmointi valmistettiin /valmistetaan tänäänkin Sinearissa ja levitetään joka kotiin taivaan eetterissä. Ellet seuraa ja apinoi sen ohjelmointia, joudut perheinesi hankaluuksiin, sakkoihin ym... kts Efa /Miika

7. Ja katso, lyijykansi kohosi, ja siellä istui yksi vaimo keskellä vakkaa.

8. Ja Hän sanoi: se on jumalattomuus. Ja Hän heitti hänet vakkaan *ephah*³⁷⁴ ja asetti lyijykiven sen suulle.

Ennustus tekniikasta joka on jo toteutunut ja lyijy-osaltaan, kooltaan vanhentunutkin, kts. Efa-mitta strongs 374. Suurin osa laatikon painosta, 'kuvaputken suu/kansi' on lyijyä. Nyt tuo efa-laatikko on kirouksen kautta kutistettu; istut parhaillaan yhden sellaisen edessä. Muoto pysyi tällaisena yhden ihmiskupolven; ensi esiintymisen tämä hävityksen kauhistus sai nat si sak san osiris olympialaisissa 1936, kooltaan efa-mitan kokoinen.

9. Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso, kaksi vaimoa läksi esille, ja tuuli oli heidän siivissänsä; ja heidän siipensä olivat niinkuin haikaran *chaciydah* lempeä äitillinen lintu siivet, ja he nostivat vakan *ephah* maan ja taivaan välille.

tuuli *ruwach* henki, esim. taivaan vyöhyke/eetteri, kts strongs 7307. Sielusi silmät saastutetaan suunnitellun tarkasti ämän Sinearin viemäriputken henkivallan alla. Jumalattomat nauttivat sieltä putoilevista hyvistä omenoistakin; vaan haluatko sinä niitä 2012 virus olympiahedelmiä syödä?

10. Ja minä sanoin enkelille joka minua puhutteli: mihin he sen vievät?

11. Ja hän sanoi minulle: rakentamaan huone *bayith* huone, perhe Sinearin maalla; se valmistetaan *kuwn* ja asetetaan siellä omalle paikallensa.

kuwn valmistetaan 3559: set up, establish, constitute, make, fix, to direct - sisältö eli ohjelmointi valmistetaan, pakkosyötetään kaikille maan kansoille, suunnitellaan jumalattomuuden määräämien ohjeiden/käskyjen mukaan.

6. LUKU

Ja minä taas nostin silmäni ja näin, ja katso: neljä vaunua läksi kahden vuoren keskeltä, ja ne vuoret olivat vaskea.

2. Ensimmäisten vaunujen edessä oli ruskeat punaiset 'adom hevoset, ja toisten vaunujen edessä mustat hevoset *susiym /cuwc*.
3. Ja kolmanten vaunujen edessä valkeat hevoset, ja neljänten vaunujen edessä kirjavat *B'rudiym /barod*, vahvat 'amuTZiym /'amots voimakkaan punainen hevoset. vrt. 1:8
4. Ja minä puhuin ja sanoin sille enkelille joka minua puhutteli: mitä nämä ovat, herrani 'adoniy?
5. Ja enkeli vastasi ja sanoi minulle: nämä ovat neljä taivaan tuulta jotka lähtevät liikkeelle, seisottuansa koko maan Herran 'Adon edessä.
6. Ne joissa mustat hevoset ovat, menevät pohjoiseen maahan, ja valkeat lähtevät heidän jälkeensä, ja kirjavat lähtevät etelämaahan.
7. *W'ha'AmuTZiym* Voimakkaan Punaiset vahvat lähtevät ja halulla kulkevat maata kiertämään. Ja Hän sanoi: menkää ja kiertäkää maa! Ja he kiersivät maan.
8. Ja Hän huusi minulle ja puhui minulle sanoen: katso, ne jotka lähtevät pohjoiseen, antavat Minun henkeni levätä pohjoisessa maassa.
9. *Way'hiy D'var YHWH* sana tuli minulle sanoen:
10. Ota vangeilta, Heldailta, Tobialta ja Jedajalta, - ja lähde tänä samana päivänä ja mene Josian, Sefanjan pojan, huoneeseen, johon he ovat tulleet Babelista; -
11. ota hopeaa ja kultaa, ja tee kruunu, ja pane se Josuan, Josadakin pojan, ylimmäisen papin päähän;
12. ja sano hänelle: näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: katso,
siinä mies jonka nimi on Vesa - Tsemach,

ja paikaltansa hän vesoo ja rakentaa **YHWH** temppelin.

13. Ja hän rakentaa **YHWH** temppelin, hän kantaa kunnian, istuu ja hallitsee istuimellansa; ja on pappina istuimellansa; ja rauhan neuvo on niiden molempain välillä.
14. ~~Ja se kruunu on~~ Kruunut ovat Helemille, Tobialle, Jedajalle ja Henille, Sefanjan pojalle, muistoksi **YHWH** temppelissä.
15. Ja kaukana asuvaiset tulevat ja rakentavat **YHWH** temppeliä ja niin te ymmärrätte **YHWH TZ'vaot**'in lähettäneen minut teidän tykönnne. Tämä tapahtuu jos te tarkoin kuulette **YHWH 'Eloheykhem** ääntä.

7. LUKU

Ja tapahtui kuningas Darion neljäntenä vuonna, että *D'var-YHWH* sana tuli Sakarjalle neljäntenä päivänä yhdeksännessä Kislev kuussa,

2. kun Betelistä oli lähetetty *Beyt-EL* -huoneeseen Sareser, Regem Melek ja hänen miehensä **YHWH** kasvoja rukoilemaan,
3. ja sanomaan papeille jotka olivat *l'veyt-YHWH TZ'vaot* huonetta varten, ja profetoille, lausuen: pitääkö meidän vieläkin itkemän viidennessä kuussa paastoamisella, kuten olemme jo niin monta vuotta tehneet?

4. *Wayhiy D'var-YHWH TZ'vaot* in sana tuli minulle sanoen:
5. Puhu kaikelle maan kansalle ja papeille, sanoen: kun te paastositte ja valititte viidennessä ja sitsemännessä kuussa, nyt seisemänkymmentä vuotta, oletteko te paastoamisellanne Minulle paastonneet?
6. Ja kun te syötte ja kun te juotte, ettekö syö ja juo teille itsellenne?
7. Eikö nämä ole juuri ne sanat, jotka **YHWH** on saarnannut profettain kautta, kun Jerusalem vielä oli asuttuna ja rauhassa, ja sen kaupungit ympäristöllä, ja etelämaa ja alankomaa oli asuttuna?
8. *Wayhiy D'var-YHWH TZ'vaot* in sana tuli Sakarjalle, sanoen:
9. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: tuomitkaat totuuden tuomio, ja osoittakaat kukin rakkautta ja laupeutta veljellensä.
10. älkäätkä leskeä ja orpoa, muukalaista ja köyhää sortako, ja älköön kukaan ajatelko sydämissänsä pahaa *ra' rah* | *w'raat* **7451** veljeänsä vastaan.
11. Mutta ei tahtoneet näistä ottaa vaaria, vaan olivat uppiniskaisia Minulle, ja tukitsivat korvansa, etteivät kuulisi;
12. ja tekivät sydämiensä kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi Lakia *et-ha-Torah* eikä niitä sanoja jotka **YHWH TZ'vaot** oli hengellensä lähettänyt edellisten profettain kautta; sentähden on niin suuri viha tullut **YHWH TZ'vaot**.
13. Ja näin on käynyt; niinkuin hän huusi, eivätkä he kuulleet, niin he nyt huutakoot, enkä Minä heitä kuule, sanoo **YHWH TZ'vaot**.
14. Ja Minä hajoitan heidät kaikkien pakanain sekaan, joita he eivät tunteneet, ja maa jäi autioksi heidän jälkeensä, niin ettei kukaan siellä kukenut eikä palannut; ja niin he saattoivat ihanan maan autioksi.

8. LUKU

Wayhiy D'var-YHWH TZ'vaot sana tuli taas sanoen:

2. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: Minä olen suurella kiivaudella kiivaillut Sionin puolesta, ja suurella vihalla Minä kiivailin sen puolesta.
3. Näin sanoo **YHWH**: Minä käännän taas itseni Sionin puoleen, ja tahdon asua Jerusalemissa, niin että Jerusalem kutsutaan totuuden kaupungiksi ja **YHWH TZ'vaot** vuori pyhäksi vuoreksi.
4. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: vielä istuu vanhoja miehiä ja vaimoja Jerusalemin kaduilla, kullakin heistä sauva kädessään vanhuutensa tähden.
5. Ja kaupungin kadut ovat täynnä poikia ja tyttöjä, jotka leikitsevät sen kaduilla.
6. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: jos tämä näkyy ihmeelliseltä tämän kansan jääneitten silmissä, onko se sen vuoksi Minunkin silmissäni ihmeellinen, sanoo *n'um* **YHWH TZ'vaot**?
7. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot** katso **MESSIAS!** *Moshiy/Yasha'* pelastan Minun kansani auringon nousun maasta ja auringon laskun maasta.

8. Ja Minä tuotan heidät Jerusalemiin asumaan ja he tulevat Minun kansakseni ja Minä tahdon olla heidän **L'Elohiym** totuudessa ja vanhurskaudessa.
9. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot** vahvistakaat teidän kätenne, te jotka näinä päivinä kuulette näitä sanoja profettain suusta, jotka elivät sinä päivänä kun *B'eyt-YHWH TZ'vaot*'in huone, temppeli *haheykhal* perustettiin rakennettavaksi.
10. Sillä ennen näitä päiviä oli ihmisten työ turha, ja juhtien työ mitätön, eikä ollut niillä rauhaa vihollisilta jotka menivät ulos ja sisälle, vaan Minä laskin kaikki ihmiset toisen toistansa vastaan.
11. Mutta nyt Minä en tahdo tehdä tälle kansan jääneille niinkuin entisinä päivinä, sanoo *n'um-YHWH TZ'vaot*.
12. Sillä nyt on rauhan kylvös: viinipuu antaa hedelmänsä ja maa antaa viljansa ja taivaat antavat kasteensa, ja tämän kansan jääneille annan Minä nämä kaikki perinnöksi.
13. Ja tapahtuu, että niinkuin te olette olleet kiroukseksi pakanain keskellä, te Juudan huone ja Israelin huone, niin Minä vapahdan teidät, ja te tulette siunaukseksi. Älkää peljätkö vaan vahvistakaat teidän kätenne!
14. Sillä näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: niinkuin Minä ajattelin tehdä teille paha, kun tedän isänne Minut vihoittivat, sanoo **YHWH TZ'vaot**, enkä sitä katunut,
15. niin Minä taas näinä päivinä ajattelen tehdä Jerusalemille ja Juudan huoneelle hyvää. Älkää peljätkö!
16. Mutta tätä tulee teidän tehdä; puhukaat totuus kukin lähimmäisensä kanssa; tuomitkaat oikein ja tehkää rauhan tuomio porteissanne!
17. Ja älköön kukaan ajatelko sydämessänsä pahaa *ra' rah* | *et-raat* **7451** lähimmäistänsä vastaan älkäätkä rakastako vääriä valoja; sillä kaikkia näitä Minä vihaan sanoo *n'um-YHWH*.
18. *Wayhiy D'var-YHWH TZ'vaot* sana tuli minulle, sanoen:
19. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: neljännen, viidennen, seitsemännen ja kymmenen kuun paastot kääntyvät Juudan huonekunnalle riemuksi ja iloksi ja ihaniksi juhliksi. Ainoastaan rakastakaat totuutta ja rauhaa!
20. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: tästedes tulee vielä kansoja ja monen kaupungin asukkaita;
21. ja toisen kaupungin asukkaita lähtee toiseen kaupunkiin ja sanovat: menkäämme rukoilemaan **YHWH** kasvoja ja etsimään *et-YHWH TZ'vaot*; minäkin tahdon mennä.
22. Ja tullee monta kansaa ja väkeviä kansakuntia Jerusalemiin etsimään *et-YHWH TZ'vaot* ja rukoilemaan **YHWH** kasvoja.
23. Näin sanoo **YHWH TZ'vaot**: niinä päivinä tarttuu kymmenen miestä kaikkinaisista pakanain kielistä yhden Juudan miehen vaatteen liepeeseen, sanoen: me tahdomme mennä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että '**Elohiym** on teidän kanssanne.

9. LUKU

- Masa /massa'* taakka, ennustus *D'var-YHWH* Hadrakin maata vastaan, ja Damaskoon se laskee alas; sillä *Kiy LAYHWH* silmä katselee ihmisiä ja kaikki Israelin sukukuntia,
2. ja Hamatiakin, joka sen rajalla on, ja Tyyroa Xor ja Sidonia, sillä se on ylen viisas.
3. Tyyro Xor rakensi itsellensä linnan, ja kokoili hopeaa kuin tomua *'aphar*, ja kultaa kuin lokaa kadulla.
4. Katso **'Adonay** sen valloittaa ja kaataa mereen sen voiman, ja se itse tulella kulutetaan.
5. Askalon näkee sen ja pelkää, Gasa vapisee kovin, niin myös Ekron; sillä sen toivo on häpeään tullut, ja Gazan kuningas on hukunut, eikä Askalonia asuta.
6. Ja Asdodissa asuu sekasikiö, ja Minä hävitän Filistealaisten ylpeyden.
7. Ja Minä otan pois hänen verensä hänen suustansa, ja hänen kauhistuksensa *w'shiQutzayw /shiqquwts* hänen hampaittensa välistä; ja myöskin he jäävät meidän **L'Eloheynu** ja he ovat niinkuin ruhtinaat Juudassa, ja Ekron on niinkuin Jebusilainen.
8. Ja Minä asetan leirini, suojellakseni huonettani sotajoukoilta, jotka hyökkäävät maahan ja palajavat takaisin, niin ettei vaatija *nagas tax*, harass, tyrannize: vrt. XOR enää heitä vaivaa; sillä nyt olen Minä sitä silmin katsellut.
9. Iloitse suuresti sinä Sionin tytär ja riemuitse sinä Jerusalemin tytär! katso, kuninkaasi tulee sinulle; Hän on Vanhurskas **Jeshua TZaDiyq w'Nosha /Yasha'** ja ~~auttaja ja köyhä~~ nöyryytetty *aniy* ja ratsastaa aasilla ja aasintamman varsalla.
10. Ja Minä hävitän rattaat Efraimista ja hevoset Jerusalemista, ja sotajoutset pitää hävitettämän; ja Hän puhuu/järjestää rauhan *w'Diber Shalom* pakanoille ja Hänen hallituksensa ulottuu merestä mereen ja virrasta maailman ääriin saakka.
11. Sinäkin - sinun liittosi veren *dam* kuoleman veri tähden Minä lasken vankisi ulos vedettömästä kuopasta.
12. Palatkaat takaisin linnaan te jotka toivossa *tiqvah* vangitut olette. Jo tänäkin päivänä ilmoitan Minä, että Minä tahdon kahdenkertaisesti sinulle maksaa.
13. Sillä Minä jännitän Juudan itselleni joutseksi ja täytän sen Efraimilla; ja herätän sinun ~~lapsesi~~ poikasi Sion, sinun ~~lapsiasi~~ poikiasi vastaan, Javan, ja teen sinut niinkuin sankarin miekaksi.
14. Ja **WAYHWH** ilmestyy heidän ylitsensä, ja Hänen nuolensa lentää niinkuin salama; ja **'Adonay YHWH** soittaa pasunalla *shofar* ja kulkee etelän hurrikaaneissa *ca'ar*.
15. **YHWH TZ'vaot** ~~vapahtaa~~ puolustaa heitä sinä päivänä niinkuin omaa laumaansa; sillä he ovat jalokiviä kruunussa, jotka nousevat Hänen maansa yli.
16. Sillä kuinka suuri onkaan Hänen hyvyytensä ja Hänen kauneutensa? Vilja kasvattaa nuorukaisia ja viinin mehu neitseitä.

10. LUKU

Anokaat **MEYHWH** sadetta ehtoosateen aikana, **YHWH** tekee salamat, ja antaa sadekuuron heille, kullekin kedon kasvulle.

2. Sillä epäjumalat *trafiym* puhuvat turhuutta *Dibru-awen*, ja ennustajat näkevät valhetta ja puhuvat turhia unia, he lohduttavat tyhjällä *hebel*. Sentähden he harhailevat niinkuin lampaat ja nääntyvät kun ei paimenta ole.

3. Paimeniin on Minun vihani syytynyt, ja kauriille *haaTudiyim /'attuwd* laumanjohtaja-pässi Minä kosten. Sillä **YHWH TZ'vaot** etsii laumaansa, Juudan huonekuntaa, ja valmistaa heidät niinkuin kaunohevosen sotaan.

4. Häneltä tulee kulmakivi *fiNah /pinnah*, häneltä vaarna, häneltä sotajoutsit, hänestä lähtevät myös kaikki vaatijat.

5. Ja he ovat sankarien kaltaisia, jotka loantallaavat kaduilla sodassa; ja he sotivat, sillä **YHWH** on heidän kanssansa, ja ratsumiehet häpeään joutuvat.

6. Ja Minä vahvistan Juudan huonekuntaa, ja Josefin huonekunnan Minä vapahdan *Oshiy /Yasha'* **Jeshua**: Minä saatan heidät entisille sijoillensa, sillä Minä armahdan heitä, ja he ovat niinkuin en Minä olisi koskaan heitä hyljännyt; sillä Minä olen **YHWH 'Eloheyhem** ja tahdon heitä kuulla.

7. Ja 'Efraim on niinkuin sankari, ja heidän sydämmensä iloitsee niinkuin viinistä; ja heidän ~~lapsensa~~ poikansa sen näkevät ja iloitsevat, heidän sydämmensä riemuitsee **BAYHWH**.

8. Minä vihellän heille ja kokoan heidät, sillä Minä lunastan heidät ja he lisääntyvät, niinkuin ennen ovat lisääntyneet.

9. Ja Minä kylvän heitä kansoihin, ja kaukaisissa maissa he muistavat Minua, ja elävät ~~lapsinensa~~ poikinensa ja palajavat.

10. Ja Minä tuotan heidät takaisin Egyptin maalta ja kokoan heidät assurista, ja saatan heidät Gileadin maahan ja Libanoniin, eikä heille kylläksi sijaa ole.

11. Ja Hän kulkee Ahdington meren lävitse ja lyö aallot meressä, niin että kaikki Niilin syvyedet kuivuvat; ja Assurin ylpeys alennetaan ja Egyptin valtikka lakkaa.

12. Ja Minä vahvistan heitä **BAYHWH** ja Hänen Nimessänsä he vaeltavat, sanoo *n'um-YHWH*.

11. LUKU

Avaa, Libanon, porttisi, että tuli sinun sedripuusi polttaisi!

2. Valittakaat te kypressit, sillä sedripuut ovat kaatuneet, nuo jalot ovat hävitetyt! Valittakaat te Basanin tammet, sillä korkea metsä on kaadettu maahan!

3. Kuulkaat paimenten valitusta sillä heidän kauneutensa on hävitetty; kuulkaat jalopeurain kiljuntaa, sillä Jordanin jalous on hävitetty!

4. Näin sanoo **YHWH 'Elohay**: kaitse teuraslampaita!

5. Sillä heidän omistajansa teurastavat heitä, eivätkä luule siinä syntiä tekevänsä: ja jos joku heitä myö, sanoo kiitetty olkoon **YHWH** että minä rikastun! Ja heidän paimenensa ei heitä säästä.
6. Sentähden en Minäkään enää säästä maan asukkaita, sanoo *n'um*-**YHWH**.; ja katso, Minä jätän ihmiset, jokaisen lähimmäisensä käsiin, ja kuninkaansa käsiin, niin että he hävittävät maan, enkä Minä pelasta heitä heidän käsistensä!
7. Ja minä kaitsin teuraslampaita, siis raadollisimpia lampaita. Ja minä otin itselleni kaksi sauvaa: toisen minä kutsuin suloisuudeksi ja toisen kutsuin siteeksi, ja kaitsin lampaita.
8. Ja minä hukutin ne kolme paimenta yhdessä kuukaudessa. Ja minun sieluni kyllästyi heihin ja heidänkin sielunsa inhosi minua.
9. Ja minä sanoin: en minä tahdo teitä kaita; joka kuolee, se kuolokoon, joka hukkuu, se hukkukoon, ja jääneet syökööt toinen toistensa lihan,
10. Ja minä otin sauvani suloisuuden ja särjin sen, purkaakseni minun liittoni, jonka minä olin tehnyt kaikkien kansain kanssa.
11. Ja se purettiin samana päivänä. Ja niin tunsivat ne raadolliset lampaat, jotka minua seurasivat, että se oli *D'var*-**YHWH** sana.
12. Ja minä sanoin heille: jos teille niin kelpaa, niin antakaa minulle palkkani; jollei, niin jättäkää sillessä. Niin he punnitsivat minulle palkakseni kolmekymmentä hopeapenninkiä.
13. *WaYomer* **YHWH** sanoi minulle: heitä se savenvalajalle, - se kaunis hinta johon he Minun arvasivat! Ja minä otin ne kolmekymmentä hopeapenninkiä ja heitin ne *Beyt* **YHWH** huoneeseen, savenvalajalle annettavaksi.
14. Ja minä särjin minun toisen sauvani, siteen, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin välillä.
15. *WaYomer* **YHWH** sanoi minulle: ota vieläkin tyhmän paimenen ase; ; sillä katso, Minä herätän maassa paimenen, joka ei hävinneistä lukua pidä, hajonneita hae, särjetyitä ei paranna, terveitä ei tue vaan syö lihavien lihaa ja ja repäisee heidän sorkkansa rikki.
16. Voi kelvotonta paimenta, joka jättää lampaat! Sattukoon miekkä hänen käsivarteensa ja oikeaan silmänsä! Kuivakoon hänen oikea kätensä kokonansa, ja hänen oikea silmänsä peräti pimetköön!

12. LUKU

Masa /massa *D'var* **YHWH** sanan ennustus/kuorma *al-Yis'rael*.

Näin sanoo *n'um*-**YHWH**, joka levittää taivaat ja perustaa maan, ja luo ihmisen hengen hänessä.

2. Katso, Minä panen Jerusalemin juopumuksen maljaksi kaikille kansoille sen ympärillä, ja se tulee Juudankin yli, Jerusalemia piiritettäessä.

3. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä panen Jerusalemin kuormakiveksi kaikille kansoille. Kaikki jotka sitä nostavat, repivät itsensä rikki; ja kaikki maailman pakanat kokoontuvat sitä vastaan.
4. Sinä päivänä sanoo *n'um*-**YHWH**, lyön Minä jokaisen hevosen *cuwc* hämmästyksellä *timmahown* 8541, ja sen ratsumiehen *rakab*7392 mielettömyydellä; mutta Juudan huoneen yli Minä avaan silmäni ja kaikki kansain hevoset Minä lyön sokeudella. (Katso Joelin Kirja)
5. Silloin Juudan päämiehet sanovat sydämissään, väkevyydeksi ovat minulle Jerusalemin asukkaat **BAYHWH TZ'vaot 'Elohehem**
6. Sinä päivänä Minä teen Juudan päämiehet niinkuin tulenpätsiksi puitten seassa, ja niinkuin tulisoitoksi lyhdetten seassa, syömään oikealla ja vasemmalla puolella kaikki kansat ympäriltä: mutta Jerusalem vieläkin pysyy paikoillansa Jerusalemissa.
7. *W'Hoshiy /Yasha'* **Jeshua YHWH** vapahtaa Juudan majat, ettei Davidin huoneen kunnia ja Jerusalemin asukasten kunnia ylpeilisi Juudaa vastaan.
8. Sinä päivänä **YHWH** varjelee Jerusalemin asukkaat; ja tapahtuu että kompasteleva heidän joukossansa on sinä päivänä niinkuin David, ja Davidin huonekunta niinkuin **K'Elohiym, YHWH** enkeli heidän edessään.
9. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä tahdon hävittää kaikki pakanat, jotka tulevat Jerusalemiä vastaan.
10. Ja Minä vuodatan Davidin huonekunnan päälle ja Jerusalemin asukasten päälle ~~armon~~ suosio *chen* ja rukouksen hengen. Silloin he katsovat ylös Minun puoleeni, jonka he lävitse pistäneet ovar; ja he valittavat Hänen tähtensä, niinkuin ainokaista *yachid* poikaa valitetaan, ja murehditaan Häntä niinkuin esikoista murehditaan.
11. Sinä päivänä on suuri valitus Jerusalemissa, niinkuin Hadadrimmonin valitus oli Megiddon laaksossa.
12. Ja maakunta valittaa, kukin sukukunta erikseen: Davidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän vaimonsa erikseen; Natanin sukukunta erikseen ja heidän vaimonsa erikseen;
13. Levin huoneen sukukunta erikseen ja heidän vaimonsa erikseen, Simein sukukunta erikseen ja heidän vaimonsa erikseen.
14. Samoin kaikki muut sukukunnat; kukin sukukunta erikseen ja heidän vaimonsa erikseen.

13. LUKU

Sinä päivänä on avoin lähde Davidin huonekunnalle ja Jerusalemin asukkaille syntiä ja saastaisuutta vastaan.

2. Ja tapahtuu sinä päivänä sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot**, että Minä hävitän epäjumalien *'atsab* nimet maasta, ettei heitä enää muisteta; ja profetatkin sekä saastaisen *tum'ah* hengen Minä ajan maasta pois.

3. Ja tapahtuu, että jos joku enää ennustaa, niin hänen isänsä ja äitinsä jotka hänet synnyttivät, sanovat hänelle: et sinä saa elää, sillä sinä olet puhunut valhetta **YHWH** nimessä. Ja niin hänen isänsä ja äitinsä pistävät hänet kuoliaaksi, kun hän ennustaa.
4. Ja tapahtuu silloin, että profetat häpeävät, kukin näkyänsä ennustaessa, eivätkä pue päällensä karvavaatteita valhetellaksensa,
5. vaan hän sanoo: en minä ole profetta, minä olen peltomies, sillä minä olen nuoruudesta asti orjaksi otettu.
6. Ja jos hänelle sanottaisiin: mitä nuo haavat ovat käsissäsi? Niin hän vastaa: ne ovat minuun lyöneet kotonani, jotka minua rakastivat.
7. Herää, miekka, paimentani vastaan, joka minulle läheisin on! sanoo *n'um*-**YHWH TZ'vaot**. Lyö paimen, niin lampaat hajoavat! Mutta Minä käännän käteni piskuisten puoleen.
8. Ja tapahtuu koko maassa, sanoo *n'um*-**YHWH**, että kaksi kolmatta osaa siellä hävitetään ja kuolee, ja kolmas osa jää sinne jällelle.
9. Ja Minä kuljetan tämän kolmannen osan tulen kautta ja sulatan heidät, niinkuin hopeaa sulatetaan ja puhdistan heitä, niinkuin kultaa puhdistetaan. Hän avuksensa huutaa Minun nimeäni ja Minä kuulen häntä. Minä sanon: se on Minun kansani. Je he vastaavat: **YHWH 'Elohay**.

14. LUKU

Katso, **LAYHWH** päivä tulee, jolloin saalisi jaetaan keskelläsi

2. Ja Minä kokoan kaikki pakanat sotaan Jerusalemiä vastaan, ja kaupunki valloitetaan, huoneet ryöstetään ja vaimot raiskataan; ja puoli kaupunkia viedään vankeuteen, mutta kansan jääneitä ei kaupungista hävitetä.

3. Mutta **YHWH** ilmestyy ja sotii näitä pakanoita vastaan, niinkuin sotimisensa päivänä, tappelun päivänä.

4. Ja Hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Öljymäelleä, joka on Jerusalemin edustalla itään päin, ja Öljymäki halkeaa kahtia itään ja länteen päin sangen suureksi laaksoksi, ja toinen puoli sitä vuorta erkanee pohjoiseen päin, ja toinen etelään päin.

5. Ja te pakenette Minun vuorteni laaksoon, sillä se vuorten laakso ulottuu Asaliin saakka; ja te pakenette niinkuin te pakenitte maanjäristysä Usian, Juudan kuninkaan päivinä. Silloin **YHWH 'Elohay** on tuleva ja kaikki pyhät Sinun kanssasi. Ja tapahtuu sinä päivänä, ettei valkeutta ole; loisteet pimentyvät.

7. Ja se on oleva erikoinen päivä, joka **LAYHWH** tuttu on, ei se ole päivä eikä yö; vaan tapahtuu että ehtoolla on valkeus.

8. Ja tapahtuu sinä päivänä, että elävää vettä juoksee Jerusalemista, puoli siitä itäiseen mereen ja toinen puoli läntiseen mereen; kesät talvet sitä kestää.

9. **YHWH** on kaiken maan kuningas; sinä päivänä on **YHWH echad** ja Hänen Nimensä **echad** (yksi)

10. Koko maa muuttuu juuri kuin kedoksi Gebasta Rimmoniin saakka, eteläpuolella Jerusalemiä, mutta Jerusalem on korkea oleva ja pysyy paikoillansa Benjaminin portista ensimmäisen portin sijalle saakka, kulmaporttiin asti, ja Hananeelin tornista kuninkaan viinikuurniin asti.
11. Ja hänessä asutaan, eikä enää yhtään kirousta ole, sillä Jerusalem asuu turvassa.
12. Ja tämä on se rangaistus, jolla **YHWH** lyö kaikkia kansoja, jotka ovat kokoontuneet Jerusalemiä vastaan: heidän lihansa mätänee heidän jaloilla seisoessansa, ja heidän silmänsä mätänee koloissansa ja heidän kielensä mätänee heidän suussansa.
13. Ja tapahtuu sinä päivänä, että *m'humat*-**YHWH** nostaa suuren häiriön heidän joukossansa, niin että kukin tarttuu kumppalinsa käteen, ja hänen kätensä kohoaa kumppalinsa kättä vastaan.
14. Ja Juudakin sotii Jerusalemissa: ja silloin kootaan kaikkien pakanain tavarat ympäristöltä, kultaa, hopeaa ja vaatteita suureksi kooksi.
15. Ja sama rangaistus tulee hevosille, muuleille, kameleille, aaseille ja kaikille heidän leirissänäsä oleville juhdille, niinkuin tämä rangaistus on.
16. Ja tapahtuu, että kaikki jäävät kaikista niistä pakanoista jotka läksivät Jerusalemiä vastaan, vuosittain menevät kumartamaan Kuningasta, **YHWH TZ'vaotia**, ja lehtimajan juhlaa viettämään.
17. Ja tapahtuu, että joka maan sukukunista ei mene Jerusalemiin kumartamaan Kuningasta, **YHWH TZ'vaotia**, heille ei tule sadetta.
18. Ja ellei Egyptin sukukunta menisi sinne ylös ja saapuisi, totisesti heidän päällensä tulisi se rangaistus, jolla **YHWH** lyö niitä pakanoita, jotka eivät mene lehtimajan juhlaa viettämään.
19. Tämä on se Egyptin synti ja kaikkien pakanain synti, jotka eivät mene lehtimajan juhlaa viettämään.
20. Sinä päivänä on hevosten kulkusissa kirjoitus: pyhä **LAYHWH**; ja kattilat **YHWH** huoneessa ovat niinkuin uhrimaljat alttarin edessä.
21. Ja jokainen kattila Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhä **LAYHWH TZ'vaotille**, ja kaikki uhraajat tulevat ja ottavat niitä ja keittävät niissä; eikä yhtään Kananealaista enää ole *B'veyt*-**YHWH TZ'vaotin** huoneessa sinä päivänä.

Sakarja Loppu.

MALACHI

Malachi 1.

Profetta Malakia

1. LUKU

Masa /massa D'var **YHWH** sanan ennustus/kuorma el-Yis'rael'ille Malakian kautta.

2. Minä rakastin teitä, sanoo **YHWH**. Mutta te sanotte: missä rakastit meitä? Eikö Esau ole Jaakobin veli? sanoo *n'um-YHWH*, vaan Minä rakastin Jaakobia;

3. Mutta Esauta Minä vihasin ja panin hänen vuorensa autioksi ja hänen perintönsä korven koira-susille alttiiksi.

4. Jos Edom sanoo: me olemme sorretut, mutta me tahdomme taasen rakentaa rauniot, niin sanoo **YHWH TZ'vaot** näin: he rakentavat, mutta Minä särjen, ja he kutsutaan jumalattomuuden alueeksi ja kansaksi jota **YHWH** vihaa ijankaikkisesti.

5. Ja teidän silmänne sen näkevät ja te sanotte: suuri on **YHWH** Israelin rajojen ulkopuolellakin.

6. Pojan tulee kunnioittaa isäänsä ja palvelijan herraansa *'adonayw*; mutta jos Minä olen isä, missä kunnioitukseni on? Jos Minä olen *'adoniym*, missä pelkoni on? sanoo **YHWH TZ'vaot** teille papit, jotka halveksitte nimeäni, ja kuitenkin sanotte: missä halveksimme nimeäsi?

7. jotka tuotte alttarilleni saastutettua leipää, ja kuitenkin sanotte: missä saastutamme Sinua? Siinä, että sanotte: **YHWH** pöytä on ylönkatsottu.

8. Ja kun tuotte sokeata uhriksi, ei se teistä ole huonoa; kun tuotte ontuvaa ja sairasta, ei se ole teistä huonoa. Vie semmoista maaherrallesi; mielistyykö hän sinuun, taikka suosiiko hän sinua? sanoo **YHWH TZ'vaot**.

9. Niin rukoilkaat nyt **EL** kasvoja, että Hän meitä armahtaisi! Teidän kädestänne on tämä lähtenyt; - onko Hän teidän tähtenne oleva suosiollinen? sanoo **YHWH TZ'vaot**.

10. Jospa joku teistä kuitenkin sulkisi ovet, ettette suotta tulta virittäisi minun alttarilleni! Minä en mielisty teihin, sanoo **YHWH TZ'vaot**, ja teidän kädestänne lähtevä lahja ei ole Minulle otollinen.

11. Sillä auringon noususta sen laskuun asti on Minun Nimeni suuri kansojen keskellä; ja joka paikassa suitsutetaan, tuodaan Minun Nimelleni, tuodaan puhdasta uhrilahjaa. sillä suuri on Minun Nimeni kansojen keskellä, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

12. Mutta te saastutatte sen, kun sanotte: '**Adonay** pöytä on saastutettu ja sen tulo, sen ruoka on ylönkatsottava.

13. Ja te sanotte: katso mikä turha vaiva! ja pilkkaatte sitä sanoo **YHWH TZ'vaot**; ja tuotte ryöstettyä, ontuvaa ja sairasta, ja tuotte näitä lahjaksi: - olisiko tämä teidän käsistänne otollinen? sanoo **YHWH**.

14. Ja kirottu olkoon vilpistelevä, jonka laumassa on urospuolta, ja lupauksen tekijä, joka uhraa kelvotonta **L'Adonay**! Sillä suuri kuningas olen Minä, sanoo **YHWH TZ'vaot**, ja Nimeni on peljättävä *nora* kansojen keskellä.

2. LUKU

Ja teille, te papit, tulee nyt tämä käsky.

2. Jos ette kuule ettekä pane sydämmellenne, antaaksenne kunniaa Minun Nimelleni, sanoo **YHWH TZ'vaot**, niin Minä lähetän teihin kirouksen ja kiroan teidän siunauksenne; sen olenkin jo kironnut, koska ette sydämmellenne laskeneet.

3. Katso, Minä turmelen teidän viljanne ja heitän sontaa teidän kasvoillenne, teidän juhlapäivienne sontaa, ja se vie teidät myötänsä.

4. Ja te huomaatte, että Minä olen lähettänyt teille tämän sanan, niin että Minun liittoni Levin kanssa pysyisi, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

5. Minun liittoni hänen kanssaan oli elämä ja rauha; ja Minä annoin ne hänelle pelvoksi, ja hän pelkäsi Minua ja Minun Nimeni tähden hän vapisi.

6. **Torat Emet** Totuuden Laki oli hänen suussansa eikä vääryyttä löytynyt hänen huulillansa; rauhassa ja vakuudessa hän vaelsi Minun kanssani ja monet hän rikoksesta käänsi.

7. Sillä papin huulten tulee tietoa *yish'm'ru-daat* säilyttää, ja **w'Torah** Laki etsitään hänen suustansa; sillä **YHWH TZ'vaot**'in lähettiläs hän on.

8. Mutta te olette poikenneet tieltä, saattaneet monta horjumaan **BaTorah** Laissa, olette rikkoneet Levin liiton, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

9. Sentähden olen Minä myös tehnyt teidät ylönkatsotuiksi ja halvoiksi koko kansan silmissä, koska ette ota vaaria Minun teistäni, vaan katsotte ihmisten muotoa **BaTorah** Lakia käyttäessänne.
10. Eikö meillä kaikilla ole yksi isä, eikö **EL** ole meitä luonut? Miksi me petämme toinen toistamme, rikkoaksemme isäimme liittoa?
11. Juuda käyttää itsensä uskottomasti ja kauhistusta harjoitetaan Israelissa ja Jerusalemissa; sillä Juuda on saastuttanut **YHWH** pyhäkön, jota Hän rakastaa, ja on ottanut vaimoksi vieraan jumalan tyttären.
12. Hävittäköön **YHWH** sen miehen, joka tämän tekee, sekä valvovan että vastaajan, Jaakobin majoista, ja sen, joka uhria tuo **LAYHWH TZ'vaot'**ille.
13. Ja toiseksi te teette tämän: kyynelillä peitätte **YHWH** altatrin, itkulla ja huokauksilla, niin etten enää käänny ruokauhrin puoleen enkä ota vastaan otollista kädestänne.
14. Ja te sanotte: minkä vuoksi? Sen vuoksi, että *Kiy*-**YHWH** todistaa sinun ja nuoruutesi vaimon välillä, jolle sinä olet ollut uskoton, vaikka hän on puolisosi ja liittosi vaimo.
15. Sillä eikö Hän heitä yhdeksi tehnyt, vaikka hänellä olisi ollut muita henkiä? vaan mitä tuo teki? Hän etsi '**Elohiym** siementä. Mutta varokaat henkeänne, äläkä ole uskoton nuoruutesi vaimolle!
16. Sillä Minä vihaan hylkäämistä sanoo **YHWH 'Elohey**, ja sitä joka peittää vääryytensä niinkuin vaatteella, sanoo **YHWH TZ'vaot**; varokaat siis henkeänne, älkäätkä olko uskottomia.
17. Te väsyttätte **YHWH** puheillanne; ja te sanotte: millä me väsyttämme? Sillä, kun sanotte: jokainen joka tekee pahaa *ra' rah* | *ra* **7451**, on hyvä **YHWH** silmissä, ja näihin Hän mielistyy, taikka: missä on tuomion '**Elohey**?

3. LUKU

Katso, Minä lähetän minun enkelini, joka valmistaa tien Minun eteeni. Ja yhtäkkiä on temppeleinsä tuleva se Herra **ha'Adon**, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te haluatte; katso, hän tulee, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

2. Mutta kuka voi kestää Hänen tulemisensa päivää, ja kuka seisoa kun Hän ilmaantuu? sillä Hän on niinkuin sulattajan tuli ja niinkuin pesijän saippua.

3. Ja Hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean; ja Hän puhdistaa Levin pojat ja kirkastaa heidät niinkuin kullan ja niinkuin hopean. Silloin he tuovat **LAYHWH** ruokauhrin vanhurskaudessa.

4. Ja Juudan ja Jerusalemin ruokauhri on **YHWH** otollinen niinkuin muinaisina aikoina ja niinkuin entisinä vuosina.

5. Ja Minä lähestyn teitä tuomioksi ja olen nopea todistaja noitia vastaan ja huorintekijöitä ja valapattoisia vastaan ja niitä vastaan, jotka polkevat palkkamiehen

palkkaa, leskeä ja orpoa ja muukalaista sortavat, eivätkä Minua pelkää, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

6. Sillä Minä olen **YHWH**, joka en muutu; sentähden te, Jaakobin **lapset** pojat ette huku.

7. Te olette teidän isäinne päivistä asti Minun säännöistäni poikenneet, ettekä ole niitä pitäneet; kääntykää Minun puoleeni, niin Minä käännyn teidän puoleenne, sanoo **YHWH TZ'vaot**. Niin te sanotte: missä meidän tulee kääntyä?

8. Sopiiko ihmisen '**Elohiym** pettää, niinkuin te petätte Minua? Niin te sanotte: missä me Sinua petämme? Kymmenyksissä ja ylennysuhreissa.

9. Kirouksella te olette kirotut, sentähden että te Minua petätte, koko kansa.

10. Tuokaat täydelliset kymmenykset tavara-aittaani, että ruokaa olisi Minun huoneessani, ja koetelkaatpa sillä Minua, sanoo **YHWH TZ'vaot**; niin totta Minä aukaisen teille taivaan ikkunat, ja Minä vuodatan teille siunausta runsaasti.

11. Ja Minä tahdon teidän hyväksenne estää syöjän, ettei se teiltä maan hedelmää hävitä ja ettei kedon viinipuu tule teille hedelmättömäksi, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

12. Ja kaikki kansat ylistävät teitä autuaiksi, sillä te olette ihana maa, sanoo **YHWH TZ'vaot**.

13. Kovat ovat teidän puheenne Minua vastaan, sanoo **YHWH**. Mutta te sanotte: mitä me olemme keskenämme Sinua vastaan puhuneet?

14. Te sanotte: turhaa on '**Elohiym** palvella, ja mitä hyötyä siitä on että me pidämme Hänen palvelusmenojaan ja että suruvaatteissa käymme **YHWH TZ'vaot**'in edessä?

15. Sentähden me ylistämme ylönkatsojat onnellisiksi; sillä jumalattomuuden harjoittajat menestyvät ja pelastuvat, vaikka kiusaavat '**Elohiym**.

16. Silloin **YHWH** pelkäävät puhuttelivat toinen toisiaan, ja **YHWH** huomasi ja kuuli sen: ja muistokirja kirjoitettiin Hänen edesssä **YHWH** pelkääville ja Hänen Nimeänsä kunnioittaville.

17. Ja he tulevat, sanoo **YHWH TZ'vaot**, sinä päivänä jonka Minä teen, Minulle omaisuudeksi, ja Minä ~~armahdan~~ säästän *chamal* heitä niinkuin mies armahtaa poikaansa, joka häntä palvelee.

18. Ja te saatte taasen nähdä eroituksen vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä joka palvelee '**Elohiym**, ja sen, joka ei Häntä palvele.

4. LUKU

Sillä katso, se päivä tulee palava kuin pätsi; ja kaikki ylönkatsojat ja kaikki jumalattomat tulevat akanoiksi, ja heidät on polttava tuo tuleva päivä, sanoo **YHWH TZ'vaot**, niin ettei se jätä heille juurta eikä oksaa.

2. Mutta teille, jotka Minun Nimeäni pelkätte, on vanhurskauden *TZdagah* aurinko koittava ja autuus Hänen siipiensä alla; ja te käytte ulos ja hyppäätte niinkuin syöttövasikat *K'eg'ley*.

3. Ja te tallaatte jumalattomat, sillä he tulevat tuhkaksi *'epher* jalkapohjainne alla sinä päivänä, jonka Minä teen, sanoo **YHWH TZ'vaot**.
4. Muistakaat palvelijani Mooseksen **Torah Mosheh** Lakia, jonka Minä hänelle käskin Horebilla, koko Israelille säännöiksi ja oikeuksiksi.
5. Katso, Minä lähetän teille Elijan, tuon profetan, ennekuin se suuri ja peljättävä *w'haNora* **YHWH** päivä tulee.
6. Ja Hän kääntää isäin sydämmet ~~lasten~~ poikien puoleen ja ~~lasten~~ poikien sydämmet heidän isäinsä puoleen, etten tulisi ja löisi maata kirouksella.

Malakian Kirjan Loppu.

Muuttumattoman Toran Loppu.

15.11.2020

qbible.com/hebrew-old-testament/malachi/4.html

LIITTEET:

Hebreankieliset Jumalan Nimet (mm. Strongs -sanaston mukaan):

YHWH - itse itesssänsä riittävä ikuinen Jumala ... (Strongs sanaston käyttämä sana 'jehova' on väärennös.)

Adonay - (minun Herran YHWHi)

YHWHi - YHWHi muotoa käytetään Adonay nimen yhteydessä ettei Jumalan nimeä lausuttaisi toistuvasti.

Adonay YHWHi ---> 'Herra **YHWH** Herra **YHWH**'

'**Elohiym** - 'Elowahh monikossa; the supreme God; used for magistrates; angels, judges. yleiskäyttöinen jumala -sana, epäjumalistakin yms

'Elyown 'El - kaikkein korkein Jumala

YHWH Yireh - **YHWH** näkee; symbolical name for Mount Moriah

Ha-Shem - shem=nimi, HaShem ilmaisua (määrätty artikkeli-**Ha**) käytetään kun ei haluta toistaa **YHWH** nimeä; Korkein Nimi

'adown - to rule sovereign, i.e. controller (human or divine):-- lord, master, owner, palvelijan isännästään käyttämä sana

'Adown 'EretS - Herra **YHWH** **YHWH**, Kaiken Maailman Hallitsija

YHWH Shafat - Herra **YHWH** joka on tuomari

YHWH 'Imrah = Herran **YHWH** puhe

YHWH Dabar = Herran **YHWH** Sana 1697

YHWH Dabar = Herra puhunut on

'LoDabar = ei Sanaa, Pyhäkköä (myös kaupungin nimi)

YHWH Rafa' - to mend, to cure:--cure, fysician, repair, make whole. "Herra **YHWH** sinun lääkärisi."

YHWH Nicciy **YHWH** is my banner; Herra **YHWH** on minun lippuni (sotajoukko osaston lippu jonka alle joukot taistelun hajaannuksesta kookoontuvat

HaYah - Minä Olen se mikä Minä Olen; Minun sallimastani
Yahh - **YHWH** -nimen lyhenne, the Lord, most vehement.
Arameaksi 'Minä Olen', ilman aikamuotoa: *EnaNa*.

B'er la-Chay Ro'iy - well of a living (One) my Seer
Shadday - the Almighty - 'El Shadday, kaikkivaltias Jumala
'Owlam - vanishing point; eternity; continuance, eternal, perpetual - ikuinen,
katoamispiste, jatkuvuus

'EL:

'El - Jumala, usein Jumalan Nimi. Joskus myös epäjumalan nimi:
Sikemin miehet *"menivät jumalansa 'el Beritin huoneen linnaan."*

'el Esiintyy prepositiona 36 kertaa – eikä tarkoita Jumalaa.

Kun 'el käytetään myös prepositiona: 'el ja väliviiva = 'yhdistää, tai
LLE=lle -päätte'.

Yhtenä esimerkkinä on NoakiLLE = 'ElNoak

Kain tappaa Abelin: 'EL -sana on heidän välissään.

1Moos.9:8 ... Abrahamin ja Saaran... jne kohdalla 'El -esiintyy samoin...

'El - strongs sanasto no. 413 : denoting motion towards, but occasionally used of a
quiescent position, i.e. near, with or among; often in general, to:--about, according
to, after, against, among, as for, at, because(-fore, -side), both...and, by, concerning,
for, from, X hath, in(- to), near, (out) of, over, through, to(-ward), under, unto, upon,
whether, with(-in).

1. Moos. 1:9 1. Moos. 4:8 1. Moos. 6:6 1. Moos. 6:18

1. Moos. 8:21 1. Moos. 12:15 1. Moos. 14:7 1. Moos. 20:2

1. Moos. 22:12 1. Moos. 24:11 1. Moos. 30:40 1. Moos. 47:18

2. Moos. 8:25 2. Moos. 19:20 2. Moos. 29:12 2. Moos. 36:22

3. Moos. 4:12 3. Moos. 20:6 3. Moos. 26:25

4. Moos. 25:8

'Elyown 'El - kaikkein korkein Jumala

'El Ro'iy - sinä Jumala joka näet minun

'El 'Elohey Yisra'El - Israelin Väkevä Jumala

'El '**Elohiym** - väkevä Jumala

'El Ro'iy - sinä Jumala joka näet minun

Beyth-'El bayth-ale' - house of God; Beth-El - Jumalan huone

B'er la-Chay Ro'iy - well of a living (One) my Seer

Shadday - the Almighty - 'El Shadday, kaikkivaltias Jumala

Qanna' 'Elohim = kateellinen - kiivas Jumala 'Elohim. Erityisen kateellinen jos Hänen sijastaan seurustelet vieraiden jumalien kanssa... 5Moos.4:24

Qanah - Lunastajasi ; ostaa, pystyttää

Qana; He härsyttelivät=Qana Minua sen kautta, joka ei ole Jumala 'El

Netsah Israelin Sankari

Tsaba' a mass of persons organised for war (an army); - company, host, service, soldiers, waiting upon, war(-fare)

Qanna - jealous, kateellinen - Hän on kiivas qanna Jumala 'El.

Yshuw`ah - Jeshua - 'JEEsus' - saved, i.e. (abstractly) deliverance; hence, aid, victory, prosperity:--deliverance, health, help(-ing), salvation, save, saving (health), welfare. 03468

Tshuw`ah - pelastaja - 08668 tshuw`ah rescue (literal or figurative, pers., national or spir.):-- deliverance, help, safety, salvation, victory.

Tsuwr Yesha' = Autuutensa Kallio

Yesh - to stand out, or exist

'Yesha = Autuus 03468

Yasha' = Vapahtaja strongs 03467

Mashiyach - Messiah, voideltu. Anointed; usually a consecrated person (as a king, priest, or saint); specifically, the Messia 04886

Mashiyach - Messiah, anointed; - Voideltu, Messiah 07886 1Moos49:10

Shiyloh - tranquil; an epithet of the Messiah - Levollinen, Messiah. Mainittu ainoastaan kerran 1Moos49:10 07886 Shiyloh; tranquil; Shiloh from shalah shaw-law' or shalav (Job 3:26) to be tranquil, i.e. secure or successful:--be happy, prosper, be in safety.

sittimipuu - shittah; the acacia (from its scourging thorns)

YHWH jakaa Punaisen meren, Egyptiläiset upotetaan syvyyksiin: 2Moos14:2 Pi ha-Chiyroth mouth of the gorges; a place in Egypt: from 'peh peh' the mouth (as the means of blowing) Laakson suu 'jossa puhaltava viima'

Ba`al Tsfown - Egyptian form of Tyfon, destroyer. Baal of winter (in the sense of cold). Tsafown tsaw-fone' hidden, i.e. dark; north wind. 'Egytiläinen Taifuuni', talvi-Baal, pohjoistuuli

Epäjumalat:

- trafiym - (Labanin) epäjumalat
- heidän jumalainsa nimiä: '**Elohiym** shem; - älkää vannoko shaba', vanhoa, kirotta niiden kautta, - älkää palvelko 'abad, mm.orjuuttaa - älkää kumartako shachah, mm.palvoa niitä. Josua 23.
- '**Elohiym**: pienellä kirjoitettuna tarkoittaa tässä tekstiversiossa epäjumalaa. Sellaista eroitusta Strongsin sanasto ei tee; asiaa tuleekin tutkia Hebreankielen kirjaimista/sanoista
- astarten patsas [taivaan jumalatar, pääsiäisenä - KJV Strongsin: metsistö = 'asherah]
- Asa karkoitti huorintekijät qadesh miesprostituoidut=sodomiitit, hävitti kaikki epäjumalat gilluw1
- Mipletset=terrori metsistö, Astarten kuva

Aramea, 'uuden testamentin' alkukieli:

'Minä Olen' on arameassa '**Minä Elävä Jumala**' ilman aikamuotoa: **EnaNa**.

Muita huomioita:

Juudan lapsille pojille Joutsin-virsi; kirjoitettu Hurskusten kirjassa. [book of jasher - cefer yashar]

1. Alussa loi '**Elohiym** taivaan ja maan.

- tässä välissä voi olla ihmiskäsityksen mukaan vaikka miljardit vuodet; aika onkin sidottu maa-vanki-planeettaamme. Ainoastaan 1Moos1 kertoo maan tulleen luoduksi, vaeltaneen avaruuden lävitse jääden aurinkomme painovoimakentän vangiksi, kiertämään elliptistä rataansa. Alkukielestä selviää Pallomaisuus, pyöriminen kierroksen päivässä, juostessaan spiraalimaista rataansa.

- Raamatun teksti ei myöskään usein ole aikajärjestyksessä, kronologinen.

2. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan '**Elohiym** Henki liikkui vetten päällä.

- autius ja tyhjiys, ja pimeys - perkeleen kolme persoonaa. Tässä lienee tiedemiesten toteama maan täystuho: vrt Hesekiel 28 missä lucifer heitetään tälle pallolle, poltetaan tuhkakksi. Syntyy tieteen toteama maapallosen kattava tuhkakkerros ... ja ihminen syö viljasta saamansa tuhkan, vrt Abrahamille paljastunut asiantila omasta itsestään, täydellisestä saastaisuudesta, kelvottomuudestaan **YHWH** edessä 1Moos18:27: *"olen tomu ja tuhka"*

3. Ja **'Elohiym** sanoi: tulkoon valkeus, ja valkeus tuli.

- maa luodaan uudelleen, onhan langenneelle ihmissuvulle tehtävä ihana olotila palaneen tuhkaläjän päälle. Paratiisissa, **YHWH** Jeshua pyhyden läsnäolossa itsensä saastuttanut ihmissuku ei saanut jatkaa.

- maan iästä tämäkään **YHWH** sanan 1928 -versio ei kerro mitään. Maahan viedyn ihmissuvun ikä on laskettavissa; maan ikää, aikaa, joka on tänne vangituille kuolemaansa odottavilla - sinulle, minulle, vain epämääräinen omaan elämään liittyvä muuttuva tunnetila. Ajankuluminen onkin omasta minästä katsoen vain tunnetta mihin tarttua ei voi: Lapsena ajankulun-tunne oli välillä pitkä, elämän loppuvaiheessa mielettömän nopea - päivien karatessa käsistä. Tämän tunnetilan hammasrattaat paukkuvat ja rätisevät kokoajan rautatieaseman kellon rattaita vastaan. Tahi epäuskoisesti epätahtiin loiskuvat digitaalikellon nestekidenäyttöä epäillen.

Löytyykö mistään tätä tottelevaisuutta:

"Abram sanoi Saarelle: tämä on sinun lempes, jonka sinun minua kohtaan pitää tekemän: kuhunka paikkaan ikänänsä me tulemme, sano minusta: hän on minun veljeni."

Ahdistus on ihmisen osa aina, kaikki lipsuu. Pakoonpääsyä ei ole - Ellei elä elämää todellista:

"Henokin ikä oli kolmesataa ja viisiseitsemättäkymmentä ajastaikaa. Kun hän oli elänyt **'Elohiym** -elämää; ei häntä enää ollut; sillä **'Elohiym** otti hänen pois."

"Sitte siirtyi Abram edemmäksi vuoren tykö, Bet-Elistä itään päin, ja pani siihen majansa, niin että Bet-El oli lännen puolella ja Ai idän puolella, ja rakensi siinä alttarin **YHWH**, ja rukoili[saarnasi] **YHWH** nimestä."

..myöhemmin kaikkensa luovutettuaan Jumala antaa Abramille nimeensä määrätyn artikkelin -ha ... Abraham.

Maschia on mikävaan messias. Mutta kaikkensa luovuttanut Ainokainen poika - Hän On HaMaschia!

... "Abraham rakensi siinä alttarin, ja saarnasi Herran **YHWH YHWH** nimestä [Ha-Shem], ja teki siihen majansa: ja hänen palvelijansa kaivoivat siihen kaivon."

Missä nimessä saa siunaukset?

"Ja Jumala Kaikkivaltias 'El Shadday siunatkoon sinua, ja tehkään sinun hedelmälliseksi ja enentäköön sinun..."

NIMIVERSIOON LIITTYVÄT LISÄTIEDOT:

Tämä tiedostomuotoon, hakukoneella haettavaksi tehty käsinkirjoitettu teksti on erityisversio; kääntäjän huomioita:

- Tämän Halle 1928 käännöksessä käytetyt lähdetekokset poikkeavat suuresta osin KR-38 käännöksen rooman nikolai-iittain juurista. Ero on merkittävä. Pohjatekstin' editoinnissa on käyetty biblia 1776 - jossa onkin paljon yhteneväisyyksiä 1928-käännökseen, sekä Mechom Mamre 2013, sekä qbible.com.

- Tähän käännöstekstiin on lisätty suomalaisille tuttuun KR-38 'Herra **YHWH** Herra **YHWH**' -ilmaisujen jälkeen/tilalle oikeat, alkukielen Hebreassa esiintyvät Jumalan Nimet hakemalla ne **Strongsin** sanastosta joka qbiblessa yms on laajennettu myös taivutusmuotoihin (Strongsisissa vain sanojen perusmuodot, harhaanjohtava tapa). Strongsin sanasto onkin monin tavoin virheellinen, esim. roomanpaavikeisarien keksimän 'palestiina' käsitteen laajassa käytössä. Tälle geopolittiselle sadulle perustuu mm. käsite palestinan kansasta - *jota ei ikinä ole ollutkaan*.

- Nimensä alkukielisten sanain lisäys - **kaikki Sana riippuu kiinni Hänen Nimessään**, kaikkien Häntä seuraavain on käytettävä vain ja ainoastaan Hänen oikeata Nimeänsä, Nimiänsä. Tuomiota odottavan ihmissuvun jäsenen pelastus riippuu ainoastaan Jeshuan, Ainokaisen Poikansa Nimestä /kautta - Pelastusta ei tule yhdenkään rooman eli porttokirkon saastaisten henkien, isien kautta.

Parannuksen kehoitus kuuluu kaikille - mutta vain henliökohtainen armahduksen anominen voi johtaa pelastukseen – pelastukseen **YHWH** ihmissuvulle säätämästä iankaikkisesta tuomiosta: Poika, joka Lainmukaisen Armahduksen meille ansaitsi [sijaiskärsijä] anoo ja saa kaiken Isältä - ihmispoloinen voi anoa pelastusta ainoastaan Jeshualta (= Pelastus) eli Pojasta, Lain edessä Pojan sijaiskärsimykseen vedoten... Yksikään Lain kirjain (eritoten minulle/sinulle/hänelle kuuluva helvetin tuomio) ei muutu!

- Kaikkivaltiaan Nimet, Ainokaisen Poikansa Nimet ovat lisättyinä tekstiin alkuperäis asussaan joten ne eivät taivu suomenkielen taivutussääntöjen mukaan. Tämä tehtävä jää lukijalle: Strongsin sanastoon lisättyjen taivutusmuotojen mukaisten nimien sisältö tuo jakeisiin huomattavasti laajemmän näkymän. Alkuperäinen Jumalan Nimi, mm. **YHWH**, tarkoituksellisesti paljastaa eri tilanteissa kuhunkin asiayhteyteen kuuluvan Jumalan nimen, luonteen - asia joka on kaikissa suomalaisversioissa kirkon kääntäjän tarkoituksella latistama rooman tyrann-äitiikirkon *Nihil Obstat*

Imprimatur:

- Nimien lisääminen ei todellakaan tee tekstistä yksinkertaisempaa, alakoulun oppilaalle sopivaa, lukemisen helppoutta lisäävää. Ei, päinvastoin tämä teksti haastaa lukijan ihmisjärjelle näennäisten ristiriitaisuuksien takia: onneksi **YHWH** Jeshua on selittämätön ja kaikkivaltias. Oppineiden '*olen pyhempi kuin sinä*' -viisaudelle Hänen Sanansa nauraa...

- Nimi-aihe on laajempi kuin mitä yksi ihminen pystyisi elinaikansa selvittämään; kaikkivaltias pysyy ikuisesti luotujensa kaikkien kansakuntien yhteenkootun älyn yläpuolella. Aiheena NIMI - HaShem (Jumalan nimi) on tänään yhtä tulenarka kuin tuhat vuotta sitten. Kaste ei tänäänkään suomen siionissa ym. kelpaa alkuperäisen Jeshuan (NK. Jeesus) nimessä, laumaa johdetaan tarkoituksella latistetun Nihil Obstat Raamatun sanan mukaisesti.
- Nimi, yhä rooman = porttokirkkomme eupolitiikalleen tulenarka asia: Alkuperäisen **YHWH** Jeshua HaMaschian -nimen käyttö aiheuttaakin papeille potkut kautta koko Suomen Siionin ... historian tuntema 30-vuotinen sota perustui rooman kirkoon kastemääräysten rikkomisiin jossa Kalvinistit, Presbyteerit ym eivät suostuneet käyttämään rooman nimiväärennöksiä - tänään ne löytyvät Rooman omistaman Lutterkirkon 1776 & KR-38 ym. raamatunkäännöksistä. Tässäkohden lukijan on hyvä tutustua Kalvinistien maailmanhistoriaan ja hämmästyä miten erilainen se onkaan verraten meille suomalaisille pakko-opetettuihin rooman-lutter väärennöksiin. Poisoppiminen lapsena jo pakko-opetetusta rooman agendasta - nk. historia - tuleekin olemaan *lukijalle kipeä prosessi*.
- tässä versiossa on jakeita joissa löytyy sana 'Herra **YHWH**' ilman hebrean selitystä: niissä kohdin Strong's -sanastossa ei löydy (!) ollenkaan kyseistä sanaa. (Esim 2Moos.4:5 alussa)
- lopussa ovat listattuna Strong's -sanaston mukaiset, tässä käytetyt hebreankieliset lisäykset, nimet ym., suomeksi käännettynä.
- Kirjoitusvirheitä löytyy, ne kuuluvat hintaan. Alkuperäistekstissä on jatkuvasti kokonainen rivi ilman välimerkkejä: suomenkielen maisterille lukematon kirja. Välilyönnit olen lisännyt luettavuuden helpottamiseksi, pilkku virheitä maisterimme voikin halkoa innostuneena sisältöä tutkimatta: ne ovat alkutekstissä. Mausteena ovat omat krotusvirheet. Oppineen sydän järkyttyy: 1928 käännöksen sydämmmeiin kaksi ämmää ovat maistereillemme kauhistuksein loukkauskivi: "*Filistealaisten sydämmet raukesivat...*
- Laadun takeena on yhden miehen yksimielinen käännöskomissio, yhtään halukasta oikolukijaa ei ole kohdalle sattunut +1.
- Aiemmat käännöskomiteat näyttävät olevan nakkisormia: kaikki tekniset rakennekäsitteet ontuvat sentähden että sanasepot eivät itse ole käsillään mitään osanneet tehdä. Pikku esimerkkinä tekninen tuote; silmukka - jota ei tehdä villoista vaan langasta... tai Mooseksen esittäminen 'rakennusmiehenä vasara kädessä': "ja hän teki" -versus- "Jokaiseen pyhäkön lautaan tehtiin"... näihin virheisiin olisi halu puuttua mutta pitäytyminen 1928 lienee tärkeämpi kuin teknisten asiavirheitten korjaus - joten nuo virheet jätin sillensä, kuten osan kirjoitus ja tahi pilkkuvirheistä
- Tässä on Halle 1928 käännöksestä vain 'vanha testamentti' ... vuoden 325 roomankeisarin testamenttiin ei ole halua koskea.

B'ezriy /'ezer Jeshua Strong's H5828: help, succour, one who helps

Exodus 18:4. Deuteronomy 33:7, 26, 29. KJV-Psalms 20:2; 33:20; 70:5; 89:19; 115:9, 10, 11; 121:1, 2; 124:8; 146:5.
Isaiah 30:5. Ezekiel 12:14. Daniel 11:34. Hosea 13:9 meet: Genesis 2:18, 20.

Epic quest to document 'miracle' of Hebrew language

Researchers track 50,000 ancient Hebrew words and phrases from Dead Sea Scrolls and ancient texts, begin writing definitions.

Contact Editor AFP, 14/09/17 08:19

<http://www.israelnationalnews.com/News/News.aspx/235504>

The bespectacled man with two pens in his shirt pocket and a black skullcap atop grey hair points to his computer screen and explains an epic project spanning generations.

Gabriel Birnbaum, 66, is a senior researcher helping document and define every Hebrew word ever -- from ancient texts such as the Dead Sea Scrolls to the contemporary novels of Israeli literary figures like Amos Oz.

It is a mammoth task under way since 1959, and even though a milestone has been reached on the digital project, there are still many years to go.

Called the Historical Dictionary Project at Israel's Academy of the Hebrew Language, it will serve as an invaluable resource for scholars, writers and linguists. But it will also act as an anchor for Hebrew, the ancient language revived in spoken form in the 19th century after some 1,700 years.

Work completed so far is already available to the public online.

For Birnbaum, who has been working for the project for about 13 years and is charged with writing dictionary entries for the words, the project's researchers "understand that we do something very important for the Jewish people."

"For linguistics in general also, because it's a huge linguistic project in itself," he added.

At his book-lined office at the project's headquarters in Jerusalem, he clicked through to various entries. The Hebrew word for table, for example, brought up almost 3,000 occurrences, including from the Bible's Book of Exodus in a section where God tells Moses to create a tabernacle.

While such historical dictionaries exist for other languages -- perhaps most notably the monumental Oxford English Dictionary -- Hebrew's status may give the project added importance.

Earlier incarnations of the language were spoken by ancient Jewish communities where the modern state of Israel is located today. As Jews were forced into exile, Hebrew as a spoken language began to fade, though it remained in use in written form. After some 1,700 years, it was revived in the late 19th century as part of the push by Zionist Jews to resettle in the lands from where their ancestors fled.

It is now an official language of Israel and is considered history's sole example of such a dramatic revival.

"It's a miracle," said Birnbaum, a father of five who moved to Israel from Hungary when he was six years old.

The headquarters of the project includes furniture and books from Eliezer Ben-Yehuda, seen as the father of the effort to revive Hebrew.

Ben-Yehuda, who died in Jerusalem in 1922, began work on the first modern Hebrew dictionary, and slips of paper on which he wrote entries by hand are included in the project's collection.

Around 25 people currently work on the project. When it started in 1959, there were only five people, said Birnbaum, and they used an early form of computers for the work. Most of the ancient manuscripts and inscriptions are located outside Israel, requiring researchers early on to rely on photostats. More recently, images of many are online, including the Gezer calendar, considered by some to be the oldest known Hebrew writing, dating to the 10th century BC.

All ancient literature will be included because examples are relatively few, but for later eras, representative samples are chosen.

In the beginning, researchers did not focus on the Bible because reliable biblical dictionaries already existed, opting to delve into other ancient works such as the Talmud. Since then, biblical texts have been added. Researchers study texts for words and input them by hand.

Some 50,000 entries are already included along with linguistic analysis, and definitions began to be written in 2005 -- a milestone for the project.

"The idea is that it will be an electronic database," said Steven Fassberg, the project's associate editor, adding that "I don't think anybody would even venture how many years" it will take to complete.

Charlotte Brewer, a professor at Oxford's Hertford College who researches the Oxford English Dictionary, said the project "has obviously been carefully planned."

"Dictionary projects which set out to chart the history of a nation's language are usually closely bound up with cultural and ideological beliefs about nationhood, patriotism, etc, and this project looks to be no exception," she said.

Birnbaum takes pride in the work begun by Ben-Yehuda. He points out a plaque in the room where Ben-Yehuda's furniture is displayed and which once hung above his desk. Quoting a traditional Jewish teaching, the plaque says: "The day is short and the task is great." (Ethics of the Fathers, 2:15)

--->Qumran; suurin osa – tai kaikki väärennöksiä – vuosi julkisuuteen 2020 !

Tomu ja Tuhkaliite, Halle 1928 Hesekiel Luku 29, sivunumero 47 :

Raamatun alkusanat tulevat tästä tapahtumasta, tulimyrskyn jälkeen vallitsi autius, tyhjiys, pimeys. Maa, aika yms luotiin uudelleen by Jeshua...

Nyt tämä ex. lucifer on maata ympäröivä tulimyrskystä jäänyt tuhkakeros, 'epher, eli kuollutta mineraalimassaa, 'olento' ilman ruumista. Ihminen lankesi juoniensa kautta, heitettiin ulos paratiisista samaiselle planeetalle, ajan vangiksi. Maan tuhkaruhtinas on kateellinen sinunkin ruumistasi, halu tunkeutua mihin tahansa elävään ruumiiseen ja perversioineen häväistä ja hallita sitä.

Geneettisesti löydät 'sen' kaikessa maan materiassa, ajatusmaailmoissa, 'Tyyron ismeissä' ja esim ruohoissa, viljoissa - voi jopa 13% - piitä, tätä palanutta tuhkaansa epher – 'pahuusgeeniä' jota ruoassamme syömme. Maan viljaa syönyt Abraham tiesi olevansa geneettisesti saastuneen ihmiskunnan jäsen ja sanoo Jeshualle; "minä maan tarkkailuvanki; olen "tomu ja tuhka". = langenneen ihmissuvun paratiisista ulosheitetty jälkeläinen. Nyt omasta syystänsä luciferin enkelijoukkojen kiusattavana, pilallesyöty YHWH kuva. Pelastuksen/Jeshuan/ehemyksen tarpeessa, paikassa missä geneettisesti läpisaastunut ihminen ei saastunutta auttamaan pysty! Likaisen puhdistamiseen ei likainen psykologia kykene, siihen tarvitaan täydellisen puhtaus, ihmisen poika, ajan ulkopuolelta, ikuisuuksien tuolta puolen – ad 'owlam. Maksamaan lunnasrahat puolestamme.

"Aabraham sanoi: "Katso, olen rojhennut puhua **EL-Adonay**, vaikka olen tomu 'aphar ja tuhka 'epher. 1Moos18

Tämän takia luciferilla on laillinen oikeus väitellä – väitellä ! Mooseksen ruumiista – koska Mooseksen ruumiin genetiikan osa oli maasta syöty tuhka! Tuhka, 'epher' = se, itse perkelegeeni. Suurin osa ihmisen ruumiista koostuu tomusta joka luomisessa määrättiin. Muotoiltiin YHWH kuvan kaltaiseksi. Mutta kun lankesivat syntiin, 'epher vei heiltä hengen, käärmeelle käsky on syödä tomua ... saastuneena heidät poistettiin YHWH läheisyydestä, puhtaasta Paratiisista.

Huomaatko miten YHWH Sanan käänöksissä, salaliitoin valhekynät ovat väärentäneet tuhkan tomuksi? Salaliitot, joiden sisään meidät synnytetään, josko joku meistä ottaisi vastaan rakkauden totuuteen. Salaliiton, missä tärkein asia on piilottaa Totuus ja tulevan Tuomion täytöntöönpano - meiltä vangeilta. Totuus, ettei tuomiota ihmispoloisille ole, vaan pelastus, Jeshua, joka lahjoitetaan kenelle tahansa joka nyt Häntä huutaa avukseen.

Ilman puhdistusta tuhkasta, uudelleen syntymistä, ihmistä ei ikinä lasketa taivaan täydellisiin puhdistiloihin. Uudestisyntymässä ihminen saa hengen, pelastuu, todella syntyy uudesti alkuperäiseen YHWH-yhteyteen. Tuhka poistettu, synti voitettu.

Juuda 9. "Mutta ei ylienkele Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rojhennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "**Rangaiskoon sinua YHWH!**"

Kuolleena vaeltavalle, Totuutta kaihtavalle jo kuolleelle - ei ole jäljellä mitään, ainoastaan toinen kuolema missä ilman aikaa, tyhjiys autius, pimeys, loputon tulikivijärvi. Heille Jeshua sanoo: Matt.8: "Mutta Jeshua sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata kuolleenensa."

Luomiskertomus - langennut kerubi, Hesekiel Halle-28; Luku 28, sivu 47 :

Edenin puutkin saastuivat Evan ja Adamin lankeemuksessa, kaunis kedon sedripuu salli käärmeen luikerrella maasta oksillensa ja jutella Eevalle... Kaikki puut heitettiin helvettiin. Suurin, hyvän ja pahan teon puu jonka latva meni keskelle paratiisia (tavek-lävitse, kautta) - imien vetensä maasta, ja jonka alla kaikki iitat [force] olivat istuneet varjossaan - se hakattiin myös maan päälle palasiksi - meno muiden puiden sekaan....

Mikä onkaan siis ihmeellinen maa/linssi/taivaankansi -rakenne, jossa paratiisi on yläpuolella, ja jonne jättipuu kasvoi Libanonin kedolta taivaankannen lävitse/keskelle /B'tokh'/'tavek sever, bisection, centre, through? Luulisi ettei nuo kaksi elementtiä liikkuisi toistensa suhteen.

Tavek: midst, middle, into, through, among, between, from among

"Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä [osasi luikerrella paratiisiin], jotka **YHWH Elohiym** oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista?'" Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on **Elohiym** sanonut: 'Älkää syökö siitä ~~älkääkö keskeke siihen tuo on valhetta!~~, ettette kuolisi.'" 1Moos.3

"9. Ja **YHWH Elohiym kasvatti maasta** kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle *tavek* paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon ra' rah | ra evil **7451 puun.**" 1Moos.2.

Kaikki edenin puut heitettiin helvettiin - niin saastunut se paikka oli. ja erityisesti: Ja **YHWH Elohiym kasvatti maasta** kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle *tavek* paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon ra' rah | ra evil **7451 puun.**" 1Moos.2.

Kun aatami ei vahtinut, Eeva pääsi livahtamaan juttusille ra ra'n eli oksalla istuvan käärmeen kanssa . Peli oli mennyttä, Eevalla ei ole kapasiteettia tämmöttiin. Semminkin, kun Eeva valehteli vastauksessaan... Syynsä oli koulutksessakin: Aatamille oli asiat kerrottu, muttei jakanut näitä Eevalle.

Läpi raamatun saa tämä ra ra kyykyttää/seuloa meitä polosia - **YHWH** sallimana! Miten tärkeää onkaan oppia vastustamaan ja ajamaan se/ne ulos Jeshuan veren kautta. Puhua voi ääneen tahi äänettä, keskusteluun ei – *ehdottomasti ei!* - tule ruveta. Vain SANAA. Tämä pelkästään siksi että oppisimme sotimaan! prklettä ei rukoilla - vaan käsketään. Nainenhan ei tätä usko, ja pyssy kiusattuna vaikka rukouskokkooksessa.

Huom. Jos käärme olisi puhunut Aatamille, Aatami olisi potkassut sitä, ja sanonut jotta "*turpa kii, puhuva käärme!*". Siksi käärmeellä ei ollut muuta keinoa kuin odottaa eevaa. Sama menetelmä toistuu aina - se luuseri kun ei osaa luoda mittään uutta. Kädet ja jalatkin puuttuu.

Tuom. 3:2:2. "Hän **YHWH** jätti ne [VIHOLLISET] ainoastaan sitä varten, että israelilaisten sukupolvet [Pyhät] saisivat kokea sotaa, Hänen opettaessaan heitä sotimaan, kuitenkin ainoastaan niitä, jotka eivät ennen olleet sotaa kokeneet.

Mutta nyt, YHWH omat ovat kuin uimaan menossa olevia poliiseja, jotka eivät tahdo käskyjä, velvotteitaan, täyttää -> *kirottuja*. Kuin poliiseja jotka eivät estä rikoksia, eivät viitsi kättänsä kohottaa - siinähan voi univormu tarveltyä!

Jer.48:10. Kirottu olkoon se, joka YHWH työn laiskasti tekee, kirottu olkoon se, joka pidättää miekkansa [Jeshuan] verestä. (huom. sotailain voimassa ollessa, se ei täytä sotamiehen tehtäviä)

About:

Saatuasi tämän täysin ilmaisen käännöksen, ja halutessasi tehdä virhe-eklamaation, ota toki yhteyttä. Kirjoita suoraan yksimieliselle käännöskomitealle, eli minulle. *Huoh*. Olen viimeinkin saanut auttajan... **SINÄ pääset oikoluku -sekä- Hebrean selvitys-töihin, 3-vuodeksi! Palkkana ilo, 7pv/viikko.**

Lue kaikki muut: <http://jmp.sh/H4jK8mj> tai scribd.com/syottovasikka

Palaute -osoitekin löytyy mikäli sinnikkäästi etsit.

Tämän tekstin selvittelytyö ja kirjoitus alkoi siitä syystä kun hokasin Rooman Lutterkirkkomme KR-38 väärennosten ylittävän rahvaan sietokyvyn. Tälle petokselle rakennettu osiris valheoppi, pyramidi kolmioineen on kauhistuttava. Jesaja ennustikin jo, mitä tämän petossarjan tekijät palkakseen saavat. Luin jostakin että käännöskomiteassa olisi ollut joku vanhurskas mukana - joka kuoli epämääräisissä olosuhteissa 1933...

Tämä ylläoleva teksti perustuu mahdollisimman tarkasti Halle 1928 käännökseen. Se on tähän käsin kopioitu; käsityö merkitsee vrheitä.... Alkukielen hebrean nimet lisätty suomalaisen käännöksen tekstiin tilalle pääosin Mecho Mamre 2012.

-

Huom. q.bible.com kääntäjä on Jeremiassa kehittänyt uuden nimen, **Y'hoah**. Kts esim. jae 5:2: Mechon Mamre -käännöksessä on Herra-elää yhdyssana = chaj-YHWH
Tässä käännöksessä 'Y'hoah' -sanaa ei käytetä.

Tutki myös muut Toran ym. kirjat joita tehnyt olen, niitä on paljon. Eräs sivustoista on www.scribd.com/syottovasikka. Niitä deletoidaan ja väärennetään joka päivä. Etsi näitä muualta kun tuokin tuhoataan. Sivustot - kuten tämä käännöstyö - ovat järjestä vapautetun jatkuvan viheliäisvirallisen totuuden häiriön kohteena, nuo henkilöt n kuvattu yllä. Jeshua nimitti heidät *kyrkärmeen sikiöiksi*...

JESHUA - on kauhistuttava NIMI: kaikki kabbalistit ja roomankin dagonin palvojat eli /ja sen omistama evil.fi kirkkolaitos, vihaavat sitä. Egyptistä, Babelista alkaen. Rooma = vatikaanin jesuiittalauma - *peloissaan* - kehitti kreikkalais käännösväärennöksen petitäkseen Jeshuan NIMEN. Kun Jeshuan seuraajia ei saatu kolmensada vuoden aikana pogromeissa tapettua, keksimänsä ajanlaskun alussa, eikä kaikkia kirjoituksia saatu tuhottua, paavikeisari kehitti oman Testamenttinsa. **'Uuden' kehittäjä oli 'uskon isämme', OSIRIKSEN palvoja**, Dagonin ylipappi, kansanmurhaaja, Rooman paavikeisari Konstantinus - **vuonna 325AD**. Käännöstyössä on aina helppo valita monista sanoista; tässä tuo pelätty **Jeshua -nimi väännettiin Kreikan sanaksi 'kristus'**. Sillä on juurensa jesuiittain palvomassa Babelin orgoista tuttu **chrestus -epäjumala!** YHWH-nimestä meille tuli 'Herra Herra Herra Herra' - eli *Paavijumalamme!*

Paternoster, trinity yms oppiväärennökset kuuluvat tähän latinakirkkomme ISIS-HORUS-SETH IHS oppiin.

Jeshua -nimen peittämiseen, väärennökseen olivat aikojen alusta osallistuneet myös juutalaiset kirjanoppineet (kts. Jer.8:8) Tässä on syy, miksi kääntäjä on etsinyt jokaiseen kohtaan, *missä vaikuttaisi alunperin olleen nimi 'JESHUA', ja 'lisännyt' sen siihen.* Voi olla, että tässä on jokin virhekin innostuksessa tullut. Mutta. Tämän evankeliumin tilanne on ainakin lähempänä HÄNTÄ, TOTUUTTA nimeltä **Jeshua**.

Virheitä löytyy monenlaista kirjoitusvirheistä alkukielen väärennöksiin.
Korjauspäivityksiä teen kun kerkiän:

Lapsi/Poika:

Juuri huomasin että tässä - kuten muissakin käännöksissä - on jostain syystä **Ben/Poika_1121** -sana muutettu lapsi sanaksi. Varmista kuitenkin haluamasi tekstinkohta useasta eri lähteestä: olen yliviivannut löytämäni **ben_1121** kohdissa **LAPSI** -sanat ja kirjoittanut perään 'poika' sanan. Hebreassa löytyy toinenkin **ben_1123** -sana ... ne olen erikseen merkinnyt. Kuinka Hebreassa niitä käytetään? Siinäpä sinulle selvittämis-työmaata.

Suomenkielisen raamatun väärennökset ovat johtaneet papittarien valtaan - rooman porttokirkko onkin kauhistus yltympäri. 10.11.2020

Lapsi/Poika: KJV väärentää ne, ja suomilais käännökset pistävät vielä kahta pahemmaksi. Sana 'lapsi' on useinmiten Raamatun alkukielessä BEN eli poika. Kaikki tässä käännöksessä olevat lapsi -sanat on yliviivattu siellä missä pitäisi olla poika 1121 -sana.

***BEN** בֵּן , boētheia - a feminine noun derived from boēthé - a brand of help, critical assistance to an urgent situation delivering needed aid, auxiliary aid (remedy), critical rescue help (Herodotus, Xenophon). biblehub.com/interlinear/genesis/1.htm).*

Käännöstaitoa on vain alkuperäiskielellä asioita opiskelleella juutalaisella - ei minulla. Tämä teksti antaa viitettä siihen mten syvä onkaan sivuille upotettu asia. Alla tekstiä kuinka tyttö & nainen sana käyttäytyy hebrean kielessä, näemmä luvassa myös poika -sanat selvitys.

Boys And Girls (Part I)

By Rabbi Reuven Chaim Klein -

27 Heshvan 5781 – November 13, 2020 0

jewishpress.com/review/in-print-review/boys-and-girls-part-i/2020/11/13/

The Torah uses three different words to refer to Rivkah as a girl: “naarah,” “betulah,” and “almah.”

The Talmud (Kesubos39a) defines “naarah” as a girl from the age of 12 until six months after she reaches physical maturity. Apparently, then, “naar” would denote a 13-year-old boy. Indeed, Rashi (to Genesis 25:27) explains that the Torah refers to Jacob and Esau as “ne’arim” because they were 13 at the time. And Ishmael is called a “naar” when the angels visited Abraham because he too was 13.

Advertisement

Yet, the Bible uses the words “naar” and “naarah” many times to refer to boys and girls who are either younger or older than 12 and 13. Rivkah, for example was either three (Seder Olam ch. 1) or 14 (Sifrei to Deuteronomy 33:21) when Eliezer chose her as Isaac’s wife, yet the Torah calls her a “naarah.”

Furthermore, the word “naar” is used to describe Moses at three months (Exodus 2:6), Yishmael at 16 (see Genesis 21:12 and 21:17-20), Joseph at 17 and 30 (ibid. 37:2 and 41:12), Benjamin at 31 (ibid., 44:22 and 44:33); Absalom at 21 (II Samuel 18:32); Rehoboam at 41 (II Chronicles 13:7); and Joshua at 57 (Exodus 33:11).

When the Torah calls the 17-year-old Joseph a “naar,” Rashi comments that Joseph used to engage in childlike activities like fixing his hair and tending to his eyes. In other words, as Rabbi Eliyahu Mizrachi (1455-1526) writes, the Torah is not branding Joseph a “naar”; rather, it is describing his behavior as naar-like.

Rabbi Mizrachi explains that Rehoboam was called a naar at 41 because he was immature and had weak leadership skills; Joseph was called a naar at 30 because Pharaoh’s butler wanted to disparage him and imply that he wasn’t worthy of the greatness that awaited him (as Rashi writes); Benjamin and Absalom were both called naar at more advanced ages because, vis-à-vis their fathers, they were always going to be considered boys; and Joshua was called a naar in his late 50s (in the context of him serving Moses) because this word is appropriate for anyone who functions as a servant (Radak to Joshua 6:23 also makes this point).

As for baby Moses: He was called a naar either because his voice sounded like that of a naar or because his mother enclosed him in a basket with a sort of mini-wedding canopy that would be expected of an actual naar because she anticipated missing his wedding day (see Sotah12b).

With this information in hand, we can now consider why the Torah calls Rivkah both “naarah” and “almah.” The Ibn Ezra (to Song of Songs 1:3) explains that an almah is younger than a naarah. Accordingly, perhaps Rivkah’s physical age was that of an almah but her maturity and/or spiritual stature was on par with that of a naarah. (This understanding works best if Rivkah was three years old at the time.)

According to many commentators, “elem”/“almah” is related to “eilum”/“ne’elam,” which mean hidden. Rabbi Samson Raphael Hirsch (to Genesis 13:15) explains that “elem” denotes a young naar who has not matured/developed yet such that his potential remains hidden and unrealized.

Peirush HaRokeach points out that throughout the story of David and Jonathan’s secret pact, the lad who serves as their go-between is called a “naar” (see I Samuel 20:1-42), but in one instance he is referred to as an “elem” (ibid., 20:22) in allusion to their need to keep their pact hidden from King Saul.

Peirush HaRokeach explains that “almah” denotes a girl who is less outgoing than a naarah. Accordingly, Rivkah may have already reached the age of naarah and perhaps even advanced beyond it (if she was 14), yet she was still an almah because she was hidden from other people. Indeed, she was such an innocent and sheltered damsel that she had never even been propositioned before – which apparently was uncommon at the time.

Rabbeinu Efrayim b. Shimshon (to Gen. 24:43) explains that “almah” (as Rivkah was called) and “elem” (as King David was called – I Samuel 17:56) denote a person who hides his words, which is typically a sign of wisdom. Thus, “naarah” might describe Rebecca’s physical age while “almah” relates more to her intelligence.

Rabbi Shimon Dov Ber Analak of Siedlce (1848-1907) explains that the two terms in question refer to two qualities characteristic of adolescents. “Naar” relates to the young adults’ tenacious industriousness, which gives them the resolve to shake off (l’na’er) anything that gets in their way, while “elem” relates to adolescents’ strength. (“Alim” [with an aleph] is actually the standard Targumic rendering of “ometz”/“amitz” [strong or resilient].)

The Chizkuni (to Gen. 24:44) contends that “naarah” and “almah” carry exactly the same meaning, but “naarah” is a Hebrew word while “almah” is an Aramaic one. He explains that Rivkah is first called a “naarah” because the Torah is primarily written in Hebrew. In speaking with Rivkah’s family, though, Eliezer refers to her as an “almah” because he thought they only understood Aramaic (because they lived in Harran, which is in Aram, where Aramaic was spoken).

The Chizkuni points out that Rivkah's family actually did speak Hebrew, however, because when the question of her leaving with Eliezer arose, her brother and mother refer to her as a naarah (Genesis 24:57).

(Interestingly, Rashi [to Kesubos 44b] explains that "naarah" spelled deficiently [i.e., sans the letter hey] can denote a girl younger than 12. Spelled full, however, it excludes a girl younger than 12.)

Another girl in the Bible referred to as an "almah" is Miriam, who watched over her younger brother after he was put into the Nile. She was six at the time (Shemos Rabbah 1:13), which is apparently a bit young for the term "almah" to be appropriate since the Talmud (Sotah 12b) feels the need to seek out exegetical explanations for the use of this appellation. It explains that she is called "almah" in this context because she hid the fact that she was Moses' sister or because she acted with the strength and vigor expected of an older girl.

(To be continued - käännös tullee joskus)